

Call No. 891-262

Book No. H2S

Author No. 1000

॥ अथ श्रीहरिवंशः टीकासमेतः प्रारब्धते ॥

Sri Hari Vamsh Satik.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ यं वक्रं मुहुराहवेन्द्रियमनोमायाः परागृह्यतां निन्युस्तत्स्थविमादिनापि च विराट्सूत्रेशभावं गतम् ॥ तं प्रत्यगृह्य
दृश्यमक्षरमणुस्यक्तोपनेत्रत्रयाः श्रीगोपालमुपास्महे श्रुतिशिरोवंशीरैर्दर्शितम् ॥ १ ॥ बाह्यस्तेनाभिमाधीर्बाहुरुदवसितं यातितर्को प्रतिष्ठोमीमांसाप्रातिहार्यमजतिगुणगणयस्य संख्या
तिसांख्यः ॥ हृत्पीठे योगशुद्धे निहितमुपनिषद्वाहवृद्धैः परं मेमाग्यं श्रीलक्ष्मणार्यो जगति विजयते यस्य लेशाः शिवाद्याः ॥ २ ॥ व्याचक्रे चित्तशुद्धयै शतपथहृदयं यः पुरा ॥ तिहासैश्चित्तैकाग्र्यै
कबीजं फणिपतिविहितं योगशास्त्रं च भाष्यैः ॥ मूलध्वांतापहत्यै श्रुतिशिखरगिरां ब्रह्मसूत्रैरहस्यं वेदव्यासः समूयादखिलमवमयध्वस्तये स्मद्विधानाम् ॥ ३ ॥ हरिविधिवसिष्ठशक्तिपराश
रव्यासशुकदेवान् ॥ वैशंपायनमुग्रश्रवसंचनुमः पुराणगुरुमुखान् ॥ ४ ॥ कणभक्षमक्षचरणजैर्मिनिकपिलौपतंजलिचनुमः ॥ श्रीमद्व्यासवचोबुधिनयसीकरवर्षिणो मुदिरान् ॥ ५ ॥ सर्व
विद्येशतामाविश्वकीर्णपूर्वपुरुषौ ॥ श्रीनारायणधीरेशरूपौ हरिहरौ नुमः ॥ ६ ॥ बहून्समाहृत्य विभिन्नदेश्यान् कोशान् विनिश्चित्य च पाठमग्र्यम् ॥ प्राचां गुरुणामनुवृत्त्यवाचमारभ्यतेऽयं
हरिवंशदीपः ॥ ७ ॥ टीकांतराणीदुरविप्रभाषिबाह्या रत्नानि च कासयंतु ॥ अंतर्मिदूढार्थचयप्रकाशे दीपः क्षमो भारतमंदिरेऽस्मिन् ॥ ८ ॥ ईशप्रसादाद्वितुं स्ववंश्यान् भगीरथेनेवम
याप्रणीता ॥ वंशे हरेर्याज्जनितीर्थगंगालोकत्रयीजाड्यमलंधुनोत्तु ॥ ९ ॥ उत्तानेष्विह कोशविग्रहबलंपद्यप्यनैवाश्रितं गंभरिषु न सेतवामाविहिताः कूटाननस्फोटिताः ॥ नच्छिन्नानतमश्च
राननततिर्भक्ताननाल्हादितानोदीनाश्च विभीषणानविहिताः श्रीलक्ष्मणार्याश्रितैः ॥ १० ॥ इह खलु भगवांस्पाराशर्यः परमकारुणिकः सकलसंसारानर्थसंकटात् जडान् जंतून् दुर्दिधीर्षुः सर्व

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरंचैव नरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥

श्रुतिरहस्यप्रकाशं महाभारतारुणमिति हासं प्रणिनाय तत्र शतं पर्वाणितेष्वंतिमं पर्वत्रयं हरिवंशरूपं यथोक्तं अनुक्रमणिकाध्याये हरिवंशस्ततः पर्वपुराणं खिलसंज्ञितम् ॥ विष्णुपर्वशिरो
श्चर्याविष्णोः कंसवधस्तथा ॥ भविष्यपर्वचाप्युक्तं खिलेष्वेवाद्भुतं महत् ॥ एतत्पर्वशतं पूर्णव्यासेनोक्तं महात्मनेति तथा ग्रंथसंख्याया अपि एकं शतसहस्रं च मानुषेषु प्रतिष्ठितमित्युक्तायाः ह
रिवंशेनैव पूरणात् हरिवंशाते भविष्योत्तरमेतत्ते कथितं भारतं मयेत्युपसंहाराच्च भारतांतर्गतत्वमस्य यच्च शाखांतरस्थं शाखांतरे प्रयोजनवशात्पठ्यते यथावद्वेषु श्रीसूक्तमेधासूक्तादितस्त्रि
लमित्युच्यते तथात्राष्टादशपर्वात्मनीतिहासे हरिवंशाख्यं खिलं विष्णुपुराणं भविष्यपुराणं रूपं तत्र सत्रसूचितस्य कृष्णमाहात्म्यस्य मोक्षधर्मोपयोगिनो वैराग्यस्य चोपवृंहणार्थं पठितम् पुराणं
खिलसंज्ञितमिति तत्र पुराणशब्दप्रयोगात् एवं च यथा ध्वर्युवेदविहितोपिसोमयागोवेदांतरविहिताभ्यांस्तोत्रशास्त्राभ्यां विनानपूर्यते एवं भारतपारायणमपि हरिवंशं विनानपूर्यत इति ज्ञाप
नार्थं पर्वसंख्यायां श्लोकसंख्यायां चास्यांतर्भावोक्तः अन्यथा तत्र संख्यांतरमेवावक्ष्यदित्यास्तां तावत् टीकांतरोक्तप्रकारास्त्रिहविस्तरमया दमूलत्वाच्च न लिख्यंते ग्रंथादौ विघ्नविघाताय प्र
चयगमनाय च कृतं मंगलं शिष्यशिक्षायै पुनः स्मारयति ॥ नारायणमिति नरेण अनाद्यविद्यावता जीवेन स्वकर्मद्वारा सृष्टं नारंशरीरं तदेव अयं प्रवेशस्थानं यस्य सः तं नारायणं जीवात्रियम
यितुमंतः प्रविष्टं शास्तरं तथा च श्रुतिः अंतः प्रविष्टः शास्ता जनानामिति तथानरं जीवं हिरण्यगर्भं तत उत्तमं हिरण्यगर्भाद्युत्कृष्टतरोत्तरं तथामीतत उत्कृष्टतमस्तु शुद्धाश्चिदात्मा तमिति एव
शब्दस्तेषामवश्यं नमस्कार्यत्वमाह च शब्दः समुच्चयार्थः एतेषां नरनारायणनरोत्तमानां तत्त्वप्रद्योतनीं सरस्वतीं च नमस्कृत्यैव ततो व्यासस्तथैव सरस्वत्या लोकानुग्रहार्थं आविष्टो जयत्यवि

यामनेनेतिजयसंज्ञमविद्याध्वातनाशकं ग्रंथमुदीरयेत्पठेदित्यर्थः ॥ १ ॥ द्वैपायनोष्ठेत्यादयो न्यत्रस्याः पट्श्लोकाविभूतिकथनार्थमत्र पठ्यते अप्रमेयं अद्भुतं पुण्यं धर्मवृद्धिकरं पवित्रं दृष्टा
रिष्टनाशकं पापहरं दुर्वासनाहरं शिवं सुखप्रदं पुष्करं आदितीर्थततोपि पावनमित्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ शताश्वमेधसंज्ञस्य चतुःसहस्रस्य च त्वारिसहस्राणिसत्रपरिवेषणानि अक्षय्यान्नप्रदा
नानियस्मिन्नकृतौ तस्य सहस्रं सत्रपरिवेषणमिति श्रुतिः शतक्रतोश्च इन्द्रपदमापकं यत्कर्म तस्य दानात् अर्थतः पाठाश्वपरिशोधनात् दैवशोधने ॥ ५ ॥ हस्तिरथेन हस्ति युक्तरथदानेन
॥ ६ ॥ सजयति आक्रमते ॥ ७ ॥ आद्यं पुरुषमित्यादिव्यासवाक्यमवतारविष्णुनूतः व्यासं नमस्करोति पिता महाद्यमिति अहं तं द्वैपायनं व्यासं वेदउपासे विदेरुत्तमैकवच
नं विदेरुपास्त्यर्थत्वं च सर्ववेदप्रसिद्धम् तस्य विशेषणं महानिधानमिति निर्धीयते स्थाप्यतेऽस्मिन् सर्वमर्थजातमिति निर्धानं वेदईश्वरोवा महानिधानं यस्मिन्निति वेदस्येश्वरस्या
धिष्ठानमित्यर्थः तं कं यस्मात्पुंषि तां महास्य ब्रह्मण आद्यं पिता महाद्यं नारायणं प्रवदंति एवं हि पितृपितामहादिक्रमेण व्यासपराशरशक्तिवसिष्ठब्रह्मभ्यः पंचभ्यः षष्ठो विष्णु

द्वैपायनोष्ठपुटनिःसृतमप्रमेयं पुण्यं पवित्रमथ पापहरं शिवं च ॥ यो भारतं समधिगच्छति वाच्यमानं किंतस्य पुष्करजलैराभिषेचनेन २ जयति पराशरमूनुः स
त्यवती हृदयनंदनो व्यासः ॥ यस्यास्य कमलगलितं वाङ्मयममृतं जगत्पिबति ३ योगेशतं कनकजृंगमयं ददाति विप्राय वेदविदुषे बहुविश्रुताय ॥ पुण्यां च
भारतकथां शृणुयाच्च तद्वत्तुल्यं फलं भवति तस्य च तस्य चैव ४ शताश्वमेधस्य यदत्र पुण्यं चतुःसहस्रस्य शतक्रतोश्च ॥ भवेदनंतं हारिवंशदानात्प्रकीर्तितं व्या
समहर्षिणा च ५ यद्वाजपेयेन तुराजसूयादृष्टं फलं हस्तिरथेन चान्यत् ॥ तल्लभ्यते व्यासवचः प्रमाणं गीतं च वाल्मीकिमहर्षिणा च ६ यो हारिवंशं लेखयति यथा
विधिना महातपाः स पादि ॥ सजयति हरिपदकमलं मधुपो हियथारसेन संलुब्धः ७ पिता महाद्यं प्रवदंति षष्ठं महर्षिं मक्षय्यविभूतियुक्तम् ॥ नारायणस्यांशज
मेकपुत्रं द्वैपायनं वेदमहानिधानम् ८

रिति भवति परे बुयं पिता महात्पुत्रं वदंतीति संयोज्य वसिष्ठब्रह्मणोर्मध्ये मनुं मित्रावरुणौ वा कल्पयित्वा व्यासं ब्रह्मणः षष्ठमाहुः परे पितामहपदं नैव विष्णुं गृह्णंति महर्षिः ऋषिर्विश्वः
काव्येनेति श्रुतेर्भातं काव्यस्य कर्तारं संप्रदृष्टारं वा अक्षय्यविभूतियुक्तं अनंतयोगैश्वर्ययुक्तम् नारायणस्यांशाज्जातं अंशजम् एकः शुकः श्रेष्ठो वा पुत्रो यस्य तम् यद्वा व्या
स एव अहं मयुरमंशूर्यश्चेति वामदेववत्प्रत्यमभिन्नं ब्रह्मानुसंदधानः स्वात्मानमेव नमस्करोति तथा च दृष्टं मह्यमेव नमोनमदाति अस्मिन्पक्षे द्वैपायनं व्यासं अहं महानिधानं ब्रह्मवेदजाने इ
ति स्वरूपा बुवादेन ब्रह्मणा बोधिधीयते यद्वा द्विपो यजस्तस्येदमसाधारणं सुं डादं डादिलक्षणं तदेव अयनं ज्ञापकं यस्य तं द्वैपायनं गजाननं यद्वा द्वीपी व्याघ्रः तस्येदं चर्म द्वैपंतदेवाय नयं स्येति
द्वीपि चर्यपारिधानां शुष्कमांसातिभैरवेति स्मृत्युक्तः शक्तिविग्रहो द्वैपायनस्तम् यद्वा द्वीपेषु सप्तसु अयनं चिह्नं प्रकाशकं स्वरूपं यस्य न तु पातालादिष्विति द्वैपायनः स्वार्थेताद्वितः द्वैपायनः
सूर्यः यद्वा द्वैपंगजचर्यायनं ज्ञापकं यस्य तत्तद्वैपायनं गजवर्धनं धरं मेश्वरं यद्वा अभ्यर्हितत्वात् द्वीपं अयनं स्थानं यस्य स्वार्थेताद्वितः द्वैपायनः श्वेतद्वीपपतिर्विष्णुः तं वेदउपासे अत्र स
वैपामपीश्वरत्वात् पिता महात्पुत्रत्वं वदते तथा हि सदसच्छब्दवाच्यान्मायाशबलात् ब्रह्मणो अव्यक्तम् अव्यक्तान्महत् महतोऽहंकारः अहंकारात्पंचतन्मात्राणि पंचतन्मात्राभ्यं च म

हामूतानि तेभ्यश्चतुर्मुखशरीरमितिष्टिक्रमस्यागमसिद्धस्यालोचनायो आरोहक्रमेणतेषांपितामहात्प्रवृत्तं घटत महर्षिमिति सर्वज्ञत्वमुक्तं नारायणः परं ब्रह्मतस्य अंश इवांशो मायायः
चित्प्रतिबिंबः तेन निर्वृत्तश्चादेवमायाशबलम् नारायणस्यांशजम् एकोहिरण्यगर्भाख्यः पुत्रोयस्यतम् यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वमिति श्रुतेः महानिधानं सर्वकारणं महत्परमं लयस्थानम्
॥ ८ ॥ ग्रंथप्रवृत्तिर्बीजभूतं शौनकप्रभं मंगलाचरणपूर्वकमवतारयति आद्यं पुरुषमिति हरिं नमस्कृत्य शौनकः सौतिं प्रच्छेति तृतीयचतुर्थगतयोर्वाक्ययोरन्वयः अत्र भूबीजां कुरतरुफ
लोपमाः पंचब्रह्मपुरुषाः क्रमेण शुद्धचैतन्यम् १ मायाशबलः २ सूत्रात्मा ३ विराट् ४ विष्णु ५ श्वेतिसंज्ञालमंते तत्र भूस्थानीयं शुद्धचैतन्यं आद्यं पुरुषमिति नुसंधत्ते ई
शानमिति द्वितीयं मायाशबलं बीजस्थानीयम् मायिनं तु महेश्वरमिति श्रुतेः पुरुहूतं पुरुषुतमित्यंकुरोपमं तृतीयं सूत्रात्मानम् सहिपुरुभिर्बहुभिर्यजमानैर्यज्ञे दूयते स्तूयते च बहुमि रिष्टं चेत्यपि
द्रष्टव्यम् यदाहयास्कः यदेनमृगभिः शंसंति यजुर्भिर्यजंतिसामभिः स्तुवंतीति तथा श्रुता अपि सूत्रात्मानं प्रकृत्य तद्यदि दमादुरमुं यजामुं यजेत्येतस्यैव साविष्टृष्टिरिति तस्यैव सर्वव्यप्यदेवतात्मत्व
माप्नायते किमेतत्पुरुषत्रयं पृथक्सिद्धं उत प्रथमेस्मिन्नेव जलाशये तरंगबुद्भा विवेतरौ कल्पितौ इत्याशं क्याह ऋतमेकाक्षरं ब्रह्मेति ऋतं सत्यं अबाधितं एकं मायासंपर्कराहित्यात् अक्षरं सूत्रा
त्मवन्नक्षरति अकार्यत्वात् अतएव ब्रह्मत्रिविधं परिच्छेदशून्यं यदेवं रूपं वस्तुतदेव व्यक्ताव्यक्तं सूत्रेशान रूपम् किं व्यक्ताव्यक्तस्य परिणामौ नेत्याह सनातनं सर्वदेकरूपं नृत्स्थं रज्ज्वां
दं धारादिव व्यक्ताव्यक्तप्रोत्पद्येते इत्यर्थः ॥ १ ॥ चतुर्थतरूपमं विराट् पुरुषमाह असादितिय वसदसत्परं कार्यकारणाभ्यां सूत्रेशानाभ्यामन्यत् शुद्धं ब्रह्मतदेव विश्वं विराडाख्यं एनमेव विश्वं

आद्यं पुरुषमीशानं पुरुहूतं पुरुषुतम् ॥ ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म व्यक्ताव्यक्तं सनातनम् १ असच्च सदसच्चैव यद्विश्वं सदसत्परम् ॥ परावराणां स्रष्टारं पुराणं परमव्यय
म् २ मंगल्यं मंगलं विष्णुं वरेण्यमनघं शुचिम् ॥ नमस्कृत्य हृषीकेशं चराचरगुरुं हरिम् ३ नैमिषारण्ये कुलपतिः शौनकस्तु महामुनिः ॥ सौतिं प्रच्छेदयामा
त्मा सर्वशास्त्रविशारदः ४

विशिनष्टि असीदति सतो विलक्षणम् अनि
र्वचनीयं यस्मात् सदसच्च सत् दृश्यमानत्वात् असच्चेनेह नानास्ति किंचनेति श्रुत्या ब्रह्मज्ञानोत्तरं तद्वाधस्य दारित्वात् तस्मादिदमसदनिर्वचनीयमेव न हि परस्परविरुद्धाभ्यां सत्त्वासत्त्वा
भ्यामाक्रांतं किंचिद्वस्तुस्ति एवं सूत्रेशानयोरप्यनिर्वचनीयत्वं बोधं विश्वहेतुत्वात् कार्यकारणयोः समसत्ताकत्वा नियमात् आद्यः पुरुषस्तु ना निर्वचनीयः तत्र कारणत्वस्यौपचारिक
त्वात् यथोक्तं अस्य द्वैतं ब्रजालस्य यदुपादानकारणं । अज्ञानं तदुपाश्रित्य ब्रह्मकारणं पुच्यत इति फलोपमं पंचमं विष्णुमाह परावराणां स्रष्टारमिति परे सूत्रात्मानः अवरे विराजः तेषां स्रष्टा
रम् परिणतानेकबीजगर्भं द्वैक्षस्यादपि फलादनेके वटांकुरास्तरवश्च संभवन्ति एवं कार्योपाधिपरिच्छिन्नादपि चतुर्भुजादेः परे परार्द्धं सूत्रादयः संभवन्तीत्युक्तं तस्य परावराणां स्रष्टृत्वं पुराणं पुरा
पिनेवं फलवदयं जन्यो न भवतीत्यर्थः अतएव परं अत्यंतं अव्ययं अपक्षयशून्यम् एतेन विद्यदादिवद्भगवन्मूर्तो नित्यत्वमुक्तम् तथा च स्मृतिः देवानां कार्यसिद्धयर्थमाविर्भवतिसायदा उ
त्पन्नेति तदालोके सानित्याप्यभिधीयते ॥ २ ॥ मंगल्यं आनंदावहं मंगलं आनंदरूपम् विष्णुं व्यापनशीलम् वरेण्यं मुमुक्षुभिर्वरेण्यम् अनघं आगंतुकदोषशून्यम् शुचिं स्वभावशुद्धं ह
ृषीकेशं इंद्रियाणां प्रवर्तकम् चराचरस्य गृहं हितोपदेष्टारम् हरिं सर्वपापहरम् ॥ ३ ॥ नैमिषारण्ये इत्यक्षराधिक्यमार्पम् ॥ कुलपतिः एकादशरुहस्याणियोऽन्नदानादिनाभरेत् ।
सर्वैकुलपतिर्नाम वेदवेदांगपारग इत्युक्तलक्षणः योगसिद्धिमानित्यर्थः सिद्धौ हेतुः महामुनिः ध्याननिष्ठः अत्रापि हेतुर्धर्मात्मेति तत्र हेतुः सर्वशास्त्रविशारद इति एतेन सर्वशास्त्रविदां अनुष्ठि

तत्कृत्वा ध्यायिनां प्राप्तयोर्नैश्वर्याणां कृतकृत्यानामप्येतत् श्रोतुं योग्यमित्यर्थः यथोक्तं आत्मारामाश्च मुनयो निर्ग्रन्था अप्युत्क्रमे कुर्वन्त्यहैतुकीं भाक्तिमित्यंभृतगुणो हरि रिति सौतिः सूतः अ
 भिकुंडसमुद्भूतः सूत निर्बलमानसेति पौराणिकप्रसिद्धे रमिजो लोमहर्षणस्तस्य पुत्र उग्रश्रवसम् ननु ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूत इति स्मृत्युक्तं तद्विदितानर्थक्यापत्तेः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ अथ
 गर्भवासादिकेशरहितं प्रोणादीनां जन्म अनुत्तमं रेतः संबंधं विना केवलं वर्मसामर्थ्यात् अग्निप्रमृतिभ्यो घृष्टद्युम्नादीनां अस्य मुता निव्यासजन्मादौ दिवैवांधकारसृष्ट्यादीनि ॥ ७ ॥
 भवता कथितं पुराणं मम मनः प्रीणातीति संबंधः ॥ ८ ॥ तत्र पुराणे ॥ ९ ॥ जनमेजय इत्यक्षराधिक्यमार्थम् यत्तयथा तत्तथा ॥ १० ॥ इतिह एवं किल आसपूर्ववृत्तं स्वस्वगुरोः सकाशा
 त्पूर्वः पूर्वआचार्यो विमतवानिति कथ्यते स इतिहासः आसेति असमतिदीप्त्यादानेष्वित्यस्य लिटि रूपं सुपातिका समासः पारंपर्यामता कथेत्यर्थः तां श्रुत्वा ॥ ११ ॥ श्रुतिविस्तरं वेदो
 शौनक उवाच ॥ सौते सुमहदाख्यानं भवता परिकीर्तितम् ॥ भरतानां च सर्वेषां पार्थिवानां तथैव च ५ देवानां दानवानां च गंधर्वो रगरक्षसाम् ॥ दैत्यानामथ
 सिद्धानां गुह्यकानां तथैव च ६ अत्यद्भुतानि कर्माणि विक्रमा धर्मनिश्चयाः ॥ विचित्रा च कथा योगा जन्मचाग्र्यमनुत्तमम् ७ कथितं भवता पुण्यं पुराणं
 शृण्वया मिरा ॥ मनःकर्णसुखं सौते प्रोणात्यमृतसंमितम् ८ तत्र जन्मकुरूणां वै त्वयोक्तं लौमहर्षणे ॥ न तु घृष्ण्यंधकानां च तद्भवान्वक्तुमर्हति ९
 सौतेरुवाच ॥ जनमेजयेन यत्पृष्टः शिष्योऽथ्यासस्य धर्मवित् ॥ तत्ते हं संप्रवक्ष्यामि वृष्णीनां वंशमादितः १० श्रुत्वेतिहासं कात्स्नर्येन भारतानां सभार
 तः ॥ जनमेजयो महाप्राज्ञो वैशंपायनमब्रवीत् ११ जनमेजय उवाच ॥ महाभारतमाख्यानं बह्वर्थं श्रुतिविस्तरम् ॥ कथितं भवता पूर्वविस्तरेण मया श्रु
 तम् १२ तत्र शूराः समाख्याता बहवः पुरुषंभाः ॥ नामभिः कर्मभिश्चैव वृष्ण्यंधकमहारथाः १३ तेषां कर्मावदातानि त्वयोक्तानि द्विजोत्तम ॥ तत्र तत्र समा
 सेन विस्तरेणैव मे प्रभो १४ न च मे तृप्तिरस्तीह कथ्यमाने पुरातने ॥ एकश्चैवमतो राशिर्वृष्णयः पांडवास्तथा १५ भवांश्च वंशकुशलस्तेषां प्रत्यक्षदर्शिवान् ॥
 कथयस्व कुलं तेषां विस्तरेण तपोधन १६ यस्य यस्यान्वये ये ये तांस्तानिच्छामि वेदितुम् ॥ सत्त्वं सर्वमशेषेण कथयस्व महामुने ॥ तेषां पूर्वविसृष्टिं च विचिंत्ये
 मां प्रजापतेः १७ सौतेरुवाच ॥ सत्कृत्य परिपृष्टस्तु समहात्मा महातपाः ॥ विस्तरेणानुपूर्व्या च कथयामास तां कथाम् १८ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुराज
 न कथां दिव्यां पुण्यां पापप्रमोचनीम् ॥ कथ्यमानां मया चित्रां बह्वर्थी श्रुतिसंमिताम् १९ यश्चेमां धारयेद्वापि शृणुयाद्वाप्यभीक्ष्णशः ॥ स्ववंशधारणं कृत्वा स्व
 र्गलोके महीयते २० अव्यक्तं कारणं यतान्नित्यं सदसदात्मकम् ॥ प्रधानं पुरुषं तस्मान्निर्ममे विश्वमश्नरम् २१

पृष्ठं ॥ १२ ॥ शूराश्च द्रुपदादयः ॥ १३ ॥ कर्मावदातानि कर्मोत्तमानि उत्तमानि कर्माणीति यावत् विशेषणं विशेष्येण बहुलमिति बाहुलकात्समासः तत्र तत्र प्रसंगे विस्तरेणैव
 विस्तरेण च ॥ १४ ॥ पुरातने पुराणे राशिः कुटुंबः कूटसमुदाय इति वा ॥ १५ ॥ वंशकुशलो वंशाख्याने निपुणः तेषां वृष्णीनां कुलवंशम् ॥ १६ ॥ प्रजापतेः प्रजापतिमारभ्य
 ॥ १७ ॥ तां पृष्टां कथां वंशाकथायाः ॥ १८ ॥ दिव्यां अलौकिकीं पुण्यां सुखदाम् वित्रां आश्चर्यकरीम् ॥ १९ ॥ धारयेत्तद्वादिपुस्तके वा गृहे स्थापयेत् ॥ २० ॥ एवं महीक
 लोके महीयते अथवा अत्रादिना व्यक्ता इदं प्रत्ययगोचरादहं प्रत्ययगोचराच्चान्यत् अतएव कारणं द्रष्टव्यं योर्बीजम् यत्तदिति शास्त्रप्रसिद्धम् नित्यं भाव्यं तून्मयं सदसदात्मकं

सत्यानृतात्मकमायाशबलं ब्रह्मेत्यर्थः तदेवाह प्रधानपुरुषमिति तदुभयात्मकमित्यर्थः तस्मात्कारणात् विश्वं स्थूलसूक्ष्मजगत् निर्ममेकर्मकर्तरि प्रयोगः जातमित्यर्थः अतएव तद्विश्वं ईश्वरं
ईश्वरादिब्रह्म ईश्वरमित्यनुवाद्यापेक्षया क्लीबत्वम् ॥ २१ ॥ तैवेतमेव पुरुषं अव्यक्ताख्यत्वं ब्रह्माणं महत्त्वाभिमानिनं विद्धिः कारणानन्यत्वात् कार्यस्य नारायणपरायणं ईश्वराधिनिम्
॥ २२ ॥ महत्सकाशात् अहंकारः जज्ञे इति विपरिणामेन योज्यम् तस्मादहंकारात् भूतानि आकाशादीनि सूक्ष्माणि जज्ञिरे तेभ्यः सूक्ष्मेभ्यो भूतभेदाः पञ्चस्थूलभूतानि चतुर्विधानि
जरायुजादीनि जज्ञिरे इति एवं रूपः सर्गः सनातनः प्रवाहरूप उक्त इति शेषः ॥ २३ ॥ विस्तरावयवं विस्तरयुक्ताः अवयवाः नानावंशशाखाः प्रशाखारूपाः यस्य तं सर्गम् यथा प्रज्ञं यथा श्रुति
बुद्धिं संपदायं चानतिक्रमेत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ यस्मात्पुण्यकर्मणां कीर्तनं धन्यत्वादिगुणं तस्मात् कल्पाय श्रोतुं गृहीतुं च समर्थायते तुभ्यं आवृष्णिवंशाद्दृष्णिवंशमभिव्याप्य भूतसर्गं चतु
र्विधं भूतग्रामं सृष्टिं वक्ष्यामि रूपसामर्थ्ये इत्यस्य रूपं कल्प इति ॥ २६ ॥ तत इति सूक्ष्मभूतसृष्टयन्तरं विविधाः भौतिकीः प्रजाः सिसृक्षुरीश्वरः अपः अबुपलक्षितं स्थूलभूतपञ्चकं जरायुजाद्युपादा
नभूतं आदौ ससर्ज तासु वाप्सु वीर्यं अंडोत्पादनसमर्थं अवाप्तुं जत् निहितवान् स्वयमेव तत्र प्रविष्ट इत्यर्थः ॥ २७ ॥ एतदेव नारायणनामनिर्वचनं श्रुत्या द्रष्टव्यं आपो नारा इति नारा इत्यस्य

तैवेति विद्धि महाराज ब्रह्माणमपि तौ जसम् ॥ स्रष्टारं सर्वभूतानां नारायणपरायणम् २२ अहंकारस्तु महत्तस्माद्भूतानि जज्ञिरे ॥ भूतभेदाश्च भूतेभ्य इति सर्गः
सनातनः २३ विस्तरावयवं चैव यथा प्रज्ञं यथा श्रुति ॥ कीर्त्यमानं शृणुमया पूर्वेषां कीर्तिवर्धनम् २४ धन्यं यशस्यं शत्रुघ्नं स्वर्ग्यमायुः प्रवर्धनम् ॥ कीर्तनं स्थिरकी
र्तानां सर्वेषां पुण्यकर्मणाम् २५ तस्मात्कल्पाय ते कल्पः समग्रं शुवयेशुचिः ॥ आवृष्णिवंशाद्दक्ष्यामि भूतसर्गं मनुतमम् २६ ततः स्वयं भूर्भगवान् सिसृक्षुर्विवे
धा प्रजाः ॥ अप एव ससर्जादौ तासु वीर्यमवाप्तुं जत् २७ आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः ॥ अयनं तस्य ताः पूर्वतेन नारायणः स्मृतः २८ हिरण्यवर्ण
मभवत्तदंडमुदकेशयम् ॥ तत्र जज्ञे स्वयं ब्रह्मा स्वयं भूरिति नः श्रुतम् २९ हिरण्यगर्भो भगवानुपित्वा परिवत्सरम् ॥ तदंडमकरो द्वैधां देवं भुवमथापेच ३० त
योः शकलयोर्मध्ये आकाशममृजत्प्रभुः ॥ अप्सु पारिप्लवां पृथ्वीं देशश्च दशधा दधे ३१ तत्र कालं मनोवाचं कामं क्रोधमथोरातिम् ॥ ससर्जमृष्टिं तद्रूपां स्रष्टुमे
च्छन् प्रजापतीन् ३२ मरीचिमत्र्यंगिरसं पुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् ॥ वसिष्ठं च महातेजाः सोमं जत्सप्तमानसान् ३३

व्याख्यामं नरसूनव इति एतेन तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविश इति श्रुतेरर्थः संगृहीतः अयनं प्रवेशस्थानम् नयतीति नरईश्वरः ॥ २८ ॥ तत्र वीर्यं अंडं अभवत् हिरण्यवर्णं चित्प्रकाशरूपम् अयमर्थः
उक्तक्रमे अव्यक्तात् ब्रह्माख्यो महास्ततोहंकारस्ततः सूक्ष्मभूतानि तेभ्यः पुष्पस्थानीयान्यसंज्ञानि स्थूलभूतानि तेपुनरुतः स्थानीयश्चित्प्रतिबिंबस्तयोः संघातोऽंडं तच्च उदकेशयं स्त्रीरूपेण सूक्ष्मभूते
ष्वेव स्थितम् तत्र गर्भे जीवत् ब्रह्मा चतुर्मुखं जज्ञे आविर्भूत इति ॥ २९ ॥ हिरण्येति अंडे वर्पमात्रं रिथत्वा हिरण्यगर्भः अंडं द्वैधां द्विधां करोत् ताभ्यां च शकलाभ्यां दिवं भुवं चाकल्पयदित्यर्थः
॥ ३० ॥ तयोर्द्वयोः शकलयोर्मध्ये अंतरालं स आकाश इत्यर्थः दिशश्चेति चकारादिगुणाधिस्त्वं कल्पयित्वा दशधा प्राच्यादिभेदेन दधे धृतवान् अंडांतराले एवेयं दिगादिकल्पना न ततो बहिरस्ती
ति भावः ॥ ३१ ॥ सृष्टेर्हेतूनाह तत्रेति तत्र अंडमध्ये रतिविषये पुत्रीति सृष्टिं पिंडमृष्टिं तद्रूपां अंडसमानरूपाम् एतेन पिंडब्रह्मांडयोस्तत्पत्तिप्रकारस्तुल्य इत्युक्तं भवति ॥ ३२ ॥ अत्र्यंगिरसं अ
त्रिसहितं मंगिरसं मानसान् मनसा संकल्पमात्रेण जनितान् ॥ ३३ ॥

सप्तमरीच्यादयः ब्रह्माणः ब्राह्मणजात्याभिमानिनः गृहाश्रमपराइत्यर्थः नारायणात्मकानां नारायणैकमनसां सप्तानां सनकसनंदनसनातनसनत्कुमारस्कंदनारदरुद्राणाम् ब्रह्मणः सकशा
जन्मयेषां तेषां ब्रह्मजन्मनां ब्रह्मपुत्राणां अनादरेषु धी भ्रातृननादृत्यपुराणे वेदमार्गे एव निश्चयंगताः कर्मैव श्रेय इति विनिश्चिताः ॥ ३४ ॥ सनत्कुमारम् चात्सनकादीन् पूर्वेषां मरीच्यादीनाम्
॥ ३५ ॥ सनत्कुमारश्चेति चात्सनकसनंदनसनातननारदाः स्कंदश्चेति षट् तेजःसृष्टिसामर्थ्यं संक्षिप्य निगृह्य सृष्टिमकुर्वता वेवतिष्ठतः ॥ ३६ ॥ तेषां अष्टानां मध्ये सप्त यक्षः पिशाचादि स्रष्टुः
रुद्रादन्ये दिव्या आदित्यादयः महर्षिभिः कश्यपाद्यैः ॥ ३७ ॥ क्रियावतामपेक्षितानि हविर्भद्रदेवतादीनि तेषां सृष्टिमाह द्वाभ्यां विद्युत इति अत्र प्रजापतेरेतो देवाः देवानां रेतोर्वर्षवर्ष
स्यरेत ओषधयः इति श्रुतिक्रमेण वयांसीति स्वेचरत्वसामान्या देवता उच्यन्ते पर्जन्यं चेत्यौषधीनामप्युपलक्षणम् यज्ञसिद्धये इति अत्राप्यपकृष्यते अशनिर्वज्रमरोहितं ऋजु अवक्रमिन्द्रधनुः
विद्युदाद्यभिमानिन्यो देवता एव विद्युदादिशब्दैरुच्यन्ते ॥ ३८ ॥ निर्भितिः सिद्धानामेव ऋगादीनामाविष्करणमवेदस्पनित्यत्वात् यष्टव्यसृष्टिमाह मुखादिति ॥ ३९ ॥ यष्टुसृष्टिमाह

सप्तब्रह्माण इत्येते पुराणे निश्चयंगताः ॥ नारायणात्मकानां वै सप्तानां ब्रह्मजन्मनाम् ३४ ततोऽसृजत् पुनर्ब्रह्मारुद्रं रोषात्मसंभवम् ॥ सनत्कुमारं च विभुं पूर्वेषां
मपि पूर्वजम् ३५ सप्तैते जनयन्ति स्म प्रजारुद्रश्च भारत ॥ स्कंदः सनत्कुमारश्च तेजः संक्षिप्य तिष्ठतः ३६ तेषां सप्त महावंशा दिव्या देवगणान्विताः ॥ क्रिया
वंतः प्रजावंतो महर्षिभिरलंकृताः ३७ विद्युतो शनिमेघांश्च रोहितेन्द्रधनूंषि च ॥ वयांसि च ससर्जा दौ पर्जन्यं च ससर्जह ३८ ऋचो यजूंषि सामानि निर्भमे यज्ञसि
द्धये ॥ मुखादेवान जनयत्पितृंश्चेशोपिवक्षसः ३९ प्रजनाच्च मनुष्यान् वै जघनान् निर्भमे सुरान् ॥ साध्या न जनयद्देवानि त्येव मनुशुश्रुम् ४० उच्चावचानि भूता
नि गात्रेभ्यस्तस्य जज्ञिरे ॥ आपवस्य प्रजासर्गं सृजतो हि प्रजापतेः ४१ सृज्यमानाः प्रजानैव विवर्द्धते यदा तदा ॥ द्विधा कृत्वात्मनो देहं मर्धेन पुरुषो भवत् ४२
अर्धेन नारी तस्यां ससृजे विविधाः प्रजाः ॥ दिवं च पृथिवीं चैव माहिम्रा व्याप्य तिष्ठतः ४३ विराजमसृज द्विष्णुः सोमसृजत् पुरुषं विराट् ॥ पुरुषं तं मनुं विद्वित द्वैमन्वं
तरं स्मृतम् ४४ द्वितीयमापवस्यैतन्मनोरंतरमुच्यते ॥ सवैराजः प्रजासर्गं ससर्ज पुरुषः प्रभुः ॥ नारायण विसर्गः सप्रजास्तस्याप्ययोनिजाः ४५ आयुष्मा
न्वीर्तिमान् धन्यः प्रजावाँच्छ्रुतवांस्तथा ॥ आदिसर्गं विदित्वे मयं थैष्टांगतिमाप्नुयात् ४६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे ह० पर्वणि आदिसर्गकथने प्र
थमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रजनादिति प्रजनात् उपस्थेन्द्रियात् असुरान् जघनात् पश्चाद्गात् असुरानिति च्छेदः साध्यान् प्राचीनान् देवान् ॥ ४० ॥ उच्चेति तस्य आपवस्य वासिष्ठापरनाम्नः प्रजापतेः ॥ ४१ ॥ सृज्यमानाः
मनसैवेति शेषः व्याप्य तिष्ठतः आपवस्य यदा प्रजानेव विवर्द्धत इति द्वयोः संबन्धः ४२ सः आपवस्य देहार्द्धः नारी यद्यद्रूपं गोवडवादि कं गृहीतवती तत्तज्जातीयं वृषाश्वादिरूपं पुरुषोपि गृहीतवा
न् तेनैवैतान्यजाः प्रजाः विविधाः ससृजे इत्यर्थः नारी शतरूपानाम् ४३ विष्णुर्हि हिरण्यगर्भद्वारा विराजं आपवारुणं असृजत् ४४ मन्वंतरपदं व्याचष्टे सार्द्धेन द्वितीयमिति नारायणस्य
विसर्गो हिरण्यगर्भद्वारा व्यवहितः सर्मः स आपवः अतोऽस्य विष्णुपौत्रत्वात् अयोनिजाः प्रजाः प्रथमः सर्गः स एव मनुद्वारा योनिजं प्रजासर्गं द्वितीयं ससर्ज अतएतदापवस्य मनोः कथारुपं द्वि
तीयं मन्वंतरं व्यवधानं यस्मात्सर्गं मूलस्मात्तत्र मन्वंतरशब्दः प्रयुज्यत इत्यर्थः ४५ एतद्वंशज्ञानफलमाह आयुष्मानिति ४६ ॥ ॥ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतं
संश्रियो विदुः सुरि सुचेर्नीलकण्ठस्य कृतो भारवमावदीपहरिवंशार्थप्रकाशे आदिसर्गकथने प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

एवमयोनिजासृष्टिमुक्त्वा योनिजामपितामाह सहति नजासुअयोनिजासुसृष्टासुसतीषुआपवएव द्विधाकृत्वात्मनोदेहमर्धेनपुरुषोभवत् अर्धेननारीतिसूचितरीत्यापुरुषोमूत्रापत्नीचक्रेमे
१ महिम्नामहत्त्वेन धर्मेणयोगजपुण्येन सापत्नीशतरूपाअनंतरूपाव्यजायतविविधरूपाऽभवत् यच्छतरूपायाः अनेकरूपधारणसामर्थ्यतदापवस्यैवतदनन्यत्वात्तस्याइतिभावः २ प्र
त्यपद्यतसंतापानयेतिशेषः ३ स्थायंभुवोवैराजः एकसप्ततियुगंकिंचिदधिकामेकसप्ततिम् चतुर्गुणमित्यर्थः ४ वसिष्ठतनयायांतुकाम्यायांपुत्रमीप्सितं वीरोवैजमयामासप्रियव्रतमुदारवीरिति
वायुपुराणोक्ताप्रियव्रतमाताकाम्याऽयेत्यर्थः ५ प्रियव्रतस्यभार्याकर्दमपुत्रीकाम्यायेत्याह काम्यानामेति सा यान्सुतान्सुषुवेतानेवाह काम्यापुत्राइति ६ ७ ८ चतुरःसुतानाह ध्रुवमि

वैशंपायनउवाच ॥ समृष्टासुप्रजास्वेवमापवोवैप्रजापतिः ॥ लेभेवैपुरुषःपर्त्नीशतरूपामयोनिजाम् १ आपवस्यमहिम्नातुदिवमावृत्यतिष्ठतः ॥ धर्मेणे
वमहाराजशतरूपाव्यजायत २ सातुवर्षायुतंतत्त्वातपःपस्मदुश्वरम् ॥ भर्तारंदीप्ततपसंपुरुषंप्रत्यपद्यत ३ सवैस्वायंभुवस्तातपुरुषोमनुरुच्यते ॥
तस्यैकसप्ततियुगंमन्वंतरमिहोच्यते ४ वैराजात्पुरुषाद्विरंशतरूपाव्यजायत ॥ प्रियव्रतोतानपादौविरात्काम्याव्यजायत ५ काम्यानाममहाबाहोकर्दम
स्यप्रजापतेः ॥ काम्यापुत्रास्तुचत्वारःसम्राट्कुक्षिर्विराट्प्रभुः ॥ प्रियव्रतंसमासाद्यपतिंसासुषुवेसुतान् ६ उत्तानपादंजग्राहपुत्रमत्रिःप्रजापतिः ॥ उ
त्तानपादाच्चतुरःसूनुताजनयत्सुतान् ७ धर्मस्यकन्यासुश्रोणीसूनुतानामविश्रुता ॥ उत्पन्नावाजिमेधेनध्रुवस्यजननीशुभा ८ ध्रुवंचकीर्तिमंतंचशिवंशांत
मयस्पातिम् ॥ उत्तानपादोजनयत्सूनुतायांप्रजापतिः ९ ध्रुवोवर्षसहस्राणित्रीणिदिव्यानिभारत ॥ तपस्तेपेमहाराजप्रार्थयन्सुमहद्यशः १० तस्मैब्रह्मा
ददौप्रीतःस्थानमप्रतिमंभुवि ॥ अचलंचैवपुरतःसप्तर्षीणांप्रजापतिः ११ तस्यातिमात्रामृद्धिंचमहिमानंनिरीक्ष्यच ॥ देवासुराणामाचार्यं श्लोकमप्युश
नाजगौ १२ अहोऽस्यतपसोवीर्यमहोश्रुतमहोबलम् ॥ यदेनंपुरतःकृत्वा ७ वंससर्षयःस्थिताः १३ तस्मात्तिलिष्टिंचमंयंचध्रुवाच्छंभुर्व्यजायत ॥ शिल
ष्टेराधतसुच्छायापंचपुत्रानकल्मषान् १४ रिपुंरिपुंजयंपुण्यंवृकलंवृकतेजसम् ॥ रिपोराधतवृहतीचाक्षुवंसर्वतेजसम् १५ अजीजनत्पुष्करिण्यांवीर
ण्यांचक्षुषोमनुम् ॥ प्रजापतेरात्मजायामरण्यस्यमहात्मनः १६ मनोरजायंतदशनद्वुलायांमहौजसः ॥ कन्यायामभवच्छ्रेष्ठवैराजस्यप्रजापतेः १७
ऊरुःपुरुःशतयुप्रस्तपस्वीसत्यवान्ऋविः ॥ अग्निष्टुदतिरात्रश्वसुष्टुम्रश्चेतितेनव १८

ति शांतमिति विशेषणम् आयुष्मंतं वसुं तथेति पाठांतरम् ९ महद्यशः तस्य नाम महद्यश इति श्रुतेः परब्रह्मविष्णुशिवम् १० ब्रह्मापि विष्णुरेव भुवि प्रीत इति संबंधः प्रजापतिः प्रजानां
ब्रह्मादीनां पतिः ११ अतिमात्रा अनन्ताम् महिमानं माहात्म्यं उशनाः शुक्रः तस्य देवाचार्यत्वं कचद्वारा बृहस्पतिर्हि शुक्रो भूत्वेन्द्रस्याभयायासुरेभ्यः क्षयायेमामविद्यामसृजादिति मे
त्रायणीये बृहस्पतेरेव शुक्रत्वान्मानाद्वा १२ १३ आधत्तवंशकृतत्वेन स्थापितवती १४ सर्वतेजसं सर्वदेवतेजो मयमयथोक्तं इंद्रात्प्रभुत्वं ज्वलनात् प्रतापं कोपं यमाद्वैश्रवणाच्च वित्तम् आ
युःकृतीत्रायुजनार्दनाभ्यामादाय राज्ञः क्रियते शरीरमिति १५ वीरण्यां वीरणदुहितरि १६ महौजसः महौजसः संज्ञस्य अस्यैव विशेषणं वैराजस्येति १७ सत्यवागित्यपि पठंति १८

पाठांतरेमहीजसःकन्यायामितिशेषः आग्नेर्याआग्नेिकन्याआंगिरसंशिविमित्यापिपठंति १९ सुनीथाअंगभार्यामृत्योःपुत्री अजायतअजनयत् अपचारादेवतादिद्रोहात्प्रकोपःमुनी
न्यामितिशेषः २० प्रजार्थसंतानार्थम् यस्यमुनिप्रकोपहतस्य २१ एषःपृथुः प्रजाः मुदिताः करिष्यतीत्यन्वयः २२ इमांपृथ्वीम् क्षत्रपूर्वजःक्षत्रजातौप्रथममुत्पन्नः २३ तस्मात्तन्निमि
त्तीकृत्वपृथोर्यज्ञेहिजमितः सूतमागधावुत्पन्नाविति अन्यत्रस्मर्यतइति तस्यतदुत्पत्तिनिमित्तत्वम् निपुणौक्रमात्तराज्ञास्तुतौवंशपाठेष्वकुशलो २४ गौःगोरूपिणीपृथ्वीसस्यानीति
सर्ववस्तूपलक्षणम् २५ पुण्यजमैर्यज्ञैः २६ तेषुतेषुपुराणांतरप्रसिद्धेषुतैस्तैर्देवादिभिस्तंतंसजातीयंवत्संकलयित्वातत्तत्स्वाभीष्टंवस्तुपृथ्वीसकाशात्दुग्ध्वागृहीतमित्यर्थः २७ अं

अभिमन्युश्चदशमो नडलायाः सुताः स्मृताः ॥ ऊरोरजनयत्पुत्रान् षडाग्रेयमिहाप्रभान् ॥ अंगं सुमनसं ख्यातिं क्रतुमंगिरसंगयम् १९ अंगात्सुनीथापत्यं वैवेन
मेकमजायत ॥ अपचारात्तुवेनस्य प्रकोपः सुमहानभूत् २० प्रजार्थं षडयोयस्य ममंथुर्दक्षिणं करम् ॥ वेनस्य पाणौ मथिते बभूव मुनिभिः पृथुः २१ तं दृष्ट्वा क्र
वयः प्रादुरेष वै मुदिताः प्रजाः ॥ करिष्यति महातेजाय शश्च प्राप्स्यते महत् २२ सधन्वी क्वची खड्गी तेजसा निर्दहन्निव ॥ पृथुर्वैन्यस्तदा चेमां ररक्ष क्षत्रपूर्वजः
२३ राजसूयाभिषिक्तानामाद्यः सवसुधाधिपः ॥ तस्माच्चैव समुत्पन्नौ निपुणौ सूतमागधौ २४ तेनेयंगौर्महाराजदुग्धासस्यानि भारत ॥ प्रजानां वृत्तिकामेन
देवैः सार्षिणैः सह २५ पितृभिर्दानैश्चैव गंधर्वैः साप्सरोगणैः ॥ सपैः पुण्यजनैश्चैव वीरुद्भिः पर्वतैस्तथा २६ तेषु तेषु च पात्रेषु दुह्यमाना वसुंधरा ॥ प्रादाद्यथे
प्सितं क्षीरं तेन प्राणानधारयन् २७ पृथुपुत्रौ तु धर्मज्ञौ जज्ञात तं तद्धिपालितौ ॥ शिखंडिनी हविर्धानं तद्धिना द्रव्यजायत २८ हविर्धानात् षडाग्रेयो विषणा जन
यत्सुतान् ॥ प्राचीनबर्हिषं शुक्लं गयं कृष्णं ब्रजाजिनौ २९ प्राचीनबर्हिर्भगवान् महानासीत् प्रजापतिः ॥ हविर्धानान् महाराजयेन सवांर्द्धिताः प्रजाः ३० प्राची
नाग्राः कुशास्तस्य पृथिव्यां जनमेजय ॥ प्राचीनबर्हिर्भगवान् पृथिवीतलचारिणः ३१ समुद्रतनयायां तु कृतदारोऽभवत् प्रभुः ॥ महत्स्तपसः परिसवर्णायां
महीपतिः ३२ सवर्णाधत्तसामुद्रीदशप्राचीनबर्हिषः ॥ सर्वे प्रचेतसो नाम धनुर्वेदस्य पारगाः ३३ अपृथग्धर्मचरणास्ते तप्यंत महत्तपः ॥ दशवर्षसहस्राणि
समुद्रसलिलेशयाः ३४ तपश्चरत्सु पृथिवीं प्रचेतस्सु महीरुहाः ॥ अरक्षमाणामावबुर्बभूवाथ प्रजाक्षयः ३५ नाशकन्मारुतो वातुं वृत्तं स्वमभवद्दुमैः ॥ दशव
र्षसहस्राणि न शेकुश्चेष्टितुं प्रजाः ३६ तदुपमृत्य तपसा युक्ताः सर्वे प्रचेतसः ॥ मुखेभ्यो वायुमग्निं च तेऽमृजन् जातमन्यवः ३७

तदोनादंतदिसंज्ञा २८ आप्रेयीअग्रिकन्याधिषण्णानाम्ना ब्रजश्चअजिनश्चव्रजजानौ २९ हविर्धानात्स्वपितुरपिमहान् ३० अस्यप्राचीनबर्हिष्ठं व्याचष्टे प्राचीनाग्राहति यतःपृथि
न्यात्स्वप्राचीनाग्राः कुशाः पृथिवीतलचारिणः भुवः स्वरूपेप्रसरंतिकृत्स्नभूमंडलव्यापिनःआसन्नतःसप्राचीनबर्हिरित्यर्थःतलंस्वरूपाधारयोरिति विश्वः ३१ सवर्णायांकृतदारोऽभव
दित्वाद्यादत्योज्य ३२ सर्वेप्रचेतसः प्रचेतःसंज्ञाः सर्वेऽपि एकनामानइत्यर्थः ३३ अपृथग्धर्मचरणाः समानधर्माणः समानशीलाश्च ३४ ३५ प्रजाक्षयेहेतुमाह नाशकदिति ३६
वपसाज्ञानमुत्तममुत्तमस्यस्यत्वायुकाः सन्नदाः ३७

उन्मूलानथतान्कृत्वावृक्षान्वायुरशोषयत् ॥ तानग्निरदहतघोरएवमासीद्दुमक्षयः ३८ दुमक्षयमथोबुद्धाकिंचिच्छिष्टेषुशाखिषु ॥ उपगम्याब्रवीदेतान्
 राजासोमःप्रजापतीन् ३९ कोपंयच्छतराजानःसर्वेप्राचीनबर्हिषः ॥ वृक्षशून्याकृतापृथ्वीशाम्येतामग्निमारुतौ ४० रत्नभूताचकन्येयंवृक्षाणांवरवर्णिनी ॥
 मविष्यंजानतातत्त्वष्टतागर्भेणैमया ४१ मारिषानामकन्येयंवृक्षाणामितिनिर्मिता ॥ भार्यावोस्तुमहाभागसोमवंशविर्वर्द्धिनी ४२ युष्माकंतेजसोर्द्धे
 नममचाद्धेनतेजसः ॥ अस्यामुत्पत्स्यतेपुत्रोदक्षोनामप्रजापतिः ४३ यइमांदग्धभूयिष्ठांयुष्मतेजोमयेनवै ॥ अग्निनाग्निसमोभूयःप्रजासंवर्द्धयिष्यति
 ४४ ततःसोमस्यवचनाज्जष्टुस्तेप्रचेतसः ॥ संहृत्यकोपंवृक्षेभ्यःपर्वधर्मेणमारिषाम् ४५ मारिषायांततस्तेवैमनसागर्भमादधुः ॥ दशभ्यस्तुप्रचेतो
 भ्योमारिषायांप्रजापतिः ॥ दक्षोजज्ञेमहातेजाःसोमस्यांशेनभारत ४६ पुत्रानुत्पादयामाससोमवंशविर्वर्द्धनान् ॥ अचरांश्चचरांश्चैवद्विपदोथचतुष्पदः ॥
 सदृष्ट्वामनसादक्षःपश्वादप्यमृजत्स्त्रियः ४७ ददौसदशधर्मायकश्यपायत्रयोदश ॥ शिष्टाःसोमायराज्ञेथनक्षत्राख्याददौप्रभुः ४८ तासुदेवाःखगाना
 गणावोदितिजदानवाः ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैवजज्ञिरेऽन्याश्चजातयः ४९ ततःप्रभृतिराजेन्द्रप्रजामैथुनसंभवाः ॥ संकल्पादर्शनात्स्पर्शात्पूर्वेषांसृष्टिरुच्यते
 ५० जनमेजयउवाच ॥ देवानांदानवानांचगंधर्वोरगरक्षसाम् ॥ संभवःकथितःपूर्वदक्षस्यचमहात्मनः ५१ अंगुष्ठाद्रहणोजातोदक्षप्रोक्तस्त्वयाऽनघ ॥
 वामांगुष्ठात्तथाचैवतस्यपत्नीव्यजायत ५२ कथंप्राचेतसत्वंसःपुनर्लेभेमहातपाः ॥ एतन्मेसंशयंविप्रसम्यगाख्यातुमर्हसि ॥ दौहित्रश्चैवसोमस्यकथंश्चशुर
 तांगतः ५३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उत्पतिश्चनिरोधश्चनित्यौभूतेषुपार्थिव ॥ ऋषयोऽत्रनमुह्यंतिविद्वांसश्चैवयेजनाः ५४

इति एकस्माज्जातयोः स्त्रीपुंसयोः कथंदांपत्यसंबन्धइत्येकाशंका ५२ कथमिति ब्रह्मपुत्रस्यसतः कथंप्राचेतसत्वमित्यपरा सोमदौहित्रस्यदक्षस्यकथंसोमश्चशुरत्वमितितृतीयाशंका ५३
 एताः क्रमेणनिरस्यतिश्लोकत्रयेणउत्पतिश्चोति मूतेषुपश्वादिषुउत्पत्तिर्नित्यास्या भाविकीसापिंड्यनियमंविनाप्रजात्पादनंस्वाभाविकंतथामनुष्येषुनिरोधःनित्यःअसपिंडांसमुद्बहेदितिनि
 यमः स्वाभाविकः यद्यप्येवंतयाप्यत्रऋषयः प्रजापतिर्वस्वादुहितरमभ्यधावदित्यादिश्रुतिदर्शिनःविद्वांसश्चसापिंड्यशास्त्रस्यातिशयंगमिवारण्यत्वंजानानानमुह्यंतिविश्वसृजांकार्यगौर
 वात्सापिंड्यशास्त्रस्याधुनिकस्यउल्लंघनेनदोषइत्यर्थः ५४

कल्पभेदाभिप्रायेण द्वितीयानिरस्यति युगइति ब्राह्मोदसोन्यः प्राचेतसोन्यइति भावः ५५ तृतीयानिरस्यति ज्यैष्ठ्यमिति यथाजातिकनिष्ठो विश्वामित्रस्तपोबलाद्वाह्मणोऽमृतएवंजन्मकनिष्ठोऽपि दक्षोऽयंगिरः साम्यं लब्ध्वा तत्संबन्धित्वंगतइति भावः प्रभावपेश्वर्यादिरत्रसंबन्धे कारणहेतुः तेन सोमकश्यपयोः श्वशुरत्वं दक्षस्य युक्तम् ५६ ॥ ५७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे दीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ देवानामिति १ व्यादिष्टः आज्ञप्तः भूतानि जरायुजादीनि २ मानसान्येवेतिसार्द्धश्लोकः ३ यदास्येति अवृद्धौ हेतुः अपध्याताइति पूर्वकल्पीयैर्वैरंस्मरतामहादेवेन दक्षस्य मानस्यः प्रजामावर्द्धतामित्यन्यथा अपध्यातः ४ प्रजाहेतोः प्रजावृद्धयर्थसि सृष्टुः सन्न असिक्रीमावहदित्युत्तरेण संबन्धः ५ ६ वीरण्यामिति जन्यजनक

युगे युगे भवन्त्येते सर्वे दक्षादयो नृप ॥ पुनश्चैव निरुध्यन्ते विद्वांस्तत्र न मुह्यति ५५ ज्यैष्ठ्यं कानिष्ठ्यमप्येषां पूर्वनासीज्जनाधिप ॥ तप एव गरीयो भूत्प्रभावश्चैव कारणम् ५६ इमां विसृष्टिं दक्षस्य यो विद्यात्स चराचराम् ॥ प्रजावाना पदुतीर्णः स्वर्गलोके महीयते ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशपर्वणि प्रजासर्गे दक्षोत्पत्तिकथने द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ देवानां दानवानां च गंधर्वो रगरक्षसाम् ॥ उत्पत्तिं विस्तरेणैव वैशंपायन कीर्तय १ वैशंपायन उवाच ॥ प्रजाः मृजेति व्यादिष्टः पूर्वदक्षः स्वयं भुवा ॥ यथा ससर्ज भूतानि तथा शृणु महीपते २ मानसान्येव भूतानि पूर्वमेवामृजत्प्रभुः ॥ ऋषीन् देवान्त्स गंधर्वान्सुरानथ राक्षसान् ॥ यक्षभूतपिशाचांश्च वयः पशुसरीसृपान् ३ यदास्यतास्तु मानस्यो न व्यवर्द्धत वै प्रजाः ॥ अपध्याता भगवतामहादेवेन धीमता ४ ततः संचित्य तु पुनः प्रजाहेतोः प्रजापतिः ॥ समैथुनेन धर्मेण सि सृष्टुर्विविधाः प्रजाः ५ असिक्रीमावहत्पत्नीं वीरणस्य प्रजापतेः ॥ सुतां सुतपसा युक्तां महतीं लोकधारिणीम् ६ अथ पुत्रसहस्राणि वीरण्यां पंचवीर्यवान् ॥ असिकन्यां जनयामास दक्ष एव प्रजापतिः ७ तांस्तु दृष्ट्वा महाभागान् संविवर्द्धयिषून् प्रजाः ॥ देवर्षिः प्रियसंवादो नारदः प्राब्रवीदिदम् ॥ नाशाय वचनं तेषां शापायैवात्मनस्तथा ८ यं कश्यपः सुतवरं परमेष्ठीव्यजीजनत् ॥ दक्षस्य वै दुहितरि दक्षशापभया न्मुनिः ९ पूर्वसहिसमुत्पन्नो नारदः परमोष्ठिना ॥ असिकन्यामथ वीरण्यां भूयो देवर्षि सत्तमः ॥ तं भूयोजनयामास पितेव मुनिपुंगवम् १० तेन दक्षस्य पुत्रा वै हर्यश्वा इति विश्रुताः ॥ निर्मथ्य नाशिताः सर्वे विधिना च न संशयः ११

भावलक्षणे पुंयोगे ङीप् ७ प्रियोऽभीप्सितः संवादः ज्ञानाधिकारीभिः सह संलापो यस्य तथा भूतः इदं वक्ष्यमाणं वचनं प्राब्रवीदिति सार्धेन संबन्धः ८ परमेष्ठी ब्रह्मायं सुतवरं व्यजीजनत् तं नारदाख्यं कश्यपो मुनिर्दक्षशापभयात् दक्षस्यैव दुहितरि भार्यायाः कनिष्ठस्वसापि ज्येष्ठभ्रातापितुः समइति वदुपचारात्तदुहितरीत्युच्यते तस्यां व्यजीजनादिति संबन्धः अन्ये तु दक्षस्यैव कन्यादक्षभार्यानां प्रीतिव्यापकं तत्र वीरण्यामिति विशेषणानुपपत्तिः स्पष्टा ९ एतदेव व्याचष्टे सार्धेन पूर्वमिति देवर्षि सत्तमः कश्यपः तं नारदं पितेव परमेष्ठीव १० विधिना शास्त्रीयमार्गेण निर्मथ्य देवाभिमानतः प्रच्याव्य नाशितामदर्शनं नीताः ११

महर्षिर्नमरीच्यादीनपरमेष्ठिनाब्रह्मणायाचितः प्रार्थितः १२ अभिसंधिमर्यादातेमहर्षयः तवब्रह्मणः पुत्रोनारदोमह्यंममकन्यायांभवेत्उत्पद्यतामितिचक्रुः अत्रापिकन्याशब्दार्थःपूर्वव
त् १३ त्रयोदशानांदक्षकन्यानांकश्यपायदत्तानांमध्येवीरणीपरमेष्ठिनेकश्यपार्थमितिशेषः यंकश्यपः सुतवरमित्युपक्रमात् १४ १५ १६ यूयंप्रजाःस्रष्टुकामाः स्थ अथचमुवःअंतर्
र्ध्वमधश्चप्रमाणंनजानीथातोमूढाःसंतःकथंप्रजाःस्रक्ष्यथेति संबंधःभवतीतिभूःप्रपंचः, तस्यप्रमाणंसाधकंयद्वलात्प्रपंचस्यसिद्धिस्तंचिदात्मानंउर्ध्वमधोस्तश्चसंतंअजानतांयुष्माकंप्रजासृतां

तस्योद्यतस्तदादक्षोनाशायामितविक्रमः ॥ महर्षीन्पुरतःकृत्वायाचितःपरमेष्ठिना १२ ततोभिसंधिंचक्रुस्तेदक्षस्तुपरमेष्ठिना ॥ कन्यायांनारदोमह्यंतव
पुत्रोभवेदिति १३ ततोदक्षस्तुतांप्रादात्कन्यांवैपरमेष्ठिने ॥ सतस्यांनारदोजज्ञेदक्षशापभयादपिः १४ जनमेजयउवाच ॥ कथंविनाशिताःपुत्रानारदे
नमहर्षिणा ॥ प्रजापतेर्द्विजश्रेष्ठश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः १५ ॥ वेशंपायनउवाच ॥ दक्षस्यपुत्राहर्षश्चाविवर्द्धयिषवःप्रजाः ॥ समागतामहावीर्यान्ारद
स्तानुवाचह १६ बालिशवतयूयंवैनास्याजानीथवैभुवः ॥ प्रमाणंस्रष्टुकामाःस्थप्रजाःप्राचेतसात्मजाः ॥ अंतर्ध्वमधश्चैवकथंस्रक्ष्यथवैप्रजाः १७ ते
तुतद्वचनंश्रुत्वाप्रयाताःसर्वतोदिशम् ॥ प्रमाणंद्रष्टुकामास्तेगताःप्राचेतसात्मजाः १८ वायोरनशनंप्राप्यगतास्तेवैपराभवम् ॥ अद्यापिननिवर्तंतेसमुद्रे
भ्यइवापगाः १९ हर्यश्वेष्वथनष्टेषुदक्षःप्राचेतसःपुनः ॥ वैरिण्यामेवपुत्राणांसहस्रमसृजत्प्रभुः २० विवर्द्धयिषवस्तेतुशबलाश्वाःप्रजास्तदा ॥ पूर्वोक्तंव
चनंतातनास्तेनैवनोदिताः २१ अन्योन्यमूचुस्तेसर्वेसम्यगाहमहामुनिः ॥ भ्रातृणांपदवींज्ञातुंगंतव्यंनात्रसंशयः २२ ज्ञात्वाप्रमाणंस्रष्टुयाश्चसुखंस्रक्ष्याम
हेप्रजाः ॥ एकाग्र्याःस्वस्थमनसायथावदनुपूर्वशः २३ तेपितेनैवमार्गेणप्रयाताःसर्वतोदिशम् ॥ अद्यापिननिवर्तंतेसमुद्रेभ्यइवापगाः २४ नष्टेषुशबलाश्चे
षुदक्षःकृद्धोऽवदद्वचः ॥ नारदंनाशमेहीतिगर्भवासंवसेतिच २५ तदाप्रभृतिवैभ्राताभ्रातुरन्वेषणेनृप ॥ प्रयातो नश्यातिक्षिप्रंतन्नकार्यंविपश्चिता २६ तांश्चा
पिनष्टान्विज्ञायपुत्रान्दक्षःप्रजापतिः ॥ षष्ठिभूयोसृजत्कन्यावीरण्यामितिनःश्रुतम् २७ तास्तदाप्रतिजग्राहभार्यार्थेकश्यपःप्रभुः ॥ सोमोधर्मश्चकौरव्यत
थैवान्येमहर्षयः २८ ददौसदशधर्मायकश्यपायत्रयोदश ॥ सप्तविंशतिसोमायचतस्रोरिष्टनेमिने २९

अधिकारोनास्तीत्यर्थः १७ सर्वतोदिशंसर्वदिगभिमुक्त्वा अन्योन्यनिरपेक्षाःसंत आत्मदर्शनार्थंप्रयाताइत्यर्थः १८ वायोरितिल्यब्लोपेपंचमीवायुर्गौतमतत्सूत्रमिति श्रुतेर्वायुसूत्रात्मानंस
माधिवलेनानीत्यनशनंअशनायाद्यतीतंशुद्धंब्रह्मप्राप्यपराभवंपरंचतदभवंच आत्यंतिकंैवल्यंगताःसंतोऽद्यापिननिवर्तंतइत्यर्थः दृष्टांतः स्पष्टार्थः १९ २० वचनंउक्तेतिशेषःनोदिताः
गमनार्थंप्रेरिताः २१ पदवींमार्गम् २२ २३ २४ नाशंसंवात्मनादेहवियोगम् गर्भवासंवाकुरु परमेष्ठिनाप्रार्थितत्वात् अधिकारिकत्वेननाशानहत्वाच्च २५ २६ दक्षोनलसः षष्ठिकन्या
नारदेनस्त्रीत्वादुपदेशानर्हाः दक्षोसृजत् २७ २८ कश्यपस्यैवरूपांतरंआरिष्टनोमिः इन्नंतोऽप्ययंशब्दोत्रैवदृश्यते २९

मेमवचनानां गुणव्युत्पत्त्याद्वययोज्यम् ३० ३१ अयकमेणधर्मपत्नीनांसंततिमाह विश्वेदेवत्यादिना ३२ मुहूर्तजाः मुहूर्तायाः पुत्राः क्षणलवादिकालाभिमानिन्यो देवता इत्यर्थः ३३ घोषो भं प्राभिमानिनी देवतानागवीथी स्वर्गमार्गाभिमानिनी देवता पृथिवी विषयं आज्यपश्वौषधादि ३४ संकल्पः मानसक्रियाभिमानिनी देवः अत्रादितः पंच योयाग देवतानां ततश्च तस्यैः क्रमेण कालमंत्रमा महविषां दशम्या सर्वोपादानभूतस्य देवतोद्देशेन द्रव्यत्याग रूपस्य संकल्पस्य च सृष्टिरुक्तायामिन्या यामिपुत्र्या अजवीथ्याः सकाशात् पृथुलं वा कालांतरफलवृष्टिकर्तारं च ईश्वरं वा जालं वत इति अपूर्वसंज्ञा ईश्वरमीति संज्ञावात् दभिमानिनी देवता पृथुलं वेत्युच्यते वृषल इति पाठेपि वृषं लाति आदत्त इति व्युत्पत्त्या स एवार्थः ३५ नक्षत्रनाम्न्योऽश्विन्याद्याः क्रतूष

द्वे चैव मृगु पुत्राय द्वे चैवांगिरसे तथा ॥ द्वे कृशाश्वय विदुषेतासां नामानि मे गृणु ३० अरुंधती वसुर्यामीलं वा भानुर्मेरुत्वती ॥ संकल्पाचमुहूर्ताचसाध्या विश्वाच भारत ॥ धर्मपत्न्यो दशत्वेतास्तास्वपत्यानि मे गृणु ३१ विश्वे देवाश्च विश्वायाः साध्या न साध्या व्यजायत ॥ मरुत्वत्यां मरुत्वंतो वसोस्तु वसवस्तथा ३२ भानोरतुमानवस्तातमुहूर्तायामुहूर्तजाः ३३ लंबायाश्चैव घोषोथनागवीथी च यामिजा ॥ पृथिवी विषयं सर्वमरुंधत्यां व्यजायत ३४ संकल्पायास्तु सर्वात्मा जज्ञे संकल्प एव हि ॥ नागवीथ्याश्च यामिन्या वृषलं वा व्यजायत ३५ याराजन् सोमपत्न्यस्तु दक्षः प्राचेतसो ददौ ॥ सर्वानक्षत्रनाम्न्यस्ताज्योतिषे परि कीर्तिताः ३६ ये त्वन्ये ख्यातिमंतो वै देवा ज्योतिः पुरोगमाः ॥ वसवोऽष्टौ समाख्यातास्तेषां वक्ष्यामि विस्तरम् ३७ आपो ध्रुवश्च सोमश्च धरश्चैवानिला जलौ ॥ प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवो नामभिः स्मृताः ३८ आपस्य पुत्रो वै तं द्युः श्रमः शांतो मुनिस्तथा ॥ ध्रुवस्य पुत्रो भगवान् कालो लोकप्रकालनः ३९ सोमस्य भगवान् वर्चा वर्चस्वी ये न जायते ॥ धरस्य पुत्रो द्रविणो हुतहव्यवहस्तथा ॥ मनोहरायाः शिशिरः प्राणो थरमणस्तथा ४० अनिलस्य शिवा भार्या यस्याः पुत्रो मनोजवः ॥ अविज्ञातगतिश्चैव दौ पुत्रावनिलस्य तु ४१ अग्निपुत्रः कुमारस्तु शरस्तं बे श्रियान्वितः ॥ तस्य शाखो विशाखश्च नैगमेयश्च पृष्ठजाः ४२ अपत्यं कृत्तिकानां तु कार्तिकेय इति स्मृतः ॥ स्कंदः सनत्कुमारश्च मृष्टः पादेन तेजसः ४३ प्रत्यूषस्य विदुः पुत्रमृष्टिनाम्ना च देवलम् ॥ द्वौ पुत्रौ देवलस्यापि क्षमावंतौ तपस्विनौ ४४ बृहस्पतेस्तु भग्निनी वरस्त्री ब्रह्मचारिणी ॥ योगसिद्धा जगत्कृत्स्नमसक्ता विचचारह ४५

योमिन्या एवैता अपि १६ ३७ ३८ ३९ मनोहरायाः धरस्यापरमार्यायाः ४० अनिलस्य शिवा भार्येत्येकं वाक्यम् द्वौ पुत्रावनिलस्येत्यपरम् ४१ पृष्ठजाः कुमारानुजाः अनिलस्य चत्वारः पुत्रा इत्यर्थः ४२ कुमार एव स्कंदो परनामा कार्तिकेय इत्याहापत्यामिति तं स्कंद इत्याचक्षत इति छांदोग्ये सनत्कुमारस्यैव स्कंदत्वश्रवणात् सनत्कुमारश्च स एव अतएव तेजसः पादेन स्वचतुर्थी भेनाग्निना सृष्टः एतच्च शास्त्रादि च ४३ पुत्रौ दुहिता च पुत्रश्चेति पुत्रौ ४४ ता देवाह बृहस्पतेरिति बृहस्पतिस्तस्वसा च ब्रह्मचारिणीनामयोगसिद्धत्वादसक्ताऽपि गुणोत्कर्षात् प्रभासस्याष्टम वसोर्गार्ग्यमूत्र तस्यां च विश्वकर्मा जज्ञ इति श्लोकद्वयार्थः ४५

४४ बार्धकितला ४७ ४८ कश्यपायत्रयोदशकन्यादसोददावित्युक्तं तत्र सुरभ्याः संकतिमाह सुरभीति ४९ अजैकपादित्येकः अहिर्बुध्न्यइत्येकः ५० ५१ ५२ व्याप्ताइत्येतल्लोकाइत्युक्तं
रस्थेनसंबध्यते शतंभनंतं अहंख्याताः सहस्राणियेरुद्रा अधिमूम्यामिति श्रुतेः ५३ कश्यपस्य भार्या इति शेषः ५४ ५५ ५६ पूर्वमन्वंतरे इत्यस्य व्याख्यानं चाक्षुषस्यांतरे मनोरिति उपस्थिते
पूर्वमन्वंतरस्यावसाने इत्यर्थः ५७ मन्वंतरे वैवस्वते इति शेषः ५८ ५९ जज्ञाते पुनरितिकश्यपादित्योरेव पूर्वसुतपः पृथिसंज्ञयोरुदरे जातत्वात् ६० ६१ ६२ ६३ विद्युतः विद्युदादयः विद्युतो

प्रभासस्य च सा भार्या वसूनामष्टमस्य च ॥ विश्वकर्मा महाभागस्तस्यां जज्ञे प्रजापतिः ४६ कर्ता शिल्पसहस्राणां त्रिदशानां च वार्द्धकिः ॥ भूषणानां च सर्वेषां कर्ता
शिल्पवतां वरः ४७ यः सर्वासां विमानानि देवतानां च कारहं ॥ मनुष्याश्चोपजीवंतियस्य शिल्पं महात्मनः ४८ सुरभी कश्यपादुद्रानिकादशविनिर्ममे ॥ महा
देवप्रसादेन तपसा भाविता सती ४९ अजैकपादहिर्बुध्न्यस्त्वष्टारुद्राश्च भारत ॥ त्वष्टुश्चैवात्मजः श्रीमान् विश्वरूपो महायशः ५० हरश्च बहुरूपश्च त्र्यंबक
श्चापराजितः ॥ वृषाकपिश्च शंभुश्च कपर्दी रैवतस्तथा ५१ मृगव्याधश्च सर्पश्च कपाली च विशांपते ॥ एकादशैते कथितारुद्रास्त्रिभुवनेश्वराः ५२ शतं त्वे
वंसमारख्यातं रुद्राणामपि तौ जसाम् ॥ पुराणे भरतश्चेष्टयैर्व्याप्ताः स चराचराः ५३ लोका भरतशार्दूलकश्यपस्य निबोधमे ॥ अदितिर्दितिर्दनुश्चैव अरिष्टासु
रसाखशा ५४ सुरभिर्विनता चैव ताम्राक्रोधवशा इरा ॥ कद्रुर्मुनिश्च राजेंद्रतास्वपत्यानिमेशुगु ५५ पूर्वमन्वंतरे श्रेष्ठा द्वादशासन्सुरोत्तमाः ॥ तुषितानामते
न्योन्यमूचुर्वैवस्वते तरे ५६ उपस्थिते तियशसि चाक्षुषस्यांतरे मनोः ॥ हितार्थं सर्वसत्त्वानां समागम्य परस्परम् ५७ आगच्छतद्रुतं देवा अदितिं संप्रविश्य
वै ॥ मन्वंतरे प्रसूयामस्तत्र श्रेयो भविष्यति ५८ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु ते सर्वे चाक्षुषस्यांतरे मनोः ॥ मारीचात्कश्यपाज्जातास्ते दित्या दशक
न्यया ५९ तत्र विष्णुश्च शक्रश्च जज्ञाते पुनरेव हि ॥ अर्यमा चैव धाता च त्वष्टा पूषा च भारत ६० विवस्वान्सवितश्चैव भित्रैव रुण एव च ॥ अंशो भगश्चातिते
जा आदित्या द्वादश स्मृताः ६१ चाक्षुषस्यांतरे पूर्वमास न्येतुषिताः सुराः ॥ वैवस्वते तरे ते वै आदित्या द्वादश स्मृताः ६२ सप्तविंशतियाः प्रोक्ता सोमपत्न्यो
थ सुवताः ॥ तासामपत्यान्यभवन्दीप्तान्यमिते ते जसाम् ६३ अरिष्टनेमिपत्नीनामपत्यानीह षोडश ॥ बहुपुत्रस्य विदुषश्च तस्रो विद्युतः स्मृताः ६४ प्रत्यं
गिरसजाः श्रेष्ठाः क्रुचो ब्रह्मर्षिस्तृताः ॥ कृशाश्च स्यतुराजर्षेर्देवप्रहरणानि च ६५

शनिमेघाश्च रोहितेन्द्रधनूं पिचेति पूर्वोक्ताः चतस्रः रोहितेन्द्रधनुषोरभेदात् बहुपुत्रस्य प्रजापतिविशेषस्य ६४ प्रत्यंगिरसजाः अंगिरसां प्रतीपः तांस्त्यक्त्वान्यत्र गतः सोयं प्रत्यंगिराः य आंगि
रसः शौनको होत्रो भूत्वा भार्गवशौनको भवदिति स्मृतेः तस्माज्जातास्ते नट्टाः क्रुचः मंत्राः प्रत्यंगिरसजाः अथर्ववेदे पिशौनकीया शाखा प्रसिद्धा तत्र च प्रत्यंगिरसमंत्राः शांतिकराः प्रसिद्धाः
प्रहरणानि वजायमिमानिन्यो देवताः ६५

एतेप्रजापतेरर्वाचीनाःऋतुलिङ्गवत्पुनःपुनर्जायंतइत्यर्थः त्रयस्त्रिंशत्त्रितितुशब्दोविशेषार्थःत्रयस्त्रिंशदष्टौवसवएकादशुरुद्राद्वादशादित्याइन्द्रःप्रजापतिश्च तत्रपृथिव्यग्नीवायंतारिस्तेद्युसू
 यौचंद्रनक्षत्राणिवसवः वाक्पाणिपादपायूपस्थानिपंचकर्मेन्द्रियाणिश्रोत्रत्वक्चक्षुजिह्वाघ्राणादितिपंचज्ञानेन्द्रियाणि सर्वसाधारणंमनश्चेत्येकादशुरुद्राः आदित्यामासाधिष्ठात्र्योदेवताः
 अनुपदोक्ताविष्णवादयः कालादितियावत् इन्द्रः पर्जन्यः प्रजापतिर्जीवः एतेभोक्तृभोग्यात्मकास्त्रयस्त्रिंशद्देवाः कामजाः सोऽकामयतबहुस्यांप्रजायेयेतिश्रुतेरीश्वरात्कामतोजाताः एतेप्र
 नतेयुगसहस्रांतेजायंतेपुनरेवह ॥ सर्वदेवगणास्तातत्रयस्त्रिंशत्तुकामजाः ६६ तेषामपिचराजेंद्रनिरोधोत्पत्तिरुच्यते ६७ यथामूर्यस्यगगनेउदयास्तम
 नेइह ॥ एवंदेवनिकायास्तेसंभवंतियुगेयुगे ६८ दित्याःपुत्रद्वयंजज्ञेकश्यपादितिनःश्रुतम् ॥ हिरण्यकशिपुश्चैवहिरण्याक्षश्चवीर्यवान् ६९ सिंहिकाचाभ
 वत्कन्याविप्रचितेःपरिग्रहः ॥ सौहिकेयाइतिख्यातास्तस्याःपुत्रामहाबलाः ॥ गणैश्चसहराजेंद्रदशसाहस्रमुच्यते ७० तेषांपुत्राश्चपौत्राश्चशतशोथसहस्र
 शः ॥ असंख्यस्तामहाबाहोहिरण्यकशिपोःशृणु ७१ हिरण्यकशिपोःपुत्राश्चत्वारःप्रथितौजसः ॥ अनुन्हादश्चन्हादश्चप्रन्हादश्चैववीर्यवान् ७२ संन्हादश्च
 चतुर्थोभूतन्हादपुत्रोन्हादस्तथा ॥ संन्हादपुत्रःसुंदश्चनिःसुंदस्तावुभौस्मृतौ ७३ अनुन्हादसुतौह्यायुःशिविकालस्तथैवच ॥ विरोचनश्चप्रान्हादिर्बलिर्जज्ञेवि
 रोचनात् ७४ बलेःपुत्रशतंत्वासीद्वाणज्येष्ठनराधिप ॥ घृतरुद्रश्चसूर्यश्चचंद्रमाश्चेंद्रतापनः ७५ कुंभनाभोगर्दभाक्षःकुक्षिरित्येवमादयः ॥ बाणस्तेषाम
 तिव्रलोज्येष्ठःपशुपतेःप्रियः ७६ पुराकल्पेहिबाणेनप्रसाद्योमापतिप्रभुम् ॥ पार्श्वतोविहरिष्यामिइत्येवंयाचितोवरः ७७ बाणस्यचेंद्रदमनोलोहित्यामुद्र
 पद्यत ॥ गणास्तथासुराणजञ्छतसाहस्रसंमिताः ७८ हिरण्याक्षसुताःपंचविद्वांसःसुमहाबलाः ॥ झर्झरःशकुनिश्चैवभूतसंतापनस्तथा ७९ महाना
 भश्चविक्रांतःकालनाभस्तथैवच ॥ अभवन्दनुपुत्राश्चशतंतीव्रपराक्रमाः ॥ तपस्विनोमहावीर्याःप्राधान्येननिबोधतान् ८० द्विमूर्द्धाशकुनिश्चैवतथाशंकु
 शिराविभुः ॥ शंकुकर्णोविराघश्चगवेषीदुंदुभिस्तथा ॥ अयोमुखःशंबरश्चकपिलोवामनस्तथा ८१ मरीचिर्मधवाश्चैवइराशंकुशिरावृकः ॥ विक्षोभणश्चके
 तुश्चकेतुवीर्यशतहृदौ ८२ इन्द्रजित्सत्यजिच्चैववज्रनामस्तथैवच ॥ महानाभश्चविक्रांतःकालनाभस्तथैवच ८३ एकचक्रोमहाबाहुस्तारकश्चमहाबलः ॥ वै
 श्वानरन्पुलोमाचविद्रावणमहासुरौ ८४ स्वर्भानुर्वृपपर्वाचतुर्दुंदुश्चमहासुरः ॥ सूक्ष्मश्चैवानिचंद्रश्चऊर्णनाभोमहागिरिः ८५ असिलोमाचकेशीचशठश्च
 बलकोमदः ॥ तथागगनमूर्द्धाचकुंभनाभोमहासुरः ८६

विकल्पंसकदेवजायंतइतरेऋतुलिङ्गवदेकस्मिन्कल्पेऽसकृज्जायंतइत्यर्थः ६६ कामजानांजन्मादिमत्त्वंद्रव्यति तेषामित्यर्द्धेन निरोधसहिताउत्पत्तिर्निरोधोत्पत्तिरुच्यतेवेदइतिशेषः ६७
 एतदेवदृष्टतिनद्रव्यति ययेति देवनिकायाः देवानांशरीराण्येवजायंतेनतुतदुपहितआत्माघटाकाशविदित्यर्थः ६८ आदित्यानुक्तादैत्यानाह दित्याइत्यादिना ६९ सैहिकेयास्त्रयोदशव
 द्यमानाःसंज्ञाख्यादयः ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ दनोर्वरमाहअभवन्नित्यादिना पुत्रादितिपौत्रादीनामप्युपलक्षणंशतंअनंताः ८० एतेषुप्रधानानाद्विमूर्द्धादीनिप्र
 चिंतयंतान् एकमिदंनयति द्विमूर्द्धाइत्यादिना ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६

८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

प्रमदोमयश्चकुलपथोहयग्रीवश्चवीर्यवान् ॥ वैसृपःसविरूपाक्षःसुपथोथहराहरौ ८७ हिरण्यकशिपुश्चैवशतमायुश्चशंवरः ॥ शरभःशलभश्चैवविप्रचितिश्च
वीर्यवान् ८८ एतेसर्वेदनोःपुत्राःकश्यपादभिजज्ञिरे ॥ विप्रचितिप्रधानास्तेदानवाःसुमहाबलाः ८९ एतेषांयदपत्यंतुतन्नशक्यंनराधिप ॥ प्रसंख्यातुंम
हीपालपुत्रपौत्राद्यनंतकम् ९० स्वर्भानोस्तुप्रभाकन्यापुलोमश्चसुतात्रयम् ॥ उपदानवीहयशिराःशर्मिष्ठावार्षपर्वणी ९१ पुलोमाकालिकाचैववैश्वानर
सुतेउभे ॥ बह्वपत्येमहावीर्येमारीचेस्तुपरिग्रहः ९२ तयोःपुत्रसहस्राणिषष्टिंदानवनंदनान् ॥ चतुर्दशशतानन्यानहिरण्यपुरवासिनः ९३ मारीचिर्जन
याम्यसमहत्तातपसान्वितः ॥ पौलोमाःकालकेयाश्चदानवास्तेमहाबलाः ९४ अवध्यादेवतानांचहिरण्यपुरवासिनः ॥ कृताःपितामहेनाजौनिहताःसव्य
साचिना ९५ प्रभायानहुषःपुत्रोसृजयश्चशचीसुतः ॥ पुरुंजज्ञेऽथशर्मिष्ठादुष्यंतमुपदानवी ९६ ततोपरेमहावीर्यादानवास्त्वतिदारुणाः ॥ सिंहिकायामथोत्पन्ना
विप्रचितेःसुतास्तदा ९७ दैत्यदानवसंयोगाज्जातास्तीव्रपराक्रमाः ॥ सैहिकेयाइतिख्यातास्त्रयोदशमहाबलाः ९८ व्यंशःशल्यश्चबलिनौनभश्चैवमहाबलः ॥
वाताग्निर्मुचिश्चैवइल्वलःखसृमस्तथा ९९ आंजिकेनरकश्चैवकालनाभस्तथैवच ॥ शुकःपोतरणश्चैववज्रनाभश्चवीर्यवान् १०० राहुर्ज्येष्ठस्तुतेषांवैसूर्यचंद्र
विमर्दनः ॥ मूकश्चैवतुहुंडश्चह्लादपुत्रौचभूवतुः १ मारीचःसुंदपुत्रश्चताटकायांव्यजायत ॥ शिवमाणस्तथाचैवसुरकल्पश्चवीर्यवान् २ एतेवैदानवाःश्रेष्ठादनुवंश
विवर्द्धनाः ॥ तेषांपुत्राश्चपौत्राश्चशतशोथसहस्रशः ३ संह्लादस्यतुदैत्यस्यनिवातकवचाःकुले ॥ समुत्पन्नाःसुतपसामहांतोभावितात्मनः ४ तिस्रःकोट्यःसुता
स्तेषांमणिमत्यानिवासेनाम् ॥ तेप्यवध्यास्तुदेवानामर्जुनेननिपातिताः ५ षट्सुतास्सुमहासत्त्वास्ताम्रायाःपरिकीर्तिताः ॥ कांकीश्येनीचभासीचसु
ग्रीवीशुचिगृध्रिका ६ कांकीकाकानजनयदुलूकीप्रत्यलूककान् ॥ श्येनीश्येनांस्तथाभासीभासानगृध्रांश्चगृध्र्यपि ७ शुचिरौदकान्पक्षिगणान्सुग्रीवीतुपरंतप ॥
अश्वानुश्रानगर्दभांश्चताम्रावंशःप्रकीर्तितः ८ विनतायास्तुपुत्रौद्वावरुणोगरुडस्तथा ॥ सुपर्णःपततांश्रेष्ठोदारुणःस्वेनकर्मणा ९ सुरसायाःसहस्रंतुसर्पा
णाममितौजसाम् ॥ अनेकशिरसांतातखेचराणांमहात्मनाम् १० काद्रवेयाश्चवलिनःसहस्रममितौजसः ॥ सुपर्णवशगानागाजज्ञिरेऽनेकमस्तकाः ११
तेषांप्रधानाःसततंशेषवासुक्षितक्षकाः ॥ ऐरावतोमहापद्मःकंवलाश्चतरागुभौ १२ एलापत्रस्तथाशंख कर्कोटकधनंजयौ ॥ महानीलमहाकर्णधृतराष्ट्र
बलाहकौ १३ कुहरःपुष्पदंष्ट्रश्चदुर्मुख सुमुखस्तथा ॥ शंखश्चशंखपालश्चकपिलोवादनस्तथा १४ नहुषःशंखरोमाचमणिरित्येवमादयः ॥ तेषांपुत्राश्च
पौत्राश्चगरुडेननिपातिताः १५

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

चतुर्दशसहस्रागिकूराणामुरगाशिनाम् ॥ मणिक्रोधवशंविद्रितस्यसर्वेचदंष्ट्रिणः १६ स्थलजाःपक्षिणोज्जाश्वधरायाःप्रसवाःस्मृताः ॥ गास्तुवैजनयामास
सुरभिर्निहिषांस्तथा १७ इरावृक्षलतावल्लीस्तृणजातीश्चसर्वशः ॥ खशातुयक्षरक्षांसिमुनीनप्सरसस्तथा १८ अरिष्टातुमहासत्वानगंधर्वानमितौजसः ॥ ए
तेकश्यपदायादाःकीर्तिताःस्थाणुजंगमाः १९ तेषांपुत्राश्चपौत्राश्चशत्रुशोथसहस्रशः ॥ एषमन्वन्तरेतातसर्गःस्वारोचिषेस्मृतः२० वैवस्वतेतुमहतिवारुणे
विततेकतौ ॥ जुह्वानस्यब्रह्मणोवैप्रजासर्गइहोच्यते २१ पूर्वयत्रतुब्रह्मर्षीनुत्पन्नान्सप्तमानसान् ॥ पुत्रत्वेवलपयामासरवयमेवपितामहः २२ ततोविरोधेदेवा
नादानवानांचभारत ॥ दितिर्विनष्टपुत्रावैतोषयामासकश्यपम् २३ तांकश्यपःप्रसन्नात्मासम्यगाराधितस्तया ॥ वरेणछंदयामाससाचववेवरंततः २४
पुत्रमिद्वधार्थायसमर्थममितौजसम् ॥ सचतस्यैवरंप्रादात्प्रार्थितंसुमहातपाः २५ दत्त्वाचवरमव्यग्रोमारीचरतामभाषत ॥ भविष्यतिसुतस्तेयंयद्येवंधा
रयिष्यसि २६ इंद्रंसुतोनिहंतातेगर्भवैशरदांशतम् ॥ यदिधारयसेशौचंतत्पराव्रतमास्थिता २७ तथेत्यभिहितोभर्तातयादेव्यामहातपाः ॥ धारयामास
मर्भंशुचिःसावसुधाधिप २८ ततोभ्युपगमदित्यांगर्भमाधायकश्यपः ॥ रोचयन्वैगणश्रेष्ठदेवानाममितौजसाम् २९ तेजःसंभृत्यदुर्धर्षमवध्यममरैरपि ॥
जगामपर्वतायैवतपसेसंशितव्रता ३० तस्याश्चैवांतरप्रेप्सुरभवत्पाकशासनः ॥ ऊनेवर्षशतेचास्याददर्शांतरमच्युतः ३१ अकृत्वापादयोःशौचंदितिःश
यनमाविशत् ॥ निद्रांचकारयामासतस्याःकुक्षिंप्रविश्यसः ३२ वज्रपाणिस्ततोर्गर्भसप्तधातंन्यकृतत ॥ रूपाट्यमानोवज्रेणगर्भस्तुप्ररुरोदह ३३ मारो
दीरितितंशक्रःपुनःपुनरथाब्रवीत् ॥ सोऽभवत्सप्तधागर्भस्तमिंद्रोरुपितःपुनः ३४ एकैकंसप्तधाचक्रेवज्रेणैवारिकर्षणः ॥ मरुतोनामदेवास्तेबभूवुर्भरतर्ष
भ ३५ यथैवोक्तंमघवतातथैवमरुतोऽभवन् ॥ देवाएकोनपंचाशत्सहायावज्रपाणिनः ३६ तेषामेवंप्रवृद्धानांभूतानांजनमेजय ॥ रोचयन्वैगणश्रेष्ठदेवाना
ममितौजसम् ३७ निकायेपुनिकायेषुहरि प्रादात्प्रजापतन्नि ॥ क्रमशस्तानिराज्यानिपृथुपूर्वाणिभारत ३८ सहारिःपुरुषोवीरिःकृष्णोजिष्णुःप्रजापतिः ॥
पुंजन्यस्तपनोव्यक्तस्तस्यसर्वमिदंजगत् ३९ भूतसर्गमिमंसम्यक्जानतोभरतर्षभ ॥ मरुतांचशुभंजन्मशृण्वतःपठतोपिवा ॥ नावृत्तिभयमस्तीहपरलो
कमयंकुतः १४० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशपर्वणिमरुतोत्पत्तिकथनेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

१४०॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशटीकायांतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥

पूर्वसाधारण्येन सर्वान्निष्ठमुक्त्वा पृथग्वैयस्तदाचेमरहस्यत्रपूर्वजः राजसूयाभिषिक्तानामाद्यः सवसुधाधिप इति प्राप्नुते पृथोराद्यत्वं विवृणोति सर्वेषां राज्यानां तदानन्तर्यं दर्शयन् अभिषिच्ये
 त्यादिना अभिराज्ये राज्ञामपिराजत्वे वैयंवेनस्य पुत्रं राज्यादिसोमादीनां वशादेष्टुमाज्ञापयितुं १ नक्षत्रग्रहयोः जात्यभिप्रायेण द्विवचनं नक्षत्रजातीयग्रहजातीययोरित्यर्थः यज्ञानां यज्ञाद्य
 विष्टात्रीणां देवतानां २ ३ ४ ५ ६ विष्णुशूलपाणिभ्यां अच्युताष्टभौ नारायणवृषभध्वजौ देवतेष्वपि ईश्वरावताराणामनेकत्वात् ७ शूलेन पणितुं व्यवहर्तुं शीलमस्येति शूलपाणीतं शूलपाणिनं
 ८ गंधानां गंधाभयद्रव्याणां मरुतः पूर्वोक्ता एकोनपञ्चाशत् अत्र तु प्राणवायवो मरुच्छब्दार्थः अशरीरिणां स्थूलशरीरहीनानां प्रेतादीनामित्यर्थः शब्दश्चाकाशश्च तद्वतां मेर्यादीनां अस्मदा
 वैशंपायन उवाच ॥ अभिषिच्याधिराज्ये तु पृथुं वैन्यं पितामहः ॥ ततः क्रमेण राज्यानि व्यादेष्टुमुपचक्रमे १ द्विजानां वीरुधां चैव नक्षत्रग्रहयोस्तथा ॥ यज्ञा
 नांतपसां चैव सोमं राज्येभ्यषेचयत् २ अपांतुवरुणं राज्ये राज्ञां वैश्रवणं प्रभुम् ॥ (बृहस्पतिं तु विश्वेपां ददावांगिरसं पतिम् ३ भृगूणामधिपं चैव काव्यं राज्येऽ
 भ्यषेचयत् ॥) आदित्यानां तथा विष्णुं वसूनामथ पावकम् ४ प्रजापतीनां दक्षं तु मरुतामथ वासवम् ॥ दैत्यानां दानवानां च प्रह्लादममि तौ जसम् ५ वैवस्व
 तं च पितृणां यमं राज्येभ्यषेचयत् ॥ मातृणां च व्रतानां च मंत्राणां च तथा गवाम् ६ यक्षाणां राक्षसानां च पार्थिवानां तथैव च ॥ नारायणं तु साध्यानां रुद्राणां वृष
 भध्वजम् ७ विप्रचित्तिं तु राजानं दानवानामथादिशत् ॥ सर्वभूतपिशाचानां गिरीशं शूलपाणिनम् ८ शैलानां हिमवतं च नदीनामथ सागरम् ॥ गंधानां मरु
 तां चैव भूतानामशरीरिणाम् ॥ शब्दाकाशवतां चैव वायुं च बलिनां वरम् ९ गंधर्वाणामधिपतिं च क्रेचिरं च रथं प्रभुम् ॥ नागानां वासुकिं च क्रेसर्पाणामथ तक्षक
 म् १० वारणानां च राजानं ऐरावतमथादिशत् ॥ उच्चैः श्रवसमं श्वानां गरुडं चैव पक्षिणाम् ११ मृगाणामथ शार्दूलं गोवृषं च गवां पतिम् ॥ वनस्पतीनां राजानं
 प्रक्षमेवादिशत् प्रभुम् १२ सागराणां नदीनां च मेघानां वर्षणस्य च ॥ आदित्यानामधिपतिं पर्जन्यमभिषिक्तवान् १३ सर्वेषां दंष्ट्रिणां शेषं राजानमभ्यषेचयत् ॥
 सरीसृपाणां सर्पाणां राजानं चैव तक्षकम् १४ गंधर्वाप्सरसां चैव कामदेवं तथा प्रभुम् ॥ ऋतूनामथ मासानां दैवसानां तथैव च १५ पक्षाणां च क्षपाणां च मुहूर्तं ति
 थिपर्वणाम् ॥ कलाकाष्ठाप्रमाणानां गतेरयनयोस्तथा १६ गणितस्याथ योगस्य च क्रेसंवत्सरं प्रभुम् ॥ एवं विभज्य राज्यानि क्रमेण सपितामहः १७ दिशापा
 लानथ ततः स्थापयामास भारत ॥ पूर्वस्यां दिशि पुत्रं तु वैराजस्य प्रजापतेः १८

दिशरीराणां च भुवामिति पाठे तयोः क्षेत्राणामिति स एवार्थः ९ १० ११ १२ पूर्वद्वादशादित्या उक्ताः इह तु आदित्यपदेन अर्कस्य रश्मयो ग्राह्याः ये पृथिवीरसंशोषयित्वा सहस्रगुणं उत्सृजं
 तितेषामधिपतिः पर्जन्यः १३ दंष्ट्रिणां नागानां सर्पाणां तद्विशेषाणां सरीसृपाणां दुर्दुमादीनां निर्विषाणां १४ ऋतूनामित्यादि पृथगतानां दैवतानामित्यनेन संबन्धः ऋत्वाद्यभिमानिनीनां
 संवत्सराभिमानिनं देवं राजानमभ्यषेचयदित्यर्थः १५ १६ गणितस्य गत्यादि परिमाणस्य योगस्य उपरागादेः १७ १८

१९ २० पर्जन्यस्य पुत्रमित्यनुपंगः ११ २२ अद्यापीत्येतासां देवतानामधिकारित्वेनाकल्पस्थायित्वमुक्तं राजेति एभिः सोमादिभिः पृथुः राजराज्ये राजसूयेऽभिषिक्तः पूर्वतु प्रजापतिनाऽभिषेको राज्यांग उक्तः २३ २४ एतच्च अरण्यं अधिष्ठानं प्रतिष्ठा हेतुः २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ न स शोचेत्कृताकृतैरिति मया पापं कृतं धर्मो न कृत इति पश्चात्तापेन न शोचेत् एतच्च अरण्यं सर्वपापनाश दिशापालं सुधन्वानं राजानं चाभ्यषेचयत् ॥ दक्षिणस्यां महात्मानं कर्दमस्य प्रजापतेः १९ पुत्रं शंखपदं नाम राजानं सोभ्यषेचयत् ॥ पश्चिमायां दिशि तथाराजसः पुत्रमच्युतम् २० केतुमंतं महात्मानं राजानं सोभ्यषेचयत् ॥ तथा हिरण्यरोमाणं पर्जन्यस्य प्रजापतेः २१ उदीच्यां दिशि दुर्धर्षं राजानं सोभ्यषेचयत् ॥ तैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा संपर्वता २२ यथा प्रदेशमद्यापि धर्मेण परिपाल्यते ॥ राजसूयाभिषिक्तस्तु पृथुरेभिर्नराधिपैः ॥ वेददृष्टेन विधिना राजराज्येन नराधिप २३ ततो मन्वंतरेऽतीते चाक्षुषेऽमितते जसि ॥ वैवस्वताय मनवे ब्रह्माराज्यमथादिशत् ॥ तस्य विस्तरमाख्यास्ये मनो वैवस्वतस्य ह २४ तवानुकूल्या द्राजेंद्रयदि शुश्रूषसे न च ॥ महद्दधे तदधिष्ठानं पुराणे परिकीर्तितम् ॥ धन्यं यशस्य मायुष्यं स्वर्गवासकरं शुभम् २५ जनमेजय उवाच ॥ विस्तरेण पृथोर्जन्म वैशंपायन कीर्तय ॥ यथा महात्मना तेन दुग्धाचेयं वसुंधरा २६ यथा च पितृभिर्दुग्धायथा देवैर्यथर्षिभिः ॥ यथा दैत्यैश्च नागैश्च यथा यक्षैर्यथा द्रुमैः २७ यथा शैलैः पिशाचैश्च गंधर्वैश्च द्विजोत्तमैः ॥ राक्षसैश्च महासत्त्वैर्यथा दुग्धा वसुंधरा २८ तेषां पात्रविशेषांश्च वैशंपायन कीर्तय ॥ वत्सा नक्षत्रविशेषांश्च दोग्धारं चानुपूर्वशः २९ यस्माच्च कारणात् पाणिर्वेनस्य मथितः पुरा ॥ क्रुद्धैर्महर्षिभिस्तात कारणं तच्च कीर्तय ३० वैशंपायन उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि पृथोर्वैन्यस्य विस्तरम् ॥ एकाग्रः प्रयतश्चैव शृणुष्व जनमेजय ३१ नाशुचेः क्षुद्रमनसः कुशिष्याया व्रताय च ॥ कीर्तनीयमिमं राजन्कृतघ्ना याहिताय वा ३२ स्वर्ग्यं यशस्य मायुष्यं धर्म्यं वेदेन संभितम् ॥ रहस्यमृषिभिः प्रोक्तं शृणु राजन् यथा तथम् ३३ यश्चैनं कथयेन्नित्यं पृथोर्वैन्यस्य विस्तरम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृत्य न स शोचेत्कृताकृतैः ३४ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशपर्वणि पृथूपाख्याने चतुर्थोऽध्यायः ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ आसीद्धर्मस्य गो सावै पूर्वमत्रिसमः प्रभुः ॥ अत्रिवंशसमुत्पन्नस्त्वं गोनाम प्रजापतिः १ तस्य पुत्रो भवद्वेनो नात्यर्थं धर्मकोविदः ॥ जातो मृत्युसुतायां वै सुनीथायां प्रजापतिः २ समातामहदोषेण वेनः कालात्मजात्मजः ॥ स्वधर्मं पृष्ठतः कृत्वा कामालोभेष्ववर्तत ३ मर्यादां स्थापयामास धर्मापेतां स पार्थिवः ॥ वेदधर्मानतिक्रम्य सोऽधर्मनिरतोऽभवत् ४ निःस्वाध्यायवषट्कारस्तस्मिन् राजनिशासति ॥ प्रवृत्तं न पपुः सोमं हुतं यज्ञेषु देवताः ५

मंसर्वकृत्कृतं चेत्पर्यः ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ आसीत् १ २ कालात्मजायाः आत्मजः ३ ४ प्रवृत्तं देवतोद्देशेन त्यक्तम् हुतं अग्नौ प्रक्षिप्तम्

पिसोमं न पपुः यतो निःस्वाध्यायवषट्काराः ५

तत्र देवता इति धर्मद्वेष्टिरिति दत्तमपि हविर्देवानमंजंत इति भावः ६ मयि देवतारूपेऽत्र निमित्तं न त्वन्यदेवतार्थम् मयि अग्निरूपे ७ ८ ९ निधने वंशे निधनं कुलनाशयोरिति विश्वः ॥ १० ॥
 ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ पाठांतरे अपनेतुं अधर्मादपाकष्टम् ॥ १५ ॥ निगृह्य जीवंतमपि पातयित्वा ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ धीवरान् नानाविकान् ॥ १९ ॥ गुषारास्तुंबराश्च प्रीत्य

नयष्टव्यं न होतव्यमिति तस्य प्रजापतेः ॥ आसीत् प्रतिज्ञाकूरेयं विनाशे प्रत्युपास्थिते ६ अहमिज्यश्च यष्टाचयज्ञश्चेति कुरूद्रह ॥ मयि यज्ञो विधातव्यो मयि होत
 व्यमित्यपि ७ तमतिक्रांतमर्यादमाददानमसांप्रतम् ॥ ऊचुर्महर्षयः सर्वे मरीचिप्रमुखास्तदा ८ वयं दीक्षां प्रवेक्ष्यामः संवत्सरगणान् ब्रून् ॥ अधर्मं कुरुमावेन नैष
 धर्मः सनातनः ९ निधने त्रप्रभूतस्त्वं प्रजापतिरसंशयम् ॥ प्रजाश्च पालयिष्येऽहमिति ते समयः कृतः १० तांस्तदा ब्रुवतः सर्वान् महर्षीन् ब्रवीत्तदा ॥ वेनः प्रहस्य
 बुद्धिरिममर्थमनर्थवित् ११ वेन उवाच ॥ स्रष्टा धर्मस्य कश्चान्यः श्रोतव्यं कस्यैव मया ॥ श्रुतवीर्यतपः सत्यैर्मया वाकः समो भुवि १२ प्रभवं सर्वभूतानां धर्माणां च
 विशेषतः ॥ संमुढानविदुर्न भवंतो मामचेतसः १३ इच्छन् दहेयं पृथिवीं प्लावयेयं तथा जलैः ॥ खंभुवंचैव रुंधेयं नात्र कार्या विचारणा १४ यदान शक्यते मोहादवले
 पाच्च पार्थिवः ॥ अनुनेतुं तदा वेनस्ततः कुद्धामहर्षयः १५ निगृह्य तं महात्मानो विस्फुरंतं महाबलम् ॥ ततोऽस्य सव्यमूरुं ते ममंथुर्जातमन्यवः १६ तस्मिन्
 स्तुमप्यमाने वैराज्ञ ऊरौ प्रजज्ञिवान् ॥ ह्रस्वोतिमात्रः पुरुषः कृष्णश्चातिबभूव ह १७ स भीतः प्रांजलिर्भूत्वा स्थितवान् जनमेजय ॥ तमत्रिर्विह्वलं दृष्ट्वा निषी
 देत्यब्रवीत्तदा १८ निषादवंशकर्ता सौवभूवदतां वर ॥ धीवरान् मृजन्नाथेन कल्मषसंभवान् १९ ये चान्ये विंध्यनिलयास्तु पारास्तुंबरास्तथा ॥ अधर्म
 रुचयो ये चाविद्वितान्त्वेन संभवान् २० ततः पुनर्महात्मानः पाणिं वेनस्य दक्षिणम् ॥ अरणीमिव संरब्धाममंथुस्ते महर्षयः २१ पृथुस्तस्मात्समुत्तस्थौ करात्
 ज्वलनसंनिभः ॥ दीप्यमानः स्ववपुषा साक्षादग्निरिव ज्वलन् २२ स धन्वी क्वचि जातः पृथुरेव महायशः ॥ आद्यमाजगवं नाम धनुर्गृह्य महावरम् ॥ शरांश्च
 दिव्यान् रक्षार्थं क्वचंच महाप्रभम् २३ तस्मिन् जतेथ भूतानि संप्रहृष्टानि सर्वशः ॥ समापेतुर्महाराज वेनश्च त्रिदिवंगतः २४ समुत्पन्नेन कौरव्यसत्पुत्रेण महा
 त्मना ॥ त्रातः स पुरुष व्याघ्रपुत्राग्नौ नरकात्तदा २५ तं समुद्राश्च नद्यश्च रत्नान्यादाय सर्वशः ॥ तोयानि चाभिषेकाय सर्वेषां पतस्थिरे २६ पितामहश्च भ
 गवान् देवैरांगिरसैः सह ॥ स्थावराणि च भूतानि जंगमानि तथैव च २७ समागम्य तदवैन्यमभ्यषिचन्नराधिपम् ॥ महताराज राज्येन प्रजापालं महाद्युतिम्
 २८ सोभिषिक्तो महातेजा विधिवद्धर्मकोविदैः ॥ आदिराज्ये तदाराज्ञां पृथुर्वैन्यः प्रतापवान् २९ पित्राऽपरंजितास्तस्य प्रजास्ते नानुरंजिताः ॥
 अनुरागात्ततस्तस्य नाम राजेत्यजायत ३० आपस्तस्तंभिरेचास्य समुद्रमभियास्यतः ॥ पर्वताश्च ददुर्मागिं ध्वजभंगश्च नाभवत् ३१

देशीयाः म्लेच्छविशेषाः गोंड इति कोल इति च सिद्धाः मध्यदेशीयाः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ गृह्यगृहीत्वा रक्षार्थं प्रजानां स्थित इति शेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥
 ॥ २९ ॥ अपरंजिताः पीडिताः अनुरागादिति अनुरज्यंते स्मिन् प्रजा इति राजपदनिर्वाचनं दर्शितम् ॥ ३० ॥ तस्तंभिरे स्थलवत्कटिना बभूवुः अभिउपरियास्य उगंतुमिच्छतः ध्वज
 भंगो वृक्षाणां शाखादिभिर्गोपुरादिभिर्वा ॥ ३१ ॥

पुटकेपुटकेपत्रेपत्रे ३१ सूत्यांसोमाभिषेककाले अभिषेकः सोमवत्याः कंदनं रसनिष्काशनार्थम् ३२ अन्यत्र तु वैन्यस्यैव यज्ञे भिक्कुंटात्सूतमागधौ जातावित्युक्तम् तत्कल्पभेदात्समाधेयम्
 अलुष्ट्यापृथिवीति ध्यत्यन्नानि चिंतया ॥ सर्वकामदुष्पागावः पुटकेपुटकेमधु ३२ एतस्मिन्नेव काले तु यज्ञे पैतामहेशुभे ॥ सूतः सूत्यांसमुत्पन्नः सौत्येहनि
 महामतिः ३३ तस्मिन्नेव महायज्ञे जज्ञे प्राज्ञोऽथ मागधः ॥ पृथोः स्तवार्थे तौ तत्र समाहूतौ सुरर्षिभिः ३४ तावूचुर्ऋषयः सर्वे स्तूयतामेष पार्थिवः ॥ कर्मैस्तद
 बुरूपां पात्रं चायं नराधिपः ३५ तावूचतुस्तदा सर्वास्तानृषीन्सूतमागधौ ॥ आवां देवानृषींश्चैव प्रीणयावः स्वकर्मभिः ३६ न चास्य विद्वेद्वैकर्मनतथा लक्ष
 णं यशः ॥ स्तोत्रं येनास्य कुर्यावराज्ञस्ते जस्विनो द्विजाः ३७ ऋषिभिस्तौ नियुक्तौ च भविष्यैस्तूयतामिति ॥ यानि कर्माणि कृतवान्पृथुः पश्चान्महाबलः ३८
 सत्यवाग्दानशलियं सत्यसंधो नरेश्वरः ॥ श्रीमान्रजैत्रः समाशीलो विक्रान्तो दृष्टशासनः ३९ धर्मज्ञश्च कृतज्ञश्च दयावान्प्रियभाषणः ॥ मान्यो मानयिता यज्ञा
 ब्रह्मण्यः सत्यसंगरः ४० शमः शांतश्च निरतो व्यवहारस्थितो नृपः ॥ ततः प्रभृतिलोकेषु स्तवेषु जनमेजय ॥ आशीर्वादाः प्रयुज्यन्ते सूतमागधवंदिभिः ४१
 तयोः स्तवैस्तैः सुप्रीतः पृथुः प्रादात्प्रजे श्वरः ॥ अनूपदेशं सूताग्रमगधान्मागधाय च ४२ तं दृष्ट्वा परमप्रीताः प्रजाः प्राहुर्महर्षयः ॥ वृत्तीनामेषवो दाता भविष्य
 ति जनेश्वरः ४३ ततो वैन्यं महाराज प्रजाः समाभिदुधुवः ॥ त्वं नो वृत्तिं विधत्स्वेति महर्षिर्वचनात्तदा ४४ सोभिद्रुतः प्रजाभिस्तु प्रजाहितचिकीर्षया ॥ धनु
 र्दृष्ट्वा पृथक्कांश्च पृथिवीमार्दयदली ४५ ततो वैन्यमयत्रस्ता गौर्भूत्वा प्राद्रवन्मही ॥ तां पृथुर्धनुरादाय द्रवंतीमन्वधावत ४६ सालोकान्ब्रह्मलोकादीन् गत्वा वै
 न्यमयात्तदा ॥ प्रददर्शात्प्रतो वैन्यं प्रष्टुं हीतशरासनम् ४७ ज्वलद्भिर्निशितैर्बाणैर्दीप्ततेजसमच्युतम् ॥ महायोगं महात्मानं दुर्धर्षममरैरपि ४८ अलभन्ती तु सा
 श्रान् वैन्यमेवान्वपद्यत ॥ कृतांजलिपुटामूत्वा पूज्या लोकैस्त्रिभिः सदा ४९ उवाच वैन्यं नाधर्मं स्त्रीविधं कर्तुमर्हसि ॥ कथं धारयिता चासि प्रजाराजन्विना मया ५०
 मयि लोकः स्थिता राजन्मये दंधार्यते जगत् ॥ माद्विना शोविन इयेयुः प्रजाः पार्थिव विद्वित् ५१ न त्वमर्हसि मांहंतुं श्रेयश्चेत्त्वं चिकीर्षसि ॥ प्रजानां पृथिवीपाल
 ष्टुचेदं वचो मम ५२ उपायतः समारब्धाः सर्वे सिध्यंत्युपक्रमाः ॥ उपायं पश्यैनत्वं धारयेथाः प्रजानृप ५३ हत्वापि मां न शक्तस्त्वं प्रजाधारयितुं नृप ॥
 अनुसूतामविष्यामि यच्छकोपं महाद्युते ५४ अवध्याश्च स्त्रियः प्राहुस्तिर्यग्योनि गतेष्वपि ॥ सत्त्वेषु पृथिवीपाल न धर्मं त्यक्तुमर्हसि ५५

३४ ३५ ३६ विद्वः ज्ञानी वदत्युत्तमस्य द्विवचनं

सूर्यापद्वयसौ पातायथा पूर्णमकल्पयदिति श्रवणात्

३७

३८

३९

४०

४१

४२

४३

४४

४५

४६

४७

४८

४९

५०

५१

५२

५३

५४

५५

५६

५७

५८

५९

६०

६१

६२

६३

६४

६५

६६

६७

६८

६९

७०

७१

७२

७३

॥ ५६ ॥ इतिहरिवंशदीकायापंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ पृथुनावशतांनीतापृथ्वीमन्वादिभिःक्रमात् ॥ दुग्धास्वामीष्टदुग्धानिपष्ठेऽध्यायइतीर्यते ॥ १ ॥ अवध्यां स्त्रियमितियदुक्तं तत्रो
 त्रमाह एकस्येतिद्वान्याय १ निहतेअशुभेइतिच्छेदः २ ३ ४ कथंधारयितेत्यस्योत्तरंत्वांनिहत्येति आत्मानंदेहंधारयिताधारयिष्यामिप्रथयित्वाविस्ताये ५ ६ ७ ८ संपश्यदिव्यह
 दृयाकलय कत्सलास्नेहेन क्षरेयेदुग्धेस्त्रयेयं ९ विस्पंदमानंक्षरत् भावयेत् स्वार्थेणिच् पूर्वत्रभवेत् १० तेनशैलोपरिशैलंस्थापयताशैलाःविवर्द्धिप्रापिताःइष्टकामितिवत् ११ १२ १३ १४

एवंबहुविधंवाक्यंश्रुत्वारजामहामनाः ॥ कोपंनिरुह्यधर्मात्मावसुधामिदमब्रवीत् ५६ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिपृथूपाख्यानेपंचमो
 ऽध्यायः ५ ॥ ५ ॥ पृथुरुवाच ॥ एकस्यार्थाययोहन्यादात्मनोवापरस्यवा ॥ बहून्वैप्राणिनोलोकेभवेत्तस्येहपातकम् १ सुखमेधंतिबहवोयस्मिस्तुनि
 हतेऽशुभे ॥ तस्मिन्नास्तिहतेभद्रेपातकंचोषपातकम् २ एकस्मिन्यत्रनिधनंप्रापितेदुष्टकारिणि ॥ बहूनांभवतिक्षेमंतत्रपुण्यप्रदोबुधः ३ सोहंप्रजानि
 मितंत्वांहनिष्यामिवसुंधरे ॥ यदिमेवचनंनाद्यकरिष्यसिजगद्धितम् ४ त्वांनिहत्याद्यबाणेनमच्छासनपराङ्मुखीम् ॥ आत्मानंप्रथयित्वाहंप्रजाधारयिता
 चिरम् ५ सात्वंशासनमास्थायममधर्मभृतांवर ॥ संजीवयप्रजाःसर्वाःसमर्थाह्यसिधारणे ६ दुहितृत्वंचमेगच्छततएनमहंशरम् ॥ नियच्छेयंत्वद्वधार्थमु
 द्यतंधोरदर्शनम् ७ पृथिव्युवाच ॥ सर्वमेतदहंवीरविधास्यामिनसंशयः ॥ उपायतःसमारब्धाःसर्वेसिध्यंत्युपक्रमाः ८ उपायंपश्ययेनत्वधारयेथाःप्रजाइ
 माः ॥ वत्संतुममसंपश्यक्षरेयंयेनवत्सल ९ समांचकुरुसर्वत्रमात्वंधर्मभृतांवर ॥ यथाविस्पंदमानंमेक्षारंसर्वत्रभावयेत् १० वैशंपायनउवाच ॥ ततउत्सा
 रयामासशैलांच्छतसहस्रशः ॥ धनुष्कोट्यातंदावैन्यस्तेनशैलाविवर्द्धिताः ११ पृथुर्वैन्यस्तदारजामर्हीचक्रेसमांततः ॥ मन्वंतरेष्वतीतेषुविपमासीद्वसुंधरा
 १२ स्वभावेनाभवन्हास्याःसमानिविषमाणिच ॥ चाक्षुषस्यांतरेपूर्वमासीदेवंतदाकिल १३ नहिपूर्वविसर्गेवैविषमेपृथिवीतले ॥ प्रविभागःपुराणांचग्रामा
 णांवातदाऽभवत् १४ नसस्यानिनगोरक्षानकृषिर्नवणिकपथः ॥ नैवसत्यानृतंतत्रनलोभोनचमत्सरः १५ वैवस्वतंतरेचास्मिन्संप्रतंसमुपस्थिते ॥ वै
 न्यात्प्रभृतिराजेंद्रसर्वस्यैतस्यसंभवः १६ यत्रयत्रसमंत्वस्याभूमेरासीदिहानघ ॥ तत्रतत्रप्रजाःसर्वाःसंवासंसमरोचयन् १७ आहारःफलमूलानिप्रजानामभव
 तदा ॥ कृच्छ्रेणमहतायुक्तइत्येवमनुशुश्रुम १८ संकल्पयित्वावत्संतुमनुंस्त्रायंभुवंप्रभुम् ॥ स्वपाणौपुरुषश्रेष्ठदुदोहपृथिवीततः ॥ सस्यजातानिसर्वाणिपृथुर्वै
 न्यःप्रतापवान् १९ तेनान्नेनप्रजास्तातवर्ततेद्यापिनित्यशः ॥ ऋषिभिःश्रूयतेचापिपुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ वत्सःसोमोभवत्तेपांदोग्धाचांगिरसःसुतः २०

वणिगेववणिकपथःसत्यानृतंवाणिज्यं १५ एतस्यपुराविभागादेः १६ समरोचयन्प्रीत्याचक्रुः १७ तदावैन्येनभूमेर्दोहनात्प्राक् १८ पृथ्वीपृथिवीतः सस्यजातानिब्रीह्यादीनिदुहोहप्रपूरि
 तवान् १९ वर्ततेउपजीवंतिसोमःब्राह्मणराजत्वावत्सः २०

छन्दांसि वेदाः तत्र हितदर्शमस्तपो ब्रह्मचर्यं च द्वायणं अग्निहोत्रादिकंच शाश्वतं नीत्वि दानीं कालितम् २१ २२ ऊर्जस्करं अमृतं यज्ञियं हविरिति यावत् २३ स्वर्धां पित्रं २४ २५ अला
 पुनर्वीर्यम् २६ नागानां परावतः सर्पाणां धृतराष्ट्रः दोग्धेति शेषः २७ २८ २९ द्विमूर्धेति मणो विशेषणम् ३० ३१ ३२ ३३ तेन अंतर्धानेन ते यक्षाः वर्तयन्ति परशरीरमाविश्याप्रत्यक्षा
 बृहस्पतिर्महातेजाः पात्रं छन्दांसि भारत ॥ क्षीरमासीदनुपमंतपो ब्रह्मचशाश्वतम् २१ पुनर्देवगणैः सर्वैः पुरंदरपुरोगमैः ॥ कांचनं पात्रमादाय दुग्धेयं श्रूयते म
 ही २२ वत्सस्तु मधवानासीद्दोग्धाच सविता प्रभुः ॥ क्षीरमूर्जस्करं चैव वर्तते येन देवताः २३ पितृभिः श्रूयते चापि पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ राजतं पात्रमादाय स्व
 षाममित विक्रमैः २४ यमो वैवस्वतस्तेषामासीद्वत्सः प्रतापवान् ॥ अंतकश्चाभवद्दोग्धाकालो लोकप्रकालनः २५ नागैश्च श्रूयते दुग्धावत्संकृत्वा तु तक्षकम् ॥
 अलापुं पात्रमादाय विषं क्षीरं नरोत्तम २६ तेषामैरावतो दोग्धाधृतराष्ट्रः प्रतापवान् ॥ नागानां भरतश्चेष्टसर्पाणां च महीपते २७ तेनैव वर्तयंत्युग्रामहाकाया विषो
 ल्वणाः ॥ तदा हारास्तदाचारास्तद्वीर्यास्तदुपाश्रयाः २८ असुरैः श्रूयते चापि पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ आयसं पात्रमादाय मायां शत्रुनिबर्हिणीम् २९ विरोच
 नस्तु प्रह्लादिर्वत्सस्तेषामभूत्तदा ॥ ऋत्विक् द्विमूर्द्धा दैत्यानां मधुर्दोग्धामहाबलः ३० तयैते मायया व्यापित्वे मायाविनोसुराः ॥ वर्तयंत्यमितप्रज्ञास्तदेषां
 ममितं बलम् ३१ यक्षैश्च श्रूयते तात पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ आमप्रात्रे महाराजपुरांतर्धानमक्षयम् ३२ वत्सं वै श्रवणं कृत्वा यज्ञैः पुण्यजनैस्तदा ॥ दोग्धारजत
 नाभस्तु पितामणिवरस्ययः ३३ यक्षानुजो महातेजा त्रिशीर्षः सुमहातपाः ॥ तेन ते वर्तयन्तीति परमर्षिरुवाच ह ३४ राक्षसैश्च पिशाचैश्च पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥
 श्रावं कपालमादाय प्रजाभोक्तुं न र्षभ ३५ दोग्धारजतनाभस्तु तेषामासीत्कुरूद्वह ॥ वत्सः सुमाली कौरव्यक्षरिरुधिरमेव च ३६ तेन क्षीरेण यक्षाश्च राक्षसां
 श्चामरोपमाः ॥ वर्तयन्ति पिशाचाश्च भूतसंघास्तथैव च ३७ पद्मपात्रे पुनर्दुग्धागंधर्वैः साप्सरोगणैः ॥ वत्सं चित्ररथं कृत्वा शुचीनं गंधान्न र्षभ ३८ तेषां च
 सुरुचिस्त्वासीद्दोग्धामरतसत्तम ॥ गंधर्वराजोतिबलो महात्मा सूर्यसन्निभः ३९ शैलैश्च श्रूयते राजन् पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ औषधीर्वै मूर्तिमती रत्नानि विवि
 धानि च ४० वत्सस्तु हिमवानासीन्मेरुर्दोग्धामहागिरिः ॥ पात्रं तु शैलमेवासीत्तेन शैला विविधिताः ४१ वीरुद्भिः श्रूयते राजन् पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ पालाशं पा
 त्रमादाय दुग्धाच्छिन्नप्ररोहेणम् ४२ दुदोहपुष्पितः सालो वत्सः प्लक्षो भवत्तदा ॥ सेयं धात्री विधात्री च पावनी च वसुंधरा ४३ चराचरस्य सर्वस्य प्रतिष्ठा योनिरेव च
 सर्वकर्म दुग्धादोग्ध्री सर्वस्य प्ररोहिणी ४४ आसीदियं समुदांता मेदिनीति परिश्रुता ॥ मधुकैटभयोः कृत्स्ना मेदसाभि परिश्रुता ॥ तेनेयं मेदिनी देवी प्रोच्यते ब्र
 ह्मादिभिः ४५

स्तेवीवंतीत्यर्थः ३४ प्रजाभोक्तुं स्वसंतानानि तर्पयितुम् ३५ ३६ ३७ गंधान्नसुरभिद्रव्याणि ३८ ३९ औषधीः ण्योतिष्मत्यादिकाः ४० शैलं शैलामयं ४१ पालाशं अर्णमयम् ४२ धा
 त्रीपावनी धात्री विधात्री च पावनी च वसुंधरा ४३ प्रतिष्ठा आश्रयः योनिः रत्नादिक्रमेण उत्पत्तिस्थानम् ४४ दोग्ध्रीधेनुरूपा चतुर्वर्गस्यापि ४५ ४६

अनुपगमावपुत्रीत्वेनङ्गीकारात् ४६ पुरंराजधानी पत्तनमहापाणिजनगरं पुराणापत्तनानामालासमूहोऽस्ति यस्यांसा वैन्यः पृथुः ४७ मृतग्रामैः प्राणिसमूहैः ४८ ब्रह्मयोनिःभात्रेयःसना
तनोमिःपुरुषः ४९ ५० ५१ पण्यवृत्तिमनुष्ठितैर्वाणिज्याद्युपजीविभिः ५२ ५३ ५४ वेनांध्येननिरोध्यसत्त्वरजसीधीधर्मनाशेकृतेसंतःसत्त्वपृथुपृथग्व्यधुरितस्तद्वज्रजोधीवरं ॥
सत्त्वाक्रान्तमनोवर्णिप्रियपयःसंकल्पवत्साजनाधीपात्रेदुदुर्ध्वैवमितरैःप्राज्ञैरनुष्ठीयतां ॥ आख्यायिकायाअवांतरतात्पर्यतुपुण्यभाजिराज्ञिपृथ्वीबीजानिप्रसूपापानिग्रसतीति ५५ इतिश्री

ततोऽप्युपगमाद्राज्ञःपृथोवैन्यस्यभारत ॥ दुहितृत्वमनुप्राप्तादेवीपृथ्वीतिचोच्यते ॥ पृथुनाप्राविभक्ताचशोधिताचवसुंधरा ४६ सस्याकरवतीस्फीतापुर
पत्तनमालिनी ॥ एवंप्रभावोवैन्यःसराजासीद्राजसत्तमः ४७ नमस्यश्चैवपूज्यश्चभूतग्रामैर्नसंशयः ॥ ब्राह्मणैश्चमहाभागैर्वेदेदांगपारगैः ४८ पृथुरेवनमस्कार्यो
ब्रह्मयोनिःसनातनः ॥ पार्थिवैश्चमहाभागैःपार्थिवत्वमभीप्सुभिः ४९ आदिराजोनमस्कार्यःपृथुवैन्यःप्रतापवान् ॥ योधैरपिचविक्रांतैःप्राप्तुकामैर्जयंयुधि ॥ पृ
थुरेवनमस्कार्योयोधानांप्रथमोऽनृपः ५० योहियोद्धारणंयातिकर्तृयेत्वापृथुंनृपम् ॥ सघोररूपान्संग्रामानक्षेमतिरतिकीर्तिमान् ५१ वैश्यैरापिचवेताढ्यैःपण्य
वृत्तिमनुष्ठितैः ॥ पृथुरेवनमस्कार्योवृत्तिदातामहायशः ५२ तथैवशूद्रैःशुचिभिस्त्रिवर्णपारेचारिभिः ॥ आदिराजोनमस्कार्यःश्रेयःपरमभीप्सुभिः ५३ एतेवत्सवि
शेषाश्चदोग्धारःक्षीरमेवच ॥ पात्राणिचमयोक्तानिर्किंभूयोवर्णयामिते ५४ यइदंशृणुयान्नित्यंपृथोश्चरितमादितः ॥ पुत्रपौत्रसमायुक्तोमोदतेसुचिरंभुवि ५५
इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ जनमेजयउवाच ॥ मन्वंतराणिसर्वाणिविस्तरेणतपोधन ॥ तेषांसृष्टिर्विमृष्टिंचवैशंपायन
कीर्तय १ यावंतोमनवश्चैवयावतंकालमेवच ॥ मन्वंतरंतथाब्रह्मन्श्रोतुमिच्छामितत्त्वतः २ वैशंपायनउवाच ॥ नशक्योविस्तरस्तातवक्तुंवर्षशतैरपि ॥
मन्वंतराणांकौरव्यसंक्षेपंत्वेवमेशृणु ३ स्वायंभुवोमनुस्तातमनुःस्वारोचिषस्तथा ॥ उत्तमस्तामसश्चैवैरवतश्चाक्षुषस्तथा ४ त्रैवस्वतश्चकौरव्यमांप्रतोम
नुरुच्यते ॥ सावर्णिश्चमनुस्तातभौत्योरौच्यस्तथैवच ५ तथैवमेरुसावर्णाश्चत्वारोमनवःस्मृताः ॥ अतीतावर्तमानाश्चतथैवानागताश्चये ६ कीर्तितामन
वस्तातमयैतेतुयथाश्रुतम् ॥ ऋषीस्तेषांप्रवक्ष्यामिपुत्रान्देवगणांस्तथा ७ मरीचिरत्रिर्भगवानंगिराःपुलहःऋतुः ॥ पुलस्त्यश्चवसिष्ठश्चमत्तैतेब्रह्मणःसुताः ८
उत्तरस्यादिशितथाराजन्सप्तर्षयोऽपरे ॥ देवाश्चशान्तरजसस्तथाप्रकृतयःपरे ॥ यामानामतथादेवाआसन्स्वायंभुर्वेतरे ९ आग्नीध्रश्चाग्निवाहुश्चमेधामे
धातिथिर्वसुः ॥ ज्योतिष्मान्द्युतिमानहव्यःसवनःपुत्रएवच १०

हरिवंशेटीकायाषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ मन्वंतराणिमनवोदेवाऋष्यादयस्तथा ॥ सप्तमेवानुवर्ण्यतेक्रमशोवैपृथक्पृथक् १ मन्वंतराणीति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ मेरुसावर्णाश्चत्वारः
ब्रह्मसावर्णिः रुद्रसावर्णिः मेरुसावर्णिः दक्षसावर्णिश्चएतेमेरौतपःकृत्वासिद्धिंप्राप्ताइतिसर्वेऽपिमेरुसावर्णाइत्युच्यंते ६ यथाश्रुतंगुरूपदेशमनातिक्रम्येति तेषांमनूनांपुत्रान् ७ प्रथममन्वं
तरगतं ऋष्यादित्रयमाह मरीचिरितिचतुर्भिः ८ अपरैर्वैवस्वतगतसप्तर्षिभ्योमरीच्यादिभ्योन्ये ९ पुत्रइतिपुत्रनामा १०

११ स्वरोचिषगतऋष्यादित्रयमाह और्वेति सार्द्धचतुष्टयेन द्वितीयमन्वन्तरगतऋष्यादय उक्ताः वसिष्ठपुत्र और्वनामा १२ १३ १४ १५ १६ वसिष्ठेति सप्तवसिष्ठपुत्रावा सिष्ठा इति विश्रुताऋषयोऽत्र उत्तमेयाप्रोक्ता इत्यभिप्रेयान्वयः केतेवासिष्ठाये पूर्वहिरण्यगर्भपुत्राः ऊर्जसंज्ञाः सुतेजसः अतिप्रतापा आसन्निति पश्चात् वसिष्ठजाता इत्यन्वयः १७ सप्तर्षयो मया प्रोक्ता इति पूर्वान्वयिकी र्थमानात् औत्तमेया त्रिबोधेत्युत्तरेणान्वयः १८ तनूजः तनूजनामा १९ चतुर्थमाह मन्वन्तरमिति २० २१ २२ २३ २४ पंचममाह वेदबाहुरितिसार्धैश्चतुर्भिः मुनिरिति वेदशिरसो विशे

मनोः स्वायंभुवस्यैते दशपुत्रा महौजसः ॥ एतत्ते प्रथमं राजन्मन्वन्तरमुदाहृतम् ११ और्वो वसिष्ठपुत्रश्च स्तंबः काश्यप एव च ॥ प्राणो बृहस्पतिश्चैव दत्तो निश्चयः क्वस्तथा १२ एते महर्षयस्तात वायुप्रोक्ता महाव्रताः ॥ देवाश्चतुषितानामस्मृताः स्वरोचिषे तरे १३ हविर्घ्नः सृष्टिर्ज्योतिरापो मूर्तिरयस्मयः ॥ प्रथितश्च नभस्यश्च नभ ऊर्जस्तथैव च १४ स्वरोचिषस्य पुत्रास्ते मनोस्तात महात्मनः ॥ कीर्तिताः पृथिवीपालमहावीर्यपराक्रमाः १५ द्वितीयमेतत्काथितं तत्र मन्वन्तरं मया ॥ इदं तृतीयं वक्ष्यामि तन्निबोधनराधिप १६ वसिष्ठपुत्राः सप्तासन्वा सिष्ठा इति विश्रुताः ॥ हिरण्यगर्भस्य सुता ऊर्जानामसुतेजसः १७ ऋषयोऽत्र मया प्रोक्ताः कीर्त्यमाना त्रिबोधमे ॥ औत्तमेयान् महाराज दशपुत्रान् मनोरमान् १८ ईष ऊर्जस्तनूजश्च मधुर्माधव एव च ॥ शुचिः शुक्रः सहश्चैव नभस्यो नभ एव च १९ मानवस्तत्र देवाश्च मन्वन्तरमुदाहृतम् ॥ मन्वन्तरं चतुर्थं ते कथयिष्यामि तच्छृणु २० काव्यः पृथुस्तथैवाग्निर्जन्युर्द्धाता च भारत ॥ कपीवानकपीवांश्च तत्र सप्तर्षयोऽपरे २१ पुराणे कथितास्तात पुत्राः पौत्राश्च भारत ॥ सत्यादेवगणाश्चैव तामसस्यां तरे मनोः २२ पुत्राश्चैव प्रवक्ष्यामि तामसस्य मनोर्नृप ॥ शुतिस्तपस्यः सुतपास्तपो मूलस्तपोधनः २३ तपोरतिरक्ल्माषस्तन्वीधन्वी परंतपः ॥ तामसस्य मनोरेते दशपुत्रा महाबलाः २४ वायुप्रोक्ता महाराज पंचमन्तदन्तरम् ॥ वेदबाहुर्यदुग्रश्च मुनिर्वेदशिरास्तथा २५ हिरण्यरोमा पर्जन्य ऊर्ध्वबाहुश्च सोमजः ॥ सत्यनेत्रस्तथा त्रेय एते सप्तर्षयोऽपरे २६ देवाश्च भूत रजसस्तथा प्रकृतयोऽपरे ॥ पारिप्लवश्चैर्म्यश्च मनोरन्तरमुच्यते २७ अथ पुत्रानि मांस्तस्य निबोध गदतो मम ॥ घृतिमानव्ययो युक्तस्तत्त्वदर्शी निरुत्सुकः २८ अरण्यश्च प्रकाशश्च निर्मोहः सत्यवाक्कविः ॥ रैवतस्य मनोः पुत्राः पंचमन्तैव दन्तरम् २९ षष्ठेते संप्रवक्ष्यामि तन्निबोधनराधिप ॥ भृगुर्नभो विवस्वांश्च सुधामा विरजास्तथा ३० अतिनामा सहिष्णुश्च सप्तैते वै महर्षयः ॥ चाक्षुषस्यां तरे तात मनोर्देवानि मानशृणु ३१ आद्याः प्रभूताऋभवः पृथग्भावा दिवौकसः ॥ लेखाश्च नामराजेंद्र पंचदेवगणाः स्मृताः ॥ ऋषेरंगिरसः पुत्रा महोमानो महौजसः ३२ नाडूलेया महाराज दशपुत्राश्च विश्रुताः ॥ ऊरुप्रभृतयो राजन् षष्ठं मन्वन्तरं स्मृतम् ३३

पञ्च १५ सोमजः ऊर्ध्वबाहुः आत्रेयः सत्यनेत्रः २६ तथा प्रकृतयः अभूत रजः स्वभावाः पारिप्लवो रैभ्यश्च देवतामण विशेणौ २७ २८ २९ षष्ठं तदिति ३० ३१ आद्यादयः पंचदेवगणाः दिवौकसाश्चैव निशेषणम् आद्यास्त्यत्रास्ता आद्या इति वागौदा पठन्ति ३२ नाडूलायाः पुत्रानाडूलेयाः ३३

सप्तमं वैवस्वतमन्वन्तरमाह अत्रिरित्यादिपंचमिः ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ प्राग्दिशः पूर्वकल्पप्रकाराः सप्तसप्तकाः एकोनपञ्चाशत्परुतो देवाः प्रागुक्ता अपि प्रतिमन्वन्तरं भवन्तीति ज्ञेय
 य ३९ तेषां मध्ये चत्वारः सप्तका अष्टाविंशतिर्मरुतः मन्वन्तरसमाप्तौ क्रममुक्तिपदं ब्रह्मणः स्थानं प्राप्नुवन्ति ४० ततो न्ये जायमानाः तपो बलान् मन्वन्तरांतरं तत्पदमारुह्य स्थानं पूरयन्ति तेन स
 सप्तसप्तकाः पूर्यते एवं प्रतिमन्वन्तरं ज्ञेय एतेन कर्मिणामपि परंपरया मुक्तिरस्तीति दर्शितम् ४१ सप्तातीतानि एकंचानागतमित्यष्टावुक्तानीति द्रष्टव्यम् अनागतानि पट्टमेव ततः निबोधव्यस्तु

अत्रिर्वसिष्ठो भगवान्कश्यपश्च महानृषिः ॥ गौतमोथ भरद्वाजो विश्वामित्रस्तथैव च ३४ तथैव पुत्रो भगवान्ऋचीकस्य महात्मनः ॥ सप्तमोजमदग्निश्च ऋष
 यः सांप्रतं दिवि ३५ साध्या रुद्राश्च विश्वे च परुतो वसवस्तथा ॥ आदित्याश्चाश्विनौ चैव देवैर्वैवस्वतौ स्मृतौ ३६ मनोर्वैवस्वतस्यैते वर्तन्ते सांप्रतं तरे ॥ इक्ष्वा
 कुप्रमुखाश्चैव दशपुत्रा महात्मनः ३७ एतेषां कीर्तितानां तु महर्षीणां महौजसाम् ॥ राजपुत्राश्च पौत्राश्च दिक्षु सर्वा सुभारत ३८ मन्वन्तरेषु सर्वेषु प्राग्दिशः सप्त
 सप्तकाः ॥ स्थिता लोकव्यवस्थार्थं लोकसंरक्षणाय च ३९ मन्वन्तरे व्यतिक्रान्तिचत्वारः सप्तका गणाः ॥ कृत्वा कर्म दिवं यांति ब्रह्मलोकमनामयम् ४० ततो न्येत
 पसायुक्ताः स्थानमा पूरयन्त्युत ॥ अतीता वर्तमानाश्च क्रमेणैतेन भारत ४१ एतान्युक्तानि कौरव्यसप्तातीतानि भारत ॥ मन्वन्तराणि षट्वापि निबोधानाग
 तानि मे ४२ सावर्णा भनवस्तात पंचतांश्च निबोध मे ॥ एको वैवस्वतस्तेषां चत्वारस्तु प्रजापतेः ४३ परमेष्ठि सुतास्तात मरुसावर्णतांगताः ॥ दक्षस्यैते हि
 दौहित्राः प्रियायास्तनयानृप ॥ महातस्तपसा युक्ता मेरुपृष्ठे महौजसः ४४ रुचेः प्रजापतेः पुत्रारौ च्योनाममनुः स्मृतः ॥ भूत्यां चोत्पादितो देव्यां भौत्योना
 मरुचेः सुतः ४५ अनागताश्च सप्तैते स्मृता दिवि महर्षयः ॥ मनोरंतरमासाद्य सावर्णस्येह तानृशृगु ४६ रामो व्यासस्तथा त्रेयो दीप्तिमानिति विश्रुतः ॥ भा
 रद्वाजस्तथा द्रौणिरश्वत्थामा महाद्युतिः ४७ गौतमस्यात्मजश्चैव शरद्धानृगौतमः कृपः ॥ कौशिको गालवश्चैव रुरुः काश्यप एव च ४८ एते सप्त महात्मानो मवि
 ष्यामुनिसत्तमाः ॥ ब्रह्मणः सदृशाश्चैते धन्याः सप्तर्षयः स्मृताः ४९ अभिजात्याथ तपसा मंत्रव्याकरणैस्तथा ॥ ब्रह्मलोकप्रतिष्ठास्तु स्मृताः सप्तर्षयो मलाः ५०
 भूतभव्यभवज्ज्ञानं बुध्वा चैव तु ये स्वयम् ॥ तपसा वै प्रसिद्धा ये संगताः प्रविचिंतकाः ५१ मंत्रव्याकरणायैश्च ऐश्वर्यात्सर्वशश्च ये ॥ एतान् भार्गान्द्रिजो ज्ञात्वानै
 ष्टिकानि च नाम च ५२ सप्तते सप्तभिश्चैव गुणैः सप्तर्षयः स्मृताः ॥ दीर्घायुषो मंत्रकृत ईश्वरा दीर्घचक्षुषः ५३ बुद्ध्या प्रत्यक्षधर्माणो गोत्रावर्तकास्तथा ॥ कृ
 तादिषु युगारव्येषु सर्वेष्वेव पुनः पुनः ५४ प्रावर्तयन्ति ते वर्णानां श्रमांश्चैव सर्वशः ॥ सप्तर्षयो महाभागाः सत्यधर्मपरायणाः ५५ तेषां चैवान्वयोत्पन्ना जायन्ती
 ह पुनः पुनः ॥ मंत्रब्राह्मणकर्तारो धर्मे प्रशिथिले तथा ५६

४२ सावर्णाः पंचतेषामेको वैवस्वत उक्तः ४३ परमेष्ठि सुता इति समासैकदेशस्य विशेषणं प्रजापतेरिति लुप्तविभक्तिकं वा परमेष्ठिपदं द्रष्टव्यम् तेषां चतुर्णामपि मेरुसावर्णित्वे योगमाह महा
 त इति यतो मेरौ तपश्च कुरतो मेरुसावर्णास्ते जाता इत्यर्थः ४४ ४५ सप्तैव महर्षयः प्रतिमन्वन्तरमिति शेषः अष्टममाह मनोरिति ४६ दीप्तिमानृशृगुतीर्थः अश्वत्थामा चतुर्थः ४७ कृपः पंचमः
 गालवः षष्ठः रुरुः सप्तमः इतराणि पदानि तेषामेवा विशेषणानि ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६

भा०६०

॥१३॥

५७ ५८ ५९ प्रथमेमेरुसावर्णाख्येनवये मेधातिथ्यादीनांगोत्राणिपौलस्त्यादीनि ६० ६१ रोहितइत्यस्यैवमनोर्नामांतरम् ६२ अयंपुत्रिकापुत्रोपिदक्षपुत्रइत्युच्यते ६३ पृथुरित्ये
कः ६४ द्वितीयस्यदशसावर्णस्य हविष्मन्वादीनांगोत्राणिपौलहादीनिवसिष्ठपुत्राणांशक्त्यादीनांमध्येअष्टमश्चइत्येके अष्टमइतिसंज्ञैववातस्य ६५ नभसःनभःसंज्ञस्यअंगिराःपुत्रःसत्यो
नामसप्तमःअंगेनोरसारातियोगादौरसः पुत्रोऽंगिराइत्युच्यते नभसइतिपष्ठंतस्यैवपुत्रेलब्धेसत्यइतिअंगिरसःस्तुत्यर्थविशेषणंसत्यवादी ६६ द्वौगणौदक्षिणोत्तरमार्गाभिमानिनौअभ्या

यस्माच्चवरदाःसप्तपरेभ्यश्चापराःस्मृताः ॥ तस्मान्नकालेनवयःप्रमाणमृषेभावे ५७ एषसप्तर्षिकोदेशोव्याख्यातस्तेमयानृप ॥ सावर्णस्यमनोःपु
त्रान्नभविष्याज्जृणुसत्तम ५८ वरीयांश्चावरीयांश्चसंतोघृतिमान्असुः ॥ चरिष्णुरप्यघृष्णुश्चवाज सुमतिरेवच ॥ सावर्णस्यमनो पुत्राभविष्यादशभारत
५९ प्रथमेमेरुसावर्णेःप्रवक्ष्यामिमुनीनृशृणु ॥ मेधातिथिस्तुपौलस्त्योवसुःकाश्यपएवच ६० ज्योतिष्मान्भार्गवश्चैवद्युतिमानंगिरास्तथा ॥ सवनश्चैव
वासिष्ठआत्रेयोहव्यवाहनः ६१ पौलहःसप्तइत्येतेमुनयोरोहितेंतरे ॥ देवतानांगणास्तत्रत्रयएवनराधिप ६२ दक्षपुत्रस्यपुत्रास्तेरोहितस्यप्रजापतेः ॥
मनोःपुत्रोष्टकेतुःपंचहोत्रोनेराकृतिः ६३ पृथुश्चाभूरिधोमाक्रचीकोष्ठहतोगयः ॥ प्रथमस्यतुसावर्णेर्नवपुत्रामहोजसः ६४ दशमेत्वथपर्यायेद्वितीयस्यां
तरेमनोः ॥ हविष्मान्पौलहश्चैवसुःकृतिश्चैवभार्गवः ॥ आपोमूर्तिस्तथात्रेयोवासिष्ठश्चाष्टमःस्मृतः ६५ पौलस्त्यःप्राप्तिश्चैवनभोगश्चैवकाश्यपः ॥ अंगिरा
नभसःसत्यःसप्तैतेपरमर्षयः ६६ देवतानांगणौद्वैतौऋषिमंत्राश्चयेस्मृताः ॥ मनोःसुतोत्तमौजाश्चनिकुंजश्चवीर्यवान् ६७ शतानीकोनेरोमित्रोवृषसेनो
जयद्रथः ॥ मृरिद्युम्नःसुवर्चाश्चदशत्वेतेमनोःसुताः ६८ एकादशेथपर्यायेतृतीयस्यांतरेमनोः ॥ तस्यसप्तऋषींश्चापिकीर्त्यमानान्निबोधमे ६९ हविष्मा
न्काश्यपश्चापिहविष्मान्यश्चभार्गवः ॥ तरुणश्चतथात्रेयोवासिष्ठस्त्वनघस्तथा ७० अंगिराश्चोदधिष्ण्यश्चपौलस्त्योनिश्चरस्तथा ॥ पुलहश्चाग्नितेजाश्च
भाव्याःसप्तमहर्षयः ७१ ब्रह्मणस्तुसुतादेवागणास्तेषांत्रयःस्मृताः ॥ संवर्तकःसुशर्माचदेवानीकःपुरुद्वहः ७२ क्षेमधन्वाहृदायुश्चआदर्शःपंडकोमनुः ॥
सावर्णस्यतुपुत्रावैतृतीयस्यनवस्मृताः ७३ चतुर्थस्यतुसावर्णेःऋषीन्सप्तनिबोधमे ॥ द्युतिर्वसिष्ठपुत्रश्चात्रेयःसुतपास्तथा ७४ अंगिरास्तपसोमूर्तिस्त
पस्वीकाश्यपस्तथा ॥ तपोशनश्चपौलस्त्यःपौलहश्चतपोरविः ७५ भार्गवःसप्तमस्तेषांविज्ञेयस्तुततोघृतिः ॥ पंचदेवगणाःप्रोक्तामानसाब्रह्मणश्चते७६
देववायुरदूरश्चदेवश्रेष्ठोविदूरथः ॥ मित्रवान्मित्रदेवश्चमित्रसेनश्चमित्रकृत् ॥ मित्रबाहु सुवर्चाश्चद्वादशस्यमनोःसुताः ७७

विष्णुमदिकृषिमतोमंत्रप्रतिपाद्यादेवाःमनोःसुतद्विच्छेदःमनोःतृतीयस्यसुतइत्येवप्रथमस्ययौगिकंनामवीर्यवान्तंतृतीयः अन्यथादशसंख्यायांअपूर्तिर्मनोःसुताइत्यस्यपुनरुक्तिश्चदुःसमा
वेयास्यात् ६० ६८ तृतीयस्यरुद्रसावर्णाख्यस्य ६९ हविष्मन्तोद्वौकाश्यपोभार्गवश्च ७० अंगिरःपुलहशब्दयोस्तद्वितलोपआर्षः ७१ ७२ नवेति मित्रासहनवत्वंज्ञेयं ७३ ७४ ७५ ७६ ७७

१ मृरिद्युम्नःपुत्रान्तरम् । २ सर्वगः इतिडाढान्तरम् ।

७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ॥ इतिहरिवंशोटीकायांसप्तमोऽध्यायः ॥ ७॥ मन्वंतरप्रसंख्यानंयुगमानंतथैवच ॥ ब्रह्मणोन्हःप्रसंख्यानंअष्टमेधायईर्यते॥१॥
 मन्वंतरस्येतिअध्यायःसर्वस्यकालपरिच्छेददर्शवार्थः १ देवादीनांअहोरात्राणिमजेत् पृथक्कुर्यात् विभजतेइतिपाठेसूर्यइतिशेषः लौकिकंअस्मदीयंमानवंमनोःपरंद्विपरार्थरूपंब्राह्मं३
 कत्संविभिर्भोलोकमसिद्धागणनामुपादायउपजीव्य देवाद्यहोरात्राणांतंखंशृणु २ अष्टादशनिमेषास्तुकाष्ठाइत्यस्यमूलंमृग्यंविष्णुपुराणेपिकाष्ठानियेयादशपंचचैवेत्येतावत्याएवसंख्याया
 त्रयोदशेथपर्यायेभाव्येमन्वंतरेमनोः ॥ अंगिराश्चैवघृतिमानपौलस्त्योहव्यपस्तुयः ७८ पौलहस्तत्वदर्शीचभार्मवश्चनिरुत्सुकः ॥ निष्प्रकंपस्तथात्रेयो
 निर्मोहःकश्यपस्तथा ७९ सुतपाश्चैववासिष्ठःसप्तैतेतुमहर्षयः ॥ त्रयएवगणाःप्रोक्तादेवतानांस्वयंभुवा ८० त्रयोदशस्यपुत्रास्तेविज्ञेयास्तुरुचेःसुताः ॥
 चित्रसेनोविचित्रश्चनयोधर्मभृतोघृतः ८१ सुनेत्रःक्षत्रवृद्धिश्चसुतपानिर्भयोदृढः ॥ रौच्यस्यैतेमनोःपुत्राअंतरेतुत्रयोदशे ८२ चतुर्दशेथपर्यायेभौत्यस्यै
 वांतरेमनोः ॥ भार्गवोह्यतिबाहुश्चशुचिरांभिरसस्तथा ८३ युक्तश्चैवतथात्रेयोशुक्रोवासिष्ठएवच ॥ अजितपौलहश्चैवअंत्याःसप्तर्षयश्चते ८४ एतेपांक
 ल्यउत्थायकीर्तनात्सुखमेधते ॥ यशश्चाप्नोतिसुमहदायुष्मांश्चभवेन्नरः ८५ अतीतानागतानांविमहर्षीणांसदानरः ॥ देवतानांगणाःप्रोक्ताःपंचवैभरतर्षभ
 ८६ तरंगभीरुर्वप्रश्चतरस्वानुग्रएवच ॥ अभिमानोप्रवीणश्चजिष्णुस्संक्रंदनस्तथा ८७ तेजस्वीसबलश्चैवभौत्यस्यैतेमनोःसुताः ॥ भौत्यस्यैवाधिकारेतु
 पूर्णेकल्पस्तुपूर्यते ८८ इत्येतेनामतोतीतामनवःकीर्तिवामया ॥ तैरियंष्टथिधीतातमुद्रांतासपत्तना ८९ पूर्णयुगसहस्रंतुपरिपाल्यानराधिप ॥ प्रजा
 मिश्चैवतपसासंहारस्तेषुनित्यशः ९० ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणेमन्वंतरवर्णनंनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ जनमे
 जयउवाच ॥ मन्वंतरस्यसंख्यानंयुगानांचमहामते ॥ ब्रह्मणोन्हःप्रमाणंचवक्तुमर्हसिमेद्विज १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अहोरात्रंभजेत्सूर्योमानवंलौकिकं
 परम् ॥ तामुपादायगणनांशृणुसंख्यामरिदम २ निमेषैःपंचदशभिःकाष्ठात्रिंशत्तुताःकला ॥ त्रिंशत्कलोमुहूर्तस्तुत्रिंशतातैर्मनीपिणः ३ अहोरात्रमिति
 प्राहुश्चंद्रसूर्यगर्तिनृप ॥ विशेषेणतुसर्वेषुअहोरात्रेचनित्यशः ४ अहोरात्राःपंचदशपक्षइत्यभिशब्दितः ॥ द्वौपक्षौतुस्मृतोमासोमासौद्रावृतुरुच्यते ५
 अब्दंद्वयनमुक्तंचअयनंत्वृतुभिस्त्रिभिः ॥ दक्षिणंचोत्तरंचैवसंख्यातत्वविशारदैः ६ मानेनानेनयोमासःपक्षद्वयसमन्वितः ॥ पितृणांतदहोरात्रमतिकाल
 विदोविदुः ७ कृष्णपक्षस्त्वहस्तेषांशुक्लपक्षस्तुशर्वरी ॥ कृष्णपक्षेत्वहःश्राद्धंपितृणांवर्ततेनृप ८

दर्शनाव तैर्मुहूर्तैस्त्रिंशताहोरात्रमितिप्राहुरित्युत्तरणान्वयः ३ अहोरात्रलक्षणमाह चंद्रेतिविशेषणपरिदृश्यमानाचंद्रसूर्ययोर्गतिरुदयादुदयांतरावधिःतांतावंतंकालं सर्वेषुमेरोःपरितोभू
 प्रदेशेषुअहोरात्रइतिप्राहुरित्यनुपज्यतेनित्यशइतिसार्वादिकत्वमेतयोरुक्तम् ४ ५ ६ ७ कृष्णेति चंद्रलोकस्थाः पितरः शुक्लपक्षेचंद्रांतर्हितंसूर्यनपश्यंति कृष्णेतुचंद्रसूर्याभिरुच्यतादा
 श्रितास्तंपश्यंतीतिशुक्लकृष्णपक्षौतेषांक्रमेणरात्र्यहनीअतएवकृष्णपक्षःसंपूर्णोवादिनांतत्वादत्वावश्यकतयाअमावास्याश्राद्धकालइत्यर्थः ८

मानुषेणेति सौद्धनमकरादाभिधुनांतरविराज्योऽध्वेणाकर्षणेन दिनक्रियमाणे उत्तराभिमुखः सूर्यो मेरुमूर्धस्थानां देवानां दृश्यो भवतीति तेषां तदा दिनम् कर्काद्यावद्धनुरंतंतयोरेवरश्म्योऽध्वे
वेण क्रमादुन्मोचनोक्त्यमाणे वाक्षिणाभिमुखः सूर्यो देवानां दृश्यो भवतीति तदा तेषां रात्रिरिति ९ दिव्यमिति देवानां दशभिर्वर्षैर्मनोरहोग्रएकः दशभिस्तैः पक्षः १० दशभिः पक्षैर्मासः तैर्द्वादश
भिर्ऋतुः तैस्त्रिभिरयनं तयोः द्वयेन तैः षड्भिः संवत्सरः द्विसप्ततिसहस्राणि दिव्याब्दा एकं मनोर्वर्षमित्यर्थः ११ संध्यां शश्वतस्य पूर्वापरौ भागौ १२ १३ १४ १५ द्वादशसाहस्रीवर्षाणां युगमि
त्युच्यते १६ युगपदार्थमाह कृतमिति चतुर्युगीयुगशब्दार्थः तत्तु युगं एकसप्तत्यागणितं किंचिदधिकं च मन्वंतरं प्रोक्तं सहस्रस्य चतुर्दशांशत्वात् १७ एतावतः कालस्यांते मनोर्वर्षलोकं प्रतिग
मनेनादर्शनं भवतीति तदेव अयनमित्युच्यते तस्यापि मनोः द्वे अयने भवतः पूर्वरूपमार्पणं अयं भावः इतः पूर्वधूमादिमार्गेण गत्वा देवलोके प्रप्याधिकारं निर्वर्त्य तदंते अधः पतनमंतरं जैव उत्तरा
यणमार्गेण ब्रह्मलोकं गच्छतीति तथा चोक्तं अधिकारिकान् प्रकृत्य कृत्वा कर्मविषयांति ब्रह्मलोकं सनातनमिति १८ प्रभोः लीनस्य मनोरयने गमनकाले समाप्ते सम्यक्प्राप्ते सति १९ समतीते

मानुषेण तु मानेन यो वै संवत्सरः स्मृतः ॥ देवानां तदहोरात्रं दिवा चैवोत्तरायणम् ॥ दक्षिणायनं स्मृतं रात्रिः प्राज्ञैस्तत्त्वार्थकोविदैः ९ दिव्यमब्दं दशगुणमहो
रात्रं मनोः स्मृतम् ॥ अहोरात्रं दशगुणं मानवः पक्ष उच्यते १० पक्षो दशगुणो मासो मासैर्द्वादशभिर्गुणैः ॥ ऋतुर्मनूनां संप्रोक्तः प्राज्ञैस्तत्त्वार्थदर्शिभिः ॥ ऋ
तुत्रयेण त्वयनं तद्वयेनैव वत्सरः ११ चत्वार्येव सहस्राणि वर्षाणां तु कृतं युगम् ॥ तावच्छती भवेत्संध्या संध्यां शश्वतथानृप १२ त्रीणि वर्षे सहस्राणि त्रेता स्यात्प
रिमाणतः ॥ तस्याश्च त्रिंशती संध्या संध्यां शश्वतथाविधः १३ तथा वर्षे सहस्रे द्वे द्वापरं परिकीर्तितम् ॥ तस्यापि द्विंशती संध्या संध्यां शश्वतथाविधः १४ क
लिर्वर्षे सहस्रं च संख्यातो व्रमनीषिभिः ॥ तस्यापि शतिका संध्या संध्यां शश्वतद्विधः १५ एषा द्वादशसाहस्री युगसंख्या प्रकीर्तिता ॥ दिव्येनानेन मानेन युगसं
ख्या निबोधमे १६ कृतं त्रेता द्वापरं च कलिश्चैव चतुर्युगी ॥ युगं तदेकसप्तत्यागणितं नृपसत्तम १७ मन्वंतरमिति प्रोक्तं संख्यानां र्थविशारदैः ॥ अयनं चा
पि तत्प्रोक्तं द्वेऽयने दक्षिणोत्तरे १८ मनुः प्रलीयते यत्र समाप्ते वायने प्रभोः ॥ ततोऽपरो मनुः कलमेतावतं भवत्युत १९ समतीते पुरा जेंद्रप्रोक्तः संवत्सरः स वै ॥
तदेव चायुतं प्रोक्तं मुनिना तत्त्वदर्शिना २० ब्रह्म गस्तदहः प्रोक्तं कल्पयेति सकथ्यते ॥ सहस्रयुगपर्यंतं तस्यानिशा प्रोच्यते बुधैः २१ निमज्जत्यप्सु यत्रोर्वीस शैल
वनकानना ॥ तस्मिन् युगसहस्रे तु पूर्णे भरतसत्तम २२ ब्राह्मे दिवसपर्यंते कल्पो निःशेष उच्यते ॥ युगानि सप्ततिस्तानि साग्राणि कथितानि ते २३ कृतत्रेता
निबद्धानि मनोरंतरमुच्यते ॥ चतुर्दशैते मनवः कीर्तिताः कीर्तिवर्द्धनाः २४ वेदेषु सपुराणेषु सर्वेषु प्रभविष्णवः ॥ प्रजानां पतयो राजन्धन्यमेषां प्रकीर्तनम् २५

धितिसार्द्धः अनेनैव क्रमेण अनेकेषु मनुष्येऽतीतेषु सवक्ष्यमाणो ब्रह्मणः संवत्सरः प्रोक्तः कियद्भिर्मन्वंतरैः संवत्सरः पूर्यत इत्याह तदेवेति अयुते मन्वंतराणि ब्रह्मणो होरात्रमुक्तं तदनुपातेन अहर
पि ब्रह्मणः कल्पश्च कथ्यत इति योजना अयं भावः पृथक् पृथक् शतत्रयं संवत्सरस्य अंशाः प्रत्यंशे चतुर्दशमनवः ते च चतुर्दशभिर्गुणिते पृथक् पृथक् शतत्रयं चत्वारिंशदधिकं सहस्रपंचकं मनूनां ज
द्विमवति तावानेव कालो रात्रिरिति अशीत्यधिकमयुतं मनवः ब्रह्मणोऽंशरूपे अहोरात्रे भवन्ति अत्र चांशानां दिमानि किंचिदधिकानि पंचवर्द्धते तानि विहाय अहोरात्रेऽधिकशतत्रयेण यावन्ती
साः मनूनामयुतेन पूर्यन्ते तावानेव ब्रह्मणो होरात्रस्तदहं वाहरिति २० २१ युगसहस्रे चतुर्युगसहस्रे २२ २३ २४ २५

संहारसंभवधारायां अंतरे विच्छेदो ब्रह्मतत्त्वमुक्तुमशक्यतः ज्ञानं विना च न धारा विच्छेदोस्तीति भावः २६ प्रजानां जरायुजादीनां सृष्टिसंहारौ मन्वंतरेषु चतुर्दशस्यपि मध्ये मध्ये उपरतौ भवतः २७
 शेषाः स्थूलसूक्ष्मानि तत्सहितं दिवास्तिष्ठंति तत्र हेतुस्तपसोति २८ निःशेषत्वमेवाह तत्रेति २९ आदित्या अपि दग्धे धनान् रुक्स्वात्मानमुपसंहृत्य ब्रह्मणा सह विष्णुं प्रविशंति तेन स्थूलाणां पृथिव्य
 सेजसां नाशो दर्शितः ३० ३१ अयं चलयः सृष्टिसंहारा इत्याह तत्रेत्यादिना ३२ ३३ ३४ ३५ देवानां सूर्यादीनां च क्षुरादीनां च ब्रह्मां देवि देवतान्येव न किंचिदपूर्वदृश्यते केवलं विपर्ययः दर्श
 नानामदर्शनैः सह विपर्ययो मणिप्रवालधारामात्रमित्यर्थः ३६ दग्धानि पूर्वासासनानि देवादयश्च प्राणविष्णौ लीनाः संतः पुनर्जायंते ३७ ऋतुलिंगानि शीतोष्णवृष्ट्यादीनि ३८ निष्क्रमित्वाना

मन्वंतरेषु संहाराः संहारांतेषु संभवाः ॥ न शक्यमंतरंतेषां वक्तुं वर्षशतैरपि २६ विसर्गस्य प्रजानां विसंहारस्य च भारत ॥ मन्वंतरेषु संहाराः श्रूयंते भरतर्षभ २७
 सशेषास्तत्रातिष्ठंति देवाः सप्तर्षिभिः सह ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण श्रुतेन च समाहिताः २८ पुर्णयुगसहस्रे तु कल्पो निःशेष उच्यते ॥ तत्र सर्वाणि भूतानि दग्धान्यादित्यते
 जसा २९ ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा सहादित्यगणैर्विभुम् ॥ योगं योगीश्वरं देवमजं क्षेत्रज्ञमच्युतं ॥ प्रविशंति सुरश्रेष्ठं हरिं नारायणं प्रभुम् ३० यः स्रष्टा सर्वभूतानां कल्पां
 तेषु पुनः पुनः ॥ अभ्यक्तः शाश्वतो देवस्तस्य सर्वमिदं जगत् ३१ तत्र संवर्तते रात्रिः सकलैर्कार्णवेतदा ॥ नारायणोदरे निद्रां ब्राह्मं वर्षसहस्रकम् ३२ तावन्तामेति
 कालस्य रात्रिरित्यभिषन्दिता ॥ निद्रायोगमनुप्राप्तो यस्य शिरोपितामहः ३३ साचरात्रिरपक्रांता सहस्रयुगपर्यया ॥ तदा प्रबुद्धो भगवान् ब्रह्मालोकपितामहः
 ३४ पुनः सिंभूक्षया युक्तः सर्गाय विदधेम नः ॥ सैव स्मृतिः पुराणेयं तद्वृत्तं तद्विचेष्टितम् ३५ देवस्थानानि तान्येव केवलं च विपर्ययः ॥ ततो दग्धानि भूतानि स
 र्वान्यादित्यराशिभिः ३६ देवर्षियक्षगंधर्वाः पिशाचो रगराक्षसाः ॥ जायंते च पुनस्तात युगे भरत सत्तम ३७ यथर्ता वृत्तुलिंगानि नाना रूपाणि पर्यये ॥ दृश्यंते
 तानि तान्येव तथा ब्राह्मीषुरात्रिषु ३८ निष्क्रमित्वा प्रजाकारः प्रजापतिरसंशयम् ॥ ये च वै मानवा देवाः सर्वे चैव महर्षयः ३९ ते संगताः शुद्धसंगाः शश्वद्धर्मविस
 र्गतः ॥ न भवंति पुनस्तात युगे भरत सत्तम ४० तत्सर्वं क्रमयोगेन कालसंख्याविभागवित् ॥ सहस्रयुगसंख्यानं कृत्वा दिवसमीश्वरः ४१ रात्रियुगसहस्रांतां
 कृत्वा च भगवान् विभुः ॥ संहरत्यथ भूतानि सृजते च पुनः पुनः ४२ व्यक्ता व्यक्तो महादेवो हरिर्नारायणः प्रभुः ॥ तस्य ते कीर्तयिष्यामि मनोवैवस्वतस्य ह ४३
 विसर्गं भरत श्रेष्ठ सांप्रतस्य महाद्युते ॥ वृष्णिवंशप्रसंगेन कथ्यमानं पुरातनम् ४४

रायणात् निष्क्रम्य पृथग् मूय प्रजाकारः प्रजाकर्ता पुनः पुनर्मृतानि सृजेदिति चतुर्थेन संबंधः किं सर्वाणि भूतान्यविशेषेण पुनः सृजति नेत्याह ये चेति सार्द्धेन ३९ ते संगताः शुद्धेन ब्रह्मणा सह संगः एकी
 भावेन गतिर्येषां ते तत्त्वविदः शुद्धसंगाः शुद्धसत्त्वे हेतुः शश्वदिति शश्वद्धर्मः स्वाभाविको गुणो देहादिभ्यात्मबुद्धिः तस्या विसर्गतस्त्यागात् पुनर्न भवंति नावर्तते अन्येतुन विष्णुं प्राप्ता अपि मोहकं चुका
 पनयनाभावाज्जायंत इत्यर्थः ४० तत्पूर्वोक्तप्रकारं युगसंख्यानं ४१ ४२ व्यक्ता व्यक्तः स्थूलसूक्ष्मरूपः तस्य मनोः तदंशस्य मनोः विसर्गं कीर्तयिष्यामीत्युत्तरेण संबंधः ४३ ४४

यत्र कृष्णवर्णे ४५ इति हरिवंशे टीकायां अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ४॥ विवस्वतो यसंज्ञायाः श्राद्धदेवमनोर्भवः अश्विनोऽथापि चक्रस्य जनुर्नवमईर्यते १ वैवस्वतस्य मनोः विसर्गं कीर्तयिष्यामीत्युक्तं तदेवाह विवस्वानित्यादिना दाक्षायण्यादक्षकन्यायां अदित्यां त्वाष्ट्रीत्वष्टुः पुत्री १ सुरेणुरितिसंज्ञाया एव नामांतरं भामिनी कोपना भामिनीति पाठे शुद्रचित्तेति २ दीप्तिन अत्युष्णे नभर्तृरूपेण ३ तद्रूपं तस्याः संज्ञायाः रूपं मंडलस्य स्य तेजसा गात्रेण दग्धं ४ दाहे हेतुमाह नखल्विति द्वाभ्यां भिक्षार्थं आगतेन बुधेन गर्भगौरवात् तच्छीघ्रं भिक्षामप्रयच्छतीति अदितिः शप्तात्त्वगर्भोऽयं भिषक्तमिति तच्छ्रुत्वा व्याकुलामदितिं प्रतिमार्यास्नेहात् कश्यपः स्वसामर्थ्यात् बुधशापं निवार्य अभाषत अयं खलु इति निश्चयेन नमृतः अपितु अंडस्थ एवास्तीति तस्माददितेरज्ञानात्

यत्रोत्पन्नो महात्मा स हरिर्दृष्टिं कुले प्रभुः ॥ सर्वासुरविनाशाय सर्वलोकहिताय च ॥ ४५ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशपर्वणि अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ४॥ वैशंपायन उवाच ॥ विवस्वान्वश्य पाज्जज्ञे दाक्षायण्यामरिंदम ॥ तस्य भार्या भवत्संज्ञा त्वाष्ट्री देवी विवस्वतः १ सुरेणुरिति विख्याता त्रिषु लोकेषु भामिनी ॥ सा वै भार्या भगवतो मार्तण्डस्य महात्मनः २ भर्तृरूपेण नातुष्यद्रूपयौवनशालिनी ॥ संज्ञानास्त्री सुतपसा दीप्तिने हसमान्विता ३ आदित्यस्य हितद्रूपं मंडलस्य सुतेजसा ॥ गात्रेषु परिदग्धं वैनातिकांतमिवाभवत् ४ नखल्वयं मृतोऽस्थ इति स्नेहादभाषत ॥ अज्ञानात् कश्यपस्तस्मान् मार्तण्ड इति चोच्यते ५ तेजस्त्वभ्यधिकं तात नित्यमेव विवस्वतः ॥ येनातितापयामास त्रीलोकान् कश्यपात्मजः ६ त्रीण्यपत्यानि कौरव्यसंज्ञायां तपतांवरः ॥ आदित्यो जनयामास कन्यां द्वौ च प्रजापती ७ मनुर्वैवस्वतः पूर्वश्राद्धदेवः प्रजापतिः ॥ यमश्च यमुना चैव यमजौ संबभूवतुः ८ सा विवर्णेतु तद्रूपं दृष्ट्वा संज्ञा विवस्वतः ॥ असहंती च स्वां छायां सवर्णानिर्ममेततः ९ मायामयी तु सा संज्ञा तस्याः छाया समुत्थिता ॥ प्रांजलिः प्रणता भूत्वा छाया संज्ञानरेश्वर १० उवाच किं मया कार्यं कथयस्व शुचिस्मिते ॥ स्थितास्मितवनिर्देशे शाधिमां वरवर्णिनि ११ संज्ञोवाच ॥ ॥ अहं यास्याभिभद्रं ते स्वमेव भवनं पितुः ॥ त्वये ह भवने मह्यं वस्तु वं निर्विकारया १२ इमौ च बालकौ मह्यं कन्या चेष्टं सुमध्यमा ॥ संभाव्यास्तेन चारुव्येयमिदं भगवते कंचित् १३ ॥ छायोवाच ॥ आकच ग्रहणादेवि आशापन्नैव कर्हि चित् ॥ आख्यास्याभिमतं तुभ्यं गच्छ देवियथा सुखम् १४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ समादिश्य सवर्णां तां तथेत्युक्त्वा च सा तया ॥ त्वष्टुः समीपमगमत् व्रीडिते वतुपस्विनी १५ पितुः समीपमासातु पित्राग्निर्भस्मिता तदा ॥ भर्तुः समीपं गच्छेति नियुक्ता च पुनः पुनः १६

मम अंडं मृतमित्येवं कृपात् विपरीतज्ञानात् अयं मार्तण्ड इत्युच्यते मृतं अंडमस्येति मृतांडं तस्माज्जातो मार्तण्डः शक्रं ध्वा दित्वात्पररूपं ५ तेज इति स एव कश्यपमाहात्म्या जीवितोऽति तेजस्वी संज्ञावित्ताभिध्वा दत्तं वंतापयामासेति भावः ६ ७ प्रजापतीनाह मनु रिति मनुः श्राद्धदेवाख्यो यमश्च यमजौ यमलौ ८ विवर्णं विषमवर्णं दुःसहकारकं स्वां छायां स्वस्य प्रतिमां सवर्णां स्मान् रूपां ९ छाया संज्ञा मुवाचेति संबधः १० शाधि आज्ञापय ११ मह्यं मम १२ ते त्वया इदं मत्कृत्य भगवते सूर्याय १३ तुभ्यं तव १४ व्रीडिते वलज्जिते वयस्तपस्विनी आलोचनवती अनाकारि ताया मम इहा गमनं भर्तुस्त्यामश्वाकीर्तितकर इत्याशयः १५ १६

आच्छाद्य गोपयित्वा १७ १८ पूर्वस्य भ्रातुः समानवर्णत्वादयं सावर्ण इत्युक्तौ न तु सवर्णाया अपत्यत्वादित्यर्थः १९ पृथिवीति पूर्वोक्तासुरेणुरेव संज्ञाख्यातस्या इयं प्रकृतिः पार्थिवी द्वितीया संज्ञा अन्ये तु जायानि पातेन पृथिव्या उत्थितत्वात् पार्थिवीत्याहुः २१ तत्तस्याः मनुः क्षमत्वात् तवान्न आर्षे अडभावादि २२ २३ प्रतोदितः व्यथितः विरेजित इति पाठेऽपि २४ २५ नुभूषति नृप

अमच्छद्वा भूत्वाच्छाद्य रूपमनिदिता ॥ कुरुनथोत्तरान्गत्वा तु गान्धेव च चारह १७ द्वितीयायां तु संज्ञायां संज्ञेयमिति चिंतयन् ॥ आदित्यो जनयामास पुत्रमात्मसमंतदा १८ पूर्वजस्य मनोस्तातमदृशोयमिति प्रभुः ॥ सवर्णत्वान्मनोर्भूयः सावर्ण इति चोक्तवान् १९ मनुरेवाभवन्नाम्रा सावर्ण इति चोच्यते ॥ द्विती योयः सुतस्तस्याः सविज्ञेय शनैश्चरः २० संज्ञा तु पार्थिवी तातस्य पुत्रस्यैतदा ॥ चकाराभ्यधिकं स्नेहं न तथा पूर्वजे पुत्रे २१ मनुस्तस्याक्षमततु यमस्त स्यान् चक्षमे ॥ तां सरोषाच्च बाल्याच्च भाविनोर्थस्यैव बलात् ॥ यदा संतर्ज्या मास संज्ञा वैवस्वतो यमः २२ तं शशाप ततः क्रोधात् सावर्णं जननो नृप ॥ चरणः पततामेष तवेति भृशदुःखिता २३ यमस्तु तत्पितुः सर्वं प्राजलिः प्रत्यवेदयत् ॥ भृशं शापभयो द्विग्रः संज्ञा वाक्यप्रतोदितः २४ शापो यं विनिवर्तेत प्रोवाचपि तरंतदा ॥ मात्रास्नेहेन सर्वेषु वर्तितव्यं सुते पुत्रे २५ सेयमस्मान्पाहाय यवीयां संवुभूषति ॥ तस्यां मयोद्यतः पादो न तु देहे निपातितः २६ बाल्याद्रायादे वामो हातद्भवान्क्षंतुमर्हसि ॥ यस्मात्ते पूजनीया हं लंघितास्मि त्वया सुत २७ यस्मात्तवैव चरणः पतिष्यति न संशयः ॥ अपत्यं दुरपत्यं स्यान्नां वा कुजननी भवेत् २८ शप्तोहमस्मि लोके शजनन्यातपतां चर ॥ तव प्रसादाच्चरणेन पतेन्मम गोपते २९ ॥ विवस्वानुवाच ॥ असंशयं पुत्रमहद्भविष्यत्यत्र कारणम् ॥ येन त्वामाविश क्रोधो धर्मज्ञं सत्यवादिनम् ३० न शक्यमन्यथा कर्तुं मया मातुर्वचस्तव ॥ कृमयो मां समादाय यास्यंति धरणीतलम् ३१ तव पादान्महाप्राज्ञत तस्त्वं प्राप्स्यसे सुखम् ॥ कृतमेवं वचस्तथ्यं मातुस्तव भविष्यति ३२ शापस्य परिहारेण त्वंच त्राता भविष्यसि ॥ आदित्यो थावरीत्संज्ञां किमर्थं तनये पुत्रे ३३ तुल्येष्वभ्यधिकः स्नेहः क्रियतेऽति पुनः पुनः ॥ सातत्परिहरंती तु नाच चक्षे विवस्वते ३४ आत्मानं सुसमाधाय योगात्तथ्यमपश्यत् ॥ तां शप्तुकामो भग वान्नाशाय कुरुनंदन ३५ मूर्द्धजे पुच जग्राह समयेऽतिगतेऽपि च ॥ सातत्सर्वं यथावृत्तमाच चक्षे विवस्वते ३६ विवस्वानथ तद्भुत्वा कृद्धस्त्वष्टारमभ्यगात् ॥ त्वष्टा तु तं यथान्यायमर्चयेत्वा विभावसुम् ॥ निर्दग्धुकामं रोपेण सांत्वयामास वैतदा ३७ ॥ त्वष्टोवाच ॥ तवाति तेजसा विष्टभिदं रूपं न शोभते ॥ असहंती च तत्संज्ञावने चरति शाडूले ३८ द्रष्टा हितां भवानद्यस्वां भार्यां शुभचारिणीम् ॥ नित्यं तपस्यभिरतां वडवारूपधारिणीम् ३९ पर्गाहारां कृशां दीनां जटिलां ब्रह्मचारिणीम् ॥ हस्तिहस्तपरिक्लिष्टां व्याकुलां पद्मिनीमिव ॥ श्लाघ्यां योगवलोपेतां योगमास्थाय गोपते ४०

यितुमिच्छति २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ अभ्यधिकः स्नेहः कनीयसितत्संज्ञा कृत्यं परिहरंती गूहमाना ३४ सुसमाधाय सुस्तिरं कृत्वा योगात् ध्यानात् ३५ समये आकेशग्रह णात् आशापाच्च नैतत्प्रकाशयिष्यामीति नियमेऽतिगमेऽतिक्रांते सति ३६ ३७ शाडूले हरितवृणे ३८ भवान् द्रष्टा व्रक्ष्यति ३९ हस्तिहस्तेन गजशुंढादंडेन परिक्लिष्टा पद्मिनीमिव ४०

तद्वदतः करणस्य मंतं अद्यतवरूपं कांतं मनोहरं निवर्तयामि संपादयामीति ॥ ४१ ॥ तेन पूर्वैरूपेण संभृतः संपन्नः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ भ्रमिभ्रामणयंत्रं आरोप्य रूपं शातयामास तनूकृतवान् पृ
ष्टवानित्यर्थः ॥ ४४ ॥ निर्मासितं प्रकटीकृतं असंहतेन पृथक्कृतेन तेजसा हेतुना संहतेनोति स्पष्टार्थः ॥ ४५ ॥ निर्वर्तितं भ्रामणयोगात्त्रिकषणेन संपादितम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५०

अनुकूलं तु देवेशयदि स्यान्मम तन्मतम् ॥ रूपं निवर्तयाम्यद्यतवकांतमरिंदम ४१ रूपं विवस्वतश्चासीत्तिर्यगूर्ध्वसमंतुवै ॥ तेनासौ संभृतो देवरूपेण तु विभा
वसुः ४२ तस्मात्त्वष्टुः सवैवाक्यं बहुमेने प्रजापतिः ॥ समनुज्ञातवांश्चैव त्वष्टारं रूपसिद्धये ४३ ततोभ्युपगमात्त्वष्टामार्तेऽस्य विवस्वतः ॥ भ्रमिमारोप्यत
तेजः शातयामास भारत ४४ ततो निर्मासितं रूपं तेजसा संहतेन वै ॥ कांतात्कांततरं द्रष्टुमधिकं शुशुभे तदा ४५ मुखे निर्वर्तितं रूपं तस्य देवस्य गोपतेः ॥
ततः प्रभृति देवस्य मुखमासीत्तुलोहितम् ॥ मुखरागंतु यत्पूर्वमार्तेऽस्य मुखच्युतम् ४६ आदित्याद्वादशैवेह संभूता मुखसंभवाः ॥ धातार्यमाचमित्रश्चरु
णोऽशोभमस्तथा ४७ इंद्रो विवस्वान् पूषा च पर्जन्यो दशमस्तथा ॥ ततस्त्वष्टा ततो विष्णुरजधन्यो जघन्यजः ४८ हर्षलेभे ततो देवो दृष्ट्वा आदित्यान् स्वदेहजार ॥
यंधैः पुष्पैरलंकारैर्भास्वतामुकुटेन च ४९ एवं संपूजयामास त्वष्टा वाक्यमुवाच ह ॥ गच्छ देव निजां भार्यां कुरुंश्चरति सोत्तरान् ५० वडवारूपमास्थाय वने चर
ति शाडुले ॥ स तथा रूपमास्थाय स्वभार्या रूपलीलया ५१ ददर्श योगमास्थाय स्वां भार्यां वडवांततः ॥ अष्टप्यां सर्वभूतानां तेजसानियमेन च ५२ वडवाव
पुषाराजं श्रंतीमकुतोभयाम् ॥ सोऽश्वरूपेण भगवांस्तं मुखे समभावयत् ५३ मैथुनाय विचेष्टंती परपुंसोपशंकया ॥ सा तन्निरवमच्छुक्रनासिकायां विव
स्वतः ५४ देवौ तस्यामजायेतामश्विनौ भिषजांवरौ ॥ नासत्यश्चैव दस्रश्च स्मृतौ द्वावाश्विनाविति ५५ मार्तेऽस्यात्मजावेतावष्टमस्य प्रजापतेः ॥ संज्ञायां
जनयामास वडवायां स भारत ॥ तां तु रूपेण कांतिन दर्शयामास भास्करः ५६ सा च दृष्ट्वेव भार्तरिंतु तोषजनमेजय ॥ यमस्तु कर्मणा तेन भृशं पीडितमानसः ५७
घर्मेण रंजयामास घर्मराज इव प्रजाः ॥ स लेभे कर्मणा तेन परमेण महाद्युतिः ५८ पितॄणामधिपत्यं च लोकपालत्वमेव च ॥ मनुः प्रजापतिस्त्वासीत्सावर्णः स तपो
धनः ५९ भाव्यः सो नागते काले मनुः सावर्णिके तरे ॥ मेरुपृष्ठे तपोघोरमद्यापि चरति प्रभुः ६० भ्राताशनैश्चरश्चास्य ग्रहत्वमुपलब्धवान् ॥ नासत्यौ यौ समा
ख्यातौ स्ववैद्यौ तौ वै भूवतुः ६१ सेवतो पितथाराजन्नश्वानां शांतिदोऽभवत् ॥ त्वष्टा तु तेजसा तेन विष्णोश्चक्रमकल्पयत् ६२ तदप्रतिहतं युद्धे दानवांताचि
कीर्षया ॥ यवीयसीत योर्यातु यमीकन्यायशस्विनी ६३ अभवत्सासरिच्छ्रेष्ठाय मुना लोकभाविनी ॥ मनुरित्युच्यते लोके सावर्ण इति चोच्यते ६४ द्विती
यो यः सुतस्तस्य मनो भ्राताशनैश्चरः ॥ ग्रहत्वं स च लेभे वै सर्वलोकाभिपूजितम् ६५

स्वभार्या रूपलीलया भार्यायै अनुरूपालीलाञ्चरूपेण संचरणम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ समभावयत् संगमकरोत् ॥ ५३ ॥ विचेष्टंती मैथुनप्रतिकूलां चेष्टां कुर्वाणा परपुंसोपशंकया शुक्रं निरवम
५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ तेन भ्रातुः भावः सापजकरोन ममाप्येवं मामुदिति घर्ममेवाश्रयदित्यर्थः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ तयोर्मनुयमयोः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

देवानो वमादां नामाश्चिनोश्च ॥ ६६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारिवंशे टीकायां नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ मनोर्वैश्राद्धदेवस्य संततिर्दशधा तथा ॥ सौम्यात्तदंशमेदश्च दशमेऽध्याय इष्यते ॥ १ ॥
 तत्समाऽनुत्तुल्यः १ नामागारिष्ठ इत्यत्र दिष्ट इत्यापि पठन्ति नाभानेदिष्ठवैमानवमिति श्रुतेः नाभानेदिष्ठ इति पाठः ग्रामाणिकः २ प्रजापतिर्मनुः ३ ४ ५ ६ इलातन्नाम्ना कन्या ७ दंडधरोरा
 जामद्रेमांभुः ८ च्छवेति तामिला मुवाचेति पूर्वेण संबन्धः तं मनुं इला प्रत्युवाचेत्युत्तरेण संबध्यते ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ मानवी पृतपदी मैत्रावरुणीति मंत्रलिङ्गादिलाया उभयसंब
 यददं जन्म देवानां शृणुयाद्वापि धारयेत् ॥ आपद्भयः सविमुच्येत प्राप्नुयाच्च महद्यशः ॥ ६६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारिवंशे वैवस्वतोत्पत्तौ नवमोऽध्यायः ॥
 ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मनोर्वैवस्वतस्यासन्पुत्रावैनवतत्समाः ॥ इक्ष्वाकुश्चैव नाभागो घृष्णु शर्यातिरेव च १ नरिष्यंश्च तथा प्रांशुर्नाभागारिष्ठसप्तमाः ॥
 क.रूषश्च पृषघ्नश्च नवैते भरतर्षभ २ अकरोत्पुत्रकामस्तु मनुरिष्टिप्रजापतिः ॥ मित्रावरुणयोस्तात पूर्वमेव विशांपते ३ अनुत्पन्ने पुनवसुपुत्रेऽप्येतेषु भारत ॥
 तस्यांतुवर्तमानाया मिष्ट्या भरतसत्तम ४ मित्रावरुणयोरंशे मुनिराहुतिमा जुहोत् ॥ आहूत्या हूयमानायां देवगंधर्वमानुषाः ५ तुष्टितु परमां जग्मुर्मनुजश्च त
 पांघनाः ॥ अहोस्य तपसो वीर्यमहोस्य श्रुतमद्भुतम् ६ तत्रादिव्यां वरधरादिव्याभरणभूषिता ॥ दिव्यसंहनना चैव इला जज्ञे इति श्रुतिः ७ तामिलेत्येव होवाच
 मनुर्दंडधरस्तदा ॥ अनुगच्छस्व मां भद्रे तमिला प्रत्युवाच ह ॥ धर्मयुक्तमिदं वाक्यं पुत्रकामं प्रजापतिम् ८ ॥ इलोवाच ॥ मित्रावरुणयोरंशे जातास्मि वद
 तां वर ॥ तयोः सकाशं यास्यामि न मां धर्मो हतो वर्धते ९ सैव मुक्तामनुं देवं मित्रावरुणयोरिला ॥ गत्वांति कंवरारोहा प्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् १० अंशेऽस्मि युवयो
 र्जाता देवौ किं करवाणि वाम् ॥ मनुना चाह मुक्तावै अनुगच्छस्व मामिति ११ तां तथा वादिर्नासाध्वीमिलां धर्मपरायणाम् ॥ मित्रश्च वरुणश्चोभा वृचतुर्यत्रिचो
 धत्तत् १२ अनेन तव धर्मेण प्रश्रयेण दमेन च ॥ सत्येन चैव सुश्रोणि प्रीतौ स्वो वरवर्णिनि १३ आवयोस्त्वं महाभागे रूपातिकन्येति यास्यसि ॥ मनोर्वंशधरः
 पुत्रस्त्वमेव च भविष्यसि १४ सुद्युम्न इति विख्यातस्त्रिपुलोकेऽपुशोभने ॥ जगत्प्रियो धर्मशीलो मनोर्वंशविवर्द्धनः १५ निवृत्तासातु तच्छ्रुत्वा गच्छंती पितुरं
 तिकं ॥ बुधेनांतरमासाद्य मैथुना योपमंत्रिता १६ सोमपुत्राद्बुधाद्राजन्तस्यां जज्ञे पुरूरवाः ॥ जनयित्वा सुतं सातमिला सुद्युम्नतांगता १७ सुद्युम्नस्य तु दाया
 दास्त्रयः परमधार्मिकाः ॥ उत्कलश्च गयश्चैव विनताश्चैव भारत १८ उत्कलस्योत्कलाराजं विनताश्चैव गयस्य गयपुरी १९
 प्रविष्टे तु मनौ तात दिवाकरमरिंदम ॥ दशधा तद्दधत् क्षत्रमकरोत्पृथिवीमिमाम् २० यूपं किं तावसुमतीयस्येयं सवनाकरा ॥ इक्ष्वाकुर्ज्येष्ठदायादो मध्यदेशम
 वाप्तवान् २१ कन्याभावाच्च सुद्युम्नो नैनं गुणमवाप्तवान् ॥ वसिष्ठवचनाच्चासीत्प्रतिष्ठाने महात्मनः २२ प्रतिष्ठाधर्मराजस्य सुद्युम्नस्य कुरूद्रह ॥ तत्पुरूरव
 से प्रादाद्राज्यं प्राप्य महायशः २३ सुद्युम्नः कारयामास प्रतिष्ठाने नृपक्रियां ॥ उत्कलस्य त्रयः पुत्रास्त्रिपुलोकेऽपु विश्रुताः ॥ घृष्टकश्चां वरीपश्च दंडश्चेति सुतास्त्रयः २४
 घोष्यते तत्राद्यमाह आवयोरिति द्वितीयमाह मनोरिति ॥ १४ ॥ १५ ॥ तत्र मित्रावरुणयोर्वाक्यं श्रुत्वा पितुर्भनोः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रविष्ट इति मनोसूयं प्रविष्टे पुत्रान् उत्पाद्य
 त्यक्ताधिकारे साति इक्ष्वाकुप्रभृतयो दशमनोः पुत्राः पृथिवीं दशधा विभज्य गृहीतवन्तः ॥ २० ॥ २१ ॥ सुद्युम्न एनं गुणं मध्यदेशराजत्वं वसिष्ठानुग्रहात् सुद्युम्नो पितृत्समीपदेशे राज्यं लेभे इत्याह व
 सिष्ठेति प्रतिष्ठाने प्रयागे कदेशे ॥ २२ ॥ अवस्थितिः ॥ २३ ॥ नृपक्रियाराज्यं कारयामास पुरूरवसं सुताः ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ दंडोयच्छब्दार्थः ॥ २६ ॥ २७ नरिष्यत्तनाभागोमनोःपंचमद्वितीयोपुत्रौ ॥ २८ ॥ घृष्णोःतृतीयस्य ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ आनर्तविषयोद्वारकादेशःकुशस्थलीद्वारवती ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ युवैवतप्रजरादिपरिणामाभावात् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ इतिहरिवंशोटीकायादशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ शर्यातिरन्वयाख्यानपूर्वशुंभुक्रमारणम् ॥

यश्चकारमाहात्म्यवैदंडकारण्यमुत्तमं ॥ वनंतल्लोकविख्यातंतापसानामनुत्तमम् २५ तत्रप्रविष्टमात्रस्तुनरःपापात्प्रमुच्यते ॥ सुद्युम्नश्चदिवंयातएलमुत्पाद्यभारत २६ मानवेयोमहाराजस्त्रीपुंसोर्लक्षणैर्युतः ॥ घृतवानयइलेत्येवसुद्युम्नश्चेतिविश्रुतः २७ नरिष्यतःशकाःपुत्रानाभागस्यतुभारत ॥ अंबरीषोभक्तपुत्रःपार्थिवर्षमसत्तमः २८ घृष्णोस्तुघार्ष्टकंक्षत्रंरणघृष्टंभूवह ॥ करूषस्यतुकारूषाःक्षत्रियायुद्धदुर्मदाः २९ सहस्रक्षत्रियगणोविक्रान्तःसंबभूवह ॥ नाभागारिष्टपुत्रश्चक्षत्रियावैश्यतांगताः ३० प्रांशोरेकोऽभवत्पुत्रःशर्यातिरितिविश्रुतः ॥ नरिष्यन्तस्यदायादोराजादण्डधरोदमः ॥ शर्यातिर्मिथुनंचासीदानर्तोनामविश्रुतः ३१ पुत्रःकन्यासुकन्याख्यायापत्नीच्यवनस्यह ॥ आनर्तस्यतुदायादोरेवोनाममहाद्युतिः ३२ आनर्तविषयश्चासीत्पुरीचास्यकुशस्थली ॥ रेवस्यरैवतःपुत्रःककुब्जिनामधार्मिकः ३३ ज्येष्ठःपुत्रशतस्यासीद्राज्यंप्राप्यकुशस्थलीम् ॥ सकन्यासहितःश्रुत्वागांधर्वब्रह्मणोतिके ३४ मुहूर्तमूर्तंदेवस्यमतंबहुयुगंप्रभो ॥ आजगामयुवैवाथस्वांपुरीयादवैवृताम् ३५ कृतांद्वारवतीनाम्नाबहुद्वारांमनोरमाम् ॥ भोजवृष्ण्यंधैर्गुप्तांवासुदेवपुरोगमैः ३६ ततःसरैवतोज्ञात्वायथातत्त्वमरिंदम ॥ कन्यांतांबलदेवायसुव्रतांनामरेवतीम् ३७ दत्त्वाजगामशिखरंमेरोस्तपसिसंस्थितः ॥ रेमेरामोपिधर्मात्पारेवत्यासहितःसुखी ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशोहरिवंशपर्वणिदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ कथंबहुयुगेकालेसमतीतिद्विजोत्तम ॥ नजरारैवतीप्राप्तारैवतंचककुब्जिनम् १ मेरुगतस्यवातस्यशर्यातिःसंततिःकथम् ॥ स्थितापृथिव्यामद्यापिश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः २ वैशंपायनउवाच ॥ नजराक्षुत्पिपासेवानमृत्युर्भरतर्षभ ॥ ऋतुचक्रंनभवतिब्रह्मलोकेसदानव ३ ककुब्जिनस्तुतंलोकैरेवतस्यगतस्यह ॥ हतापुण्यजनैस्तातराक्षसैःसाकुशस्थली ४ तस्यभ्रातृशतंचासीद्धार्मिकस्यमहात्मनः ॥ तद्वध्यमानंरक्षोभिर्दिशःप्राद्रवदच्युतम् ५ विद्रुतस्यतुराजेंद्रतस्यभ्रातृशतस्यवै ॥ तेषांतुतेभयाक्रांताःक्षत्रियास्तत्रतत्रह ६ अन्ववायस्तुसुमहांस्तत्रतत्रविशांपते ॥ येषामेतेमहाराजशर्याताइतिविश्रुताः ७ क्षत्रियाभरतश्रेष्ठदिक्षुसर्वासुधार्मिकः ॥ सर्वशःपर्वतगणान्प्रविष्टाःकुरुनंदन ८

उक्तमेकादशेविष्णोरुत्तंकस्यप्रसादजं ॥ १ ॥ कथमितिजन्मवतःपरिणामावश्यंभावात्कथंतयोर्जरायाआप्राप्तिरितिप्रश्नः ॥ १ ॥ शर्यातिप्रपौत्रस्यरैवतस्य ॥ २ ॥ उत्तरमाह नजरेति नजराभिप्रमावेणसुदादयोभवंतितत्प्राप्तिताज्ञेनपरिणामांतरंजायतेपूर्वपरिणामश्चनश्यति ततोजरामवर्ततेअग्रेप्रवर्तकः कालःसूर्यादिनिर्वर्त्यःब्रह्मलोकेतुसूर्याद्यमावान्नतन्मूलकाःकालाः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

वैश्वीवैश्यामुसन्नत्वात्मातृजातयः पुत्राः स्युरितिवचनात् ब्राह्मणतां उपशान्तिगतौ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ क्षुवतः क्षुतं कुर्वतः १२ विकुक्षित्वात् विपुलकुक्षित्वात् अयोधताम् अप्रतियोषतां
॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ श्राद्धेति एतेन यदर्थं यदुद्दिष्टं तस्मै तददत्त्वा न्यत्र विनियुज्यते चेद्दोषाय भवतीति दर्शितम् मृगयां गतः मृगयात् आगत एव इक्ष्वाकुणा परित्यक्त इत्युत्तरेणान्वयः

नाभागादिष्टपुत्रौ द्वैवैश्वी ब्राह्मणतां गतौ ॥ करूपस्य च करूपा क्षत्रियायुद्धदुर्मदाः ९ प्रांशोरेको भवत्पुत्रः प्रजातेरिति नः श्रुतम् ॥ पृषधो हिंसायित्वा तु गु
रोगां जनमेजय १० शापाच्छूद्रत्वमापन्नो न वै ते पारि कीर्तिताः ॥ वैवस्वतस्य तनयामनोवै भरतर्षभ ११ क्षुवतश्च मनोस्तात इक्ष्वाकुरभवत्सुतः ॥ तस्य पुत्रशतं
त्वासीदिक्ष्वाको भूरिदक्षिणम् १२ तेषां विकुक्षिर्ज्येष्ठस्तु विकुक्षित्वादयोधताम् ॥ प्राप्तः परमधर्मज्ञः सोऽयोध्याधिपतिः प्रभुः १३ शकुनिप्रमुखास्तस्य पुत्राः पंचा
शदुत्तमाः ॥ उत्तरापथदेशस्थारक्षितारोमहीपते १४ चत्वारिंशदथाष्टौ च दक्षिणस्यां तथादिशि ॥ शशादप्रमुखाश्चान्यरक्षितारो विशांपते १५ इक्ष्वाकुस्तु वि
कुक्षिर्वै अष्टकायामथादिशत् ॥ मांसमानयश्राद्धार्थं मृगान् हत्वा महाबल १६ श्राद्धकर्मणि चोद्दिष्टं अकृतं श्राद्धकर्मणि ॥ भक्षयित्वा शशं तात शशादो मृगयां गतः १७
इक्ष्वाकुणा परित्यक्तो वसिष्ठवचनात् प्रभुः ॥ इक्ष्वाकौ सांस्थिते तात शशादः पुरमावसत् १८ शशादस्य तु दायादः ककुत्स्थो नाम वीर्यवान् ॥ इंद्रस्य वृषभूतस्य ककु
त्स्थो जयतासुरान् १९ पूर्वमाडीर्ध्वं केयुद्धे ककुत्स्थस्तेन हि स्मृतः ॥ अनेनास्तु ककुत्स्थस्य पृथुरानेन सः स्मृतः २० विष्टराश्वः पृथोः पुत्रस्तस्मादार्द्रस्त्वजायत ॥
आर्द्रस्य युवनाश्वस्तु श्रावस्तस्य तु चात्मजः २१ जज्ञे श्रावस्तको राजा श्रावस्तीयेन निर्मिता ॥ श्रावस्तस्य तु दायादो बृहदश्वो महायशाः २२ कुवलाश्वः
सुतस्तस्य राजा परमधार्मिकः ॥ यः स धुंधुवधाद्राजा धुंधुमारत्वमागतः २३ जनमेजय उवाच ॥ धुंधोर्वधमहं ब्रह्मन् श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ यदर्थं कुवलाश्वः
स न धुंधुमारत्वमागतः २४ वैशंपायन उवाच ॥ कुवलाश्वस्य पुत्राणां शतमुत्तमधन्विनाम् ॥ सर्वे विद्यासु निष्णता बलवंतो दुरासदाः २५ बभूवुर्धार्मिकाः सर्वे
यज्वानो भूरिदक्षिणाः ॥ कुवलाश्वं सुतं राज्ये बृहदश्वेन्ययोजयत् २६ पुत्रसंक्रामितश्चीस्तुवनं राजा समाविशत् ॥ तमुत्तं कोथविप्रर्षिः प्रयातं प्रत्यवारयत् २७
॥ ॥ उत्तं उवाच ॥ भवतारक्षणं कार्यं तत्तावत्कर्तुमर्हसि ॥ निरुद्धि ग्रस्तपश्वर्तुं न हि शक्रोऽपि पार्थिव २८ त्वया हि पृथिवी राजन् रक्षमाणा महात्मना ॥ भविष्य
ति निरुद्धि ग्रानारण्यं गंतुमर्हसि २९ पालने हि महान् धर्मः प्रजानां मिह दृश्यते ॥ न तथा दृश्यते ऽरण्ये मातेऽभूदुद्धिरीदृशी ३० ईदृशो नाहिराजेंद्रधर्मः कचन दृ
श्यते ॥ प्रजानां पालने यो वै पुराराजर्षिभिः कृतः ॥ रक्षितव्या प्रजाराजातास्त्वं रक्षितुमर्हसि ३१

॥ १७ ॥ वसिष्ठवचनात् हविरिदमुच्छिष्टं न पितृयोग्यमित्येनं रूपात् संस्थिते मृते ॥ १८ ॥ ककुत्स्कंधः तत्र तिष्ठतीति ककुत्स्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रावस्तीपुरी ॥ २२ ॥ २३ ॥
॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ रक्षणं अस्माकमिति शेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

समेपुपर्वताद्यभावात्त्रिप्रोन्नतवर्जितेषु मरुदुनिर्जलेषुधन्वसुअल्पोदकेषुउज्जानकःजनस्यसमूहोजानकंतद्रहितउज्जानकःउज्जालकेतिपाठेजलसमूहवर्जितः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
 ममाश्रमसमीपेहिसमेषुमरुधन्वसु ॥ समुद्रोवालुकापूर्णउज्जानकइतिश्रुतः ॥ देवतानामवध्यश्चमहाकायोमहाबलः ३२ अंतर्भूमिगतस्तत्रवालुकांतर्हितो
 महान् ॥ राक्षसस्यमघोःपुत्रोघुंघुनामामहासुरः ॥ शैतेलोकविनाशायतपआस्थायदारुणम् ३३ संवत्सरस्यपर्यंतेसनि श्वासंप्रमुंचति ॥ यदातदामूश्चल
 तिसशैलवनकानना ३४ तस्यानिःश्वासवातेनरजउद्धूयतेमहत् ॥ आदित्यपथमावृत्यसप्ताहंभूमिकंपनम् ३५ सविस्फुलिंगंसांगारंसधूममतिदारुणम् ॥
 तेनतातनशक्रोमितस्मिनस्थातुंस्वकाश्रमे ३६ तंमारयमहाकायंलोकानांहितकाम्यया ॥ लोकाःस्वस्थाभवंत्यद्यतस्मिन्नग्निनिहतेऽसुरे ३७ त्वंहितस्यव
 धायैकःसमर्थःपृथिवीपते ॥ विष्णुनाचवरोदतोमह्यंपूर्वयुगेऽनघ ३८ यस्त्वंमहासुरंरौद्रंहनिष्यसिमहाबलम् ॥ तस्यत्वंवरदानेनतेजआप्याययिष्यसि
 ३९ नहिघुंघुर्महातेजास्तेजसाल्पेनशक्यते ॥ निर्दग्धंपृथिवीपालसहिवर्षशतैरपि ॥ वीर्यंहिसुमहत्तस्यदेवैरपिदुरासदम् ४० सएवमुक्तोराजर्षिरुतंकेन
 महात्मना ॥ कुवलाश्चंसुतंप्रादात्तस्मैघुंघुनिवारणे ४१ बृहदश्वउवाच ॥ भगवन्न्यस्तशस्त्रेहमयंतुतनयोमम ॥ भविष्यतिद्विजश्रेष्ठघुंघुमारो न संशयः
 ४२ सतंब्यादिश्यतनयंराजर्षिंघुंघुमारणे ॥ जगामपर्वतायैवसतपसेसंशितव्रतः ४३ कुवलाश्चस्तुपुत्राणांशतेनसहपार्थिवः ॥ प्रायादुर्तंरसाहितोघुंघोस्त
 स्यविनिग्रहे ४४ तमाविशत्तदाविष्णुर्भगवांस्तेजसाप्रभुः ॥ उत्तंकस्यनियोगाद्वैलोकस्यहितकाम्यया ४५ तस्मिन्प्रयातेदुर्धर्षोदेविशब्दोमहानमूत ॥
 एषेश्रीमानवध्योद्यघुंघुमारोभविष्यति ४६ दिव्यैर्माल्यैश्चतंदेवाःसमंतात्समवाकिरन् ॥ देवदुंदुभयश्चापिप्रणेदुर्भरतर्षभ ४७ सगत्वाजयतांश्रेष्ठस्तनयैः
 सहवीर्यवान् ॥ समुद्रंखानयामासवालुकार्णवमव्ययम् ४८ नारायणेनकौरव्यतेजसाप्यायितःसर्वै ॥ बभूवसमहातेजाभूयोबलसंमान्वितः ४९ तस्यपुत्रैः
 खनद्भिस्तुवालुकांतर्हितस्तदा ॥ घुंघुरासादितोराजनदिशमावृत्यपाश्विमाम् ५० मुखजेनाग्निनाक्रोधाह्लोकानुद्धर्तयन्निव ॥ वारिसुस्त्राववेगेनमहोदाधिरि
 वोदये ५१ सोमस्यभरतश्रेष्ठधारोर्मिकलिलंमहत् ॥ तस्यपुत्रशतंदग्धंत्रिभिरूनंतुरक्षसा ५२ ततःसराजाकौरव्यराक्षसंतंमहाबलम् ॥ आससादमहातेजाघुं
 घुंघुनिवर्हणः ५३ तस्यवारिमयंवेगमापीयसनराधिपः ॥ योगीयोगेनवह्निंचशमयामासवारिणा ५४ निहत्यतंमहाकायंबलेनोदकराक्षसम् ॥ उत्तंकंदर्श
 यामासकृतकर्मानराधिपः ५५

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ निवारणेविनाशेनिमित्ते ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ वालुकार्णवंवालुकापूर्णमुदकमयं वालुकापूर्णमितिगौडाः ४८ ॥
 ४९ ॥ ५० ॥ मुखजेनाग्निनातस्यपुत्रशतंदग्धमित्युत्तरेणसंबंधः सचवारिसुस्त्रावस्वदेहजलेनमुत्रमाष्ठावित्तवानित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इतिहरिवंशोदीकायाएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ सगरांतोदटाश्वादिर्वंशोद्वादशार्शरितः ॥ विश्वामित्रकुटुंबादिर्भरणंचत्रिशंकुतः ॥ १ ॥ तस्यधुंभुमारस्य ॥ १ ॥
 ॥ २ ॥ ३ ॥ तस्यसंहताश्वर्यदाराहैमवतीहिमवतःकन्या अनस्यांप्रसजितजातइतिशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ पाणीतिमंत्राणां नावेहिसंभवावहैसहतोदे
 पावहरेपुंसेपुत्रायवेत्तवै इत्याद्यर्थानांविघ्नंप्रतिबंधंचके ॥ १२ ॥ परस्परेणपूर्वकृतोद्वाहाऊढाकन्यास्वभार्याकृतेत्यन्वयः सखासप्तपदीभवेत्यंतिममंत्रांतिभार्यात्वमुत्पद्यते नततःप्राक् अत

उत्तंकस्तुवरंप्रादात्तस्मैराज्ञेमहात्मने ॥ ददौतस्याक्षयंवित्तंशत्रुभिश्चापराजयम् ५६ धर्मेरतिंचसततंस्वर्गवासंतथाक्षयम् ॥ पुत्राणांचाक्षयोल्लोकान्स्व
 गैरक्षसाहताः ॥ ५७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ५८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यपुत्रास्त्रयः
 शिष्टादृशवोज्येष्ठउच्यते ॥ चंद्राश्वकपिलाश्वौतुकुमारौद्वौकनीयसौ १ धौंधुमारिदृढाश्वस्तुह्यश्वस्तस्यचात्मजः ॥ ह्यश्वस्यनिकुंभोभूत्क्षत्रधर्मरतः
 सदा २ संहताश्वोनिकुंभस्यपुत्रोरणविशारदः ॥ अकृशाश्वःकृशाश्वश्चसंहताश्वसुतौनृप ३ तस्यहैमवतीकन्यासतांमातादृषद्वती ॥ विख्यातात्रिपु
 लोकेषुपुत्रश्चास्याःप्रसेनजित् ४ लेभेप्रसेनजिद्वार्यांगौरीनामपतिव्रताम् ॥ अभिशप्तातुसाभर्त्रानदीवैबाहुदाभवत् ५ तस्याःपुत्रोमहानासीधुवनाश्वोमहीप
 तिः ॥ मांधातायुवनाश्वस्यत्रिलोकविजयीसुतः ६ तस्यचैत्ररथीभार्याशशविंदोःसुताऽभवत् ॥ साध्वीविंदुमतीनामरूपेणासदृशीभुवि ७ पतिव्रताच
 ज्येष्ठाचभ्रातृणामयुतस्यसा ॥ तस्यामुत्पादयामासमांधाताद्वौसुतौनृप ८ पुरुकुत्संचधर्मज्ञंमुचुकुंदंचधार्मिकम् ॥ पुरुकुत्ससुतस्त्वासीत्रिमहस्युर्महीप
 तिः ९ नर्मदायामथोत्पन्नःसंभूतस्तस्यचात्मजः ॥ संभूतस्यतुदायादःसुधन्वानामपार्थिवः १० सुधन्वनःसुतश्चासीत्रिवन्शारिपुमर्दनः ॥ राज्ञःस्त्रिवन्व
 नस्त्वासीद्विद्राक्षय्यारुणःसुतः ११ तस्यसत्यव्रतोनामकुमारोभून्महाबलः ॥ पाणिग्रहणमंत्राणांविघ्नंचक्रेसुदुर्मतिः १२ येनभार्याहितापूर्वकृतोद्वाहापर
 स्यवै ॥ बाल्यात्कामाच्चमोहाच्चसंहर्षाच्चापलेनच १३ जहारकन्यांकामात्सकस्यचित्पुरवासिनः ॥ अधर्मशंकुनातेनराजात्रय्यारुणोत्यजत् १४ अपध्वंसे
 तिवहुशोवदन्नक्रोधसमान्वितः ॥ पितरंसोऽब्रवीत्यक्तःकगच्छामीतिवैमुहुः १५ पितात्वेनमथोवाचश्वपकैःसहवर्तय ॥ नाहंपुत्रेणपुत्रार्थीत्वयाद्यकुलपांसन १६
 इत्युक्तःसनिराक्रामन्नगराद्वचनात्पितुः ॥ नचतंवारयामासवसिष्ठोभगवानृपिः १७ सतुसत्यव्रतस्तातश्वपाकावसथांतिके ॥ पित्रात्यक्तावसद्धीरःपितात
 स्यवनंययौ १८ ततस्तस्मिंस्तुविपयेनावर्षत्पाकशाकसनः ॥ समाद्वादशराजेंद्रतेनाधर्मेणवैतदा १९

स्तांप्रागेवजहारसंहर्षादिभिनिवेशात् १३ अधर्मशंकुनापापरूपेणकीलेनविद्धत्वात्तंअत्यजत् १४ हेअपध्वंसविलोमजेतिवदन्नसंबोधयन् १५ वर्तयवस १६ तंएवंवदंतंपितरं १७ चांडालगृ
 हसमीपे १८ पाकशासनइंद्रः तेनाधर्मेणविप्रविवाहविघ्नजेनपितृक्षोभेण नतुराज्ञःप्रजात्यागेन प्रव्रजतोविरक्तस्यदोषाभावात् तस्मिन्नपरितोषोयःपितुरासीदित्यादिशेषग्रंथाच्च १९

तस्यात्रिशंकोर्विषयेदेशे संन्यस्यन्यासरूपेण स्थापयित्वा ॥ २० ॥ शेषस्य कुटुंबस्य ॥ २१ ॥ विक्रीयंतं विक्रीयमाणम् २२ २३ यस्माद्गले बद्धः अतो गालवदिति ॥ २४ ॥ इति हरिवंशे टीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ अथ त्रयोदशोऽध्याये त्रय्यारुणस्तुतस्य वै ॥ पितुश्चापरितोषाद्वै त्रिशंकुस्त्वमिहोच्यते ॥ १ ॥ सत्येति मक्तिर्विश्वामित्रस्याराध्यत्वात् कृपातत्कुटुंबस्यानाथत्वात् प्रातिज्ञावसिष्ठस्यस्यपरिहारेऽस्तुत्वात् एभिस्त्रिभिः कारणैर्विश्वामित्रकलत्रं बभार पुपोष ॥ १ ॥ २ ॥ उपांशुव्रतं परेषामविदितनियमम् आस्थाय अंगीकृत्य वनगतेऽप्यवसत् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कारणेन अपराधी अयं कंचित्कालं प्रायश्चित्तं चरतु इत्याशयेन ॥ ६ ॥ निष्ठासमाप्तिः उपांशुनायं परदारहरः अपितु कन्या हरोत एनं द्वादशवार्षिक्यां दीक्षायां समाप्तायामभिषेक्ष्यामीति गूढं आशयम् दारांस्तुतस्य विषयो विश्वामित्रो महातपाः ॥ संन्यस्य सागरानूपे च चारविपुलं तपः २० तस्य पत्नी गले बध्नामध्यं मपुत्रमौरसं ॥ शेषस्य भरणार्थाय व्यक्रीणाद्गो शतेन वै २१ तंतुवद्धं गले दृष्ट्वा विक्रीयंतं नृपात्मजः ॥ महर्षिपुत्रं धर्मात्मा मोक्षयामास भारत २२ सत्यव्रतो महाबाहुर्भरणं तस्य चाकरोत् ॥ विश्वामित्रस्य तुष्ट्यर्थं मनुकं पार्थमेव च २३ सो भवद्गालवो नाम गलबंधान् महातपाः ॥ महर्षिः कौशिकस्तात तेन वीरेण मोक्षितः २४ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सत्यव्रतस्तु भक्त्या च कृपया च प्रतिज्ञया ॥ विश्वामित्रकलत्रं तद्वभार विनये स्थितः १ हत्वा मृगान् च राहांश्च माहिषांश्च वने चरान् ॥ विश्वामित्राश्रमाभ्यां शोभां संवृक्षे बंधसः २ उपांशुव्रतमास्थाय दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् ॥ पितुर्नियेष्ठादवसत् तस्मिन् वनगते नृपे ३ अयोध्यचिवराष्ट्रं च तथैवांतःपुरं मुनिः ॥ याज्योपाध्यायसंबन्धाद्दक्षिणः पर्यरक्षत ४ सत्यव्रतस्तु बाल्याच्च भाविनोर्थस्य बाबलात् ॥ वसिष्ठेऽप्यधिकं मन्युं धारया स्रजैतदा ५ पित्रा तु तंतदारांश्चात्यज्यमानं स्वमात्मजं ॥ नवारयामास मुनिर्वसिष्ठः कारणेन ह ६ पाणिग्रहणमंत्राणां निष्ठा स्यात्सप्त भेपदे ॥ न च सत्यव्रतस्तस्य तमुपांशुमबुध्यत ७ जानन् धर्मवसिष्ठस्तु न मां त्रातीति भारत ॥ सत्यव्रतस्तु दारोषं वसिष्ठे मनसा करोत् ८ गुणबुध्या तु भगवान् च सिष्ठः कृतवांस्तथा ॥ न च सत्यव्रतस्तस्य तमुपांशुमबुध्यत ९ तस्मिन्नपरितोषो यः पितुरासीन् महात्मनः ॥ तेन द्वादशवर्षाणि नावर्षत्पाकशासनः १० तेन त्विदानीं वहता दीक्षां तां दुर्वहं भुवि ॥ कुलस्य निष्कृतिस्तत्तात कृतासावै भवोदिति ११ न तं वसिष्ठो भगवान् पित्रा त्यक्तं न्यवारयत् ॥ अभिषेक्ष्याम्यहंपुत्रमस्येत्ये वंमतिर्मुनेः १२ स तु द्वादशवर्षाणि दीक्षांतामुद्धहद्वली ॥ उपांशुव्रतमास्थाय महत्सत्यव्रतो नृप १३ अविद्यमाने मांसे तु वसिष्ठस्य महात्मनः ॥ सर्वकामदुष्कां दोग्ध्रीं ददर्श स नृपात्मजः १४ तस्मै क्रोधाच्च मोहाच्च श्रमाच्चैव क्षुधादितः ॥ दशधर्मान् गतो राजजिघान जनमेजय १५

॥ ७ ॥ वसिष्ठाशयमवृध्वं चतुर्ष्वपरिप्रमकरोदित्याह जनव्रिति ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ वसिष्ठाज्ञयं विवृणोति ११ इति नन्यत्रारयदिति पूर्वोक्तसंबन्धः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दशेति मतः प्रमत्त उन्मत्तः श्रान्तः क्रुद्धो बुभुक्षितः ॥ त्वरमाणश्च मीरुश्च लब्धः कामी च ते दश ॥ अनुप्रदोक्तः क्रोधादयश्च त्वार अध्यायादौ चोक्ताः सत्यव्रतत्वादयश्च त्वारः पूर्वाध्यायां ते विश्वामित्रस्य तुष्ट्यर्थं मनुकं पार्थमेव चेति द्वौ इत्येवं दशमर्षास्तद्व्रतं तत्सुवेति अन्याकाभोर्दक्षितः ॥ श्रमादित्यन्यान्वेषणशक्तिरुक्ता अनुकंथपरदुःस्वेन दुःस्वित्वं कृपा परदुःस्वपरिहारार्थो यत्न इति विशेषः रतान् दशवर्षा नृगतः स नृराजेति भाविसंज्ञाश्रुतीत्वा ॥ १५ ॥

१६ शंकुपूर्वोक्तोपपन्न इत्येवमप्युक्तौ १७ शंकुप्रयमेव विवृणोति पितुरिति अप्रोक्षितोपयोगात् अस्मिन्कृतमासभक्षणान्तर १८ १९ २० २१ मयेगते विश्वामित्रप्रसादपात्रादिविशेषः
२२ मिषतामित्यनादरेषधीपश्यतो देवादीनामदृष्ट्येत्यर्थः कौशिको विश्वामित्रः २३ तस्य त्रिशंकोः २४ २५ २६ २७ २८ २९ शकादयो म्लेच्छभेदाः ३० निरसंति स्म राज्यात् दूरीकुर्वन्ति स्म

तच्च मांसं स्वयंचैव विश्वामित्रस्य चात्मजान् ॥ भोजयासास तच्छृत्वा वसिष्ठोऽप्यस्य चुक्रुधे ॥ क्रुद्धस्तु भगवान् च कथमिदमाह नृपात्मजम् १६ वसिष्ठ उवाच ॥
पातयेद्यमहं क्रूरतव शंकुसंशयम् ॥ यदि ते द्वाविमौ शंकून् स्यातां वै कृतौ पुनः १७ पितुश्चापरितोपेण गुरोर्दोर्ध्रुविधेन च ॥ अप्रोक्षितोपयोगाच्च त्रिविधस्ते
व्यतिक्रमः ॥ १८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं त्रीण्यस्य शंकूनि तानि दृष्ट्वा महातपाः ॥ त्रिशंकुरिति होवाच त्रिशंकुरितिसंस्मृतः १९ विश्वामित्रस्तु दारा
णामागतो भरणे कृते ॥ स तु तस्मै वरं प्रादान्मुनिः प्रीतस्त्रिशंकवे २० छंद्यमानो वरेणाथ वरं क्वेनृपात्मजः ॥ स शरीरो ब्रजे स्वर्गमित्येवं याचितो मुनिः २१ अ
नादृष्टिभये तस्मिन् गते द्वादशवार्षिके ॥ राज्येऽभिषिच्य पित्र्येतुयाज्यामासतं मुनिः २२ मिषतां देवतानां च वसिष्ठस्य च कौशिकः ॥ स शरीरं तदा तंतुदिव
मारोपयत्प्रभुः २३ तस्य सत्यरथान्नमभार्या कैकयवंशजा ॥ कुमारं जनयामास हरिश्चंद्रमकल्मषम् २४ स वै राजा हरिश्चंद्रश्चैव शंकव इति स्मृतः ॥ आहर्तारा
जसूयस्य ससम्प्राडिति विश्रुतः २५ हरिश्चंद्रस्य पुत्रो भूद्रो हितो नाम वीर्यवान् ॥ येनेदं रोहितपुरं कथं रितं राज्यसिद्धये २६ कृत्वा राज्यं स राजर्षिपालयित्वा त्व
थ प्रजाः ॥ संसारासारतां ज्ञात्वा द्विजेभ्यस्तत्पुं ददौ २७ हरितो रोहितस्याथ चंचुर्हारीत उच्यते ॥ विजयश्च सुदेवश्च चंचुपुत्रौ बभूवतुः २८ जेता क्षत्रस्य स
र्वस्य विजयस्तेन संस्मृतः ॥ रुक्मस्तनयस्तस्य राजा धर्मार्थकोविदः २९ रुक्मस्य वृकः पुत्रो वृकाद्राहुस्तु जज्ञिवान् ॥ शकैर्यवनकांक्षोजैः पारदैः पल्लवैः सह ३०
हैहयास्तालजंघाश्चानिरस्यन्ति स्म तं नृपम् ॥ नात्यर्थं धार्मिकस्तातसहिधर्मयुगे भवत् ३१ सगरस्तु सुतो वाहोर्जज्ञे सहगरेण च ॥ और्वस्याश्रममागम्य भार्गवेणा
भिरक्षितः ३२ आग्नेयमर्च्य लब्ध्वा च भार्गवात्सगरो नृपः ॥ जिगाय पृथिवीं हत्वा तालजंघान्सहैहयान् ३३ शकानां पल्लवानां च धर्मनिरसदच्युतः ॥ क्षत्रिया
णां कुरुश्रेष्ठपारदानां स धर्मवित् ३४ इति श्रीमहाभारतखिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि त्रिशंकुचरितकथनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं
ससगरो जातो मरेणैव सहाच्युतः ॥ किमर्थं च शकादीनां क्षत्रिषाणां महौजसाम् १ धर्मकुलोचितं क्रुद्धो राजानिरसदच्युतः ॥ एतन्मे सर्वमाचक्ष्व विस्तरेण त
पोधन २ वैशंपायन उवाच ॥ बाह्वैर्व्यसनिनस्तान् तद्धतं राज्यमभूत्किल ॥ हैहयैस्तालजंघैश्च शकैः सार्द्धं विशांपते ३

तत्र हेतुर्नात्यर्थमिति ३१ गरेण विषेण सह जात इति सगरत्वं मातृगर्भसंयोगेऽप्यमरणे हेतुमाह और्वस्येति भार्गवेण और्वेण ३२ ३३ निरसनं निरस्तवान् अच्युतः परिपूर्णशक्तिः ३४ इति हरिश्च
ण्टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ४ ॥ उत्पत्तिश्च रितं प्रोक्तं सगरस्य चतुर्दशे ॥ सगरं वरुद्रयतत्पुत्राद्यमसंभवं १ कथं गरेण सह सन् कथं अच्युतो नमृत इत्यर्थः १ २ व्यसनिनः
मृगयापरस्त्रीयुतपरस्य ३

पंचशकादयः हैहयाइतितालजंघाइतिचैकाराशिःतदर्थेहैहयार्थम् तद्राज्यसाधनार्थपराक्रमनृपराक्रमं कृतवन्तः ४ राजासगरपिता ५ अन्वगात्वनमितिशेषः ६ ७ ८ अस्त्रंअस्त्रग्रामंप्रत्य
पादयत्तदौ ९ १० पशूनिवप्राणिनइव ११ १२ १३ समयेनशरणागतोरक्षणीयइतिशिष्टमर्यादया १४ धर्मजघानक्षत्रधर्मात्च्यावितवान्यतोत्रेपान्यत्वंवेपांतरंतेपांचकार १५
तदेवाहअर्द्धशकानामिति १६ १७ १८ १९ स्वसादीन्विजित्यइमांसुंधरांचविजित्यवाजिमेधायदीक्षितोभूत्वाअस्यांभुविअश्वंचप्रयामासेतिद्वयोःसंबंधः २० २१ पूर्वदाक्षिणेअग्निकोणे

यवनाःपारदाश्चैवकांबोजाःपल्हवाःखसाः ॥ एतेह्यापिगणाःपंचहैहयार्थेपराक्रमन् ४ हृतराज्यस्तदाराजासवैवाहुर्वनंययौ ॥ पत्न्याचानुगतोदुःखोवनेप्रा
णानवामृजत् ५ पत्नीतुयादवीतस्यसगर्भापृष्ठतोऽन्वगात् ॥ सपत्न्याचगरस्तस्यैदत्तःपूर्वमभूत्किल ६ सातुभर्तुश्चित्कृत्वावनेतामध्यरोहत ॥ और्व
स्तांभार्गवस्तातकारुण्यात्समवारयत् ७ तस्याश्रमेचतंगर्भंगरेणैवसहाच्युतं ॥ व्यजायतमहाबाहुंसगरंनामपार्थिवम् ८ और्वस्तुजातकर्मादितस्यकृत्वाम
हात्मनः ॥ अध्याप्यवेदशास्त्राणिततोऽस्त्रंप्रत्यपादयत् ९ आग्नेयंतुमहाघोरममरैरपिदुःसहं ॥ सतेनास्त्रबलेनाजौबलेनचसमन्वितः १० हैहयान्निजया
नाशुरुद्धोरुद्रःपश्यानिव ॥ आजहारचलोकेपुकीर्तिकीर्तिमतांवरः ११ ततःशकान्सयवनान्कांबोजान्पारदांस्तदा ॥ पल्हवांश्चैवनिःशेषान्कुर्वन्व्यवासेत
स्तदा १२ तेवध्यमानावीरेणसगरेणमहात्मना ॥ वसिष्ठंशरणंगत्वाप्राणिपेतुर्मनीषिणम् १३ वसिष्ठस्त्वथतान्दृष्ट्वासमयेनमहाद्युतिः ॥ सगरंवारयामासते
षांदत्त्वाभयंतदा १४ सगरःस्वांप्रतिज्ञांचगुरोर्वाक्यानिशम्यच ॥ धर्मजघानतेषांवैवेषान्यत्वंचकारह १५ अर्द्धशकानांशिरसोमुंडंकृत्वाव्यसर्जयत् ॥ यव
नानांशिरःसर्वकांबोजानांतथैवच १६ पारदामुक्तकेशाश्चपल्हवाःश्मश्रुधारिणः ॥ निःस्वाध्यायवषट्काराःकृतास्तेनमहात्मना १७ शकायवनकांबोजाः
पारदाश्चविशांपते ॥ कोलिसर्पाःसमहिषादार्घ्याश्चोलाःसकेरलाः १८ सर्वेतेक्षत्रियास्तातधर्मस्तेषांनिराकृतः ॥ वसिष्ठवचनाद्राजनसगरेणमहात्मना १९
स्वसांस्तुषारांश्चोलीश्चमद्रान्कैष्किंश्चकांस्तथा ॥ कौतलांश्चतथावंगान्साल्वान्कौकणकांस्तथा २० सधर्मविजयीराजाविजित्येमांसुंधराम् ॥ अश्वंवेप्रे
रयामासवाजिमेधायदीक्षितः २१ तस्यचारयतःसोश्वःसमुद्रेपूर्वदाक्षिणे ॥ वेलासमीपेऽपहतोभूमिंचैवप्रवेशितः २२ सतंदेशंतदापुत्रैःखानयामासपार्थिवः
आसेदुस्तेततस्तत्रस्वन्यमानेमहार्णवे २३ तमादिपुरुषंदेवंहरिकृष्णंप्रजापतिम् ॥ विष्णुंकपिलरूपेणस्वपंतंपुरुषोत्तमम् २४ तस्यचक्षुःसमुत्थेनतेजसा
प्रतिबुध्यतः ॥ दग्धास्तेवैमहाराजचत्वारस्त्ववशेषिताः २५ बर्हकेतुःसुकेतुश्चतथाधर्मरथोनृपः ॥ शूरःपंचजनश्चैवतस्यवंशकरोनृपः २६ प्रादाच्चतस्मै
भगवान्हरिर्नारायणोवरान् ॥ अक्षयवंशमिक्ष्वाकोःकीर्तिचाप्यनिवर्तनीम् २७

अपहतद्वेनेतिशेषः २२ तेसनंतःपुत्राःहरिआसेदुरितिद्वयोःसंबंधःआसेदुरित्यभिमुखंप्राप्यविषादंप्राप्ताइत्यर्थः २३ आदिपुरुषंप्रकृतिप्रवर्तकंहरिअविद्याकार्यहरंकृष्णंसदानंदरूपप्रजा
पतिस्वपंतंसमाध्यवस्थितंपुरुषोत्तमंअंतर्धामिषम् २४ तस्यप्रतिबुध्यतःयोगनिद्रांत्यजतःचक्षुःसमुत्थेनतेजसाअग्निना २५ २६ तस्मैसागराय २७

॥ २८ ॥ सप्तमुद्रः तस्य सगरस्य ॥ २९ ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशोटीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथ पंचदशे वंशो ह्यसमंजस उच्यते ॥ पंचजनापराख्य
स्य सूर्यवंशसमाप्तः ॥ १ ॥ सगरस्येति विक्रांताः पराक्रमवतः ॥ १ ॥ १ ॥ कनीयसीपत्नी इलिनी संज्ञा ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ तुर्वी अलाबुम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अलाबुम्

पुत्रं समुद्रं च विभुः स्वर्गं वासं तथाऽभयम् ॥ पुत्राणां चाक्षयाल्लोकान् तस्य ये च क्षुपाहताः २८ समुद्रश्चार्धमादाय वंदे तं महीपतिम् ॥
सागरत्वं च लेभे सकर्मणा तेन तस्य वै २९ तं चाश्वमेधिकं सोऽश्वं समुद्रादुपलब्धवान् ॥ आजहाराश्वमेधानां शतं ससुमहायशाः ॥ पुत्राणां च
सहस्राणि पटिस्तस्येति नः श्रुतम् ३० ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे हरिवंशपर्वणि सगरोत्पत्तिर्नाम चतुर्दशोऽध्यायः १४ ॥ ७ ॥
जनमेजय उवाच ॥ सगरस्यात्मजा वीराः कथं जाता महात्मनः ॥ विक्रांताः पटिसाहस्राविधिना केन वा द्विज १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ द्वे भार्ये
सगरस्यास्तां तपसा दग्धकिल्बिषे ॥ ज्येष्ठा विदर्भदुहिता केशिनी नाम विश्रुता २ कनीयसी तु या तस्य पत्नी परमधर्मिणी ॥ अरिष्टनेमिदु
हितारूपेणाप्रतिमाभुवि ३ और्वस्ताभ्यां वरं प्रादात्तन्निबोध जनाधिप ॥ पटिपुत्रसहस्राणि गृह्णात्वेका तपस्विनी ४ एकं वंशधरं त्वेका यथे
ष्टं वरयत्विति ॥ तत्रैका जगृहे पुत्रां लुब्धा शूरान् बहून्स्तथा ५ एकं वंशधरं त्वेका तथेत्याह च तामुनिः ॥ केशिन्यसूतसगरादसमंजसमात्मज
म् ६ राजापंचजनो नाम बभूव सुमहाबलः ॥ इतरासु पुवेतुं वीबीजपूर्णमिति श्रुतिः ७ तत्र पटिसहस्राणि गर्भास्ते निलसम्मिताः ॥ संवभ्रुवु
र्यथा कालं ववृधुश्च यथाक्रमम् ८ घृतपूर्णे पुकुंभे पुतान् गर्भां निदधे पिता ॥ धात्रीश्चैकैकशः प्रादात्तावतीरेव पोषणे ९ ततो दशसुमासे पुसमु
त्स्थुर्यथा सुखम् ॥ कुमारस्ते यथाकां सगरप्रीतिवर्धनाः १० पटिः पुत्रसहस्राणितस्यैवमभवन्नृप ॥ गर्भादलाबुमध्यद्विजातानि पृथिवी
पते ११ तेषां नारायणं तेजः प्रविष्टानां महात्मनाम् ॥ एकां पंचजनो नाम पुत्रो राजा बभूव ह १२ सुतः पंचजनस्यासीदं शुमान्नाम वीर्यवान् ॥
दिलीपस्तनयस्तस्य खट्वांग इति विश्रुतः १३ येन स्वर्गादिहागत्य मुहूर्तं प्राप्य जीवितम् ॥ त्रयोऽनुसंधिता लोका बुद्ध्या सत्येन चानघ ॥
१४ दिलीपस्य तु दायादो महाराजो भगीरथः ॥ यः स गंगां सरिच्छेष्टामवतारय त प्रभुः १५ कीर्तिमान् समहाभागः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥
समुद्रमानयच्चैनां दुहितृत्वेन कल्पयत् ॥ तस्माद्भागीरथी गंगा कथ्यते वंशचिंतकैः १६

ध्यादलाबुप्रकादीर्यादलाबुबीजानीव तत्र पटिसहस्राणि गर्भाणाम् ॥ ११ ॥ नारायणं नारायणीयं तेजः कपिलकोधार्द्रि असमंजस एव पंचजनः ॥ १२ ॥ दिलीप एव खट्वांगः ॥ १३ ॥
अनुसंधिताः ध्यानबलेन तत्त्वतो ज्ञाताः बुद्ध्या सूक्ष्मया सत्येन ब्रह्मभावेन मुहूर्तमात्रेण चित्तैकाग्र्यं संपाद्य सर्वब्रह्मेति ज्ञातवानित्यर्थः ॥ १४ ॥ अवतारयत् स्वर्गादिभूमिमान्नीतवान् ॥ १५ ॥
भागीरथी भगीरथस्यापत्यमिति ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ ऋतानिषण्णेनिअक्षद्वयज्ञानविषयोविभीतकस्यनलाग्रेप्रदर्शितानियेनसकृतपर्णःनतुऋतुपर्णइतितन्नामाग्रे तत्पुत्रस्यापिआतिषण्णिरित्यपत्यंप्रत्ययेनप्रदर्शनात्
॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ हेपार्थेवर्षभ ॥ २३ ॥ रामस्यप्रपितामहोदिलीपःखट्वांगारुयदिलीपादन्यः ॥ २४ ॥ दीर्घबाहूरघुरव ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ निषघात्म

॥ २१ ॥ भगीरथसुतोराजाश्रुतइत्यभिषिष्टः ॥ नाभागस्तुश्रुतस्यासीत्पुत्रःपरमधार्मिकः १७ अंबरीषस्तुनाभागिःसिंधुद्वीपपिताऽभवत् ॥
अयुताजित्तुदायादःसिंधुद्वीपस्यवीर्यवान् १८ अयुताजित्सुतस्त्वासीद्वृतपर्णोमहायशः ॥ दिव्याक्षहृदयज्ञोवैराजानलसखोबली १९
ऋतपर्णसुतस्त्वासीदात्तपर्णिर्महीपतिः ॥ सुदासस्तस्यतनयोराजात्विंद्रसखोऽभवत् २० सुदासस्यसुतस्त्वासीत्सौदासोनामपार्थिवः ॥
ख्यातःकल्माषपादोवैनाम्नामित्रसहस्तथा २१ कल्माषपादस्यसुतःसर्वकर्मैतिविश्रुतः ॥ अनरण्यस्तुपुत्रोभूद्विश्रुतःसर्वकर्मणः २२
अनरण्यसुतोनिघ्नोनिघ्नपुत्रौबभूवतुः ॥ अनमित्रोरघुश्चैवपार्थिवर्षभसत्तमौ २३ अनमित्रस्यधर्मात्माविद्वान्दुलिदुहोभवत् ॥ दिलीप
स्तनयस्तस्यरामस्यप्रपितामहः २४ दीर्घबाहुर्दिलीपस्यरघुर्नाम्नाभवत्सुतः ॥ अयोध्यायामहाराजोरघुश्चासीन्महाबलः २५ अज
स्तुरघुतो जज्ञेअजादशरथोऽभवत् ॥ रामोदशरथाज्जज्ञेधर्मात्मासुमहायशः २६ रामस्यतनयोजज्ञेकुशइत्यभिषिष्टः ॥ अतिथिस्तु
कुशाज्जज्ञेनिषधस्तस्यचात्मजः २७ निषधस्यनलःपुत्रोनभःपुत्रोनलस्यतु ॥ नभस्यपुंडरीकस्तुक्षेमधन्वाततःस्मृतः २८ क्षेमधन्वसुत
स्त्वासीद्देवानीकःप्रतपवान् ॥ आसीदहीनगुर्नामिदेवानीकसुतःप्रभुः २९ अहीनगोसुदायादःसुधन्वानामपार्थिवः ॥ सुधन्वनःसुतश्चै
वततो जज्ञेऽनलोत्पः ३० उक्थोनामसधर्मात्माऽनलपुत्रोबभूवह ॥ वज्रनाभःसुतस्तस्यउक्थस्यचमहात्मनः ३१ शंखस्तस्यसुतो
विद्वान्ध्युषिताश्वइतिश्रुतः ॥ पुष्पस्तस्यसुतोविद्वान्अर्थसिद्धिस्तुतत्सुतः ३२ सुदर्शनःसुतस्तस्यअग्निवर्णःसुदर्शनात् ॥ अग्निवर्ण
स्यशीघ्रस्तुशीघ्रस्यतुमरुःसुतः ३३ मरुस्तुयोगमास्थायकलापद्वीपमास्थितः ॥ तस्यासीद्विश्रुतवतःपुत्रोराजाबृहद्वलः ३४ नलौ
द्वावेवविख्यातोपुराणेभरतर्षभ ॥ वीरसेनात्मजश्चैवयश्चेक्ष्वाकुकुलोद्बहः ३५ इक्ष्वाकुवंशप्रभवाःप्राधान्येनेहकीर्तिताः ॥ एतेविवस्व
तोवंशेराजानोभूरितेजसः ३६ पठन्सम्यगिमांसृष्टिमादित्यस्यविवस्वतः ॥ श्राद्धदेवस्यदेवस्यप्रजानांपुष्टिदस्यच ३७

जोनलोवीरसेनसुताब्रलादन्यःनलौद्वावितिवक्ष्यमाणत्वात् २८ २९ अतएवसुधन्वनःसुतइत्यर्थः अनिलइतिच्छेदःतृतीयस्यनलस्याभावात् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

पुत्रिमाप्नोति विरजाः निहतरामः ३८ ॥ इति हरिवंशटीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ इतो मे पीद्रवः स्येन वाध्यायाः प्रकीर्तिताः ॥ तत्रादौ षोडशेऽध्याये तत्रोपोदात उच्यते ॥ १ ॥
एवं शानुकीर्तनं सुखा तत्रामुक्तं यमस्य मनुर्वैवस्वतः पूर्वश्राद्धदेवः प्रजापतिर्यमश्चेति श्राद्धदेवत्वं वैवस्वतं पितृणां च यमं राज्येऽप्येव यदि तिति पितृराज्यत्वं चोक्तम् तत्र किं तत् श्राद्धदेवते पित
रिति पृच्छति कथमित्यादिना विवस्वतः सुतस्येति शेषः यमस्य कथं श्राद्धदेवत्वमित्यर्थः १ २ ३ ४ ५ पितृविद्यावंशमाह हंतैत्यदिना ६ सनत्कुमारान् मार्कंडेयो मार्कंडेयात् मीष्मो मीष्मा

प्रजावानेति सायुज्यमादित्यस्य विवस्वतः ॥ विपाप्मा विरजाश्चैव आयुष्मांश्च भवत्युत ३८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशपर्वणि आदित्यस्य वं
शाऽमुकीर्तनं नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं वै श्राद्धदेवत्वं आदित्यस्य विवस्वतः ॥ श्रोतुमिच्छामि विप्राग्र्यश्राद्धस्य च परं
विधिम् १ पितृणामादिसर्गं च कएतो पितरः स्मृताः ॥ एवं च श्रुतमस्माभिः कथ्यमानं द्विजातिभिः २ स्वर्गस्थाः पितरो ये च देवानामपि देवताः ॥ इति वेदवि
दः प्रादुरेतादिच्छामि वेदितुम् ३ ये च तेषां गणाः प्रोक्ता यच्च तेषां वलं परम् ॥ यथा च कृतमस्माभिः श्राद्धं प्रीणाति वै पितृन् ४ प्रीताश्च पितरो ये स्म श्रेयसा योजयंति
हि ॥ एवं वेदितुमिच्छामि पितृणां सर्गमुत्तमम् ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हंतैते कथयिष्यामि पितृणां सर्गमुत्तमम् ॥ यथा च कृतमस्माभिः श्राद्धं प्रीणाति वै पि
तृन् ॥ प्रीताश्च पितरो ये स्म श्रेयसा योजयंति हि ६ मार्कंडेयेन कथितं भीष्माय परिपृच्छते ॥ अपृच्छद्धर्मराजो हि शरत् लपतं पुरा ॥ एवमेव पुरा प्रश्रयन्मां
त्वं परिपृच्छसि ७ तत्ते नु पूर्व्यावक्ष्यामि भीष्मेणोदाहृतं यथा ॥ गीतं सनत्कुमारेण मार्कंडेयाय पृच्छते ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पुष्टिकामेन धर्मज्ञः कथं पुष्टि
वाप्यते ॥ एतद्वै श्रोतुमिच्छामि किं कुर्याणो न शोचाति ९ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्राद्धैः प्रीणाति हि पितृन् सर्वकामफलैस्तु यः ॥ तत्परः प्रयतः श्राद्धां प्रेत्य चेह च मो
दते १० पितरो धर्मकामस्य प्रजाकामस्य च प्रजाम् ॥ पुष्टिकामस्य पुष्टिं च प्रयच्छंति युधिष्ठिर ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ वत्तं तं पितरः स्वर्गे केषां चित्रके पु
नः ॥ प्राणिनां नियतं वापि कर्म जं फलमुच्यते १२ श्राद्धानि चैव कुर्वंति फलकामाः सदानराः ॥ अभिसंधाय पितरं पितुश्च पितरं तथा १३ पितुः पितामहं चै
व त्रिषु पिंडेषु नित्यशः ॥ तानि श्राद्धानि दत्तानि कथं गच्छंति वै पितृन् १४ कथं च शक्तास्ते दातुं नरकस्थाः फलं पुनः ॥ केवांते पितरान्ये स्म कान्यजामो वयं पुनः
१५ देवा अपि पितृन् स्वर्गे यजंतीति च नः श्रुतं ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण महाद्युते १६ स भवान् कथय त्वेतां कथाममित बुद्धिमान् ॥ यथा दत्तं पितृणां वै तारणा
येह कल्पते १७ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते कीर्तयिष्यामि यथा श्रुतमस्मिन् ॥ ये च तो पितरोऽन्ये स्म यान्यजामो वयं पुनः ॥ पित्राममपुरा गीतं लोकांतरगतेन वै १८

द्धर्मराज इति महद्भिः प्रवर्तितत्वात् श्रेष्ठतरेयं विद्येति भावः ७ ८ ९ तत्परः पितृप्रीतिपरः श्राद्धी श्राद्धकर्ता १० धर्मकामस्य धर्ममिति शेषः ११ श्राद्धैः पितृन् प्रीणातीत्येतदाक्षिपति वर्तते इ
ति त्रिभिः १२ १३ १४ पितरो धर्मादीन् प्रयच्छंतीत्येतदाक्षिपति कथंचेति अन्ये नरकादित्येभ्यः कान्मानुषान् देवताभूतान् वा वयं पितृन् यजाम इति प्रश्नः १५ १६ १७ प्रत्यक्षमतिक्र
म्यापि शास्त्रोक्तमेव श्राद्धकर्म कर्तव्यमित्याख्यायिका मुखेन प्रश्नोत्तरमवतारयति अत्रोति १८

भा०६०

॥२२॥

॥ १९ ॥ २० ॥ कल्पेदौषायाणादिसूत्रे ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ व्यवस्थानंनिष्ठाम् ॥ २४ ॥ चतुर्थं अंशं तथाचतुर्थमेवांशम् ॥ २५ ॥ प्रमाणं चरितं धर्मं प्रमाणभूतस्य राज्ञा चरितं
॥ २६ ॥ २७ ॥ प्रतीच्छतिप्रतिगृहाण ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ व्याहृतं उक्तम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ श्रूयंत इति कर्मणा पितृलोको विद्यया देवलोक इति श्रुतेः ब्रह्मलोकादवाचनीः

श्राद्धकाले ममापितुर्मया पिंडः समुद्यतः ॥ तं पितामहस्तेन भित्वा भूमि मया चत १९ हस्ताभरणपूर्णेन केयूराभरणेन च ॥ रक्तांगुलितलेनाथयथा दृष्टः पुराम
या २० नैष कल्पे विधिर्दृष्ट इति संचित्य चाप्यहम् ॥ कुशेष्वेव ततः पिंडं दत्तवानविचारयन् २१ ततः पितामे सुप्रीतो वाचामधुरया तदा ॥ उवाच भरत श्रेष्ठ प्रीय
माणो मयानघ २२ त्वया दायादवानस्मि कृतार्थो मुत्र चेह च ॥ सत्पुत्रेण त्वया पुत्रधर्मज्ञेन विपाश्चिता २३ मया तु तव जिज्ञासा प्रयुक्तैषा दृढव्रत ॥ व्यवस्थानं तु
धर्मेषु कर्तुं लोकस्य चानघ २४ यथाचतुर्थं धर्मस्य राक्षेता लभते फलम् ॥ पापस्य हितं यामूढः फलं प्राप्नोत्य रक्षिता २५ प्रमाणं यदि कुरुते धर्माचारेषु पार्थिवः ॥
प्रजास्तदनुवर्तते प्रमाणाचरितं सदा २६ त्वया च भरत श्रेष्ठे धर्माश्च शाश्वताः ॥ कृताः प्रमाणं प्रीतिश्च मम निर्वर्तिता तुला २७ तस्मात्तवाहं सुप्रीतः प्रीत्या च व
स्मुत्तमम् ॥ ददामितं प्रतीच्छ त्वं त्रिपुलोकेषु दुर्लभम् २८ न ते प्रभविता मृत्युर्ग्रावजीवितुमिच्छति ॥ त्वतोभ्यनुज्ञां संप्राप्य मृत्युः प्रभविता तव २९ किंवा ते प्रा
र्थितं भूयो ददामिवरमुत्तमम् ॥ तद्ब्रूहि भरत श्रेष्ठ यत्ते मनसि वर्तते ३० इत्युक्तं तं तमहमभिवाद्य कृतांजलिः ॥ अब्रुवं कृतकृत्यो हं प्रसन्ने त्वयि सत्तम ३१ यदि त्वनु
ग्रहं भूयस्त्वतोर्हामि महाद्युते ॥ प्रश्रमिच्छामि वै किंचिद्वाहृतं भवता स्वयम् ३२ समा मुवाच धर्मात्मा ब्रूहि मीष्मयदिच्छसि ॥ छेतास्मि संशयं सर्वयन्मां पृ
च्छसि भारत ३३ अपृच्छं तमहं तातं तत्रांतर्हितमेव च ॥ गतं सुकृतिनां लोकं कौतूहलसंमन्वितः ३४ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रूयंते पितरो देवा देवानामपि देव
ताः ॥ देवाश्च पितरो न्येवाकान्यजामो वयं पुनः ३५ कथंच दत्तमस्माभिः श्राद्धं प्रीणात्यथो पितॄन् ॥ लोकांतरगतां स्तात किन्नु श्राद्धस्य वा फलम् ३६ कान्य
जंतिस्मलोकैः स देवनरदानवाः ॥ स यक्षोरगगंधर्वासकिन्नरमहोरगाः ३७ अत्र मे संशयस्तीव्रः कौतूहलमतीव च ॥ तद्ब्रूहि मम धर्मज्ञ सर्वज्ञो ह्यसि मे मतः ॥
एतच्छ्रेत्वा वचस्तस्य भीष्मस्योवाच वै पिता ३८ ॥ शंतनुरुवाच ॥ संक्षेपेणैव ते वक्ष्ये यन्मां पृच्छसि भारत ॥ पितरश्च यथोद्भूताः फलं दत्तस्य चानघ ३९
पितृणां करणं श्राद्धे शृणु सर्वं समाहितः ॥ आदिदेव सुतास्तात पितरो दिवि देवताः ४०

लोकाः पितृलोका इत्युच्यंते देवलोकपदेन ब्रह्मलोकः एवं तदुभयप्रापकौ मार्गौ च पितृयानदेवयामौ तत्र स्वर्लोकस्थानां देवानां तदूर्ध्वलोकत्रयगताः पितरो देवतात्वेन मान्याः इति गम्यते देवाः
पितरपि पितरो देवा इति देवानां पितृणां चाभेदोऽपि श्रूयते अन्ये जनकादयो मृतास्तेभ्यो निकृष्टाः पितरः इत्युच्यंते इति त्रैधा संशये वयं कान्यजामह इति प्रश्नः ॥ ३५ ॥ तत्र पित्रादीनां देवता मावमांस्यात्
कौतूहलसंमन्वितोऽहं त्वं श्राद्धं प्रीणात्यथो पितॄन् लोकान्तरगतां स्तात किन्नु श्राद्धस्य वा फलम् कथं चिद्विदितं न देवाद्या यजेरन् यद्युपीरस्यास्तर्हि कथं
संक्षेपेणैव ते वक्ष्ये यन्मां पृच्छसि भारत ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ आदिदेव सुताः ब्रह्मणः पुत्राः ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ते देवादिमिस्तपिताः संतः जगत्सूरादिलोकान्तरस्थांश्च देवगंधर्वमनुष्यादीनां प्याययंतियोगबलेन तस्माद्यत्र कुत्र स्थितान् पित्रादीन्तरवंश्राद्धीयमत्रादिं प्रापयंति इदं च यजमानाश्च यच्छंति मुतेषु पितृषु स्वयंतृप्ताः संतो यजमानमेव त्रिवर्गे गतर्पयंतीत्यर्थः ॥ ४२ ॥ अद्र्यैः मुख्यकल्पानुष्ठितैः अतंद्रितः अनलसः ॥ ४३ ॥ अस्मान् पित्रादीन् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इति हरिवंशो दीकायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ उक्तं सप्तदशोऽध्याये पितृत्वं युक्तिसंभवम् ॥ आदिदेवसुतानां वतत्पुत्राणां परस्परम् ॥ १ ॥ ततो हं मे मया ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

तान् यजंति स्म वै लोकाः स देवा सुरमानुषाः ॥ स यक्षोरगगंधर्वाः स किंनरमहोरगाः ४१ आप्यायिताश्च ते श्राद्धैः पुनराप्याययंति च ॥ जगत्सदेवगंधर्वभिते त्रहानुशासनम् ४२ तान् यजस्व महाभाग श्राद्धैरग्नैरतंद्रितः ॥ ते ते श्रेयोविधास्यंति सर्वकामफलप्रदाः ४३ त्वया चाराध्यमानास्ते नाम गोत्रादिकीर्तनैः ॥ अस्मानाप्याययिष्यंति स्वर्गस्थानपि भारत ४४ मार्कण्डेयस्तु तेषामेतत्सर्वं प्रवक्ष्यति ॥ एष वै पितृभक्तश्च विदितात्मा च भारत ४५ उपस्थितश्च श्राद्धेद्यमैवानुग्रहाय वै ॥ एनं पृच्छ महाभागमित्युक्त्वांतरधीयत ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि श्राद्धकल्पप्रसंगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ४७ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो हंतस्य वचनान् मार्कण्डेयं समाहितः ॥ प्रश्रंतमेवान्वपृच्छं यन्मे पृष्ठः पुरापिता १ समा मुवाच धर्मात्मा मार्कण्डेयो महातपाः ॥ भीष्मवक्ष्यामि कात्स्न्येन शृणुष्व प्रयतो न घ २ अहं पितृप्रसादाद्वैदीर्घायुश्च मवाप्तवान् ॥ पितृभक्त्यैवलब्धं च प्राग्लोके परमं यशः ३ सोऽहं युगस्य पर्यंते बहु वर्षसहस्रिके ॥ अधिरुह्य गिरिं मेरुं तपोतप्यं सुदुश्चरम् ४ ततः कदाचित्पश्यामि दिवं प्रज्वालयते जसा ॥ विमानं महदायां तमुत्तरेण गिरेस्तदा ५ तस्मिन् विमाने पर्यंके ज्वालितादित्यसन्निभम् ॥ अपश्यंतत्र चैवाहं शयानं दीप्ततेजसम् ६ अंगुष्ठमात्रं पुरुषमग्रावग्निमिवाहितम् ॥ सोऽहं तस्मै नमस्कृत्य प्रणम्य शिरसा विभुम् ७ सन्निविष्टं विमानस्थं पाद्याघ्न्यामपूजयम् ॥ अपृच्छं चैव दुर्धर्षं विद्यामत्वां कथं विभो ८ तपोवीर्यात्समुत्पन्नं नारायणगुणात्मकम् ॥ दैवतं ह्यसि देवानामिति मेव तर्तते मतिः ९ समा मुवाच धर्मात्मा स्मयमान इवानघ ॥ न ते तपः सुचरितं येन मानावबुध्यसे १० क्षणेनैव प्रमाणं स विभ्रद न्यदनुत्तमम् ॥ रूपेण न मया कश्चिदृष्टपूर्वः पुमान् क्वचित् ११ ॥ स नत्कुमार उवाच ॥ विद्धि मां ब्रह्मणः पुत्रं मानसं पूर्वं जं विभो ॥ तपोवीर्यसमुत्पन्नं नारायणगुणात्मकम् ॥ १२ स नत्कुमास्डितियः श्रुतो देवेषु वै पुरा ॥ सोऽस्मि भार्गव भद्रं ते कं कामं करवाणिते १३ ये त्वन्ये ब्रह्मणः पुत्राय वीर्यांसस्तु ते मम ॥ भ्रातरः सप्तदुर्धर्पास्तेषां वंशाः प्रतिष्ठिताः १४ क्रतुर्वसिष्ठः पुलहः पुलस्त्यो त्रिस्तथांगिराः ॥ मरीचिस्तु तथा धीमान् देवगंधर्वसेविताः ॥ त्रींल्लोकान्धारयंती मान्देवगंधर्वपूजिताः १५

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ हे नारायण गुणात्मकं मायामयं शरीरं तपोवीर्यात्समुत्पन्नं आविर्भूतमपित्वा अहं तत्ततः कथं विद्यां इति अहं तं अपृच्छामि इति योजना स्वमतमाह दैवतं होति ॥ ९ ॥ स्मयमानो गर्वित इव ते त्वया तपः सुचरितं नेति मामाहेति शेषः ॥ १० ॥ क्षणेनेति पूर्वं अंगुष्ठमात्रोपि क्षणात् महापुरुषलक्षणोऽभूदित्यर्थः ॥ ११ ॥ नारायणस्य गुणः शुद्धसत्त्वतदात्मकम् १२ हे भार्गव मृगुवंशज १३ यवीर्यांसः कनिष्ठाः १४ १५

वयंस्त्विति बहुवचनसंनकादीनां तर्भाव्य १६ सनत्निरंतरं कुमारइवरागद्वेषादिशून्यइतिसनत्कुमारपदस्य निर्वचनमाह यथेति १७ १८ १९ २० बहुवचनिके कथांते चिरारब्धायाः कथाया
अंते वाच्ये रमेजंस्त्वयागुप्यामि प्रभेन संतुष्टोस्मि २१ देशानिति तेस्वपितरं उत्सृज्य फलार्थिन इन्द्रियप्रीणनारूपदृष्टफलार्थिनः २२ ततो लोके पितदनुसारी अमुह्यत २३ २४ व्यभि
चारः पुञ्चपञ्चातिक्रमः आत्मपूजा च वः पुष्पाभिः यथैतैरहमवज्ञात एव एतत्पुत्रा अप्येतान शिष्यत्वेनावजानं त्वित्याशयेनाह पुत्रानिति २५ आर्तवत्तनी चत्वापादनात् पीडिता इव मयसा
त्मानः निष्पीडिताः चित्ताः ध्यानेनालोच्य प्रायश्चित्तानि शंसु रित्यर्थः २६ तानि च वाङ्मनः कर्मजानिस्तोत्रेण भक्तिश्रद्धापुरस्कृतेन ध्यानेन नमस्कारादिक्रियया च जातानीत्यर्थः २७ प्रायश्

वयं तु यतिधर्माणः संयोज्यात्मानमात्मानि ॥ प्रजाधर्मचकामं च व्यपहाय महामुने १६ यथोत्पन्नस्तथैवाहं कुमारइति विद्विमाम् ॥ तस्मात्सनत्कुमारेति नाभै
तम्प्रेप्रतिष्ठितं १७ मद्गत्यातेतपश्चार्णममदर्शनकांक्षया ॥ एषदृष्टोस्मि भवता कंका मंकरवाणिते १८ इत्युक्तवन्तं तमहं प्रत्यवोचं सनातनम् ॥ अनुज्ञातो
भवता प्रीयमाणेन भारत १९ ततो ह मेन मर्थं वै तमपृच्छं सनातनं ॥ पृष्ठः पितृणां सर्गं च फलं श्राद्धस्य चानघ २० चिच्छेद संशयं भीष्मसत्तु देवेश्वरो मम ॥
समासु वाचधर्मात्मा कथांते बहुवर्षिके ॥ रमेत्वया हं विप्रर्षेणु सर्वं यथा तथम् २१ देशानमृजत ब्रह्मार्मा यक्ष्यंतीति भार्गव ॥ तमुत्सृज्य तथात्मानं अयजंस्ते फ
लार्थिनः २२ तेशसा ब्राह्मणामूढानष्टसंज्ञादिवौक्सः ॥ नस्म किंचिद्विजानंति ततो लोकोप्यमुह्यत २३ तेभूयः प्रणताः शप्ताः प्रायश्चंतापेतामहम् ॥ अनु
ग्रहाय लोकनात तस्तान ब्रवीदिदम् २४ प्रायश्चित्तं च रध्वं वै व्यभिचारो हिवः कृतः ॥ पुत्रांश्च परिपृच्छध्वं ततो ज्ञानमवाप्स्यथ २५ प्रायश्चित्तक्रियार्थं ते पुत्रा
न्यप्रच्छुरार्तवत् ॥ तेभ्यस्ते प्रयतात्मानः शंसुस्तनयास्तदा २६ प्रायश्चित्तानि धर्मज्ञवाङ्मनः कर्मजानि वै ॥ शंसंते कुशलानित्यं च शुभ्यामपि नित्यशः
२७ प्रायश्चित्तार्थं तत्त्वज्ञालब्धसंज्ञादिवौक्सः ॥ गम्यतां पुत्रकाश्चेति पुत्रैरुक्ताश्चेतदा २८ अभिशप्तास्तु ते देवाः पुत्रवाक्येन निदिताः ॥ पितामहमुपाग
च्छन् संशयच्छेदनाय वै २९ ततस्तान ब्रवीदेवो यूयं वै ब्रह्मवादिनः ॥ तस्माद्यदुक्तं युष्माकं ततथानतदन्यथा ३० यूयं शरीरकर्तारस्तेषां देवा भविष्यथ ॥
तेषु ज्ञानप्रदातारः पितरो वो न संशयः ३१ अन्योन्यां पितरो यूयं ते चैवोति न संशयः ॥ देवाश्च पितरश्चैव तद्बुध्यध्वं देवौक्सः ३२ ततस्ते पुनरागम्य पुत्रानूचु
र्दिवौक्सः ॥ ब्रह्मणा च्छिन्नसंदेहाः प्रीतिमंतः परस्परम् ३३ यूयं वै पितरोस्माकं यैर्वयं प्रतिबोधिताः ॥ धर्मज्ञाः कश्चवः कामः को वरो वः प्रदीयताम् ३४

ति नो पुत्रकाः यूयं लब्धसंज्ञाः प्राप्ता ज्ञानाः भवत इति शेषः कृतः लब्धसंज्ञाः यतः प्रायश्चित्तस्य अर्थतत्त्वं प्रयोजनया यात्मानं तदभिज्ञाः तच्च येभ्यो जन्मविद्याचलभ्यते ते वाङ्मनः कर्मभिर्यष्ट्या
इति २८ गम्यतामित्युक्तास्तोपितामहमुपागच्छन्नाति संबंधः अभिशप्ताः पुत्रका इति वदद्भिः पुत्रैः पराभूताः संशयस्तु कथमस्मत्पुत्राः संतोऽस्मान् पुत्रा इति संबोधयंतीति एतद्युक्तमयुक्तं वेत्ये
वैकस्तस्य छेदनाय २९ ब्रह्मवादिनः यस्तानि विजानात्सपितुः पित्रासदिति भंत्रार्थज्ञाः भंत्रतः अतो यत्तैरुक्तं तत्तथैव न तत्र संशयः कार्यः यः पुमान् तानि भुवि गुह्यानि विजानात् विजानीयात्स
पितुः पितामहीत्येते इति भंत्रपदानामर्थः ३० यूयमिति श्लोकप्रयेण देवाः पितरः पितरो देवाः इति भंत्रपादार्थमुपबृंहयति ३१ ३२ ३३ ३४

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ आद्वैरिति पितरोल्लोकिताः पुष्पाभिर्दिव्यैः पितृभिराप्यायमानाः स्वयंच आप्यायिताः संतः स्वाधिदेवताः सोमवर्द्धयन्ति तर्पयन्ति छांदोग्ये तद्यद्रक्तं प्रथममागच्छेत्तदो
वीथिति प्राणाग्निहोत्रे आध्यात्मिकदेवतातृप्या आधिदैविकदेवतातृप्येर्दर्शनात् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ भावयिष्यन्ति वर्द्धयिष्यन्ति ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इति हरिवंशे टीकायां सप्तदशो
ऽध्यायः ॥ १७ ॥ सप्तमापितृदुख्यानानामस्थानविभेदतः ॥ वर्णनं क्रियते ध्यायेऽष्टादशे संशयापहं ॥ १ ॥ एवं पितृणामुत्पत्तिमुक्त्वा तेषां गणभेदानाह इत्युक्त इत्यध्याये
न देवं तमेव सक्तुमारु १ २ सोमवर्द्धनाः श्राद्धद्वारा ३ चत्वारोगणाः सुकालाः आंगिरसः सुस्वधाः सोमपाश्चेत्येते मूर्तिमंतः कर्मजा दिव्या विग्रहवन्तः त्रयः वैराजाः अग्निप्राप्ताः बर्हिष

यदुक्तं चैव पुष्पाभिस्तत्तथानतदन्यथा ॥ उक्ताश्च यस्माद्युष्माभिः पुत्रका इति वैवयम् ॥ तस्माद्भवन्तः पितरो भविष्यन्ति न संशयः ३५ यानि ध्वातुपितृश्राद्धैः
क्रियाः काश्चित् करिष्यति ॥ राक्षसादानवानागाः फलं प्राप्स्यन्ति तस्य तत् ३६ श्राद्धैराप्यायिताश्चैव पितरः सोममव्ययम् ॥ आप्यायमाना युष्माभिर्वर्द्ध
यिष्यन्ति नित्यदा ३७ श्राद्धैराप्यायेतः सोमो लोकानां प्याययिष्यति ॥ समुद्रपर्वतवर्नजंगमाजंगमैर्वृतं ३८ श्राद्धानि पुष्टिकामाश्च ये करिष्यन्ति मानवाः ॥
तेभ्यः पुष्टिप्रजाश्चैव दास्यन्ति पितरः सदा ३९ श्राद्धे च प्रदास्यन्ति त्रीन् पिडान्नाम गोत्रतः ॥ सर्वत्र वर्तमानांस्तान् पितरः सपितामहान् ॥ भावयिष्यन्ति सततं श्रा
द्धदानेन तर्पिताः ४० एवमाज्ञापितं पूर्वं ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥ इति तद्वचनं सत्यं भवत्वद्यदिवौकसः ॥ पुत्राश्च पितरश्चैव त्रयं सर्वे परस्परम् ४१ ॥ सनत्कुमार
उवाच ॥ त एते पितरो देवा देवाश्च पितरस्तथा ॥ अन्योन्यं पितरो ह्येते देवाश्च पितरश्च ह ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि सप्तदशो
ऽध्यायः १७ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्तो हं भगवता देवदेवेन भास्वता ॥ सनत्कुमारेण पुनः पृष्ठवान् देवमव्ययम् १ संदेहममरश्रेष्ठं भगवंतमरिंदमम् ॥ निबोधत
न्मे गमियानि खिलं सर्वमादितः २ कियन्तो वै पितृगणाः कस्मिँल्लोके प्रातिष्ठिताः ॥ वर्तन्ति देवप्रवरा देवानां सोमवर्द्धनाः ॥ ३ ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ सप्तैते य
जतां श्रेष्ठस्वर्गे पितृगणाः स्मृताः ॥ चत्वारो मूर्तिमंतश्च त्रयस्तेषाममूर्तयः ४ तेषां लोकं विसर्गं च कीर्तयिष्यामि तच्छृणु ॥ प्रभावं च महत्वं च विस्तरेण तपोधन
५ धर्ममूर्तिधरास्तेषां त्रयो ये परमागणाः ॥ तेषां नामानि लोकांश्च कथायेष्यामि तच्छृणु ६ लोकाः सनातनानामयत्र तिष्ठन्ति भास्वराः ॥ अमूर्तयः पितृगणा
स्ते वै पुत्राः प्रजापतेः ७ विराजस्याद्वेजश्रेष्ठवैराजा इति विश्रुताः ॥ यजन्ति तान् देवगणा विधिदृष्टेन कर्मणा ८ एते वै योगविभ्रष्टा लोकान् प्राप्य सनातनान् ॥
पुनर्युगमहस्रान्तिजायन्ते ब्रह्मवादिनः ९ ते तु प्राप्य स्मृतिं भूयः सार्वव्ययोगमनुत्तमम् ॥ यांति योगगतिं सिद्धाः पुनरावृत्तिदुर्लभाम् १०

दध्नेति एते अमूर्ताः कामरूपाः आकाशादपि महान्तः परमाणूदरेऽपि प्रविशन्तीति तादृशसामर्थ्यवन्तः ४५ अभ्यर्हितत्वात् प्रथमं त्रीन् गणानाह धर्मेति ६ यत्र ये लोकेषु लोकाः विरयाः सना
तनाः नित्यादिमूर्ताः यत्रातीति मनाग तद्व्यवहितं विप्रकृष्टं च सर्ववर्तमानं सन्निहितमेवेत्यर्थः भास्वराश्चिन्मात्रशरीरा अभौतिकाः विराजस्य प्रजापतेर्मानसाः पुत्राः मनोमात्रशरीराः ७ ८
एतद्वितीये योगप्रष्टाः निर्गुणं ब्रह्म अप्राप्य सगुणमात्रशरीरा अपि परवैराग्याभावात् सनातनान् प्रजापतिलोकान् प्राप्य अपि प्रजापतिना सह कल्पांते मुक्तिमलब्ध्वा पुनः कल्पांतरे सनकादिरूपेण ब्र
ह्मवादि रूपेण ब्रह्मवादिनीमूत्वा प्रजापतिं तद्वजायन्ते ९ तदनन्तरं मुख्यत इत्याह तत्त्विति १०

॥ ११ ॥ सोमपानांसोमपाययंतिवर्द्धयंतितेसोमपास्तेषांश्राद्धानिदत्तत्सालोक्यंप्राप्यतद्वदेवमुक्तिंप्राप्नोतीत्यर्थः ॥ १२ ॥ एवंस्त्रियोपिअधिरकारेसतिश्राद्धंददत्यः पितृकन्यावदुत्त
 रोत्तरंउत्तमंस्थानंप्राप्यक्रमेणमुच्यंतइत्याशयेनसर्वेषांपितृगणानांप्रत्येकंकन्यासंततिमाह एतेषामिति ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ पाटलायाः पुष्पंएकमेवादधौस्वीकृतवती ॥ १७ ॥
 उइतिसंबुद्धयर्थे ॥ १८ ॥ १९ ॥ तिस्रः कुमार्योयस्मिन्तान्त्रिकुमारीकम् २० यथासनत्कुमारादयउर्ध्वरेतसएवंएताअपीत्यर्थः ॥ २१ ॥ पुंसामिवस्त्रीणामूर्ध्वरेतसामपिशाम्बजोलोको
 एतेस्युःपितरस्तातयोगिनांयोगवर्द्धनाः ॥ आप्याययंतियेपूर्वसोमयोगबलेनच ११ तस्माच्छ्रद्धानिदेयानियोगिनांतुविशेषतः ॥ एवंप्रथमःसर्गःसोमपा
 नांमहात्मनाम् १२ एतेषांमानसीकन्यामेनानाममहागिरेः ॥ पत्नीहिमवतःश्रेष्ठायस्यामैनाकउच्यते १३ मैनाकस्यसुतःश्रीमानकौचोनाममहागिरिः ॥ पर्व
 तप्रवरःपुत्रोनानास्त्वसमन्वितः १४ तिस्रःकन्यास्तुमेनायांजनयामासशैलराट् ॥ अपर्णाभेकपर्णांचितृतीयाभेकपाटलाम् १५ तपश्चरंत्यःसुनहदुश्चरंदेव
 दानवैः ॥ लोकान्संतापयामासुस्तास्तिस्त्रःस्थाणुजंगमान् १६ आहारमेकपर्णेनएकपर्णासमाचरत् ॥ पाटलापुष्पमेकंचआदधावेकपाटला ॥
 १७ एकातत्रनिराहारातांमाताप्रत्यषेधयत् ॥ उमाइतिनिषेधंतीमातृस्नेहेनदुःखिता १८ सातथोक्तातयामात्रादेवीदुश्चरचारिणी ॥ उमेत्ये
 वाभवत्ख्यातात्रिपुलोकेषुसुंदरी १९ तथैवनाम्नातेनेहविश्रुतायोगधर्मिणी ॥ एतत्तुत्रिकुमारीकंजगत्स्थास्यातिभार्गव २० तपःशरीरास्ताःसर्वास्तिस्त्रोयो
 गबलान्विताः ॥ सर्वाश्चब्रह्मवादिन्यःसर्वाश्चैवोर्ध्वरेतसः २१ उमातासांवरिष्ठाचज्येष्ठाचवरवर्णिनी ॥ महायोगबलोपेतामहादेवमुपस्थिता २२ अमेत
 स्यैकपर्णांतुदेवलस्यमहात्मनः ॥ पत्नीदत्तामहाब्रह्मन्योगाचार्यायधीमते २३ जैगोषव्यायतुतथाविद्धिताभेकपाटलाम् ॥ एतेचापिमहाभागेयोगाचार्यावु
 पस्थिते २४ लोकाःसोमपदानाममरीचेर्यत्रवैसुताः ॥ पितरोयत्रवर्तंतदेवास्तान्भावयंत्युत २५ अग्निष्वात्ताइतिख्याताःसर्वएवामितौजसः ॥ एतेषां
 मानसीकन्याअच्छोदानामनिम्नगा २६ अच्छोदंनामविख्यातंसरोयस्याःसमुत्थितम् ॥ तयानदृष्टपूर्वास्तेपितरस्तुकदाचन २७ अप्यमूर्तानथपितृन्
 साददर्शशुचिस्मिता ॥ संभूतामनसातेषांपितृन्स्वान्नाभिजानती २८ व्रीडितातेनदुःखेनबभूववरवर्णिनी ॥ सादृष्ट्वापितरंवब्रूवसुंनामांतरिक्षगम् २९
 अमावसुरितिरव्यातमायोःपुत्रंयशस्विनम् ॥ अद्रिकाप्सरसायुक्तंविमानेधिष्ठितंदिवि ३० सातेनव्यभिचारेणमनसःकामरूपिणी ॥ पितरंप्रार्थयित्वान्य
 योगभ्रष्टापपातह ३१ त्रीण्यपश्यद्विमानानिउतमानादिवश्च्युता ॥ त्रसरेणुप्रमाणानिसापश्यतेषुतान्पितृन् ३२

नास्तीतिवासांपतिवरणेनदर्शयति उमेत्यादिना ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ द्वितीयमग्निष्वात्तारव्यंगणमाह लोकाइति सोमपदाः सोमयाजिप्राप्याःमरीचेःप्रजापतिपुत्रस्यलोकाः ॥ २५
 अग्निष्वात्तिसाध्येषुकर्मसुमाताः गृहीताःपेय्यादिष्विष्टिषु ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अमूर्तानपिपितृन्दिव्यदृष्ट्याददर्श दृष्ट्वापि एतेममपितरइतिनज्ञातवती २८ व्रीडितातेषांविशेषतस्त्व
 ॥ २९ ॥ ३० ॥ व्यभिचारस्त्रपित्रातिक्रमेण ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

सुसूक्ष्मानप्रसरेणुप्रमाणानामपि विमानानामेकदेशे स्थितत्वात् अतएव अपरिच्यक्तानग्नीनिर्मथ्यान् अग्निपुआहवनीयेषु आहितान् वातुर्मास्येषु सोमे जातिष्ठेऽष्टौ च ३३ ३४ ३५ ३६
सद्यः संकल्पमात्रात् कर्माणि योगजधर्माः देवत्वेनैव जसदेहप्राप्तौ सत्याम् मानुषेतु कर्मानंतरं प्रेत्य मृत्वा कर्माणि फलंति ३७ ३८ ३९ ४० ४१ महाभिषस्य प्राग्जन्मनि तस्यैव शंतनु रूपेणावतीर्ण

सुसूक्ष्मानपरिच्यक्तानग्नीनिष्पिवाहितान् ॥ त्रायध्वमित्युवाचा तपतंतीतानवाक्शिराः ३३ तैरुक्ता सातु माभैषीरिति यो म्निव्यवास्थि
ता ॥ ततः प्रसादयामास तान् पितृन्दीनयागिरा ३४ ऊंचुस्ते पितरः कन्यां भ्रष्टैश्वर्यां व्यतिक्रमात् ॥ भ्रष्टैश्वर्यास्वदोषेण पतसित्वं शुचि
स्मिते ३५ यैः क्रियंते हि कर्माणि शरीरैर्दिविदैवतैः ॥ तैरेव तत्कर्मफलं प्राप्नुवंतीह देवताः ३६ सद्यः फलंति कर्माणि देवत्वे प्रेत्य मानुषे ॥ त
स्मात्वं तपसां पुत्रिप्रेत्येदं प्राप्स्यसे फलं ३७ इत्युक्ता पितृभिः सातु पितृन् प्रासादयत्स्वकान् ॥ ध्यात्वा प्रसादं ते चक्रुस्तस्याः सर्वे नुकंपया
३८ अवश्यं भाविनं ज्ञात्वा ते र्थमूचुस्ततस्तुतां ॥ अस्य राज्ञो वसोः कन्या त्वमपत्यं भविष्यसि ३९ उत्पन्नस्य पृथिव्यां तु मानुषेषु महात्मनां ॥
कन्या च भूत्वा लोकान् स्वान् पुनः प्राप्स्यसि दुर्लभान् ४० पराशरस्य दायादं त्वं पुत्रं जनयिष्यसि ॥ स वेदमेकं ब्रह्मर्षिश्चतुर्धा विभजिष्यति ४१
महाभिषस्य पुत्रौ द्वौ शंतनोः कीर्तिवर्द्धनौ ॥ विचित्रवीर्यं धर्मज्ञं तथा चित्रांगदं शुभम् ४२ एतानुत्पाद्य पुत्रांस्त्वं पुनर्लोकानवाप्स्यसि ॥
व्यतिक्रमात् पितृणां च जन्म प्राप्स्यसि कुत्सितं ४३ अस्यैव राज्ञः कन्या त्वं अद्रिकायां भविष्यसि ॥ अष्टाविंशे भवित्री त्वं द्वापरे मत्स्ययोनि
जा ४४ एवमुक्ता तु दाशेयी जाता सत्यवती तदा ॥ मत्स्ययोनौ समुत्पन्नाराज्ञस्तस्य वसोः सुता ४५ वैभ्राजानामते लोकादिविसंति सुदर्श
नाः ॥ यत्र बर्हिषदो नाम पितरो दिविविश्रुताः ४६ तान्वै देवगणाः सर्वे यक्षगंधर्वराक्षसाः ॥ नागाः सर्पाः सुपर्णाश्च भावयंत्यमितौ जसः
४७ एते पुत्रा महात्मानः पुलस्त्यस्य प्रजापतेः ॥ महात्मनो महाभागास्ते जोयुक्तास्तपस्विनः ४८ एते पां मानसी कन्या पीवरी नाम विश्रुता
॥ योगाच योगिपत्नी च योगिमाता तथैव च ४९ भवित्री द्वापरं प्राप्य युगंधर्मभृतां वरा ॥ पराशरकुलोद्भूतः शुको नाम महातपाः ५० भवि
ष्यति युगे तस्मिन् महायोगी द्विजर्षभः ॥ व्यासादरण्यां संभूतो विधूमोऽग्निरिव ज्वलन् ५१ स तस्यां पितृकन्यायां पीवर्यां जनयिष्यति ॥
कन्यां पुत्रांश्च चतुरो योगाचार्यान् महाबलान् ५२

स्य ॥ ४२ ॥ इयं कथा आदिपर्वणि अनुसंधेया ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तृतीयं गणमाह वैभ्राजा इति विभ्राजः सूर्यस्येभे वैभ्राजाः बर्हिषद इति केवलं इष्टियायजूकप्राप्याः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥
पीवर्या एव विशेषणानि योगाचेत्यादीनि योगास्त्रयं योगिनी योगिनः पत्नी योनो माता चेति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

५३ ५४ ५५ अमूर्तिमंतइत्यादिना ५६ देवपूज्यास्त्रीनृगणानुष्णाख्याय मनुष्यपूज्येषुमूर्तेषुचतुर्गणेषुप्रथममाह सुकालाहिति द्विजाःब्राह्मणाःभावयंतितर्पयंति ५७ तवैववंशेइ
तिमार्कंडेयस्यभीष्मप्रतिवचनंशुकस्येयंअपराभार्या ५८ द्वितीयमाह मरीचिगर्भानसूर्यरश्मिप्रकाश्यान् ५९ ६० ६१ ६२ शांडिल्यस्यशांडिल्यगोत्रोत्पन्नस्य ६३ तृतीय

कृष्णंगौरंप्रभुंशंभुंकृत्वीकन्यांतथैवच ॥ ब्रह्मदत्तस्यजननीमहिषीत्वणुहस्यच ६३ एतानुत्पाद्यधर्मात्मायोगाचार्यान्महाव्रतान् ॥ शु
त्वास्वजनकाद्धर्माख्यासादमितबुद्धिमान् ६४ महायोगतितोगंतापुनरावर्तिनीगतिम् ॥ यत्तत्पदमनुद्विग्नमव्ययंब्रह्मशाश्वतम् ६५
अमूर्तिमंतःपितरोधर्ममूर्तिधरामुने ॥ कथायत्रेयमुत्पन्नातृष्णयंधककुलान्वया ६६ सुकालानामपितरोवसिष्ठस्यप्रजापतेः ॥ निरतादि
विलोकेषुज्योतिर्भासिपुभासुराः ॥ सर्वकामसमृद्धेषुद्विजास्तान्भावयंत्युत ६७ तेषांवैमानसीकन्यागौर्नाम्नादिविविश्रुता ॥ तवैववं
शेयादत्ताशुकस्यमहिषीप्रिया ॥ एकशृंगेनिविख्यातासाध्यानांकीर्तिवर्द्धिनी ६८ मरीचिगर्भास्तांलोकान्समाश्रित्यव्यवस्थिताः ॥
येत्वयांगिरसःपुत्राःसाध्यैःसंवर्द्धिताःपुरा ६९ तान्क्षत्रियगणांस्तातभावयंतिफलार्थिनः ॥ तेषांतुमानसीकन्यायशोदानामविश्रुता ६०
पत्नीसाविश्वमहतःस्नुषावैतृद्धधर्मणः ॥ राजर्षेर्जननीचापिदिलीपस्यमहात्मनः ६१ तस्ययज्ञेपुरागीतागाथाःप्रीतैर्महर्षिभिः ॥ तदा
देवयुगेतातवाजिमेधेमहामखे ६२ अग्नेर्जन्मतथाश्रुत्वाशांडिल्यस्यमहात्मनः ॥ दिलीपंयजमानंयेपश्यंतिसुसमाहिताः ॥ सत्यवंतंम
हात्मानंतेपिस्वर्गजितोनराः ६३ सुस्वधानामपितरःकर्दमस्यप्रजापतेः ॥ समुत्पन्नास्तुपुलहान्महात्मानोद्विजर्षभाः ६४ लोकेषुदिवि
वर्ततेकामगेषुविहंगमाः ॥ तांश्चवैश्यगणांस्तातभावयंतिफलार्थिनः ६५ तेषांवैमानसीकन्याविराजनामविश्रुता ॥ ययतिर्जननीब्रह्म
न्महिषीनहुषस्यच ६६ त्रयएतेगणाःप्रोक्ताश्चतुर्थंतुनिबोधमे ॥ उत्पन्नायेस्वधायांतेसोमपावैकवेःसुताः ॥ हिरण्यगर्भस्यसुताःशूद्रा
स्तान्भावयंत्युत ६७ मानसानामतेलोकायत्रतिष्ठंतितेदिवि ॥ तेषांवैमानसीकन्यानर्मदासरितांवरा ६८ याभावयतिभूतानिदक्षि
णापथगामिनी ॥ पुरुकुत्सस्ययापत्नीत्रिसदस्योर्जनन्यपि ६९ तेषामथाभ्युपगमान्मनुस्तातयुगेयुगे ॥ प्रवर्तयतिश्राद्धानिनष्टेधर्मे
प्रजापतिः ७०

मनुमाह सुस्वधाहिति कर्दमस्यपितरःपुलहात्समुत्पन्नाः ६४ दिविआकाशे ६५ ६६ कवेर्दुहितरिस्वधायां हिरण्यगर्भस्याग्नेःसुताः ६७ ६८ भावयतिपुनाति ६९ तेषांविदुः

अग्निदेवता विष्णुनामिति सर्वेषां सप्तममभिगणनां आदिसर्गेण प्रथममुत्पत्तत्वेनेत्यर्थः तस्मात्तद्व्यंमंते श्राद्धदेवं वदंति अयं भावः 'यमः पितॄणामधिपति' इति श्रुतेः स्वधर्मेण यमपितृत्वरूपे
 भोक्तुना सर्वेषां देवताधिपतित्वाद्यमेव श्राद्धदेव इति एनमिति बुद्धौ सन्निहितस्यान्वादेशेन निर्देशः यतोऽयं पितॄणामादिसर्गस्तस्मादेनं यमं श्राद्धदेवमिति वदंति वेदा उदाहृता इति ७१ स्व
 धापुरोधाय स्वधाशब्दपूर्वकत्वात् स्वधापितृभ्य इत्येवं मंत्रेणेत्यर्थः ७२ सोमस्येति अग्नौ सोमस्य अग्नेवैव स्वतस्य यमस्य आप्यायनं कृत्वा सोमाय पितृमते स्वधानमोऽग्नये कव्यवाहनाय स्वधा
 नमो यमायागिरसे स्वधानमइति स्वधापुरोधायतिस्त्र आहुतीर्द्वित्वेत्यर्थः हुत्वा पितृन् प्रीणातीत्यग्निमेणान्वयः वैवस्वतस्य चेति चकारः तृतीयाहुतीर्विकल्पार्थः अतएवाश्वलायनानां सानास्त्येव
 अपिशब्दोवाग्ने उदगायनमप्यत्र कर्तव्यं स्वधामंत्रेण होमे दक्षिणापवर्गा आहुतीर्द्वित्वात् स्वाहामंत्रेण होमे तु उदगपवर्गे अप्याहुतीभवतः यदाहाश्वलायनः सोमाय पितृमते स्वधानमोऽग्नये कव्य

पितॄणामादिसर्गेण सर्वेषां द्विजसत्तम ॥ तस्मादेनं स्वधर्मेण श्राद्धदेवं वदंति वै ७१ सर्वेषां राजतं पात्रमथ वारजतान्वितम् ॥ दत्तं स्वधां पु
 रोधाय श्राद्धं प्रीणाति वै पितॄन् ७२ सोमस्याप्यायनं कृत्वा अग्नेवैव स्वतस्य च ॥ उदगायनमप्यग्नौ वग्न्यभावेऽप्सु वा पुनः ७३ पितृ
 न्प्रीणातियो भक्त्या पितरः प्रीणयंति तम् ॥ यच्छंति पितरः पुष्टिं प्रजाश्च विपुलास्तथा ७४ स्वर्गमारोग्यमेवाथ यदन्यदपि चेष्टितम्
 देवकार्यादपि मुने पितृकार्यं विशिष्यते ७५ देवतानां हि पितरः पूर्वमाप्यायनं स्मृतम् ॥ शीघ्रप्रसादाह क्रोधा लोकस्याप्यायनं परम् ७६
 स्थिरप्रसादाभ्यसदा तान्नमस्य स्वभार्गव ॥ पितृभक्तो सि विप्रर्षे मद्रक्तश्च विशेषतः ७७ श्रेयस्तेऽयं विधास्यामि प्रत्यक्षं कुरुतस्वय
 म् ॥ दिव्यं चक्षुः स विज्ञानं प्रदिशामि च तेऽनघ ७८ गतिमेतामप्रमत्तो मार्कण्डेय निशामय ॥ नहियोगगतिर्दिठ्या पितॄणां च परागतिः ७९
 त्वद्विधेनापि सिद्धेन दृश्यते मांसचक्षुषा ॥ स एव मुक्त्वा देवेशो मामुपस्थितमग्रतः ८० चक्षुर्दत्त्वा स विज्ञानं देवानामपि दुर्लभं ॥
 जगाम गतिमिष्टां वै द्वितीयो गिरिवज्ज्वलन् ८१ तन्निबोध कुरु श्रेष्ठ यन्मया सीन्निशामितम् ॥ प्रसादात्तस्य देवस्य दुर्ज्ञेयं भुवि मानुषैः ८२
 इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशपर्वणि अष्टादशोऽध्यायः १८ ७

वाहनाय स्वधानमइति स्वाहाकारेणाग्निपूर्वमिति उदगायनपदादेवात्र स्वाहांतपन्नोपि सू चेतःदैर्घ्यं आर्प आकारप्रश्लेषजं वा अग्नयभावेऽप्सु इति च्छेदः एतच्च नीर्ये एव ज्ञेयमवापुनः पुनरत्र पञ्चांतरम
 स्तीत्यर्थः अग्निमुखा वै देवा पाणिमुखाः पितर इति ब्राह्मणा ब्राह्मणपाणावपि होतव्यमिति ज्ञेयम् ७३ ७४ ७५ देवतानामपेक्षया पितरः पूर्वमाप्यायनेन प्रीतिकरा इत्यर्थः शीघ्रेति देवाश्चिप्र
 साद इति दुराराध्या इति भावः ७६ मार्कण्डेयसंवाधयति सनत्कुमारः ७७ स विज्ञानं आनुभविकज्ञानोपेतम् ७८ एतां श्राद्धफलरूपां निशामय पश्य मांसचक्षुषानहि दृश्यत इति संबन्धः
 ७९ एवमुक्त्वा चक्षुर्दत्त्वा जगामेति द्वयोः संबन्धः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ निशामितं चक्षुर्दानात् प्राक्तन्मुखेन श्रुतं तदनिबोधनुध्यस्व ॥ ८२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे हरिवं
 शोऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

द्विदं ज्ञानं समासाद्य मार्कण्डेय उवाच ॥ यत्तदेकोनविंशोऽवर्णयते तर्ह्यशासता ॥ १ ॥ अत्र इत्युक्त्वा भगवान् देव इत्युपसंहारात्सनत्कुमारवाक्यमेव मार्कण्डेय उवाच आसन्नित्यादिदुश्चरितेन योगविरोधिना कर्मणा १ सरसः पारं अपभ्रंशं अनुप्राप्ताः पातिताः २ अनुध्यातः अनुध्यायंतः योगयोगसिद्धिम् कालधर्मणामृत्युना ३ तत इति योगभ्रष्टाः देवलोकमेव गच्छन्ति न त्वन्या गतिमिति भावः ४ हिंसयेति पितृकृते पित्र्यधर्म उद्दिश्य हिंसया विहरिष्यंत इति श्राद्धव्यपदेशेन ब्राह्मणा अपि हिंसावृत्त्या जीवंत इत्यर्थः तत एव पापं ते कुत्सितां आज्ञां तिष्ठन्मप्राप्स्यन्ति ५ तेषामिति पित्रारोधनप्रभावात्ते नीचजातयोऽपि जातिस्मरा अभूवन्नित्यर्थः ६ जातिस्मरत्वादेव धर्मपरा अपि जाताः ब्राह्मण्यं च जन्मांतरे लब्धवन्त इत्या

मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ आसन्पूर्वयुगे तात भरद्वाज आत्मजा द्विजाः ॥ योगधर्ममनुप्राप्य भ्रष्टा दुश्चरितेन वै १ अपभ्रंशमनुप्राप्ता योगधर्मापचारिणः ॥ महतः सरसः पारं मानसस्य विसंज्ञिताः २ तमेवार्थमनुध्यातो नष्टमस्मिन्मोहिताः ॥ अप्राप्य योगं ते सर्वे संयुक्ताः कालधर्मणा ३ ततस्ते योगविधेष्टा देवेषु सुचिरोपिताः ॥ जाताः कौशिकदायादाः कुरुक्षेत्रे न रर्षभाः ४ हिंसया विहरिष्यंतो धर्मं पितृकृतेन वै ॥ ततस्ते पुनराजातिभ्रष्टाः प्राप्स्यन्ति कुत्सिताम् ५ तेषां पितृप्रसादेन पूर्वजातिकृतेन वै ॥ स्मृतिरुत्पत्स्यते प्राप्य तां तां जातिं जुगुप्सिताम् ६ ते धर्मचारिणो नित्यं भविष्यन्ति समाहिताः ॥ ब्राह्मण्यं प्रतिलप्स्यन्ति ततो भूयः स्वकर्मणा ७ ततश्च योगं प्राप्स्यन्ति पूर्वजातिकृते पुनः ॥ भूयः सिद्धिमनुप्राप्ताः स्थानं प्राप्स्यन्ति शाश्वतम् ८ एवं धर्मे च ते बुद्धिर्भविष्यति पुनः पुनः ॥ योगधर्मे च नितरां प्राप्स्यन्ते बुद्धिमुत्तमाम् ९ योगो हि दुर्लभो नित्यमल्पप्रज्ञैः कदाचन ॥ लब्ध्वापि नाशयंत्येनं व्यसनैः कटुतामिताः ॥ अधर्मेष्वेव वर्तन्ते प्रार्दयन्ते गुरुनापि १० याचन्ते न त्वया च्यानिरक्षन्ति शरणागतान् ॥ नावजानन्ति कृपणान्माद्यन्ते न धनोष्मणा ११ युक्ताहारविहाराश्च युक्तचेष्टाः स्वकर्मसु ॥ ध्यानाध्ययनयुक्ताश्च न नष्टानुगवेषिणः १२ नोपभोगरतानित्यं न मांसमधुभक्षणाः ॥ न च कामपरानित्यं न विप्राऽसेविनस्तथा १३ नाऽनार्थसंकथासक्तानालस्योपहतास्तथा ॥ नात्यंतमानसं सक्ता गोष्ठीष्वनिरतास्तथा १४ प्राप्नुवंति नरा योगं योगो वै दुर्लभो भुवि ॥ प्रज्ञां तां भजितक्रोधामानाहंकारवर्जिताः १५ कल्याणभाजनं ये तु ते भवन्ति यतव्रताः ॥ एवं विधास्तु ते तात ब्राह्मणा ह्य भवन्तदा १६ स्मरंति स्मात्मनो दोषं प्रमादकृतमेव तु ॥ ध्यानाध्ययनयुक्ताश्च शांते वर्त्मनिसंस्थिताः १७

१ तत इति ७ ८ ततवमार्कण्डेयस्य ९ योगयोगसिद्धिः व्यसनैर्मृगयादिभिः कटुतां कुरत्वङ्गताः प्राप्ताः गुरुद्रोहिणश्चैनं योगं प्राप्यापि नाशयन्तीति संबंधः १० ये भयाध्यानि ११ नष्टानुगवेषिणः नष्टद्रव्यादिसाधनार्थं चोरान्धेषणपराः १२ ११ अनार्थसंकथाग्राम्यमोक्षो गोष्ठी

१८ कालस्यपरिणामेनकालक्रमेणश्राद्धाश्रद्धावान् १९ इत्युक्त्वाभगवान्देवस्तत्रैवांतरधीयत २० उपासतस्तदेवेशमितिपादःपूर्वेणसंबध्यते अष्टादशवर्षाणिमेगलानिर्नाभवदित्युत्तरेणाम्बय-
 २१ ॥ १९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिटीकायांएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ विंशेप्रवर्ण्यतेब्रह्मदत्तउग्रायुधस्तथा ॥ पूजनीयकथाशुक्रमोक्षा-
 नीतिरनुत्तमा ॥ १ ॥ तस्मिन्निति १ तान्पूर्वमरद्वाजदायादान्सतःद्वितीयेजन्मनिकुरुक्षेत्रेकौशिकात्मजान्अपश्यम् आपगेयहेभीष्मविभुःसनत्कुमारः २ तेषांकुशिकात्मजानांयःसप्त

योमधर्माद्विधर्मज्ञानधर्मोस्तिविशेषवान् ॥ वरिष्ठ सर्वधर्माणांतमेवाचरभार्गव १८ कालस्यपरिणामेनलब्धाहारोजितेंद्रियः ॥ तत्परःप्रयतःश्राद्धोयोगधर्म-
 मवाप्स्यासे १९ इत्युक्त्वाभगवान्देवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ अष्टादशैववर्षाणित्वेकाहमिवमेभवत् २० उपासतस्तदेवेशंवर्षाण्यष्टादशैवमे ॥ प्रसादातस्यदेव-
 स्यनग्लानिरभवत्तदा २१ नक्षुत्पिपासेकालंवाजानामिस्मतदानघ ॥ पश्चाच्छिष्यसकाशात्तुकालःसंविदितोमया ॥ २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुइ-
 रिवंशेहरिवंशपर्वणिपितृकल्पेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ तस्मिन्नंतर्हितेदेववचनात्तस्यवैप्रभोः ॥ चक्षुर्दिव्यंसविज्ञानंप्रादुरासीत्त-
 दामम १ ततोहंतानपश्यंवैब्राह्मणान्कौशिकात्मजान् ॥ आपगेयकुरुक्षेत्रेयानुवाचविभुर्मम २ ब्रह्मदत्तोभगद्राजायस्तेपांसप्तमोद्विजः ॥ पितृवर्तीतिवि-
 ख्यातोनाम्नाशीलेनकर्मणा ३ शुकस्यकन्याकृत्वीतंजनयामासपार्थिवम् ॥ अणुहात्पार्थिवश्रेष्ठात्कापिल्येनगरोत्तमे ४ ॥ भीष्मउवाच ॥ यथोवाचमहा-
 भागोमार्कंडेयोमहातपाः ॥ तस्यवंशमहंराजकीर्तयिष्यामि तच्छृणु ५ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ अणुहःकस्यवैपुत्रःकस्मिन्कालेवभूवह ॥ राज-
 धर्मभृतांश्रेष्ठोयस्यपुत्रोमहायशः ६ ब्रह्मदत्तो नरपतिःकिंवीर्यःसबभूवह ॥ कथंचसप्तमस्तेषांसबभूवनराधिपः ७ नह्यल्पवीर्यायशुक्रोभगवां-
 लोकपूजितः ॥ कन्यांप्रदाद्ययोगात्माकृत्वीकीर्तिमतीप्रभुः ८ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तेरेणमहायुते ॥ ब्रह्मदत्तस्यचरितंतद्ब्रवान्वक्तुमर्हते ९
 यथाचवर्तमानास्तेसंसारेचद्विजातयः ॥ मार्कंडेयेनकथितास्तद्ब्रवान्प्रब्रवीतुमे १० भीष्मउवाच ॥ प्रतीपस्यतुराजर्वेस्तुल्यकालेनराधिपः ॥ पितामह-
 स्यमेराजनवभूवेतिमयाश्रुतम् ११ ब्रह्मदत्तोमहाभागोयोगीराजर्विसत्तमः ॥ ऋतज्ञ सर्वभूतानांसर्वभूतहितेरतः १२ सखासगालवोयस्ययोगाचार्योमहा-
 यशः ॥ शिक्षामुत्पाद्यतपसाक्रमोयेनप्रवर्तितः ॥ कंडरीकश्चयोगात्मातस्यैव सचिवोमहान् १३ जात्यंतरेषुसर्वेषुसखायःसर्वेषुवते ॥ सप्तजातिषुसप्तैवव-
 भूवुरमितौजसः ॥ यथावाचमहाभागोमार्कंडेयोमहातपाः १४

मोद्विजःपितृवर्तीनामसप्तवसप्तमेजन्मनिब्रह्मदत्तोऽभवत् ३ ४ ५ ६ तेषांभारद्वाजानाम् ७ ८ ९ १० प्रतीपस्योतिद्वयोःसंबंधः ११ १२ सखाआसेतिपदच्छेदःआसीदित्य-
 र्थःशिक्षावेदांगक्रमःसंहितायाः पदानांचसहपाठः ॥ अत्राद्यकामोनिर्भुजंब्रूयात्स्वर्गकामःप्रतृणमुभयकामउभयमंतरेणोतिश्रुतिप्रसिद्धएवपूर्वैरज्ञानादप्रवर्तितःसन्गालवेनप्रवर्तितइत्यर्थः
 तस्यब्रह्मदत्तस्य १३ सप्तजातिषुसप्तजन्मसुतेसप्तपरस्परंसहायावभूवुरितिसंबंधः १४

१५ १६ १७ १८ १९ २० आवंतकोअवत्याभवोराजासेनजित्पुत्रस्यएतेरुचिरादयःपरिवत्सकाःपुत्रा २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ पुत्रइति तस्यब्रह्मदत्तस्यतनयोविष्वक्सेनोनाम
 सत्ययोगात्मायोगेनष्टतशरीरः २८ एतदेवव्याचष्टे विभ्राजइति विभ्राजोब्रह्मदत्तस्यपितामहः स्वकृतेनवक्ष्यमाणेनकर्मणाविष्वक्सेनरूपेणपुनरिमंलोकंब्रह्मदत्तःपुत्रोभूत्वाआयातइत्यर्थः
 तस्यवंशमहंराजनकीर्तयिष्यामितच्छृणु ॥ ब्रह्मदत्तस्यपौराणांपौरवस्यमहात्मनः १५ बृहत्क्षत्रस्यदायादःसुहोत्रोनामधार्मिकः ॥ सुहोत्रस्यापिदायादो
 हस्तीनामवभूवह १६ तेनेदंनिर्मितंपूर्वहस्तिनापुरमुत्तमम् ॥ हस्तिनश्चापिदायादास्रयःपरमधार्मिकाः १७ अजभीढोद्विभीढश्चपुरुभीढस्तथैवच ॥
 अजभीढस्यधूमिन्यांजज्ञेबृहदिपुनृप ॥ बृहद्वनुर्बृहदिपोःपुत्रस्तस्यमहायशः १८ बृहद्वर्मेतेविख्यातोराजापरमधार्मिकः ॥ सत्यजित्तनयस्तस्यविश्व
 जित्तस्यचात्मजः १९ पुत्रोविश्वजितश्चापिसेनजित्पृथिवीपतिः ॥ पुत्राःसेनजितश्चासनचत्वारोलोकविश्रुताः २० रुचिरःश्वेतकेतुश्चमहिम्नारस्तथैवच
 क्तसश्चावंतकोराजायस्यैतेपरिवत्सकाः २१ रुचिरस्यतुदायादःपृथुसेनोमहायशः ॥ पृथुसेनस्यपारस्तुपारांन्नीपस्तुजज्ञिवान् २२ नीपस्यैकशतंतात
 पुत्रानायमितौजसाम् ॥ महारथानांराजेंद्रक्षराणांबहुशालिनाम् ॥ नीपाइतिसमाख्याताराजानःसर्वएवते २३ तेषांवंशकरोराजानीपानांकीर्तिवर्द्धनः ॥
 कांपिल्येसमरोनामसचेष्टसमरोभवत् २४ समरस्यपरःपारःसदश्वइतितेत्रयः ॥ पुत्राःपरमधर्मज्ञाःपरपुत्रःपृथुर्बभौ २५ पृथोस्तुसुकृतोनामसुकृतेनेहकर्म
 णा ॥ जज्ञेसर्वगुणोपेतोविभ्राजस्तस्यचात्मजः २६ विभ्राजस्यतुपुत्रोभूदणुहोनामपार्थिवः ॥ बभौशुकस्यजामाताकृत्वीभर्तामहायशः २७ पुत्रोऽणुह
 स्यराजर्षिर्ब्रह्मदत्तोभवत्प्रभुः ॥ योगात्मातस्यतनयोविष्वक्सेनःपरंतपः २८ विभ्राजःपुनरायातःस्वकृतेनेहकर्मणा ॥ ब्रह्मदत्तस्यपुत्रोन्यःसर्वसेनइतिश्रुतः २९
 चक्षुषीतस्यनिर्भिन्नेपाक्षिण्यापूजनीयया ॥ सुचिरोषितयाराजनब्रह्मदत्तस्यवेश्मनि ३० अथास्यपुत्रस्त्वपरोब्रह्मदत्तस्यजज्ञिवान् ॥ विष्वक्सेनइतिख्या
 तोमहाबलपराक्रमः ३१ विष्वक्सेनस्यपुत्रोभूदंडसेनोमहीपतिः ॥ भल्लाटोस्यकुमारोभूद्राधेयेनहतःपुरा ३२ दंडसेनात्मजःशूरोमहात्माकुलवर्द्धनः ॥
 भल्लाटपुत्रोदुर्बुद्धिरभवच्चयुधिष्ठिर ३३ सतेषामभवद्राजानीपानामंतकृत्रुप ॥ उग्रायुधेनयस्यार्थेसर्वेनीपाविनाशिताः ३४ उग्रायुधोमदोत्सिक्तोमयावि
 निहतोयुधि ॥ दर्पान्वितोदर्परुचिःसततंचानयेरतः ३५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ उग्रायुधःकस्यसुतःकस्मिन्वंशेयजज्ञिवान् ॥ किमर्थंचैवभवतानिह
 तस्तद्ब्रवीहिमे ३६ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ अजभीढस्यदायादोविद्वान्राजायवीनरः ॥ घृतिमांस्तस्यपुत्रस्तुतस्यसत्यधृतिःसुतः ३७ जज्ञेसत्यधृतेःपुत्रो
 दृढनेमिःप्रतापवान् ॥ दृढनेमिसुतश्चापिसुधर्मानामपार्थिवः ३८ आसीत्सुधर्मणःपुत्रःसार्वभौमःप्रजेश्वरः ॥ सार्वभौमइतिख्यातःपृथिव्यामेकराडिभुः ३९

२९ पूचनीयवाविचित्रचटक्या ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९

महानितिनाम ४० ४१ ४२ ४३ कार्तिःकृतस्यपुत्रः येनपंचालाधिपतिर्हतइतिसंबंधः ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ प्रस्तारः कुशास्तरणं

तस्यान्ववायेमहातिमहान्पौरवनंदनः ॥ महतश्चापिपुत्रस्तुराजारुक्मरथःस्मृतः ४० पुत्रोरुक्मरथस्यापिसुपार्श्वोनामपार्थिवः ॥ सुपार्श्वतनयश्चापिसुम
तिर्नामधार्मिकः ४१ सुमतेरपिधर्मात्मासन्नातिर्नामवीर्यवान् ॥ तस्यवैसन्नतेःपुत्रःकृतोनाममहाबलः ४२ शिष्योहिरण्यनाभस्यकौशलस्यमहात्मनः ॥
चतुर्विंशतिधातेनसप्रोच्याःसामसंहिताः ४३ स्मृतास्तेप्राच्यसामानःकार्तियोनामसामगाः ॥ कार्तिरुग्रायुधःसोथवीरःपौरवनंदनः ४४ बभूवयेनविक्रम्य
पृषतस्यापितामहः ॥ नीपोनाममहातेजाःपंचालाधिपतिर्हतः ४५ उग्रायुधस्यदायादःक्षेम्योनाममहायशः ॥ क्षेम्यात्सुवीरोनृपतिःसुवीरात्तुनृपंजयः
४६ नृपंजयाद्दहुरथइत्येतेपौरवाःस्मृताः ॥ सचाप्युग्रायुधस्तातदुर्बुद्धिरभवत्तदा ४७ प्रवृद्धचक्रोबलवान्निपातकरणोमहान् ॥ सदर्पपूर्णोहत्वाजौनीपान
न्यांश्चपार्थिवान् ४८ पितर्युपरतेमह्यंश्रावयामासकिल्बिषम् ॥ माममात्यैःपरिवृतंशयानंधरणीतले ४९ उग्रायुधस्यराजेंद्रदूतोभ्येत्यवचोब्रवीत् ॥
अद्यत्वंजननीर्भीष्मगंधकार्त्तयशस्विनीम् ॥ स्त्रिरत्नंममभार्यार्थेप्रयच्छकुरुपुंगव ५० एवंप्राज्यंचतेस्फीतंधनानिचनसंशयः ॥ प्रदास्यामियथाकाममहं
वैरत्नभाग्भुवि ५१ ममप्रज्वलितंचक्रंनिशम्येदंसुदुर्जयम् ॥ शत्रवोविद्रवंत्याजौदर्शनादेवभारत ५२ राष्ट्रस्येच्छसिचेत्स्वस्तिंप्राणानांवाकुलस्यवा ॥
शासनेममतिष्ठस्वनहितेशांतिरन्यथा ५३ अधःप्रस्तारशयनेशयानस्तेनचोदितः ॥ दूतांतर्हितमेतद्वैवाक्यमग्निशिखोपमं ५४ ततोहंतस्यदुर्बुद्धेर्विज्ञाय
मतमच्युत ॥ आज्ञापयंवैसंग्रामेसेनाध्यक्षांश्चसर्वशः ५५ विचित्रवीर्यंबालंचमदुपाश्रयमेवच ॥ दृष्ट्वाक्रोधपरीतात्मायुद्धायैवमनोदधे ५६ निगृहीतस्त
दाहंतैःसचिवैर्मंत्रकोविदैः ॥ ऋत्विग्भिर्वेदकल्पैश्चसुहृद्भिश्चार्थदर्शिभिः ५७ स्निग्धैश्चशास्त्रविद्भिश्चसंयुगस्यानिवर्तने ॥ कारणंश्रावितंश्चास्मियुक्तरूपंत
दाऽनघ ५८ मंत्रिणकुचुः ॥ प्रवृत्तचक्रःपापोसौत्वंचाशौचगतःप्रभो ॥ नचैषःप्रथमःकल्पोयुद्धंनामकदाचन ५९ तेवयंसामपूर्वंवैदानंभेदंतथैवच ॥
प्रयोक्ष्यामस्ततःशुद्धोदैवतान्यभिवाद्यच ६० कृतस्वस्त्ययनोविप्रैर्हुत्वाग्नीनार्च्यचद्विजान् ॥ ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञातःप्रयास्यसिजयायवै ६१ अस्त्रा
णिनप्रयोज्यानिनप्रवेश्यश्चसंगरः ॥ आशौचेवर्तमानेतुवृद्धानामितिशासनम् ६२ सामदानादिभिःपूर्वमपिभेदेनवाततः ॥ तंहनिष्यसिविक्रम्य
शंवरंमघवानिव ६३

५४ ५५ बालंदृष्ट्वाबालोयंयुद्धायोग्यइतिज्ञात्वाहमेवयुद्धायमनोदधेष्टवान् ५६ ५७ ५८ प्रवृत्तेति उच्छृंखलप्रवृत्तेःशास्त्रनियंत्रितस्यचयुद्धंप्रयमोमुख्यःकल्पोन
भवतीत्यर्थः ५९ ६० ६१ ६२ ६३

६४ संक्रमः उपायांतरेणशमः ६५ अनुनीयमानः प्रसाद्यमानः ६६ तस्यउग्रायुधस्य ६७ अहंतस्यचक्रंआज्ञानिवृत्तंभ्रममितिजाने तंस्वकर्मणाहंतजाने ६८ ६९ ७० ७१ कांपिल्येद
क्षिणपांचालेनीपेश्वरेपृषतस्यपितामहेउग्रायुधेनहतेउग्रायुधेचभीष्मेणहतेसतीतिविवेकः ७२ आहिच्छत्रंआहिच्छत्रानगरीसंबंधिनमुत्तरपांचालम् ७३ अपवर्जितंदत्तम् ७४ उभयंदक्षिणो

प्राज्ञानावचनंकालेवृद्धानांचविशेषतः ॥ श्रोतव्यामितितच्छ्रुत्वानिवृत्तोस्मिनराधिप ६४ ततस्तैःसंक्रमःसर्वःप्रयुक्तःशास्त्रकोविदैः ॥ तस्मिन्कालेकुरुश्रेष्ठ
कर्मचारव्यमुत्तमम् ६५ ससामादिभिरेवादावुपायै प्राज्ञार्चितैः ॥ अनुनीयमानोदुर्बुद्धिरनुनेतुंनशक्यते ६६ प्रवृत्तंतस्यतच्चक्रमधर्मनिरतस्यवै ॥ पर
दाराभिलाषेणसद्यस्तातनिवर्तितम् ६७ नत्वहंतस्यजानेतन्निवृत्तंचक्रमुत्तमम् ॥ इतंस्वकर्मणातंतुपूर्वसद्भिश्चनिर्दिष्टम् ६८ कृतशौचःशरीचापीरथीने
ष्कम्यवैपुरात् ॥ कृतस्वस्त्ययनोविप्रैःप्रायोधयमहंरिपुम् ६९ ततःसंसर्गमागम्यबलेनास्त्रबलेनच ॥ ज्यहमुन्मत्तवद्युद्धंदेवासुरमिवाभवत् ७० समयास्त्रप्र
तापेननिर्दग्धोरणमूर्धनि ॥ पपाताभिमुखःशूरस्त्यक्त्वाप्राणानरिंदम् ७१ एतस्मिन्नंतरेतातकांपिल्येपृषतोऽभ्ययात् ॥ हतेनीपेश्वरेचैवहतेचोग्रायुधेनृ
पे ७२ आहिच्छत्रंस्वकराज्यांपित्र्यंप्रापमहाद्युतिः ॥ द्रुपदस्यपिताराजन्ममैवानुमतेतदा ७३ ततोर्जुनेनतरसानिर्जित्यद्रुपदंरणे ॥ आहिच्छत्रंसकांपिल्यंद्रो
णायाथापवर्जितम् ७४ प्रतिगृह्यततोद्रोणउभयंजयतांवरः ॥ कांपिल्यंद्रुपदायैवप्रायच्छद्विदितंतव ७५ एषतेद्रुपदस्यादौब्रह्मदत्तस्यचैवह ॥ वंशःका
त्स्न्येनवैप्रोक्तोनीरस्योग्रायुधस्यच ७६ युधिष्ठिरउवाच ॥ किमर्थंब्रह्मदत्तस्यपूजनीयाशकुंतिका ॥ अंधंचकारगांगेयज्येष्ठंपुत्रंपुंगविभो ७७ चिरोषिता
गृहेचापिकिमर्थंचैवयस्यसा ॥ चकारविप्रेयामेदंतस्यराज्ञोमहात्मनः ७८ पूजनीयाचकारासौकिंसख्यंतेनचैवह ॥ एतन्मेसंशयंछिंधिसर्वमुक्त्वायथातथ
म् ७९ भीष्मउवाच ॥ शृणुसर्वमहाराजयथावृत्तमभूत्पुरा ॥ ब्रह्मदत्तस्यभवनेतन्निबोधयुधिष्ठिर ८० काचिच्छकुंतिकाराजन्ब्रह्मदत्तस्यवैसखी ॥ शिति
पक्षाशोणशिराःशितिपृष्ठाशितोदरी ८१ सखीसाब्रह्मदत्तस्यसुदृढंबद्धसौहृदा ॥ तस्याःकुलायमभवद्देहेतस्यनरोत्तम ८२ सासदाहनिनिर्गत्यतस्परराज्ञोगृहो
तमात् ॥ चचारांभोधितोरेषुपल्वलेषुपरस्सुच ८३ नदीपर्वतकुंजेषुवनेषूपवनेषुच ॥ प्रफुल्लेषुतडागेषुकह्लारेषुसुगंधिषु ८४ कुमुदोत्पलकिंजल्कसुरभी
कृतवायुषु ॥ हंससारसघुष्टेषुकारंडवरुतेषुच ८५ चरित्वातेषुसाराजनिशिकांपिल्यमागमत् ॥ नृपतेर्भवनंप्राप्यब्रह्मदत्तस्यधीमतः ८६ राज्ञातेनसदारा
जन्कथायोगंचकारसा ॥ आश्चर्याणिचदृष्टानियानिवृत्तानिकानिचित् ८७

तरपांचालद्वयं ७५ ७६ ७७ सायस्यराज्ञोगृहेचिरोषिता तस्यविप्रियंकिमर्थंचकारेत्यन्वयः ७८ असौपूजनीयाकिमर्थंतेनसख्यंचकार ७९ ८० शितिपक्षाशुक्लपक्षा शोणशिराःलोहित
मस्तका शितिपृष्ठाशुक्लोपरिमाणा शितीषवलमेचकेइतिकोशकाराः ८१ कुलायंनीडम् ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७

८८ सर्वसेनः इतिच्छेदः तस्मिन्कालेयुहेच ८९ तत्र अंडमस्फुटितः व्यक्तीभूतः ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ तेन शिशुनानीडादाकृष्यधात्रीं प्रक्रीडयामास ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१
 चरित्वा विविधान्देशान्कथयामास सानिशि ॥ कदाचित्तस्य नृपतेर्ब्रह्मदत्तस्य कौरव ८८ पुत्रोऽभूद्राजशार्दूलसर्वसेनेति विश्रुतः ॥ पूज
 नीयाथ सा तस्मिन्प्रासूतांडमथापिच ८९ तस्मिन्नीडेपुराहो कंत किल प्रास्फुटत्तदा ॥ स्फुटितो मांसपिंडस्तु बाहुपादास्य संयुतः ९० ब
 भ्रुवक्रश्चक्षुहीनो बभूव पृथिवीपते ॥ चक्षुष्मानप्यभूत्पश्चाद्दीपत्पक्षोत्थितश्चह ९१ अथ सा पूजनीया वैराजपुत्रस्वपुत्रयोः ॥ तुल्यस्त्रेहा
 त्प्रीतिमतीदिवसेदिवसेऽभवत् ९२ आजहार सदा सा यंचं च्चामृतफलद्वयम् ॥ अमृतास्वादसदृशं सर्वसेनतनूजयोः ९३ सवालोत्र
 ह्रदत्तस्य पूजनीया सुतश्चह ॥ तेफले भक्षयित्वा च पृथुकौ प्रीतिमानसौ ९४ अभूतां नित्यमेवेह खादेतां तौ च तेफले ॥ तस्यांगतायामथ च पू
 जन्यां वै सदाहनि ९५ शिशुना चटकेनाथ धात्रीतंतुं शिशुं नृप ॥ तेन प्रक्रीडयामास ब्रह्मदत्तात्मजं सदा ९६ नीडात्तमाकृष्य तदा पूजनीया
 कृताततः ॥ क्रीडताराजपुत्रेण कदाचिच्चटकः स तु ९७ निगृहीतः कंधरायां शिशुना दृढमुष्टिना ॥ दुर्भंगमुष्टिनाराजसूनुं सद्यस्त्वज्जिह
 त् ९८ तंतुपंचत्वमापन्नं व्यात्तास्य बालघातितम् ॥ कथंचिन्मोचितं दृष्ट्वानृपतिर्दुःखितोऽभवत् ९९ धात्री तस्य जगर्हतां तदा श्रुपरमो
 नृपः ॥ तस्थौ शोकान्वितो राजन् शोचंस्तंचटकंतदा १०० पूजनीया पितृकाले गृहीत्वा तु फलद्वयम् ॥ ब्रह्मदत्तस्य भवनमाजगाम वनेच
 री १०१ अथापश्यत्तमागम्य गृहे तस्मिन्नराधिप ॥ पंचभूतपरित्यक्तं शोच्यंतं स्वतनूद्भवम् १०२ मुमोह दृष्ट्वा तं पुत्रं पुनः संज्ञामथालभ
 त् ॥ लब्धसंज्ञा च साराजन्विललापतपस्विनी १०३ पूजनीयो वाच ॥ न तु त्वमागतां पुत्रवाशंतीं परिसर्पसि ॥ कुर्वेश्चाटुसहस्राणि अव्य
 क्तकलयागिरा १०४ व्यादितास्यः क्षुधार्तश्च पीतेनास्येन पुत्रक ॥ शोणेन तालुना पुत्रकथमद्य न सर्पसि १०५ पक्षाभ्यां त्वां परिष्वज्य
 ननु वाशामिचाप्यहम् ॥ चीचीकुचीति वाशं तं त्वामद्य न शृणोमि किम् ६ मनोरथो यस्तु मम पश्येयं पुत्रकं कदा ॥ व्यात्तास्यं वारियाचंतं
 स्फुरत्पक्षं ममाग्रतः ७ समेमनोरथो भग्नस्त्वयि पंचत्वमागते ॥ विलप्यैवं बहुविधं राजानमथ सा ब्रवीत् ८ ननु मूर्धाभिपिक्तस्त्वं धर्मवे
 त्सि सनातनम् ॥ अथ कस्मान्मम सुतं धाव्याघातितवानसि ९ तव पुत्रेण चाकृष्य क्षत्रियाधमशंसमे ॥ न च नूनं श्रुता तेऽभूदियमांगिर
 सीश्रुतिः १० शरणागतः क्षुधार्तश्च शत्रुभिश्चाप्युपद्रुतः ॥ चिरोपितश्च स्वगृहे पातव्यः सर्वदा भवेत् ११

॥ ११२ ॥ मत्तः प्रमत्त उन्मत्तः श्रातः कुद्वो बुभुक्षितः ॥ त्वरमाणश्च भीतश्च लुब्धः कामचित्तेदरोति एतेषां दशानां धर्मो निर्विवेकित्वमगता प्राप्ता दशधर्मगता ॥ १३ ॥ १४ ॥ ते त्वया ॥ १५ ॥
 अजर्यं अविनाशि ॥ १६ ॥ १७ ॥ अचक्षुषं कृत्वा वस्तुन इच्छामि ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ विस्त्रं भविष्याम ॥ २२ ॥ २३ ॥ गर्भसंकरितेषु संकीर्णजातिषु ॥ २४ ॥ अपीति
 प्रावारः पिपीलः मुंगळा इति महाराणाः सहिपूर्वमपक्ष एव पक्षोत्पत्तौ उत्पत्त्याघः पतनपक्षिभिर्मार्यत इति प्रसिद्धम् अन्येतु प्रावारः पाश्चात्येषु पामर इति प्रसिद्धः सकिलकुब्जवृक्षादिगह्वरे प्राप्य
 अपालयन्नरोयाति कुंभीपाकमसंशयं ॥ कथमस्य हविर्देवा गृह्णांति पितरः स्वधां १२ एवमुक्ता महाराज दशधर्मगता सती ॥ शोकार्ता तस्य बालस्य च क्षुषीनि
 विभेदसा १३ कराभ्यां राजपुत्रस्य ततस्तच्चक्षुरस्फुटत् ॥ कृत्वा चांधं नृपसुतमुत्पपात ततो बरं १४ अथ राजा सुतं दृष्ट्वा पूजनीयामुवाच ह ॥ विशोका भव
 कल्याणिकृतं ते भीरुशोभनम् १५ गतशोकानि वर्तस्व अजर्यं सख्यमस्तु ते ॥ पुरेव स भद्रं ते निवर्तस्व रमस्व च १६ पुत्रपीडोद्भवश्चापि न कोपः परमस्त्व
 यि ॥ ममास्ति सखि भद्रं ते कर्तव्यं च कृतं त्वया ॥ १७ ॥ पूजनीयो वाच ॥ आत्मौपम्येन जानामि पुत्रस्नेहं तवाप्यहम् ॥ न चाहं वस्तुमिच्छामि तव पुत्रमच
 क्षुषम् ॥ कृत्वा वैराजशर्दूलत्वद्देहकृतकिल्विषा १८ गाथाश्चाप्युशनो गीता इमाः शृणु मये रिताः ॥ कुमित्रं च कुदेशं च कुराजानं कुसौहृदम् ॥ कुपुत्रं च कुभार्यां च दू
 रतः परिवर्जयेत् १९ कुमित्रे सौहृदं नास्ति कुभार्यां कुतोरतिः ॥ कुतः पिंडः कुपुत्रे वै नास्ति सत्यं कुराजनि २० कुसौहृदे कविश्वासः कुदेशे न तु जीव्यते ॥ कुराज
 निभयं नित्यं कुपुत्रे सर्वतोऽसुखम् २१ अपकारिणि विस्त्रं भयः करोति नराधमः ॥ अनाथो दुर्बलो यद्वन्नचिरं स तु जीवति २२ न विश्वसेद विश्वस्ते विश्वस्ते नातिवि
 श्वसेत् ॥ विश्वासाद्भयमुत्पन्नं मूलान्यपि निकृंतति २३ राजसेविषु विश्वासं गर्भसंकरितेषु च ॥ यः करोति नरो मूढो न चिरं स तु जीवति २४ अप्युन्नतिं प्राप्य नृपात् प्रा
 वारः कीटको यथा ॥ स विनश्यत्यसंदेहमाहैव मुशनानृप २५ अपि मार्दवभावेन गात्रं संलीय बुद्धिमान् ॥ अरिना शयते नित्यं यथा वह्निर्भहोद्गमम् २६ मृदुरार्द्रं कृ
 शोभ्रत्वाशनैः संलीयते रिपुः ॥ बल्मीक इव वृक्षस्य पश्चान्मूलानि कृंतति २७ अद्रोहसमयं कृत्वा मुनीनामग्रतो हरिः ॥ जघान नमुचिं पश्चादपांफेनेन पार्थिव
 २८ सुसंमत्तं प्रमत्तं वाघातयंति रिपुं नराः ॥ विषेण वद्विना वापि शस्त्रेणाप्यथ मायया २९ न च शेषं प्रकुर्वीति पुनर्वैरं भयान्नराः ॥ घातयंति समूलं हि श्रुत्वे मामुपमां
 नृप ३० शत्रुशेषमृणाच्छेषं शेषमग्रे भूमिप ॥ पुनर्वर्धेत संभूय तस्माच्छेषं न शेषयेत् ३१ हसते जल्पते वैरी एकपात्रे भुनक्ति च ॥ एकाग्रं चारोहति स्मर
 ते तच्च किल्विषम् ३२ कृत्वा संबंधं चापि विश्वसेच्छत्रुणानहि ॥ पुलोमानं जघाना जौजामाता स न शतक्रतुः ३३ निधाय मनसा वैरं प्रियं वक्ती हयोनरः ॥ उ
 पसर्पेन्न तं प्राज्ञः कुरंग इव लुब्धकम् ३४ न चास्त्रेनेव स्तव्यं स वैरेवार्धिते रिपौ ॥ पातयेत्तं समूलं हि न दीरय इव द्रुमम् ३५

उत्पद्यते स च पक्षोत्पाने सहसा उच्चैरुत्पत्य मूमौ पतितः पक्षिभिः स्वाद्यते तद्वादिति व्याचख्युः ॥ २५ ॥ २६ ॥ आर्द्रः स्निग्धः ॥ २७ ॥ हरिर्निद्रः फेनेन वज्रगर्भेण ॥ २८ ॥ मत्तं मद्यादिना मम
 तं अनवहितम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

३६ चार्याहदीतिशेषः ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे हरिवंशपर्वणि टीकायां चटकारुयानं नाम विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एकविंशे
 तथाध्याये हिंस्त्रोपीद्वापितुंस्ततः ॥ शुभाच्छुभतरांयोनिंप्राप्नोतीति निरूप्यते १ श्राद्धे प्रासंगिकं परिसमाप्य प्रकृतं श्राद्धमाहात्म्यमेवानुसंधत्ते श्राद्धे इति प्रतिष्ठितः श्रुतधनकुलपुत्रपश्वादिबा
 हुल्येन महत्वं प्राप्तः योगराप्यो मोक्षः ब्रह्मात्म्यैक्यं वा १ यत्फलं प्राप्तमिति संबंधः सप्तजातिषु सप्तजन्मसु भारद्वाजकौशिकव्याधमृगचक्रवाकहंसश्रोत्रियदायादत्वेषु भरद्वाजपुत्रत्वे प्रमादा
 दित्वात्तदारभ्य गणना ततः श्राद्धात् निर्वर्तते संपद्यते बुद्धिः ज्ञानम् २ पीडया गोहिंसया ३ ४ तथानामानुरूपैः कर्मभिः कविः परलोकभयदर्शी स्वमृतः खेवियतिसर्तुशीलमस्तेति परलो

अमित्रादुन्नतिं प्राप्य नोन्नतोस्मीति विश्वसेत् ॥ तस्मात् प्राप्योन्नतिं नश्येत्प्रावारइव कीटकः ३६ इत्येताद्युशनो गीता गाथाधार्या विपश्चिता ॥ कुर्वता चा
 त्मरक्षां वै नरेण पृथिवीपते ३७ मया साकेलिवपंतुभ्यं प्रयुक्तमतिदारुणम् ॥ पुत्रमंधं प्रकुर्वेत्प्रातस्मात्रो विश्वसेत्वयि ३८ एवमुक्त्वा प्रदुद्रावत दाकाशे पतं
 गिनी ॥ इत्येतत्ते मया ख्यातं पुराभूतमिदं नृप ३९ ब्रह्मदत्तस्य राजेन्द्रयद्वृत्तं पूजनीयम् ॥ श्राद्धं च पृच्छसे यन्मां युधिष्ठिर महामते ४० अतस्ते वर्तयिष्ये
 ह मिति हासं पुरातनम् ॥ गीतं सनत्कुमारेण मार्कंडेयाय पृच्छते ४१ श्राद्धस्य फलमुद्दिश्य नियतं सुकृतस्य च ॥ तन्निबोध महाराज सप्तजातिपुभारत ४२
 स गालवस्य चरितं कंडरीकस्य चैव हि ॥ ब्रह्मदत्ततृतीयानां योगिनां ब्रह्मचारिणाम् ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुनरुद्दिश्य हरिवंशपर्वणि चटकारुयानं नाम
 विंशोऽध्यायः २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ श्राद्धे प्रतिष्ठितो लोकः श्राद्धे योगः प्रवर्तते ॥ हंत ते वर्तयिष्यामि श्राद्धस्य फलमुत्तमम् १
 ब्रह्मदत्तेन यत्प्राप्तं सप्तजातिपुभारत ॥ तत एव हि धर्मस्य बुद्धिर्निर्वर्तते शनैः २ पीडयाप्यथ धर्मस्य कृतेश्राद्धे पुरातनम् ॥ यत्प्राप्तं ब्राह्मणैः पूर्वतन्निबोध महा
 मते ३ ततो हंतात धर्मिष्ठां कुरुक्षेत्रे पितृव्रतान् ॥ सनत्कुमारनिर्दिष्टान पश्यं सप्तै द्विजान् ४ दिव्येन चक्षुषा तेन यानुवाच पुराविभुः ॥ वाग्दुष्टः क्रोधनो हिंस्रः
 पिशुनः कविरेव च ॥ स्वमृतः पितृवर्ती च नामभिः कर्मभिस्तथा ५ कौशिकस्य सुतास्ता तशिष्या गार्ग्यस्य भारत ॥ पितर्युपरते सर्वे व्रतवंतस्तदा भवन ६
 विनियोगादुरोस्तस्य गांदोग्रि समकालयन् ॥ समानवत्सां कपिलां सर्वे न्यायागतां तदा ७ तेषां पथि क्षुधार्तानां बाल्यान् मोहाच्च भारत ॥ कुराडुद्दिः समभव
 तां गां वै हिंसितुं तदा ८ तान् कविः स्वमृतश्चैव याचेतेनेति वै तदा ॥ न चाशक्यं ततेताभ्यां तदा वारयितुं द्विजाः ९ पितृवर्ती तु यस्तेषां नित्यं श्राद्धाद्विक्रीद्विजः ॥
 स सर्वान् ब्रवीद्वातृन्कोपाद्धर्मसमाहितः १० यद्यवश्यं प्रहंतव्यापितृनुद्दिश्य साधिमाम् ॥ प्रकुर्वीमहि गांश्च मयि सर्व एव समाहिताः ११

कार्यो ५ कौशिकस्य विश्वामित्रस्य सुताः येषु पूर्वविश्वामित्रेण शप्ताः अंतान्वयाः प्रजाभक्षीष्टेति त एते पंचाशत् तेषां मध्ये वाग्दुष्टादयः सप्त येषां संततिरंघ्राः पुंश्चादित्यादि श्रुतिप्रसिद्धाः ६ उप
 रतेशापं दत्त्वा उदासीने सति व्रतवंतो गार्ग्यस्य गृहे ब्रह्मचर्यार्थे वा संकृतवंतः समकालयन् वनमनयन् समानवत्सां कपिलवत्साम् न्यायागतामिति विशेषणात् चोरद्रव्यापहारं श्लोको दोष इति
 गम्यते ७ ८ ९ श्राद्धाद्विक्रीद्विजः नित्यं श्राद्धकृत् १० प्रकुर्वीमहि हिंसया साधयेमहि कृहिंसायामित्यस्य रूपम् ११

१२ उपायंजंतमभयन १३ १४ उपचर्यंचयित्वाकालेनमृत्युना १५ १६ लुब्धकस्यात्मजा असृज्यंतेतिसंबंधः १७ स्मृतिःपूर्वजातिस्मरणम् प्रत्यवमर्शःस्वकृतकर्मानुसं
धानम् १८ १९ २० २१ हिंसायांमृगयायामपिघर्मोबालगर्भिणीमैथुनासकादिवर्जनंतत्ररतैः २२ अवासृजन अनशनादिनात्यजन २३ तेनमातापितृपूजनेनत्रासान् हिंसाधर्मरतत्वेनभया
निचोत्पाद्यजातिस्मरत्वंसंविमत्वंचकर्मद्वयफलमित्यर्थः २४ उन्मुखइतियःपूर्वाग्दुष्टःसानित्यंपरनिंदनोन्मुखत्वावूर्ध्वमुखएवजातः क्लेशेनआहारंगृह्णातीत्यर्थः क्रोधनस्तुनित्यंपरो

एवमेषापिगौर्धर्मप्राप्त्यतेनात्रसंशयः ॥ पितृनभ्यर्च्यधर्मेणनाधर्मोस्मान्भविष्यति १२ तथेत्युक्त्वाचतेसर्वेप्रोक्षयित्वाचगांततः ॥ पितृभ्यःकल्पयित्वैना
मुपायंजंतभारत १३ उपयुज्यचगांसर्वेगुरोस्तस्यन्यवेदयन् ॥ शार्दूलेनहताधेनुर्वत्सोयंगृह्यतामिति १४ आर्जवात्सतुतंवत्संप्रतिजग्राहवैद्विजः ॥ मि
थ्योपचर्यतेतंतुगुरुमन्यायतोद्विजाः ॥ कालेनसमयुज्यंतसर्वेएवायुषःक्षये १५ तेवैक्रूरतयाहिंसाअनार्यत्वाद्गुरौतथा ॥ उग्राहिंसाविहाराश्चसप्ताजायंत
सोदराः १६ लुब्धकस्यात्मजास्तातबलवंतोमनस्विनः ॥ पितृनभ्यर्च्यधर्मेणप्रोक्षयित्वाचगांतदा १७ स्मृतिःप्रत्यवमर्शश्चतेषांजात्यंतरेभवत् ॥ जाता
व्याधादशार्णेषुसप्तधर्मविचक्षणाः १८ स्वकर्मनिरताःसर्वेलोभानृतविवर्जिताः ॥ तावन्मात्रंप्रकुर्वीत्यावताप्राणधारणम् १९ शेषंध्यानपराःकालमनुध्या
यंतिकर्मतत् ॥ नामधेयानिचाप्येषामिमान्यासत्रराधिप २० निर्वैरोनिर्वृतिःशांतोनिर्मन्युःकृतिरेवच ॥ वैद्यसोमानृगर्तचव्याधाःपरमधार्मिकाः २१
तैरेवमुषितैस्तातहिंसाधर्मरतैःसदा ॥ माताचपूजितावृद्धापिताचपरितोषितः २२ यदामातापिताचैवसंयुक्तौकालधर्मणा ॥ तदाधनैषितेत्यक्त्वावने
प्राणानवासृजनं २३ शुभेनकर्मणातेनजाताजातिस्मरामृगाः ॥ त्रासानुत्पाद्यसंविग्रारम्येकालंजरेगिरौ २४ उन्मुखो नित्यवित्रस्तःस्तब्धकर्णोविलोच
नः ॥ पंडितोघस्मरोनादीनामतस्तेऽभवन्मृगाः २५ तमेवार्थमनुध्यांतोजातिस्मरणसंभवम् ॥ आसन्वनचराःक्षांतानिर्द्वंद्वानिष्परिग्रहाः २६ तेसर्वेशुभ
कर्माणःसधर्माणोवनेचराः ॥ योगधर्ममनुप्राप्ताविहरंतिस्मतत्रह २७ जहुःप्राणान्मरुंसाध्यलब्धाहारास्तपस्विनः ॥ तेषामरुंसाधयतांपदस्थानानिभार
त ॥ तथैवाद्यापिदृश्यंतगिरौकालंजरेनृप २८ कर्मणातेनतेतातशुभेनाशुभवर्जिताः ॥ शुभाच्छुभतरांयोनिंचक्रवाकत्वमागताः २९ शुभेदेशेशरद्वीपे
सप्तैवासनजलौकसः ॥ त्यक्त्वासहचरीधर्ममुनयोब्रह्मचारिणः ३० निःस्पृहोनिर्ममःक्षांतोनिर्द्वंद्वोनिष्परिग्रहः ॥ निर्द्वंद्वोनिर्भृतश्चैवशकुनानामतःस्पृताः
३१ तेतत्रपक्षिणःसर्वेशकुनाधर्मचारिणः ॥ निराहाराजहुःप्राणांस्तपोयुक्ताःसरित्तटे ३२

द्वेजकत्वावस्वयमपिनित्यसंत्रस्तोमूत् एवंपिगुनः स्तब्धकर्णोबधिरोमूत् हिंस्रोविलोचनोधोभूत् कविःपंडितोभूत्स्वसृमःघस्मरःयथेष्टाहारोमूत् पितृवर्तीतुश्राद्धकर्तृत्वावनादीनादसुखमो
कामूत् तद्धिमृगाणांअत्यंतंप्रियंदित्यन्वर्चनामतातेषांज्ञेया २५ अनुध्यांतःअनुध्यायंतः२६ सधर्माणःसमानाःअहिंसादयोधर्मायेषाते २७ मरुर्निर्जलोदेशःतंसाध्यसाधयित्वाजलत्यागत्र
तेनेत्यर्थःगिरिशृंगान्निपत्येत्यन्ये मरुर्नागिरिषन्वनोरितिभेदिनी पदस्थानानिपदचिह्नानि सार्द्धः २८ २९ शरद्वीपेजलद्वीपेशरस्तेजनकेबाणेदध्यग्रेनाशरंजलेइतिभेदिनी सह
चरीधर्ममैथुनं ३० ३१ ३२

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ पंचमः पितृवर्गसंख्यापूरणः कविनामासप्तमेजन्मनिभाविनिपाचिकोनामराजामात्योऽमृतपृष्ठः स्वसृष्टः सकंदरीकनामा
भावी सप्तमः पितृवर्गसंख्यापूरणः कविनामासप्तमेजन्मनिभाविनिपाचिकोनामराजामात्योऽमृतपृष्ठः स्वसृष्टः सकंदरीकनामा
॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

अथ ते सोदरा जाताहं सामानसचारिणः ॥ जातिस्मराः सुसंयुक्ताः सतैव ब्रह्मचारिणः ३३ विप्रयो नैव तो मोहान् मिथ्योपचरितो गुरुः ॥ तिर्यग्योनौ ततो जाताः
संसारे परिव्रज्यतुः ३४ यतश्च पितृवाक्यार्थः कृतः स्वार्थे व्यवस्थितैः ॥ ततो ज्ञानं न जातिं च तद्दिप्रापुर्गुणोत्तराम् ३५ सुमनाः शुचिवाक् शुद्धः पंचमः शिष्टद्रुद
र्शनः ॥ सुनेत्रश्च स्वतंत्रश्च शकुनानामतः स्मृताः ३६ पंचमः पांचिकस्तत्र सप्तजातिष्वजायत ॥ षष्ठस्तुकंदरीको भूद्रह दत्तस्तु सप्तमः ३७ तेषां तु तपसा तेन
सप्तजातिरुतेन वै ॥ योगस्य चापि निर्वृत्त्या प्रतिमानाच्च शोभनात् ३८ पूर्वजातिषु यद्ब्रह्म श्रुतं गुरुकुलेषु वै ॥ तथैवावस्थिता बुद्धिः संसारेष्वपि वर्तताम् ३९
ते ब्रह्मचारिणः सर्वे विहंगा ब्रह्मवादिनः ॥ योगधर्ममनुध्यांतो विहरन्ति स्म तत्र ह ४० तेषां तत्र विहंगानां चरतां सहचारिणाम् ॥ नीपानामीश्वरो राजा विभ्राजः
पौरवान्वयः ४१ विभ्राजमानो वपुषा प्रभावेन समन्वितः ॥ श्रीमानंतः पुरवृत्तो वनंतत्प्रविवेश ह ४२ स्वतंत्रश्च विहंगो सौ स्पृहयामास तं नृपम् ॥ दृष्ट्वा यांतां श्रे
योपेतं भवेयमहमीदृशः ४३ यद्यस्ति सुकृतं किंचित्तपोवानियमोपि वा ॥ खिन्नोऽस्मि ह्युपवासेन तपसानिष्फलेन च ४४ इति श्रीमहाभारते खिलेपु हरिवंशे ह
रिवंशपर्वणि एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ ॥ ततस्तं चक्रवाकौ द्वावूचतुः सहचारिणौ ॥ आवांते सचिवौ स्यावस्तव प्रियहितैषिणौ १ त
थेत्युक्त्वा च तस्यासीत्तदा योगात्मिका मतिः ॥ एवं ते समयं चक्रुः शुचिवाक् तमुवाच ह २ यस्मात्कामप्रधानस्त्वं योगधर्ममपास्य वै ॥ एवं शरं प्रार्थयसे तस्माद्वा
क्यं निबोध मे ३ राजा त्वं भविता तात कां पिल्येनात्र संशयः ॥ भविष्यतः सखा यौ च द्वाविमौ सचिवौ तव ४ शम्वाचाऽनभिभाष्यांस्तांश्चत्वारश्च कुरं
डजाः ॥ तांस्त्रीनभीप्सतो राज्यं व्यभिचारप्रधर्षितान् ५ शप्ताः खगास्त्रयस्ते तु योगभ्रष्टाविचेतसः ॥ तानयाचंत चतुरस्रयस्ते सहचारिणः ६ तेषां प्र
सादंते च क्रूरथैतान्सुमनाऽब्रवीत् ॥ सर्वेषामेव वचनात्प्रसादानुगतं वचः ७ अंतवान् भविता शापो युष्माकं नात्र संशयः ॥ इतश्च्युताश्च मानुष्यं प्राप्य यो
गमवाप्स्यथ ८

अंजैरंडजास्त्रयः ॥ पुनस्तेषु प्रसादश्च प्रसन्नैः कृत इर्यते ॥ १ ॥ ततस्तम् ॥ १ ॥ शुचिवाक् द्वितीयो हंसः ॥ २ ॥ वाक्यं शापरूपम् ॥ ३ ॥ शापमेवाह राजेति ॥ ४ ॥
ते च त्वारस्तां स्त्रीनशप्ताऽनभिभाष्यान् भाषणानर्हान् चक्रुः शापे हेतुः व्यभिचारप्रधर्षितानिति व्यभिचारो योगधर्मभ्रंशः ॥ ५ ॥ चतुरः चतुः संख्याकान् ॥ ६ ॥ सर्वेषां वचनात्प्रसादानुगतं वचः ॥ ७ ॥ ८ ॥

अथ अनेन कृतेन उपदेशेनेति शेषः ९ उपदेशमेवाह गामिति प्रोक्षयित्वा प्रोक्षणादिभिः संस्कारैः संस्कृत्य धर्मेण पितृभ्यः विधिना अस्माकं अस्माभिस्तपितृभ्यः उपकल्प्य ज्ञानयोगः प्राप्त इति शेषः तस्य विशेषणं योमसाधन इति १० इमं च वाक्यं सप्तव्याधादशार्णेऽपि तिष्ठति श्लोकद्वयरूपम् पुरुषांतरितं पुरुषांतरव्यवधानेन उच्चरितं श्रुत्वा ११ ॥ इति श्रीहरिवंशटीकायां द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ कांपिल्ये प्रोच्यते जन्मते पाकुवलतुष्टये ॥ १ ॥ ते योगइति ते हंसाः उपशोषयन् शोषितवंत इत्युत्तरेणान्वयः १ अडभाव आ सर्वसत्त्व रुतज्ञश्च स्वतंत्रो यं भविष्यति ॥ पितृप्रसादो ह्यस्माभिरस्य प्राप्तः कृतेन वै ९ गां प्रोक्षयित्वा धर्मेण पितृभ्यः उपकल्प्यताम् ॥ अस्माकं ज्ञानसंयोगः सर्वे पां योमसाधनः १० इमं च वाक्यं संदर्भं श्लोकमेकमुदाहृतम् ॥ पुरुषांतरितं श्रुत्वा ततो योगमवाप्स्यथ ११ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि पितृवाक्ये द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ ते योगधर्मनिरताः सप्तमानसचारिणः ॥ पद्मगर्भोरविंदाक्षः क्षीरगर्भः सुलोचनः १ उरुबिंदुः सुबिंदुश्च हैमगर्भस्तु सप्तमः ॥ वाय्वंबुभक्षाः सततं शरीराण्युपशोषयन् २ राजा विभ्राजमानस्तु वपुषा तद्धनंतदा ॥ चचारांतः पुरवृत्तो नंदनं मघवानिव ३ सतानपश्यत्स्वचरान् योगधर्मात्मका नृप ॥ निवेदाच्च तमेवार्थमनुध्यायन् पुरं ययौ ४ अणुहो नाम तस्यासीत् पुत्रः परमधार्मिकः ॥ अणुधर्मरतिर्नित्यमणुंसोऽध्यगमत्पदम् ५ प्रादात्कन्यां शुक्रस्तस्मै कृत्वा पूजितलक्षणाम् ॥ सत्यशीलगुणोपेतां योगधर्मरतां सदा ६ सा ह्युद्दिष्टा पुराभीष्मपितृकन्यामनीषिणी ॥ सनत्कुमारेण तदा सन्निधौ मम शोभना ७ सत्यधर्मभृतां श्रेष्ठा दुर्विज्ञेया कृतात्मभिः ॥ योगाच योगपत्नी च योगमाता तथैव च ८ यथा ते कथितं पूर्वं पितृकल्पेषु वै मया ॥ विभ्राजस्त्वणुहं राज्यस्थापयित्वा नरेश्वरः ९ आमं व्यपौरान् प्रीतात्मा ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्य च ॥ प्रायात्सरस्तपश्चर्तुं यत्र ते सहचारिणः १० सवैतन्निराहारो वायुमक्षो महातपाः ॥ त्यक्त्वा क्रमांस्तपस्तेपे सरस्तस्य पार्श्वतः ११ तस्य संकल्पआसीच्च तेषामेकतरस्य वै ॥ पुत्रत्वं प्राप्य योगेन युज्येयमिति भारत १२ कृत्वा भिसंधितपसामहतास समन्वितः ॥ महातपाः स विभ्राजो विरराजां शुमानिव १३ ततो विभ्राजितं तेन वै भ्राजं नाम तद्धनम् ॥ सरस्तञ्च कुरुश्रेष्ठ वै भ्राजमिति संज्ञितम् १४ यत्र तेश कुनाराजश्च त्वारो योगधर्मिणः ॥ योगभ्रष्टास्त्रयश्चैव देहन्यासकृतोऽभवन् १५ कांपिल्येन गरेते तु ब्रह्मदत्तपुरोगमाः ॥ जाताः सप्तमहात्मानः सर्वे विगतकल्मषाः १६ ज्ञानध्यानतपः पूजावेदवेदांगपारगाः ॥ स्मृतिमंतोऽत्र च त्वारस्त्रयस्तु परिमोहिताः १७ स्वतंत्रस्त्वणुहाज्ज्ञे ब्रह्मदत्तो महायशाः ॥ यथा ह्यासीत्पक्षिभावे संकल्पः पूर्वचित्तितः ॥ ज्ञानध्यानतपः पूतो वेदवेदांगपारगः १८ छिद्रदर्शी सुनेत्रश्च तथा बाभ्रव्यवत्सयोः ॥ जातौ श्रोत्रियद्वयादौ वेदवेदांगपारगौ १९

६: १ वपुषैव च चारुननुयानेन २ अपश्यत्तृकाभ्यादिना बाह्यलक्षणेन योगधर्मात्मकाद्वा तवान् निर्वेदात् पक्षिष्वपि योगोस्ति मानुषेष्वपि मयि नास्तीति धिक्मामित्यात्मन्यौदासिन्यात् ४
अमृतसूदनान् अर्धानहंति प्राप्नोतीत्यणुहपदं निर्वक्ति अणुवर्मेति ५ ६ पितृणां बर्हिषदं कन्यापीवरिनाम्नी ७ योगास्वयं योगवती ८ ९ यत्र ते हंसाः १० ११ तस्येतियोगिनः पुत्रो योगवाने
वमन्विष्यतीति वाकः १२ १३ तच्च सरोमानसाख्यम् १४ १५ १६ १७ स्वतंत्रः सप्तमो हंसः यः प्राक्पितृवर्तियुक्तः १८ बाभ्रव्यवत्सौराजामात्यौतयोः श्रोत्रिययोः कुले १९

पांचिकासर्वजातिपुण्यमः कविः सपांचालोऽमृत अपरः पष्ठः सप्तमः सकंडरीकोऽमृत २० बह्वचः ऋग्वेदी अध्वर्युः यजुर्वेदी २१ सर्वसत्त्वकृतज्ञः सर्वप्राणिभाषामिहः २२ पूर्वजातीकृतं
 ब्राह्मदत्तस्य पूर्वजातिपुण्यमः २३ २४ २५ लेभे ब्रह्मदत्तस्य शेषः २६ २७ शेषादिति आदयकुले जन्म ब्रह्मकोपजमदरिद्रकुले जन्म तु पुण्यप्राप्यमिति भावः २८ छिद्रदर्शिनः छिद्रं महाप
 यं प्रतिगंघ्रयकाशस्तद्वर्तिनः स्वसहचारिणां वा भोगासक्तिरूपं दुष्पणं पश्यंतः छिद्रं दूषणं प्रयोरिति मेदिनी २९ संवित्प्रस्थातुमैकमत्यम् ३० ३१ पुत्रार्थान्वंशसंतानगयाश्राद्धादीन् ३२
 सर्वयिष्यसि जीविष्यसि अस्माभिरुद्धृतस्य तव संतानाद्यपेक्षानास्तीति भावः ३३ इमं सप्तव्याधा इत्यादिवक्ष्यमाणं श्लोकद्वयम् ३४ ३५ परां निर्वृतिं मोक्षम् ३६ ॥ इति हरिवंशे टीका
 सहायौ ब्रह्मदत्तस्य पूर्वजातिसहोषितौ ॥ पांचालः पांचिकश्चैव कंडरीकस्तथापरः २० पांचालो बह्वचस्त्वासीदाचार्यत्वं चकार ह ॥ द्विवेदः कंडरीकस्तु छंदो
 गोऽध्वर्युरेव च २१ सर्वसत्त्वकृतज्ञस्तुराजासीदणुहात्मजः ॥ पांचालकंडरीकाभ्यां तस्य सख्यमभूत्तदा २२ ते ग्राम्यधर्माभिरताः कामस्य वशवर्तिनः ॥
 पूर्वजातिरुक्तेनासन् धर्मकामार्थकोविदाः २३ अणुहस्तुनृपश्रेष्ठो ब्रह्मदत्तमकल्मषम् ॥ राज्येभिषिच्य योगात्मा परांगतिमवाप्तवान् २४ ब्रह्मदत्तस्य भार्या
 तु देवलस्यात्मजा भवत् ॥ असितस्य हि दुर्धर्षा सन्नातिर्नामनामतः २५ तामेकमावसंपन्नां लेभे कन्यामनुत्तमाम् ॥ सन्नतिसन्नतिमतिं देवलाद्योगधर्मिणाम्
 २६ पंचमः पांचिकस्तत्र सप्तजातिषु भारत ॥ षष्ठस्तुकंडरीको भूद्रह्मदत्तस्तु सप्तमः २७ शेषाविहंगमाये वैकांपिल्ये सहचारिणः ॥ तेजाताः श्रोत्रियकुले सु
 दरिद्रे सहोदराः २८ धृतिमान्सुमनाविद्वान् तत्त्वदर्शी च नामतः ॥ वेदाध्ययनसंपन्नाश्चत्वारश्छिद्रदर्शिनः २९ तेषां संवित्थोत्पन्ना पूर्वजातिरुक्ता तदा ॥ ते यो
 मनिरताः सिद्धाः प्रस्थिताः सर्व एव हि ३० आमंत्र्य पितरं तातपितातान ब्रवीत्तदा ॥ अधर्म एष युष्माकं यन्मांत्यक्त्वा गमिष्यथ ३१ दारिद्र्यमनपाकृत्य
 पुत्रार्थाश्चैव पुष्कलान् ॥ शुश्रूषामप्रयुज्यैव कथं वै गंतुर्महथ ३२ ते तमूचुर्द्विजाः सर्वे पितरं पुनरेव च ॥ करिष्यामो विधानं ते येन त्वं वर्तयिष्यसि ३३ इमं श्लो
 कं महार्थत्वं राजानं सहमात्रिणम् ॥ श्रावयेथाः समागम्य ब्रह्मदत्तमकल्मषम् ३४ प्रीतात्मा दास्यति स ते ग्रामान् भोगांश्च पुष्कलान् ॥ यथेप्सितांश्च सर्वार्थान् ग
 च्छता तयथेप्सितम् ३५ एतावदुक्त्वा ते सर्वे पूजयित्वा च तं गुरुम् ॥ योगधर्ममनुप्राप्य परां निर्वृतिमाययुः ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारिवंशे हरिवं
 शपर्वणि त्रयोविंशोऽध्यायः २३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ब्रह्मदत्तस्य तनयः स वै भ्राजस्त्वजायत ॥ योगात्मा तपसा युक्तो विष्वक्सेन इति श्रुतः १ कदाचिद्ब्रह्मद
 त्तस्तु भार्यया सहितो वने ॥ विजहार प्रहृष्टात्मा यथा शच्या शचीपतिः २ ततः पिपीलिकैरुतं स शुश्रावन राधिपः ॥ कामिनीं कामिनस्तस्य याचतः क्रोशतो भृ
 शम् ३ श्रुत्वा तु याच्यमानां तां रुद्धां सूक्ष्मां पिपीलिकाम् ॥ ब्रह्मदत्तो महाहासमकस्मादेव चाहसत् ४ ततः सा संनतिर्दीना ब्रीडिते वा भवत्तदा ॥ निराहारा ब
 हुतिथं बभूव वरवर्णिनी ५

यां त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ चतुर्विंशोऽध्यायः

प्राक्जन्मवासनावशात् ॥ ब्रह्मदत्तस्तु तो जातो विष्वक्सेन इति रीर्यते ॥ १ ॥ ब्रह्मेति यस्तेषां हंसानामन्यतमस्य पुत्रो मृत्वा योगेन युज्येयमित्यकामयत स वै भ्राजो नाम राजा ते पासप्तमस्य ब्रह्मद
 त्तस्य तनेयाऽज्ञापतेत्यन्वयः ३ एतदेव व्याकरोति कदाचिदित्यादिना २ पिपीलिकस्य रुतं शब्दम् ३ ४ ब्रीडिते वनतु ब्रीडितारवयं योगाचार्यसुतात्वात् बहुतिथं बहुकालमिति शेषः ५

६ ७ ८ विद्यायोगबलेन ९ माप्रत्याययस्वममप्रतीतिमुत्पादय १० परंअत्यंतंआपन्नःआपद्गस्तोऽभूत् ११ १२ १३ १४ १५ अंतरमवसरम् १६ सरःस्नातःसरसिस्नातः
 १७ बाप्रव्यःपांचालः १८ इदमंतरमित्येवअयमवसरइतिमत्वा १९ २० तेइतितेपांमध्येऽभिजाताःकुलीनाश्चस्वारोवयमितिशेषः यूयंत्रयइतिशेषः अवसीदथयोगाद्भूतयाविशी
 र्णाःस्थ २१ २२ स्वस्तरश्मिप्रतोदौतावित्यत्रसमुदायिधर्मेणसमुदायोविशेष्यते तक्रंपिबंतावित्यत्रपिबदपिबत्समुदायेपिबंतावितिवत्छत्रिणोगच्छंतीत्यत्रछत्र्यछत्रिसमुदायेवाल्ले
 प्रसाद्यमानाभर्त्रासातमुवाचशुचिस्मिता ॥ त्वयाचहसिताराजन्नाहंजीवितुमुत्सहे ६ सतत्कारणमाचख्यौनचसाश्रद्धधातितत् ॥ उ
 वाचचैनंकुपिनानैषभावोस्तिमानुषे ७ कोवैपिपीलिकरुतंमानुषोवेतुमर्हति ॥ ऋतेदेवप्रसादाद्वापूर्वजातिकृतेनवा ८ तपोबलेनवाराज
 न्विद्ययावानराधिप ॥ यद्येषवैप्रभावस्तेसर्वसत्वरुतज्ञता ९ यथाहमेतज्जानीयांतथाप्रत्याययस्वमाम् ॥ प्राणान्वापिपरित्यक्ष्येराज
 न्सत्येनतेशपे १० तत्तस्यावचनंश्रुत्वामहिष्याःपरुषाक्षरम् ॥ सराजापरमापन्नोदेवश्रेष्ठमगात्ततः ११ शरण्यंसर्वभूतेशंभक्त्याना
 रायणंहरिम् ॥ समाहितोनिराहारःषड्रात्रेणमहायशाः १२ ददर्शदर्शनेराजादेवंनारायणंप्रभुम् ॥ उवाचचैनंभगवान्सर्वभूतानुकं
 पकः १३ ब्रह्मदत्तप्रभातेत्वंकल्याणंसमवाप्स्यसि ॥ इत्युक्त्वाभगवान्देवस्तत्रैवांतरधीयत १४ चतुर्णांतुपितायोसौब्राह्मणानांमहा
 त्मनाम् ॥ श्लोकंसोधीत्यपुत्रेभ्यःकृतकृत्यइवाभवत् १५ सराजानमथान्विच्छन्सहमंत्रिणमच्युतम् । नददर्शांतरंकिंचित्श्लोकंश्रावयि
 तुंतदा १६ अथराजासरःस्नातोलब्धवानारायणाद्वरम् ॥ प्रविवेशपुरींप्रीतो रथमारुह्यकांचनम् १७ तस्यरश्मीन्प्रत्यगृह्णात्कंडरीको
 द्विजर्षभः ॥ चामरंव्यजनंचापिवाभ्रव्यःसमवाक्षिपत् १८ इदमंतरमित्येवततःसब्राह्मणस्तदा ॥ श्रावयामासराजानंश्लोकंतंसचिवौ
 चतौ १९ सप्तव्याधादशार्णेषुमृगाःकालंजरेगिरौ ॥ चक्रवाकाःशरद्वीपेहंसाःसरसिमानसे २० तेभिजाताःकुरुक्षेत्रेब्राह्मणावेदपार
 गाः ॥ प्रास्थितादीर्घमध्वानंयूयंकिमवसीदथ २१ तच्छ्रुत्वामोहमगमद्ब्रह्मदत्तो नराधिपः ॥ सचिवश्चास्यपांचाल्यःकंडरीकश्चभारत
 २२ स्वस्तरश्मिप्रतोदौतौपतितव्यंजनावुभौ ॥ दृष्ट्वाबभूवुरस्वस्थाःपौराश्चसुहृदस्तथा २३ मुहूर्तमेवराजाससहताभ्यांरथेस्थितः ॥
 प्रतिलभ्यततःसंज्ञांप्रत्यागच्छदरिदमः २४ ततस्तेतत्सरःस्मृत्वायोगंतमुपलभ्यच ॥ ब्राह्मणंविपुलैरर्थैर्भोगैश्चसमयोजयन् २५ अ
 भिषिच्यस्वराज्येतुविष्वक्सेनमरिदमम् ॥ जगामब्रह्मदत्तोथसदारोवनमेवह २६ अथैनंसन्नातिर्धोरादेवलस्यसुतातदा ॥ उवाच
 परमप्रीतायोगाद्भनगतंनृपम् २७

२८ २९ नवैवमिदि यावुरोदोग्रीकौशिकदायादैः

मसमवायाच्छत्रिणइतिविशेषणंतद्वत् एवंपतितव्यजनावित्यपि २३ प्रत्यागच्छत्पुरमितिशेषः २४ तंयोगंपूर्वजन्मनिभक्त्यस्तम्
 पित्र्यप्रयुक्तसैवमार्यारूपेणराजानमेत्य योगंस्मारितवतीप्रत्युपकारायेति केचित्पौराणिकीकथामाचक्षते योगाद्धेतोः २७

२८ २९ ३० सांख्ययोगगतिः योगनिष्ठः पाठांतरे सांख्ययोगगतिचप्रार्थ्येत्यन्वयः ॥ ३१ क्रमवैदिकप्रसिद्धं प्रणीयविरच्यशिक्षावर्णनास्थानकरणप्रयत्नपूर्वकमुच्चारणसंप्रदायम् ३२ एतदश्राद्धबाहात्म्यम् ३३ तेषां बाण्डुष्टादीनाम् ३४ परिवर्तितसर्वभावेनतिष्ठति ३५ तेनैवहीदयोगावस्थानेन ३६ एवमितिश्राद्धस्यफलं पितृणां तृप्तिः साचसोमाप्यायनद्वाराभवति तदे तदेवानायनंतदेवाभयंतीतिसोमस्यदेवाभ्यवृणात्देवभावंगताः पितरः साक्षादेवसोमं पिबन्तीत्यर्थः ३७ येतुभूमौ संतितेपिसोमद्वारैव तृप्यन्तीत्याह सोमोहीति भूमिस्थान् पितृन् दिव्यौष ध्यादिद्वारासोमस्तर्पयतीत्यर्थः एतेन भग्नो मास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठतइतिस्मृतेः ब्रह्मणामौस्मार्तामौवाश्रौतामौवापितृन् दिव्ययद्धुतंतदादित्यंगच्छति अदित्यस्यसुपुम्नारुखे

जानंत्यातेमहाराजपिपीलिकरुतज्ञताम् ॥ चोदितः क्रोधमुद्दिश्य सक्तः कामेषु वैमया २८ इतो वयंगमिष्यामोगतिमिष्टामनुत्तमाम् ॥ तव चांतर्हितो योगस्ततः संस्मारितो मया २९ सराजा परमप्रीतः पन्याः श्रुत्वा वचस्तदा ॥ प्राप्य योगं वलादेव गतिं प्राप सुदुर्लभाम् ३० कंडरीकोपि धर्मात्मा सांख्ययोगमनुत्तमम् ॥ प्राप्य योगगतिः सिद्धो विशुद्धस्तेन कर्मणा ३१ क्रमं प्रणीय पांचाल्यः शिक्षां चात्पाद्य केवला म् ॥ योगाचार्यगतिं प्राप यशश्चाऽयं महातपाः ३२ एवमेतत्पुरा त्वत्तं मम प्रत्यक्षमच्युत ॥ तद्वारयस्व गांगेय श्रेयसायोक्ष्यसे ततः ३३ ये चान्ये धारयिष्यन्ति तेषां चरितमुत्तमम् ॥ तिर्यग्योनिषु ते जातु न गमिष्यन्ति कर्हिचित् ३४ श्रुत्वा चेदमुपाख्यानं महार्थं महतां गतिम् ॥ योगधर्मो हृदि सदा परिवर्तति भारत ३५ स तेनैवानुबन्धेन कदाचिच्छभते शमम् ॥ ततो योगगतिं याति शुद्धां तां भुवि दुर्लभाम् ३६ ॥ वैशं पायन उवाच ॥ एवमेतत्पुरा गीतं माकंडे येन धीमता ॥ श्राद्धस्य फलमुद्दिश्य सोमस्याप्यायनाय वै ३७ सोमो हि भगवान् देवो लोकस्या प्यायनं परं ॥ वृष्णिर्वंशप्रसंगेन तस्य वंशं निबोध मे ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुर्णविरचो हरिवंशोऽष्टमोऽध्यायः ॥ तत्रात्रिः सर्वभूतानां तस्यैव तनयैर्युतः ॥ कर्मणामनसा वाचा शुभान्येव च चारसः २ अहिंस्रः सर्वभूतेषु धर्मात्मा संशितवतः ॥ काष्ठकु ड्यशिलाभूत ऊर्ध्वबाहुर्महाद्युतिः ३ अनुत्तरं नाम तपो येन तप्तं महत्पुरा ॥ त्रीणि वर्षं सहस्राणि दिव्यानि तिहिनः श्रुतं ४

नरश्मिनासोमस्याप्यायनं भवति ततः पितृणां तृप्तिरिति सर्वेषां पूर्वत्वादादित्य एव श्राद्धदेवो मुख्य इत्युत्तरं पूर्वकृतस्य कथं वै श्राद्धे देवत्वमिति दित्यस्य विवस्वत इति प्रश्नस्य निगूढमिति दिक् ॥ ३८ ॥ इति हरिवंशोऽष्टमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ॥ ॥ पंचविंशे तथाध्याये सोमस्यात्रैः समुद्रवः ॥ तस्यापत्यममुत्पत्तिस्तस्माद्वंशश्च कीर्त्यते १ पिता मानसात् संकल्पात् विधित्सतः विधातुमिच्छतः १ तत्र प्रजासर्गतस्थौ निष्ठावानभूत् अतएव सोऽत्रिः भूतानां शुभान्येव स्वतनयैः सह कर्मादिना आचचार २ काष्ठादिवान्निश्चेष्टः ॥ ३ ॥ अनुत्तरं नाम मौनारूपं सर्वत्रियनिग्रहरूपम् ४

भा.६.

॥३३॥

अनिमिषस्य निमेषरीहतस्येत्यनेन सूर्यादिवाह्यज्योतीरश्मिषुधारणात्तस्याः बलसाम्यत्वं सोमवत् शुक्लभास्वरूपत्वं कीटभृगभ्यायेन ध्येयसारूप्यं प्राप्त इत्यर्थः महासत्त्वस्येत्यनेन तापऋत्यर
जसोऽम्बावातशांतप्रकाशतेजोरूपत्वं दर्शितं तन्वाः ५ भावितात्मनः शुद्धशांतप्रकाशशुक्लभास्वरूपेण तेजसारंजितशरीरस्य नेत्राभ्यां नेत्रतः सोमत्वं उक्तं रूपं तेजः ऊर्ध्वमाचक्रमे तत्र प्रका
रमाह चारीतिवारिजलं भूत्वासुस्रावेति ६ देव्योदिग्देवताः न च समशक्नुवन्धारयितुम् ७ ताभ्यः सकाशात् सर्वमावनः ओषध्यादिद्वारेण सर्वपामाप्यायनकरः ८ ताभिः ताभ्यः सहैव युगपदे
व ९ पवितं लतारूपेण स्थितं आलोक्य १० रथस्वरूपमाह सहीति वेदमयः वेदैर्दोरुभिरिव निर्मितः धर्मो विद्यदादिः तत्स्वरूपो धर्मात्मा सत्यं ब्रह्मसंगृह्यते ज्ञानेन आत्मसात्क्रियत इति स
त्यसंग्रहवाचिस्थानीयामंत्राः ११ परमात्मनि विष्णुरूपे अतएव यागे सोमं रथेनानीयतस्य आतिथ्यार्थं वैष्णवीमिति निर्वपंतियाज्ञिकाः १२ ऋग्भिरित्यनेनैव तदा रूढानि सामान्यपिलक्ष्यंते

तत्रोर्ध्वरेतसस्तस्य स्थितस्यानिमिषस्यह ॥ सोमत्वं तनुरापेदे महासत्त्वस्य भारतः ५ उर्ध्वमाचक्रमे तस्य सोमत्वं भावितात्मनः ॥ नेत्राभ्यां वारिसुस्रावदशधा
द्योतयद्दिशः ६ तं गर्भविधिना हृष्टादशदेव्योदधुस्तदा ॥ समेत्य धारयामासुर्न च तास्समशक्नुवन् ७ सताभ्यः सहैवाथ दिग्भ्यो गर्भः प्रभान्वितः ॥ पपा
तमास यल्लोकान्शीर्तांशुः सर्वभावनः ८ यदानधारणेशक्तास्तस्य गर्भस्य तादिशः ॥ ततस्ताभिः सहैवाशुनिपपातवसुंधराम् ९ पतितं सोममालोक्य ब्रह्मालो
कपितामहः ॥ रथमारोपयामास लोकानां हितकाम्यया १० सहिवेदमयस्तात धर्मात्मा सत्यसंग्रहः ॥ युक्तो वाजिसहस्रेण सितेनेति हि नः श्रुतम् ११ तस्मि
न्निपतिते देवाः पुत्रेऽत्रेः परमात्मानि ॥ तुष्टुबुर्ब्रह्मणः पुत्रा मानसा सप्तये श्रुताः १२ तथैवांगिरसस्तत्र भूगुरेवात्मजैः सह ॥ ऋग्भिर्यजुर्भिर्बहुलैरथर्वांगिरसैरपि
१३ तस्य संस्तूयमानस्य तेजः सोमरथभास्वतः ॥ आप्यायमानं लोकांस्त्रीन् भासयामास सर्वशः १४ स तेन रथमुख्येन सागरांतां वसुंधराम् ॥ त्रिःसप्तकृत्वो
ऽतियशाश्चकाराभिप्रदक्षिणम् १५ तस्य यत्तच्चावितं तेजः पृथिवीमन्वपद्यत ॥ ओषध्यस्ताः समुद्रूतास्तेजसा प्रज्वलंत्युत १६ ताभिर्धोर्यास्त्रयो लोकाः प्र
जाश्चैव चतुर्विधाः ॥ पोष्टा हि भगवान्सोमो जगतो जगतीपते १७ स लब्धते जा भगवान्संस्तवैस्तैश्च कर्मभिः ॥ तपस्तेपे महाभाग पद्मानां दशतीर्दश १८
हिरण्यवर्णाया देव्यो धारयंत्यात्मना जगत् ॥ निधिस्तासामभूद्देवः प्रख्यातः स्वेन कर्मणा १९

बहुदैर्बभूवुः १३ आप्यायमानं अंशुरंशुष्टे देवसोमाप्यायतामिति मंत्रेण ऋत्विग्भिः पुष्टीक्रियमाणं तेजो दिवि मंडलरूपेण स्थित्वा सर्वा लोकानवभासयति १४ सः ब्रह्मा तेन सोमवतारं रथमुख्ये
न १५ तस्य सोमस्य च्चावितं रथवेगेन सारितं १६ त्रयो देवापे तृमूल लोकाः चत्वारो नरपशुपक्षिसरीसृपाः भूरादयोजरायुजादयश्चेत्यन्ये १७ यथा दशवारमावृत्तानवनवतिरेवं दशगुणिताः
व्यभिचारापंद्रो जलं सरति सूर्य इवाग्निश्च तेन यथार्कमासां निधिरेवं चंद्रोपां निधिः १९

॥ २० ॥ राजराज्येनसाम्राज्यविधानेन ॥ २१ ॥ इंदोःभार्याइतिशेषः ॥ २२ ॥ सोमवतांपितृणांवरःपतिः सोमःसुधांशुकर्पूरकुबेरपितृदैवतेइतिविश्वः सहस्रशतंलक्षंमात्रोदक्षिणा
यस्मिन् ॥ २३ ॥ हिरण्यगर्भःअंगिराःतस्यारण्यकेसूत्रावतारत्वावगमात् हिरण्यगर्भत्वं ब्रह्मावसिष्ठश्चतुर्मुखोवा ॥ २४ ॥ सदस्यःउपद्रष्टासप्तदशकृत्विक्सदृश्यंसप्तदशंकौपीतकिनः
समापनंति सकर्मणामुपद्रष्टाभवतीतिगृह्यात् ॥ २५ ॥ सदरयेभ्यःसभ्येभ्यः ॥ २६ ॥ सिनिःसिनीवाली खंडपर्वणियापूर्वामावास्यासासिनीवालीयाउतरासाकुहूः तत्साहचर्यातद्व्यु
त्तिष्टीअपिपूर्वोत्तरपौर्णमास्यौ सिषेविरेनित्यामितिशेषः अश्विन्यादयस्तुपर्यायेणैवसेवंतइतिभावः ॥ २७ ॥ प्राप्य ताभिःसहेतिशेषः अन्यथातत्कीर्तनयेयर्थ्यापतिः अतएवस्व
मूर्त्यासहदशषादशभिःप्रकारैर्दिशोदशभासयन्नित्युक्तम् ॥ २८ ॥ विवभ्रामऐश्वर्यमदेनविनयात्चलिता अनयेनअनीत्या आहताताडिता ॥ २९ ॥ अनयमेवाह बृहस्पतेरिति

ततस्तस्मैददौराज्यंब्रह्माब्रह्मविदांवरः ॥ बीजौषवीनांविप्राणामपांचजनमेजय २० सोमिपित्तोमहाराजराजराज्येनराजराट् ॥ लोकांस्त्रीभ्यामयामासस्व
भासाभास्वतांवरः २१ सप्तविंशतिमिंदोस्तुदाक्षायिण्योमहाव्रताः ॥ ददौप्राचेतसोदक्षोनक्षत्राणीतियाविदुः २२ सतत्प्राप्यमहद्राज्यंसोमःसोमवतां
रः ॥ समाजहेराजसूयंसहस्रशतदक्षिणम् २३ होतास्यभगवानत्रिरध्वर्युर्भगवान्भृगुः ॥ हिरण्यगर्भश्चोद्गाताब्रह्माब्रह्मत्वमेयिवान् २४ सदस्यस्तत्रभगवान्
हरिर्नारायणःस्वयम् ॥ सनत्कुमारप्रमुखैराद्यैर्ब्रह्मर्षिभिर्वृतः २५ दक्षिणामददात्सोमस्त्रील्लोकानितिनःश्रुतम् ॥ तेभ्योब्रह्मर्षिमुख्येभ्यःसदस्येभ्यश्चभारत
२६ तांसेनिश्चकुहूश्चैवद्युतिःपुष्टिःप्रभावसुः ॥ कीर्तिर्घृतिश्चलक्ष्मीश्चनवदेव्यःसिषेविरे २७ प्राप्यावभृथमव्यग्रःसर्वदेवर्षिपूजितः ॥ विरराजाधिराजेंद्रो
दशधाभासयन्दिशः २८ तस्यतत्प्राप्यदुष्प्राप्यमैश्वर्यमुनिसत्कृतम् ॥ विवभ्राममतिस्तातविनयादनयाहता २९ बृहस्पतेःप्रवैभार्यातारांनामयशस्वि
नीम् ॥ जहारतरसासर्वानवमत्यांगिरःसुतान् ३० सयाच्यमानोदेवैश्चतथादेवर्षिभिःसह ॥ नैवव्यसर्जयत्तारांतस्माआंगिरसेतदा ॥ ससंरब्धस्ततस्तास्मि
न्देवाचार्योबृहस्पतिः ३१ उशनास्तस्यजग्राहपार्ष्णिमांगिरसस्तदा ॥ सहिशिष्योमहातेजापितुःपूर्वोबृहस्पतेः ३२ तेनस्नेहेनभगवान् रुद्रस्तस्यबृहस्प
तेः ॥ पार्ष्णिग्राहोभवद्देवःप्रगृह्याजगवंधनुः ३३ तेनब्रह्माशिरोनामपरमास्त्रंमहात्मना ॥ उद्दिश्यदैत्यानुत्सृष्टंयेनैषानाशितंयशः ३४

॥ ३० ॥ व्यसृजयत्तद्वान् तस्मिन्सोमेवहरपतिः संरब्धोयुद्धायोद्युक्तोऽभूत्सार्द्धश्लोकः ॥ ३१ ॥ उशनेति तस्याकार्यकारित्वादसुरत्वंप्राप्तस्यसोमस्यदैत्यगुरुत्वादुशनाः शुकः
पार्ष्णिजग्राह तदाहतस्मिन्नेवकालेआंगिरसोंगिरसःशिष्योरुद्रःबृहस्पतेःपार्ष्णिग्राहोभूदितिद्वयोःसंबंधः तत्रहेतुःसहीति सरुद्रोबृहस्पतेःपितुःआंगिरसःशिष्यः ॥ ३२ ॥ तेनगुरु
पुत्रस्नेहेनेतिआजगवंअजस्यगोश्चशृंगाभ्यानिर्भितम् अजस्यरुद्रस्यगौःवृषभःनंदीतेनशिवसारूप्यंप्राप्ययोगात्कामरूपत्वंचप्राप्ययत्पूर्वस्वशरीरमुत्सृष्टंतस्यशृंगाज्जातंआजगवमितिवा ३३
तेनरुद्रेणपृषादैत्यानां ॥ ३४ ॥

तारकामयंतारानिमित्तत्वात्प्रधानम् ॥ ३५ ॥ शिष्टाधर्मपराः देवाः बृहस्पतिपक्षीयाः तुषः दोषकंचुकंसंजातं येषां ते गुरुदारहर्तुः सोमस्य पक्षपातिनस्तुषिता देवाः ॥ ३६ ॥ ददौ प्रत्यर्पयत् ॥ ३७ ॥ अंतःप्रसवां गर्भवतीम् ॥ ३८ ॥ अयो नौ अस्थाने तदेवाह इषीकेति दस्युहंतमं अतिशयेन दस्यूनां हंतारम् ॥ ३९ ॥ अक्षिपत्स्वतेजसातिरश्वकार ॥ ४० ॥ ४१ ॥ पप्रच्छ मातरं विना ब्रह्मापि गर्भस्य धातारं न वेदेति भावः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ धाता गर्भस्याधायकः तत एव प्रजायाः पतिः रेतःसिचः पुत्रो नक्षत्रपतेरिति भावः तथा च श्रुतिः जनयितुः पुत्रो भवतिसांप

तत्र तद्युद्धमभवत्प्रख्यातं तारकामयम् ॥ देवानां दानवानां चलाक्षेयकरं महत् ३५ तत्र शिष्टास्तु ये देवास्तुषिताश्चैव भारत ॥ ब्रह्माणं शरणं जग्मुरादिदेवस नात्र नं ३६ ततो निवार्योशनं संरुद्रं ज्येष्ठं च शंकरम् ॥ ददावं गिरसे तारां स्वयमेव पितामहः ३७ तामंतःप्रसवां दृष्ट्वा तारां प्राह बृहस्पतिः ॥ मदीयायां न ते यो नौ गर्भो धार्यः कथंचन ३८ अयो नाबुत्सृजतं सा कुप्रारं दस्युहंतमम् ॥ इषीकास्तं ब्रह्मासाद्य ज्वलंतमिव पावकम् ३९ जातमात्रः स भगवान् देवानामाक्षिपद्गुः ॥ ततः संशयमापन्ना इमामवथ यन्सुराः ४० सत्यं ब्रह्मसुतः कस्य सोमस्याथ बृहस्पतेः ॥ पृच्छ च मानाय दादेवैर्नाहसासाध्वसाधुवा ४१ तदा तां शतुमारब्धः कुमारो दस्युहंतमः ॥ तं निवार्य ततो ब्रह्मा तारां पप्रच्छ संशयम् ४२ तदत्र तथ्यंत ब्रूहि तारे कस्य सुतस्त्वयम् ॥ सा प्राजलिरुवाचे दं ब्रह्मा गंवरदं प्रभुम् ४३ सोमस्येति महात्मानं कुमारं दस्युहंतमम् ॥ ततस्तं मूढ्युपाधाय सोमो धाता प्रजापतिः ४४ बुध इत्यकरोन्नामतस्य पुत्रस्य धीमतः ॥ प्रतिकूलं च गगने समभ्युत्तिष्ठते बुधः ४५ उत्पादयामास ततः पुत्रं वैराजपुत्रिका ॥ तस्यापत्यं महाराजो बभूवैलः पुरुरवाः ४६ उर्वश्यां जज्ञिरे यस्य पुत्राः सप्त महात्मनः ॥ प्रसह्य धर्षितस्तत्र सोमो वैराजयक्ष्मणा ४७ ततो यक्ष्माभिभूतस्तु सोमः प्रक्षीणमंडलः ॥ जगाम शरणार्थाय पितरं सोऽन्निमेव तु ४८ तस्य तत्तापशमनं च कारा त्रिर्महातपाः ॥ सराजयक्ष्मणामुक्तः श्रिया जज्वाल सर्वतः ४९ एवं सोमस्यैव जन्म कीर्तितं कीर्तिवर्धनम् ॥ वंशमस्य महाराज कीर्त्यमानं च मेशुगु ५० घन्यमारोग्यमायुष्यं पुण्यं संकल्पसाधनम् ॥ सोमस्य जन्म श्रुत्वाैव पापेभ्यो विप्रमुच्यते ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले ऋषिर्वंशे हरिवंशपर्वणि पंचविंशोऽध्यायः २५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ बुधस्य तु महाराज विद्वान् पुत्रः पुरुरवाः ॥ तेजस्वी दानशीलश्च यज्वा विपुलदक्षिणः १ ब्रह्मवादी पराक्रांतः शत्रुभिर्युधिदुर्जयः ॥ आहर्ता चाग्निहोत्रस्य यज्ञानां च महोपतिः २

राये मोधवेता कुरुते तं तु मेतमिति ॥ ४४ ॥ सूर्यो दयेर्कसां निध्यात्मा येनास्तंगत एव भवति यदा वृद्धेति तदा उत्पातं जनयतीत्याह प्रतीति ॥ ४५ ॥ ततः बुधा च वैराजो मनुस्तस्य पुत्रिका इला ॥ ४६ ॥ यस्य पुरुरवसः तत्र औद्धत्ये निमित्ते सति ॥ ४७ ॥ प्रक्षीणमंडलः अल्पपरिविः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इति हरिवंशे टीकायां पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ षड्विंशे वर्ण्यते वंशः पुरुरवस एव ॥ उर्वश्यामयसं प्राप्ते चेत्यग्नेर्मुविदुर्लभा ॥ १ ॥ बुधस्येति ॥ १ ॥ शत्रुभिर्दुर्जय इति संबंधः ॥ २ ॥

काम्यः कामनीयः ॥ ३ ॥ मानदेवभोग्याहंकथंमानुपंगच्छेयमिति गर्वम् ॥ ४ ॥ तयोति दशादिसंख्याष्टकं क्रमात् उत्तरस्थेन चैत्ररथादिस्थानाष्टकेनान्वेति ॥ ५ ॥ विशालायां
वदर्या ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ दिविस्वर्गे जाताः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ घृतमात्रा घृतस्य लेशः एकं कालं सकृदित्यर्थः घृतस्य स्तोकं सकृदद्विधा भ्रामीति

सत्यवादी पुण्यमतिः काम्यः संवृतमैथुनः ॥ अतीव त्रिषु लोकेषु यशसाऽप्रतिमः सदा ३ तं ब्रह्मवादिनं क्षांतं धर्मज्ञं सत्यवादिनम् ॥ उर्वशी
वरयामास हितामानं यशस्विनी ४ तथा सहावसद्राजा वर्षाणि दशपंचच ॥ पंचषट्सप्तचाष्टौ च दशचाष्टौ च भारत ५ वने चैत्ररथे रम्ये तथा
भंदाकिनी तटे ॥ अलकायां विशालायां नंदने च वनोत्तमे ६ उत्तरान्सकुरुन्प्राप्य मनोरथफलद्रुमान् ॥ गंधमादनपादे पुमेरुष्टे तथोत्तरे
७ एतेषु वनमुख्येषु सुरैराचरितेषु च ॥ उर्वश्या सहितो राजारे मे परमया मुदा ८ देशे पुण्यतमे चैव महर्षिभिरभिष्टुते ॥ राज्यं च कारयामा
स प्रयागे पृथिवीपतिः ९ तस्य पुत्रावभूवुस्ते सप्त देवसुतोपमाः ॥ दिवि जाता महात्मान आयुर्धौ मानमावसुः १० विश्वायुश्चैव धर्मात्मा
श्रुतायुश्च तथा परः ॥ दृढायुश्च वनायुश्च शतायुश्चोर्वशीसुताः ११ ॥ जनमेजय उवाच ॥ गांधर्वा चोर्वशीदेवी राजानं मानुपं कथम् ॥ दे
वानुत्सृज्य संप्राप्ता तन्नो ब्रूहि बहुश्रुत १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ब्रह्मशापाभिभूता सामानुपं समपद्यत ॥ ऐलंतुसां वरारोहा समयात्समु
पस्थिता १३ आत्मनः शापमोक्षार्थं समयं साचकार ह ॥ अनग्नदर्शनं चैव सकामायां च मैथुनम् १४ द्वौ मे पौशयनाश्याशे सदा बद्धौ च
तिष्ठतः ॥ घृतमात्रा तथाहारः कालमेकं तु पार्थिव १५ यद्येष समयो राजन्यावत्कालं च ते दृढः ॥ तावत्कालं तु वत्स्यामित्वत्तः समय एव नः ॥
१६ तस्यास्तं समयं सर्वे सराजा समपालयन्त ॥ एवं सावसते तत्र पुरुरवसिभामिनी १७ वर्षाण्येकोनषष्टिस्तु तत्सक्ता शापमोहिता ॥
उर्वश्यां मानुषस्थायां गंधर्वाश्चितयान्विताः १८ गंधर्वा ऊचुः ॥ चितयध्वं महाभागायथासातु वरांगना ॥ समागच्छेत्पुनर्देवानुर्वशीस्व
र्गभूषणं १९ ततो विश्वावसुर्नामतत्राह वदतां वरः ॥ मया तु समयस्ताश्यां क्रियमाणः श्रुतः पुरा २० व्युक्रांतं समयं सावैराजानं त्यक्ष्यते
यथा ॥ तदहं वेदम्यशेषेण यथाभेत्स्यत्यसौ नृपः २१ स सहायोगमिष्यामि युष्माकं कार्यं सिद्धये ॥ एवमुक्त्वा गतस्तत्र प्रतिष्ठानं महाय
शाः २२ निशायामथ चागम्य मेपमेकं जहार सः ॥ मातृवद्वर्तते सा तु मे पयोश्चारुहासिनी २३ गंधर्वा गमनं श्रुत्वा शापांतं च यशस्विनी ॥
राजानमब्रवीत्तत्र पुत्रो मेऽक्रियते तिसा २४

लिंगात् ॥ १५ ॥ त्वत्तः त्वयि ॥ १६ ॥ १७ ॥ एकोनषष्टिं पूर्वोक्तदशादिसंख्यानां संकलनात् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ भेत्स्यति समयम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अहियतद्वतः
एवमुक्त इति संबंधः ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ जायया प्रधावितः ॥ २७ ॥ पदंगतिचिह्नम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ उरणौमेपौ गृह्यगृहीत्वा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ हैमवत्यां हैमानि सौवर्णानि पद्मादीनि तद्व
त्याम् हैमवती संज्ञायामिति वा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ समाविष्ठा पुनरुर्वशी गमनशंकया हये जाये मनसा तिष्ठधोरे इति सूक्तादिमर्थतः पठन्ति जाये इति हये इत्यस्य व्याख्या

एवमुक्तो विनिश्चित्य नग्नो नैवोदतिष्ठत ॥ नग्नं मांद्रक्ष्यते देवी समयो वितथो भवेत् २५ ततो भूयस्तु गंधर्वा द्वितीयं मेषमाददुः ॥ द्वितीयेषु
हते मेषे ऐलंदे व्यत्रवीदिदम् २६ पुत्रो मेषहतो राजन्ननाथाया इव प्रभो ॥ एवमुक्तस्तथोत्थाय नग्नो राजा प्रधावितः २७ मेषयोः पदमन्वि
च्छन् गंधर्वैर्विद्युदप्यथ ॥ उत्पादिता सुमहतयियात द्रव नमहत् २८ प्रकाशितं वै सहसा ततो नग्नमवैक्षत ॥ नग्नं दृष्ट्वा तिरोभूता सा प्सरा काम
रूपिणी २९ उत्सृष्टा वुरणौ दृष्ट्वा राजा गृह्यागतो गृहे ॥ अपश्यन्नुर्वशी तत्र विललाप सुदुःखितः ३० चचार पृथिवीं सर्वां मार्गमाण इतस्ततः ॥ अ
थापश्यत्स तारां जाकुरुक्षेत्रे महाबलः ३१ क्षतीर्थे पुष्करिण्यां हैमवत्यां समाप्नुताम् ॥ क्रिडन्ती मप्सरोभिश्च पंचाभिः सह शोभनाम् ३२ तां
क्रीडन्तीं ततो दृष्ट्वा विललाप सुदुःखितः ॥ सा चापितत्र तं दृष्ट्वा राजानमविदूरतः ३३ उर्वशीताः सखीः प्राह स एष पुरुषोत्तमः ॥ यस्मिन्नह
मवात्स वैदर्श्यामास तं नृपम् ३४ समाविष्ठास्तुताः सर्वाः पुनरेव नराधिप ॥ जाये हतिष्ठ मनसा धोरेव च सितिष्ठह ३५ एवं मादीनि मुक्ता
नि परस्परमभाषत ॥ उर्वशीचात्र वीदैलं सगर्भा हंत्वया प्रभो ३६ संवत्सरात्कुमारास्ते भविष्यन्ति न संशयः ॥ निशामेकां च नृपते निव
त्स्यसि मया सह ३७ हतो जगाम राजा थस्वपुरं नु महायशाः ॥ गते संवत्सरे भूय उर्वशी पुनरागमत् ३८ उषितश्च तथा सार्द्धं एकरात्रं महा
यशाः ॥ उर्वश्यथात्र वीदैलं गंधर्वा वरदास्तव ३९ तान् वृणीष्व महाराज ब्रूहि चैनान् स्त्वमेव हि ॥ वृणीष्व समतारां जगन्गंधर्वाणां महात्मना
म् ४० तथेत्युक्त्वा वरं वरे गंधर्वाश्च तथा स्त्विति ॥ पूरयित्वाग्निना स्थालीं गंधर्वाश्च तमब्रुवन् ४१ अनेनेष्ट्वा च लोकान्नः प्राप्स्यंसि त्वं नराधि
प ॥ तानादाय कुमारान्स्तु नगरायोपचक्रमे ४२ निक्षिप्याग्निमरण्येतु स पुत्रस्तु गृहं ययौ ॥ स त्रेताग्निं नृनापश्यदश्वत्थं तत्र दृष्टवान् ४३
शमीजातं तु तं दृष्ट्वा अश्वत्थं विस्मितस्तदा ॥ गंधर्वेऽप्रस्तदाशंसदग्निनाशं ततस्तु सः ४४

नवचतीति हयेतिष्ठतिसंबंधात् जाये इत्यस्याः संबुद्धेः पादादिस्थत्वादाद्युदात्तत्वम् ॥ ३५ ॥ सगर्भा हमित्युपगमनानर्हत्वमुक्तम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ समतां
सारूप्यं सारूप्यं वा ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ निक्षिप्येत्यनेन पुत्रान् अग्निं च सह पुरं न प्रवेशयेदिति दर्शितम् सः त्रेताग्निं ग्रामाद्ब्रूहि प्राद्विहितम् तत्र गत्वा स्वस्थाने तापश्यत्
अपि तु अश्वत्थं दृष्टवान् तत्राग्निरथाने अभ्येत्याग्निमित्यपि पठन्ति ॥ ४३ ॥ तं अश्वत्थं शमीजातं शमीगर्भोत्पन्नं नाशं दर्शनम् नाशं ततस्तु सः ॥ ४४ ॥

अरणीमंथनेनायुत्पादनार्थकाष्ठद्वयंततोऽश्वत्थात्तद्वाह्यमितिसमादिशत् ॥ ४५ ॥ तेषांगंधर्वाणाम् ॥ ४६ ॥ त्रेतात्रित्ववैशिष्ट्यम् गुणार्थः एषोदरादित्वाद्वाविकारः अग्नित्रयं
अकल्पयदित्यर्थः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इतिहरिवंशोटीकायांपड्डिंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ उच्यतेऽभावसोर्वशःसप्तविंशोप्रधानतः ॥ द्वितीयस्यैलपुत्रस्यसूच्यादिन्याय
तःक्रमात् ॥ १ ॥ ऐलेति ॥ १ ॥ अथनम्राजिदितिद्वितीयः पुत्रः ॥ २ ॥ विदुषःपुत्रःसुहोत्रः ॥ ३ ॥ महत्सत्रम् अन्नदानंयत्रतंमखंसर्वमेधसंज्ञम् ॥ ४ ॥ पतिलोमेनपतिगुणलोमेन

श्रुत्वातमर्थमखिलमरणीतुसमादिशत् ॥ अश्वत्थादरणीकृत्वामथित्वाग्निंयथाविधि ॥ मथित्वाग्निंत्रिधाकृत्वाअयजत्सनराधिपः ४५ इध्वायज्ञैर्बहुविधैर्ग
तस्तेषांसलोकताम् ४६ गंधर्वेभ्योवरंलब्ध्वात्रेताग्निंसमकारयत् ॥ एकोग्निःपूर्वमेवासीदैलस्त्रेतामकारयत् ४७ एवंप्रभावोराजासीदैलस्तुनरसत्तम ॥
देशेपुण्यतमेचैवमहर्षिभिरभिष्टुते ४८ राज्यंसकारयामासप्रयागेपृथिवीपतिः ॥ उत्तरेजाह्नवीतीरेप्रतिष्ठानेमहायशः ४९ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुह
रिवंशेहरिवंशपर्वणिऐलोत्पत्तिर्नामपड्डिंशोऽध्यायः २६ वैशंपायनउवाच ॥ ऐलपुत्रावभूवुस्तेसर्वेदेवसुतोपमाः ॥ दिविजातामहात्मानआयुर्धीमान
मावसुः १ विश्वायुश्चैवधर्मात्माश्रुतायुश्चतथापरः ॥ दृढायुश्चयनायुश्चशतायुश्चर्वशीसुताः ॥ अभावसोश्चदायादोर्भीमोराजाथनंग्राजित् २ श्रीमान्भीम
स्यदायादोराजासीत्कांचनप्रभः ॥ विद्वांस्तुकांचनस्यापिसुहोत्रोभून्महाबलः ३ सौहोत्रिरभवज्जन्हुःकेशिन्यागर्भसंभवः ॥ आजन्हेयोमहत्सत्रंसर्वमेधमहाम
खम् ४ पतिलोमेनयंगंगापतित्वेभिससारह ॥ नेच्छतःप्लावयामासतस्यगंगाचतत्सदः ५ सतयाप्लावितंदध्वायज्ञवाटंसमंततः ॥ सौहोत्रिरब्रवीद्गंगंकुदोभरत
सत्तम ६ एषतेविफलंयत्नंपिवन्नभःकरोम्यहम् ॥ अस्यगंगेवलेपस्यसद्यःफलमवाप्नुहि ७ राजर्षिणाततःपीतांगंगांदध्वामहर्षयः ॥ उपनिन्युर्महाभागां
दुहितृत्वेनजाह्नवीं ८ युवनाश्वस्यपुत्रीतुकावेरीजन्धुरावहत् ॥ युवनाश्वस्यशापेनगंगार्धेनीवनिर्ममे ॥ कावेरीसरितांश्रेष्ठांजन्धुर्भार्यामनिंदिताम् ९ जन्हु
स्तुदयितंपुत्रंसुनहंनामधार्मिकं ॥ कावेरींजनयामासअजकस्तस्यचात्मजः १० अजकस्यतुदायादोवलाकाश्वोमहापतिः ॥ बभूवमृगयाशीलकुश
स्तस्यात्मजोऽभवत् ११ कुशपुत्रावभूवुर्हिचत्वारोदेववर्चसः ॥ कुशिकःकुशनाभश्चकुशांबोमूर्तिर्मांस्तथा १२ पह्वैःसहसंरुद्रोराजावनचरैस्तदा ॥ कु
शिकस्तुतपस्तेपेपुत्रमिद्रसमप्रभम् ॥ लभेयमितितंशक्रस्त्रासादभ्येत्यजज्ञिवान् १३

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ जहोर्भार्यात्वमिच्छंत्यागंगायाः दुहितृत्वप्राप्तेर्वध्यसंकल्पत्वंजातमित्याशंक्याह युवनाश्वस्येतिकेनाचित्रिमित्तेनयुवनाश्वोगंगांमानुषीभवेतिशशाप
साचतस्यैवदुहितृत्वंप्राप्यात्मसंकल्पमपिसत्यंचकारेतिसार्धस्यार्थः गंगास्वार्धेनकावेरीनिर्ममेपाठातरेगंगायाअर्थेननिर्मितांकावेरीजन्धोर्भार्याविद्यादिति शेषः ९ १० ११ १२
राजाकुशिकः इंद्रसमंपुत्रंलभेयमितितपस्तेपेइत्यन्वयःशक्रश्चमममोन्योभविष्यतीतित्रासादभ्येत्यतस्वपुत्रोजज्ञिवान्जातः १३

एतदेवपृथयतिपूर्णेति १४ स्वअंशतस्यशरीरेरेतोरूपेणअवासयत्स्थापितवान्नततः भार्यायांतवपुत्रत्वेनकल्पयामासेत्यर्थः १५ पौरकुत्सीपुरुकुत्सस्यपुत्रीभार्याकुशिकस्याभवत् १६
१७ गाधेरतथैवचेतिभीतःसन्पुत्रार्थचरुं कल्पयामासेत्यर्थः १८ उपयोज्यः भक्षणीयः अयमयमितिचरुद्वयस्यपृथक्प्रदर्शनम् १९ तस्यांतवमातरि २० २१ २२ २३ २४ व्यत्यस्यविप
र्यासंकृत्वाअज्ञानात्क्रुषिणातुल्यःस्वपुत्रोभूयादितिमोहात् आत्मसंस्थंचकारस्वयंमुक्तवती २५ २६ योगेनध्यानेनअभ्यनुसृत्यज्ञात्वा २७ २८ विश्वंब्रह्मकृत्स्नोवेदः २९ मेमम ईदृश

पूर्णेवर्षसहस्रैवेतंतुशकोह्यपश्यत् ॥ अत्युग्रतपसंहृद्वासहस्राक्षःपुरंदरः १४ समर्थःपुत्रजननेस्वमेवांशमवासयत् ॥ पुत्रत्वेकल्पयामासदेवेन्द्रःसुरोत्तमः
१५ सगाधिरभवद्राजामघवान्कौशिकःस्वयं ॥ पौरकुत्स्यभवद्भार्यागाधिस्तस्यामजायत् १६ गाधेःकन्यामहाभागानाम्रासत्यवतीशुभा ॥ तांगाधिर्भृगुपु
त्रायऋचीकायददौप्रभुः १७ तस्याःप्रीतोभवद्भर्ताभार्गवोभृगुनंदनः ॥ पुत्रार्थंकारयामासचरुंगाधेस्तथैवच १८ उवाचाहयतांभर्ताऋचीकोभार्गवस्तदा ॥
उपयोज्यश्चरुरयंत्वयामात्रात्वयंतव १९ तस्यांजनिष्यतेपुत्रोदीप्तिमान्क्षत्रियर्षभः ॥ अजेयःक्षत्रियैर्लोकेक्षत्रियर्षभमूदनः २० तवापिपुत्रंकल्याणिघृति
भंतंतपोनिधिम् ॥ शमात्मकंद्विजश्रेष्ठंचरुरेषविधास्यति २१ एवमुक्त्वातुतांभार्याऋचीकोभृगुनंदनः ॥ तपस्यभिरतो नित्यमरण्यंप्रविवेशह २२ गाधिः
सदारस्तुतदाऋचीकावासमभ्यगात् ॥ तीर्थयात्राप्रसंगेनसुतांद्रष्टुंजनेश्वरः २३ चरुद्वयंगृहीत्वातदृषेःसत्यवतीतदा ॥ चरुमादाययत्नेनसातुमात्रेन्यवेदयत्
२४ माताव्यत्यस्यदेवेनदुहित्रेस्वंचरुंददौ ॥ तस्याश्चरुमथाज्ञानादात्मसंस्थंचकारह २५ अथसत्यवतीगर्भंक्षत्रियांतकरंतदा ॥ धारयामासदीप्तेनवपुषाघो
रदर्शनम् २६ ताऋचीकस्ततोदृष्ट्वायोगेनाभ्यनुसृत्यच ॥ तामब्रवीद्विजश्रेष्ठःस्वांभार्यांवरवर्णिनीम् २७ मात्रासिंचिताभद्रेचरुव्यत्यासहेतुना ॥ जनि
ष्यतिहिपुत्रस्तेऋकर्मोतिदारुणः २८ भ्राताजनिष्यतेचापिब्रह्मभूतस्तपोधनः ॥ विश्वंहिब्रह्मतपसामयातस्मिन्नसमर्पितम् २९ एवमुक्तामहाभागाभर्ता
सत्यवतीतदा ॥ प्रसादयामासपतिंपुत्रोमेनेदृशोभवेत् ॥ ब्राह्मणापसदस्तत्रइत्युक्तोमुनिरब्रवीत् ३० नैषसंकल्पितःकामोमयाभद्रेतथास्त्विति ॥ उग्रकर्मा
भवेत्पुत्रःपितुर्मातुश्चकारणात् ॥ पुनःसत्यवतीवाक्यमेवमुक्ताब्रवीदिदं ३१ इच्छंल्लोकानपिमुनेमृजेथाःकिंपुनःसुतम् ॥ शमात्मकमृजुंत्वंमेपुत्रंदातुमिहार्ह
सि ३२ काममेवंविधःपौत्रोममस्यात्तवचप्रभो ॥ यदन्यथानशक्यंवैकर्तुमेतद्विजोत्तम ३३

स्त्वनोब्राह्मणापसदोब्राह्मणाधर्मोमाभवेदिसिंचनः ३० नैषइतिपितुर्मातुर्वादोयात्पुत्रंउग्रकर्माभवेत् इहतृतवैवप्रमादाच्चरुव्यत्यासोजातः नतुममायंसंकल्पः तथाकूरप्रकारः पुत्रोभवेदि
त्यर्थः ३१ शमात्मकंमृजुंत्वंमेपुत्रंइतिकिंपुनरितिसिंचनः ३२ काममिति आत्मावैपुत्रनामासीतिश्रुतेः पुत्रस्यभर्तृभिन्नत्वात्तद्भार्याश्चसपत्नीतुल्यत्वेनतस्याएव एवंविधःपुत्रोस्तु यदिपुत
र्यन्यथाकर्तुंशक्यंवेत्तस्यापिपितादृशःपुत्रोभामादितिभावः ३३

तवेवमपौत्रेविशेषोनास्ति तस्यापिपरंपरयाममात्मकत्वादितिभावः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ भृगोःभार्गवस्यऋचीकस्ययजनात्तदेवताराधनात्तवैष्णवः पालनकर्माप्यंशः शमात्मकोजमद
ग्निरजायत ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ आर्चीकोजमदग्निः जामदग्न्यंरामंसुदारुणंरुद्रांशत्वात् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ भृगोःऋचीकस्यप्रसादेन ॥ ४४ ॥
॥ ४५ ॥ देवश्रवाःकतिःहिरण्याक्षश्चशालावत्यारेणुमत्प्रभृतयोदेवलांताःरेणुसंज्ञायाम् ४६ अष्टकादयस्त्रयोद्व्यष्ट्याम् ॥ ४७ ॥ गोत्राणिपौत्रादयः ॥ ४८ ॥ पाणिनादयोद्वादश

ततःप्रसादमकरोत्ततस्यास्तपसोबलात् ॥ भद्रेनास्तिविशेषोमेपौत्रेचवरवर्णिनि ॥ त्वयायथोक्तंवचनंतथाभद्रेभविष्यति ३४ ततःसत्यवतीपुत्रंजनया
मासभार्गवम् ॥ तपस्यभिरतंदांतंजमदग्निंशमात्मकम् ३५ भृगोश्चरुविपर्यासेरौद्रवैष्णवयोःपुरा ॥ यजनाद्वैष्णवेऽथांशेजमदग्निरजायत ३६ साहिस
त्यवतीपुण्यासत्यधर्मपरायणा ॥ कौशिकीतिसमाख्याताप्रवृत्तेयंमहानदी ३७ इक्ष्वाकुवंशप्रभवोरेणुर्नामिनराधिपः ॥ तस्यकन्यामहाभागाकामलीना
मरेणुका ३८ रेणुकायांतुकामल्यांतपोविद्यासमन्वितः ॥ आर्चीकोजनयामासजामदग्न्यंसुदारुणम् ३९ सर्वविद्यानुगंश्रेष्ठंधनुर्वेदस्यपारगम् ॥ रामंक्षात्रे
यहंतारंप्रदीप्तमिवपावकम् ४० और्वस्यैवमृचीकस्यसत्यवत्यांमहायशाः ॥ जमदग्निस्तपोवीर्याज्ज्ञेब्रह्मविदांवरः ४१ मध्यमश्चशुनःशेषःशुनःपुच्छःकनि
ष्ठकः ॥ विश्वामित्रंतुदायादंगाधिःकुशिकनंदनः ४२ जनयामासपुत्रंतुतपोविद्याशमात्मकम् ॥ प्राप्यब्रह्मर्षिसमतांयोयंसप्तर्षितांगतः ४३ विश्वामित्रस्तु
धर्मात्मानाम्नाविश्वरथःस्मृतः ॥ जज्ञेभृगुप्रसादेनकौशिकाद्रंशवर्धनः ४४ विश्वामित्रस्यतुसुतादेवरातादयःस्मृताः ॥ प्रख्यातात्रिपुलोकेपुतेपांनामानिमे
शृणु ४५ देवश्रवाःकतिश्चैवयस्मात्कात्यायनाःस्मृताः ॥ शालावत्यांहिरण्याक्षोरेणोर्जज्ञेथरेणुमान् ४६ सांक्रुत्यागालवश्चैवमुद्गलश्चेतिविश्रुताः ॥ मधुच्छं
दोजयश्चैवदेवलश्चतथाष्टकः ४७ कच्छपोहारितश्चैवविश्वामित्रस्यवैसुताः ॥ तेषांख्यातानिगोत्राणिकौशिकानांमहात्मनाम् ४८ पाणिनेविभ्रवश्चैवध्या
नजप्यास्तथैवच ॥ पार्थिवादेवराताश्चशालंकायनवाष्कलाः ४९ लोहितायामदूताश्चतथाकारीपवःस्मृताः ॥ सौश्रुताःकौशिकाराजन्तथान्येसैंधवा
यनाः ५० देवलारेणवश्चैवयाज्ञवल्क्याधर्मर्षणाः ॥ औदुंबराह्यभिष्णातास्तारकायनचुंचुलाः ५१ शालावत्याहिरण्याक्षाःसांक्रुत्यागालवास्तथा ॥ वाद
रायणिनश्चान्येविश्वामित्रस्यधीमतः ५२ ऋष्यंतरविवाह्याश्चकौशिकावहवःस्मृताः ॥ पौरवस्यमहाराजब्रह्मर्षेःकौशिकस्यच ॥ संबंधोप्यस्यवंशेस्मि
न्ब्रह्मक्षत्रस्यविश्रुतः ५३

४९ ॥ ५० ॥ देवलाःदेवलपुत्राः रेणवःरेणोःपौत्रा इत्यर्थःयाज्ञवल्क्यादयःपट्शालावतीपौत्राःहिरण्याक्षपुत्राः ॥ ५१ ॥ सांक्रुत्याःगालवाश्चरेणोःपौत्राःवादरायणिनश्चेत्यत्रवाद
रायणिर्नरश्चेतिपाठांतरम् ॥ ५२ ॥ एते सांक्रुत्यादयःऋष्यंतरेप्रवरभेदेविवाहोयेपांतेऋष्यंतरविवाह्याः पौरवस्यराज्ञःब्रह्मर्षेःवसिष्ठादिकस्य ताभ्यांसहकौशिकस्यसंबंधो
स्तीत्यर्थः ॥ ५३ ॥

भार्गव इति पूर्वजमदग्नेः कनिष्ठो घ्राता शुनः शोफ इति उक्तत्वात् श्रुतौ तु आगिरसो जन्मना स्याज्जिर्तः श्रुतः कविरितितस्यांगिरसत्वं दृष्टं तत्कल्पांतराभिप्रायेण ज्ञेयं ॥ ५४ ॥ हरिदश्वस्य हरिश्चंद्रस्य ॥ ५५ देवावाह मंमह्यमरासतेतिस ह देवरातो वैश्वामित्र आसेति श्रुत्यर्थं गृह्णाति देवैरिति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ इति हरिवंशे टीकायां सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

विश्वामित्रात्मजानां तु शुनः शोफो ग्रजः स्मृतः ॥ भार्गवः कौशिकत्वं हि प्राप्तः समुनिसत्तमः ५४ विश्वामित्रस्य पुत्रस्तु शुनः शोफो भवत्किल ॥ हरिदश्वस्य यज्ञोपशुत्वे विनियोजितः ५५ देवैर्दत्तः शुनः शोफो विश्वामित्राय वै पुनः ॥ देवैर्दत्तः स वै यस्माद्देवरातस्ततोऽभवत् ५६ देवरातादयः सप्त विश्वामित्रस्य वै सुताः दृषद्वती सुतश्चापि विश्वामित्रात्तथाष्टकः ५७ अष्टकस्य सुतो लौहिः प्रोक्तो जह्नुगणो मया ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वंशमायोर्महात्मनः ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि आभावसुवंशकीर्तनं नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ आयोः पुत्रास्तथापंच सर्वे वीरामहारयाः ॥ स्वर्भानुतनयायांच प्रभायां जज्ञिरे नृप १ नहुषः प्रथमं जज्ञे वृद्धशर्मा ततः परम् ॥ रंभोरजिरनेनाश्वत्रिषु लोकेषु विश्रुताः २ राजिः पुत्रशतानीह जनयामास पंच वै ॥ राजेयमिति विख्यातं क्षत्रमिंद्रभयावहम् ३ यत्र देवासुरेभ्युद्धे समुत्पन्ने सुदारुणे ॥ देवाश्चैवासुराश्चैव पितामहमथाऽब्रुवन् ४ आवयोर्भगवन्धुद्धे को विजेता भविष्यति ॥ ब्रूहि नः सर्वभूतेश श्रोतुमिच्छामि ते वचः ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ येषामर्थाय संग्रामे रजिरात्तायुधः प्रभुः ॥ योत्स्यते ते जयिष्यंति त्रीं लोकान्नात्र संशयः ६ यतो रजिर्घृतिस्तत्र श्रीश्च तत्र यतो घृतिः ॥ यतो घृतिश्च श्रीश्चैव धर्मस्तत्र जयस्तथा ७ ते देवदानवा प्रीता देवेनोक्ता रजेर्जये ॥ अभ्ययुर्जयमिच्छंतो वृष्णानां भरतर्षभम् ८ सहिस्वर्भानुदौ हि त्रिप्रभायां समपद्यत ॥ राजा परमतेजस्वी सोमवंशप्रवर्द्धनः ९ ते हृष्टमनसः सर्वे रजिर्देवाश्च दानवाः ॥ ऊचुरस्माज्जयायत्वं गृहाण वरकार्मुकम् १० अथोवाच रजिस्तत्र तयोर्वै देवदैत्ययोः ॥ स्वार्थज्ञः स्वार्थमुद्दिश्य यशःस्वं च प्रकाशयन् ११ ॥ रजिरुवाच ॥ ॥ यदि दैत्यगणान्सर्वान् जित्वा शक्रपुरोगमाः ॥ इंद्रा भवामि धर्मेण ततो योत्स्यामि संयुगे १२ देवाः प्रथमतो भूय प्रत्यूचुर्हृष्टमानसाः ॥ एवं यथेष्टं नृपते क्वमः संपद्यतां तव १३ श्रुत्वा सुरगणानां तु वाक्यं राजा रजिस्तदा ॥ पप्रच्छा सुरमुख्यांस्तु यथा देवान् पृच्छत १४ दानवादप्यपूर्णास्तु स्वार्थमेवानुगम्य ह ॥ प्रत्यूचुस्तं नृपवरं साभिमानमिदं वचः १५ अस्माकमिंद्रः प्रहादो यस्यार्थे विजयामहे ॥ अस्मिंस्तु समये राजरतिष्ठेथाराजसत्तम १६ स तथेति ब्रुवन्नेव देवैरप्यभिचोदितः ॥ भविष्यसीद्राजित्वैवं देवैरुक्तस्तु पार्थिवः ॥ जघान दानवान्सर्वान्येव ध्यावज्रपाणिनः १७

अष्टाविंशोऽध्यायः अयो उच्यते रजिर्विक्रमः ॥ महेन्द्रस्य च्युतिः स्वर्मात्म्यतिष्ठान्बुद्धिजाततः ॥ १ ॥ अयोः स्वर्भानोः राहोः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ यत्र काले समुत्पन्ने उपस्थिते ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ देवेन ब्रह्मण रजैः रजिर्माप्यजयमिच्छंतः सतः जयेजयनिमित्तं भरतर्षभ रजिर्भयः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ भो शक्रपुरोगमाः भो देवाः पाठां वरे सुगमं ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ वज्रपाणिनः ध्यावज्रपाणेः ॥ १७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ दिवं ब्रह्मलोकं प्राप्ते सति आचारात्पितृव्यं सर्वैर्भ्रातृभिर्विभज्य ग्राह्यमिति व्यवहारात् ॥ २२ ॥ २३ ॥ महाश्वासावबलश्चेति अति दुर्बल इत्यर्थः ॥ २४ ॥
॥ २५ ॥ २६ ॥ हे शक्र यदि त्वया हं पूर्वमेव एवं चोदितस्यापतहि त्वत्प्रियार्थममकर्तव्यं कर्तुमयोग्यं कुशास्त्रप्रणयनं कर्तव्यं नाम विष्यत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ नास्ति धर्म ईश्वर इ

सविप्रनष्टदिवानां परमश्रीः श्रियं वशी ॥ निहत्य दानवान् सर्वानाजहार राजेः प्रभुः १८ ततो रजिं महावीर्यं देवैः सह शतक्रतुः ॥ रजेः पुत्रो हामित्युक्त्वा पुनरेवा ब्र
वीद्वचः १९ इंद्रो सितातदेवानां सर्वेषां नात्र संशयः ॥ यस्याहमिंद्र पुत्रस्ते ख्यातियास्यामि कर्मभिः २० स तु शक्रवचः श्रुत्वा वंचितस्तेन मायया ॥ तथेत्ये
वा ब्रवीद्राजा प्रीयमाणः शतक्रतुं २१ तस्मिंस्तु देवसदृशो दिवं प्राप्ते महीपतौ ॥ दायार्थमिंद्रादाजहुराचारात्तनयारजेः २२ पंचपुत्रशतान्यस्य तद्वै स्थानं शत
क्रतोः ॥ समाक्रमंत बहुधा स्वर्गलोकं त्रिविष्टपं २३ ततो बहुतिथे काले समतीते महाबलः ॥ हतराज्यो ब्रवीच्छक्रो हतभागो बृहस्पतिम् २४ ॥ इंद्र उवाच ॥
बदरीफलमात्रं वै पुरोडाशविधत्स्व मे ॥ ब्रह्मर्षे येन तिष्ठेयं तेजसाप्यायितः सदा २५ ब्रह्मन्ष्टशो हं विमना हतराज्यो हताशनः ॥ हतौ जा दुर्बलो मूढो रजिपुत्रैः कृतः
प्रभो ॥ २६ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ यद्येवं चोदितः शक्र त्वया स्यात्पूर्वमेव हि ॥ नाभविष्यत्त्वत्प्रियार्थमकर्तव्यं ममानघ २७ प्रयतिष्यामि देवैर्द्रव्यत्प्रियार्थं न
संशयः ॥ यथा भागं च राज्यं च न चिरात्प्रतिलप्स्यसे २८ तथा तात करिष्यामि माभूते विकृवं मनः ॥ ततः कर्मचकारास्य तेजसो वर्द्धनं तदा २९ तेषां च बुद्धि
संमोहमकरो द्विजसत्तमः ॥ नास्ति वादार्थशास्त्रं हि धर्मविद्वेषणं परं ३० परमं तर्कशास्त्राणामसत्तां तन्मनो नुगं ॥ न हि धर्मप्रधानानां रोचते तत्कथांतरे
३१ ते तद्बृहस्पतिकृतं शास्त्रं श्रुत्वा लपचेतसः ॥ पूर्वोक्तधर्मशास्त्राणामभवनद्वेषिणः सदा ३२ प्रवक्तुर्न्यायरहितं तन्मतं बहुमे निरे ॥ तेनाधर्मेण ते पापाः सर्व ए
व क्षयंगताः ३३ त्रैलोक्यराज्यं शक्रस्तु प्राप्य दुष्प्रापमेव च ॥ बृहस्पतिप्रसादाद्विपरां निर्वृतिमभ्ययात् ३४ ते यदा तु सुसंमूढा रागे न्मत्ता विधर्मिणः ॥ ब्रह्म
द्विषश्च संवृता हतवीर्यपराक्रमाः ३५ ततो लेभे सुरैश्चर्यमिंद्रः स्थानं तथोत्तमम् ॥ हत्वारजिसुतान् सर्वान् कामक्रोधपरायणान् ३६ य इदं च्यावनं स्थानात्प्रति
ष्ठां च शतक्रतोः ॥ शृणुयाद्धारयेद्वापि न स दौरात्म्यमाप्नुयात् ॥ ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे हरिवंशपर्वणि आयुर्वंश कीर्तनं नाम अष्टाविंशोऽध्यायः
॥ २८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ रंभोनपत्यस्तत्रासीद्वंशं वक्ष्याम्यनेन सः ॥ अनेन सः सुतो राजा प्रतिक्रान्ना महायशाः १ प्रतिक्रान्तसुतश्चापि मृजयो नाम विश्रु
तः ॥ मृजयस्य जयः पुत्रो विजयस्तस्य चात्मजः २

तिवादीयप्रतप्तास्तिवादस्य तच्च तदर्थशास्त्रं च तत्र नास्ति वादार्थशास्त्रम् ॥ ३० ॥ कथांतरे वार्ताप्रसंगेऽपि ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रवक्तुः उपदेशः ॥ ३३ ॥ निर्वृतिं सुखम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
॥ ३७ ॥ इति हरिवंशोऽष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ विंशेन वाधिकेऽध्याये प्रोक्त आनेन सोन्वयः ॥ तद्वातुः क्षत्रवृद्धरयवृद्धशर्मैतियो भवत् ॥ १ ॥ रंभः ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ क्षत्रवृद्धस्य वृद्धशर्मापरपर्यायस्य ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ गृत्समदसंततौ शुनकादयो ब्राह्मणाः अन्ये क्षत्रियादयश्च गृद्धाः पुत्रा जाताः शलः मध्यमः सप्तहोत्रपुत्रः तस्यात्मजः शलात्मजः ॥ ८ ॥ काशः शुनहोत्रस्य प्रथमः पुत्रः तस्य अपत्यानिकाशयः तेषु दीर्घतपाः प्रथम इति शेषः ततो धन्वाख्यात् धन्वंतरिर्जातः ॥ ९ ॥ पुनरिति समुद्रात् उत्पत्तिमपेक्ष्य द्वितीयवारं जज्ञिवान् जातः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ कलशात् समुद्रात् अभ्यसन् विष्णुं जपन् ध्यायन्वा ॥ १३ ॥ अप्सु जातत्वा दलस्त्वमिति होवाच विष्णुरिति शेषः ॥ १४ ॥ १५

विजयस्य कृतिः पुत्रस्तस्य हर्यश्वतः सुतः ॥ हर्यश्वतसुतो राजा सहदेवः प्रतापवान् ३ सहदेवस्य धर्मात्मानदीन इति विश्रुतः ॥ नदीनस्य जयत्सेनो जयत्सेनस्य संकृतिः ४ संकृतेरपि धर्मात्मा क्षत्रधर्मा महायशाः ॥ अनेन सः समाख्याताः क्षत्रवृद्धस्य मेशृणु ५ क्षत्रवृद्धात्मजस्तत्र सुनहोत्रो महायशाः ॥ सुनहोत्रस्य दायदास्त्रयः परमधार्मिकाः ६ काशः शलश्च द्वावेतौ तथा गृत्समदः प्रभुः ॥ पुत्रो गृत्समदस्य पिशुनको यस्य शौनकाः ७ ब्राह्मणाः क्षत्रियाश्चैव वैश्याः शूद्रास्तथैव च ॥ शलात्मजश्चाष्टिषेणस्तनूजस्तस्य काशकः ८ काशस्य काशयो राजन् पुत्रो दीर्घतपास्तथा ॥ धन्वस्तु दीर्घतपसो विद्वान् धन्वंतरिस्ततः ९ तपसो ते सुमहतो जातो वृद्धस्य धीमतः ॥ पुनर्धन्वंतरिर्देवो मानुषेष्विह जज्ञिवान् १० जनमेजय उवाच ॥ कथं धन्वंतरिर्देवो मानुषेष्विह जज्ञिवान् ॥ एतद्वेदितुमिच्छामि तन्मे ब्रूहि यथा तथम् ११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धन्वंतरेः संभवो यं श्रूयतां भरतर्षभ ॥ जातः सहिसमुद्रात्तु मथ्यमाने पुरामृते १२ उत्पन्नः कलशात् पूर्वं सर्वतश्चाश्रित्य वृत्तः ॥ अभ्यसन् सिद्धिकायां हि विष्णुं दृष्ट्वा हितस्थिवान् १३ अलस्त्वमिति होवाच तस्मादलस्तु सः स्मृतः ॥ अलः प्रोवाच विष्णुं त्रैतवपुत्रोऽस्मि वै प्रभो १४ विधत्स्व भागं स्थानं च मम लोके सुरेश्वर ॥ एवमुक्तः सदृष्ट्वा वै तथ्यं प्रोवाच तं प्रभुः १५ कृतो यज्ञविभागो हियज्ञियैर्हिसुरैः पुरा ॥ देवेषु विनियुक्तं हि विद्विहोत्रं महर्षिभिः १६ न शक्यमुपहोमा वै तुभ्यं कर्तुं कदाचन ॥ अर्वाक् भूतो सिदेवानां पुत्रत्वं तु न हीश्वरः १७ द्वितीयायां तु संभूत्यां लोके ख्यातिं गमिष्यसि ॥ अणिमादिश्च ते सिद्धिर्गर्भस्थस्य भविष्यति १८ तेनैव त्वं शरीरेण देवत्वं प्राप्स्यसे प्रभो ॥ चरुमंत्रैर्ब्रूतेर्जाप्यैर्यक्ष्यंति त्वां द्विजातयः १९

होत्रं होम्यम् विनियुक्तं विद्विजानीहि ॥ १६ ॥ उपहोमाः नारिष्ठादयः शूद्रास्तुभ्यं महते दातुमयोग्या इति भावः मुख्यहोममेव मदर्थं कल्पयेत् याशंकायामाह अर्वागिति हे पुत्रत्वं तु इदाभीतनोसि अतस्त्वदर्थेऽन्यदेविकं प्रधानं कल्पयितुमशक्यमित्यर्थः ॥ १७ ॥ संभूत्यां जन्मानि ॥ १८ ॥ तेनैव द्वितीयेनैव अयं भावः सोपानारोहक्रमेणाधिकारिकेऽग्नौ ऊर्ध्वपदमाकृतिस्तत्पुन्यो मूषौ लब्धकर्मात्तस्यानमारोहति यथोक्तं धन्वंतराध्यायेनैव कृत्वा कर्मादिव्यातिब्रह्मलोकं सनातनम् ॥ ततो न्येतपसा युक्ताः स्थानमापूरयंत्युतोति ॥ १९ ॥

अष्टवेति चिकित्सागानां भेदादायुर्वेदस्याप्यष्टधात्वं च अंगानि वैद्यके उक्तानि कायबालग्रहोर्ध्वागशल्यदंष्ट्राजरावृषान् ॥ अष्टावंगानितस्याहुश्चिकित्सायेषुर्लभ्यतेति ॥ कायचिकित्सा बालचिकित्सेत्यादि ग्रहोमृतप्रेतादिः उर्ध्वागंशिरोनेत्रादि शल्यं शस्त्रघातादिदंष्ट्रास्यावरजंगमात्मकं विषं तेषांचिकित्सा जरारसायनादिनाजरायाः दूरीकरणं वृषांजीकरणतंत्रम् अवश्यंभावित्वं पूर्वकल्पसदृशत्वादुत्तरकल्पस्य तच्च प्रजापतिरेव वेद २० २१ धिन्वनप्रीणयन् देवादीनिति शेषः २२ अब्जधन्वंतरिदेव आराधितवान् २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ एत

अष्टधात्वं पुनश्चैवमायुर्वेदं विधास्यसि ॥ अवश्यं भावी ह्यर्थो यं प्राग्दृष्टस्त्वज्ज्योनिना २० द्वितीयं द्वापरं प्राप्य भवितात्वं न संशयः ॥ इमं तस्मै वरं दत्त्वा विष्णुरंतर्दधे पुनः २१ द्वितीये द्वापरे प्राप्ते सौ न होत्रिः सकाशिराट् ॥ पुत्रकामस्तपस्तेपे धिन्वन्दीर्घतपास्तदा २२ प्रपद्ये देवतां तां तु यामे पुत्रं प्रदास्यति ॥ अहं देवं सुतार्थाय तदाराधितवान्नृपः २३ ततस्तुष्टः स भगवानज्जः प्रोवाच तं नृपम् ॥ यदीच्छसि वरं ब्रूहि तत्ते दास्यामि सुव्रत २४ ॥ नृप उवाच ॥ भगवन् यदि तुष्टस्त्वं पुत्रो मे ख्यातिमान् भव ॥ तथेति समनुज्ञाय तत्रैवांतरधीयत २५ तस्य गेहे समुत्पन्नो देवो धन्वंतरिस्तदा ॥ काशिराजो महाराज सर्वरोगप्रणाशनः २६ आयुर्वेदं भरद्वाजात् प्राप्येह भिषजां क्रियाम् ॥ तमष्टधा पुनर्धस्य शिष्येभ्यः प्रत्यपादयत् २७ धन्वंतरेस्तु तनयः केतुमानिति विश्रुतः ॥ अथ केतुमतः पुत्रो वीरो भीमरथः स्मृतः २८ सुतो भीमरथस्यापि दिवो दासः प्रजेश्वरः ॥ दिवो दासस्तु धर्मात्मा वाराणस्य धिपो भवत् २९ एतस्मिन्नेव काले तु पुरी वाराणसी नृप ॥ शून्यां निवासयामास क्षेमको नाम राक्षसः ३० शप्ताहिसामतिमतानि कुंभेन महात्मना ॥ शून्या वर्षसहस्रं वै भवित्रीनात्र संशयः ३१ तस्यां तु राक्षसायां दिवो दासः प्रजेश्वरः ॥ विषयांते पुरी रम्यां गोमत्यां सन्यवेशयत् ३२ भद्रश्रेण्यस्य पूर्वतु पुरी वाराणसीत्यभूत् ॥ भद्रश्रेण्यस्य पुत्राणां शतमुत्तमधन्विनाम् ३३ हत्वानिवेशयामास दिवो दासो नरर्षभः ॥ भद्रश्रेण्यस्य तद्राज्यं हतं तेन बलीयसा ३४ जनमेजय उवाच ॥ वाणरसीं निकुंभस्तु किमर्थं शप्तवान् प्रभुः ॥ निकुंभकश्च धर्मात्मा सिद्धिक्षेत्रं शशाप यः ३५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दिवो दासस्तु राजर्षिर्नगरीं प्राप्य पार्थिवः ॥ वसतिस्ममहातेजा रफीतायां तु नराधिपः ३६ एतस्मिन्नेव काले तु कृतदारो महेश्वरः ॥ देव्याः सप्रियका मस्तु न्यवसच्छशुरांतिके ३७

स्मिन् दिवो दासराज्यस्य काले शून्यां सती पश्चाद्राक्षसो रुद्रानुचरः निवासयामास ३० शून्यत्वे हेतुमाह शप्ताहीति निकुंभेन रुद्रगणेन ३१ विषयांते गोमत्यां स्वदेशसीमि गोमतीतीरे ३२ भद्रश्रेण्यस्य यदुवंशमहिष्मत्पुत्रस्य ३३ ३४ सिद्धिक्षेत्रं मोक्षक्षेत्रम् ३५ ३६ श्वशुरस्याहिमालयस्यांतिके यदा वसत्तदैव दिवो दासो वाराणसीं प्राप्तवानित्यर्थः ३७

॥ ३८ ॥ मेनापार्वत्याजननीजुगुप्सतेनिंदति ॥ ३९ ॥ निंदामेवाह सपार्षदइति ॥ ४० ॥ अवरदा अवरान्नीचान् शिवनिंदकान्दक्षादीन्त्यतिखंडयतीतितथापूर्वाशिवानिंदकःपितामे
हत्तइदानींतादृशीमातरंमार्हिसेयमित्यभिप्रायेणशिवपार्श्वमुपागमत् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ वासार्थं वाराणसीमितिसंबंधः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ निदर्शयामास प्रत्ययं

देवाज्ञयापार्षदायेत्वधिरूपास्तपोधनाः ॥ पूर्वोक्तैरुपदेशैश्चतोषयंतिस्मपार्वतीम् ३८ हृष्यतेवैमहादेवीमेनानैवप्रहृष्यति ॥ जुगुप्सत्यमकृतांवेदेवीदेवं
तथैवसा ३९ सपार्षदस्त्वनाचारस्तवभर्तामहेश्वरः ॥ दारिद्रःसर्वदैवासौशीलंतस्यनवर्तते ४० मात्रातथोक्तावरदास्त्रीस्वभावाच्चचुक्रुधे ॥ स्मितंकृत्वाचव
रदाभवपार्श्वमथागमत् ४१ विवर्णवदनादेवीमहादेवमभाषत ॥ नेहवत्स्याम्यहं देवनयमांस्वंनिकेतनम् ४२ तथाकर्तुंमहादेवःसर्वलोकानवैक्षत ॥ वासार्थं
रोचयामासपृथिव्यांकुरुनंदन ४३ वाराणसीमहातेजाःसिद्धिक्षेत्रंमहेश्वरः ॥ दिवोदासेनतांज्ञात्वानिविष्टानगरींभवः ४४ पार्श्वेतिष्ठंतमाहूयनिकुंभमिदम्
ब्रवीत् ॥ गणेश्वरपुरीं गत्वाशून्यांवाराणसींकरु ४५ मृदुनैवाभ्युपायेनह्यातिवीर्यःसपार्थिवः ॥ ततो गत्वानिकुंभस्तुपुरींवाराणसीतदा ४६ स्वप्नेनिदर्शया
मासकंदुकं नामनापितम् ॥ श्रेयस्तेहंकरिष्यामिस्थानंमेरचयानघ ४७ मद्रूपांप्रतिमांकृत्वानगर्यतेतथैवच ॥ ततःस्वप्नेयथोदिष्टंसर्वकारितवानृप ४८
पुरीद्वारेतुविज्ञाप्यराजानंचयथाविधि ॥ पूजांतुमहर्तोतस्यनित्यमेवप्रयोजयत् ४९ गंधैश्चधूपमाल्यैश्चप्रोक्षणीयैस्तथैवच ॥ अन्नपानप्रयोगैश्चअत्यद्भु
तमिवाभवत् ५० एवंपूज्यतेतत्रनित्यमेवगणेश्वरः ॥ ततोवरसहस्रंतुनागराणांप्रयच्छति ॥ पुत्रानहिरण्यमायुश्चसर्वान्कामांस्तथैवच ५१ राजस्तुम
हिषीश्रेष्ठासुयशानामविश्रुता ॥ पुत्रार्थमागतादेवीसाध्वीराज्ञाप्रचोदिता ५२ पूजांतुविपुलांकृत्वादेवीपुत्रमयाचत ॥ पुनःपुनरथागत्यबहुशःपुत्रकारणा
त् ५३ नप्रयच्छतिपुत्रंहिनिकुंभःकारणेनहि ॥ राजातुयदिनःकुप्येत्कार्यसिद्धिस्ततोभवेत् ५४ अथदीर्घेणकालेनक्रोधोराजानमाविशत् ॥ भूतएषमहा
न्दारिनागराणांप्रयच्छति ५५ प्रीतांवरान्वैशतशोममर्किनप्रयच्छति ॥ मामकैःपूज्यतेनित्यंनगर्यामिसदैवहि ५६ विज्ञापितोमयात्यर्थंदेव्यामेपुत्रकार
णात् ॥ नददातिचपुत्रंमेकतघ्रकेनहेतुना ५७ ततो नार्हतिसत्कारंमत्सकाशाद्विशेषतः ॥ तस्मात्तुनाशयिष्यामिस्थानमस्यदुरात्मनः ५८ एवंसतुविनि
श्चित्यदुरात्मारजकिल्बिषी ॥ स्थानंगणपतेस्तस्यनाशयामासदुर्मतिः ५९ भग्नमायतनंहृष्ट्वाराजानमशपत्प्रभुः ॥ यस्मादनपराधस्यत्वयास्थानंविना
शितम् ॥ पुर्यकस्मादियंशून्यातवनूनंमविष्याति ६०

उत्पादितवान् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ राजानंविज्ञाप्ययथोदिष्टंप्रतिमादिकंनगर्यतेनगराद्वहिर्निकटेकारितवानितियोजना ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

॥ ५७ ॥ ५८ ॥ राजासासौकिर्बिषीतिसमासः ॥ ५९ ॥ प्रभुःनिकुंभः ॥ ६० ॥

शून्यासूचितिशेषः द्वितीयोत्पाठेशस्वेत्यस्यापेनकृत्वेत्यर्थः इहास्वर्गगतइत्यत्रेवधात्वर्थस्यकरणत्वेनैवान्वयः ६१ पदंस्थानं मोक्षलक्ष्मीविलासाख्यंप्रासादं ६२ देवःस्वरूपानुरूपेत्तत्र
रमतेदेवीपुमायास्वरूपा स्वोच्छेदेहतौतत्रक्षेत्रेनरमतइतिभावः गृहविस्मयात् गृहेऽविमुक्तेयोविस्मयः आश्चर्यम् अनधिकारिणामपिमुक्तिप्रदानम् तस्मात्हेतोर्नरमतेअत्रपुर्यामितिसं
बंधः सार्द्धः ६३ अहंनित्यमुक्तईश्वरोवेदमगृहंशरीराख्यंननिवत्स्यामिनिवासयितुंनेच्छामि हियस्मात्तमेममगृहंअविमुक्तम् यत्कालत्रयेऽपिनविमुक्तंअहेयानृपादेयात्मस्वरूपत्वात् तदे
वप्रत्यक्षैतन्यंममगृहम् स्वेमहिम्निप्रतिष्ठितोहंदेहप्रतिष्ठोनमविष्यामीत्यर्थः तत्रत्वदिष्टेसंसारप्रदेशेगृहंत्वत्पितृगृहमितिकथापक्षे अन्यथात्वमेवदेहंप्राप्नुहि अहंत्वसंगएवास्मीत्यर्थः एतेन
काशीत्यागएवसंसारस्वीकारः तदत्यागएवमोक्षाख्यास्वरूपस्थितिरितिदर्शितम् ६४ श्रीणिश्रवणमननध्यानानि अंबकानिनेप्राणीवज्ञापकानिदस्यसंयंबकः तथाचश्रुतिरात्मावाअरेद्र
ष्टव्य श्रोतव्योमंतव्योनिदिध्यासितव्यइत्यात्मदर्शनसाधनत्वेनश्रवणादित्रयम् विधत्ते अतएवत्रिपुरांतकः त्रयाणांस्थूलसूक्ष्मकारणानांपुराणशरीराणांअंतकोविनाशकः प्रविलापनकर्ता

ततस्तेनतुशापेनशून्यावाराणसीतदा ॥ शप्त्वापुरीनिकुंभस्तुमहादेवमथागमत् ६१ अकस्मात्तुपुरीसातुविद्रुतासर्वतोदिशम् ॥ त
स्यांपुर्यातितोदेवोनिर्ममेपदमात्मनः ६२ रमतेतत्रवैदेवोरममाणोगिरेःसुताम् ॥ नरर्तितत्रवैदेवीलभतेगृहविस्मयात् ॥ वसाम्यत्रन
पुर्यातुदेवीदेवमथाब्रवीत् ६३ ॥ देवउवाच ॥ नाहंवैमनिवत्स्यामिअविमुक्तंहिमेगृहम् ॥ नाहंतत्रगमिष्यामिगच्छदेविगृहंप्रति ६४
हसन्नुवाचभगवान्त्र्यंबकस्त्रिपुरांतकः ॥ तस्मात्तदविमुक्तंहिप्रोक्तंदेवेनवैस्वयम् ६५ एवंवाराणसीशप्ताअविमुक्तंचकीर्तितम् ६६ य
स्मिन्वसतिवैदेवःसर्वदेवनमस्कृतः ॥ युगेषुत्रिषुधर्मात्मासहदेव्यामहेश्वरः ६७ अंतर्धानंकलौयातितत्पुरंहिमहात्मनः ॥ अंतर्हितेपु
रेतस्मिन्पुरीसावसतेपुनः ॥ एवंवाराणसीशप्तानिवेशंपुनरागता ६८

अविद्यास्वरूपाप्येषापुरतत्त्वंनजानातीतिहसन यस्मान्महादेवेनअविमुक्तंहिमेगृहमित्युक्तं तस्मात्तदविमुक्तसंज्ञंवाराणसीक्षेत्रं ६५ अत्राप्रकृतस्याविमुक्तस्यकीर्तनंउपरिधारणन्यायेनच
वाराणस्यामुख्यमविमुक्तत्वंदर्शयति तथाहिजाबालाः सोविमुक्तेप्रतिष्ठितइत्यविमुक्तप्रतिष्ठत्वमात्मनउपक्षिप्य कुप्रतदविमुक्तमित्याकांक्षायांवरणायांनास्यांचमध्येपतिष्ठितइत्याधिमौ
तिकमविमुक्तंउक्त्वाकतमञ्चास्यस्थानंभ्रुवोर्घ्राणस्यचयःसंधिरितिप्रभ्रूवकंशरीरेतत्स्थानं भ्रूघ्राणसंधिरित्यामनंति विस्तरस्त्वस्मत्कृतायामविमुक्तनिरुक्तौद्रष्टव्यः ६६ ६७ अंतर्द्धानमि
तिसार्धः पुरमस्यास्तीतिपुरीमहादेवःअंतर्हितायामपिपुर्याम् स्वयमंतर्हितःसनवसति देवताप्रतिमाद्युच्छेदेपिदेवतासान्निध्यंननिवर्ततइत्यर्थः पुनःकृतयुगारंभेपुरीनगरीवसतइतिव्या
ख्यानोपिअंतर्धानमात्रंपुर्याउक्तंनतूच्छेदः एवंपुरपतेरपिद्रष्टव्यम् किंच यावत्कलेःसंख्यांशोस्तितावदब्रह्मापरधर्माणांकियतामप्यनुवृत्तेःषट्त्रिंशत्सहस्रवत्सरपर्यंतंकलावपिपुरीनांतर्हिता
भवतितन्निवृत्तौकेवलस्यकलेःप्रवृत्तौसत्यामेवचभवति अन्ययासंप्रत्युपलंभोनयुज्यतेतिदिक् ६८

भद्रश्रेण्यस्यपुत्रशतंहत्वातेषुचरमोदुर्दमो बालत्वादुपेक्षितः बालवृत्तिसंधिरार्धः घृणयादयया ६९ दायाद्यं पुत्रत्वं कृतवानस्वीकृतवान् आज-हे आहतं दुर्दमेनेत्युत्तरेणान्वयः ७० ७१ तेनवा लेनैवमहतं अपत्तं तस्य दुर्दमस्य राज्यमिति शेषः ७२ ७३ ७४ ७५ लोपामुद्रा अगस्त्यभार्या शापस्य निकुम्भदत्तस्य ७६ रम्यामितिसहस्रवर्षपर्यंतं राक्षसाधिष्ठितत्वादरम्यैवपुरा आसीदि

भद्रश्रेण्यस्यपुत्रेवैदुर्दमो नाम विश्रुतः ॥ दिवोदासेन बालेति घृणया सविवर्जितः ६९ हैहयस्य तु दायाद्यं कृतवानवैमहीपतिः ॥ आज-हे पितृदायाद्यं दिवोदा सहतंबलात् ७० भद्रश्रेण्यस्यपुत्रेण दुर्दमेन महात्मना ॥ वैरस्यांतं महाराज क्षत्रियेण विधित्सता ७१ दिवोदासा हृवद्वत्यां वीरो जज्ञे प्रतर्दनः ॥ तेन पुत्रेण बाले न प्रहृतं तस्य वै पुनः ७२ प्रतर्दनस्य पुत्रौ द्वौ वत्सभागौ विभूवतुः ॥ वत्सपुत्रो ह्यलर्कस्तु सन्नतिस्तस्य चात्मजः ७३ अलर्कः काशिराजस्तु ब्रह्मण्यः सत्यसंग रः ॥ अलर्कप्रतिराजर्षिलोकैर्गौतः पुरातनैः ७४ षष्टिवर्षमहस्त्राणि षष्टिवर्षशतानि च ॥ युवारूपेण संपन्न आसीत् काशिकुलोद्बहः ७५ लोपामुद्राप्रसादेन प रमायुरवापसः ॥ तस्यासीत् सुमहद्राज्यं रूपयौवनशालिनः ॥ शापस्यांते महाबाहुर्हत्वा क्षेमकराक्षसम् ७६ रम्यानिवेशयामास पुरीं वाराणसीं पुनः ॥ सन्नते रापि दायादः सुनीथो नाम धार्मिकः ७७ सुनीथस्य तु दायादः क्षेम्यो नाम महायशः ॥ क्षेम्यस्य केतुमान् पुत्रः सुकेतुस्तस्य चात्मजः ७८ सुकेतोस्तनयश्चापि ध र्मकेतुरिति स्मृतः ॥ धर्मकेतोस्तु दायादः सत्यकेतुर्महारथः ७९ सत्यकेतुस्तु तश्चापि विभुर्नाम प्रजेश्वरः ॥ आनर्तस्तु विभोः पुत्रः सुकुमारस्तु तत्सुतः ८० सु कुमारस्य पुत्रस्तु घृष्टकेतुः सुधार्मिकः ॥ घृष्टकेतोस्तु दायादो वेणुहोत्रः प्रजेश्वरः ८१ वेणुहोत्रस्तु तश्चापि भर्गो नाम प्रजेश्वरः ॥ वत्सस्य वत्सभूमिस्तु भृगुभूमिस्तु भार्गवात् ८२ एते त्वंगिरसः पुत्रा जातावंशे धर्मभार्गवे ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्यास्तयोः पुत्राः सहस्रशः ॥ इत्येते काशयः प्रोक्तान् नहुषस्य निबोध मे ८३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशपर्वणि एकोनत्रिंशोऽध्यायः २९ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उत्पन्नाः पितृकन्यायां विरजायां महौजसः ॥ नहुषस्य तु दाया दाः षडिन्द्रोपमतेजसः १ यतिर्ययातिः संयाति रायतिः पांचिको भवः ॥ सुयातिः षष्ठस्तेषां वैययातिः पार्थिवोऽभवत् २ यतिर्ज्येष्ठस्तु तेषां वैययातिस्तु ततः पर म् ॥ ककुत्स्थकन्यागानां मलेभे परमधार्मिकः ॥ यतिस्तु मोक्षमास्थाय ब्रह्मभूतोऽभवन्मुनिः ३

तिमन्यते सन्नते रलर्कपुत्रस्य ७७ ७८ ७९ ८० ८१ वत्सस्य अलर्कपितुः पुत्रांतरमाह वत्सभूमिरिति भार्गवात् वत्सभ्रातुः ८२ अंगिरसः गालवस्यांगिरसत्वात् भार्गवे विश्वामित्रस्य भार्गवत्वात् तयोः वत्सभूमिभृगुभूम्योः काशयः काशवंश्याः ८३ इति हरिवंशटीकायां एकोनत्रिंशोऽध्यायः २९ ॥ ७३ ॥ त्रिंशोऽध्यायः २९ ॥ ७३ ॥ त्रिंशोऽध्यायः २९ ॥ ७३ ॥ उत्पन्नाः पितरः सुत्वासांज्ञावैश्यपुज्यास्तेषां कन्यायां विरजा रुयायाम् १ २ मोक्षं मोक्षमार्गम् ३

यथातेर्भायीतरमाह देवयानीमिति ॥ ४ ॥ ५ ॥ असंगंसर्वत्रास्वलितगतिम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ शापेकारणमाह गार्ग्यस्यहीति वाक्शूरं निष्ठुरमापिणमिति हिंसने हेतुः ॥
 १० ॥ लोहगंधिः बाह्यसदृशः लोहोऽस्त्रीशस्त्रके लोहोर्जो कके इति मेदिनी जोककः पतितः ज्ञातिबाह्य इति यावत् जुगित्यागे इत्यस्य रूपम् ॥ ११ ॥ संविदमस्त्वास्थ्यज्ञानोपायम् इंद्रो
 तेषां ययातिः पंचानां विजित्य वसुधामिमाम् ॥ देवयानीमुशनसः सुतां भार्यामवापसः ॥ शर्मिष्ठामासुरीं चैव तनयां वृषपर्वणः ४ यदुच्यते
 सुचैव देवयानी व्यजायत ॥ द्रुह्यं चानुंच पूरुंच शर्मिष्ठा वार्षपर्वणी ५ तस्मै शक्रो ददौ प्रीतो रथं परमभास्वरम् ॥ असंगं कांचनं दिव्यं दि
 व्यैः परमवाजिभिः ६ युक्तं मनोजवैः शुभ्रैर्येन भार्यामुवाहसः ॥ स तेन रथमुख्येन षड्भ्रात्रेणाजयन्महीम् ॥ ययातिर्युधिदुर्ध्वस्तथा दे
 वान्सवासवान् ७ सरथः पौरवाणां तु सर्वेषामभवत्तदा ॥ यावत्तु वसुनाम्नोर्विकौरवाज्जनमेजयः ८ कुरोः पुत्रस्य राजेन्द्रराज्ञः पारीक्षित
 स्यह ॥ जगाम सरथो नाशं शापाद्गार्ग्यस्य धीमतः ९ गार्ग्यस्य हि सुतं बालं सराजा जनमेजयः ॥ वाक्शूरं हिंसयामास ब्रह्महत्यामवापसः
 १० सलोहगंधीराजर्षिः परिधावन्निस्ततः ॥ पौरजानपदैस्त्यक्तो न लेभे शर्मकं हिंचित् ११ ततः सदुःखसंतप्तो नालभत्सांवेदं कचित्
 ॥ इंद्रोतः शौनकं राजा शरणं प्रत्यपद्यत १२ याजयामास चेंद्रोताः शौनको जनमेजयं ॥ अश्वमेधेन राजानं पावनार्थं द्विजोत्तमः १३ स
 लोहगंधो व्यनशत्तस्यावभृथमेत्यह ॥ सच दिव्यो रथो राजन्वसोश्चेदिपतेस्तदा ॥ दत्तः शक्रेण तुष्टेन लेभे तस्माद्बृहद्रथः १४ बृहद्रथात्क्रमे
 णैव गतो बार्हद्रथं नृपम् ॥ ततो हत्वा जरासंधं भीमस्तं रथमुत्तमम् १५ प्रददौ वासुदेवाय प्रीत्या कौरवनंदनः ॥ सप्तद्वीपां ययातिस्तु जिन्वा
 पृथ्वीं ससागरां १६ व्यभजत्पंचधाराजन्पुत्राणां नाहुपस्तदा ॥ दिशि दक्षिणपूर्वस्यां तुर्वसुं मतिमान्नृपः १७ प्रतीच्यामुत्तरस्यां च द्रु
 त्युंचानुंच नाहुपः ॥ दिशि पूर्वोत्तरस्यां वैयदुं ज्येष्ठं न्ययोजयत् १८ मध्ये पूरुंच राजानमभ्यर्षिंच तनाहुपः ॥ तैरियं पृथिवी सर्वासप्तद्वीपा
 सपत्तना १९ यथा प्रदेशमद्यापि धर्मेण प्रतिपाल्यते ॥ प्रजास्तेषां पुरस्तात्तु वक्ष्यामि नृपसत्तम २० धनुर्न्यस्य पृथ्वांश्च पंचभिः पुरुषैः
 भैः ॥ जरावानभवद्राजा भारमावेश्य बंधुपु ॥ निःक्षिप्तशस्त्रः पृथिवीं निरीक्ष्य पृथिवीपतिः २१ प्रीतिमानभवद्राजा ययातिरपराजितः ॥
 एवं विभज्य पृथिवीं ययातिर्यदुमब्रवीत् २२ जरां मे प्रतिगृहीत्व पुत्रकृत्यां तरेण वै ॥ तरुणस्तवरूपेण च रेयं पृथिवीमिमाम् ॥ जरां त्वयि स
 माधाय तं यदुःप्रत्युवाचह २३

तद्द्वोऽदंतः सांतश्च ॥ १२ ॥ १३ तस्मात्त्वसोः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ दक्षिणपूर्वस्याम् आग्नेयकोणे ॥ १७ ॥ पूर्वोत्तरस्याम् ऐशान्याम् ॥ १८ ॥ मध्ये कुरुपांचालेषु ॥ १९ ॥
 ॥ २० पंचभिः पुत्रैः कृतकृत्यः सन् धनुर्न्यस्तवान् ततश्च जरावान् अमूदित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

अनिर्दिष्टा इदंमेदेहीतिविशेषतोनुक्तमयाचप्रतिश्रुतात्वादिष्टंदास्यामीति तांअज्ञातांअनपाकृत्य ऋणवत्अपरिहृत्य ज्ञाताचेत्स्यात्तार्हितांनिधाय तवजरांगृहीतुंममावकाशःस्यादे
तिभावः २४ २५ २६ २७ कइति पितृवचनमुल्लंघ्यातिथ्यर्थसाधनंधर्मायेतिभावः देशिकः गुरुः विद्याप्रदः २८ २९ ३० पूर्वम् आदिपर्वाणि ३१ ३२ ३३ ३४ अंतम्

अनिर्दिष्टमयाभिक्षाब्राह्मणस्यप्रतिश्रुता ॥ अनपाकृत्यतांराजन्नगृहीष्यामितेजराम् २४ जरायांबहवोदोषाःपानभोजनकारिताः ॥ तस्माज्जरांनतेराज
नगृहीतुमहमुत्सहे २५ संतितेबहवःपुत्रामतःप्रियतरानृप ॥ प्रतिगृहीतुंधर्मज्ञपुत्रमन्यंशृणीष्ववै २६ सएवमुक्तोयदुनाराजाकोपसमन्वितः ॥ उवाचवद
तांश्रेष्ठोययातिर्गर्हयन्सुतम् २७ कआश्रयस्तवान्योस्तिकोवाधर्मोविधीयते ॥ मामनादृत्यदुर्बुद्धेयदहंतवदेशिकः २८ एवमुक्त्वायदुंतातशशापैनंसमन्यु
मान् ॥ अराज्यातेप्रजामृदुभवित्रीतिनराधम २९ सतुर्वसुंचद्वसुंचाप्यनुंचभरतर्षभ ॥ एवमेवाब्रवीद्राजाप्रत्याख्यातश्चतैरपि ३० शशापतानतिकुद्धो
ययातिरपराजितः ॥ यथातेकथितंपूर्वमयाराजर्षिसत्तम ३१ एवंशस्वासुतान्सर्वान्चतुरःपूरुपूर्वजान् ॥ तदेववचनंराजापूरुमप्याहभारत ३२ तरुण
स्तवरूपेणचरेयंपृथिवीमिमाम् ॥ जरांत्वयिसमाधायत्वंपूरोयदिमन्यसे ३३ सजरांप्रतिजग्राहपितुःपूरुःप्रतापवान् ॥ ययातिरपिरूपेणपूरोःपर्यचरन्म
हीम् ३४ समार्गमाणकामानामंतंभरतसत्तम ॥ विश्वाच्यासहितोरेमेवनेचैत्ररथेप्रभुः ३५ यदावितृष्णःकामानांभोगेषुसनराधिपः ॥ तदापूरोःसकाशाद्वै
स्वांजरांप्रत्यपद्यत ३६ तत्रगाथामहाराजशृणुगोताययातिना ॥ याभिःप्रत्याहरेत्कामान्सर्वतोंगानिकूर्मवत् ३७ नजातुकामःकामानामुपभोगेनशाम्य
ति ॥ इविषाळृष्णवर्त्मैवभूयएवाभिवर्धते ३८ यत्पृथिव्यांवीहियवांहिरण्यंपशवःस्त्रियः ॥ नालमेकस्यतत्सर्वमितिपश्यन्नमुह्यति ३९ यदामावंनकुरुतेस
र्वभूतेष्वपापकम् ॥ कर्मणामनसावाचाब्रह्मसंपद्यतेतदा ४० यदान्येभ्योनविभ्येतयदाचास्मान्नविभ्यति ॥ यदानेच्छतिनद्वेष्टिब्रह्मसंपद्यतेतदा ४१ या
दुस्त्यजादुर्मतिभिर्यानजीर्यतिजीर्यतः ॥ योसौप्राणांतिकोरोगस्तांदृष्णांत्यजतःसुखम् ४२ जीर्यतिजीर्यतःकेशादंताजीर्यतिजीर्यतः ॥ जीविताशाधना
शाचजीर्यतोपिनजीर्यति ४३ यच्चकामसुखंलोकेयच्चदिव्यमहत्सुखम् ॥ तृष्णाक्षयसुखस्यैतेनार्हतःषोडशींकलाम् ४४ एवमुक्त्वासराजर्षिःसदारःप्रा
विशद्वनम् ॥ कालेनमहतावापिचचारविपुलंतपः ४५ भृगुतुंगेतपस्तस्वातपसोतेमहातपाः ॥ अनश्रन्देहमुत्मृज्यसदारःस्वर्गमाप्तवान् ४६ तस्यवंशे

पुण्यावसानम् विश्वाचीअप्सराः इंद्रशापात्ककुत्स्थकन्यागोनाप्रीजाता साययातिनाऊडेतिज्ञेयम् ३५ अवितृष्णइतिच्छेदः ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इतिहरिवंशोटीकायात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ एकत्रिंशेपुरोर्वंशे रौद्राश्वस्यसमुद्भवः ॥ तत्पुत्रस्यायं कक्षयोर्वंशस्तावन्निरूप्यते ॥ १ ॥ २ ॥ उत्तमंउत्कृष्टं पौरुषं य
स्मिन् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ धनेयुश्चेत्यत्रवनेनित्यइत्यपिपाठः ॥ १० ॥ स्त्रीरत्नकूटाःस्त्रीरत्नान्युर्वंश्यादीनि कुटीनिहीनानियाम्यस्ताः ॥ ११ ॥ १२ ॥

यदोस्तुशृणुराजर्षेर्वंशराजर्षिसत्कृतम् ॥ यत्रनारायणोजज्ञेहरिर्वृष्णिकुलोद्भवः ४८ धन्यःप्रजावानायुष्मानकीर्तिमांश्चभवेन्नरः ॥ ययातेश्वरितंपुण्यंपठं
ऋष्वन्नराधिप ४९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहीरवंशपर्वणिययातिचरितेत्रिंशोऽध्यायः ३० ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ पुरो
र्वंशमहं ब्रह्मन्श्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ दुह्योश्चानोर्यदोश्चैवतुर्वसोश्चपृथक्पृथक् १ वृष्णिवंशप्रसंगेनस्वंवंशंपूर्वमेवतु ॥ विस्तरेणानुपूर्व्याचतद्भवान्वक्तु
मर्हति २ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ शृणुपुरोर्महाराजवंशमुत्तमपौरुषम् ॥ विस्तरेणानुपूर्व्याचयत्रजातोसिपार्थिव ३ हंततेकीर्तयिष्यामिपुरोर्वंशमनुत्तम
म् ॥ दुह्योश्चानोर्यदोश्चैवतुर्वसोश्चनराधिप ४ पुरोःपुत्रोमहावीर्योराजासोज्जनमेजयः ॥ प्रचिन्वांस्तुसुतस्त्वस्ययःप्राचीमजयद्दिशम् ५ प्रचिन्वतःप्रवीरोभू
न्मनस्युस्तस्यचात्मजः ॥ राजाचाभयदोनाममनस्योरभक्तसुतः ६ तथैवाभयदस्यासीत्सुधन्वातुमहीपतिः ॥ सुधन्वनोबहुगंवाःशम्यातिस्तस्यचात्मजः
७ शम्यातिस्तुरहस्यातीरौद्राश्वस्तस्यचात्मजः ॥ रौद्राश्वस्यघृताच्यांवैदशाप्सरसिसूनवः ८ ऋचेयुःप्रथमस्तेषांरुक्मणेयुस्तथैवच ॥ कक्षेयुःस्थंडिलेयु
श्चसन्नतेयुस्तथैवच ९ दशार्णैर्युर्जलेयुश्चस्थलेयुश्चमहायशाः ॥ धनेयुश्चवनेयुश्चपुत्रिकाश्चदशस्त्रियः १० रुद्राश्चद्राचभद्राचमलदामलहातथा ॥ खलदाचै
वराजेंद्रनलदासुरसापिच ॥ तथागोचपलातुस्त्रीरत्नकूटाचतादश ११ ऋषिर्जातोत्रिवंशेतुतासांभर्ताप्रभाकरः ॥ रुद्रायांजनयामाससुतंसोमंयशस्विनम् १२
स्वर्भानुनाहतेसूर्येपतमानेदिवोमहीम् ॥ तमोभिभूतेलोकेचप्रभायेनप्रकल्पिता १३ स्वास्तितोस्त्वितिचोक्तोवैपतमानोदिवाकरः ॥ वचनात्तस्यविप्रर्षेर्नप
पातदिवोमहीम् १४ अत्रिश्रेष्ठानिगोत्राणियश्चकारमहातपाः ॥ यज्ञेष्वत्रेर्धनंचैवसुरैर्यस्यप्रवर्तितम् १५ सतासुजनयामासपुत्रिकासुसनामकान् ॥ दश
पुत्रान्महात्मासतपस्युग्रेरतान्सदा १६ तेतुगोत्रकराराजनऋषयोवेदपारगाः ॥ स्वस्त्यात्रेयाइतिख्याताःकित्वत्रिंघनवर्जिताः १७ कक्षेयोस्तनयाश्वास
नत्रयएवमहारथाः ॥ सभानरश्चाक्षुषश्चपरमंयुस्तथैवच १८

येनअत्रिणा ॥ १३ ॥ १४ ॥ अत्रिश्रेष्ठानीति धर्मशास्त्रेआत्रेयीवधेब्रह्महत्याव्रतस्योक्तत्वात् यज्ञेष्वत्रेयायब्राह्मणायस्वातंत्र्येणदक्षिणाविधानात् अत्रिरेवसर्वेषुगोत्रप्रवर्तकेषुश्रेष्ठः
॥ १५ ॥ पुत्रिकासु तुभ्यंकन्यांप्रदास्यामिदेवाग्निगुरुसंनिधौ ॥ अस्यांयोजायतेपुत्रःसमेपुत्रोभवेदिति पुत्रिकाकरणविधिनाप्राप्तासु ॥ १६ ॥ अतएवाह कित्वत्रिंघनवर्जिताइति ॥ १७ ॥
कक्षेयोःरौद्राश्वसुतस्यतृतीयस्य ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ महामनसो ज्येष्ठपुत्रस्योशीनरस्य संततिमुक्त्वा कनिष्ठपुत्रस्य तितिक्षोर्वशमाहति
तितिक्षोस्तु प्रजाः शृण्वि ॥ ३० ॥ ३१ ॥ यः पूर्वबलिर्दानवेद्रासीत् स एव सुतपसः पुत्रो बलिनामाभूत् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ बालेयं बलेरपत्यम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ प्रसवे अभ्यनुज्ञा

सभानरस्य पुत्रस्तु विद्वान्कालानलो नृपः ॥ कालानलस्य धर्मज्ञः मृजयो नाम वै सुतः १९ मृजयस्याभवत्पुत्रो वीरो राजा पुरंजयः ॥ जनमेजयो महाराज पुरंजय
सुतो भवत् २० जनमेजयस्य राजर्षेर्महाशालो भवत्सुतः ॥ वेदेषु सपरिज्ञातः प्रतिष्ठितयशा भुवि २१ महामनानामसुतो महाशालस्य धार्मिकः ॥ जज्ञे वीरः सु
रगणैः पूजितः सुमहायशाः २२ महामनास्तु पुत्रौ द्वौ जनयामास भारत ॥ उशीनरं च धर्मज्ञं तितिक्षं च महाबलम् २३ उशीनरस्य पत्न्यस्तु पंचराजर्षिवं
शजाः ॥ नृगाकृमीनवादर्वा पंचमी च दृषदती २४ उशीनरस्य पुत्रास्तु पंचतासुकुलोद्बहाः ॥ तपसा वै सुमहता जाता वृद्धस्य भारत २५ नृगायास्तु नृगः
पुत्रः कृम्याकृमिरजायत ॥ नवायास्तु नवः पुत्रो दर्वायाः सुवतो भवत् २६ दृषदत्यास्तु संजज्ञे शिबिरोशीनरो नृपः ॥ शिवेस्तु शिवयस्तातयो धेयास्तु नृग
स्य ह २७ नवस्य नवराष्ट्रं तु कृमेस्तु कृमिलापुरी ॥ सुव्रतस्य तथां वष्टा शिबिपुत्रान्निबोध मे २८ शिवेश्वपुत्राश्च त्वारो वीरास्त्रैलोक्यविश्रुताः ॥ दृषदर्भः सुवी
रश्च मद्रकः कैकयस्तथा २९ तेषां जनपदाः स्फीताः कैकयामद्रकास्तथा ॥ दृषदर्भास्सुवीराश्च तितिक्षोस्तु प्रजाः शृणु ३० तैतिक्षवो भवद्राजा पूर्वस्यां दिशि भा
रत ॥ उषद्रथो महाबाहुस्तस्य फेनः सुतोऽभवत् ३१ फेनात्सुतपाजज्ञे सुतः सुतपसो बलिः ॥ जातो मानुषयो नौ तु सराजा कांचनेषु धिः ३२ महायोगी स
तु बलिर्बभूव नृपतिः पुरा ॥ पुत्रानुत्पादयामास पंचवंशकरान् भुवि ३३ अंगः प्रथमतो जज्ञे वंगः सुहस्तथैव च ॥ पुंड्रः कलिंश्च तथा बालेयं क्षत्रमुच्यते ३४ बाले
या ब्राह्मणाश्चैव तस्य वंशकरा भुवि ॥ बलेस्तु ब्रह्मणा दत्तावराः प्रीतेन भारत ३५ महायोगित्वमायुश्च कल्पस्य परिमाणतः ॥ संग्रामे वाप्यजेयत्वं धर्मे चैव प्रधानता
३६ त्रैलोक्यदर्शनं चैव प्राधान्यं प्रसवे तथा ॥ बलेचा प्रतिमत्वं वै धर्मतत्त्वार्थदर्शनम् ३७ चतुरो नियतान् वर्णान् त्वंचस्थापयिता भुवि ॥ इत्युक्तो विभु नाराजा ब
लिः शांतिं परायण्यौ ३८ तस्य ते तनयाः सर्वे क्षेत्रजामुनिपुंगवाः ॥ संभूता दीर्घतपसो सुदेष्णायां महौजसः ३९ बलिस्तानभिषिच्ये ह पंचपुत्रान् कल्मषान् ॥
कृतार्थः सोऽपि योगात्मा योगमाश्रित्य स प्रभुः ४० अघृष्यः सर्वभूतानां कालापेक्षी च रत्रापि ॥ कालेन महताराज नस्त्वं च स्थानमुपागमत् ४१ तेषां जनपदाः पं
च अंगा वंगाः स सुहृक् ॥ कलिं गाः पुंड्रकाश्चैव प्रजास्त्वं गस्य मे शृणु ४२ अंगपुत्रो महानासीद्राजेंद्रो दधिवाहनः ॥ दधिवाहनपुत्रस्तुराजादिविरथोऽभवत् ४३
पुत्रोदिविरथस्यासीच्छक्रतुल्यपराक्रमः ॥ विद्वान् धर्मरथो नाम तस्य चित्ररथः सुतः ४४

शिवशित्वात्प्राप्तिविधित्वर्थः ॥ ३७ ॥ परां शांतिम् ज्ञानजं मोक्षम् ॥ ३८ ॥ क्षेत्रजाः बले कूर्ध्वरेतस्त्वात् ॥ ३९ ॥ ४० स्वस्थानम् सुतलम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

शक्रेणसहेति शक्रवदेवस्वप्नावइत्युक्तम् ४५ लोमपादापरनामा दशरथोयमन्यः ४६ ऋष्यशृंगस्य शांता मर्तुःप्रसादेन ४७ ४८ पूर्णभद्रोमुनिःतस्यप्रसादेन ४९ वैभांडकिर्विभांडकपु
त्रऋष्यशृंगः तस्यार्येन्द्रवारणंऐरावतंवारणम् वारिजलेरणतिचरतीतिवारणम् समुद्रोद्भवमित्यर्थः ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ब्रह्मक्षत्रोत्तरः ब्राह्मणेभ्यःशांत्यादिना क्षत्रियेभ्यः शौ
र्यादिना उत्तरः श्रेष्ठः ५६ ५७ सत्यकर्मणः पुत्रः सूतः ब्राह्मण्याक्षत्रियाज्जातत्वात् एतैनैवतस्यब्राह्मणीपरिग्रहः सूच्यते ५८ ५९ ६० ६१ इतिश्रीमहाभारतखिलेपुहरिवंशेहरिवंशपर्वणि

तेनचित्ररथेनाथतदाविष्णुपदेगिरौ ॥ यजतासहशक्रेणसोमःपीतोमहात्मना ४५ अथचित्ररथस्यापिपुत्रोदशरथोऽभवत् ॥ लोमपादइतिख्यातोयस्य
शांतासुताभवत् ४६ तस्यदाशरथिर्वीरश्चतुरंगोमहायशः ॥ ऋष्यशृंगप्रसादेनजज्ञेकुलविवर्द्धनः ४७ चतुरंगस्यपुत्रस्तुपृथुलाक्षइतिस्मृतः ॥ पृथुला
क्षसुतोराजाचंपोनाममहायशः ४८ चंपस्यतुपुरीचंपायामालिन्यभवत्पुरा ॥ पूर्णभद्रप्रसादेनहर्यंगोऽस्यसुतोऽभवत् ४९ ततोवैभांडकिस्तस्यवारणं
शक्रवारणम् ॥ अवतारयामासमहोमंत्रैर्वाहनमुत्तमम् ५० हर्यंगस्यतुदायादोराजाभद्ररथःस्मृतः ॥ पुत्रोभद्ररथस्यासीदृहत्कर्माप्रजेश्वरः ५१ बृहदर्भः
सुतस्तस्यतस्माज्ज्ञेबृहन्मनाः ॥ बृहन्मनास्तुराजेंद्रजनयामासवैसुतम् ५२ नाम्राजयद्रथंनामयस्मादृढरथोनृपः ॥ आसीदृढरथस्यापिविश्वजिजन
मेजय ५३ दायादस्तस्यकर्णस्तुविकर्णस्तस्यचात्मजः ॥ तस्यपुत्रशतंत्वासीदंगानांकुलवर्द्धनम् ॥ बृहदर्भसुतोयस्तुराजानाम्राबृहन्मनाः ५४ तस्य
पत्नीद्वयंचासीच्चैद्यस्यैतेसुतेशुभे ॥ यशोदेवीचसत्याचताभ्यांवंशस्तुभिद्यते ५५ जयद्रथस्तुराजेंद्रयशोदेव्यांव्यजायत ॥ ब्रह्मक्षत्रोत्तरःसत्यांविजयो
नामविश्रुतः ५६ विजयस्यधृतिःपुत्रस्तस्यपुत्रोधृतव्रतः ॥ धृतव्रतस्यपुत्रस्तुसत्यकर्मामहायशः ५७ सत्यकर्मसुतश्चापिसूतस्त्वधिरथस्तुवै ॥ यः
कर्णंप्रतिजग्राहततःकर्णस्तुसूतजः ५८ एतद्वःकथितंसर्वकर्णंप्रतिमहाबलम् ॥ कर्णस्यवृषसेनस्त्रुपस्तुतस्यात्मजःस्मृतः ५९ एतंगवंशजाःसर्वेराजानः
कीर्तितामया ॥ सत्यव्रतामहात्मानःप्रजावंतोमहारथाः ६० ऋचेयोरतुमहाराजरौद्राश्वतनयस्यह ॥ शृणुवंशमनुप्रोक्तंयत्रजातोसिपार्थिव ६१ ॥ इति
श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिकुक्षेयुवंशानुकीर्तनंनामएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अनाभृष्यस्तुराजर्षिर्ऋचेयुश्चैकराट्
स्मृतः ॥ ऋचेयोज्ज्वलनानामभार्यावैतक्षकात्मजा १ तस्यांसदेव्यांराजर्षिर्मतिनारोमहीपतिः ॥ मतिनारसुताश्वासनत्रयःपरमधार्मिकः २

टीकायांकुक्षेयुवंशानुकीर्तनंनामएकत्रिंशोऽध्यायः ॥३१॥ ॥७॥ द्वात्रिंशेवर्ण्यतेवंशऋचेयोर्विविधागातिः ॥ त्रयाणांयदुमुखानामजमीढस्यचत्रिधा ॥ १ ॥ अनाभृष्यःअजय्यः ऋचेपुरेव

१ समातिनारोजातइतिशेषः २

भा.६०

॥४३॥

तंसुर्नामतः आद्योज्येष्ठः तंसुरोद्यत्यपि पाठः ३ ४ काण्वायनाः कण्वस्य गोत्रापत्यानि ५ हेभूप यस्य कस्य कन्या ईलिनी आसीत् सः ईलिनो नाम राजा ब्रह्मवादिनि ब्राह्मण
समुदाये अपि अधिकः आसीत् तंसुश्च तां ईलिनीं स्त्रीं स्त्रियं भार्या अभ्यगच्छत अधिगतवान् तस्मात्कण्वो भ्यजायत इलानां प्रीत्य स्यासीत् कन्येति पाठस्तु प्रामादिकः तंसुना
त्वानुजप्रपौत्रस्य दुहिता परिणीतेत्येवमर्थकत्वादयुक्तश्च ६ धर्मनेत्रः धर्मस्य प्रवर्तकः ७ ८ ९ १० दुष्यंतं प्रति राजानि मीतसार्धं श्लोकद्वयं स्पष्टार्थम् ॥ ११ ॥

तंसुराद्यो प्रतिरथः सुबाहुश्चैव धार्मिकः ॥ गौरीकन्या च विख्याता मां धातृजननी शुभा ३ सर्वे वेदविदस्तत्र ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः ॥ स
र्वे कृतास्त्रा बलिनः सर्वे युद्धविशारदाः ४ पुत्रः प्रतिरथस्यासीत् कण्वः समभवन्नृप ॥ मेधातिथिः सुतस्तस्य यस्मात्काण्वायनाद्विजाः ५ ई
लिनी भूपयस्यासीत् कन्या वै जनमेजय ॥ ब्रह्मवादिन्यधिस्त्री च तंसुस्तामभ्यगच्छत ६ तंसोः सुरोधो राजर्षिर्धर्मनेत्रो महायशः ॥ ब्रह्म
वादी पराक्रांतस्तस्य भार्योपदानवी ७ उपदानवी सुतां लेभे चतुरस्त्वैलिकात्मजान् ॥ दुष्यंतमथ सुष्मंतं प्रवीरमनघं तथा ८ दुष्यंतस्य
तुदायादो भरतो नाम वीर्यवान् ॥ स सर्वदमनो नाम नागायुतबलो महान् ९ चक्रवर्ती सुतो जज्ञे दुष्यंतस्य महात्मनः ॥ शकुंतलायां भर
तो यस्य नाम्ना स्थ भारताः १० दुष्यंतं प्रति राजानं वागुवाचा शरीरिणी ॥ माता भस्त्रापितुः पुत्रो येन जातः स एव सः ११ भरस्वपुत्रं दुष्यंतमा
वमं स्थाः शकुंतलाम् ॥ रेतोधा पुत्र उन्नयति नरदेवयमक्षयात् १२ त्वंचास्य धाता गर्भस्य सत्यमाह शकुंतला ॥ भरतस्य विनष्टेषु तनयेषु म
हीपतेः १३ मातृणां तातकोपेन मया ते कथितं पुरा ॥ बृहस्पतेरांगिरसः पुत्रो राजन्महामुनिः ॥ संक्रामितो भरद्वाजो मरुद्भिः क्रतुभिर्विभुः
१४ अत्रैवोदाहरंती मं भरद्वाजस्य धीमतः ॥ धर्मसंक्रमणं चापि मरुद्भिर्भरताय वै १५ अयोजयद्भरद्वाजो मरुद्भिः क्रतुभिर्हितम् ॥ पूर्वतु
वितथे तस्य कृते वै पुत्रजन्मनि १६ ततो थ वितथो नाम भरद्वाजसुतोऽभवत् ॥ ततो थ वितथे जाते भरतस्तु दिव्ययौ १७ वितथं चाभिषिच्या
थ भरद्वाजो वनं ययौ ॥ सराजा वितथः पुत्रान् जनयामास पंचवै १८ सुहोत्रं च सुहोतारं गयं गर्गं तथैव च ॥ कपिलं च महात्मानं सुहोत्रस्य सुत
द्वयम् १९ काशिकश्च महासत्त्वस्तथा गृत्समतिर्नृपः ॥ तथा गृत्समतेः पुत्रा ब्राह्मणाः क्षत्रिया विशः २० काशिकस्य तु काशयो पुत्रो दीर्घ
तपास्तथा ॥ बभूव दीर्घतपसो विद्वान् धन्वंतरिः सुतः २१

॥ १२ १३ पुराजादिपर्वणि आंगिरसः आंगिरसो वापत्यं भरद्वाजः क्रतुभिः क्रतुदेवताभिर्मरुद्भिः संक्रामितः भरतपुत्रत्वं प्रापितः १४ १५ धर्मसंक्रमणं व्याचष्टे
अत्रैवोदाहरंती मं भरद्वाजस्य धीमतः १६ १७ १८ १९ काशिकश्चेति पूर्वो काशिकगृत्समदौ आयुसंज्ञात्तद्वदशर्मसुहोत्रक्रमेण चतुर्यौ इमां तु तस्मादेव नहुः ययातिपूर्वा
विद्वान् धन्वंतरिः सुहोत्रस्य पुत्रौ अतोतिविप्रकर्षात्ततो न्यौ अतएव ईषामभेदोपि गृत्समदौ गृत्समतिरित्यादिर्दृश्यते २० २१

२२ दिवोदासपुत्रोत्पादयति दिवोदासइतीति दिवःसप्तस्वर्गाच्च दस्यतिउपसिजोति आत्मैश्वर्यबलेनेतिदिवोदासः कर्मण्यणविभक्तेरलुक्कार्यः २३ समानान्वयेयथासमाननामानो
भवन्ति एवंसमानकर्माणोपिभवन्तीतिज्ञापयन् पूर्वदिवोदासवद अनेनापिवाराणसीराज्यादिकंकृतम् पूर्वनिकुम्भादिवत्रिकुम्भांतरेणतद्वंशयेनवाराणसीशप्ता तद्वत्पूर्वक्षेमकवंशयेनक्षेमकांतरे
नानिवेशितेत्यादि एकस्मिन्नपिकल्पेऽसकृत्समाननामकर्मणांपुंतांजन्यनविरोध्यतइत्यभिप्रेत्याह एवस्मिन्नित्यादि २४ २५ २६ मद्रश्रेण्यस्येति पूर्वोदिवोदासआयोर्द्व्यशर्मादिक्रमेणद

धन्वंतरेस्तुतनयःकेतुमानितिविश्रुतः ॥ अथकेतुमतःपुत्रोवीरोभीमरथोनृपः २२ सुतोभीमरथस्यासीदिवोदासःप्रजेश्वरः ॥ दिवोदा
सइतिख्यातःसर्वरक्षोविनाशनः २३ एतस्मिन्नेवकालेतुपुरीवाराणसीनृप ॥ शून्यांनिवेशयामासक्षेमकोनामराक्षसः ॥ शताहिसाम
तिमतानिकुम्भेनमहात्मना २४ शून्यावर्षसहस्रं वैभवित्रीतिनराधिपः ॥ तस्यांतुशप्तमात्रायांदिवोदासःप्रजेश्वरः ॥ विषयांतुपुरीरम्यांगो
मत्यांसन्यवेशयत् २५ भद्रश्रेण्यस्यपूर्वतुपुरीवाराणसीभवत् ॥ यदुवंशप्रसूतस्यतपस्यभिरतस्यच २६ भद्रश्रेण्यस्यपुत्राणांशतमुत्तमध
न्विनाम् ॥ इत्वानिवेशयामासदिवोदासःप्रजेश्वरः २७ दिवोदासस्यपुत्रस्तुवीरोराजाप्रतर्दनः ॥ प्रतर्दनस्यपुत्रौद्वौवत्सोभार्गस्तथैवच ॥
२८ अलर्कोराजपुत्रस्तुराजासन्नतिमान्भुवि ॥ हैहयस्यतुदायाद्यंहतवान्वैमहीपतिः २९ आजहेपितृदायाद्यंदिवोदासहतं बलात् ॥
भद्रश्रेण्यस्यपुत्रेणदुर्दमेनमहात्मना ॥ दिवोदासेनबालेतिघृणयापरिवर्जितः ३० अष्टारथोनामनृपःसुतोभीमरथस्यवै ॥ तेनपुत्रेपु
बालेषुप्रहतंतस्यभारत ३१ वैरस्यांतंमहाराजक्षत्रियेणविधित्सता ॥ अलर्कःकाशिराजस्तुब्रह्मण्यःसत्यसंगरः ३२ षष्टिवर्षसहस्रा
णिषष्टिवर्षशतानिच ॥ तस्यासीत्सुमहद्राज्यंरूपयौवनशालिनः ३३ युवारूपेणसंपन्नआसीत्काशिकुलोद्भवः ॥ लोपामुद्राप्रसादेनपर
मायुरवापसः ३४ वयसोतिमहाबाहुर्हत्वाक्षेमकराक्षसम् ॥ शून्यांनिवेशयामासपुरीवाराणसीनृप ३५ अलर्कस्यतुदायादःसुनीथोना
मपार्थिवः ॥ सुनीथस्यतुदायादःक्षेम्योनाममहायशः ३६ क्षेम्यस्यकेतुमान्पुत्रोवर्षकेतुस्ततोभवत् ॥ वर्षकेतोस्तुदायादो
विभुर्नामप्रजेश्वरः ३७

शमः मद्रश्रेण्यश्चनहुपादिक्रमेणयदुवंशजएकादशः यदोस्त्वष्टमः तयोःसमानकालजत्वाद्विरोधोयुक्तः यस्तुआयोः नहुपादिक्रमेणपुरुवंशयोऽष्टाविंशोदिवोदासः तस्यततोष्टमे
नमद्रश्रेण्येनसहात्यंतंकालविप्रकर्षाद्विरोधोसंभवतीति अयंप्रतत्समानकालीनान्यइवमद्रश्रेण्योज्ञेयइतिभावः २७ २८ २९ ३० अष्टारथः प्रतर्दनः भीमरथस्येतिदिवोदासस्यविशे
ष्यतस्यदुर्दमस्यबालेषुअसमर्थेषुपुत्रेषु ३१ अलर्कःप्रतर्दनस्यपौत्रःपुरीनिवेशयामासेतिवृत्तीयेनान्वयः ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७

॥ ३८ ३९ ॥ ४० ॥ सुहोत्रस्यवितथपुत्रस्य ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ सत्यव

आनर्तस्तुविभोःपुत्रःसुहुमारस्ततोभवत् ॥ पुत्रस्तुसुकुमारस्यसत्यकेतुर्महारथः ३८ ततोभवन्महातेजाराजापरमधार्मिकः ॥ वत्सस्यवत्सभूमिस्तुभार्गभू
मिस्तुभार्गवात् ३९ एतेत्वांगिरसपुत्राजातावंशेभार्गवे ॥ ब्राह्मणा क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चभरतर्षभ ४० सुहोत्रस्यबृहत्पुत्रोबृहतस्तनयास्त्रयः ॥ अजमीढोद्वि
मीढश्चपुरुमीढश्चवीर्यवान् ४१ अजमीढस्यपत्न्यस्तुतिस्रोवैयशसान्विताः ॥ नीलिनीकेशिनीचैवभूमिनीचवरांगना ४२ अजमीढस्यकेशिन्यांजज्ञेजन्हुः
प्रतापवान् ॥ आजहेयोमहासत्रंसर्वमेधंमहामखम् ४३ पतिलोभेनयंगंगाविनीताभिससारह ॥ नेच्छतःप्लावयामासतस्यगंगाथतत्सदः ४४ सतयाप्लावि
तंदृष्ट्वायज्ञवाटंपरंतप ॥ जन्धुरप्यब्रवीद्विगांक्षुद्धोभरतसत्तम ४५ एषतेत्रिषुलोकेषुसंक्षिप्यापःपिबाम्यहम् ॥ अस्यगंगेऽवलेपस्यसद्यःफलमवामुहि ४६
ततःपीतामहात्मानोगंगांदृष्ट्वा महर्षयः ॥ उपनिन्युर्महाभागादुहितृत्वायजाह्वीम् ४७ युवनाश्वस्यपुत्रीतुकविरीजन्धुरावहत् ॥ गंगाशापेनदेहार्द्ध्यस्याः
पश्चान्नदीकृतम् ४८ जहोस्तुदयितःपुत्रस्त्वजकोनामवीर्यवान् ॥ अजकस्यतुदायादोबलाकाश्वोमहीपतिः ४९ बभूवमृगयाशीलःकुशिकस्तस्यचात्मजः
॥ पह्वैःसहसंरुद्धोराजावनचरैस्तदा ५० कुशिकस्तुतपस्तेपेपुत्रमिंद्रसमंप्रभुः ॥ लभेयमितितंशक्रत्वासादभ्येत्यजज्ञिवान् ५१ सगाधिरभवद्राजामघवा
कौशिकःस्वयम् ॥ विश्वामित्रस्तुगाधेयोराजाविश्वरथस्तदा ५२ विश्वकृद्विश्वजिच्चैवतथासत्यवतीनृप ॥ ऋचीकाज्जमदाग्नस्तुसत्यवत्यामजायत ५३
विश्वामित्रस्यतुसुतादेवरातादयःस्मृताः ॥ प्रख्यातास्त्रिषुलोकेषुतेपांनामानिमेऽग्रेण ५४ देवश्रवाःकतिश्चैवयस्मात्कात्यायनाःस्मृताः ॥ शालावत्याहि
रण्याक्षरेणोर्जज्ञेथरेणुमान् ५५ सांक्त्योगालवोराजनमौद्गल्यश्चेतिविश्रुताः ॥ तेषांख्यातानिगोत्राणिकौशिकानांमहात्मनां ५६ पाणिनोबभ्रवश्चैवध्या
नजप्यस्तथैवच ॥ पार्थिवादेवराताश्चशालंकायनसौश्रवाः ५७ लौहित्यायामदूताश्चतथाकारीषयःस्मृताः ॥ विश्रुताःकौशिकाराजनतथान्येसैधवायनाः
५८ ऋष्यंतरविवाह्याश्चकौशिकावहवःस्मृताः ॥ पौरवस्यमहाराजब्रह्मर्षेःकौशिकस्यह ५९ संबन्धोऽस्यवंशोऽस्मिन्ब्रह्मक्षत्रस्यविश्रुतः ॥ विश्वामित्रात्म
जानांतुशुनःशेपोयजःस्मृतः ६० भार्गवःकौशिकत्वंहिप्राप्तःसमुनेसत्तमः ॥ देवरातादयश्चान्येविश्वामित्रस्यवैसुताः ६१ दृषद्वतीसुतश्चापिविश्वामि
त्रादथाष्टकः ॥ अष्टकस्यसुतोलौहिःप्रोक्तोजह्नुगणोमया ६२

वीविश्वामित्रादीनांकनीयसी ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ६१ ६२ ॥

अजमीढस्य बृहत्तः पुत्रस्य पत्न्यन्तरे प्रसर्वांतरमाह अजमीढ इति ६३ ६४ ६५ ६६ तेषां पंचानां देशानां रक्षणे अलं समर्था एते इति नाम ६७ ६८ ६९ अयं दिवोदासो ब्राह्मणः ७० शरद्वतो गौतमस्य ७१ सत्यधृतेः शरद्वतः पौत्रस्य पूर्वशरद्वतः सकाशात् कृपस्य जन्म उक्तम् अतीर्य सत्यधृतिः पितामहस्वसमाननामेति गम्यते अत्रेयं कथा शरद्वतः तपोविप्रार्थि आगतां जालपदी मप्सरसं दृष्ट्वा शरद्वान्धकमे साचत द्वा द्वंद्वं तस्माद्ब्रुता ततस्तामनुधावतो महर्षेरेतश्च स्कंदततो मिथुनं जातमिति ७२ ७३ ७४ दिवोदासस्य क्षत्रियस्य ७५ ७६ ७७ ७८

अजमीढोऽपरो वंशः श्रूयतां पुरुषर्षभ ॥ अजमीढस्य नीलिन्यां सुशांतिरुदपद्यत ६३ पुरुजातिः सुशांतिस्तु बाह्याश्वः पुरुजातितः ॥ बाह्याश्वतनयाः पंचव भूवुरमरोपमाः ६४ मुद्गलः मृजयश्चैव राजा बृहदिषुः स्मृतः ॥ यवीनरश्च विक्रांतः कृमिलाश्वश्च पंचमः ६५ पंचैते रक्षणाया लं देशानामिति विश्रुताः ॥ पंचा नां विद्विपंचालान् स्फूर्तैर्जनपदैर्वृताम् ६६ अलं संरक्षणे तेषां पंचाला इति विश्रुताः ॥ मुद्गलस्य तु दायादो मौद्गल्यः सुमहायशाः ६७ सर्व एतं महात्मानः क्षत्रो पेता द्विजातयः ॥ एते ह्यंगिरसः पक्षं संश्रिताः काण्वमौद्गलाः ६८ मौद्गलस्य सुतो ज्येष्ठो ब्रह्मर्षिः सुमहायशाः ॥ इंद्रसेनो यतो गर्भं वध्र्यश्च प्रत्यपद्यत ६९ वध्र्यश्चान्मिथुनं जज्ञे मेनकायामिति श्रुतिः ॥ दिवोदासश्च राजर्षिरहल्याचयशास्विनी ७० शरद्वतस्य दायादमहल्या सममूयत ॥ शतानंदमृषिश्चेष्टं तस्यापि सुमहायशाः ७१ पुत्रः सत्यधृतिर्नामधनुर्वेदस्य पारगः ॥ तस्य सत्यधृतेरेतो दृष्ट्वा मप्सरसमग्रतः ७२ अवस्कन्नं शरस्तं वै मिथुनं समपद्यत ॥ कृपया तच्च ज ग्राहशंतनुर्मृगयांगतः ७३ कृपः स्मृतः सवैतस्माद्गौतमी च कृपी तथा ॥ एतेशां रद्वताः प्रोक्ता एते ते गौतमाः स्मृताः ७४ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि दिवोदासस्य सं ततिम् ॥ दिवोदासस्य दायादो ब्रह्मर्षिर्मित्रयुर्नृपः ७५ मैत्रायणस्ततः सोमो मैत्रेयास्तु ततः स्मृताः ॥ एते हि संश्रिताः पक्षं क्षत्रोपेतास्तु भार्गवाः ७६ आसी त्पंचजनः पुत्रः मृजयस्य महात्मनः ॥ सुतः पंचजनस्यापि सोमदत्तो महीपतिः ७७ सोमदत्तस्य दायादः सहदेवो महायशाः ॥ सहदेवस्य पुत्रश्चापि सोमको नाम पा र्थिवः ७८ अजमीढात् पुनर्जातः क्षाण्वं शेतु सोमकः ॥ सोमकस्य सुतो जंतुर्यस्य पुत्रशतं बभौ ७९ तेषां यवीयान् पृपतो हृपदस्य पिता प्रभुः ॥ धृष्टद्युम्नस्तु हृ पदादृष्टकेतुश्च तत्सुतः ८० अजमीढाः स्मृता ह्येते महात्मानस्तु सोमकाः ॥ पुत्राणामजमीढस्य सोमकत्वं महात्मनः ८१ महिर्पीत्वजमीढस्य धूमिनी पुत्रश्च द्विनी ॥ तृतीया तव पूर्वेपां जननी पृथिवीपते ८२ सा तु पुत्रार्थिनी देवी व्रतचर्या समन्विता ॥ ततो वर्षायुतं तं ध्यातपः परमदुश्चरम् ८३ हृत्वाग्निं विधिवत्सा तु पवित्रमितभोजना ॥ अग्निहोत्रकुशे ज्वेव सुष्यापजनमेजय ॥ धूमिन्या सतया देव्या त्वजमीढः समेयिवान् ८४ ऋक्षं संजनयामास धूमवर्णं सुदर्शनम् ॥ ऋक्षा त्संवरणो जज्ञे कुरुः संवरणात् तथा ॥ यः प्रयागादतिक्रम्य कुरुक्षेत्रं चकार ह ८५

अजमीढात् सहदेवात् तस्य यज्ञे पशुभूतस्या ने पुत्रशतं बभौ शतं पुत्रानुद्दिश्य ते नैव पशुना यागस्य कृतत्वात् ७९ यवीयान् कनीयान् ८० ८१ तृतीया अजमीढस्य भार्या ८२ ८३ ८४ प्रयागादतिक्रम्य प्रयागं त्यक्त्वा कुरुक्षेत्रं रवस्थानं चकार ८५

॥ ८६ ॥ ८७ ॥ जरिमेजयःशत्रुकंपनःएजतेःखण्डपूर्वपदस्यमुमागमश्च ॥ ८८ ॥ ८९ कृतयज्ञाचैद्याचेदिजा वहुंजनयामासेतिसार्द्धश्लोकोवाक्यम् चैद्यश्चेदिदेश्यःसचासौउपरि
परश्चेतिसमासः पुट्पुत्रान्मानुषीमावेएककन्यामत्सीभूत्वाजनयामासेत्यर्द्धस्यार्थः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ कुशस्तृतीयः ॥ ९२ ॥ मारुतःचतुर्थः यदुःपंचमः मत्स्यःमत्सीसकाशात्का
लीसस्यवतीगङ्गी सप्तमःसप्तमःपुत्रः पाठांतरंस्वनादरण्यम् ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ यस्ययस्मात्संभवाख्यातसः जरासंधःबृहद्रथाज्जरासंधइतिप्रागुक्तम् इदानींतस्मात्प

तद्वैतत्समहाभागोवर्षाणिसबहून्यथ ॥ तप्यमानेतदाशक्रोयत्रास्यवरदोवभौ ८६ पुण्यंचरमणीयंचपुण्यकृद्भिर्निषेवितम् ॥ तस्यान्ववायःसुमहान्तस्य
नाम्नास्यकौरवाः ८७ कुरोश्चपुत्राश्चत्वारःसुधन्वासुधनुस्तथा ॥ परिक्षिन्नमहाबाहुःप्रवरश्चारिमेजयः ८८ सुधन्वनस्तुदायादःसुहोत्रोमतिमांस्ततः ॥
च्यवनस्तस्यपुत्रस्तुराजाधर्मार्थकोविदः ८९ च्यवनात्कृतयज्ञस्तुइष्टायज्ञैःसधर्मवित् ॥ विश्रुतंजनयामासपुत्रभिर्द्रुसमंनृपः ९० चैद्योपरिचरंवीरंवसुं
नामांतरिक्षमम् ॥ चैद्योपरिचराज्जज्ञेगिरिकासप्तमानान् ९१ महारथोमगधराद्विश्रुतोयोबृहद्रथः ॥ प्रत्यग्रहःकुशश्चैवयमाहुर्भणिवाहनम् ९२ मारुत
श्चयदुश्चैवमत्स्यःकालीचसप्तमः ॥ बृहद्रथस्यदायादःकुशाग्रोनामविश्रुतः ९३ कुशाग्रस्यात्मजोविद्वान्दृषभोनामवीर्यवान् ९४ दृषभस्यतुदायादःपुष्प
वान्नामधार्मिकः ॥ दायादस्तस्यविक्रांतोराजासत्यहितःस्मृतः ९५ तस्यपुत्रःसधर्मात्मानाम्राऊर्जस्तुजज्ञिवान् ॥ उर्जस्यसंभवःपुत्रोयस्यजज्ञेसवीर्य
वान् ९६ शकलेद्वेसवैजातोजरयासंधितःसतु ॥ जरयासंधितोयस्माज्जरासंधस्ततःस्मृतः ९७ सर्वक्षत्रस्यजेतासौजरासंधोमहाबलः ॥ जरासंधस्यपुत्रो
वैसहदेवःप्रतापवान् ९८ सहदेवात्मजःश्रीमानुदायुःसमहायशाः ॥ उदायुर्जनयामासपुत्रंपरमधार्मिकम् ९९ श्रुतधर्मेतिनामानंमगधानयोवसाद्विभुः ॥
परिक्षितस्तुदायादोधार्मिकोजनमेजयः १०० जनमेजयस्यदायादास्त्रयएवमहारथाः ॥ श्रुतसेनोग्रसेनौचभीमसेनश्चनामतः १ एतेसर्वेमहाभागाविक्रां
ताबलशालिनः ॥ जनमेजयस्यपुत्रौतुसुरथोमतिमांस्तथा २ सुरथस्यतुविक्रांतःपुत्रोजज्ञेविदूरथः ॥ विदूरथस्यदायादःऋक्षएवमहारथः ३ द्वितीयःसब
भौराजानाम्रातेनैवसंज्ञितः ॥ द्वावृक्षौतववंशेस्मिन्द्वावेवतुपरिक्षितौ ४ भीमसेनास्त्रयोराजन्द्वावेवजनमेजयौ ॥ ऋक्षस्यतुद्वितीयस्यभीमसेनोऽभवत्सुतः
५ प्रतीपोभीमसेनस्यप्रतीपस्यतुशंतनुः ॥ देवापिर्बाह्लिकश्चैवत्रयएवमहारथाः १०६

द्योयमित्युक्तम् तत्रद्वितीयोबृहद्रथःसंभवाख्यातइतिवाकल्पमेदात्क्रममेदइतिवासमाधेयम् ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ परिक्षितः कुरोर्द्वितीयपुत्रस्य ॥ १०० ॥ जनमेजयस्यपुत्रौ
वपिक्क्याजातौ पूर्वयोन्वौ ॥ १ ॥ २ ॥ द्वितीयःपूर्वोक्ताद्विष्णात्कुरुपितामहादन्वः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ १०६ ॥

सप्तवाह्य सप्तविधप्राप्तिवाह्य साच ज्ञानेष्वर्धेबलेकामेविज्ञानोपायसंग्रहे ॥ मदर्थेभूभुजांनित्यंप्राप्तिःसप्तविधामतेति ज्ञानेशास्त्रीये विज्ञानेयुक्तिकौशलादीमदर्थेशारीरमोगेचंदनतां
बलादौ शेषंस्पष्टं अन्येतुसप्तकगणाभ्यांवाह्यगूण्यमित्याहुःसप्तकगणौचसप्तरत्नानिसप्तमहारत्नानि तथाहि गजवाजिरथास्त्रेषुनिधिमालांबरद्रुमाः शक्तिःसासिर्मणिच्छत्रविमाना
निषतुर्दशोति अस्त्राणिचइषवश्चेतिपृथक् निधिनिधानं मालास्त्रद्रुमाःदिव्याश्चंपकादयः सासिःसखङ्गःविमानंअट्टालः ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८

शंतनोःप्रसवस्त्वेषयत्रजातोसिपार्थिव ॥ बाह्लिकस्यतुराज्यंवैसप्तवाह्यंनरेश्वर ७ बाह्लिकस्यसुतश्चैवसोमदत्तोमहायशः ॥ जज्ञिरेसोमदत्तात्तुभूरिभूरिश्र
वाःशलः ८ उपाध्यायस्तुदेवानांदिवापिरभवन्मुनिः ॥ च्यवनस्यकृतःपुत्रइष्टश्चासीन्महात्मनः ९ शंतनुस्त्वभवद्राजाकौरवाणांधुरंधरः ॥ शंतनोःसंप्रव
क्ष्यामियत्रजातोसिपार्थिव ११० गांगदेववतंनामपुत्रंसोजनयत्प्रभुः ॥ सतुभेष्मइतिख्यातःपांडवानांपितामहः ११ कालीविचित्रवीर्येतुजनयामासभार
त ॥ शंतनोर्दयितंपुत्रंधर्मात्मानमकल्मषम् १२ कृष्णद्वैपायनश्चैवक्षेत्रेवैचित्रवीर्यके ॥ घृतराष्ट्रंचपांडुंचविदुरंचाप्यजीजनत् १३ घृतराष्ट्रश्चगांधार्यापु
त्रानुत्पादयच्छतम् ॥ तेषांदुर्योधनःश्रेष्ठःसर्वेपामेवसप्रभुः १४ पांडोर्धनंजयःपुत्रःसौभद्रस्तस्यचात्मजः ॥ अभिमन्योःपरीक्षितुपितातवजनेश्वर १५
एषतेपौरवोवंशोयत्रजातोसिपार्थिव ॥ तुर्वसोस्तुप्रवक्ष्यामिदुह्योश्चानोर्यदोस्तथा १६ सुतस्तुतुर्वसोर्वह्निर्वह्नेर्गोभानुरात्मजः ॥ गोभानोस्तुसुतोराजात्रै
सानुरपराजितः १७ करंधमस्तुत्रैसानोर्मरुतस्तस्यचात्मजः ॥ अन्यस्त्वावीक्षितोराजामरुतःकथितस्तव १८ अनपत्योभवद्राजायज्वाविपुलदक्षिणः ॥
दुहितासम्मतानामतस्यासीत्पृथिवीपतेः १९ दक्षिणार्थंस्मवैदत्तासंवर्तायमहात्मने ॥ दुष्यंतंपौरवंचापिलेभेपुत्रमकल्मषम् २० एवंययातेःशापेनजरासं
क्रमणेतदा ॥ पौरवंतुर्वसोर्वंशःप्रविवेशनृपोत्तम २१ दुष्यंतस्यतुदायादःकरुत्थामःप्रजेश्वरः ॥ करुत्थामातथाक्रीडश्चत्वारस्तस्यचात्मजाः २२ पांडचश्च
केरलश्चैवकोलश्चोलश्चपार्थिवः ॥ तेषांजनपदाःस्फीताःपांड्याश्चोलाःसकेरलाः २३ इह्योश्चतनयोराजनवभुःसेतुश्चपार्थिवः ॥ अंगारसेतुस्तत्पुत्रोमरु
तांपतिरुच्यते २४ यौवनाश्वेनसमरेकच्छेणनिहतोबली ॥ युद्धंसुमहदस्यासीन्मासान्परिचतुर्दश २५ अंगारस्यतुदायादोगांधारोनामभारत ॥ ख्याय
तेतस्यनाम्नावैगांधारविषयोमहान् २६ गांधारदेशजाश्चैवतुरगावाजिनांवराः ॥ अनोस्तुपुत्रोधर्मोभूतघृतस्तस्यात्मजोभवत् २७ घृतात्तुदुहोजज्ञेप्रचेता
स्तस्यचात्मजः ॥ प्रचेतसःसुचेतास्तुकीर्तिताह्यानवोमया २८ यदोर्वंशंप्रवक्ष्यामिज्येष्ठस्योत्तमतेजसः ॥ विस्तरेणानुपूर्व्यात्तुगदतोमेनिशामय १२९
इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिपुरुवंशानुकीर्तनेद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

अनपत्यःपुत्रापत्यरहितः १९ संवर्तायऋत्विजेदत्तासतीसंवर्तेनचदुष्यंतपित्रेसुघोरायदत्तासतीतस्मात्तदुष्यंतंपुत्रंलेभे २० अतएवतुर्वसोर्वंशः पौरवंवंशंप्रविवेश असंक्रमणेने
तिच्छेदः २१ दुष्यंतस्यशकुंतलायांभरतः अन्यस्यांभार्यायांकुत्थामश्चासीदित्यर्थः २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ॥ ॥ इतिहरिवंशेटीकायांद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ७३ ॥

अथस्त्रिशोयदोर्वशोवर्ण्यतेभगवज्जनिः ॥ प्रभावोत्यद्भुतोयत्रकृतवीर्यसुतस्यच ॥ १ ॥ बभूवुरिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अत्रिसंभवंदत्तंदत्तात्रेयमित्यर्थः ॥ १० ॥ पूर्वमित्यनेनएकोवरः ॥ ११ ॥ अधर्मेइतिद्वौवरौ ॥ १२ ॥ संग्रामानितिचतुर्थोवरः ॥ १३ ॥ योगाद्योगबलात्माययासंकल्पमात्रेण ॥ १४ ॥ उग्रेणविधिनायुद्धेन ॥ १५ ॥

वैशंपायनउवाच ॥ बभूवुस्तुयदोःपुत्राःपंचदेवसुतोपमाः ॥ सहस्रदःपयोदश्चक्रोष्टानीलोजिकस्तथा १ सहस्रदस्यदायादास्त्रयःपरमधार्मिकाः ॥ हैहयश्चहयश्चैवराजनवेणुहयस्तथा २ हैहयस्याभवत्पुत्रोधर्मनेत्रइतिस्मृतः ॥ धर्मनेत्रस्यकार्तस्तुसाहंजस्तस्यचात्मजः ३ साहंजनीनामपुरीयेनराज्ञानिवेशिता ॥ साहंजस्यतुदायादोमहिष्मात्रामपार्थिवः ४ माहिष्मतीनामपुरीयेनराज्ञानिवेशिता ॥ आसीन्महिष्मतःपुत्रोभद्रश्रेण्यःप्रतापवान् ५ वाराणस्यधिपोराजाकथितःपूर्वमेवतु ॥ भद्रश्रेण्यस्यपुत्रस्तुदुर्दमोनामविश्रुतः ६ दुर्दमस्यसुतोधीमानकनकोनामवीर्यवान् ॥ कनकस्यतुदायादाश्चत्वारो लोकविश्रुताः ७ कृतवीर्यःकृतौजाश्चकृतवर्मातथैवच ॥ कृताग्रिस्तुचतुर्थोभूत्कृतवीर्यात्तथार्जुनः ८ यस्तुबाहुसहस्रेणसप्तद्वीपेश्वरोऽभवत् ॥ जिगायपृथिवीमेकोरथेनादित्यवर्चसा ९ साहिवर्षायुतंतत्स्वातपःपरमदुश्चरम् ॥ दत्तमाराधयामासकार्तवीर्योत्रिसंभवम् १० तस्मैदत्तोवरानप्रादाच्चतुरोभूरितेजसः ॥ पूर्वबाहुसहस्रंतुप्रार्थितंसुमहद्वरम् ११ अधर्मेवर्तमानस्यसद्भिस्तत्रनिवारणम् ॥ उग्रेणपृथिवींजित्वास्वधर्मेणानुरंजनम् १२ संग्रामानसुबहून्कृत्वाहत्वाचारीन्सहस्रशः ॥ संग्रामेवर्तमानस्यवधंचाप्यधिकाद्रणे १३ तस्यबाहुसहस्रंतुयुध्यतःकिलभारत ॥ योगाद्योगेश्वरस्यैवप्रादुर्भवतिमायया १४ तेनेयंपृथिवीसर्वासप्तद्वीपासपत्तना ॥ ससमुद्रासनगराउग्रेणविधिनाजिता १५ तेनसप्तसुद्वीपेषुसप्तयज्ञशतानिवै ॥ प्राप्तानिविधिनाराज्ञाश्रूयंतेजनमेजय १६ सवैयज्ञामहाबाहोस्तस्यासनभूरिदक्षिणाः ॥ सर्वेकांचनयूपाश्चसर्वेकांचनवेदयः १७ सर्वेदेवैर्महाराजविमानस्थैरलंकृताः ॥ गंधर्वैरप्सरोभिश्चनित्यमेवोपशोभिताः १८ यस्ययज्ञेजगौगाथांगंधर्वोनारदस्तथा ॥ वरीदासात्मजोविद्वान्महिम्नातस्यविस्मितः १९ नारदउवाच ॥ ॥ ननूनंकार्तवीर्यस्यगतिंयास्यंतिपार्थिवाः ॥ यज्ञैर्दानैस्तपोभिर्वाविक्रमेणश्रुतेनच २० सहिसप्तसुद्वीपेषुखड्गीचर्मोशरासनी ॥ रथीद्वीपाननुचरन्योगीसंदृश्यतेनृभिः २१ अनष्टद्रव्यताचैवनशोकोनचविभ्रमः ॥ प्रभावेनमहाराज्ञःप्रजाधर्मेणरक्षतः २२ पंचाशीतिसहस्राणिवर्षाणिवैनराधिपः ॥ ससर्वरत्नभाक्सम्राट्चक्रवर्तीबभूवह २३ सएवयज्ञपालोभूत्क्षेत्रपालःसएवच ॥ सएववृष्ट्यापर्जन्योयोगित्वादर्जुनोऽभवत् २४ सवैबाहुसहस्रेणज्यघातकठिनत्वचा ॥ भातिरश्मिसहस्रेणशरदीवदिवाकरः २५

॥ १५ ॥ १७ ॥ १८ ॥ गंधर्वउपवर्हणाख्योवरीदासस्यगंधर्वपतेःपुत्रः ॥ १९ ॥ २० ॥ योगीकायव्यूहेनयुगपदसप्तस्वपिद्वीपेषुदृश्यते ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ यज्ञपालोयजमानःपुकेनशरीरेणवामं करोतिअपरेणपालनमित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५

कार्तवीर्यस्यमाहात्म्यमाहसहीत्यादिना २६ प्रतिस्रोतःविपरीतप्रवाहम् ॥ २७ ॥ शंकितापरेणभुक्तेतिशंकावती अभ्येतिसमुद्रमितिशेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ बाहुनाबाहुभिःप्रावर्तयद्यशरीरभ्रमणेनावर्तितवान् क्षीरोदमंदरइव ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ पौलस्त्यम् पुलस्त्यापत्यंरक्षःराक्षसम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ राज्ञःकार्तवीर्यस्य ॥ ३७ ॥ विभावसोर्वद्वेः

सहिनागान्मनुष्येषुमाहिष्मत्यामहाद्युतिः ॥ कर्कोटकसुतान्रजित्वापुर्यातस्यान्यवेशयत् २६ सवेवेगंसमुद्रस्यप्रावृट्कालेबुजेक्षणः ॥ क्रीडन्निवभुजोद्भिन्नप्रतिस्रोतश्चकारह २७ लुंठिताक्रीडितातेनफेनस्रग्दाममालिनी ॥ चलदूर्भिसहस्रेणशंकिताभ्येतिनर्मदा २८ तस्यबाहुसहस्रेणक्षुभ्यमाणेमहोदधौ ॥ भयान्निलीनानिश्वेष्टाःपातालस्थामहासुराः २९ चूर्णीकृतमहावीचिंचलन्मीनमहातिमिम् ॥ मारुताविद्धफेनौघमावर्तक्षोभदुःसहम् ३० प्रावर्तयत्तदा राजासहस्रेणचबाहुना ॥ देवासुरसमाक्षितःक्षीरोदमिवमंदरः ३१ मंदरक्षोभचकिताअमृतोद्भवशंकिताः ॥ सहस्रोत्पतिताभीताभीमिंदृष्टानृपोत्तमम् ३२ नतानिश्चलमूर्द्धानोबभूवुस्तेमहारेगाः ॥ सायाह्नेकदलीखंडेकांपितास्तस्यवायुना ३३ सवैबध्वाधनुर्ज्याभिरुत्सिक्तंपंचभिःशरैः ॥ लंकेशंमोहयित्वातुस बलंरावणंबलात् ॥ निर्जित्यैवसमानीयमाहिष्मत्यांबंधतम् ३४ श्रुत्वातुबद्धंपौलस्त्यंरावणंत्वर्जुनेनतु ॥ ततो गत्वापुलस्त्यस्तमर्जुनंददृशेस्वयम् ॥ मु मोचरक्षःपौलस्त्यंपुलस्त्येनानुयाचितः ३५ यस्यबाहुसहस्रस्यबभूवज्यातलस्वनः ॥ युगांतैत्वंबुदस्येवस्फुटतोह्यशनेरिव ३६ अहोवतमृधेवीर्यभार्गवस्ययदच्छिनत् ॥ राज्ञोबाहुसहस्रंतुहैमंतालवनंयथा ३७ तृषितेनकदाचित्सभिक्षितश्चित्रभानुना ॥ सभिक्षामददाद्वीरःसप्तद्वीपान्विभावसोः ३८ पुरा णिग्रामघोषांश्चविषयांश्चैवसर्वशः ॥ ज्वालतस्यसर्वाणिचित्रभानुर्दिधक्षया ३९ सतस्यपुरुषेन्द्रस्यप्रभावेनमहात्मनः ॥ ददाहकार्तवीर्यस्यशैलांश्चैववना निच ४० सधून्यमाश्रमंरम्यंवरुणस्यात्मजस्यैव ॥ ददाहवनवद्गीतश्चित्रभानुःसहैहयः ४१ यंलेभेवरुगःपुत्रंपुराभास्वंतमुत्तमम् ॥ वसिष्ठंनामममुनिः ख्यातआपवइत्युत ४२ यत्रापवस्तुतंक्रोधाच्छप्तवानर्जुनंविभुः ॥ यस्मान्नवर्जितमिदंवनंतेममहैहय ४३ तस्मात्तेदुष्करंकर्मकृतमन्योहनिष्यति ॥ रामोनाममहाबाहुर्जामदग्न्यःप्रतापवान् ४४ छित्त्वाबाहुसहस्रंतेप्रमथ्यतरसावली ॥ तपस्वीब्राह्मणश्चत्वाविधिष्यतिसभार्गवः ४५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अनष्टद्रव्यतायस्यवभूवामित्रवर्शन ॥ प्रभावेणनरेन्द्रस्यप्रजाधर्मेणरक्षतः ४६ रामात्ततोस्यमृत्युर्वैतस्यशापान्मुनेर्नृप ॥ वरश्चैपहिकौरव्यस्वयमेववृतः पुरा ४७ तस्यपुत्रशतस्यासनपंचशेषामहात्मनः ॥ कृतास्त्राबालिनःशूराधर्मात्मानोयशस्विनः ४८ शूरसेनश्चशूरश्चष्टोक्तःकृष्णएवच ॥ जयध्वजश्च नाम्नासीदावंत्योन्मृपतिर्महान् ४९

॥ ३८ ॥ ३९ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ यत्रनिमित्तमूतेआपवोवसिष्ठः ॥ ४३ ॥ तेत्वयादुष्करंकर्मजयादिकंकृतंतत् अन्योहनिष्यतिनाशयिष्यति तवपराजयोभाविष्यतित्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अनष्टद्रव्यताप्रजानामितिशेषः ॥ ४६ ॥ स्वयमेववृतःदत्ताप्रेयात् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ष्टोक्तःषष्टनामाआवंत्यइतिजयध्वजस्यविशेषणम् ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ यदोःप्रथमपुत्रस्यसहस्रदस्यवंशमुक्त्वाद्वितीयस्यपयोदस्यसंततिमाहवृषेति अत्रपयोदएववर्षणाद्धेतोर्वृषशब्देनोच्यतेपूर्णकर्मिणः पुण्यकर्मिणः ५३ ५४ ॥ ५५ ॥
शूराइतिश्लोकःपुस्तकांतरेषुनास्ति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ भूतानिपृथिव्यादीनियथालोकान्धारयंतितद्वत् ॥ ५८ ॥ पंचानांविसर्गविविधंसर्गम् ॥ वशीनियंता आत्मजानांहतानांइंद्रियाणाम्

कार्तवीर्यस्यतनयावीर्यवंतोमहारथाः ॥ जयध्वजस्यपुत्रस्तुतालजंघोमहाबलः ५० तस्यपुत्राःशतंख्यातास्तालजंघाइतिश्रुताः ॥ तेषांकुलेमहाराजहै
हयानांमहात्मनाम् ५१ वीतिहोत्राःसुजाताश्चभोजाश्चावंतयःस्मृताः ॥ तौडिकेराइतिख्यातास्तालजंघास्तथैवच ५२ भरताश्चसुताजाताबहुत्वान्नानुकी
र्तिताः ॥ वृषप्रभृतयोराजनयादवाःपूर्णकर्मिणः ५३ वृषोवंशधरस्तत्रतस्यपुत्रोभवन्मधुः ॥ मधोःपुत्रशतंत्वासीत्वृषणस्तस्यवंशभाक् ५४ वृषणात्पु
ण्यःसर्वमधोस्तुमाधवाःस्मृताः ॥ यादवायदुनाचाग्रेनिरुच्यंतेचहैहयाः ५५ शूराश्चशूरवीराश्चशूरसेनास्तथानघ ॥ शूरसेनइतिख्यातस्तस्यदेशोमहा
त्मनः ५६ नतस्यवित्तनाशोस्तिनष्टंप्रातिलभेच्चसः ॥ कार्तवीर्यस्ययोजन्मकीर्तयेदिहानित्यशः ५७ एतेययातिपुत्राणांपंचवंशाविशांपते ॥ कीर्तितालो
कवीराणांयेलोकान्धारयंतिवै ॥ भूतानीवमहाराजपंचस्थावरजंगमान् ५८ श्रुत्वापंचविसर्गंतुराजाधर्मार्थकोविदः ॥ वशीभवतिपंचानामात्मजानांतथेश्व
रः ५९ लभेत्पंचवरांश्चैवदुर्लभानिहलौकिकान् ॥ आयुःकीर्तितथापुत्रानैश्वर्यभूमिमेवच ॥ धारणाच्छ्रवणाच्चैवपंचवर्गस्यभारत ६० क्रोष्टोस्तुशृणुराजेंद्रव
शमुत्तमपौरुषम् ॥ यदोर्वंशधरस्याथयज्वनःपुण्यकर्मणः ६१ क्रोष्टुर्हिवंशंश्रुत्वेमंसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ यस्यान्ववायजोविष्णुर्हरिर्वृष्णिकुलोद्भवः ॥ ६२ ॥
इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणित्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गांधारीचैवमाद्रीचक्रोष्टोर्भार्येबभूवतुः ॥ गांधारीजनया
मासअनमित्रंमहाबलम् १ माद्रीयुधाजितंपुत्रंततोन्यंदेवमीदृषम् ॥ तेषांवंशस्त्रिधाभूतोवृष्णीनांकुलवर्धनः २ माद्र्याःपुत्रस्यजज्ञातेसुतौवृष्ण्यंधकाबुभौ
जज्ञातेतनयौवृष्णेःश्वफल्काश्चित्रकस्तथा ३ श्वफल्कस्तुमहाराजधर्मात्मायत्रवर्तते ॥ नास्तिव्याधिभयंतत्रनावर्षभयमप्युत ४ कदाचित्काशिराजस्य
विभोर्भरतसत्तम ॥ त्रीणिवर्षाणित्रिषयेनावर्षत्पाकशासनः ५ सतत्रवासयामासश्वफल्कंपरमार्चितं ॥ श्वफल्कपरिवर्तेचववर्षहरिवाहनः ६ श्वफल्कःका
शिराजस्यसुतांभार्यामविंदत ॥ गांदिनीनामसागांतुददौविप्रेषुनित्यशः ७ सामातुरुदरस्थातुबहून्वर्षगणान्किल ॥ निवसंतीनवैजज्ञेगर्भस्थांतांपिताव्र
वीत् ८ जायस्वशीघ्रंभद्रंतेकिमर्थमिहतिष्ठसि ॥ प्रोवाचचैनंगर्भस्थाकन्यागांचदिनेदिने ९

॥ ५९ ॥ ६० ॥ क्रोष्टोःयदोःपुत्रस्य ॥ ६१ ॥ इमंक्ष्यमाणं अजोजातइतिशेषः ॥ ६२ ॥ ॥ इतिहरिवंशेटीकायांत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ चतुस्त्रिंशोऽध्यायः
सूनोःक्रोष्टुर्वंशोनुवर्षते ॥ अवतीर्णोहरिर्यत्रवृष्णःकारणमानुषः १ ॥ गांधारीति ॥ १ ॥ २ ॥ माद्र्याःपुत्रस्ययुधाजितः ॥ ३ ॥ ४ ॥ विषयेदेशे ॥ ५ ॥ परिवर्तेआगमनमात्रेहरि
वाहनः ॥ ६ ॥ गांदिनीनाममिर्भेकि गांतुददाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

जाययिष्यामि जन्मगृहीष्यामि १० ११ उपासंगादयोऽकूरध्रातः १२ १३ १४ चित्रकस्याकूरध्रातुः १५ १६ देवमीदृषः क्रोष्टुस्तृतीयः पुत्रः शूरं दंत्यादिरयमित्यन्ये शूरसेनात्कार्तवी
र्यपुत्रा इत्यन्ये १७ प्राणदन्तस्वयमेव शब्दं चक्रुः तत्र भगवदवतारस्य भावित्वात् १८ आनकानां पठहानाम् १९ २० वसुदेवादयोगं दूषांताः दशशूरस्य पुत्राः पंचदुहितरश्चेत्याह देवभाग
इत्यादिना २१ २२ २३ २४ चैद्यस्य दमघोषस्य २५ २६ पृथाकुंतिः कुंतीकुंतिभोजः २७ २८ अनमित्रात् क्रोष्टुः प्रथमपुत्रात् वृष्णिनंदनात् सर्वयादवाह्लादकात् २९ ३० देवभागस्य

यदि दद्यात्ततोद्याहं जाययिष्यामि तां पिता ॥ तथेत्युवाच तं चास्याः पिता काममपूरयत् १० दाता यज्वाचधीरश्च श्रुतवानतिथिप्रियः ॥ अकूरः सुपुत्रे
तस्माच्छ्रुत्वा हारिदक्षिणः ११ उपासंगस्तथामहुर्मृदुरश्वारिमेजयः ॥ अविक्षिपस्तथोपेक्षः शत्रुघ्नोथारिमर्दनः १२ धर्मधृग्यतिधर्माचिगृध्रमोजांतकस्त
था ॥ अवाहप्रतिवाहौ च सुंदरीचवरांगना १३ अकूरेणोग्रसेनायां सुगात्र्यां कुरुनंदन ॥ प्रसेनश्चोपदेवश्च जज्ञाते देववर्चसौ १४ चित्रकस्याभवन् पुत्राः पृथु
र्विपृथुरेव च ॥ अश्वग्रीवोश्च बाहुश्च सुपार्श्वकगवेषणौ १५ अरिष्टनमिरश्च सुधर्माधर्मभृत् तथा ॥ सुबाहुर्वह्नुबाहुश्च श्रविष्ठाश्रवणेस्त्रियौ १६ अश्मक्यां ज
नयामास शूरं वै देवमीदृषः ॥ महिष्यां जज्ञिरे शूराद्रोज्यायां पुरुपादश १७ वसुदेवो महाबाहुः पूर्वमानकदुंदुभिः ॥ जज्ञेयस्य प्रसूतस्य दुंदुभ्यः प्राणदन्दि वि
१८ आनकानां च संहारः सुमहानभवद्वि वि ॥ पपात पुष्पवर्षे च शूरस्य भवने महत् १९ मनुष्यलोके कृत्स्ने पिरूपेनास्ति समो भुवि ॥ यस्यासीत् पुरुपाग्रस्य
कांतिश्चंद्रमसो यथा २० देवभागस्ततो जज्ञे तथा देवश्रवाः पुनः ॥ अनाधृष्टिः कनवको वत्सवानथगृजिमः २१ श्यामः शमीको गंडपः पंचचास्यवरांगनाः ॥
पृथुकीर्तिः पृथाचैव श्रुतदेवाश्च श्रुतश्रवा २२ राजाधिदेवी च तथा पंचैतावीरमातरः ॥ पृथादुहितरं वरे कुंतिस्तां कुरुनंदन २३ शूरः पूज्याय वृद्धाय कुंतिभोजाय
तां ददौ ॥ तस्मात्कुंतीति विख्याता कुंतिभोजात्मजा पृथा २४ अंत्यस्य श्रुतदेवायां जगृहुः सुपुत्रे सुतः ॥ श्रुतश्रवायां चैद्यस्य शिशुपालो महाबलः २५
हिरण्यकशिपुर्योसौ दैत्यराजोऽभवत्पुरा ॥ पृथुकीर्त्या तु तनयः संजज्ञे वृद्धशर्मणः २६ करूपाधिपतिर्वीरो दंतवक्रो महाबलः ॥ पृथादुहितरं चक्रे कुंतिस्तां पांडुरा
वहत् २७ यस्यां सधर्मविद्राजाधर्माज्ज्ञेयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनस्तथवा तां दिंद्राच्चैव धनंजयः २८ लोके प्रतिरथो वीरः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ अनमित्राच्छिनिर्ज
ज्ञेकनिष्ठा वृष्णिनंदनात् २९ शैनेयः सत्यकस्तस्माद्युयुधानश्च सात्यकिः ॥ असंगो युयुधानस्य भूमिस्तस्याभवत्सुतः ३० भूमेर्युगंधरः पुत्र इति वंशः समा
प्यते ॥ उद्धवो देवभागस्य महाभागः सुतोऽभवत् ॥ पांडितानां परंप्राहुर्देवश्रवसमुद्धवम् ३१ अश्मक्यां प्राप्तवानपुत्रमनाधृष्टिर्यशस्विनम् ॥ निवृत्तशत्रुं
शत्रुघ्नं देवश्रवाव्यजायत ३२ देवश्रवाः प्रजातस्तु नैपादिर्यः प्रतिश्रुतः ॥ एकलव्यो महाराजनिषादैः परिवर्धितः ३३

वसुदेवभ्रातुः देववत्श्रवः कीर्तिर्यस्य तं देवश्रवसं ३१ देवश्रवाः वसुदेवतृतीयो भ्राता शत्रुघ्नं पुत्रं व्यजायत ३२ स एव केनचिन्निमित्तेन बाल एव परित्यक्तो निषादैः संवर्धित इति नैपादिर्जा
त इत्याह देवश्रवा इति ३३

वत्सावानगंदुषश्चवसुदेवानुजौ ३४ विष्वक्सेनः श्रीकृष्णः सुतान् चारुदेष्णादीन् चतुःसंख्यान् ३५ चारुदेष्णपदं निर्वक्ति असंग्रामेणेति द्वाभ्याम् ३६ चारुन्मिष्टान् भक्ष्यान् दिश
तिजतिजृजतीति चारुदेष्ण इत्यर्थः ३७ कनकस्य वसुदेवप्रातुः आवगुंजिमो अवगुंजिमस्य वसुदेवप्रातुः ३८ श्यामस्य वसुदेवप्रातुः पुत्र इव पुत्रोऽनुज एव पुत्रीभूतः शमीकोमूदिति शे
कः सुवित्र इति पाठे पुत्रस्यैव विशेषणम् शोभनमित्रत्वम् भोजत्वात् एकदेशराजानो भोजाः तद्भावात् जुगुप्समानः आत्मानं निन्दन् राजसूयं साम्राज्यहेतुं अवाप तत्र योग्यतां प्रदर्शयन् त
स्य सुमित्रत्वं व्याचष्टे अजातशत्रुरित्यर्द्धेन युधिष्ठिरसहायः शमीको राज्ञां राजा भवदिति सार्द्धार्थः ३९ ४० ४१ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशपर्वणि टीकायां वृष्णिवंशकीर्तनं नाम चतु

३३ वत्सावते त्वपुत्राय वसुदेवः प्रतापवान् ॥ अद्भिर्ददौ सुतं वीरं शौरिः कौशिकमौरसम् ३४ गंदूषाय त्वपुत्राय विष्वक्सेनो ददौ सुतान् ॥
चारुदेष्णं सुचारुं च पंचालं कृतलक्षणम् ३५ असंग्रामेण यो वीरो नावर्तत कदाचन ॥ रौक्मिणेयो महाबाहुः कनीयान् पुरुषर्षभ ३६ वाय
सानां सहस्राणियं यांतं पृष्ठतो न्वयुः ॥ चारुमांसानि भोक्ष्यामश्चारुदेष्णहतानि तु ३७ तं द्रिजस्तं द्रिपालश्च सुतौ कनकस्य तु ॥ वीरश्चा
श्वहनश्चैव वीरौ तां वा वगुंजिमौ ३८ श्यामपुत्रः शमीकस्तु शमीको राज्यमावहत् ॥ जुगुप्समानो भोजत्वा द्राजसूयमवाप सः ३९ अजा
तशत्रुः शत्रूणां जज्ञेत स्य विनाशनः ॥ वसुदेवसुतान् वीरान् कीर्तयिष्यामि तान् शृणु ४० वृष्णेस्त्रिविधमेतत्तु बहुशाखं महौजसम् ॥ धार
यन् विपुलं वंशं नानर्थैरिह युज्यते ४१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशपर्वणि वृष्णिवंशकीर्तनं नाम चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ ॥ ४५ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ ॥ याः पत्न्यो वसुदेवस्य चतुर्दश वरांगनाः ॥ पौरवीरोहिणीनाम इंदिरा च तथा वरा १ वैशाखी च तथा भद्रा सुना
म्नी चैव पंचमी ॥ सहदेवार्शतिदेवा श्रीदेवा देवराक्षिता २ वृकदेव्यपदेवी च देवकी चैव सप्तमी ॥ सुतनुर्वडवा चैव द्वे एते परिचारिके ३ पौर
वीरोहिणीनाम बाह्विकस्यात्मजा भवत् ॥ ज्येष्ठा पत्नी महाराज दायिताऽऽनकदुंदुभेः ४ लेभे ज्येष्ठं सुतं रामं सारणं शठमेव च ॥ दुर्धमं दम
नं श्वभ्रं पिंडारकमुशीनरम् ५ चित्रां नाम कुमारौ च रोहिणीतनयाद्वदश ॥ चित्रा सुभद्रेति पुनर्विख्याता कुरुनंदन ६

स्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ पंचत्रिंशो हरेः प्रोक्तः प्रादुर्भावः परात्मनः ॥ गार्ग्यशापानुरोधेन यवनाद्भयतद्वधौ ॥ १ ॥ यादृति १ सुनामांताः पंचपौरव्यः २ देवक्यंताः सप्तदेवकस्य दुहितरः प
रिचारिके मोगपत्न्यौ ननु दास्यौ याः पत्न्य इत्युपक्रमात् ३ ४ ५ चित्रांता निनवापत्यानि संख्याय रोहिणीतनयादशेत्युक्तिरयुक्तेत्याशंक्याह चित्रा सुभद्रेति पुनर्विख्यातोति चित्रा पुन
र्जज्ञे सा च द्वितीये जन्मनि सुभद्रेति विख्यातेत्यर्थः अत्र पौरागिकी कथा चित्रा नाम काचिदप्यस्य निशापाद्रोहिण्यां गर्भवासं लेभे सा पुनर्जातमात्राभियमाणा मयायादवेषु जयिमानस्य मगवतो
लीकान् दृष्ट्वा विष्णुमिति युतां पंचक्रेततश्च तया वासनया पुनस्तत्रैव जन्ममृत्तवतीति तया सह दशसंख्या पूर्तिर्ज्ञेया ६

कौरिः श्रीकृष्णः ७ ८ ९ १० ११ त्रिगर्त राजस्य देवक्या वृकदेवीति पूर्वेष्वन्यथः तस्यैव त्रिगर्त राजस्य भर्ता पुरोहितः शैशिरायणो गार्ग्यः तदीयः शालीयादवपक्षीयः पुरोहितः कश्चि
तस्य पौरुषमस्ति न वंति जिज्ञासां परीक्षां च के हस्तेनालिंगमभिमुखान् अथ अनंतरं गार्ग्यस्य पौरुषं रेतो न च स्कंद दृढव्रतत्वात् तस्यानुत्थानात् उत्थाने हि किंचिदपि रेतःस्कंदे देव ततो गार्ग्यो
न पुंसक इति शालेनोक्त इत्यर्थः यथोक्तं विष्णुपुराणे गार्ग्यगोष्ठ्या द्विजं शालः पंड इत्युक्तवान्यदा ॥ यदूनां सन्निधौ सर्वे जहसुर्यादवास्तदेति १२ कृष्णाय ससमः कोपेनात्पंतं कृष्णमास्वरव
र्णः कोपेन चास्य वदनं मपीर्णं वभूतदेति अन्यत्र दर्शनात् यतो मिथ्याभिशापः मिथ्यैव न पुंसकोऽयमिति अभिशापं प्रापितः प्रख्योति विख्यातः द्वादशमे द्वादशे वर्षे शांतकोपः समन्युना दैन्ये
नाभिशापजेन परिप्लुतः सन्नभिशापनिवृत्त्यर्थं परंप्रत्ययमुत्पादयिष्यन् गोपकन्यामुपादाय मैथुना योपचक्रम इति सार्धः १३ कासौ गोपकन्या कुतश्चास्य तत्संयोग इत्याह सार्द्धेन गोपालीति अ

वसुदेवाच्च देवक्यां जज्ञे शौरिर्महायशाः ॥ रामाच्च निशठो जज्ञे रेवत्यां दयितः सुतः ७ सुभद्रायारथी पार्थादभिमन्युरजायत ॥ अक्रूरात्काशिकन्यायां सत्यकेतु
रजायत ८ वसुदेवस्य भार्यासु महाभागा सुसप्तसु ॥ ये पुत्रा जज्ञिरे शूरानाम तस्तां विबोधमे ९ भोजश्च विजयश्चैव शांतिदेवा सुता बुभौ ॥ वृकदेवः सुनामायां
गदश्चास्तां सुता बुभौ १० उपासंग वरं लेभे तनयं देव रक्षिता ॥ अगावहं महात्मानं वृकदेवी व्यजायत ११ कन्या त्रिगर्त राजस्य भर्ता वैशैशिरायणः ॥ जिज्ञा
सां पौरुषे च केन च स्कंदेथ पौरुषम् १२ कृष्णाय ससमः प्रख्यो वर्षे द्वादशमे तथा ॥ मिथ्याभिशापे गार्ग्यस्तु मन्युना भिसमीरितः १३ गोपकन्यामुपादाय मैथुना
योपचक्रमे ॥ गोपालीत्वप्सरास्तस्य गोपस्त्री विषधारिणी १४ धारयामास गार्ग्यस्य गर्भं दुर्धरमच्युतम् ॥ मानुष्यां गार्ग्यभार्यायां नियोगाच्छूलपाणिनः १५
सकालयवनो नाम जज्ञे राजा महाबलः ॥ वृषपूर्वार्धकायास्तमवहन् शाजिनोरणे १६ अपुत्रस्य सराज्ञस्तु वृषे तः पुरेशिशुः ॥ यवनस्य महाराजसु कालयवनोऽभ
वत् १७ स युद्धकामी नृपतिः पर्यपृच्छ द्विजोत्तमान् ॥ वृष्ण्यंधककुलं तस्य नारदो कथय द्विभुः १८ अक्षौहिण्या तु सैन्यस्य मथुरामभ्यगात्तदा ॥ दूतं संप्रेष
यामास वृष्ण्यंधकनिवेशनम् १९ ततो वृष्ण्यंधकाः कृष्णं पुरस्कृत्य महामतिम् ॥ समेतामंत्रयामासु र्यवनस्य भयात्तदा २० कृत्वा च निश्चयं सर्वे पलायनपराय
णाः ॥ विहाय मथुरां रम्यां मानयंतः पिनाकिनम् २१ कुशस्थलीं द्वारवतीं निवेशयितुमीप्सवः ॥ इति कृष्णस्य जन्मे दयः शुचिर्नियतं द्रियः ॥ पर्वसु श्रावये
द्विद्वाननृणः ससुखी भवेत् ॥ २२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे हरिवंशपर्वणि श्रीकृष्णजन्मानुकीर्तनं नाम पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥

न्येतु कृष्णाय समयः प्रख्य इति पठित्वा कृष्णाय संलोहचूर्णं अभक्षत् अयः प्रख्यो लोहवर्ण इति व्याख्यायत त्रैष्णवीयां संमतिमाहुः सुतमिच्छंस्तपस्तेपयदुचक्रमयावहम् ॥ आराधयन् महादे
वं सोयश्चूर्णमभक्षयत् ॥ ददौ वरं तु संतुष्टो वर्षे तु द्वादशे शिवः ॥ संयोजयामास च तं यवने शोह्यनात्मजः ॥ तद्योषित्संगमाच्च अस्य पुत्रो मृदालिसप्रभः तं कालयवनं नामेति तच्छब्दार्थो गार्ग्यः संयो
जयामास स्वभार्यायेति शेषः तत्र मातृभेदः कल्पभेदाभिप्रायेण व्याख्येयः शेषं त्वष्टम् १४ १५ ॥ वृषमस्य वलीवर्दस्यैव पूर्वाद्धकायो नाभेरुपरि देशो येषां ते वृषपूर्वाद्धकायाः १६ राज्ञो तः पुरे वृ
षे इत्यनेन गोपाल्याप्सरासासद्यः शकुंतलावत्परित्यक्त इति गम्यते १७ १८ १९ २० २१ ईप्सवो जाता इति शेषः ॥ २२ ॥ इति श्रीहरिवंशे टीकायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥

षट्त्रिंशोऽव्यतिवशः कोष्टोर्यदुसुतस्य च ॥ यत्रजातामहालक्ष्मीरुक्मिणीशक्तिरीश्वरी ॥ १॥ कोष्टोरेवेति यथाकृष्णः कोष्ठोर्ज्ज्जातएवंसत्यभामादयोपितत्रैवजाताइतिवक्तुमेवकारः क्षत्रियाणां
 समानान्वयेपिसापिद्वयनिवृत्त्यूर्ध्वपुरोहितगोत्रेण अन्योन्यंगोत्रभेदाद्विवाहाभवन्तीति युज्यतएवेति भावः १ २ सुतप्रसूतिपुत्रप्रजासमृद्धमात्मजं इच्छन् अमृत तस्य इच्छतः कर्मभिः पुत्रेष्टया
 दिभिः ३ अनुष्ठितः आश्रितः ४ पार्थश्रवसम् पृथुश्रवसपुत्रम् ५ उशतोनामतः स्वधर्मयज्ञम् उशतां कामयमानानां वरः श्रेष्ठः ६ ७ मरुतः धर्मचचारतत्रहेतुः प्रेत्यभागीति मरणानंतरं स्वर्ग
 वैशंपायन उवाच ॥ कोष्टोरेवाभवत्पुत्रो वृजिनीवान्महायशाः ॥ वृजिनीवत्सुतश्चापि स्वाहिः स्वाहाकृतां वरः १ स्वाहिपुत्रो भवद्राजारुषद्वन्द्वतां वरः ॥ महा
 क्रतुभिरीज्यो विविधैर्भूरिदक्षिणैः २ सुतप्रसूतिमन्विच्छन्नुषदुःसोऽग्र्यमात्मजम् ॥ जज्ञे चित्ररथस्तस्य पुत्रः कर्मभिरन्वितः ३ आसीच्चैत्ररविर्वीरो यज्वा वि
 पुलदक्षिणः ॥ शशबिंदुः परंवृत्तराजर्षीणामनुष्ठितः ४ पृथुश्रवाः पृथुयशाराजासीच्छशबिंदुजः ॥ शंसंति च पुराणज्ञाः पार्थश्रवसमुत्तरम् ५ अनंतरं सुयज्ञ
 स्तु सुयज्ञतनयोऽभवत् ॥ उशतो यज्ञमखिलं स्वधर्ममुशतां वरः ६ शिनेयुरभवत्सूनु रुशतः शत्रुतापनः ॥ मरुतस्तस्य तनयो राजर्षिरभवत्पुत्र ७ मरुतो
 ऽलमतज्येष्ठं सुतं कंबलवर्हिषम् ॥ चचार विपुलं धर्मममर्षात्प्रेत्य भागपि ८ सुतप्रसूतिमिच्छन्वै सुतं कंबलवर्हिषः ॥ बभूव रुक्मकवचः शतप्रभवतः सुतः ९
 निहत्य रुक्मकवचः शतं कवचिनांरणे ॥ धान्विनानि शितैर्बाणैरवाप श्रियमुत्तमाम् १० जज्ञेथ रुक्मकवचात्पराजित्परवीरहा ॥ जज्ञिरेपंचपुत्रास्तु महावीर्याः
 पराजितः ११ रुक्मेषुः पृथुरुक्मश्च ज्यामघ पालितो हरिः ॥ पालितं च हरिं चैव विदेहेभ्यः पिताददौ १२ रुक्मेषु रभवद्राजा पृथुरुक्मस्य संश्रितः ॥ ताभ्यां
 प्रजाजितो राज्याज्यामघो वरदाश्रमे १३ प्रशांतः सवनस्थस्तु ब्राह्मणैश्चावबोधितः ॥ जिगाय रथमास्थाय देशमन्यं ध्वजीरथी १४ नर्मदाकूलमेकाकीन
 गरीमृत्तिकवर्ती ॥ ऋक्षवंतं गिरिं जित्वा शुक्तिमत्यामुवाससः १५ ज्यामघस्याभवद्रार्या शैब्या बलवती सती ॥ अपुत्रोऽपि च राजासनान्यां भार्यामविंदत १६
 तस्यासीद्विजयो युद्धे तत्र कन्यामवापसः ॥ भार्यामुवाच संत्रस्तः स्नुषेति स नरेश्वरः १७ एतच्छ्रुत्वा ब्रवीद्देवी कस्य चेयं स्नुषेति वै ॥ अब्रवीत्तदुपश्रुत्य ज्याम
 घोराजसत्तमः १८ यस्तेजनिष्यते पुत्रस्तस्य भार्योपदानवी ॥ उग्रेण तपसा तस्याः कन्यायाः सव्यजायत ॥ पुत्रं विदर्भसुभगा शैब्या परिणता सती १९ रा
 जपुत्र्या तु विद्वांसौ रनुषायां क्रथकौशिकौ ॥ पृश्नादिदर्भोऽजनयच्छूरौ रणविशारदौ २० लोमपादं तृतीयं तु पुत्रं परमधार्मिकम् ॥ लोमपादात्मजो बभूवुराह
 तिस्तस्य चात्मजः २१ आहूतेः कौशिकश्चैव विद्वान्परमधार्मिकः ॥ चेदिः पुत्रः कौशिकस्य तस्माच्चैद्यानृपाः स्मृताः २२ भीमो विदर्भस्य सुतः कुंतिस्तस्या
 त्मजोऽभवत् ॥ कुंतेर्घृष्टसुतो जज्ञे रणघृष्टः प्रतापवान् ॥ घृष्टस्य जज्ञिरे शूरास्त्रयः परमधार्मिकाः २३

अपदानेन सेवते अग्रेत्यापितद्राक्सवनकृत्यतोऽतश्चचारततश्च सुतं लेभे इत्यन्वयः ८ सुतं इच्छन् सुतप्रसूतिनाम सुतं लेभे इत्यनुषज्यते ९ १० ११ विदेहेभ्यः विदेहान् ब्राह्मणं तदाधिपतये राज्ञे

वदामित्यर्थः १२ संश्रितः आश्रितः ज्येष्ठानुसारी जातः १३ वार्धक्यात् प्रशमंतस्त्यक्तराज्यालिप्सुः अवरोधितः तप आदिवा उद्दीपितः जिगाय जितवान् १४ १५ बलवती मगल्भा १६
 १७ १८ तस्याऽपुत्रावती संज्ञायाः उग्रेण तपसा परिणता वृद्धा विशैब्या पुत्रव्यजायत जनितवती १९ २० २१ २२ २३

२४ २५ २६ २७ २८ पुरुद्वानामतः तस्य वैदर्भी भद्रवती भार्या तस्यां मधुर्जातः २९ तस्यैव ऐक्ष्वाकी सती नाम द्वितीया भार्या तस्यां सत्वान्जातः ३० ३१ ॥ इति हरिवंशे टी
कायां षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सप्तत्रिंशेऽध्यायस्योक्तश्चत्वारः सत्वतः सुताः ॥ शुचीकराहरीत्यत्र त्रयाणां वंशवर्णनं ॥ १ ॥ सत्वतां मज्जमानदेवा वृषो नामा
नौ १ २ संजय्यौ संजयपुत्र्यौ ३ ४ ५ ६ आत्मानं चित्तमसंयुज्य समाधाय जलं स्पृशन् स्नात्वा च मनादेरुपलक्षणमेतत् ७ एका एका किन्त्येव निश्चयं अभिजगाम चकार तस्य तदीया हितस्य चि

आवंतश्च दशार्हश्च बलीविषहरश्च यः ॥ दशार्हस्य सुतो व्योमा व्योम्नो जीमूत उच्यते २४ जीमूतपुत्रो बृहतिस्तस्य भीमरथः सुतः ॥ अथ भीमरथस्यासीत् पु
त्रो नवरथस्तथा २५ तस्य चासीद्दशरथः शकुनिस्तस्य चात्मजः ॥ तस्मात्करंभः करंभिर्देवरातो भवन्नृपः २६ देवक्षत्रो भवत्तस्य देवक्षत्रिर्महाय
शः ॥ देवगर्भसमोज्ज्वले देवक्षत्रस्य नंदनः २७ मधूनां वंशकृद्राजामधुर्मधुरवागपि ॥ मधोर्जज्ञेथ वैदभ्यां पुत्रो मरुवसास्तथा २८ आसीन्मरुवसः पुत्रः पुरुदा
शः ॥ पुरुषोत्तमः ॥ मधुर्जज्ञेथ वैदभ्यां भद्रवत्यां कुरूद्वहः २९ ऐक्ष्वाकी चाभवद्भार्या सत्वांस्तस्यामजायत ॥ सत्वान्सर्वगुणोपेतः सत्वतां कीर्तिवर्द्धनः ३० इमां
विसृष्टिं विज्ञाय ज्यामघस्य महात्मनः ॥ युज्यते परया कर्त्या प्रजावांश्च भवेन्नरः ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारे ० हरिवंशपर्वणि षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ सत्वतां सत्वसंपन्नान्कौशल्या सुपुत्रे सुतान् ॥ भोजिनं भजमानं च दिव्यदेवा वृधं नृपम् १ अंधकं च महाबाहुं वृष्णिं च यदुनंदनम् ॥ तेषां
विसर्गाश्च त्वारो विस्तरेणेह ताञ्छृणु २ भजमानस्य संजय्यौ बाह्यकाथोपबाह्यका ॥ आस्तां भार्येतयोस्तस्माज्जिरे बहवः सुताः ३ कृमिश्चक्रमणश्च वधृष्टः शु
रः पुरंजयः ॥ एते बाह्यकसंजय्यां भजमाना द्विजजिरे ४ अयुताजित्सहस्राजिच्छताजिच्चाथ दशकः ॥ उपबाह्यकसंजय्यां भजमाना द्विजजिरे ५ यज्या देवा
वृधो राजा च चारविपुलंतपः ॥ पुत्रः सर्वगुणोपेतो मम स्यादिति निश्चितः ६ संयुज्यात्मानमेवं तु पर्णाशया जलं स्पृशन् ॥ सदोपस्पृशतस्तस्य चकार प्रिय
मापगा ७ चितयाभिपरीता सा जगामैकाभिनिश्चयम् ॥ कल्याणत्वात्तरपतेस्तस्य सानि म्रगोत्तमा ८ नाध्यगच्छततां नारीयस्यामेवं विधः सुतः ॥ जायेत
स्मात्स्वयंहंत भवाम्यस्य सहव्रता ९ अथ भूत्वा कुमारी सा विभ्रती परमं वपुः ॥ वरयामास नृपतिं तां भियेष च सप्रभुः १० तस्यामाधत्त गर्भं च ते जस्विनमुदार
धीः ॥ अथ सा दशमे मासि सुपुत्रे सरितां वरा ११ पुत्रं सर्वगुणोपेतं वभूद्वै देवा वृधा नृपात् ॥ अत्र वंशे पुराणज्ञा गायंतीति परिश्रुतम् १२ गुणान् देवा वृधस्याथ की
र्तयतो महात्मनः ॥ यथैवाग्रे संहूरात्पश्याम च तथांतिके १३ बभ्रुश्रेष्ठो मनुष्याणां देवैर्देवा वृधः समः ॥ पष्टिश्च पट्च पुरुषाः सहस्राणि च सप्त च १४ एते मृत
त्वं संप्राप्ता वभ्रुर्देवा वृधावपि ॥ यज्वादानपतिर्विद्वान्ब्रह्मण्यः सुदृढायुधः १५

तथा ८ हंतेति सस्त्रेहमालोचने सहव्रता धर्मपत्नी ९ इयेप इच्छितवान् १० ११ १२ अंतिके दूराच्च योगबलेनानेकधात्मानं कृत्वा संचरंतं तुल्यवत्पश्यामः १३ पट्पट्यधिकानि सप्त स
हस्राणि पुरुषाः अमृतत्वं युद्धेन मृत्युमासाद्य ब्रह्मलोकं गता इत्यर्थः १४ यज्वा बभ्रुरेव १५

तस्य बभ्रुः अंधकात् सत्वतः पुत्रात् काश्यपस्य दृढाश्वस्य दुहिता ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ श्वेतेन शुद्धेन किशोरप्रतिमः तरुणाश्ववदुत्साहवान् किशोरोऽश्वस्य शावक इति मेदिनी अशीतिचर्मणा युक्तः अशीत्यापुरुषैर्वाह्यं चर्मफलकं दारुमयं आसनविशेषः तेन युक्तः तदा रूढः चर्मकृतौ च फलके इति मेदिनी अशीतिचर्मणेत्यस्य अभेद्यात् मत्वं चेत्यर्थः प्रांचः प्रादुः यद्वा नास्ति गीतिः स्वप्नोपेयाते अशोतयो देवाः त एव चर्मवाणत्राणं तेन युक्तः देवरक्षित इत्यर्थः ॥ २१ ॥ अत एव तस्य परिवारः स्तूयते नापुत्रवानिति भोजमाहुकम् ॥ २२ ॥ रूप्यकांचनेत्यर्थः सोपासंगेत्यतः प्राग्द्रष्टव्यः रूप्यमयः कांचनमयश्चक्रक्षाः वरत्राः बंधनशृंगलावायेपांतादृशानां नागानां दशसहस्राणि पूर्वस्यां दिशि अनुमोदनं अभ्यनुज्ञां एतियाति गंतुं प्राप्नुवन्ति तथा तस्यामेव दिशि रथानां दशसहस्राणि अनुमोदनं याति उपासंगोऽप्युगम् अनुकर्षणं रथाघस्यितं काष्ठम् वरूथं रथगुप्तिः तद्वतां रथानाम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ उत्तरस्यामपितावंत्येव रथानां

कीर्तिमांश्च महातेजाः सात्वतानां महावरः ॥ तस्यान्ववायः सुमहान् भोजयेमांति कावताः १६ अंधकात् काश्यपदुहिता चतुरो लभतात्मजान् ॥ कुरुरंभजमानं च शर्मिक्वं लवर्हिषम् १७ कुरुरस्य सुतो धृष्णुर्धृष्णोस्तुत नयस्तथा ॥ कपोतरोमा तस्याथैतिरिस्तनयोऽभवत् १८ जज्ञे पुनर्वसुस्तस्मादभिजितु पुनर्वसोः ॥ तस्य वै पुत्रमिथुनं बभूवाभिजितः किल १९ आहुकश्चाहुर्कीचैव ख्यातौ ख्यातिमतां वरौ ॥ इमां चोदाहरंत्यत्र गाथां प्रतितमाहुकम् २० श्वेतेन परिवारेण किशोरप्रतिमो महान् ॥ अशीतिचर्मणा युक्तः स नृपः प्रथमं व्रजेत् २१ नापुत्रवान्नाशतदोना सहस्रशतायुषः ॥ नाशुद्धकर्मानायज्वाग्नौ भोजमभितो व्रजेत् २२ पूर्वस्यां दिशि नागानां भोजस्येत्यनुमोदनम् ॥ सोपासंगानुकर्षाणां ध्वजिनां सवरूथिनाम् २३ रथानां मेघघोषाणां सहस्राणि दशैव तु ॥ रूप्यकांचनवक्षाणां सहस्राणि दशापि च २४ तावंत्येव सहस्राणि उत्तरस्यां तथा दिशि ॥ आभूमिपालान् भोजान् स्वानुतिष्ठन् किंकिणीकिणः २५ आहुर्कीचाप्यवन्तिभ्यः स्वसारं ददुरंधकाः ॥ आहुकस्य तु काश्यायां द्वौ पुत्रौ संवभूवतुः २६ देवकश्चोग्रसेनश्च देवपुत्रसमाबुभौ ॥ देवकस्याभवन् पुत्राश्च त्वारस्त्रिदशोपमाः २७ देवानुपदेवश्च सुदेवो देवरक्षितः ॥ कुमार्यः सप्त चाप्यासन्वसुदेवाय ताददौ २८ देवकीशांतिदेवाच सुदेवा देवरक्षिता ॥ वृकदेव्युपदेवी च सुनाम्री चैव सप्तमी २९ नवोग्रसेनस्य सुतास्तेषां कंसस्तु पूर्वजः ॥ न्यग्रोधश्च सुनामा च कंकः शंकुः सुभूमिपः ३०

नागानां च सहस्राणि तथा दिशि यथा पूर्वे तस्योस्तथा वरिष्ठायामपि दिशि दक्षिणस्यां सप्तश्चिमायां अनुमोदनं तावत्येव सहस्राणि प्राप्नुवन्तीत्यर्थः आभूमिपालान्सर्वान्सामंतान् अभिव्याप्य वशीकृत्य भोजः स्वज्ञातयस्तं आहुकं उपतिष्ठन् उपातिष्ठन् सेवितवन्तः किंकिणीकिणः क्षुद्रघंटिका वन्तो रथादयः किंकिणीशब्दादीकृन्नादितः किंकिणीकिण इति दंत्यस्य मूर्धन्यस्त्वमार्षमभोजान् स्वानुतिष्ठन् किंकिणीकिण इति पाठे सर्वान् भूमिपालान् व्याप्य स्वान् उत्तमं सुवर्णं तन्मया किंकिणीयुक्ताः ॥ २५ ॥ आहुर्की आहुकसं बंधिर्नो स्वसारं आहुर्की सज्ञां अवन्तिभ्यः राज्ञां त्वेन ददुः ॥ २६ ॥ २७ ॥ कुमार्यः पुत्र्यः ॥ २८ ॥ वृकदेवी युक्ता उपदेवी वृकदेव्युपदेवी ॥ २९ ॥ कंसः पूर्वजः प्रथमः कुपदेवोपदेव इति तत्र पाठतत्त्वं व्यास एव वेद ३० ॥ अन्येतु सुभूमिप इति कंसस्यैव नामेत्याहुस्तेषां तस्य पूर्वजोक्तिर्विरुध्यते परे पुनः कंकश्चैव सुभूमि इति शं

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि टीकायां सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ अष्टत्रिंशेऽन्वयः प्रोक्तो भजमानस्य तत्र च ॥ स्वमंतकस्य च मणेः प्रत्यानयनम
 कृतम् ॥ १ ॥ भजमानस्य रथमुख्यः रथवतां मुखोऽतिरथ इति यावत् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ देवर्षेः च्यवनस्य वचनात्तस्य शतधन्वनः भिषक् प्रभृतयश्चत्वारः पुत्राः कामदाका
 मदंतिका चेति द्वे पुत्र्यौ ॥ ६ ॥ कंबलवर्हिषः मरुत्तपुत्रस्य देववान् तस्य त्रयः ॥ ७ ॥ अंधकाः अंधकस्य पुत्राः तान् अंधक एव असमौ जसे ददाविति गम्यते ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
 निघ्नतः निघ्नत् ॥ १२ ॥ शत्रुजिघ्रसेना जिघ्रशत्रुसेना जितौ निवसंत्यां कृतनिवासायाम् ॥ १३ ॥ उपलब्धवान् परंपरया लब्धवान् समुद्रात् समुद्रं प्राप्य तत्तीरे इत्यर्थः कस्माल्लब्धवानि
 राष्ट्रपालोऽथ मुतनुरनाष्टाष्टिश्च पुष्टिमान् ॥ तेषां स्वसारः पंचासन् कंसा कंसवती तथा ३१ सुतनूराष्ट्रपालीचकंकाचैव वरांगना ॥ उग्रसेनः सहापत्यो व्या
 ख्यातः कुरुरोद्भवः ३२ कुरुराणामेवं शंधारयन्नमितौ जसाम् ॥ आत्मनो विपुलं वंशं प्रजावानाप्नुयान्नरः ३३ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे
 हरिवंशपर्वणि सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भजमानस्य पुत्रोऽथ रथमुख्यो विदूरथः ॥ राजा धिदवः शूरस्तु विदूरथसुतोऽभवत्
 १ राजा धिदेवस्य मुताजज्ञिरे वीर्यवतराः ॥ दत्ताऽतिदत्तबलिनौ शोणाश्वः श्वेतवाहनः २ शमीचदंडशर्मा च दंडशत्रुश्च शत्रुजित् ॥ श्रवणाचश्रविष्ठाचस्व
 सारौ संबभूवतुः ३ शमीपुत्रः प्रतिक्षत्रः प्रतिक्षत्रस्य चात्मजः ॥ स्वयंभोजः स्वयंभोजादृदीकः संबभूव ह ४ तस्य पुत्रा बभूवुर्हि सर्वे भीमपराक्रमाः ॥ कृतव
 र्मा प्रजस्तेषां शतधन्वाथ मध्यमः ५ देवर्षेर्वचनात्तस्य भिषग्वैतरणश्च यः ॥ सुदांतश्चाविदांतश्च कामदाका मदंतिका ६ देवर्षेः श्वाभवत्पुत्रो विद्वान् कंबलवर्हिषः ॥
 असमौ जास्तथा वीरो नासमौ जाश्च तावुभौ ७ अजातपुत्राय सुतान् प्रददाव समौ जसे ॥ सुदंष्ट्रं चारुरूपं च कृष्णमित्यं धकास्त्रयः ८ एते चान्ये च बहवो अंधकाः
 कथितास्तव ॥ अंधकानामेवं शंधारयेद्यस्तु नित्यशः ९ आत्मनो विपुलं वंशं लभते नात्र संशयः ॥ गांधारी चैव माद्री च क्रौष्टुभार्येव भूवतुः १० गांधारी
 जनयामास अनमित्रं महाबलम् ॥ माद्री युधाजितं पुत्रं ततो वै देवमीदृपम् ११ अनमित्रममित्राणां जेतारमपराजितम् ॥ अनमित्रसुतो निघ्नो निघ्नतो द्वौ च
 भूवतुः १२ प्रसेनश्चाथ सत्राजिच्छत्रुसेनाजितावुभौ ॥ प्रसेनो द्वा रवत्यां तु निवसंत्यां महामणिम् १३ दिव्यं स्वमंतकं नाम समुद्रादुपलब्धवान् ॥
 तस्य सत्राजितः सूर्यः सखा प्राणसमो भवत् १४ सकदा चित्रिशापाये रथेन रथिनां वरः ॥ अब्धिकूलमुपस्पृष्टमुपस्थातुं ययौ रविम् १५ तस्योपतिष्ठतः
 सूर्यविवस्वानग्रतः स्थितः ॥ अस्पृष्टमूर्तिर्भगवान् तेजोमंडलवान् प्रभुः १६ अथ राजा विवस्वतमुवाच स्थितमग्रतः ॥ यथैवं प्रोमि पश्यामि सदा त्वां ज्योति
 षां पते १७ तेजोमंडलिनं देवं तथैव पुरतः स्थितम् ॥ कोविशेपोऽस्ति मे त्वतः सख्येनोपागतस्य वै १८ एतच्छ्रुत्वा तु भगवान् मणिरत्नं स्वमंतकम् ॥ स्वकंठा
 दवमुच्यैव एकांते न्यस्तवान् विभुः १९ ततो विग्रहवंतं तं ददर्श नृपतिस्तदा ॥ प्रीतिमान् थतं दृष्ट्वा मुहूर्तं कृतवान् कंथां २०

त्याकांक्षायामाह तस्येति तस्य प्रसेनसंबन्धिनो भ्रातुः सत्राजित्संज्ञस्य ॥ १४ ॥ निशापाये प्रातः काले उपस्पृष्टुं स्नानादिकं कर्तुं ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ यथा दिवि मंडलिनं त्वां पश्यामि
 तथैव सन्निहितमपि मंडलमात्रं पश्यामि नत्वा कृतिविशेषं अतस्तव सख्येनोपागतस्य समीपागतस्यापि हतरजनापेक्षयामे मया त्वत्तो विरोपतः को नुग्रहः प्राप्तो न कोपियतः इतरवदहमपि
 त्वां मंडलवंतमेव पश्यामीत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ विग्रहवंतं पुस्पदावयवम् नृपतिः राजा मंडलाविपतित्वात् ननु क्षत्रियमात्रः ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ स्यंदतेमस्रवति ॥ रुक्मसुवर्णम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ सिंहोदेवताविष्टः नतुपशुमात्रः तेनतादृग्मणिधरिणोर्ध्वपायोगात् ऋक्षराजोर्जाववान् ॥ २८ ॥

तमापिप्रस्थितंभूयोविवस्वंतंससत्रंजित् ॥ लोकानुद्गासयस्येतानयेनत्वंसततंप्रभो ॥ तदेतन्मणिरत्नमेभगवन्दातुमर्हसि २१ ततःस्यमंतकमणिंदत्तवान्त
स्यभास्करः ॥ सतमाबध्यनगरींप्राविवेशमहीपतिः २२ तंजनाःपर्यधावंतसूर्योयंगच्छतीतिह ॥ पुरींविस्मापयित्वाचराजात्वंतःपुरंययौ २३ तत्प्रसे
नजितंदिव्यमणिरत्नंस्यमंतकम् ॥ ददौभ्रात्रेनरपातिःप्रेम्णासत्राजिदुत्तमम् २४ समाणिःस्यंदतेरुक्ममंष्टृष्ण्यंधकनिवेशने ॥ कलवर्षीचपर्जन्योनचव्याधि
मयंह्यभूत् २५ लिप्सांचक्रेप्रसेनात्तुमणिरत्नेस्यमंतके ॥ गोविंदोनचतल्लेभेशक्तोपिनजहारसः २६ कदाचिन्मृगयायातःप्रसेनस्तेनभूषितः ॥ स्यमंतककृ
तेसिंहादधंप्रापवनेचरात् २७ अथसिंहंप्रधावंतमृक्षराजोमहाबलः ॥ निहत्यमणिरत्नंतदादायबिलमाविशत् २८ ततोष्टृष्ण्यंधकाःकृष्णंप्रसेनवधकारणात् ॥
प्रार्थनांतांमणेरुध्वासर्वएवशशंकिरे २९ सशंक्यमानोधर्मात्मानकारीतस्यकर्मणः ॥ आहरिष्येमणिमितिप्रतिज्ञायवनंययौ ३० यत्रप्रसेनोमृगयामाचर
तत्रचाप्यथ ॥ प्रसेनस्यपदंष्टृह्यपुरुषैरासकारिभिः ३१ ऋक्षवंतंगिरिवरंविध्यंचगिरिमुत्तमम् ॥ अन्वेषयन्परिश्रान्तःसददर्शमहामनाः ३२ साश्वंहतंप्र
सेनंवैनाविदच्चेच्छित्तमणिम् ॥ अथसिंहःप्रसेनस्यशरीरस्याविदूरतः ३३ ऋक्षेणनिहतोदृष्टःपादैर्ऋक्षश्चसूचितः ॥ पादैरन्वेषयामासगुहामृक्षस्यमाधवः
३४ महत्यृक्षविलेवाणींशुश्रावप्रमदेरिताम् ॥ धात्र्याकुमारमादायसुतंजांबवतोन्वप ॥ क्रीडापयंत्यामणिनामारोदीरित्यथेरिताम् ३५ धात्र्युवाच ॥
सिंहःप्रसेनमवधीत्सिंहोर्जाववताहतः ॥ सुकुमारकमारोदीस्तवह्येषस्यमंतकः ३६ सुव्यक्तीकृतशब्दस्तुतूष्णींबिलमथाविशत् ॥ प्रविश्यचापिभगवान्त
मृक्षबिलमंजसा ३७ स्थापयित्वाबिलद्वारियदूनलांगलिनासह ॥ शार्ङ्गधन्वाबिलस्थंतुजांबवंतंददर्शह ३८ युयुधेवासुदेवस्तुबिलेर्जांबवतासह ॥ बाहु
म्यामेवगोविंदोदिवसानेकविंशतिं ३९ प्रविष्टेतुविलंकृष्णेबलदेवपुरःसराः ॥ पुरींद्वारवतीमेत्यहतंकृष्णंन्यवेदयन् ४० वासुदेवस्तुनिर्जित्यजांबवंतंमहाब
लम् ॥ भेजेर्जांबवतींकन्यांऋक्षराजस्यसंमताम् ॥ मणिंस्यमंतकंचैवजग्राहात्मविशुद्धये ४१ अनुनीयर्क्षराजानंनिर्ययौचतदाबिलात् ॥ द्वारकामगमत्कृ
ष्णःश्रियापरमयायुतः ४२ एवंसमाणिमाहृत्यविशोढ्यात्मानमच्युतः ॥ ददौसत्राजितेतंवैसर्वसात्वतसंसदि ४३ एवंमिथ्याभेशप्तेनकृष्णेनाभिघाति
ना ॥ आत्माविशोषितःपापादिनिर्जित्यस्यमंतकम् ४४ सत्राजितोदशत्वासन्नभार्यास्तासांशतंसुताः ॥ ख्यातिमंतस्त्रयस्तेषांभंगकारस्तुपूर्वजः ४५
कीर्त्तिघातपतिश्चैवउपस्वावांश्चतेत्रयः ॥ कुमारश्चापितिस्त्रोवैदिशुख्यातानराधिप ४६

सशंकिरे कृष्णेनैवप्रसेनंहत्वामणिर्गृहीतइतिशंकांचक्रुः ॥ २९ ॥ नकारीअकर्ता ॥ ३० ॥ आसकारिभिःअंतरंगैःकिंकरेः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ वातपतेर्विशेषणंवरिइति ॥ ४६ ॥

मायामृच्छायायताददाविति पाठे तिस्रोऽपि दत्ताः अन्यथा ता उत्तमत्वेन खयातां सत्यभामां मेवैति व्याख्येयम् ४७ ४८ क्रौष्टोः कनिष्ठास्त्रीमाद्रीतत्पुत्रस्य युधाजितो वंशमाह माद्रीति ४९
 ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ मिथ्याभिशांतिमिथ्यामिशापम् वेदजानाति ५८ ॥ इति हरिवंशोटीकायां अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ त्रिंशेन वाधिके ध्याये सत्राजिद्वध उच्यते ॥ यदु
 वंशोक्तिसंपूर्तिर्मणे रानयनं तथा । १ ॥ यत्तद्वधुरकूरस्तद्रत्नं शतधन्वनाहारयामसेत्यन्वयः १ अंतरं तादर्थ्यमयदर्थसमणिस्तं रवर्णप्रसवादि रूपमर्थमन्विच्छन्नित्यर्थः अंतरमवकाशावाधि
 सत्यभामोत्तमास्त्रीणां व्रतिनी च दृढव्रता ॥ तथा प्रस्वापिनी चैव भार्या कृष्णायतां ददौ ४७ सभाक्षोभंगकारिस्तु नारेयश्च नरोत्तमौ ॥ जज्ञाते गुणसंपन्नौ विश्व
 तौरूपसंपदा ४८ माद्रीपुत्रस्य जज्ञेथ पृथ्विः पुत्रो युधाजितः ॥ जज्ञाते तनयौ पृथ्वेः श्वफल्काश्चित्रकस्तथा ४९ श्वफल्कः काशिराजस्य सुतां भार्यामविंदत ॥
 गां दिर्नीनामतस्याश्च सदागाः प्रददौ पिता ५० तस्यां जज्ञे महाबाहुः श्रुतवानिति विश्रुतः ॥ अक्रूरोथ महाभागो यज्वा विपुलदक्षिणः ५१ उपासंगस्तथा मं
 गुर्मृदरश्चारिमेजयः ॥ गिरिक्षिपस्तथोपेक्षः शत्रुहाचारिर्मर्दनः ५२ धर्मभृद्यतिधर्माचगृध्रमोजांधकस्तथा ॥ सुबाहुः प्रतिबाहुश्च सुंदरीचरांगना ५३ विश्व
 तामां वमहिषीकन्याचार्यसुंधरा ॥ रूपयौवनसंपन्ना सर्वसत्त्वमनोहरा ५४ अकूरेणो ग्रसेन्यां तु सुतौ द्रौकुरुनंदन ॥ सुदेवश्चोपदेवश्च जज्ञाते देववर्चसौ ५५
 चित्रकस्याभवन् पुत्राः पृथुर्विपृथुरेव च ॥ अश्वग्रीवोश्च बाहुश्च सुपार्श्वकगवेषणौ ५६ अरिष्टनेमेरश्च सुधर्माधर्मभृत्तथा ॥ सुबाहुर्वहुबाहुश्च श्रविष्ठाश्रवणे
 स्त्रियौ ५७ इमां मिथ्याभिशांतिं यः कृष्णस्य समुदाहृताम् ॥ वेदमिथ्याभिशापास्तं न स्पृशंति कदाचन ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे हरिवंश
 पर्वणि अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ४९ ॥ वंशं पायन उवाच ॥ ॥ यत्तत्सत्राजिते कृष्णो मणिरत्नं स्यमंतकम् ॥ अदात्तद्वारयामास वभ्रुर्वै शतधन्व
 ना १ यदा हि प्रार्थयामास सत्यभामामनिंदिताम् ॥ अक्रूरोऽंतरमन्विच्छन्मणिं चैव स्यमंतकम् २ सत्राजितं ततो हत्वा शतधन्वामहाबलः ॥ रात्रौ तं मणि
 मादाय ततो कूराय दत्तवान् ३ अकूरस्तु ततो रत्नमादाय भरतर्षभ ॥ समयं कारयांचक्रे न विद्यो हं त्वयेत्युत ४ वयमभ्युपयत्स्यामः कृष्णेन त्वामभिदुतम् ॥
 ममाद्यद्धारका सर्वावशेतिष्ठत्यसंशयम् ५ हते पितरि दुःखार्ता सत्यभामाय शस्विनी ॥ प्रययौ रथमारुह्य नगरं वारणावतम् ६ सत्यभामा तु तद्वृत्तं भोजस्य शत
 धन्वनः ॥ भर्तुर्निवेद्य दुःखार्तां पार्श्वस्थां शूण्यवर्तयत् ७ पांडवानां तु दग्धानां हरिः कृत्वोदकाक्रियाम् ॥ कुल्यार्थे चापि पांडूनां न्ययोजयत् सात्याकिम् ८
 ततस्त्वरितमागत्य द्वारकां न धुमूदनः ॥ पूर्वजं हलिनं श्रीमानिदं वचनमब्रवीत् ९ हतः प्रसेनः सिंहेन सत्राजिच्छतधन्वना ॥ स्यमंतकः समद्रामीतस्य प्रभुर
 हं विभो १० तदारोहरथं शीघ्रं भोजं हत्वा महाबलम् ॥ स्यमंतको महाबाहो ह्यस्माकं सभविष्यति ११ ततः प्रवृत्तं युद्धं तु मुलं भोजकृष्णयोः ॥ शतधन्वा ततो
 कूरमवैक्षत् सर्वतो दिशम् १२ संरब्धौ तावुभौ दृष्ट्वा तत्र भोजजनार्दनौ ॥ शक्तोपि शाठ्याद्वादिक्वमकूरो नाभ्युपयत् १३ परिधानां तर्धिभेदतादर्थ्ये इ
 ति मेदिनी २ ३ समयं शपथम् ४ कृष्णेन श्वशुरवधकुद्रेन अभ्युपयत्स्यामः अनुयास्यामः प्रदलीवर्तुमिति शेषः अत्रोपपत्तिमाह ममेति ५ वारणावता ह्वयं हस्तिनापुरम् ६ ७ कुल्यार्थे अस्थनां
 संस्कारार्थे कुल्यं स्यात्कीकसे इति मेदिनी ८ ९ १० ११ भोजः शतधन्वा १२ शाठ्यात् अशक्तिप्रकाशनात् हादिक्वमहदीकपुत्रं शतधन्वानं नाभ्युपयत् साहायार्थं न गतवान् १३

हययाभयया ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ दृष्टदाषाः क्षीणगतयोनिश्चेष्टावा ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ दीक्षामयंकवचदीक्षितस्ययुद्धनिषेधादितरैर्वै
 राप्रसक्तैस्तेनैवस्वशरीररक्षापिकृतेत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ कच्छेसजलेतीरप्रदेशे ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ योगेनबहुधनदानादिसंबन्धेनलिङ्गेन ॥
 अपयानेततोबुद्धिभोजश्चक्रेभयार्हितः ॥ योजनानांशतंसाग्रंहययाप्रत्यपद्यत १४ विख्याताहृदयानामशतयोजनगामिनी ॥ भोज
 स्यवडवाराजन्ययाकृष्णमयोधयत् १५ क्षीणांजवेनचहयामध्वनःशतयोजने ॥ दृष्ट्वारथस्यतांवृद्धिशतधन्वानमार्दयत् १६ ततस्त
 स्याहयायास्तुश्रमात्स्वेदाच्चभारत ॥ खमुत्पेतुरथप्राणाःकृष्णोराममथाब्रवीत् १७ तिष्ठस्वेहमहाबाहोदृष्टदोषाहयामया ॥ पद्भ्यांग
 त्वाहरिष्यामिमणिरत्नंस्यमंतकं १८ पद्भ्यामेवततोगत्वाशतधन्वानमच्युतः ॥ मिथिलामभितोराजनृजघानपरमास्त्रवित् १९ स्यमं
 तकंचनापश्यदत्वाभोजमहाबलम् ॥ निवृत्तंचाब्रवीत्कृष्णंरत्नंदेहीतिलांगली २० नास्तीतिकृष्णश्चोवाचततोरामोरुषान्वितः ॥ धि
 क्शब्दमसकृत्कृत्वाप्रत्युवाचजनार्दनम् २१ भ्रातृत्वान्मर्षया म्येषस्वस्तितेस्तुब्रजाम्यहम् ॥ कृत्यंनमेद्वारकयानत्वयानचवृष्णिभिः २२
 प्रविवेशततोरामेमिथिलामीरमर्दनः ॥ सर्वकामैरुपचितैर्मैथिलेनाभिपूजितः २३ एतस्मिन्नेवकालेतुबभ्रुर्मतिमतांवरः ॥ नानारूपान्
 क्रतून्सर्वानाजहारनिरगलान् २४ दीक्षामयंसकवचंरक्षार्थंप्रविवेशह ॥ स्यमंतककृतेप्राज्ञोगांदीपुत्रोमहायशः २५ अथरत्नानिचा
 श्याणिद्रव्याणिविविधानिच ॥ षष्ठिवर्षाणिधर्मात्मायज्ञेषुविनियोजयत् २६ अक्रूरयज्ञादितितेख्यातास्तस्यमहात्मनः ॥ बद्धन्नदक्षि
 णाःसर्वेसर्वकामप्रदायिनः २७ अथदुर्योधनोराजागत्वातुमिथिलांप्रभुः ॥ गदाशिक्षांततोदिव्यांबलभद्रादवाप्तवान् २८ प्रसाद्यतुत
 तोरामोदृष्ट्यंधकमहारथैः ॥ आनीतोद्वारकामेवकृष्णेनचमहात्मना २९ अक्रूरस्त्वंधकैःसार्द्धमपायाद्भरतर्षभ ॥ हत्वासत्राजितंयुद्धे
 सहबंधुंमहाबलं ३० ज्ञातिभेदभयात्कृष्णस्तमुपेक्षितवानथ ॥ अपयातेतथाक्रूरेनावर्षत्पाकशासनः ३१ अनावृष्ट्यायदारान्यमभ
 वद्बहुधाकृशं ॥ ततःप्रसादयामासुरक्रूरंकुकरांधकाः ३२ पुनर्द्वारवर्तीप्राप्तेतस्मिन्दानपतौततः ॥ प्रववर्षसहस्राक्षःकच्छेजलनिधेस्त
 दा ३३ कन्यांचवासुदेवायस्वसारंशीलसंमताम् ॥ अक्रूरःप्रददौधीमानूप्रीत्यर्थंकुरुनंदनः ३४ अथविज्ञाययोगेनकृष्णोबभ्रुगतंम
 णिम् ॥ सभामध्यगतंप्राहतमक्रूरंजनार्दनः ३५ यत्तद्रत्नंमणिवरंतवहस्तगतंविभो ॥ तत्प्रयच्छस्वमानार्हमयिमानार्थंकंकथाः ३६
 षष्ठिवर्षेगतेकालेयद्रोषोभून्ममानघ ॥ ससंरुढोऽसकृत्प्राप्तस्ततःकालात्ययोमहान् ३७
 ३५ ॥ जनार्थकंशाठ्यम् ॥ ३६ ॥ यद्ययतोहेतोः रोषोभूत् सप्तसंरुढः ततश्चकालात्ययप्राप्तश्चिरकालीनोरोषः यदर्थजातःतद्रत्नंप्रयच्छेतिपूर्वेष्वन्यथः ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ यस्त्विद्विद्वौ श्लोकौ कचिन्नपठयेते ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इति श्रीहरिवंशे टीकायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ चत्वारिंशत्तमेऽध्याये भगवद्विषयो महा
नृ ॥ जनमेजयस्य भूपरस्य प्रभारः प्रतन्यते ॥ १ ॥ स्यमंतकाख्यानप्रसंगेन समर्थोऽपि भगवान् लोकस्थितिं न बिभेदकारुणिकत्वाच्चाक्रूरादीनामपराधान्ज्ञातवानिति श्रुत्वा भगवन्माहा
त्म्यश्रवणे जातादरो जनमेजय उवाच प्रादुर्भावानिति प्रादुर्भावान्कथयतां मुखाद्वा राहेपिवराहस्यायं वाराहस्तादृशोऽपि प्रादुर्भावोऽस्तीति नोऽस्माभिः श्रुतम् वरं च तदहं श्रेतिव्युत्पत्त्यावराह
शब्दः श्रेष्ठयज्ञवाची ॥ १ ॥ तस्य चरितं सर्वकार्यजनकत्वं विधिं अपूर्वस्वरूपाविष्करणम् विस्तरं अनुष्ठानेति कर्तव्यताम् कर्मतेन संतर्पणीयं देवतादिकम् गुणः द्रव्यदेशकालादिः संतानः

ततः कृष्णस्य वचनात्सर्वसात्वतसंसादि ॥ प्रददौ तं मणिं बभ्रुरक्लेशेन महामतिः ३८ ततस्तमार्जवप्राप्तं बभ्रुर्हस्तादरिंदमः ॥ ददौ हृष्टमनाः कृष्णस्तं मणिं बभ्रुवेपु
नः ३९ सकृष्णहस्तात्सं प्राप्तं मणिरत्नं स्यमंतकम् ॥ आवध्यगां दिनी पुत्रो विरराजां शुमानिव ४० यस्त्वेवं शृणुयान्नित्यं शुचिर्भूत्वा समाहितः ॥ सुखानां मकला
नां च फलभागि ह जायते ४१ आब्रह्मभुवनाच्चापियशः ख्यातिर्न संशयः ॥ भविष्यति नृपश्रेष्ठ सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ४२ इति श्रीमहाभारते खिले पुद्गरिवंशे हरिवं
शपर्वणि एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ जनमेजय उवाच ॥ प्रादुर्भावान्पुराणेषु विष्णोरमित तेजसः ॥ स तां कथयतामेव वाराह इति नः श्रुतम् १ न जाने त
स्य चरितं न विधिं नैव विस्तरम् ॥ न कर्म गुण संतानं न हेतुं न मनीषितम् २ किमात्मको वाराहः सकामूर्तिः काचदेवता ॥ किमाचारः प्रभावोऽयं किं वा तेन पुराकृतम् ३
यज्ञार्थं समवेतानां मिषतां च द्विजन्मनाम् ॥ महावराहचरितं कृष्णद्वैपायने रितम् ४ यथानारायणो ब्रह्मन् वाराहं रूपमास्थितः ॥ दंष्ट्रागां समुद्रस्थामुज्जहा
रारिमुदनः ५ विस्तरेणैव कर्माणि सर्वाणि रिपुघातिनः ॥ श्रोतुमिच्छाम्यशेषेण हरेः कृष्णस्य धीमतः ६ कर्मणामानुपूर्व्यां च प्रादुर्भावाश्च ये विभोः ॥ याचा
स्य प्रकृतिर्ब्रह्मं स्तां मे व्याख्यातुमर्हसि ७ कथंच भगवान्विष्णुः सुरशत्रुनिषूदनः ॥ वसुदेवकुलेऽधीमान् वासुदेवत्वमागतः ८ अमरैरावृतं पुण्यं पुण्यकृद्भिर्निषेवि
तम् ॥ देवलोकं समुत्सृज्य मर्त्यलोकमिहागतः ९ देवमानुषयोर्नेता यो भुवः प्रभवो विभुः ॥ किमर्थं दिव्यमात्मानं मानुष्ये संन्ययोजयत् १० यश्चक्रं वर्तयत्येको
मानुषाणामनामयम् ॥ मानुष्ये सकथं बुद्धिं चक्रे चक्रभृतां वरः ११ गोपायनं यः कुरुते जगतः सार्वलौकिकम् ॥ सकथं गांगतो देवो विष्णुर्गोपत्वमागतः १२
महाभूतानि भूतात्मा यो दधार चकार च ॥ श्रीगर्भः सकथं गर्भे स्त्रिया भूचरया घृतः १३

प्रयोगाविधिः हेतुं अधिकारम् मनीषितं त्यागात्मकं स्वरूपसंपादनम् एतत्सर्वं अहं न जाने तस्माद्वदेत्यर्थः ॥ २ ॥ अधियज्ञमेवं वाराहस्वरूपादिकं दृष्ट्वाऽधिदेवं तत्पृच्छति किमात्मकः आत्मा
स्वरूपं मूर्तिर्बाह्यविग्रहः देवता तदधिष्ठाता ईश्वरः आचारस्तस्य कर्तव्योऽर्थः प्रभावः सामर्थ्यं ॥ ३ ॥ चरितं ईरितं श्रुतं च परंतु तत्तत्त्वं न ज्ञातमित्यर्थः ॥ ४ ॥ यथा उज्जहार तथा श्रुतामिति पूर्वोक्त
संबंधः ॥ ५ ॥ सर्वाणि वाराहादीनि नानावतारकृतानि ॥ ६ ॥ अस्य प्रादुर्भावतरंगस्य या प्रकृतिः समुद्रस्थानीया ॥ ७ ॥ कथमिति कर्मबंधहीनोऽपि कथमुत्तमस्थानादवतरस्यानं प्राप्त इत्यर्थः
॥ ८ ॥ ९ ॥ लीलार्थं अवतारो न स्वप्रयोजनार्थमित्यपि न यतो लीलायामपि जन्मतापरिहारादेः कियतोऽपि प्रयोजनस्य सत्त्वात् परमानंदरूपस्य तु तदभावादित्याक्षिपति किमर्थमिति
॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

क्रमैः पादविशेषैः त्रिदशेऽप्ययादेवानां मिष्टासिध्यर्थं त्रयोमार्गाः धर्मेण स्वर्गः अर्थेनायं लोक कामेनाधोलोकः तेषां मार्गास्त्रिभिः प्राप्यन्ते १४ जगत्पंचभूतात्मकं सकारणं पीत्वा संहृत्य तोयम
यं निर्विशेषं चिन्मात्ररूपं तत्रैव सलिल एकोद्भूतेति सलिलपदप्रयोगात् तादृशं कृत्वा लोकं एकार्णवं चक्रे सर्वचिन्मात्रमिति भावनया तन्मात्रं अवशेषयतीति भावः तत्र साधनं दृश्यादृश्येन वर्त्मने
ति दृश्यं अदृश्यं चिदंशेन जडांशेन चिदचित्प्रत्ययरूपेण जीवरूपेणैव मार्गेण अयं भावः यो हंकारमाश्रित्य सर्वसृजति तेनैव सम्यगाश्रितेन संहरन् तमपि मार्गाख्य सरणिरूपं संहरतीति १५ वि
षाणाग्रेण दंताग्रेण विषाणं दंतशृंगयोरित्यमरः १६ असुरगणानिति छेदः सुराणां सुरेभ्यः १७ द्विधानरसिंहरूपेण १८ १९ सहस्रेत्यनंतवाचि यं अनिरुद्धाख्यं सर्वावतारविपुषां मूलभूत

येन लोकान् क्रमैर्जित्वा त्रिभिस्त्रिदशेऽप्यया ॥ स्थापिता जगतो मार्गास्त्रिर्वर्गप्रभवास्त्रयः १४ यो तत्काले जगत्पीत्वा कृत्वा तोयमयं वपुः ॥ लोकमेकार्णवं चक्रे दृश्या
दृश्येन वर्त्मना १५ यः पुराणे पुराणात्मा वाराहरूपमास्थितः ॥ विषाणाग्रेण वसुधामुज्जहारारिसूदनः १६ यः पुरा पुरुहूतार्थे त्रैलोक्यमिदमव्ययः ॥ ददौ जित्वा
सुरगणान् सुराणां सुरसत्तमः १७ येन सैहं वपुः कृत्वा द्विधा कृत्वा च तत्पुनः ॥ पूर्वदैत्यो महावीर्यो हिरण्यकशिपुर्हतः १८ यः पुरा ह्यनलो भूत्वा और्वः संवर्तको विभुः
॥ पातालस्थो र्णवगतं पपौ तोयमयं हविः १९ सहस्रशिरसं ब्रह्मन् सहस्रारं सहस्रदम् ॥ सहस्रचरणं देवं यमाहुर्वै युगे युगे २० नाभ्यारण्यां समुत्पन्नं यस्य पैतामहं
गृहम् ॥ एकार्णवं जलस्थस्य नष्टे स्थावरजंगमे २१ येन ते निहता दैत्याः संग्रामे तारकामये ॥ सर्वदेवमयं कृत्वा सर्वायुधधरं वपुः २२ गरुडस्थेन चोत्सिक्तः का
लनेमिर्निपातितः ॥ निर्जितश्च मयो दैत्यस्तारकश्च महासुरः २३ उत्तरांते समुद्रस्य क्षीरोदस्यामृतोदधेः ॥ यः शेतेशाश्च तं योगमास्थायति मिरं महत् २४
सुरारणिर्गर्भमधत्त दिव्यं तपः प्रकर्षादिति पुराणं ॥ शक्रं च यो दैत्यगणावरुद्धं गर्भावसाने निभृतं चकार २५ पदानियो लोकमयानि कृत्वा चकार दैत्यान् सलिले
शयांस्तान् ॥ कृत्वा च देवांस्त्रिदिवस्य देवांश्चक्रे सुरेशं त्रिदशाधिपत्ये २६ पात्राणि दक्षिणादीक्षाचमसो लूखलानि च ॥ गार्हपत्येन विधिना अन्वाहार्येण कर्मणा
२७ अग्निमाहवनीयं च वेदोच्चैव कुशंसुवं ॥ प्रोक्षणीयं धुवांचैव आवभृथ्यं तथैव च २८ सुधात्रीणि च यश्चक्रे हव्यकव्यप्रदानं द्विजान् ॥ हव्यादांश्च सुरांश्चक्रे क
व्यादांस्तु पितॄनपि २९ भागार्थे मंत्रविधिना यश्चक्रे यज्ञकर्मणि ॥ यूपान्समिः सुवं सोमं पवित्रान् परिधीनपि ३० यज्ञियानि च द्रव्याणि यज्ञांश्च सचयानलान् ॥
सदस्यान्यजमानांश्च मेघ्यादींश्च कतूतमान् ३१

य महावस्थानीयम् २० नाभ्यानां भिदेशेन उपलक्षिता अरणिः मंथनदंडतुल्यं नालंतस्यानाभ्यारण्यां पैतामहं गृहं पद्मम् २१ २२ उत्सिक्तः दृप्तः २३ तिभिरं योगमायाम् २४ सुरार
णिः देवमाता अदितिर्नाम गर्भवामनरूपं निभृतं पूर्णकामं २५ सलिलेशयान् पातालस्थत्वेन समुद्रजलपिहितत्वात् त्रिदिवस्य देवान् स्वर्गे कीडापरान् २६ पात्रादीनि यज्ञोपकरणानि
२७ आवभृथ्यं यज्ञांतस्नानाय हितं तुषाणिष्काससोमलिप्तादिकं २८ सुधात्रीणि सुधाप्रमृतीनि त्रीणि कूर्ध्वमध्याधोगतिसंज्ञानि २९ ३० सचयानलान् दृष्टकाचयनाद्युक्तानि अग्नि
स्थापनार्थं स्थापनानि ३१

पारमेष्ठेन पारमेष्ठिना प्रवर्तितेन ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ त्रिविधं श्रुतिस्मृतिशिष्टाचाररूपेण त्रिःप्रकारं प्रमाणम् त्रिषु नित्यनैमित्तिककाम्येषु कर्मसु प्रमेयेषु क्षेत्राणि स्थावरजंगमानि शरीराणि उपचयोत्पत्तिः लक्षणं द्विपात्त्वचतुष्पात्त्वादि ॥ ३४ ॥ त्रयोवर्णा इति शूद्रस्य यज्ञानर्हत्वात् त्रिविवक्षा लोकाभू रादयः त्रैविध्यं ऋग्यजुःसामात्मकम् पावकाः गार्हपत्यादयः त्रैकाल्यं मृतमविष्य दूर्तमाना रूपम् श्रीणिसात्विकराजसतामसानि त्रयोपायाः त्रिविधः स्वार्थभ्रंशः अर्थानुष्ठानपाठव्यसनरूपः पुत्रैषणावितैषणालोकेषणारूपो वा त्रयोगुणाः सत्त्वादयः त्रयोवर्णा इत्यादीनां स्रष्टा इत्युत्तरस्येनान्वयः ॥ ३५ ॥ संख्यातस्त्रयोपित्रैपुल्येन प्रत्येकमनन्ताः यतो नन्तं कर्मसंकल्पाख्येन सृष्टाः येन सृष्टाः सर्कादृश इत्यत आह सर्वेति ॥ ३६ ॥ योनृणां गतागताभ्यां पृत्युजन्मभ्यां सर्वत्र ब्रह्मादिनेता यश्च जीवरूपः स नृद्विषयपूर्वेण योगेन इन्द्रियजन्येन विषयसंबन्धेन रमते स ईश्वरः ॥ ३७ ॥ चातुर्होत्रस्य चत्वारो ऋत्विजः होतारो यत्र यज्ञेतस्य ॥ ३८ ॥ आन्वीक्षिकी त्रयीवार्ता दंडनीतिरिति चतसृणां विद्यानां समाहारश्चातुर्विध्यं तस्य दिशः अंतरे गर्भे यस्य स दिगंतरः नभोभूतः आकाशत्वमापन्नः विभावसुः अग्निः यद्वा विशेषेण भातीति विभाः जरो

विवभाजपुरा सर्वपारमेष्ठेन कर्मणा ॥ यागानुरूपान्यः कृत्वा लोकाननुपराक्रमत् ३२ क्षणालवाश्च काष्ठाश्च कलास्त्रैकाल्यमेव च ॥ मुहूर्तास्तिथयो मासाः वक्षाः संवत्सरास्तथा ३३ ऋतवः कालयोगाश्च प्रमाणं त्रिविधं त्रिषु ॥ आयुः क्षेत्राण्युपचयोलक्षणं रूपसौष्ठवम् ३४ त्रयोवर्णास्त्रयो लोकास्त्रैविध्यं पावकास्त्रयः ॥ त्रैकाल्यं त्रीणिकर्माणि त्रयोऽपायास्त्रयोगुणाः ३५ त्रयो लोकाः पुरा स्रष्टा येनानन्त्येन कर्मणा ॥ सर्वभूतगणस्रष्टा सर्वभूतगुणात्मकः ३६ नृणामिन्द्रियपूर्वेण योगे न रमते च यः ॥ गतागताभ्यां योगेनेता सर्वत्र जगदीश्वरः ३७ योगतिर्धर्मयुक्तानामगतिः पापकर्मणाम् ॥ चातुर्वर्ण्यस्य प्रभवश्चातुर्होत्रस्य राक्षिता ३८ चातुर्विद्यस्य योगे वेत्ता चातुराश्रम्य संश्रयः ॥ दिगंतरानेनोभूतो वायुरापो विभावसुः ३९ चंद्रसूर्यमयं ज्योतिर्योगीशः क्षणदांतकः ॥ यत्परं श्रयते ज्योतिर्यत्परं श्रयते तपः ४० यत्परं प्रादुरपरं यः परः परमात्मवान् ॥ नारायणपरावेदानाराणपराः क्रियाः ४१ नारायणपरो धर्मो नारायणपरागतिः ॥ नारायणपरं सत्यं नारायणपरं तपः ४२ नारायणपरो मोक्षो नारायणपरायणम् ॥ आदित्यादिस्तु यो दिव्यो यश्च दैत्यांतको विभुः ४३ युगांतोऽप्यंतको यश्च यश्च लोकांतकांतकः ॥ सेतुर्यो लोके सेतूनां मेध्यो यो मेध्यकर्मणाम् ४४ वेद्यो यो वेदविदुषां प्रभुर्यः प्रभवात्मनाम् ॥ सोमभूतस्तु सौम्यानामग्निभूतोऽग्निर्यश्च सोमः ४५

तिः वसुः वसुमती पृथ्वी ॥ ३९ ॥ चंद्रसूर्यमयं चंद्रसूर्यप्रधानं मनोज्योतिः चक्षुर्ज्योतिश्च योगीशो निर्विकल्पकः मनसोतकः क्षणदारा त्रिरेव अंतको नाशको यस्य तत् चक्षुर्ज्योतिः परं अंतकशून्यं श्रूयते न हि द्रष्टुं दृष्टेर्द्विपरिलोपो विद्यत इति वेदे दृश्यते तपः तपसो ध्यानस्य प्राप्तं मनसैवेदमाप्तव्यमिति श्रुतेः ॥ ४० ॥ यत्परं सूत्रात्मानं अपरं विराजं च यत्प्रातुः परः परस्तादपि परं सूत्रादपि परमसच आत्मवान् आत्मेवात्मा माया रूपं शरीरं तद्वान् मायिनं तु महेश्वरमिति श्रुतेः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ दिव्यो दिवि चरः ॥ ४३ ॥ लोकांतकांतकः मृत्योरपि मृत्युः सेतूनां मर्यादा विधारकाणां मन्वादीनामपि सेतुः नियंतृणामपि नियंतृत्वर्यः मेध्यकर्मणां पवित्राणामपि मेध्यः पावनानां गंगादीनामपि पावनानां पावनः ॥ ४४ ॥ प्रभावात्मना ऐश्वर्यस्वभावानां मरीच्यादीनां प्रसुरीश्वरः सोमवत्प्रियदर्शनः तद्वान् सोमभूतः ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ वायुरेवप्राणः रिपतिहेतुर्यस्यसवायुप्राणः ॥ ४७ ॥ अग्नेःप्राणःसन्नमिद्वाराकिं करोति तदाह रसादिति रसात् अग्निपृथक्कृतादब्रसारात्पाकतारतम्येनशोणितादिक्रमेणरे
तोद्वारागर्मः संभवतीति सच रसमूलेनहेतुमूलेनकर्मणाग्निव्यापारेणेतिद्वयोरर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ तत्रगर्भेऽप्याविकारः प्रथमोभागःरेतोरूपः श्वेतत्वात्सौम्यश्चसः गर्भोष्मसंभवः
गर्भस्यजठराग्निजन्मायोऽग्निवत्लोहितः सआग्नेयोद्वितीयोभागः ॥ ५० ॥ एतदेवाहशुक्रमिति रसात्मकौउक्तक्रमेणरसस्यैवविकारौ ह्रियस्मात् एषारसादीनांवीर्यसारः शशिपा
वकौशुक्रशोणिते ॥ ५१ ॥ अग्नीषोमात्मकत्वंजगतःसाधयति कफेतित्रिभिः शुक्लाश्रयस्यसोमदैवत्यस्यकफस्यस्थानंत्हृदयं तदेवप्रजापतिदैवत्यस्यमनसोपिस्थानं शोणिता
श्रयस्याग्निदैवतस्यपित्तस्यस्थानंनाभिमंडलम् तदेवाग्निदैवत्यायात्राचोपिस्थानम् स्थानस्थानिनोः अधिष्ठेयाधिष्ठात्रोर्देहदेहिनोरिवव्यवहारतोभेदाभावात् सर्वनामरूपात्मकं

मनुष्याणांमनोभूतस्तपोभूतस्तपस्विनां ॥ विनयोनयवृत्तीनांतेजस्तेजस्विनामपि ॥ सर्गाणांसर्गकारश्चलोकहेतुरनुत्तमः४६विग्रहो
विग्रहार्हाणांगतिर्गतिमतामपि॥ आकाशप्रभवोवायुर्वायुप्राणोहुताशनः४७देवाहुताशनप्राणाःप्राणोऽग्नेर्भूःसूदनः॥ रसाद्वैशोणितंजातं
शोणितान्मांसमुच्यते ४८ मांसान्तुमेदसोजन्ममेदसोस्थीनिचैवहि ॥ अस्थोमज्जासमभवन्मज्जातःशुक्रमेवच ४९ शुक्राद्गर्भःसमभवद्र
समूलेनकर्मणा ॥ तत्राप्राणप्रथमोभागःससौम्योराशिरुच्यते ॥ गर्भोष्मसंभवोऽग्निर्योद्वितीयोराशिरुच्यते ५० शुक्रंसोमात्मकंविद्या
दातृवंविदिपावकम् ॥ भागौरसात्मकौह्येषांवीर्यंचशशिपावकौ ५१ कफवर्गेभवेच्छुक्रंपित्तवर्गेचशोणितं ॥ कफस्यत्हृदयंस्थानंना
भ्यांपित्तंप्रतिष्ठितम् ५२ देहस्यमध्येत्हृदयंस्थानंतन्मनसःस्मृतं ॥ नाभिकोष्ठांतरंयत्तुतत्रदेवोहुताशनः ५३ मनःप्रजापतिर्ज्ञेयःकफः
सोमोविभाव्यते ॥ पित्तमग्निःस्मृतंत्येतदग्नीषोमात्मकंजगत् ५४ एवंप्रवर्तितेगर्भेवर्द्धितेऽबुदसन्निभे ॥ वायुःप्रवेशंसंचक्रेसंगतःपर
मात्मना ५५ ततोऽंगानिविसृजतिविभर्तिपरिवर्द्धयन् ॥ सपंचधाशरीरस्थोभिद्यतेवर्द्धतेपुनः ५६ प्राणोऽपानःसमानश्चउदानोऽव्यान
एवच ॥ प्राणःसप्रथमंस्थानंवर्द्धयन्परिवर्तते ५७

जगदग्नीषोमात्मकमित्यर्थः ॥ ५२ ॥ दीव्यतिव्यवहरतीतिदेवोवागभिमानी ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ अबुदसन्निभेयथाधूमज्ज्योतिःसलिलपवनैर्मैघोवर्द्धत एवंगर्भोऽपिअत्राग्निपांनीयमा
गैर्वर्द्धतेतोचेतनइत्यर्थः वायुः प्राणवायुसहचरत्वाद्वायुर्जीवः ईश्वरेणसहितःप्रविशति तेनैवसहउत्क्रामतिच ॥ ५५ ॥ ततोदेहप्रवेशानंतरम् अंगानिशिरादीनिविसृजति
निर्गच्छति विभर्ति एष्टानिचकरोति सःप्राणोपाधिर्जीवः प्राणस्यपंचधाभावात्स्वयमपिपंचधाविद्यते सप्राणनेवप्राणोनामभवतीतिश्रुतेः ॥ ५६ ॥ प्रथमंस्थानंत्हृदयंवर्द्धयन्

पार्थिवंकायं च धादिपादांतं ऊर्ध्वउरोदेशात्संधिरार्धः व्यायच्छतेव्यायामं बलसाध्यं कर्म करोति येन समानः सर्वदेहसंधिव्यापी समानस्तु नाभिदेशस्थः सन्निवर्तयेत् अशितपीतादिकंसमी
 कुर्यात् कथास्थानं प्रापयेदित्यर्थः तत्त एव प्राणकर्मविभागानंतरंतस्य जीवस्य भूतावाप्तिः पृथिव्यादिसाक्षात्कारो जायते सा च इंद्रियगोचरात् इंद्रियाणां येषां विषयो रूपादिस्तद्वारा तदाश्रयो
 यद्वा तदित्यर्थः ५८ अत्र हेतुमाह पृथिवीति यतः पृथिव्यादीनि इंद्रियाणि इंद्रियरूपेण परिणम्य शरीरे स्वेस्वे स्थाने त्रिगोलकादौ विष्टानि प्रविष्टानि अतस्तानि स्वंस्वं योगं प्रचक्रिरे पार्थिवं
 प्राणं पृथिवीमेव गंधविशिष्टा गृह्णाति आप्यं रसनं अपां गुणं रसमेव गृह्णाति तैजसं चक्षुस्तेजो गुणं रूपम् वायव्यं स्पर्शनं त्रिदशं तद्गुणं शब्दं च गृह्णातीत्यर्थः ५९ दे
 हं पचितं कठिनांशम् पार्थिवं पृथ्वीविकारम् प्राणो वायुविकारः छिद्राण्याकाशस्त्रावः प्रवभागः सर्वजलम् ६० चक्षुः ज्योतिः रूपप्रकाशकं जाठरादिवा तेषां पृथिव्यादीनां पंचानां

अपानः पश्चिमं कायमुदानोर्ध्वं शरीरिणः ॥ व्यानो व्यायच्छते येन समानः सन्निवर्तयेत् ॥ भूतावाप्तिस्ततस्तस्य जायते तंद्रियगोचरात् ५८
 पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ॥ तस्येन्द्रियाणि विष्टानि स्वंस्वं योगं प्रचक्रिरे ५९ पार्थिवं देहमाहुस्तं प्राणात्मानं च मारुतम् ॥
 छिद्राण्याकाशयोनीनि जलात्स्त्रावः प्रवर्तते ६० ज्योतिश्चक्षुश्च तेजात्मा तेषां यंता मनः स्मृतः ॥ ग्रामाश्च विषयाश्चैव यस्य वीर्यात्प्रवर्तिताः
 ६१ इत्येवंपुरुषः सर्वान्सृजं लोकान्सनातनान् ॥ कथं लोके नैधने स्मिन्नरत्नं विष्णुरागतः ६२ एष मे संशयो ब्रह्मन्नेवं मे विस्मयो महान्
 कथं गतिर्गतिमतामाप्नोमानुपीतनुम् ६३ श्रुतो मे स्वस्य वंशस्य पूर्वेषां चैव संभवः ॥ श्रोतुमिच्छामि विष्णोस्तु तृष्णीनां च यथाक्रमम्
 ६४ आश्चर्यं परमं विष्णुर्देवदैत्यैश्च कथ्यते ॥ विष्णो रूपात्तिमाश्चर्यं ममाचक्ष्व महामुने ६५ एतदाश्चर्यमारुयानं कथयस्व सुखावहम् ॥
 प्रख्यातबलवीर्यस्य विष्णोरमिततेजसः ॥ कर्मचाश्चर्यं भूतस्य विष्णोस्तत्त्वमिहोच्यताम् ६६ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे हरि
 वंशपर्वणि चत्वारिंशोऽध्यायः ४० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रश्नभारो मेहांस्तात त्वयोक्तः शार्ङ्गधन्वनि ॥ यथाशक्त्या तु वक्ष्या
 मि श्रूयतां वैष्णवं यशः १ विष्णोः प्रभावश्च वणे दिष्ट्या ते मतिरुत्थिता ॥ हंति विष्णोः प्रवृत्तिं च शृणु दिव्यां मये रिताम् २ सहस्राक्षं सह
 स्रास्यं सहस्रभुजमव्ययम् ॥ सहस्रशिरसं देवं सहस्रकरमव्ययम् ३ सहस्रजिह्वं भास्वंतं सहस्रमुकुटं प्रभुम् ॥ सहस्रदं सहस्रादिं सहस्र
 भुजमव्ययम् ४

तेजात्मा तेजसोऽशो मनः सर्वेषां इंद्रियाणां यंता नियामकः यस्य मनसो वीर्यात्सामर्थ्यात् ग्रामाः रूपाद्याश्रयाः पृथिव्यादयः विषया गंधादयः यद्वा ग्रामानगरादयः देशाः
 पूर्वपश्चिमादयो निर्भिताः यद्वा इदं मनस्येव परमं प्रतिष्ठितं यदिदं किंचेति श्रुतेः ६१ सनातनान् अनादिसिद्धान् नैधने निधनप्रधाने नरत्वं मानुषत्वम् ६२ ६३ ६४
 ६५ ६६ इति श्रीहरिवंशोटीकायां चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ चत्वारिंशत्तमे सैके श्रवणात्पातकापहे ॥ परात्मनो विचित्रार्थाः प्रादुर्भावा उदीरिताः ॥ १ ॥ प्रश्नेति भारत्वात् दुर्वो
 ठव्यमपि यथाशक्ति वक्ष्यामि १ प्रवृत्तिलीला चेष्टितम् २ सहस्राक्षमिति यं विप्रा आहुरिति दशमस्येनान्वयः सहस्रशब्दो नंतवाची अव्ययं अविनाशिनम् ३ अव्ययं अपरिणामिनम् ४

एवं द्वाभ्यां सूक्ष्मं अमूर्तं रूपमुक्त्वा रथूलं मूर्तं रूपमाह सवनमिति सवनं कालं हवनं कर्म हव्यं हूयमानं द्रव्यम् होतारं यजमानम् पात्राणि उक्तेभ्यो न्यायानि कपालादीनि पवित्राणि कुशमयदेशादीनि दीक्षां संस्कारम् चरुं स्थालीम् ॥ ५ ॥ प्रोक्षणं प्रोक्षणीपात्रम् दक्षिणा अन्वाहार्यादिः अयनं हविर्भिः प्रचरणम् अध्वर्युप्रोक्षेद्वम् सामगं उद्गातारम् सदनं पत्नीशालाम् ॥ ६ ॥ होतारं ऋत्विजम् चयनं दृष्टकामयं स्थंडिलम् ॥ ७ ॥ ह्रस्वानि एकहायनी शकटादीनि सोमक्रयाद्यर्थानि अतिप्रमाणानि अनडुत्स्तंभशालादीनि अर्थफलं स्वर्गादि ॥ ८ ॥ भागवहं गायत्र्यादिच्छंदः छंदांसि वैदेवेभ्यो हव्यमूदाश्रांतानीति लिङ्गदर्शनात् अग्रे भुजं प्रापणीयं उदायुधं उदयनीयं ॥ ९ ॥ यंसर्वयज्ञांगमयं यज्ञे आहुः शाश्वतं नित्यैकरूपम् वेदराज्यप्रमाणरूपम् विमुक्तुफरुदाता

सवनं हवनं चैव हव्यं होतारमेव च ॥ पात्राणि च पवित्राणि वेदी दीक्षां चरुं सुग्म् ५ सुक् सोमं शूर्पमुसलं प्रोक्षणं दक्षिणायनम् ॥ अध्वर्युं सामगं विप्रं सदस्यं सदनं सदः ६ यूपं समित्कुशंदर्वीचमसोलूखलानि च ॥ प्राग्वं शंयज्ञभूमिं च होतारं चयनं च यत् ७ ह्रस्वान्यतिप्रमाणानि चराणि स्थावराणि च ॥ प्रायश्चित्तानि चार्थं च स्थंडिलानि कुशांस्तथा ८ मंत्रं यज्ञवहं वृद्धिभागं भागवहं च यत् ॥ अग्रे भुजं सोमभुजं घृतार्चिषमुदायुधम् ९ आहुर्वेदविदो विप्रायं यज्ञेशाश्वतं विभुम् ॥ तस्य विष्णोः सुरेशस्य श्रीवित्सांकस्य धीमतः १० प्रादुर्भावसहस्राणि अतीतानि न संशयः ॥ भूयश्चैव भविष्यंतीत्येवमाह प्रजापतिः ११ यत्पृच्छासि महाराज पुण्यां दिव्यां कथां शुभाम् ॥ यदर्थं भगवान्विष्णुः सुरेशोरिषु मूदनः ॥ देवलोकं समुत्सृज्य वसुदेवकुले भवत् १२ तत्ते हंसं प्रवक्ष्यामि शृणु सर्वमशेषतः ॥ वासुदेवस्य माहात्म्यं चरितं च महाद्युतेः १३ हितार्थं सुरमर्त्यानां लोकानां प्रभवाय च ॥ बहुशः सर्वभूतात्मा प्रादुर्भवति कार्यतः १४ प्रादुर्भावां श्रवक्ष्यामि पुण्यां दिव्यगुणैर्युतान् ॥ छांदसीभिरुदाराभिः श्रुतिभिः समलंकृतान् १५ शुचिः प्रयतवाक् भूत्वानिषो धजनमेजय ॥ इदं पुराणं परमं पुण्यं वेदैश्च संमितम् १६ हंत ते कथयिष्यामि विष्णोर्दिव्यां कथां शृणु ॥ यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ॥ धर्मसंस्थापनार्थाय तदा संभवति प्रभुः १७ तस्य त्येकमहाराज मूर्तिर्भवति सत्तमा ॥ नित्यं दिविष्ठाया राजंस्तपश्चरति दुश्चरं १८ द्वितीया चास्य शयने निद्रा योगमुपाययौ ॥ प्रजासंहारसर्गार्थं किमध्यात्मविचिंतकम् १९ सुप्त्वा युगसहस्रं स प्रादुर्भवति कार्यतः ॥ पूर्णं युगसहस्रे तु देवदेवो जगत्पातिः २० पितामहो लोकपालाश्चंद्रादित्यौ हुताशनः ॥ ब्रह्मा च कपिलश्चैव परमेष्ठी तथैव च २१ देवाः सप्तर्षयश्चैव त्र्यम्बकश्च महायशः ॥ वायुः समुद्राः शैलाश्च तस्य देहं समाश्रिताः २२ सनत्कुमारश्च महानुभावो मनुर्भहात्मा भगवान्प्रजावरः ॥ पुराणदेवोऽथ पुराणि चक्रे प्रदीप्तवैश्वानरतुल्यतेजाः २३

रईश्वर धीमतः धीमवर्तकस्य ॥ १० ॥ प्रजापतिः सर्ववेददर्शी ब्रह्मा ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ हितार्थं श्रेयार्थं प्रभवाय ऐश्वर्याय ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ संभवति शरीरं धत्ते एतेन प्रवृत्तिप्रधाना रजोमूर्तिरुक्ता ॥ १७ ॥ सात्विकी माह तस्य हीति ॥ १८ ॥ तामसी माहा द्वितीयेति निद्रा योगं योगमयीं निद्रां संहारस्य सर्गः संहारक्रिया तदर्थम् कीदृशं निद्रा योगम् किमध्यात्मविचिंतकं कुत्सिताः अध्यात्मविचिंतकाः सविकल्पसमाधि मंतो यस्मात्तम् ॥ १९ ॥ प्रादुर्भावमेवाह पूर्ण इति तदंगेलीनानां देवानामाविर्भाव एव तस्य प्रादुर्भाव इत्यर्थः देवदेवः महादेवः जगत्पातिर्विष्णुः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ सनदिति सनत्कुमारादिरूपो नारायणः पुराणि शरीराणि ब्रह्मादिस्तं बर्षयतानां प्राणिनां चक्रे ॥ २३ ॥

मन्त्रस्यौदात्तवाविद्वयोःसंबन्धः २४ अभितंवरं कैवल्यम् २५ पुष्करेनाभिकमलेयत्रयस्मात् २६ यत्रपुराणे वेदः मंत्रब्राह्मणराशिः श्रुतिसमाहितः प्रत्यक्षेणैवनिहितोदृश्यतेप्रत्यक्षश्रुतिमूलकोयमर्थइत्यर्थः २७ यस्यरूपंविभ्रदिमामविदहृहाप्रविष्टःशरीरस्यमध्येइतिवाराहप्रादुर्भावस्यतावत्प्रत्यक्षश्रुतिमूलकत्वमाह वाराहस्तुश्रुतिमुखइति ॥ २८ ॥ वेदाः चतुःसंख्यासाम्यात्पादायस्य आदिवराहोपासकैर्यज्ञांगानिवाराहांगेषुचितनीयानीत्येवमर्थोयंग्रंथः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ फलबीजमहौषधिः फलेवृषणी बीजंतदंतर्गतरेतःतद्रूपाओषधयोयस्य प्रसवहेतुत्वसामान्यात् ओषधयएवास्यरेतइत्यर्थः विकृतोऽभिषुतःसोमःसोमरसइत्यर्थःसएवशोणितंयत्र समासैकदेशस्यापि

येनचार्णवमध्यस्थौनष्टेस्थावरजंगमे ॥ नष्टेदेवासुरगणेप्रनष्टोरगराक्षसे २४ योडुकामौसुदुर्ध्वपौदानवौमधुकैटभौ ॥ हतौप्रभवतातेनतयोर्दत्त्वाभितंवरम् २५ पुराकमलनाभस्यस्वपतःसागरांभसि ॥ पुष्करेयत्रसंभूतादेवाःसर्पिगणाःपुरा २६ एषपौष्करकोनामप्रादुर्भावोमहात्मनः ॥ पुराणेकथ्यतेयत्रवेदः श्रुतिसमाहितः २७ वाराहस्तुश्रुतिमुखःप्रादुर्भावोमहात्मनः ॥ यत्रविष्णुःसुरश्रेष्ठोवाराहरूपमास्थितः ॥ महींसागरपर्यंतांसशैलवनकाननाम् २८ वेद पादोयूपदंष्ट्रःक्रतुदंतश्चितीमुखः ॥ अग्निजिह्वोदर्भरोमाब्रह्मशीर्षोमहातपाः २९ अहोरात्रेक्षणोदिव्योवेदांगश्रुतिभूषणः ॥ आज्यनासःसुग्रातुंडःसामघोषस्वनो महान् ३० धर्मःसत्यमयःश्रीमानक्रमविक्रमसत्कृतः ॥ प्रायश्चित्तनखोधीरःपशुजानुर्महाभुजः ३१ उद्गात्रंतोहोमलिंगःफलबीजमहौषधिः ॥ वाय्वंतरात्मानं त्रस्फिक्विकृतःसोमशोणितः ३२ वेदीस्कंधोहविर्गंधोहोत्रकव्यातिवेगवान् ॥ प्राग्वंशकायोद्युतिमात्रानादीक्षाभिराचितः ३३ दक्षिणाहृदयोयोगीमहासत्रम योमहान् ॥ उपाकर्मोष्टरुचकःप्रवर्ग्यावर्तभूषणः ३४ नानाछंदोगतिपथोगुह्योपानिपदामनः ॥ छायापत्नीसहायोवैमेरुशृंगइवोच्छ्रितः ३५ महींसागरपर्यंतांसशै लवनकाननाम् ॥ एकार्णवजलेभ्रष्टामेकार्णवगतांप्रभुः ३६ दंष्ट्रायःसमुद्धृत्यलोकानांहितकाम्यया ॥ सहस्रशीर्षोदेवादिश्वकारपृथिवीपुनः ३७ एवंयज्ञ वराहेणभूत्वाभूतहितार्थिना ॥ उद्धृतापृथिवीसर्वासागरांबुधरापुरा ३८ वाराहएषकथितोनारसिंहमतःशृणु ॥ यत्रभूत्वामृगेंद्रेणहिरण्यकशिपुर्हतः ३९ पुराकृतयुगेराजन्सुरारिर्बलदर्पितः ॥ दैत्यानामादिपुरुषश्चचारतपउत्तमम् ४० दशवर्षसहस्राणिशतानिदशपंचच ॥ जलोपवासनिरतःस्थानमौनद ढवतः ४१ ततःशमदमाभ्यांचब्रह्मचर्येणचानघ ॥ ब्रह्माप्रीतोभवत्तस्यतपसानियमेनच ४२ तंवैस्वयंभूर्भगवान्स्वयमागत्यभूपते ॥ विमानेनार्कवर्णेनहंस युक्तेनभास्वता ४३ आदित्यैर्वसुभिःसाध्यैर्मरुद्भिर्दैवतैःसह ॥ रुद्रैर्विश्वसहायैश्चयक्षराक्षसकिन्नरैः ४४

सोमस्यविशेषणंविकृतइति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ उपाकर्मस्वाध्यायस्वीकारःसएवोष्टस्यरुचकोमूपणंयस्य प्रवर्ग्योर्धर्मसंतपनार्थोमहावीरः तस्यावर्तः आवृत्तिःसैवमूपणंयस्य ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ चकारस्थिरामितिशेषः ॥ ३७ ॥ यज्ञवराहेणयज्ञमयेनवराहेण नारसिंहप्रादुर्भावः नृसिंहतापिन्यादिप्रत्यक्षश्रुतिमूलएवेत्यभिसंधायाह नारसिं हमिति भूत्वाभाविर्भूय ३९ दैत्यानांआदिपुरुषःहिरण्यकशिपुः ४० जलोपवासःजलमात्राहारःस्थानंदृढासनंमौनंइन्द्रियसंयमः ताभ्यांसहदृढव्रतंपरिग्रहोयस्यसतयाविधउपवासः ४१ ४२ ४३ ४४

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ घनदः घनप्रदः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ तवाद्भुता इत्यनर्हत्वाच्चतुर्थीस्थानेपठौ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

दिशाभिर्विदिशाभिश्चनदीभिः सागरैस्तथा ॥ नक्षत्रैश्चमुहूर्तैश्चखेचैरश्चमहाग्रैः ४५ देवर्षिभिस्तपोवृद्धैः सिद्धैः सप्तर्षिभिस्तथा ॥ राजर्षिभिः पुण्यतमैर्ग
धर्वैश्चाप्सरोगणैः ४६ चराचरगुरुः श्रीमानवृतः सर्वैः सुरैस्तथा ॥ ब्रह्माब्रह्मविदां श्रेष्ठो दैत्यं वचनमब्रवीत् ४७ प्रीतोस्मितवभक्तस्य तपसानेन सुव्रत ॥
वरं वरय भद्रं ते यथेष्टं काममाप्नुहि ४८ ॥ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥ न देवासुरगंधर्वानयक्षोरगराक्षसाः ॥ न मानुषाः पिशाचाश्च निहन्युर्मा कथंचन ४९ ऋष
यो वानमांशापैः कुट्टालोऽपि तामह ॥ शपेयुस्तपसा युक्ता वरमेतं वृणोम्यहम् ५० न शस्त्रेण न चास्त्रेण गिरिणा पादपेन वा ॥ न शुष्केण न चार्द्रेण स्यान्न चान्येन
मेव धः ५१ पाणिप्रहारेणैकेन सभृत्य बलवाहनम् ॥ यो मां नाशयितुं शक्तः समेष्ट्युर्भविष्यति ५२ भवेयमहमेवार्कः सोमो वायुर्दुताशनः ॥ सलिलं चांतरिक्षं
च नक्षत्राणि दिशो दश ५३ अहं क्रोधश्च कामश्च वरुणो वासवो यमः ॥ घनदश्च धनाध्यक्षो यक्ष किंपुरुषाधिपः ५४ एवमुक्तस्तु दैत्येन स्वयं भूर्भगवांस्तदा ॥
उवाच दैत्यराजं तं प्रसह नृपसत्तम ५५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एते दिव्या वरास्तात मया दत्तास्तवाद्भुताः ॥ सर्वान् कामानि मांस्तात प्राप्स्यसि त्वं न संशयः ५६
एवमुक्त्वा तु भगवान् जगामाकाशमेव हि ॥ वैराजं ब्रह्म सदनं ब्रह्मर्षिगणमेवितम् ५७ ततो देवाश्च नागाश्च गंधर्वा मुनयस्तथा ॥ वरप्रदानं श्रुत्वा ते पितामहमुप
स्थिताः ५८ विभुं विज्ञापयामासुर्देवा इन्द्रपुरोगमाः ५९ देवा ऊचुः ॥ वरेणानेन भगवन् बाधयिष्यति नो सुरः ॥ ततः प्रसीद भगवन् बधोप्यस्य विचिंत्यताम्
६० भगवान्सर्वभूतानां स्वयं भूरादिकृद्भिः ॥ स्रष्टा च हव्यकव्यानामव्यक्तप्रकृतिर्ध्रुवः ६१ सर्वलोकहितं वाक्यं श्रुत्वा देवः प्रजापतिः ॥ प्रोवाच भगवान् वाक्यं
सर्वान् देवगणांस्तदा ६२ अवश्यं त्रिदशास्तेन प्राप्तव्यं तपस फलम् ॥ तपसो तेऽस्य भगवान् बधं विष्णुः करिष्यति ६३ एतच्छ्रुत्वा सुराः सर्वे वाक्यं पंकजसंभवा
त ॥ स्वानि स्थानानि दिव्यानि जग्मुस्ते वै मुदान्विताः ६४ लब्धमात्रे वरे चापि सर्वाः सोऽबाधत प्रजाः ॥ हिरण्यकशिपुर्दैत्यो वरदानेन दर्पितः ६५ आश्रमे
षु महाभागान् मुनीन् चैशंसितव्रतान् ॥ सत्यधर्मरतान् दातान् पुरा धर्षितवांस्तुतः ६६ देवांस्त्रिभुवनस्थांस्तु पराजित्य महासुरः ॥ त्रैलोक्यं वशमानीय स्वर्गे व
सति दानवः ६७ यदा वरमदोन्मत्तो न्यवसद्दानवो भुवि ॥ यज्ञियान् कृतवान् दैत्यान् देवांश्चैवाप्ययज्ञियान् ६८ आदित्याश्च ततोरुद्रा विश्वे च मरुतस्तथा ॥
शरण्यं शरणं विष्णुमुपाजग्मुर्महाबलम् ६९ वेदयज्ञमयं ब्रह्म ब्रह्मदेवं सनातनम् ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च प्रभुं लोकनमस्कृतम् ॥ नारायणं विभुं देवाः शरण्यं शरणा
गताः ७० ॥ देवा ऊचुः ॥ त्रायस्वनोद्यदवेश हिरण्यकशिपोर्भयात् ॥ त्वंहिनः परमो धाता ब्रह्मादीनां सुरोत्तम ७१

वाक्यं देवाणां वितिशेषः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ब्रह्मदेवं ब्राह्मणानां दैवतम् ॥ ७० ॥ नोऽस्मान् नोऽस्माकं वा ॥ ७१ ॥

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ जीमूतघनसंकाशःमेघकदंबवर्णः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ इंद्रतापनश्चवातापिश्वेतिद्वंद्वः

त्वंहिनःपरमोदेवस्त्वंहिनःपरमोगुरुः ॥ उत्फुल्लंजपत्राक्षःशत्रुपक्षभयंकरः ॥ क्षयायदितिवंशस्यशरण्यस्त्वंभवस्वनः ७२ ॥ विष्णुरुवाच ॥ भयंत्यज
ध्वममराह्यभयंवोददाम्यहम् ॥ तथैवत्रिदिवंदेवाःप्रतिपत्स्यथमाचिरम् ७३ एषतंसगणंदैत्यंवरदानेनदर्पितम् ॥ अवध्यममरेंद्राणांदानवंतंनिहन्म्यहम्
७४ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वासभगवान्चिमृज्यत्रिदशेश्वरान् ॥ हिरण्यकशिपोराजन्नाजगामहरिःसभाम् ७५ नरस्यकृत्वार्धतनुंसिंहस्यार्धतनुंप्रभुः ॥
नारसिंहेणवपुषापार्णिसंस्पृश्यपाणिना ७६ जीमूतघनसंकाशोजीमूतघननिःस्वनः ॥ जीमूतघनदीप्तौजाजीमूतइववेगवान् ७७ दैत्यंमोतिबलंदीप्तंदत्तशार्दू
लविक्रमम् ॥ दत्तैर्दैत्यगणैर्गुह्यंहतवानेकपाणिना ७८ नृसिंहएषःकथितोभूयोयंवामनोऽपरः ॥ यत्रवामनमाश्रित्यरूपंदैत्यविनाशकृत् ७९ बलर्बलवतो
यज्ञेबलिनाविष्णुनापुरा ॥ विक्रमैस्त्रिभिरेक्षोभ्याःक्षोभितास्तेमहासुराः ८० विप्रचित्तिःशिविःशंकुरयःशंकुस्तथैवच ॥ अयःशिराःशंकुशिराहयग्रीवश्चवी
र्यवान् ८१ वेगवान्केतुमानुग्रःसोमव्यग्रोमहासुरः ॥ पुष्करःपुष्कलश्चैववेपनश्चमहारथः ८२ बृहत्कीर्तिर्महाजिह्वःसाश्वोश्चपतिरेवच ॥ प्रहादोऽश्वशिराकुं
भःसंहादोगगनप्रियः ॥ अनुहादोहरिहरौवराहःशंकरोरुजः ८३ शरभःशलभश्चैवकुपनःकोपनःक्रथः ॥ बृहत्कीर्तिर्महाजिह्वःशंकुकर्णोमहास्वनः ८४ दी
र्घजिह्वोर्कनयनोमृदुचापोमृदुप्रियः ॥ वायुर्यविष्ठोनमुचिःशंवरोविज्वरोमहान् ८५ चंद्रहंताक्रोधहंताक्रोधवर्धनएवच ॥ कालकःकालकेयश्चवृत्रःक्रोधोवि
रोचनः ८६ गरिष्ठश्चवरिष्ठश्चप्रलंबनरकाबुधौ ॥ इंद्रतापनवातापीकेतुमान्बलदर्पितः ८७ असिलोमापुलोमाचवाक्कलःप्रमदोमदः ॥ खमृमःकालवदनःक
रालःकैशिकःशरः ८८ एकाक्षश्चंद्रहाराहु संहादःमृमरःखनः ॥ शतघ्नीचक्रहस्ताश्चतथापरिघपाणयः ८९ महाशिलाप्रहरणाःशूलहस्ताश्चदानवाः ॥ अ
श्मयंत्रायुधोपेताभिडिपालायुधास्तथा ९० शूलोलूखलहस्ताश्चपरश्चधधरास्तथा ॥ पाशमुद्गरहस्तवैतथामुशलपाणयः ९१ नानाप्रहरणाघोरानानावे
षामहाजवाः ॥ कूर्मकुट्टवक्राश्चशशोलूकमुखास्तथा ९२ खरोष्ट्रवदनाश्चैववराहवदनास्तथा ॥ भीमामकरवक्राश्चक्रोधवक्राश्चदानवाः ॥ आखुर्दुर्दुरवक्रा
श्चघोरावृकमुखास्तथा ९३ मार्जारगजवक्राश्चमहावक्रास्तथापरे ॥ नक्रमेषाननाःशूरागोजाविमहिषाननाः ९४ गोधाशल्यकवक्राश्चक्रौचवक्राश्चदान
वाः ॥ गरुडाननाःखड्गमुखामयूरवदनास्तथा ९५ गर्जेन्द्रचर्मवंसनास्तथाकृष्णाजिनांवराः ॥ चीरसंवृतदेहाश्चतथावलकलवाससः ॥ उष्णीपिणोमुकुटि
नस्तथाकुंडलिनोसुराः ९६

॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥

॥ ९६ ॥ ९७ ॥ उपावर्ततपरिवृत्तः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ स्तननाभिजानुदेशस्थलम् चंद्रादित्ययोष्टद्विभूयस्स्वतारतम्भेन ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ वेदविद्विःयस्योरुपुत्रिषुविक्रमणेष्वर्धाक्षि
यंतिमुवनानिविश्वेत्यादि प्रत्यक्षवेदविद्विःअमृतात्मकः अद्भुतरूपोयमपिप्रत्यक्षश्रुतिमूलःयवैसूर्यस्वर्मानुस्तमसाऽविध्यदासुरः अत्रयस्तमन्वविंदब्रह्मन्येअशक्रुवन्निति सूर्यआत्मानंस्वर्मा

किरीटिनोलंबशिखाःकंबुग्रीवाःसुवर्चसः ॥ नानावेषधरादैत्यानानामाल्याऽनुलेपनाः ९७ स्वान्यायुधानिसंगृह्यप्रदीप्तान्यतितेजसा ॥ क्रममाणंहृषीके
शमुपावर्ततसर्वशः ९८ प्रमथ्यसर्वान्दैतेयान्पादहस्ततलैःप्रभुः ॥ रूपंकृत्वामहाभीमंजहाराशुसमेदिनीम् ९९ तस्यविक्रमतोभूमिंचंद्रादित्यौस्तनांतरे
॥ नभःप्रक्रममाणस्यनाभ्यांकिलसमास्थितौ १०० परंप्रक्रममाणस्यजानुदेशेस्थितावुभौ ॥ विष्णोरतुलवीर्यस्यवदंत्येवंद्विजातयः १ हत्वासपृथिवीं
कृत्स्नांजित्वाचासुरपुंगवान् ॥ ददौशक्रायत्रिदिवंविष्णुर्बलवतांवरः २ एषतेवामनोनामप्रादुर्भावोमहात्मनः ॥ वेदविद्विर्द्विजैरेवंकथ्यतेवैष्णवंयशः ३
भूयोभूतात्मकोविष्णोःप्रादुर्भावोमहात्मनः ॥ दत्तात्रेयइतिख्यातःक्षमयापरयायुतः ४ तेननष्टेषुवेदेषुप्राक्रियासुमखेषुच ॥ चातुर्वर्ण्येतुसंकीर्णैर्वर्गैश्शितिल
तांगते ५ अभिवर्द्धतिचाधर्मेसत्येनष्टेऽनृतेस्थिते ॥ प्राजासुशीर्यमाणासुधर्मेचाकुलतांगते ६ सहयज्ञक्रियावेदाःप्रत्यानीताहितेनवै ॥ चातुर्वर्ण्यमसंकी
र्णकृतंतेनमहात्मना ७ तेनहैहयराजस्यकार्तवीर्यस्यधीमतः ॥ वरदेनवरोदतोदत्तात्रेयेणधीमता ८ एतद्बाहुद्वयंयतेमृधेममकृतेनघ ॥ शतानिदशबाहुनां
भविष्यंतिनसंशयः ९ पालयिष्यासिकृत्स्नांचवसुधांवसुधाधिप ॥ दुर्निरीक्ष्योरिवृंदानांधर्मज्ञश्चभविष्यसि १० एषतेवैष्णवःश्रीमान्प्रादुर्भावोदुतःशुभः ॥
कथितोवैमहाराजयथाश्रुतमरिदम ॥ भूयश्चजामदग्न्योयंप्रादुर्भावोमहात्मनः ११ यत्रबाहुसहस्रेणविस्मितंदुर्जयरणे ॥ रामोर्जुनमनकिस्थंजघाननृपतिंप्रभुः
१२ रथस्थंपार्थिवंरामःपातयित्वार्जुनंयुधि ॥ धर्षयित्वायथाकामंक्रोशमानंचमेघवत् १३ कृत्स्नंबाहुसहस्रंचचिच्छेदभृगुनंदनः ॥ परश्वधेनदीप्तेनज्ञाति
भिःसहितस्यवै १४ कीर्णाक्षत्रियकोटीभिर्मेरुमंदरभूषणा ॥ त्रिःसप्तकृत्वःपृथिवीतेननिःक्षत्रियाकृता १५ कृत्वानिःक्षत्रियांचैवभार्गवःसुमहातपाः ॥
सर्वपापविनाशायवाजिमेधेनचेष्टवान् १६ तस्मिन्यज्ञेमहादानेदक्षिणांभृगुनंदनः ॥ मारीचायददौप्रीतःकश्यपायवसुंधराम् १७ वारुणांस्तुरगाञ्छीघ्रा
नरथंचरथिनांवरः ॥ हिरण्यमक्षयंधेनूर्गजेंद्रांश्चमहामनाः ॥ ददौतस्मिन्महायज्ञेवाजिमेधेमहायशः १८ अद्यापिचहितार्थायलोकानांभृगुनंदनः ॥ च
रमाणस्तपोदीप्तंजामदग्न्यःपुनःपुनः ॥ तिष्ठतेदेववद्धीमान्महेंद्रेपर्वतोत्तमे १९

नुर्मायातमसाविपर्ययेणअविध्यत्जीवत्वमनयत्अत्रेढक्आत्रेयः अत्रेरपत्यानिदत्तात्रेयः बहुत्वंपूजार्थपरयाक्षमयाशांत्यातेनज्ञानमार्गप्रवर्तकोयमवतारइतिज्ञेयम् ॥४॥ अन्यच्चावतारक
त्यमाहतेनेत्यादिना प्रक्रियासुअनुष्ठानप्रकारेषु शिथिलतामविरलतां ॥ ५ ॥ आकुलतांअधर्मेणमिश्रताम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥
॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ जघनयोनिदेहवारण्यप्रदेशे ॥ १३० ॥ ३१ ॥ वियोजितौविशेषेणयोजितौ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ त्रैलोक्यस्यरावणंभाक्रंदकरम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सचिवैः सुग्रीवविभीषणादिभिः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ लवणःशङ्खपिणातेनैवहतः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ जारूथ्यान्प्रिगुणीकृतदक्षिणानित्येके अ

पुषविष्णोःसुरेशस्यशाश्वतस्याव्ययस्यच ॥ जामदग्न्यइतिख्यातःप्रादुर्भावोमहात्मनः २० चतुर्विंशेयुगेचापिविश्वामित्रपुरःसरः ॥ राज्ञोदशरथस्याथ पुत्रःपद्मायतेक्षणः २१ कृत्वात्मानंमहाबाहुश्चतुर्धाप्रभुरीश्वरः ॥ लोकेरामइतिख्यातस्तेजसाभास्करोपमः २२ प्रसादनार्थंलोकस्यरक्षसांनिधनायच ॥ धर्मस्यचविवृद्धयर्थंजज्ञेतत्रमहायशाः २३ तमप्याहुर्मनुष्येद्रंसर्वभूतपतेस्तनुम् ॥ यस्मैदत्तानिचास्त्राणिविश्वामित्रेणधीमता २४ वधार्थंदेवशत्रूणांदुर्घराणिसुरैरपि ॥ यज्ञविघ्नकरोयेनमुनीनांभावितात्मनां २५ मारीचश्चसुबाहुश्चबलेनबलिनांवरौ ॥ निहतौचनिराशौचकृतौतेनमहात्मना २६ वर्तमानेमखे येमजनकस्यमहात्मनः ॥ भग्नंमाहेश्वरंचापंक्रीडतालीलयापुरा २७ यःसमाःसर्वधर्मज्ञश्चतुर्दशवनेवसत् ॥ लक्ष्मणानुचरोरामःसर्वभूतहितेरतः २८ रू पिणीयस्यपार्श्वस्थासीतेतिप्रथिताजनैः ॥ पूर्वोचितातस्यलक्ष्मीर्भर्तारमनुगच्छति २९ चतुर्दशतपस्तप्त्वावनेवर्षाणिराघवः ॥ जनस्थानेवसन्कार्यत्रि दशानांचकारह ॥ सीतायाःपदमन्विच्छन्नलक्ष्मणाऽनुचरोविभुः ३० विराधंचकबंधंचराक्षसौभीमविक्रमौ ॥ जघानपुरुषव्याघ्रौगंधर्वौशापवीक्षितौ ३१ बुताशनाकंदुतडितघनाभैःप्रतप्तजांबूनदचित्रपुंखैः ॥ महेंद्रवज्राशानितुल्यसरैःशरैःशरीरेणवियोजितौबलात् ३२ सुग्रीवस्यकृतेयेनवानरेंद्रोमहाबलः ॥ वालीविनिहतोयुद्धेसुग्रीवश्चाभिषेचितः ३३ देवासुरगणानांहियक्षगंधर्वभोगिनाम् ॥ अवध्यंराक्षसेंद्रंतंरावणंयुधिदुर्जयम् ३४ युक्तराक्षसकोटीभिर्नीलां जनचयोपमम् ॥ त्रैलोक्यरावणंघोरंरावणंराक्षसेश्वरम् ३५ दुर्जयंदुर्धरंदृप्तंशार्दूलसमविक्रमम् ॥ दुर्निरीक्ष्यंसुरगणैर्वरदानेनदर्पितम् ३६ जघानसचिवैःसार्द्धं ससैन्यंरावणंयुधि ॥ महाभ्रघनसंकाशंमहाकायंमहाबलम् ३७ तमागस्कारिणंघोरंपौलस्त्यंयुधिदुर्जयम् ॥ सभ्रातृपुत्रसचिवंससैन्यंकूरनिश्चयम् ३८ रावणं निजघानाशुरामोभूतपतिःपुरा ॥ मधोश्चतनयोदत्तो लवणोनामदानवः ३९ हतोमधुवनेवरोवरदत्तोमहासुरः ॥ समरेयुद्धशौंडेनतथाचान्येऽपिराक्षसाः १४० एतानिकृत्वाकर्माणिरामोधर्मभृतांवरः ॥ दशाश्वमेधान्जारूथ्यानाजहारनिरर्गलान् ४१ नाश्रूयंताशुभावाचोनाकुलंमारुतोववौ ॥ नवित्तहरणं त्वासीद्रामेराज्यंप्रशासति ४२ पर्यदेवन्नविधवानानार्थाश्चाभवंस्तदा ॥ सर्वमासीज्जगदांतरामेराज्यंप्रशासति ४३ नप्राणिनांभयंचापिजलानिलनिघात जम् ॥ नचस्मृद्वावालानांप्रेतकार्याणिकुर्वते ४४

न्येष्टुजारूथ्यामितिसप्तम्यंतपाठंप्रकल्प्यअयोध्यायामिति व्याचक्षते जरूथंछंदोगप्रसिद्धः रतोप्रविशेषस्तदर्हान् जरूथंगरूथम् गणतेःस्तुतिकर्मणइतियास्कः इतिगणतेरूथन्प्रत्ययेआ देश्वुत्वामितितस्त्वजत्वंजृष्टञ्म्यामूथन्नितिसूत्रेजरूथंमांसमितिशाब्दिकाः जारूथ्यान्स्तुत्यान्पुष्टान्वेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ सहस्राणि एकादशेति शेषः ॥ ४७ ॥ समवायः समाजः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ समहाबलः महताबलेन सैन्योपलक्षितेन कृत्स्नजनेन सहितः सम
हाबलः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ नवमेऽन्तरेऽतश्चात्रानुक्ताभ्यामपि मत्स्यकूर्माभ्यां सहज्ञेयम् तथा वेदव्यासोऽपि दशमोज्ञे इति विशेषणं योज्यम् ॥ ६१ ॥
॥ ६२ ॥ एते दशातीताः ॥ ६३ ॥ उत्पत्स्यते एकादशोऽयम् दशमेऽस्तीति सतीत्यग्निमेणसंबन्धः ॥ ६४ ॥ भाव्याः भवं सततोत्पत्तिं प्रशंसन्ति ते भाव्याः क्षणिकवादिनो बौद्धाः तैः सह संपन्नो
ब्रह्मपर्यचरत्क्षत्रं विशः क्षत्रमनुव्रताः ॥ शूद्राश्चैव हि वर्णास्त्रीरशुश्रूषन्त्यनहंकृताः ॥ नार्यो नात्यचरन् भर्तृनभार्यानात्यचरत्पतिः ४५ सर्वमासज्जिगद्वातं नि
र्दस्युरभवन्मही ॥ राम एकोऽभवद्भर्तारामः पालयिताऽभवत् ४६ आयुर्वर्षसहस्राणि तथा पुत्रसहस्रिणः ॥ अरोगाः प्राणिनश्चासन्नरामेराज्यं प्रशासति
४७ देवतानामृषीणां च मनुष्याणां च सर्वशः ॥ पृथिव्यां समवायो भूद्रामेराज्यं प्रशासति ४८ गाथा अप्यत्र गायन्ति ये पुराणविदो जनाः ॥ रामे निबद्धतत्त्वार्था
माहात्म्यं तस्य धीमतः ४९ श्यामोऽयुवालो हिताक्षो दीप्तास्यो मितभाषिता ॥ आजानुबाहुः सुमुखः सिंहस्कंधो महाभुजः ५० दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशता
नि च ॥ अयोध्याधिपतिर्भूत्वारामो राज्यामकारयत् ५१ ऋक्सामयजुषां घोषो ज्याघोषश्च महात्मनः ॥ अव्युच्छिन्नो भवद्राज्ये दीयतां भुज्यतामिति १५२
सत्त्वानुगुणसंपन्नो दीप्यमानः स्वतेजसा ॥ अतिचंद्रं च सूर्यचरामो दाशरथिर्बभौ ५३ ईजेऽक्रतुशतैः पुण्यैः समाप्तवरदाक्षिणैः ॥ हित्वा यो ध्यां दिवं यातो राघवः
समहाबलः ५४ एवमेष महाबाहुरिक्ष्वाकुकुलनंदनः ॥ रावणं सगणं हत्वा दिवमाचक्रमे प्रभुः ५५ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ अपरः केशवस्यायं प्रादुर्भावो महात्म
नः ॥ विख्यातो माथुरे कल्पे सर्वलोकहिताय वै ५६ यत्र शाल्वं च मैदं च द्विविदं कंसमेव च ॥ अरिष्टमृषभं केशिपूतनां दैत्यदारिकाम् ५७ नागं कुवल्यापीडं
चाणूरं मुष्टिकं तथा ॥ दैत्यान् मानुषदेहस्थान् सूदयामास वीर्यवान् ५८ छिन्नबाहुसहस्रं च बाणस्याहुतकर्मणः ॥ नरकश्च हतः संख्येयवनश्च महाबलः ५९ हता
निचमही पानां सर्वरत्नानि तेजसा ॥ दुराचाराश्च निहता पार्थिवाश्च महीतले ६० नवमेऽपरे विष्णुरष्टाविंशे पुराभवत् ॥ वेदव्यासस्तथा जज्ञे जातूकर्ण्यपुरस्स
रः ६१ एको वेदश्चतुर्धा तु कृतस्तेन महात्मना ॥ जनितो भारतो वंशः सत्यवत्याः सुतेन च ६२ एते लोकहितार्थाय प्रादुर्भावामहात्मनः ॥ अतीताः कथिताराज
न्कथ्यंते चाप्यनागताः ६३ कल्की विष्णुयशानामशंभलग्रामको द्विजः ॥ सर्वलोकहितार्थाय भूयश्चोत्पत्स्यते प्रभुः १६४ दशमो भाव्यसंपन्नो याज्ञवल्क्यपु
रुसरः ॥ क्षपयित्वा च तान् सर्वान् भाविनार्थेन चोदितान् ६५ गंगायमुनयोर्मध्ये निष्ठां प्राप्स्यति सानुगः ॥ ततः कुले व्यतीते तु सामात्ये सहसैनिके ६६
वादेयुदेऽसंमतः क्षपयित्वा जिह्वाहत्वा च तानेव विशिनष्टि भाविना मावंपूर्वोक्तं प्रशंसता बुद्धमुनिना विष्णोरेव रूपांतरेण भगवता केनचिदर्थेन निमित्तेन कलौ दम्भयज्ञप्रवृत्त्या लोकनाशो मा भूदिति
विमर्शनिवार्येन निमित्तेन चोदितान् प्रवर्तितान् एतेन कल्किः प्राक्बौद्धावतारोऽपि सूचितः बौद्धपक्षस्यार्थश्च कल्कीत्युक्तम् ६५ निष्ठां समाप्तिम् ननु कल्कीन्लेच्छान्निगृहीष्यतीत्यत्र स्मर्यते
तत्कथं निष्ठां समाप्तिम् ननु कल्कीन्लेच्छान्निगृहीष्यतीत्यत्र स्मर्यते ६६

अग्रग्रहाः अनियंष्टकाः ईश्वरयसंविनैवकामलोभाकांताः प्रजाः परस्परं घातयिष्यन्तीत्यर्थः ६७ ६८ तदेवोपसंहरति स्वभावादेवनान्यथेति ६९ ७० देवापीतिसंधिरार्यः ७१ उद्देशमात्रे
ण कीर्तनं कृतं ननु सस्य कृव्याख्यातम् प्रादुर्भावानामन्वेषामृषमादीनामानन्त्यात् ७२ ७३ एतायोगमायाएव ननु तात्त्विक्यो भगवतो लीला अस्मदादिलीलावद्रागपूर्विका इत्यर्थः तथाचमंत्रः
यदधरस्तन्वावाहृधानो बलानींद्रप्रब्रुवाणोजनेषु मायेत्सातेयानियुद्धान्यानुर्नाद्यशत्रुं ननु पुराविवित्सइति अस्थार्यः हेइंद्र परमेश्वर यत्तत्त्वामत्स्यकूर्मादिशरीरेण अचरः चरणंकृतवानसि
वाहृधानः बह्वेदैत्यादीन् हत्वा महत्त्वं प्राप्तवानसि लोके बलानिभूमेरुद्धरणादीनि जनेषु प्रब्रुवाणः ख्यापितवानभूः सा सर्वा ते तव माये त्वमायैव साका यानियुद्धान्याहुः देवासुरसंग्रामाः सर्वे मा
यैव कुतश्च यत्तस्त्वननुनिश्चितं अद्य वर्तमानकाले पुरावाशत्रुनाशनीयं न विवित्सेलभते सर्वस्यांतरात्मत्वात्कालत्रयेऽपि तव शत्रुर्नास्तीति तस्मात्स्वाप्रार्थानुवादवदेतत्पुराणं भगवल्लीलाम
नुवदतीति मंत्रार्थः ऋद्धिघर्मफलमूतांसंपत्तिम् समृद्धियोगैश्वर्यम् ॥ १७४ ॥ इति हरिवंशोटीकायां एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ७ ॥ चत्वारिंशो द्विसंगुके सर्वदेवपराजये ॥

नृपेष्वथ प्रणष्टेषु तदा त्वप्रग्रहाः प्रजाः ॥ रक्षणे विनिवृत्ते च हत्वा चान्योन्यमाहवे ६७ परस्परं हतस्वाश्वनिराक्रंदाः सुदुःखिताः ॥ एवं कष्टमनुप्राप्ताः कालिं
ध्यां शक्तेतदा ॥ प्रजाः क्षयं प्रयास्यन्ति सार्द्धं कलियुगेन ह ६८ क्षीणे कलियुगे तस्मिन्ततः कृतयुगं पुनः ॥ प्रपत्स्यते यथान्यायं स्वभावादेवनान्यथा ६९ एते
चान्ये च बहवो दिव्या देवगुणैर्युताः ॥ प्रादुर्भावाः पुराणेषु गीयते ब्रह्मणादिभिः ७० यत्र देवापि मुह्यन्ति प्रादुर्भावानुकीर्तने ॥ पुराणं वर्तते यत्र वेदश्रुति समाहितम्
७१ एतदुद्देशमात्रेण प्रादुर्भावानुकीर्तनम् ॥ कीर्तितं कीर्तनीयस्य सर्वलोकगुरोः प्रभोः १७२ प्रीयन्ते पितरस्तस्य प्रादुर्भावानुकीर्तनात् ॥ विष्णो रतुलवीर्य
स्य यः शृणोति कृतांजलिः ७३ एतास्तु योगेश्वरयोगमायाः श्रुत्वानरो मुच्यन्ति सर्वपापैः ॥ ऋद्धिं समृद्धिं विपुलांश्च भोगान् प्राप्नोति सर्वं भगवत्प्रसादात् ॥ १७४
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि एकचत्वारिंशोऽध्यायः ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विश्वत्वं शृणु मे विष्णो हरित्वं च कृतयुगे ॥ वैकुण्ठत्वं च देवेषु
कृष्णत्वं मानुषेषु च १ ईश्वरत्वं च तस्येदं गहनां कर्मणां गतिम् ॥ संप्रत्यतीतां भाव्यां च शृणु राजन्यथा तथम् २ अव्यक्तो व्यक्तलिङ्गस्थो यत्रैव भगवान् प्रभुः ॥
नारायणो ह्यनन्तात्मा प्रभवोऽव्यय एव च ३

देवा आप्यायिताः सर्वे प्रत्यक्षीभूय विष्णुना ॥ १ ॥ पूर्वयदा धर्मस्य ग्लानिस्तदा भगवान्ना विभ्रवतीत्युक्तं सा चासुराणामुदयाद्भवति अतस्तेषां वधेन विष्णोर्जगद्रक्षकत्वं निरूपयति विश्वत्वमि
त्यादिना विशेषेण श्वसि श्वसित्यमयं प्राप्य जनो यस्मादिति विश्वः आश्वासनकर्ता अभयदातोति यावत्तदहरति नाशयति दुःखदान्दुरितवैत्यादीनि ति हरिः विगतकुण्डनं गतिप्रतिघात आलस्यं वैक
ल्यं वायस्मात्सविदुः स्वार्थेऽण्वैकुण्ठः देवेषु सात्त्विकेषु पालनीयेषु यस्याशक्यत्वादिकं नास्तीत्यर्थः मानुषेषु राजस्तमोऽग्रस्तेषु उपेक्षणीयेषु कृष्णत्वं कृपिर्भूवाचकः शब्दोऽणश्च निवृत्तिवाचक इ
ति स्मृतेः केवलं सत्तारूपेण सांसारिकानंदरूपेण चास्तित्वं च शृणु १ तथामध्यमेषु ईश्वरत्वं निग्रहानुग्रहकर्तृत्वमेवं विवां भगवतो नाना रूपां कर्मणां लीलानां गतिभूतां भविष्यां च वक्ष्यमाणान् शृणु २
व्यक्तोऽपि व्यक्तलिङ्गमूर्तिः तत्स्थः यत्र मत्स्याद्यवतारग्रहणेनारायणो मुनिस्तद्रूपः ३

नारायणः जगत्पृष्ठातः प्रविश्य जीवमावमनुभूय पुनर्जीवत्वहर्ता जीवनेव मुक्तो हरिः संज्ञो मत् कृतयुगे देहिनिः सद्यो मुच्यंत इति भावः एतस्यैव रूपं ब्रह्मादय इत्याह ब्रह्मेति ४ ५ ६ प्रधानं त्रिगुणात्मिका माया सैव आत्मा शरीरं यस्य स प्रधानात्मा मायावी मायिनं तु महेश्वरमिति श्रुतेरीश्वरप्रजापतीन् मरीच्यादीन् ७ तनूस्तन्वानाः कश्यपादिरूपेण स्वरूपाणि विस्तारयंतः ब्रह्मवंशान्नानागोत्राणिसृजुः ब्रह्मयज्ञः बहुधा प्रकृतिविकृत्या विरूपः वेदो वा शास्त्राभेदेन बहुधा भवत् ८ एतन्वेदजपरूपमयदाहशौनकः वेदाक्षराणि यावन्ति पठितानि द्विजातिभिः ॥ तावन्ति हरिनामानि कीर्तितानि न संशय इति इतोऽपि अन्यत्कीर्त्यमानं विबोधयिष्ये वेदजपतुल्यं ९ तदेवाह वृत्ते इत्यादिना तारकामयस्तारकप्रधानः १० तत्र गुरुदारहर्तुः सोमस्य पक्षे तनु एष नारायणो भूत्वा हरिरासीत् कृते युगे ॥ ब्रह्माशक्रश्च सोमश्च धर्मः शुक्रो बृहस्पतिः ४ अदितेरपि पुत्रत्वमेत्ययादवनंदनः ॥ एष विष्णु रिति ख्यात इन्द्रादिवरजोऽभवत् ५ प्रसादजं त्वस्य विभोरदित्याः पुत्रजन्मतत् ॥ वधार्थं सुरशत्रूणां दैत्यदानवरक्षसाम् ६ प्रधानात्मा पुराह्येष ब्रह्माणमसृजत् प्रभुः ॥ सोऽसृजत् पूर्वपुरुषः पुराकल्पे प्रजापतीन् ७ ते तन्वानास्तनूस्तत्र ब्रह्मवंशाननुत्तमान् ॥ तेभ्योऽभवन्महात्मभ्यो बहुधा ब्रह्मशाश्वतम् ८ एतदाश्चर्यं भूतस्य विष्णोर्नामानुकीर्तनम् ॥ कीर्तनीयस्य लोकेषु कीर्त्यमानं विबोधये ९ वृत्ते वृत्रवधे तातवर्तमाने कृते युगे ॥ आसीत् त्रैलोक्यविख्यातः संग्रामस्तारकामयः १० तत्रासन् दानवा घोराः सर्वे संग्रामदर्पिताः ॥ घ्नन्ति देवगणान्सर्वान्सयक्षोरगराक्षसान् ११ ते वध्यमाना विमुखाः क्षीणप्रहरणारणे ॥ त्रातारं मनसा जग्मुर्देवं नारायणं हरिम् १२ एतस्मिन्नंतरे मेघानिर्वाणांगारवर्षिणः ॥ सार्कचंद्रग्रहगणं छादयंतो नभस्तलम् १३ चंचद्विद्युद्गणा विद्धा घोरा निहृदकारिणः ॥ अन्योन्यवेगाभिहताः प्रववुः सप्तमारुताः १४ दीप्ततोयाशनीपातैर्वज्रवेगानिलाकुलैः ॥ ररासघोरैरुत्पातैर्दत्त्यमानमिवांबरम् १५ पेतुरुल्कासहस्राणि मुहुराकाशगान्धपि ॥ न्युज्जानि च विमानानि प्रपतंत्युत्पतन्ति च १६ चतुर्युगांतपर्याये लोकानां यद्भयं भवेत् ॥ तादृशान्येवरूपाणि तस्मिन्मुत्पातलक्षणे १७ तमसानिष्प्रभं सर्वं न प्राप्ताय त किंचन ॥ तिमिरौघपरिक्षिप्तानरे जुश्रुदिशो दश १८ निशेवरूपिणी काली कालमेघावगुंछिता ॥ द्यौर्नभस्त्यभिभूतार्काघोरेण तमसा वृता १९ तान्धनौघान्सति मिरान्दोभ्यामुत्क्षिप्य स प्रभुः ॥ वपुःसंदर्शयामास दिव्यं कृष्णवपुर्हरिः २० बलाहकां जननिभंचलाहकतनूरुहम् ॥ तेजसा वपुषा चैव कृष्णं कृष्णमिवाचलम् २१ दीप्तपीतांबरधरं तप्तकांचनभूषणम् ॥ धूमांधकारवपुषा युगांताग्निमिवोत्थितम् २२

लक्ष्मीलत्वावपुराभासन ११ तदेवाः १२ निर्वाणा अर्चिषा पिरहिताः तप्तायस्तुल्याः ते च तेंऽगाराश्च तद्वर्षिणः आसन्निति शेषः १३ ते मेघाः अन्योन्यवेगैरभिहताः बभूवुरिति शेषः यतः सप्तमारुताः प्रवहादयस्तत्सोमकर्तारः प्रववुः तैर्धूलिपटलवद्धमपटलावर्तितमित्यर्थः १४ दीप्तं तप्तोयं अशनी चतयोः पातैः ररासशब्दं चकार १५ न्युज्जानि अधोमुखानि १६ चतुर्युगानां अंतर्पर्याये च तैर्वातरप्रलय इत्यर्थः १७ १८ कालीनिशादर्शरात्रिः १९ कृष्णं घननीलवपुष्यस्य सहर्षिर्वपुर्दर्शयामास २० बलेति मेघवत्कृष्णवर्णकृष्णकेशं च तेजसा कृष्णवर्णेन २१ २२

चतुर्दिगुणाजटौपीनाः पुष्टाश्च अस्ताबाहुमूलानियस्यतम् चामीकरं सुवर्णतन्मयाः कराकाराः मुष्टयोऽप्येतैः चामीकरकराकारैः २३ गिरिकूटं पर्वतवदचंचलम् कूटोच्छीनिश्चलेराशानि
तिमेदिनी शिलोच्चयं मनःशिलावर्णनीविबन्धनं यस्य तस्य शिलानुप्रस्तरे मता तथा मनःशिलायां चेति मेदिनी उच्चैस्तरेऽप्युच्चयः स्यात्समूहे नीविबन्धन इति च नन्दकः स्वङ्गः तेन आनन्दितः शोभि
तः करोयस्य तं नन्दकानन्दितकरम् नन्दको हरिस्वङ्गे चेति मेदिनी २४ २५ हर्यश्वं हरिद्वर्णां अश्वाः तैः संयुक्ते रथे वपुर्दर्शयामासेति पूर्वेण संबन्धः रथसंयुक्ते इत्यत्र संयुक्ते रथे इत्यपेक्षिते रथपदस्य पू
र्वनिपातः आर्षः चन्द्रेति २६ रथे ददृशे दृष्टः देवैः किं उदासीनैर्दृष्टेनेत्याह देवास्तं दृशुरिति बुद्धिपूर्वकं दृष्टवन्त इत्यर्थः यस्य चन्द्राकौचक्रे मंदराद्विरक्षः शेषः प्रग्रहः मेरुः कूबरम् तारा एव वरू

चतुर्दिगुणपीनां संबलाकापंक्तिभूषणम् ॥ चामीकरकराकारैरायुधैरुपशोभितम् २३ चंद्रार्ककिरणोद्योतंगिरिकूटांशिलोच्चयम् ॥ नन्दकानन्दितकरं शराशी
विषधारिणम् २४ शक्तिचित्रं हलोदग्रं शंखचक्रगदाधरम् ॥ विष्णुशैलं क्षमामूलं श्रुतिक्षं शार्ङ्गधन्विनम् २५ हर्यश्वरथसंयुक्ते सुपर्णध्वजशोभिते ॥ चंद्रार्कचक्र
रुचिरे मंदराक्षवृतांतरे २६ अनंतरश्चिमसंयुक्ते ददृशे मेरुकूबरे ॥ तारकाचित्रकुसुमे ग्रहनक्षत्रबंधुरे २७ भयेष्वभयदं व्योमि देवादैत्यपराजिताः ॥ ददृशु
स्ते स्थितं देवं दिव्यलोकमये रथे २८ ते कृतांजलयः सर्वदेवाः शक्रपुरोगमाः ॥ जयशब्दं पुरस्कृत्य शरण्यं शरणं गताः २९ सतं पांतागिरः श्रुत्वा विष्णुर्दयितदे
वतः ॥ मनश्चक्रे विनाशाय दानवानां महामृधे ३० आकाशे तु स्थितो विष्णुः सोतमे पुरुषोत्तमः ॥ उवाच देवताः सर्वाः सप्रतिज्ञामिदं वचः ३१ शान्तिं भजत भ
द्रं वो मा भैष्टमरुतांगणाः ॥ जिता मे दानवाः सर्वे त्रैलोक्यं प्रतिगृह्यताम् ३२ ते तस्य सत्यसंधस्य विष्णोर्वाक्येन तोषिताः ॥ देवाः प्रीतिं परां जग्मुः प्राप्येशामृत
मुत्थितम् ३३ ततस्तमः संहियते विने शुश्रूषु बलाहकाः ॥ प्रववुश्च शिवावाताः प्रसन्नाश्च दिशो दश ३४ सुप्रभाणि च ज्योतीं पिवं द्रं चक्रुः प्रदक्षिणम् ॥ दीप्ते
मांति च ते जांसि चक्रुर्वर्कं प्रदक्षिणम् ३५ न विग्रहं ग्रहाश्चक्रुः प्रसन्नाश्चापि सिंघवः ॥ नीरजस्का बभुर्मागानां कर्मागार्गादयस्त्रयः ३६ यथार्थमूढः मरितो नापि बुधु
भिरेऽर्णवाः ॥ आसंच्छुभानीं द्रियाणि नराणामंतरात्मसु ३७ महर्षयो वीतशोका वेदानुच्चैरधीयत ॥ यज्ञेषु च हविः स्वादुशिवमश्रातिपावकः ३८ प्रवृत्तधर्माः
संवृत्ता लोका मुदितमानसाः ॥ प्रीत्या परमया युक्ता देवदेवस्य भूपते ॥ विष्णोः सत्यं प्रतिज्ञस्य श्रुत्वाऽरिनिधने गिरम् ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते विलेपु हरिवं
शे हरिवंशपर्वणि आश्वर्यतारकामये द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ४२ वैशंपायन उवाच ॥ ततो भयं विष्णुमयं श्रुत्वा दैते यदानवाः ॥ उद्योगं विपुलं चक्रुर्ध्वाय युधि दुर्जयाः १

यगतचित्रकुसुमानि ग्रहादीनि बन्धनानि तादृशे विश्वरथे स्थितं देवाददृशुरित्यर्थः २७ २८ २९ दयिताः देवताः यस्येति बहुव्रीहिः ३० सः उत मे इति ऋच्छेदः ३२ ३३ संहियते
संहृतं ३४ ३५ सिंघवः मयः नाकमार्गादयस्त्रयः देवयानः पितृयानः मोक्षमार्गश्चेति त्रयः ३६ ३७ ३८ प्रवृत्तधर्मो यज्ञादिः संवृत्तः सम्यक्प्रवृत्तः विष्णोर्गिरं श्रुत्वा संवृत्ताः
३९ ॥ इति हरिवंशे टीकायां द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ चत्वारिंशे त्रियुक्ते देवा सुरसमागमे दैत्यसंहननं पूर्ववर्ण्यते वीरवल्लभम् ॥ १ ॥ ततः विष्णुमयं
विष्णुप्रधानं मयं दैत्यानां श्रुत्वा १

त्रिनल्वांतरद्वादशशतहस्तविस्तृतं नल्वः किष्कुचतुःशतमित्युक्तेः मयः कांचनमयं रथं भारो हृदितिसप्तमेनान्वयः महांति आयुधानियस्मिन् विक्रमंतं विषमेपि जलाशयादिस्थाने गच्छंतम् ॥ २ ॥ ३ ॥ येरथेषु वरास्तेषु उदग्रं श्रेष्ठम् सुपस्थानं शोभननीडम् अगोपमं पर्वततुल्यम् ईहामृगगणैः कृत्रिमसत्त्वसमूहैराकीर्णव्याप्तम् ॥ ४ ॥ हेममयाः केयूरवलयसदृशाः सांधिबंधपट्टिकाय ॥ ५ ॥ लंबकेसरवर्चसंमयकवर्णसिंहवत्शीघ्रपातित्वेनातितेजस्विनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ शैलोत्करः पर्वतानां राशिः काललोहाष्टचरणं कृष्णाय समया अष्टौ चरणाश्चक्राण्यस्य तम्

मयस्तु कांचनमयं त्रिनल्वांतरमव्ययम् ॥ चतुश्चक्रं विक्रमंतं सुकल्पितमहायुधम् २ किंकिणीजालनिर्घोषं द्वीपिचर्मपरिष्कृतम् ॥ खचितं रत्नजालैश्च हेमजालैश्च भूषितम् ३ स्वक्षरं थवरोदग्रं सुपस्थानमगोपमम् ॥ ईहामृगगणाकीर्णपक्षिभिश्च विराजितम् ॥ दिव्यास्त्रतूणीरधरं पयोधरनिनादितम् ४ गदापरिघसंपूर्णं भूर्तिमंतमिवार्णवम् ॥ हेमकेयूरवलयं स्वर्णमंडलकूबरम् ५ सपताकध्वजोदग्रं सादित्यमिव मंदरम् ॥ गजेंद्रांभोदसदृशं लंबकेसरवर्चसम् ६ युक्तमृक्षसहस्रेण सहस्रां बुदनादितम् ॥ दीप्तमाकाशगंदिव्यं रथं पररथारुजम् ७ अध्यतिष्ठद्रणाकांक्षीमेरुं दीप्तमिवांशुमान् ॥ तारस्तुक्रोशविस्तारमायसं वायसध्वजम् ८ शैलोत्करसमा कीर्णनीलांजनचयोपमम् ॥ काललोहाष्टचरणं लोहेषा युगकूबरं ॥ तिमिरांगारकिरणं गर्जतमिव तोयदम् ९ लोहजालेन महता सगवाक्षेण दंशितम् ॥ आयसैः परितं खरसहस्रेण सोध्यारोहद्रथोत्तमम् १२ विरोचनस्तु संकुद्भोगदापाणि रवास्थितः ॥ प्रमुखेतस्य सैन्यस्य दीप्तशृंग इवाचलः १३ युक्तं हयसहस्रेण हयग्रीवस्तु दानवः ॥ स्यंदनं वाहयामास सपत्नानि किमर्दनः १४ व्यायतं बहुसाहस्रं धनुर्विस्फारयन् महत् ॥ वराहः प्रमुखेतस्थौ सावरोह इवाचलः १५ खरस्तु विक्षरन् दर्पान्नेत्राभ्यां रोषजं जलम् ॥ स्फुरदंतौष्ठवदनः संग्रामं सोभ्यकांक्षत १६ त्वष्टा त्वष्टा दशहयं यानमास्थाय दानवः ॥ व्याहितो दानवैर्व्यूहैः परिचक्राम वीर्यवान् १७ विप्रचित्सुतः श्वेतः श्वेतकुंडलभूषणः ॥ श्वेतशैलप्रतीकाशो युद्धायाभिमुखः स्थितः १८ अरिष्टो बलिपुत्रस्तु वरिष्ठाद्रिशिलायुधैः ॥ युद्धायातिष्ठदाय स्तोधराधर इवापरः १९ किशोरस्त्वतिसंहर्षात् किशोर इव चोदितः ॥ अभवद्वैत्यसैन्यस्य मध्ये रविरिवोदितः २० लंबस्तु लंबमेघाभः प्रलंबांबरभूषणः ॥ दैस्कंधगताः परे ॥ सिंहव्याघ्रगताश्चान्ये वराहर्क्षगताः परे २३ केचित् खरोष्ठ्यातारः केचित्तोयदवाहनाः ॥ नानापक्षिगताश्चान्ये केचित्पवनवाहनाः २४ तिमिरांगाराः कृष्णाङ्गलाः तद्वत्किरणायस्य ॥ ९ ॥ दंशितं वेष्टितम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ सावरोहः कटावान् अचलो वृक्षः न्यग्रोध इत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ यानं रथं व्याहितः व्यूह रचनया स्थापितः ॥ १७ ॥ १८ आयस्तः कृतश्रमः ॥ १९ ॥ किशोर इव अश्वशावक इव ॥ २० ॥ नीहारोराहुः कंकणग्रस्तार्कवदित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ ५

॥ ५० ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० गाढसंकुलम् रणौघःसंग्रामधारातस्याभ्युदयउत्कर्षः तस्मैअवकीर्णप्रसृतम् ॥ ३१ ॥ ॥ इतिहरिवंशोटीकायांत्रिचत्वारिंशोऽध्या
यः ॥ ४३ ॥ ॥ ७ ॥ विस्तरौदेवसैन्यस्यचत्वारिंशेचतुर्युजि ॥ तेषांसंहननंचैवप्रोच्यतेतिमनोहरं ॥ १ ॥ श्रुतस्ते ॥ १ ॥ संनह्यंतसन्नद्धावपुः अडभावआर्षः ॥ २ ॥ ३ ॥ अस्य
पार्श्वेःपय्येतीतितृतीयस्थेनान्वयः पक्षिप्रवरोगरुडः तद्वद्वेगवान् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ हविर्धानेषुहविःस्थापनमंडपे गायंतियमितिशेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ पुनःस्यंदनंवर्णयति केतुनेति

पत्तयश्चापरेदैत्याभीषणाविकृताननाः ॥ एकपादाद्विपादाश्चनर्दंतोयुद्धकाक्षिणः २५ प्रक्ष्वेडमानावहवःस्फोटयंतश्चेतभुजान् ॥ दृप्तशार्दूलनिर्घोषानेदु
र्दानवपुंगवाः २६ तेगदापरिघैरुग्रैर्धनुर्व्यायामशालिनः ॥ बाहुभिःपरिघाकारैस्तर्जयंतिस्मदेवताः २७ प्रासैःपाशैश्चखड्गैश्चतोमरांकुशपाट्टिशैः ॥ चिक्री
डुस्तेशतघ्नीभिःशतधारैश्चमुद्गरैः २८ गंडशैलैश्चशैलैश्चपरिघैश्चोत्तगायुधैः ॥ चक्रैश्चदैत्यप्रवराश्चक्रुरानंदितंवलम् २९ एवंतदानवंसैन्यंसर्वयुद्धबलो
त्कटम् ॥ देवताभिमुखंतस्थौमेघानीकमिवोत्थितम् ३० तदद्भुतदैत्यसहस्रगाढवाय्वग्नितोयांबुदशैलकल्पम् ॥ बलंरणौघाभ्युदयावकीर्णयुयुत्सयोन्मत्त
मिवावभासे ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेहरिवंशपर्वणित्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुतरतदैत्यैःसैन्यस्यविस्तरस्तात
विप्रहे ॥ सुराणांसर्वसैन्यस्यविस्तरंवैष्णवंशृगु १ आदित्यावसवोरुद्राअश्विनौच महाबलौ ॥ सबलाःसानुगाश्चैवसंनह्यंतयथावलम् २ पुरुहूतस्तुपुरतो
लोकपालःसहस्रदक् ॥ ग्रामणीःसर्वदेवानामारुरोहसुराद्विपम् ३ सव्येचास्यरथःपार्श्वेपक्षिप्रवरवेगवान् ॥ सुचारुचक्रवरणेहेमवज्रपरिष्कृतः ४ देवगं
धर्वयक्षौघैरनुयातःसहस्रशः ॥ दीप्तिमद्भिःसदस्यैश्चब्रह्मर्षिभिरभिष्टुतः ५ वज्रविस्फूर्जितोद्भूतैर्विद्युद्भिर्द्रागुधान्वितैः ॥ गुप्तोवलाहकगणैःकामगैरिवपर्व
तैः ६ समारूढःसभगवान्पर्येतिमघवागजम् ॥ हविर्धानेषुगायंतिविप्रासोममखेस्थिताः ७ स्वर्गेशक्रानुयानेषुदेवतूर्यनिनादिषु ॥ इन्द्रंमुपनृत्यंतिशतशोह्य
प्सरोगणाः ८ केतुनावंशजातेनराजमानोयथारविः ॥ युक्तोहरिसहस्रेणमनोमारुतरंहसा ९ सस्यंदनवरोभातियुक्तोमातलिनातदा ॥ कृत्स्नःपरिवृतोमे
रुर्भास्वरस्यैवतेजसा १० यमस्तुदंडमुद्यम्यकालयुक्तंचमुद्गरम् ॥ तस्थौसुरगणानीकदैत्यान्नादेनभीषयन् ११ चतुर्भिःसागरैर्गुप्तोलेलिहानैश्च मन्त्रिणैः ॥
शंखमुक्तांगदधरोद्विभ्रतोयमयंवपुः १२ कालपाशंसमाविध्यहयैःशशिकरोपमैः ॥ वाय्वीरितजलोद्धारैःकुर्वन्लीलाःसहस्रशः १३ पांडुरोद्भूतवसनःप्रवालरुचि
रांगदः ॥ मणिश्यामोत्तमवपुर्हारभारार्पितोदरः १४ वरुणःपाशभृन्मध्येदेवानीकस्यतस्थिवान् ॥ युद्धवेलामभिलपन्भिन्नवेलइवार्णवः १५ यक्षराक्षससै
न्येनगुह्यकानांगणैरपि ॥ मणिश्यामोत्तमवपु कुबेरोनरवाहनः १६ युक्तश्चशंखपद्माभ्यानिधीनामधिपःप्रभुः ॥ राजराजेश्वरःश्रीमान्गदापाणिरदृश्यत १७

॥ ९ ॥ १० ॥ कालयुक्तंमरणप्रापिकयादेवतयायुक्तम् ॥ ११ ॥ सागरैर्गुप्तोवरुणतस्थिवानितिचतुर्येनान्वयः ॥ १२ ॥ आविध्यभ्रामयित्वा ॥ १३ ॥ पांडुरंश्वेतंउद्भूतंउच्चतरंसौक्ष्म्य
गुणेनवसुनंदस्य हाराणांभारोअर्पितोउदरेयस्यसहारभारार्पितोदरः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ शंखान्नोभूतिमंतोनिधिविशेषोताभ्याम् ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ चतुर्धुक्प्रदेशेषु ॥ २० ॥ २१ ॥ त्रिदिवद्वारचक्रेणरवर्गप्रदेशेअलातचक्रवतभ्रममाणेनेत्यर्थः तपतादीपयतारथेनचचारेत्यन्वयः ॥ २२ ॥ २३ ॥ सोमइति सोमा
देववासुराद्युक्तास्तेनानुरेष्वेवसोमः पठितुंयुक्तस्तथापिदेवत्वात्समानजातिश्रुतस्यपाठः कृतः ॥ २४ ॥ अतएवाह तमिति तंसोमंस्वपक्षीयत्वाद्दानवाददृशुरितितृतीयेनान्वयः ऋक्षं
नक्षत्रं द्विजाःब्राह्मणाःजगच्छायांकिततनुंनैशस्यतमसःक्षयमितिअयमर्थःद्वेधामूतैःरविरश्मिभिरभ्ययंशशिमंडलंभास्यतेतत्रअधोमुखारश्मयः पृथ्वींप्राप्यतत्रस्थेनमहामण्यादिते
जसामतिस्त्रोतःप्रवर्तिताःचंद्रमंडलमुत्सृत्य गच्छंतितेणार्धेननीलिम्रानुरंजिताः नीलमेवचंद्रमंडलमवभासयंतिततश्चंद्रस्यजगच्छायांकिततनुत्वयुक्तंयेतुपूर्वचंद्रमंडलंप्राप्याधःप्रचरं
वितवद्वाराचंद्रस्यभास्वरप्रकाशतयानैशस्यतमसःक्षयमितिविशेषणंयुज्यतइति ॥ २५ ॥ रसानारसनंआश्रयं ॥ २६ ॥ जगतोऽग्नीषोमात्मकस्यप्रथमंअत्रात्मकंभागंसौम्यंसो

विमानयोधीधनदोविमानेपुष्पकोस्थितः ॥ सराजराजःशुशुभेयुद्धार्थीनरवाहनः ॥ प्रेक्ष्यमाणःशिवसखःसाक्षादिशिवःस्वयम् १८ पूर्वेपक्षंसहस्राक्षःपि
ट्टराजस्तुदाक्षिणम् ॥ वरुणःपश्चिमंपक्षमुत्तरंनरवाहनः १९ चतुर्धुयुक्ताश्वत्वारोलोकपालाबलोत्कटाः ॥ स्वासुदिक्ष्वभ्यरक्षन्वैतस्यदेवबलस्यह २०
सूर्य सप्ताश्वयुक्तेनरथेनांबरगामिना ॥ श्रियाजाज्वल्यमानेनदीप्यमानैश्वरश्मिभिः २१ उद्ध्यास्तमयंचक्रेमेरुपर्यंतगामिना ॥ त्रिदिवद्वारचक्रे
णतपतालोकमव्ययम् २२ सहस्ररश्मियुक्तेनभ्राजमानःस्वतेजसा ॥ चचारमध्येदेवानांद्वादशात्मादिनेश्वरः २३ सोमःश्वेतहयैर्भातिस्यंदनेशीतर
श्मिवान् ॥ हिमतोयप्रपूर्णाभिर्भाभिराह्लादयन्नजगत् २४ तमृक्षयोगानुगतंशिशिरांशुंद्विजेश्वरम् ॥ जगच्छायांकिततनुंनैशस्यतमसःक्षयम् २५ ज्योति
षामीश्वरंव्योमैरसानारसनंप्रभुम् ॥ ओषधीनांपरित्राणानिधानममृतस्यच २६ जगतःप्रथमंभागंसौम्यंशीतमयंरसम् ॥ ददृशुर्दानवाःसोमंहिमप्रहरणस्थि
तम् २७ य प्राणःसर्वभूतानांपंचधाभिद्यतेनृषु ॥ सप्तस्वंधगतोलोकांस्त्रीन्दधारचराचरान् २८ यमाहुरग्रेर्यतारंसर्वप्रभवमीश्वरम् ॥ सप्तस्वरगतायस्ययोनि
र्गीतरुदीर्यते २९ यंवदंत्युत्तमंभूतंयंवदंत्यशरीरिणम् ॥ यमाहुराकाशगमंशीघ्रगंशब्दयोनिजम् ३० सवायुःसर्वभूतायुरुद्धतःस्वेनतेजसा ॥ ववौप्रव्यथयन्नदैत्या
नप्रतिलोमःसतोयदः ३१ मरुतोदेवगंधर्वाविद्याधरगणैःसह ॥ चिक्रीडुरसिभिःशुभ्रैर्निर्मुक्तैरिवपन्नगैः ३२ सृजंतःसर्पपतयस्तीव्ररोषमयंविषम् ॥ शरभूताःसुरे
द्राणांचिरव्यात्तमुखादिवि ३३ पर्वतास्तुशिलाशृंगैःशतशाखैश्चपादपैः ॥ उपतस्थुःसुरगणान्प्रहर्तुंदानवंबलम् ३४ यःसदेवोहृषीकेशःपद्मनाभस्त्रिवि
क्रमः ॥ कृष्णवर्मायुगांताभोविश्वस्यजगतःप्रभुः ३५ समुद्रयोनिर्मधुहाहव्यभुव्रतुसकृतः ॥ भूरापोव्योमभूयात्मासमःशांतिकरोऽरिहा ३६ जगद्योनि
जंगदीजोजगदुरुदरुदारधीः ॥ सार्कमग्निमिवोद्यंतमुद्यम्योत्तमतेजसम् ३७

मरूपंअतएवरसंरसमयं ॥ २७ ॥ सप्तस्कं
वाःआवदप्रवहादधोऽग्नमेदायत्र आकाशोदरेतिष्ठंतितत्रगतं पंचधाप्राणापानादिभेदेननृषुजंतुषु ॥ २८ ॥ सप्तस्वरानिषादर्षभादयःयस्यवायोर्योनिराकाशःसप्तस्वरेषुगतास्थिताशब्द
रण्याश्रमतेत्यर्थः ॥ २९ ॥ शब्दयोनिजंआकाशजम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ कृष्णवर्मावाह्युगांतेअभातिसयुगांतामः युगांतामितुल्यइत्यर्थः ॥ ३५ ॥ समुद्रयोनि
रिजंगदीजोजगदुरुदरुदारधीः ॥ ३६ ॥ सार्कमिर्वयाउत्तमतेजाअत्युत्कृष्टतेजाः तत्तुल्यंचक्रचक्रगदाधरोदधारेतितृतीयगतेनान्वयः ॥ ३७ ॥

ब्रह्ममाणायाः गदायाः शरिवेषस्थोपमा ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ द्विजंगरुद्धं आरुह्य बुद्धाय समवर्ततेति अष्टमद्वादशस्थाभ्यां संबन्धः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ क्रोडावलः अर्धगिलितस्य
 शरीरत्वेन वस्त्रस्य लगतेन मातृमिति शेषः भोगः शरीरम् ॥ ४४ ॥ अंबरं आवृत्य स्थितमिति शेषः ॥ ४५ ॥ केतुः शत्रुः केतुर्नारुपताकारिग्रहोत्पातेषु लक्ष्मणीति मेदिनी शत्रुवेषेण प्रकट
 मित्यर्थः महान्कायः लक्ष्मध्वज इति यावत्तस्य निकेतनं अवरोपणस्थानं कायः केदेव ते मूर्तौ संधिलक्ष्मस्वभावयोरिति मेदिनी ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अंगिराः बृह
 अरिघ्नममरानीके चक्रं चक्रगदाधरः ॥ सपरीवेषमुद्यंतं सावितुर्भंडलयथा ३८ सव्येनालंब्य महतीं सर्वासुराविनाशिनीम् ॥ करेण कालीं वपुषा शत्रुकालप्रदांगदाम्
 ॥ शेषैर्भुजैः प्रदीप्तानि भुजगारिध्वजः प्रभुः ३९ दधारायुधजालानि शार्ङ्गदीनि महायशाः ॥ सव इयपः स्वात्मभवं द्विजं भुजगभोजनम् ४० पवनाधिकसंपातं
 गगनक्षोभणं खगम् ॥ भुजगेंद्रेण वदने निविष्टेन विराजितम् ४१ अमृतारंभनिर्युक्तं मंदराद्रिमिवोच्छ्रितम् ॥ देवासुरविमर्दे पुशतशो दृष्टविक्रमम् ४२ महें
 द्रेणासृतस्यार्थे वज्रेण कृतलक्षणम् ॥ शिखिनं चूडिनं चैव तप्तकुंडलभूषणम् ॥ विचित्रपक्षवसनंधातुमंतमिवाचलम् ४३ स्फटिकोडावलंबेन शीतांशुसमते
 जसा ॥ भोगिभोगावसक्तेन मणिरत्नेन भास्वता ४४ पक्षाभ्यां चारुपत्राभ्यामावृत्य दिविलीलया ॥ युगांते सेंद्रचापाभ्यां तोयदाभ्यामिवांबरम् ४५ नील
 लोहितपीताभिः पताकाभिरलंकृतम् ॥ वेतुवेषप्रतिच्छन्नं महाकायनिकेतनम् ४६ अरुणावरजं श्रीमानारुह्य समरे हरिः ॥ सुवर्णस्वेन वपुषा सुपर्णखेचरोत्तमम्
 ४७ तमन्वयुर्देवगणामुनयश्च तपोधनाः ॥ गीर्भिः परममंत्राभिस्तुष्टुश्वगदाधरम् ४८ तद्वैश्रवणसंश्लिष्टं वैवस्वतपुरस्सरं ॥ वारिराजपरिक्षिप्तं देवराजवि
 राजितम् ४९ चंद्रप्रभाभिर्विमलयुद्धाय समुपस्थितम् ॥ पवनाविद्धनिर्घोषं संप्रदीप्तहुताशनम् ५० विष्णोर्जिष्णोः सहिष्णोश्च भ्राजिष्णोस्तेजसा वृतम् ॥
 बलंबलवद्भूतं युद्धाय समवर्तत ५१ स्वस्त्यस्तु देवेभ्य इति स्तुत्वा तत्रांगिरा ब्रवीत् ॥ स्वस्त्यस्तु दैत्येभ्य इति उशना वाक्यमाददे ५२ ॥ ॥ हतिश्रीमहा
 भार० आश्चर्यतारकामये चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ताभ्यां बलाभ्यां संजज्ञे तु मुलो विग्रहस्तदा ॥ सुराणामसुराणां च परस्परजयैवि
 णां १ दानवा दैवतैः सार्द्धं नानाप्रहरणोद्यताः ॥ समीगुर्युध्यमाना वैपर्वताः पर्वतैरिव २ तत्सुरासुरसंयुक्तं युद्धमत्यहुतं वभौ ॥ धर्माधर्मसमायुक्तं दर्पेण विनये
 न च ३ ततोरथैः प्रजविनैर्वाहनैश्च प्रचोदितैः ॥ उत्पतद्भिश्च गगनं सासिहस्तैः समंततः ४ विशिष्यमाणैर्भुशलैः संप्रेष्यद्भिश्च मायकैः ॥ चापैर्विस्फार्यमाणै
 श्वपाल्यमानैश्च मुद्गरैः ५ तद्युद्धमभवद्दोरं देवदानवसंकुलं ॥ जगतस्त्रासजननं युगसंवर्तकोपमं ६ स्वहस्तमुक्तैः परिवैः क्षिप्यमाणैश्च पर्वतैः ॥ दानवा समरे
 जघ्नुर्देवानिन्द्रपुरोगमान् ७ ते वध्यमाना बलिभिर्दानवैर्जितकाशिभिः ॥ विषण्णमनसा देवा जग्मुर्गतिं परां मृधे ॥ तेऽस्रजालैः प्रमथिता परिवैर्भिन्नमस्तकाः
 भिन्नोरस्कादिति सुतैर्वैभूरक्तव्रणैर्मुहुः ९

स्फटिरब्रवीदित्यदमावर्धः ॥ ५२ ॥ ॥ इति हरिवंशोटीकायां चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ चत्वारिंशोऽप्युजिदेवैरन्ये पराजिते ॥ मयमाया प्रकर्षश्च ऊर्वसंभव
 उच्यते ॥ १ ॥ ताभ्यामिति ॥ १ ॥ समीगुः अन्योन्यं मिश्रिताः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

स्पंदिताः रुधिरस्त्राविणः कृताः पाशजालैर्निर्यत्नाः कृताः संतः शरैः स्पंदिता इति योजना ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ तामसीरेद्रीम् तमो
समर्थमायाम् और्वेण अविधनेनाग्निना ॥ १८ ॥ १९ ॥ चंद्रविषयं सोमसमीपम् शीतांशुसलिलेशिरिरजलेशयात्शयनाद्धेतोः ॥ २० ॥ २१ ॥ देवराजेन इतराग्निदोर्वाग्नेरापिशांति
र्जलेनैवमविष्यतीति मन्वानेन ॥ २२ ॥ वरुणस्त्वविधनो यं वह्निर्भोमात्रेण शाम्यतीत्यर्थे आख्यायिकामाह पुरेति ब्रह्मर्षिर्भृगुस्तज्जः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इदं तावकम् ॥ २६ ॥ गोत्रं

स्पंदिताः पाशजालैश्चनिर्यत्नाश्च शरैः कृताः ॥ प्रविष्टादानवीमायां न शेकुस्ते विचेष्टितुम् १० संस्तंभितामिवाभातिनिःप्राणसदृशाकृति ॥ बलंसुरागामसुरै
र्निःप्रयत्नायुधं कृतम् ११ मायापाशान्चिर्कष्यंश्च भिन्दन्वज्रे गताञ्जरान् ॥ शक्रो दैत्यबलं घोरं विवेश बहुलोचनः १२ स दैत्यान् प्रमुखे हत्वा तद्दानवबलं महत्
॥ तामसेनास्त्रजालेन तमोभूतमथाकरोत् १३ तेन्योन्यं नापबुध्यंत देवान्वादानवानपि ॥ घोरैरेतमसाविष्टाः पुरुहूतस्य तेजसा १४ मायापाशैर्विमुक्ता
श्च यत्नवन्तः सुरोत्तमाः ॥ वपूंषि दैत्यसंघानां तमोभूतान्यपातयन् १५ अपध्वस्ता विसंज्ञाश्च तमसानीलवर्चसः ॥ पेतुस्ते दानवगणाश्छिन्नपक्षा इवाचलाः
१६ तद्धनीभूतदैत्यानामंधकारमहार्णवम् ॥ प्रविष्टं बलमुब्रुवन्तं तमोभूतमिवाबभौ १७ तदामृजन्महामायां मयस्तां तामसीं दहन् ॥ युगांताग्निमिवाव्युग्रां
सृष्टामौर्वेण वह्निना १८ सा ददाह तमः सर्वं मायामयविकल्पिता ॥ दैत्याश्च दीप्तवपुषः सद्य उत्तस्थुराहवे १९ मायामौर्वी समासाद्य दह्यमाना दिवौकसः ॥ भे
जिरे चंद्रविषयं शीतांशुसलिलेशयात् २० ते दह्यमाना ह्यौर्वेण तेजसा भ्रष्टतेजसः ॥ शशंसुर्वाज्जिणे देवा संतप्ताः शरणैषिणः २१ संतप्ते मायया सैन्ये दह्यमानेषु
दानवैः ॥ चोदितो देवराजेन वरुणो वाक्यमब्रवीत् २२ ॥ वरुण उवाच ॥ पुरा ब्रह्मर्षिजः शक्रस्तपस्तेपेऽतिदारुणम् ॥ ऊर्वो मुनिः स तेजस्वसि दृशो ब्रह्मणो
गुणैः २३ तंतपंतमिवादिन्यंतपसा जगदव्ययम् ॥ उपतस्थुर्मुनी गणा देवा ब्रह्मर्षिभिः सह २४ हिरण्यकशिपुश्चैव दानवो दानवेश्वरः ॥ ऋषिर्विज्ञापयामा
स पुरा परमतेजसम् २५ तमूचुर्ब्रह्म ऋषयो वचनं ब्रह्मसंमितम् ॥ ऋषिवंशेषु भगवन्छिन्नमूलमिदं कुलम् २६ एकस्त्वमनपत्यश्च गोत्रं यन्नानुवर्तसे ॥
कौमारं व्रतमास्थाय क्लेशमेवानुवर्तसे २७ बहूनि विप्रगोत्राणि मुनिनां भावितात्मनाम् ॥ एकदेहानितिष्ठति विभक्तानि विना प्रजाः २८ कुलेषु छिन्नमूलेषु ते
षु नो नास्ति कारणम् ॥ भवांस्तु तपसा श्रेष्ठः प्रजापति समद्युतेः २९ तत्प्रवर्तस्व वंशाय वर्द्धयात्मानमात्मना ॥ त्वमाधत्स्वोर्जितं तेजो द्वितीयवैतनुं कुरु
३० स एव मुक्तो मुनिभिर्मुनिर्मनसिताडितः ॥ जगर्हेता नृषिगणान्वचनं चेदमब्रवीत् ३१ यथायं शाश्वतो धर्मो मुनीनां विहितः पुरा ॥ स दार्षसेवतां कर्म
वन्यमूलफलाशिनाम् ३२

पुत्रपौत्रादिसंतानम् कौमारं व्रतं ऊर्ध्वरेतस्त्वम् क्लेशतपोजन्यं खेदम् ॥ २७ ॥ प्रजाः विना उच्छिन्नमूलेषु इति उत्तरस्थेनान्वयः तेषु कारणं दृष्टिहेतुर्नारित छिन्नमूलत्वात् ॥ २८ ॥ त्वयितुम्
केचित्तानि प्रजोच्छेदो मायूदित्याह भवानिति ॥ २९ ॥ द्वितीयां तनुं पुत्रम् ३० ॥ ताडितः क्षोभनीतः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ द्विजानामिति तिस्रः याजनाध्यापनप्रतिग्रहाख्यातयोजीविकाः अस्माकं कौमारव्रतानां तु व्रतमेव वृत्तिः अनेन समावृत्तानां विनापि विवाहं वा न प्रस्थाश्रमोस्तीति गम्यते ॥ ३४ ॥
 दशनपाः दंतोलूखलिका इत्यन्वयः सदंताः सतुषमेव नीवारादिकं भक्षयंत इत्यर्थः अदंतास्त्वश्मकुट्टाः पंचानामपि अग्निचतुष्टयं सूर्यश्च ते पामातपेन ऊष्मणा तपंतिते पंचातपतपाः ॥ ३५ ॥
 ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पंचमं पंचमीशब्दादयो मीयंत एतैरिति पंचमभिर्द्रियग्रामम् पंचभिर्द्रियैर्मायंत इति पंचमो भूतग्रामस्तमिति वा पंचकमिति पाठः त्वनार्यः ॥ ४० ॥ अयो
 गे संन्यासिनां ध्यानभिक्षुणां अवश्यकर्तव्यस्य योगस्य ध्यानस्याभावे केशहरणं मुंडनम् व्रतस्थानां असंकल्पे परलोककामनाया अभिवेके वलालोकरं जनार्थाकृच्छ्रादिव्रतक्रिया अव्रह्मचर्ये

ब्रह्मयोनौ प्रसूतस्य ब्राह्मणस्यानुवर्तिनः ॥ ब्रह्मचर्यं सुचरितं ब्रह्माणमपि चालयेत् ३३ द्विजानां वृत्तयस्ति स्त्रोये गृहाश्रमवासिनः ॥ अस्माकं तु व्रतं वृत्तिर्ना
 श्रमनिवासिनाम् ३४ अंशुभक्ष्यावायुभक्ष्यादंतोलूखलिकास्तथा ॥ अश्मकुट्टादशनपाः पंचातपतपाश्च ये ३५ एते तपसि तिष्ठंतो व्रतैरपि सुदुष्करैः ॥
 ब्रह्मचर्यं पुरस्कृत्य प्रार्थयन्ते परांगतिम् ३६ ब्रह्मचर्या ब्राह्मणस्य ब्राह्मणत्वं विधीयते ॥ एवमाहुः परलोके ब्रह्मब्रह्मविदो जनाः ३७ ब्रह्मचर्ये स्थितं धैर्यं ब्रह्मचर्ये
 स्थितं तपः ॥ ये स्थिता ब्रह्मचर्येषु ब्राह्मणास्ते दिवि स्थिताः ३८ नास्ति योगं विना सिद्धिर्नास्ति सिद्धिं विना यशः ॥ नास्ति लोके यशो मूलं ब्रह्मचर्यात्परंतपः
 ३९ तन्निगृह्येन्द्रियग्रामं भूतग्रामं च पंचमम् ॥ ब्रह्मचर्येण वर्तेत किमतः परमंतपः ४० अयोगे केशहरणमसंकल्पे व्रतक्रिया ॥ अव्रह्मचर्यं चर्या च त्रयं स्यादंभसं
 जितम् ४१ कदाराः कचसंयोगः कचभावविपर्ययः ॥ यदेयं ब्रह्मणा सृष्टा मनसामानसी प्रजा ४२ यद्यस्ति तपसो वीर्यं युष्माकममितात्मनाम् ॥ सृजध्वं मा
 नसान् पुत्रान् प्राजापत्येन कर्मणा ४३ मनसानिर्मिता यो निराधातव्या तपस्विना ॥ न दारयोगं बीजं वा व्रतमुक्तं तपस्विनाम् ४४ यदि दंलुत धर्मार्थं युष्मा
 भिरिह निर्भयैः ॥ व्याहृतं सद्भिरत्यर्थमसद्भिरिव मेमतिः ४५ वपुर्दीप्तिं तारात्मानमेपकृत्वामनोमयम् ॥ दारयोगं विना स्रक्ष्ये पुत्रमात्मतनूरुहम् ४६ एव
 मात्मानमात्माने द्वितीयं जनयिष्यति ॥ वन्येनानेन विधिना दिधक्षंतमिव प्रजाः ४७ ऊर्वस्तु तपसा विष्टो निवेश्यो रुहुताशने ॥ ममं धैकेन दर्भेण पुत्रस्य प्रभवार
 णिम् ४८ तस्यो रुहं सहसा भित्त्वा ज्वालामालीनि र्निधनः ॥ जगतो निधना कांक्षी पुत्रोऽग्निः समपद्यत ४९ ऊर्वस्यो रुविनिर्भिद्य और्वो नामांतकोऽनलः ॥ दिवस्त
 त्रिवलोकां स्त्रीनजज्ञे परमकोपनः ५० उत्पन्नमात्रश्चोवाच पितरं दीप्तया गिरा ॥ क्षुधामेवाधते तात जगद्भक्षेत्यजस्वमाम् ५१

अध्ययनाद्यभावेऽपि चर्या ब्रह्मचारिधर्मा विष्करणम् ४१ यदा इयं मानसी सनत्कुमारादिका प्रजा ब्रह्मणा सृष्टा तदा दारा कृतसंयोगश्च क भावस्य चित्तस्य विपर्ययः कामातुरताचक्र
 न किंचिदपि तदा आसीदित्यर्थः यथेति पाठेऽपि यदेत्येवार्थः ४२ ४३ योनिः पुत्रोत्पत्तिस्थानं आधातव्या निहितगर्भा कर्तव्या यतस्तपस्विनां दारयोगं क्लीबत्वमार्पणी बीजं बीजाधानं च व्रतं न वि
 हितम् ४४ ४५ एषो हं मनोमयं स्वसंकल्पसिद्धं वपुः उप्यते बीजमस्मिन्निति वपुः योनिं कृत्वा उद्भाव्य दारयोगं विना पिदीप्तां तारात्मानं आत्मतनूरुहं स्वस्य पुत्रं स्रक्ष्ये ४६ द्वितीयं आत्मानं पुत्रं आ
 त्मादेहः ४७ हुताशने ऊर्वं निवेश्येति ऊर्वो अग्निसमारोप्यत एवमश्रित्वाग्निं जनयामासेत्यर्थः सचाग्निः स्वेन ब्राह्मेण च तेजसा युक्तो दुःसहो दुर्दमश्चाभूदिति वाक्यार्थः ४८ ४९ ५० भक्षे भक्षणे
 तन्निमित्तं मां उद्दिश्य जगत्त्यजस्व पुरोडाशवत्कृत्स्नं जगद्भक्षयितुं मामाज्ञापयस्वेत्यर्थः ५१

कुंममायःप्रसरन् ५२ ५३ ५४ तेजोवीर्यपुत्रहस्तियावत् ५५ ५६ ५७ प्रभावकालेयौवनसमयेसमागमेऽन्नस्येतिशेषः ५८ ५९ वडवायाअश्वायामुखसदृशेसमुद्रस्यआस्येमुखेअस्यस्था
नम्रअन्नंभक्षप्रविष्टाः भौमाआपः तासांस्तुत्यर्थममयोनिरित्याद्युक्तं शेषंस्पष्टं ६० ६१ ६२ ६३ प्रभांयशोमयंतेजः ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ समापन्नंशरणागतं सीदेदुः

त्रिदिवारोहिभिर्ज्वालैर्जृम्भाणोदिशोदश ॥ निर्दहन्निवभूतानिवष्टधेसोतकोऽनलः ५२ एतास्मिन्नंतरेब्रह्मासर्वलोकपतिःप्रभुः ॥ आजगाममुनिर्यत्रव्यसृज
त्पुत्रमुत्तमम् ५३ सददर्शोरुमूर्वस्यदीप्यमानंसुताग्निना ॥ और्वकोपाग्निसंततानलोकांश्चक्रुषिभिःसह ५४ तमुवाचततोब्रह्मामुनिमूर्धंसभाजयन् ॥ धार्य
तांपुत्रजंतेजोलोकानांहितकाम्यया ५५ अस्यापत्यस्यतेविप्रकरिष्येसाह्यमुत्तमम् ॥ वासंचास्यप्रदास्याभिप्राशनंचामृतोपमम् ॥ तथ्यमेतन्ममवचःशृ
णुत्वंवदतांवर ५६ ऊर्वउवाच ॥ धन्योस्म्यनुगृहीतोऽस्मिन्मेद्यभगवानशिशोः ॥ मतिभेतांददातीहपरमानुग्रहायवै ५७ प्रभावकालेसंप्राप्तेकांक्षितव्ये
समागमे ॥ भगवंस्तर्पितःपुत्रःकैर्हव्यैःप्राप्स्यतेसुखम् ५८ कुत्रचास्यानिवासोवैभोजनंचकिमात्मकम् ॥ विधास्यतिभवानस्यवीर्यतुल्यंमहौजसः ५९ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ वडवामुखेस्यवसातिःसमुद्रास्येभविष्यति ॥ ममयोनिर्जलंविप्रतच्चतोयमयंवपुः ६० तद्धविस्तवपुत्रस्यविमृजाम्यालयंतुतत् ॥ तत्रायमा
स्तांनियतःपिवन्वारिमयंहविः ६१ ततोयुगांतेभूतानामेषचाहंचसुव्रत ॥ सहितौविचरिष्यावोलोकानितिपुनःपुनः ६२ एषोग्रिरंतकालेतुसलिलाशी
मयाकृतः ॥ दहनःसर्वभूतानांसदेवासुररक्षसाम् ६३ एवमस्त्वितिसोप्यग्निःसंवृतज्वालमंडलः ॥ प्रविवेशार्गवमुखानिःक्षिप्यपितरिप्रभाम् ६४ प्रतिया
तस्ततोब्रह्मातेचसर्वमहर्षयः ॥ और्वस्याग्नेःप्रभावज्ञाःस्वांस्वांगतिमुपाश्रिताः ६५ हिरण्यकशिपुर्दृष्ट्वातदद्भुतमपूजयत् ॥ ऊर्वंप्रणतसर्वांगोवाक्यंचेदमु
वाचह ६६ भगवन्नहुतमिदंनिवृत्तंलोकसाक्षिकम् ॥ तपसातेमुनिश्रेष्ठपरितुष्टःपितामहः ६७ अहंतुतवपुत्रस्यतवचैवमहाव्रत ॥ भृत्यइत्यवगंतव्यःश्ला
घ्योस्मिदिकर्मणा ६८ तन्मांपश्यसमापन्नंतवैवाराधनेरतम् ॥ यदिसीदेमुनिश्रेष्ठतवैवस्यात्पराजयः ६९ ऊर्वउवाच ॥ धन्योस्म्यनुगृहीतोऽस्मिन्ममस्य
तेहंगुरुर्मतः ॥ नारिततेतपसानेनभयमद्येहसुव्रत ७० इमांचमायांगृहीष्वममपुत्रेणनिर्भिताम् ॥ निरिधनामग्निमर्यादुःस्पर्शांपावकैरपि ७१ एषातेस्व
स्यवंशस्यवशगारिविनिग्रहे ॥ रक्षिष्यत्यात्मपक्षंसापरांश्चप्रहरिष्यति ७२ एवमस्त्वितितांगृह्यप्रणम्यमुनिपुंगवम् ॥ जगामत्रिदिवंहृष्टःकृतार्थोदानवेश्व
रः ७३ वरुणउवाच ॥ सैषादुर्विषहामायादेवैरपिदुरासदा ॥ और्वेणनिर्भितापूर्वपावकेनोर्वसूनुना ७४ तस्मिंस्तुव्युत्थितेदैत्येनिर्वीर्येभानसंशयः ॥ शा

संप्राप्स्ये ६९ मनेनमामकेन ७० निरिधनांआराधनद्युतेजनानपेक्षाम् ७१ ७२ ७३ ७४ तस्मिन्नहिरण्यकशिपौव्युत्थितेमृतेसति येनऔर्वेण त्वज्जीवनावधिषामायावीर्यवतीनतुततः
परमिति शापरूपमुत्रेयम् ७५

भगवान्प्रवृत्तिः ७३ सहसंगम्येति अल्पतोयत्वान्मयाएकाकिनाहंतु मशकयोपिचंद्रसंयोगात्बहुलीभावंप्राप्यऔर्वाग्रिवारयितुंशक्यतेइत्यर्थः ॥ ७७ ॥ इतिश्रीहरिवंशटीकायांपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ षट्चत्वारिंशोऽध्यायेदैत्यमायानिबर्हणं ॥ कालनेमिसमुद्योगःसुरत्रासोऽनुवर्ण्यते ॥ १ ॥ एवमिति अत्रसोमःशक्रेणप्रार्थितःस्वपज्ञानप्यसुरानक्षिणोदित्युच्यते यद्वा बृहस्पतिर्हिशुक्रोभूत्वेन्द्रस्याभयायसुरेभ्यःक्षयायेति मैत्रायणिश्रुतेर्बृहस्पतिवच्चंद्रोपिरूपभेदंकृत्वाअसुरनाशायैवासुरं कर्मकृत्वातत्साहाय्येनमहांतंता रकामयंसंग्राममुपक्रांतवानितिसमाधेयम् शिशिरायुधं हिमप्रहरणम् ॥ १ ॥ २ ॥ ज्योतिषामीश्वरःसूर्यःतस्यापीश्वरः चंद्रमसावावसर्वाणिज्योतींषिमहीयंतइतिश्रुतेः अयमर्थः यथापा र्थिवंदारुअग्नेर्वर्धकंएवंचांद्रमभःसर्वेषांदिव्यानामविधनानांते जस्तांवर्धकंअतश्चंद्रोपिसूर्यस्येश्वरइति ॥ ३ ॥ परिवर्तसिपरिवर्तयासि ॥ ४ ॥ लोकच्छायामयंभूमिप्रतिबिंबरूपं

यद्येषाप्रतिहंतव्याकर्तव्योभगवानसुखी ॥ दीयतांमिसखाशक्रतोययोनिर्निशाकरः ७६ तेनाहंसहसंगम्ययादोभिश्चसमावृतः ॥ मायामेतांहनिष्यामित्वत्प्र सादान्नसंशयः ॥ ७७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशहरिवंशोपर्वणिऔर्वाग्निसंभवोनामपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमस्त्वितिसंहृष्टःशक्रस्त्रिदशवर्धनः ॥ संदिदेशाग्रतःसोमंयुद्धायशिशिरायुधम् १ शक्रउवाच ॥ गच्छसोमसहायत्वंकुरुपाशधरस्य वै ॥ असुराणांविनाशायजयायचदिवौकसाम् २ त्वमप्रतिमवीर्यश्चज्योतिषांचेश्वरेश्वरः ॥ त्वन्मयंसर्वलोकानांरसरसविदोविदुः ३ क्षयवृद्धीतवाव्यक्तेमा गरस्येवमंडले ॥ परिवर्तस्यहोरात्रंकालंजगतियोजयन् ४ लोकच्छायामयंलक्ष्मणतवांकेशशसंज्ञितम् ॥ नविदुःसोमदेवास्त्वांयेचनक्षत्रयोगिनः ५ त्वमादित्यपथादूर्ध्वंज्योतिषांचोपरिस्थितः ॥ तमश्चोत्सार्यवपुषाभासयस्यखिलंजगत् ६ श्वेतभानुर्हिमतनुज्योतिषामधिपःशशी ॥ अब्दकृत्कालयोगात्माइज्यो यज्ञरसोव्ययः ७ ओपधीशःक्रियायोनिरंभोयोनिरनुष्णभाक् ॥ शीतांशुरमृताधारश्चपलःश्वेतवाहनः ८ त्वंकांतिःकांतवपुषांत्वंसोमःसोमवृत्तिनां ॥ सौम्यस्त्वंसर्वभूतानांतिमिरघ्रस्त्वमृक्षराट् ९ तद्गच्छत्वंसहानेनवरुणेनवरूथिना ॥ शमयस्यासुरींमायांययादह्यामसंगरे १० ॥ सोमउवाच ॥ यन्मांयदसि युद्धार्थेदेवराजजगत्पते ॥ एपवर्षामिशिशिरंदैत्यमायापकर्षणम् ११ एतान्मच्छेत्तनिर्दग्धानपश्यत्वंहिमंवेष्टितान् ॥ विमायान्विमदांश्चैवदानवांस्त्वंम हामृधे १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोहिमकरोत्सृष्टाःसवाप्पाहिमवृष्टयः ॥ वेष्टयंतिस्मतान्घोरान्दैत्यान्नेघगणाइव १३ तौपाशशुक्लांशुधरौवरुणंदूमहार णे ॥ जघ्नतुर्हिमपातैश्चपाशघातैश्चदानवान् १४

अंकेउत्संगे अयंभावः यथादर्पणंप्राप्यपरावृत्तानयनरश्मयः श्रीवास्थमेवमुखंदर्पणगतमिवपश्यंति एवंचंद्रमंडलंप्राप्यपरावृत्तास्तेदूरत्वदोषात्पृथिवींअवक्तरूपांमिवचंद्रमंडलगतां पश्यंति ॥ एवंचंद्रकलंवदित्युपचर्यते देवापिदेवाअपि ॥ ५ ॥ ६ ॥ यज्ञरसःसोमरसाहुतिपूर्वकेणपर्षादिक्रमेण अग्नौप्रास्ताहुतिःसम्पन्नादित्यमुपतिष्ठते आदित्याज्जाय तेवृष्टिर्वृष्टेरन्नंततःप्रजा इतिस्मृतेः अव्ययःप्रवाहनित्यः ॥ ७ ॥ अंभोयोनिरितियज्ञरसत्वोपपादनम् ॥ ८ ॥ सोमवृत्तीनांसोमजीविकानांदेवानां ॥ ९ ॥ व रूथिनासेनावता ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ प्रवृष्टैः प्रकृष्टवर्षैः संवृतं व्यासम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रसिताः वृद्धाः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ पाशहस्तेन वरुणेन ग्रथितान् बद्धान् स्यूतान् मयोदद ॥ मायां च और्वान् दृष्टां ददर्शेत्यध्याहृत्य यो
ज्यम् ॥ २१ ॥ सः मायां ससृजे इति तृतीयेन संबधः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ दानवोत्तमः देवगणान् किरन् दानवान् जीवयत् इति संबधः ॥ २५ ॥ मायेतरितिसंधिरार्षः ॥ २६ ॥ २७ ॥
॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ मयसृष्टये विषष्ट्याः सुपांसुलुगित्यया देश इति प्रांचः गौडास्तु मायामयसृष्ट्याः प्रवृद्धायाः शमाववा इत्येव पदं व्युत्क्रमेण गठंति ॥ ३२ ॥ व्यपकर्षतां दू
द्वावं बुनाथौ समरेतौ पाशाहिमयो धिनौ ॥ मृधेचेरतुरंभोभिः सुब्धाविवमहार्णवौ १५ ताभ्यामाप्लावितं सैन्यं तद् दानवमदृश्यत ॥ जगत्संवर्तकांभोदैः प्रवृष्टैरि
वसंवृतम् १६ तावुद्यतांशुपाशौ द्वौ शशां क्वरुणैरणे ॥ शमयामास तुर्मायां देवौ दैतेयनिर्मिताम् १७ शीतांशुजलनिर्दग्धाः पाशैश्च प्रसितारणे ॥ न शेकुश्चालि
सुंदेत्या विशिरस्का इवाद्रयः १८ शीतांशुनिहतास्ते तु पेतुर्देत्याहिमार्दिताः ॥ हिमप्रावृतसर्वांगानि रूष्माण इवाग्रयः १९ तेषां तु दिवि दैत्यानां विपरीतप्र
भाणि च ॥ विमानानि विचित्राणि निपतंत्युत्पतंति च २० तान् पाशहस्तग्रथितां च्छादितान् हिमरश्मिना ॥ मयोददर्शमायां विदानवान् दिवि दानवः २१
सशिलाजालविततां गंडशैलादृहासिनीम् ॥ पादपोत्कटकूटाग्रां कंदराकीर्णकाननां २२ सिंहव्याघ्रगजाकीर्णानि दंतीमिव यूथपैः ॥ ईहामृगगणाकीर्णां पवना
घूर्णितदुमाम् २३ निर्मितां स्वेन पुत्रेण क्रौंचेन दिविकामगाम् ॥ प्रमृतां पार्वतीं मायां ससृजे दानवोत्तमः २४ सा इमं शब्दैः शिलावर्षैः संपतद्भिश्च पादपैः ॥
निजघ्ने देवसंघांस्तान् दानवांश्चाप्यजीवयत् २५ नैशाकरीवारुणी च मायेतर्दधतस्ततः ॥ अश्मभिश्चायसघनैः किरन्देवगणान् रणे २६ सा इमं संघातविष
मादुमपर्वतसंकटा ॥ अभवद्धोरसंचारापृथिवीपर्वतैरिव २७ नानाहतोश्मभिः कश्चिच्छिलाभिश्चाथ ताडितः ॥ नानिरुद्धोऽदुमगणैर्देवो दृश्यत संयुगे २८
तदपभ्रष्टधनुषं भग्नप्रहरणाविलम् ॥ निःप्रयत्नं सुरानीं क्वर्जयित्वा गदाधरम् २९ सहियुद्धगतः श्रीमान् ईशोनस्मव्यकंपत ॥ सहिष्णुत्वाज्जगत्स्वामी ननु
क्रोधमदाधरः ३० कालज्ञः कालमेघाभः समैक्षत् कालमाहवे ॥ देवासुरविमर्दसद्रष्टुकामो जनार्दनः ३१ ततो भगवता दिष्टौरणे पावकमारुतौ ॥ शमनार्थं प्र
वृद्धायामायायामयसृष्ट्या ३२ ततः प्रवृद्धावम्योन्यं प्रवृद्धौ ज्वाल्वाहिनौ ॥ चोदितौ विष्णुवाक्येन तां मायां व्यपकर्षतां ३३ ताभ्यामुद्धांतवेगाभ्यां प्रवृद्धा
भ्यां महाहवे ॥ दग्धासा पार्वती मायाभस्मीभूताननाशह ३४ सो निलोनलसंयुक्तः सो नलश्चानिलाकुलः ॥ दैत्यसेनां ददहतुर्युगांत इव मूर्च्छितौ ३५ वायुः
प्रधावितस्तत्र पश्चादग्निश्च मारुतात् ॥ चेरतुर्दानवानि केक्रीडंतावनलानिलौ ३६ भस्मावयवभूतेषु प्रपतत्सूत्पतत्सुच ॥ दानवानां विमानेषु कृतकर्माणि
पावके ३७ वातस्कंधापविद्धेषु विमानेषु समंततः ॥ मायाबंधे विनिर्वृतेस्तूयमाने गदाधरे ३८ निष्प्रयत्नेषु दैत्येषु त्रैलोक्ये मुक्तबंधने ॥ संप्रहृष्टेषु देवेषु
साधुसाधुचित्सर्वशः ३९

सिद्धसंवत्तौ भगवत्पार्षः ॥ ३३ ॥ उक्तं पादेषु त्वारजुसंदवदशत्रोर्भ्रातृमणे वेगो ययोस्ताभ्यां अतएव प्रवृद्धाभ्याम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ भस्मावयवभूतेषु मस्मलेशतां प्राप्तेषु ॥ ३७ ॥

॥ ४० ॥ चारित्र्यबंधुषु सदाचारप्रियेषु ॥ ४१ ॥ अभिन्नबंधनेनियतमर्यादे ॥ ४२ ॥ संयानं सम्यग्भयेन प्रचरणं तेन ॥ वर्तिषु वर्तमानेषु भावे अभ्युदये ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ तन्म
वास्तत्प्रधानाः जयेन कृतं प्रियं ये पाते जयकृतप्रियाः क्रिया इति पाठे जयकृतपदं कृतजयक्रिया इति व्याख्येयम् ॥ ४७ ॥ पूर्वदेवानां दैत्यानां आगतं भयं पूर्वदेवभयम् ॥ ४८ ॥ शिजितानि श
ब्दवन्ति आभारणानि नूपुरादिनितत्सहितानि अंगदानियस्य ४९ ५० कक्षे वने हिमांते ग्रीष्मे निदाघ इवेति पाठः ॥ ५१ ॥ दंष्ट्रालं बहिर्निर्गतं दंष्ट्रं ओष्ठपुटं दंष्ट्रालोष्ठपुटमाननं यस्य स दंष्ट्रालोष्ठ

जयेदशशताक्षस्य मयस्य च पराजये ॥ दिक्षु सर्वासु शुद्धासु प्रवृत्ते धर्मसंस्तरे ४० अपावृत्ते चंद्रपथे अयनस्थे दिवाकरे ॥ प्रकृतिस्थे पुलोके पुनरुपचारित्र्यबंधुषु ४३
अभिन्नबंधने मृत्यौ हूयमाने हुताशने ॥ यज्ञभागिषु देवेषु स्वर्गार्थं दर्शयत्सु च ४२ लोकपालेषु सर्वेषु दिक्षु संयानवर्तिषु ॥ भावे तपसि शुद्धानाम् भावे दुष्टकर्मि
णाम् ४३ देवपक्षे प्रमुदिते दैत्यपक्षे विषीदति ॥ त्रिपादविग्रहे धर्मे अधर्मे पादविग्रहे ४४ अपावृत्ते महाद्वारे वर्तमाने च सत्पथे ॥ स्वधर्मस्थे पुवर्णे पुलोके
स्मिन्नाश्रमेषु च ४५ प्रजारक्षणयुक्तेषु भ्राजमानेषु राजसु ॥ गीयमाना सुगाथासु देवसंस्तवनादिषु ४६ प्रशान्तकलुषेलोकेशां तैतपसिदारुणे ॥ अग्निमारुत
योस्तस्मिन् वृत्ते संग्रामकर्माणि ॥ तन्मया विमललोकास्ताभ्यां जयकृता प्रियाः ४७ पूर्वदेवभयं श्रुत्वामारुताग्रिरुतं महत् ॥ कालनेमिरिति ख्यातो दानवः
प्रत्यदृश्यत ४८ भास्वराकारमुकुटः शिजिताभरणांगदः ॥ मंदराचलसंकाशो महारजतसंवृतः ४९ शतप्रहरणो दग्रः शतबाहुः शताननः ॥ शतशीर्पाः स्थि
तः श्रीमाञ्जशतशृंग इवाचलः ५० कक्षे महति संवृद्धो हिमांत इव पावकः ५१ धूम्रकेशो हरितश्मश्रुर्दंष्ट्रालोष्ठपुटाननः ॥ त्रैलोक्यांतरविस्तारीधारयन् विपु
लंबपुः ५२ बाहुभिस्तुल्यन् व्योमक्षिपन् पद्भ्यां महीधरान् ॥ ईरयन्मुखनिश्वासैर्वृष्टिभंतो बलाहकाः ५३ तिर्यगायतरक्ताक्षं मंदरोदग्रवर्चसम् ॥ दिधक्षंतं
मिवायांतं सर्वान् देवगणान् मृधे ५४ तर्जयंतं सुरगणान् छादयंतं दिशो दश ॥ संवर्तकालेषु धितं दृष्टं मृत्युमिवोत्थितम् ५५ सुतलेनोच्छ्रितवता विपुलांगुलि
पर्वणा ॥ माल्याभरणपूर्णेन किंचिच्चलितवर्मणा ५६ उच्छ्रितेनाग्रहस्तेन दक्षिणेन वपुष्मता ॥ दानवान् देवानिहतानुत्तिष्ठध्यामिति ब्रुवन् ५७ तं कालनेमिं
समरोद्विषतां कालसन्निभम् ॥ वीक्षन्ति स्म सुराः सर्वे भयाविक्लवमानसः ५८ तं स्मरन् वीक्षन्ति भूतानि क्रमंतं कालनेमिनम् ॥ त्रिविक्रमं विक्रमंतं नारायणमिवापरम्
५९ सोच्छ्रयन् प्रथमं पादमारुतायूर्णितान्वरः ॥ प्राकामदसुरो युद्धे त्रासयन् सर्वदेवताः ६० समयेनासुरेन्द्रेण परिष्वक्तः क्रमन्नरणे ॥ कालनेमिर्विभौ दैत्यः स
विष्णुरिव मंदरः ६१ अथ विव्यथिरे देवाः सर्वे शक्रपुरोगमाः ॥ दृष्ट्वा कालमिवायांतं कालनेमिं भयावहम् ६२ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशपर्वणि
षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

पुटाननः ॥ ५२ ॥ वृष्टिभंतः नुमच्छादसः वृष्टियुक्तानित्यर्थः ५३ मंदरोदग्रवर्चसम् स्वर्गश्रेष्ठ इन्द्रः तद्वद्वर्चो दीप्तिर्यस्य इन्द्रतुल्यमित्यर्थः मंदरो मंथशैले स्यात्स्वर्गमंदारयोरपीति मेदिनी
॥ ५४ ॥ ५५ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ५९ ॥ सोच्छ्रयन्सः उच्छ्रयान्नेति च्छेदः पादपूरणार्थः मुलोपः ॥ ६० ॥ मयेन परिष्वक्तः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ इति हरिवंशे टीकायां षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥

सप्ताधिके तु चत्वारिंशके ध्यायेनिरूप्यते ॥ कालनेमिसमुद्योगस्त्रिलोकीशासनक्षमः ॥ १ ॥ दानवान्प्रिप्रीषुः आप्यायितुमिच्छुः प्रीतुतर्पणेऽस्य रूपम् तपांते ग्रीष्मांते १ २ तेषु पूर्वमयसं
त्रस्ता अपि पश्चादभीताः वीतभयसंत्रासा इति पाठभाविनी आत्मेच्छेदशंकासंत्रासः सैव तत्कालिकी तारकामयसंग्रामेतारानिमित्तप्रवृत्ते युद्धे ३ अभ्यस्यतां पुनः पुनः ४ ५ ६ ७
अस्त्रविदुषः अस्त्रविद्वांसः ८ गदादिभिरुपलक्षिताः संतो योद्धुं जग्मुरित्यनुपजनीयम् ९ १० ११ १२ १३ १४ दीप्तशस्त्राण्येव प्रवराः विद्युतो यस्याम् प्रचरेति युक्तः पाठः निमी

वशंपायन उवाच ॥ दानवांश्चापि प्रिप्रीषुः कालनेमिर्महासुरः ॥ व्यवर्धत महातेजास्तपांते जलदोयथा १ त्रैलोक्यांतर्गतं तंतं तु दृष्ट्वा ते दानवेश्वराः ॥ उत्तस्थु
रपरिश्रान्ताः प्राप्येवाष्टतमुत्तमम् २ ते भीताभयसंत्रस्ता मयतारपुरोगमाः ॥ तारकामयसंग्रामे सततं जयकाशिनः ॥ रेजुरायोधनगता दानवा युद्धकाक्षिणः
३ अस्त्रमभ्यस्यतां तेषां व्यूहं च परिधावताम् ॥ प्रेक्षतां चाभवत्प्रीतिर्दानवं कालनेमिनं ४ ये तु तत्र मयस्यासनमुख्या युद्धपुरःसराः ॥ तेपि सर्वे भयं त्यक्त्वा हृष्टा
योद्धुमुपास्थिताः ५ मयस्तारो वराहश्च हयग्रीवश्च वीर्यवान् ॥ विप्रचित्सुतः श्वेतः खरलंबाबुभावपि ६ अरिष्टो बलिपुत्रस्तु किशोरोऽष्टौ तथैव च ॥ स्वर्भानु
श्चामरप्रख्यो वक्रयोधी महाबलः ७ एतेऽस्त्रविदुषः सर्वे सर्वे तपसि सुव्रताः ॥ दानवाः कृतिनो जग्मुः कालनेमिनमुत्तमम् ८ ते गदाभिश्च गुर्वीभिश्च क्रैश्च सपरश्ववैः ॥
अश्मभिश्चाद्रिसदृशैर्गण्डशैलैश्च दंशितैः ९ पाट्टिशैर्भिदिपालैश्च परिघैश्चोत्तमायुधैः ॥ घातनीभिश्च गुर्वीभिः शतघ्नीभिस्तथैव च १० कालकल्पैश्च मुसलैः क्षेप
णीयैश्च मुद्गरैः ॥ युगैर्यत्रैश्च निर्मुक्तैर्गलैश्चाग्रनाडितैः ११ दोर्भिश्चायतपीनांसैः पाशैः प्रासैश्च मूच्छितैः ॥ सर्पैर्लेलित्यमानैश्च विसर्पद्भिश्च सायकैः १२ वज्रैः
प्रहरणीयैश्च दीप्यमानैश्च तोमरैः ॥ विकोशैश्चासिभिस्तीक्ष्णैः शूलैश्च शितनिर्मलैः १३ ते वै संदीप्तमनसः प्रगृहीतोत्तमायुधाः ॥ कालनेमिं पुरस्कृत्य तस्थुः सं
ग्राममूर्धनि १४ सादीप्तशस्त्रप्रवरा दैत्यानां शुशुभे चमूः ॥ द्यौर्निमीलित नक्षत्रासघने वांबुदागमे १५ देवतानामपि चमूरुरुचेशक्रपालिता ॥ दीप्ताशीतोष्ण
तेजोभ्यां चंद्रभास्करवर्चसा १६ वायुवेगवती सौम्या तारागणपताकिनी ॥ तोयदाविद्धवसनाग्रहनक्षत्रहासिनी १७ यमेन्द्रधनदैर्गुप्तावरुणेन च धीमता ॥
संप्रदीप्ताग्निपवनानारायणपरायणा १८ सा समुद्रौघसदृशी दिव्या देवमहाचमूः ॥ रराजास्त्रवती भीमायक्षगंधर्वशालिनी १९ तयोश्चम्बोस्तदा तत्र बभूव सु
समागमः ॥ द्यावापृथिव्योः संयोगो यथा स्याद्युगपर्यये २० तद्युद्धमभवद्भोरं देवदानवसंकुलम् ॥ क्षमापराक्रममयं दर्पस्य विनयस्य च २१ निश्चक्रमुर्बला
भ्यां तु ताभ्यां भीमाः सुरासुराः ॥ पूर्वापराभ्यां संख्याः सागराभ्यामिवांबुदाः २२ ताभ्यां बलाभ्यां संहृष्टाश्चेरुस्ते देवदानवाः ॥ वनाभ्यां पार्वतीयाभ्यां पुष्पि
ताभ्यां यथा गजाः २३ समाजग्मुस्ततो मेरीः शंखान्दधुश्च नैकशः ॥ सशब्दो द्यां भुवं चैव दिशश्च समपूरयत् २४

लितान्यस्तं मतानि नक्षत्राणि देवतारूपाण्यस्याम् १५ वर्चसेत्यवितम् १६ १७ १८ १९ २० दर्पस्य क्षमापराक्रममयम् विनयस्य च क्षमापराक्रममयाभितियोजना दृष्टेः पुदैत्य
पुदैत्यानां समापूर्वकः पराक्रमस्तद्वर्णातः विनीतेषु देवेषु दैत्यानां पराक्रमपूर्विकाक्षपादे वैद्वैश्च सहनां जा २१ भीमाः निर्भयाः २२ २३ २४

दद्यान्नास्वनानिर्देधुः अंतर्हिताश्चक्रुः दैत्यमंतर्दधुः स्वनमितिपाठेदैत्यानामिमंदैत्यमित्यर्थः २५ २६ ससर्जुःप्रत्युक्तवतः २७ न्युब्जाउपरिपृष्टाः ससर्जिरेसृष्टाःकृताइतियावत् २८ २९
 संवर्तमानाःसंमुखंगच्छंतः विवर्तमानाःपरावर्ततः ३० ३१ ३२ अन्योन्यस्यदेहंदोर्भ्यामुत्क्षिप्यनिवार्यजग्मुः ३३ ३४ ३५ ३६ कालनेमिःहिरण्यकशिपोःपुत्रःपितरंमेजघानैकइतिवाक्य
 ज्याघाततलनिर्घोषोधनुषांकूजितानिच ॥ दुंदुभीनांनिनदतादैत्यानांनिर्देधुःस्वनान् २५ तेन्योन्यमभिसंपेतुःपातयंतःपरस्परम् ॥ ब
 भंजुर्बाहुभिर्बाहून्द्वंद्वमन्येयुयुत्सवः २६ देवतास्त्वशनीर्घोराःपरिघांश्चोत्तमायसान् ॥ ससर्जुराजौनिस्तृशान्गदागुर्वीश्रदानवाः २७
 गदानिपातैर्भग्नांगाबाणैश्चशकलीकृताः ॥ परिपेतुर्भृशंकेचिन्न्युब्जाःकेचित्ससर्जिरे २८ ततोरथैःसतुरगैर्विमानैश्चाशुगामिभिः ॥ समी
 युस्तेतुसंरब्धारोपादन्योन्यमाहवे २९ संवर्तमानाःसमरेविवर्तंतस्तथापरे ॥ रथारथैर्निरुध्यंतपदाताश्चपदातिभिः ३० तेषांरथानांतु
 मुलःसशब्दःशब्दवाहिनाम् ॥ बभूवाथप्रसक्तानांनभसीवपयोमुचां ३१ बभंजिरेरथान्केचित्केचित्संमृदितारथैः ॥ संबाधमेकेसंप्रा
 प्यनशेकुश्चलितुंरथाः ३२ अन्योन्यस्याभिसमरेदोर्भ्यामुत्क्षिप्यदर्पिताः ॥ संक्रादमानाभरणाजघ्नुस्तत्रासिचर्मिणः ३३ शस्त्रैरन्येवि
 निभिन्नारक्तवेमुहतायुधि ॥ क्षरज्जलानांसदृशाजलदानांसमागमे ३४ तदस्त्रशस्त्रग्रथितक्षिप्तोत्क्षिप्तगदाविलम् ॥ देवदानवसंक्षुब्धसंकु
 लंयुद्धमाबभौ ३५ तद्दानवमहामेघंदेवायुधतडित्प्रभम् ॥ अन्योन्यबाणवर्षतद्युद्धंदुर्दिनमाबभौ ३६ एतस्मिन्नंतरेक्रुद्धःकालनेमिर्महा
 सुरः ॥ व्यवर्द्धतसमुद्रौघैःपूर्यमाणइवांबुदः ३७ तस्यविद्युच्चलापीडाःप्रदीप्ताशनिवर्षिणः ॥ गात्रेनगशिरप्रख्याविनिष्प्रेपुर्बलाहकाः ॥
 ३८ क्रोधान्निःश्वसतस्तस्यभ्रूभेदस्वेदवर्षिणः ॥ साग्निनिष्पेपपवनामुखान्निश्चैरुरर्चिपः ३९ तिर्यग्गृह्वं चगगनेववृधुस्तस्यबाहवः ॥
 पंचास्यःकृष्णवपुषोलेलिहानाइवोरगाः ४० सोस्त्रजालैर्बहुविधैर्धनुर्भिःपरिघैरपि ॥ दिठ्यैराकाशामावब्रेपर्वतैरुच्छ्रितैरिव ४१ सो
 निलोद्धूतवसनस्तस्थौसंग्राममूर्धनि ॥ संध्यातपग्रस्तशिखःसाक्षान्मेरुरिवाचलः ४२ ऊरुवेगप्रतिक्षिप्तैःशैलशृंगाग्रपादपैः ॥ अपात
 यद्देवगणान्वज्रेणेवमहागिरीन् ४३ बाहुभिःशस्त्रनिस्तृशैश्चिह्नभिन्नशिरोरसः ॥ नशेकुश्चलितुंदेवाःकालनेमिहतायुधि ४४ मुष्टि
 भिर्निहताःकेचित्केचिच्चविदलीकृताः ॥ यक्षगंधर्वपतयःपेतुःसहमहोरगैः ४५ तेनवित्रासितादेवाःसमरेकालनेमिना ॥ नशेकुर्यत्नवं
 तोपिप्रतिकर्तुंविचेतसः ४६

शेषात् अंबुदोदृष्टिरूपत्वात्पूर्यमाणोविबर्द्धते ३७ गात्रे
 विनिष्पेषुः गात्रसंगमत्रासात्तूर्णीभूताइत्यर्थः ३८ अस्यमेघेनसाम्यमापादयतिक्रोधादिति निष्पिनष्टीतिनिष्पेपपेपणकर्ताअग्निरूपोनिष्पेपोऽग्निः तन्मिश्रःपवनायासुतोःअर्चिपः
 ३९ ४० ४१ ग्रस्तशिखेनमेरुणादैत्यस्यउद्धूतवसनेनमेरुस्थरत्नभासांचसाम्यम् ४२ ४३ शस्त्राःविशसनकर्तारः निस्त्रिशाःखट्वायुपुतैः बाहुभिः बलिभिरितिवापाठः ४४ ४५ ४६

स्तंभितः बद्धः ४७ ४८ क्रियांशुद्धादिरूपाम् ४९ याम्यांइतरेषांयमेनसंपादनयांअचेतनताभितियावत् ५० तेषांतत्कर्मदिशांपालनंकृत्वाकुर्वन् चतुर्द्धादेहंविदधेअन्येभ्योपिदृश्यंतइ
तिजःकर्त्तरिवनिष्पुगागमश्च ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ॥ इतिहरिवंशोटीकायांसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ कालनेमिवधःप्रोक्तश्चत्वारिंशेष्टसंयुते ॥ इंद्रादी

तेनशक्रःसहस्राक्षःस्तंभितःशरबंधनैः ॥ ऐरावतगतःसंख्येचलितुंनशशाकह ४७ जिर्जलांभोदसदृशानिर्जलार्णवसप्रभः ॥ निर्व्या
पारःकृतस्तेनविपाशोवरुणोमृधे ४८ रणेवैश्रवणस्तेनपरिधैःकालरूपिभिः ॥ व्यलपल्लोकपालेशस्त्याजितोधनदक्रियाम् ४९ यमः
सर्वहरस्तेनदंडप्रहरणोरणे ॥ याम्यामवस्थांसमरेनीतःस्वांदिशमाविशत् ५० सलोकपालानुत्साद्यकृत्वातेषांचकर्मतत् ॥ दिक्षुस
र्वासुदेहंस्वंचतुर्द्धाविदधेतदा ५१ सनक्षत्रपथंगत्वादिव्यंस्वर्भानुदर्शितम् ॥ जहारलक्ष्मींसोमस्यतंचास्यविषयंमहत् ५२ चालया
मासशीतांशुंस्वर्गद्वाराच्चभास्करम् ॥ सायनंचास्यविषयंजहारदिनकर्मच ५३ सोमिदेवमुखेदृष्ट्वाचकारात्ममुखेस्वयम् ॥ वायुंचतर
साजित्वाचकारात्मवशानुगम् ५४ ससमुद्रात्समानीयसर्वाश्चसरितोबलान् ॥ चकारात्मवशेवीर्याद्देहभूताश्चसिंधवः ५५ अपःस्व
वशगाःकृत्वादिविजायाश्चभूमिजाः ॥ स्थापयामासजगतींसुगुप्तांधरणीधरैः ५६ सस्वयंभूरिवाभातिमहाभूतपतिर्महान् ॥ सर्वलो
कमयोदैत्यःसर्वलोकभयावहः ५७ सलोकपालैकवपुश्चंद्रसूर्यग्रहात्मवान् ॥ पावकानिलसंघातोरराजयुधिदानवः ५८ पारमेष्ठ्ये
स्थितःस्थानेलोकानांप्रभवात्यये ॥ तुष्टुवुस्तंदैत्यगणादेवाइवपितामहम् ५९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशपर्वणिआश्चर्यतार
कामयेसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पंचतंनाभ्यवर्त्ततविपरीतेनकर्मणा ॥ वेदोधर्मःक्षमासत्यंश्रीश्चना
रायणाश्रया १ सतेषामनुपस्थानात्सक्रोधोदानवेश्वरः ॥ वैष्णवंपदमन्विच्छुन्ययौनारायणांतिकम् २ सददर्शसुपर्णस्थंशंखचक्रग
दाधरम् ॥ दानवानांविनाशायभ्रामयंतंगदांशुभाम् ३ सजलांभोदसदृशंविद्युत्सदृशवाससम् ॥ स्वारूढंस्वर्णपत्राढ्यंशिखिनंका
श्यपंस्वगम् ४ दृष्ट्वादैत्यविनाशायरणेसुस्थमवस्थितम् ॥ दानवोविष्णुमक्षोभ्यंबभाषेक्षुब्धमानसः५ अयंसरिपुररुमाकंपूर्वेषांदानवर्षि
णाम् ॥ अर्णवावासिनश्चैवमधोवकैटभस्यच ६ अयंसविग्रहोरुमाकमशाम्यःकिलकथ्यते ॥ येननःसंयुगेष्वाद्याबहवोदानवाहताः ७

नानिजस्थानस्थापनंविष्णुनाकृतम् ॥ १ ॥ पंचेति विपरीतेनअसात्विकेनकर्मणानअभ्यवर्त्ततनोपतस्थुः १ तेषांवेदादीनाम् २ ३ स्वारूढंशिखिनं चूडामंतम् ४ ५ दानवर्षिणामित्या
र्षेर्दिव्याभावः दानैर्ऋषिणशीलानामिविवा ६ अशाम्यः शमयितुमशक्यः ७

निर्हणोनिर्द्वयः अस्ती अस्त्वान् बालवमिल्लवश्च सीमंतयकेशवैरुस्य उद्धरणमुद्धनमित्यर्थः ८ देवानां अदितिपुत्राणां मध्ये विष्णुर्वामनः दिवौकसावसु रुद्रादीनां वैकुण्ठः कल्पातेऽप्यकुण्ठितधा
मा अनंतः शेषः स्वयंभुवः ब्रह्म गोपि स्वयंभूः धातुर्वतित्यर्थः ९ १० छायां पक्षे कोटिषु त्रिधा अंगप्रधानमायश्चित्तभेदेन त्रिप्रकारं नित्यनैमित्तिककाम्यभेदेन वा गार्हपत्याद्युपाधिमं देनेति
प्रांचः ११ १२ १३ अतिक्रांतस्य कालस्य अतिक्रांते काले कृतस्य दैत्यवधस्य फलं आत्मवधम् १४ १५ १६ जात्यंतरं मत्स्यादिरूपम् १७ अनंतः आकाशवत् व्यापको मूर्तिरहि

अयं सानिघृणो युद्धेऽस्त्रीबालनिरपत्रपः ॥ येन दानव नारीणां सीमंतोद्धरणं कृतम् ८ अयं स विष्णुर्देवानां वैकुण्ठश्च दिवौकसाम् ॥ अनंतो भोगिनामप्सु स्वयंभूश्च स्व
यंभुवः ९ अयं स नाथो देवानामस्माकं विप्रिये स्थितः ॥ अस्य क्रोधेन महता हिरण्यकशिपुर्हतः १० अस्य च्छायां समासाद्य देवामखमुखे स्थिताः ॥ आज्यं महर्षिभि
र्दत्तमश्रुवन्ति त्रिधा हुतम् ११ अयं सानिघने हेतुः सर्वेषां देवविदिषाम् ॥ यस्य तेजः प्रविष्टानि कुलान्यस्माकमाहवे १२ अयं स किल युद्धेषु सुरार्थे त्यक्तजीवितः ॥
सवितुस्तेजसा तुल्यं चक्रं क्षिपति शत्रुषु १३ अयं सकालो दैत्यानां कालभूते मयि स्थिते ॥ अतिक्रांतस्य कालस्य फलं प्राप्स्यति दुर्मतिः १४ दिष्ट्येदानीं स
मक्षं मे विष्णुरेष समागतः ॥ अद्य मद्राण निष्पिष्टो मामेव प्रणमिष्यति १५ यास्याम्यपचितिं दिष्ट्या पूर्वेषामथ संयुगे ॥ इमं नारायणं हत्वा दानवानां भयावहम्
१६ क्षिप्रमेव विष्यामिरणे नारायणाश्रितान् ॥ जात्यंतरगतोऽप्येष मृधे बाधति दानवान् १७ एषोऽनंतः पुराभूत्वा पद्मनाभ इति स्मृतः ॥ जघानैकार्णवे घोरे
तो वुभौ मधुकैटभौ ॥ विनिवेश्य स्वके ऊरौ निहतौ दानवेश्वरौ १८ द्विधाभूतं त्रपुः कृत्वा सिंहाद्वे नरसंस्थितम् ॥ पितरं मे जघानैको हिरण्यकशिपुं पुरा १९ शु
भं गर्भमधत्ते ममादिति देवताराणि ॥ यज्ञकाले बलेर्यो वै कृत्वा वामनरूपताम् ॥ त्रीलोकानां जहारैकः क्रममाणश्चिभिः क्रमैः २० भूयास्त्विदानीं समरे संप्राप्ते तारका
मये ॥ मया सह समागम्य सह देवैर्विनंक्ष्यति २१ स एव मुक्त्वा बहुधा क्षिपन् नारायणं रणे ॥ वाग्भिरप्रतिरूपाभिर्युद्धमेवाभ्यरोचयत् २२ क्षिप्यमाणो सुरेन्द्रे
ण न चुकोप गदाधरः ॥ क्षमावलेन महता सस्मितं वाक्यमब्रवीत् २३ अल्पदर्पवलो दैत्यः स्थितः क्रोधादसद्वदन ॥ हतस्त्वमात्मनो दोषैः क्षमां योतीत्यभापसे
२४ अधमस्त्वं मम तोधिगे तत्तव वाग्बलं ॥ न तत्र पुरुषाः संति यत्र गर्जंति योषितः २५ अहंत्वादित्यपश्यामि पूर्वेषां मार्गगामिनाम् ॥ प्रजापति कृतं सेतुं
को भित्त्वा स्वस्तिमान् भवेत् २६ अद्य त्वां नाशयिष्यामि देवव्यापारकारकम् ॥ स्वेपुस्वेपु च स्थानेषु स्थापयिष्यामि देवताः २७ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ब्रुव
तित द्वाक्यं मृधेश्रीवत्सधारिणि ॥ जहा स दानवः क्रोधात् हस्तांश्चक्रे च सायुधान् २८

तोपिभूत्वा आविर्भूय पद्मनाभत्वेन रूपेण तत्राग्राचरुयात् इत्यर्थः १८ १९ देवतानां अरणि रिवमातेत्यर्थः २० विनंक्ष्यति अदर्शनं गमिष्यति तथा जन्मान्तरेऽप्यनेन सह वैरं भविष्यत्ये
वेत्यर्थः २१ २२ २३ दैत्यत्वं अल्पदर्पवलोऽपि क्रोधादसद्वदनस्थितः क्षमा मतीत्यभापसे अतस्त्वमात्मनो दोषैरेव हतः २४ न तत्रेति योषितः पुरस्तात् गर्जनं न मरणावहं तत्र पुरुषा
तराभावात् अग्ररणे तु तत्सत्त्वात् तत्र मृत्युरेवास्तीति भावः २५ तदेवाह अहमिति सेतुं धर्ममर्थादां स्वस्तिमान् कुशली २६ व्यापारः स्वास्थ्यप्रच्युतिः २७ २८

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सर्वप्राणेन सर्वबलेन ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ आत्मनोऽपुः देहांतरंगठद्वयम् ॥ ३५ ॥ व्यवर्द्धति ॥ ३६ ॥ सइति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अंबरैः वस्त्रैः
 ॥ ३९ ॥ ४० ॥ सुवर्णनेमिपर्यंतं सुवर्णमयोनेमेश्वक्रधारायाः पर्यंतः प्रांतदेशो यस्य ॥ तत्र वज्रनाभं दृढमध्यम् ॥ ४१ ॥ स्रग्दाममालाविततम् स्रग्प्राणादाप्रांमालापरंपरातद्वत् विततं अ
 लातचक्रवदतिवेगात्प्रयोक्तुर्हस्तमारभ्यलक्ष्यप्रदेशपर्यंतं अविच्छिन्नवारं विभातीत्यर्थः कामरूपिणमिति सकृत्प्रयुक्तमपि प्रयोक्तुरिच्छया स्थूलसूक्ष्मऋजुतिर्यगादिरूपाणि दधानं पुंस्त्वं
 स्वाहुशतमुद्यम्य सर्वास्त्रग्रहणं ॥ क्रोधाद्विगुणरक्ताक्षो विष्णुं वक्षस्य ताडयत् २९ दानवाश्चापि समरे मयतारपुरोगमाः ॥ उद्यतायुधानिस्त्रिंशदध्वावि
 ष्णुमथाद्रवन् ३० सताडयमानोतिवलैर्दंत्यैः सर्वायुधोद्यतैः ॥ नचचालहरिर्युद्धेऽप्यमान इवाचलः ३१ संसक्तश्च सुपर्णेन कालनेमी महासुरः ॥ सर्वप्राणे
 नमहर्ता गदामुद्यम्य बाहुभिः ३२ मुमोच तुलितां घोरां संरब्धो गरुडोपरि ॥ कर्मणा तेन दैत्यस्य विष्णुर्विस्मयमागत ३३ यदा तस्य सुपर्णस्य पतिता मूर्ध्नि
 सागदा ॥ तदा गमत्पदाभूमिं पक्षिव्यथितविग्रहः ३४ “ लोष्टैरिष्टैः शिलाभिश्च वज्रप्रहरणैरततः ॥ जघ्नुस्ते समेरीव णुंगोपालं च महारणे ॥ भ्रमन्तं घूर्ण
 मानं च स्तुतिं देवाः प्रचक्रिरे ॥ जयदेव महाबाहो मधुकैटभनाशन ॥ हिरण्यकशिपोर्वक्षो नखलाङ्गलदारण ॥ उत्तस्थौ चरणाद्विष्णुरमरैः संस्तुतः पुरा ॥
 हतं विष्णुं समाज्ञाय शंखं दध्मौ स दानवः ॥ मृदंगाश्च त्रिधा तत्र वादयन्तो महासुराः ॥ तालाश्रयाश्च न नृतुर्महोत्सव इवाबभौ ” ॥ सुपर्णं व्यथितं दृष्ट्वा क्षतं च वपु
 रात्मनः ॥ क्रोधात्संरक्तनयनो वैकुण्ठश्चक्रमाददे ३५ व्यवर्द्धत च वेगेन सुपर्णेन समं प्रभुः ॥ भुजाश्चास्य व्यवर्धत व्यामुवंतो दिशो दश ३६ सदिशः प्रादि
 शश्चैव खंचगांचैव पूरयन् ॥ क्वधे स पुनर्लोकान्क्रांतुकाम इवौजसा ३७ तं जयाय सुरेन्द्राणां वर्द्धमानं नभस्तले ॥ ऋषयः सह गंधर्वैस्तुष्टुर्बुधसूदनम् ३८
 सद्यांकिरीटेन लिखन् साभ्रमंबरमंबरैः ॥ पद्मचामाक्रम्य वसुधां दिशः प्रच्छाद्य बाहुभिः ३९ सूर्यस्य रश्मिस्तुल्याभं सहस्रारमरि क्षयम् ॥ दीप्ताग्निमदृशं घो
 रं दर्शनीयं सुदर्शनम् ४० सुवर्णनेमिपर्यंतं वज्रनाभं भयावहम् ॥ मेदोमज्जास्थिरुधिरेर्दिग्बंदानवसंभवैः ४१ अद्वितीयं प्रहारेषु क्षुरपर्यंतं मंडलम् ॥ स्रग्दाम
 ममालाविततं कमगं कामरूपिणम् ४२ स्वयं स्वयं भुगामृष्टं भयदं सर्वविद्विषाम् ॥ महर्षिरोपैराविष्टं नित्यमाहवदपितम् ४३ क्षेपणाद्यस्य मुह्यंतिलोकाः सस्था
 णुजंगमाः ॥ कव्यादानि च भूतानि तृप्तिं यांति महाहवे ४४ तमप्रतिमकर्मणं समानं सूर्यवर्चसा ॥ चक्रमुद्यम्य समरे क्रोधदीप्तो गदाधरः ४५ संमुष्णन् दानवं
 तेजश्च मरेस्वेन तेजसा ॥ विच्छेदं बाहुं चक्रे गश्रिधरः कालनेमिनः ४६ तच्च वक्रशतं घोरं साग्निचूर्णाद्विहासिनम् ॥ तस्य दैत्यस्य चक्रेण प्रममाथ बलाद्धरिः
 ४७ सच्छिन्नबाहुर्विशिरानप्राकंपत दानवः ॥ कबंधोऽवस्थितः संख्ये विशाख इव पादपः ४८ तं वितत्य महापक्षौ वायोः कृत्वा समं जवम् ॥ उरसा पातयामास ग
 रुडः कालनेमिनम् ४९ सतस्य देहो विमुखो विशाखः स्वात्परिभ्रमन् ॥ निपपात दिवं त्यक्त्वा शोभयन् धरणीतलम् ५०

सर्वत्र तदधिष्ठातृद्राभिप्रायेण ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ सामिचूर्णानि आग्नेयैः पवबलेन गोलकोत्क्षेपणयंत्राणि तेषामिव अद्विहासो महाशब्दः तद्युक्तं सामिचूर्णाद्विहासि

॥ ५१ ॥ बाहुभिः दिशःप्रच्छाद्य बाहुभिरिति प्रागुक्तलक्षणैः हरेरिति शेषः व्याप्ताः आक्रांताः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ विमर्दे दैत्यानां विनाशे निवृत्ते जाते सति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥
 ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ निर्यातय प्रयच्छ मृधे त्वयैव निहतकंटकम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ देहैर्देहैर्द्रियादिभिः श्रवणविहितैर्महाक्यश्रवणे

तस्मिन्निपतिते दैत्ये देवाः सर्पिगणास्तदा ॥ साधुसाध्विति वैकुण्ठसमेताः प्रत्यपूजयन् ५१ अपरे ये तु दैत्या वैदुद्धे दुष्टपराक्रमाः ॥ ते सर्वे बाहुभिर्यासानशोक
 श्रलितुरंगे ५२ कांश्चित्केशेषु जग्राहकांश्चित्कण्ठेभ्यः पीडयत् ॥ पाटयत्कस्यचिद्वक्त्रं मध्ये कांश्चिदथाग्रहीत् ५३ ते गदाचक्रनिर्दग्धा गतसत्त्वा गतासवः ॥ ग
 मनात् भ्रष्टसर्वाङ्गानि पेतुर्धरणीतले ५४ तेषु सर्वेषु दैत्येषु हतेषु पुरुषोत्तमः ॥ तस्थौ शक्रप्रियंकुत्वा कृतकर्मा गदाधरः ५५ तस्मिन् विमर्दे निवृत्ते संग्रामे तारका
 मये ॥ तं देशमाजगामा शुब्रह्मालोकापितामहः ५६ सर्वैर्ब्रह्मर्षिभिः सार्धं गन्धर्वैः साप्सरोगणैः ॥ देवदेवो हरिर्देवं पूजयन् वाक्यमब्रवीत् ५७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृतं
 देवमहत्कर्म सुराणां शल्यमुद्धृतम् ॥ वधेनानेन दैत्यानां वयं हि परि तोषिताः ५८ यो यं हतस्त्वया विष्णो कालनेमी महासुरः ॥ त्वमंकोस्य मृधे हंतानान्यः कश्चन
 विद्यते ५९ एष देवान्परिभवं लोकान्श्च सचराचरान् ॥ ऋषीणां कदनं कृत्वामामपि प्रातिगर्जति ६० तदनेन तवोग्रेण परितुष्टोऽस्मि कर्मणा ॥ यदयं काल तु
 ल्याभः कालनेमी निपातितः ६१ तदा गच्छ स्वभद्रं ते गच्छाम दिवमुत्तमम् ॥ ब्रह्मर्षयस्तां तत्र स्थाप्रतीक्षन्ते स दोगताः ६२ अहं महर्षयश्चैव तत्र त्वां वदतां वर ॥
 विधिवच्चार्चयिष्यामो गीर्भिर्दिव्याभिरच्युत ६३ किंचाहं तव दास्यामि वरं वरभृतां वर ॥ सुरेष्वपि स दैत्येषु वराणां वरदा भवान् ६४ निर्यातयै तत्रैलोक्यं
 स्फीतं निहतकंटकम् ॥ अस्मिन्नेव मृधे विष्णो शक्राय सुमहात्मने ६५ एवमुक्तो भगवता ब्रह्मणा हरि रव्ययः ॥ देवान् शक्रमुखान् सर्वानुवाच शुभया गिरा ६६ ॥
 विष्णुरुवाच ॥ श्रूयतां त्रिदशाः सर्वे यावन्तोत्र समागताः ॥ श्रवणाविहितैर्देहेः पुरस्कृत्य पुरंदरम् ६७ अस्मिन् समरे सर्वकालनेमिमुखा हताः ॥ दानवा विक्रमोपे
 ताः शक्रादपि महतराः ६८ तस्मिन् महतिसंक्रंदे द्वावेव तु विनिःसृतौ ॥ वैरोचनश्च दैत्येन्द्रः स्वर्भानुश्च महाग्रहः ६९ तदिष्टां भजतां शक्रो दिशं वरुण एव च ॥
 याम्यायमः पालयतामुत्तरां च धनाधिपः ७० ऋक्षैः सह यथायोगं काले चरतु चंद्रमाः ॥ अबदं क्रतुमुखं सूर्यो भजतामयनैः सह ७१ आज्यभागाः प्रवर्ततां सद
 स्यैराभिपूजिताः ॥ हूयन्तामग्रयो विप्रैर्वेददृष्टेन कर्मणा ७२ देवाश्च बलिहोमेन स्वाध्यायेन महर्षयः ॥ श्राद्धेन पितरश्चैव तृप्तिं यांतु यथापुरा ७३ वायुश्चरतु
 मार्गस्थस्त्रिधा दीप्यत पावकः ॥ त्रयोवर्णाश्च लोकान्स्त्रीन्वर्द्धयन्त्वात्मजैर्गुणैः ७४ क्रतवः सप्रवर्ततां दीक्षणीयैर्द्रिजातिभिः ॥ दक्षिणाश्चोपवर्ततां यथार्हं सर्वसन्नि
 णाम् ७५ गाश्च सूर्यो रसान्सोमो वायुः प्राणाश्च प्राणिषु ॥ तर्पयन्तः प्रवर्ततां शिवैः सौम्यैश्च कर्मभिः ७६ यथावदनुपूर्व्येण महेंद्रसलिलोद्भवाः ॥ त्रैलोक्यमात
 रः सर्वाः सागरं यांतु निम्नगाः ७७

सादरैः करणैरिंद्रं पुरस्कृत्य महाक्यं श्रूयतामित्यन्वयः ६७ अस्मिन् अस्माभिः ६८ वैरोचनिर्वलिः स्वर्भानुः राहुः
 ६९ ७० ७१ ७२ ७३ त्रिधा गार्हपत्यदक्षिणाग्न्याहवनीयरूपेण आत्मजैः स्वाभाविकैर्गुणैर्धर्मैः शमोदमस्तपःशौचमित्यादिना गीतासूत्रदिष्टः ७४ ७५ गाः चक्षुःपि ७६ ७७

॥ ७८ ॥ विश्रंभः विश्वासः वः युष्माभिः सुद्राः वंशकाः ॥ ७९ ॥ संस्थितिः मर्यादा ॥ ८० ॥ मोहविपर्ययबुद्धिययाधर्ममप्यधर्मइतिरयक्ष्यंति अधर्ममापिधर्मइतिमत्त्वानुप्रास्यंति ८१
अययमितिच्छेदः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशोटीकायां अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ७९ ॥ पंचाशोऽध्याय एकोने ब्रह्मलोकस्य वर्णनं ॥ तत्रापि
यजनं विष्णोर्मुनिभिः कृतं भीर्यते ॥ १ ॥ ब्रह्मणा सलिलं सलिलाश्रयं कमलयोनिः उत्पत्तिस्थानं यस्य तेन ॥ १ ॥ नीतो ब्रह्मलोकमित्यनुकृष्यते ॥ २ ॥ उपास्त उपास्ते ॥ ३ ॥
आसतः आददानस्य पूजाभितिशेषः आसगतिदीप्त्यादानेऽधित्यस्य रूपं आसतइति ॥ ४ ॥ धर्मात्ते आषाढ्यां अंबुदष्ठवे मेघानां नाशे सति कार्तिक्यामित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥

दैत्येभ्यस्त्यज्यतां भीश्वशांतिं व्रजत देवताः ॥ स्वस्तिवोस्तु गमिष्यामि ब्रह्मलोकं सनातनम् ७८ स्वयहे सर्वलोके वासंग्रामे वो विशेषतः ॥ विश्रंभो हि नमंतव्यो
नित्यं शुद्रा हि दानवाः ७९ छिद्रेषु प्रहरंत्येतेन चैषां संस्थितिर्ध्रुवा ॥ सौम्यानामृजुभावानां भवतां चार्जवे मतिः ८० अहं तु दुष्टभावानां युष्मासु सुदुरात्मनाम्
॥ असम्यग् वर्तमानानां मोहं दास्यामि देवताः ८१ यदा च सुदुराधर्वं दानवेभ्यो भयं भवेत् ॥ तदा समुपगम्या शुविधास्येवस्ततोऽभयम् ८२ वैशंपायन उवाच ॥
एवमुक्त्वा सुरगणान् विष्णुः सत्यपराक्रमः ॥ जगाम ब्रह्मणा सार्धं ब्रह्मलोकं महायशाः ८३ एतदाश्चर्यमभवत्संग्रामे तारकामये ॥ दानवानां च विष्णोश्च ग्रन्मात्वं
परिपृच्छसि ८४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुनरिह वंशो हरिवंशपर्वणे कालनेमिव धोनामाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ४८ ॥ ७९ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ब्रह्म
णा देवदेवेन सार्धं सलिलयोनिना ॥ ब्रह्मलोकगतो ब्रह्मन्चैकुंठः किंच कारह १ किमर्थं चादिदेवेन नीतः कमलयोनिना ॥ विष्णुर्दैत्यवधे वृते देवैश्च कृतसक्रियः २
ब्रह्मलोके च किं स्थानं कंवा योगमुपास्तसः ॥ कंवादधारनियमं सविभुर्भूतभावनः ३ कथं तस्यासतस्तत्र विश्वं जगदिदं महत् ॥ श्रियमाप्नोति विपुलां सुरासुरां
रार्चितां ४ कथं स्वापिति धर्मातिबुध्यते चांबुदल्लवे ॥ कथंच ब्रह्मलोकस्थो धुरं वहति लौकिको मू ५ चरितं तस्य विप्रेन्द्रादिव्यं भगवतो दिवि ॥ विस्तरेण यथा त
त्सर्वमिच्छामि वेदितुम् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणु नारायण स्यादौ विस्तरेण प्रवृत्तयः ॥ ब्रह्मलोकं यथा रूढो ब्रह्मणा सह मोदते ७ कामंतस्य गतिः सू
क्ष्मा देवैरपि दुरासदा ॥ यत्तु वक्ष्याम्यहं राजंस्तन्मे निगदतः शृणु ८ एष लोकमयो देवो लोकाश्चैतन्मया स्रजः ॥ एष देवमयश्चैव देवाश्चैतन्मया दिवि ९ तस्य
पारं न पश्यंति बहवः पारचितकाः ॥ एष पारंपरं चैव लोकानां वेदमाधवः १० अस्य देवां वकारस्य मार्गितव्यस्य दैवतैः ॥ शृणु वैयतदा वृत्तं ब्रह्मलोके पुरातनम्
११ स गत्वा ब्रह्मणो लोकं दृष्ट्वा पैतामहं पदम् ॥ वंदे तानृषीन्सर्वान्विष्णुरार्षेण कर्मणा १२

प्रवृत्तयः प्रवृत्तीः कर्माणीति यावत् ॥ ७ ॥ मेमत्सकाशात्तत्तद्विष्णोश्चरित्रम् ॥ ८ ॥ एष इति यथा तं तुभिः पटः कल्पितः एवं लोकैः हरेः शरीरं कल्प्यते यथा च पटः केवलं पृथ्वीमयः
एवं लोकाः विष्णुमयाः एवं देवेष्वपि योज्यम् ॥ ९ ॥ तस्येति लोकानां परं अतएव तेभ्यः परं च आत्मानं वेद ॥ १० ॥ देवानां इंद्रियाणां अंधकारावरणं यास्मिन् विषये वेदावाभिति पादिवाहं
विष्णोर्भक्तिरिति तस्येत्यर्थः ॥ ११ ॥ आर्षेण संप्रतिपाद्येन ॥ १२ ॥

प्राक्मवनेप्रातःसवने १३ १४ ऋषीणां ऋषीन् १५ १६ इज्यंतर्ह्यजमानं आत्मानं विग्रहांतरंदधानम् १७ १८ यत्तसामर्थ्यादिकं विद्मोति तं प्रत्यक्षमपि परोक्षत्वेन जानातः कथयन्ति १९ विबुधः सकाशात् वेद भवानिति शेषः २० भूतेषु देहेन्द्रियादिषु मध्यमानेषु ध्यानबलेन प्रविलाप्यमानेषु सत्सु अंतर्दृष्ट्या जनार्दना देवाय लोकं भवतीति गम्यते ईशामात्रनिर्वाणत्वात् लोकस्य अत्र क्रमेण अव्याकृत ईक्षणजगतां क्रमात् क्षीरदधिसर्पेष्विष्टांताः २१ इन्द्रियभूतैः चेतनाद्यासैः परमात्मा स्वयमेव गोचरोऽपि विधीयते आज्ञातो ज्ञाप्यते तथा देवादिभिरनुग्रहादिकर्तृभिर्विष्णुरित्यर्थः चित्तमात्मन इव नियंतृत्वविष्णोरेवेति भावः अभिधीयते विदित इति पाठेऽपि स एवार्थः २२ यथेति जीवानां भूतेन्द्रियसंबंधो भुवि भूतेभ्यो यथा दृष्ट एव देवानां प्राणो बल ईश्वरः ऐश्वर्यं

सोऽग्निं प्राक् सवने दृष्ट्वा हूयमानं महर्षिभिः ॥ अवंदत महातेजाः कृत्वा पौर्वाहिकीं क्रियाम् १३ सददर्शमखेष्वज्यैरीज्यमानं महर्षिभिः ॥ भागं यज्ञि यमश्नानं स्वदेहमपरं स्थितम् १४ अभिवाद्याभिवाद्यानामृषीणां ब्रह्मवर्चसाम् ॥ परिचक्राम सोऽर्चित्यो ब्रह्मलोकं सनातनम् १५ सददर्शोऽच्छ्रितान् यूपान् श्वपालाग्रविभूषितान् ॥ मखेषु च ब्रह्मर्षिभिः शतशः कृतलक्षणान् १६ आज्यधूपं समाघ्राय शृण्वन् वेदानां द्वेजे रितान् ॥ यज्ञैरिज्यंत मात्मानं पश्यंस्तत्र च चारह १७ ऊचुस्तमृषयो देवाः सदस्याः सदसि स्थिताः ॥ अर्घोद्यत भुजाः सर्वे पवित्रांतरपाणयः १८ देवेषु वर्तते यद्वै तद्धि सर्वं जनार्दनात् ॥ यत्प्रवृत्तं च देवेभ्यस्तद्विद्वि मधुसूदनात् १९ अग्नीषोममयं लोकं यं विदुर्विदुषो जनाः ॥ तं सोममग्निं लोकं च वेदविष्णुं सनातनम् २० क्षीराद्यथा दधि भवेद्दध्नः सर्पिर्भवेद्यथा ॥ मध्यमानेषु भूतेषु तथा लोको जनार्दनात् २१ यथोद्रेयैश्च भूतैश्च परमात्मा अभिधीयते ॥ तथा देवैश्च वेदैश्च लोकैश्च विहितो हरिः २२ यथा भूतैर्द्रियावाप्तेर्विहिता भुवि देहेनाम् ॥ तथा प्राणेश्वरावाप्तेर्देवानां दिवि वैष्णवी २३ सत्रिणां सत्रफलदः पवित्रं परमात्मवान् ॥ लोकतंत्रधरो ह्येष मंत्रैर्मंत्र इवोच्यते २४ ऋषय ऊचुः ॥ स्वागतं ते सुरश्रेष्ठ पद्मनाभ महाद्युतं ॥ इदं यज्ञियमातिथ्यं मंत्रतः प्रतिगृह्यताम् २५ त्वमस्य यज्ञपूतस्य पात्रं पाद्यस्य पावनः ॥ अतिथिस्त्वं हि मंत्रोक्त संदृष्टः संततं मतः २६ त्वयि योऽङ्गते विष्णो न प्रावर्तत नः क्रियाः ॥ अवैष्णवस्य यज्ञस्य न हि कर्म विधीयते २७ सदाक्षिणस्य यज्ञस्य त्वत्प्रमूतिः फलं भवेत् ॥ अद्यात्मानमिहास्माभिरिज्यमानं निरीक्ष्यसे २८ एवमस्त्विति तान्सर्वान् भगवान् प्रत्य पूजयत् ॥ मुमुदे ब्रह्मलोकस्थो ब्रह्मलोकपितामहः २९ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे हरिवंशपर्वणि ब्रह्मलोकवर्णनं नाम एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ऋषिभिः पूजितस्तैस्तु विवेश हरिरीश्वरः ॥ पौराणं ब्रह्मसदनं दिव्यं नारायणाश्रमम् १

तदुभयेन संबन्धो विष्णुतो भवतीत्यर्थः २३ आत्मवान् स्वतंत्रः मंत्रैर्मंत्र इवोच्यते इति यथा वाचोमाधुर्यवाचैव वर्णनीयं एवं विष्णोः स्वरूपं विष्णुनेवार्चनीयमित्यर्थः २४ २५ मतः ज्ञातः २६ त्वयीति अंतरात्मानि मन्यत्र व्यापृते कृतोऽपि यज्ञो निष्फल इति भावः २७ २८ ब्रह्मैव लोकः तत्र स्थः समाधिस्थ इत्यर्थः समाहित इव पितामहो मुमुद इत्यर्थः ब्रह्मलोकसहितः पितामहो ब्रह्मलोकपितामहः ब्रह्मलोकस्था अपि विष्णुं भजन्ति न तु कृतकृत्यत्वाभिमानादुदासत इति अध्यायतात्पर्यम् २९ ॥ इति हरिवंशे टीकायां एकोनपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ अथ पञ्चाशकेऽध्याये विष्णोः स्वापप्रबोधने ॥ उपासनाय वर्ण्यते मध्ये च परिवर्तनं ॥ १ ॥ ऋषिभिः पौराणं पुराणं पुविदितम् ब्रह्मलोके एव वैकुण्ठकैलासयोरंतरं भावि इति भावः ॥ १ ॥

॥ १ ॥ ३ ॥ अंबुपतिप्रख्यं समुद्रतुल्यम् ॥ ४ ॥ संवर्तकांबुदाभिमानिभिर्देवतैरुपेतम् नक्षत्रस्थानं ज्योतिश्चक्रं तेन संकुलम् तिमिरौघेन परिक्षिप्तं व्याप्तम् सर्वतत्र सुषुप्ता विवस्मरूपेण वि
द्यमानमपि अविद्यया आवृतम् अतएव सुरासुरैरप्रवृष्यं अगम्यम् यथा वटवीजोदरे कृत्स्नो वटोस्ति अथ च तत्र न दृश्यते एवं तत्र हरिर्मंदिरे कृत्स्नं ब्रह्मांडं सदपि न दृश्यते ॥ ५ ॥ तर्हि
तत्सत्त्वे किं मानमत आह न तत्रोत अनात्मज्योतिषा तत्र प्रकाशतेऽपि तु आत्मज्योतिषैरेत्यर्थः यथा हि निद्रावस्थायां सर्वसूक्ष्मरूपेण सदपि न भाति कदाचित्तु स्वप्ने आत्मज्योतिषा भात्यपि
अतएव स्वप्नावस्थामधिकृत्योक्तं आत्मनैवायं ज्योतिषास्ते प्रलयांते विपर्येतीति एवं आधिदैवमपि ज्ञेयमिति भावः ॥ ६ ॥ पूर्वसहस्रशीर्षाभूत्वा तद्विश्वरूपत्वलक्षणं सहस्रशिरसस्त्वं त्यक्त्वा
पिञ्जटमारस्यानीयं लोककर्मवासनाजालं उद्धहन् शयनं कृतवान् अतएव तदनुसारिष्वस्मात्सुषुप्तावपि कार्यलिङ्गेन वासनास्तीति गम्यते ॥ ७ ॥ कालीकृष्णवर्णासूक्ष्मस्याप्यावरणक
र्त्री ॥ ८ ॥ शिष्येशयं कृतवान् शयने समाधौ क्षीरसमुद्रो निर्बिकल्पः अंभोदः सविकल्पः तदुभयरूपतया निस्तापेऽकार्णवोक्तेन व्रतेन निर्विकल्पसमाध्यर्थमुक्तेन व्रतेन संयमेन

सतद्विवेशहृष्टात्मा तानामंशसदोगतान् ॥ प्रणम्य चादिदेवाय ब्रह्मणे पद्मयोनये २ स्वेन नाम्ना परिज्ञातं सतं नारायणाश्रमम् ॥ प्रविशन्नेव भगवान् आयुवा
निव्यमूर्जयत् ३ सतत्रांबुपतिप्रख्यं ददर्शालयमात्मनः ॥ स्वधिष्ठितं देवगणैः शाश्वतैश्च महर्षिभिः ४ संवर्तकांबुदोपेतं नक्षत्रस्थानसंकुलम् ॥ तिमिरौ
घपरिक्षिप्तमप्रवृष्यं सुरासुरैः ५ न तत्र विषयो वायोर्न दोर्न च विवस्वतः ॥ वपुषः पद्मनाभस्य सदेशस्तेजसा वृतः ६ सतत्र प्रविशन्नेव जटाभारं समुद्धहन् ॥ स
हस्रशीर्षोभूत्वा तु शयनायोपचक्रमे ७ लोकानामंतकालज्ञाकालीनयनशालिनी ॥ उपतस्थे महात्मानं निद्रातंकालरूपिणी ८ स शिष्येशयने दिव्ये समुद्रां
मोदशीतले ॥ हरिरेकार्णवोक्तेन व्रतेन व्रतिनां वरः ९ तं शयानं महात्मानं भवाय जगतः प्रभुम् ॥ उपासांचक्रिरे विष्णुं देवाः सर्षिगणास्तथा १० तस्य सुप्तस्य
शुशुभेनाभिमध्यात्समुत्थितम् ॥ आद्यंतस्यासनं पद्मं ब्रह्मणः सूर्यवर्चसम् ॥ सहस्रपत्रं वर्णाढ्यं सुकुमारविभूषितम् ११ ब्रह्मसूत्रोद्यतं करः स्वपन्नेव महामुनिः
आवर्तयति लोकानां सर्वेषां कालपर्ययम् १२ विवृता तस्य वदनान्निःश्वासपवने रिताः ॥ प्रजानां पंक्तयो ह्युच्चैर्निष्पतंत्युत्पतंतिति च १३

॥ ९ ॥ जमतो भवायेति अहिंसाप्रतिष्ठायां तत्संनिधौ वैरत्यागइत्येकैकस्य योगागस्य निर्वैरत्वादिकं फलं परत्र स्मर्यते पूर्णस्य तु योगस्य जगतो भवार्थत्वमुपपन्नमिति भावः देवाः ऋषयश्चा
ध्यात्मं इंद्रियाणि प्राणाश्च उपासांचक्रिरे केवलं समीपे स्थिताः न तु स्वकार्यभोगं निवर्तयंत्यित्यर्थः ॥ १० ॥ मातुर्नाभिदेशादुद्भूतं नालंतत्पृष्णेण संयुज्यते पुष्पंचरेतः संसर्गाद्गर्भो भवति स च
गर्भो मातृमुक्तान्नरसेन नालद्वारा पुष्टो भवति ततः पक्वफलन्यायेन वृंताद्गर्भश्च्युतो भवति एवं विष्णोः सकाशादुद्भूतो ब्रह्मा वैष्णव्यामायया पुष्टः स न विष्णुतः च्युतो भूत्वात्मानं ततो न्यमन्यत इति
तदेतत्कारणरूपेण वर्णयति तस्येति नाभिमध्यात्समुत्थितं नालद्वारेणाविर्भूतं आद्यंतस्य आद्यंतवतः ब्रह्मणो वेधसः आसनं आश्रयः पद्मं पद्मकोशाकारं ब्रह्मांडम् ॥ ११ ॥ ब्रह्मणः इदानीं
तस्य सूत्रं प्राग्गवीयो वासनांतुः स एव उद्यतकरस्यानीयो यस्य सः स्वपन्नेव स्वास्थ्यादप्रच्युत एव स न लोकानां कालकृतं पर्ययं ऊर्ध्वाधरीभावं आवर्तयति अयस्कांतन्यायेन सत्तामात्रादकुर्व
त एव सकाशात् लोकस्वाम्यादेव वृष्ट्यादयो जायंत इति भावः ॥ १२ ॥ तस्य ब्रह्मणः एवं यथानारायणाद्ब्रह्माऽभवदेवं ब्रह्मणः सकाशादन्येऽप्यभूवन्नित्यर्थः ॥ १३ ॥

वेद्याः यज्ञादां ब्राह्मणा अपिकर्मभेदात् ब्रह्मणा चतुर्धा ब्रह्मसत्रविद्गूढरूपेण विभागं प्रापिताः रवांगतिपरमप्राप्य ईश्वरं कृतांतोक्तेन कृतासिद्धांतिनवेदेन उक्तं यत्कर्म तेन स सर्वोऽपि वर्णः स्वधर्म
निष्ठोऽनुष्ठेय इत्यर्थः १४ नतमिति विष्णोर्निद्रामयं अवित्याशबलमपिरूपं दुर्ज्ञेयं किमुत शुद्धमिति भावः योगं प्रविष्टं स्वरूपेण समाहितं १५ कचिद्देशे काले वा सुप्तं त्यक्तं व्यवहारम् ॥
आसीनं उपात्तं व्यवहारं वानविदुः सृष्टिप्राप्तीण्यात् योगस्य विचारस्य चाभावादिति भावः १६ केचिद्विचारयंतीत्याह जागर्तीति अत्र देहे को जागर्ति इन्द्रियैर्विषयानुपलभते समुत्तयोगाज्जातो
मंदशक्तितुल्यश्चेतनो नान्य इति लोकायतमाशंक्याह कः शेते इति सुप्तावपि मृतयोगस्य सत्त्वादिषु पलब्धापत्तेर्भूतेभ्यो न्य आत्मेत्यर्थः सुप्तावानुपात्रकरणत्वेन विषयाननुभवन् मन एव तर्ह्य
त्यास्त्वित्याशंक्याह कश्च शक्तश्च वेगते इति विनापिकरणानुग्रहं स्वप्ने मनसो विषयावभासतत्त्वं दृष्टं तच्च बाह्यौष्ण्यवत् दुस्त्यजं अतस्ततोऽप्यन्य आत्मेत्यर्थः शक्तः सनेंगते स्वशक्यं कायेन करो
तीत्येतन्ननुष्ठेयत इति पदार्थः मनसः करणांतरवत् स्वप्रवृत्तिनिवृत्त्योः स्वातंत्र्याभावात् तत्रियामका बुद्धिरेव आत्मास्त्वित्याशंक्याह को भोगवानिति बुद्धेश्च नित्यपरिणामत्वेन काला
तरीयायाः कालांतरेऽभावात् यो हं बाल्ये इदं फलमभौ पंस एव यौवनेऽद्वाक्षं स एवेदानीं रसयामीति बुद्धिभेदेऽपि आत्मैक्यप्रत्यभिज्ञानात्ततो न्यो मोक्तेत्यर्थः अस्तु तर्ह्यहं सुखीत्यनुभवादहंकार

ते सृष्टाः प्राणिने मेध्या विभक्ता ब्रह्मणा स्वयम् ॥ चतुर्धा स्वांगतिं जग्मुः कृतांतोक्तेन कर्मणा १४ नतं वेदस्वयं ब्रह्मणापि ब्रह्मर्षयो व्ययाः ॥ विष्णोर्निद्रामयं योगं
प्रविष्टं तमसा वृतम् १५ ते तु ब्रह्मर्षयः सर्वे पितामहपुरोगमाः ॥ नावेदुस्तं कचिन्सुप्तं कचिदासीनमासने १६ जागर्तिकोत्र कः शेते कश्च शक्तश्च नेंगते ॥ को भो
गवान् को द्युतिमान् कृष्णात्कृष्णतरश्चकः १७ विमृशंति स्म तं देवा दिव्याभिरुपपत्तिभिः ॥ न चैनं शेकुरन्वेष्टुं कर्म तो जन्मतोऽपि वा १८ गाथाभिस्तत्प्रदिष्टाभिर्ये
तस्य चरितं विदुः ॥ पुराणास्तं पुराणेषु कृषयः संप्रचक्षते १९ श्रूयते चास्य चरितं देवेष्वपि पुरातनम् ॥ महापुराणात्प्रभृतिपरंतस्य न विद्यते २० यच्चा
स्य देवदेवस्य चरितं स्वप्रभावजम् ॥ तेनेमा श्रुतयो व्याप्तवैदिक्यो लौकिकाश्च याः २१ भवकाले भवत्ये पलोकानां लोकभावनः ॥ दानवानामभावाय जागर्ति
मधुसूदनः २२

एवात्मेति पक्षमहंगौर इत्यनुभवाद्देहस्याऽऽत्मतापत्तेरहंकारस्यापि सुषुप्तावदर्शनाच्चाऽप्रदर्श्यं गूढं मेवात्मास्त्वित्याशंक्याह को द्युतिमानिति सुषुप्तावात्माभावे सुखमहमस्वाप्नेन किंचिद
वेदि षमिति सुषुप्तिकालीन सुखाज्ञानयोरननुमृतयोः परामर्शायोगात् तदनुभवश्च न तदात्मा प्रकाशास्त्वित्वमंतरेण संभवतीति अरितगूढसाक्षी आत्मा सद्रूप इति भावः अस्तु तर्ह्यहं साक्षी पुरु
षांतस्स्य पुरुषांतरे हं सुखीत्यादिव्यवहाराभावात्प्रतिशरीरं भिन्नः केशकर्मविपाकाराथैरपरामृष्टात्पुरुषविशेषादीश्वराच्च विलक्षणो दं धर्मोक्षादिभागीत्याशंक्याह कृष्णात्कृष्णतरश्चक इति
शब्दादिहीनत्वात्परमार्थे प्रधानं अतिसूक्ष्मं व्यवहारत एव वस्तुतस्तु त्रिगुणात्मत्वेन संहतात्तस्मादसंहतः पुरुष एव सूक्ष्मः नाहिततोऽपि सूक्ष्म ईश्वर इति पातं जला अप्यभ्युपगच्छंति श्रुतिश्च नान्योतो
स्ति द्रष्टेति द्रष्टृतरां निषेवतीति न साक्षिणो न्यः कश्चिदात्मास्तीत्यर्थः बंधमोक्षादिव्यवहारात्तु तर्कमते श्रोत्रैव येषु उपाधिभेदात् शब्दग्रहव्यवहार इव द्वाविष्यति केशादिसंबंधस्तु वास्तवः कस्या
पि नास्तीति नात्मभेदो नात्मचोऽनीश्वरत्वं चास्तीति सर्वमनदद्यं कृष्णात्कृशादित्यर्थः कृशोऽनीश्वर इति कनप्रत्ययात्तस्येदं रूपं कृष्ण इति १७ दिव्याभिः श्रौतीभिः उपपत्तिभिर्युक्तिभिः
१८ मायाभिः यदक्षरं पंचविधं समेतीत्यादिभिर्मन्त्रैः तत्प्रदिष्टाभिः तेन परमात्मनानिश्चितरूपेण निर्दिष्टाभिः तथाच श्रुतिः अस्य महतो भूतस्य निश्चितमेतद्यदस्येदो यजुर्वेद इत्यादि १९
२० २१ भवति आविर्भावाति २२

आविर्भावकालेप्ययं आषाढीमारभ्यकार्तिकीपर्यंतं स्वपितृति त्याह यत्रैव नमिति ॥ २३ ॥ यज्ञगतिर्यज्ञप्राप्यलोकः ॥ २४ ॥ शरदिप्रवृत्तो यज्ञो शरदिवाजपेयेन यजेतेत्यादि श्रुतेर्वाजप
यादिर्यस्येति यज्ञप्रवृत्तावेवायं प्रतिबुध्यते न त्वयज्ञस्येत्यर्थः ॥ २५ ॥ अतएव वार्षिकं वर्षतो भवं इदं चक्रं यज्ञवर्जनरूपोजरुधर्मः भाद्रपदीमारभ्य शरदिपितृयज्ञादीनां प्रवृत्तिदर्शनात्
॥ २६ ॥ विष्णोः प्रबोधे यज्ञो निमित्तमित्युक्तम् निद्रायां निमित्तमाह याहीति गह्वरा तमो मयी अकस्मात् निर्निमित्तम् महीक्षितां राज्ञां अन्योन्यं युध्यतां यदा विनाशस्तदा विष्णुः स्वपि
ति हिंसादिदोषोदयादित्यर्थः ॥ २७ ॥ इयमेव तामसी निशारूपेण निद्रारूपेण च सर्वान् मोहयतीत्याह तस्या इत्यादिना ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सर्वहरस्य कालस्यैवा सखी

यत्रैव न वीक्षितुं देवानशोकः सुप्तमव्ययम् ॥ ततः स्वपिति घर्मांते जागर्ति जलदक्षये २३ सहिवेदाश्च यज्ञाश्च यज्ञांगानि च सर्वशः ॥ यातु यज्ञगतिः प्रोक्ता स एष
पुरुषोत्तमः २४ तस्मिन् सुप्तेन वर्तते मंत्रपूताः क्रतुक्रियाः ॥ शरत्प्रवृत्त यज्ञो यं जागर्ति मधुसूदनः २५ तदिदं वार्षिकं चक्रं कारयत्यंबुदेश्वरः ॥ वैष्णवं कर्म कु
र्वाणः सुप्ते विष्णौ पुरंदरः २६ याह्येषा गह्वरामाया निद्रेति जगति स्थिता ॥ साऽकस्माद्वेषिणी घोरा कालरात्रिर्महीक्षिताम् २७ तस्यास्तनुस्तमोद्वारा
निशादिवसनाशिनी ॥ जीविता ह्यहरा घोरा सर्वप्राणभृतां भुवि २८ नैतया कश्चिदाविष्टो जृम्भमाणो मुहुर्मुहुः ॥ शक्तः प्रसहितुं वेगं भज्जन्निव महार्णवे २९ अत्र
जाभुवि मर्त्यानां श्रमजा वाक्यं च न ॥ सैषा भवति लोकस्यानेद्रा सर्वस्य लौकिकी ३० स्वप्रांते क्षीयते ह्येषा प्रायशो भुवि देहिनाम् ॥ मृत्युकाले च भूतानां प्राणा
त्राशयते भृशम् ३१ देवेष्वपि दधारैर्नाना न्योनारायणादृते ॥ सखी सर्वहरस्यैषा माया विष्णुशरीरजा ३२ सैषा नारायणमुखे दृष्टा कमललोचना ॥ लोकान
ल्पेन कालेन ग्रसते लोकमोहिनी ३३ एवमेषा हितायां लोकानां कृष्णवर्त्मना ॥ ध्रियते सेवनीया हि पत्येव च पतिव्रता ३४ सतया निद्रया च्छन्नस्तस्मिन् नारा
यणाश्रमे ॥ स्वपिति स्मृतदा विष्णुर्भोहयन् जगदव्ययम् ३५ तस्य वर्षसहस्राणि शयानस्य महात्मनः ॥ जग्मुः कृतयुगं चैव त्रेतचैव युगोत्तमम् ३६ स तु श
परपर्यं ते ज्ञात्वा लोकान्सुदुःखितान् ॥ प्राबुध्यत महातेजाः स्तूयमानो महर्षिभिः ३७ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ जहोहि निद्रां महजां भुक्तपूर्वामेव स्रजम् ॥ इमे ते
ब्रह्मणा सार्द्धं देवा दर्शनकाक्षिणः ३८ इमे त्वां ब्रह्मविद्वांसो ब्रह्मसंस्तववादिनः ॥ वर्द्धयंति हर्षावेशः ऋषयः संशितव्रताः ३९ एतेषां मात्मभूतानां भूतानां मात्म
भावनः ॥ शृणु विष्णो शुभावाचो भूव्योमाभ्यनिलाभसाम् ४० इमे त्वांसंस्तुनयः सहिता मुनिमंडलैः ॥ स्तुवंति देव दिव्याभिर्गेयाभिर्गीर्भिरंजसा ४१ उति
ष्ठशतपत्राक्षपद्मनाभमहाद्युते ॥ कारणं किंचिदुत्पन्नं देवानां कार्यगौरवात् ४२ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ स संक्षिप्य जलं सर्वांति मि रौघं विदारय ॥
उदतिष्ठ दृषीवेशः श्रिया परमया ज्वलन् ४३

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ एवमिति हिंसा मुक्तस्यात्रादेः सम्यक्पाकः श्रमपरिहारश्चेत्यादिः तदर्थाय सेवनीयाय तद्वयं कृष्णवर्त्मना सूक्ष्ममार्गेण परमेश्वरेण ध्रियते मन्त्रिद्रयामदुदरस्थोलोकः
सर्वोपि विप्रस्यतां नित्याशयवेत्यर्थः ततः पत्यापतिव्रते सुखार्थिना तेवया ॥ ३४ ॥ एवं महानिद्राप्रसंगाद् वार्षिकीं देनं विनीचर्द्दशस्य जीवस्य निद्राप्रपंच्यतामेव महानिद्रा मनुसंधते
सखीत्यादिना ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ सूक्तो मोहो मूढ्याश्च विष्ठापूणां देवतानाम् ४० ४१ ४२ जलं अखंडानंदं संक्षिप्य उपाध्यावेशेन अल्पीकृत्यतिमिरौघं शरीरमासा विदारयन् ४३

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ कस्यदेवस्य केनार्थेन कार्यप्रयोजनं किं शास्त्रमहम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ इति हरिवंशोटीकायां पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ अ ॥ ॥
 एकाधिकेयपंचाशोऽष्टाये विष्णोर्निद्रप्यते ॥ भूमारहरणार्थाय ब्रह्मप्रार्थनमद्भुतम् ॥ १ ॥ तच्छ्रुत्वा ॥ १ ॥ कर्णो नौकापरिवर्तकरो महादंडः तस्य धारः कर्णधारस्तद्वदिति लुप्तोपमा
 ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ षड्भागपट्टभागं ॥ ५ ॥ सुकरैर्यथोचितैः करग्रहैः विशंपेण प्रयुक्तार्थाः बहुकरग्रहो हिराजा प्रजा उद्धासयन्नकोशवृद्धिकरो भवति एते तु न तथा सन्नित्यर्थः ॥ ६ ॥ अंज

सददर्शसुरान्सर्वान्समेतान्सपितामहान् ॥ विवक्षतः प्रक्षुभितान् जगदर्थे समागतान् ४४ तानुवाच हरिर्देवो निद्राविश्रांतलोचनः ॥ तत्त्वदृष्टार्थयावाचा धर्म
 हेत्वर्थयुक्तया ४५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ कुतो वो विग्रहो देवाः कुतो वो भयमागतम् ॥ कस्य वा केन वा कार्यं किं वा मयि न वर्तते ४६ किं खल्वकुशलं
 लोके वर्तते दानवोत्थितम् ॥ नृणामायासजननं शीघ्रमिच्छामि वेदितुम् ४७ एष ब्रह्मविदां मध्ये विहाय शयनोत्तमम् ॥ शिवाय भवतामर्थे स्थितः किं करवाणि
 वः ४८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि विष्णोर्योगशयनोत्थानं नाम पंचाशत्तमोऽध्यायः ५० ॥ ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा
 विष्णुगदितं ब्रह्मालोकपितामहः ॥ उवाच परमं वाक्यं हितं सर्वदिशो कसाम् ॥ १ ॥ नास्ति किंचिद्द्वयं विष्णोः सुराणामसुरांतक ॥ येषां भवानभयदः कर्णधारो र
 णेरणे २ शक्रे जयति देवेशे त्वयि चासुरसूदने ॥ धर्मे प्रयतमानानां मानवानां कुतो भयम् ३ सत्ये धर्मे च निरतान् मानवान् विगतज्वरान् ॥ नाकाले धर्मिणो मृत्युः
 शक्नोति प्रसभीक्षितुम् ४ मानवानां च पतयः पार्थिवाश्च परस्परम् ॥ षड्भागमुपभुंजानान् भयं कुर्वते मिथः ५ ते प्रजानां शुभकराः करदैरवगर्हिताः ॥ सकरै
 र्विप्रयुक्तार्थाः कोशमापूरयंत्युत ६ स्फीतान् जनपदान्सर्वान्पालयंतः क्षमापराः ॥ अतीक्ष्णदंडाश्च तुरो वर्णान् जुगुपुर्जसा ७ नोद्वेजनीया भूतानां सचिवैः
 साधुपूजिताः ॥ चतुरंगवलैर्गुप्ताः षड्गानुपभुंजते ८ धनुर्वेदपराः पर्वे सर्वे वेदेषु निष्ठिताः ॥ जयंते च यथाकालं यज्ञैर्विपुलदक्षिणैः ९ वेदानधीत्यदीक्षाभि
 र्महर्षीन् ब्रह्मचर्याया ॥ श्रीद्वैश्वमेधैः शतशस्तर्पयंति पितामहान् १० नैषामविदेत किंचित्त्रिविधं भुवि दृश्यते ॥ वैदिकं लौकिकं चैव धर्मशास्त्रोक्तमेव च ११
 ते परावरदृष्टार्था महर्षि समतेजसः ॥ भूयः कृतयुगं कर्तुं मुत्सहं तेन राधिपाः १२ तेषामेव प्रभावेण शिवं वर्षति वासवः ॥ यथार्थं च वतुर्वातविरजस्कादिशो
 दश १३ निरुत्पाता च वसुधा सुप्रचाराश्च खेग्रहाः ॥ चंद्रमाश्च सनक्षत्राः सौम्यं चरतियोगतः १४ अनुलोमकरः सूर्यस्त्वयनेद्वे च चारह ॥ हव्यैश्च विवि
 धैस्तृप्तः शुभगंधो हुताशनः १५

सासाकल्येन ॥ ७ ॥ नोद्वेजनीयाः अनुद्वेजकाः संतः षड्गुणान् नीतिशास्त्रोक्तान् संधिविग्रहयानासनद्वैधीभावसमाश्रयाख्यान् उपभुंजते सर्वे ॥ ८ ॥ ९ ॥ वेदानधीत्यमहर्षी
 न्दीक्षाभिर्नियमग्रहैः चर्यायज्ञक्रियया च ब्रह्महिरण्यगर्भाख्यं सर्वदेवतामयं तर्पयंति ॥ १० ॥ एषानृपाणाम् ॥ ११ ॥ परे अवरं च ब्रह्मणि दृष्टार्था जातप्रत्ययाः कृतयुगं पापलेशो
 नाप्यननुविद्धं कृत्स्नधर्मम् ॥ १२ ॥ यथार्थं यावत्प्रयोजनम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

एवंसम्यक्प्रवृत्तेषुविद्वेषुमखादिषु ॥ तर्पयत्सुमर्हीकृस्नानृणांकालभयंकुतः १६ तेषांज्वलितकीर्तीनामन्योन्यवशवर्तिनाम् ॥ राज्ञांबलैर्बलवतांपीडय
तैवमुधातलम् १७ सेयंभारपरिश्रान्तापीडयमानानराधिपैः ॥ पृथिवीसमनुप्राप्तानौरिवासन्नविप्लवा १८ युगांतसदृशैरूपैःशैलोच्चलितबंधना ॥ जलोत्पी
डकुलास्वेदंधारयन्तीमुदुर्मुदुः १९ क्षत्रियाणांवपुर्भिश्चतजसाचबलेनच ॥ नृणांचराष्ट्रैर्विस्तीर्णैःश्राम्यतीववसुंधरा २० पुरेपुरेनरपातेःकोटिसंख्यैर्बलैर्वृ
तः ॥ राष्ट्रेराष्ट्रेचबहवोग्रामाःशतसहस्रशः २१ भूमिपानांसहस्रैश्चतेषांचबलिनांबलैः ॥ ग्रामायुताद्यैराष्ट्रैश्चभूमिनिर्विवराकृता २२ सेयंनिरामयंकृत्वा
निश्चेष्टाकालमग्रतः ॥ प्राप्ताममालयंविष्णोभवांश्चास्याःपरागतिः २३ कर्मभूमिर्मनुष्याणांभूतिरेषाव्यथांगता ॥ यथानसीदेतत्कार्यजगत्प्रेषादिशाश्वतो
२४ अस्याहिपांडनेदोषोमहान्स्यान्मधुसूदन ॥ क्रियालोपश्चलोकानांपीडितंचजगद्भवेत् २५ श्राम्यतेव्यक्तमेवेयंपार्थिवौघप्रपीडिता ॥ सहजांयाक्षमांत्य
क्त्वाचलत्वमचलागता २६ तदस्याःश्रुतवंतःस्मृतञ्चापिभवताश्रुतम् ॥ भारावतरणार्थंहेमंत्रयामसहत्वया २७ सत्पथेहिस्थिताःसर्वेजानोराष्ट्रवर्द्धनाः
॥ नराणांचत्रयोवर्णाब्राह्मणाननुयायिनः २८ सर्वेसत्यपरंवाक्यंवर्णाधर्मपरास्तथा ॥ सर्वेवेदपराविप्राःसर्वेविप्रपरानराः २९ एवंजगतिवर्ततेमनुष्याधर्मका
रणात् ॥ यथाधर्मवधोनस्यात्तथामंत्रःप्रवर्त्यताम् ३० सतांगतिरियंनान्यधर्मश्चास्याःसुसाधनम् ॥ राज्ञांचैववधःकार्योधरण्याभारनिर्णये ३१ तदाग
च्छमहाभागसहवैमंत्रकारणात् ॥ ब्रजामोमेरुशिखरंपुरस्कृत्यवसुंधराम् ३२ एतावदुक्त्वा राजैर्द्रब्रह्मालोकपितामहः ॥ पृथिव्यासहविश्वात्माविरराममहा
श्रुतिः ३३ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिभारावतरणेएकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ बाढमित्येवसह
तैर्दुर्दिनांभोदानिःस्वनः ॥ प्रतस्थेदुर्दिनाकारःसदुर्दिनइवाचलः १ समुक्तामाणिविद्योतंसचंद्रांभोदवर्चसम् ॥ सजटामंडलंकृत्स्नं सभिभ्रच्छोषरोहरिः २

१७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ मारनिर्णयेभारस्यपरिहरणेनिमित्ते ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतिहरिवंशोदीकायांपकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वपर्यतेयाद्विपंचा
शेसमानेपुररंसदि । वरण्याभारसिन्नायाविज्ञप्तिःकरुणोदया ॥ १ ॥ बाह्दुर्दिनहेतुत्वाद्दिनोभेघस्तदाकारस्तद्वर्णः सदुर्दिनःगर्जनभेघसहितःकृत्स्नचदरम कृत्स्नसर्वाहृशसिपुहृतिमे
विषी चदयंरुजसहितविषयपादांतरेस्पष्टोऽर्थः ॥ १ ॥ २ ॥

रोमांचाः रोमणामुच्छ्रायाः तैः कृत्या उद्रता राजयोरेपाइवतद्वानस्तनद्वयमुखपर्यंतं अंचितम् रश्मिद्वारा स्वतोवापसर्पणं यस्य सः स्तनद्वयमुखांचितः ॥ ३ ॥ ४ ॥ पद्मयोनिगंतानु
 गोपुगाभीयस्यतम् ॥ ५ ॥ रत्नपर्वतं मेरुम् कामरूपिणीयथासंकल्पितं तथारूपधारिणीम् ॥ ६ ॥ दक्षसंधानतोरणारत्नखाचितबहिर्द्वाराम् ॥ ७ ॥ मनोनिर्माणचित्राढ्याम् स्वसंकल्पो
 त्यविचित्ररचनावतीम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ कुयासु द्युःस्त्रीरुदोर्दिणं बले परिबर्हिषीति दिव्यः ॥ ११ ॥ माशब्दं कुरुतेति वदन्निति शेषः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥
 सचास्योरसिविस्तीर्णे रोमांचोद्गतराजिमान् ॥ श्रीवत्सोराजतेश्रीमांस्तनद्वयमुखंचितः ३ पीतेवसानोवसने लोकानां गुरुरव्ययः ॥ हरिः सोभवदालक्ष्यः
 ससंध्याभ्रइवाचलः ३ तं व्रजंतं सुपर्णेन पद्मयोनिगतानुगम् ॥ अनुजग्मुः सुराः सर्वे तद्गतासक्तचक्षुषः ५ नातिदीर्घेण कालेन संप्राप्तारत्नपर्वतम् ॥ दृष्ट
 शुर्देवतास्तत्र तां सभां कामरूपिणीम् ६ मेरोः शिखरविन्दस्तां पयुक्तां सूर्यवर्चसा ॥ कांचनस्तंभरचितां वज्रसंधानतोरणाम् ७ मनोनिर्माणचित्राढ्यां वि
 मानशतमालिनीम् ॥ रत्नजालांतरवतीं कामगारत्नभूषिताम् ८ कृतस्नसभाकीर्णीं सर्वर्तुकुसुमोत्कटाम् ॥ देवमायाधरां दिव्यां विहितां शिवकर्मणा ९ तां ह
 ष्टमनसः सर्वे यथास्थानं यथाविधि ॥ यथानिदेशं त्रिदशा विवेशु स्ते सभां शुभाम् १० ते निपेदुर्यथोक्तेषु विमानेष्वसनेषु च ॥ मद्रासने पुपोठेषु कुथास्वास्त
 रणेषु च ११ ततः प्रभंजनो वायुर्ब्रह्मणा साधुचोदितः ॥ माशब्दमिति सर्वत्र प्रचक्रामाथ तां सभाम् १२ निःशब्दस्तिमिते तस्मिन् सभाजं त्रिदिवौकसाम् ॥
 बभाषे धरणीवाक्यं खेदात् करुणभाषिणी १३ धरण्युवाच ॥ त्वया धार्या त्वहं देव त्वया धार्यते जगत् ॥ त्वंधारयसि भूतानि भुवनानि विभर्षि च १४ यत्त्व
 या धार्यते किंचित् तेजसा च बलेन च ॥ ततस्तव प्रसादेन मया यत्नं धार्यते १५ त्वया धृतं धारयामि नाधृतं धारयाम्यहम् ॥ न हितद्विद्यते भूतं यत्त्वयानानु
 धार्यते १६ त्वमेव कुरुष्व देव नारायण युगे युगे ॥ मम भारावतरणं जगतो हितकाम्यया १७ तवैव तेजसा क्रांतां रसातलतलंगताम् ॥ त्रायस्व मां सुरश्रेष्ठ त्वमे
 व शरणं गताम् १८ दानवैः पीड्यमाना हं राक्षसैश्च दुरात्मभिः ॥ त्वामेव शरणं नित्यमुपयास्ये सनातनम् १९ तावन्मस्ति भयं भयो यावन्न त्वां ककुब्जिनम् ॥
 शरणं यामि मनसा शतशः सुपलक्षये २० अहमादौ पुराणस्य संक्षिप्ता पद्मयोनिना ॥ मां च वध्या कृतौ पूर्वमृन्मयौ द्वौ महासुरौ २१ कर्णस्रोतोद्भवौ तौ हिविष्णो
 रस्य महात्मनः ॥ महार्णवे प्रस्वपतः काष्ठकुड्यसमौ स्थितौ २२ तौ विवेश स्वयं वायुर्ब्रह्मणा साधुचोदितः ॥ दिवं प्रच्छादयंतौ तु ववृधते महासुरौ २३ वायुः
 प्राणौ तु तौ मृह्य ब्रह्मापर्यमृशच्छनैः ॥ एवं मृदुतरं मेने कठिनं वेद चापरम् २४ नामनीतु तयोश्च क्रेसविभुः सलिलोद्भवः ॥ मृदुस्त्वयं मधुर्नाम कठिनः
 कैटभोऽभवत् २५

तेजसादुष्टगजादिरूपेण ॥ १८ ॥ उपयास्ये उपायाभि ॥ १९ ॥ ककुब्जिनं धरं धरं उपलक्षये जानासि ॥ २० ॥ पुराणस्य पणस्य कार्पापणादिव्यवहारप्रवृत्तेः प्रागित्यर्थः संक्षि
 प्तासम्यग्दृष्टा असुरौ मधुकैटभौ कृताविति पाठे पिहतावित्येवार्थः ॥ २१ ॥ तयोर्दुत्पत्तिमाह कर्णेति स्रोतोद्भवौ स्वयतीति स्रोतः मलयं तदुद्भवौ संधिरार्षः विष्णुर्कर्णमलोद्भूता
 वित्यन्यत्र दृष्टम् काष्ठकुड्यसमौ अचेतनौ ॥ २२ ॥ वायुः प्राणरूपी ॥ २३ ॥ पश्येत्तत्पृथक् ॥ २४ ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ नारायणः पितामहो योस्तौ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ वर्षाणां संख्यायस्मिन् युद्धे सहस्रैः संख्या इति तत्तत् वर्षाणां संख्या सहस्रशः ॥ ३३ ॥ अथ अनंतरम् अतः
 युद्धतोस्तयोर्नारायणस्य च श्रमामावात् युद्धाय निर्विण्णाविति भावः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ विहितौ सुतौ ब्रह्मणेति शेषः ॥ ३६ ॥ स तु गृह्यते ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ कुत्र प्रजा असृजदित्यपेक्षायामाह
 तौ दैत्यौ कृतनामानौ चेतुर्बलदर्पितौ ॥ सर्वमेकार्णवं लोकं योऽङ्कामौ सुदुर्जयौ २६ तावागतौ समालोक्य ब्रह्मालोकपितामहः ॥ एकार्णवांश्च निचयेत त्रैवांतर
 धीयत २७ स पद्मे पद्मनाभस्य नाभिमध्यात्समुत्थिते ॥ रोचयामास तं गुह्यां ब्रह्मा चतुर्मुखः २८ तावुभौ जलगर्भस्थौ नारायणपितामहौ ॥ बहून्वर्षग
 णान्प्सुशयानौ न च कंपतुः २९ अथ दीर्घस्य कालस्य तावुभौ मधुकैटभौ ॥ आजग्मतुस्तमुद्देशं यत्र ब्रह्मा व्यवस्थितः ३० दृष्ट्वा तावसुरौ घोरौ महाकायौ दुरा
 सदौ ॥ ब्रह्मणा ताडितो विष्णुः पद्मनालेन वैतदा ॥ उत्पताताथ शयनात्पद्मनाभो महाद्युतिः ३१ तद्युद्धमभवद्दोरंतयोस्तस्य च वैतदा ॥ एकार्णवेतदालोके त्रै
 लोके जलतांगते ३२ तदा भूतमुलं युद्धं वर्षसंख्या सहस्रशः ॥ न च तावसुरौ युद्धे तदा श्रममवापतुः ३३ अथातो दीर्घकालस्य तौ दैत्यौ युद्धदुर्मदौ ॥ ऊचतुः
 प्रीतमनसौ देवं नारायणं हरिम् ३४ प्रीतौ स्वस्त्ययुद्धेन श्लाघ्यस्त्वं मृत्युरावयोः ॥ आवां जहिन यत्रोर्वीसालिलेन परिष्ठिता ३५ हतौ च तव पुत्रत्वं प्रमुखावः सु
 शोभत ॥ यो ह्यावां युधि निर्जेता तस्यावां विहितौ सुतौ ३६ स तु गृह्यते मृधेदोर्म्यं दैत्यौ तावमप्यपीडयत् ॥ जग्मतुर्निधनं चापितावुभौ मधुकैटभौ ३७ तौ हतौ
 चाष्टौ तोयवपुर्म्यं कृतांगतौ ॥ मेदोमुचतुर्दैत्यौ मध्यमानौ जलोर्मिभिः ३८ मेदसा तज्जलं व्यासं ताभ्यामंतर्दधेनघः ॥ नारायणश्च भगवानसृजत्स पुनः प्रजाः
 ३९ दैत्ययोर्मेदसाच्छन्ना मोदिनी तिततः स्मृता ॥ प्रभावात्पद्मनाभस्य शाश्वती जगती कृता ४० वाराहेण पुराभूत्वा मार्कण्डेयस्य पश्यतः ॥ विषाणेनाहमेकेन
 तोयमध्यात्समुद्धृता ४१ कृताहं क्रमता भूयस्तदा युष्माकमग्रतः ॥ बलेः सकाशाद्दैत्यस्य विष्णुना प्रभविष्णुना ४२ सांप्रतं स्विद्यमानाहमेनमेव गदाधरम् ॥
 अनाथा जगतो नाथं शरण्यं शरणं गता ४३ अग्निः सुवर्णस्य गुरुर्गवांसूर्यो गुरुः स्मृतः ॥ नक्षत्राणां गुरुः सोमो मम नारायणो गुरुः ४४ यदहं धारयाम्येकाजग
 त्स्थावरजंगमम् ॥ मायाघृतं धारयते सर्वमेतद्गदाधरः ४५ जामदग्न्येन रामेण भारावतरणे प्सया ॥ रोषा त्रिःसप्तकृत्वो हं क्षत्रियैर्विप्रयोजिता ४६ सांभिवे
 द्यां समारोप्य तर्पितान् पशोणितैः ॥ भार्गवेण पितुः श्राद्धे कश्यपाय निवेदिता ४७ मांसमेदोस्थिदुर्गंधादिग्धाक्षत्रियशोणितैः ॥ रजस्वले वयुवतिः कश्यपं समु
 पस्थिता ४८ समां ब्रह्मर्षिरप्याह किमुर्वित्वमवाङ्मुखी ॥ वीरपत्नी वतमिदं धारयंती विषीदसि ४९ साहं विज्ञापितवती कश्यपं लोकभावनम् ॥ पतयो मे हता
 ब्रह्मन् मार्गवेण महात्मना ५०

दैत्ययोरिति ॥ ४० ॥ विषाणेन दंष्ट्राग्रेण ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ गुरुः कारगं गवां इतीनां ॥ ४४ ॥ एतत्सर्वमया सहितम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ समारोप्य रणस्तं मामिति शेषः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥
 वीरस्य रणे हतस्य पत्नी तस्या व्रतं सद्यो हतमर्तुं कायारूपं इति यावत् ॥ ४९ ॥ ५० ॥

वारपिबुलोकं आत्मानं वेति शेषः ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ मनवेश्राद्धदेवाय ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ सयेहेतुमितिसंबंधः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ अवरोहव्यः उता
रणीयः ॥ ६० ॥ इति हरिवंशोटीकायां द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ॥ ॥ त्रिपंचाशत्तमेऽध्याये कृतमंशावतारणम् ॥ देवोक्तैर्विष्णुनादिष्टैर्यथायोग्यत उच्यते
॥ १ ॥ तेश्रुत्वा तदं कृत्यं पृथिव्या प्रयाजनस्य साधकं कार्यम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ पार्थिवं पृथिवीहितं कार्यं प्रयोजनं कार्यं अवश्यकर्तव्यं ॥ ८ ॥ ९ ॥

साहं विहीना विक्रांतैः क्षत्रियैः शस्त्रातेभिः ॥ विधवा शून्यनगरान धारयितुमुत्सहे ५१ तन्मह्यं दीयतां भर्ता भगवंस्त्वत्समो नृपः ॥ रक्षेत्स ग्रामनगरां यो मां
सागरमालिनीम् ५२ स श्रुत्वा भगवान्वाक्यं बाढमित्यब्रवीत्प्रभुः ॥ ततो मां मानवेन्द्राय मनवे सप्रदत्तवान् ५३ सामन्तप्रभवं दिव्यं प्राप्येक्ष्य कुकुलं नृपम् ॥
विपुलेनास्मिकालेन पार्थिवात् पार्थिवंगता ५४ एवं दत्तास्मि मनवे मानवेन्द्राय धीमते ॥ भुक्ताराजसहस्रैश्च महर्षिकुलसंमितैः ५५ बहवः क्षत्रियाः शूरा मां जे
त्वादिव माश्रिताः ॥ ते च कालवशं प्राप्य मर्येव प्रलयंगताः ५६ मल्लते विग्रहा लोके वृत्तावर्तत एव च ॥ क्षत्रियाणां बलवतां संग्रामेष्वनिवर्तिनाम् ५७ एतद्यु
ष्मत्प्रवृत्तेन देवेन परिपाल्यते ॥ जगद्धितार्थं कुरुतराज्ञां हेतुरणं क्षये ५८ यद्यस्ति मयि कारुण्यं भारशैथिल्यकारणात् ॥ एकश्चक्रधरः श्रीमान् भयं मे प्रयच्छतु
५९ यमहं भारसंतप्तासं प्राप्ताशरणार्थिनी ॥ भारो यद्यवरोहव्यो विष्णुरेष ब्रवीतु माम् ॥ ६० ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुट्टरिवंशपर्वणि द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः
॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तेश्रुत्वा पृथिवीवाक्यं सर्व एव दिवौकसः ॥ तदर्थं कृत्यं संचित्य पितामहमथाब्रुवन् १ भगवन् रहि
यतामस्याघरण्या भारसंततिः ॥ शरीरकर्ता लोकानां त्वंहिलोकस्य च श्वरः २ यत्कर्तव्यं महेंद्रेण यमेन वरुणन च ॥ यद्वा कार्यं धनेशेन स्वयं नागायणेन वा ३
यद्वा चंद्रमसा कार्यं भास्करेणानिलेन वा ॥ आदित्यैर्वसुभिर्वापि रुद्रैर्वा लोकभावनैः ४ अश्विभ्यां देववैद्याभ्यां साध्वैर्वा त्रिदशालयैः ॥ बृहस्पत्युशनाभ्यां वा
कालेन कलिनापि वा ५ महेश्वरेण वा ब्रह्मना विशाखेन गुहेन वा ॥ यक्षराक्षसगंधर्वैश्चारणैर्वा महोरगैः ६ पतंगैः पर्वतैश्चापि सागरैर्वा महोर्निभिः ॥ गंगासुखाभि
र्दिव्याभिः सरिद्धिर्वासुरेश्वर ७ क्षिप्रमाज्ञापय विभो कथमंशः प्रयुज्यताम् ॥ यदि ते पार्थिवं कार्यं कार्यं पार्थिवविग्रहे ८ कथमंशावतरणं कुर्मः सर्वे पितामह ॥
अंतरिक्षगता ये च पृथिव्यां पार्थिवाश्च ये ९ सदस्यानां च विप्राणां पार्थिवानां कुलेषु च ॥ अयोनिजाश्चैव तनूः मृजामो जगतीतले १० सुराणामेव कार्याणां श्रु
त्वैतन्निश्चितं मतम् ॥ देवैः परितृतः प्राहवाक्यं लोकपितामहः ११ रोचते मे सुरश्रेष्ठायुष्माकमपि निश्चयः ॥ सृजध्वं स्वशरीरांशास्ते जसात्मसमान् भुवि १२
सर्व एव सुरश्रेष्ठास्ते जोभिरवरोहत ॥ भावयंतो भुवं देवां लिब्ध्वा त्रिभुवनश्रियम् १३ पार्थिवे भारतेंव शो पूर्वमेवा विजानता ॥ पृथिव्यां संभ्रममिमं श्रूयतां यन्म
याकृतम् १४ समुद्रे हं पुरा पूर्वे लामासाद्य पश्चिमाम् ॥ आसेसाद्धं तनूजेन कश्यपेन महात्मना १५

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अवरोहत अवतारं कुरुत भावयंतः पालयंतः ॥ १३ ॥ पार्थिवे पृथिवीस्थे वंशे पृथिव्यां यत्तमयाकृतं तच्छ्रूयतां कीदृशेन इमं सभ्रमं भूमेर्भ्यां विजानतो तिसं
बंधः ॥ १४ ॥ तनूजेन पुत्रेण सह कथामिः कथाप्रसंगानि मित्तम् आसे उपविष्टोऽभूव मिति द्वयोरन्ययः ॥ १५ ॥

इतिवृत्तैरितिहासैःपुनैर्गुणवद्भिः ॥ १६ ॥ समुद्रःपूर्तिमान् ॥ १७ ॥ स्थावररूपेण विषमांगतिकुर्वन्नतोयवाससातोयवत्श्वेतेनवाससायादोगणाकारंविशिष्टंचित्रंयस्मिन्नतेन ॥ १८ ॥
 पञ्चसस्यावररूपस्यविषमवतिनिमित्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥ शांतोसीत्यशातेपिविरुद्धलक्षणयाउरहासः ॥ २१ ॥ २२ ॥ सकारणाभारावतारणनिमित्तवतीम् ॥ २३ ॥
 ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ देवदेवानाकरादीनाम् ॥ २८ ॥ विधेयात्माआज्ञाकारी अशपः शापंदत्तवानसि ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

कथाभिःपूर्ववृत्ताभिलोक्येदानुगामिभिः ॥ इतिवृत्तैश्चबहुभिःपुराणप्रभवैर्गुणैः १६ कुर्वतस्तुकथास्तास्तास्समुद्रःसहगंगया ॥ समीपमाजगामाशुयुक्त
 स्तौयदमारुतैः १७ सर्वाचिविषमांकुर्वन्नगतिवेगतंरंगिणीम् ॥ यादोगणवेचित्रणसंच्छन्नस्तायवाससा १८ शंखमुक्तामलतनुःप्रवालदुमभूषणः ॥ यु
 क्त्वाश्वद्रमसापूर्णसाग्रगंभीरानिःस्वनः १९ समापरिभवन्नेवस्वविलासमतिक्रमन् ॥ क्लेदयामासचपलैलावणैरंबुविस्त्रवैः २० तंचदेशंव्यवसितःसमुद्रोद्भिर्विष
 दितुम् ॥ उक्तःसंरब्धयावाचाशांतोसीतिमयातदा २१ शांतोसीत्युक्तमात्रस्तुतनुत्वंसागरोगतः ॥ संहतोर्भितरंगौघःस्थितोराजश्रियाज्वलन् २२ मू
 यश्चैवमयाशप्तःसमुद्रःसहगंगया ॥ सकारणांमर्तिकृत्वायुष्माकंहितकाम्यया २३ यस्मात्त्वंराजतुल्येनवपुषाममुपस्थितः ॥ गच्छार्णवमहीपालोराजैवत्वं
 मविष्यासि २४ तत्रापिसहजांलीलांधारयन्स्वेनतेजसा ॥ भविष्यासि नृणांभर्ताभारतानांकुलोद्भवः २५ शांतोसीतिमयोक्तस्त्वंयच्चासितनुतांगतः ॥
 सुतनुर्यशसालोकेशंतनुस्त्वंमविष्यासि २६ इयमप्यायतापांगीगंगासर्वांगशोभना ॥ रूपिणीचसरिच्छेष्टातत्रत्वामुपयास्यति २७ एवमुक्तस्तुमांशुब्धःसो
 भिवीक्ष्यार्णवोऽब्रवीत् ॥ मांप्रभोदेवदेवानांकिमर्थंशप्तगनामि २८ अहंतवविवेयात्मात्वत्कृतस्त्वत्परायणः ॥ अत्रपोऽसदृशैर्वाक्पैरात्मजमांकेमात्मना २९
 भगवंस्त्वत्प्रसादेनवेगात्पर्वणिवर्द्धितः ॥ यद्यहंचलितोब्रह्मन्कोत्रदोषोममात्मनः ३० क्षिप्ताभिःपवनैराद्भिःस्पृष्टोयद्यसिपर्वणि ॥ अत्रमेकिंनुभगवन्विद्यतेशा
 पकरणम् ३१ उद्धूतश्चमहावातैःप्रवृद्धैश्चबलाहकैः ॥ पर्वणाचेंदुयुक्तेनत्रिभिःक्षुब्धोस्मिकारणैः ३२ एवंयद्यपराद्धोहंकारणैस्त्वत्प्रकल्पितैः ॥ क्षंतुमर्हसि
 मेवमन्त्राप्रोयंविनिवर्त्यताम् ३३ एवंमयिनिरालंबेशापाच्छिद्येलतांगते ॥ कारुण्यंकुरुदेवेशप्रमाणंयद्यवेक्ष्यसे ३४ अस्यास्तुदेवगंगायागांगतायास्त
 दाहया ॥ ममदोषाददोषायाःप्रसादंकर्तुमर्हसि ३५ तमहंशृङ्गयावाचामहार्णवमथालुवम् ॥ अकारणज्ञंदेवानांत्रस्तंशापानलेनतम् ३६ शांतिं
 जनमेतव्यंप्रसन्नोस्मिमहोदधे ॥ शापोस्मिन्सरितानाथभविष्यंशृणुकारणम् ३७ त्वंगच्छभारतेवंशेस्वंदेहंस्वेनतेजसा ॥ आधत्स्वसरितानाथत्यक्तमेमां
 सामर्षितनुम् ३८ महोदधेमहीपालस्तत्रराजश्रियावृतः ॥ पालयंश्चतुरोवर्णानरंस्यसेसाललेश्वर ३९

मार्गशरणतोपेक्षायादोषप्रतिपादकंवेदं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तेजसात्यक्त्वेतिसंबंधः योगबलेनाविमज्येत्यर्थः आधत्स्वगर्भेइतिशेषः ॥ ३८ ॥

४० तद्विदंस्तेनपराधमाप्तिमानुषयोनिजंडु संविस्मरिष्यसि तत्रस्यसुखास्वादनं ४१ प्राजापत्येनवैवाहिकेन ४२ ४३ विभावसोरमेः तुल्यगुणान्नतद्वच्छोकप्रीतिकरान् ४४ तनुंषुप्यशरीरम् ४५ ४६ ४७ परिलंबतेभवंश्रयते ४८ सृष्टायांसंगतायांभर्यायांसत्यवतीसंज्ञायाम् द्वितीयाभीष्मापेक्षयातनुः पुत्रः चित्रांगदस्यपूर्वमेवमृतत्वादगणना ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ विविक्तानिविजनानि पुरादीन्तेषामोघोयस्यांसाविविविक्तपुरराष्ट्रौघा शैथिल्यानिर्बलत्वम् ५५ ५६ शंकरस्यांशः अश्वत्यामा ५७ अंतकप्रतिमे

इयंचतेसरिच्छेष्टाविभ्रतीरूपमुत्तमम् ॥ तत्कालंरमणीयांगिगंगापरिचरिष्यति ४० अनयासहजाद्व्यामोदमानोममाज्ञया ॥ इमंसालिलसंक्लेशंवेस्मरि
ष्यसि सागर ४१ त्वरताचैवकर्तव्यंत्वयेदंममशासनम् ॥ प्राजापत्येनविधिनांगंगयासहसागर ४२ वसवःप्रच्युताःस्वर्गात्प्रविष्टाश्चरसांतलम् ॥ तेषामु
त्पादनार्थायत्वमयाविनियोजितः ४३ अष्टौतान्जान्हवीगर्भानपत्यार्थंदधात्वियम् ॥ विभावसोस्तुल्यगुणान्सुराणांप्रीतिवर्द्धनान् ४४ उत्पाद्यत्वंवसूनशी
घ्नं कृत्वाकुरुकुलंमहत् ॥ प्रवेष्टासितनुंत्यक्त्वापुनःसागरसागरीम् ४५ एवमेतन्मयापूर्वाहितार्थंवःसुरोत्तमाः ॥ भविष्यंपश्यताभारंपृथिव्याःपार्थिवात्मकम्
४६ तदेषशंतनोर्वेशःपृथिव्यांरोपितोमया ॥ वसवोयेचगंगायामुत्पन्नास्त्रिदिवौकसः ४७ अद्यापिभुविगांगेयस्तत्रैववसुरष्टमः ॥ सप्तेमेवसवःप्राप्ताःसएकः
परिलंबते ४८ द्वितीयायांसमृष्टायांद्वितीयाशंतनोस्तनुः ॥ विचित्रवीर्योद्युतिमानासीद्राजाप्रतापवान् ४९ वैचेय्वीर्योद्भावेवंपार्थिवौभुविसांप्रतम् ॥
घृतराष्ट्रश्चपांडुश्चविख्यातौपुरुषर्षभौ ५० तत्रपांडोःश्रियाजुष्टेद्वेभार्येसंबभूवतुः ॥ शुभेकुंतीचमाद्रीचदेवयोषोपमेतुते ५१ घृतराष्ट्रस्यराज्ञस्तुभार्यैका
तुल्यचारिणी ॥ गांधारीभुवि विख्याताभर्तुर्नित्यंव्रतेस्थिता ५२ तत्रवंशाविभज्यंतांविपक्षाःपक्षएवच ॥ पुत्राणांहितयोराज्ञोर्भविताविग्रहोमहान् ५३
तेषांविमर्देदायाद्येनृपाणांभविताक्षयः ॥ युगांतप्रतिमंचैवभविष्यतिमहद्भयम् ५४ सबलेपुनरेंद्रेषुशतितयस्त्विदरेतरम् ॥ विविक्तपुरराष्ट्रौघाक्षितिःशैथि
ल्यमेव्यति ५५ द्वापरस्ययुगस्यांतिमयादृष्टंपुरातनम् ॥ क्षयंयास्यंतिशस्त्रेणमानवैःसहपार्थिवाः ५६ तत्रावशिष्टान्मनुजान्सुप्तान्निशि विचेतसः ॥ धक्ष्यते शं
कस्यांशःपावकेनास्त्रतेजसा ५७ अंतकप्रतिमेतस्मिन्निवृत्तेकूरकर्मणि ॥ समाप्तमिदमारुघास्येतृतीयंद्वापरंयुगम् ५८ महेश्वरांशेपमृतेततोमहेश्वरंयु
गम् ॥ शिष्यंप्रवर्ततेपश्चाद्युगंदारुणदर्शनम् ५९ अधर्मप्रायपुरुषंस्वल्पधर्मप्रतिग्रहम् ॥ उत्सन्नसत्यसंयोगंवर्द्धितानृतसंचयम् ६० महेश्वरंकुमारंचद्वौ
चदेवौसमाश्रिताः ॥ भविष्यंतिनराःसर्वलोकेनस्थविरायुषः ६१ तदेषनिर्णयःश्रेष्ठःपृथिव्यांपार्थिवांतकः ॥ अंशावतरणंसर्वसुराःकुरुतनाचिरम् ६२ धर्म
स्यांशस्तुकुंत्याविमाद्र्यांचविनियुज्यताम् ॥ विग्रहस्यकलिमूलंगांधार्यांविनियुज्यताम् ६३

दस्यांतगुल्ये ५८ महेश्वरांशेविष्णवंशे श्रीकृष्णेपमृतेवैकुण्ठगतेसाति महेश्वरौद्रंयुगंशिष्यंकलिः ५९ ६० महेश्वरंकुमारंस्कंदम् ६१ ६२ धर्मस्येति धर्मपक्षीयाणांग्रहणंकलिरि
तितत्पराणांरक्षा ६३

६४ योनिःस्थानं निष्ठा मरणं तदर्थः नैष्ठिकः ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ पूर्व आदिपर्वणि ७० क्षीरिकावृक्षः राज्ञीवृक्षः तद्वत्पुष्टाः वज्रसंहननाः दृढांगाः ७१ ओघबलाः महाप्रवा
हबलाः ७२ ७३ ७५ ७५ ७६ नारायणे इति भगवन्लोकान्पाहीत्युक्त्वेत्यर्थः ७७ हितेश्वरः हिते समर्थः ७८ ७९ इति हरिवंशे टीकायां त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५३ ॥ चतु पञ्चाशकेऽध्यायेव
तारायास्यमूलले । श्रीविष्णुप्रतिदेवर्षेर्वाक्यमद्भुतमुच्यते १ यथानयं यथान्यायम् अंशावतरणे वृत्ते सति नारदः प्रत्यदृश्यते तिष्ठस्थेनान्वयः १ धर्मस्य भागे युधिष्ठिरशक्रस्यार्जुने पवन
एतौ पक्षौ भविष्यंति राजानः कालचोदिताः ॥ जातरागाः पृथिव्यर्थे सर्वे संग्रामलालसाः ६४ गच्छत्वियं वसुमती स्वां योनिं लोकधारिणी ॥ मृष्टोयं नैष्ठिको राजा
मुपायोलोकविश्रुतः ६५ श्रुत्वा पितामहवचः सा जगाम यथागतम् ॥ पृथिवी सहकालेन वधाय पृथिवीक्षिताम् ६६ देवानचोदय द्रुह्यानि ग्रहार्थे सुरादिषाम् ॥
नरंचैव पुराणर्षि शेषं च धरणीधरम् ६७ सनत्कुमारं साध्यांश्च सुरांश्चाग्निपुरोगमान् ॥ वरुणं च यमं चैव सूर्या चंद्रमसौ तदा ६८ गंधर्वाप्सरसश्चैव रुद्रादित्या
स्तथाश्विनौ ॥ ततोऽंशानवर्निदेवाः सर्व एवावतारयन् ६९ यथा ते कथितं पूर्वमंशावतरणं मया ॥ अयोनिजा योनिजाश्च ते देवाः पृथिवीतले ७० दैत्यदानव
हंतारः संप्रुताः पुरुषेश्वराः ॥ क्षीरिकावृक्षसंकाशा वज्रसंहननास्तथा ७१ नागा युतबलाः केचित् केचिदोघबलान्विताः ॥ गदापरिघशक्तीनां संधाः परिघबाहवः
७२ गिरिशृंगप्रहर्तारः सर्वे परिघयोधिनेः ॥ वृष्णिवंशसमुत्पन्नाः शतशोथसहस्रशः ७३ कुरुवंशे च ते देवाः पंचालेषु च पार्थिवाः ॥ याज्ञिकानां समृद्धानां ब्राह्म
णानां च योनिषु ७४ सर्वास्त्रज्ञा महेश्वासा वेदव्रतपरायणाः ॥ सर्वर्द्धिगुणसंपन्ना यज्वानः पुण्यकर्मिणः ७५ आचालयेयुर्ये शैलान् रुद्राभिर्द्युर्महीतलम् ॥
उत्पतेयुरथा कशंक्षोभयेयुर्महोदाधिम् ७६ एवमादिश्यतान् ब्रह्माभूतभव्यभवत्प्रभुः ॥ नारायणे समावेश्य लोकान् शांतिमुपागमत् ७७ भूयः शृणु यथाविष्णु
स्वतीर्णो महीतले ॥ प्रजानां विहितार्थाय प्रभुः प्राणिहितेश्वरः ७८ ययातिवंशजस्याथ वसुदेवस्य धीमतः ॥ कुले पूज्येयशस्कुर्मज्जेनारायणः प्रभुः ॥
॥ ७९ ॥ ॥ इति श्रीम० खि० हरिवंशपर्वणि त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ कृतकार्ये गते काले जगत्या च यथान
यं ॥ अंशावतरणे वृत्ते सुराणां भारते कुले १ भागेऽतीर्णे धर्मस्य शक्रस्य पवनस्य च ॥ अश्विनोर्देवभिषजोर्भागे वैभास्करस्य च २ पूर्वमेवावनिगते भागे देवपुरो
धसः ॥ वसूनामष्टमे भागे प्रागेव धरणीगते ३ मृत्योर्भागे क्षितिगते कलेर्भागे तथैव च ॥ भागेशु क्रस्य सोमस्य वरुणस्य च गांगते ४ शंकरस्य गते भागे मित्रस्य ध
नदस्य च ॥ गंधर्वो रगयक्षाणां भार्गाशेषु गतेषु च ५ भागेष्वेतेषु गगनादवतीर्णेषु मेदिनीम् ॥ तिष्ठन्नारायणस्यांशे नारदः समदृश्यत ६ ज्वलिताग्निप्रतीका
शोवा लार्कसदृशेक्षणः ॥ सव्यापवृत्तं विपुलं जटामंडलमुद्रहन् ॥ चंद्रांशुशुक्ले वसने वसानो रुक्मभूषितः ७

स्य भीमसेने अश्विनोर्नकुलसहदेवरूपे भागे मास्करस्य कर्णे २ देवपुरोधसो बृहस्पतेर्द्रोणे वसूनामष्टमे भीष्मे ३ मृत्योर्यमस्य विदुरे कलेर्दुर्योधने सोमस्याभिमन्यौ शुकस्य मूरिश्रवासे वरु
णस्य मुतापुषे पर्वाशातनये ४ शंकरस्याश्वत्थामि मित्रस्य कणिके धनदस्य पृतराष्ट्रे गंधर्वादीनां देवकोग्रते नदुःशासनादिषु ५ अंशे देवतापक्षे इत्यर्थः तिष्ठन् स्थितिमान् ६ सव्यापवृत्तं अम्

८९ ग्रहोपमः सूर्यादिसमः घूर्णकेत्वादिसमउत्पत्तहतेत्वादितीति १० वैरिणकिल्यासंग्रामेणकिलःक्रीडायस्यमवैरिकेलिकिलः किलशै कृपेक्रीडायांचेतिधातुरितिप्राचः लीलाकोलिके
लेतितुदिश्वः ११ १२ अवारणंकारणेनत्वयादीनत्वानिष्फलम् १३ यत्तयतःयत्तक्षत्रंदुद्धतत्त्वयिस्थितंत्वदधीनंअतःकार्यार्थःप्रयोजनसिद्धिः नृनारायणाभ्यायुक्तएवमेप्रतिभातिताभ्यां

वीणांएहीत्वामहर्तविक्षासक्तांसखाभिव ८ कृष्णाजिनोत्तरासंगोहेमयज्ञोपवीतवान् ॥ दंडकिमंडलुधरःसाक्षाच्छक्रइवापरः ९ भेताजगतिगुह्यानांविग्रहाणां
ग्रहोपमः ॥ गाताचतुर्णांवेदानामुद्गाताप्रथमर्त्विजाम् ॥ महर्षिर्विग्रहरुचिर्विद्वानर्गाधर्वकोविदः १० वैरिकेलिकिलोविप्रोब्राह्मःकलिरिवापरः ॥ देवगंधर्व
लोकनामादिवक्तामहामुनिः ११ सनारदोथब्रह्मर्षिर्ब्रह्मलोकचरोव्ययः ॥ स्थितोदेवसभामध्येसंरब्धोविष्णुमब्रवीत् १२ अंशावतरणंविष्णोर्यदिदंत्रिदशैः
कृतम् ॥ क्षयार्थंपृथिवीद्राणांसर्वमेतदकारणम् १३ यदेतत्पार्थिवंक्षत्रंस्थितंत्वामियदीश्वर ॥ नृनारायणयुक्तोयंकार्यार्थःप्रतिभातिमे १४ नयुक्तंजानतां
देवत्वयातत्त्वार्थदर्शिना ॥ देवदेवपृथिव्यर्थेप्रयोक्तुंकार्यमीदृशम् १५ त्वंह्येचक्षुष्मतांचक्षुःश्लाघ्यःप्रभवतांप्रभुः ॥ श्रेष्ठोयोगवतांगोर्गतिर्गतिमतामापि १६
देवभागान्नगतानदृष्ट्वाकिंत्वंसर्वाश्रयोविभुः ॥ वसुंधरायाःसाह्यार्थमंशंस्वंनाऽन्युयुंजसे १७ त्वयासनाथादेवांशास्त्वन्मयास्त्वत्परायणाः ॥ जगत्यांसंचरि
ष्यंतिकार्यात्कार्यतरंगताः १८ तदहंत्वस्याविष्णोप्राप्तःसुरसभाभिमाम् ॥ तत्संचोदनार्थंवैशृणुचाप्यत्रकारणम् १९ येत्वयानिहतादैत्याःसंग्रामेतारकाम
ये ॥ तेषांशृणुगतिंविष्णोयेगताःपृथिवीतलम् २० पुरीपृथिव्यामुदितामथुरानामतःश्रुता ॥ निविष्टायमुनातीरेस्फीताजनपदायुता २१ मधुनर्मिमहा
नासीद्दानवोयुधिदुर्जयः ॥ त्रासनःसर्वभूतानांबलेनमहतान्वितः २२ तस्यतत्रमहच्चासीन्महापादपसंकुलम् ॥ घोरंमधुवनंनामयत्रासौन्यवसत्पुरा २३
तस्यपुत्रोमहानासीलवणोनामदानवः ॥ त्रासनःसर्वभूतानांमहाबलपराक्रमः २४ सतत्रदानवःक्रीडन्वर्षपूगाननेकशः ॥ सदैवतगणांलोकानुद्दासयतिद
र्पितः २५ अयोध्यायामयोध्यायांरामेदाशरथौस्थिते ॥ राज्यंशासतिधर्मज्ञेराक्षसानांभयावहे २६ सदानवोबलश्लाघीघोरंवनमुपाश्रितः ॥ प्रेषयामा
सरामायदूतंपुरुषवादिनम् २७ विषयासन्नभूतोस्मितवरामरिपुश्चह ॥ नचसामंतमिच्छंतिराजानोबलदर्पितम् २८ राज्ञाराज्यव्रतस्थेनप्रजानांहितका
म्यया ॥ जेतव्यारिपवःसर्वेस्फीतविषयमिच्छता २९ अभिवेकार्द्रकेशेनराज्ञारंजनकाम्यया ॥ जेतव्यानींद्रियाण्यादौतज्जयेहिधुजयः ३० सम्यग्व
र्तितुकामस्यविशेषेणमहीपतेः ॥ नयानामुपदेशेननास्ति लोकसमोगुरुः ३१

विनानेत्यर्थः १४ ईदृशंनृनारायणहीनम् १५ अत्रहेतुमाह त्वंहीति त्वांअंतर्यामिणंविनासर्वेप्येतोनिरर्थका इत्यर्थः १६ अन्युंजसेननिगोजयसि १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४
२५ अयोध्यायांयोद्धुमशोग्यायां २६ २७ विषयस्यत्वदेशस्य आसन्नभूतः सन्निहितोस्मिरिपुश्च हप्रसिद्धंतवास्मिसाभंतंरुभीपदेशस्थितंरिपुंसामंतं २८ २९ ३०सम्यगितिलोकतएवलौ
किंकहिताहितंज्ञातुंशक्यते नतत्रशास्त्रपेक्षास्तीतिभावः ३१

जघन्यस्य श्वरस्य यत्तु मया दौआदरहीनस्येत्यर्थः ३२ मोहैर्मोहहेतुभिः अघृतिरधीरः श्वरो वा ३३ औपयिकं युक्तिमत्तमहदपि निन्द्यमेवेत्यर्थः ३४ निन्द्यत्वमेवाह वनेति ३५ त्वया त्वत्कृपापि यत्तु मोहादनिहताः रावणादयः तेन आश्रमोक्तसो व्रतिनो दूषिताः त्वदीयं व्रतोच्छेदनं दृष्ट्वा न्योपिव्रतिनो व्रतं लंघयिष्यान्ति अतो दुराचारप्रवर्तको सीति भावः ३६ तदेवाह स इति

व्यसनेषु जघन्यस्य धर्ममध्यस्य धीमतः ॥ बलज्येष्ठस्य नृपतेर्नास्ति सामंतजंभयम् ३२ सहजैर्बाध्यते सर्वः प्रवृद्धैरिन्द्रियारिभिः ॥ अमित्राणां प्रियकरैर्मोहैर
घृतिरीश्वरः ३३ यत्त्वया स्त्रीकृते मोहात्स गणो रावणो हतः ॥ नैतदौपयिकं मन्ये महद्वैकर्मकुत्सितम् ३४ वनवासप्रवृत्तेन यत्त्वया व्रतशालिना ॥ प्रहृतं राक्षसा
न किं नैषदृष्टः सतां विधिः ३५ सतामक्रोधजो धर्मः शुभानयति सद्गतिम् ॥ यत्त्वयानिहता मोहादूषिता आश्रमोक्तसः ३६ स एष रावणो घन्यो यस्त्वया व्रतचा
रिणा ॥ स्त्रीनिमित्ते हतो युद्धे ग्रम्यान् धर्मानवेक्षता ३७ यदि ते निहतः संख्ये दुर्बुद्धिरजितेन्द्रियः ॥ युध्य स्वाद्यमया सार्धं मृधेयद्यसि वीर्यवान् ३८ तस्य दू
तस्य तच्छ्रुत्वा भाषितं तत्त्ववादिनः ॥ धैर्यादसंभ्रांतवपुः सस्मितं राघवोऽब्रवीत् ३९ असदेतत्त्वया दूतभाषितं तस्य गौरवात् ॥ यन्मां क्षिपासि दोषेण वेदा
त्मानं च सुस्थिरम् ४० यद्यहं सत्पथे मूढो यदि वा रावणो हतः ॥ यदि वामे हता भार्या कातत्र परिदेवना ४१ न वाङ्मात्रेण दुष्यंति साधवः सत्पथे स्थिताः ॥ जा
मर्तिचयथा देवः सदा सत्स्वितरेषु च ४२ कृतं दूतेन यत्कार्यं गच्छत्वं दूतमाचिरम् ॥ नात्मश्लाघिषु नीचेषु प्रहरंतीह मद्भिधाः ४३ अयं ममानुजो भ्राता शत्रुघ्नः
शत्रुतापनः ॥ तस्य दैत्यस्य दुर्बुद्धेर्दृष्टे प्रतिकरिष्याति ४४ एवमुक्तः स दूतस्तु ययौ सौमित्रिणा सह ॥ अनुज्ञातो नरेन्द्रेण राघवेण महात्मना ४५ स शीघ्रयानः
संप्राप्तस्तद्दानवपुरं महत् ॥ चक्रे निवेशं सौमित्रिर्वनांते युद्धलालसः ४६ ततो दूतस्य वचनात्स दैत्यः क्रोधमूर्च्छितः ॥ पृष्ठतस्तद्वनं कृत्वा युद्धायाभिमुखः
स्थितः ४७ तदुद्धमभवदोरं सौमित्रेर्दानवस्य च ॥ उभयोरेव बालिनोः शूरयोरणमूर्द्धनि ४८ तौ शरैः साधु विसृतैरन्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ न च तौ युद्धवैमुख्यं
श्रमं वाप्युपजग्मतुः ४९ अथ सौमित्रिणा बाणैः पीडितो दानवो युधि ॥ ततः स शूलरहितः पर्यहीयत दानवः ५० स गृहीत्वा कुशं चैव देवैर्दत्तवररणे ॥ कर्षणं स
र्वभूतानां लवणो विररासह ५१ शिरोधरायां जग्राह सोंकुशेन च कर्षह ॥ प्रवेशयितुं भारब्धो लवणो राघवानुजम् ५२ सरुक्मत्सरुमुद्यम्य शत्रुघ्नः खड्गमुत्तमम् ॥
शिरश्चिच्छेदस्वद्वेन लवणस्य महामृधे ५३ सहत्वा दानवं संख्ये सौमित्रिर्मित्रवत्सलः ॥ तद्वनंतस्य दैत्यस्य चिच्छेदास्त्रेण बुद्धिमान् ५४ छित्त्वा वनंतसौमि
त्रिर्निवेशं सोऽभ्यरोचयत् ॥ भवाय तस्य देशस्य पुर्याः परमधर्मवित् ५५

३७ ३८ ३९ ४० परिदेवनाभाकंदनम् ४१ इतरेषु असत्सु ४२ ४३ ४४ सौमित्रिणा शत्रुघ्नेन सह ४५ निवेशं वसतिस्थानं ४६ ४७ ४८ ४९ ५० विररासविशिष्टं
शब्दं चकार ५१ ५२ सः शत्रुघ्नः रुक्मत्सरुं स्वर्णमुष्टिम् ५३ ५४ निवेशं निवासस्थानं नगरमिति यत्तु भवाय वृद्धये पुर्यां नगरस्य निर्माणेयः परमोधर्मस्तद्वित् ५५

॥ ५६ ॥ अहं चतुष्काः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ निविष्टविषयोध्यासितमथुराप्रदेशः ॥ ६२ ॥ महासेनपराक्रमः कार्तिकेयमुल्लवः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥
 अग्निनिवेशेनप्रकृत्या ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ क्रव्यादःमांसादोराक्षरइव ॥ ६९ ॥ जघनइवअनुजइवजातः ॥ ७० ॥ निरवग्रहोनिर्गलः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

तस्मिन्मधुवनस्थानेमथुरानाममापुरी ॥ शत्रुघ्नेनपुरामृष्टाहत्वातंदानवंगणे ५६ सापुरीपरमोदारासाह्वाकारतोरणा ॥ स्फोतागममाकीर्णसमृद्धवल
 वाहना ५७ उद्यानवनसंपन्नासुमीमासुप्रतिष्ठिता ॥ प्रांशुप्राकारवमनापरिखाकुलदेखला ५८ चयाडालककेयूराप्रासादवरकुंडला ॥ सुसंवृतद्वारवती
 चत्वारोद्गारहासिनी ५९ अरोगवीरपुरुषाहस्त्यश्वरथसंकुला ॥ अर्धचंद्रप्रतीकाशायमुनातीरशोभिता ६० पुण्यापणवतीदुर्गारत्नसंचयगर्विता ॥ क्षेत्रा
 णिसेस्यवंत्यस्याःकालेदेवश्चवर्षाते ६१ नरनारीप्रमुदितासापुरीस्मप्रकाशते ॥ निविष्टविषयश्चैवशूरसेनस्ततोऽभवत् ६२ तस्यांपुर्यामहावीर्योराजाभो
 जकुलोद्ग्रहः ॥ उग्रसेनइतिख्यातोमहासेनपराक्रमः ६३ तस्यपुत्रत्वमापन्नोयोसौविष्णोत्वयाहृतः ॥ बालनेमिर्महादैत्यःसंग्रामेतारकामयं ६४ कं
 सोनामविशालाक्षोभोजवंशविवर्द्धनः ॥ राजापृथिव्यांविख्यातःसिंहविस्पष्टविक्रमः ६५ राज्ञांभयंकरोघोरःशंकनीयोमहोक्षिताम् ॥ भयदःसर्वभूतानां
 सत्पथाद्वाह्यतांगतः ६६ दारुणाभिनिवेशेनदारुणेनांतरात्मना ॥ युक्तस्तेनैवदप्येणप्रजानांरोसहर्षणः ६७ नराजधर्माभिरतोनात्मपक्षसुखावहः ॥ नात्म
 राज्येप्रियकरश्चंडःकरुचिःसदा ६८ रुक्मस्तत्रसंभूतस्त्वयायुद्धेपराजितः ॥ क्रव्यादोवाधतेलोकानासुरेणांतरात्मना ६९ योप्यसौहयविक्रांतोहयग्री
 वइतिस्मृतः ॥ केशीनामहयोजातःसतस्यैवजघन्यजः ७० सदुष्टोहेपितपटुःकेसरीनिरवग्रहः ॥ वृंदावनेवसत्येकोनृणांमांसानिभक्षयन् ७१ अरिष्टोव
 लिपुत्रश्चक्रुद्धीवृषरूपधृक् ॥ गवामरित्वमापन्नःकामरूपीमहासुरः ७२ रिष्टोनामादितेःपुत्रोवरिष्टोदानवेपुयः ॥ सकुंजरत्वमापन्नोदैत्यःकंसस्यवाहनः ७३
 लंबोनामेतिविख्यातोयोसौदैत्येषुदर्पितः ॥ प्रलंबोनामदैत्योसौवटंभांडीरमाश्रितः ७४ खरइत्युच्यतेदैत्योधेनुकःसोसुरोत्तमः ॥ घोरतालवनदैत्यश्चर
 त्युद्रासयन्प्रजाः ७५ वाराहश्चकेशोरश्चदानवौयौमहाबलौ ॥ महौरंगगतौतौतुजातौचाणूरमुष्टिकौ ७६ यौतौमयश्चतारश्चदानवौदानवांब्रह्म ॥
 प्राग्ज्योतिषेतौभौमस्यनरकस्यपुरेतौ ७७ एतेदैत्याविनिहतास्त्वयाविष्णोनिराकृताः ॥ मानुषंवपुरास्थायवाधंतेभुविमानुषान् ७८ त्वत्कथाद्भविणः
 सर्वेत्वद्भक्तानघंतिमानुषान् ॥ तवप्रसादात्तेषांवैदानवानांक्षयोभवेत् ७९ त्वत्तस्तेविभ्यतिदिवित्वतोविभ्यतिसागरे ॥ पृथिव्यांतवविभ्यंतिना
 न्यतस्तुकदाचन ८०

॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ तवत्वत्तःविभ्यतिसागरइतिपाठेन्याख्येयम् तवत्वत्तः विभ्यंतीतिह्रस्वांतादेशः छांदसः ॥ ८० ॥

१ क्षेपाणिरसवन्त्स्या इतिपाठान्तरम् । २ कठिवाचिः सदा इतिपाठान्तरम् ।

नान्येन अनन्येन सर्वेषां मंतरात्मनेत्यर्थः त्वया हतस्य दुर्धृतस्यापित्वमेव गतिरिति भावः इतरस्य तु विवक्ष्युतस्य मेदिनी गतिस्तत्राप्यन्येन हतस्य व्युत्थितस्य दुर्धृतस्य स्वर्गातिरेव सर्ववीरसाधारणापि दुर्लभा किमु तत्त्वत्प्राप्तिः यतस्त्वयि जाग्रतियमरूपेण पातयितुं सावधाने सतीति श्लोकद्वयार्थः तस्मान्महाकाव्येन कस्त्वं तादृशान् कंसादीन् हंतुं भूमाववतारं कुरुष्वेति भावः ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ एतदेवाहतदित्यादिना ॥ ८३ ॥ अव्यक्ताः नृणां द्रष्टुं अस्पृष्टाः सुरोत्तमैरपि विष्णुत्वेन दृश्या अपि परब्रह्मभावेनादृश्यास्ते मूर्तयः शरीराणि देवास्तु तास्वदृश्यास्वेव मूर्तिषु संभविष्यंति ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ भारते मरुतवर्षे कार्यगुरुः मुरुमहत्कार्यमस्यास्तीति कार्यगुरुः आहिताभ्यादित्वात्पूर्वनिपातः चक्षुरिव सत्पथप्रकाशकः ॥ ८६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे

दुर्धृतस्य हतस्यापित्वयानान्येन श्रीधर ॥ दिवश्च्युतस्य दैत्यस्य गतिर्भवति मेदिनी ८१ व्युत्थितस्य च मेदिन्यां हतस्य नृशरीरिणः ॥ दुर्लभं स्वर्गगमनं त्वयि जाग्रतिकेशव ८२ तदा गच्छस्वयं विष्णो गच्छामः पृथिवीतलम् ॥ दानवानां विनाशाय विमृजात्मानमात्मना ८३ मूर्तयो हितवाव्यक्ता दृश्याऽदृश्याः सुरोत्तमैः ॥ तास्वदृष्टास्त्वया देवा संभविष्यांति भूतले ८४ तवावतरणे विष्णो कंसः स विनाशेऽप्यति ॥ सेत्स्यते च स कार्यार्थो यस्यार्थे भूमिरागता ८५ त्वं भारते कार्यगुरुस्त्वं चक्षुस्त्वं परायणम् ॥ तदा गच्छ हृषीकेश क्षितौ तान् जहि दानवान् ८६ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे हरिवंशपर्वणि नारदवाक्यं नाम चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ४४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा सस्मितं मधुसूदनः ॥ प्रत्युवाच शुभं वाक्यं वरेण्यः प्रभुरीश्वरः १ त्रैलोक्यस्य हितार्थाय यन्मां वदसि नारद ॥ तस्य सम्यक्प्रवृत्तस्य श्रूयतामुत्तरं वचः २ विदिता देहि नो जाता मयैते भुवि दानवाः ॥ यांचयस्तनुमादाय दैत्यः पुष्यति विग्रहम् ३ जानामि कंसं संभूतमुग्रसेनसुतं भुवि ॥ केशिनं चापि जानामि दैत्यं तुरगविग्रहम् ४ नागं कुंजलयापीडं मल्लौचाणूरमुष्टिकौ ॥ अरिष्टं चापि जानामि दैत्यं वृषभरूपिणम् ५ विदितो मे खरश्चैव प्रलंबश्च महासुरः ॥ साच मे विदिता विप्रपूतनादुहिता बलेः ६ कालियं चापि जानामि मुनाहदगोचरम् ॥ वैनतेयमग्रायस्तु यमुनाहदमाविशत् ७ विदितो मे जरासंधः स्थितो मूर्ध्नि महीक्षिताम् ॥ प्राग्ज्योतिषपुरे वापि नरकं साधुतर्क्ये ८ मानुषे पार्थिवे लोके मानुषत्वमुपागतम् ॥ बाणं च शोणितपुगे गुहप्रतिमतेजसम् ९ दत्तं बाहुसहस्रेण देवैरपि सुदुर्जयम् ॥ मय्यासक्तां च जानामि भारती महतीं घुरम् १० सर्वतश्च विजानामि यथायास्यंति ते नृपाः ॥ क्षयो भुवि मया दृष्टः शक्रलोके च सत्क्रिया ॥ एषां पुरुषदेहानामपरावृत्तदेहिनाम् ११ संप्रवेक्ष्याम्यहं योगमात्मनश्च परस्य च ॥ संप्राप्य पार्थिवं लोकं मानुषत्वमुपागतः १२ कंसादींश्चापि तान् सर्वान् वाधिष्यामि महासुरान् ॥ तेन तेन विधानेन येन यः शांतिमेष्यति १३

टीका वाचतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ पंचपञ्चाशकेऽध्याये नारदस्य वचसां त्वनं ॥ ब्रह्मणोक्तं विभोर्जन्मस्थानं चापि निरूप्यते ॥ १ ॥ नारदस्य वरेण्यः भोगमोक्षकामैर्वर्णीयः ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ पुष्यति पुष्णाति विग्रहं वैरम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ क्षय इति एषां कंसादीनां भुवि क्षयः शक्रलोके सत्क्रिया यमयाकाव्येन दृष्टा जालोचितास्त्येव अपरावृत्तः पुनर्भुवि संप्रवेक्ष्यामि अंतर्ध्यामितया बहिर्यामितया च तत्तमया मिपार्थिवं पृथिवीविकारं लोकं देहम् ॥ १२ ॥ १३ ॥

मत्तव्यं तद्वाच्यं इति वक्तव्यं १४ अंशोत्सर्गो अंशेनावतरणम् दिवौकसैरिति चार्थः १५ १६ १७ १८ १९ समुत्पाद्य उन्मूल्य महत् महात्म्यम् यश इति यावत् २० मत्तेमम २१ प्रदीयमानाः सदां कश्यपेन प्रत्यर्पमाणाः २२ गुरुणा पित्रा कश्यपेन २३ नानुजानाति न प्रत्यर्पयति २४ २५ २६ व्युत्थितस्त्यक्तमर्पादः २७ सेतवो मर्यादाः २८ क

अनुप्रविश्य योगेन तास्ताहि गतयो मया ॥ अभीषां हि सुरेन्द्राणां हंत व्यारिपवो युधि १४ जगत्पथे कृतो यो यमं शोत्सर्गो दिवौकसैः ॥ सुरदेवर्षिगंधर्वैरितश्चानु
मत्तेमम १५ विनिश्चयो हि प्रागेव नारदाय कृतो मया ॥ निवासं ननु मे ब्रह्मन्विदधातुपितामहः १६ यत्र देशे यथा जातो येन वेषेण वा वसन् ॥ तानहं समरेह न्या
तन्मे ब्रूहि पितामह १७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नासायणे मंसिद्वार्थमुपायं शृणु मे विभो ॥ भुवि यस्ते जनयिता जननी च भविष्यति १८ यत्र त्वंच महाबाहो जातः कुलक
रो भुवि ॥ यादवानां महदंशमखिलं धारयिष्यसि १९ तांश्चासुरान्समुत्पाद्य वंशं कृत्वात्मनो महत् ॥ स्थापयिष्यसि मर्यादां नृणां नन्मे निशामय २० पुरा
हिकश्यपो विष्णो वरुणस्य महात्मनः ॥ जहार यज्ञियागवैपयोदाः सुमहामखे २१ अदितिः सुरभिश्चैते द्वे भार्ये कश्यपस्य तु ॥ प्रदीयमाना गास्तास्तु नेच्छे
तां वरुणस्य वै २२ ततो मां वरुणो भ्येत्य प्रणम्य शिरसा ततः ॥ उवाच भगवान् गावो गुरुणामेह ता इति २३ कृतकार्यो हि गास्तास्तु नानुजानाति मे गुरु ॥
अन्ववर्तत भार्ये द्वे अदितिं सुरभिं तथा २४ मम सा ह्यक्षया गावो दिव्याः कामदुहाः प्रभो ॥ चरंति सागरान्सर्वान् रक्षिताः स्वेन तेजसा २५ कस्ताधर्षयेतुं शक्तो
मम गाः कश्यपादृते ॥ अक्षयं याः क्षरंत्यग्र्यं पयो देवास्तोपमम् २६ प्रभुर्वा व्युत्थितो ब्रह्मन् गुरुर्वायदिवेतरः ॥ त्वयानियं म्याः सर्वे वै त्वंहिनः परमागतेः २७
यादि प्रभवतां दंडो लोके कार्यमजानताम् ॥ न विद्यते लोकगुरो न स्युर्वै लोकसेतवः २८ यथा वास्तु तथा वास्तु कर्तव्ये भगवान् प्रभुः ॥ मम गावः प्रदीयंतां तितो गं
तास्मि साम्भ्यम् २९ या आत्मदेवता गावो या भावः सत्वमव्ययम् ॥ लोकानां त्वत्प्रवृत्तानामेकं गोब्राह्मणं स्मृतम् ३० त्रातव्याः प्रथमं गावस्त्रातास्त्रायंति तान्
द्विजान् ॥ गोब्राह्मणपरित्राणे परित्रातं जगद्भवेत् ३१ इत्यंबुपतिना प्रोक्तो वरुणेनाहमच्युत ॥ गवां कारणतत्त्वज्ञः कश्यपे शापमुत्सृजम् ३२ येनां शेन हृता
गावः कश्यपेन महर्षिणा ॥ स तेनां शेन जगति गत्वा गोपत्वमेष्याते ३३ याचसासुरभिर्नाम अदितिश्च सुरारणिः ॥ तेप्युभे तस्य भार्ये वै ते नैव सहयास्यतः ३४
ताभ्यांच सह गोपत्वे कश्यपो भुविरस्यते ॥ स तस्य कश्यपस्यांशस्तेजसा कश्यपोपमः ३५

तव्ये सर्वे स्मिन् कार्ये प्रदीयंतां दापनीयास्त्वयेत्यर्थः २९ आत्मा ब्रह्मैव देवता या साम् ३० ३१ उत्सृजं उदसृजम् ३२ कश्यपस्य कांशो नंदोऽपरो सुदेव इत्याशयेनाह येनां शेनेति गोपत्वं नंद
त्वम् ३३ तेषां तिसंधिरार्यः ३४ सप्रसिद्धोऽभ्योयस्तस्य कश्यपस्यांशः सवसुदेवगोपुगोपालेषु अधिपतित्वेन तिष्ठति ३५

॥ ३६ ॥ तस्येति अदितेरापि यशोदादेवकीमेदेन द्वे रूपे द्वे दृश्ये कश्यपवत्तु गोष्ठित्यनुवर्गात् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ वर्धयस्व वर्द्धयस्वार्थेणिच् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ त्वैते स्वात्वात् ॥ ४१ ॥ आत्मानामिति सार्द्धः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ बालत्वं त्वन्माहात्म्यानमिज्ञत्वं ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ धारयितुं गर्भं इति शेषः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ विक्रतैः पादमति

वसुदेव इति ख्यातो गोषु तिष्ठति भूतले ॥ मिरिगो वर्धनो नाम मथुरायास्त्वदूरतः ३६ तत्रासौ गोषु निरतः कंसस्य करदायकः ॥ तस्य भार्यो द्वयं जातमदितिः सुरभिश्च ते ३७ देवकीरोहिणी चेमेव सुदेवस्य धीमतः ॥ सुरभीरोहिणी देवी चादितिर्देवकीव भूत् ३८ तत्र त्वं शिशुरेवा दौ गोपालकृतलक्षणः ॥ वर्द्धयस्व महाबाहो पुरात्र विक्रमे यथा ३९ छादयित्वात्मनात्मानं मायया योगरूपया ॥ तत्रावतर लोकानां भवाय मधुसूदन ४० जयाशीर्वचनैस्त्वैते वर्द्धयंति दिवौकसः ॥ आत्मानमात्मना हित्व मवतार्य महीतले ४१ देवकीरोहिणी चैव गर्भाभ्यां परितोषय ॥ गोपकन्या सहस्राणि रमयंश्चरमेदिनीम् ४२ गाश्च लेखतो विष्णो वना निपरिधावतः ॥ वनमालापरिक्षिप्तं घन्याद्रक्ष्यंति ते वपुः ४३ विष्णो पद्मपलाशाक्ष गोपालवसतिं गते ॥ बाले त्वयि महाबाहो लोको बालत्वमेष्यति ॥ ४४ त्वद्भक्ताः पुडरीकाक्षतवचित्तवशानुगाः ॥ गोषु गोपाभविष्यंति सहायाः सततं तव ॥ वने चारयतो गाश्च गोष्ठेषु परिधावतः ४५ मज्जतो यमुनायां चरतिं प्राप्स्यंति ते त्वयि ॥ जीवितं वसुदेवस्य भविष्यति सुजीवितम् ४६ यस्त्वया तात इत्युक्तः स पुत्र इति वक्ष्याति ॥ अथ वा कस्य पुत्रत्वं गच्छेथाः कश्यपादृते ४७ काच धारयितुं शक्ता त्वां विष्णो अदितिं विना ॥ योगेनात्मसमुत्थेन गच्छ त्वं विजयाय वै ॥ वयमप्यालयांस्वान्स्वान् गच्छामो मधुसूदन ४८ वैशंपायन उवाच ॥ स देवानाम्यनुज्ञाय विविक्ते त्रिदिवा लये ॥ जमामविष्णुः स्वदेशं क्षीरोदस्योत्तरां दिशम् ४९ तत्र वै पार्वतीनामगुहामेरोः सुदुर्गमा ॥ त्रिभिस्तस्यैव विक्रतैर्नित्यं पर्वसु पूजिता ५० पुराणं तत्र विन्यस्य देहं हरिरुदारधीः ॥ आत्मानं यजयामास वसुदेव गृहे प्रभुः ॥ ५१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि पितामहवाक्यं नाम पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥

माभिरुपलब्धितास्तपवपूजिता ॥ ५१ ॥ ५१ ॥ इति श्रीमहाभारतवाक्यप्रमाणभर्यादाधुरं परबतुर्देववंशावतंसर्वागोविंदमूरिसूक्तो नीलकंठस्य कृतौ भारतभावदीपे हरिवंशार्धप्रकाशे हरिवंशपर्वणि टीकायां पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥

॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषु हरिवंशे प्रथमपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमन्महाभारतेहरिवंशांतर्गतं द्वितीयं विष्णुपर्व प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अथमहाभारतेहरिवंशेविष्णुर्व ॥ ॥ अमुष्मिन्प्रथमेध्यायेस्वर्गादभ्येत्यनारदः ॥ कंसायाकथयतस्यकृष्णान्मृत्युरितीर्यते ॥ १ ॥ ज्ञात्वेति ॥ १ ॥ प्रेषया
मास दूतमितिशेषः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ विसृज्य प्रकल्प्य ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ लघुस्वसा कनिष्ठभगिनी तवैवेतिशेषःअ
श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ज्ञात्वाविष्णुंक्षितिगतंभागांश्चन्निदिवौकसाम् ॥ विनाशशंसीकंसस्यनारदोमथुराययौ १ त्रिविष्ट
पादापतितोमथुरोपवनेस्थितः ॥ प्रेषयामासकंसस्यउग्रसेनसुतस्यवै २ सदृतःकथयामासमुनेरागमनं वने ॥ सनारदस्यागमनंश्रुत्वात्वरितविक्रमः
३ निर्जंगमासुरकंसःस्त्रपुर्याःपद्मलोचनः ॥ सददर्शातिथिंश्छाद्यंदेवाष्वीतकल्मषम् ४ तेजसाज्ज्वलनाकारंवपुषासूर्यवर्चसम् ॥ सोभिवाद्यर्वयेत
स्मैपूजांचक्रेयथाविधि ५ आसनंचाग्नेवर्णाभंविमृज्योपजहारसः ॥ निषसादासनेतस्मिन्सवैशक्रसखोमुनिः ६ उवाचचोग्रसेनस्यसुतंपरमकोपनम् ॥
पूजितोहंत्वयावीराविधिदृष्टेनकर्मणा ७ गतेत्वेवंममवचःश्रूयतांगृह्यतांत्वया ॥ अनुमृत्यादिवोलोकानहंब्रह्मपुरोगमान् ८ गतःसूर्यसखंतातविपुलंमेरु
पर्वतम् ॥ सनंदनवचंचैवदृष्ट्वाचैत्ररथंवनम् ९ आलुतंसर्वतीर्थेषुपरित्सुसहदैवतैः ॥ दिव्यात्रिधागदृष्टामेपुण्यात्रिपथगानदा १० स्मरणादेवसर्वेषामहंसांया
विभेदिनी ॥ उपस्पृष्टंचतीर्थेषुदिव्येषुचयथाक्रमम् ११ दृष्ट्वेवब्रह्मसद्वनंब्रह्मर्षिगणसेवितम् ॥ देवगंधर्वनिर्घोषैरप्सरोभिश्चनादितम् १२ सोहंकदा
चिद्देवानांसमाजेमेरुमूर्धनि ॥ संगृह्यवीणांसंसक्तामगच्छंब्रह्मणःसभाम् १३ सोहंतत्रसितोष्णीषान्नानारत्नविभूषितान् ॥ दिव्यासनगतान्देवानपश्यं
सपितामहान् १४ तत्रमंत्रयतामेवंदेवतानांमयाश्रुतः ॥ भवतःसानुगस्यैववधोपायःसुदारुणः १५ तत्रैषादेवकीयातेमथुरायांलघुस्वसा ॥ योस्याग
र्भोष्टमःकंससन्नेमृत्युर्भविष्यति १६ देवानांसतुसर्वस्वत्रिदिवस्यगतिश्चसः ॥ परंरहस्यवेदानांसतेमृत्युर्भविष्याते १७ परश्चैवापरस्तेषांस्वयंभूश्चादिवौ
कसाम् ॥ ततस्तेतन्महदूतंदिव्यंचकथयाम्यहम् १८ श्लाघ्यश्चसहितेमृत्युर्भूतपूर्वश्चतंस्मर ॥ यत्नश्चक्रियतांकंसदेवकयोर्भक्तंने १९ एषामे
त्वद्गताप्रोतिर्यदर्थंचाहमागतः ॥ भुज्यतांसर्वकामार्थाःस्वस्तितेस्तुव्रजाम्यहम् २० इत्युक्त्वानारदेयातेतस्यवाक्यंविचिंतयन् ॥ जहासोच्चैस्ततःकंसःप्रका
शदशनश्चिरम् २१ सास्मितंचैवप्रोवाचपृत्यात्तामग्रतःस्थितः ॥ हास्यःखलुसर्वेषुनारदोनविशारदः २२ नाहंभीषयितुंशक्योदेवैरपिसवासवैः ॥ आस
नस्यःशयानोवाप्रमत्तोमत्तएवच २३ योहंदोम्यामुदारभ्याक्षोभयेयंधरामिमाम् ॥ कोस्तिमांमानुषेलोकेयःक्षोभयितुमुत्सहेत् २४

न्येवुषिष्वसेतिपाठंप्रकल्प्यपितृसंबन्धिनीस्त्रसाव्यवहिबभगिनीतिव्याख्युः ॥ १६ ॥ १७ ॥ परोमोक्षःअपरःस्वर्गःतत्प्रदइत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ स्वस्तिशोभनम् ॥ ॥ २० ॥ २१ ॥
॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

कदम्बीडनम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ केलिकिलः युद्धोत्सुकः सुश्लिष्टान्निग्धान् ॥ ३० ॥ कंडूयमानः संघर्षणं जनयन् तत्रैः उपायैः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ॥ इति श्री
हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ अस्मिन् द्वितीयेऽध्याये कंसस्या कुरुतो च्यते ॥ विष्णुना योगमायायै देवकार्यानुशासनम् ॥ १ ॥ आज्ञापयत आज्ञापित
वान् संरब्धः कुदः ॥ १ ॥ प्रथमात् प्रथमं जन्म दिनं प्राप्येत्यर्थः सोऽष्टमो मूलाद्गर्भधारणादेवौषधाद्यैरुपायैर्हतव्य इत्यर्थः ॥ २ ॥ प्रच्छन्नैरंतःपुररक्षकैः ॥ ३ ॥ परिणामे दशममासादा

अद्य प्रवृत्तिदेवानामेष देवानुवर्तिनां ॥ नृपक्षिपशुसंधानां करोमि कदनं महत् २५ आज्ञाप्यतां हयः केशीप्रलंबोधेनुकस्तथा ॥ अरिष्टो वृषभश्चैव पूत
नाकालियस्तथा २६ अट्ठ्वं पृथिवीं कृत्स्नायथेष्टं कामरूपिणः ॥ प्रहरध्वंच सर्वे पुयेऽस्माकं पक्षदूषकाः २७ गर्भस्थानामपि गतिर्विज्ञेया चैव देहिनाम् ॥
नारदेन हि गर्भेभ्यो भयं न स्समुदाहृतम् २८ भवंतो हि यथा कामं मोदंतां विगतज्वराः ॥ मां च वो नाथ माश्रित्य नास्ति देवकृतं भयं २९ स तु केलिकिलो विप्रो
भेदशीलश्च नारदः ॥ सुश्लिष्टानपिलोके स्मिन् भेदयैल्लभते रतिम् ३० कंडूयमानस्स ततं लोकानटति चञ्चलः ॥ घटमानो न रेंद्राणां तत्रैवैराणि चैव हि ३१
एवं स विलपन्नेव वाङ्मात्रेणैव केवलम् ॥ विवेश कंसो भवनं दह्यमानेन चेतसा ३२ इति श्रीमहाभारते खिले पुठारिवंशे विष्णुपर्वणि नारदगमने कंसवाक्यं नाम प्रथ
मोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सोऽज्ञापयत संरब्धस्स चिवानात्मनो चितान् ॥ यत्ता भवत सर्वे वै देवक्या गर्भकृतने १ प्रथमा देवहंत व्यागर्भा
स्ते सप्त एव हि ॥ मूलादेव तु हंतव्यस्सोनर्थो यत्र संशयः २ देवकी च गृहे गुप्ता प्रच्छन्नैरभिरक्षिता ॥ स्वैरंचरंतु विश्रब्धा गर्भकाले तुरक्ष्यताम् ३ मासान्वे
पुष्पमासादीन् गणयंतु मम स्त्रियः ॥ परिणामे तु गर्भस्य शेषं ज्ञास्यामहे वयम् ४ वसुदेवस्तु संरक्ष्यः स्त्रीसनाथा सुभूमिषु ॥ अप्रमत्तैर्मम हिते रात्रावहनि चैव हि ॥
स्त्रीभिर्वर्षवरैश्चैव वक्तव्यं न तु कारणम् ५ एष मानुष्यको यत्नो मानुषैरेव साध्यते ॥ श्रूयतां येन देवा हि मद्रिधैः प्रतिहन्यते ६ मंत्रग्रामैः सुविहितैरौषधैश्च सुयो
जितैः ॥ यत्नेन चानुकूल्येन दैवमप्यनुलोम्यते ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं स यत्नवान् कंसो देवकी गर्भकृतने ॥ भयेन मंत्रयामास श्रुतार्थो नारदात्स वै ८
एवं श्रुत्वा प्रयत्नं वै कंसस्यारिष्टसंज्ञितम् ॥ अंतर्द्धानं गतो विष्णुश्चितयामास वीर्यवान् ९ सप्तेमान् देवकी गर्भान् भोजपुत्रो वाधिष्यति ॥ अष्टमे च मया गर्भकार्य
माधानमात्मनः १० तस्य चितयतस्त्वेवं पातालमगमन्मनः ॥ यत्र ते गर्भशयनाः पद्मर्भानामदानवाः ११ विक्रान्तवपुषो दीप्तास्ते मृतप्राशनोपमाः ॥ अ
मरप्रतिमायुद्धे पुत्रा वै कालनेमिनः १२

॥ ४ ॥ स्त्रीसनाथाः अंतःपुरभूमिषु वर्षवरैः न पुंसकैः वसुदेवसन्निधौ प्रसवे सति स गर्भमन्यत्र मानयति त्वये तदर्थं सोऽपि रक्षय इत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ अनुलोम्यते अनुकूलं क्रियते ॥ ७ ॥ श्रुतार्थः
ज्ञातप्रयोजनः ॥ ८ ॥ अरिष्टं अक्षेममिति संज्ञितं उत्पातरूपमित्यर्थः ॥ ९ ॥ आधानं स्थापनं ॥ १० ॥ गर्भशयनाः जलगर्भशायिनः पद्मर्भानामतः नाथाहंसः सुविक्राधो दमनोरिपुम
र्दनः ॥ क्रोधहंतेति विष्णुयाताः पद्मर्भानामदानवा इति पुराणप्रसिद्धाः ॥ ११ ॥ मृतप्राशनोपमाः देवकुल्या अमरकल्पा इत्यर्थः ॥ १२ ॥

ताततातंस्वपितामहम् लोकपितामहं ब्रह्माणम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ वरः श्रेष्ठः वरः प्रार्थितोर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वीर्युष्माभिः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ संयताः हिरण्यकशिपुशापेन निरुद्धाः ॥ २४ ॥ संदर्शसः विष्णुः ॥ २५ ॥ स्वप्नेति ब्रह्मवरदानादविनष्टरथूलदेहानामेव तेषां विष्णुमायाबलेन स्वप्नजन्मांतरप्रतिमासो हिरण्यकशिपुशापनिमित्तोल

तेताततातं संत्यज्य हिरण्यकशिपुपुरा ॥ उपासां चक्रे दैत्याः पुरालोकपितामहम् १३ तप्यमानास्तपस्तीव्रं जटामंडलधारिणः ॥ तेषां प्रीतो भवद्ब्रह्मा षड्
र्भाणां वरंददौ १४ ब्रह्मोवाच ॥ भो भोदानवशादूलस्तपसा हंसुतो वितः ॥ ब्रूतवो यस्य यः कामस्तस्य तंतं करोम्यहम् १५ ते तु सर्वे समानार्था दैत्या ब्रह्माणम्
ब्रुवन् ॥ यदि नो भगवान्प्रीतो दीयतां नो वरो वरः १६ अवध्याः स्याम भगवन्दैव ते स्तमहोरगैः ॥ शापप्रहरणैश्चैव स्वस्तिनोऽस्तु महर्षिभिः १७ यक्षगंधर्वप
तिभिस्सिद्धचारणमानवैः ॥ मा भूद्वधो नो भगवन्ददासियदि नो वरम् १८ तानुवाच ततो ब्रह्मा सुप्रीतेनांतरात्मना ॥ भवद्विर्यदिदं प्रोक्तं सर्वमेतद्भविष्यति १९
षड्भ्राणां वरंदत्त्वा स्वयं भूस्त्रिदिवंगतः ॥ ततो हिरण्यकशिपुः सरोषो वाक्यमब्रवीत् २० मामुत्सृज्य वरो यस्माद्वृतो वः पद्मसंभवात् ॥ तस्माद्वस्त्याजितः स्नेहः
शत्रुभूतांस्त्यजाम्यहं २१ षड्भ्रातृभिर्योयं वः शब्दः पित्राभिवर्द्धितः ॥ स एव वो गर्भगतान्पिता सर्वान्वधिष्यति २२ षडेव देवकी गर्भाः षड्भ्रातृमहासुराः ॥ भ
विष्यथ ततः कंसो गर्भस्थान्वो वधिष्यति २३ वैशंपायन उवाच ॥ जगामाथ ततो विष्णुः पातालं यत्र ते सुराः ॥ षड्भ्रातृसंयतास्संति जले गर्भगृहेशयाः २४
संदर्शजले गुप्तान् षड्भ्रातृगर्भसंस्थितान् ॥ निद्रया कालं रूपिण्या सर्वानंतर्हितान् स्वै २५ स्वप्नरूपेण तेषां वै विष्णुर्देहानथा विशत् ॥ प्राणेश्वरांश्च निष्कृष्य
निद्रायै प्रददौ तदा २६ तां चोवाच ततो निद्रां विष्णुः सत्यपराक्रमः ॥ गच्छ निद्रे भयोत्सृष्टा देवकी भवनांतिकम् २७ इमान् प्राणेश्वरान् गृह्य षड्भ्रातृन् दानवोत्त
मान् ॥ सर्वप्राणेश्वरांश्चैव षड्भ्रातृनाम देहिनः ॥ षड्भ्रातृदेवकी गर्भे योजयस्व यथाक्रमम् २८ जातेष्वेतेषु गर्भेषु नीतेषु च यमक्षयम् ॥ कंसस्य विफले यत्ने देव
क्याः सफले श्रमे २९ प्रसादं ते करिष्यामि मत्प्रभावमभुवि ॥ येन सर्वस्य लोकस्य देवि देवो भविष्यति ३० सप्तमो देवकी गर्भो योऽंशस्तौम्यो ममाग्रजः ॥ स सं
क्रमयितव्यस्ते सप्तमे मासि रोहिणीम् ३१ संकर्षणा तु गर्भस्य स तु संकर्षणो युवा ॥ भविष्यत्यग्रजो भ्राता मम शीतांशुदर्शनः ३२ पतितो देवकी गर्भस्सप्तमो यं
भयादिति ॥ अष्टमे मासि गर्भस्थे कंसो यत्नं करिष्यति ३३ यातुसानंदगोपस्य दयिता भुवि विश्रुता ॥ यशोदानामभद्रं ते भार्या गोपकुलोद्धवा ३४

नस्येव जात इत्यर्थः प्राणेश्वरान् जीवान् नन्वेवं स्वदेहाद्बहिर्गतैः पुरुषैर्देशांतरे स्वप्नपंचोजः प्रवृत्तस्त्यतएव प्रतीयत इति दर्शितम् तेन अस्मदृष्ट्या षड्गर्भाणां जन्मयोगमायाकृतत्वादिं ब्रज
रूपुरवव्यावहारिकं षड्गर्भदृष्ट्या तु स्वप्नमातिमासिकमिति सिद्धेर्न कश्चिदोषः ॥ २६ ॥ उत्सृष्टा आज्ञप्ता ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ देवीपूज्या ॥ ३० ॥ सप्तम इति सप्तमस्य गर्भस्य यद्य
पि सप्तमे जीवनमविरुद्धं तथापि रोहिण्युदरे प्रवेशस्तस्यां गर्भसंक्रमश्च मायाबलादेवेति ज्ञेयम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

नवमस्त्वं कृष्णमनुतस्य। अपि देवक्युदरे स्वल्पकालं प्रवेशोस्तीति सिद्धयति नवम्याभितित्वष्टम्यां कृष्णजन्मतदनंतरं देव्या इति युक्तम् एकस्यामपिरात्रौ तात्कालिकतिथिमेदं संभवत् ॥ ३५ ॥
 अभिजितो निशाया अष्टममुहूर्तस्य गर्भमोक्षं उदरात् निर्गमम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ व्यत्यासमेवाह अहमिति गर्भसंयोगे अन्योन्यव्यत्यासे ॥ ३८ ॥ निरस्यमाना आस्फाल्यमाना ॥ ३९ ॥ ४० ॥
 कनकत्संस्तुवर्णमुष्टिम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अंगजेन पिच्छेन ॥ ४५ ॥ कीर्णापरिवृता कौमारंकुमारियोग्यम् ॥ ४६ ॥ शतदृक् सहस्राक्षः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

तस्यास्त्वं नवमो गर्भः कुलेस्माकं भविष्यसि ॥ नवम्यामेव संजाता कृष्णपक्षस्य वैतिथौ ३५ अहंत्वभिजितो योगे निशायां यौवने स्थिते ॥ अर्द्धरात्रे कृष्ण्या
 मिगर्भमोक्षं यथा सुखम् ३६ अष्टमस्य तु मासस्य जातावावांततः समम् ॥ प्राप्स्यावो गर्भव्यत्यासं प्राप्ते कंसस्य नाशने ३७ अहं यशोदायास्यामित्वंदे
 विभजदेवकीम् ॥ आवयोर्गर्भसंयोगे कंसो गच्छतु मूढताम् ३८ ततस्त्वां गृह्य चरणे शिलायां पातयिष्यति ॥ निरस्यमाना गगने स्थानं प्राप्स्यसि शाश्व
 तम् ३९ मच्छरीसदृशी कृष्णा संकर्षणसमानना ॥ विभ्रती विपुलौ बाहू मम बाहूपमौ दिवि ४० त्रिशिखं शूलमुद्यम्य खड्गं च कनकत्सरम् ॥ पार्त्रां च पूर्णाम
 धुना पंकजं च सुनिर्मलम् ४१ नीलकौशेयसंवीता पीतेनोत्तरवासमा ॥ शशिरश्मिप्रकाशेन हारेणोरसिराजता ४२ दिव्यकुंडलपूर्णाभ्यां श्रवणाभ्यां विभूषिता
 ॥ चंद्रसापत्नभूतेन मुखेन त्वं विराजिता ४३ मुकुटेन विचित्रेण केशबंधेन शोभिना ॥ भुजंगभैर्भुजैर्भीमैर्भूषयंती दिशो दश ४४ अंगजेन शिखिर्वर्हेण उच्छिन्नेन
 विराजता ॥ अंगजेन मयूराणामंगदेन च भास्वता ४५ कीर्णाभूतगणैर्घोरैर्मन्त्रियोगानुवर्तिनी ॥ कौमारं वतमास्थाय त्रिदिवं त्वंगमिष्यसि ४६ तत्र त्वां शतदृ
 क्शक्रोमत्प्रदिष्टेन कर्मणा ॥ अभिषेकेण दिव्येन देवतैस्सहयोक्ष्यसे ४७ तत्रैव त्वां भगिन्यर्थे गृहीष्यति सवासवः ॥ कुशिकस्य तु गोत्रेण कौशिकी त्वं भविष्यसि
 ४८ सतेविंध्येन गश्रेष्ठे स्थानं दास्यति शाश्वतम् ॥ ततः स्थानसहस्रैस्त्वं पृथिवीं शोभयिष्यसि ४९ त्रैलोक्यचारिणी सा त्वं भुविसत्योपयाचना ॥ चरि
 ष्यसि महाभागे वरदा कामरूपिणी ५० तत्र शुंभनिशुंभौ द्वौ दानवौ न गच्छारिणौ ॥ तौ च कृत्वा मनसि मां सानुगौ नाशयिष्यसि ५१ कृत्वानुयात्राभूतैस्त्वं सुरा
 मां सवल्लिप्रिया ॥ तिथौ नवम्यां पूजां त्वं प्राप्स्यसे सपथुक्रियाम् ५२ ये च त्वां मत्प्रभावज्ञाः प्रणमिष्यंति मानवाः ॥ तेषां न दुर्लभं किंचित्पुत्रतो धनतोऽपि वा ५३
 कांतारेष्ववसन्नानां मग्नानां च महार्णवे ॥ दस्युभिर्वा निरुद्धानां त्वंगतिः परमानृणाम् ५४ त्वां तु स्तोष्यंति ये भक्त्या स्तवेनानेन वै शुभे ॥ तस्याहं न प्रणश्यामि
 सचमेन प्रणश्यामि ५५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि भारवतरणे निद्रासंविज्ञानो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ४९ ॥

सत्या अवश्यफला उपयाचनाममेदं ईप्सितं कुरु अहं त्वां पूजयिष्यामीत्येवं रूपाप्रार्थना सत्या उपयाचना यस्यां सातया ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ पुत्रतः पुत्रप्रभृतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥
 गतिः आपन्नवारयित्री ॥ ५४ ॥ अनेन वक्ष्यमाणेन तस्य स्तोतुरहं न प्रणश्यामि अदृश्यो न भवाभि सनित्यं मद्भक्तिं लभतेऽहं च तं न त्यजामीत्यर्थः ॥ ५५ ॥ इति श्रीहरिवंशे
 विष्णुपर्वणि टीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥

अस्मिन्मृत्युर्ध्यायेविष्णुनाप्रमविष्णुना ॥ आर्यास्तवउपन्यस्तोजगद्धितइतीर्यते ॥ १ ॥ आर्यास्तवनेनेनेतिप्राकृतं ॥ १ ॥ सिद्धिर्मुक्तिर्धृतिर्जीवनम् ॥ २ ॥ सिद्धसेनस्यस्कंद
स्य ॥ उग्रचारीउग्रेणकर्मणाचरतीत्युग्रचारिणीचपुंस्त्वमार्थ ॥ ३ ॥ यमस्यभगिनीमृत्युः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ छागलैर्भेषविरोधैः ॥ ८ ॥ त्रिशूलीत्यादिपुं

वेशंपायनउवाच ॥ आर्यास्तवंप्रवक्ष्यामियथोक्तमृषिभिःपुरा ॥ नारायणीनमस्यामिदेवीत्रिभुवनेश्वरीम् १ त्वंहिसिद्धिर्धृतिःकीर्तिःश्रीर्विद्यामत्र
तिर्मतिः ॥ संध्यारात्रिप्रभानिद्राकालरात्रिस्तथैवच २ आर्याकल्यायनदेवीकौशिकीब्रह्मचारिणी ॥ जननीसिद्धसेनस्यउग्रचारीमहाबला ३ जयाच
विजयाचैवपुष्टिस्तुष्टिःक्षमादया ॥ ज्येष्ठायमस्यभगिनीनीलकौशेयवासिनी ४ बहुरूपाविरूपाचअनेकविधिचारिणी ॥ विरूपाक्षीविशालाक्षी
भक्तानांपरिरक्षिणी ५ पर्वताग्रेषुघोरेषुनदीषुचगुहासुच ॥ वासस्तवमहादेविवनेषूपवनेषुच ६ शबरैर्बर्बरैश्चैवपुलिंदैश्चसुपूजिता ॥ मयूरपि
च्छजिनीलोकावक्रमसिसर्वशः ७ कुक्कुटैश्छागलैर्भेषैस्सिंहैर्व्याघ्रैस्समाकुला ॥ घंटानिनादबहुलाविध्यवासिन्यभिश्चुता ८ त्रिशूलीपट्टिश
धरामूर्यचंद्रपताकिनी ॥ नवमीकृष्णपक्षस्यशुक्लस्यैकादशीतथा ९ भगिनीबलदेवस्यरजनीवलहप्रिया ॥ आवासस्तवभूतानांनिष्ठाचपरमाग
तिः १० नंदगोपसुताचैवदेवानांविजयावहा ॥ चीरवासास्सुवासाश्चरौद्रिसंध्याचरीनिशा ११ प्रकीर्णकेशीमृत्युश्चसुरामांसबलिप्रिया ॥
लक्ष्मीरलक्ष्मीरूपेणदानवानांवधायच १२ सावित्रीचापिदेवानांमातामंत्रगणस्यच ॥ कन्यानांब्रह्मचर्यत्वंसौभाग्यंप्रमदासुच १३ अंतर्वेदचियज्ञा
नामृत्विजांचैवदाक्षिणा ॥ कर्षुकाणांचसीतेतिभूतानांधरणीतिच १४ सिद्धिःसांयात्रिकाणांतुवेलात्वंसागरस्यच ॥ यक्षाणांप्रथमायक्षीनागानां
सुरसेतिच १५ ब्रह्मवादिन्यथोदीक्षाशोभाचपरमातथा ॥ ज्योतिषांत्वंप्रभादेविनक्षत्राणांचरोहिणी १६ राजद्वारेषुतीर्थेषुनदीनांसंगमेषुच
॥ पूर्णाचपूर्णिमाचंद्रेकृत्तिवासाइतिस्मृता १७ सरस्वतीचवाल्मीकेस्मृतिर्द्वैपायनेतथा ॥ ऋषीणांधर्मबुद्धिस्तुदेवानांमानसीतथा ॥ सुरादेवीतुभूते
पुस्तूयसेत्वंस्वकर्मभिः १८ इंद्रस्यचारुदृष्टिस्त्वंसहस्रनयनेतिच ॥ तापसानांचदेवीवमरणीचाग्निहोत्रिणाम् १९ क्षुधाचसर्वभूतानांतृप्तीस्त्वंदेवते
षुच ॥ स्वाहातृप्तिर्धृतिर्मेधावसूनांत्वंवसूमती २० आशात्वंमानुषाणांचपुष्टिश्चकृतकर्मणाम् ॥ दिशश्चविदिशश्चैवतथात्यग्निशिखाप्रभा २१

स्त्वमार्थ ॥ ९ ॥ निष्ठाभरणं परमागतिर्मुक्तिः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ सीतालांगकपद्धतिः धरणीधरित्री ॥ १४ ॥ प्रथमायक्षीकुबेरमातासांयात्रिकाणांपोतवणि
जा ॥ १५ ॥ १६ ॥ राजद्वारादिषुपूर्णांलक्ष्मीरितिशेषः ॥ १७ ॥ मानसी सत्यसंकल्पात्मिकाचेतोवृत्तिः ॥ १८ ॥ १९ ॥ वसूमतीतिर्देव्यवृत्तानुरोधतः ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ व्यासप्रकल्पितं विष्णुना कृतमपि व्यासेन पद्यस्वरूपेण रचितम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि कायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ अस्मिन् चतुर्थेऽध्याये देवक्या वसुदेवतः ॥ श्रीकृष्णस्योच्चते सावज्जन्मलोकविदम्बनम् ॥ १ ॥ कृते गर्भ

शकुनीपूतनात्वं च रेवती च सुदारुणा ॥ निद्रापि सर्वभूतानां मोहिनी क्षत्रिया तथा २२ विद्यानां ब्रह्मविद्या त्वमोकारोऽथ षट् तथा ॥ नारीणां पार्वती
चत्वां पुराणां षष्ठ्यो वेदुः २३ अरुं वती च साध्वीनां प्रजापतिवचो यथा ॥ यथार्थनामभिर्दिव्यैरिन्द्राणी चेति विश्रुता २४ त्वया व्यासमिदं सर्वजग
त्स्थावरजंगमम् ॥ संग्रामेषु च सर्वेषु अग्निप्रज्वलितेषु च ॥ नदीतीरेषु चौरैषु कांतरेषु भयेषु च २५ प्रवासे राजबन्धे च शत्रूणां च प्रमर्द्दने ॥ प्राणात्ययेषु
सर्वेषु त्वं हे रक्ष न संशयः २६ त्वयि मे हृदयं देवित्वयि चित्तं मनस्त्वयि ॥ रक्ष मां सर्वपापेभ्यः प्रसादं कर्तुं मर्हसि २७ इमं यस्सुस्तवं दिव्यमिति व्यामप्रक
ल्पितम् ॥ यः पठेत्प्रातरुत्थाय शुचिः प्रयतमानसः २८ त्रिभिर्मसैः कांक्षितं च फलं वै संप्रयच्छसि ॥ षड्भिर्मसैर्वरिष्ठं तु वरमेकं प्रयच्छसि २९ अर्चिता
तु त्रिभिर्मसैर्दिव्यं च क्षुः प्रयच्छसि ॥ संवत्सरेण सिद्धितुं यथाकामं प्रयच्छसि ३० सत्यं ब्रह्म च दिव्यं च द्वैपायनवचो यथा ॥ नृणां बन्धवधं घोरं पुत्रनाशं
घनक्षयम् ३१ व्याधिमृत्युभयं चैव पूजिता शमयिष्यसि ॥ भविष्यसि महाभागे वरदा कामरूपिणी ३२ मोहयित्वा च तं कंसमेकात्वं भोक्ष्यसे जगत् ॥
अहमप्यात्मनोऽतिविधास्ये गोपु गोपत ॥ स्ववृद्धचर्यमहं चैव करिष्ये कंसगोपताम् ३३ एवतां स समादिश्य गतो तर्द्धानमीश्वरः ॥ साचापितं न
मस्कृत्य तथा स्त्विति च निश्चिता ३४ यश्चैतत्पठते स्तोत्रं शृणुयाद्वाप्यभीक्ष्णशः ॥ सर्वार्थसिद्धिं लभते नरो नास्त्यत्र संशयः ३५ इति श्रीखिलेषु हरिवंशे
विष्णुपर्वणे स्वप्नगर्भविधाने आर्यास्तुतिर्नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ कृते गर्भविधाने तु देवकी देवतोपमा ॥
जगत्सप्ततान् गर्भान्यथा वत्समुदाहृतान् १ षड्गर्भानि स्मृतान् कंसस्तान् जघान शिलातले ॥ आपन्नं सप्तमं गर्भं मानिनायाथ रोहिणीम् २ अर्द्धरात्रे स्थितं
गर्भं पातयन्ती रजस्वला ॥ निद्रया सह सा विष्टाप पातधरणी तले ३ सा स्वप्नमिव तं दृष्ट्वा स्वेगं गर्भमादधत् ॥ अपश्यन्ती च तं गर्भं मुहूर्तं व्यथिता भवत् ४ ता
माह निद्रासंविग्रानैशेतमसि रोहिणीम् ॥ रोहिणीमिव सोमस्य वसुदेवस्य धीमतः ५

विधाने गर्भविधाने समुदाहृतान् योगमायायै विष्णुना प्रोक्तान् ॥ १ ॥ आपन्नं देवक्या प्राप्तं सा योगमाया रोहिणीं प्रतिनीतवती अथ देवक्याः सप्तमो गर्भो गलित इति लोकप्रवादानंतर
म् ॥ २ ॥ रजस्वलारोहिणीस्वोदरो स्थितं गर्भं पातयन्ती पपात ॥ ३ ॥ पतितमपि गर्भं अपश्यन्ती योगमायाया तस्यां तर्धानं न तित्वात् ॥ ४ ॥ अथैतां योगनिद्रासमाश्वासयदित्याह ॥
तामिति रोहिणीं वंशवृद्धिकरीम् ॥ ५ ॥

प्रा. ४.

॥ ४ ॥

कषणेनेति पूर्वदेवक्यास्तेगर्भे आहितस्यगर्भस्यसंप्रतित्वदुर्गं प्रापितस्यगर्भस्य कषणेन आकर्षणद्वितोस्तवसंकर्षणोनामपुत्रोभविष्यति ॥ ६ ॥ रोहिणीसोमपत्नीयथाबुधकोडातद्वत् ॥ ७ ॥ मार्गेणमार्गेणसप्तमोगर्भोदेवक्याःकगतःकदापतितइतिमार्गमाणेष्वेकंतीयेषुअष्टमंनूतनंगर्भदेवकीआधत् ॥ ८ ॥ अत्रकाले ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ देवकीविष्णुंअभिजितिमुहूर्तेऽजनयत्विभूषितेविभोःविष्णोःउषितेप्रोषिते ब्रजंप्रतिप्रवासेजातेसति सार्धरात्रचतुर्भागायाःरात्रेःसार्द्धभागेऽवशिष्टेसतियशोदातांकन्यकामजनयदित्यर्थः

कषणेनास्यगर्भस्यस्वगर्भेचाहितस्यवै ॥ संकर्षणोनामसुतश्शुभेतवभविष्यति ६ सातंपुत्रमवाप्यैवंहृष्टाकिंचिदवाङ्मुखी ॥ विवेशरोहिणीविंशमसुप्रभारो हिणीयथा ७ तस्यगर्भस्यमार्गेणगर्भमाधत्तदेवकी ॥ यदर्थं सप्ततेगर्भाःकंसेनविनिपातिताः ८ तंतुगर्भंप्रयत्नेनररक्षुस्तस्यमंत्रिणः ॥ सोप्यत्रगर्भवसतौ वसत्यात्मेच्छयाहरिः ९ यशोदापिसमाधत्तगर्भंतदहरेवतु ॥ विष्णोश्शरीरजांनिद्रांविष्णुनिर्देशकारिणीम् १० गर्भकालेत्वसंपूर्णेअष्टमेमासि तेस्त्रियौ ॥ देवकीचयशोदाचसुपुत्रातेसमंतदा ११ यामेवरजनीकृष्णोजज्ञेष्टृष्णिकुलोद्ग्रहः ॥ तामेवरजनीकन्यांयशोदापिव्यजायत १२ नंदगोपस्यभार्यैकासुदेवस्यचापरा ॥ तुल्यकालंचगर्भिण्यौयशोदादेवकीतथा १३ देवक्यजनयद्विष्णुंयशोदातांतुदारिकाम् ॥ मुहूर्तेभिजिति प्राप्तेसार्द्धरात्रेविभूषिते १४ सागरास्समकंपंतचेलुश्चधरणीधराः ॥ जज्वलुश्चाग्रयश्शांताजायमानेजनार्दने १५ शिवाश्चप्रववुर्वाताःप्रशांतम भवद्रजः ॥ ज्योतीष्यतिव्यकाशंतजायमानेजनार्दने १६ अभिजिन्नामनक्षत्रंजयंतीनामशर्वरी ॥ मुहूर्तोविजयोनामयत्रजातोजनार्दनः ॥ अव्य कःशाश्वतस्सूक्ष्मोहरिर्नारायणःप्रभुः १७ जायमानोहिमगवान्नयनैर्मोहयन्प्रभुः ॥ अनाहतादुंदुभयोदेवानांप्राणदन्दिवि १८ आकाशात्पुष्पवृष्टिचव वर्षत्रिदशेश्वरः ॥ गीर्भिर्भगलयुक्ताभिःस्तुवंतोमधुसूदनम् १९ महर्षयस्सगंधर्वाउपतस्थुस्सहाप्सराः ॥ जायमानेहरीकेतोप्रहृष्टममवज्जगत् २० इन्द्रश्चात्रिदशैस्सार्द्धतुष्टावमधुसूदनम् ॥ वसुदेवश्चतंरात्रौजातंपुत्रमधोक्षजम् २१ श्रीवत्सलक्षणंदृष्टायुतंदिव्यैश्चलक्षणैः ॥ उवाचवसुदेवस्तुरूपंसंहरवै प्रभो २२ भीतोहंदेवकंसस्यतस्मादेवंब्रवीम्यहम् ॥ ममपुत्राहतास्तेनतवज्येष्ठांबुजेक्षण २३ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ वसुदेववचःश्रुत्वारूपंचाह रदच्युतः ॥ अनुज्ञाप्यपितृत्वेननंदगोपगृहंनय २४ वसुदेवस्तुसंगृह्यदारकंक्षिप्रमेवच ॥ यशोदायागृहंरात्रौविवेशसुतवत्सलः ५ यशोदायास्त्व विज्ञातस्तत्रानिक्षिप्यदाग्कम् ॥ प्रगृह्यदारिकांवैदेवकीशयनेन्यसत् २६

अर्धगत्रेनातस्यविष्णोर्यशोदांप्रतिआनयनेअर्धगाममात्रजाततदानयनसमकालमेवयशोदादारिकामसूतअतएवतस्याःजन्मनवम्यामितिप्रागुक्तंसंगच्छते ॥ १४ ॥ समकंपंतउद्रिकजला वसुस्तत्रहंतुश्चेलु रतिधरणीधराःशेषादयश्चेलुःभगवतोभारेणेतिभावः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ अप्सराइत्यदंतत्त्वमार्षमसुरांगनाइतिवापाठः ॥ २० ॥ वसुदेवश्चतुष्टावेत्यनुपुः ॥ २१ ॥ २२ ॥ तवज्येष्ठाःसंधिरार्षः ॥ २३ ॥ कपंचार्मुजयअहरवतिरोहितंकृतवान् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

ताभ्यां तयोरित्यर्थः निवेशनात्सूतिका गृहात् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ तु प्रजातेत्यत्र पुत्रजातेति पाठे पुत्रवज्जाता परिवर्तितेति गूढोभिसंधिः पुत्रेति संबोधनं वा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
॥ ३४ ॥ गृह्यगृहीत्वा भाविध्यमामयित्वा भवधूयतच्छीकृत्य ॥ ३५ ॥ उत्पतत्तदपतत्त अनिष्पिष्टोतिच्छेदः ॥ ३६ ॥ आदिश्यति रस्कृत्य जगाम स्रमिति शेषः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

परिवर्तेते ताभ्यां गर्भाभ्यां भयविक्रवः ॥ वसुदेवः कृतार्थो वै निर्जगाम निवेशनात् २७ उग्रसेनसुतायाथ कंसायानकदुंदुभिः ॥ निवेदयामास तदा तां कन्यां
वरवर्णिनीम् २८ तच्छ्रुत्वा त्वरितः कंसो रक्षिभिस्सह वेगिभिः ॥ आजगाम गृहद्वारं वसुदेवस्य वीर्यवान् २९ स तत्र त्वरितं द्वारि किंजातमिति चाब्रवीत् ॥ दीय
तां शीघ्रमित्येवं वाग्भिस्समभितर्जयत् ३० ततो हाहा कृतास्सर्वा देवकी भवने स्त्रियः ॥ उवाच देवकी दीना बाष्पगद्गदया गिरा ३१ दारिका तु प्रजातेति कंसं सम
भियाचती ॥ श्रीमंतो मेहतास्सप्तपुत्रगर्भास्त्वया विभो ३२ दारिकेयं हतैवैषा पश्य स्वयादिमन्यसे ॥ दृष्ट्वा कंसस्तु तां कन्यामाकृष्य तमुदायतः ३३ हतैवैषा
यदा कन्या जातेत्युक्त्वा तृथामतिः ॥ सा गर्भशयने क्लिष्टा गर्भां बुक्लिन्नमूर्द्धजा ३४ कंसस्य पुरतो न्यस्ता पृथिव्यां पृथिवीसमा ॥ सचैनां गृह्य पुरुषस्समा विध्याव
धूय च ३५ उद्यच्छन्नेव सहसा शिलायां समपोथयत् ॥ सावधूता शिला पृष्ठेऽनिष्पिष्टा दिवमुत्पतत् ३६ हित्वा गर्भतनुं सा तु सहसामुक्तमूर्द्धजा ॥ जगाम कंसमा
दिश्य दिव्यस्रगनुलेपना ३७ हारशोभितसर्वांगी मुकुटोज्ज्वलभूषिता ॥ कन्यैव सा भवान्नित्यं दिव्यदेवैरभिष्टुता ३८ नीलपीतांबरधरा गजकुंभोपमस्त
नी ॥ रथविस्तीर्णजघनाचंद्रवक्राचतुर्भुजा ३९ विद्युद्विस्पष्टवर्णाभा बालार्कसदृशेक्षणा ॥ पयोधरस्तनवती संध्येव सपयोधरा ४० सा वै निशितमोग्रस्ते
बभौ भूतगणाकुले ॥ नृत्यतीह सती चैव विपरीतेन भास्वती ४१ विहाय सिगतारौ द्रापपौ पानमनुत्तमम् ॥ जहास च महाहासं कंसं च रुषिता ब्रवीत् ४२ कंस
कंसात्मना शाययदहं घातिता त्वया ॥ सहसा च समुत्क्षिप्य शिलायामभिपोथिता ४३ तस्मात्तत्रांतकाले हंकृत्यमाणस्य शत्रुणा ॥ पाटयित्वा करैर्देहमुष्णं पा
स्यामिशोणितम् ४४ एवमुक्त्वा वचोघोरं सा यथेष्टेन वर्त्मना ॥ खंसा देवालयं देवीसगणाविचचारह ४५ सा कन्या ववृधेत तत्र वृष्णि संघसु पूजिता ॥ पुत्रव
त्पाल्यमाना सा वसुदेवाज्ञया तदा ४६ विद्विचैनामथोत्पन्ना मंशाद्देवीं प्रजापतेः ॥ एकानंशां योगकन्यां रक्षार्थं केशवस्य तु ४७ तां वै सर्वे सुमनसः पूजयन्ति
स्मया दवाः ॥ देववदिव्यवपुषा कृष्णस्संरक्षितो यया ४८ तस्यां गतायां कंसस्तुतां भिनेमृत्युमात्मनः ॥ विविक्ते देवकी चैव व्रीडितः समभाषत ४९

॥ ३९ ॥ ४० ॥ निशिकाले इति शेषः विपरीतेन विशेषेण परितः प्रसर्वणेन ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ एकाचासावनंशेति एकानंशा भगवता एकासती अविभक्ता
अज्ञस्तुतेनैकः सन्नपि स्वाविद्यया ततो विभक्तो भवति इयंतु न तथा यतः योगकन्यायोगेन कन्या भूता चित्कलैवेयमित्यर्थ इति तां विद्वि ॥ ४७ ॥ सुमनसः सुगः यादवः ददृषुः जाताः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

मृत्योः परिहारार्थमिति शेषः ॥ ५० ॥ नैराशयेन कार्कश्येन ॥ ५१ ॥ हेतुभूतः शस्त्रवत्कालाख्यस्य ईश्वरस्य प्रयोज्यः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ यथाभागं यथाकर्मैत्यर्थः तेन ईश्वरेऽपि न दोषः यथोक्तं
 स्वकर्मैव नरं हन्ति न शास्त्ररिपुमृत्यवः ॥ न मेतद्व्यनवासाभ्यं चो रहस्याक्लं बत इति एवं सति मयि दोषो नासंजनीय इति भावः ॥ ५४ ॥ संस्थितिः खंडनम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ वत्सेति संबोधनात्
 कंसादियं ज्वेहेति गम्यते ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ सहनीयं सोढव्यं सांतमित्यर्थः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ मृत्योर्देत्यस्य कारणं मद्गतं ते तत्र हृदि मा भूदित्यर्थः ॥ ६२ ॥ विधिना गर्भाधा
 नादिसंस्कारेण पूर्वदृष्टेन जन्मांतरि येन कर्मणा प्रजाः सृजतीति प्रजासर्गः कालस्तेन तत्त्वतः लोकदृष्टानिमित्तेन स्तेयादिना ॥ ६३ ॥ कार्येण दुरव्रादिसेवनेन जन्मतः जातिगुणेन च उपपद्यते पर
 कं स उवाच ॥ ॥ मृत्योः स्वसः कृतो यत्नस्तव गर्भामया हताः ॥ अन्य एवान्यतो देवि मम मृत्युरूपस्थितः ५० नैराशयेन कृतो यत्नस्त्वजने प्रहृतं मया ॥ दैवं
 पुरुषकरेण न चातिक्रान्तवानहम् ५१ त्यज गर्भं कृतां चिंतां संतापं पुत्रजं त्यज ॥ हेतुभूतस्त्वहं तेषां सति कालविपर्यये ५२ काल एव नृणां शत्रुः
 कालश्च परिणामकः ॥ कालो नयति सर्वं वै हेतुभूतस्तु मद्भिधः ५३ आगमिष्यति वै देवि यथा भागमुपद्रवाः ॥ इदं तु कष्टं यजतुः कर्ता हि मिति मन्यते ५४
 माकर्षीः पुत्रजां चिंतां विलापं शोकजं त्यज ॥ एवं प्रायो नृणां यो निर्नास्तिकालस्य संस्थितिः ५५ एष ते पादयोर्मूर्ध्ना पुत्रवत्तव देवके ॥ मद्गतस्त्य
 ज्यतारोषो ब्रानाम्यप कृतं त्वयि ५६ इत्युक्तं तं कंसा देवकी वाक्यं म ब्रवीति ॥ साश्रुपूर्णमुखा दीना भर्तारमुदवीक्षती ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ वत्सेति कंसा
 तेव जल्पती ५७ ॥ ॥ देवक्युवाच ॥ ममाग्रतो हता गर्भा ये त्वया कालरूपिणा ॥ कारणं त्वं न वै पुत्रकृतां तोष्यत्र कारणम् ५८ गर्भकृतं न मे तन्मे सहनीयं त्व
 या कृतं ॥ पादयोः पततामूर्ध्नां स्वं च कर्म जुगुप्सता ५९ गर्भे तु नियतो मृत्युर्बाल्येऽपि न निवर्तते ॥ युवापि मृत्योर्विशग स्थविरो मृत एतु ६० कालभूत
 मिदं सर्वं हेतुभूतस्तु त्वद्भिधः ॥ अजाते दर्शनं नास्ति यथा वायुस्तथैव च ६१ जातोऽप्यजाततां याति विधात्राय प्रनीयते ॥ तद्गच्छ पुत्रमातेभून्मद्गतं मृत्युकार
 णम् ६२ मृत्युना पहतं पूर्वशेषो हेतुः प्रवर्तते ॥ विधिना पूर्वदृष्टेन प्रजासर्गेण तत्त्वतः ६३ मातापित्रोस्तु कार्येण जन्मतस्तूपपद्यते ॥ निशम्य देवकी वाक्यं
 स कंसा स्त्वं निवेशनम् ६४ प्रविवेश स संरब्धो दह्यमानेन चेतसा ॥ कृत्ये प्रतिहते दीनो जगाम विमना भृशम् ॥ ६५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरि
 वंशे विष्णुपर्वणि चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रागेव वसुदेवस्तु व्रजेशु श्रावरोहिणीम् ॥ प्रजातां पुत्रमेवाग्रे चंद्रात्कांततराननम्
 १ स नंदमोपंत्वारितः प्रोवाच शुभयागिरा ॥ गच्छानया सैव त्वं व्रजमेव यज्ञोदया २ तत्र तौ दारकौ गत्वा जातकर्मादिभिर्गुणैः ॥ योजयित्वा व्रजे तात स
 वद्धय यथा सुखम् ३

द्रोहादिद्वयैः कारभैस्तोपे मृताः एतेरेव कारणैस्त्वं च कारित इति नात्र तव दोष इति भावः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ इति हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥
 मया स्मिन्मम मेघ्यादेव सुदेवोपदेशतः ॥ सदृशं त्वस्य नंदस्य व्रजे गमनमीर्यते ॥ १ ॥ प्रागेव वसुदेवस्तु व्रजेशु श्रावरोहिणीम् ॥ प्रजातां पुत्रमेवाग्रे चंद्रात्कांततराननम्
 १ स नंदमोपंत्वारितः प्रोवाच शुभयागिरा ॥ गच्छानया सैव त्वं व्रजमेव यज्ञोदया २ तत्र तौ दारकौ गत्वा जातकर्मादिभिर्गुणैः ॥ योजयित्वा व्रजे तात स
 वद्धय यथा सुखम् ३

॥ ४ ॥ अस्मादेवाधीनमिदमिति धीः हियतेभयमदिचेति शेषः ॥ ५ ॥ ६ ॥ तत्त्वान्वेषीयथावदालोचयन् बालद्रोहिणां स्वरूपमिति शेषः ॥ ७ ॥ नाम्नानामार्थे निरीक्षस्व यथाकृष्णस्त
वचिर्न कर्णं तिष्ठेति शिवायां शीकरोति ॥ तथा से कर्णोपि त्वारमयस्वित्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ केलिकिलः स्वेच्छाविशरी ॥ १० ॥ घोषोगोपग्रामः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ शिबिकायां आदोलिकायां शिबिकायां सुखरूपाया मिति प्रकः मृदुतुलिकायामिति तस्यार्थः कशिपुशब्दसादृश्यात् ॥ १५ ॥ बहूदकत्वात् शीतलोऽनिलः संपत्यस्मिन् तेन री
तलानिलसर्पिणा ॥ १६ ॥ सददर्शगोमज्जमिति पंचदशमते बान्धवः ॥ १७ ॥ विशिष्टं रुतं येषां तैः श्वापदैः विरुतश्वापदैः लतामुविप्रसर्पत्यः कृष्मां दद्यादयो वल्लय आरोहणसापेक्षाद्राज्ञा
रौहिणेयं च पुत्रं मे पस्तिरक्षशिशुं व्रजे ॥ अहं वाच्यो भविष्यामि पितृपक्षेषु पुत्रिणाम् ४ यो ह मे कस्य पुत्रस्य न पश्यामि शिशोर्मुखम् ॥ हियते हि बलात् प्रज्ञा
प्राज्ञस्यापि सतो मम ५ अस्माद्धि मे भयं कं सान्निध्याद्वै शिशोर्वधे ॥ तद्यथारौहिणेयं त्वं नंदगोपं ममात्मजम् ६ गोपायसि यथा तात तत्त्वान्वेषीतथा कुरु
॥ विघ्ना हि बहवो लोके बालानुव्रासयंति हि ७ सच पुत्रो मम ज्यायान् कनीयांश्च तवाप्ययम् ॥ उभावपि समं नाम्ना निरीक्षस्व यथा सुखम् ८ व
र्द्धमाना उभावेतौ समानवयसौ यथा ॥ शोभेतां गोव्रजे तस्मिन् नंदगोपतथा कुरु ९ बाल्ये केलिकिल स्सर्वो बाल्ये मुह्यति मानवः ॥ बाल्ये चंडतमस्सर्व
स्तत्र यत्नपरो भव १० न च वृंदावने कार्यो गवां घोषः कथंचन ॥ भेतव्यं तत्र वसता केशिनः पापदर्शिनः ११ मरीमृपेभ्यः कीटेभ्यश्शकुनिभ्यस्तथैव च ॥
गोष्ठे पुगोभ्यो वत्सेभ्योरक्षयौ ते द्वाविमौ शिशू १२ नंदगोपगतारात्रिश्शीघ्रयानो व्रजाशुगः ॥ इमे त्वां व्याहरंती विपक्षिणस्स व्यदक्षिणम् १३ रहस्यं वसुदेवेन
सोनुज्ञातो महात्मना ॥ यानं यशो दयासाद्धं मारुरोहमुदान्वितः १४ कुमारस्स्कंधवाह्यायां शिबिकायां समाहितः ॥ संवेशयामास शिशुं शयनीयं महामतिः
१५ जगाम च विविक्तेन शीतलानिलसर्पिणा ॥ बहूदकेन मार्गेण यमुनातीरगामिना १६ सददर्शशुभे देशे गोवर्द्धनसमीपगे ॥ यमुनातीरसंबद्धशी
तमारुतसेवितम् १७ विरुतश्वापदैरम्यं लतावल्लीमहाद्रुमम् ॥ गोभिस्तृणविलग्राभिस्स्यंदतीभिरलंकृतम् १८ समप्रचारं च गवांसमतीर्थज
लाशयम् ॥ वृषाणां स्कंधघातैश्च विषाणोदृष्टपादपम् १९ भासाभिषादानुसृतैश्शय्येनैश्चाभिषगृध्नुभिः ॥ सृगालमृगसिंहैश्च वसामेदाशिभिर्वृतम्
२० शार्दूलशब्दाभिरुतं नानापंक्षिसमाकुलम् ॥ स्वादुवृक्षफलं रम्यं पर्याप्ततृणवीरुधम् २१ गोव्रजंगोरुतं रम्यं गोपनारीभिरावृतम् ॥ हंभारवैश्व
त्सानां सर्वतः कृतनिस्वनम् २२ शकटावर्तविपुलं कंटकीवाटसंकुलम् ॥ पर्यंतेष्वावृतं वन्यैर्बृहद्भिः पतितैर्द्रुमैः २३ वत्सानां रोपितैः कीलैर्दामभिश्च विभूषितम्
॥ करीषाकीर्णवसुधं कटच्छत्रकुटीमठम् २४

दयः तत्सहितामहांतो दुमायस्मिन् स्यंदतीभिः प्रस्रवतीभिः ॥ १८ ॥ समानि तीर्थानि जलावतरणमार्गा ये पुत्रा दृशा जलाशया यत्र ॥ १९ ॥ भासाः मृग्राः तदनुसृतैः शय्येनैः आभिषादावन
विडालादयस्तदनुसृतैस्ततोऽधिकबलैः सृगालादिभिश्चावृतं मृगश्चित्रव्याघ्रः ॥ २० ॥ २१ ॥ हंभारवैर्गोशब्दैः ॥ २२ ॥ वाटो वृत्तिस्थानं कंटपारिधिः वाटो मार्गवृत्तिस्थाने इति मेदिनी
॥ २३ ॥ करीषां गुणकगोमयचूर्णम् ॥ २४ ॥

क्षेम्यालब्धलक्षणार्हाः भटास्तत्प्रचारेण बहुलं समृद्धिमतं दामनीस्थूणद्वयाक्रांतप्रांतास्थूलरज्जुः यस्यां दामान्यासज्जंते गर्गरोमंथनकुंभः गर्गरोमीनभेदे स्यान्मंथन्यामपि गर्गरीति विश्वः ॥ २५ ॥ तत्रेत्यंतं गोरसाधिक्यमुक्तं निस्त्रवोरेचनप्रणालिका तद्देशे शैवालेन मलिनं मंडपुर्वागतः सारः ॥ २६ ॥ गोपाः क्रीडंत्यस्मिन्नितिक्रीडास्थानं आखाडा इति भाषाप्रसिद्धम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ अप्रस्तनांबरैः कांचोली इति भाषाप्रसिद्धैः कंचुकेषु लल्लिताः ॥ २९ ॥ ३० ॥ परिवर्तेशकटादिप्रकारे सुखकरे आश्रयस्थाने ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ षष्ठे त्वयैतदध्याये कृष्णेनाधः स्थितेन सः ॥ मंजनं पूतनायाश्च शोषणं समुदीर्यते ॥ १ ॥ तत्र असतः अप्रकाशमानस्य बलवत्त्वं गोपत्वम् ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ३ ॥ एषूरयो दाक्षिणाया अयोज्यैर्न देवासो अमृतासो अस्थुः ॥ कृष्णा दुदस्था दर्या विहायाश्चिकित्संती मानुषाय क्षयायेति मंत्रोक्तमर्थमुपबृंहयति शकटस्येति मंत्रार्थस्तु पृथु

क्षेम्यप्रचारबहुलं हृष्टपुष्टजनावृतम् ॥ दामनीपाशबहुलं गर्गरोद्धारनिस्वनम् २५ तत्र निस्त्रावमलिनं दधि मंडाद्रमृत्तिकम् ॥ मंथानवल्लयोद्गारैर्गोपीनां जनितस्वनम् २६ काकपक्षधरैर्बालैर्गोपालक्रीडनाकुलम् ॥ सार्गलद्वारगोवाटमध्ये गोस्थानसंकुलम् २७ सर्पिषापच्यमानेन सुरभीकृतमारुतम् ॥ नीलपीतांबराभिश्चतरुणीभिरलंकृतम् २८ वन्यपुष्पावतं साभिर्गोपकन्याभिरावृतम् ॥ शिरोभिर्धूतकुंभाभिर्बद्धैरग्रस्तनांबरैः २९ यमुनातीरमार्गेण जलहारीभिरावृतम् ॥ सतत्रप्रविशन् हृष्टो गोत्रजंगोपनादितम् ३० प्रत्युद्गतो गोपवृद्धैस्त्रीभिर्वृद्धाभिरेव च ॥ निवेशं रोचयामास परिवर्तेशुखाश्रये ३१ सायत्रोहिणी देवी विसुदेवसुखावहा ॥ तत्र तं बालसूर्याभं कृष्णं गूढं न्यवेशयत् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि गोत्रजगमनं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत्र तस्यासतः कालः सुमहानत्यवर्तत ॥ गोत्रजेन दंगोपस्य बलवत्त्वं प्रकुर्वतः १ दारकौ कृतनामानौ ववृधाते सुखंचतौ ज्येष्ठस्तं कर्षणो नाम कनीयान् कृष्ण एव तु २ मेघकृष्णस्तु कृष्णो भूदेहांतरगतो हरिः ॥ व्यवर्धत गवांमध्ये सागरस्य इवांबुदः ३ शकटस्य त्वधस्सुप्तं कदाचित्पुत्रगृद्धिनी ॥ यशोदा तं समुत्सृज्य जगाम यमुनानदीम् ४ शिशुलीलांततः कुर्वन्सहस्तचरणौ क्षिपन् ॥ रुरोदमधुरं कृष्णः पादावूर्ध्वं प्रसारयन् ५ सतत्रैकेन पादेन शकटं पर्यवर्तयत् ॥ न्युञ्जं पयोधराकांक्षी चकार च रुरोद च ६ एतस्मिन्नंतरे प्राप्ता यशोदा भयविक्रमा ॥ स्नाता प्रस्रवादिग्धांगी बद्धवत्सेवसौरभी ७ सा ददर्श विपर्यस्तं शकटं वायुना विना ॥ हा हेति कृत्वा त्वरिता दारकं जगृहे तदा ८

महानुरयः शकटं दाक्षिणायाः दिशः संबन्धी मृत्युकरमिति यः अयोजियोजितं शत्रुभिरित्यर्था लभ्यते तमेन रथं देवासो देवाः अमृतासो अमृता आसमंतात् अस्थुः परिवार्य स्थितवन्तः पृतस्मिन्नंतरे सरवः कृष्णात् कृष्णं प्राप्य तत्प्रेरणेन उदस्थात् उत्थितः विहायाः आकाशाश्रितः विरोपेण हयते गच्छतीति वा यंत्रोत्थि सगोलकवदाकाशमार्गेणोत्थाय पतितस्सत्रष्टइत्यर्थः तत्र अर्थाः १ शरीरवामिनी माता तत्रत्यप्रजावा चिकित्संती संशयवती मानुषाय मानुस्य क्षयाय नाशाय एतेन पतितारथेनायं बालकः कथं न नाशित इत्यत्र कारणविशेषमपश्यंतीति सिद्धिहा नैवातिष्ठत्स्वीश्वरकृत्यमेतदित्यवेदोति यावः एवमेव सर्वेषामर्थानां प्रत्यक्षश्रुतिमूलकत्वमुन्नेयम् वेदोपबृंहणत्वादस्य शास्त्रस्य पुत्रेत्यत्र कर्मोति पादे कर्मगृद्धिनी स्नानैकचिता ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ विपर्यस्तं विपरीतस्थितम् ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ १० ॥ गमनेप्रयोजनामिति शेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ भिन्नानिभांडादानियेनतम् भांडं चक्रोपरितनोव्यूहः पात्राख्यः घटीधुरोग्रभागकलशः घटाघटनाचभिन्नानितानियस्येति
चक्रमौलिनंचक्रंमौलाविवोपरियस्यतं ब्रीह्यादित्वादिनिः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ लोडितं उन्मथितम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ सर्वे सर्वा

नसाबुबोधतत्त्वेनशकटंपरिवर्तितम् ॥ स्वस्तिमेदारकायेतिप्रीताभीताचसाभवत् ९ किंतुवक्ष्यतितेपुत्रपितापरमकोपनः ॥ त्वय्यधश्शकटेसुतेअ
कस्माच्चविलोडिते १० किंमेस्त्रानेनदुस्त्रानंकिंचमेगमनेनदीम् ॥ पर्यस्तेशकटेपुत्रयात्वांपश्याम्यपावृतम् ११ एतस्मिन्नंतरेगोभिराजगामव
नेचरः ॥ काषायवाससीविभ्रत्रंदगोपोव्रजांतिकम् १२ सददर्शविपर्यस्तंभिन्नभांडघटीघटम् ॥ अपास्तधूर्विभिन्नाक्षंशकटंचक्रमौलिनम् १३ भी
तस्त्वरितमागम्यसहसामाश्रुलोचनः ॥ अपिमेस्वस्तिपुत्रायेत्यसकृद्वचनंवदन् १४ पिवंतंस्तनमालक्ष्यपुत्रंस्वस्थोब्रवीत्पुनः ॥ वृषयुद्धंविनाकेन
पर्यस्तंशकटंमम १५ प्रत्युवाचयशोदातंभीतागद्गदभाषिणी ॥ नविजानाम्यहंकेनशकटंपरिवर्तितम् १६ अहंनर्दीगतासौम्यचैलप्रक्षालनार्थि
नां ॥ आगताचविपर्यस्तमपश्यंशकटंभुवि १७ तयोःकथयतोरेवमब्रुवंस्तत्रदारकाः ॥ अनेनशिशुनायानमेतत्पादेनलोडितम् १८ अस्माभिस्संप
तद्भिश्चदृष्टमेतद्यदृच्छया ॥ नंदगोपस्तुतच्छ्रुत्वाविस्मयंपरमंययौ १९ प्रहृष्टश्चैवभीतश्चकिमेतदितिचिंतयन् ॥ नचतेश्रद्धधुर्गोपास्सर्वेमानुबुद्धयः
२० आश्चर्यमिति ते सर्वेविस्मयोत्फुल्ललोचनाः ॥ स्वेस्थानेशकटंस्थाप्यचक्रबंधमकारयन् २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यशकुनीवेष
धारिणी ॥ घात्रांक्षस्यभोजस्यपूतनेतिपरिश्रुता २२ पूतनानामशकुनीघोराप्राणभंयकरी ॥ आजगामार्द्धरात्रेवैपक्षौक्रोधाद्विधुन्वती २३ ततोर्द्ध
रात्रसमयेपूतनाप्रत्यदृश्यत ॥ व्याघ्रगंभोरानेघोर्बंध्याहरंतीपुनःपुनः २४ निलिल्येशकटस्याक्षेप्रस्त्रोत्पीडयर्पिणी ॥ ददौस्तनंचकृण्णायतास्मिन्सु
प्तेजनेनिशि २५ तस्यास्तनंपपौकृष्णःप्राणैस्सहविनयच ॥ छिन्नस्तनीतुसहसापपातशकुनीभुवि २६ तेनशब्देनवित्रस्तास्ततोबुबुधिरेभयात् ॥
सनंदगोपोगोपावैयशोदाचसुविक्रवा २७ तेतामपश्यन्पतितांविसंज्ञांविपयोधराम् ॥ पूतनांपतितांभूमौवज्रेणवविदारिताम् २८ इदंकिंत्वितिसंत्रस्ताः
कस्येदंकर्मचेत्यापि ॥ नंदगोपंपुरस्कृत्यगोपास्तेपर्यवारयन् २९

त्मनीश्वरेसर्वसमाप्नोषिततोसिसर्वइतिनिर्वचनात्संज्ञाशब्दोयमतोनात्रसर्वनामसंज्ञा ॥ २० ॥ २१ ॥ शकुनीपक्षिणीवकानुजत्वात्त्रेपधारिणीतिमनुष्यवेषधारिणीकिंसस्यधात्रीति
व्रजस्थैःश्रुता ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ प्रस्त्रवोत्पीडयर्पिणी प्रस्त्रवेनक्षोराधिक्येनयस्तनयोरुत्पीडःपीडातेनयर्पिणी ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

१ शकटंभुविपातितम् इतिप्रदान्तरम् ।

तत्रपूतनावधेहेतुकारणेनाध्यगच्छंतनाधिगतवंतःनंटादयःगोपाबालरूपादेवास्तुजानंत्येवेत्याह मंत्रः हेतिःपक्षिणीनदभात्यस्मानाष्ट्यापदंरुणुतेअग्निधाने शत्रोगोभ्यश्चपुरुषेभ्यश्चास्तु
 यानोर्हिंसीदिहदेवाःकपोतइति हेतिराण्यवधकारिणी पक्षिणीपूतनारूपा अस्मान्ब्रजस्थान् नदभ्रातिनामिभवाति प्रयुत अग्निधानेजाठरमेधानेनिमित्तेशिशोर्जाठरमग्निस्तनदाने
 नतर्पयितुं आष्ट्यांअसगतिदीप्त्यादानेषु आपयतिपरलोकंगमयतिमृत्पुनाग्राहयतिवा देहंदीपयतिवा आष्टीकृष्णतनुस्तस्यांपदंस्थानंरुणुते कृष्णंपाययितुंस्वमृत्युरूपांतांतनुंस्प्रशतिस्मे
 त्पथः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायाषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ अथास्मिन्सप्तमेध्यायेयमलर्जुनयोर्भिदा ॥ मध्यंगतेनकृष्णेनध्वस्तावे
 वेतिवर्ण्यते ॥ १ ॥ कालेरिगिणौजानुभ्यारंहणशीलौ ॥ १ ॥ अन्योन्यगतौपरस्परस्मिन्नंतर्मूतौएकमूर्तिधरौ एकशरीराविव ॥ २ ॥ एकरूपौ अभित्रीसंतौनिर्माणनिर्गुक्तौ

नाध्यमच्छंतचतदाहेतुंतत्रकदाचन ॥ आश्चर्यमाश्चर्यमितिब्रुवंतोनययुर्गृहान् ३० गतेषुतेषुगोपेषुविस्मितेषुयथागृहम् ॥ यशोदानंदगोपस्तुपप्रच्छगतसं
 भ्रमः ३१ कोयंविधिर्नजानामिविस्मयोमेमहानयम् ॥ पुत्रस्यमेभयंतीव्रंभीरुत्वंसमुपागतम् ३२ यशोदात्वब्रवीद्गीतानार्यजानामिकित्विदम् ॥ दार
 केणसहानेनसुप्ताशब्देनबोधिता ३३ यशोदायामजानंत्यांनंदगोपःसबांधवः ॥ कंसाद्वयंचकारोग्रंविस्मयंचजगामह ३४ इतिश्रीमहाभारतोखिलेषुहरिवंशे
 विष्णुपर्वणिशिशुचर्यायांशकटभंगपूतनावधेनामषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कालेगच्छति तौसौम्यौदारकौकृतनामकौ ॥ कृ
 ष्णसंकर्षणौचोमौरिगिणौसमपद्यताम् १ तावन्योन्यगतौबालौबाल्यादेवैकतांगतौ ॥ एकमूर्तिधरौकांतौबालचंद्रार्कवर्चसौ २ एकनिर्माणनिर्मुक्तावेक
 शय्यासनाशनौ ॥ एकत्रेषधरावेकंपुष्यमाणौशिशुवतम् ३ एककार्यांतरगतावेकदेहौद्विधाकृतौ ॥ एकचर्यौमहावीर्यावेकस्याशिशुतांगतौ ४ एकप्रमाणौ
 लोकानांदेववृत्तांतमानुषौ ॥ कृत्स्नस्यजगतोगोपौसंवृतौगोपदारकौ ५ अन्योन्यव्यतिषक्ताभिःक्रीडाभिरभिशोभितौ ॥ अन्योन्यकिरणग्रस्तौचंद्र
 सूर्याविवांबरे ६ विसर्पतौतुसर्वत्रसर्पभोगभुजाबुभौ ॥ रेजतुःपांसुदिग्धांगौदत्तौकलभकाविव ७ कचिद्भस्मप्रदीप्तांगौकरीषप्रोक्षितौकचित् ॥ तौत
 धावेतांकुमाराविवपावकी ८ कचिज्जानुभिरुद्धैःसर्पमाणौविरेजतुः ॥ क्रीडंतौवत्सशालासुशकृदिग्धांगमूर्द्धजौ ९ शुशुभातेश्रियाजुष्टावानंदजननौपितुः ॥
 जनंचविप्रकुर्वाणौविहसंतौकचिक्कचित् १० तौतत्रकौतुहलिनौमूर्द्धजव्याकुलेशणौ ॥ रेजतुश्चंद्रवदनौदारकौसुकुमारकौ ११ अतिप्रसक्तौतौदृष्ट्वासर्व
 ब्रजविचारिणौ ॥ नाशकतौवारयितुंनंदगोपःसुदुर्दमौ १२ ततोयशोदासंकुद्धाकृष्णंकमललोचनम् ॥ आनाय्यशकटीमूलेभर्त्सयंतीपुनःपुनः १३

अन्यहीनौ ॥ ३ ॥ एकस्यकार्यस्यअंतरंरहस्यंगतौप्राप्तौएककार्यनिष्ठावित्पथः ॥ ४ ॥ देवानांवृत्तांतःसिद्धांतःपापिष्ठाहंतव्याःयज्ञदानादिकंचप्रवर्त्तनीयमित्येवंरूपस्तदर्थमा
 नुष्मृतौदेववृत्तांतमानुषौ ॥ ५ ॥ व्यतिषक्तामिर्मिश्रामिः ग्रस्तौपूर्णमास्यांचंद्रोदयेसूर्यस्यास्तमयः तदुदयेइंदोरितितयोरन्योन्यकिरणग्रस्तत्वम् ॥ ६ ॥ सर्पभोगभुजौसर्वदे
 वसुखबाहू कलमसदृशौकलमकाविव स्वार्थेवाकः ॥ ७ ॥ पावकीअग्निपुत्रौद्वौकार्तिकेयाविवेत्यमृतोपमा ॥ ८ ॥ ९ ॥ विप्रकुर्वाणौनवनीतचौर्यादिना उपकारंकुर्वाणौ ॥ १० ॥
 ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ तच्चस्येति अर्जुनाभ्यां अर्जुनोऽद्वितीयमिति अत्रेदमाश्रयते ॥ यत्रमंथाविवधतेरश्मीन्त्रयमितवाइव ॥ उलूखलसुतानामवेद्विद्वज्जलः तामोअद्यवनस्पतीऋष्या
वृष्येभिःसोतृभिः इन्द्रायमधुमत्सुतमिति यत्रउलूखलेमंथामंथानामिवमंथानलोककेशकरंमंथिवधनेविशेषेणवधंतिमातरः रश्मीनादायरश्मिभिरित्यर्थः यमितवाइव विनिगृहीतुमि
व ननुवस्तुतोनिगृहीतुं मातृत्वेनमायिस्त्रिगत्वात् तेनउलूखलेनसुतानापीडितानां कर्मणिपठौ उलूखलपीडितान् अस्मान् हेइन्द्रमोचनसमर्थं अवरक्षपादादित्वादायुदात्तमाख्यातम्
इदु एवमेवत्वज्जललोसिएनम् मुंचामीति जल्पितुम् मांचगोपितुंत्रातुंलातुंआदातुंस्वाधीनंकर्तुंचसमर्थोसियतअतोऽवमामित्यर्थः एवंयदासर्वान्प्रार्थयन्नापिममोचनंलभतेतदाव

दाम्नाचैवोदरेवद्धाप्रत्यबंधुलूखले ॥ यदिशक्तोसिगच्छेतिमुक्ताकर्मसाकरोत् १४ व्यग्रायांतुयशोदायांनिर्जगामततोंगणात् ॥ शिशुशिलांततः
कुर्वन्कृष्णोविस्मापयन्त्रजम् १५ सोंगणात्रिस्तृत कृष्णःकर्षमाणउलूखलम् ॥ यमलाभ्यांप्रवृद्धाभ्यामर्जुनाभ्यांचरन्वने ॥ मध्यात्रिश्चक्राम
तयोःकर्षमाणउलूखलम् १६ तत्तस्यकर्षतोवद्धंतिर्यगतमुलूखलम् ॥ लग्नंताभ्यांसमूलाभ्यामर्जुनाभ्यांचकर्षच १७ तावर्जुनौकृष्यमाणौ
तेनबालेनरंहसा ॥ समूलविटपौभग्नौसतुमध्येजहासवै ॥ १८ ॥ निदर्शनार्थंगोपानांदिव्यंस्वबलमास्थितः ॥ तद्दाम्तरदबालस्यप्रभावादभव
दृढम् ॥ १९ ॥ यमुनातोरमार्गस्थागोप्यस्तंददृशुश्शिशुम् ॥ क्रंदंत्योविस्मयंत्यश्चयशोदांययुरंगनाः ॥ २० ॥ तास्तुसंभ्रांतवदनायशोदामृचुंगनाः ॥
एत्यागच्छयशोदेत्वंसंभ्रमात्किं विलंबसे ॥ २१ ॥ यौतावर्जुनवृक्षौतुव्रजेसत्योपयाचनौ ॥ पुत्रस्योपरितावेतौपतितौतेमहीरुहौ ॥ २२ ॥ दृढेनदाम्नातत्रै
ववद्धेवत्सइवोदरे ॥ जहासवृक्षयोर्मध्येतवपुत्रःसबालकः ॥ २३ ॥ उत्तिष्ठगच्छदुर्भेधेमूढेपांडितमानिनि ॥ पुत्रमानयजीवंतंमुक्तंमृत्युमुखादिव
॥ २४ ॥ साभीतासहसोत्थायहाहाकारंप्रकुर्वती ॥ तंदेशमगमद्यत्रपातितौतावुभौद्रुमौ २५ साददर्शतयोर्मध्येद्रुमयोरात्मजंशिशुम् ॥ दाम्नानिबद्ध
मुदरेकर्षमाणमुलूखलम् २६ सागोपगोपवृद्धश्चमुवाचत्रजस्तदा ॥ पर्यागच्छंततेद्रुंगोपेपुनहदद्भुतम् २७ जजलपुस्तेयथाकाभंगोपावनविचारै
णः ॥ केनेभौपातितौवृक्षौघोपस्यायतनोपमौ ॥ २८ ॥ विनावातंविनावर्षंविद्युत्प्रपतनंविना ॥ विनाहस्तिरुतंदोपंकेनेभौपातितौद्रुमौ २९ अहोव
तनशोभेतांविमूलावर्जुनाविभौ ॥ भूभौनिपतितौवृक्षौवितोयौजलदाविव ॥ यदीभौघोपरचितौघोपकल्याणकारिणौ ३० नंदगोपप्रसन्नौतेदुमावेवंग
तावपि ॥ यच्चतेदारकोमुक्तोविपुलाभ्यामपिक्षितौ ३१ औत्पातिकमिदंघोपेत्तृतीयंवर्ततेत्विह ॥ पूतनायाविनाशश्चद्रुमयोश्शकटस्यच ३२

नस्पत्योरंतरागत्वाबंधनदामत्रोदितुंयावद्वलंकरोति तावद्धनस्पतीएवउन्मूलितौदृष्ट्वावदति तानइतित्रातौनोऽस्मावंव्रजवासिनांवनस्पतिभूतौअतिप्रसिद्धौयमलौअर्जुनजातीयौभो
वनस्पतीअद्यइन्द्रायइन्द्रंप्रतिगंतुंसुतंतदुन्मूलनेनआत्मानंपीडयंतंतदेवमधुमत्तममृतयुक्तम् अतिसम्यागित्यर्थः यतः ऋष्वौगतिमंतौयुवांस्थावरत्त्वान्मुक्तौस्यइत्यर्थः ऋष्वेभिगेति
मद्भिर्जगमैःजनैःसोतृभिरस्मद्वंवनकरैरुपलक्षितौ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ सत्योपयाचनौ प्रार्थितप्रदत्वेनदेवताभूतौ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥
॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ विपुलाभ्यामर्जुनाभ्याम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ एतादिति एवमादीत्यर्थः अत्रतृणावर्तवधोपिपुराणांतरादुपसंहर्तव्यः तदुपबृंहिकाश्रुतिस्तु साकंयक्ष्मप्रपतचापेणकिकिदीविना, साकंवातस्यघ्राज्यासाकनश्य
निहाकयोति ॥ स्वेचरत्वेनयज्ञं पूज्यामिवात्मानंमनुते मिमीतेतोलयतिवायक्ष्मः हेयक्ष्मराक्षस तद्वत्पीडकतिवा चापेणतद्वर्णेनहरिणातवहंत्रासाकंप्रयत भूमावितिशेषःकिकिदीविनाज्ञः
सनदीव्यतिकिकिदीविः किधातोर्बाहुलकात्किप्रत्यये लिङ्भावेचकिकिर्विद्वान्तेनवा तस्यवायोर्धाज्यागत्याययाधूलिवात्यारूपयाएनंउपरिनीतवानसि तयासाकंनश्यनाःशंप्राप्नुहि
निहाकयागत्याचसांकवा साहित्यपतनएवतुनाशो अतस्तेनसहपतितःसन्स्वयमेकएवनाशंप्राप्नुःइत्यर्थः एवंदेवैरुक्तेतृणावर्तः पपातममारेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ इतिश्रीहरीवंशेविष्णुपर्व
णिटीकायांसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ७ ॥ अस्मिन्नथाष्टमेध्यायेवनांतरामियासतः । तनूरुहसमुत्पन्नावृकाःकृष्णस्यवर्ण्यते ॥ १ ॥ एवंतावित्यध्यायःसुदेवोअद्यप्रपतेदनावृत्तपरावतंपर

अस्मिन्स्थानेचवासोयंघोषस्यास्यनयुज्यते ॥ उत्पाताह्यत्रदृश्यंतेकथयंतोनशोभनम् ३३ नंदगोपस्तुसहसामुक्ताकृष्णमुलूखलात् ॥ निवे
श्यचांकेसुचिरंमृतंपुनरिवागतम् ३४ नातृप्यत्येक्ष्यमाणोवैकृष्णंकमललोचनम् ॥ ततोयशोदांगहन्वैनंदगोपोविवेशह ॥ सचगोपजनस्सर्वोव्रजमे
वजगामह ३५ सचतेनैवनाम्नातुकृष्णोवैदामबंधनात् ॥ गोष्ठेदामोदरइतिगोपोभि परिगीयते ३६ एतदाश्चर्यभूतंहिवालस्यासीद्विचेष्टितम् ॥ कृ
ष्णस्यभरतेश्रष्ठघोषेनवसतस्तदा ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिशिशुचर्यायांयमलार्जुनभंगेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ७ ॥
वेशंपायनउवाच ॥ ॥ एंवतौवात्यमुत्तीर्णौकृष्णसंकर्षणावुभौ ॥ तस्मिन्नेवव्रजस्थानेसप्तवर्षौबभूवतुः १ नीलपीतांबरधरौपीतश्वेतानुलेपनौ ॥
बभूवतुर्वत्सपालौकाकपक्षधरावुभौ २ पणवाद्यंश्रुतिसुखंवादयंतौविराननौ ॥ शुशुभातेवनगतौत्रिशिर्षाविवपन्नगौ ३ मयूरगंगदकर्णौतुपल्लवापीड
धारिणौ ॥ वनमालाकुटोरस्कौद्रुमपोताविवोद्रतौ ४ अरविंदकृतापीडोरज्जुयज्ञोपवीतिनौ ॥ सशिक्यतुंबकरकौगोपवेणुप्रवादकौ ५ कंचिद्धसं
तावन्योन्यंकीडमानौकचित्कचित् ॥ पर्णशय्यासुसंसुप्तौकचिन्निद्रांतरेक्षणौ ६ एवंवत्सान्पालयंतौशोभयंतौमहावनम् ॥ चंचूर्यंतौरमंतौस्मकेशोरा
विवचंचलौ ७ अथदामोदरश्रीमान्त्संकर्षणमुवाचह ॥ आर्यनास्मिन्वनेशक्यंगोपालैस्सहक्रीडितुम् ८ अवगीतमिदंसर्वमावाभ्यांभुक्तकाननम् ॥
प्रक्षीणतृणकाष्ठंचगोपैर्मथितपादपम् ९

मामंतवाठ अथाशयीतनिर्जंतेरुपस्थेनंवृकारमसासोअद्युरित्यस्यमंत्रस्योपबृंहणार्थः मंत्रार्थः पुररुक्स्संप्रत्युवर्शाविदाति सुदेवःशोभनस्वामिकोव्रजः आद्यक्षरलोपेनवासुदेवोवा अद्यप्र
पतेत् अथैवउपद्रवसमकालंगच्छेत् अनावृत्तनास्तिआवृत्तनिरोधकोयस्यतादृशोपिपराक्तंपरमात्तदूरादूरतरं मंतवै गंतुंउनिश्चितंप्रपतेदित्यन्ययः अधपक्षांतरे यदिसुदेवोनप्रपतेत्
हिनिर्जंतेरुपरयेशयीतअथअथवाएनंव्रजंवासुदेवपरिजनंरमसासोरमसाः वेगवंतःवृकाःअद्युःमक्षयेयुः तस्माद्वासुदेवोवात्मारिगृहतिंम्रजोवावृक्केभ्योविभोति अतस्त्वादृशेनापिइ
द्विषद्वेभ्यःसुतरामेतव्यामितिभावः इतःरपष्टार्थमूलम् ॥ १ ॥ २ ॥ पणवोहितुंबीफलोपेतोवाद्यत्रिशेषः आद्यपदात्तादृशंरुद्रवीणादिकंपणवाद्यमतएवत्रिशिर्षाविवेतिदंशतःसंगच्छते
पर्णकावमित्यादिवाक्यः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ चंचूर्यंतौअत्यंतंसंभ्रंतौ किशोराविवअभ्यपोताविव ॥ ७ ॥ ८ ॥ अवगीतंनाशितम् भुक्तमोर्गकाननम् १ ९ ।

काननानिउद्यानानि वनानिअरण्यानिआकाशानिपत्रादिनाशून्यानि ॥ १० ॥ परितोवृत्तश्चक्राकारःपरिधिःअर्गलाश्चयेषुतेषुपरिवृत्तार्गलेषु ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥
निर्व्यजनंशाक.रूपादिहीनम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ कर्तव्यमाह तस्मादिति ॥ १८ ॥ ननुपितपर्यागतामभिनिर्धनापिसुखावहेत्युक्तेःकथंपूर्वस्थानं त्याज्यमित्याह नद्वारेति चक्रे

घनीभूतानियान्यासन्काननानिवनानिच ॥ तान्याकाशानिकाशानिदृश्यंतेद्ययथासुखम् १० गोवाटेष्वपियेवृक्षाःपरिवृत्तार्गलेषुच ॥ सर्वेगोष्ठाग्नि
पुगताःक्षयमक्षयवर्चसः ११ संनिकृष्टानियान्यासन्काष्ठानिचतृणानिच ॥ तानिदूरावकृष्टासुमार्गितव्यानिभूमिषु १२ अरण्यमिदमल्पोदमल्प
कक्षानिराश्रयम् ॥ अन्वोपेतव्यंविश्रामंदारुणंविरेलद्रुमम् १३ अकर्मण्येषुवृक्षेषुस्थितविप्रस्थितद्विजम् ॥ संवासस्यास्यमहतोजनेनोत्सादित
द्रुमम् १४ निरानंदंनिरास्वादंनिष्प्रयोजनमारुतम् ॥ निर्विहंगमिदंशून्यंनिर्व्यजनमिवाशनम् १५ विक्रीयमाणैःकाष्ठैश्चशाकैश्चवनसंभवैः ॥
उच्छन्नसंचयतृणैर्घोषोयंनगरायते १६ शैलानांभूषणंघोषोघोषाणांभूषणंवनम् ॥ वनानांभूषणंगावस्ताश्वास्माकंपरागतिः १७ तस्मादन्यद्भनं
यामःप्रत्यग्रवसेधनम् ॥ इच्छंत्यनुपभुक्तानिगावोभोक्तुंतृणानिच १८ तस्माद्भनंनवतृणंगच्छंतुधनिनोव्रजाः ॥ नद्वारबंधावरणानग्रहक्षेत्रिणस्त
था ॥ प्रशस्तावैव्रजाल्लेकेयथावैचक्रचारिणः १९ शक्रन्मूत्रेषुतेष्वेवजातक्षाररसायनम् ॥ नतृणंभुंजतेगावोनापितत्पयसेहितम् २० स्थलीप्राया
सुरथ्यासुनवासुवनराजिषु ॥ चरावस्तहितौगोभिक्षिप्रसंवाह्यतांव्रजः २१ श्रूयतेहिवनंरम्यंपर्याप्तंतृणमंस्तरम् ॥ नाम्नाव्रंदावनंनामस्वादुवृक्षफलो
दकम् २२ अझिलिकंटकवनंसर्वैर्वनगुणैर्युतम् ॥ कदंबपादपप्रायंयमुनातीरसंश्रितम् २३ स्निग्धशीतानिलवनंसर्वर्तुनिलयंशुभम् ॥ गापीनां
सुखसंचारंचारुचित्रवनांतरम् २४ तत्रगोवर्द्धनोनामनातिदूरेगिरिर्महान् ॥ भ्राजतेदीर्घशिखरोनंदनस्येवमंदरः २५ मध्येचास्यमहाशाखो
न्यग्रोघोयोजनोच्छ्रितः ॥ भांडीरोनामशुशुभेनीलमेघइवांवरे २६ मध्येनचास्यकालिंदीसीमंतमिवकुर्वती ॥ प्रयातानंदतस्येवनलिनीसरितांवरा
२७ तत्रगोवर्द्धनंचैवभांडीरंचवनस्पतिम् ॥ कालिंदीचनदीरम्यांद्रक्ष्यावश्चरतस्सुखम् २८ तत्रायंकल्पतांघोषस्त्यज्यतांनिर्गुणंवनम् ॥ संत्रासया
वोभद्रंतेकिंचिदुत्पाद्यकारणम् २९ एवंकथयतस्तस्यवामुदेवस्यधीमतः ॥ प्रादुर्बभूवुश्शतशोरक्तनांभवसाशनाः ३० घांराश्विनयतस्त
स्यस्वतनूरुहजास्तदा ॥ विनिष्पेतुर्भयकरास्सर्वशशशतशोवृकाः ३१ निष्पतंतिस्मवहयोव्रजस्योत्सादनायवै ॥ वृकात्रिप्पतितान्दृष्ट्वागा
धुवत्सेष्वथानृषु ३२

णसमुदायेनचरंतीतिचक्रचारिणोहंससारसादयः अनिकेताइत्यर्थः ॥ १९ ॥ शक्रन्मूत्रेषुतेष्वेवतृणेषुपुनितेषुवत्सु ॥ २० ॥ स्थलीप्रायासुपमभूमिमुल्यासुनिस्तृणास्वित्त्वर्थः ॥ २१ ॥
॥ २२ ॥ २३ ॥ स्निग्धवनंशीतानिलंचेतिसंबंधः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ चरतोमृगादीनितिशेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

पंचवद्धाः पंचादिसंख्ययासंहताः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ अगताः असंचाराः ॥ ३७ ॥ तदेवाह एवमिति । ३८ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥
एतस्मिन्नवमेध्यायेरामकृष्णेच्छयापुनः ॥ वृंदावनप्रवेशश्चब्रजस्याद्भुतईयेते ॥ १ ॥ एवंवृकान् ॥ १ ॥ सुखोष्यंसुखावासम् ॥ २ ॥ ३ ॥ एषांरभ्यःसकाशात् ॥ ४ ॥ ५ ॥

गोपीषुचयथाकामं ब्रजेत्रासोभवन्महान् ॥ तेषां पंचवद्धाश्चदशवद्धास्तथापरे ३३ त्रिंशद्विंशतिवद्धाश्चशतवद्धास्तथापरे ॥ निश्चेरुस्तस्यगात्रेभ्यः
श्रीवत्सकृतलक्षणाः ३४ कृष्णस्यकृष्णवदनागोपानांभयवर्धनाः ॥ भक्षयाद्विश्वतैर्वत्सान्त्रासयाद्विश्वगोव्रजान् ३५ निशिबालान्हराद्विश्ववृकैरुत्साद्य
तेव्रजः ॥ नवनेशक्यतेगंतुंनगाश्चपरिरक्षितुम् ३६ नवनाकिंचिदाहर्तुंनचवातरितुंनदीम् ॥ त्रस्ताह्युद्विग्नमनसोगतास्तस्मिन्वनेवसन् ३७ एवं
वृकैरुदीर्णैस्तुव्याघ्रतुल्यपराक्रमैः ॥ ब्रजोनिष्पंदचेष्टस्सएकस्थानचरःकृतः ॥ ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिशिशुचर्यायांवृ
कदर्शनोनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंवृकांश्चतान्दृष्ट्वावर्धमानान्दुरासदान् ॥ सश्रीपुमान्सघोषोवैसमस्तोमंत्रयत्तदा १
स्थानेनेहननःकार्यं ब्रजामोन्यन्महद्वनम् ॥ यच्छिवंचसुखोष्यंचगवांचैवसुखावहम् २ अद्यैवकिंचिरेणस्मव्रजामस्सहगोधनैः ॥ यावद्वृकैर्वधंधोरेननस्सर्वो
व्रजोव्रजेत् ३ एषांभूमांरुणांगान् दंष्ट्रिगांस्वकर्षिणाम् ॥ वृकाणांकृष्णवक्त्राणांविभीमोनिशिगर्जताम् ४ ममपुत्रोममभ्राताममवत्सोथगौर्मम ॥ वृकै
र्व्यापादिताह्येवंक्रंदंतिस्मगृहेगृहे ५ तासांरुदितशब्देनगवांहंभारवेणच ॥ ब्रजस्योत्थापनंचक्रुधोषवृद्धास्समागताः ६ तेषांमतमथाज्ञायगंतुंवृंदावनं
प्राति ॥ ब्रजस्यविनिवेशायगवांचैवहितायच ७ वृंदावननिवासायतान्ज्ञात्वाकृतनिश्चयान् ॥ नंदगोपोबृहद्वाक्यंबृहस्पतिरिवाददे ८ अद्यवनिश्चय
प्राप्तिर्यदिगंतव्यमेवनः ॥ शीघ्रमाज्ञाप्यतांघोषःसज्जीभवतमाचिरम् ९ ततोवपुष्यततदाघोषेतत्प्राकृतैर्जनैः ॥ शीघ्रंगावःप्रकल्प्यंतांभांडंसमभिगे
प्यताम् १० वत्सयूथानिकाल्यंतांयुज्यंतांशकटानिच ॥ वृंदावनमितस्स्थानान्निवेशायचगम्यताम् ११ तच्छ्रुत्वानंदगोपस्यवचनंसाधुभाषितम् ॥
उदतिष्ठद्ब्रजस्सर्वश्शीघ्रंगमनलालसः १२ प्रयाह्युतिष्ठगच्छामःकिंशेषेसाधुयोजय ॥ उत्तिष्ठेतिव्रजेतस्मिन्गोपकोलाहलोद्यभूत् १३ उत्तिष्ठमानश्शु
शुभेशकटीशकटस्तुसः ॥ व्यग्रगोपोसगोपालोघोषस्सागरघोषवान् १४ गोपीनांगर्गरीभिश्चमूर्ध्निचोत्तंभितैर्घटैः ॥ निष्पपातव्रजात्पांक्तिस्तारापांक्तिरि
वांबरात् १५ नीलपीतारुणैस्तासांवस्त्रैरग्रस्तनोच्छ्रितैः ॥ शक्रचापायतेपांक्तिर्गोपीनामार्गगाभिनी १६ दामनीदामभारैश्चकैश्चत्वायावलंबिभिः ॥
गोपामार्गगतांभांतसावरोहाइवदुमाः १७

पोतैःनौकाभिः ॥ १८ ॥ ईरणंउषरं शून्यमित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ २२ ॥ २३ ॥ २४ नियोगपाशैःमंथनभांडस्थूणायामंथनदंढेनसंयोजनार्थैःपाशैःमांजरे
तिमहाराष्ट्रासिद्धै शिक्कैर्वा कटकैर्वटाधारकट्टणैःसाहिताभिःतृणसंकटैःतृणमयीभिराच्छादनीभिः ॥ २५ ॥ शाखासुविटंकाःपक्ष्यपवेशनस्थानानितैःक्रियमाणैः ॥ २६ ॥ २७ ॥

सवजोव्रजताभातिशक्तौघेनभास्वता ॥ पोतैःपवननिक्षिप्तैर्निष्पताद्भिरिवार्णवः १८ क्षणेनतद्भ्रजस्थानमीरणंसमपद्यत ॥ द्रव्यावयवनिर्धूतंकीर्णंवा
यसमंडलैः १९ ततःक्रमेणघोषस्सप्राप्तोवृंदावनंवनम् ॥ निवेशंविपुलंचक्रेगवांचैवहितायच २० शकटावर्तपर्यंतंचंद्रार्द्धाकारसंस्थितम् ॥ मध्ये
योजनविस्तीर्णतावद्विगुणमायतम् २१ कंठकीभिःप्रवृद्धाभिस्तथाकंठकितदुमैः ॥ निखातोच्छ्रितशाखाग्रैरभिगुप्तंसमंततः २२ मंथैरारोप्यमाणैश्चमंथवं
धानुकर्षणैः ॥ अद्भिःप्रक्षाल्यमानाभिर्गर्गरीभिरितस्ततः २३ कीलैरारोप्यमाणैश्चदामनीपाशपाशितैः ॥ स्तंभनीभिर्धृताभिश्चशकटैःपरिवर्तितैः २४
नियोगपाशैरासक्तैर्गर्गरीस्तंभमूर्द्धसु ॥ छादनार्थंप्रकीर्णैश्चकटकैस्तृणसंकटैः २५ शाखाविटंकैर्वृक्षाणांक्रियमाणैरितस्ततः ॥ शोध्यमानैर्गवांस्थानैस्स्थाप्य
मानैरुलूखलैः २६ प्राङ्मुखैस्सिच्यमानैश्चसंदीप्यद्भिश्चपावकैः ॥ सवत्सचर्मास्तरणैःपर्यंकैश्चावरोपितैः २७ तोयमुत्तारयंतीभिःप्रेक्षंतीभिश्चतद्वन
म् ॥ शाखाश्चकर्षमाणाभिर्गोपीभिश्चसमंततः २८ युवभिस्स्थविरैश्चैवगोपैर्व्यग्रकैर्भृशम् ॥ विशसद्भिःकुठारैश्चकाष्ठान्यपितरूनपि २९ तद्भ्रज
स्थानमधिकंशुशुभेकाननावृतम् ॥ रम्यंवननिवेशंयैस्वादुमूलफलोदकम् ३० तास्तुकामदुघागावस्सर्वपक्षिरुतंवनम् ॥ वृंदावनमनुप्राप्तानंदनोपम
काननम् ३१ पूर्वमेवतुलुष्णेनगवांचैवहितकारिणा ॥ शिवेनमनसादृष्टंतद्वनंवनचारिणा ३२ पश्चिमेतुततोरुक्षेधर्मेमासेनिरामये ॥ वर्षतीवामृतंदेवेष्टुणं
तत्रव्यदर्द्धत ३३ नतत्रवत्सास्सीदंतिनगावोनेतरेजनाः ॥ यत्रतिष्ठतिलोकानांभवायमधुसूदनः ३४ ताश्चगावस्सघोषस्तुसचसंकर्षणोयुवा ॥ कृ
ष्णेनविहितंवासंतमध्यासंतनिर्वृताः ३५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपवणिवृंदावनप्रवेशोनामनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ४ ॥
॥ वेशंपायनउवाच ॥ तौतुवृंदावनंप्राप्तौवसुदेवसुतावुभौ ॥ चेरतुर्वत्सयूथानिचारयंतौसुरूपिणौ १ पूर्णस्तुधर्मसमयस्तयोस्तत्रवनेसुखम् ॥ क्री
डतोस्सहगोपालैर्यमुनांचावगाहतोः २ ततःप्रावृद्धमनुप्राप्तामनसःकामदीपिनी ॥ प्रववर्षुर्महामेघाश्शक्रचापांकितोदराः ३ बभूवादृशनस्सूर्योभूभिश्चा
दर्शनादृणैः ॥ पततामेघवातेननवतोयानुकर्षिणा ४ संमार्ज्जिततलाभूमिर्यौवनस्थेवलक्ष्यते ॥ नाशितंजलदैरुष्णंतोपितावसुधाजलैः ५

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अध्यासंतअध्यासितवंतः ॥ ३५ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपवणिटीकायानवमो
ध्यायः ॥ ९ ॥ एतस्मिन्दशमेध्यायेप्रावृद्धमनुच्यते ॥ श्रीनिवासनिवासेनघोषोत्कर्षस्तथादिवः ॥ १ ॥ ताविति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ कांतानांकदंबानाभितिसामानाधिकरण्यम् ॥ ८ ॥ हासितं विकाशितम् ॥ ९ ॥ उच्छ्रंसंतीवबाष्पमुद्गिरंतस्त्रिर्यः महीपुरैस्तुल्यं वपुरापद्यते तत्र दृष्टांते महावातः पताकाः
महाभेषा महाप्रासादाः ॥ १० ॥ शिलीघ्राः छत्राकाः ॥ ११ ॥ क्षुभितमानसः कामातुरो भूत् ॥ १२ ॥ दृप्तसारंगनादेन मत्तभ्रमरध्वनिना दर्दुराभेकाः अवकीर्णव्याप्ता ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ संततो यथा सारो धारा संपातस्तेन निर्यत्नाः जडीकृताः नगाघ्राणि वृक्षशाखाघ्राणि ॥ १५ ॥ तोयेन गंभीराणि निबिडानि लंबानि विस्तृतानि च तेषु दरेषु ॥ १६ ॥ महीरुहै

नववर्षावसिक्तानि शक्रोगोपकुलानि च ॥ नष्टदावाग्निधूमानिव नानि प्रचकाशिरे ६ नृत्यव्यापारकालश्च मयूराणां कलापिनाम् ॥ मदरक्ताः प्रवृत्ताश्च केकाः
पदुरवास्तथा ७ नवप्रावृषिकांतानां षट्पदाहारदायिनाम् ॥ यौवनस्थकदंबानां नवाभ्रैर्भ्राजते वपुः ८ हासितं कुटजैर्वृक्षैः कदंबैर्वासितं वनम् ॥
(नाशितं जलदैरुष्णं तोषिता वसुधा जलैः) ॥ संतप्ताभास्करकरैरभितप्ता दवाग्निभिः ९ जलैर्बलाहकोत्सृष्टैरुच्छ्रंसंतीवपर्वताः ॥ महावातसमुद्भूतं महामे
घगणार्पितम् ॥ महीमहाराजपुरैस्तुल्यमापद्यते नभः १० क्वचित्कदंबहासादयं शिलीघ्राभरणं क्वचित् ॥ संप्रदीप्तमिवाभाति फुल्लनीपद्रुमं वनम् ११
एंद्रेण पयसा सितं मारुतेन च विस्तृतम् ॥ पार्थिवगंधमाघ्राय लोकः क्षुभितमानसः १२ दृप्तसारंगनादेन दर्दुरव्याहतेन च ॥ नवैश्वशिखिविकुष्टैरवकीर्ण
वसुंधरा १३ भ्रमन्तूर्णमहावर्तावर्षप्राप्तमहारयाः ॥ हरंत्यस्तीरजान् वृक्षान् विस्तारं यांति निम्नगाः १४ संतप्तासारनिर्यत्नः क्लिन्नयत्नोत्तरच्छदाः ॥
नृत्यजंतिनगाघ्राणि श्रान्ता इव पतत्रिणः १५ तोयगंभीरलंबेषु स्रवत्सु च नदत्सु च ॥ उदरेषु नवाभ्राणां मज्जतीव दिवाकरः १६ महीरुहैरुत्पतितैः सलिलो
त्पीडसंकुला ॥ अन्विष्य मार्गं वसुधाभाति शाडूलमालिनी १७ वज्रेणैवावरुणानां नगानां नगशालिनाम् ॥ स्रोतोभिः परिकृतानि पतांति शिखराण्यधः
१८ पततामेघवर्षेण यथानिम्नानुसारिणा ॥ पल्लवोत्कीर्णमुक्तेन पूर्यते वनराजयः १९ हस्तोच्छ्रितमुखान्यामेघनादानुसारिणः ॥ भ्रान्तातिवृष्ट्या
मातंगागांगता इव तोयदाः २० प्रावृष्टप्रवृत्तिसंदृश्य दृष्ट्वा चांबुधरान् घनान् ॥ रौहिणेयोभिथः काले कृष्णं वचनमब्रवीत् २१ पश्य कृष्ण घनान् कृष्णान्बला
कोज्ज्वलभूषणान् ॥ गगने तव गात्रस्य वर्णचोरान् तस्मिच्छ्रितान् २२ तव निद्राकरः कालस्तव गात्रोपमं नभः ॥ त्वमिवाज्ञातवसतिं चंद्रो वसतिवार्षिकी
म् २३ एतन्नीलांबुदश्यामं नीलोत्पलदलप्रभम् ॥ संप्राप्ते दुर्दिने काले दुर्दिनं भाति वै नभः २४ पश्य कृष्ण जलोदग्रैः कृष्णैरुद्ग्रथितैर्धनैः ॥ गोवर्द्धनो यथारम्यो
भाति गोवर्द्धनो गिरिः २५ पतितेनां भसा ह्येते समंतान् मददर्पिताः ॥ भ्राजन्ते कृष्णसारंगान् काननेषु मुदान्विताः २६

मार्गचिह्नमूतैरन्वेष्ट्यो जलच्छत्रो मार्गो यस्याः सा ॥ १७ ॥ १८ ॥ पल्लवोत्कीर्णमुत्सिक्तं यत्तोयं तेन वर्षेण ॥ १९ ॥ हस्तः शृङ्गातया सह उच्छ्रितं मुखं येषां ते हस्तोच्छ्रितमुखाः ॥ २० ॥ २१ ॥
॥ २२ ॥ चंद्रो नभो वसतिं वसति आस्ते वार्षिकी वर्षा भवाम् ॥ २३ ॥ दुर्दिने मेघच्छत्रेऽद्विकाले प्रावृष्टकाले दुर्दिनं मेघैराच्छन्नम् ॥ २४ ॥ गोवर्द्धनो नाम तः गोवर्द्धनो गवावर्द्धयित

मूल्याच्छादयन्ति ॥ २७ ॥ सीमानां कृष्टमूमीनां त्रयाणामपिलक्ष्मीर्न व्यतिरिच्यते नाधिका भवत्यपि तु समानैवेत्यर्थः ॥ २८ ॥ प्रोषितानां प्रवासिनां औत्सुक्यं गृहगमने तत्कारिणः ॥ २९ ॥ हर्यश्च चापेन हं प्रनुषारचितं मिश्रितं मध्यमं पदमंतरिक्षम् ॥ ३० ॥ नभसि श्रावणे नमश्चक्षुःसूर्यः ॥ ३१ ॥ संसर्गः संबंधः समुद्रौघनिभैः क्षुब्धैरित्यर्थः ॥ ३२ ॥ नीपाः कंदवानामवांतरजातयः पृथिव्यां सृष्टेरिति शेषः कोलाहलाः कलकलाः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ यैर्विद्युत्कवचैर्मैर्धैर्वभिणं वर्मवत्पुंस्त्वभार्पम् ॥ ३५ ॥ घनैर्निबिडैर्मैर्धैः ॥ ३६ ॥ गजाजलग जास्तेषामनीकैः ॥ ३७ ॥ उद्धूतं उद्धूननमकंपिनः कंपहेतवः सपृषतः सर्विदवः उद्धामाः महांतः सपृषतोद्धामा इति संधिरार्पः ॥ ३८ ॥ सुप्तोऽदृश्यः चंद्रोयासु ॥ ३९ ॥ चेतन एतान्यं बुप्रहृष्टानि हरितानि मृदूनि च ॥ तृणानि शतपत्राक्षपत्रैर्गृहंति मेदिनीम् २७ शरज्जलानां शैलानां वनानां जलदागमे ॥ ससस्यानां च सीमानां लक्ष्मीर्व्यतिरिच्यते २८ शीघ्रवातसमुद्धूताः प्रोषितौत्सुक्यकारिणः ॥ दामोदरोद्धामरवाः प्रागल्भ्यं यांति तोयदाः २९ हरे हर्यश्च चापेन त्रिवर्णेन त्रिविक्र म ॥ विव्राणज्येन रचितं तवेदं मध्यमं पदम् ३० नभस्येषं नभश्चक्षुर्न भ्रात्येव चरन्नभः ॥ मेघैश्शतातपकरो विरश्मि रिविरश्मिवान् ३१ द्यावापृथिव्योस्सं सर्गस्स ततं विततैः कृतः ॥ अव्यवच्छिन्नधारौघैस्समुद्रौघसमैर्धनैः ३२ नीपार्जुनकंदवानां पृथिव्यां चातिवृष्टिभिः ॥ गंधैः कोलाहलावांति वातामदनदी पनाः ३३ संप्रवृत्तमहावर्षं लंबमानमहांशुदम् ॥ भ्रात्यगाधमपर्यंतं ससागरमिवांबरम् ३४ धारानिर्मलनाराचं विद्युत्कवचवर्भिणम् ॥ शक्रचापायुधधरं युद्धसज्जमिवांबरम् ३५ शैलानां च वनानां च दुष्माणां च वराननम् ॥ प्रतिच्छन्नानि मासं तेशिखराणि घनैर्धनैः ३६ गजावीकैरिवाकीर्णैः सलिलोद्गारिभि र्धनैः ॥ वर्णसारूप्यतां याति गगनं सागरस्य च ३७ समुद्रोद्धूतजनेता लोलाशङ्कुलकंपिनः ॥ शीतास्सपृषतोद्धामाः कर्कशावांति मारुताः ३८ नि शासुसुप्तचंद्रासुमुक्ततोयासुतोयदैः ॥ मग्नसूर्यस्य नभसो न विभांति दिशो दश ३९ चेतनं पुष्करं कोशैः सुधाधमातैः समंततः ॥ न घृणीनां न रम्याणां विवेकं यांति कृष्टयः ४० धर्मदोषपरित्यक्तं मेघतोयविभूषितम् ॥ पश्य वृंदावनं कृष्णवनं चैत्ररथं यथा ४१ एवं प्रावृड्गुणान्सर्वान् श्रीमान् कृष्णस्य पूर्व जः ॥ कथयन्नेव बलवान् च जमेव जगाम ह ४२ अन्योन्यं रममाणौ तु कृष्णसंकर्षणाबुधौ ॥ तत्कालज्ञातिभिस्सार्द्धं चैरतुस्तद्वनं महत् ४३ इति श्रीमहा भारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि प्रावृड्गुणनं नाम दशमोऽध्यायः १० ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कदाचित्तु तदा कृष्णो विना संकर्षणेन वै ॥ चचार तद्वनं रम्यं क्रमरूपी वराननः १

मिति सुधाधमातैर्वायुना पूरितैः कोशैश्चर्मकोशसदृशैर्मैर्धैरुपलक्षितं पुष्करमंबरं चेतनमिव भाती तिलुप्तोपमा सर्वतश्च लद्धिर्मेघैर्नभोऽपि चलतीवेत्यर्थः एवमपि कृष्टयः प्रजाः रम्याणां रात्रीणां घृणीनां दिवसानां च विवेकं अन्योन्यतः पृथक्त्वं न यांतीति न अपि तु यांत्येवेति योजना मेघोत्थांधकारावृतानि दिनानि रात्रिकलान्यभूवन्नित्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ तत्कालज्ञातिभिः न तु यादववज्रन्मज्ञातिभिः ॥ ४३ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ७ ॥ अस्मिन्नेकादशेऽध्याये वनक्रीडानिरूप्यते कालियक्षेत्रदग्नीयवमुनादर्शनं हरेः ॥ १ ॥ कदाचिदिति ॥ १ ॥

श्रीवत्सेनो रसायुक्तेनेतिशेषः तृतीयां तानां पंचमस्येन रराजेत्यनेनान्वयः ॥ २ ॥ हस्तेन पंकजोद्भिन्नं विकसत्कमलं तनुचरते जता कांतं विक्रांतं गमनं यस्य तादृशेन गामिना गमनं स्वयमेव नपादेन ॥ ३ ॥ ४ ॥ दिवौकसैः देवैः ॥ ५ ॥ बाल्ये पौगंडं दशमावर्तितुक्तैः पौगंडे ६ ॥ ७ ॥ नीपाः कदंबपुष्पाणि कंदलानवांकुराः शोभमानानि कंदमालिनी ॥ ८ ॥ न

काकपक्षधरः श्रीमान् इयामः पद्मदलेश्वरः ॥ श्रीवत्सेनो रसायुक्तश्शशांकद्वलक्ष्मणा २ सांगदेनाग्रहस्तेन पंकजोद्भिन्नवर्चसा ॥ सुकुमाराभितम्रे णकांतविक्रीतगामिनां ३ पीते प्रीतिरनेनृणां पद्मकिंजल्कसम्भवे ॥ सूक्ष्मेवसानो वसने संध्यद्वतोयदः ४ वत्सव्यापारयुक्ताभ्यां व्यग्राभ्यां दंडरज्जुभिः ॥ भुजाम्यां शायुताभ्यां पूजिताभ्यां दिवौकसैः ५ सदृशं पुंडरीकस्य गंधेन कमलस्य च ॥ रराज चास्य तद्बाल्ये रुचिरौष्ठं पुटं मुखम् ६ शिखाभिस्तस्य मुक्ताभीरराजमुखपंकजम् ॥ वृत्तं षट्पदपंक्तीभिर्यथा स्यात्पद्ममंडलम् ७ तस्यार्जुनकदंबाढ्यानीपकंदलमालिनी ॥ रराज मालाशिरसि नक्षत्राणां यथादिने ८ सतयामालयावीरश्शुभे कंठसक्तया ॥ मेघमालां बुदः श्यामो नभस्य इव मूर्तिमान् ९ एकेनामलपत्रेण कंठसूत्रावलंबिना ॥ रराज बर्हिपत्रेण मंदमारुतकं पिना १० कचिद्वायन्कचिः क्रीडंश्च चूर्णश्च कचिक्कचित् ॥ पर्णवाद्यं श्रुतिमुखं वादयंश्च कचिद्वने ११ गोपवेणुं सुमधुरं कामात्तमापि वादयन् ॥ प्रल्हादनार्थं च मन्त्रं कचिद्वनगतो युवा १२ गोकुलेश्वरः श्यामश्च चारद्यतिमान् प्रभुः ॥ रेमे च तत्र रम्यासु चित्रासु वनराजिषु १३ मयूररवधुष्टासु मदनोद्दीपनीषु च ॥ मेघनादप्रतिव्यूहैर्नादितासु समंततः १४ शाङ्गलच्छत्रमार्गासु शिलीघ्राभरणासु च ॥ कंदलामलपत्रासु स्रवंतीषु नवंजलम् १५ केसराणां नवैर्गंधैर्भदनिः श्वसितोषमैः ॥ अर्भीक्ष्णानि श्वसंतीषु कामिनीष्विवानित्यशः १६ सेव्यमानो नवैर्वर्तैर्दुर्मसंघातनिस्मृतः ॥ तासु कृष्णगोमुदं लेभे सौम्यासु वनराजिषु १७ सकृदाचिद्वने तस्मिन् गोभिस्सह परिभ्रमन् ॥ ददर्श विपुलोदग्रं शाखिनं शाखिनां वरम् १८ स्थितं धरण्यां मेघाभां निबिडं दलसंचयैः ॥ गगनाधोच्छ्रिता करं पर्वतामोमधारिणम् १९ नीलचित्रांगवर्णैश्च सेवितं बहुभिः खगैः ॥ फलैः प्रवालैश्च घनैस्सेन्द्रचापघनोपमम् २० भवनाकारविटपं लतापुष्पसुमंडितम् विशालमूलवनतपवनामोदधारिणम् २१ आधिपत्यामेवान्येषां तस्य देशस्य शाखिनाम् ॥ कुर्वाणं शुभकर्मणां निरावर्षमनात्तपम् २२ न्यग्रोधं पर्वताग्रा म्यां डीरं नामनामतः ॥ दृष्ट्वा तत्र मर्तिचक्रे निवासाय ततः प्रभुः २३ सतत्रवयसा तुल्यैर्वत्सपालैस्सहानघ ॥ रेमे वै वासरं कृष्णः पुरा स्वर्गगतो यथा २४

मत्स्यो माद्रपदः ॥ ९ ॥ अमलं दिव्यपत्रं दलयस्य तेन बर्हिपत्रेण मयूरपिच्छे शशुभे इत्यनुपांगः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ प्रतिव्यूहैः प्रतिध्वनिभिः ॥ १४ ॥ कंदलानि नवांकुराणि च कंदलं तु कपोले स्यादुपरागेन वांकुरे इति विश्वः ॥ १५ ॥ कामिनीष्विवेति स्रवंतीनामुपमा ॥ १६ ॥ १७ ॥ शाखिनं वटम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ चित्रांगवर्णैर्मयूरैः ॥ २० ॥ २१ ॥ निरावर्षमनात्तपम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

कीडनकैः कीडासाधनैः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ तरेगाएवापांगाः कटाशास्तैः कुटिलं तरिम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ मिथुनेचरैश्चक्रवाकादिभिः ॥ ३१ ॥ जलजैर्मोनाद्यैः जलजैर्गुणैः
शीतलस्वनिर्बलत्वाद्यैर्जलजैः पद्मैः जलजैः शैवालैः ॥ ३२ ॥ स्त्रीरूपेण वर्णयति प्रसृतेति स्रोतः शब्दे सकारोपार्थः ॥ ३३ ॥ तटच्छेदः प्रवाहस्वमध्यकाश्यम् तिस्रः तरंगाए
वलयः तासाधरातरंगत्रिवलीधराम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ आभोगश्रवणायता आभोगस्तटस्योभयतः पूर्णतासैव श्रवणे आयतेयस्यास्ताम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ वारीणि

तंकीडमानंगोपालाः कृष्णभांडीरवासेनम् ॥ रमयंति स्म ब्रह्मवोचन्यैः कीडनकैस्तदा २५ अन्ये स्म परिगायंति गोपा मुदितमानसाः ॥ गोपाला कृष्ण
मेवान्ये गायंति स्म राते प्रियाः २६ तेषां प्रगायता मेव वादयामासवीर्यवान् ॥ पर्णवाद्यांतरे वेणुं तुंवीवीणां च तत्रह २७ कदाचिच्चारयन्नेव गारुसगोत्रप
भक्षणः ॥ जगाम यमुनातीरं लतालंकृतपादपम् २८ तरंगापांगकुटिलां गारिस्पर्शमुखानिलाम् ॥ तांच पद्मोत्पलवतींददर्शय मुनां नदीम् २९ सुती
र्थास्वादुसलिलां हृदिर्वागैरगानिनीम् ॥ तोयवातोद्यतैर्गैरवनानितपादपाम् ३० हंसकारंडवाहुप्रांसारसैश्च निनादिताम् ॥ अनर्घमिथुनैश्चै
व सेवितां मिथुनेचरैः ३१ जलजैः प्राणिभिः कीर्णैर्जलजैर्भूषितां गुणैः ॥ जलजैः कुसुमैश्चित्रां जलजैर्हरितोदकाम् ३२ प्रसृतस्रोतचरणां पुलिनश्रोणि
मंडलाम् ॥ आवर्तनाभिगंभीरां पद्मरोमानुरंजिताम् ३३ तटच्छेदादरांकांतां त्रितरंगवलीधराम् ॥ फेनप्रहृष्टवदनां प्रसन्नां हंसहामिनीम् ३४ रुचि
रोत्पलरक्तोर्ध्वानितभ्रंजलजेक्षणाम् ॥ हृददीर्घललाटां तांकांतां शैवलमूर्द्धजाम् ३५ चक्रवाकस्तनपटीं तरिपाश्वर्ययिताननाम् ॥ दीर्घस्रोतायतभुजाया
भोगश्रवणायताम् ३६ कारंडवाकुंडलिनीं श्रीमत्पंकजलोचनाम् ॥ तटजाभरणोपेतां मीननिर्मलमेखलाम् ३७ वारिप्लवप्लवक्षौमांसारसारावनू
पुराम् ॥ काशचार्माकरं वासो वसनां हंसलक्षणाम् ३८ भीमनक्रानुलितां गीकूर्मलक्षणभूषिताम् ॥ निपानश्वापदापीडां नृभिः पीनपयोधराम् ३९
श्वापदोच्छिष्टसलिलामाश्रमस्थानसंकुलाम् ॥ तां समुद्रस्य महिषीमीक्षमाणस्समंततः ४० चचाररुचिरं कृष्णो यमुनामुपशोभयन् ॥ तांच रन्तनदीं
श्रेष्ठांददर्श हृदमुत्तमम् ४१ दीर्घयोजनविस्तरं दुस्तरं त्रिदशैरापि ॥ गंभीरमक्षोभ्यजलं नेष्कंपमिव सागरम् ४२ तोयजैश्वापदैस्त्यक्तं शून्यं तोयचरैः
स्वगैः ॥ अगाधेनाभसा पूर्णमेघपूर्णमिवांबरम् ४३ दुःखोपसर्प्यतीरेषु ससर्पैर्विपुलैर्विलैः ॥ विषारणिभवस्याग्नेर्वृमेन परिवेषितम् ४४ अभोग्यंत
त्यश्रुनां हि अपेयंच जलार्थिनाम् ॥ उपभोगैः परित्यक्तं सुरैस्त्रिषवणार्थिभिः ४५

धृतो विस्तारं यांति शैवालाः कमलिनीवातेषां यः प्लवः विपुलतासैव औमं अतमीसूत्रमयं वासो यस्य साताम् ॥ ३८ ॥ निपानं पशूनां पानरथलं तत्रैव श्वापदास्त एवापीडोभूपायस्याताम् ॥ ३९ ॥
॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ विषारणयः सर्पाः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

१ अन्योन्यामिथुनैश्चैवेति पाठान्तरम् २ पद्मिस्त्रिषवणार्थिभिरिति पाठान्तरम् ।

आकाशादपि आकाशमार्गेऽपि ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ निर्विषयाकारम् आकाशवन्निरालम्बनम् ॥ ५४ ॥ कर्तव्यो न तु स्वतः सिद्धौ
नामौद्योस्तौ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ इति श्रीमत्पदं नीलकण्ठकृतौ भारत भावप्रदीपे हरिवंशार्थप्रकाशे विष्णुपर्वणि टीकायामेकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥
अमुष्मिन्द्वादशोऽध्याये कालियस्य कणोपरि ॥ नृत्यं च केहरिश्चेति यमुनानिर्विषोच्यते ॥ १ ॥ सोपसृत्येत्यध्यात्हत्य योऽहन्नहिमन्वपस्ततर्दंत्यपादहस्तोऽपृतन्यदिद्रुमिति चोप

आकाशादप्यसंचार्य स्वगैराकाशमोचरैः ॥ तृणेष्वपि पतत्स्वप्सु ज्वलंतमिव तेजसा ४६ सनंताद्योजनं साग्रंदेवैरापि दुरासदम् ॥ विषानलेन घोरे
नज्वालाप्रज्वलितद्वयम् ४७ वजस्योत्तरतस्तस्य क्रोशमात्रेनिरामये ॥ तं दृष्ट्वा चिंतयामास कृष्णो वै विपुलं हृदम् ४८ अगाधं द्योतमानं च कस्या
यं महतो हृदः ॥ अस्मिन्सकालियो नाम कलांजनचयोपमः ४९ उरगाधिपतिस्साक्षाद्देवसतिदारुणः ॥ उत्सृज्य सागरावासं यो मया विदितः
पुरा ५० मया तपतमराजस्य सुपर्णस्योरगाशिनः ॥ तेनेयं दूषिता सर्वा यमुना सागरंगमा ५१ भयात्तस्योरगपतेर्नायं देशो निषेव्यते ॥ तदिदं दारुणा
कारमरणं रूढशाङ्कलम् ५२ सावरोहदुर्मणोरंकीर्णनानालताद्रुमैः ॥ रक्षितं सर्पराजस्य सचिवैरासत्कारिभिः ५३ वनं निर्विषयाकारं विषान्नमिव दु
स्स्पृशम् ॥ तैरासत्कारिभिर्नित्यं सर्वतः परिरक्षितम् ५४ शैवालनलिनेश्वापि वृक्षैः क्षुद्रलताकुलैः ॥ कर्तव्यमार्गो भ्राजे ते हृदस्यास्य तटावुभौ ५५
तदस्य सर्पराजस्य कर्तव्यो निग्रहो मया ॥ यथेयं सरिदं भोदा भवेच्छिवजलाशया ५६ व्रजोपभोग्याचयथानागे च दमिते मया ॥ सर्वत्र सुखसंचारा
सर्वतीर्थसुखाश्रया ५७ एतदर्थं च वासोयं व्रजे स्मिन् गोपजन्मच ॥ अमीषामुत्पथस्थानानि ग्रहार्थं दुरात्मनाम् ५८ एनं कदंबमारुह्य तदेव शिशुशीलया
॥ त्रिनिपत्य हृदघोरे दमायेष्यामि कालियम् ५९ (एवं कृते बाहुवीर्यलोके रव्यातिंगमिष्यति) ६० इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि बाल
चरिते यमुनावर्णनं नामैकादशोऽध्यायः ११ वेशं पायन उवाच ॥ सोपसृत्य नदीतीरं बद्ध्वा परिकरं दृढम् ॥ अरोहच्च पलकृष्णः कदंबाशिखरं मुदा १
कृष्णः कदंबाशिखरालम्बमानो घनाकृतिः ॥ हृदमध्ये करोच्छब्दं निपतन्नं बुजेश्वरः २ कृष्णेन तत्र पतताक्षुभितो यमुनाहृदः ॥ संप्रोषेच्य तवेगेनाभि
यमान इवांशुदः ३ तेन शब्देन संसृब्धं सर्पस्य भवनं महत् ॥ उदातिष्ठ ज्जलात्सर्पो रोषपर्याकुलक्षणः ४ सचोरगपतिः क्रुद्धो मेघराशिसमप्रभः ॥ तत्तोर
कांतनयनः कालियस्तमदृश्यत ५

दिष्टं कालियदमनं उपबृंहयति तत्र मंत्रावयवयोरर्थस्तु योऽहिः सर्पो यमुनाज्जानि ततर्दविषसंस्पर्केण नाशितवान् तमिद्रो अहन्नाहं सितवान् ॥ पीडनमात्रमत्र हंत्यर्थः सच अहिः
अवाप्यावहीनः अहस्त-मस्तन् इति अपृतन्यत् अयोधयदिति एतेनास्य सर्परूपत्वमुत्तमतोऽहिर्नृत्राख्यो यत्राप्तसंबंधस्तत्रायमेवं बोद्धव्यः ॥ १ ॥ लंबमानः अधःपतन् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

पंचास्यः पंचवदनः ॥ ६ ॥ भोगेन देहेन ॥ ७ ॥ शृतं कथितं प्रतिस्त्रोताः विपरीतप्रवाहा ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तेऽदशान्नितिपूर्वसणसंबंधः ॥ १४ ॥
 ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ सर्पभोगेन सर्पभोगबंधेन स्पंदितं किंचिच्चालितं धैर्यादिति शेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

पंचास्यः पावकोच्छ्वासश्चलज्जिह्वानलाननः ॥ पृथुभिः पंचभिर्घोरैः शिरोभिः परिवारितः ६ पूरयित्वा हृदं सर्वभोगेनानलवर्चसा ॥ स्फुरन्निवचरोषेण ज्वल
 निवचतेजसा ७ क्रोधेन ज्वलतस्तस्य जलं शृतमिवाभवत् ॥ प्रतिस्त्रोताश्च भीतेव जगाम यमुनानदी ८ तस्य क्रोधाग्निपूर्णेभ्यो वक्रेभ्यो भूच्चमारुतः ॥
 दृष्ट्वा कृष्णं हृदगतं क्रीडंतं शिशुलीया ९ सधूमाः पन्नगैर्द्रस्य मुखान्निश्चेरु रर्चिषः ॥ मृजता तेन रोषाग्निं समीपे तीरजा बुभाः १० क्षणेन भस्मसात्रीतायु
 गांतप्रतिमेन वै ॥ तस्य पुत्राश्च दाराश्च भृत्याश्चान्यमहोरगाः ११ वमंतः पावकं घोरं वक्रेभ्यो विषसंभवम् ॥ सधूमं पन्नगैर्द्रास्ते निपेतुरामितौ जसः
 १२ प्रवेशितश्च तैस्सर्पैस्सकृष्णो भोगबंधनम् ॥ निर्यत्नचरणाकारस्तस्थौ गिरिरिवाचलः १३ अदशन्दशनैस्तीक्ष्णैर्विषोत्पीडजलाविलैः ॥ ते कृष्णं
 सर्पपतयो नममारचवीर्यवान् १४ एतस्मिन्नंतरे भीता गोपालास्सर्व एव ते ॥ क्रंदमाना व्रजं जग्मुर्वाष्पगद्गदया गिरा ॥ १५ ॥ ॥ गोपा ऊचुः ॥ ॥
 एष मोहं गतः कृष्णो मग्नो वै कालिये हृदे ॥ भक्ष्यते सर्पराजेन तदा गच्छतमा चिरम् १६ नंदगोपाय वै क्षिप्रं सबलाय निवेद्यताम् ॥ एष ते कृष्ण्यते कृष्णः सर्पे
 णेति महाहृदे १७ नंदगोपस्तु तच्छ्रुत्वा वज्रपातोपमं वचः ॥ आर्तः स्वलिते विक्रांतस्तं जगाम हृदोत्तमम् १८ सवाल युवती वृद्धस्स च संकर्षणो युवा ॥
 आक्रीडं पन्नगैर्द्रस्य जलस्थं समुपागमत् १९ नंदगोपमुखा गोपास्ते सर्वे साश्रुलोचनाः ॥ हाहाकारं प्रकुर्वन्तस्तस्थुस्तीरे हृदस्य वै २० व्रीडिता विस्मि
 ताश्चैव शोकार्ताश्च पुनः पुनः ॥ केचित्तु पुत्रहाहेति हाधित्यपरे पुनः २१ अपरे हाहसास्स्मेति रुरुर्धृशदुःखिताः ॥ स्त्रियश्चैव यशोदां तां हाहतास्मीति चुकु
 शुः २२ यापश्यन्निप्रियं पुत्रं सर्पराजवशंगतम् ॥ स्पंदितं सर्पभोगेन कृष्णमाणं यथा मृतम् २३ अश्मसारमयं नूनं हृदयं ते विलक्ष्यते ॥ पुत्रं कथमिमं दृष्ट्वा
 यशोदेनावदीर्यसे २४ दुःखितं वत पश्यामो नंदगोपं हृदांतिके ॥ न्यस्य पुत्रमुखे दृष्टिं निश्चेत न भिवस्थितम् २५ यशोदामनुगच्छन्त्यस्मर्पा वासमिदं हृदम् ॥
 प्रविशामो नयास्यामो विना दामोदरं व्रजम् २६ दिवसः कोविना सूर्यं विना चंद्रेण कानिशा ॥ विनावृषेण कागावो विना कृष्णेन को व्रजः २७ विना कृष्णं नयास्यामो
 विवत्सा इव धेनवः ॥ तासां विलपितं श्रुत्वा तेषां व्रजवासिनाम् ॥ विलापं नंदगोपस्य यशोदारुदितं तथा २८ एकभावशरीरज्ञ एकदेहो द्विधा कृतः ॥ संकर्ष
 णस्तु संकुद्धो वभाषे कृष्णमव्ययम् २९

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ परिदेवंति शोचन्ति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ स्थाने अस्थितौ ॥ ४१ ॥ नन्वन्यत्र गरुडो मां हनिष्यति अत्र तु मुनिगोपात्रायातीति
 चेत्तत्राह मत्पदानीति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ विष्ठितं तीरेऽस्थितम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इति श्रीपद० नीलकण्ठकृतौ भारतभा० हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां द्वाद
 शस्कण्डे महाबाहो गोपानां नन्दिवर्द्धन ॥ दम्यतामेष वैक्षिप्रं सर्पराजो विषायुधः ३० इमेनो बांधवास्तातत्त्वां मत्वामानुषां विभो ॥ परिदेवंति करुणं सर्वे मा
 नुषा उदयः ३१ तच्छृत्वा रौहिणेयस्य वाक्यं संज्ञासमीरितम् ॥ विक्रम्यास्फोटयद्वाहूभिश्चातन्नागबंधनम् ३२ तस्य पद्म्यामथाक्रम्य भोगराशिं ज
 लोत्थितम् ॥ शिरस्तु कृष्णो जग्राह स्वहस्तेनावनाम्य च ३३ तस्यारुरोह सहसामध्यमंतन्महच्छिरः ॥ सोऽस्य मूर्ध्नि स्थितः कृष्णो ननर्त रुचिरांगदः ३४
 मृद्यमानस्स कृष्णेन शांतमूर्द्धाभुजंगमः ॥ आस्यैस्सरुधिरोद्गारैः कातरो वाक्यमब्रवीत् ३५ अविज्ञानान्नया कृष्णरोषोऽयं संप्रदर्शितः ॥ दमितो हं हतविषो व
 शमस्ते वरानन ३६ तदा ज्ञापय किं कुर्यात्सदा सापत्य बांधवः ॥ कस्य वावशतां यामि जीवितं मे प्रदीयताम् ३७ पंचमूर्द्धानतं दृष्ट्वा सर्पसर्पा रिकेतनः ॥ अक्रुद्ध
 एवमवाप्स्यत्युवाचोरगेश्वरम् ३८ तवास्मिन् यमुनातोये नैव स्थानं ददाम्यहम् ॥ गच्छार्णवजलं सर्पसभार्यस्सह बांधवः ३९ यश्चेह भूयो दृश्येत स्था
 ने वा यदि वा जले ॥ तव भृत्यस्तनूजो वाक्षिप्रं वध्यस्स मे भवेत् ४० शिवं चास्य जलस्यास्तु त्वंच गच्छ महार्णवम् ॥ स्थानेऽपि ह भवेदोषस्तत्रांतकरणो
 महान् ४१ मत्पदानि च ते सर्पदृष्ट्वा मूर्धसु सागरे ॥ गरुडः पन्नगरिपुस्त्वयि न प्रहरिष्यति ४२ गृह्य मूर्ध्ना तु चरणौ कृष्णस्योरगपुंगवः ॥ पश्य
 तामेव गोपानां जगामादर्शनं हृदात् ४३ निर्जिते तु गते सर्पे कृष्णमुत्तीर्य धिष्ठितम् ॥ विस्मितास्तुष्टुर्गोपाश्चक्रुश्चैव प्रदक्षिणम् ४४ ऊचुस्सर्वे च सं
 प्रीतानंदगोपं वने चराः ॥ घन्योऽस्य नु गृहीतोऽसि यस्य ते पुत्र ईदृशः ४५ अद्य प्रभृति गोपानां गवां गोष्ठस्य चानघ ॥ आपत्सु शरणं कृष्णः प्रभुश्चायत
 लोचनः ४६ जाता शिवजला सर्वा यमुना मुनि संविता ॥ तीरे चास्यास्सु खंगावो विचरिष्यन्ति न स्सदा ४७ व्यक्तमेव वयं गोपावने यत्कृष्णभीदशम् ॥
 महहूतं न जानीमः छत्रमग्निमिव व्रजे ४८ एवं ते विस्मितास्सर्वे स्तुवंतः कृष्णमव्ययम् ॥ जग्मुर्गोपगणा घोषं देवाश्चैत्ररथं यथा ॥ ४९ ॥ इति श्री
 मन्महाभारते विलेपु हरिवंशे विष्णुपर्वणि द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दमिते सर्पराजे तु कृष्णेन यमुनाहरे ॥ तमेव चेतुर्दंशं
 सहितौ रामकेशवौ १ आजग्मतुस्तौ सहितौ गोधनैस्सह गामिनौ ॥ गिरिगोवर्द्धनं रम्यं वसुदेवसुताबुभौ २ गोवर्द्धनस्योत्तरतो यमुनातीरमाश्रितम् ॥
 ददृशाते च तौ वीरौ रम्यं तालवनं महत् ३

शोऽध्यायः ॥ १२ ॥ अथ त्रयोदशोऽध्यायेऽपि नु कस्योच्यते वः ॥ बलदेवेन तच्च क्लेशं तालवनं यथा ॥ १ ॥ दमिते इत्यध्याये संमिद्रगर्दभं समृणेत्यमुं मंत्रमुपबृंहयति हे इन्द्रगर्दभं समृणामरये
 त्रिंशत्पादार्धः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

४ ॥ सदेशोमातीत्युत्तरस्येना-वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ लघुक्रमौशीप्रक्रियौ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ निर्माणभूतंसारभूतम् निर्माणंनिर्मितौसारइतिमेदिनी अथापि इरिणितुपरेणुव्येइति मेदिनी ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तालस्वनमास्फोटनध्वनिम् ॥ १४ ॥ दर्पाविद्धासटाननःमदेनाविद्धाभ्रामिताःसटाःत्रेसरायस्मिन्तयामूतमाननंयस्य ॥ १५ ॥

तौतालपर्णप्रततेरम्येतालवनेरतौ ॥ चेरतुःपरमप्रीतौवृषपोताविवोद्धतौ ४ सतुदेशस्सदास्निग्धोलोष्टपापाणवर्जितः ॥ दर्भप्रायस्थलीभूतःसुमहा नृष्णमृत्तिकः ५ तालस्तैर्विपुलस्कंधैरुच्छ्रितैश्चामपैर्वभिः ॥ फलाग्रशाखिभिर्भातिनागहस्तैरिवोच्छ्रितैः ६ तत्रदामोदरोवाक्यमुवाचवदतांवरः ॥ अहोतालफलैःपक्वैर्वासितेयवनस्थली ७ स्वादून्यार्यसुगंधीनिश्यामानिरसवांतेच ॥ पक्वतालानिसहितौपातयावोलघुक्रमौ ८ यद्येषामिदशोगंधो माधुर्यघ्राणतर्पणः ॥ रसेनामृतकल्पेनभवितव्यंचमेमतिः ९ दामोदरवचःश्रुत्वारौहिणेयोहसन्निव ॥ पातयन्पक्वतालानिचालयामासतांस्तरून् १० तनुतालवनंमृणामसेव्यंदुरतिक्रमम् ॥ निर्माणभूतमिरिणंपुरुपादालयोपमम् ११ दारुणोधेनुकोनामदैत्योर्गर्दभरूपघृक् ॥ खरयूथेनमह तावृत्तस्समनुसेवते १२ सतुतालवनंधोरंगर्दभःपरिरक्षति ॥ नृपक्षिश्वापदगणांस्त्रासयानस्सुदुर्मतिः १३ तालशब्दंसतंश्रुत्वासंधुष्टंफलपातना त् ॥ मामर्षयत्ससंकुद्धस्तालस्वनमिवद्विपः १४ शब्दानुकारीसंकुद्धोदर्पाविद्धसटाननः ॥ स्तब्धाक्षोहेपितपटुःखुरैर्निर्दारयन्महीम् १५ आवि द्धपुच्छोहृषितोव्यात्ताननइवांतकः ॥ अपतन्नेवददृशेरौहिणेयमुपस्थितम् १६ तालानांतमधोदृष्ट्वासध्वजाकारमव्ययम् ॥ रौहिणेयंखरोदुष्ट स्सोदशदशनायुधः १७ पद्म्यामुभाभ्यांचपुनःपश्चिमाभ्यांपराङ्मुखः ॥ जघानोरसिदैत्येन्द्रोरौहिणेयंनिरायुधम् १८ ताभ्यामेवसजग्राहपद्म्यां तंदैत्यगर्दभम् ॥ आवर्जितमुखस्कंधंप्रेरयंस्तालमूर्द्धनि १९ संभग्रोरुकटिग्रीवोभग्रपृष्ठोदुराकृतिः ॥ खरस्तालफलैस्साद्धंपपातधरणीतले २० तंगतासुं गतश्रीकंपतितंवीक्ष्यगर्दभम् ॥ ज्ञातींस्तथापरांस्तस्थत्तृणराजनिशोक्षिपत् २१ साभूर्गर्दभदेहैश्वतालैःपक्वैश्चपातितैः ॥ बभ्रासेछन्नजलदाद्यौरिवाव्य क्तशारदी २२ तस्मिन्गर्दभदैत्येतुसानुगेविनिपातिते ॥ रम्यंतालवनंतद्विभूयोरम्यतरंबभौ २३ विप्रमुक्तभयंशुभ्रंविबिक्ताकारदर्शनम् ॥ चरंतिस्मसु खंगावस्ततालवनमुत्तमम् २४ ततःप्रविष्टास्तेसर्वेगोपावनविचारिणः ॥ वीतशोकभयायासाश्चञ्चूर्यन्तेसमन्ततः २५ ततःसुखंप्रकीर्णासुगोषुनार्गेद्र विक्रमौ ॥ द्रुमपर्णांनेकत्वातौयथार्हंनिषीदतुः २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिधेनुकवधोनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥

आविद्धमूर्ध्वोक्तंपुच्छंयेन ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ ताभ्यांतयोरेवपदयोर्जग्राह आवर्जितंभ्रामितंमुखस्कंधंयस्य ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ॥
इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिद्विंशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥

अस्मि नृचतुर्दशेऽध्याये प्रलंबवर्षवर्षे ॥ तेनैव बलभद्रेण कृष्णादेशेन तिष्ठता ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ क्षेडयंतौ बाहू आस्फोटयंतौ व्याहरंतौ आकाशयंतौ ॥ ३ ॥ नियोगपाशैः अन्नशिक्यैः ॥ ४ ॥ अन्योन्यसदृशांबरौ अन्योन्यदीप्तिसंवलनेन सदृशांबराविव ॥ ५ ॥ कुसुमानां कुसुमैः कर्णपूरौ कुर्वाणौ ॥ ६ ॥ ७ ॥ दीक्षां रीतिम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ स्पंदोलिकाभिर्दोलावलं
बैः क्षेपणीयैर्वीटिकाद्यैः ॥ १० ॥ ११ ॥ त्रिष्टंभो दिवो धरुणः पृथिव्या विश्व उत क्षितयो हस्ते अस्य असत्त उत्सो गृणते नियुत्वान्मध्वोऽंशुः पवत इन्द्रियायेत्येतं मंत्रमुपबृंहयाति तयो
रुचतोरैवमित्यादिना मंत्रार्थस्तु हे सोम वेतवमध्वो ब्रह्मस्वरूपिणः अंशुरिवांशुः अंशः पृथिव्या धरुणः भूमे र्धर्तारामरूपधारी शेषः ते त्वया असत् अंतर्यामिणा प्रबाधितः सन्दीप्यमान भव
वैशंपायन उवाच ॥ अथ तौ जातहर्षौ तु वसुदेव सुता बुभौ ॥ तत्तालवन्मुसृज्य भूयो भांडीरमागतौ १ चारयंतौ विवृद्धानि गोधनानि शुभानि च ॥ स्फीतस
स्य प्ररूढानि वीक्ष्यमाणौ वनानि च २ क्षेडयंतौ प्रगायंतौ प्राचिन्वंतौ च पादपान् ॥ नामाभिव्यर्हंतौ च सवत्सागाः परंतपौ ३ नियोगपाशैरासक्तैस्स्कंधा
भ्यां शुभलक्षणौ ॥ वनमालाकुलोरस्कौ बालशृंगाविवर्षभौ ४ सुवर्गांजिनचूर्णाभावन्योन्यसदृशांबरौ ॥ महेंद्रायुधसंसक्तौ शुक्लकृष्णाविवांशुदौ ५ कुशाग्र
कुसुमानां च कर्णपूरौ मनोरमौ ॥ वनमार्गेषु कुर्वाणावन्यवेषधरा बुभौ ६ गोवर्द्धनस्यानुचरौ वने सानुचरौ तुतौ ॥ चेरतुलोकसिद्धाभिः क्रीडाभिरपराजितौ ७
तावेवं मानुषीं दीक्षां वदंतौ सुरपूजितौ ॥ तज्जातिगुणयुक्ताभिः क्रीडाभिश्चैरतुर्वनम् ८ तौ तु भांडीरमाश्रित्य बालक्रीडानुवर्तिनौ ॥ प्राप्तौ परमशाखाढ्यं
न्यग्रोधं शाखिनां वरम् ९ तत्र स्पंदोलिकाभिश्च युद्धमार्गविशारदौ ॥ अश्मभिः क्षेपणीयैश्च तौ व्याग्राममकुर्वताम् १० युद्धमार्गैश्च विविधैर्गोपालैः सहिता बु
भौ ॥ मुदितौ सिंहविक्रांतौ यथाकामं विचेरतुः ११ तयोरमयतोरिव तल्लिप्सुरसुरोत्तमः ॥ प्रलंबोऽभ्यागमत्तच्छिद्रान्वेषीतयोस्तदा १२ गोपालवेषमा
स्थायदन्यपुष्पविभूषितः ॥ लोभयानस्स तौ वीरौ हास्यैः क्रीडनकैस्तथा १३ सोऽवगाहतनिर्झंकस्तेषां मध्यममानुषः ॥ मानुषं वपुरास्थाय प्रलंबोदान
वोत्तमः १४ प्रक्रीडिताश्च ते सर्वे सह तेनामरारिणा ॥ गोपालवपुषं गोपामन्यमानास्स्वबांधवम् १५ स तु च्छिद्रांतरप्रप्सुः प्रलंबो गोपतांगतः ॥ दृष्टिं प्रणिदधे
कृष्णरौहिणेये च दारुणाम् १६

एव उत्सः त्वदाज्ञाकरणे उत्कंठितः नियुत्वान्नगतः प्राणवायुरूपां सूत्रात्मा सन्नगृणते आत्मानः स्वरूपं त्वद्वाक्यादगगतं भावयति अहं परमेश्वरादनन्योऽस्मि देवकार्यार्थमवतीर्णोऽस्मीत्यालो
चयतीत्यर्थः ततो हेतोः दिवः युलोकं च पश्य विष्टंभः स्तंभा इव भवंति ते विष्टंभः किं वंतस्येदं द्वितीयां बहुवचनं अत्युच्छिन्नान् प्रलंबादीन् बहत्वं विभूत्यर्थे इन्द्रियाय तद्वधेन स्ववीर्यं प्रदर्शयितुं प
वते गच्छंति किमस्वायुधं तदाह विश्वा इति सर्वाः क्षितयः माशसाधनान्यायुधानि अस्य हस्ते एव सन्ति अतो मुष्टिमात्रेण तं जघानेत्यर्थः विष्णोः सर्वदेवतामयत्वाद्ब्रह्मसोमरूपेणैवास्यस्तुतिर्वा
दव्यावयवमन्यप्रापि आकारः पृष्टः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ देहावेशात्प्रमाद्यतीतिन्यायेनसूत्रांशोपिरामोमोहेत्याहससंदिग्धमिति
॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ श्रीकृष्णस्त्वेनपूर्वकस्मरणेनप्रबोधयतिवाह तमाहेत्यादिना ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अस्वैयूत्रात्मत्वंविष्टगोति शिरःखंडित्यादि

अविषयंततोमत्वाकृष्णमद्भुतविक्रमम् ॥ रौहिणेयवधेयत्नमकरोदानवोत्तमः १७ हरिणाक्रीडनं नाम बालक्रीडनकंततः ॥ प्रक्रीडितास्तु ते सर्वे द्वौ द्वौ युग
पदुत्पतन् १८ कृष्णः श्रीदामसहितः पुष्टवेगोपसूनुना ॥ संकर्षणस्तु द्रुतवान्प्रलंबेन सहानघ १९ गोपालास्त्वपरे द्वंद्वं गोपालैरपरैस्सह ॥ प्रदुतालं
घयंतो वै ते न्योन्यं लघुविक्रमाः २० श्रीदाममजयत्कृष्णः प्रलंबं रौहिणीसुतः ॥ गोपालैः कृष्णपक्षीयैर्गोपालास्त्वपरे जिताः २१ ते वाहयंतस्त्वन्योन्यं संह
र्षात्सहसादुताः ॥ भांडीरस्कंधमुद्दिश्य मर्यादां पुनरागमन् २२ संकर्षणं तु स्कंधेन शीघ्रमुत्क्षिप्य दानवः ॥ द्रुतं जगाम विमुखस्स चंद्रवतो यदः २३ सभा
रमसहंस्तस्य रौहिणेयस्य धीमतः ॥ वृधे सुमहाकायशक्राक्रांत इवांबुदः २४ सभांडारवटप्रख्यंदग्धां जनगिरिप्रभम् ॥ स्वंपुर्दर्शयामास प्रलंबो दानवो
त्तमः २५ पंचस्तवकेलम्बेन मुकुटेनार्कवर्चसा ॥ दीप्यमानानमोदैत्यः सूर्याक्रांत इवांबुदः २६ महाननो महाग्रीवस्सु महान्तकोषमः ॥ रौद्रशकटचक्राक्षो
ममयं श्वरणैर्महीम् २७ स्रग्दामलंबाभरणः प्रलंबांबरभूषणः ॥ वीरः प्रलंबः प्रययौ लंबतो य इवांबुदः २८ सजहाराथवेमेन रौहिणेयं महासुरः ॥ सागरोपप्ल
वगतं कृत्स्नं लोकमिवांतकः २९ हियमाणः प्रलंबेन स तु संकर्षणो वभौ ॥ ऊढ्यमान इवाकाशे कालमेघेन चंद्रमाः ३० ससंदिग्धमिवात्मानं मेने संकर्षणस्तदा
॥ दैत्यस्कंधगतश्श्रीमान्कृष्णंचेदमुवाच ह ३१ हियेहं कृष्णदैत्येन पर्वतोदग्रवर्ष्मणा ॥ प्रदर्शयित्वा महतीं मायां मानुषरूपिणीम् ३२ कथमस्य मया कार्यं
शासनं दुष्टचेतसः ॥ प्रलंबस्य प्रवृद्धस्य दर्पाद्दिगुणवर्चसः ३३ तमाह सास्मि तं कृष्णस्साम्राहर्षकलेन वै ॥ अभिज्ञौ रौहिणेयस्य वृतस्य च वलस्य च ३४ अ
होयं मानुषो भावो व्यक्तमेवानुपाल्यते ॥ यस्त्वं जगन्मयं देवं गुह्याद्गुह्यतरंगतः ३५ स्मरन् नारायणात्मानं लोकानां त्वं विपर्यये ॥ अवगच्छात्मानात्मानं समुद्रा
णां समागमे ३६ पुरा तप्तनां देवानां ब्रह्मणस्सलिलस्य च ॥ आत्मवृतप्रभावाणां संस्मराद्यं च वैवपुः ३७ शिरःखंते जलं मूर्तिः क्षमाभूदह नो मुखम् ॥ वायु
लोकाबुरुच्छासो मनस्स्वष्टाह्यभूतव ३८ सहस्रास्यस्सहस्रांगस्सहस्रचरणेक्षणः ॥ सहस्रपद्मनाभस्त्वं सहस्रांशुयरोरिहा ३९ यत्त्वया दर्शितं लोके तत्प
श्यंति दिवौकसः ॥ यत्त्वयानोक्तं पूर्वाहिकस्तदन्वेष्टुमर्हति ४० यद्वेदितव्यं लोके स्मिन्तत्त्वया समुदाहृतम् ॥ विदितं यत्तवैकस्य देवा अपि न तद्विदुः ४१

ना ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्चक्षुरित्यादिश्रुतिप्रसिद्धं शुद्धं ब्रह्मापित्वमेवासत्त्वाह यत्त्रयेति यत्त्वयानोक्तेत्यादिनास्यवेपकृतृत्वमुक्तम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ शेषरूपेण वर्णयति त्वयेवेति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ यथेति अहं अंतर्यामी स्वसूत्रात्मा सर्वज्ञत्वादिकं द्वयोः सममेवेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ अस्मिन्तं साम्यलक्षणममेवमाह अ
 हिति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ संस्मारित इति उक्तिमात्रेण बलदेववदविशुद्धांतःकरण आत्मनो ब्रह्मभावमवगच्छतीत्यर्थः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥
 ॥ ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ अथ पंचदशोऽध्यायः गोपानिद्रमखोत्सुकान् ॥ कृष्णः प्रपच्छ तद्धेतुं शुश्रावाथ तदुत्तरम् ॥ १ ॥ तयोः
 प्रवृत्तयोरित्यध्यायद्वयं आग्रावभिरहन्येभिरक्तुभिर्भारिष्ठं वज्रमाजिघर्ति मायिनि शतं वायस्य प्रचरन्स्वेदमे संवर्तयंतो विचवर्तयन्नहेति मंत्रस्योपबृंहणार्थं मंत्रार्थमाह यस्य वचिणः स्वेदमेस्व
 आत्मजं तेव पुर्व्योऽग्निं पश्यंत्यात्मसंभवम् ॥ यत्तु ते कृत्रिमं रूपं तदर्थं तिदिवौकसः ४२ देवैर्न दृष्टश्चांतस्ते तेनानंत इति स्मृतः ॥ त्वंहि सूक्ष्मो महानेकस्मू
 क्ष्मेरपि दुरासदः ४३ त्वय्येव जगतः स्तंभेशाश्वती जगती स्थिता ॥ अचला प्राणिनां यो निर्धारयत्यखिलं जगत् ४४ चतुस्सागरभोगस्त्वं चातुर्वर्ण्यविभागवि
 त् ॥ चतुर्युगेषु लोकानां चातुर्होत्रफलशनः ४५ यथाहमपि लोकानां तथा त्वं तच्च मे मतम् ॥ उभावेकशरीरौ स्वो जगदर्थे द्विधा कृतौ ४६ अहं वा शाश्वतः
 कृष्णस्त्वं वा शेषः पुरातनः ॥ लोकानां शाश्वतो देवस्त्वं हि शेषस्सनातनः ॥ आवयोर्देहमात्रेणाद्विधेदं धार्यते जगत् ४७ अहं यस्स भवानेव यस्त्वं सोऽहं सनात
 नः ॥ द्वावेव विहितौ ह्यावामेकदेहौ महाबलौ ४८ तदास्ते मूढवत्त्वं किंप्राणेन जहिदानवम् ॥ मूर्ध्नि देव रिपुं देववज्रकल्पेन मुष्टिना ४९ ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ संस्मारितस्तु कृष्णेन रौहिणेयः पुरातनम् ॥ बलेनापूर्यत तदा त्रैलोक्यांतरचारिणा ५० ततः प्रलंबं दुर्वृतं सबद्धेन महाभुजः ॥ मुष्टिनावज्रक
 ल्पेन मूर्ध्नि चैनं समाहनत् ५१ तस्योत्तमांगं स्वेकाये विकपालं विवेश ह ॥ जानुभ्यां चाहत शशेते गता सुर्दानवो तमः ५२ जगत्यां विप्रकीर्णस्य तस्य रूपं मभूत्
 दा ॥ प्रलंबस्यां वरस्थस्य मेघस्येव विदीर्यतः ५३ तस्य भग्नोत्तमांगस्य देहात् सुस्त्रावशोणितम् ॥ बहुगेरिकमंयुक्तं शैलशृंगादिवोदकम् ५४ तं निहत्य प्रलं
 बं तु संहृत्य बलमात्मनः ॥ पर्यष्वजत वै कृष्णं रौहिणेयः प्रतापवान् ५५ तं तु कृष्णश्च गोपाश्च दिवि स्थाश्च दिवौकसः ॥ तुष्टुर्निहते दैत्ये जयाशीभिर्महाबलम्
 ५६ बलेनायहतो दैत्यो बालेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ विवदं त्यशरीरिण्योवाचः सुरसमीरिताः ५७ बलदेवेति नामास्य देवैरुक्तां दिवि स्थितैः ॥ बलं तु बलदेवस्य
 तदाष्टुविजनाविदुः ५८ कर्मजं निहतो दैत्ये देवैरपि दुरासदे ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि शिशुचर्यायां प्रलंबवधो नाम चतुर्दशोऽध्यायः
 ॥ १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तयोः प्रवृत्तयोरेवं कृष्णस्य च बलस्य च ॥ वने विचरतोर्मासौ व्यतियातौ स्म वार्षिकौ १

एहेवापूर्वे त्रैलोक्यांतरि सन् स्थान इत्युक्तेरंतरिक्षे शतं वा ततो धिकं वा संवर्तयंतः संवर्तं प्रलयं कुर्वतः सावर्तकानां ममेवाः प्रचरन् प्रचरन् संचारं कृतवन्तः सः मायिनि मायामनुष्ये श्रीकृष्णे वरिष्ठं श्रेष्ठतमं व
 षं मशानितवृत्तौ महावृष्टिमाजिघर्ति सरति अकुर्मारात्रिभिः सप्तमिरिति पुराणतः सप्त रात्रं वज्रधारेण पर्वजं न्येन ववर्षेत्यर्थः तत्र हेतुमाह आग्रावभिरहन्येभिरिति धावभिरिति समुदायिभिः प्रावस
 मुदायः शिशोश्च यो लक्ष्यते यैः अहन्येभिः अहः क्रतुमर्हति तेऽहं न्यास्तैः पर्वते क्रतुमाजिघर्तित्यर्थः मायी पुनः किंच कारेत्यत आहार्चवर्तयन्नहोति च अनंतरं मायी अहाक्रतून् विवर्तयन्न विपरितं वत
 यन्नास्ते इति शेषः इन्द्रयागार्थमाह तैः संचारैर्गिरियांगं पर्वतयति मायिनि इन्द्रो महर्षी वृष्टिं चकारेत्यर्थः तयोः प्रवृत्तयोः तयोः प्रवृत्तमानयोः व्यतियातौ व्यतिक्रांतौ ॥ १ ॥

व्रजगोपसमाजं शक्रमहं द्रोतवत् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ शाश्वतः कुलपरंपरागतः ॥ ५ ॥ ६ ॥ मेघस्य मेघसंबन्धिनः ॥ ७ ॥ सस्यंधान्यवर्त्तयामो जीवामः उपयुंजानाः भक्षवंतः सं
धिरार्षः ॥ ८ ॥ सामृतलजलं ॥ ९ ॥ सर्पुगवाः सवृषाः ॥ १० ॥ ११ ॥ दुदोहेति गाः सूर्यरश्मीन् पयस्विनीरिति स्त्रीत्वं लोकात् अयमर्थः यथास्माकं जठराग्निः प्राणसंहायो जलं शो
षयति तच्चास्माभिर्बलसाध्ये कर्मणि क्रियमाणे रोमकूपद्वारा प्रस्वेदरूपेण वमति एवं वायुसहायः सूर्यः भूम्या विगतं जलं शोषयति तच्चंद्रेण बलसाध्ये निरंतरभ्रमिरूपेण प्रयुक्तः सन् राके

व्रजमाजगमतुस्तौ तु व्रजेषु श्रुयतुस्तदा ॥ प्राप्तं शक्रमहं वीरौ गोपांश्चोत्सवलालसान् २ कौतूहलादिदं वाक्यं कृष्णः प्रोवाच तत्र तान् ॥ कोयं शक्रमहो नाम ये
न वो हर्ष आगतः ३ तत्र वृद्धतमस्त्वेको गोपो वाक्यमुवाच ह ॥ श्रूयतां तात शक्रस्य यदर्थं ध्वज इज्यते ४ देवानामीश्वर इशको मेघानां चारि मूदन ॥ तस्य
चायं भवः कृष्णलोकनाथस्य शाश्वत ५ तेन संचोदिता मेघास्तस्य चायुधभूषिताः ॥ तस्यैवाज्ञाकरास्तस्यं जनयंति नवांशुभिः ॥ ६ मेघस्य पयसो दा
ताषुरुहूतः पुरंदरः ॥ संप्रहृष्टस्तभगवान्प्रीणयत्याखिलं जगत् ७ तेन संपादितं सस्यं वयमन्ये च मानवाः ॥ महोत्सवं प्रयुंजानास्तर्पयामश्च देवताः ८ देवे वर्षांते
लोके स्मिंस्ततस्तस्यं प्रवर्धते ॥ पृथिव्यां तर्पिता यां तु सा मृतलं क्षयते जगत् ९ क्षीरवत्यस्त्विमा गावो वत्सवत्यश्च निर्वृताः ॥ तेन सवर्द्धितास्ता तदृणैः पुष्टाः सर्पु
गवाः १० नासस्याना तृणाभूग्निर्न बुभुक्षा र्दितो जनः ॥ दृश्यते यत्र दृश्यंते वृष्टि मंतो बलाहकाः ११ दुदोहसवितुर्गावैः शक्रो दिव्याः पयस्विनीः ॥ ताः क्षरंति न संक्षो
रं मेध्यं मेघौघधारितम् १२ वायसीरितं तु मेघेषु कुरोति निनदं महत् ॥ जवेनावर्तितं चैव गर्ज्जतीति जनाविदुः १३ तस्यैवोद्यमानस्य वायुयुक्तैर्बलाहकैः ॥
वज्राशनिसमा इशब्दा इश्रूयंते न गभेदिनः १४ तज्जलं वज्रनिष्पेक्षैर्विमुचंति न भोगताः ॥ बहुभिः कामगैर्मैघैश्च शक्रो भृत्यैरिवेश्वरः १५ कचिदुर्दिनसंका
शैः कचिच्छिन्नाभ्रसंनिभैः ॥ कचिद्भिन्ना जनाकारैः कचिच्छीकरवर्षिभिः १६ मंडयंती वदेव द्रोविश्वमेवं न भोघनैः ॥ कचिच्छीकरमुक्ताभंकुरुते गगनं
घनः १७ एवमेतत्पयोदुग्धं गोभिस्सूर्यस्य वारिदः ॥ पर्जन्यस्सर्वभूतानां भवाय भुवि वर्षति १८ यस्मात्प्रावृडियं कृष्णशक्रस्य भुवि भाविनी ॥ तस्मा
त्प्रावृषिराजानस्सर्वे शक्रं मुदा युताः ॥ महैस्सुरेशमर्चातिवयमन्ये च मानवाः १९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे विंशिशुचर्यायां गोपवाक्यं नाम पंच
दशोऽध्यायः १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ गोपवृद्धस्य वचनं श्रुत्वा शक्रपरिग्रहे ॥ प्रभावज्ञोऽपि शक्रस्य वाक्यं दामोदरो ब्रवीत् १
वर्यवनचरा गोपास्सदा गोधनजीविनः ॥ गावोऽस्मद्देवतं विद्मि गिरयश्च वनानि च २

रणद्वारा चर्मकोशरूपेण मेघेषु वमति ततस्तान् मेघान् नैद्रोभिर्दन्वृष्टिं मवर्त्तयतीति ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ पयोजलं गोभिः रश्मिभिः पर्जन्य इन्द्रः ॥ १८ ॥ शक्रस्य
विभाविनी पूजयित्री पूजाकाल इत्यर्थः महैः उत्सवैः ॥ १९ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ एतस्मिन् पौडशेऽध्याये युक्तिभिर्महामेघेन ॥ उपेद्रेण महं द्रस्य
शरदो वर्णनं तथा ॥ १ ॥ गोपवृद्धस्य वचनं श्रुत्वा शक्रपरिग्रहे इन्द्रमहोत्सवस्वीकारे ॥ १ ॥ २

पण्यं विक्रेयं द्रव्यं विषणिजीविनां विषाणां त्रैविध्यवार्त्तारूपायाः विद्यायाः भेदत्रयम् ॥ ३ ॥ विद्यया वार्त्तेया ॥ ४ ॥ ५ ॥ तनवस्तनः ॥ ६ ॥ ७ ॥ एषां वनानां विकुर्वति विकारं जनयन्ति वना-
लयाः भिह्याद्याः वनजीविनो गोपतक्षाद्याः ॥ ८ ॥ ९ कर्मस्वस्तिवाचनादिकं सुखस्थानेपादपादिसन्निधौ समेदेशे ॥ १० वितत्यकुंडमंडपादिकं विस्तार्य क्रियतां एकत्रेति शेषः ॥ ११ ॥
॥ १२ ॥ प्रमुदिता प्रमुदितजनत्वात् ॥ १३ प्रियकैः कदंबभेदैः बाणासनैः झिटीपुच्छैः निर्मयूररुतं वर्षापगमात् ॥ १४ ॥ बलाकेव बलाका आकस्मिकपाताऽशनिः तद्रहिता विबलाकाः ॥ १५ ॥

कर्षुकाणां कृषिर्दृतिः पण्यं विषणिजीविनाम् ॥ गावोस्माकं परावृत्तिरेतत्रैविध्यमुच्यते ३ विद्यया यो यया युक्तस्तस्य सा दैवतं परम् ॥ सैव पूज्यार्चनीया च सैव तस्यो-
पकारिणी ॥ योन्यस्य फलमश्रानः करोत्यन्यस्य सक्रियाम् ४ द्वावनर्थौ सलभते प्रेत्य चेह च मानवः ॥ कृष्यंता प्रथिता सीमा सीमांतं श्रूयते वनम् ५ वनांता गिरय-
स्सर्वे सा चास्माकं गतिर्ध्रुवा ॥ श्रूयंते गिरयश्चापिवने स्मिन्कामरूपिणः ॥ प्रविश्य तास्तास्तनवोरमंते स्वेषु सानुषु ६ भूत्वा केसरिणां सिंहव्याघ्राश्च न गिरय-
नां कराः ॥ वनानि स्वानिरक्षंति त्रासयंतो वनच्छिदः ७ यदा चैषां विकुर्वंति ते वनालयजीविनः ॥ घ्नंति तानेव दुर्दृष्टान् पौरुषादेन कर्मणा ८ मंत्रकज्ञपरा विप्रास्सी-
ता यज्ञाश्च कर्षुकाः ॥ गिरियज्ञास्तथा गोषा इज्योस्माभिर्गिरिवने ९ तन्मह्यं रोचते गोपा गिरियज्ञः प्रवर्तताम् ॥ कर्म कृत्वा सुखस्थाने पादपेष्वथ वा गिरौ
१० तत्र हत्वा पशून् मेघ्यान् चित्त्यायतने शुभे ॥ सर्वघोषस्य संदोहः क्रियतां किं विचार्यते ११ तं शरत्कुसुमापीडाः परिवार्य प्रदाक्षिणम् ॥ गावो गिरिवरं सर्वा-
स्ततो यांतु पुनर्व्रजम् १२ प्राप्ता किलेयं हि गवां स्वादुतोयतृणागणैः ॥ शरत्प्रमुदितारम्या गतमेघजलाशया १३ प्रियकैः पुष्पितैर्गौरैश्च यामबाणासनैः काचि-
त् ॥ कठोत्तृणमाभाति निर्मयूररुतं वनम् १४ विजला विमला व्योम्नि विबलाका विविद्युतः ॥ विवर्द्धते जलधरा विदंता इव कुंजराः १५ पटुना मेघनादेन नव-
तोयानु कर्षिणा ॥ पर्णोत्करघनास्सर्वे प्रसादं यांति पादपाः १६ सितावर्णा बुदोष्णीषं स चामरवीजितम् ॥ पूर्णचंद्रामलच्छन्नं साभिषेकमिवांबरम् १७
हंसैः प्रहसितानीव समुत्कृष्टानि सारसैः ॥ सर्वाणि तनुतां यांति जलानि जलदक्षये १८ चक्रवाकस्तनतटाः पुलिनश्रोणिमंडलाः ॥ हंसलक्षणहासिन्यः पतियांति
समुद्रमाः १९ कुमदोत्फुल्लमुदकं ताराभिश्चित्रमंबरम् ॥ सममभ्युत्स्मयंती वशर्वशीष्वितरेतरम् २० मत्तक्रौंचावधुष्टेषु कलमापकपांडुषु ॥ निर्विष्टरमणी-
येषु वनेषु रमते मनः २१ पुष्करिण्यस्तडागानि वाप्यश्च विकचोत्पलाः ॥ केदारास्सरितश्चैव सरांसि च श्रियाऽज्वलन् २२ पंकजानि च ताम्राणि तथान्या-
निसितान्यपि ॥ उत्पलानि च नीलानि भोजिरेवारिजांश्चियम् २३

॥ १६ साभिषेकमिव पटुभिर्विकृतपतितुल्यम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अभ्युत्स्मयंति गर्वमाविष्कुर्वन्ति बहुत्वमार्थम् ॥ २० ॥ कलमापकपांडुषु धान्यमंजरीषां कर्पिणेषु निर्विष्टाः कृतविवा-
हास्तद्वत्तमनीयेषु कौस्तुभमोक्षान्यवरागरां वनयोश्च साम्बम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ २ ॥ अशंकायां बीजमाहुस्त्वमिति परायणं आश्रयः ॥ ३ ॥ यथास्वर्गगतः स्वर्गस्थ इव ॥ ४ ॥ एतच्छुक्लकटमंगादिकर्मद्वयं शेषः बोद्धव्यात्तद्रष्टुं योग्यात्तवाभिमानादहंकाराद
हंकारविष्यामि गोयज्ञं बलादतत्र संशय इत्येवं कृपात् एकश्चकारः पादपूरणार्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ तत्त्वया तुल्यः शक्तिधरः कार्तिकेयः ॥ ९ ॥ १० ॥ त्वत्प्रणीतस्त्वया प्रवर्तितः
॥ ११ ॥ १२ ॥ नयः सुधा मय्यो दीर्घकुल्याः द्रोण्यस्तादृशानि कुण्डानि ॥ १३ ॥ संदोहः पय आदिः गृह्यतां न तु विक्रेयः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ दध्नो हृदः घृतावर्तः सारक
तवैषा बालमहती गोपानां हितवर्दिनी ॥ प्रीणयत्येव न स्सर्वान्बुद्धिर्बुद्धिकरी गवाम् २ त्वंगतिस्त्वं रतिश्चैव त्वं वेता त्वं परायणम् ॥ भयेष्वभयदस्त्वन्नस्त्व
मेव सुहृदां सुहृत् ३ त्वत्कृते कृष्णघोषो यं क्षेमी मुदितगोकुलः ॥ कृत्स्नो वसतिशांतारिर्यथा स्वर्गगतस्तथा ४ जन्मप्रभृतिकर्मैतदेवैरसुकरं भुवि ॥
बोद्धव्याच्चाभिमानाच्च विस्मितातिमनां सिनः ५ बलेन च परार्थे न यशसानिष्क्रमेण च ॥ उत्तमस्त्वं मनुष्येषु देवेष्विव पुरंदरः ६ प्रतापेन च तीक्ष्णे
न दीप्त्या पूर्णतयापि च ॥ उत्तमस्त्वं च मर्त्येषु देवेष्विव दिवाकरः ७ कांत्या लक्ष्म्या प्रसादेन वदनेन स्मितेन च ॥ उत्तमस्त्वं च मर्त्येषु देवेष्विवानिशाक
रः ८ बलेन वपुषा चैव बाल्येन च रिते च न ॥ स्यात्तेशक्तिधरस्तुल्यो न तु कश्चन मानुषः ९ यत्त्वयाभिहितं वाक्यं गिरियज्ञं प्रतिप्रभो ॥ कस्तल्लंघयि
यितुं शक्नो वेला मिव महोदधिः १० स्थितश्शक्रमहस्तात श्रीमान्गिरिमहस्त्वयम् ॥ त्वत्प्रणीतोद्य गोपानां गवां हेतोः प्रवर्त्यताम् ११ भोजनान्युपकल्प्यं
तां पयसः पेशलानि च ॥ कुंभाश्च विनिवेश्यंता मुदपानेषु शोभनाः १२ पूर्यंतां पयसानद्यो द्रोण्यश्च विपुलायताः ॥ भक्ष्यं भोज्यं च पेयं च तत्सर्वमुपनीयता
म् १३ भाजनानि च मांसस्य न्यस्यतामोदनस्य च ॥ त्रिरात्रं चैव संदोहस्सर्वघोषस्य गृह्यताम् १४ विशस्यतां च पशवो भोज्यायेमहिषादयः ॥
प्रवर्त्यतां च यज्ञोयं मर्वमोपसुसंकुलः १५ आनंदजननो घोषो महान्मुदितगोकुलः ॥ तूर्यप्रणादघोषैश्च वृषभाणां च गर्जितैः १६ हंभारवैश्च वत्सानां
गोपानां हर्षवर्द्धनः ॥ दध्नो हृदो घृतावर्तः पयःकुल्यासमाकुलः १७ मांसराशिः प्रभूताढ्यः प्रकाशोदनपर्वतः ॥ संप्रावर्तत यज्ञोस्य गिरिर्गोभिस्समाकु
लः १८ तुष्टगोपजनाक्कीर्णो गोपनारीमनोहरः ॥ भक्ष्याणां राशयस्तत्र शतशश्चौपकल्पिताः ॥ गंधमाल्यैश्च विविधैर्धूपैरुच्चावचैस्तथा १९ अथाधिशृत
प्रयते संप्राप्ते यज्ञसंविधौ ॥ यज्ञं गिरेस्तिथौ सौम्ये च कुर्गोपाद्विजैस्सह २० यजनांते तदन्नं तु तत्पयोदधिचोत्तमम् ॥ मांसं च मायया कृष्णो गिरिर्भूत्वा सम
श्रुते २१ तर्पिताश्चापि विप्राग्र्यास्तुष्टास्संपूर्णमानसाः ॥ उत्तस्थुः प्रीतमनसस्त्वस्ति वाच्ययथा सुखम् २२ भुक्त्वा चावभृथे कृष्णः पयःपित्वा च कामतः
संतुष्टोऽस्मीति दिव्येन रूपेण प्रजहास वै २३ तंगोपाः पर्वताकारं दिव्यस्रगनुलेपनम् ॥ गिरिमृग्निं स्थितं दृष्ट्वा कृष्णं जग्मुः प्रधानतः २४

नेह हं यज्ञोपवासं ते कृतम् ॥ १७ ॥ प्रभूतश्च सौभाग्यश्च गूयान्संस्कारकव्यसंयुक्तश्च यस्मिन्नित्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ अधिशृतानि विविधस्थानि च रुस्याद्यादीनि प्रवर्तयानि स
मिमांसा विधानि च ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्रधानतः मुख्यास्तस्मात्तज्ज्ञाः जग्मुः शरणमिति शेषः ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ अग्निरिषिभिरवयः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ पर्याप्तुवंतुप्रदक्षिणं कुर्वतु ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सापीडाः सशिरोभूषणाः ताश्वताः स्तवकांगदाः पुष्पगुच्छाकाराणि
बाहुभूषणानियासांताः स्रजश्चापीडाः शृंगारभूषणानितैश्च सहितानि स्रजापीडानिशृंगाग्रानियासांताः ॥ ३३ ॥ कालयंतो नियमयंतः धनानि गोधनानि भक्तिच्छेदैर्विभागमंदैः अनु
लिप्तांगाः नानावर्णैरनुलेपितानि पृथक्पृथक् गंगानियैस्तादृशा इत्यर्थः ॥ ३४ ॥ प्रहरणावृतैः सायुधैः मयूरपत्राणां शृंतानि मध्यशंकवः तेषाम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इति श्री
हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ अस्मिन्नष्टादशेऽध्याये आसारात्पीडिते व्रजे ॥ दध्रे कृष्णो गिरिप्रौढया स साहमिति वर्णिते ॥ १ ॥ महे प्रतिहतेशः त्रे इत्यध्याये तमस्य

भगवानपितेनैव रूपेणाच्छादितः प्रभुः ॥ सहितैः प्रणतो गोपैर्वंदतात्मानमात्मना २५ तमूचुर्विस्मिता गोपा देवांगिरिव रोस्थितम् ॥ भगवंस्त्वद्वशे युक्ता दा
स्तः किंकुर्माककराः २६ स उवाच ततो गोपान् गिरिप्रभवया गिरा ॥ अद्य प्रभृति चेज्यो हंगो पुयद्यस्ति वा दया २७ अहं वः प्रथमो देवस्सर्वकामकर इ शुभः ॥
यमप्रभावाच्च गवामयुतान्येव भोक्ष्यथ २८ शिवश्च वो भविष्यामि मद्रक्तानां वनवने ॥ रंस्ये च सह युष्माभिर्यथा दिवि गतस्तथा २९ ये चेमे प्रथिता गोपानं
दगोपपुरोगमाः ॥ एषां प्रीतिः प्रयच्छामि गोपानां विपुलं धनम् ३० पर्याप्तुवंतु क्षिप्रं मां गावो वत्स समाकुलाः ॥ एवं मम परा प्रीतिर्भविष्यति न संशयः ३१
ततो नीराजनार्थं हि वृंदशो गोकुलानितम् ॥ परिववृर्गिरिव रंसवृषाणिसभंततः ३२ तागादः प्रहृता हृष्टास्सापीडस्तवकांगदाः ॥ स्रजजापीडशृंगाग्राः शत
शोथसहस्रशः ३३ अनुजग्मुश्च गोपालाः कालयंतो धनानि च ॥ भक्तिच्छेदानुलिप्तांगारक्तपीतसितांबराः ३४ मयुरचित्रांगदिनोभुजैः प्रहरणावृतैः ॥
मयूरपत्रवृत्तानां केशबंधैः सुयोजितैः ३५ बभ्राजुरधिकंगोपास्समवायेत दाहुते ॥ अन्ये वृषानां रुरुहुर्नृत्यंति स्म परे मुदा ३६ गोपालास्त्वपरे गाश्च जगृहु
र्वेगगामिनः ॥ तस्मिन्पयायनिवृत्ते गवां नीराजनोत्सवे ३७ अंतर्द्धानं जगामाशु तेन देहेन सोऽचलः ॥ कृष्णोऽपि गोपसहितो विवेश व्रजमेव ह ३८ गिरि
यज्ञप्रवृत्तेन तेनाश्वर्येण विस्मिताः ॥ गोपास्मवालवृद्धवैतुष्टुर्बधुसूदनम् ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि गिरियज्ञप्रवर्तनं नाम
सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ महे प्रतिहतेशः क्रस्सक्रोधस्त्रिदशेश्वरः ॥ सावर्तकं नाम गंगंतो यदानामथा
ब्रवीत् १ भोषलाहकमातंगाः श्रूयतां मम भाषितम् ॥ यदि वो मत्प्रियं कार्यं राजभक्तिपुरस्कृतम् २ एते वृंदावनगता दामोदरपरायणाः ॥ नंदगो
पादयो गोपा विद्विषंति ममोत्सवम् ३ आजीवोयः परस्तेषां गोपत्वं च यतस्स्मृतम् ॥ तागावस्सप्तरात्रेण पीडयंतां वर्षमारुतः ४ एरावतगतश्चाहं स्व
यमेवांबुदारुणम् ॥ स्रक्ष्यामि वृष्टिवातं च वज्राशनिसमप्रभम् ५

राजा कृष्णस्तमस्मिना क्रुं सचंतमारुतस्य वेधसः दाधारदक्षमुत्तममहर्विदं व्रजं च विष्णुः सखिवाँ अपोर्णुते इत्येतं मंत्रमुपबृंहयति मंत्रार्थस्तु अस्य विष्णोस्तं पर्वतार्थं कृतं स्वं स्वेन संपादितं कृतं य
ज्ञं वरुणोऽग्निनो च सचंतमन्त्रमोदंत मारुतस्तस्य वायो रपिवेधसः स्रष्टुः ततश्च स्वमस्वभंगे कृते इंद्रे कुपिते सति विष्णुः उत्तमं श्रेष्ठं दक्षं वृष्टिनिवारणक्षमम् अहर्विदं क्रतुं लेब्ध्वा रं पर्वतं दाधारदधा
वृत्तवान् यतः सखिवाँ नमहान् व्रजाख्यसखिसमुदायवान् व्रजं अपोर्णुते तेनाहर्विदाशैलेन आच्छादयतीति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ २० ॥ निजेवेमप्रहताःनिप्रहताः ॥ २१ ॥ त्दष्टरोमाश्चताभार्द्रतनवश्चताः ॥ २२ ॥ शीकरवेजिताःअंबुकणैश्चलितास्तेभ्योभीतावा ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥
२७ ॥ इत्यमोत्रयवग्रन्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अगमः पर्वतो जचलोपि स्वगमः स्वगद्वि भूदित्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ सशैलोमैर्मिश्रीकृतः बर्हवान्मयूरः स इव भातीति योजना ॥ ३६ ॥
आहुतः स्वउत्पत्तिः पक्षैर्भेदरूपैरित्यर्थः ॥ ३७ ॥ रीतीः गैरिकादिधातून्निर्वर्तयामास प्रावर्तयत् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पुष्पपुष्पजातिः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ रेसुः शब्दं
एवसंचितयित्वा तु कृष्णगस्त्यपराक्रमः ॥ बाह्वोर्बलं दर्शयिष्यन्समीपतं महधिरम् ३० दोर्भ्यामुत्पाटयामास कृष्णगोगिरिरिवांचलः ॥ सवृतसंगतो मेघे
गिरिस्सव्येन पाणिना ॥ गृहभावं गतस्तत्र गृहाकारेण वर्चसा ३१ भूमेरुत्पाटयमानस्य तस्य शैलस्य सानुषु ॥ शिलाः प्रशिथिलाश्चेलुर्विनिष्पेतुश्च पादपाः
३२ शिखरैर्धूर्णमानैश्च सीदमानैश्च पादपैः ॥ विधूतैश्चोच्छ्रितः शृंगेरगमः स्वगमो भवत् ३३ चलत्प्रसवणैः पार्श्वैर्भेदौघैरेकतांगतैः ॥ विद्यमाना इमानि
च यश्च चालघरणीधरः ३४ ॥ न मेघानां प्रवृष्टानां न शैलस्या इमवर्षिणः ॥ विविदुस्ते जनारूपं शायोस्तस्य च गजर्तः ३५ मेघैस्स शैलसंस्थानैर्नलैः
प्रस्रवणापितैः ॥ मिश्रीकृत इवाभाति गिरिरुद्धाम बर्हवान् ३६ आहुतो यांगिरिः पक्षैरिति विद्याधरो रगाः ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव वाचो मुंचति सर्वशः ३७
सहस्रतलविम्यस्तो मुक्तपूलः क्षितेस्तलात् ॥ रोतिर्निर्वर्तयामास कांचनां जनराजतीः ३८ कानिचिच्छिथिलानि विमंच्छि प्राद्वानि कानिचित् ॥ गि
रेर्भेदप्रवृष्टानितस्य शृंगाणि चाभवत् ४१ गिरिणा कं पमानेन कं पितानां तु शाखिनाम् ॥ पुष्पमुच्चावचं भूमौ व्यशीर्यत समंततः ४० निस्सृताः पृथु
मूर्द्धानस्स्वास्तिकार्द्धविभूषिताः ॥ द्विजिह्वपतयः कुम्भाः खेचराः खेसमंततः ४१ आर्तिजग्मुः स्वगगगावर्षेण च भयेन च ॥ उत्पत्योत्पत्य गगनात् पुनः पे
तुरवाङ्मुखाः ४२ रेसुरारोपितास्सिंहास्स जला इव तोयदाः ॥ गर्गरा इव मथ्यन्तो नेदुःशार्दूलपुंगवाः ४३ विपमैश्च समीभूतैस्समैश्चात्यंतदुर्गमैः ॥
व्यावृत्तदेहस्सागिरिरम्य एवोपलभ्यते ४४ अतिवृष्टस्य तैर्मेघैस्तस्य रूपं बभूव ह ॥ स्तंभितस्यैवरुद्रेण त्रिपुरस्य विहायसि ४५ बाहुदंडेन कृष्ण
स्य विधूतं सुमहत्तदा ॥ नीलाभपटलच्छत्रं तद्विरिच्छत्रं माषभौ ४६ स्वप्रायमानो जलदेर्निमीलितगुहामुखः ॥ बाहूपधाने कृष्णस्स प्रसुप्त इव खगिरिः
४७ निर्विहंगरुतं घृक्षैर्निमर्शूररुतैर्वनैः ॥ निरालंब इवाभाति गिरिस्वशिखरैर्धृतः ४८ पर्यस्तैर्धूर्णमानैश्च प्रचलाद्भिश्च सानुभिः ॥ सज्वराणीव शैलस्य वना
निशिखराणि च ४९ उत्तमांगगतास्तस्य मेघाः पवनवाहनाः ॥ त्वर्यमाणामर्हेद्रेण तोयं मुमुचुरक्षयम् ५० सलंबमानः कृष्णस्य भुजाग्रैः सघनो गिरिः ॥ चक्रारू
ढ इवाभाति देशो नृपतिपीडितः ५१ समेघनिचयस्तस्थौ गिरितं परिवार्य ह ॥ पुरं पुरस्त्ययथा स्फीतो जनपदो महान् ५२

चक्रः गर्गराः मथनस्थाल्यः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ वृष्टस्य वर्षणक्षिप्रस्य ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ जलदैः प्रावरणभूतैः पक्षेता इव प्रदैः श्रमैः गुहामुखानि कंदराद्वाराणि पक्षेद्वदयगुहायामुखा
निद्वित्रियाणि ॥ ४७ ॥ वनैः वृतः शिखरैरितिसंबन्धः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ चक्रारूढः परचक्रवशात् रथशकदाद्याहृत्य पलायमानो यथालंबतेतद्वदित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

॥ ५३ ॥ दिव्येनविधिनाअलौकिकेनप्रचारेण ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ महतीपर्वतवृद्धादापिपुष्करकुक्षिः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ प्रदरंगर्तमुखेगह्वरोदरंविशालगर्भम् ॥ ५९ ॥
 ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ स्यावरात्मवान् अकंपइत्यर्थः ॥ ६६ ॥ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांअष्टादशाऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥

निवेश्यतंकरशैलंतोलयित्वाचसस्मितम् ॥ प्रोवाचगोप्तागोपानांप्रजापतिरिवस्थितः ५३ एतद्देवैरसंभाव्यंदिव्येनविधिनामया ॥ कृतंगिरिगृहं
 गोपानिर्वर्तितंशरणंगवाम् ५४ क्षिप्रंविशंतुयूथानिगवाभिहृदिशांतये ॥ निर्वातेषुचदेशेषुनिवसंतुयथासुखम् ॥ यथाश्रेष्ठंयथायूथंयथासारंयथासुखम्
 ५५ विमज्जतामयंदेशःकृतंवर्षनिवारणम् ॥ शैलोत्पाटनधूरेषामहतीनिर्भितामया ५६ पंचकोशप्रमाणेनकोशैकंविस्तरोमहान् ॥ त्रैलोक्यमप्युत्स
 हतेरक्षितुंकिंपुनर्व्रजम् ५७ ततःकिलकिलाशब्दोगवांहंभारवैस्मह ॥ गोपानांतुमुलेजज्ञेमेघनादश्वबाह्यतः ५८ प्राविशंतततोगात्रोगोपैर्यूथप्र
 कल्पिताः ॥ तस्यशैलस्यविपुलंप्रदरंहरोदरम् ५९ कृष्णोपिमूलेशैलस्यशैलस्तंभइवोच्छ्रितः ॥ दधारैकेनहस्तेनशैलंप्रियमिवातिथिम् ६०
 ततोव्रजस्यभांडानियुक्तानिशकटानिच ॥ विविशुर्वर्षभितानितद्गृहंगिरिनिर्भितम् ६१ अतिदैवंतुकृष्णस्यदृष्ट्वातत्कर्मव्रजभूत ॥ मिथ्याप्रति
 ज्ञोजलदान्वारयामासवैविभुः ६२ सप्तरात्रेतुनिर्वृतेधरण्यांविगतोत्सवः ॥ जगामसंवृतोमेघैर्वृत्रहास्वर्गमुत्तमम् ६३ निर्वृतेसप्तरात्रेतुनिष्प्रयत्नेश
 तक्रतौ ॥ गतश्चेन्मिलेव्योमिदिवसेदितिभास्करे ६४ गात्रस्तेनैवमार्गेणपरिजग्मुर्ग्रथागतम् ॥ स्वचस्थानततोघोषःप्रत्ययात्पुनरेवसः ६५ कृष्णोपितं
 गिरिश्रेष्ठंस्वस्थावरात्मवान् ॥ प्रीतोनिवेशयामासशिवायवरदोविभुः ॥ ६६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिगेवर्द्धनेद्धरणंनाम
 अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ घृतंगोवर्द्धनंदृष्ट्वापरित्रातंचगोकुलम् ॥ कृष्णस्यदर्शनंशक्रोरोचयामासविस्मितः १
 सनिर्जलांबुदाकारंमत्तंमदजलोक्षितम् ॥ आरुह्यैरावतंनागमाजगाममहीतलम् २ सददर्शोपविष्टंवैगोवर्द्धनशिलातले ॥ कृष्णमक्लिष्टवर्माणंपुरुहूतः
 पुरंदरः ३ तंवीक्ष्यबालंमहततिजसादीप्तमव्ययम् ॥ गोपवेषधरंविष्णुंप्रीतिलेभेपुरंदरः ४ तंसांब्रजदलश्यामंकृष्णंश्रवित्सलक्षणम् ॥ पर्याप्तन
 यनश्शक्रस्सर्वैर्नैत्रैरुदैक्षत ५ दृष्ट्वाचैनंश्रियाजुष्टंमर्त्यलोकेमरोपमम् ॥ सूपविष्टंशिलापृष्ठेशक्रस्सवीडितोभवत् ६ तस्योपविष्टस्यमुखंपक्षाभ्यांपक्षि
 पुंयवः ॥ अंतर्द्धानंगतच्छायांचकारोरगभोजनः ७ तंविचित्तेवनगतंलोकवृतांततत्परम् ॥ उपतस्थेगजंहित्वाकृष्णंवलनिषूदनः ८ सप्तभीपगतस्तस्य
 दिव्यस्रबनुलेदनः ॥ रराजदेवराजोवैवज्रपूर्णकरःप्रभुः ९

एकोनविंशोऽध्यायेपुराभिप्रक्षयितः ॥ इन्द्रोभिषिक्तवान्कृष्णंगवामैन्द्रेनिकृष्यते ॥ १ ॥ घृतमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ पर्याप्तनयनःसंप्राप्तनेत्रफलः ॥ ५ ॥ ६ ॥
 ॥ ७ ॥ लोकवृतांतंलोकवृत्तंनृत्तंनृत्तं ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ पंचमिःस्तवकैर्महागुच्छैर्लंबतेइतितेनपंचस्तवकलंबेन ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्वायंभुवेनयोगेनहैरण्यगभ्याधार गयातस्यांहिक्रियमाणायांगुहरोविलघु
भवति कृष्णघृतगोवर्धनवत्विपुलतरोप्यल्पोभवत्यगस्त्यपीतसमुद्रवत् ॥ १५ ॥ गवांकोपेनेतिशेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ रोपितःव्रजपक्षपातेनमयिकृद्दःसन्पूर्णत्वंस्वस्याच्छादयसीत्य
र्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ पुंगवःमहोक्षः ॥ २२ ॥ प्रकरणंप्रकर्षेणरचनपाठांतरेप्रवहणंसृष्टिप्रवाहः ॥ २३ ॥ २४ ॥ स्थाणुभ्यःपर्वतेभ्यः ॥ २५ ॥ गोलोक

किरीटेनार्कितुल्येनविद्युदुद्योतकारिणा ॥ कुंडलाभ्यांसदिव्याभ्यांसततंशोभिताननः १० पंचस्तवकलंबेनहरेणोरसिभूषितः ॥ सहस्रपत्रकांतेनदेह
भूषणकारिणा ॥ ईक्षमाणःसहस्रेणनेत्रानां कामरूपिणाम् ११ त्रिदशाज्ञापनार्थेनमेघानिर्घोषकारिणा ॥ अथदिव्येनप्रधुरंव्याजहारस्वरेणतम
१२ कृष्णकृष्णमहाबाहोज्ञातानां दिवर्द्धन ॥ अतिदिव्यंकृतंकर्मत्वयाप्रीतिमतांगवाम् १३ मयोत्सृष्टेषुमेघेषुयुगांतावर्तकारिषु ॥ यत्त्वयारक्षिता
गावस्तेनास्मिपरितोषितः १४ स्वायंभुवेनयोगेनयश्चायंपर्वतोत्तमः ॥ धृतोवैश्वदेवाकाशेकोह्येतेननविस्मयेत् १५ प्रतिपिद्धेममहेमयेयंरूपितेनवै ॥
अतिवृष्टिःकृताकृष्णगवांवैससरात्रिकी १६ सात्वयाप्रतिपिद्धेयंमेघवृष्टिर्दुरासदा ॥ देवैस्सदानवगणैर्दुर्निवार्यामयिस्थिते १७ अहोमेसुप्रियंकृष्ण
यत्त्वमानुषदेहवान् ॥ समग्रवैष्णवंतेजोविनिर्गूहसिरोपितः १८ साधितंदेवतानां हिमन्येहंकार्यमव्ययम् ॥ त्वयिमानुष्यमापन्नेयुक्तेचैवस्वतेजसा १९
सेत्स्यतेसर्वकार्यार्थोनकिंचिपरिहास्यते ॥ देवानांयद्रवात्रेतासर्वकार्यपुरोगमः २० एकस्त्वमसिदेवानां लोकानांचसनातनः ॥ द्वितीयंनात्रप
श्याभियस्तेषांचधुरंवहेत् २१ यथाहिपुंगवःश्रेष्ठोह्येधुरिनेयोज्यते ॥ एवंत्वमसिदेवानांमग्नानां द्विजवाहन २२ त्वच्छरीरगतंकृष्णजगत्प्रकरणं
त्विदम् ॥ ब्रह्मणासाधुनिर्दिष्टंयातुभ्यइवकांचनम् २३ स्वयंस्वयंभूर्भगवान्बुद्ध्याथवयसापिवा ॥ नत्वानुगंतुंशक्रोतिपंगुर्दुतगतिर्यथा २४ स्था
णुभ्योहिमवान्श्रेष्ठोहदानांवरुणालयः ॥ गरुत्मान्पक्षिगांश्रेष्ठोदेवानांचभवान्वरः २५ अपामधस्ताल्लोकोवैतस्योपरिमहीधराः ॥ नगानामुपरिष्ठा
हुःपृथि युपरिमानुषाः २६ मनुष्यलोकादूर्ध्वंतुखगानांगतिरुच्यते ॥ आकाशस्योपरिरविर्द्वारंस्वर्गस्यभानुमान् २७ देवलोकःपरस्तस्माद्विना
नगमनोमहान् ॥ यत्राहंकृष्णदेवानामैन्द्रेविनिहितःपदे २८ स्वर्गादूर्ध्वंब्रह्मलोकोब्रह्मर्षिगणसेवितः ॥ तत्रसोमगतिश्चैवज्योतिपांचमहात्मनाम् २९
तस्योपरिगवांलोकस्साध्यास्तंपालयंतिहि ॥ सहिसर्वगतःकृष्णमहाकाशगतोमहान् ३० उपर्युपरितत्रापिगतिस्तवतपोभिया ॥ यांनविश्रोवयंस
र्वेषुच्छंतोपिपितामहम् ३१ लोकस्त्वघोदुष्कृतिनांनागलोकस्तुदारुणः ॥ पृथिवीकर्मशीलानांक्षेत्रंसर्वस्यकर्मणः ३२

स्यश्रेष्ठत्वंवक्तुंपीठिकामाह अपामिति ॥ अपालोकोधस्तात् तस्योपर्यप्सुष्ठवंतोमहीधराः पर्वताः समुद्रेमग्नान्युपरिदंडानिलोहलांगलानिनावभिवमर्हीधारयंतः अतएव नगाना
मुपरिष्ठाहुःस्मृतामुवश्चोपरिनगादृश्यंते ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ सोमगतिस्तावतीत्यर्थः कर्मफलंतावदेवेत्यर्थः ॥ २९ ॥ गोलोकस्तुगोपालोपासनागम्यस्ततोप्युपरीत्याह तस्येति ॥ ३० ॥
तत्रापिगोलोकेपि नदिभ्यःकुतो लभेतेत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

भा. ह. ॥ २० ॥

गवामेवेत्यन्येषां तप आदिना दुष्प्राप इत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ त एव गोलोके स्त्वया सह भूमा वागतः सन्नदिमानावस्थायां त्वयैव त्रात इत्यर्थः तथा च मंत्रवर्णः तावां वास्तुमृशनासि गमध्वयैत्रगा
 बोधारीगुणाजयासः अत्राहतदुरुगायस्य वृष्णः परमंपदमवभाति भूरीति तावां युवयोः रामकृष्णयोर्वास्तुनिरम्यस्थानानि गमध्वैर्गंतुं उद्गमसि उष्मः कामयामहेन तु तत्र गंतुं न वामः य
 त्रयं पुवास्तु पुमूरिगुणाः महाशृङ्खलयोगावः अयासः संचरंति अत्र भूलोके अहनिश्चितं तद्गोलोकारुयं परमंपदं भूरि अत्यंतं पुरुषादपि विशिष्टं अवभाति अत्यंतं शोभते वृष्णः आनं
 स्वगस्थिराणां विषयो वायुना तुल्यवृत्तिनाम् ॥ गतिश्शमदमाढ्यानां स्वर्गस्सुकृतकर्मणाम् ३३ ब्राह्मेतपसियुक्तानां ब्रह्मलोकः परागतिः ॥ गवामेव तु गोलो
 कोदुरारोहादिसागतिः ३४ स तु लोकस्त्वया कृष्णसीदमानः कृतात्मना ॥ घृतो घृतिभता वीरनिघ्नतो पद्रवान्गवाम् ३५ तदहंसमनुप्राप्तोगवां वाक्येन चो
 दितः ॥ ब्रह्मणश्च महाभाग गौरवात्तव चागतः ३६ अहंभूतपतिः कृष्णदेवराजः पुरंदरः ॥ अदितेर्गर्भपर्याये पूर्वजस्ते पुराकृतः ३७ स्वतेजस्तेजसा चैव यत्ते दर्शित
 वानहम् ॥ मेघरूपेण तत्सर्वं क्षंतुमर्हसि मेविभो ३८ एवंक्षांतमनाः कृष्णस्स्वेन सौम्येन तेजसा ॥ ब्रह्मणश्च शृणु मेवाक्यं गवां च गजविक्रम ३९ आहत्वां भगवा
 न्ब्रह्मागावश्चाकाशगादिवि ॥ कर्मभिस्तोषिता दिव्यैस्तव संरक्षणादिभिः ४० भवतारक्षिता गावो गोलोके श्वमहानयम् ॥ यद्वयं पुंगवैस्साद्धैर्बद्धा मः प्रसवैस्तथा
 ४१ कर्पुकान् पुंगवैर्वाह्यैर्मध्येन हविषा सुरान् ॥ श्रियं शकृत्प्रवृत्तेन तर्पयिष्याम कामगाः ४२ तदस्माकं गुरुस्त्वं हि प्राणदश्च महाबलः ॥ अद्य प्रभृतिनो राजा त्व
 मिद्रो विभवप्रभो ४३ तस्मात्त्वं च नैः पूर्णैर्दिव्यस्य पयसो घटैः ॥ एभिरेद्याभिषिचस्व मया हस्तावनामैतैः ४४ अहं किलेंद्रो देवानां त्वंगवामिंद्रतांगतः ॥
 गोविंद इति लोकास्त्वांस्तोष्यंति भुवि शाश्वतम् ४५ ममोपरि ययैद्रस्त्वं स्थापितो गोभिरीश्वरः ॥ उपेंद्र इति कृष्णत्वां गास्यं त्रिदिवि देवताः ४६ ये चेमेवार्षि
 क्रमासाश्चत्वारो विहिता मम ॥ एषामर्द्धप्रयच्छामि शरत्कालं तु पश्चिमम् ४७ अद्य प्रभृति मासौ द्वौ ज्ञास्यंति मम मानवाः ॥ वर्षार्द्धे च ध्वजो मह्यं ततः पूजाम
 वाप्स्यसि ॥ ममांशुप्रभवंदर्पतदात्यक्ष्यंति बर्हिणः ४८ अल्पवाचो गतमदाये चान्ये मेघनादिनः ॥ शान्तिसर्गे गमिष्यंति मम कालविचारिणः ४९ त्रिशंकुग
 स्त्यचरिता माशां च प्रचरिष्याति ॥ सहस्ररश्मिरादित्यस्तापयन्स्वेन तेजसा ५० ततश्शरदियुक्तायां मौनकामेषु बर्हिषु ॥ याचमाने स्वगे तोयं विष्णुतेषु प्लवे
 षु च ५१ हंससारसपूर्णेषु नदीनां पुलिनेषु च ॥ मत्तक्रौंचप्रणादेषु प्रमत्तवृषभेषु च ५२ गोषु चैव प्रहृष्टा सुक्षरंतीषु पयोबहु ॥ निवृत्तेषु च मेघेषु निर्यात्य जगतो
 जलम् ५३ आकाशेशस्त्रसंकाशे हसेषु च चरत्सु च ॥ जातपद्मेषु तोयेषु वापीषु च सरस्सु च ५४ तडागेषु च कांतेषु तोयेषु विमलेषु च ॥ कलमावनता ग्रासु क
 ण्णकेदारपंक्तिषु ५५

दवर्षकस्य उरुगायस्य महाकर्तिरित्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ मेमुस्तादिति शेषः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अभिषिचस्व आत्मानमिति शेषः अभिषेकादिकं म
 गवां गीष्कारेत्याह संत्रः ऋष्यं मासयानानां ऋष्यतानां विषासाहं हंतारं शत्रूणां कृषिविराजं गोपतिं गवामिति विषासहिंसहनसमर्थम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ममेति इंद्रादुपरीतिविग्रहे रिलोपेन
 उपेंद्रेति नाम निष्पन्नमित्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ वर्षार्द्धे आश्विनशुक्लमतिपदि ध्वजः व्रतसमाप्तिचिह्नम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ आशां दक्षिणां दिशम् ॥ ५० ॥ स्वगे चातके छत्रेषु नदीतरणसाधने
 पुनिमत्तपुत्रादिविहितम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ निर्यात्य विरोच्य ॥ ५३ ॥ शस्त्रसंकाशे कृष्णभास्वरे चानिमले ॥ ५४ ॥ अवनतानि अग्राणि यासुतासु ॥ ५५ ॥

टी. प. २

अ. १३

॥ २० ॥

॥ ५६ ॥ मन्त्रेषु आग्रयणवाजपेयादिषु ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ महयंतिपूजयंति ॥ ५९ ॥ स्थिरेशाश्वतेवृत्तेमहारूपेआचारे ॥ ६० ॥ दिव्यंपयोमंदाकिनीजलंतस्यधरात् ॥ ६१ ॥ ताःगावः
स्वर्गरथाः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ववर्षुःदेवाः नेदुःस्वयमेव ॥ ६४ ॥ एकार्णवाद्विविक्तंपृथग्भूतंक्षीरोदमध्येक्षीरोदतुल्यापृथिव्यमवदित्यर्थः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ईतयोऽतिवृष्ट्याद्याः ॥ ६७ ॥

मध्यस्थंसलिलारंभंकुर्वतीषुनदीपुच ॥ सुसस्यायांचसीमायामनोहर्यामुनेरापि ६६ पृथिव्यांपृथुराष्ट्रायाम्यायांवर्षसंक्षये ॥ श्रीमत्सुपंक्तिमार्गेपुफुलव
त्सुतृणेषुच ॥ इक्षुमत्सुचदेशेषुप्रवृत्तेषुमखेषुच ६७ ततःप्रवत्स्यतेपुण्याशरत्सुसोत्थितेत्वयि ॥ लोकेस्मिन्कृष्णनिखिलेयथैवत्रिदेवेतथा ६८ नरा
स्त्वांचैवमांचैवध्वजाकारासुयष्टिषु ॥ महेंद्रंचाप्युपेन्द्रंचमहयंतिमहीतले ६९ येचावयोःस्थिरेवृत्तेमहेंद्रोपेन्द्रसंज्ञिते ॥ मानवाःप्रथमिष्यंतितेपांनास्त्य
नयागमः ६० ततश्शक्रस्तुतान्गृह्यघटान्दिव्यपयोधरान् ॥ अभिषेकेणगोविंदंयोजयामासयोगवित् ६१ दृष्ट्वातमभिषिक्तंनुगावस्तास्तहयूथपैः ॥
स्तनैःप्रसन्नयुक्तैश्चासिषिचुःकृष्णमव्ययम् ६२ मेघाश्चदिवियुक्ताभिस्सामृताभिस्समंततः ॥ सिपिचुस्त्वोयधाराभिरभिषिच्यतमव्ययम् ६३ वनस्प
तीनांसर्वेषांसुस्रावेदनिभंपयः ॥ ववर्षुःपुष्पवर्षंचनेदुस्तूर्याणिचांवरे ६४ अस्तुवन्मुनयस्सर्वेवाग्भिर्मंत्रपरायणाः ॥ एकार्णवेविविक्तंचदधारवसुधावपुः ६५
प्रसादंसागराजमुर्वबुर्वाताजगद्धिताः ॥ मार्गस्थोपिवभौभानुश्चंद्रानक्षत्रसंयुतः ६६ ईतयःप्रशमंजग्मुर्निर्वैररचनानृपाः ॥ प्रवालपत्रशबलाःपुष्पवंत
श्चपादपाः ६७ मदंप्रसुप्तबुर्नागायातास्तोषं वनेमृगाः ॥ अलंकृतागात्ररुहैर्धातुभिर्भातिपर्वताः ६८ देवलोकोपमोलोकस्तृप्तोमृतरसैरिव ॥ आसीत्कृ
ष्णाभिषेकोहिदिव्यस्वर्गरसोक्षितः ६९ अभिषिक्तंतुतंगोभिश्शक्रो गोविंदमव्ययम् ॥ दिव्यमाल्यांवरधरंदेवदेवोब्रवीदिदम् ७० एषतेप्रथमःकृष्णनि
योगोगोपुयःकृतः ॥ श्रूयतामपरंकृष्णममागमनकारणम् ७१ क्षिप्रंप्रसाध्यतांकंसःकेशीचतुरग्राधमः ॥ अरिष्टश्चमदाविष्टोराजराज्यंवतःकुरु ७२ पि
तृष्वसरिजातस्तेममांशोहमिवस्थितः ॥ सतेरक्ष्यश्चमान्यश्चसख्येचविनियुज्यताम् ७३ त्वयात्यनुगृहीतस्सतवृत्तानुवर्तकः ॥ त्वद्गशेवर्तमानश्चप्राप्स्य
तेविपुलयशः ७४ भारतस्यचवंशस्यसवरिष्ठोधनुर्धरः ॥ भविष्यत्यनुरूपश्चत्वद्वतेनचरंस्यते ७५ भारतंत्वयिचायतंतस्मिंश्चपुरुषांतमे ॥ उभाभ्याम
पिसंयोगेयाम्यंतिनिघनंनृपाः ७६ प्रतिज्ञातंमयाकृष्णऋषिमध्येसुरेषुच ॥ ममापुत्रोर्जुनोनामसृष्टःकुंत्यांकुलोद्बहः ७७ सांघाणांपारतत्त्वज्ञश्च
ष्ठश्चापविकर्षणे ॥ तंप्रवेक्ष्यंतिवैसर्वेराजानश्शस्त्रयोधिनः ७८ अक्षौहिणीस्तुशूराणांराज्ञांसंग्रामशालिनाम् ॥ सएकक्षत्रधर्मेणयोजयिष्यतिमृत्युना
७९ तस्यास्त्रचरितंमार्गधनुषोलाघवेनच ॥ नानुयास्यंतिराजानोदेवावात्वाविनाप्रभो ८० सतेवंधुस्सहायश्चसंग्रामेषुभविष्यति ॥ तस्ययागांविधातव्य
स्त्वयागोविंदमत्कृते ८१ द्रष्टव्यश्चयथाहंवैत्वयामान्यश्चनित्यशः ॥ ज्ञातात्वमेवलोकानामर्जुनस्यचनित्यशः ८२

मात्ररुहैर्वृक्षादिभिः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ नियोगःकृत्योपदेशः ॥ ७१ ॥ प्रसाध्यतांवध्यवम् ॥ ७२ ॥ ममांशोर्जुनः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ भारतंभरतानांयुद्धम् ॥ ७६ ॥ ७७ ॥
॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ योगोध्यात्मविद्या विधातव्यःअज्ञाताज्ञापनीयः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥

॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ कानीनं कन्यायां भवम् ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ निर्यातयिष्यामि प्रत्यर्पयिष्यामि ॥ १०० ॥ यंत्रितः वृद्धः ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॐ ॥ अस्मिन्विंशेऽध्याये गोपैः कृष्णप्रशंसनं ॥ गोपीसं
 त्वयाचनित्यं संरक्ष्य आहवे पुमहत्सुसः ॥ रक्षितस्य त्वया तस्य न मृत्युः प्रभविष्यति ८३ अर्जुनं विद्विमां कृष्णमां चैवात्मानमात्मना ॥ आत्मा ते हं यथा शश्व
 तथैव तव सोर्जुनः ८४ त्वया लोकानि माञ्जित्वा बले हस्ता त्रिभिः क्रमैः ॥ देवतानां कृतो राजा पुराज्येष्ठक्रमादहम् ८५ त्वांच सत्यमयं ज्ञात्वा सत्येष्टं सत्य
 विक्रमम् ॥ सत्येनोपेत्य देवावै योजयंति रिपुक्षये ८६ सोर्जुनो नाम मे पुत्रः पितुस्ते भगिनी सुतः ॥ इह सौहार्दमायातु भूत्वा सहचरः पुरा ८७ तस्य ते यु
 ध्यतः कृष्णस्वस्थाने पिष्टहेपिवा ॥ वोढव्या पुंगवे नेव धूस्सदारणमूर्द्धनि ८८ कंसे विनिहते कृष्ण त्वया भाव्यर्थदर्शिना ॥ अभितस्तन्महद्युद्धं भवि
 ष्यति महीक्षिताम् ८९ तत्र तेषां नृवीराणामतिमानुषकर्मणाम् ॥ विजयस्यार्जुनो भोक्ता यशसा त्वंच योक्ष्यसे ९० एतन्मे कृष्ण कात्स्न्येन कर्तुं मर्हसि भा
 षितम् ॥ यद्यहं ते सुराश्चैव सत्यंच प्रियमच्युत ९१ शक्रस्य वचनं श्रुत्वा कृष्णो गोविंदतांगतः ॥ प्रतिनमनसा युक्तः प्रतिवाक्यं जगाद ह ९२ प्रीतोऽस्मि दर्श
 नादेव तव शक्रश्चीपते ॥ यत्त्वयाभिहितं चेदं किंचित्परिहास्यते ९३ जानामि भवतो भावं जानाम्यर्जुनसंभवम् ॥ जाने पितृष्वसारं च पांडोर्दत्तां महात्मनः
 ९४ युधिष्ठिरं च जानामि कुमारं धर्मनिर्मितम् ॥ भीमसेनं च जानामि वायोः संतानजं सुतम् ९५ अश्विभ्यां साधु जानामि सृष्टं पुत्रद्वयं शुभम् ॥ नकुलं सहदे
 वं च माद्रीकुक्षिगता बुभौ ९६ कानीनं चापि जानामि सवितुः प्रथमं सुतम् ॥ पितृष्वसरि कर्णं वै प्रसूतं सूततांगतम् ९७ धार्तराष्ट्राश्च मे सर्वे विदिता युद्धकांक्षि
 णः ॥ पांडोरुपरमं चैव शापाशानि निपातजम् ९८ तद्गच्छ त्रिदिवं शक्रसुखाय त्रिदिवौकसाम् ॥ नार्जुनस्य रिपुः कश्चिन्ममाग्रे प्रभविष्यति ९९ अर्जुनार्थं च
 तान्सन्वान् पांडवानक्षतान् युधि ॥ कुंत्या निर्यातयिष्यामि निवृत्ते भारते मृधे १०० यच्च वक्ष्यामि मां शक्रतनूजस्तव सोर्जुनः ॥ भृत्यवत्तत्कारिष्यामि तव स्नेहे
 न यंत्रितः १ सत्यसंधस्य तच्छ्रुत्वा प्रियं प्रीतस्य भाषितम् ॥ कृष्णस्य साक्षात् त्रिदिवं जगाम त्रिदशेश्वरः ॥ २ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि
 गोविंदाभिषेको नाम एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ गतेशक्रेततः कृष्णः पूज्यमानो ब्रजालयैः ॥ गोवर्द्धनधरः श्रीमान् विवेश ब्रजमेव ह १
 तस्य वृद्धाभिनंदंति ज्ञातयश्च सहोषिताः ॥ धन्यास्मो नु गृहीतास्मस्त्वद्वृत्तेन नयेन च २ गावो वर्षभयात्तीर्णा वयं तणिमिहाभयात् ॥ तव प्रसादाद्गोविंद
 देव तुल्यपराक्रम ३ अमानुषाणि कर्माणि तव पश्याम गोपते ॥ धारणेनास्य शैलस्य विघ्नस्त्वां कृष्ण देवतम् ४ कस्त्वं भवसि रुद्राणां मरुतां च महाबलः ॥ व
 सूनवा किमर्थं च वसुदेवः पिता तव ५ बलं च बाल्ये क्रीडा च जन्म चास्मा सुगर्हितम् ॥ कृष्णदिव्या च ते चंष्टा शंकितानि मनांसिनः ६ किमर्थं गोपवेषेण रमसे
 स्मा सुगर्हितम् ॥ लोकपालोपमश्चैव गास्त्वं किं परिरक्षामि ७ कीदृशं बाधकं तं रात्रा बुदीर्यते ॥ १॥ गते ब्रजालयैर्गोपैः सह ॥ १॥ वृद्धा अभीतिच्छेदः संविरार्षः ॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥

१८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ यौवनंकांतिमत्त्वम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ संकाल्यस्वशेकृत्वाकैशोरं वयोदशवर्षावधितस्य कंडुपरिभागं एकादशमारभ्येत्यर्थः
प्रागुपनयनात् कामचाराद्यनुज्ञास्तीति वाक्यं मानयन् ॥ १८ ॥ १९ ॥ हरितालस्य आर्द्रपंकः ॥ २० ॥ तद्भ्रजं तासां कदंबम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ पंक्तीकृताः मंडलाका
रपक्तिरूपेण रिधताः द्वंद्वशोद्वाभ्यां प्रदेशाभ्यां वर्तते गोपः कृष्णो यासां ताः द्वंद्वशो गोपास्ताश्च ताः कन्यकाश्चेत्यर्थः मनोरमं मंडलं मध्यस्थं चरमयं तीत्यर्थः यथोक्तं अंगनामंगनामंतरे
माधवो माधवं माधवं चांतरे चांगनाः ॥ इत्थं माकलिते मंडले मध्यगः संजगौ त्रेणुना देवकी नंदन इति ॥ श्रुतिश्च पद्यावस्ते पुरुषावपूष्पध्वजतस्थौऽयं विरेरिहाणा ऋतस्य सद्म
विचरामि विद्वान्महद्वानायसुरत्त्वमेकमिति पद्यापत्तुं अभिसारिणीभिर्गोपीभिरभिसारितुं योग्या कृष्णमूर्तिः पुरुषा बहु रूपावपूष्पिबहूनि वस्ते परिधते बहुधा त्वंगतेत्यर्थः ॥ तथाप्य

देवोवादानवोवात्वं यक्षोगंधर्व एव वा ॥ अस्माकं बांधवो जातो यो सिसोसिनमोस्तुते ८ केनचिद्यदिकार्येण वससीहयदृच्छया ॥ वयंतवानुगास्सर्वे भवंतं शरणं
गताः ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ गोपानां वचनं श्रुत्वा कृष्णः पद्मदलेक्षणः ॥ प्रत्युवाच स्मितं कृत्वा ज्ञातीन्त्सर्वान्त्समागतान् १० मन्यंते मां यथा सर्वे भवंतो
भीमविक्रमम् ॥ तथा हं नावमंतव्यस्वजातीयोस्मि बांधवः ११ यदित्ववश्यं श्रोतव्यं कालं संप्रति पाल्यताम् ॥ ततो भवंतः श्रोष्यंति मां च द्रक्ष्यंति तत्त्वतः
१२ यद्यहं भवतां श्लाघ्यो बांधवो देवसंप्रभः ॥ परिज्ञानेन किं कार्यं यद्येषो नुग्रहो मम १३ एवमुक्तास्तुते गोपावसुदेवसुतेन वै ॥ बद्धमौनादिशस्सर्वे भेजिरे
रोपिहिताननाः १४ कृष्णस्तु यौवनं दृष्ट्वा निशि चंद्रमसो वनम् ॥ शारदीं च निशं रम्यां मनश्चक्रे रतिं प्रति १५ सकरीपांगरागा सुव्रज रथ्या सुवीर्यवान् ॥
वृषाणां जातदर्पाणां युद्धानि समयोजयत् १६ गोपालांश्च वलोदग्रान्योधयामास वीर्यवान् ॥ वने स वीरोगाश्चैव जग्राह ग्राहवद्विभुः १७ युवतीर्गोपकन्याश्च
रात्रौ संकाल्य कालवित् ॥ कैशोरकं मानयन् नैसहताभिर्भुनोद ह १८ तास्तस्य वदनं कांतं कांता गोपस्त्रियो निशि ॥ पिवंति नयनाक्षेपैर्गो गतं शशिनं यथा १९
हरितालार्द्रपीतेन सकौशेयेन वाससा ॥ वसानो भद्रवसनं कृष्णः कांततरोऽभवत् २० स वद्धांगदनिर्व्यूहश्चित्रया वनमालया ॥ शोभमानो हि गोविंदः शोभयामास
तद्भ्रजम् २१ नामदामोदरेत्येवं गोपकन्यास्तदाब्रुवन् ॥ विचित्रं चरितं वोपेदृष्ट्वा ततस्य भास्वतः २२ तास्तं पयोधरोत्तुंगैरुरोभिस्समपीडयन् ॥ भ्रामि
ताक्षैश्च वदनैर्निरीक्षंते वरांगनाः २३ ता शर्यमाणा पतिभिर्भ्रातृभिर्मातृभिस्तथा ॥ कृष्णं गोपांगनारात्रौ मृगयंते रतिप्रियाः २४ तास्तु पंक्तीकृतास्सर्वारम
यंति मनोरमम् ॥ गायंत्य कृष्णचरितं द्वंद्वशो गोपकन्यकाः २५ कृष्णलीलानुकारिण्यः कृष्णप्राणिहितेक्षणाः ॥ कृष्णस्य गतिगामिन्यस्तरुण्यस्तावरांगनाः २६

न्या ऊर्ध्वा गोपीसंपर्कविना तस्थौ स्थिता मध्ये इति शेषः कीदृशीऽयं विं त्रीन देशान् पार्श्वद्वयं पुरस्ताच्च अवति प्रकाशत इतिऽयं विः त्रेधा भूतां दृष्टिरेरिहाणा गिलंती उक्तं रूपं रासमंड
ले हि एकैकस्या गोप्या उभयतः कृष्णद्वयं पुरस्तादेकः सर्वसाधारणां त्रिधा भूता मपि दृष्टिं प्रदेशत्रयस्थः कात्स्न्येन गिलति ततो न्यत्र नापि तीत्यर्थः सामूर्तिः ऋतस्य धर्मस्य सद्ममूतातामनु
चित्यविचरामित्वद्वियुक्तसती विद्वतीति कृष्णलीलानुकारात्पुंस्त्वं आरोपयंती का प्यवदत् देवानां कृष्णादीनामन्येषां वा कृष्णेन वियोजयतां असुरत्वं निदयत्वं महत एकं मुखं कस्या
श्चिद्वासक्रीदायां तिरोहिते कृष्णे इदं वाक्यम् ॥ २५ ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ भावः कृष्णेप्रेमातिशयः तस्य निस्पंदेन बाहिराविष्करणेन मधुरं व्रजमंडलंगताः प्राप्ताः ॥ २९ ॥ अनुवविरेपरितः वृतवत्यः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ हाहेति हारावे
हाचंद्रमुसिहत्यादिशब्देः स्वस्य विरहादुरत्वं कुर्वतः आविष्कुर्वतः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ चक्रवालैः मंडलैः हल्लीसकक्रीडनं एकस्य पुंसो बहुभिः स्त्रीभिः क्रीडनं सेवरासक्रीडा गोपीनां
मंडलीनृत्यबंधे हल्लीसकं विदुरितिकोशात् तल्लक्षणं तु पृथुं वृत्तं मसृणं वितस्तिमात्रोन्नतं कौविनिखन्यशंकुं आकम्य पद्म्याभितरेतरंतुहस्तैर्भ्रमोयं बलुरासगोष्ठी ॥ ३५ ॥ ॥ इति श्री
हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ अथैकविंशोऽध्याये अरिष्टं वृषरूपिणम् ॥ देवशत्रुं दुराधर्षं कृष्णो हनदितिर्यते ॥ १ ॥ प्रदोषार्धं इति ॥ १ ॥ निर्वाणांगारं

वनेषु तालहस्ताग्रैः कूजयंत्यस्तथापराः ॥ चेरुर्वैचरितं तस्य कृष्णस्य व्रजयोषितः २७ तास्तस्य नृत्यंगीतं च विलासस्मितवीक्षितम् ॥ मुदिताश्चानुकुर्वंत्यः
क्रीडंति व्रजयोषितः २८ भावनिस्पंदमधुरंगायंत्यस्तावरांगनाः ॥ व्रजंगताः सुखंचेरुर्दामोदरपरायणाः २९ करीषपांसुदिग्धांग्यस्ताः कृष्णमनुवविरे ॥
रमयंत्यो यथानागं संप्रमत्तं करेणवः ३० तमन्याभावविकचैर्नेत्रैः प्रहसिताननाः ॥ पिबंत्यतः सवनिताः कृष्णकृष्णं मृगक्षणाः ३१ मुखमस्याब्जसंकाशं तृषितागो
पकन्यकः ॥ रत्यंतरगतारात्रौ पिबंति रसलालसाः ३२ हाहेति कुर्वतस्तस्य प्रहृष्टास्तावरांगनाः ॥ जगदुर्निस्मृतां वार्णानाम्नादामोतरेरिताम् ३३ ता
सां प्रथितसीमंतारतिनीत्वा कुलीकृताः ॥ चारुविस्रंसिरेकेशाः कुचाग्रे गोपयोषितम् ३४ एवं स कृष्णो गोपीनां चक्रवालैरलंकृतः ॥ शारदीषु स चंद्रासु निशासु
मुमुदे सुखी ३५ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि हल्लीसकक्रीडनं नाम विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रदोषर्द्धो क
दाचितु कृष्णे रतिपरायणे ॥ त्रासयन्त्समदोगोष्ठमरिष्टः प्रत्यदृश्यत १ निर्वाणांगारमेघाभस्तीक्ष्णशृंगोर्केलोचनः ॥ क्षुरतीक्ष्णाग्रचरण कालः काल इवापरः
२ लेलिहानस्सनिष्पेषां जिह्वयोष्ठोऽपुनपुनः ॥ गर्विता विद्धलांगूलः कठिनस्कंधबंधनः ३ ककुदोदतनिर्माणः प्रमाणादुरतिक्रमः ॥ शकृन्मूत्रोपलिप्तांगो गवामुद्रे
जनो भृशम् ४ महाकटिः स्थूलमुखो दृढजानुर्महोदरः ॥ विषाणावलिगतगतिर्लंबताकंठचर्मणा ५ गवारो हेषु च पलस्तरुघातां किताननः ॥ युद्धसज्जवि
षाणाग्रो द्विषदृषमसूदनः ६ अरिष्टो नाम हि गवामरिष्टो दारुणाकृतिः ॥ दैत्यो वृषभरूपेण गोष्ठान्विपरिधावति ७ पातयानो गवां गर्भान् दत्तो गच्छत्यनार्तवम्
॥ जृम्भमाणश्च पलोगृष्टीस्संप्रचचारह ८ शृंगप्रहरणो रौद्रः प्रहरन् गोषु दुर्मदः ॥ गोष्ठेषु न रतिलेभे विना युद्धेन गोवृषः ९ कस्यचित्त्वथ कालस्य सवृषः केशवाग्र
तः ॥ आजगाम बलोदग्रो वैवस्वतवशे स्थितः १०

मलः मेघश्च तदुमयामः कालः कृष्णवर्णः कालयिता संहर्ता वेत्यर्थः ॥ २ ॥ गर्वितं दर्पः तेन आविद्धं भ्रमितं लांगूलं लेयनसः कठिनं स्कंधबंधनं ककुदस्य ॥ ३ ॥ ककुदोति ककुदाघतिर्न उदभं अ
भिमितं ककुदं निर्माणं महाप्रासादादिरचनं येन स तथा ककुदाघातेन तादिते वृषप्रासादमूले सर्वमपि तद्गज्यत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ गृष्टीः सखः प्रसूताः मांसं प्रचचारण
नाम स्तेः सेकायेत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ गावःगावैरवतवशेस्थितःआसन्नमृत्युः ॥ १२ ॥ १३ ॥ दृष्टंउत्फालितंलांगूलंलोचनेचयेनसः ॥ १४ ॥ १५ ॥ संप्रहर्तुकामइतिशेषः ॥ १६ ॥ प्रमुखेमुखाग्रेओष्ठयोरित्यर्थःवेगेनइतिवा
पाठः ॥ १७ ॥ नस्तनासिकातः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ गोवृत्तयःगोपाः अयंचार्योदाशय्याम् प्रनेमस्मिन्नददशोसोमोअंतर्गोपानेममाविरस्थाकृणोति
सतिग्मशृंगंवृषमंयुयुत्तन्नद्रुहस्तस्थौबहुरेवद्धोअंतरितिमंत्रेणोपबृंहितःमंत्रार्यस्तु अंतर्गोपाः अंतःस्थित्वागोपायन्नंतर्यामिनेमस्मिन्नद्धप्रपंचेस्थावरेसोमःसोमादिरूपःप्रददशोप्रकर्षेणदृष्टःने

सतत्रगास्तुप्रसभंसाधमानोमदोत्कटः ॥ चकारनिर्वृपंगोष्ठंनिर्वत्सशिशुपुंगवम् ११ एतस्मिन्नेवकालेतुगावःकृष्णप्रमीपगाः ॥ त्रासयामासदुष्टात्मावै
वस्वतवशेस्थितः १२ सेंद्राशनिरिवांभोशोनर्दमानोमहासुरः ॥ तालशब्देनतंकृष्णसिंहनादैश्चमोहयन् १३ अभ्यधावतगोविंदोदैत्यवृषभ
रूपिणम् ॥ सकृष्णंगोवृषोदृष्ट्वाहृष्टलांगूललोचनः १४ रोषितस्तालशब्देनयुद्धकांक्षीननर्दह ॥ तमापतंतंदुर्वृतंदृष्ट्वावृषभरूपिणम् ॥ तस्मात्स्थाना
न्नव्यचलत्कृष्णोगिरिरिवाचलः १५ सकुक्षौवृषभोदृष्टिंप्रणिवायधृताननः ॥ कृष्णस्यनिधनाकांक्षीतुर्णमभ्युत्पपातह १६ तमापतंतंप्रमुखेप्रतिजग्राहदु
र्द्धरम् ॥ कृष्णःकृष्णांजनानिभोवृषंप्रतिवृषोपमः १७ ससंसक्तस्तुकृष्णोवैवृषेगेवमहावृषः ॥ मुनोचक्रजंफेनंनस्तश्चाथसशब्दवत् १८ तावन्योन्यावरु
द्धांगौयुद्धेकृष्णवृषाबुभौ ॥ रेजतुर्भेषसमयेसंसक्ताविवतोयदौ १९ तस्यदर्पवल्हत्वाकृत्वाशृंगांतरेपदम् ॥ आपीडयदरिष्टस्यकंठंक्लिन्नमिवांबरम् २० शृं
गंचास्यपुनस्तव्यमुत्पाटययमदंडवत् ॥ तेनैवप्राहरद्वक्त्रेसममारभृशंहतः २१ सभिन्नशृंगोभग्रास्योभग्नस्बंधश्चदानवः ॥ पपातरुधिरोद्गारीसांबुधारइ
वांबुदः २२ गोविंदेनहतंदृष्ट्वादृष्टंवृषभदानवम् ॥ साधुसाध्वितिभूतानितत्कर्मास्याभितुष्टवुः २३ सचोपेंद्रोवृषंहत्वाकांतचंद्रेनिशामुखे ॥ अरविंदा
भनयनःपुनरेवरासह २४ तेपिगोवृत्तयस्सर्वेकृष्णंकमललोचनम् ॥ उपासांचक्रिरेहृष्टास्सर्वेशक्रमिवामराः २५ ॥ इतिश्रीभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णु
पर्वणिवृषभासुरवधोनामैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृष्णंव्रजगतंश्रुत्वावर्धमानमिवानलम् ॥ उद्वेगमगमत्कंसश्शंकमानस्ततोभ
यम् १ पूतनायांहतायांचकालियेचपराजिते ॥ धेनुकेप्रलयंनीतिप्रलंबेवानिपातिते २ धृतेगोवर्धनेशैलविफलेशक्रशासने ॥ गोपुत्रातासुचतथास्पृहणी
येनकर्मणा ३ ककुब्धिनिहतेरिष्टेगोपेपुमुदितेषुच ॥ दृश्यमानेयिनाशेचसंनिरुष्टेमहाभये ४ कर्षणेवक्षयोश्चैवशकटस्यतथैवच ॥ अचिंत्यंकर्मतच्छु
त्वावर्द्धमानेपुशत्रुषु ५

ममर्द्धप्रपंचंअस्थाअस्थिरंजंगमंआविःकृणोतिप्रकटीकरोति सतिग्मशृंगंवृषमंयुयुत्तन्नद्रुहस्तस्थौबहुरेवद्धोअंतरितिमंत्रेणोपबृंहितःमंत्रार्यस्तु अंतर्गोपाः अंतःस्थित्वागोपायन्नंतर्यामिनेमस्मिन्नद्धप्रपंचेस्थावरेसोमःसोमादिरूपःप्रददशोप्रकर्षेणदृष्टःने
ततश्चबहुलेव्रजेअंतः रासमंडलमध्येवद्धःभक्तजनेनप्रेमपाशेनबद्धस्तन् तस्थौक्रीडितुमितिशेषः ॥ २५ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ॥ द्वा
विंशतितमेध्यायकंसेनाहूययादवान् ॥ वसुदेवमाधिसिप्यअकूरःप्रेपितोव्रजम् ॥ १ ॥ कृष्णमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

भाःहः

॥२३॥

प्रः सा ॥ २४ ॥ प्राप्तात्पुं अतएव वि संज्ञानि इंद्रियाणि भूतात्मा जीवश्च यस्य ॥ ६ ॥ स्थितिनिद्रयामूकायामिव रात्रौ निःशब्दे काले इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ बभ्रुवेदानपातिस्तमः कुरमा ॥ १० ॥
आभाष्यप्रत्येकसंबोध्य ॥ ११ ॥ १२ ॥ महावृते महत्याचारे ॥ १३ ॥ १४ ॥ निसर्गज्ञाः स्वाभाविककर्मज्ञाः ॥ १५ ॥ सुनियतां शोभनानां विधानाम् ॥ १६ ॥ उदितोदितैः कथाप्रसंगेन उद्भूत

प्राप्ता रिष्टमिवात्मानं मेने समथुरेश्वरः ॥ विसंज्ञेन्द्रियभूतात्मा गता सुप्रतिमो बभौ ६ ततो ज्ञातो न समानाद्यपि तरंचो ग्रशासनः ॥ निशि स्थिति मितमूकायाम्
थुरायां जनाधिपः ७ वसुदेवं च देवाभं कंकंचा हूययादवम् ॥ सत्यकंदारुकं वैवंकं काश्रजमेव च ८ भोजं वै तरंगं चैव विकटुंच महाबलम् ॥ भयशंखं च धर्मज्ञं विष्टुंच
पृथुश्रियम् ९ बभ्रुदानपतिं वैवकृतवर्माणमेव च ॥ भूरितेजसमक्षोभ्यं भूरिश्रवसमेव च १० एतान्सयादवान्सर्वानाभाष्यशृणुतेति च ॥ उग्रमेन
सुतो राजा प्रोवाच मथुरेश्वरः ११ भवं तस्सर्वकार्यज्ञावेदेषु परिनिष्ठिताः ॥ न्यायवृत्तांतकुशलास्त्रिगर्गस्य प्रवर्तकाः १२ कर्तव्यानां च कर्तारो लोकस्याविबुधो
पमाः ॥ तस्थिवांसो महावृते निष्कंपा इव पर्वताः १३ अदंभवृतयस्सर्वे सर्वे गुरुकुलोषिताः ॥ राजमंत्रधरास्सर्वे सर्वे धनुषि पारगाः १४ यशःप्रदीपा लोका
न विदार्थानां विवक्षवः ॥ आश्रमाणां निसर्गज्ञावर्णानां क्रमपारगाः १५ प्रवक्तारस्सुनियताने तारो न यदर्शिताम् ॥ भेत्तारः परराष्ट्राणां त्रातारश्शरणार्थिनाम्
१६ एवमक्षतचारित्रैश्श्रीमद्भिरुदितोदितैः ॥ द्यौरप्यनुगृहता स्याद्भवद्भिः किंपुनर्भही १७ ऋषीणामिव वो वृत्तं प्रभाशो मरुतामिव ॥ रुद्राणामिव वः क्रो
धो दीप्तिरांगिरसामिव १८ व्यावर्तमानं सुमहद्भवद्भिः ख्यातकीर्तिभिः ॥ घृतं यदुकुलं वीरेभूतलं पर्वतैरिव १९ एवं भवः सुयुक्तेषु मम चित्तानुवर्तिषु ॥ वद्धमा
नो ममानर्थो भवद्भिः किमुपेक्षितः २० एष कृष्ण इति ख्यातो नंदगोपसुतो विजे ॥ वर्द्धमान इवांभोधिर्मूलनः परिकृतति २१ अनमात्यस्य शून्यस्य चारां
धस्य ममैव तु ॥ कारणान्नंदगोपस्य सुतो गोपितो गृहे २२ उपेक्षित इव व्याधिः पूर्यमाण इवांबुदः ॥ नदन्मेघ इवोष्णांते सदुरात्मा विवर्द्धते २३ तस्य ना
हं गतिं जानेन योगं न पराक्रमम् ॥ नंदगोपस्य भवने जातस्याहुतकर्मणः २४ किंतूतं समुद्रतं देवापत्यं न विद्महे ॥ अतिदेवैरमानुष्यैः कर्मभिस्सो नुभीयते
२५ पूतनाशकुनीबाल्येशिशुनोत्तानशायिना ॥ स्तनपानेप्सुना पीता प्राणैस्सह दुरासदा २६ यमुनायाह देनागः कालियोदमितस्तथा ॥ रसातलचरो
नीतः क्षणेनादर्शनं हृदात् २७ नंदगोपसुतो योगं कृत्वा स पुनरुत्थितः ॥ धेनुकस्तालशिखरात्पातितो जीवितं विना २८ प्रलंबं यं मृधे देवानशेकुरतिवर्तितुम्
बालेन मुष्टि नैकेन सहतः प्राकृतो यथा २९ वासवस्योत्सवं भवं क्त्वा वर्षं वासवरोषजम् ॥ निर्जित्य गोगृहार्थाय घृतो गोवर्द्धनो गिरिः ३०

टि० ॥ १७ ॥ अंगिरसां अग्नीनां ॥ १८ ॥ व्यावर्तमानं भ्रश्यत् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ शून्यस्य हृदयशून्यस्य चारांधस्य चारचक्षुर्वर्जितस्य राजानश्चारचक्षुष इत्युक्तेः ममकारणात् मदीया
रममावात् नंदगोपस्य गृहे वसुदेवस्य सुतो गोपितः ॥ २२ ॥ पूर्यमाणः पर्वणि अंबुदः समुद्रः ॥ २३ ॥ गतिं तत्त्वं योगं वशीकरणो गायम् ॥ २४ ॥ देवैरपीति देवेभ्योऽप्यविक इति सो
नवीयते ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ योगं नागपाशं बंधं कृत्वा छित्वा ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ प्रबंधः घटनाप्रकारः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ मृत्युदुर्बलमृत्युयोगेन दुर्बलम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ भवेन रुद्ररूपिणा विष्णुना तत्प्रसिद्धं ब्रह्मणो वरदानादपेक्षमासीतदित्यर्थः
 ॥ ३८ ॥ चालित इति गुरुपुत्रेण कचेन मार्गवः शुकः चालितः मृतसंजीविनीं विद्यां कस्मैचिदपि न दास्यामीत्येतस्मात्त्रियमात्रप्रशितः कथमित्यत आह दार्दुरीमायां प्रविश्येति यथाद
 र्दुरीमायां पुनः पुनरुत्तिष्ठति ॥ एवं कचोऽपि दानवेभ्योऽसकृन्मृत्युमासाद्य गुरुदरं प्रवेशितस्ततो गुरोः सकाशात् विद्यां प्राप्य तदुदरं भित्त्वा पुनरुत्तिष्ठतः मृतं वगुं पुनर्जीवितवान् ततस्तस्मिन् वरदाने
 हतस्त्वरिष्टो बलवान्निश्शृंगश्चकृतो व्रजे ॥ अवालो बाल्यमास्थाय रमते शिशुलीलया ३१ प्रबंधः कर्मणामेवं तस्य गोव्रजवासिनः ॥ सन्निकृष्टं भयं चैव कोशि
 नो मम च ध्रुवम् ३२ भूतपूर्वश्च मे मृत्युस्स ततः पूर्वदैहिकः ॥ युद्धाकांक्षी च स यथा तिष्ठतीह ममाग्रतः ३३ कचगोपत्वमशुभं मानुष्यं मृत्युदुर्बलम् ॥ कचदेव
 प्रभावेन क्रीडितव्यव्रजे मम ३४ अहो नीचे नवपुषाच्छादयित्वात्मनो विपुः ॥ कोप्ये परमते देव इह मशानस्थ इवानलः ३५ श्रूयते हि पुरा विष्णु सुराणां का
 र्णांतरे ॥ वामनेन तुरूपेण जहार पृथिवीमिमाम् ३६ कृत्वा केसरिणोरूपं विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ हतो हिरण्यकशिपुर्दानवानां पितामहः ३७ अर्चि
 त्यरूपमास्थाय श्वेतशैलस्य मूर्धनि ॥ भवेन चानित दैत्याः पुरा तत्रिपुरंघ्रता ३८ चालितो गुरुपुत्रेण भार्गवो गिरसे न वै ॥ प्रविश्य दार्दुरीमायां मना त्रिपि
 चकार ह ३९ अनंत इशाश्वतो देवस्सहस्रशिरसो व्ययः ॥ वाराहरूपमास्थाय प्रोज्जहारार्णवान्महीम् ४० अमृते निर्मिते पूर्वविष्णुः स्त्रीरूपमास्थितः ॥
 सुराणामसुराणां च युद्धं चक्रे सुदारुणम् ४१ अमृतार्थे पुरा चापि देवदैत्यसमागमे ॥ दधारमंदरं विष्णुरकूपार इति श्रुतिः ४२ वपुर्वा मनमास्थाय नंदनीयं
 पुरा वले ॥ त्रिभिः क्रमैस्तु त्रीलोकान् जहार त्रिदिवालयम् ४३ चतुर्धा तेजसो भागं कृत्वा दाशरथे गृहे ॥ स एव रामसंज्ञो वैरावणं व्यनशतदा ४४ एवमेव
 निकृत्या वै तत्तद्रूपमुपागतः ॥ साधयित्वात्मनः कार्यं सुराणामर्थसिद्धये ४५ तदेतन्नूनं विष्णुर्वा शक्रो वा मरुतां पतिः ॥ मत्साधनेच्छया प्राप्तो नारदो मां
 प्रयुक्तवान् ४६ अत्र मेशं कते बुद्धिर्वसुदेवं प्रति ध्रुवा ॥ अस्य बुद्धिर्विशेषेण वयं कातरतांगताः ४७ अहं हि खट्वांगवनेनारदेन समागतः ॥ द्वितीयं माहिमां
 विप्रः पुनरेवाब्रवीद्वचः ४८ यस्त्वया हि कृतो यत्नः कंसगर्भकृते महान् ॥ वसुदेवेन ते रात्रौ तत्कर्म विफलीकृतम् ४९ दारिकाया त्वयारात्रौ शिलायां कंसपा
 तिता ॥ तां यशोदासुतां विद्वि कृष्णं च वसुदेवजम् ५० रात्रौ व्यावर्तितवैतौ गभौ तव वधाय वै ॥ वसुदेवेन संधाय मित्ररूपेण शत्रुणा ५१ सा तु कन्या यशोदा
 या विध्ये पर्वतसत्तमे ॥ हत्वा शुंभानि शुंभौ द्वौ दानवौ नगचारिणौ ५२ कृताभिपेका वरदा भूतसंघनिपेविता ॥ अर्च्यं तदस्युभिर्घोरैर्महाबलिपशुप्रिया ५३ सु
 रापिशितपूर्णाभ्यां कुंभाभ्यामुपशोभिता ॥ मयूरांगदा चित्रैश्च वर्द्धभारैर्विभूषिता ५४

कृतांकचहत्यां निर्मिता कृत्यदाने पुनर्जीवनेत्यर्थः एवं दानवानां विनाशः रुद्रद्वारा त्रिपुररेव कचद्वाराप्यनेनैव कृत इति भावः ॥ ३९ ॥ सहस्रशिरस इत्येतत्त्वमपि मम ॥ ४० ॥ चक्रं हा
 रितवान् ॥ ४१ ॥ अकूपार इत्युद्रेकच्छपो भूस्वोतिशेषः ॥ ४२ ॥ लोकान् आक्रममाणस्त्रिदिवालयं स्वर्गजहार ॥ ४३ ॥ व्यनशत् विनाशितवान् ॥ ४४ ॥ निकृत्याञ्जलेन ॥ ४५ ॥ म
 त्साधनेच्छया मद्धधेच्छया ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ द्वितीयं द्वितीयवारम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥ ५६ ॥ मृगः कनकपात्रं गडुकम् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ महतां कर्मणां पूतना वधादीनां कारणं हेतुम् ॥ द्वितीय इति रामापेक्षया सोऽपि वसुदेवाज्जात इति वासुदेवो भवत्येव ॥ ६० ॥
 ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अनुबन्धेन कार्यान्तरोधेन दारुणां दारुणोदकम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ बांधवकाम्यया मित्रेच्छया मित्रकामेनेत्यर्थः ॥ ६७ ॥ हस्तिनामिति यथा हस्तिनां कल

हृष्टकुटुम्बसंनदं वनं वायसनादितम् ॥ मृगसंधैश्च संपूर्णं विरुद्धैश्च पक्षिभिः ५५ सिंहव्याघ्रवराहाणां नादेन प्रातिनादितम् ॥ वृक्षगंधीरनिविडं कांतारै
 स्सर्वतो वृतम् ५६ दिव्यभृंगारुचमरैरादशैरुपशोभितम् ॥ देवतूर्यनिनादैश्च शतशः प्रातिनादितम् ५७ स्थानं तस्यानगे विंध्यानिर्मितं स्वेन तेजसा
 ॥ रिपूणां त्रासजननी नित्यं तत्र मनोरमे ५८ वसते परमप्रीता दैवतैरपि पूजिता ॥ यस्त्वयं नंदगोपस्य कृष्ण इत्युच्यते सुतः ५९ अत्र मे नारदः
 प्राह सुमहत्कर्मकारणम् ॥ द्वितीयो वसुदेवा द्वैवासुदेवो भविष्यति ६० सहिते सहजो मृत्युर्बांधवश्च भविष्यति ॥ स एव वासुदेवो वै वसुदेवसुतो बली ॥
 बांधवो धर्मतो महां हृदयेनांतको रिपुः ६१ यथा हि वायसो मूर्ध्नि पद्भ्यां यस्यावतिष्ठति ॥ नेत्रे तु दतितस्यैव वक्रेणाभिषगृद्धिना ६२ वसुदेवस्तथैवा
 यं स पुत्रज्ञातिर्बांधवः ॥ छिनत्ति मम मूलानि भुंक्ते च मम पार्श्वतः ६३ भूगहत्यापि सन्तार्या गोवधः स्त्रीविधोऽपि ॥ न कृतघ्नस्य लोकोस्ति बांधवस्य विशेषतः ६४
 पतितानुगतं मार्गं निषेवत्यचिरेण सः ॥ यः कृतघ्नोऽनुबन्धेन प्रीतिं वहति दारुणाम् ६५ नरकाध्युषितः पंथागंतव्यस्तेन दारुणः ॥ अपादे
 पापहृदयो यः पापमनुतिष्ठति ६६ अहं वांस्वजनं श्लाघ्यस्त्वया श्लाघ्यतरस्सुतः ॥ नियमैर्गुणवृत्तेन त्वया बांधवकाम्यया ६७ हस्तिनां कलहे घो
 रे वधमृच्छंति वीरवः ॥ युद्धव्युपरभेते तु सहाश्रंति महावने ६८ बांधवानामपि तथा भेदकाले समुत्थिते ॥ बध्यते योऽंतरप्रेप्सुस्स्वजनो यदि वेतरः
 ६९ का रुस्त्वं हि विनाशाय मया पुष्टो विजानता ॥ वसुदेवकुलस्यास्य यदि रोधयसे भृशम् ७० अमर्षो वै रशीलश्च मदापापमतिशयः ॥ स्थाने यदु कु
 लं मूढोऽचनीयं त्वया कृतम् ७१ वसुदेववृथा वृद्धयन्मया त्वं पुरस्कृतः ॥ श्वेतेन शिरसा वृद्धो नैव वर्षे शती भवेत् ७२ यस्य बुद्धिः परिणता स वै वृद्धतरो नृणाम् ॥
 न तेन वृद्धो भवति येनास्य पलितं शिरः ७३ त्वंच कर्कशशीलश्च वृद्ध्या च न बहुश्रुतः ॥ केवलं वयसा वृद्धो यथा शरदतो यदः ७४ किंच त्वं साधुजानीषे वसुदेववृ
 थामते ॥ हृते कंसे मम सुतो मथुरां पालयिष्यति ७५ छिन्नाशस्त्वं वृथा वृद्धो मिथ्या त्वेवं विचारितम् ॥ जिजीविषुर्न सोऽप्यस्ति यो वैतिष्ठेन्ममाग्रतः ७६ प्रहर्तुं
 कामो विश्वस्ते यस्त्वं दुष्टेन चेतसा ॥ तत्ते प्रतिकरिष्ये हंपुत्रयोस्तव पश्यतः ७७ न मे वृद्धवधः कश्चिद्विजस्त्रविध एव च ॥ कृतपूर्वः करिष्ये वा विशेषेण तु बांधवे ७८

देवीरुशोन इयंति न तु हस्तिनः एवं मम च कृष्णस्य च कलहे वसुदेवादय एव न क्षयंति नत्वा वा मिति श्लोकद्वयस्यार्थः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ शठो मिथ्या विनीतश्च शठो गूढ पराधकविति
 कोशात् त्वया कुलं यदचनीयं तत्स्थाने युक्तमित्यर्थः ॥ ७१ ॥ हे वृद्ध यद्यतो मया त्वं पुरस्कृतोऽतो हं वृथा व्यर्थं जन्मास्मीत्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥
 भेदमया ॥ ७८ ॥

जातश्चासौसंवृद्धश्चजानसंवृद्धः पितृष्वसुरितिपितृव्यसंबन्धिन्याः स्वसुरिति ॥ ७९ ॥ चक्रवर्तिनां यस्यमूर्धनिदृश्येतविनाछत्रेणभूपतेः पद्मानुकारिणीछायातमाहुश्चक्रवर्तिनमित्युक्त
लक्षणानाम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ जयोवास्त्रिर्लक्षणैः उभयथाविलक्षणैः अवगुंठिता आच्छादितमुखाः यदूनां पुरुषायास्यंति एकेन कपाटिना सर्वे पुरुषादित्वापवादप्रसंगादितिमात्रः
॥ ८२ ॥ तदेवाह त्वयेति वाच्यानिद्याः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ दानपतेहे अक्रूर ॥ ८५ ॥ वाच्यस्त्वया वक्तव्यः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ कालनिर्माणयोधिनौ समयानुसारियुद्धकुशलौ व्याय

इह त्वं जातसंवृद्धाममापन्नाववाधत ॥ पितृष्वसुश्चमेभर्तायदूनां प्रथमो गुरुः ७९ कुले महति विख्यातः प्रथिते चक्रवर्तिनाम् ॥ गुर्वर्थं पूजितस्सद्भिर्भ
हर्द्धिर्धर्मशुद्धिभिः ८० किं करिष्यामहे सर्वे सत्सु वक्तव्यतांगताः ॥ यदूनां यूथमुख्यस्य यस्य ते वृत्तमीदृशम् ८१ मद्बधोवाजयोवाथवसुदेवस्य दुर्न
यैः ॥ सत्सु यास्यंति पुरुषा यदूनामवगुंठिताः ८२ त्वया हि मद्बधोपायं तर्कमाणेन वैमृधे ॥ अविश्वास्यं कृतं कर्म वाच्याश्च यदवः कृताः ८३
अशाम्यं वैरमुत्पन्नं मम कृष्णस्य चोभयोः ॥ शान्तिमेकतरे शान्तिं गते यास्यंति यादवाः ८४ गच्छ दानपते क्षिप्रं ताविहानयितुं व्रजात् ॥ नंदगो
पंचगोपांश्च करदान्मम शासनात् ८५ वाच्यश्च नंदगोपैर्वैकरमादाय वार्षिकम् ॥ शीघ्रमागच्छ नगरं गोपैस्सह समन्वितः ८६ कृष्णसंकर्षणौ चैव वसु
देवसुताबुभौ ॥ द्रष्टुमिच्छति वै कंसस्स भृत्यस्स पुरोहितः ८७ एतौ युद्धविदौ रंगे कालनिर्माणयोधिनौ ॥ दृढौ च कृतिनौ चैव शृणोमि व्यायतोद्यमौ ८८
अस्माकमपि मल्लौ द्वौ सज्जौ युद्धकृतोत्सवौ ॥ ताभ्यां सहनियोत्स्ये ते तौ युद्धकुशलाबुभौ ८९ द्रष्टव्यौ च मया वश्यं बालौ तावमरोपमौ ॥ पितृष्वसुस्सुतौ मुख्यौ
व्रजवासौ वने चरौ ९० वक्तव्यं च व्रजे तस्मिन्सर्मापे व्रजवासिनाम् ॥ राजा धनुर्मखं नाम कारयिष्यति वै सुखी ९१ सन्निकृष्टे वने ते तु निवसंतु यथा सुखम् ॥ ज
नस्यामंत्रितस्यार्थे यथा स्यात्सर्वमव्ययम् ९२ पयसस्सर्पिषश्चैव दध्ना दध्युत्तरस्य च ॥ यथा कामप्रदानाय भोज्याधि श्रयणाय च ९३ अक्रूर गच्छ शीघ्रं वंतावा
नय ममाज्ञया ॥ संकर्षणं च कृष्णं च द्रष्टुं कौतूहलं हि मे ९४ तयोरागमने प्रीतिः परमा मत्कृता भवेत् ॥ दृष्ट्वा तु तौ महावीर्यौ तद्विधास्यामि याद्वितम् ९५ शासनं य
दि वा श्रुत्वा ममतौ परिभाषितम् ॥ नागच्छेतां यथा कालं निग्राह्यावपि तौ मम ९६ सांत्वमेव तु बालेषु प्रधानं प्रथमो नमः ॥ मधुरेणैव तौ मंदौ स्वयमेवानयाथुवै ॥
९७ अक्रूर कुरु मे प्रीतिमेतां परमदुर्लभाम् ॥ यदि वानोपजप्ते सिवसुदेवेन सुव्रत ९८ तथा कर्तव्यमेतद्विद्यथा तात गमिष्यतः ॥ एवमाक्षिप्यमाणोऽपि वसुदे
वो वसूपमः ॥ सागराकारमात्मानं निष्प्रकंपमेधारयत् ९९ वाक्शल्यैस्ताड्यमानस्तु कंसेनादीर्घदर्शिना ॥ क्षमां मनसि संधाय नोत्तरं प्रत्यभाषत १००

तोद्यमौ दीर्ययत्नौ ॥ ८८ ॥ मल्लौ चाणूरमुष्टिकौ नियोत्स्ये ते युद्धं करिष्यतः ॥ ८९ ॥ पितृष्वसुरितिपितृव्यसंबन्धिन्याः स्वसुरितिज्ञेयं कालभेदेन यथाश्रुतमेवास्तु ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥
दध्युत्तरस्य दधि मंदरयतकस्य वा भोज्याधि श्रयणाय च भोज्यं पायसं दध्नां कर्तुं यत् अविश्रयणक्षारस्य तस्मै ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ उज्जस्रोभेदितः ॥ ९८ ॥
सागराकारम् अतिगंभीरं आत्मानं मनः ॥ ९९ ॥ १०० ॥

॥ १ ॥ १ ॥ तस्मिन्नेवमुहूर्तेमध्यरात्रे ॥ १०३ ॥ इति श्रीह० द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ प्रयोविंशेस्मिन्मध्यायेउग्रसेनपितामहः ॥ कंकः कंसंविनिर्भत्स्यहितमाहेतिवर्ण्यते ॥ १ ॥
 क्षिप्रमिति ॥ १ ॥ अंधकःकंकापरनामाउग्रसेनस्यपितामहइतिप्राञ्चः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ इक्ष्वाकुवंशजोअसमंजाः यथाप्रजापीडकःसकृद्विनिवृत्तोजातः सएवत्वं पुनर्जात
 येतुतंददृशुस्तत्रक्षिप्यमाणमनेकधा ॥ धिग्धिगित्यसकृतेवैशनैरुचुरवाङ्मुखाः १०१ अकूरस्तुमहातेजाजानान्दिव्येनचक्षुषा ॥ जलंदह्येवतृपितः
 प्रेषितःप्रीतिमानभूत् १०२ तस्मिन्नेवमुहूर्तेतुमथुरायास्सनिर्धयौ ॥ प्रीतिमान्पुंडरीकाक्षंद्रष्टुंदानपातिस्स्वयम् १०३ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषु
 हरिवंशेविष्णुपर्वणिअकूरप्रस्थानंनामद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ क्षिप्रंयदुवृषंदृष्ट्वासर्वेतेयदुपुंगवाः ॥ निपीड्यश्रव
 णान्हस्तैर्मेनिरेतंगतायुषम् १ अंधकोनुद्विग्नमनाविर्यादविकृतंवचः ॥ प्रोवाचवदतांश्रेष्ठस्समाजेकंप्रमोजसा २ अश्लाघ्योमेमतःपुत्रतवायंवाक्पारि
 श्रमः ॥ अयुक्तोर्गहितस्सद्भिर्बाधिवेषुविशेषतः ३ अयादवोयादिभवान्शृणुतावद्यदुच्यते ॥ नहत्वांयादवंवीरबलात्कुर्वीतियादवाः ४ अश्लाघ्यावृष्ण
 यःपुत्रयेषांत्वमनुशासिता ॥ इक्ष्वाकुवंशजोराजाविनिवृतःस्वयंसकृत् ५ भोजोवायादवोवासिकंसोवासियथातथा ॥ सहजंतेशिरस्तातजटीमुंडोपिवा
 भव ६ उग्रसेनस्त्वयंशोच्योयोस्माकंकुलपांसनः ॥ दुर्जातीयेनयेनत्वमीदृशोजनितःसुतः ७ नचात्मनोगुणांस्तातप्रवदंतिमनीषिणः ॥ परेणोक्तागुणा
 गौण्यंयांतिवेदार्थसंमिताः ८ पृथिव्यांयदुवंशोयंनिंदनीयोमहीक्षिताम् ॥ बालःकुलांतकृन्मूढोयेषांत्वमनुशासिता ९ असाधुमद्भिर्वाक्यैश्चत्वयासाध्वि
 तिभाषितैः ॥ नचाप्यासादितंकार्यमात्माचविवृतःकृतः १० गुरोरनवलितस्यमान्यस्यमहतामपि ॥ क्षेपणंकःशुभंमन्येद्विजस्येववधेरुते ११ मा
 न्याश्चैवाभिगम्याश्चवृद्धास्तातयथाग्रयः ॥ क्रोधोहितेषांप्रदहल्लोकानंतर्गतानपि १२ बुधेनतातदांतेननित्यमभ्युच्छितात्मना ॥ धर्मस्यगतिरन्वे
 प्यामत्स्यस्यगतिरपिखव १३ केवलंत्वंतुदर्पेणवृद्धानग्निसमानिह ॥ वाचातुदसिमर्मघ्नयाअमंत्रोक्तायथाहुतेः १४ वसुदेवंचपुत्रार्थेयदिमंपरिगर्हसि ॥
 तत्रमिथ्याप्रलापंतेनिंदाभिरुपणंनचः १५ दारुणेचपितापुत्रेनैवदारुणतांन्रजेत् ॥ पुत्रार्थेह्यापदःकष्टाःपितरःप्राप्नुवन्तिहे १६ छादितोवसुदेवेनयदि
 पुत्रश्शिशुस्तदा ॥ मन्यसेयद्यकर्तव्यंतत्पृच्छपितरंस्वकम् १७ गर्हतावसुदेवंचयदुवंशंचनिंदता ॥ त्वयायादवपुत्राणांवैरजंविषमार्जितम् १८ अकर्त
 व्यंयदिकृतंवसुदेवेनपुत्रजम् ॥ किमर्थमुग्रसेनेनशिशुस्त्वंनविनाशितः १९

इत्यर्थः ॥ ५ ॥ सहजंअविकृतंतेवाशिरःउत्तमांगंवृद्धकुंडलं जटीमुंडइतिलक्षणयामूर्धन्यान्बध्वाणचिंछुषिवेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ गौण्यंसाफल्यम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ असाधु
 मद्भिःनिंदादियुक्तैः विवृतःस्पष्टीकृतः ॥ १० ॥ ११ ॥ अंतर्गतान्योगबलार्जितानपि ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥
 १ महतां पुत्र इति तुमुदिष्यते पुस्तकएवपाठः ।

॥ २० ॥ जात्याहि उत्पत्तावेव स्वयाजातवैरेण चेतसा कृष्णः संकर्षणश्च दृतः ताभ्यांच त्वमपि तथैव जातवैरेण चेतसा दृत इति त्वमेव बाहुवः प्रथमोपराधी इत्यर्थः ॥ २१ ॥ उद्धूतानि अति
 कंपितानि ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ एष इति सर्वतो मद्रचक्रं कंसस्य जन्मनक्षत्रं मृगाशिरः ततो दशमं चित्रातस्यैव नक्षत्रं तत्र घोरोग्रहः राहुः कूरोस्ति कुजश्च वकी मूयतत्रैवागतोस्ति ताभ्यां क
 र्मभंग्याप्यजन्ममं विद्वामिति तव जीवनाथो यस्मिन् सर्वो निष्फलो भविष्यति देहश्च न क्षयतीति भावः ॥ २५ ॥ एवं पश्चिमायामुदितो बुधोऽपि राज्यभंगकृदित्याह बुधेनेति अतिचारं सूर्यमुल्लं
 च्य गमनं यथा च बुधसूर्यशुक्राणां अत्यंतं पृथग्दर्शनं महतेनाशाय भवतीति भावः ॥ २६ ॥ केतुना पुच्छेन धूमकेतो रुत्पातविशेषस्य भरण्यादीनीति कंसस्य जन्मकर्मभेधूमकेतुना तृतीये
 पुत्राग्रो नरकात्पुत्रो यस्मात्त्रातापितृस्तदा ॥ तस्माद्बुवंति पुत्रेति पुत्रंधर्मविदो जनाः २० जात्याहियादवः कृष्णस्स च संकर्षणो युवा ॥ त्वंचापि विधृतस्ताभ्यां
 जातवैरेण चेतसा २१ उद्धूतानीह सर्वेषां यदूनां हृदयानिवै ॥ वसुदेवे त्वया क्षिप्ते वासुदेवे च कोपेते २२ कृष्णे च भवतो द्वेप्येव सुदेवविगर्हणात् ॥ शं
 संति चेमानि भयं निमित्तान्यशुभानिते २३ सर्पाणां दर्शनं तीव्रं दुःस्वप्नानां निशाक्षये ॥ पुर्या वैधव्यं शंसीनिकारणैरनुमीमहे २४ एष घोरोग्रहः स्वाति
 मुल्लिखन्स्वेगभस्तिभिः ॥ वक्रांगारकश्च क्रेचित्रायां वोरदर्शनः २५ बुधेन पश्चिमां संध्या व्याप्ता घोरेण तेजसा ॥ वैश्वानरपथेशु क्रोह्यातिचारं च चारह २६
 केतुना धूमेतांस्तु नक्षत्राणि त्रयोदश ॥ भरण्यादीनि भिन्नानि नानुयांति निशाकरम् २७ प्राक्संध्या परिघग्रस्ता भाभिर्बाधति भास्करम् ॥ प्रतिलोमं च
 यां त्येव व्याहरंतो मृगादिजाः २८ शिवाश्मशानां त्रिष्कम्पनिश्श्वासांगारवर्षिणी ॥ उभे संध्ये पुरी घोरा पर्येति बहुवाशती २९ उल्कानिर्घातनादेन पपा
 तघरणीतले ॥ चलत्यपर्वणि महीगिरीणां शिखराणि च ३० ग्रस्तस्वर्भानुना मूर्यो दिवानक्तमजायत ॥ धूमोत्पातैर्दिशो व्याप्ताः शुष्काशनिसमाहताः
 ३१ प्रस्रगंति च नारक्तं साशनिस्तनयित्त्वयः ॥ चलिता देवताः स्थानात्प्रजंति विहगानगात् ३२ यानिराजविनाशाय देवज्ञाः कथयंति ह ॥ तानि सर्वाणि प
 श्यामो निमित्तान्यशुभानिवै ३३ त्वंचापि स्वजनद्वेषो राजधर्मपराङ्मुखः ॥ अनिमित्तागतक्रोधस्स त्रिकृष्टभयो ह्यसि ३४ यस्त्वं देवो पमं वृद्धवसुदेवं
 सूपमम् ॥ मोहात्क्षिपसि दुर्बुद्धे कुतस्ते शांतिरात्मनः ३५ त्वद्गोयोहि नस्त्रे हस्तं त्यजामोद्य वैवयम् ॥ अहितं स्वस्य वंशस्य न त्वां क्षणमुपास्महे ३६ स
 हि दानमतिर्धन्यो यो द्रक्ष्यति वने गतम् ॥ पुंडरीकविशालाक्षं कृष्णमक्लिष्टकारिणम् ३७ छिन्नमूलो ह्ययं वंशो यदूनां त्वत्कृते कृतः ॥ कृष्णो ज्ञातीन्त्समाना
 य्यसंधानं करिष्यति ३८

न उपग्रहेणापि विद्वेद इत्यर्थः नानुयांति निशाकरमिति त्येन चित्रास्थे राहौ चित्रातः उत्तराणि त्रयोदश नक्षत्राणि जीवपक्षे सति पूर्वाणि त्रयोदश नक्षत्राणि मृत्युपक्षे पतितानि अतस्तत्र त्रयः
 चंद्रोपि नैर्नक्षत्रैरुत्तमफलकरत्वेनानुगम्यत इत्यर्थः ॥ २७ ॥ परिघं रविमंडलेति र्यगृत्तिर्दंडः बाधति बाधते ॥ २८ ॥ पर्येति परिक्रामति वाशती शब्दं कुर्वाणा ॥ २९ ॥ अपर्वणि अ
 कांडे अकस्मादितियावत् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ देवताः देवताप्रतिमाः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ त्वत्कृते त्वदर्थं त्वयैवेत्यर्थः संधानं इतस्ततो विप्रकीर्णानां यादवानां मा
 नयनेन एकीकरणम् ॥ ३८

कालेनसम्यक्परिगतं नष्टं ज्ञानं यस्य सः कालः सम्यक्परिज्ञातः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ चतुर्विंशोऽध्यायः ॥
 ध्यायेत्कुरागमनात्परा केशिनो हय रूपस्य कृष्णाच्चवध उच्यते ॥ १ ॥ अंधकस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रागेव अकूरप्रेषणात् केशिनः निकटेऽतिशेषः ॥ ५ ॥
 क्षांतमेव तवानेन वसुदेवेन धीमता ॥ कालस्सम्यक्परिज्ञातो ब्रूहि त्वं यथादिच्छसि ३९ महंतुरोचते कंसवसुदेवसहायवान् ॥ गच्छ कृष्णस्य निलयं संधिं
 स्तेनचरोचताम् ॥ ४० इति श्रीमहाभारते हरिवंशे विष्णुपर्वणि अंधकवचनं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अंधकस्य वचनं श्रुत्वा
 कंसस्संरक्तलोचनः ॥ न किंचिदब्रवीत्कोधाद्विवेश स्वानिकेतनम् ॥ १ ॥ ते च सर्वे यथावेदमया दवा इत्युत विस्तराः ॥ जग्मुर्विगतसंकल्पाः कंसवैकृतशंसि
 नः २ अकूरोपियथाज्ञप्तः कृष्णदर्शनलालसः ॥ जगाम रथमुखेन मनसा तुल्यगामेना ३ कृष्णस्यापि नेमितानि शुभान्यंगगतानि वै ॥ पितृतुल्येन शंसं
 तिवांधवेन समागमम् ४ प्रागेव च नरेन्द्रेण माथुरेणौग्रसेनिना ॥ केशिनः प्रेषितो दूतो वधायोपेन्द्रकारणात् ५ स च दूतवचनं श्रुत्वा केशी क्लेशकरो नृ
 णाम् ॥ वृंदावनगतो गोपान्वाधते स्म दुरासदः ६ मानुषं मांसमश्रानः क्रुद्धो दुष्टपराक्रमः ॥ दुर्दातो वाजिदैत्यो सावकरोत्कदनं महत् ७ निघ्नन्गविसगोपालाग
 वां पेशितभोजनः ॥ दुर्मदः कामचारी च स केशी निरवग्रहः ८ तदरण्यं शमशानाभं नृणां मांसास्थिभिर्वृतम् ॥ यत्रास्ते सहिदुष्टात्मा केशी तुरगदानवः ९
 सुरैर्दारयते भूमिवेगेनारुजते दुमान् ॥ हे पितैः रूपद्वैते वायुं हृतैर्लघ्यते नभः १० अतिप्रवृद्धो मत्तश्च दुष्टो श्वो वनगोचरः ॥ आकंपितसदोरौद्रः कंसस्य च
 रितानुगः ११ ईरिष्यंत द्वनं सर्वे तेनासीत्पापकर्मणा ॥ कृतंतुरगदैत्येन सर्वाङ्गोपान्नजिघांसता १२ तेन दुष्टप्रचारेण दूषितं तद्वनं महत् ॥ न नृभिर्गोधनैर्वा
 पिसेव्यते वनवृत्तिभिः १३ निःसंपातः कृतः पंथास्तेन तद्विषयाश्रयः ॥ मदाच्चलितवृत्तेन नृमांसान्यश्रताभृशम् १४ नृशब्दानुसरः क्रुद्धस्तदाचिद्वनाग
 मे ॥ जगाम घोषसंवासंचोदितः कालधर्मणा १५ तं दृष्ट्वा द्रुवुर्गोपाः स्त्रियश्च शिशुभिस्सह ॥ क्रंदमाना जगन्नाथं कृष्णनाथमुपाश्रिताः १६ तासां रुदितश
 व्देन गोपानां क्रंदितेन च ॥ दत्त्वा भयंतु कृष्णो वै केशिनं सोभिदुद्रुवे १७ केशी चाप्युन्नतग्रीवः प्रकाशदशनेक्षणः ॥ हेषमाणो जवोदग्रो गोविंदाभिमुखो ययौ १८
 तमापतंतं संप्रेक्ष्य केशिनं हयदानवम् ॥ प्रत्युज्जगाम गोविंदस्तोयदशशशिनं यथा १९ केशिनस्तु तमभ्याशेद द्वाकृष्णमवस्थितम् ॥ मनुष्यबुद्धयो
 गोपाः कृष्णमूचुर्हितैषिणः २० कृष्णतातनखल्वेषसहसा ते हयाधमः ॥ उपसर्प्यो भवान्बालः पापश्चैष दुरासदः २१ एष कंसस्य सहजः प्राणस्तात बहि
 श्वरः ॥ उत्तमश्च हयैर्द्राणां दानवो प्रतिमो युधि २२

॥ १३ ॥ १४ ॥ निःसंपातः अमन्यः ॥ १५ ॥ नृशब्दानुसरः मनुष्यशब्दानुसारी कालधर्मणामृत्युना ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ जवोदग्रः उग्रः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

१ मीतितेनेनोपपन्नानि पाठावस्यु ।

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ बलयोललाटस्थाः क्रोधजंक्रोधात्प्रस्विन्नम् ॥ २६ ॥ रजसासुरोद्धूतेनवृत्तंमिश्रेफेनं अयथेतिव्याघ्रोविशेषणम् असुपिरेगाटेनरजसाव्याप्तिइत्यर्थः नीहारंअव
 ज्यायंएतेनायंमंत्रउपबृंहितःनताअर्वरेणुककाटोअश्रुतेनसंस्कृतप्रमुपयंतिताअभि उरुगायमभयंतस्यताअनुगाबोमर्तस्यविचरंति यज्वनइति ताःगाअर्वाअश्वरूपीअसुरः रेणुककटितिअ
 तिशयेनवर्षतितेनवाआवृणोतिविश्वसितिरेणुककाटः कटेवर्षावरणयोरित्यस्मात्तयङ्लुकिघञ् नअश्रुतेनव्याप्नोति संस्कृतःसंस्कारोदाहच्छेदौपधपानादिस्तेनत्रायतइतिसंस्कृतत्रोवैद्यस्तं

त्रासनस्सर्वभूतानांतुरगाणांमहाबलः ॥ अवध्यस्सर्वभूतानांप्रथमःपापकर्मणाम् २३ गोपानांतद्वचश्श्रुत्वावदतांमधुसूदनः ॥ केशिनासहयुद्धाय
 मर्तिचक्रेरिसूदनः २४ ततस्सव्यंदक्षिणंचमंडलंसपरिभ्रमन् ॥ पद्मचामुभाभ्यांसहयःक्रोधेनारुजतेद्रुमान् २५ मुखेलंवसटेचास्यस्कंधेकेशघनावृते ॥
 बलयोभ्रतरंगाभाःसुस्रुवुःक्रोधजंजलम् २६ सफेनंवक्रजंचैवववर्षरजसावृतम् ॥ हिमकालेऽयथाव्योम्निनीहारमिवचंद्रमाः २७ गोविंदमरविंदाक्षंहेपितो
 द्वारशीकरैः ॥ सफेनैर्वक्रनिर्गोर्णैःप्रोक्षयामासभारत २८ सुरोद्धूतावसितेनमधुकक्षोदपांडुना ॥ रजसासहयःकृष्णंचकारारुणमूर्धजम् २९ झुतवलिगे
 तपादस्तुतक्षमाणोधरांखुरैः ॥ दंतान्निर्दशमानस्तुक्केशीकृष्णमुपाद्रवत् ३० ससंसक्तस्तुकृष्णेनकेशीतुरगसत्तमः ॥ पूर्वाभ्यांचरणाभ्यांवैकृष्णंवक्ष
 स्यताडयत् ३१ पुनःपुनस्सचबलीप्राहिणोत्पार्श्वतःखुरान् ॥ कृष्णस्यदानवोघोरंप्रहारममितौजसः ३२ वक्रेगचास्यघोरेणतीक्ष्णदंष्ट्रायुधेनवै ॥
 अदशद्राहुशिखरंकृष्णस्यरुषितोहयः ३३ सलंबकेसरसटःकृष्णेनसहसंगतः ॥ रराजकेशीमेघेनसंसक्तःखड्वांशुमान् ३४ उरस्तस्योरसाहंतुभियेषबलवा
 न्हयः ॥ वेगेनवासुदेवस्यक्रोधाद्विगुणविक्रमः ३५ तस्योत्सिक्तस्यबलवान्कृष्णोप्यमितविक्रमः ॥ बाहुमाभोगिनंकृत्वामुखेकुद्धस्समादधत् ३६ सतं
 बाहुमशक्तोवैखादितुंभेतुमेवच ॥ दशनैर्भूलनिर्मुक्तैस्सफेनंरुधिरंवमन् ३७ विपाटिताभ्यामोष्ठाभ्यांकटाभ्यांविदलीकृतः ॥ अक्षिणीविकृतेचक्रेविसृतेमुक्तबं
 धने ३८ निरस्तहनुराविष्टशोणिताक्तविलोचनः ॥ उत्कर्णोन्नष्टचेतास्तुसकेशीबह्वचेष्टत ३९ उत्पन्नसकृत्पादैश्शकृन्मूत्रंसमुत्सृजन् ॥ खिन्नांगरो
 माश्रांतस्तुनिर्यत्नचरणोभवत् ४० केशीवक्रविलग्रस्तुकृष्णबाहुरशोभत् ॥ व्याभुग्रइवधर्मातेचंद्रार्धकिरणैर्धनः ४१ केशीचकृष्णसंसक्तश्शांतगात्रोव्यरो
 चत् ॥ प्रभातावनतश्चंद्रश्चांतोमेरुमिवाश्रितः ४२

प्रत्यर्पितागावःनअभ्युपयंति निर्वाधतत्वात् यतस्ताः गावःमर्तस्ययज्वनः नंदादेःसंवंधिन्यः अभयंयउरुगायंमहाकीर्तिअनुकक्षीकृत्यचरंतीतिमंत्रार्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ सुरोद्धूतं
 चतदवसितंकव्याप्तेनमधुकक्षोदोमधुयष्टिचूर्णतद्वत्पांडुनारजसा ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ आभोगिनं अतिवृद्धम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ कटाभ्यांगं
 ढाभ्यां ॥ ३८ ॥ उत्कर्णःऊर्ध्वकर्णः उत्तलिसइतिवा ॥ ३९ ॥ ४० ॥ व्याभुग्रइव क्रेणमंडलेनवैष्टितार्थइत्यर्थः ॥ ४१ ॥अवनतोमंदतेजाः ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ स्वयंतं मनिपुत्रं ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ पशोर्नहियत्कृत्य ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ हता अनेनेति
च्छेदः सधिरारः ॥ ५६ ॥ संवर्तकं जलं ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ केशिनं वातिहिनस्तीतिकेशवः मत्वर्थी यलोपार्पः ॥ ६५ ॥ कृत्यशेषं कं मवधादि

तस्य कृष्णभुजो भूताः केशिनो दशनामुखात् ॥ पेतुश्शरीरं निस्तोयास्सिताभ्रवयवा इव ४३ सतुकेशीभृशं श्रातः कृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ स्वभुजं स्वायतं कृ
त्वा पाटितो बलवत्तदा ४४ सपाटितो भुजेनाजौ कृष्णेन विकृताननः ॥ केशीनदन्महानादं दानवो व्याथेतस्तदा ४५ विघूर्णमानस्त्रस्तांगो मुखाद्बुधिरमुद्र
मन् ॥ भृशं वंगं कृतवपुर्निकृताद्देववाचलः ४६ व्यादितास्यो महारौद्रस्सोसुरः कृष्णबाहुना ॥ निपपातयथा कृतो नागो हि द्विदलीकृतः ४७ बाहुना कृतदेह
स्य केशिनो रूपमावभौ ॥ पशोरिव महाघोरं निहतस्य पिनाकिना ४८ द्विपादपृष्ठपुच्छाद्धैश्रवणैकाक्षिनासेके ॥ केशिनस्तद्विधाभूते द्वे चार्द्धे रेजतुः क्षितौ ४९
केशिदंतक्षतस्यापि कृष्णस्य शुभे भुजः ॥ वृद्धस्साल इवारण्ये गजेन्द्रदशनांकितः ५० तंहत्वा केशिनं युद्धे कल्पयित्वा च भागशः ॥ कृष्णः पद्मपलाशाक्षो
हसंस्तत्रैव तस्थिमान् ५१ तंहतं केशिनं दृष्ट्वा गोपागोपस्त्रियस्तथा ॥ बभूवुर्मुदितास्सर्वे हतविघ्ना गतक्लमाः ५२ दामोदरं तु श्रीमंतं यथास्थानं यथावयः ॥ अ
भ्यनंदान्भिषयैर्वाक्यैः पूजयंतः पुनः पुनः ५३ ॥ गोपा ऊचुः ॥ अहो तात कृतं कर्म हतो यं लोककंदकः ॥ दैत्यः क्षितिचरः कृष्णहय रूपं समास्थितः ५४ कृतं वृंदाव
नं क्षेमसेव्यं नृपपक्षिणाम् ॥ प्रतापापभिमंता तं केशिनं हयदानवम् ५५ हतानो बहवो गोपा गावो वत्सेषु वत्सलाः ॥ नैके चान्ये जनपदा हतानेन दुरात्मना
५६ एष संवर्तं कर्तुं मुद्यतः खलु सापकृत् ॥ नृलोकं निर्नरं कृत्वा चर्तुं कामो यथा सुखम् ५७ नैतस्य प्रमुखे स्थातुं कश्चिच्छक्तो जिजीविषुः ॥ अपि देवसमूहेषु
किंपुनः पृथिवीतले ५८ अथाहंतर्हितो विप्रो नारदः खगमो मुनिः ॥ प्रीतोऽस्मिन्नेषो देवेश कृष्णकृष्णेति चाब्रवीत् ५९ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ यदिदं दुष्करं
कर्म कृतं केशिजिघांसया ॥ त्वय्येव केवलं युक्तं त्रिदिवं व्यंकस्य वा ६० अहं युद्धोत्सुकस्ता तत्त्वं हतेनांतरात्मना ॥ इदं न रह्यं युद्धं द्रष्टुं स्वर्गादिहागतः ६१
पूतनानिधनादीनि कर्माणि तव दृष्टवान् ॥ अश्वत्थेन गोविंदं कर्णापारितोषितः ६२ हयादस्मान्महेंद्रोपे बिभेति बलमूदनः ॥ कुर्वाणा च वपुर्घोरं केशि
नो दुष्टचेतसः ६३ यत्तया पाटितो देहो भुजेनायतपर्वगा ॥ एषोऽस्य मृत्युरं नायविहिता विश्वगोनिना ६४ यस्मात्त्रयाहतः केशी तस्मान्मच्छासनं शृणु ॥
केशवो नाम नाम्ना त्वं खयातो लोके भविष्यासि ६५ स्वस्त्यस्तु भवतो लोके साधुयाम्यहमाशुगः ॥ कृत्यशेषं च ते कार्यं शक्तस्त्वमासि माचिरम् ६६ त्वयि कार्यं तरगते
नरा इव दिवौकसः ॥ विडं वयंतः क्रीडंति लीलां त्वद्वलमाश्रिता ६७ अभ्याशेऽर्तते कालो भारतस्याहोदधेः ॥ हस्तप्राप्तानि युद्धानि राज्ञां त्रिदिवगाभिनाम् ६८

॥ ६९ ॥ ७० ॥ अश्वत्थेन गोविंदे ॥ ७१ ॥

॥ ६९ ॥ अभितःसर्वतः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ एषमेइतिसंदेशज्ञापकंवाक्यंश्रुतिभिः देवैरुक्तमपिइतःप्रप्रतिरुपातिमेष्यति श्रुतयश्च अहश्चकृष्णमहरर्जुनंचविवर्ततेर
जसीवेद्याभिः वैश्वानरोजायमानोनराजावातिरज्ज्योतिषामिस्तमांसीत्याद्याः अहःपुद्गयज्ञः कृष्णंअनुरक्तःविवर्ततेविशेषेणजायते तथाअर्जुनंअनुअहर्विवर्तते एकश्चकारोन्वाचये
अपरःसमुच्चये तेनकृष्णं जूनाभ्यांविभज्यसमुच्चित्यवाक्रियमाणौद्वौपुद्गयज्ञौविवर्ततेइत्यर्थः उभेअप्यहनीरजसीरजोगुणकार्येवेद्याभिःलब्धुंयोग्याभिःश्रीभिर्हेतुमृताभिः लक्ष्म्यर्थ
युद्धानिजायंतइत्यर्थः ताभ्यांचसहायाभ्यांवैश्वानरोविश्वे रांनृ गांइष्टफलप्रापकोधर्मःस्वयमदृष्टरूपोपिजायमानआविर्भवन्नाशब्दइत्यर्थे राजाजायमानःसन्तमांसिअधर्मरूपाणिअ
सुरांधकाराणिअवातिरवतिरस्कृतवान् केनअग्निर्ज्योतिषे अग्निनाज्योतिषेत्यर्थः स्वांढादाहेअग्निनादत्तेचक्रगांढीवेतद्रूपेणज्योतिषेतिभावः ॥ ७३ ॥ साधितेहते ॥ ७४ ॥

पंथानश्शोधिताव्योमिन्निमानारोहणोर्ध्वगाः ॥ अकाशाविभज्यंतेशक्रलोकेमहीक्षिताम् ६९ उग्रसेनसुतेशांतेपदस्थेत्वयिकेशव ॥ अभितस्तन्म
हद्युद्धंभविष्यतिमहीक्षिताम् ७० त्वांचाप्रतिमकर्माणंसंश्रयिष्यंतिपांडवाः ॥ भेदकालनरेंद्राणांपक्षग्राहोभविष्यसि ७१ त्वयिराजासनस्थेहिरा
जश्रियमनुतमाम् ॥ शुभांत्यक्षयंतिराजानस्त्वत्प्रभावान्नसंशयः ७२ एषमेकृष्णसंदेशश्श्रुतिभिःरुपातिमेष्यति ॥ देवातानांदिविस्थानांजगत
श्चजगत्पते ७३ दृष्टंभभवतःकर्मदृष्टश्चासिमयाप्रभो ॥ कंसेभूयस्समेष्यामिमाधितेसाधुयाम्यहम् ७४ एवमुक्त्वातुसतदानारदःखंजगामह ॥ नारदस्य
वचश्श्रुत्वादेवसंगीतयोनिनः ७५ तथे तेससमाभाष्यपुनर्गोपान्त्समासदत् ॥ गोपाःकृष्णंसमासाद्यविविशुर्ब्रजमेवह ॥ ७६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभार
तेखिलेपुहरिर्वंशेविष्णु र्वांगेकेशिवधेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथास्तंगच्छतितदामंदरश्मौदेवाकरे ॥ संध्यारक्ततलेव्योमिशशांके
पांडुमंडले १ नीडस्थेषुविहंगेषुसत्सुप्रादुक्कृताग्निषु ॥ ईषत्तमस्संवृतासुदिसुसर्वासुसर्वशः २ घोषवासिषुसुप्तेषुवाशंतीषुशिवासुच ॥ नक्तंचरेपुहृष्टेषुपि
शिताशनकांक्षिषु ३ शक्रगोपाह्वयामोदेप्रदोषेभ्यासतस्करे ॥ संध्यामयीभिवगुहांसंप्रतिष्ठेदिवाकरे ४ अधिश्रयणवेलायांप्राप्तायांगृहमेधिनाम् ॥ वन्यैर्वै
खानसैर्भैर्वैह्वमानेहुताशने ५ उपावृतासुवैगेषुहुह्यमानासुचव्रजे ॥ असकृद्रथाहरंतीषुबद्धवत्सासुधेनुषु ६ प्रकीर्णदामनीकेषुगास्तथैवाह्वयत्सुच ॥
सनिनादेषुगोपेषुकाल्यमानेचगोधने ७ करीषेषुप्रकृतेषुदीप्यमानेषुसर्वशः ॥ काप्रभारानतस्कंधैर्गोपैरभ्यागतैस्तथा ८

संगीतस्ययोनिर्गांधर्वशास्त्रतद्वतःदिव्यसंगीतयोनिनः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ॥ इतिश्रीह० वि० टी० चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७७ ॥ पंचविंशोऽध्यायेकृष्णस्मरणमिह ॥ ना
नाभिलाषभायातःसांस्त्रजयितीति ॥ १ ॥ अथास्तमिति ॥ १ ॥ सत्सुशांजिकेषुप्रादुक्कृताग्निषुसायमग्निहोमार्थप्रकटीकृताग्निषु ॥ २ ॥ घोषवालिषुयोपगतेषुसुप्तेषुअव्यक्तशब्दे
शुकवालकादिपृथितिशेषः ॥ ३ ॥ शक्रगोपाह्वयामोदेइंद्रगोपानामातपाप्तानामत्यंतसुखकरे अभ्यासतस्करेस्वाध्यायनिवर्तके आसन्नांधकारेवा ॥ ४ ॥ अधिश्रयणं अग्निहोत्रार्थस्यपयसो
मौस्थापनंवन्यैःनीवाराद्यैर्वैखानसैर्वानप्रत्यैः ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रकीर्णाविस्तृताःदामन्योदीर्घगोबंधनरज्जगांधैस्तेषु काल्यमानेबंधनार्थनियम्यमाने ॥ ७ ॥ करीषेषु शुष्कगोमयचूर्णेषु ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ १० ॥ सौम्येदौश्वोमृतेमृगशिरसिचंद्रे उपस्थिते सति तद्विकेसस्य जन्मनक्षत्रं राहुकुजधूमकेतुभिश्चित्रास्थैः प्रागुक्तरीत्या सर्वतोभद्रचक्रे विद्वंसत् चंद्रयोगे मृत्युकरं तेन उदिते मृत्युयोगे सद्यः परेद्युः कालांतरे वामृत्युर्मवतीति अभिप्रेत्य पुराणांतरे उक्तं रौद्रेतद्रजकंहत्वा दित्येकं सो निपातित इति संधिरत्रार्पः अग्नीषोमात्मके रात्रौ तयोरेव प्रकाशमानत्वात् संबंधे जगन्मय इति तयोरेव भोक्तृभोग्यात्मकत्वं दर्शितम् ॥ ११ ॥ पश्चिमेन पश्चिमतः अग्निदीप्तेन पूर्वेण पूर्वतः उत्पलवर्चकेन भागेन दग्ध्वा त्रिसदृशे उभयतो दह्यमाना द्रितुल्ये सूर्यास्तस्य चंद्रो दयस्य चासन्नसमयत्वात् ॥ १२ ॥ वासंगृहं उशतां कामयमानानां पांथानां बंधुभिः सह समागमं शंसद्भिर्वयोभिः पक्षिभिः सह दानपातिरकूरो ब्रजं प्राप्तः वेदे तु देवानां दूतः पूरुधः प्रसूतो नागाब्रह्मो बभूवुः सर्वतातेत्यादिः सदा सुगः पितुमानस्तु पंथा इति उद्रायो अश्यांसदनं पुरुक्षोरित्यत्र अकूरस्य मनोर गोवर्णितः देवानां कंसं हंतुं कामानां कंसवागाद्यभिमानिनामग्न्यादीनामहंतुतो

किंचिदभ्युद्यते सोमे मंदरश्च मौविराजति ॥ ईषादिगाहमानायां रजन्यां दिवसे गते ९ प्राप्ते दिनं पुपरमे प्रवृत्ते क्षगदामुखे ॥ भास्करे ते जसि गते सौम्ये ते जस्युपस्थिते १० अग्निहोत्राकुले काले सौम्येदौ समुपस्थिते ॥ अग्नीषोमात्मके संधौ वर्तमाने जगन्मये ११ पश्चिमेनाग्निदीप्तेन पूर्वेणोत्पलवर्चसा ॥ दग्धाद्रिसदृशे व्योम्नि किंचित् तारागणाकुले १२ वयोभिर्वासमुशतां बंधुभिश्च समागमम् ॥ शंसद्भिस्स्यंदनेनाशुप्राप्तो दानपातिर्व्रजम् १३ प्रविशन्नेव पप्रच्छ सान्निध्यं केशवस्य सः ॥ रौहिणेयस्य चाकूरो नंदगोपस्य चासकृत् १४ सनंदगोपस्य गृहं वासाय विबुधोपमः ॥ अवतीर्य ततो ग्रानात्प्रविवेश महाबलः १५ हर्षपूर्णेन वक्त्रेण साश्रुनेत्रेण चैव हि ॥ प्रविशन्नेव च द्वारिददर्शादोहने गवाम् १६ वत्समध्ये स्थितं कृष्णं सवत्समिव गोवृषम् ॥ स तंहर्षपरीतेन वचसा गद्गदेन वै १७ एहिकेशवतातेति प्रव्याहरत धर्मवित् ॥ उत्तानशायिनं दृष्ट्वा पुनर्दृष्ट्वा श्रिया वृषम् १८ अव्यक्तयौवनं कृष्णमकूरः प्रशंसतः ॥ अयं स पुंडरीकाक्षस्ति स हर्षादूलविक्रमः १९ संपूर्णजलमेवाभः पर्वतप्रवराकृतिः ॥ मृधेष्वधर्षणो येन संश्रितस्तेन वक्षसा ॥ द्विष त्रिष न दक्षाभ्यां भुजाभ्यां साधुभूषितः २० मूर्तिमान् सरहस्यात्मा जगतोऽग्रस्य भाजनम् ॥ गोपवेषधरो विष्णु रूद्रग्रायतनूरुहः २१ किरीटलांछनेनापिशिरसा छत्रवर्चसा ॥ कुंडलोत्तमयोग्याभ्यां भ्रवणाभ्यां विभूषितः २२ हाराह्णेण च पीनेन सुविस्तीर्णेन वक्षसा ॥ द्वाभ्यां भुजाभ्यां वृताभ्यां दीर्घाभ्यामुपशोभितः २३

स्मि कृष्णं प्रति गंतुं प्रस्थितोऽसि पुरुधः बह्वप्रकारैः प्रसूतो निसृष्टः कंसेन नोऽस्मात्प्रति अनागान् निष्पापान् सर्वताता सर्वस्य विस्तारकर्ता हरिः बोधतु वदतु अस्माभिः सह संभाषणं करोतु तथापंथाः अपि सदा सुगः सुगम्यः पितुमान् अत्रवान् अस्तु मार्गे प्यंतरा यो मामुदित्यर्थः पुरुक्षो बहूनां क्षयं कर्तुं सदनं गृहं अश्यां व्यापृष्यां उद्रायो उत्कटसंपदः इति मंत्रपदानामर्थः ॥ १३ ॥ सान्निध्यं स्थानम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रव्याहरत उक्तवान् उत्तानशायिनं कल्पांते बालं वदप्रशायिनं, श्रिया त्रैलोक्याक्रमणलक्ष्म्या वामनं बभूव ॥ १८ ॥ अव्यक्तयौवनं वयः संधिगतम् ॥ १९ ॥ २० ॥ रहस्यात्मा औपनिषदः पुरुषः अग्रस्य प्रथमपूजादेः भाजनं पात्रं उदग्राग्र्यतनूरुह ऊर्ध्वाग्राः श्रेष्ठाश्च केशायस्य भक्तदर्शनमात्रेण रोमांचितगात्र इत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

मन्मथाधिना मन्मथः आधीयतेऽस्मिन्निति तयामूतेन यौवनपौगंडसंधिगतेनेत्यर्थः ॥ २४ ॥ धरणीति येन प्रागुक्तेन एकार्णवे उत्तानशायिना पादाग्रेणैव पृथ्वीधृता तथा बहुना पादाभ्यां क्रम
णाभ्यां लोकांतरसहिता अक्रांता सा इदानीं तेन वयःसंधिगतेन अस्मदादिनेव श्रीर्यत इत्यत्यंतमाश्चर्यमित्यर्थः ॥ २५ ॥ अग्रकरोदक्षिणहस्तः द्वितीयो वामः ॥ २६ ॥ आत्मनो विश्वतै
जसमाज्ञतुरीयाख्यपादचतुष्टयवत् उत्पत्तिक्रमापेक्षया प्रथमं पदं निर्गुणं ब्रह्मेत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ जित्वा त्रैलोक्यमिति शेषः ॥ ३३ ॥ प्रसृष्टस्य वैरस्य गाधः पारो

स्त्रीसहस्रोपचर्येण वपुषामन्मथाधिना ॥ पीते वसानो वसने सोयं विष्णुस्सनातनः २४ धरण्याश्रयभूताभ्यां चरणाभ्यामरिदमः ॥ त्रैलोक्याक्रांतिभूताभ्यां
भुवि पद्भ्यां व्यवस्थितः २५ रुचिराग्रकरश्चास्य चक्रांकित इवेक्षते ॥ द्वितीय उद्यतश्चापि गदासंयोगमिच्छति २६ अवतीर्णो भवायेह प्रथमं पदमात्मनः ॥
शोभतेद्यभुवि श्रेष्ठस्त्रिदशानां धुरंधरः २७ अयं भविष्ये कथितो भविष्य कुशलैर्नरैः ॥ गोपालो यादवं वंशं क्षीणं विस्तारयिष्यति २८ तेजसा यादवाश्चा
स्य शतशोऽथ सहस्रशः ॥ वंशमापूरयिष्यंतित्यो वा इव महार्णवम् २९ अस्येदं शासने सर्वजगत्स्थास्यति शाश्वतम् ॥ निहता भित्रसामंतस्फीतं कृतयुगे तथा ३०
अयमास्थाय वसुधां स्थापयित्वा जगद्गते ॥ राज्ञां भविष्यत्युपरि न च राजा भविष्यति ३१ नूनं त्रिभिः क्रमैर्जित्वा यथानेन प्रभुः कृतः ॥ पुरा पुरंदरो राजा देव
तानां त्रिविष्टपे ३२ तेथैव वसुधां जित्वा जितपूर्वा त्रिभिः क्रमैः ॥ स्थापयिष्यति राजानमुग्रसेनं न संशयः ३३ प्रसृष्टवैरगाधो यं प्रश्नैश्च बहुभिश्च श्रुतः ॥ ब्रा
ह्मणैर्द्रक्ष्वादैश्च पुराणोऽयं हि गीयते ३४ स्पृहणीयो हिलोकस्य भविष्यति च केशवः ॥ तथा ह्यस्योत्थिता बुद्धिर्मानुष्यमुपजीवितुम् ३५ अहं त्वस्याद्यवसतिं
पूजयिष्ये यथाविधि ॥ विष्णुत्वं मनसैव पूजयिष्यामि मंत्रवत् ३६ यच्च ज्ञातिपरिज्ञानं प्रादुर्भावश्चैव नृपु ॥ अमानुषं वेद्विचै नं ये चान्ये दिव्यचक्षुषः
३७ सोऽहं कृष्णेन वैरात्रौ संमंत्र्य विदितात्मना ॥ सहानेन गमिष्यामि स व्रजो यदि मंस्यते ३८ एवं बहुविधं कृष्णं दृष्ट्वा हेत्वर्थकारणैः ॥ विवेश नंदगोपस्य
कृष्णेन सह संसदम् ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुद्गरिवंशे विष्णुपर्वणि अकूरागमनं नाम पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ स नंदगोपस्य गृहं प्रविष्टस्सहकेशवः ॥ गोपवृद्धान्समानीय प्रोवाचामितदक्षिणः १ कृष्णं चैवात्र वीत्प्रीत्यारौहिणे येन संगतम् ॥ श्वःपुरी
मथुरां तात गमिष्यामि सुखाय वै २ यास्यंति च व्रजास्सर्वे गोपालास्स परिग्रहाः ॥ कंसाज्ञया समुचितं क्रमादाय वार्षिकम् ३ समृद्धस्तत्र कंसस्य भविष्य
ति धनुर्महः ॥ तं द्रक्ष्यथ समृद्धं च स्वजनैश्च समेप्यथ ४ पितरं वसुदेवं च सततं दुःखभाजनम् ॥ दीनं पुत्रवधश्रांतं युवामद्य समेप्यथ ५

यंशमक्रमादीनामन्यो विरोधोऽस्मिन्प्राप्तेन श्यतीत्यर्थः अतएवायं प्रश्नोपनिषादिपद्भिः प्रश्नैः श्रुतः तत्पूर्वकं प्रतिपादितः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ इति श्रीमहाभारते खिले पुद्ग
रिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ४ ॥ पट्टिशतितमेऽध्याये सर्वगोपनिमंत्रणम् ॥ दर्शनं कृष्णं वंशं चामस्य कूरस्येति वर्ण्यते ॥ १ ॥ स नंदगोपस्य
अमितदक्षिणोदानपतिः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

दशातिवार्द्धक्येशोपितं क्षीणरक्तमांसं यतो वृद्धं जराग्रस्तम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ पुत्रैरमृदितस्तनीमिति कंसापराधं सद्योजातशिशुवत्खंडं नृच्यतिक्रान्तिदीपनाय ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥
॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ जीवतो वाक्प्रकरणादृणं प्रतिकर्तव्यमित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

सततं पीडयमानं च कंसेनाशुभबुद्धिना ॥ दशान्तेशोपितं वृद्धं दुःखैश्चिथिलतांगतम् ६ कंसस्य भयसंभ्रस्तं भद्रयांचविनाकृतम् ॥ दह्यमानं दिवारात्रौ
सोत्कंठेनांतरात्मना ७ तांच द्रक्ष्यामि गोविंदपुत्रैरमृदितस्तनीम् ॥ देवकीदेवसंकाशांसीदंतीं विहतप्रभाम् ८ पुत्रशोकेन शुष्यंतीं त्वदर्शनपरायणाम्
॥ वियोगशोकसंतप्तां विवत्साभिवसौरभीम् ९ उपप्लुतेक्षणां दीनानित्यं मलिनवाससम् ॥ स्वर्भानुवदनग्रस्तां शशांकस्य प्रभामिव १० त्वदर्शनप
रां नित्यंतवागमनकांक्षिणीम् ॥ त्वत्प्रवृत्तेन शोकेन सीदंतीं वैतपस्विनीम् ११ त्वत्प्रलापेष्वाकुशलां त्वया बाल्ये वियोजिताम् ॥ अरूपज्ञांतवविभोव
क्रस्यास्येदुवर्चसः ॥ १२ यादित्वां जनयित्वा सा देवकी तात तप्यते ॥ अपत्यार्थो नृकस्तस्यावरं ह्येवानपत्यता १३ अपुत्राणां हि नारीणामेकइशो
को विधीयते ॥ मपुत्रात्वफले पुत्रे विष्प्रजातेन तप्यते १४ त्वंतु शक्रसमः पुत्रो यस्य स त्वसदृशो गुणैः ॥ परेषामप्यभयदीनसा शोचितुमर्हति १५
वृद्धौ तवां वापितरौ परभृत्यत्वमागतौ ॥ भर्त्सितौ त्वल्लुते नित्यं कंसेनाशुभबुद्धिना १६ यादिते देवकीमान् प्रापृथिवीवात्मधारिणी ॥ तां शोकमलिले मग्नान्मुतारयितुम
र्हसि १७ तंच वृद्धं प्रियसुतं वसुदेवं सुखोचितम् ॥ पुत्रयोगेन संयोज्य कृष्णवर्ममवाप्स्यसि १८ यथानागस्सुदुर्वृतो दामितो यमुनाहरे ॥ विमूलस्सकृतश्चैलो यथा
वैभूधरस्त्वया १९ दर्पोत्सिक्तश्च बलवानरिष्टो विनिपातितः ॥ परप्राणहरः केशीदुष्टात्मा च हयोहतः २० एतेनैव प्रयत्नेन वृद्धा बुद्ध्या दुःखितौ ॥ यथाधर्मम
वाप्रोपितकृष्णपरिचित्यताम् २१ निर्भर्त्स्यमानो यैर्दृष्टः पिता ते कंससंसदि ॥ ते सर्वे च कुरश्रूणि नेत्रैर्दुःखान्विताभृशम् २२ गर्भावकर्तृनादीनि दुःखानि सुब्रू
ह्यपि ॥ माता ते देवकी कृष्णकंसस्य सहते वशा २३ मातापितृभ्यां सर्वेण जातेन तनयेन वै ॥ ऋणं वै प्रतिकर्तव्यं यथा योगमुदाहृतम् २४ एवं ते कुर्वतः कृष्णमा
तापित्रोरनुग्रहम् ॥ परित्यजेतां तौ शोकं स्याच्च धर्मस्तवानघ २५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृष्णस्सुविदितार्थो वै तमाहामितविक्रमम् ॥ बाढमित्येव ते जस्वी
न चक्रो धवशंगतः २६ ते च गोपास्ममागम्य नंदगोपपुरःसराः ॥ अकूरवचनं श्रुत्वा चेलुः कंसस्य शासनात् २७ गमनाय च ते सज्जावभूवुर्वजवासिनः ॥ सज्जं चोपा
यनं कृत्वा गोपवृद्धाः प्रतस्थिरे २८ करंचानडुहस्सर्पिर्महिषांश्चौपनायिकात् ॥ यथासारं यथायूयमुपानीय पयोदधि २९ तं सज्जयित्वा कंसस्य करंचोपायना
निच ॥ ते सर्वे गोपपतयो गमनायोपतस्थिरे ३० अकूरस्य कथाभिश्च सह कृष्णेन जाग्रतः ॥ रौहिणेयवृत्तीयस्य सानिशा व्यत्यवर्तत ३१ ततः प्रभाते विमले प
क्षिव्याहारसंकुले ॥ नैशाकरे रश्मिजाले क्षणदाक्षयसंहते ३२

चेलुः प्रस्थानं चकुरः ॥ २७ ॥ २८ ॥ औपनायिकान् उपहृत्वा रथीम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ नाशयते आदर्शनं नयति वपुस्तेजः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ गुरुकंमारयुक्तं भांडं उपकरणसामग्री ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ हयभांडे अश्वमूषणादौ
॥ ४१ ॥ भुजगेश्वरं शेषमनंतरूपम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ धर्मदेवस्य धर्माधिष्ठातुः अनुग्रहवशात् विपश्चाप्यमृतम् ॥ ४४ ॥ स्वस्तिकस्यायतनमूनं स्वस्तिकायतनं शेषं तत्र शेषसमीपे

नभस्यरुणसंस्तीर्णे पर्यस्ते ज्योतिषांगे ॥ प्रत्यूषपवनासारैः क्लेदिते धरणीतले ३३ क्षीणाकारा सुतार सुसुप्तनिष्प्रतिभा सुच ॥ नैशमंतर्दधेरूपमुद्रच्छति
दिवाकरे ३४ शीतांशुशान्तकिरणो निष्प्रभस्समपद्यत ॥ एको नाशयते रूपमेको वर्द्धयते वपुः ३५ गोभिश्च समकीर्णा सुव्रजनिर्याणभूमिषु ॥ मंथ
नावर्तपूर्णे पुगर्गरेषु नदत्सुच ३६ दामभिर्दम्यमानेषु वत्सेषु तरुणेषु च ॥ गोपैरापूर्यमाणा सुघोषरथ्या सुसर्वशः ३७ तत्रैव गुरुकं भांडं शकटारापितं बहु ॥ त्व
रिताः पृष्ठतः कृत्वा जग्मुस्स्यंदनवाहनाः ३८ कृष्णोत्थरौ हिणेयश्च सचैवामितदक्षिणः ॥ त्रयोरथ गता जग्मुस्त्रिलोकपतयो यथा ३९ अथाह कृष्णमक्रूरो यमु
नातीरमाश्रितः ॥ स्यंदनं चात्र रक्षस्वयत्नं च कुरुवाजिषु ४० हयेभ्यो यवसंदत्त्वा हयभांडेरथेतथा ॥ प्रगाढं यत्नमास्थाय क्षणं तात प्रतीक्ष्यताम् ४१ यमु
नायाह देह्यस्मिंस्तोष्यामि भुजगेश्वरम् ॥ दिव्यैर्भागवतैर्मन्त्रैस्सर्वलोकप्रभुं यतः ४२ गुह्यं भागवतं देवं सर्वलोकस्य भावनम् ॥ श्रीमत्स्वस्तिकमुद्धानं प्रणमिष्या
मिभोगिनम् ॥ सहस्रशिरसं देवमनंतं नीलवाससम् ४३ धर्मदेवस्य तस्याथ यद्विषं प्रभविष्यति ॥ सर्वतदमृतप्रख्यमशिष्याभ्यमरो यथा ४४ स्वस्तिकाय
तमंदष्ट्वा द्विजिह्वं श्रीविभूषितम् ॥ समाजस्तत्र सर्पाणां शान्त्यर्थं वै भविष्यति ४५ आस्तां मांसमुदीक्षंतौ भवंतौ संगता बुभौ ॥ निवृत्तो भुजगेंद्रस्य यावदस्मिह दोतमा
त् ४६ तमाह कृष्णस्संहृष्टो गच्छ धर्मिष्ठमाचिरम् ॥ आवां खलु न शक्तौ स्वस्त्वया हं नावुपासितुम् ४७ सहदेयमुनायास्तु मम ज्जाभितदक्षिणः ॥ रसातले सदृशे
नागलोकामिमं यथा ४८ तस्य मध्ये सहस्रास्यं हेमतालोच्छिन्नं ध्वजम् ॥ लांगलासक्तहस्ताग्रं मुसलोपाश्रितोदरम् ४९ असितांबरसंवीतं पांडुरं पांडुरासन
म् ॥ कुंडलैकधरं मतं सुप्तमं पुरुहेक्षणम् ५० भोगोत्करासने शुभ्रे स्वेन देहेन कल्पिते ॥ स्वासीनं स्वस्तिकाभ्यां च वराहाभ्यां महीधरम् ५१ किंचित्सव्यापवृत्ते
न मौलिना हेमचूलिना ॥ जातरूपमयैः पद्मैर्मालयाच्छन्नवक्षसम् ५२ रक्तचंदनदिग्धांगं दीर्घबाहुमरिंदमम् ॥ पद्मनाभसिताभ्रभंभाभिर्ज्वलिततेजसम् ५३
ददर्श भोगिनां नाथं स्थितमेकार्णवेश्वरम् ॥ पूज्यमानं द्विजिह्वं त्रैवा सुकिप्रमुखैः प्रभुम् ५४ कंवलाश्वतरौ नागौ तौ चामरकरा बुभौ ॥ अवीजयेतां तं देवं धर्मासन
गतं प्रभुम् ५५ तस्याभ्याशगतो भाति वासुकिः पन्नगेश्वरः ॥ वृत्तो न्यैस्समचिवैस्सर्पैः कर्कोटकपुरस्सरैः ५६ तं घटैः कांचनैर्दिव्यैः पञ्चजच्छन्नमस्तकैः ॥ रा
जानं स्नापयामासुस्त्रातमेकार्णवांबुभिः ५७

तस्योत्संगइत्यादिर्ग्रथः सप्तसप्तशाकिनैकमेकाशताददुः यमुनायामधिश्रुतमुद्राधोगव्यंमृजेनिराधोअश्व्यंमृजेइत्येतंमंत्रमुपबृंहयाति मंत्रार्थस्तु मारुतंसूक्तंअथमर्पणकालेभगवंतं दृष्ट्वातदेवतामरुतंएवंस्तौति सप्तसप्तएकोनपंचाशत्शाकिनः शक्नुवंतितेइतिवाशक्नुवंत्येतैरितिवाशक्निनः शक्तिमंतःशक्तिप्रदावामरुतः एकमेकाप्रत्येकंशताशतमैश्वर्यं भवतीतियास्कः ऐश्वर्याणिददुः यतोहंश्रितंएवास्यपरमासंपदितिवेदशिरोभ्यआकर्णितंराधोधनं सूत्रांतर्यामिरूपंयमुनायांअधिमध्ये मृजेमृगयामिपश्यामीत्यर्थः तदेवरा घःउत्कर्ष्यगव्यंमोषसूर्यरीश्मिपुस्थितंगव्यंमृजेतथाअश्व्यंअश्ववीतिरथेस्थितंचेदवरानिमृजेअघोपिमूलोकेपश्यामीत्यर्थः ॥ ५८ ॥ विष्टरंआसनंविनाभूमावेव ॥ ५९ ॥ ६० ॥

तस्योत्संगेघनश्यामंश्रीवत्साच्छादितोरसम् ॥ पीतांबरधरंविष्णुंसूपविष्टददर्शह ५८ अपरंचैवसोमेनतुल्यसंहननंप्रभुम् ॥ संकर्षणमिवासीनंतंदिव्यं विष्टरंविना ५९ सकृष्णंतत्रसहसाव्याहर्तुमुपचक्रमे ॥ तस्यसंस्तंभयामासवाक्यंकृष्णस्वतेजसा ६० सोनुभूयभुजंगानांतंभागवतमव्ययम् ॥ उदतिष्ठत्पुनस्तोयादिस्मितोमितदक्षिणः ६१ सतौरधस्थावासीनौतत्रैवबलकेशवौ ॥ निरीक्ष्यमाणावन्योन्यंददर्शदुतरूपिणौ ६२ अथामज्जत्पुनस्तत्रतदाक्रूरःकुतूहलात् ॥ इज्यतेयत्रदेवोसौनीलवासाःसिताननः ६३ तथैवासीनमुत्संगेसहस्रास्यधरस्यवै ॥ ददर्शकृष्णमक्रूरःपूज्यमानं तदाम्रभुम् ६४ भूयश्चसहसोत्थायतंमंत्रंमनसाजपन् ॥ रथंतेनैवमार्गेगजगामामितदक्षिणः ६५ तमाहकेशवोहृष्टःस्थितमक्रूरमागतम् ॥ कीदृशंनागलोकस्यवृत्तंभागवतेहृदे ६६ चिरंचभवताकालोव्यासेपेणविलंबितः ॥ मन्त्रेदृष्टंत्वयाश्वर्यंहृदयंतेयथाचलम् ६७ प्रत्युवाचसंतंकृष्णमाश्वर्यंभवताविना ॥ किंभविष्यतिलोकेपुस्थावरेपुचरेषुच ६८ तत्राश्वर्यंमयादृष्टंकृष्णयदुविदुर्लभम् ॥ तदिहापियथातत्रपश्यामिचरमामिच ६९ संगतश्चापिलोकानांआश्वर्येणहरूपिणा ॥ अतःपरतरंकृष्णनाश्वर्यद्रष्टुमुत्सहे ७० तदागच्छगमिष्यामःकंसराजपुरींप्रभो ॥ यावन्नास्तं व्रजत्येष दिवसांतिदिवाकरः ७१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिअक्रूरकृतनागलोककथनंनामपट्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेतुयुंक्त्वारथवरंसर्वएवामितौजसः ॥ कृष्णनसहिताःप्रायंस्तथासंकर्पणेनच १ आसेदुस्तेपुरींरम्यांमथुरांकंसपालिताम् ॥ विविशुस्तेपुरींरम्यांकालेरक्तदिवाकरे २ तौतुस्वभवनंवीरौकृष्णसंकर्पणाबुभौ ॥ प्रवेशितौबुद्धिमताह्यक्रूरेणार्कवर्चसौ ३ तावाहवरवर्णाभौभीतोदानपातिस्तदा ॥ त्यक्तव्यातातगमनेवसुदेवगृहेस्पृहा ४ युवयोर्हितकृतवृद्धःसैनसनिरस्यते ॥ भर्त्स्यतेचदिवारात्रौनेहस्थातव्यमित्यापि ५ तद्युवाभ्यांहिकर्तव्यंपेत्रथसुखमुत्तमम् ॥ यथासुखमवाप्नोतितद्वैकायंहितान्वितम् ६

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ व्यासेपेणव्यासगेन ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ रूपिणामूर्तिमता ॥ ७० ॥ ७१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिदोकायांपट्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ रुसविंशेस्मिन्नीशेनरजकोनिहतःपुरा ॥ कुनास्वानुग्रहोभंगोधनुपश्चात्रवर्ष्यते ॥ १ ॥ तेतुइति प्रायन्मथुरांमाताः ॥ २० ॥

यास्यावेतिलोडुत्तमद्विवचनं आवाभितिच्छेदः यास्यावोवाभितिपाठं प्रकल्प्य आकारलोपार्थ इति प्राञ्चो व्याचरुः तस्यैव कंसस्यैव ॥ ७ ॥ ८ ॥ अनुशिष्टौ आज्ञसौ
आलानाभ्या गजबंधनाभ्यां ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ वायुवयोः त्यक्तं नष्टम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ व्यस्तः पृथक् भूतः मस्तको यस्य ॥ १६ ॥ परिदेवंत्यः शोचंत्यः ॥ १७ ॥

तमुवाच ततः कृष्णो यास्यावावामतर्कितौ ॥ प्रेक्षंतौ मथुरां वीरराजमार्गं च धार्मिक ॥ तस्यैव तु गृहं साधोगच्छावोयदि मन्यसे ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
अकूरोपि नमस्कृत्य मनसा कृष्णमव्ययम् ॥ जगाम वंसपार्श्वं तु प्रहृष्टेनांतरात्मना ८ अनुशिष्टौ च तौ वीरौ प्रस्थितौ प्रेक्षकावुभौ ॥ आलानाभ्यामि
वोन्मुक्तौ कुंजरौ युद्धकांक्षिणौ ९ तौ तु मार्गगतं दृष्ट्वा रजकं रंगकारकम् ॥ अयाचेतां ततस्तौ तु वासांसिरुचिराणि वै १० रजकः स तु तौ प्राह युवां कस्य वने च
रौ ॥ राजवासांसि यौ मौढ्याद्याचेतां निर्भयावुभौ ११ अहं कंसस्य वासांसि नानादेशोद्भवानिवै ॥ कामरागाणि शतशो रंजयामि विशेषतः १२ युवां कस्य
वने जातौ मृगैः सह विवर्द्धितौ ॥ जातरागा विदं दृष्ट्वा रक्तमाच्छादनं बहु १३ अहो वां जीवितं त्यक्तं यौ भवंतां विहागतौ ॥ मुखौ प्राकृतं विज्ञानौ वा सोऽयाचितुमि
च्छतः १४ तस्मै चुकोप वै कृष्णो रजकायाल्पभेधसे ॥ प्राप्ता रिष्टाय मूर्खाय सृजते वाङ्मयं विषम् १५ तलेनाशनि कल्पेन सतं मूर्द्धन्यताडयत् ॥ सगतासुः
पपातो व्यारजको व्यस्तमस्तकः १६ तंहतं परिदेवंत्यो भार्यास्तस्य विचुरुशुः ॥ त्वरितं मुक्तकेशश्च जग्मुः कंसनिवेशनम् १७ तत्राप्युभौ सुवसनौ जग्मतुर्मा
ल्यकारणात् ॥ वीर्थौ माल्यापणानां वै गंधाघ्रातौ द्विपावि १८ गुणको नाम तत्रासीन्माल्यवृत्तिः प्रियंवदः ॥ प्रभूतमाल्यापणं वै लक्ष्मीवान्प्रियदर्शनः १९ तं
कृष्णः श्लक्ष्णयावाचामाल्यार्थमभिमृष्टया ॥ देहीत्युवाच तत्काले मालाकारमकातरम् २० ताभ्यां प्रीतो ददौ माल्यं प्रभूतं माल्यजीवनः ॥ भवतोः स्वमिदं चे
ति प्रोवाच प्रियदर्शनौ २१ प्रीतः सुमनसा कृष्णो गुणकायवरं ददौ ॥ श्रीस्त्वां मत्संभवासौ म्यधनैर्धैरभिपत्स्यते २२ सलब्ध्वा वरमव्यग्रो माल्यवृत्तिरधोमुखः ॥
कृष्णस्य पतितो मूर्ध्ना प्रतिजग्राह तं वरम् २३ यक्षा विमाविति तदा समेने माल्यजीवकः ॥ सभृशं भयसंविग्रो नोत्तरं प्रत्यपद्यत २४ वसुदेव सुतौ तौ च राजमार्ग
गतावुभौ ॥ कुब्जां ददृशुर्भूयस्सानुलेपनभाजनाम् २५ तामाह कृष्णः कुब्जेतिकस्येदमनुलेपनम् ॥ नयस्यं बुजपत्राक्षिप्रमारुयातु मर्हसि २६ सस्मि
तासं मुखीभूत्वा प्रत्युवाचां बुजेषणम् ॥ कृष्णं जलदगं भीरं विद्युत्कुटिलगामिनी २७ राज्ञस्मान्मृहं यामित दृष्ट्वा हानुलेपनम् ॥ दृष्ट्वा श्वत्वारविंदाक्षविस्मिता
स्मिव रानन २८ यत्त्वमिच्छासे मे वीरत्वं मृहाणानुलेपनम् ॥ स्थितास्म्यागच्छ भद्रं ते हृदयस्यासि मे प्रियः २९ कुतश्चागम्यते सौम्ययन्मां त्वं नावबुध्य
से ॥ महाराजस्य दायितां नियुक्तामनुलेपने ३० तामुवाच हसन्ती तु कृष्णः कुब्जामवस्थिताम् ॥ आवयोर्गात्रसदृशं दीयतामनुलेपनम् ३१

॥ १८ ॥ गुणको ग्रथको नाम तस्तु श्रीदामारुयः ॥ १९ ॥ २० ॥ भवतोः स्वं भवदीयसे तद्धनम् ॥ २१ ॥ मत्संभवामत्प्रीणनभावा ॥ २२ ॥ २३ ॥ उत्तरं कर्तव्यं कंस
भयान्न ज्ञातवान् मौढ्यादित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तीर्थगौजलांतर्गतौ अतएवतत्पंकेनदिग्धांगौ ॥ ३४ ॥ स्थगयतिनाभिमाच्छादयतीतिस्थगुःपुं० मृ० स्थगुहतिट्वर्गीयोपधपाठेतुमुं० मृ० पतस्य
 मध्येउन्नतेदेशेनैःसंपीडयामाससंतोडयामासेतिपाठेपिसएवार्थः तुडभेदनेइतिधातुः संतोडयामासेतिपाठेपिविपमं० पृष्ठं० समतयामितवान् ॥ ३५ ॥ अतएवमग्रमंतर्हितम् ॥ ३६ ॥
 ॥ ३७ ॥ सतलाक्षेपंअन्योन्यंदत्ततालंयथास्वात्तथाश्रुतौश्रोत्रगतोविस्तरोगुणकलापोययोस्तौ ॥ ३८ ॥ राजसंसदंउपग्रहम् ॥ ३९ ॥ गूढचेष्टाननौगुप्तचेष्टाप्रारंभा ॥ ४० ॥
 वयंहिदेशातिथयोमलाःप्राप्तावरानने ॥ दुष्टंधनुर्भहदिव्यंराष्ट्रेचैवमहर्धिमत् ३२ प्रत्युवाचाथसाकृष्णंप्रियोसिममदर्शने ॥ राजार्हमिदमभ्यग्रंतदृहाणा
 नुलेपनम् ३३ तावुभावनुलिप्तांगौचारुगात्रौविरेजतुः ॥ तीर्थगौपंकदिग्धांगौयमुनायांयथावृषौ ३४ तांचकुब्जांस्थगोर्मध्येद्वयंगुलेनाग्रपाणिना ॥ शनै
 स्संपीडयामासकृष्णोलीलाविधानवित् ३५ साचमग्रंस्थगुंमत्वास्यायतांगीशुचिस्मिता ॥ जहासौच्चैःस्तनतटाक्रजुयाष्टिर्लतायथा ३६ प्रणयाच्चापि
 कृष्णंसावभापेमत्तकाशिनी ॥ कयास्यासिमयारुद्धःकांततिष्ठगृहाणमाम् ३७ तौजातहासावन्योन्यंसतलाक्षेपमव्ययौ ॥ वीक्ष्यमाणौप्रहसितौकुब्जायाः
 श्रुतिविस्तरौ ३८ कृष्णस्तुकुब्जांकामार्तासस्मितंविससर्जह ॥ ततस्तौकुब्जयामुक्तौप्रविष्टौराजसंसदम् ३९ तावुभौवजसंवृद्धौगोपवेपविभूषितौ ॥ गू
 ढचेष्टाननौभूत्वाप्रविष्टौनृपवेशमतत् ४० धनुःशालांगतौतत्रवालावपरितर्कितौ ॥ हिमवदनसंभूतौसिंहाविवमदोत्कटौ ४१ दिदृक्षतौमहत्तत्रधनुरायो
 गभूषितम् ॥ पप्रच्छतुश्चतौवीरावायुधागारिकंतदा ४२ भोःकंसधनुषांपालश्रूयतामावयोर्वचः ॥ कतरत्तद्वनुस्सौम्यमहोयंस्यवर्तते ४३ आयोगभू
 तंकंसस्यदर्शयस्वयदीच्छसि ॥ सतयोर्दर्शयामासतद्वनुःस्तंभसन्निभम् ४४ अनारोप्यमसंभेद्यंदेवैरपिसवासवैः ॥ तद्वहीत्वातदाकृष्णस्तोलयामासवी
 र्यवान् ४५ दोर्भ्याक्मिलपत्राक्षःप्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ तोलयित्वायथाकामंतद्वनुर्दैत्यपूजितम् ४६ आरोपयामासबलीनामयामासचासकृत् ॥ आना
 म्यमानंकृष्णेनप्रकर्षादुरगोपमम् ४७ द्विधाभूतमभून्मध्येधनुरायोगभूषितम् ॥ भंक्त्वातुतद्वनुश्श्रेष्ठंकृष्णस्त्वरितविक्रमः ॥ निश्चक्राममहावेगस्सचसं
 कर्षणोयुग ४८ धनुषोभंगनादेनवायुनिर्घोषकारिणा ॥ चचालांतःपुरंसर्वदिशश्चैवपुपूरिरे ४९ निर्गम्यत्वायुधागाराज्जग्मतुर्गोपसन्निधौ ॥ वेगेनायुध
 पालस्तुगच्छन्संभ्रांतमानसः ५० समीपंनृपतेर्गत्वाकाकोच्छ्वासोभ्यभाषत ॥ श्रूयतांममविज्ञाप्यमाश्चर्यंधनुषोष्टहे ५१ निर्वृत्तमास्मिन्कालेयज्जगत
 स्संमभ्रोपमम् ॥ नरौकस्याप्यसदृशौशिखाविततमूर्द्धजौ ५२ नीलपीतांबरधरौपीतश्वेतानुलेपनौ ॥ तावंतःपुरमज्ञातौप्रविष्टौकामवेषिणौ ॥ देवपुत्रो
 पमौवीरौवालाविवदुताशनौ ५३

॥ ४१ ॥ आसमंतात्तयुज्यंतेयोधाभस्मावद्वत्यायोगोत्रिष्यतिःतयामूषितम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ आयोगभूतंप्रख्यातंधनुर्भहनिमित्तमित्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥
 ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ काकएवकाकः मयचाकितत्वेनचंचलदृष्टिः ऊच्छसितीत्युच्छ्वासश्चेतिसमासः कातरश्चसोच्छ्वासश्चेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ संभ्रमोपमम् प्रलयतुल्यम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

परिक्षिप्तं व्यासः ॥ ९ ॥ रंगंधनुर्महं आज्ञापयत आज्ञापितवान् ॥ सचित्रा इत्यादिमंचवाटानां विशेषः ॥ १० ॥ वपुष्मंतश्चित्रपुरुषादियुक्ताः उत्तरच्छदामहास्तरणानि ॥ ११ ॥ करीषस्य शुष्कगोमयचूर्णस्य राशयः ॥ मल्लानां स्वेदापमार्जनार्थं मंगलार्थं वा ॥ १२ ॥ पानकुंभाः घटोच्छ्रायिकाः ॥ १३ ॥ कपायाः रसाः प्राशिकाः युद्धधर्मविदः ॥ १४ ॥ प्रेक्षकाणां युद्धसाक्षिणाम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ सोपन्याससोपपत्तिकम् ॥ १९ ॥ वीरध्वजः सोत्कर्षसूचकंतोदरादितेन उच्छ्रितौ ॥ २० ॥ २१ ॥ जितश्रमौ कदापि न श्रमं

नृपासनपरिक्षिप्तसंचारपथसंकुलम् ॥ छत्रंतद्वेदिकाभिश्च मानुषौघभरक्षमम् ९ सदृष्ट्वाभूषितं रंगमाज्ञापयत बुद्धिमान् ॥ श्वस्सचित्रास्समालयाश्च सपताकास्तथैव च १० सुवासितावपुष्मंत उपनीतोत्तरच्छदाः ॥ क्रियंतां मंचवाटाश्च बलभ्यो वीथयस्तथा ११ रंगवाटे करीषस्य कल्प्यं तां राशयो व्ययाः ॥ पटास्तरणशोभाश्च वलयश्चानुरूपतः १२ स्थाप्यं तां सुनिखाताश्च पानकुंभा यथाक्रमम् ॥ उदभारसहास्सर्वे सकांचनघटोत्तमाः १३ वलयश्चोपकल्प्यं तां कपायाश्चैव कुंभशः ॥ प्राशिकाश्चानिमंत्र्यं तां श्रेण्यश्च सपुरोममाः १४ आज्ञाच देयामल्लानां प्रेक्षकणां तथैव च ॥ समाजे मंचवाटाश्च कल्प्यं तां सूपकल्पिताः १५ एवमाज्ञाप्य राजस समाजविधिमुत्तमम् ॥ समाजवाटान्निष्क्रम्य विवेश स्वनिवेशनम् १६ आह्वानं तत्र संचक्रे तस्य मल्लद्वयस्य वै ॥ चाणूरस्य प्रमेयस्य मुष्टिकस्य तथैव च १७ तौ तु मल्लौ महावीर्यौ बलिनौ बाहुशालिनौ ॥ कंसस्याज्ञां पुरस्कृत्य हृष्टौ विविशतुस्तदा १८ तौ समीपगतौ दृष्ट्वा मल्लौ जगति विश्रुतौ ॥ उवाच कंसो नृपतिस्सोपन्यासमिदं वचः १९ भवंतां मम विख्यातौ मल्लौ वीरध्वजोच्छ्रितौ ॥ पूजितौ च यथान्यायं सत्काराहौ विशेषतः २० तन्म तोयदिसत्कारस्स्मर्यते सुकृतानि च ॥ कर्तव्यं मे महत्कर्म भवद्भ्यां स्वेन तेजसा २१ यावेतौ मम संवृद्धौ व्रजे गोपालकाबुधौ ॥ संकर्षणश्च कृष्णश्च बालावपि जितश्रमौ २२ एतौ रंगगतौ युद्धे युद्धमानौ वने चरौ ॥ निपातानंतरं शीघ्रं हंतव्यौ नात्र संशयः २३ बालाविमौ सुचपलावक्रियाविति सर्वथा ॥ नावज्ञातत्र कर्तव्या कर्तव्यो यत्न एव हि २४ ताभ्यां युधि निरस्ताभ्यां गोपाभ्यां रंगसंनिधौ ॥ आयत्यां च तदा त्वेव श्रेयो मम भविष्यति २५ नृपते स्नेहसंयुक्तैर्वचोभिर्हृष्टमानसौ ॥ ऊचतुर्युद्धसंमतौ मल्लौ चाणूरमुष्टिकौ २६ यद्यावयोस्तौ प्रमुखे स्थास्येते गोपकिल्बिषौ ॥ हतावित्येव मंतव्यौ प्रेतरूपौ तपस्विनौ २७ यद्यावां प्रतियोस्येते ताव रिष्टपरिहृतौ ॥ आवाभ्यां रोषयुक्ताभ्यां प्रमुखे तौ वने चरौ २८ एवं वाग्विपमुत्सृज्य ताबुधौ मल्लपुंगवौ ॥ अनुज्ञातौ नरेन्द्रेण स्वेष्टहेतौ प्रजग्मतुः २९ महामात्रं ततः कंसो वभाषे हस्तिजीविनम् ॥ हस्तीकुवल्यापीडस्समाजद्वारितिष्ठतु ३० बलवान्मदलोलाक्षश्च पलः क्रोधनो नृपु ॥ दानोत्कटकटश्च दंष्ट्रः प्रतिवारणरोषणः ३१

तौ ॥ २२ ॥ निपातानंतरं संबंधमात्रेणेत्यर्थः ॥ २३ ॥ अक्रियौ च शिशितौ ॥ २४ ॥ आयत्यां उत्तरकाले तदा त्वेव वानकाले ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ प्रमुखे तौ निहतव्याविति शेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ दानोत्कटकटः यदोत्कटमंडः ॥ ३१ ॥

३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ संमुखंगत्वा संप्रवेश्य गृहं ततः पाद्य सहितं अर्घ्यं दत्त्वा आचमनं च दत्त्वा तत्संनिधौ स्वयमुप
संसनोदयितव्यस्तेतां बुद्धिश्च वनौकसौ ॥ वसुदेवसुतौ वीरौ यथा स्यातां गता युधौ ३२ त्वया चैव गजेन्द्रेण यदि तौ गोष्ठजीविनौ ॥ भवेतां पतितौ रंगे पश्येय
महमुत्कटौ ३३ ततस्तौ पतितौ दृष्ट्वा वसुदेवस्सर्वाधवः ॥ छिन्नमूलो निरालंबस्सभायो विना शिष्याति ३४ ये चेमेया दवामूर्खास्सर्वे कृष्णपरायणाः ॥ विन
शिष्यांति छिन्नाशा दृष्ट्वा कृष्णं निपातितम् ३५ एतौ हत्वा गजेन्द्रेण महैर्वा स्वयमेव वा ॥ पुरीं निर्याद्वीरुत्वा विचरिष्याम्यहं सुखी ३६ पिता हि मे परित्यक्तो
यादवानां कुलोद्भवः ॥ शेषाश्च मे परित्यक्ता या दवाः कृष्णपक्षिणः ३७ न चाहमुग्रसेनेन जातः किल सुतार्थिना ॥ मानुषेणाल्पवीर्येण यथामामाह नारदः ३८
महामात्र उवाच ॥ कथमुक्तं नारदेन राजन् देवर्षिणा पुरा ॥ आश्चर्यमेतत्कथितं त्वत्तः श्रुतमरिदम ३९ कथमन्येन जातस्त्वमुग्रसेनात्पितुर्विना ॥ तव मात्रा
कथं राजन् कृतं कर्म दमीदृशम् ४० अन्यापि प्राकृतानां न कुर्याच्च जुगुप्सितम् ॥ विस्तरं श्रोतुमिच्छामि ह्येतत्कौतूहलं हि मे ॥ ४१ ॥ कंस उवाच ॥ यथा
कथितवान्निम्नो महर्षिर्नारदः प्रभुः ॥ तथा हं संप्रवक्ष्यामि यदि ते श्रवणे मतिः ४२ आगतश्शक्रसदनात्स वै शक्रसखो मुनिः ॥ चंद्रांशुश्च कृत्स्नो जटामंडलमु
द्वहन् ४३ कृष्णाजिनोत्तरीयेण रुक्मयज्ञोपवीतवान् ॥ दंडीकमंडलुधरः प्रजापतिरिवापरः ४४ गाता चतुर्णां देवानां विद्वान्गांधर्ववेदवित् ॥ स नारदो थ देव
र्षिर्ब्रह्मलोकचरो व्ययः ४५ तमागतमृषिं दृष्ट्वा पूजयित्वा यथाविधि ॥ पाद्यार्घमासनं दत्त्वा संप्रवेश्योपविश्य ह ४६ सुखोपविष्टो थ मुनिः पृष्ट्वा च कुशलं मम ॥
उवाच च प्रीतमना देवर्षिर्भावितात्मवान् ४७ ॥ नारद उवाच ॥ पूजितो हं त्वया वीरविधिदृष्टेन कर्मणा ॥ इदमेकं मम वचश्श्रूयतां प्रतिगृह्यताम् ४८
गतो हं देवसदनं सौवर्णमेरुपर्वतम् ॥ सो हं कदाचिद्देवानां समाजे मेरुमूर्धनि ४९ तत्र मंत्रयतां मेवं देवतानां मया श्रुतः ॥ भवतस्सानुगस्यैव वधोपायस्सुदारु
णः ५० तत्र यो देवकीगर्भो विष्णुर्लोकनमस्कृतः ॥ यो स्यागर्भोऽष्टमः कंसस्स ते मृत्युर्भविष्यति ५१ देवानां स तु सर्वस्वं त्रिदिवस्य गतिश्च सः ॥ परं रहस्यं देवा
नां स ते मृत्युर्भविष्यति ५२ यत्नश्चक्रियतां कंसमर्भाणां पातनं प्रति ॥ नावज्ञारिपवे कार्यो दुर्बले स्वजने पिवा ५३ न चायमुग्रसेनस्स पिता तव महाबलः ॥ इ
मिलोनाम तेजस्वी सौभस्य पाते रूर्जितः ५४ श्रुत्वा हंत द्रवस्तस्य किंचिदोषसमन्वितः ॥ भूयो पृच्छं कथं ब्रह्मण्डमिलोनामदानवः ५५ मम मात्रा कथं त
स्य ब्रूहि विप्रसमागमः ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण तपोधन ५६ नारद उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि शृणु राजन् यथार्थतः ॥ द्रुमिलस्य च मात्राते संवादं
च समागमम् ५७ सुयामुनं नाम न गंतवमातारजस्वला ॥ प्रेक्षितुं सहितास्त्रीभिर्गता वै सा कुतूहलात् ५८ सा तत्र रमणीये पुरुचिरद्रुमसानुषु ॥ चचार नग
शृंगेषु कंदरेषु नदीषु च ५९

विश्य ॥ ४६ ॥ भावितात्मवान् पूतचित्तः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ अस्या देवक्याः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ रिपवे रिपौ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ कथं कीदृशो द्रुमिलः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

निर्दयं यथास्यात्तथा मेमां ॥ हृदयाग्निः कामाग्निः वर्द्धयति छिन्ति दहतीत्यर्थः मन्मथाग्निना पृष्ठयर्थे तृतीया ॥ ८५ ॥ नोपलभ्य अनुपलभ्य धैर्यमिति शेषः ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥
 ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ॥ गौरवदर्शनात्तरतेः स्पर्शगौरवानुभवात् ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ अज्ञातं अज्ञाणां इंद्रियाणां अंतोनाशो यस्य तस्य
 ॥ ९७ ॥ प्रसज्जं तीक्ष्णहायमानां क्षिप्तः धिक्कृतः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ व्यभिचारादमानुषसंबंधजातचित्तस्य चंचलत्वात्स्वाप्ताभिचारवदयमानुषजो व्यभिचारस्तवनदोषायेत्यर्थः

भित्त्वा हृदि शरान्पंच निर्दयं हंति मेमनः ॥ हृदयाग्निं वर्द्धयति आज्यासेक्त इवानलः ॥ कथमद्य भवेत्कार्यं शमार्थं मन्मथाग्निना ८५ केनोपायेन किं कुर्मो भजे
 न्मां मत्तगा मिनी ॥ एवं बहु चित्तयानो नोपलभ्य च दानवः ८६ सूतमाह मुहूर्तं तु तिष्ठ स्वत्वमिहानघ ॥ अहं यास्यामि तां द्रष्टुं कस्येयमिति यो पितम् ८७
 प्रतीक्षमाणस्तिष्ठ स्वयावदागमनं मम ॥ श्रुत्वा तु वचनं तस्य तथा स्त्वति वचा ब्रवीत् ८८ एवमुक्त्वा दानवैर्द्रोगमना यमनो दधे ॥ वार्युपस्पृश्य बलवान्ध्यान
 मेवान्वर्चितयत् ८९ मुहूर्तं ध्यानमात्रेण दृष्टं ज्ञानबलात्ततः ॥ उग्रसेनस्य पत्नी तिज्ञात्वा हर्षमुपागतः ९० उग्रसेनस्य रूपं वै कृत्वा स्वं परिवर्त्य सः ॥ उपासर्प
 न्महाबाहुः प्रहसन् दानवेश्वरः ९१ स्मयमानश्च शनैर्जग्राहामितवीर्यवान् ॥ उग्रसेनस्य रूपेण मातरं ते व्यधर्षयत् ९२ सापतिस्त्रिगुह्यहृदयात्तं भा
 वेनोपसर्पती ॥ शंकिता चाभवत्पश्चात्तस्य गौरवदर्शनात् ९३ सातमाहोत्थिता भीतानत्वं मम पतिर्धुमम् ॥ कश्च त्वं विवृताचारो येनास्मि मलिनीकृता ९४
 एकभर्तृव्रतमिदं मम संदूषितं त्वया ॥ पत्युर्भैरूपमास्थाय नीचनीचेन कर्मणा ९५ किं मां वक्ष्यंति रुपिता बांधवाः कुलपांसनीम् ॥ जुगुप्सिता च वत्स्यामि पतिप
 क्षैर्निराकृता ९६ धिक्कृतमामादृशमक्षांतं दुष्कुलं व्युत्थितेन्द्रियम् ॥ अवैश्वास्य मना युष्यं परदाराभिर्मर्शनम् ९७ सतामाह प्रसज्जं तीक्ष्णः क्रोधेन दानवः ॥
 अहं वै हूमिलो नाम सौभस्य पतिरूर्जितः ९८ किं मां क्षिपसि रोषेण मूढपंडितमानिनि ॥ मानुषं पतिमाश्रित्य नीचं मृत्युवशे स्थितम् ९९ व्यभिचारान्न दुष्यंति
 स्त्रियः स्त्रीमानगर्विते ॥ न ह्यासां नियता बुद्धिर्नानुपीणां विशेषतः १०० श्रूयंते हि स्त्रियो बह्व्यो व्यभिचारव्यतिक्रमैः ॥ प्रसूता देवसंकाशान् पुत्रान्निश्चलविक्रमान्
 १ अतीव हित्वं स्त्रीलोके पतिधर्मवती मती ॥ शुद्धकेशान्विधुन्वंती भापसेयद्यादिच्छामि २ कस्य त्वमिति यच्चाहं त्वयोक्तो मत्तकाशिनि ॥ कंसस्तस्माद्रेपु
 ष्यं भीतवपुत्रो भविष्यति ३ सा सरोषा पुनर्भूत्वा निर्दंती तस्य संवरम् ॥ उवाच व्यथिता देवी दानवं दृष्ट्वा दिनम् ४ धिक्कृतं तं मुदुर्बलतयः सर्वानिदं सिस्त्रियः ॥ सन्ति
 स्त्रियो नीचवृतास्सन्ति चैव पतिव्रताः ५ यास्त्वेकपत्न्यश्श्रूयंतेऽरुंधती प्रमुखा स्त्रियः ॥ धृतायाभिः प्रजास्सर्वा लोकाश्चैव कुलाधम ६ यस्त्वयाममपुत्रो वैदत्तो वृ
 त्तिनाशनः ॥ न मे बहुमतस्त्वेपशृणु चापि यदुच्यते ७ उत्पत्स्यति पुमात्री च पतिवंशे ममाऽद्ययः ॥ भविष्यति स ते मृत्युर्यश्च दत्तस्त्वया सुतः ८

॥ १०० ॥ स्त्रियः कुंतीमदयं ती प्रमृतयः ॥ १०१ ॥ शुद्धकेशान्यानि कानि च पापानि केशानाश्रित्य तिष्ठंतीति वचनात् निष्पापान् अस्मान्पि विधुन्वंती भर्त्सयंती यदि च्छसितद्रापसे
 यथेष्टं प्रलपसि मोढयादित्यर्थः ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ विगितिकुंत्यादीनामप्यापद्धर्मापेक्षया पुरुषांतरसंबंधो न कामाधिकारेणेत्यर्थः सः त्वंतु सर्वासां निर्दाकुर्वन् पापतमो सी
 त्यर्थः ॥ १०५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ पुमान् ईश्वरः ते तव त्वत्पुत्रस्य च मयि जातस्य ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ ११० ॥ वाद्यमानःवाद्यन् ॥ ११ ॥ लक्ष्यवीथीब्रह्मलोकमार्गदेवयानम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ सदृशोमयेतिशेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एकोनत्रिंशेकंसेमप्रमुखस्याथमारणम् ॥ श्रीकृष्णेनकुवल्यापीडनाम्नोनिरूप्यते ॥ १ ॥ तस्मिन्निति
॥ १ ॥ यत्रमंचाःभांति ससमाजवाटः प्राङ्मुखैर्मंचागारैःशुशुभेइतिपंचमचतुर्थतृतीयस्थानांपदानांसंबंधः ॥ तत्रमंचाः कीदृशाइत्यतआहद्वितीयेनश्लोकेन सचित्रेति चित्र
सहिताःसचित्राः अष्टास्त्रयोअष्टकोणाश्वरणायेषांतेतेसचित्राष्टास्त्रिचरणाः ॥ २ ॥ निर्मुक्तैः विरलतंतुभिरंतःपटैर्युक्तानिमंचागाराणि येषुस्थिताःराजदाराःसर्ववहिस्यंपश्यंतिबाह्या

द्रुमिलस्त्वेवमुक्तस्तुजगामाकाशमेवतु ॥ तेनैवरथमुख्येनदिव्येनाप्रतिगामिना ९ जगामचपुरींदीनामातातदहरेवते ॥ मामेवमुक्तत्वाभगवान्नारदोमुनिस
तमः १० दीप्यमानस्तपोवीर्यात्साक्षादग्निरिवज्वलन् ॥ बल्लकीवाद्यमानोहिसप्तस्वरविभूर्च्छिताम् ११ गायनोलक्ष्यवीथीसजगामब्रह्मर्णोतिकम् ॥
शृणुष्वेदंमहामात्रनिबोधवचनंमम १२ तथ्यंचोक्तंनारदेनत्रैलोक्यज्ञेनधीमता ॥ अलंबलेनवीर्येणनयेनविनयेनच १३ प्रमाणैर्वापिवीर्येणतेजसाविक्रमेणच
॥ सत्येनचैवदानेननान्योस्तिसदृशःपुमान् १४ विदित्वासर्वमात्मानंवचनंश्रद्धधाम्यहम् ॥ क्षेत्रजोहंसुतस्तस्यउग्रसेनस्यहस्तिप १५ मातापितृभ्यां
संव्यक्तःस्थापितस्त्वेनतेजसा ॥ उमाभ्यामपिविद्विष्टोर्वाधवैश्वविशेषतः १६ एतानपिहनिष्यामियादवान्कृष्णपक्षिणः ॥ तदिमौघातयित्वातुहस्तिना
गोपाकेल्विषौ १७ तद्रच्छगजमारुह्यसांकुशप्रासतोमरः ॥ स्थिरोभवमहामात्रसमाजद्वारिमाचिरम् ११८ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणि
कंसत्राक्यंनामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्नहनिनिर्वृतेद्वितीयेसमुपस्थिते ॥ आपूर्यतमहारंगःपौरैर्युद्धदिदृक्षुभिः १ सचित्रा
ष्टास्त्रिचरणास्सार्गलद्वारवेदिकाः ॥ सगवाक्षार्द्धचंद्राश्चसुतल्पोत्तमभूपिताः २ प्राङ्मुखैश्चारुनिर्मुक्तैर्माल्यदामावतंसितैः ॥ अलंकृतैर्विराजद्भिःशार
दरिवतोयदैः ३ मंचागारैःसुनिर्युक्तैर्युद्धायसुविभूषितैः ॥ समाजवाटःशुशुभेसमेघौघइवार्णवः ४ स्वकर्मद्रव्ययुक्ताभिःपताकाभिर्निरंतरम् ॥ श्रेणीनांचगणा
नांचमंचाभांत्यचलोपमाः ५ अंतःपुरचराणांचप्रेक्षागाराण्यनेकशः ॥ रेजुःकांचनचित्राणिरत्नज्वालाकुलानिच ६ तानिरत्नौघकृतानिससानुप्रग्रहाणिच
रेजुर्जवनिकाक्षेपैस्सपक्षाइवखेनगाः ७ तत्रचामरहारैश्चभूषणानांचसिंजितैः ॥ वाणीनांचविचित्राणांचिचित्राश्चेरुर्ध्विषः ८ गणिकानांपृथङ्मंचाश्शुभै
रास्तरणांवरः ॥ शोभितावारमुख्याभिर्विमानप्रतिमौजसः ९

अत्रापश्यंतीतितादृशैश्चारुनिर्मुक्तैः ॥ ३ ॥ सुनिर्मुक्तैःशोभनाःनिर्युक्ताःमह्लादयोयेषुतैः ॥ ४ ॥ स्वकर्मद्रव्ययुक्ताभिः यस्यशिल्पवतोयदुपकरणद्रव्यंतेनचिह्निताभिःश्रेणीनांचनेकजा
तीनामप्येकशिल्पोपजीविनांगणानांएकजातीनम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ तानीतिजवनिकारूपैराक्षेपैरंतर्द्विकरैस्तिरोहिताधोभागानि रत्नौघैःकृतानिकृतानिप्रेक्षागाराणिससानुप्रग्रहाणिउप
रिदेशेसपताकानिकेसपक्षपर्ववद्वादीत्यर्थः ॥ ७ ॥ तत्रप्रेक्षागारेषु ॥ ८ ॥ ९ ॥

कुर्याः आस्तरणविशेषाः ॥ १० ॥ फलावदंशाः जंभीराद्युदंशास्तैः पूर्णाः चाग्नेर्यः चुक्रिकादिमानरसाः पातयोजिताः पानार्थस्था पिताः ॥ ११ ॥ प्रस्तरणाः प्रकृष्टास्तरणाः ॥ १२ ॥
उत्तमागारिकाः गृहोपरिगृह्यतदुत्तमागारतत्रभवाः सूक्ष्मजालद्वारावलोक्यस्तद्वंतः प्रेक्षागृहाः प्रेक्षार्थागृहाः ॥ १३ ॥ प्राङ्मुखः प्रेक्षागारः कंसस्य च काशोदिति द्वयोः संबन्धः ॥ १४ ॥
॥ १५ ॥ १६ ॥ राजाकंसः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ आवलितानि प्रस्फुरितानि अंबराण्येषाम् ॥ २० ॥ क्षेपितं तत्सहितेन आस्फोटितेन आस्फालनेन उपलक्षितौ ॥ २१ ॥ २२ ॥

तत्रासनानि ख्यातानि पर्येकाश्च हिरण्यमयाः ॥ प्रकीर्णाश्च कुथाश्चित्रास्तपुष्पस्तवकैर्दृताः १० सौवर्णाः पानकुम्भाश्च पानभूम्यश्च शोभिताः ॥ फलावदंश
पूर्णाश्च चाग्नेर्यः पानयोजिताः ११ अन्ये च मंचावहवः काष्ठसंचयबंधनाः ॥ रेजुः प्रस्तरणास्तत्र शतशोथसहस्रशः १२ उत्तमागारिकाश्चैव सूक्ष्मजालावलोक्ये
नः ॥ स्त्रीणां प्रेक्षागृहाभांतिराजहंसा इवांबरे १३ प्राङ्मुखश्च रुनिर्युक्तो मेरुगुंगसमप्रभः ॥ रूपमपत्रनिभस्तंभश्चित्रनिर्योगशोभितः १४ प्रेक्षागारस्त
कंसस्य प्रचकाशोधिकं श्रिया ॥ शोभितो माल्यदामैश्च निशासकृतलक्षणः १५ तस्मिन् नानाजनाकीर्णे जनौघप्रतिनादिते ॥ समाजवाटे संस्तब्धे कंपमानार्णव
प्रभे १६ राजा कुचलयापीडस्तमाजद्वारिकुंजरः ॥ तिष्ठत्विति समाज्ञाप्य प्रेक्षागारमुपाययौ १७ सशुक्लेवाससीविभ्रच्छेत्तव्यजनघामरः ॥ शुशुभे श्वेतमु
कुटश्चेताम्रइव चंद्रमाः १८ तस्य सिंहासनस्थस्य सुखासीनस्य धीमतः ॥ रूपमप्रतिमं दृष्ट्वा पौराः प्रोचुर्जयाशिषः १९ ततः प्रविशिशुर्मल्लारंगमावलितौ
वराः ॥ तिस्रश्च भागशः कक्षाः प्राविशन् बलशालिनः २० ततस्तूर्यनिनादेन क्षेपितास्फोटितेन च ॥ वसुदेवसुतौ हृष्टौ रंगद्वारमुपस्थितौ २१ (बलशौ व
स्त्रसंबीतौ सुरवन्दनभूषितौ ॥ ऊर्ध्वपीडौ स्वभापीडौ बाहुशस्त्ररुतौ यमौ ॥ आस्फोटयन्तावन्व्योन्यं बाहू चैवार्गलोपमौ) २२ तावापतंतौ त्वरितौ प्रतिषिद्धौ व
राननौ ॥ तेन मत्तेन नागेन चोद्यमानेन वैभृशम् २३ समतहस्तीदुष्टात्मा कृत्वा कुंडलिनं करम् ॥ चकार चोदितो यत्नं निहतुं बलकेशवौ २४ ततः प्रहसितः कृ
ष्णस्त्रास्यमानो गजेन वै ॥ कंसस्य तन्मतं चैव जगर्हसदुरात्मनः २५ त्वरते खलु कंसो यंगंतुं वैवस्वतक्षयम् ॥ यो मामनेन नागेन प्रधर्वयितुमिच्छति २६ सन्निकृ
ष्टेततो नागे गर्जमाने तथा घने ॥ सहस्रोत्पत्य गोविंदश्च क्रेतालस्वनं प्रभुः २७ क्षेपितास्फोटितरवं कृत्वानागस्य चाग्रतः ॥ करंससीकरंतस्य प्रतिजग्राह वक्षसा
२८ विषाणांतरगोभूत्वा पुनश्चरणमध्यगः ॥ बबाधेत गजं कृष्णः पवनं स्तोयदं यथा २९ सहस्ताग्राद्विनिष्कांतो विषाणाग्राच्च दंतिनः ॥ विमुक्तः पदमध्याच्च
कृष्णोऽद्रिपमपोथयत् ३० सोतिकायस्तु समूहो हंतुं कृष्णमशक्रुत् ॥ गजस्त्वेवैव गात्रेषु मथ्यमानो ररासह ३१ पपात भूमौ जानुभ्यां दशनाभ्यां तुतोद च ॥
मदंसु स्रावरोषाच्च घर्मापाये यथा घनः ३२ कृष्णस्तु तेन नागेन क्रीडित्वा शिशुलीलया ॥ निधनाय मतिं चक्रे कंसद्विष्टेन चेतसा ३३

॥ २३ ॥ करं शृङ्गादं दम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ तालस्वनं गजं कोपयितुं करताडिकाध्वनिम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ बबाध व्याकुलं चकार ॥ २९ ॥ अपोथयत् पृच्छाकर्षणेन भूमौ वपितवान्
॥ ३० ॥ समूहः व्याकुलः ररासशब्दं कृतवान् ॥ ३१ ॥ दशनाभ्यां मूलतो ममाभ्यां तुतोद व्यथां प्राप ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

प्रमुखेभूमध्यदेशे विषाणंदंतम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ८ ॥ सार्तेतिसंधिरार्थः महन्महांतम् ॥ ३९ ॥ तोरणस्य बहिर्द्वारस्य अंगानि स्तंभादीनि तोरणं वाहनं गजस्तस्यांगानि
 त्तिदंतद्वयं द्वाभ्यां गृहीतमित्यन्ये ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ भोजराजः कंसः विषसादविषादं प्राप तत्र हेत्वंतरं पौराणामनुरागं च कृष्णे आलक्ष्य ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पृह
 रिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायामेकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ त्रिशो मुष्मिन्नयाध्याये मलयुद्धं परस्परम् ॥ मलानां हननं प्राक्तं कंसस्य सानुगस्य च ॥ १ ॥ प्रविशंतं पूर्वजं पुरतः कृत्वा प्रविशंतं मि
 सतस्य प्रमुखे पादं कृत्वा कुंभादनंतरम् ॥ दोभ्यां विषाणमुत्पाट्य तेनैव प्राहरत्तदा ३४ स तेन वज्रकल्पेन स्वेन दंतेन कुंजरः ॥ हन्यमानश्शक्रन्मूत्रं मुमोचा तौ
 ररासह ३५ कृष्णजर्जरितांगस्य कुंजरस्यार्तचेतसः ॥ कटाभ्यामति सुस्त्राववेग इह रिशोणितम् ३६ लांगूलं चास्य वेगेन निश्चकर्ष हलायुधः ॥ शैलपृष्ठाद्ध
 संलीनं वै न ते यद्वोरगम् ३७ तेनैव मजदंतेन कृष्णो हत्वा तु दंतिनम् ॥ जघनैकप्रहारेण गजारोहणमुत्त्वणम् ३८ सार्तेनादं महत्कृत्वा विदंतो दंतिनां वरः ॥
 पपात ममहामात्रो वज्रभिन्न इवाचलः ३९ ततस्तौ तोरणांगानि प्रगृह्यरणकर्कशौ ॥ गजस्य पादरक्षांश्च जघ्नतुः पुरुषर्षभौ ४० तांश्च हत्वा विविशतुर्मध्यं रंग
 स्यतावुभौ ॥ नासत्यावश्विनौ स्वर्गादवतीर्णा विवेच्छया ४१ वृष्ण्यं च काश्च भोजाश्च ददृशुर्वनमालिनौ ॥ क्षोडितोत्कुष्ठनादेन बाह्वोरास्फोटितेन च ॥
 सिंहनादैश्च तालैश्च हर्षयामामतुर्जनम् ४२ तौ दृष्ट्वा भोजराजस्तु विषसादवृथामतिः ॥ पौराणामनुरागं च हर्षं चालक्ष्य भारत ४३ तं हत्वा पुंडरीकाक्षो नदं
 तं दंतिनां वरम् ॥ अवतीर्णोर्णवाकारं समाजं सह पूर्वजः ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते विष्णुपर्वणि कुवल्यापीडवधो नमैकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ वैशंपायन उवा
 च ॥ प्रविशंतं तु वेगेन मारुतावलिग्नानां वरम् ॥ पूर्वजं पुरतः कृत्वा कृष्णं कमललोचनम् १ गजदंतकृतो ल्लेखं सुभुजं देवकीसुतम् ॥ लीलाकृतांगदं वरिं मदेन रुधि
 रेण च २ वल्ममानं यथा सिंहं व्यूहमानं यथा धनम् ॥ बाहुशब्दप्रहारेण चालयंतं वसुंधराम् ३ औग्रसेनिः समालोक्य दंतिदंतोद्यं ता युधम् ॥ कृष्णं भृशायस्तमुख
 स्सरोषं समुदैक्षत ४ भुजासक्तेन युशुभे गजदंतेन केशवः ॥ चंद्रार्द्धविबसं सक्तो यथैकशिखरोगिरिः ५ वल्ममाने तु गोविंदे सकृत् स्रोरगसागरः ॥ जनौघप्रतिनादेन
 पूर्यमाणा इवावभौ ६ ततः क्रोधाभिताम्राक्षः कंसः परमकोपनः ॥ चाणूरमादिश युद्धे कृष्णस्य सुमहाबलम् ७ अंध्रं मल्लं च निकृतिं मुष्टिकं च महाबलम् ॥ बलदेवाय
 सक्रोधो दिदेशाद्रिचयोपमम् ८ कंसेनापि समाजसश्चाणूरः पूर्वमेव तु ॥ योद्धव्यं सह कृष्णेन त्वया यत्नवतेति वै ९ सरोषेण तु चाणूरः कषायीकृतलोचनः ॥ अ
 म्यावर्तत युद्धार्थं मपां पूर्णो यथा धनः १० अवधुष्टसमाजे तु निश्शब्दः स्तिमिते जने ॥ यादवास्माहितास्तत्र इदं वचनमब्रुवन् ११ बाहुयुद्धमिदं रंगे सप्राप्ति
 क्रमकातरम् ॥ क्रियाबलसमाज्ञातमशस्त्रं निर्मितं पुरा १२ अद्रिश्वातिश्रमो नित्यं विनेयः कालदर्शिभिः ॥ करीषेण च मल्लस्य सततं सक्रिया स्मृता १३
 त्यन्वयः ॥ १ ॥ मदेन हस्ति संबंधिना लिख्य बाहुदेशमित्यर्थः ॥ २ ॥ व्यूहमानं कंसं हंतुं विशेषतः तर्कयंतं तं घनमिषसंचरंतं वापक्षे ॥ ३ ॥ आयस्तमुखः मलानमुत्तः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥
 अंध्रं अंधयितारं चाणूरापरनामानं कृष्णाय दिदेशो तिसंबंधः बलदेवाय मुष्टिकमिति च निकृतिं कपटवंतमित्युभयत्र संबंधनीयम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अवधुष्टे राजाज्ञयानिः शब्दामवतेति श्रा
 विते ॥ ११ ॥ समाभि संसर्पिणः कंसकातरं मीरु रदितं निर्मितं विनिना ॥ १२ ॥ विनेयः परिहर्तव्यः ॥ १३ ॥

स्थितः स्थितेन संयुज्यतो निपुण्यतः ॥ १४ ॥ एवं बालो बालेनेत्यादि कक्षांतरेण स्वस्वकक्षामध्यत एवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रकृतोर्विशेषमाह तदिदमिति ॥ १७ ॥ १८ ॥ एवं संदेहमा
नंजनं भगवानाश्वासयति अहमिति ॥ १९ ॥ २० ॥ यदितिकरीषेणोद्धर्तनं जलेन क्षालनं कषायेण गैरिकेणानुलेपनं चेति मल्लानां संप्रदाय इत्यर्थः ॥ २१ ॥ संयमः अन्योन्यं अपसारणं स्थिरता अ
नपसरणं व्यायामः स्थिरयोरपि हस्तपादादिचारुं सत्क्रियाबालनेपि मर्मास्पर्शित्वं सत्क्रियायामपि बलाधिक्येन रंगेनियतासिद्धिर्जयारुणाषड्भिः साधनैर्मतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ यद्यपि
रंगयुद्धमवैरं तथाप्ययं अंधः कंसो वासवैरं कर्तुमुद्यतो तोस्ववधेनैव जगत्तोपयामिमाविषादं कुरुतेति भावः ॥ २३ ॥ २४ ॥ निपातानंतरं न हंतव्यमिति नियममतिक्रम्य हताः ॥ २५ ॥ तदेवाह

स्थितो भूमिगतेनैव यो यथामार्गतः स्थितः ॥ संयुज्यतश्च पर्यायः प्राश्रितैः समुदाहृतः १४ बालो वा यदि वा वृद्धो मध्यो वापि कृशोपि वा ॥ बलस्थो वा स्थितो
रंजेयः कक्षांतरेण वै १५ बलतश्च क्रियातश्चाहु युद्धविशारदैः ॥ निपातानंतरं किंचिन्नकर्तव्यं विजानता १६ तदिदं प्रस्तुतरंगे युद्धं कृष्णां ध्रुमल्ल
योः ॥ बालः कृष्णो महानंधः केथनः स्याद्विचारणा १७ ततः किल किलाशब्दस्समाजे समवर्तत ॥ प्रावल्गतच गोविंदो वाक्यं चेदमुवाच ह १८ अहं बालो
महानंधो वपुषा पर्वतोपमः ॥ युद्धं ममानेन सह रोचते बाहुशालिना १९ युद्धव्यतिक्रमः कश्चिन्न भविष्यति म कृतः ॥ न ह्यहं बाहुयोधानां दूषयिष्यामि य
न्मतम् २० योपं करीषधर्मश्च तोयधर्मश्च रंगजः ॥ कषायस्य च संसर्गः समयो ह्येष कल्पितः २१ संयमः स्थिरता शौर्यं व्यायामः सत्क्रिया बलम् ॥ रंगे च नियता
सिद्धिरेतद्युद्धविदामतम् २२ अवैरमेवं यदयं स वैरं कर्तुमुद्यतः ॥ अत्र वै निग्रहः कार्यस्तोपयिष्याम्यहं जगत् २३ कुरुं पपु प्रसूतोपंचाणूरो नाभनाम
तः ॥ बाहुयोधीशरीरेण कर्मभिश्चारुचित्यताम् २४ एतेन बहवो मल्लानि पातानंतरं हताः ॥ रंगप्रतापकामेन मल्लमार्गश्च दूषितः २५ शस्त्रसिद्धिस्तु योधा
नां संग्रामेशस्त्रयोधिनाम् ॥ रंगसिद्धिस्तु मल्लानां प्रतिमल्लनिपातजा २६ रणे विजयमानस्य कीर्तिर्भवति शाश्वती ॥ हतस्यापिरणेशश्चैनं किंपृष्ठं विधीयते
२७ रणेऽभयतस्सिद्धिर्हतस्येह घ्नतोपि वा ॥ साहिप्राणांतिकीयात्रा महद्भिस्साधु पूजिता २८ अयं तु मार्गो बलतः क्रियातश्च विनिःसृतः ॥ मृतस्य रंगे कस्व
गो जयतो वा कुतोरतिः २९ ये तु केचित्स्वदोषेण राज्ञः पांडितमानिनः ॥ प्रतापार्थे हता मल्लमल्लहंतुर्वधो हिसः ३० एवं संजल्पतामेव ताभ्यां युद्धं सुदारुणम् ॥
उभाभ्यामभवद्दोरं वारणाभ्यां यथावने ३१ कृतप्रतिकृतैश्चित्रैर्बाहुभिश्च संकंकटैः ॥ सन्निपातावधूतैश्च प्रमाथोन्मथनैस्तथा ३२ तावुभावापि संश्लिष्टौ यथा
शैलमयो तथा ॥ श्लेषणैर्मुष्टिभिश्चैव वराहोद्धृतानिःस्वनैः ३३

शस्त्रेति शस्त्रं शत्रोर्विदारणं तदेव सिद्धिर्मल्लानां तु पातनमात्रं सिद्धिर्न वध इत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ हंतुः प्रयोज्यस्य प्रयोजकस्य वधो वधं जं गपम् । ३० ॥ ताभ्यां तयोः ॥ ३१
कंकटः आलिङ्गनेनावरोधसंनिपातः उभाभ्यां वज्रः श्लेषणावरोधः अवधूतं तथैविलयता अन्यस्य दूरीकरणं प्रमाथो भूमौ पातनं उन्माथ उद्धृत्य निपातनम् ॥ ३२ ॥ शैलमयो गडं शैलोपमौ क
ठिनौ श्लेषणैरास्फालनैः मुष्टिभिः मुद्रिकांगुलिभिर्हस्ताग्रेः वराहोद्धृतं पादयोर्मध्ये प्रविश्यापक्षेपणं निःस्वनः निहीनस्वनो वाचान्वकरणं ॥ ३३ ॥

कीलवज्जनिपात कूर्पनानुभ्यामाघातः प्रसृष्टः अन्योन्यमंगुलिप्रदा शलाकानखपाता जम्बुदेशे अंगुष्ठेन कुक्षिदेशे इतरांगुलिभिश्च महाक्रमणं वादो द्रुतैः तिर्यक्पादप्रक्षेपेण शत्रोश्चालनं स्थामा
 ॥ ३४ ॥ अवघटितैः तिर्यमास्फालितैः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ तापनीये सौवर्णमयौ नेत्रे नेत्रवि
 कीलवज्जनिपातैश्च प्रमृष्टाभिस्तथैव च ॥ शलाकानखपातैश्च पादोद्धूतैश्च दारुणैः ३४ जानुभिश्चाश्मनिघोषैश्च शरोभ्यां चावघटितैः ॥ तद्युद्धमभवद्धोरम
 शस्त्रं बाहुतेजसा ३५ बाहुघ्राणेन शूराणां समाजोत्सवसन्निधौ ॥ अरज्यतजनस्सर्वस्सोत्कृष्टनिनदोत्थितः ३६ साधुवादांश्च मंचेषु घोषयंत्यपरेजनाः ॥ ततः
 प्रस्विन्नवदनः कृष्णप्राणिहेतुः ॥ न्यवारयत तूर्याणिकं सस्वयेन पाणिना ३७ प्रतिषिद्धेषु तूर्येषु मृदंगादिषु तेषु वै ॥ खेसंगतान्यवाद्यंतदेव तूर्याण्यनेकशः
 ३८ युध्यमाने हृषीकेशे पुंडरीकनिभेक्षणे ॥ स्वयमेव प्रवाद्यंत तूर्यघोषास्तु सर्वशः ३९ अंतर्धानगता देवा विमानैः कामरूपिभिः ॥ चेरुर्विद्याधरैस्साद्धं कृष्णस्य
 जयकाक्षिणः ४० जयस्व कृष्णचाणूरंदानवं मल्लरूपिणम् ॥ इति सप्तर्षयस्सर्वे ऊचुश्चैव न भोगताः ४१ चाणूरेण चिरं कालं क्रीडित्वा देवकीसुतः ॥ बलमाहा
 रयामास कंसस्याभावदर्शितान् ४२ ततश्च चालवसुधामंचाश्चैव जुघूर्णरे ॥ मुकुटाच्चापिकंसस्य पपात मणिरुत्तमः ४३ दोर्भ्यामानम्य कृष्णस्तु चाणूरं शी
 र्णं जावितम् ॥ प्राहरन्मुष्टिना मूर्ध्नि वक्षस्याहत्य जानुना ४४ निस्मृते साश्रुधारे तस्य नेत्रे संबन्धने ॥ तापनीये यथा घंटे कक्षोपरि विलंबिते ४५ पपात सतुरंग
 स्य मध्ये निःमृतलोचनः ॥ चाणूरो विगतप्राणो जीवितं ते महीतले ४६ देहेन तस्य मल्लस्य चाणूरस्य गता युषः ॥ सन्निरुद्धो महारंगस्स शैलेनेवलक्ष्यते ४७ रौ
 हिणे यो हते तस्मिन् चाणूरे वलदपि ते ॥ जग्राह मुष्टिकं रंगे कृष्णस्तो सलकंपुनः ४८ सन्निपाते तु तौ मल्लौ प्रथमे क्रोधमूर्च्छितौ ॥ समेयातां रामकृष्णौ कालस्य
 वशवर्तिनौ ४९ निर्घातावनतौ मूत्वारं ममध्ये वलगतुः ॥ कृष्णस्तो सलमुद्यम्य गिरिशृंगोपमं बली ॥ भ्रामयित्वा शतगुणं निष्पिपेष महीतले ५० तस्य
 कृष्णाभिपत्रस्य पीडितस्य बलीयसः ॥ मुखाद्बुधिरमत्यर्थमुज्जगाम मुमूर्षतः ५१ संकर्षणस्तु सुचिरं यो वायित्वा महाबलः ॥ अत्र मल्लं महामल्लो मंडलानि व्यदर्श
 यत् ५२ मुष्टिनैकेन तेजस्वी साशनिस्तनयित्नुना ॥ शिरस्यभ्यहनद्वीरो वज्रेणेव महागिरिम् ५३ सनिष्पतितमस्तिष्को विस्रस्तनयनो भुवि ॥ पपात
 निहतस्तेन ततो नादो महानभूत् ५४ अंग्रेतो शलकौ हत्वा कृष्णसंकर्षणाबुधौ ॥ क्रोधसंरक्तनयनैरंगमध्ये वलगतुः ५५ समाजवाटो निर्मल्लस्सो भवद्भविद
 र्शनः ॥ अंग्रेतदामहामल्ले मुष्टिके च निपातिते ५६ ये च संप्रेक्षका गोपानंदगोपपुरोगमाः ॥ भयक्षोभितसर्वांगास्सर्वे तत्रावतस्थिरे ५७ हर्षजं वारिनेत्राभ्यां
 वर्षमाणा प्रवपती ॥ प्रस्रजोत्पीडिता कृष्णं देवकीसमुदैक्षत ५८

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ मास्तिष्को गंदप्रदेशस्थो मांसविहौ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

॥ ५९ ॥ ६० ॥ मृभेदोभूद्वयांतरं चरस्तत्रोभूतः रोषाग्नेनिर्यासो जालाकलाप इवेत्यर्थः ॥ ६१ ॥ मानसाग्निना क्रोधाग्निना केशवायसधूमेन केशवेयत्त्रयायसंकाठिन्यप्रक
टीकरणंतदेवधूमेन गमकं यस्य तेन केशवायसधूमेन रोषः द्विषोपकारक्षमत्वेन यस्तापः स एव निश्वासवायुर्यस्य ॥ ६२ ॥ खित्रालिकतलस्य प्रखित्रललाटस्य ॥ ६३ ॥ यथाह
क्षपप्रगताः अवश्यायां बद्धो बालमूर्यकरस्पृष्टाभांति तद्वदित्यर्थः ॥ ६४ ॥ आज्ञापयत आज्ञापितवान् संघिरार्षं व्यायतान् अतिघोरान् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ पापेषु कृपटेषु निगडाका

कृष्णदर्शनजातेन बाष्पेण कुलितेक्षणा ॥ वसुदेवो जरांत्यसत्त्वास्त्रेहेन तरुणायते ५९ वारमुख्याश्च तास्सर्वाः कृष्णस्य मुखपंकजम् ॥ पपुर्हिनेत्रभ्रमरैर्निमे
षांतरगामिमिः ६० कंसस्याथ मुखे स्वेदोभूभेदांतरगोचरः ॥ अभवद्रोषनिर्यासः कृष्णसंदर्शने रितः ६१ केशवायसधूमेन रोषनिश्वासवायुना ॥ दीप्त
मंतर्गतं तस्य हृदयं मानसाग्निना ६२ तस्य प्रस्फुरितौष्ठस्य खित्रालिकतलस्य वै ॥ कंसवक्रस्य रोषेण रक्तसूर्यायते वपुः ६३ क्रोधरक्तान्मुखात्तस्य निःसृताः
स्वेदविंदवः ॥ यथारविकरस्पृष्टावृक्षावश्यायविंदवः ६४ सोज्ञापयत संकुद्धः पुरुषान् व्यायतान् बहून् ॥ गोपावेतौ समाजौ घात्रिष्काम्येतां वने चरौ ६५ न
चैतौ द्रष्टुमिच्छामि विरुतौ पापदर्शनौ ॥ गोपानामपि मेराज्येन कश्चित्स्थातुमर्हति ६६ नंदगोपश्च दुर्मेधाः पापेष्वभिरतो मम ॥ आयसैर्निगडाकारैर्लोहपा
शैर्निगृह्यताम् ६७ वसुदेवश्च दुर्वृतो नित्यं द्वेषकरो मम ॥ अवृद्धाहं न दंडेन क्षिप्रमद्यैव शास्यताम् ६८ ये चेमे प्राकृता गोपा दामोदरपरायणाः ॥ हयिंतांगा
वपुतेषां चास्ति वसुकिंचन ६९ एवमाज्ञापयानंतं कंसं परुषभाषिणम् ॥ ददर्शायस्तनयनः कृष्णस्तस्य पराक्रमः ॥ ७० क्षिप्ते पितरि चुक्रोध नंदगोपे च के
शवः ॥ ज्ञातृनिचव्यथा दृष्ट्वा विसंज्ञां चैव देवकीम् ७१ ससिंह इव वेगेन केशवो जातविक्रमः ॥ आरुरुक्षुर्महाबाहुः कंसनाशार्थमच्युतः ७२ रंगमध्यादुत्पपात
कृष्णः कंसासनांतिकम् ॥ असज्जद्रायुना क्षितो यथा खस्थो घनाघनः ७३ ददृशुर्महितं सर्वं रंगमध्यादवभ्रुतम् ॥ केवलं कंसपार्श्वस्थं ददृशुः पुरवासिनः ७४ सो
पिकंसस्तथायस्तः परीतः कालधर्मणा ॥ आकाशादिव गोविंदं मेनेत तत्रागतं प्रभुम् ७५ सकृष्णेनायतं कृत्वा बाहुं परिघसन्निभम् ॥ मूर्द्धजेषु परामृष्टः कंसो वैरं
गसंसदि ७६ मुकुटश्चापततस्वकांचनो वज्रभूषितः ॥ शिरसस्तस्य कृष्णेन परामृष्टस्य पाणिना ७७ सग्रहग्रस्तकेशश्च कंसो निर्यत्नतांगतः ॥ तथैव च विसंभू
ढो वै कल्यंसमपद्यत ७८ निगृहीतश्च केशेषु गतासुरिवानिःश्वसन् ॥ नशशाकमुखं द्रष्टुं कंसः कृष्णस्य वै तदा ७९ विकुंडलाभ्यां कर्णाभ्यां छिन्नहारेण वक्षसा
॥ प्रलंबाभ्यां च बाहुभ्यां गात्रैर्विमृतभूषणैः ८० भ्रंशितेनोत्तरीयेण सहसा वलिताननः ॥ चेष्टमानस्समाक्षितः कंसः काष्णेन तेजसा ८१ चकर्प च महारंगे मंचां
त्रिष्कम्य केशवः ॥ केशेषु तं बलादृह्य कंसं केशार्हतांगतम् ८२

रैः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ आयस्तनयनः क्रोधप्रसारितनेत्रः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ घनाघनः महामेघः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ आयस्तः व्याकुलीकृतः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥
॥ ७८ ॥ ७९ ॥ त्रिमृतभूषणैः घटामरणैः ॥ ८० ॥ उत्तरीयेण वलितं चेष्टितं आननं कंठो यस्य ॥ ८१ ॥ मंचा त्रिष्कम्य अधस्तात् त्रिपात्यतदुपरि स्वयंच निपत्य केशेषु तं गृह्य चकर्प ॥ ८२ ॥

देहाकष्टादहनलागन्नेवर्षिताम् ॥ ८३ ॥ गतायुषमितिगतासोरपिकर्षणमित्राणां ततोवार्थमित्यर्थः ॥ ८४ ॥ विपरीतेनशूरानर्हेणक्रमेणकारेण ॥ ८५ ॥ विपर्यस्तं
 परायास्तुदितत्वेनान्यथाभूतम् ८६ ॥ असंग्रामेति स्वर्गःकीर्तिश्चवीरमार्गःतदुभयभ्रष्टइत्यर्थः ॥ ८७ ॥ अथप्यस्यसद्गतिरस्तीत्याह तस्येति ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ प्रस्रवोत्पीडैः
 प्रस्रवस्यातिमरैः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ कंसभ्रातरद्विमिलोपन्नमेवकंसमित्रीभूतंनत्वौग्रसेनिम् ॥ ९२ ॥ तावितिबाह्याभ्यन्तरशत्रुजनावितिविशेषणद्वयार्थः ॥ ९३ ॥ इतिहरिवंशेवि

कृष्यमाणस्सकृष्णेनभोजराजोमहाद्युतिः ॥ समाजवाटेपरिखांदेहकृष्णांचकारह ८३ समाजवाटेकीडित्वाविकृष्यचगतायुषम् ॥ कृष्णोविसर्जयामासकंसदे
 हमदूरतः ८४ धरण्यांष्टादितःशिश्येतस्यदेहस्सुखोचितः ॥ क्रमेणविपरीतेनपांसुभिःपरुषीकृतः ८५ तस्यतद्वदनंश्यामंसुप्ताक्षंमुकुटंविना ॥ न
 विभातिविपर्यस्तंविपलाशंयथांजुजम् ८६ असंग्रामहतःकंसस्सबाणैरपारिक्षतः ॥ केशग्राहान्निरस्तासुर्वीरमार्गान्निराकृतः ८७ तस्यदेहेप्रकाशंतेसहसा
 केशवार्पिताः ॥ मांसच्छेदधनास्सर्वेनखाग्राजीवितच्छिदः ८८ तंहत्वापुंडरीकाक्षःप्रहर्षाद्विगुणप्रभः॥वन्देवसुदेवस्यपादौनिहतकंटकः ८९ मातुश्चाशिर
 सापादौनिपीडयदुनंदनः ॥ सासिचत्प्रस्रवोत्पीडैःकृष्णमानंदानिस्मृतैः ९० यादवांश्चैवतान्सर्वान्यथास्थानंयथावयः ॥ पंप्रच्छकुशलंकृष्णोदीप्यमान
 स्वतेजसा ९१ बलदेवोपिधर्मात्माकंसभ्रातरमूर्च्छितम् ॥ बाहुभ्यामेवतरसासुनामानमपोथयत् ९२ तौजितारीजितक्रोधौविरविप्रोपेतौव्रजे ॥ स्वपितु
 र्मवनंवीरौजग्मतुर्हृष्टमानसौ ९३ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिकंसवधोनामत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ७७ ॥ वैशंपायनउवाच
 ॥ भर्तारंपतितंदृष्ट्वाक्षीणपुण्यमिवग्रहम् ॥ कंसपत्न्योहतंकंसंसंतात्पर्यवारयन् १ तंमहीशयनेसुप्तंक्षितिनाथंगतायुषम् ॥ भार्यास्मदृष्ट्वाशोचंतिमृगयोमृग
 पतियथा २ हाहतास्स्ममहाबाहोहताशाहतबांधवाः ॥ वीरपत्न्योहतेवीरेत्वायिवीरव्रताप्रिये ३ इमामवस्थांपश्यंत्यःपाश्चिमांतवनैष्ठिकम् ॥ कृपणंराजशार्दूल
 विलपामस्सबांधवाः ४ छिन्नमूलस्मसंश्रुताःपरित्यक्तास्त्वयाविभो ॥ त्वायेपंचत्वमापन्नेनाथेस्माकंमहाबले ५ कोनःकोपपरोतांगोरातेसंसर्गलालसाः
 ॥ लताइवविचेष्टंतीशयनीयानिनेष्यति ६ इदंतेसदृशंसौम्यहृद्यानिश्वासमारुतम् ॥ दहत्यर्कोमुखंकांतानिस्तोयमिवपंकजम् ७ इमेतेश्रवणेशून्येनशो
 भेतेविकुंडले ॥ शिरोधरायांसंलीनेसततंकुंडलप्रिये ८ कतेसमुकुटोवीरसर्वरत्नविभूषितः ॥ अत्यर्थंशिरसोलक्ष्मीयोदधारार्कसप्रभाम् ९ अनेनाहिकलत्रे
 णतवांतःपुरशोभिना ॥ कथंदीनेनकर्तव्यंत्वयिलोकांतरंगते १० ननुनामाम्रियस्साध्व्यःप्रियभोगेष्ववांचिताः ॥ पतीनामपारित्याज्यास्सत्वंनस्त्यज्यग
 च्छसि ११ अहोकालोमहावीर्योयेनपर्यायकर्मणा ॥ कालतुल्यस्सपत्नानांत्वंक्षिप्रमपनीयसे १२

पुनर्विजिटीकायांत्रिंशोऽध्यायः ॥३०॥ अथैकत्रिंशेत्वध्यायेविलापःकंसयोपिता ॥ मातुश्चमंत्रणंपत्युर्विज्ञप्तिःकंसघातिनः ॥ १ ॥ भर्तारंपतितंदृष्टेत्यादिस्वार्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥
 ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

वयंदुःखेष्वनुचितास्सुखेष्वेवत्वयैधिताः ॥ कथं वत्स्यामविधवानाथकार्पण्यमाश्रिताः १३ स्त्रीणां चारित्र्यलुब्धानां पतिरेक परागतिः ॥ त्वं हि न स्मागति
श्छिन्नाकृतांतेन बलीयसा १४ वैधव्येनाभिभूतास्मशोकसंतप्तमानसाः ॥ रोदितव्यहृदमग्राः कगच्छामस्त्वया विना १५ सहत्वयागतः कालस्त्वदंकेकी
डितंकृतम् ॥ क्षणेन त्वद्विहीनास्म अनित्याहि नृणां गतिः १६ अहो बलविहीनास्म विपन्ने त्वयि मानद ॥ एकदुष्कृतकारिण्यस्सर्वा वैधव्यलक्षणाः १७
त्वया स्वर्गप्रतिच्छंदैर्लालितास्मरतिप्रियाः ॥ त्वयि कामवशास्सर्वास्सनस्त्यज्य कगच्छसि १८ अस्माकं त्वमनाथानां नाथो ह्यसि सुरोपम ॥ आसां विल
पमानानां कुररीणामिव प्रभो ॥ प्रतिवाक्यं जगन्नाथ दातुमर्हसि मानद १९ एवमार्तकलत्रस्य शाम्यमानेषु बंधुषु ॥ गमनंते महाभादगारुणं प्रतिभातेनः २०
नूनं कांततराः कांतपरलोके वरस्त्रियः ॥ यतस्त्वं प्रस्थितो वीरविहाये मंगृहे जनम् २१ किं नु ते कारणं वीरभार्यास्वेता सुभूरिद ॥ आर्तनादं रुदंती पुन नो हा
न्नावबुध्यसे २२ अहो निष्करुणा यात्रानराणामौर्ध्वदेहिकी ॥ यत्परित्यज्य दारान्त्स्वान्निरपेक्षा व्रजंति हि २३ अपाति त्वं स्त्रियाश्श्रेयो न तु शूरः पतिः स्त्रियाः
स्वर्गस्त्रीणां प्रियाश्शूरास्तेषामपि च ताः प्रियाः २४ अहो क्षेममदृश्येन नयता त्वारण प्रियम् ॥ प्रहृतं नः कृतांतेन सर्वासामंतरात्मसु २५ हत्वा जरासंधबलं
जित्वा यक्षांश्च संयुगे ॥ कथं मानुषमात्रेण हतस्त्वं जगतीतले २६ इंद्रेण सह संग्रामं कृत्वा सायकविग्रहम् ॥ अमर्त्यै रजितो युद्धे मर्त्येणासि कथं हतः २७ त्व
यासागरमक्षोभ्यां वैक्षोभ्यं शरवृष्टिभिः ॥ रत्नसर्वस्वहरणं जित्वा पाशधरंकृतम् २८ त्वया पौरजनस्यार्थे मंदं वर्षति वासवे ॥ सायकैर्जलदानं जित्वा ब
लाद्धर्षं प्रवर्तितम् २९ प्रतापावनतास्सर्वे तव तिष्ठंति पार्थिवाः ॥ प्रेषयंतो वरार्हाणि रत्नान्याच्छादनानि च ३० तवैवं देव कल्पस्य दृष्टीर्यस्य शत्रुभिः ॥ क
थं प्राणांतकं घोरमीदृशं भयमागतम् ३१ प्राप्तास्मो विधवा शब्दं त्वयि नाथे निपातिते ॥ अप्रमत्ताः प्रमत्तेन कृतांतेन निराकृताः ३२ यद्येनाथ गंतव्यं यदि
वा विस्मृता वयम् ॥ वाङ्मात्रेणापियामीति वक्तव्येकः परिश्रमः ३३ प्रसीद नाथ भीतास्म पादौ ते याममूर्द्धभिः ॥ अलंदूरप्रवासेन निवर्तस्वनराधिप ३४
अहो वीरकथं शेषे निपण्णस्तृणपांसुषु ॥ शयानस्य हिते मूकस्मान्नो द्विजतेव पुः ३५ केन सुप्तप्रहारो यंदतोस्माकमतर्कितः ॥ प्रदत्तं केन सर्वासु नारीष्वेवं
सुदारुणम् ३६ रुदितानुशयोनार्या जीवन्त्याः परिदेवनम् ॥ किं वयं सति गंतव्ये सह भर्त्रा रुदामहे ३७ एतस्मिन्नंतरे दीनाकंसमाता प्रवेपती ॥ कमेवत्सः क
मे पुत्र इति रोदयती भृशम् ३८ सापश्यन्निहतं पुत्रं निष्प्रभं शशिनं यथा ॥ हृदयेन विदीर्णेन भ्राम्यमाणा पुनः पुनः ३९

॥ ३६ ॥ रुदिते अनुशयः आशयोतः करणं रुदितानुशयः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ॥

इति श्रीह० एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ द्वात्रिंशेऽस्मिन्नध्याये राज्ञो विज्ञप्तिरुच्यते ॥ उग्रसेनाभिप्रेक्ष्य कंससंस्कारपूर्वकः ॥ १ ॥ उग्रसेनः विपरीतः पीतविषः ॥ १ ॥ पश्चानुतापा

पुत्रं समाभिधीक्षन्ती हाहतास्मीति वाशती ॥ स्नुषाणामार्तनादेन विललापरुरोद च ४० सा तस्य वदनं दीनमुत्संगे पुत्रगृद्धिनी ॥ कृत्वा पुत्रेति कारुण्यं विलला
पार्तयागिरा ४१ पुत्रशूरव्रते युक्तज्ञातो नानां दिवर्द्धन ॥ किमिदं त्वरितं वत्सप्रस्थानं कृतवानसि ४२ प्रसुप्तश्चातिविवृते किंपुत्रनियमं विना ॥ वत्सनैवं
विधाभूमौ शेरते कृतलक्षणाः ४३ रावणेन पुरागीतश्लोको यं साधुसंमतः ॥ बलज्येष्ठेन लोके पुराक्षसानां समागमे ४४ एवमूर्जितवीर्यस्य मम देवानि घाति
नः ॥ बांधवेष्वभयघोरं दुर्निवार्यं भविष्यति ४५ तथैव ज्ञाते लुब्धस्य मम पुत्रस्य धीमतः ॥ ज्ञातिभ्यो भयमुत्पन्नं शरीरांतकरं महत् ४६ सापतिं भूपतिं
वृद्धमुग्रसेनं विचेतसम् ॥ उवाच रुदती वाक्यं विवत्सा हरिणी यथा ४७ एहो हिराजं ह्रुद्धात्मन् पश्य पुत्रं जनेश्वरम् ॥ शयानं वीरशयने वज्राहतमिवाचलम्
४८ अस्य कुर्मो महाराज निर्याणसदृशीं क्रियाम् ॥ प्रेतत्वमुपपन्नस्य मम तस्य यमसादनम् ४९ वीरभोग्या निराज्या निवयं चापि पराजिताः ॥ गच्छ विज्ञाप्य
तां कृष्णः कंससत्कारकारणात् ५० मरणांतानि कैराणेशांति शान्तिर्भविष्यति ॥ प्रेतकार्याणि कार्याणि मृतः किमपराध्यते ५१ एवमुक्त्वा पतिं भोजं केशाना
रुज्यदुःखिता ॥ पुत्रस्य मुखमीक्षन्ती विललापैव सा भृशम् ५२ इमास्ते किं करिष्यन्ति भार्याराजन्तु सुखापिताः ॥ त्वां पतिं सुपतिं प्राप्य याविपन्नमनोरथाः
५३ इमं ते पितरं वृद्धं कृष्णस्य वशवर्तिनम् ॥ कथं द्रक्ष्यामि शुष्यंतं कासारमलिलं यथा ५४ अहं ते जननी पुत्रकिमर्थं नाभिभाषसे ॥ प्रस्थितो दीर्घमध्वानं
परित्यज्य प्रियं जनम् ५५ अहो वीराल्पभाग्यायाः कृतांतिनाभिर्वातिना ॥ आच्छिद्य मम संदायो नीयसे नयकोविदः ५६ दानमानगृहीतानि हृत्तान्येता
नितैर्गुणैः ॥ रुदन्ति तव मृत्यानां कुलानि कुलयूथप ५७ उत्तिष्ठ नरशार्दूल दीर्घबाहो महाबल ॥ त्राहि दीनं जनं सर्वं पुरमंतः पुरं यथा ५८ रुदतीनां भृशार्ता
नां कंसस्त्रीणां सुविस्तरम् ॥ जगमास्तं दिनकरः संध्यारागेण रंजितः ५९ इति श्रीमहाभारते खिले पुह० कंसस्त्रीविलापो नामैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ उग्रसेनस्तु कृष्णस्य समीपं दुःखितो ययौ ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तो विषपीत इव श्वसन १ सददर्शगृहे कृष्णं यादवैः परिवारितम् ॥ पश्चा
नुतापाद्व्यायंतं कंसस्य निधनाविलम् २ कंसनारी विलापांश्च श्रुत्वा स करुणान्वहून् ॥ गर्हमाणं तथात्मानं तस्मिन् यादवसंसदि ३ अहो मयातिबाल्येन रोषा
दोषानुवर्तिना ॥ वैधव्यं स्त्रीसदृशाणां कंसस्यास्य वधे कृतम् ४ कारुण्यं खलु नारीषु प्राकृतस्यापि जायते ॥ एवमार्तरुदन्तीषु मया भर्तरि पाविते ५ परिदेवि
तमात्रेण शोकः खलु विधीयते ॥ कृतांतस्यानभिज्ञानां स्त्रीणां कारुण्यसंभवः ६

तस्यानुतापाच्छादसत्कारलोपः ॥ २ ॥ तस्मिन् स्तस्य ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ स्त्रीणां परिदेवितमात्रेण कृतांतस्य अपिशोको विधीयत इति योजना ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ स्वर्गस्थैस्तुल्यइतिशेषः ॥ १० ॥ राज्ञानृपान् ॥ ११ ॥ कुरुतेददाति ॥ १२ ॥ १३ ॥ विपरीतस्यपापस्य ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥
 कंसस्यद्विवधश्च्रेयान्प्रागेवाभिमतोमम ॥ सतामुद्वेजनीयस्यपापेष्वभिरतस्यच ७ लोकेपतितवृत्तस्यपरुषस्याल्पमेधसः ॥ अक्लिष्टंमरणंश्रेयो न
 विद्विष्टस्यजीवितम् ८ कंसःपापपरश्चैवसाधूनामप्यसंमतः ॥ धिक्शब्दपतितश्चैवजीवितेचास्यकादया ९ स्वर्गेतपोभृतांवासःफलंपुण्यस्यकर्मणः ॥
 इहापियशसायुक्तस्स्वर्गस्थैरवेधार्यते १० यदिस्युर्निर्वृतालोकास्स्युश्चधर्मपराःप्रजाः ॥ नराधर्मःप्रवृत्ताश्चनराज्ञामनयस्स्पृशेत् ११ निग्रहेदुष्टवृ
 तीनांकृतांतःकुरुतेफलम् ॥ इष्टधर्मेपुलोकेपुकर्तव्यंपारलौकिकम् १२ अतीवदेवारक्षंतिनरंधर्मपरायणम् ॥ कर्तारस्सुलभालोकेदुष्कृतस्यहिकर्मणः १३
 हतस्सोयंमयाकंसस्साध्वेतदवगम्यताम् ॥ मूलच्छेदकृतस्तस्यविपरीतस्यकर्मणः १४ तदेषसांत्व्यतां सर्वशोकार्तःप्रमदाजनः ॥ पौराश्चपुर्याश्चैष्य
 श्वसांत्व्यतां सर्वएवहि १५ एवंब्रुवतिगोविंदेविवेशावनताननः ॥ उग्रसेनोयदून्मृग्यपुत्रकिल्बिषशंकितः १६ सकृष्णं पुंडरीकाक्षमुवाचयदुसंसदि ॥ वा
 ष्पसंदिग्धयावाचादीनयासज्जमानया १७ पुत्रोनिर्यापितःक्रोधान्नीतोयाम्यांदिशंरिपुः ॥ स्वधर्माधिगताकीर्तिर्नामविश्रावितंभुवि १८ स्थापितंसत्सु
 माहात्म्यंशंकितारिपवःकृताः ॥ स्थापितोयादवोवंशोगर्वितास्सुहृदःकृताः १९ सामंतेपुनरेंद्रेपुप्रतापस्तेप्रकाशितः ॥ मित्राणित्वांभजिष्यंतिसंश्रयि
 ष्यंतिपार्थिवाः २० प्रकृतयोनुयास्यंदिस्त्वोष्यंतित्वांद्विजातयः ॥ संधिविग्रहमुख्यास्त्वांप्रणमिष्यंतिमांत्रिणः २१ हस्त्यश्चरथसंपूर्णपदासिगणसं
 कुलम् ॥ प्रतिगृहाणकृष्णेदंकंसस्यबलमव्ययम् २२ धनंधान्यंचयत्किंचिद्रत्नान्याच्छादनानिच ॥ प्रतीच्छंतुनियुक्तावैत्वदीयाःकृष्णपूरुषाः २३ स्त्रि
 योहिरण्यंयानानियदन्यद्रसुकिंचन ॥ एवंहेविहितेयोगेपर्याप्तेकृष्णाविग्रहे २४ प्रतिष्ठितायामेदिन्यांयदूनांशत्रुमूदन ॥ त्वंगतिश्चागतिश्चैवयदूनांयदुनं
 दन २५ शृणुष्वदतांवीरकृपणानामिदंवचः ॥ अस्यत्वत्कोपदग्धश्चकंसस्याशुभकर्मणः २६ तवप्रसादाद्गोविंदप्रेतकार्यंक्रियेतह ॥ तस्यकृत्वानरेंद्रस्य
 विपन्नस्यौर्ध्वदेहिकम् २७ सस्नुषोहंसभार्यश्चरिष्यामिमृगैस्सह ॥ प्रेतसत्कारमात्रेणकृतेवांधवकर्मणि २८ आनृत्यलौकिकंकृष्णगताःकिलभवंतिहि ॥
 तस्याग्निं पश्चिमंकृत्वाचितिस्थानेविधानतः ॥ तोयप्रदानमात्रेण कंसस्यानृत्यमाप्नुयाम् २९ एतत्तेकृष्णविज्ञाप्यस्नेहोत्रमयियुज्यताम् ॥ प्राप्नोतिसुग
 तितत्रकृपणभ्यश्चिमांकियाम् ३० एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यकृष्णःपरमविस्मितः ॥ प्रत्युवाचोग्रसेनवैसांत्वपूर्वमिदंवचः ३१ कालयुक्तामिदंतातर्तवैतद्यत्प्र
 भापितम् ॥ सदृशंराजशार्दूलवृत्तस्यचकुलस्यच ३२

॥ २१ ॥ २२ ॥ प्रतीच्छंतु अंगीकुर्वंतु ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ दृश्यतेभोगेनानुभूयते ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ परायणपरः परस्यकर्मणोऽन्यनंगमनंतत्परस्तदधीनः
कालोपिकर्माधीनः तेन स्वकर्मणैवायंमृतइत्यर्थः अहंतुनिमित्तमात्रंशस्त्रादितिभावः यद्येकं स्वकर्मैव नरंहंतिनशस्त्ररिपुमृत्यवः नेमंनेभ्यंनवासभ्यंचोरहत्यावलंघतइति ॥ ४५ ॥

यत्त्वमेवंविधोब्रूवेगतेर्येदुरतिक्रमे ॥ प्राप्स्यतेनृपसत्कारंकंसःप्रेतगतोपेसन् ३३ कुलेमहतितेजन्मवेदान्विदितवानसि ॥ कथंनज्ञायतेतातनिय
तिर्दुरतिक्रम ३४ स्थावराणांचभूतानांजंगमानांचपार्थिव ॥ पूर्वजन्मकृतंकर्मकालेनपरिपच्यते ३५ श्रुतवंतोर्थवंतश्चदातारःप्रियदर्शनाः ॥ ब्रह्मण्या
नयसंपन्नादीनानुग्रहकारिणः ३६ लोकपाला समास्तातमहेन्द्रसमविक्रमाः ॥ क्षितिपालाःकृतांतेननीयंतेनृपसतम ३७ धार्मिकास्सर्वभावज्ञाःप्रजा
पालनतत्पराः ॥ क्षत्रधर्मपरादांताःकालेननिवनंगताः ३८ स्वयमात्मकृतंकर्मशुभंवायादिवाशुभम् ॥ प्राप्तेकालेतुतत्कर्मदृश्यतेसर्वदेहिनाम् ३९
एषाह्यंतर्हिब्रामायादुर्विज्ञेयासुरैरपि ॥ यथायमुह्यतेलोकोह्यत्रकर्मैवकारणम् ४० कालेनाभिहतःकंसःपूर्वकर्मप्रचोदितः ॥ नह्यहंकारणंतत्रकालःक
र्मचकारणम् ४१ सूर्यसोममयंतातकृत्स्नंस्थावरजंगमम् ॥ कालेननिधनंगत्वाकालेनैवचजायते ४२ सकालस्सर्वभूतानांनिग्रहानुग्रहेरतः ॥ तस्मा
त्सर्वाभिभूतानिकालस्यवशगानिवै ४३ स्वदोषेणैवदग्धस्यसूनोस्तवनराधिप ॥ नाहंवैकारणंतत्रकालस्तत्रचकारणम् ४४ अथवाहंभाविष्यामि
कारणंनत्रसंशयः ॥ परायणपरःकालःकिंकरिष्यत्यकारणः ४५ कालस्तुवलवान्राजन्दुर्विज्ञेयाहिसागतिः ॥ परावरविशेषज्ञायांयांतिममदर्शिनः
४६ गतिःकालस्यसायेनसर्वकालस्यगोचरम् ॥ ब्रवीमियदहंताततदनुष्ठीयतांवचः ४७ नहिराज्येनमेकार्येनाप्यहंनृपकाक्षितः ॥ नचापिराज्यलुब्धेनम
याकंसोनिपातितः ४८ किंतुलोकहितार्थायकीर्त्यर्थंचसुतस्तव ॥ व्यंगभूतःकुलस्यास्यसानुजोविनिपातितः ४९ अहंसएवगोमध्येगोपैःसहवनेचरः ॥
प्रीतिमान्विचरिष्यामिकामचारीयथागजः ५० एतावच्छतशोऽप्येवंसत्येनैतद्ब्रवीमि ॥ नमेकार्येनृपत्वेनविज्ञाप्यंक्रियतामिदम् ५१ भवान्राजास्तुमान्यो
मेयदूनामग्रणीःप्रभुः ॥ विजयायाभिपिच्छस्वस्वराज्येनृपसतम ५२ यदितेमात्प्रियंकार्यंयदिवानास्ति तेव्यथा ॥ मयानिसृष्टंराज्यंस्वंचिरायप्रतिगृह्यताम्
५३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वाउवचनंनोत्तरंप्रत्यभाषत ॥ व्रीडिताधोमुखंतंतुराजानंयदुसंसदि ५४ अभिवेकेगगोविंदोयोजयामासधर्मवित् ॥
सबद्धपुत्रश्श्रीमानुग्रसेनोमहायुतिः ॥ चकारसहकृष्णेनकंसस्यनिधनक्रियाम् ५५

सामहि-याकालात्परामोक्षरूपा ॥ ४६ ॥ येनकर्मणातदवचःवचनप्रतिपाद्यंकर्मानुष्ठीयताम् ॥ ४७ ॥ काक्षितः काक्षासंजातायस्यतादृशः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ व्रीडितश्चासौमघोनुजश्चतमः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ रत्नानिचविस्वतेनदत्तानि ॥ २३ ॥ तस्यवैवस्वतस्यदासैरितिशेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यदुनंदनौय

समुद्रःप्रत्युवाचेदंदैत्यःपंचजनोमहान् ॥ तिमिरूपेणतंचालंग्रस्तवानितिमाधव १५ उन्मथ्यसलिलादस्माग्रस्तवानितिभारत ॥ सपंचजनमासा
द्यजघानपुरुषोत्तमः ॥ नचाससादतंचालंगुरुपुत्रंतदाच्युतः १६ सतुपंचजनंहत्वाशंखंलेभेजनार्दनः ॥ यस्यदेवमनुष्येषुपांचजन्यइतिश्रुतः १७ ततो
वैवस्वतपुरंजगामपुरुषोत्तमः ॥ ततोयमोभ्युपागम्यवंदेतंगदाधरम् १८ तमुवाचाथवैकृष्णोगुरुपुत्रःप्रदीयताम् ॥ तयोस्तत्रतदायुद्धमासीद्धोरतरं
महत १९ ततोवैवस्वतंधोरंनिर्जित्यपुरुषोत्तमः ॥ आससादचतंचालंगुरुपुत्रंतदाच्युतः २० आनिनायगुरोःपुत्रंचिरंनष्टंयमक्षयात् ॥ ततस्सांदी
पनेःपुत्रःप्रभावादमितौजसः २१ दीर्घकालगतःप्रेतःपुनरासीच्छरीरवान् ॥ तदशक्यमचित्यंचदृष्ट्वासुमहदद्भुतम् २२ सर्वेषामेवभूतानांविस्मयस्स
मजायत ॥ सगुरोःपुत्रमादायपांचजन्यंचमाधवः ॥ रत्नानिचमहार्हाणिपुनरायाज्जगत्प्रभुः २३ राक्षसैस्तस्यरत्नानिमहार्हाणिबहूनिच ॥ आनाय्यावे
दयासासगुरवेवासवानुजः २४ गदापरिधयुद्धेपुसर्वास्त्रेषुचतावुभौ ॥ अचिरान्मुख्यतांप्राप्तौसर्वलोकेधनुर्भूताम् २५ ततस्सांदीपनेःपुत्रंतद्रूप
वयसंतदा ॥ प्रादाकृष्णःप्रतीतात्मासहरत्नैरुदारधीः २६ चिरनष्टेनपुत्रेणकाश्यस्सांदीपनिस्तदा ॥ समेत्यमुमुदेराजन्पूजयन्नामकेशवौ २७ कृता
स्त्रौतावुभौवीरौगुरुमामंयसुव्रतौ ॥ आयातौमथुरांभूयोवसुदेवसुतावुभौ २८ ततःप्रत्युद्ययुस्सर्वेयादवायदुनंदनौ ॥ स्वालाहृष्टमनसउग्रसेनपुरो
गमाः २९ श्रेण्यःप्रकृतयश्चैवमंत्रिणस्सपुरोहिताः ॥ स्वालवृद्धासाचैवपुरीसमभिवर्तत ३० नंदितूर्याण्यवाद्यंततुष्टुश्वजनार्दनम् ॥ रथ्याःपताका
मालिन्योभ्राजंतेस्मसंततः ३१ प्रहृष्टमुदितंसर्वमंतःपुरमशोभत ॥ गोविंदागमनेत्यर्थयथैवैद्रमहेतथा ३२ मुदिताश्चाथगायंतिगजमार्गेपुगायकाः ॥
तत्रासीत्प्रथितामाथायादवानांप्रियंकरा ३३ गोविंदरामौसंप्राप्तौभ्रातरौलोकविश्रुतौ ॥ स्वेपुरेनिर्भयास्सर्वेक्रोडध्वंसहर्बांधवैः ॥ ३४ नत
त्रकश्चिदीनोवामलिनोवाविचेतनः ॥ मथुरायामभूद्राजन्गोविंदेसमुपस्थिते ३५ वयांसिसाधुवाक्यानिप्रहृष्टागोहयद्विपाः ॥ नरनारीगणास्सर्वेभेजिरे
दनसस्सुखम् ३६ शिवाश्चवाताःप्रववुर्विरजस्कादिशोदश ॥ दैवतानिचहृष्टानिसर्वेष्वायतनेषुच ३७ यानिलिंगानिलोकस्यचासन्कृतयुगेपुरा ॥ ता
निसर्वाण्यदृश्यंतपुरींप्राप्तेजनार्दने ३८ ततःकालेशिवेपुण्येस्यंदनेनारिमर्दनः ॥ हरियुक्तेनगोविंदोविवेशमथुरांपुरीम् ३९ विशंतंमथुरारम्यांतमुपेन्द्रमरि
दमम् ॥ अनुजगमुर्यदुगणाइशक्रंदेवगणाइव ४० वसुदेवस्यभवनंततस्तौयदुनंदनौ ॥ प्रविष्टौहृष्टवदनौचंद्रादित्याविवाचलम् ४१

वनायामंदयितारौप्रत्युद्ययुः संमुखमागमन् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ रैवतस्यपर्वतविशेषस्य ४४ ॥ ४५ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ अथाध्यायेचतुस्त्रिंशोदुहितृभ्यांप्रबोदितः ॥ जरासंधोयदूत्र
 हंतुंमद्वत्तइतिवर्ण्यते ॥ १ ॥ सकृष्णः ॥ १ ॥ २ ॥ राजगृहेश्वरोजरासंधःदुहितृभ्यांअस्तिप्रास्तिसंज्ञाभ्यांकंसभार्याभ्यांनिवेदितेसति ॥ ३ ॥ षडंगेनरथगजतुरगपदातिपण्यधान्या
 परेणतेजसोपेतौसुरेन्द्राविवरूपिणौ ॥ तावायुधानिविन्यस्यगृहस्वेसैरचारिणौ ४२ मुमुदातेयदुर्वैवसुदेवसुताबुभौ ॥ उद्यानेषुविचित्रेषुफलपुष्पाव
 नामिषु ४३ चेरतुस्सुमहात्मानौयादवैःपरिवारितौ ॥ रैवतस्यसभीपेषुसरित्सुविमलासुच ४४ पद्मपत्रविवृद्धासुकारंडवयुतासुच ॥ एवतावेकनिर्माणौम
 थुरायांशुभाननौ ॥ उग्रसेनानुगौभूत्वाकंचित्कालमुमोदतुः ४५ ॥ इतिश्रीम०हरिवंशेविष्णुपर्वणिरामकृष्णप्रत्यागमनंनामत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥
 ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सकृष्णस्तत्रसाहितैरौहिणेयेनसंगतः ॥ मथुरायादवाकीर्णांपुरीतांसुखमावसत १ प्राप्तयौवनदेहस्तुयुक्तोराजश्रियाविभुः
 ॥ चचारमथुरांप्रीतःसवनाकरभूषणाम् २ कस्यचित्त्वथकालस्यराजाराजगृहेश्वरः ॥ शुश्रावनिहतंकंसंदुहितृभ्यामहीपतिः ३ ततोनातिचिरात्काला
 ज्जारसंधःप्रतापवान् ॥ आजगामषडंगेनबलेनमहतावृतः ४ जिघांसुर्हियदून्कुद्धःकंसस्यापचितिस्मरन् ॥ अस्तिःप्रास्तिश्चनाप्रातेमागवस्यसुतेनृप
 ५ जरासंधस्यकल्पाण्यौपीनश्रोणिपयोधरे ॥ उभेकंसस्यतेभार्येप्रादाद्रार्हद्रथोनृपः ६ सताभ्यामुमुदेराजाबद्धापितरमाहुकम् ॥ समाश्रित्यजरासं
 घमनादृत्यचयादवान् ॥ शूरसेनेश्वरोराजायथातेबहुशःश्रुतः ७ ज्ञातिकार्यार्थसिद्धयर्थमुग्रसेनहितेरतः ॥ वसुदेवोभवन्नित्यंकंसोनममृषेचतम् ८ राम
 कृष्णौसमाश्रित्यहतेकंसेदुरात्मनि ॥ उग्रसेनोभवद्राजाभोजवृष्ण्यंधकैर्हतः ९ दुहितृभ्यांजरासंधःप्रियाभ्यांबलवानृपः ॥ नोदितोवीरपत्नीभ्यामुपा
 यान्मथुरांततः १० कृत्वासर्वसमुद्योगंक्रोधादग्निसमोज्ज्वलन् ॥ प्रतापावनतायेचजरासंधस्यपार्थिवाः ११ मित्राणिज्ञातयश्चैवसंयुक्ताःसुहृदस्तथा ॥
 तमेवानुग्रयुःसर्वेसैन्यैःसमुदितैर्वृताः १२ महेष्वसामहारीर्याजरासंधप्रियैषिणः ॥ कारुषोदंतवक्रश्चवेदिराजश्चवीर्यवान् १३ कर्लिगाधिपतिश्चैवपौंड्र
 श्वबलिनांरः ॥ सांकुतिःकोशिकश्चैवभीष्मकश्चनराधिपः १४ पुत्रश्चभीमकस्यापिरुक्मीमुख्योधनुर्भृताम् ॥ वासुदेवार्जुनाभ्यांयःस्पृहतेसमहाहवे १५
 वेणुदारिश्श्रुतर्वाचक्रथश्चैवांशुमानपि ॥ अंगराजश्चबलवान्वंगानामधिपस्तथा १६ कौशल्यःकाशिराजश्चदशार्णाधिपतिस्तथा ॥ सुलेश्वरश्चविक्रां
 तोविदेहाधिपतिस्तथा १७ मद्रराजश्चबलवान्त्रिगर्तानामथेश्वरः ॥ शाल्वराजश्चविक्रांतोदरदश्चमहाबलः १८ यवनाधिपतिश्चैवभगदत्तश्चवीर्यवान्
 सौवीरराजश्चैवश्वपांड्यश्चबलिनांवरः १९

पणिकाख्यैःषड्विंशोऽध्यायेन ॥ ४ अपचितिमानृष्यम् ॥ ५ ॥ बार्हद्रयोजरासंधः ॥ ६ ॥ सःकंसःविक्रांतःआहुकपुत्रमुग्रसेनम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ पंचत्रिंशोऽध्यायेमथुरामेत्यमाधवः ॥ कुरोवनगरंसेन्यैश्चतुरंगैरितीर्यते ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥
॥ ४ ॥ ५ ॥ निकपःस्वर्णनिकषवद्राबलनिर्णयहेतुः ॥ ६ ॥ बलंपरेषांसैन्यंगतायुः चिरायुर्वतिविमृश्यतां विचारणीयमित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पार्थिवेपृथिव्यजनयोर्मृत्युमार्गे

गांधारराजस्सुवलोनग्रजिच्चमहाबलः ॥ काश्मीरराजोगोनर्दोदरदादिपतिर्नृपः ॥ दुर्योधनादयश्चैवधार्तराष्ट्रमहाबलाः २० एतेचान्येचराजानोव
लवंतोमहारथाः ॥ तमन्वयुर्जरासंधविद्विषंतोजनार्दनम् २१ तेशूरसेनानाविश्यप्रभूतयवसंधनान् ॥ ऊषुस्संरुध्यमथुरांपुरस्कृत्यवलंतदा २२ इति
श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिमथुरांपरोधोनामचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ मथुरोपवनेगत्वानिविष्टांस्तान्नराधि
पान् ॥ अपश्यन्तृष्णयस्सर्वेपुरस्कृत्यजनार्दनम् १ ततोहृष्टमनाःकृष्णोरामंवचनमब्रवीत् ॥ त्वरतेखलुकार्यार्थोदेवतानानंसंशयः २ यथायंसनिकृष्टो
हिजरासंधोनराधिपः ॥ लक्ष्यंतेहिध्वजाग्राणिरथानांवातरंहसाम् ३ एतानिशशिकल्पानिनृपाणांविजिगीषताम् ॥ छत्राण्यार्यविराजंतेप्रोच्छ्रितानिसि
तानिच ॥ ४ अद्येनृपरथोदग्राविमलाश्छत्रपंकजः ॥ अभिवर्तंतिनश्युभ्रायथाखेहंसपंकजः ५ कालेखलुनृपःप्राप्तोजरासंधोमहीपतिः ॥ आवयोर्युद्धानि
कपःप्रथमस्समरातिथिः ६ आर्यतिष्ठानसहितावनुप्राप्तेमहीपतौ ॥ युद्धारंभःप्रयोक्तव्योवलंतावादिमृश्यताम् ७ एवमुक्त्वाततःकृष्णस्स्वस्थस्संग्राम
लालसः ॥ जरासंधबलंप्रेप्सुश्चकारबलदर्शनम् ८ वीक्ष्यमाणश्चतान्सर्वानृपान्यदुर्वरोव्ययः ॥ आत्मनैवात्मनोवाक्यमुवाचहृदिमंत्रवित् ९ इमेतेपृथिवी
पालाःपार्थिवेवर्त्मनिस्थिताः ॥ येविनाशंगमिष्यंतिशास्त्रदृष्टेनकर्मणा १० प्रोक्षितान्खल्विमान्मन्येमृत्युनानृपपुंगवान् ॥ स्वर्गगामीनिचाप्येषां
पुंषिप्रचक्राशिरे ११ स्थानेभारपरिश्रान्तावसुधेयंदिवंगता ॥ एषानृपाणामुख्यानान्बलौघैरभिपीडिता १२ महीनिरंतराचेयंबलराष्ट्राभिसंवृता ॥ स्वल्पे
नखलुकल्लेनविविक्तंपृथिवीतलम् १३ भविष्यतिनरेंद्राघैश्शतशोविनिपातितैः ॥ वैशंपायनउवाच ॥ जरासंधस्ततःक्रुद्धःप्रभुस्सर्वमहीक्षिताम् १४
नराधिपसहस्राघैरनुयातोमहाद्युतिः ॥ व्यायतोदग्रतुरंगैस्सुयानैस्सुममाहितैः १५ रथैस्सांग्रामिकैर्युक्तैरसंगगतिभिःकचित् ॥ हेमकक्षैर्महाघटैर्वारणैर्वारिदो
पमैः १६ महामात्रोत्तमारूढैःकल्पितैरणकोविदैः ॥ स्वारूढैःसादिभिर्युक्तैःप्रखमाणैःप्रबलितैः १७ वाजिभिर्मधसंकाशैःपुनर्द्विरिवपतिभिः ॥ खड्गच
र्मधरोदग्रैःपतिभिर्बलिनांवरैः १८ सहस्रसंख्यासंयुक्तैरुत्पतद्भिरिवोरंगैः ॥ एवंचतुर्विधैस्सैन्यै कंपमानैरिवांबुदैः १९ नृपःप्रयातोबलवान्जरासंधोधृतव्र
तः ॥ सरथैर्मधानिघोषैर्मजैश्चमदसंयुतैः २०

इत्यर्थः ॥ १० प्रोक्षितान् यज्ञपशुवशासजमृत्युन ॥ ११ ॥ स्थानेयुक्तं अस्याः मारावतरणमित्यर्थः । यतः इयंदिवंगतादिविस्थं ब्रह्माणं प्रतिशरणंगता ॥ १२ ॥ विविक्तं निर्जमम् ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ १५ ॥ हेमकक्षैः सुवर्णकक्षैः ॥ १६ ॥ वैशंपायनैः कर्षाभैः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

वनानिचनादयानः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ विमिश्रं सैन्यमिति शेषः ॥ २४ ॥ निवेशाय स्थानपरिग्रहाय ॥ २५ ॥ शिबिरस्य सेनागृहस्य पटमयस्य जात्यभिप्रायमेकवचनम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ सकंचुकोष्णीषाः प्रतीहाराः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ योगात्पृथग्वृत्तिनिरोधात् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ प्रासाः हस्तक्षेप्यभक्ताः ऊर्ध्वदुर्गे प्राकारोपरिनिवाह्यं तां प्रापयं

हेषमानैश्चरतुरमैः क्ष्वेडमानैश्चपत्तिभिः ॥ नादयानोदिशस्सर्वास्तस्याः पुर्यावनानिच २१ सराजासागराकारस्सैन्यः प्रत्यदृश्यत ॥ तद्वलं पृथिवीशानां
हृष्टयोधजनाकुलम् २२ क्ष्वेडितास्फोटितरवं मेघसैन्यमिवावभौ ॥ रथैः पवनसंपातैर्गजैश्च जलदोपमैः ॥ तुरगैश्च जवोपेतैः पत्तिभिः खगमोपमैः २३ वि
मिश्रं सर्वतोभातिमत्तादिपसमाकुलम् ॥ घर्मांते सागरगतं यथा भ्रपटलं तथा २४ सबलास्ते महीपाला जरासंधपुरोगमाः ॥ परिवार्य पुरीं सर्वे निवे
शायोपचक्रिरे २५ बभौ तस्य निविष्टस्य बलश्रीश्शिबिरस्य वै ॥ शुक्लपर्वतपूर्णस्य यथारूपं महोदधेः २६ वीतरात्रे ततः काले समुत्तस्थुर्महीक्षितः ॥
आरोहणार्थं पुर्यास्ते समीयुर्युद्धलालसाः २७ समवायं कृतास्सर्वे यमुनामनुते नृपाः ॥ निविष्टा मंत्रयामासुर्धुक्कालकुतूहलाः २८ तेषां सुतुमुलः शब्द
इशुश्रुवे पृथिवीक्षिताम् ॥ युगांते भिद्यमानानां सागराणामिव स्वनः २९ तेषां सकंचुकोष्णीषास्स्थविरात्रे त्रपाणयः ॥ चेर्मा शब्द इत्येवं वदंतो राजशासनात्
३० तस्य रूपं बलस्यासीन्निशब्दस्तिमितस्य वै ॥ लीनमीनग्रहस्येव निशब्दस्य यथोदधेः ॥ ३१ निशब्दस्तिमिते तस्मिन् योगादिव महार्णवे ॥
जरासंधो बृहद्वाक्यं बृहस्पतिरिवाददे ३२ शीघ्रं समभिवर्ततां बलानि पृथिवीक्षिताम् ॥ सर्वतो नगरीचेयं जनौघैः परिवार्यताम् ३३ अश्मयंत्राण्युजंतां क्षेप
णीयाश्च मुद्गराः ॥ कार्याभूमिसमा सर्वा जलौघैश्च परिहृता ॥ ऊर्ध्वचापानिवाह्यं तां प्रासावैतो मरास्तथा ३४ दार्यतां चैव दंकाद्यैः खनित्रैश्च पुरीदुतम्
॥ नृपाश्च युद्धमार्गज्ञा विन्यस्यंतामदूरतः ३५ अद्य प्रभृतिमै न्यैर्मे पुरीरोधः प्रवर्त्यताम् ॥ यावदेतौरणे गोपौ वसुदेवसुताबुभौ ३६ संकर्षणं च कृष्णं
च घातयामि शितैश्शरैः ॥ आकाशमपि बाणौघैर्निस्संपातं यथा भवेत् ३७ मयानुशिष्टास्तिष्ठंतु पुरीभूमिषु भूमिपाः ॥ तेषु तेष्ववकाशेषु शीघ्रमारुह्य तां पुरी
म् ३८ मद्रः कलिंगाधिपतिश्चेकितानस्स बाह्लिकः ॥ काश्मीरराजो गोवर्द्धनः कुरूषाधिपतिस्तथा ३९ द्रुमः किंपुरुषश्चैव पार्वतीयो ह्यनामयः ॥
नगर्याः पश्चिमं द्वारं शीघ्रमारोधयंत्विति ४० पौरवो वेत्रुदारिश्च वैदर्भस्सोमकस्तथा ॥ रुक्मीचभोजाधिपतिस्सूर्याक्षश्च समालवः ४१ विंदानुविं
दावावंत्यौ दंतवक्रश्च वीर्यवान् ॥ छागलिः पुरमित्रश्चाविराटश्च महीपतिः ४२ कौरव्यो मालवश्चैव शतधन्वा विदूरथः ॥ भूरिश्रवास्त्रिगर्तश्च बाणः पंचन
दस्तथा ४३ उत्तरं नगरद्वारमेते दुर्गं तहानृपाः ॥ आरुह्य चाभिमर्दं तां वज्रप्रतिमगौरवाः ४४ उद्धृक्केतवश्चैव वीरश्चांशुमतस्सुतः ॥ एकलव्यो बृहत्क्ष
त्रः क्षत्रधर्माजयद्रथः ४५

तु ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ निःसंपातं कीलितमिव ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ दुर्गसहा दुर्गयुद्धं कर्तुं न माः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ताभ्यां तयोरर्थे ॥ ६१ ॥ ललामप्रतिमं ध्वजवदुच्छितं ललामं लाञ्छनेन
 उतमौजाश्च शल्यश्च शौरवाः कैकयास्तथा ॥ वैदेशो वामदेवश्च सांस्कृतिश्चाग्निनीपतिः ४६ पूर्वा नगरनिर्व्यूहमेतेष्वायतनस्तुनः ॥ दारयंतो विधावंतु
 वाता इव बलाहकान् ४७ अहंच दरदश्चैव चोदिराजश्च गीर्यवान् ॥ दक्षिणं नगरद्वारं पालयामस्सुदंशिताः ४८ एवमेवापुरीक्षिप्रं समंताद्वेष्टिता बलैः
 वज्रावपातविषमं प्राप्नोतु तुमुलं भयम् ४९ गदिनो योगे शभिस्ते परिधैः परिघायुवाः ॥ अग्रे विविधैश्शस्त्रैर्दारयंतु पुरीषे माम् ५० अद्यैव न गरीह्ये वा विपमो
 चयसंकटा ॥ कार्याभूमि समासर्वा भवद्भिर्वसुधाधिपैः ५१ चतुरंगबलैर्व्यूहजरासंधो व्यवस्थितः ॥ अथाभ्ययाद्यद्वक्त्रुद्धस्तहसर्वैर्नराधिपैः ५२ प्रति
 जग्मुर्दशार्हास्तं व्यूढानीकाः प्रहारिणः ॥ तद्युद्धमभवद्दोरंते पां देवा सुरोपमम् ॥ अल्पानां बहुभिस्सार्धं व्यतिषत्तरथद्विपम् ५३ नगरान्निस्सृतौ दृष्ट्वा
 सुदेवसुतावुभौ ॥ सुभितं नृवरानो कंत्रस्तसंमूढाह नम् ५४ रथस्थौ दंशितौ चैव चेरतुस्तत्र यादवौ ॥ मकराविव संख्यौ समुद्रक्षोभणवुभौ ५५ तयोः प्रयुध्य
 तोस्तं रुध्रे मतिरासीन्महात्मनोः ॥ आयुधानां पुराणानामादानकृतलक्षणा ५६ ततः खान्निपतंति स्म दिव्या न्याहवसं प्लवे ॥ लेलिहानानि दीप्तानि म
 हांति सुदृढानि च ५७ कव्यादैरनुयातानि मूर्तिमंति वृंहंति च ॥ तृषितान्याहवेभोक्तुं नृपमांसानि वैभृशम् ५८ दिव्यस्रग्दामधारीणि त्रासयंति च खेचरा न
 ॥ प्रभयाभासमानानि पतमानानि चां वरा न ५९ हलं संवर्तकं नाम सौ नंदमुसलं तथा ॥ धनुषां प्रवरं शार्ङ्गं गदाकौमोदकी तथा ६० चत्वार्येतानि ते जांभिवि
 ष्णुप्रहरणानि च ॥ ताभ्यां समवतीर्णानि यादवाभ्यां महामृधे ६१ जग्राह प्रथमं रामो ललामप्रतिमं हलम् ॥ सर्पतमिव सर्पेन्द्रं दिव्यमालाकुलं मृधे ६२ सौ
 नंदं च ततश्च श्रीमान् विरानंदं करोद्विपाम् ॥ सव्येन सात्वतां श्रेष्ठो जग्राह मुशलोत्तमम् ६३ दर्शनीयं च लोकेषु धनुर्जलदनिःस्वनम् ॥ नाम्ना शार्ङ्गमिति रूपातं कृष्णो
 जग्राह वीर्यवान् ६४ देवैर्निगदितार्थस्य गदा तस्या परे करे ॥ निक्षिप्ता कुमुदाक्षस्य नाम्ना कौमोदकी तिसा ६५ तौ समप्रहरणौ वीरो साक्षाद्विष्णुतनूपमौ ॥
 समरे रामगोविंदौ रिपूंस्तान् प्रत्ययुद्धयताम् ६६ सायुधप्रग्रहौ वीरौ तावन्वोन्याश्रयावुभौ ॥ पूर्वजानुजसंज्ञौ तौ रामगोविंदलक्ष्मणौ ६७ द्विषत्सु प्रति कुर्वाणौ परा
 क्रांतौ यथेश्वरौ ॥ विचरतु र्यथा देवौ वसुदेवसुतावुभौ ६८ हलमुद्यम्य रामस्तु सर्पेन्द्रमिव कोपितः ॥ चचार समरे वीरो विद्विषामंतको यथा ६९ विकर्षत्रयवृंदा
 निक्षत्रियाणां महात्मनाम् ॥ चकार रोषं सफटं नागेषु च हयेषु च ७० कंजरां लांगलक्षितान् मुशलाक्षेपताडितान् ॥ रामो विराजन् समरे निर्भयं यथा
 चलान् ७१ ते वध्यमाना रामेण रणे क्षत्रियपुंगवाः ॥ जरासंधांति कंभीताः समरात् प्रातिजग्मिरे ७२ तानुवाच जरासंधः क्षत्रधर्मे व्यवस्थितः ॥ धिगे
 तां क्षत्रवृत्तिवः समरे कतरात्मनाम् ॥ ७३ ॥

जेहति मेदिनी ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥
 परावृत्तस्य समरे स्थितस्य गलायतः ॥ भ्रूगहत्यामिवासह्यां प्रवदंति मनोषिणः ७४ भीताः कस्मान्निवर्तध्वं धिगेतांश्च वृत्तिताम् ॥ क्षिप्रं सर्वे निवर्त
 ध्वं मम वाक्येन वोदिताः ७५ अथ गतिष्ठतरथैः प्रेक्षकास्समवास्थिताः ॥ यावदेतौरणे गोपौ प्रेषयाभियमक्षयम् ७६ ततस्ते क्षत्रियास्सर्वे जरासंधेन नो
 दिताः ॥ सृजंत इशरजालानि हृष्टा योद्धुं व्यवस्थिताः ७७ ते हयैः कांचनापीडैरथैश्चांबुदनादिभिः ॥ नादैश्चांबुदसंकाशैर्महामात्रप्रचोदितैः ७८ सतनुत्रा
 स्सनिस्त्रिंशस्सपतत्कायुधध्वजाः ॥ स्वारोपितधनुषं तस्स तूणीरास्स तोमराः ७९ स छत्रास्मादिनश्चैव चारुचामरवीजिताः ॥ रणे तोधिगतारे जुस्स्यंदन
 स्थामहीक्षितः ८० ते युद्धरागारथिनो व्यगाहंत युधां वराः ॥ गदाभिश्चैव गुर्वीभिः क्षेपणीयैश्च मुद्गरैः ८१ एतस्मिन्नंतरे तत्र देवानां नंदिवर्द्धनः ॥
 सुपर्णध्वजमास्थाय कृष्णस्तुरथमुत्तमम् ८२ समभ्ययाज्जरासंधं शरैर्विव्याध चाष्टभिः ॥ सारथिं चास्य विव्याध पंचभिर्निशितैश्शरैः ८३ जघानतुर
 गांश्चाजौ यतमानस्य वीर्यवान् ॥ तं कृच्छगतमाज्ञाय चित्रसेनो महारथः ८४ सेनानीः कैशिकश्चैव कृष्णं विविधतुः शरैः ॥ त्रिभिर्विव्याध संसक्तं बलदेवं
 च कैशिकः ८५ बलदेवो धनुश्चास्य भलेनाजौ द्विधा करोत् ॥ जवेनाभ्यर्दय च्चापितान रीञ्छरवृष्टिभिः ८६ बाहुभिर्बहुधा वीरान्समंतात्स्वर्णभूषणैः ॥
 तं चित्रसेनस्संरब्धो विव्याध नगभिश्शरैः ८७ कैशिकः पंचभिश्चापि जरासंधश्च सप्तभिः ॥ त्रिभिस्त्रिभिश्च नाराचैस्तान्निभेदजनार्दनः ८८ पंचभिः
 पंचभिश्चैव बलदेव शितैश्शरैः ॥ रथं चैव चास्य विच्छेद चित्रसेनस्य वीर्यवान् ८९ बलदेवो धनुश्चास्य भलेनाजौ द्विधा करोत् ॥ सच्छिन्नधन्वा विरथो गदामादा
 य वीर्यवान् ९० अभ्यधावत्सु संरब्धो जिघांसु मुशलायुधम् ॥ सिमृक्षतस्तु नाराचांश्चित्रसेनवधैः पिणः ॥ धनुश्चिच्छेद रामस्य जरासंधो महाबलः ९१ गद
 या च जघानाश्चान्क्रोवात्समगधेश्वरः ॥ रामं चाभ्यद्रवद्दीरो जरासंधो महाबलः ९२ आदाय मुशलं रामो जरासंधमुपाद्रवत् ॥ तयोस्तद्युद्धमभवत्परस्परवधै
 पिणोः ९३ चित्रसेनस्तु संसक्तं हृद्द्वारामेण मागधम् ॥ रथमन्यं समारुह्य जरासंधमवारयत् ९४ ततो बलेन महता गजानीकेन चाप्यथ ॥ उभयोरंतरे ताभ्यां
 संकुलं समपद्यत् ९५ ततस्सैन्येन महता जरासंधो भिसंवृतः ॥ रामकृष्णाग्रगान्भोजानासमादमहाबलः ९६ तत्र प्रक्षुभितस्येव सागरस्य महास्वनः ॥ प्रा
 दुर्बभूव तु मुलस्सेनयो रुभयो रपि ९७ वेगुभेरीमृदंगानां शंखानां च सहस्रशः ॥ उभयोस्सेनयो राजन् प्रादुरासीन् महास्वनः ९८ क्ष्वेडितास्फोटितोत्कुप्टैस्तु मु
 लस्सर्वतोऽभवत् ॥ उत्पपातरजश्चापि खुरनेमिसमुद्धतम् ९९ समुद्यतमहाशस्त्राः प्रगृहीतशरासनाः ॥ अन्योन्यमभिगर्जंत इशूरास्तत्रावतस्थिरे १००
 ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ इति हरिवंशोऽष्टाध्यायः ॥ ३५ ॥ ७ ॥ पट्टांशेऽथ जरासंधोर्द्ध्वयुद्धे पराजितः ॥ बलभद्रेण तं हित्वा पलायत
इतीर्यते ॥ १ ॥ ततो युद्धानीति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अहानिपंचेत्यादिसर्वसंख्यासंकलने सप्तविंशतिदिनानि युद्धमासीदित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अवेक्ष्य रुक्मिणीमित्यतो ज्ञायते इतः
रथेन स्मादिनश्चैव पतयश्च सहस्रशः ॥ गजाश्चातिबलास्तत्र समुत्पेतुस्समंततः १०१ सप्तत्रिपातस्तु मुलस्त्यक्त्वा प्राणानवर्तत ॥ वृष्णिभिस्सहयो
धानां जरासंधस्य दारुणः २ ततश्च निरनाष्टाष्टिर्बभूवुः पुराहुकः ॥ बलदेवं पुरस्कृत्य सैन्यस्यार्द्धेन दंशिताः ३ दक्षिणं वक्षमासेदुःशत्रुसैन्यस्य भारत ॥
पालितं चेदि राजेन जरासंधेन वा विभो ४ उदीच्यैश्च महावीर्यैश्च शल्यशाल्वादिभिर्नृपैः ॥ सृजंतश्च शरवर्षाणि समभित्यक्तजीविताः १०५ अवगाहः पृथुः कंक
शतद्युम्रो विदूरथः ॥ हृषीकेशं पुरस्कृत्य सैन्यस्यार्द्धेन दंशिताः ६ भीष्मकेणामिगुप्तश्च रुक्मिणा च महात्मना ॥ देवकेनापि राजेन्द्रतथामद्रेश्वरेण च ७
प्राच्यैश्च दक्षिणात्यैश्च मुसवीर्यवान्वितैः ॥ तेषां च युद्धमभवत्समभित्यक्तजीवितम् ॥ शक्त्युष्टिप्रासबाणौघान्सृजतामशनिस्वनान् ८ सात्याकिश्च
त्रकश्यामो युयुधानश्च वीर्यवान् ॥ राजाधिदेवो मृदुरश्च फल्गुश्च महारथः ९ सत्राजिच्च प्रसेनश्च बलेन महता वृताः ॥ व्यूहस्य पक्षं ते सर्वे प्रतीयुर्द्वि
षतां मृधे १० व्यूहस्यार्द्धे समासे दुर्मृदुरेणाभिरक्षितम् ॥ राजभिश्चापि बहुभिर्वेणुदारिमुखैस्सह १११ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व
णि मथुरोपरोधे युद्धवर्णनं नाम पंचविंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो युद्धानि वृष्णीनां बभूवुः सुमहांत्यथ ॥ मागधस्य महामात्रैर्नृपैश्चै
वानुयायिभिः १ रुक्मिणा वासुदेवस्य भीष्मकेणाहुकस्य च ॥ कथस्य वसुदेवेन कैशिकस्य तु बभ्रुणा २ गदेन चेदि राजस्य दंतवक्रस्य शंकुना ॥ तथान्यैर्
ष्णिवीराणां नृपाणां च महात्मनाम् ३ युद्धमासीद्वि सैन्यानां सैनिकैर्भरतर्षभ ॥ अहानिपंचैकंचषट्सप्ताष्टौ च दारुणम् ४ गजैर्गजाह्वैरश्वाः पदाताश्च पदा
तिभिः ॥ रथैरथाविमिश्राश्च योधा युयुधिरेनृप ५ जरासंधस्य नृपते रामेणासीत्समागमः ॥ महेंद्रस्येव वृत्रेण दारुणो रोमहर्षणः ६ अवेक्ष्य रुक्मिणीं
कृष्णो रुक्मिणं न व्यपोथयत् ॥ ज्वलनाकारं शुसंकाशानाशी विषविषोपमान् ७ वारयामास कृष्णो वैशरांस्तस्य तु शिक्षया ॥ इत्येष सुमहानासीद्वलौघानां परि
क्षयः ८ उभयोस्मेन यो राजन्मां प्रशोणितकर्दमः ॥ कबंधानि समुत्तस्थुस्सुबहूनि समंततः ९ तस्मिन्निमर्दे यो धानां संख्यावृत्तिकराणि च ॥ रथीरामो जरा
संधं शरैराशीविषोपमैः १० आवृण्वन्नभ्ययाद्दीरस्तं च राजा समागधः ॥ अभ्यवर्तत वेगेन स्यंदनं नाशुगामिना ११ अन्योन्यां विविधैरस्त्रैर्विध्वा विध्वा विनेद
तुः ॥ तौ क्षीयशस्त्रौ विरथौ हताश्चौ हतसारथी १२ गदे गृहीत्वा विक्रांतौ अन्योन्यमभिधावताम् ॥ कंपयंतौ भुवं वीरौ तावुद्यतगदावुभौ १३ ददर्शाते महात्मा
नौ गिरीश शिखराविव ॥ व्युपारमंतं युद्धानि पश्यतां तौ महाभुजौ ॥ संख्यावभिधावंतौ गदायुद्धेषु विश्रुतौ १४

पूर्वरुक्मिणीहरणमिति अगस्त्येन पञ्चादहम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ लक्षस्य वधे एककबंधसमुत्थानं अत्र तु संख्यायाः आवृत्तिः कबंधसंख्यैव कर्तुं न शक्या इत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ दिवंस्थानम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ आहतांजाजघ्नतुः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ असक्तंनिरनुकोशं प्रशांतमितिप्रा
 चः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ असौहिण्यमिति सासेनासौहिणीनामस्वाकाष्टैकद्विकैर्गजैः ॥ रथैरेतै २१८९० हयैस्त्रिभिः ६५६७० पंचवैश्च १०९४५० पदातिभि
 उभौतौपरमाचार्यौलोकेख्यातौमहाबलौ ॥ मत्ताविवगजौयुद्धेतावन्योन्यमयुध्यताम् ३५ ततोदेवास्सगंधर्वास्सिद्धाश्चसमहर्षयः ॥ समंततश्चाप्सरस
 स्समाजग्मुस्सहस्रशः ३६ तद्देवयक्षगंधर्वमहर्षिभिरलंकृतम् ॥ शुशुभेभ्यधिकंराजन्दिवंज्योतिर्गणैरिव ३७ अभिदुद्राकरामंतुजरासंधोमहाबलः ॥
 सव्यमंडलमाश्रित्यबलदेवस्तुदक्षिणम् ३८ प्रहरंतौततोम्योन्यंगदायुद्धविशारदौ ॥ दंताभ्यामिवमातंगौनादयंतौदिशोदश ३९ गदानिपातोरामस्य
 शुश्रुवेशनिनिःस्वनः ॥ जरासंधस्यचरणेपर्वतस्येवदीर्यतः २० नस्मकंपयतेरामंजरासंधकरच्युतां ॥ गदागदाभृतांश्रेष्ठंविंध्यंगिरिमिवानिलः २१ रा
 मस्यतुगदावेगंवीर्यात्समगधेश्वरः ॥ सेहेधैर्येणमहताशिक्षयाचव्यपोहयत् २२ एवंतौतत्रसंग्रामेविचरंतौमहाबलौ ॥ मंडलानिविचित्राणिविचैरतुररिंदम
 २३ व्यायच्छंतौचिरंकालंपरिश्रान्तौचतस्थतुः ॥ समाश्वस्यमुहूर्तंतुपुनरन्योन्यमाहताम् २४ एवंतौयोधमुख्यौतुसमंयुयुधतुश्चिरम् ॥ नचतौयुद्धवै
 मुख्यमुभावेप्रजग्मतुः २५ अथापश्यद्गदायुद्धेविशेषंनस्यवीर्यवान् ॥ रामःकुद्वोगदांत्यक्काजग्राहमुशलोत्तमम् २६ तमुद्यंतंतदादृष्ट्यामुसलंघोरदर्शन
 म् ॥ अमोघंबलदेवेनक्रुद्धेनतुमहारणे २७ ततौतरिक्षेवागासीत्सुस्वरालोकसाक्षिणी ॥ उवाचबलदेवंतंसमुद्यतहलायुधम् २८ नत्वयारामवध्योयमलंखे
 देनमागधे ॥ विदितोस्यमयामृत्युस्तस्मात्साधुव्युपारम ॥ अचिरेणैवकालेनप्राणांस्त्यक्ष्यतिमागधः २९ जरासंधस्तुतच्छ्रुत्वाविमनास्समपद्यत ॥
 नप्रजहेततस्तस्मैपुनरेवहलायुधः ३० तौव्युपारमतांयुद्धेवृष्णयस्तेचपार्थिवाः ॥ असक्तमभवद्युद्धंतेषामेवंसुदारुणम् ३१ दीर्घकालंमहाराजनिघ्नतामि
 तेरतरम् ॥ पराजितेत्वपक्रान्तेजरासंधेमहीपतौ ३२ अस्तंयातोदिनकरेनानुसमुस्तदानिशि ॥ समानीयस्वकंसैन्यंलब्धलक्ष्यामहाबलाः ३३ पुरींप्रवि
 विशुर्हृष्टाःकेशवेनाभिपालिताः ॥ त्वाच्च्युतान्यायुधान्येवंतान्येवांतर्दधुस्तदा ३४ जरासंधोपिनृपतिर्विमनास्स्वपुरीययौ ॥ राजानश्चानुगायेस्यस्व
 राष्ट्राण्येवतेययुः ३५ जरासंधंतुतेजित्वामोनेरेनैवानिर्जितम् ॥ वृष्णयःकुरुशार्दूलराजाह्यतिबलस्सवै ३६ दशचाष्टौचसंग्रामान्जरासंधस्ययादवाः ॥ ददुर्न
 चैनंसमरेहंतुंशेकुर्महाबलाः ३७ अक्षौहिण्यश्चतस्यासन्विंशतिश्चमहामते ॥ जरासंधस्यनृपतेस्तदर्थयास्समागताः ३८ अल्पत्वादभिभूतास्तुवृष्णयो
 भरतर्षभ ॥ बर्हिद्रथेनराजेंद्रराजभिस्साहितेनवै ३९ भयःकृत्वोद्यमंप्रायाद्यादवान्कृष्णपालितान् ॥ जित्वातुमागधंसंख्येजरासंधंमहीपतिम् ॥ विहरं
 तिस्मसुखिनोवृष्णिर्मिहामहारथाः ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिजरासंधापयाननंनामषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥
 रिति ॥ ३८ ॥ अभिभूताः पुनःपुनरावेष्टिताः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांपट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ॥

118811

सप्तत्रिंशत्स्वयाध्यायेसंबंधायाविकृष्टा॥सूर्यवंशाद्यदोर्विशमसंगोयावतारितः ॥ १ ॥ सलुण्णःसंगतःसखीभूतःइतरेषामित्यर्थात् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ पाठांतरेअष्टादशमं अष्टादशं ॥ ५ ॥ बैलक्ष्यात्सलुण्णात् ॥ ६ ॥ संन्यवर्ततपरावृत्तः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ श्रूयतांशृण्वतांपुरःप्राप्तकालोचितम् ॥ १० ॥ मेममाग्रे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ विश्व

वैशंपायन उवाच ॥ सकृष्णस्तत्र बलवाघ्नौ हि णेयेन संगतः ॥ मथुराया दवा कीर्णा पुरीता सुखमावसत् १ प्राप्त यौवन देहस्तु युक्तो राजश्रिया विभुः ॥ चचार
मथुरां प्रीतस्सवनाकरभूषणाम् २ कस्यचित्त्वथ कालस्य राजा राजगृहेश्वरः ॥ सस्मार निहतं कंसं जरासंधः प्रतापवान् ॥ युद्धाय योजितो भूयो दुहितृभ्यां महीप
तिः ३ दशसप्तचसंग्रामान् जरासंधस्य यादवाः ॥ ददुर्नचैनं समरे हंतुं शेकुर्महारथाः ४ ततो मागधराद् श्रीमान् श्वतुरंग बलान्वितः ॥ भूयोऽप्यष्टादशं कर्तुं संग्रामं
सस्मार भूत ५ वैलक्ष्यात् पुनरेवासौ राजा राजगृहेश्वरः ॥ जरासंधो बली श्रीमान्पाकशासनविक्रमः ६ ससाधनेन महता बृहद्रथसुतो बली ॥ कृष्णस्य वधम
न्विच्छन् भूयो वै संन्यवर्तत ७ तं श्रुत्वा सहितास्सर्वे निवृत्तं मगधेश्वरम् ॥ यादवामंत्रयामासुर्जरासंधभयार्दिताः ८ ततः प्राह महातेजा विकट्ठुर्नयकोविदः ॥
कृष्णं कमलपत्राक्षमुग्रसेनस्य गृण्वतः ९ श्रूयतां तात गोविंदकुलस्यास्य समुद्रवः ॥ श्रूयतामभिधास्यामि प्राप्तकालमहंततः ॥ युक्तं चेन्मन्यसे साधो करिष्य
सि वचो मम १० यादवस्यास्य वंशस्य समुद्रवमशेषतः ॥ यथा मे कथितः पूर्वव्यासेन विदितात्मना ११ आसीद्राजामनोर्वेशे श्रीमानि क्षत्राकुसंभवः ॥ हर्य
श्वइति विख्यातो महेंद्रसमविक्रमः १२ तस्यासीद्वयिता भार्यामघोर्दैत्यस्य वै सुता ॥ देवीमधुमतीनामयथेन्द्रस्य शची तथा १३ सा यौवनगुणोपेतारूपे
ष्वाप्रतिमाभुवि ॥ मनोरथकरी राज्ञः प्राणेश्योपि गरीयसी १४ दानवैर्द्रकुले जाता सुश्रोणी कामरूपिणी ॥ एकपत्नो व्रतधरा खेचरारोहिणी यथा १५ सा त
मिक्ष्वाकुशार्दूलं कामयामास कामिनी ॥ सकदा चित्ररश्मेशो भ्रात्रा ज्येष्ठेन माधव १६ राज्यान्निरस्तो विश्वस्तस्सोयोध्यां संपरित्यजत् ॥ सतदाल्पपरीवारः
प्रियया सहितो वने १७ रे मे स भेत्य कालज्ञः प्रोवाच कमलेश्वरः ॥ भ्रात्रा विनिष्कृतं राज्यात् प्रोवाच कमलेश्वरा १८ एह्यागच्छ नरश्रेष्ठ त्यज राज्यकृतां स्पृ
हाम् ॥ गच्छावस्सहितौ वीरमघोर्मम पितुर्गृहम् १९ रम्यं मधुवनं नाम कामपुष्पफलद्रुमम् ॥ सहितौ तत्र रंस्यावो यथादिविगतौ तथा २० पितुर्भेदयि
तस्त्वं हि मातुर्मम च पार्थिव ॥ मत्प्रियार्थं प्रियतमो भ्रातुश्च लवणस्य वै २१ रंस्यावस्तत्र सहितौ राज्यस्थाविव कामगौ ॥ तत्र गत्वानरश्रेष्ठ ह्यमराविव नंदने ॥
भद्रं ते विहरिष्य वो यथा देवपुरे तथा २२ तं त्यजाव महासज्ज भ्रातरं ते भिमानि नमः ॥ आवयोर्द्वेषिणं नित्यं मत्तं राज्यमदेन वै २३ धिगिमं महितं वासं भृत्यवच्च प
राश्रयम् ॥ गच्छावः सहितौ वीरपितुर्भेदवनांतिकम् २४ तस्य सम्यक्प्रवृत्तस्य पूर्वजं भ्रातरं प्रति ॥ कामार्तस्य नरेन्द्रस्य पत्न्यस्तद्गुरुचेवचः २५ ततो मधुपु
रं राजा हर्यश्वस्सज्जगाम च ॥ शार्यया सह कामिन्या कर्मपुरुषपुंगवः २६

स्तोत्रयेष्टे प्राप्तिरुद्धे पिश्रदावाग्रुषिस्तुतम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ सम्यक्प्रहृतस्येत्येत्यम्भुरपमबलेन प्राप्नुवर्धमनिष्ठतुहस्त्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

टी०प०२

अ० ३७

1188M

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ वायातमपीति यादवं यथातिपुत्रस्यवदोःसंबंधिनर्वंशंतेतववंशः सभेष्यतिप्रवेक्ष्यति अतएवसोमस्यवंशंअनुतेतववंशोमविष्यतिसूर्यवंशा
तस्युतोमविष्यतीत्यर्थः ननु इहैवकथावितोषदुःखदोषोक्तोक्तोक्तुःदेवभीठः देवभीठातशूरःशूराद्वसुदेवोवसुदेवात्कृष्णइतिवंशःप्राशुक्तःपुनःसूर्यवंशीयातहर्षश्चावदुर्गदोर्माधवोमाधवारस
त्वान्नसत्वतोभीमःभीमात्अंधकःअंधकाद्वैवतोरेवतादक्षस्तद्विष्वभस्तस्मात्तवसुसोःवसुदेवोवसुदेवात्कृष्णइति तत्कथंयदोःषष्ठस्यैवैकादशत्वंनचकल्पमेदाभिधायभिदंप्रकथंयपठित
त्वादेतिदुःसमाधेयोयंविरोधः सत्त्वं तथाप्ययमत्रसमाधिः वायातमपिवंशस्ते इत्येतस्मादेववचनात्एकएवयदुःगृहावृष्टांतरप्रवेशवत्योगबलेनसूर्यवंशोपिआविर्भूयसूर्यवंशंस्वपक्षे आनी
तवान्नयथाब्रह्मणांमानसःपुत्रोवसिष्ठः केनचिन्निमित्तेनपुनर्निश्रावरुणाभ्यामपिजन्मलेभे वसिष्ठत्वंजनजहो एवंयद्वैरक एवलीलावशात्कमेणदेहद्वयंवृत्तवन्नवावताद्वैयदूजातो ततश्चएक
एवयदुर्गदोर्माधवोःकर्ताएवंवसुदेवोपिशूरावसोश्चाविर्भवमेकएव कथियदोःपंचमःकथिदशमइतियथायोगज्ञेयं कृष्णस्तुवंशद्वयानुगताद्वसुदेवाज्जातएकएवसन्नवसोरापिपौत्रःशूरस्यचपौत्रः

मधुनादानवेद्रेणससासमुदन्नाहतः ॥ स्वागतं वत्सहर्षश्चप्रीतेस्मितवदर्शनात् २७ यदेतन्ममराज्यंवेसर्वमंधुवनंविना ॥ ददामितवराजेंद्रवासश्चप्रतिगृ
ह्यताम् २८ वनेस्मिँल्लवणश्चायंसहायस्तेभविष्यति ॥ अभित्रनिग्रहेचैवकर्णधारत्वमेष्यति २९ पालयैनंशुभंराष्ट्रंसमुद्रानूपभूषितम् ॥ गोसमृद्धंश्रियाजुष्टमा
भीरप्रायमानुषम् ३० अत्रतेवसतस्तातकुर्गंगिरिपुरंमहत ॥ भवितापार्थिवावासस्सुराष्ट्रंविषयोमहान् ३१ अनूपविषयश्चैवसमुद्रांतेनिरामयः ॥ आनर्तनाम
तेराष्ट्रंभविष्यत्वायतंमहत ३२ तद्भविष्यमहंमन्येकालयोगेनपार्थिव ॥ अध्यास्यतांयथाकालंपार्थिवंवृत्तमुत्तमम् ३३ यायातमपिवंशस्तेसमेष्यतिचया
दवम् ॥ अनुवंशंचवंशस्तेसोमस्यभविताकिल ३४ एषमेविभवस्तातवमेवंविषयोत्तमम् ॥ दत्त्वायास्यामितपसेसागरंलवणालयम् ३५ लवणेनसमा
युक्तस्त्वमिमंविषयोत्तमम् ॥ पालयस्वाखिलंतातस्वस्यवंशस्यवृद्धये ३६ बाढमित्येवहर्षश्चःप्रतिजग्राहतत्पुरम् ॥ सचदैत्यस्तपोवासंजगामवरुणालय
म् ३७ हर्षश्चमहातेजादिव्योगिरिस्तरोत्तमे ॥ निवेशयामासपुरंवासार्थममरोपमः ३८ आनर्तनामतद्राष्ट्रंसुराष्ट्रंगोधनायुतम् ॥ अचिरेणैवकाले
नसमृद्धंप्रत्यपद्यत ३९ अनूपविषयेचैववेलाक्तविभूषितम् ॥ विचित्रंक्षेत्रसस्याढ्यंप्राकारग्रामसंकुलम् ४०

वसुशूरयोरपिपितृभेदाब्रामभेदेभिस्क्रंदतनत्कुमारवद्वयत्तयैकयंज्ञेयं तेनपृथायाःपांडवमातुःशूरोत्पन्नत्वंवसूत्पन्नत्वंचसंगच्छते एवमन्यत्रापिवंशविरोधेपूह्यं यादवानांदेवतात्वेनएकस्याप्यु
भयसंबंधस्ययुगपत्संभवाच्चेतिदिक् अक्षमप्रसंगः नामरूपेअसंत्यज्ययदुर्हमेभतांभवत् ॥ स्वरूपेणवसुर्नामशूरोमृद्विश्वगर्भतः ॥ यदुद्युनद्याद्वैजातौवंशौवैबहुधावतौ ॥ द्विनाम्रिवसुदे
वात्पितृभ्यंचसंगताविति अतएवैकुंठस्थेद्वस्यसंभुनास्तूपमानस्यसंबोधनं वसूयवोवसुपतेवसूनामिति विष्णुहित्वागोपतिंशूरगोनामिति वसूनांवसुंश्रयानांश्रुगोत्रेभवानांवसु
पतेमुख्यस्वामित्रिति शूरेति शूरगोत्रत्वेनचपृथक्संबोधनद्वयंमंत्रवर्णःसूचयतितथाइंद्रवाक्यमपिअहंभुवंवसुनःपूर्वस्पतिरिति प्राश्रावयंशवसातुर्गंयदुमिति च स्वस्यहर्षश्चसंवतानजवसुसंब
धित्वंतुवसुमहचरितयातस्ययदुसंबधित्वंचदर्शयति एतेचमंत्रानाज्ञित्वाःसत्यायाःपाणिग्रहणप्रसंगेवाक्यंवाक्यं वसुनावसोःसुवंअभूवम् ॥ ३४ ॥ विमवोरुनोरथःतमेवाह तवम
मिति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ यायातं वंशमित्यत्र सूचितमर्थमिति तस्यैवमिति तस्य पुत्रकामतामालक्षययायातोयं यदुः स्वयमेव इयं स्वपुत्रो जज्ञे जातो योगबलत्परविताभिज्ञत्वाच्च ॥ ४४ ॥
॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ तनयाव्यया इति संधिरार्थः ॥ ६२ ॥ तन्ममेति यौवनाश्वस्ययाभगिनीसातत्कनिष्ठस्य हर्यश्व

शशासनृपतिः स्फीतं तद्राष्ट्रं राष्ट्रवर्द्धनः ॥ राजधर्मेण यशसा प्रजानां नंदिवर्द्धनः ४१ तस्य मन्त्रप्रचारेण हर्यश्वस्य महात्मनः ॥ व्यवर्द्धत तदक्षोभ्यं रा
ष्ट्रं राष्ट्रं गुणैर्युतम् ४२ सहिराजा स्थितो राज्ये राजवृत्तेन शोभितः ॥ प्राप्तः कुलोचितां लक्ष्मीं वृत्तेन वनयेन च ४३ तस्यैव च सुवृतस्य पुत्रकामस्य धीमतः ॥
मधुमत्यां सुतो जज्ञे यदुर्नाम महायशः ४४ सोवर्द्धत महातेजा यदुर्दुभिनिस्स्वनः ॥ राजलक्षणसंपन्नस्तपत्तैर्दुरतिक्रमः ४५ यदुर्नाम भवत्पुत्रो राजलक्षण
पूजितः ॥ यथास्य पूर्वजो राजा पूरुस्स सुमहायशः ४६ स एक एव तस्यासीत् पुत्रः परमशोभनः ॥ ऊर्जितः पृथिवीभर्ता हर्यश्वस्य महात्मनः ४७ दशवर्ष
सहस्राणि सकृत् त्वाराज्यमव्ययम् ॥ जगाम त्रिदिवं राजधर्मेणा प्रतिमो भुवि ४८ ततो यदुरदीनात्मा प्रजाभिस्त्वभ्यर्षिचत ॥ पितर्युपरतेश्रीमान् क्रमेणा
वर्द्धवोदितः ४९ शशास चेमां वसुधां प्रशांतभयतस्कराम् ॥ यदुरिंद्रप्रतीकाशो नृपो येनास्मया दवाः ५० सकदा चित्रपश्चके जलक्रीडां महोदधौ ॥ दारै
स्सहगुणोदारैस्स तारइव चंद्रमाः ५१ स तत्र सहस्राक्षि सस्ति तीर्षुस्सागरांभसि ॥ धूम्रवर्णेन नृपतिस्सर्पराजेन वीर्यवान् ५२ सोपकृष्य तवेगेन जले सर्पपुरं महत्
मणिस्तंभगृहद्वारं मुक्तादामविभूषितम् ५३ कीर्णशंखकुलैश्शुभ्रैरत्नराशिभिर्भूषितम् ॥ प्रवालांकुरपत्राढ्यैः पादपैरुपशोभितम् ५४ कीर्णपत्रगवयैर्वैस्समुद्रो
दरवासिभिः ॥ स्वर्णवर्णेन भास्वंतं स्वस्तिकेनैव चर्वसा ५५ स तं ददर्श राजेंद्रो विमले सागरांभसि ॥ पन्नगेन्द्रपुरंतो ये जमत्या मिव निर्मितम् ५६ स्वच्छं वैव पु
रंतत्र प्रविवेश नृपो यदुः ॥ अगाधंतो यदाकारं पूर्णसर्पवधूगणैः ५७ तस्य दत्तं मणिमयं जलजं परमासनम् ॥ स्वास्तीर्णपद्मपत्रैश्च रत्नसूत्रोत्तरच्छदम् ५८
तमासीनं नृपंतत्र परमेष्ठिनं गासने ॥ द्विजिह्वपतिरव्यग्रो धूम्रवर्णोऽभ्यभाषत ५९ पिता ते स्वर्गतिं प्राप्ता कृत्वा वंशमिमं महत् ॥ भवंतं ते जसा युक्तमुन्पाद्य वसु
धाधिपम् ६० यादवाना मयं वंशस्त्वन्नाम्रायदुपुंगव ॥ पित्रा ते मंगलार्थाय स्थापितः पार्थिवाकरः ६१ वंशे चास्मिन्तव विभो देवानां तनयाव्ययाः ॥ ऋषी
णामुरगाणां च उत्पत्स्यंते नृयोनिजाः ६२ तन्ममेमास्सुताः पंचकुमार्यो वृत्तसंमताः ॥ उत्पन्ना यौवनाश्वस्य भगिन्यां वृत्तसत्तम ६३ प्रतीच्छेमाः स्वधर्मेण प्राजाप
त्येन कर्मणा ॥ वरंचते प्रदास्यामि वरार्हस्त्वं मतो मम ६४ भौमाश्च कुराश्चैव भोजाश्चांधक्या दवाः ॥ दाशार्हा वृष्णयश्चेति ख्यातियास्यंति सप्तते ६५ स तस्मै
धूम्रवर्णो वैकन्याः कन्याव्रते स्थिताः ॥ जलपूर्णेन योगेन ददाविंद्रसमायवे ६६ वरंचास्मै ददौ प्रीतिस्स वै पन्नगपुंगवः ॥ श्रावयन्कन्यकास्सर्वा यथाक्रममदीनवत् ६७

स्यापि मणिनीलियदोऽसापि गृह्यसातदीयाकुमारी यदुः कथं परिभेत्तुं स भेतसापि दयस्यानिवृत्तेरितितयापि मातुलदुहितृपरिणयनसमवेन मणिनीलमपि वरलोमात्सर्पराजेन एतत्कारितं यदुना
स्यंतदोषावावाहपुन्यमिति संतव्यं यत्तन्मयपदस्य यौवनाश्वस्य इति कल्प्यम् ॥ ६८ ॥ स्पष्टार्थोऽध्यायशेषः प्रजापत्येन विवित्रा विवाहविधिना ॥ ६९ ॥ ७० ॥ जलपूर्णेन योगेन संकल्पेन ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

एतासुममसुतासुतेतवपंचसुताःउत्पत्स्यंतइत्यन्वयः ॥ ६८ ॥ अस्मत्समयवद्वाअस्मद्वरदानानुगृहीताः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ सयदुः ताः पत्नीः समाश्वास्यपितृगृहवियोगदुः
खमपनीय ॥ ७३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ अष्टत्रिंशोऽध्यायेनामकन्यामुपंचसु ॥ यदोःपंचामवपुत्रामाववप्रमुत्तानृपाः ॥ १ ॥
सतासुइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ तेजिताः मोत्साहिताः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ विंध्येतिविंध्यःयोत्तरतःऋक्षवतोदक्षिणतइत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ तत्रैव सहास्योपरिष्ठादेवपरतःपश्चि

एतासुतेसुताःपंचसुतांसुममानद ॥ उत्पत्स्यंतोपैतुस्तेजोमातुश्चैवसमाश्रिताः ६८ अस्मत्समयवद्वाश्वसलिलाभ्यंतरेचराः ॥ तत्रवंशेभविष्यंति
पार्थिवःऋषिरूपिणः ६९ सवरकन्यकश्चैवलब्ध्वायदुवरस्तदा ॥ उदतिष्ठतवेगेनसलिलाचंद्रमाइव ७० सपंचकन्यामध्यस्थोददृशेतत्रपार्थिवः ॥ पंच
तारेणसंयुक्तोनक्षत्रेणचंद्रमाः ७१ सतदंतःपुरंसर्वददर्शनृपसतमः ॥ वैवाहिकेनवेषेणदिव्यस्रगनुपलेपनः ७२ समाश्वास्यचताःसर्वास्सपत्नीःपावकोपमाः
॥ जमामस्वपुरंराजाप्रीत्यापरभयायुतः ७३ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिविक्रुवाक्यंनामसप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ॥ ॥ ७४ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ सतासुनागकन्यासुकालेनमहत्तानृपः ॥ जनयामासविक्रांतान्पंचपुत्रान्कुलोद्धहान् १ मुचुकुंदमहाबाहुंपद्मवर्णतथैवच ॥ माधवंसारसंच
वहरितंचैवपार्थिवम् २ एतान्पंचसुतात्राजापंचभूतोपमान्भुवि ॥ ईक्षमाणोनृपःप्रीतिंजगामातुलविक्रमः ३ तेप्राप्तवयसस्सर्वेस्थिताःपंचयथाद्रव्यः ॥ तेजि
तावलदर्पाभ्यामुचुःपितरमग्रतः ४ तावयुक्तास्स्मवयसावलेमहतिसंस्थिताः ॥ क्षिप्रमाज्ञमुमिच्छामःकिंकुर्मस्तवशासनात् ५ सताशृपतिशार्दूलशार्दूल
निववेगितान् ॥ प्रीत्यापरम्यामाहसुतान्वीर्यकुतूहलात् ६ विंध्यर्क्षवंतावभितोद्वेपुर्योपर्वताश्रये ॥ निवेशयतुयत्नेनमुचुकुंदस्सुतोमम ७ सहास्यचोपरिष्ठा
तुदक्षिणादिशमाश्रितः ॥ पद्मवर्णोपिमेपुत्रोनिवेशयतुमाचिरम् ८ तत्रैवपरतःऋतेदेशेचंपकभूपिते ॥ सारसोमेपुरंरम्यंनिवेशयतुपुत्रकः ९ हरितोयंम
हाबाहुस्सागरेहरितोदके ॥ द्वीपंपन्नगराजस्यसुतोमेपालयिष्यति १० माधवोमेमहाबाहुर्ज्येष्ठपुत्रश्चधर्मवित् ॥ यौवराज्येनसंयुक्तस्स्वपुरंपालयिष्यति ११
सर्वेनृपभ्रियंमाप्ताअभिषिक्तास्सचामराः ॥ पित्रानुशिष्टाश्चत्वारेलोकपालोपमानृपाः १२ स्वस्वंनिवेशनंसर्वेभेजिरेनृपसतमाः ॥ पुरस्थानानिरम्याणिभृग
यंतोयथाक्रमम् १३ मुचुकुंदश्चराजर्षिर्विंध्यमध्यमरोचयत् ॥ स्वस्थानंनर्मदातीरेदारुणोपलसंकटे १४ सचतंशोधयामासविविक्तंवचकारह ॥ सेतुंचैव
समंचक्रेपरिखाश्चामितोदकाः १५ स्थापयामासभागेषुदेवतायतनान्यपि ॥ रथ्यावीथीनृगांमार्गाश्चत्वरानिवनानिच १६ सतांपुरीधवनतीपुरुहूतपुरी
प्रभाम् ॥ नातिदीर्घेणकालेनचकारनृपसतमः १७ नामचास्याइशुभंचक्रेनिर्मितंस्वेनतेजसा ॥ तस्याःपुर्यानृपश्रेष्ठोदेवश्रेष्ठपराक्रमः १८

मायांदिशि ॥ ९ ॥ पन्नगराजस्यपृथ्वर्णारूयस्य ॥ १० ॥ स्वपुरं रैवताचलसमीपस्थं ॥ ११ ॥ १२ ॥ भृगयंतोजिज्ञासमानाः ॥ १३ ॥ दारुणोपलसंकटेविषमाइमदुर्गमे ॥ १४ ॥
॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

महाश्मसंघातवतीति माहिष्मतीपदस्यावयवाधौ दाशैतः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ राजामुक्तकुन्दः ॥ २३ ॥ २४ ॥ विषयस्येति भूभागस्थाल्पत्वेऽपि अतिनिविडतया तत्रैव कृ-
 त्स्यराष्ट्रस्य समोवेशंकृत्वा तस्यैव महातं वप्रं महाप्राकरोपमं चकारेत्यर्थः ॥ २५ ॥ प्राजापत्येन त्वष्टृसंबन्धिनः कर्मणा शिल्पेन ॥ २६ ॥ क्रौंचपुरं वेणायाः दक्षिणे माने ॥ २७ ॥ २८ ॥
 २९ ॥ दाशाधीवराः ॥ ३० ॥ संचिन्वन्ति राशीन् कुर्वन्ति बुक्ताः सावधानाः जातरूपं दीप्तिमत् ॥ ३१ ॥ प्राचिन्वन्तो न्वेषयन्तः नौभिः महानौकाभिः संयानगामिनः क्षुद्रनौकागा-
 महाश्मसंघातवती किं शर्वतमुपाश्रिता ॥ माहिष्मतीनामपुरी प्रकाशमुपयास्यति १९ उभयोर्विध्ययोः पादेन गयोस्तां महापुरीम् ॥ मध्येनैवेशयामास
 श्रिया परमया वृताम् २० पुरिकानामधर्मात्मापुरी देवपुरी प्रभाम् ॥ उद्यानशतसंवाधांसमृद्धापणचत्वराम् २१ ऋक्षवंतं समभितस्तीरे तत्रानिरामये ॥
 निर्मिता सापुरी राज्ञा पुरिकानामनामसः २२ सते द्वे विपुले पुर्यौ देवभोग्योपभेशुभे ॥ पालयामास धर्मात्मारजाधर्मेऽवस्थितः २३ पद्मवर्णोऽपि राजर्षिस्सह
 पृष्ठे पुरोत्तमम् ॥ चक्ररन्ध्रावेणायास्तीरे तल्लताकुले २४ विषयस्याल्पतां ज्ञात्वा संपूर्णं राष्ट्रमेव च ॥ निवेशयामास नृपस्स वप्रप्रायमुत्तमम् २५ प-
 द्मावतं जनपदं करवीरं च तत्पुरम् ॥ निर्मितं पद्मवर्णेन प्राजापत्येन कर्मणा २६ सारसेनापि विहितं रम्यं क्रौंचपुरं महम् ॥ चंपकाशोकवहुलं विपुलं
 ताम्रमृत्तिकम् २७ वनवासीति विख्यातः स्फीतो जनपदो महान् ॥ पुरस्य तस्य तु श्रीमान्द्रुमैस्सार्वर्तुर्नैर्द्वृतः २८ हरितोऽपि समुद्रस्य द्वीपं समभिपालयत् ॥
 रत्नसंचयसंपूर्णं नारीजनमनोहरम् २९ तस्य दाशा जले मग्नानां महानामविश्रुताः ॥ ये हरन्ति सदा शंखान्समुद्रोदरचारिणः ३० तस्यापरे दाशजनाः
 प्रवालजनसंभवाश्च ॥ संचिन्वन्ति सदा युक्ता जातरूपं च मौक्तिकम् ३१ जलजानि चरत्त्वानि निषादास्तस्य मानवाः ॥ प्राचिन्वन्तो न्वेषयन्तः नौभिः संयान-
 गामिनः ३२ मत्स्यमांसेन ते सर्वे वर्तन्ते स्म सदानराः ॥ गृह्णन्तस्म सर्वरत्नानि रत्नद्वीपानि वामिनः ३३ तैस्संयानमैर्द्रव्यैर्विजोदूरगामिनः ॥ हरितं तर्पयन्त्येकं य-
 थैव धनदंतथा ३४ एवमिक्ष्वाकुवंशात्तु यदुवंशो विनिस्तृतः ॥ चतुर्द्धायदुपुत्रैस्तु चतुर्भिर्भिद्यते पुनः ३५ स यदुर्माधवे राज्यं विमृज्य यदुपुंगवे ॥ त्रिविष्टपंगतो
 राजा देहं त्यक्त्वा महीतले ३६ बभूव माधवसुतस्स त्वतो नाम वीर्यवान् ॥ सत्त्ववृत्तिर्गुणोपेतो राजाराजगुणे स्थितः ३७ स त्वतस्य सुतो राजा भीमो नाम म-
 हानभूत् ॥ येन भैमास्सु संवृत्तसाल्वतास्समृताः ३८ राज्यं स्थिते नृपे तस्मिन्नामे राज्यं प्रशासति ॥ शत्रुघ्नो लवणं हत्वा चिच्छेद समधोर्वनम् ३९ तस्मिन्मधु-
 वने स्थाने पुरीं च मथुराभिमां ॥ निवेशयामास विभुस्सुमित्रानंदवर्द्धनः ४० पर्यये चैव रामस्य भरतस्य तथैव च ॥ सुमित्रासुतयोश्चैव स्थानं प्राप्तं च वैष्णवम् ४१
 भीमनेयं पुरीति न राज्यसंबंधकारणात् ॥ स्ववेशे स्थापिता पूर्वस्वयमध्यासिता तथा ४२

मिनः क्षुद्रनौकावलेनालोड्य एकत्र महानौकायां प्रविपन्तीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ यदुवंशं स्य द्विशास्त्वमुपसंहरति एवमिति चतुर्वेति माधवस्य मुख्यस्तंभरूपत्वात् ।
 शास्त्राक्षरेणैव चतुर्धा त्वं शस्येत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तस्मिन्भीमे ॥ ३९ ॥ ४० ॥ पर्यये अवतारोपरमे सति भीमेन वैष्णवं स्थानं मथुरारूपं प्राप्तमित्युत्तरसहि-
 तस्यान्वयः ॥ ४१ ॥ राज्यसंबंधकारणात् मधोः पुत्रे लवणेन दंष्ट्रदौहित्राराज्यं प्रापिनो भवन्तीति शास्त्रीयसंबंधात्तदौहित्रजत्वाच्च भीमस्येत्यर्थः ॥ ४२ ॥

राज्यअयोध्यायामिविशेषः ॥ ४३ ॥ रवताग्रेवतोरैवताद्विश्वगर्भइत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ वसोरिति वसोः गुरापरमात्रः सुतो वसुदेवोभवत् ततो
 वसुदेवोभवत् ततो वसुदेवादनंतरं सबसुर्देवदारिके जनयामास ते च पृथाश्रुतश्रुतवाख्ये कुंतिविषये कुंतिभोजस्य राज्ञो विषये गोचरे दुहितृत्वेन दत्तत्वात् तदधीने इति यावत् ॥ ५० ॥ ५१ ॥
 ॥ ५२ ॥ प्रनष्टे अभिपूते ॥ ५३ ॥ पौरमात्रेण पुरवासिलोकसाम्ये मत्वांजरासंधाद्गूहयितुं वयं क्षमान एतच्च सर्वज्ञत्वाद्भवानेव वेदेत्याह ॥ देवेति भावयतीति भावनः ज्ञाता ॥ ५४ ॥
 ततः कुशे स्थिते राज्ये लवे तु युवराजानि ॥ अंधको नाम भोमस्य सुतो राज्यमकारयत् ४३ अंधकस्य सुतो जज्ञे रैवतो नाम पार्थिवः ॥ ऋक्षोऽपि रैवताज्जज्ञे रम्ये
 पर्वतमूर्द्धानि ४४ ततो रैवत उत्पन्नः पर्वतस्सागरांतिके ॥ नाम्नारैवतको नाम भूमौ भूमिधरस्स्मृतः ४५ रैवतस्यात्मजो राजा विश्वगर्भो महायशः ॥ वभू
 वपृथिवीपालः पृथिव्यां प्रथितः प्रभुः ४६ तस्यतिमृषु भार्या सुदिव्यरूपा सुकेशव ॥ चत्वारो जज्ञिरे पुत्रा लोकपालोपमा इशुभाः ४७ वसुर्वभुस्सुषेणश्च प्रभाश्च
 श्वैव वीर्यवान् ॥ यदुप्रवीराः प्रख्याता लोकपाला इवापरे ४८ तैरयं यादवो वंशः पार्थिवैर्वहुलीकृतः ॥ यैस्साकं कृष्णलोके स्मिन् प्रजावंतः प्रजेश्वराः ४९
 वसोस्तु कुंतिविषये वसुदेवस्सुतो विभुः ॥ ततस्स जनयामास सुप्रभेदे च दारिके ५० कुंती च पांडोर्महिषी देवतामिव भूचरीम् ॥ भार्या च दमघोषस्य चेदिरा
 जस्य सुप्रभाम् ५१ एष ते स्वस्य वंशस्य प्रभवस्स प्रकीर्तितः ॥ श्रुतो मया पुरा कृष्णकृष्णद्वैपायनांतिकात् ५२ त्वं त्विदानीं प्रनष्टे स्मिन् वंशे वंशभृतां वर ॥
 स्वयं मूरिवसंप्राप्तो भवायास्मज्जगद्यच ५३ न तु त्वां पौरमात्रेण शक्ता गूहयितुं वयम् ॥ देवगुह्येष्वपि भवान्त्सर्वज्ञस्सर्वभावनः ५४ शक्तश्चापि जरासंधं नृपं
 योधयितुं विभो ॥ त्वद्विवशगास्सर्वे वयं योधवतो स्थिताः ५५ जरासंधस्तु बलवान्नृपाणां मूर्ध्नि तिष्ठति ॥ अप्रमेयबलश्चैव वयं च कृशसाधनाः ५६ न चे
 यमेकाहमपि पुरीरोधं सहिष्यति ॥ कृशभर्त्ते धनक्षामा दुर्गैरपरिवेष्टिता ५७ असंस्कृतां तु परिखाद्धारयंत्रविवर्जिता ॥ वप्रप्राकारनिचया कर्तव्या बहुविस्त
 रा ५८ संस्कृता व्याघ्रागारा योक्तव्या चेष्टिकाचयैः ॥ कंसस्य बलभोग्यत्वात्नातिगुप्ता पुराजनैः ५९ सद्यो निपतिते कंसे राज्ये स्माकं न बोदये ॥ पुरीप्रत्य
 ग्ररोधे वनरोधं विसहिष्यति ६० बलं संमर्दभग्नं च कृष्यमाणं परेण ह ॥ असंशयमिदं राष्ट्रं जनैस्सह विनश्यति ६१ यादवानां विरोधेन योजितं राज्यं कामुकैः
 ते सर्वे द्वैधमिच्छंति यत्क्षमंतं द्विधीयताम् ६२ वंचनीया भविष्यामो नृपाणां नृपकारणात् ॥ जरासंधभयार्तानां द्रवतां राज्यसंभ्रमे ६३ आर्ता वक्ष्यंति नः
 सर्वे रुध्यमानाः पुरेजनाः ॥ यादवानां विरोधेन विनष्टाः स्मेतिकेशव ६४ एतन्मम मतं कृष्ण विस्त्रं भात्समुदाहृतम् ॥ त्वं तु विज्ञापितः पूर्वं न पुनस्संप्रबोधितः
 ६५ यदत्र वक्ष्यं कृष्ण तच्चैव संविधयितात् ॥ त्वमस्य नेता सैन्यस्य वयं त्वच्छासने स्थिताः ॥ त्वन्मूलश्च विरोधो यं रक्षास्मानात्मना सह ६६ ॥ इति श्रीम
 हाभारते खिले पुरीरोधे विष्णुपर्वणि विक्कुवाक्यं नाम अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥

५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ अद्यं प्रतीतिप्रत्यग्रं राजभगार्थरोधोयस्याः सेव यथाहि कर्षकग्रामं करार्थे राजभटा अरुंधंतितद्वत् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ कामुकैरस्माभिः ॥ ६२ ॥
 ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायामष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॐ ॥

वर्कमन्त्रारिणीयजरासंधमवाधुतिः ॥ उच्यते जामदग्नयेमसंगतीरावकुण्डयोः ॥ १ ॥ विक्रोरिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ हेतुतः मन्त्रिमित्तैर्वैरमिति हेतुतः क्रमतः शत्रोः पराक्रमतो न्याय
तः मन्त्रिमित्तैर्वैरतस्वैवपरिहरिणारिष्टांति कर्तव्येति युक्तैः शास्त्रतः अशक्तस्यापसरणानुज्ञावशात् देवं भाविकार्यं अनुमयताम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ तत्र क्रमतः शत्रुतइत्येतौ हेतून् व्याचष्टे बलिनइ
ति बलिनइति मन्त्रे ॥ ८ ॥ इतरयोर्देवो रुद्रमाह अहमित्यादिना ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अनुसारां पृष्ठतो धावनम् ॥ १२ ॥ राजा जरासंधः प्रयतिष्यति वेगेनागमिष्यति ॥ १३ ॥ १४ ॥

वैरापायन उवाच ॥ विक्रोस्तु वचः श्रुत्वा वसुदेवो महायज्ञाः ॥ परितुष्टेन मनसा वचनं चेदमब्रवीत् १ राजा पादुप्यवक्तवैराजामंत्रार्थं तत्त्ववित् ॥ स तत्त्वं
सहितं चैव रुष्णोक्तं किल धीमता २ भाषिताराजधर्माश्च सत्याश्च जगत्तौहिताः ॥ विक्रुणाय दुश्श्रेष्ठयद्वितं तद्विधीयताम् ३ एतच्छ्रुत्वा पितुर्भावं विव्रिही
श्च महात्मनः ॥ विक्रोस्तद्वचस्तथ्यं निशम्य यदुपुंगवः ॥ वाक्यमुत्तममेकाद्यो बभाषे पुरुषोत्तमः ४ ब्रुवतां वदन्तु तं वाक्यं हेतुतः क्रमतस्तथा ॥ न्यायतइशा
स्त्रतश्चैव देवैश्चानुपश्यताम् ५ श्रूयतामुत्तरं वाक्यं श्रुत्वा च परिगृह्यताम् ॥ नयेन व्यवहर्तव्यं पार्थिवेन यथाक्रमम् ॥ ६ सार्धं च त्रिग्रहं चैव यानमासनमेव च
॥ द्वैर्घाभावं संश्रयं च पादुप्यं चितयेत्सदा ७ बलिनस्तं मिहृष्टेषु मस्थेयं पंडितेन वै ॥ अपक्रमेद्विकालं जस्समर्थो युद्धमुद्धहेत् ८ अरंतावत्सहर्षेण मुहूर्तौ स्मि
न्प्रकाशिते ॥ जीवितार्थं न विध्यामिशक्तेमानप्यशक्तवत् ९ ततस्तस्मात्पुनस्तं महार्यं आहमक्षरं ॥ आत्मद्वितीयं शोधयंतं प्रवेक्ष्य दक्षिणापथं १० करवी
रपुरं चैव रम्यं कौचपुरं तथा ॥ द्रक्ष्यावस्तमसहितौ गोमंतं च नमोत्तमम् ११ आवयीर्गमनं श्रुत्वा जितकृशी स पार्थिवः ॥ अग्राविरुह्य पुरीं दर्पादनुसारं करिष्यति
१२ ततस्तस्मात्पुनरेव स जायति च मानुसः ॥ आवयीर्गमनं चैव नृपतिः प्रयतिष्यति १३ सुषामइत्येव सीयात्रा भविष्यति कुलस्य वै ॥ वीरणासथ पुर्वाश्च देश
स्य च सुखावहा १४ न च शत्रोः परिग्रहाराजानो विजिगीषवः ॥ परराष्ट्रेषु मृष्यंति पृथेशत्रोः क्षयं विना १५ एवमुक्त्वा तु कौवीरौ रुष्णसंकुर्वन् पादुमी ॥ प्रपे
दद्वरसंभ्रांतौ दक्षिणी दक्षिणापथम् १६ तौ तुराष्ट्राणि शतशश्चरंतौ कामरूपिणौ ॥ दक्षिणां दिशमास्थावचेरतुर्मागौ सुखम् १७ सहापृष्टे पुरम्यैषु मीदमा
नावृमीतथा ॥ दक्षिणापथगौ वीरावध्वानं संप्रपेदतुः १८ तौ च स्वल्पेन कालेन सह्याचलं विभूषितम् ॥ करवीरपुरं प्राप्तास्त्वर्वंशेन विभूषितम् १९ तौ तत्र ग
जावेपायानद्यास्तीरां तमाश्रितम् ॥ आसेदतुः प्ररोहाढ्यं न्यग्रोधं तरुपुंगवम् २० अधस्तात्तस्य वृक्षस्य मुनिं दीप्ततपोधनम् ॥ अंसावसक्तपरशुं जटाव
ल्कलधारिणम् २१ गौरमग्निशिखाकारं तेजसाभास्करोपमम् ॥ क्षत्रांतु क्रमक्षोभ्यं वपुष्मंतं मिवाण्वयम् २२ न्यस्तसंकुचितं धानं काले द्रुतं द्रुतं शनम् ॥
किं तं त्रिषु पांशोभिराद्यं देवगुरुं यथा २३

अथोभयं व्याप्य परिगृह्यत्पुनरेव दक्षिणापथं गच्छन्तौ वीरावध्वानं न्यग्रोधं तरुपुंगवम् २० अधस्तात्तस्य वृक्षस्य मुनिं दीप्ततपोधनम् ॥ अंसावसक्तपरशुं जटावल्कलधारिणम् २१ गौरमग्निशिखाकारं तेजसाभास्करोपमम् ॥ क्षत्रांतु क्रमक्षोभ्यं वपुष्मंतं मिवाण्वयम् २२ न्यस्तसंकुचितं धानं काले द्रुतं द्रुतं शनम् ॥ २३ ॥

दीपार्चनद्वारा दीपदीपक वाचासीकृत्य होहकवेति सवातः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ सविष्णोस्तुत्यान्ते ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ समुद्रात्कर्मिषुमातमात्रं प्राप्यतत्र मृगं स्कन्दमनमरं कुरु ॥
याः शिरोःकाव्यममराकाव्य ॥ ३९ ॥ धनुश्चतुर्हस्तं इषुर्विहस्तः ॥ ४० ॥ अपरांते पश्चिमसमुद्रतीरे ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

सवत्सविभुक्तो धेतोमिषुक्तमदोहनाम् ॥ क्षीरारणिकर्षमाणमहेन्द्रगिरिगोचरम् २४ ददृशतुस्तौ सहितावपरिश्वांतमव्ययम् ॥ भार्गवराममासीन्मंदस्वर्थ
यथाविष् २५ न्यायसस्तीतुर्तद्व्यापादमूलेकतासनी ॥ वसुदेवसुतौ वीरौ सविष्ण्याविवपावकौ २६ कृष्णस्तमृषिशाहूलमुवाच वदतांवरः ॥ शुद्ध
मधुरयावाचालोकतृतातक्वेविदः २७ भगवन्जामदग्रित्वामवगच्छामि भार्गवम् ॥ रामं मुनीनामृषभं क्षत्रियाणां कुलांतकम् २८ त्वया सावकवेगेन क्षिप्ते
धर्मवसागरः ॥ इषुपातेन नगरं कृतशूर्पारकं त्वया २९ धनुष्यं च शतायामभिषुपं च शतोच्छ्रयम् ॥ सहस्य च निकुंजेषु स्फूर्तिं लो जमपदो महान् ३० अति
कर्म्योदधेर्वेलामपरांते निवेशितः ॥ त्वया तत्कार्तवीर्यस्य सहस्रभुजकाननम् ३१ छिन्नं परशुनैकेन स्मरतानि धनं पितुः ॥ इयमद्यपि रुधिरैः क्षत्रियाम्नां
तद्विषाम् ३२ स्निग्धैस्त्वत्परशुत्सृष्टैरकपंककसुंदरा ॥ रैणुकेयं विजानेत्वां क्षितौ क्षितिपरोषणम् ३३ परशु प्रग्रीहयुक्तं यथैवेहरणं तथा ॥ सद्विष्णुस्त्व
या विप्रकंचिदर्थमुपश्रुतम् ३४ उत्तरं च श्रुतार्थेन प्रत्युक्तमविशंकया ॥ आवर्षामं शुरारामय मुनातीरशोभिनी ३५ वाङ्मौ स्वो मुनिश्चेष्टयद्रिसे क्षुतिमामसीत्
वसुदेवो वदुःश्रेष्ठः पितानीदृष्टवत् ३६ जन्मप्रभृति चैवावां जेष्ठेव नियोजितौ ॥ तौ स्वः संसभवात्तत्र शंकेतौ परिचर्द्धितौ ३७ वयं श्रुतमं मासीमधुरायां
प्रवेशितौ ॥ तावावां व्युत्थितं हत्वा समाजेकं समोजसा ३८ पितरं तस्य तत्रैव स्थापयित्वा जनेश्वरम् ॥ स्वमेव कर्मचार्यं मवां व्यापारकारकौ ३९ अथाप्र
योः पुरं रोहं प्रसंघो व्यवस्थितः ॥ संग्रामान्तु बहून्कृत्वा लब्धलक्षावपि स्वयम् ४० ततस्त्वपु रक्षार्थं प्रजानां च घृतमवत ॥ अकृतार्थं विनयौ मीकर्तव्यव
लसाधनौ ४१ अरथोपतिनीयुद्धे निस्तनुत्रौ निरायुधौ ॥ जरासंधोद्यमभयात्पुराह्वयि विवनिस्मृतौ ४२ सुवभावा मनुप्राप्तौ मुनिश्चेष्टतवां तिकम् ॥ अत्र योर्ध
त्रमात्रेण कर्तुं मर्हसि सत्किं गाम् ४३ श्रुत्वैतद्गार्ग्यो रामस्तयोर्शक्यमनिन्दितम् ॥ रैणुकेयः प्रतिवचो धर्मसंहितमब्रवीत् ४४ अपरांतादहं कृष्णसंप्रतीहामतः
प्रभो ॥ युक्त्वा त्रिनाशिष्यैर्धुवयोर्मंत्रकारणात् ४५ विदितेभिर्ब्रजेवासु तव पद्मनिभेक्षण ॥ दानवानां वधश्चापि कंसस्या विदुरात्मनः ४६ त्रिभुवंच जरासंधे विदि
त्वापुरुषोत्तम ॥ तव सभात्कस्येह संप्राप्तोऽस्मि वरानन ४७ जानेत्वां कृष्णगीतारं जमतः प्रभुमव्ययम् ॥ देवकार्यार्थं सिद्धचर्चमबालं बालतांगतम् ४८ न स्वया
विदितं किंचिन्निषुलोकेषु विद्यते ॥ तथापि भक्तिमात्रेण भूगुणद्वयाभितेव चः ४९ पूर्वजैस्तव गोविंदं पूर्वं पुरविदं कृतम् ॥ करवीरपुरं नाम राष्ट्रं वैवनिवेशितम् ५०

कर्तव्यं वाच्यं च तं नैव वाच्यं न विदितं चोक्तौ ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ द्वेषानुशायायिना द्वेषमेवापुशोतेऽनुरुध्यते न तु धर्मतेन ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ विषयांते देशसीमि निवासायरात्रिवासाय ॥ ५६ ॥ प्ररुहं उपगिरिम् ॥ ५७ ॥
 ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ आस्यतः श्रममाणान् वानप्रस्थानितियावत् ॥ ६१ ॥ वनमेव वास्यं वासाहं यस्य स वनवास्यः स च सौजनश्च तस्याधिपतिः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥
 पुरोस्मिन्नृपतिः कृष्णवासुदेवो महायशः ॥ शृगाल इति विख्यातो नित्यं परमकोपनः ५१ नृपेण तेन गोविंदतव वंशभवानृपाः ॥ दायादानिहतास्सर्वे वी
 रद्वेषानुशायायिना ५२ अहंकारपरो नित्यमजितात्मा ते मत्सरी ॥ राज्यैश्वर्यमदा विष्टः पुत्रेष्वपि च दारुणः ५३ तत्रेह भवतस्स्थानं रोचते मे नरोत्तम ॥ करवी
 रपुरे घोरे नित्यं पार्थिव दूषिते ५४ श्रूयतां कथयिष्यामि यत्रोभौ शत्रुबाधनौ ॥ जरासंधं बलोदग्रं भवंतौ योधयिष्यतः ५५ तीर्त्वा विणामि मां पुण्यां नदीमद्यै
 व्वाहुभिः ॥ विषयांते निवासाय गिरिं गच्छाम दुर्गमम् ५६ रम्यं यज्ञगिरिं नाम स ह्यस्य प्ररुहं गिरिम् ॥ निवासं मांसभक्षणां चौराणां घोरकर्मणाम् ५७
 नानादुपलतायुक्तं चित्रं पुष्पितपादपम् ॥ प्रोष्येत त्रानेशामेकां खट्वांगां नाम निम्नगाम् ५८ भद्रं ते संतरिष्यामो निकषोपलभूषणम् ॥ गंगाप्रपातप्रतिमां
 भ्रष्टां च महतो गिरिः ५९ तस्याः प्रपातं द्रक्ष्यामस्तापसारण्यभूषणम् ॥ उपभुज्यस्विमान् कामान् गत्वा तान् धरणीधरात् ६० द्रक्ष्यामस्तत्र तान् चिप्राञ्छाम्यतौ वै
 तपोधनात् ॥ रम्यं क्रौंचपुरं नाम गमिष्यामः पुरोत्तमम् ६१ वंशजस्तत्र ते राजा कृष्णधर्म रतस्सदा ॥ महाकपिरिति ख्यातो वनवास्य जनाधिपः ६२ तमदृष्ट्वे
 वराजानं निवासाय गते हनि ॥ तीर्थमान इह नाम तत्र स्थास्याम संगताः ६३ ततश्च्युता गमिष्यामस्स ह्यस्य विवरे गिरिम् ॥ मोमं तमिति विख्यातं नैकशृंगवि
 भूषितम् ॥ ६४ स्वगतैरुमहाशृंगं दुरारोहं खगैरपि ॥ विश्रामभूतं देशानां ज्योतिर्भिरभिसंवृतम् ६५ सोपानभूतं स्वर्गस्य गगनाद्रिमिवोच्छ्रितम् ॥ तं विमा
 नावनरणं गिरिमेरुमिवापरम् ६६ तस्योत्तमे महाशृंगे भास्वंतौ देवरूपिणौ ॥ उदयास्तमये सूर्यसोमं च ज्योतिषां पतिम् ६७ ऊर्ध्वमंतं समुद्रं च अपारद्वीपभू
 षणम् ॥ प्रेक्ष्यमाणौ सुखं तत्र नगाग्रैर्विचरिष्यथः ६८ शृंगस्थौ तस्य शैलस्य गोमंतस्य वने चरौ ॥ दुर्गयुद्धेन धावंतौ जरासंधं विजेष्यथः ६९ तत्र शैलगतौ
 दृष्ट्वा भवंतौ युद्धदुर्मदौ ॥ अशक्तश्शैल युद्धे वै जरासंधो भविष्यति ७० भवद्भ्यामपि युद्धे तत्र तत्र दारुणे ॥ आयुधैस्सह संयोगं पश्यामि न चिरादिव ७१ संग्रामश्च
 महान् कृष्णनिर्दिष्टस्तत्र देवतैः ॥ यदूनां पार्थिवानां च मांसशोणितकर्दमः ७२ तत्र चक्रं शूलं चैव गदां क्रौमोदकीं तथा ॥ सौनंदं मुशलं चैव वैष्णवान्यायुधानि च ७३
 दर्शयिष्यति संग्रामे यास्यंति च महाक्षिताम् ॥ रुधिरं कालयुक्तानां पुष्पि कालसंनिभैः ७४ सचक्रमुशलौ नाम संग्रामः कृष्णविश्रुतः ॥ दैवतैरिह निर्दिष्टः काल
 स्यादेश संज्ञितः ७५ तत्र ते कृष्णसंग्राने सुव्यक्तं वैष्णवं वपुः ॥ द्रक्ष्यंति रिपवः सर्वे सुगन्धसुरभावन ७६ तां भजस्व गदां कृष्णचक्रं च चिरविस्मृतम् ॥ भज
 स्वस्वेन रूपेण सुराणां विजयाय वै ७७

॥ ५५ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ दर्शयिष्यंति प्रकटीय विष्यति ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ भजस्व लभस्व ॥ ७७ ॥

॥ ७८ ॥ ७९ ॥ व्यूहाणां शिबुसैन्यानाम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायामेकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ७ ॥
चत्वारिंशतमेऽध्याये वर्ण्यते रामकृष्णयोः ॥ गोमंतारोहणं तस्मात्प्रत्यावृत्तिर्द्विजन्मनः १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अध्वविधिना मानुषगत्या ॥ ४ ॥ विद्वैः मयूरैः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

बलश्चापं हलं घोरे मुशलं चारिर्मर्दनम् ॥ वधाय सुरशत्रूणां भजता लोकभावनः ७८ एष ते प्रथमः कृष्णसंग्रामो भुवि पार्थिवैः ॥ पृथिव्यर्थे समारुपातो भारव
तरणे सुरैः ७९ अयुधावाप्तिरत्रैव वपुषो वैष्णवस्य च ॥ लक्ष्म्याश्च तेजसश्चैव व्यूहानां च विदारणम् ८० अतः प्रभृति संग्रामो घोरण्यां शस्त्रमूर्च्छितः ॥ भविष्य
ति महाकृष्णभारतं नाम वैशसम् ८१ तद्गच्छ कृष्णशैलेन्द्रं गोमंतं च न गोतमम् ॥ जरासंधमृधे चापि विजयस्त्वामुपस्थितः ८२ इदं चैवामृतप्रख्यं होमधेनोः
पयोमृतम् ॥ पीत्वा गच्छ तभद्रं वो मया दिष्टेन कर्मणा ८३ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि रामवाक्यं नाम एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तत्तु धेन्वाः पयः पीत्वा बलदर्पसमन्वितौ ॥ ततस्तौ रामसहितौ प्रस्थितौ यदुपुंगवौ १ गोमंतं पर्वतं द्रष्टुं मत्तनागैर्द्रुगामिनौ
जामदग्न्यप्रदिष्टेन मार्गेण वदतां वरौ २ जामदग्न्यतृतीयस्ते त्रयस्त्रय इवाग्रयः ॥ शोभयति स्म पंथानं त्रिदिवं त्रिदशा इव ३ ते चाध्वविधिना सर्वततो वैदिवस
क्रमात् ॥ गोमंतमचलं प्राप्तामंदरं त्रिदशा इव ४ लताचारुविचित्रं च नानाद्रुमाभिभूषितम् ॥ नानागुरुपि नद्वांगं चित्रं चित्रैर्मनोहरैः ५ द्विरेफगणसंकीर्णं शिला
संकटपादपम् ॥ मत्तवर्हिणानि घैर्नादितं मेघनादिभिः ६ गगनालग्नशिखरं जलदासक्तपादपम् ॥ मत्तद्विपविषाणाग्रैः परिघृष्टोपलांकितम् ७ कूजान्ने
श्चांडजगणैस्समंतात्प्रतिनादितम् ॥ दरीप्रपातां बुरवैश्छन्नं शार्दूलपल्लवः ८ नीलाश्मचयसंघातैर्बहुवर्णयथाघनम् ॥ धातुविस्त्रावदिग्धांगसानुप्रस्रवभूषितम् ९
कीर्णसुरगणैः कांतैर्भैनाकमिव कामगम् ॥ उच्छ्रितं सुविशालाग्रं समूलांश्च परिस्त्रवम् १० सकाननदरीप्रस्थं श्वेताभ्रगणभूषितम् ॥ पनसाम्रातकाग्रौघैर्वेत्रस्यं
दनचंदनैः ११ तमालैलावनयुतं मरीचि सुपसंकुलम् ॥ पिप्पलीवल्लिकलिलं चित्रमिगुदिपादपैः १२ द्रुमैस्सर्जरसानां च सर्वतः परिशोभितम् ॥ प्रांशुशाल
वनैर्गुप्तं बहुचित्रवनैर्युतम् १३ सर्जनिर्बार्जुनवनं पादलीकुलसंकुलम् ॥ हिंतालैश्च तमालैश्च पुत्रागैश्चोपशोभितम् १४ जलेषु जलजैश्छन्नं स्थलेषु स्थल
जैरपि ॥ पंकजैर्द्रुमखंडैश्च सर्वतः प्रतिभूषितम् १५ जंबूजंबूलवृक्षाद्व्यंकदूकंदलभूषितम् ॥ चंपकाशोकवकुलं विल्वतिंदुकशोभितम् १६ कुंजैश्च नागपु
ष्पैश्च समंतादुपशोभितम् ॥ नागयूथसमाकीर्णं मृगसंघातशोभितम् १७ सिद्धचारणरक्षोभिस्सेवितप्रस्तरांतरम् ॥ गंधर्वैश्च समायुक्तं गुह्यकैः पक्षिभिस्तथा
१८ विद्याधरगणैर्नित्यमनुकीर्णशिलातलम् ॥ सिंहशार्दूलसन्नादेस्सततं प्रतिनादितम् ॥ सेवितं वारिधाराभिश्चंद्रपादैश्च शोभितम् १९

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ प्रस्थानिसानृनि ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ ४३ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४३ ॥ वैश्वेद्यभ्यामभिरासिपापरिगृहिताभु
 ॥ ४५ ॥

11834

हेकृष्णस्रंसंक्षिप्यनमतीकृतइतिपूर्वसंबंधः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ सत्कृतं सत्कारस्तद्वनहंस्वयाविश्यात्मनायतोस्मि अतः सर्वत्र सत्कृतोस्मीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ साधयाभीति एतेन युद्धे जयार्थिभिः शूरैः परशुरामः स्मर्तव्य इति
 विधीयत इति ज्ञेयं ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इति हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अथैकचत्वारिंशेऽस्मिन् रामकृष्णजिघृक्षया ॥ जरासंधस्य मृत्युतेरन्वागमनमुच्यते
 सग्रहं कृष्णनक्षत्रं संक्षिप्यारिन्निमर्दन ॥ त्वयि मानुष्यमापन्ने युद्धे च समुपस्थिते ४४ त्वरस्व कृष्णयुद्धाय दानवानां वधाय च ॥ स्वर्गाय च नरेन्द्राणां देवता
 नां सुखाय च ४५ सत्कृतो हं त्वया कृष्ण लोकैश्च सचराचरैः ॥ त्वया सत्कृतरूपेण येन सत्कृतवानहम् ४६ साधयामि महाबाहो भवतः कार्यसिद्धये ॥
 स्मर्तव्यश्चास्मि युद्धेषु कांतारेषु महीक्षिताम् ४७ इत्युक्त्वा जामदग्न्यस्तु कृष्णमक्लिष्टकारिणम् ॥ जया शिषावर्द्धयित्वा जगामाभीप्सितां दिशम् ४८
 इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि गोमंतारोहणं नाम चत्वारिंशोऽध्यायः ४० ॥ ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जामदग्न्ये गते रामे तौ यादवकुलो
 द्वहो ॥ गोमंतशिखरे रम्ये चेरतुः कामरूपिणौ १ वनमालाकुलो रस्कौ नीलपीतांबराबुधौ ॥ नीलश्वेतवपुष्मंतौ गगनस्था विवांबुदौ २ तौ शैलधातुदिग्धा
 गौ युवानौ शिखरे स्थितौ ॥ चेरतुस्तत्र कांतेषु वने पुरतिलालसौ ३ उदयंतं निरीक्षंतौ शशिनं ज्योतिषां वरम् ॥ उदयास्तमने चैव ग्रहाणां धरणीधरे ४
 अथ संकर्षण इ श्रीमान् विना कृष्णेन वीर्यवान् ॥ च चारतस्य शिखरे न गस्य न गसन्निभः ५ प्रफुल्लस्य कदंबस्य सुच्छाये निषसाद्ग ॥ वायुना मंदगंधेन वीज्य
 मानस्सुखेन वै ६ तस्य तेनानिलौघेन सेव्यमामस्य तत्र वै ॥ मद्यसंस्पर्शजो गंधस्संस्पृशन् घ्राणमागतः ७ तृष्णाचैनं विवेश शुवारुणी प्रभवा तदा ॥
 शुशोष च सुखं तस्य मत्तस्येवापरेहानि ८ स्मारितस्स पुरा वृत्तममृतप्राशनं विभुः ॥ तृषितो मदिरान्वेषीत तस्तं तरुमैक्षत ९ तस्य प्रावृषि फुल्लस्य यदं
 भोजलजो जिह्वतम् ॥ तत्कोटरस्थं मदिरासंजायत मनोहरा १० तांतु तृष्णाभिभूतात्मा पिबन्नार्तद्वारा सकृत् ॥ मोहाच्च चलिताकारस्स मजायत सप्रभुः ॥
 ११ तस्य मत्तस्य वदनं किंचिच्चलितलोचनम् ॥ घूर्णिताकारमभवच्छरत्काले दुःसप्रभम् १२ कदंबकोटरे जातानाम्राकादंबरीतिसा ॥ रूपिणी वारुणी तत्र
 देवानाममृतारणी १३ कादंबरी मदकलं विदित्वा कृष्णपूर्वजम् ॥ निस्त्रस्त्रिदशनार्यस्तमुपतस्थुः प्रियंवदाः १४ मदिरारूपिणी भूत्वा कांतिश्च शशिनः प्रिया
 श्रीश्रदेवी वरिष्ठास्त्री स्वयमेवांबुजध्वजा १५ सांजलिप्रग्रहादेवी रौहिणेयमुपस्थिता ॥ वारुण्या सहितं वाक्यमुवाच मदविक्रवम् १६ बलं जयस्व दैत्यानां
 बलदेवादींश्चर ॥ अहं ते दायिताकांता वारुणी समुपस्थिता १७

॥ १ ॥ जामदग्न्ये इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ उदयंतं उन्नच्छंतम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ सुच्छाये शोभनायां छायायाम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥
 रूपिणी मूर्तिमती अमृतारणी अमृतप्रसूः यथा राजपेयसौत्रामण्यादिषु सुगृहवत्सुकृतुषु आस्वादितया पुरुषाः अमृतपानमापि प्राप्नुवन्ति तादृशी मेध्येत्यर्थः ॥ १३ ॥ कादंबरी मद
 कलं पुरामदेन उच्यते वाचम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

वडवामुखवडवाप्रिसन्निधौ पातालेशेषरूपेण नित्यं स्थितं त्वां दानीं बतर्हितं हते न रामोऽपि पूर्ण एव शेषावतारो न तु शेषांश इति दर्शितं पर्येति परिभ्रमामित्वामन्वेयंतीति शेषः ॥ १८ ॥
 पुष्पचक्रं विकसितसमुदायः केसराणामेव तेनानुलिप्तेषु केसरवत्सुकुसुमादिषु अतिमुक्तेषु वासंती लतासु ॥ १९ ॥ २० ॥ पूर्णेन योगेन सर्वांगसंपत्त्या युक्ता सती ॥ २१ ॥ त्वया कर्त्रा उपभो
 कुमात्मानं भोक्तुं गुरुः स्वाधी पाठांतरे गुरोः पितुः संमतः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ कांतिर्भूते मती जयपूर्वेण योगेन रामसंबोधनसंबन्धेन जयरामेति शब्देन अभिमुखीकृत्येत्यर्थः ॥ २६ ॥
 त्वमेवां तर्हितं श्रुत्वा शाश्वतं वडवामुखे ॥ क्षीणपुण्येव वसुधां पर्येति विमलानन १८ पुष्पचक्रानुलिप्तेषु केसरेषु पितं मया ॥ अतिमुक्तेषु चाक्षोभ्यपुष्पस्तव
 कवत्सुच १९ अहंकदं वमालीनामेष काले मुखा प्रिया ॥ तृपितं मार्गमाणा त्वां स्वेन रूपेण छादिता २० सास्मि पूर्णेन योगेन यथैवा मृतमंथने ॥ समोपंप्रेषि
 तापित्रावरुणेन तवानघ २१ सायथैवार्णवगता तथैव वडवामुखे ॥ त्वयोपभोक्तुमिच्छामि संमतस्त्वं हि मे गुरुः २२ न त्वानंतपरित्यक्ष्ये भर्त्सिता पितृव्यानघ
 नाहं त्वया विना लोकानुत्सहे देवसेवितुम् २३ आदिपद्मं च पद्माक्षं दिव्यं श्रवणभूषणम् ॥ कौशेयानि च नीलानि समुद्रार्हाणि विभ्रती २४ मदिरानंतरं कांति
 स्सर्कषणमुपस्थिता ॥ मदेनागलितश्रोणी किंचिदाघूर्णितेक्षणा २५ प्रोवाच प्रणयात्कांतिर्बद्धां जलिपुटासती ॥ जयपूर्वेण योगेन सस्मितं वाक्यमर्थवत् २६
 अहं चंद्रादपि गुरुंसहस्राशिरसंप्रभुम् ॥ स्वैर्गुणैरनुरक्ता त्वां यथैव मदिरा तथा २७ श्रीश्वपद्मालया देवी विधेया वैष्णवोरसि ॥ रौहिणेयोरसि शुभामाले
 वामलतांगता २८ सामालाममलां गृह्य बलस्योरसि दंशिता ॥ पद्मास्यापद्महस्तवै संकर्षणमथा ब्रवीत् २९ रामरामाभिरामस्त्वं वारुण्या समलंकृतः ॥
 कांत्या मया च देवेश संगतश्चंद्रमायथा ३० इयं च सामयामौलिः प्रोद्धता वरुणालयात् मूर्ध्नि शीर्षसहस्रस्य याते भानुरिवाबभौ ३१ जातरूपमयं चेकं कुं
 डलं वज्रभूषितम् ॥ आदिपद्मं च पद्माक्षं दिव्यं श्रवणभूषणम् ३२ कौशेयानि च नीलानि समुद्रार्हाणि भावतः ॥ हारं च पीनतरलं समुद्राभ्यंतरोषितम् ३३ दे
 वे मां प्रतिगृह्णीष्वपौराणी भूषणक्रियाम् ॥ समयस्ते महाबाहो भूषणानां मलं क्रिया ३४ संगृह्य तमलंकारं ताश्च तिस्रस्सुरास्त्रियः ॥ शुशुभे बलदेवो हि शारदेन्दु
 समप्रभः ३५ ससमामम्य कृष्णेन जलजां भोदवर्चसा ॥ मुदं परमिकां लेभे ग्रहयुक्तशशियथा ३६ ताभ्यामुभाभ्यां संलापे वर्तमाने गृहेयथा ॥ वैनतेयस्त
 तो ध्वानमतिचक्रामवेगतः ३७ संग्रामयुक्तस्तेजस्वी दैत्यप्रहरणांकितः ॥ देवतानां जयश्लाघां दिव्यस्त्रगनुलेपनः ३८ सुप्तस्य शयने दिव्येक्षीरो देवरुणा
 लये ॥ विष्णोः किरीटं दैत्येन हृतं वैरोचनेन वै ३९ तदर्थस्तेन संग्रामः कृतो मुर्वर्थमोजसा ॥ किरीटार्थं समुद्रस्य मध्ये दैत्यगणैस्सह ४०

॥ २७ ॥ श्रीश्ववैष्णव्यभिराममेवानुमतेत्याह श्रीश्वेति ॥ २८ ॥ दंशिता वज्रभूषणादिभिः संपन्ना ॥ २९ ॥ ३० ॥ मौलिर्मुकुटः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ समुद्रार्हाणि समुद्रः कामः कामं
 समुद्रादिभ्योति संवर्णाय मनोरथानुरूपानीत्यर्थः भावतः भावरेण प्रतिगृह्णीष्वेत्युत्तरेणान्वयः ॥ ३३ ॥ भूषणमेव त्वया लंक्रिया लंकरणं भवति न त्वैस्तव तथापि ते तव समयो वनलं
 करवति प्रभुस्येत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ताभ्यां लंक्रिया लंकरणं भवति न त्वैस्तव तथापि ते तव समयो वनलं
 करवति प्रभुस्येत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

किरीटं कोष्ठापित्वाकिरीटोदोविष्णुः सदागमनं व्यत्यक्तमवस्थैः ॥ ४१ ॥ ततोवयनादेवशैलेविष्णुं ददर्शनं तदेकं क्रोडावलंबेनस्कंधावसकेन ॥ ४२ ॥ विमौलिं विकिरीटं एता
वतामं येन कृष्णस्तुमगवानस्त्वयचित्तेतद्विशितं वेदं प्रोरोदपोस्तदभावात् तत्रापिमूर्तेः सत्वेतुं शावतारत्वं मेव स्यादिति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ स्थाने निर्मुक्तानि श्रवणेन योजिता ॥ ४५ ॥

मोक्षयित्वा किरीटं तु वैष्णवं पततावरः ॥ व्यत्यक्तमवस्थैः न गगनं देवतालयम् ४१ सददर्शं गुरुं शैले विष्णुं कार्यातिरागतम् ॥ तेन क्रोडावलंबेन किरीटेन वि
राजता ४२ सदृष्टमानुषं विष्णुं शैलराजशिरोमतम् ॥ प्रकाशचेष्टानिर्मुक्तं विमौलिमिव मानुषम् ४३ अभिज्ञस्तस्य भावानां गुरुत्मान् पततावरः ॥ चिक्षे
पस्वंगतोमौलिं विष्णोश्चिरासि हृष्टवत् ४४ उपेंद्रमूर्ध्नि सामौलिरपि न द्वा इवापतत् ॥ शिरसस्स्थाननिर्मुक्ता कृष्णं चैवान्वशोभयत् ॥ यथैव मेरुशिखरे मानु
र्मध्यं दिने यथा ४५ वै न ते यप्रयोगेण विदित्वा मौलिमागताम् ॥ कृष्णः प्रहृष्टवदनो रामं वचनमब्रवीत् ४६ त्वरते खलु कार्यार्थो देवतानां न संशयः ॥ यथेयमाव
योऽशैले संग्रामे रचनाकृता ४७ वैरोचनं न सुप्तस्य मम मौलिर्महोदधौ ॥ शक्रस्य सदृशं रूपं दिव्यमास्थाय सागरात् ४८ ग्राह रूपेण येनोत आनीतो सौ गुरुत्मता ॥
ममाहिशयनान्मैल्लिहृत्वा क्षिप्रोगुरुत्मता ४९ सुव्यक्तं सन्निकृष्टं सजरासंधो नराधिपः ॥ लक्ष्यं ते हि ध्वजाग्राणि रथानां वातरंहसाम् ५० एतानि विजिगीषू
णां शशिकल्पानि भूभृताम् ॥ छत्राण्यार्यविराजंते दंशितानि भित्तानि च ५१ अहो नृप रथोदामविमलाश्छत्रपंतक्यः ॥ अभिवर्तंति न शयुष्मा यथा खेहं सपंत
क्यः ५२ अहो द्यौर्विमलाभानां शङ्खाणां विमलानना ॥ प्रभाभास्करमामिश्राचरंतीव दिशो दश ५३ एतानि नूनं समरे पार्थिवैरायुधानि च ॥ क्षिप्तानि वि
नशिष्यंति मायिसर्वाणि संयुगे ५४ काले खलु नृपः प्राप्नो जरासंधो महीपतिः ॥ आवयो युद्धं निकषः प्रथमः समरातिथिः ५५ आर्यतिष्ठान्सहितौ न खल्वनाग
ते नृपे ॥ युद्धारंभः प्रयोक्तव्यो बलं तावद्विमृश्यताम् ५६ एवमुक्त्वा ततः कृष्णस्त्वस्थस्संग्रामलालसः ॥ जरासंधवधं प्रेप्सुश्चकार बलदर्शनम् ५७ वीक्ष्य मा
णश्चतान् सर्वानृपान्यद्वरो व्ययः ॥ आत्मानमात्मनो वाचयत् पूर्वदेवि मां त्रितम् ५८ इमे ते पृथिवीपालाः पार्थिवेव त्मनि स्थिताः ॥ ये विनाशं गमिष्यंति शास्त्र
दृष्टेन कर्मणा ५९ प्रोक्षितान् खल्विमान् मन्ये मृत्युना नृपसत्तमान् ॥ स्वर्गगामीनि चाप्येषां वपूंषि प्रचकाशिरे ६० स्थाने भारपरिश्रान्ता वसुधेयां दिवं गता ॥
एषां नृपतिर्निहानां बलौघैरभिप्रीडिता ६१ अल्पेन खलु कालेन विविक्तं पृथिवीतलम् ॥ भविष्यति न रे द्रौघैराकर्षेण च न भस्तलम् ६२ ॥ इति श्रीमहाभारते वि
लेपुर्ध्वनिर्विशेषे विष्णुपर्वणि जरासंधाभिगमनं नामैकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जरासंधस्ततः प्राप्नो नृपस्सर्वमहीक्षिताम् ॥
नराधिपैर्वलयुतैरनुयातो महाद्युतिः १

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अहिशयनात्तमतेहतिशेषः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ एषां स्थाने सति ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ इ
ति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायामेकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ अथ द्विचत्वारिंशोऽस्मिन् जरासंधप्रचोदितैः ॥ राजभिर्विहितो दाहो गोमंतस्येति वर्ण्यते ॥ १ ॥ जरासंध इति ॥ १ ॥

विस्पष्टार्थांश्चशास्त्रविदस्तैःसमाहिताःसुशिक्षितास्तैः ॥ २ ॥ ३ ॥ आरूढं सर्वत्रप्राप्तिद्विस्तयुक्तैःसारूढैःप्रख्यातैःसादिभिःयुक्ताःनियुक्ताःवाजिनस्तैः ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥ घृतव्रतइत्यलौकिकमपिसामर्थ्यसूचिम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ कृतकौतुकाःकृतकौतुकमंगलाः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥
 ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ नरपतिः शिशुपालोयुद्धामिज्ञत्वादितिप्रांचः नरपतिर्ग्रथविशेषोयत्रवाहनध्वजादीनांसंस्कारउच्यतेरुद्रयामलादिपृष्ठइयमानः तत्रचतुरशीतिभूवला
 व्याप्यतोदग्रतुरगैर्विस्पष्टार्थसमाहितैः ॥ रथैस्सांग्रामिकैर्युक्तैरसंगगतिभिःकचिद् २ हेमकक्षैर्महाघटैर्वारणैर्वारिदोपमैः ॥ महामात्रोत्तमारूढैःकलिरतैरगव
 लितैः ३ सारूढैस्सादिभिर्युक्तैःप्रखमाणैःप्रवालितैः ॥ वाजिभिर्वायुसंकाशैःप्रवद्विरिपत्रिभिः ४ खड्गचर्मबलादग्रेःपत्रिभिर्वलिगतांवरैः ॥ सहस्रसंख्ये
 निर्मुक्तैरुत्पतद्भिरिवोरगैः ५ एवंचतुर्विधैस्सैन्यैःप्रचलद्भिरिवांशुदैः ॥ नृपोभियातोबलवानजरासंधोघृतव्रतः ६ सरथैर्नोमेषोषैश्चगजैश्चमदसिंजितैः ॥ हे
 पद्भिश्चापितुरगैःक्ष्वेडितोग्रैश्चपत्तिभिः ७ सन्नादयान्दिशस्सर्वास्सर्वाश्चापिगुहाशयान् ॥ सराजासागराकारस्सैन्यःप्रत्यदृश्यत ८ तद्वलंपृथिवीशानाह
 पृयोधजनाकुलम् ॥ क्ष्वेडितास्फोटितरवंमेषसैन्यमिवावभौ ९ रथैःपवनसंपातैर्गजैश्चजलदोपमैः ॥ तुरगैश्चसिताभ्रभैःपत्तिभिश्चापिदंशितैः १० व्यापि
 श्रंतद्वलंभातिपत्तिद्विपरथाकुलम् ॥ घर्मातेसागरगतंयथाभ्रपटलंतथा ११ सबलास्तेमहीपालाजरासंधपुरोगमाः ॥ परिवार्यगिरिं सर्वेनिवेशायोपचक्र
 मुः १२ वभौतस्यनिविष्टस्यवलश्रीशिविरस्यवै ॥ शुक्लपर्वणिपूर्णस्ययथारूपंमहोदधेः १३ वीतरात्रेततःकालेनृपास्तेकृतकौतुकाः ॥ आरोहणार्थंशैल
 स्यसमेतायुद्धलालसाः १४ समवायीकृतास्सर्वेगिरिप्रस्थेषुतेनृपाः ॥ निविष्टामंत्रयामासुर्युद्धकालकुतूहलाः १५ एषांतुमुल्लङ्घयन्तुशब्दइशुश्रुवेपृथिवीक्षिताम्
 ॥ युगांतेभिद्यमानानांसागराणांयथास्वनः १६ तेषांसंकुचोष्णिषास्स्थविरावेत्रपाणयः ॥ चेरुर्माशब्दइत्येवंबुवंतोरजशासनात् १७ तस्यरूपंवल
 लस्यामीत्रिशब्दस्तिमितस्यवै ॥ लीनमीनभुजंगस्यनिशब्दस्यपयोदधेः १८ तस्मिन्स्तिमितनिशब्दयोगादिवमहार्णवे ॥ जरासंधोबृहद्वाक्यंबृह
 स्पतिरिवाददे १९ शीघ्रंममभिवर्तेतांवलानीहमहीक्षिताम् ॥ सर्वतःपर्वतश्चायंबलौघैःपरिवार्यताम् २० अश्मयंत्राणियुज्यंताक्षिपणीयाश्चमुद्गराः ॥
 ऊर्ध्वंचापिप्रवाह्यंतांप्रासावैतोमराणिच २१ ऊर्ध्वंप्रक्षेपणार्थायदृढानिचलयूनिच ॥ शस्त्रपातविधातानिक्रियंतामाशुशिलिपभिः २२ शूराणांयुद्धयमा
 नानाप्रमत्तानांपरस्परम् ॥ यथानरपतिःप्राहतथाशीघ्रंविधीयताम् २३ दार्यतामेषटंकौघैःखनित्रैश्चनगातमः ॥ नृपाश्चयुद्धदुर्गजाविन्यस्यंतामदूरतः
 २४ अद्यप्रभृतिमैन्येभोगिरिरोधंप्रवर्त्यताम् ॥ यावदेतौपातयामोवसुदेवसुताबुभौ २५ अचलैर्यंशिलायोनिःक्रियतांनिश्चलांडजः ॥ आकाशमापिवा
 पादैर्निस्संपातंविधीयताम् २६

निष्पत्तुरशीतिषकाणिच ॥ तत्रयस्ययस्ययामूलकरीषोश्चापकर्षकरीसतानाश्रयत्वित्यर्थः यथापतंतिनोवाहाइतिपाठेनृपागिरिप्रांतोविषमःसमीकर्तव्यःयथास्माकंचहयास्तत्र
 मण्डलीत्यर्थः ॥ २३ ॥ युद्धदुर्गजाःयुद्धरहस्यज्ञाः ॥ २४ ॥ २५ ॥ निःसेतापंनिःवकाशंअतएवसंचारस्थानामात्रान्निश्चलांडजस्य युज्यतेगिरेः ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ विमर्दतोविमर्दयंतः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ प्रतिबंधेन
 मयानुमृष्टास्तिष्ठंतुमेरिभूमिषुभूमिषु ॥ तेषुतेष्वकाशेषुशीघ्रमारुह्यतांगिरिः २७ मद्रःकलिगाधिपतिश्चेकितानश्चवाहिकः ॥ काश्मीरराजोगेन
 दःकरूपाधिपतिस्तथा २८ दुमःकिंपुरुषश्चैवपार्वतीयाश्चमालवाः ॥ पर्वतस्यापरंपाश्वक्षिप्रमारोहयत्वमी २९ पौरवेवेगुदारिश्चवर्धस्सोमकस्तथा
 ॥ रुक्मीचभोजाधिपतिस्सूर्याक्षश्चैवमालवः ३० पांचालाधिपतिश्चैवदुपदश्चनराधिपः ॥ विंदानुविंदावांत्यौदंतवक्रश्चवीर्यवान् ३१ छागलिःपुर
 मित्रश्चदरदश्चमहीपतिः ॥ ॥ कौशाभ्योमालवश्चैवशतधन्वावेदूरथः ३२ भूरिश्चवास्त्रिगर्तश्चवाणःपंचनदस्तथा ॥ उत्तरंपर्वतद्वेशमेतेदुर्गसहानृपाः
 ॥ आरोहंतुविमर्दतोवज्रप्राप्तेमगौरवाः ३३ उलूकःकैतवेयश्चवीरश्चांशुमतःसुतः ॥ एकलव्योदृढाश्चशत्रधर्माजयद्रथः ३४ उत्तमोजास्तथाशाल्वःकैर
 लेयश्चकैशिकः ॥ वेदिशोवाषदेवश्चसुकेतुश्चापिवीर्यवान् ३५ पूर्वपर्वतनिर्व्यूहमेतेष्वायतमस्तुनः ॥ विदारयंतोधावंतुवाताइवबलाहका ३६ अहंचदर
 दश्चैवचेदिराजश्चवीर्यवान् ॥ दक्षिणंशैलनिचयंदारयिष्यामदंशिताः ३७ एवमेषगिरिःक्षिप्रंसमंताद्वेष्टितोबलैः ॥ वज्रप्रपातप्रतिमंप्राप्नोतुमुलंभयम् ३८
 गदिनोवैगदाभिश्चपरिघैःपरिघायुधाः ॥ अपरेविविधैश्शस्त्रैर्दारयंतुनगोत्तमम् ३९ एषभूमिधरोद्यैवविषमोच्चशिलान्वितः ॥ कार्योभूमिसमस्तसर्वोभवद्भिर्व
 सुधाधिपैः ४० जरामंधवचक्षुत्वापार्थिवाराजशासनात् ॥ गोमंतंवेष्टयामासुस्सागरःपृथिवीमिव ४१ उवाचराजाचेदीनादेशानांमघवानिव ॥ किंतेयु
 द्धेनदुर्गोस्मिन्गोमंतेचनगोत्तमे ॥ ४२ दुरारोहश्चशिखरेप्रांनुपादंपवंटके ॥ काष्ठैस्तृणैश्चबहुभिःपरिवार्यसमंततः ४३ अद्यैवदीप्यतांक्षिप्रमलमन्ये
 नकर्मणा ॥ क्षत्रियास्सुकुमाराहिरण्यसायकयोधिनः ४४ नियुक्ताःपर्वतेदुर्गेनियोक्तुंपादयोधिनः ॥ ननामप्रतिबंधेननचावस्कंदकर्मणा ४५ शक्यएषगि
 रिस्तातदेवैरप्यवमर्दितुम् ॥ दुर्गयुद्धेक्रमश्चेयात्रोधयुद्धेनपार्थिवाः ४६ भक्तोदकेधनैःक्षीणाःपात्यंतेगिरिसंश्रिताः ॥ वयंबहवइत्येवंनाथेषुनिपुणोनयः
 ४७ यादवौनावमंतप्यौद्वावप्येतोरणेस्थितौ ॥ अविज्ञातबलावेतौश्रूयतेदेवसंमितौ ४८ कर्मभिस्त्वमरौविद्मोवालावतिबलान्वितौ ॥ दुष्करागीहकर्मा
 णिकृतवंतौयदूतमौ ४९ शुष्ककाष्ठैस्तृणैर्वेष्टयसर्वतःपर्वतोत्तमम् ॥ अग्निनादीपयिष्यामोदह्येतांगतचेतनौ ५० यदिचेन्निष्क्रमिष्येतेदह्यमानावितौ
 तिके ॥ समेत्यपातयिष्यामस्त्यक्ष्यतोजीवितंततः ५१ वाक्यमेतत्तुरुरुचेसबलानांमहीक्षिताम् ॥ यदुक्तंचेदिराजेनमृपाणांहितशंसिना ५२ ततःकाष्ठे
 स्तृणैर्वैशैश्शुष्कशाखैश्चपादैः ॥ उपादीप्यतशैलेंद्रस्सूर्यपादिरिवांबुदः ५३

रोधमात्रेण अवस्कंदेनकर्मणा उपर्युत्प्लवनेन ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ भक्तादिभिःरहिताएवपात्यंतेनस्वययथा ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ पवनायस्तःवायुनाउद्धतः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ रीतिःधातुरसानांधाराःविवर्तयामासप्रवर्तितवान् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ प्रमातानां

ददुस्तेसर्वतस्तूर्णपावकंतत्रपार्थिवाः ॥ यथोद्देशंयथावातंशैलस्यलघुविक्रमाः ५४ सवायुदीपितोवाहिरुत्पपातसमंततः ॥ सधूमज्वालमालाभिर्भाभिः
स्वमिवशोभयन् ५५ सोनलःपवनायस्तःकाष्ठसंचयमूलवान् ॥ दादहशैलंश्रीमंतंगोमंतंकांतपादपम् ५६ सदह्यमानश्शैलेंद्रोमुमोचविपुलाशिशलाः ॥
शतशशतशमूलत्वामहोल्काकरदर्शनाः ५७ साचेत्रभानुश्शैलेंद्रोभाभिर्भानुरिवांबुदम् ॥ आलिपतीवविधिवत्समंतादर्विरुद्धतः ५८ धातुभिःपच्यमा
नैश्चज्जलद्विधैरपादपैः ॥ उद्धांतश्वापदोरौतितुद्यमानइवाद्रिराट् ५९ प्रतप्तोदह्यमानस्तुसशैलःकृष्णवर्त्मना ॥ रीतीर्निर्वर्तयामासकांचनांजनराजतीः
६० वह्निनाचापिदीप्तांगोगेरिर्नातिविराजते ॥ धूमांधकारोर्ध्वतनुर्मज्जमानइवांबुदः ६१ विश्लिष्टोपलसंघातःकर्कशांगारवर्षणः ॥ गिरिर्भात्यनलोद्गारे
रुल्कावृष्टिरिवांबुदः ६२ प्रपातप्रस्रवोक्षितोधूमसंबद्धितोदरः ॥ सगिरिर्भस्मतांयातोयुगांताग्निहतोपमः ६३ विह्वलास्तस्यपार्श्वेभ्यस्सर्पादग्वाह्निदे
हिनः ॥ श्वसंतःपृथुमूर्द्धानोनिश्चेरुरशिवेक्षणाः ६४ उत्पत्योत्पत्यगगनात्पुनःपुनरवाह्मुखाः ॥ रेसुश्चोद्वेजितास्सिंहाश्शार्दूलश्चानलाविलाः ६५ मुमुचुः
पादपाश्वेवदाहानिर्यासजंजलम् ६६ वहत्यूर्ध्वमतिर्वातोभस्मांगाराभिर्पिंगलः ॥ धूमच्छायाचगमनेदर्पिताभोददर्शना ६७ त्यज्यमानोमहासानुर्विह
गःश्वापदैरापि ॥ गिरिर्वैकल्यमायातिप्रामल्य्यात्कृष्णवर्त्मनः ६८ समुमोचशिलाश्शैलश्चलोदग्रशिलोच्चयः ॥ वज्रेणपुरुहूतस्ययथास्याद्वारितस्तथा
६९ आदीप्यतंतुशैलेंद्रंक्षत्रियाव्यूहदंशिताः ॥ अर्धक्रोशमपक्रांताःपावकेनाभितापिताः ७० दह्यमानेनगश्रेष्ठेसीदमानैर्महाद्रुमैः ॥ धूमभारैरनालक्ष्येमूले
शिथिलतांगते ७१ सरोपंहितदारामोवचनंकोशिसूदनम् ॥ बभाषेपद्मपत्राक्षंससाक्षान्मधुसूदनम् ७२ दह्यतेयंगिरिस्तातससानुशिखरद्रुमः ॥ आवयोः
कृष्णवैरेणवालिभिर्वसुधाधिपैः ७३ पश्यकृष्णानलोष्णानांसधूमानांसमंततः ॥ वनानांविरसंतीवनगाभ्याशेद्विपोत्तमाः ७४ अयंयद्यावयोरर्थेगोमंत
स्तातदह्यते ॥ अयशस्यमिदंलोकेकौलीनंचमविष्यति ७५ तदस्यानृण्यहेतोर्हिनगस्यनगसन्निभ ॥ क्षत्रियान्निहनिष्यामोदोभ्यामेवयुधांवर ७६ एतेते
लाघरोयुवा ७८ कादंबरीमदक्षीबोनीलवासास्सिताननः ॥ सशारदैंदुसंकाशोवनमालाचितोदरः ७९

स्रवैरुत्सिप्तउज्जितः शुष्कतांगतइत्वर्यः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ रेसुः आर्तनादंचक्रुः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ विरसंतविक्रं
दंवीव ॥ ७४ ॥ कौलीनलोकापवादः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

॥ ४४ ॥ अर्यशृगालस्य ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ महिषीपट्टराज्ञी ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ परीतः क्रव्यादैरिति शेषः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥
 ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ तेन रथेन शृगालाय सवितृदत्तेन ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ॥ इति श्रीहन्टीकायां चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ अ ॥ ॥

ताः पतिपतितं मूढौ रुदंत्यो हृदि ताडिताः ॥ लालप्यमानाः करुणं योषितः पर्यदेव यन् ४४ पुत्रं चास्य पुरस्कृत्य बालं प्रसुतलोचनम् ॥ शक्रदेवं पितुः शश्वोद्वे
 गुणं रुरुदुःस्त्रियः ४५ अयं ते वीरविक्रांतो बालः पुत्रो न पंडितः ॥ त्वद्विहीनः कथमयं पदे स्थास्यति पैतृके ४६ कथमेकपदे त्यक्त्वा गतोऽस्यंतः पुरं परम् ॥ अह
 तास्तव सौख्यानां किंकुमो विधवा वयम् ४७ तस्य पद्मावती नाम महिषी प्रमदोत्तमा ॥ रुदती पुत्रमादाय वासुदेवमुपस्थिता ४८ यस्त्वया पातितो वीररुण
 प्रोक्तेन कर्मणा ॥ तस्य प्रेतगतस्यायं पुत्रस्त्वांशरणं गतः ४९ यदित्वां प्रणमेता सौकुर्याद्वाशासनं तव ॥ नायमेकप्रहारेण जनस्तप्येत दारुणम् ५० यदिकु
 र्यादयं मूढस्त्वयि बांधवकं विधिम् ॥ नैवं परीतः कृष्णस्सेवेत धरणीतलम् ५१ अयमस्य विपन्नस्य बांधवस्य तवानघ ॥ संततीरक्ष्यतां वीरपुत्रः पुत्र इवात्मजः ॥
 ५२ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा महिष्याय दुर्नंदनः ॥ मृदुपूर्वमिदं वाक्यमुवाच वदतांशरः ५३ राजपत्निगतो रोषस्सहानेन दुरात्मना ॥ प्रकृतिस्थावयं जाता
 देवि तैषोस्मि बांधवः ५४ रोषो मे विगतस्साध्वितवशात् कैरक्लमयैः ॥ योयं पुत्रश्शृगालस्य ममाप्येप न संशयः ५५ अभयं चाभिषेकं च ददाम्यस्मै सुखाय
 वै ॥ आहूयंतां प्रकृतयः पुरोधामंत्रिणस्तथा ५६ पितृपैतामहे राज्ये तव पुत्रो भिषिच्यताम् ॥ ततः प्रकृतयस्सर्वाः पुरोधामंत्रिणस्तथा ५७ अभिषेकार्थमाज
 ग्मुर्यतो वैरामकेशवौ ॥ ततस्सिंहासनस्थं तुराजपुत्रं जनार्दनः ५८ अभिषेकेण दिव्येन योजयामास वीर्यवान् ॥ अभिषिच्य शृगालस्य कर्तव्यं पुरे सुतम् ॥
 कृष्णस्तदहरे वाशुप्रस्थानमभ्यरोचयत् ५९ रथेन हरियुक्तेन तेन युद्धार्जितेन वै ॥ केशवः प्रास्थितो ध्यानं वृत्रहा त्रिदिवं यथा ६० शक्रदेवोऽपि धर्मात्मा
 सहमात्रापरंतप ॥ स बालश्च युवती मुख्याः प्रकृतयस्तथा ६१ शिविकायामथारोप्य शृगालं युद्धदुर्मदम् ॥ संहता दूरमार्गेण पश्चिमाभिमुखाययुः ६२
 नैधनस्य विधानेन च कुस्तेतस्य सत्क्रियाम् ॥ सत्कारं कारयामासुः पितृणां पारलौकिकम् ६३ उद्दिश्योद्दिश्य राजानं श्राद्धं कृत्वा सहस्रशः ॥ ततस्ते मलिलं
 दत्त्वानाम गोत्रादिकीर्तनैः ६४ पितर्युपरते घोरेशोक्तं संविग्रहानसः ॥ कृत्वौ दकंतदाराजा प्रविवेश पुरोत्तमम् ६५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे
 त्रिष्णुपर्वणि शृगालवधो नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तौ तु स्वल्पेन कालेन दमघोषेण संगतौ ॥ अथाध्ववि
 धिना तौ तु पंचरात्रोपितौ पथि ३ दमघोषेण संगम्य एकरात्रोपिता विव ॥ जग्मतुस्सहितौ वीरौ मुदा परमया युतौ ॥ नगरीं मथुरां प्राप्तौ वसुदेवसुताबुभौ २

पंचचत्वारिंशोऽस्मिन् प्रोच्यते रामकृष्णयोः ॥ मथुरागमनं चाध्वप्रवेशनमहोत्सवः ॥ १ ॥ तौ त्विति ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ श्रेण्यः नानाजातीया अनेकशिल्पोपजीविनः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ देवतानि प्रतिमाः ॥ ११ ॥ लिंगानि लक्षणानि ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥
 ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुर्वर्णिटीकायां पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ७ ॥ षट्चत्वारिंशेऽधिके पट्टिरामस्य गोकुलागमः ॥ क्रीडनं गोपनारी
 ततः प्रत्युद्गतास्सर्वेयादवायदुनंदनौ ॥ सबलाहृष्टमनस उग्रसेनपुरोगमाः ३ श्रेण्यः प्रकृतयश्चैव मंत्रिणश्च यथोचिताः ॥ सबालवृद्धासाचैव पुरीसमभि
 वर्तत ४ नंदितूर्याण्यवाद्यंतस्तूयेतां पुरुषर्षभौ ॥ रथ्यापताकामालिन्योभासंति स्म समंततः ५ हृष्टाप्रमुदिता सर्वापुरीपरमशोभिता ॥ भ्रात्रोस्तयो
 रागमनेयथैवैद्रमहेतया ६ मुदितास्तत्र गायंति राजमार्गेषु गायकाः ॥ स्तवाशीर्बहुला गाथायादवानां प्रियंकराः ७ गोविंदरामौ संप्राप्तौ भ्रातरौ लोकवि
 श्रुतौ ॥ स्वपरे निर्भयास्सर्वे कीडध्वंयादवास्सुखम् ८ नतत्र कश्चिद्दीनो वा मलिनो वा विचेतनः ॥ मथुरायामभूत्काश्चिद्रामकृष्णसमागमे ९ वयांसिसा
 धुवाक्यानि प्रहृष्टा गोहयद्रिपाः ॥ नरनारीगणाश्चैव भोजिरेमानसं सुखम् १० शिवाश्च प्रवबुवांता विरजस्कादिशोदश ॥ देवतान्यपि सर्वाणि हृष्यंत्याय
 तनेष्वथ ११ यानि लिंगानि लोकस्य वृत्तानि हकृते युगे ॥ तानि सर्वाण्यदृश्यंततयोरागमने तदा १२ ततः काले शिवे पुण्ये स्यंदने नारिमर्दनौ ॥ हरियुक्तेन
 तौ वरौ प्रविष्टौ मथुरापुरीम् १३ प्रविशंतं पुरीं रम्यां गोविंदराममेव च ॥ अनुजगमुर्यदुगणाश्शक्रं देवगणा इव १४ वसुदेस्य भवनं पितुस्तौ यदुनंदनौ ॥
 प्रविष्टौ हृष्टवदनौ चंद्रादित्या विवाचलम् १५ तत्रायुधानि संन्यस्य गृहे स्वे स्वे रचारिणौ ॥ मुमुदा ते यदुत्तरौ वसुदेवसुताबुभौ १६ ततस्तु वसुदेवस्य पादौ सम
 भिपीडय च ॥ तत्रोग्रसेनं राजानमन्यांश्च यदुपुंगवान् १७ यथान्यायं पूजयित्वा तौ सर्वैश्चाभिनन्दितौ ॥ जगमत्तु हृष्टमनसौ मातुरेव निवेशनम् १८ एवं तावे
 कनिर्माणौ मथुरायां शुभाननौ ॥ उग्रसेनानुगौ भूत्वा कंचित्कालं मुमोदतुः १९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुह० वि० रामकृष्णयोर्मथुरायां प्रत्यागमनं नाम
 पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य स्मृत्वा गोपेषु सौहृदम् ॥ जगामैको ब्रजं रामः कृष्णस्यानुमते स्थितः १
 समतस्तत्र रम्याणि ददर्श विपुलानि वै ॥ भुक्तपूर्वाण्यरण्यानि सरांसि सुरभीणि च २ सप्रविष्टस्तु वेगेन तं ब्रजं कृष्णपूर्वजः ॥ वन्येन रमणीयेन वेषेणालंकृतः प्र
 भुः ३ सतानभाषत प्रीत्या यथा पूर्वमस्मिन्मदः ॥ गोपांस्तेनैव विधिना यथान्यायं यथावयः ४ तथैव प्राहतान्सर्वास्तथैव परिहर्षयत् ॥ तथैव सह गोपीभिर्यो
 जयन्मधुराः कथाः ५ तमूचुः स्थविरा गोपाः प्रियं मधुरभाषिणः ॥ रामं रमयतां श्रेष्ठं प्रवासात्पुनरागतम् ६ स्वागतं ते महाबाहो यदूनां कुलनंदन ॥ अद्य स्म
 निर्वृतास्तातयत्त्वां पश्यामहे वयम् ७ प्रीताश्चैव यं वीरयत्त्वं पुनरिहागतः ॥ विख्यातस्त्रिषु लोकेषु रामश्शत्रुभयंकरः ८ वर्द्धनीया वयं वीरत्वया यादवर्न
 दन ॥ अथवा प्राणिनस्तातरमंते जन्मभूमिषु ९

मिच्छां लियान्कर्षयंत वा ॥ १ ॥ कस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ निर्वृताः स्मृत्स्तिनः स्म ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ तिग्मिनातिमिदुलेनपंचजनेन ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ रतंकीडनम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ जाट
तमौलिनावकीभूतकिरीटेन ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ स्नातुंस्नानपूर्वकंत्वापरिणेदुंइच्छेदइच्छामि रूपिणीमूर्तिमतीभूत्वेतिशेषः ॥ ३० ॥ मतोक्तांमतेनोक्तमितिहेतुनातामा

त्रिदशानां वयं मान्या ध्रुवमद्यामलानन ॥ येस्मदृष्टस्त्वया तात कांक्षमाणास्तवागमम् १० दिष्ट्यातेनिहतामलाः कंसश्च विनिपातितः ॥ उग्रसेनोभि
षिक्तश्च माहात्म्येन जनेन वै ११ समुद्रे च श्रुतोऽस्माभिस्तिमिना सहविग्रहः ॥ वधः पंचजनस्यैव जरासंधेन विग्रहः ॥ गोमंते च श्रुतोऽस्माभिः क्षत्रियैस्सहवि
ग्रहः १२ दरदस्य वधश्चैव जरासंधपराजयः ॥ तत्रायुधावतरणं श्रुतं न परमाहवे १३ वधश्चैव शृगालस्य करवीरपुरोत्तमे ॥ तत्सुतस्याभिषेकश्च नागराणां
च सांत्वनम् १४ मथुरायां प्रवेशश्च कीर्तनीयस्सुरोत्तमैः ॥ प्रतिष्ठिता च वसुधा पार्थिवाश्च वशीकृताः १५ तव चागमनं दृष्ट्वा स भाग्यास्सम्यथा पुरा ॥ तेन
स्मपरितुष्टा वै हृदि पिताश्च स बांधवाः १६ प्रत्युवाच ततो रामस्सर्वांस्तानभितः स्थितान् ॥ यादवेष्वपि सर्वेषु भवंतो मम बांधवाः १७ इहावयोर्गतं बाल्यमि
हैवैवावयोरतम् ॥ भवद्भिर्वर्द्धिताश्चैव यास्यामो विक्रियां कथम् १८ गृहेषु भवतां भुक्तं गावश्च परिरक्षिताः ॥ अस्माकं बांधवास्सर्वे भवंतो बद्धसौहृदाः १९
ब्रुवत्येवं यथा तत्त्वं गोपमध्ये हलायुधे ॥ संहृष्टवदना भूयो बभूवुर्वजयोपितः २० ततो वनांतरगतो रे मे रामो महाबलः ॥ एतस्मिन्नंतरे प्राप्ते रामाय विदितात्म
ने २१ गोपाले देशकालज्ञैरुपानीयत वारुणी ॥ सोऽपि बत्पांडुराभस्तत्कालं ज्ञातिभिर्वृतः २२ वनांतरगतो रामः पानं मदसमीरणम् ॥ उपनिन्युस्तत
स्तस्मै वन्यानि विविधानि च २३ प्रत्यग्रमणीयानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ मेघ्यांश्च विविधान्गंधान् भक्ष्यांश्च हृदयंगमान् २४ सद्यो हतानि पद्मानि विकचा
न्युत्पलानि च ॥ शिरसाचारुकेशेन किंचिदावृतमौलिना ॥ श्रवणैकावलंवेन कुंडलेन विराजता २५ चंदनार्द्रेण पीतेन वनमालावलंबिना ॥ विबभावुर
सारामः कैलासेनेव मंदरः २६ नीले वसानो वसने प्रत्यग्रजलदप्रभे ॥ रराज वपुषा शुभ्रस्तिमिरौघे यथा शशी २७ लांगलेनावसितेन भुजगाभोगवर्तिना ॥
तथा भुजाग्रश्लिष्टेन मुशलेन च भास्वता २८ समतो वलिनां श्रेष्ठो रराज धूर्णिताननः ॥ शैशिरीषु त्रियामासु यथा स्वेदालसशशी २९ रामस्तु यमुनामाहस्नातु
मिच्छेमहानदि ॥ एहि मामभिगच्छ त्वं रूपिणी सागरंगमे ३० संकर्षणस्य मतोक्तां भारतीं परिभूयसा ॥ नाभ्यवर्तत तं देशं स्त्रीस्वभावेन मोहिता ३१
ततश्च क्रोधव्रलवान्नामो मदसमीरितः ॥ चकार सहलं हस्ते कर्पणाधो मुखं वली ३२ तस्यामुपरि मेदिन्यां पितुस्तामरसस्रजः ॥ मुमुचुः पुष्पकोशैश्च वासरेण्वरुणं
जलम् ३३

रतीं परिभूय नाभ्यवर्तत ॥ ३१ ॥ कर्पणाय अधोमुखं कर्पणाधोमुखम् ॥ ३२ ॥ तस्यां हलाकृष्टायां वाः स्रजः पितुस्ताः पुष्पकोशैः करणैश्च वासरेण्वरुणं सुगंधिपरागाढं मदिरारूपं जलं मुमुचुः
उत्सृज्यत्यर्थः ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ हृदप्रस्थितसंचयाहृदात्प्रस्थिताःप्रचलिताःसंचयामत्स्यादयोयस्याःसा ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ पुलिनश्रोणिरिवयस्याः विंबरक्तपद्ममंडलमेवभोष्ठोयस्याः अंबु
दगामिनीसागरगामिनी ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ संदेशभाषा ॥ ५१ ॥

सहलेननताग्रेणकूलेष्टमहानदीम् ॥ चकर्षयमुनारामोव्युत्थितांविनितामिव ३४ साविह्वलजलस्रोताहृदप्रस्थितसंचया ॥ व्यावर्ततनदीभीताहल
मार्गानुसाणि ३५ लांगलादिष्टवर्मासावेगगाचक्रगामिनी ॥ संकर्षणभयत्रस्तायोषेवाकुलतांगता ३६ पुलिनश्रोणिर्विब्रौष्ठीमृदितैस्तोयताडितैः ॥
फेनमेखलसूत्रैश्चच्छन्नैरंबुदगामिनी ३७ तरंगविषमापीडाचक्रवाकोन्मुखस्तनी ॥ वेगगंभीरवक्रांगीत्रस्तमीनविभूषणा ३८ सितहंसेक्षणापांगीकाशशो
मोच्छ्रितांवरा ॥ तीरजोद्धतकेशांताजलस्खलितगामिनी ३९ लांगलोल्लिखितापांगीक्षुभितासागरंगमा ॥ मत्तेवकुटिलानारीराजमार्गेणगच्छती ४०
कृष्यतेसातिवेगेनस्रोतस्खलितगामिनो ॥ उन्मार्गानीतमार्गासायेनवृंदावनंवनम् ४१ वृंदावनस्यमध्येनसानीतायमुनानदी ॥ रोह्यमाणेवस्वमेरन्वि
तातोयवासिभिः ४२ सायदासमातिक्रान्तानदीवृंदावनंवनम् ॥ तदास्त्रीरूपिणीभूत्वायमुनाराममब्रवीत् ४३ प्रसीदनाथभीतास्मिप्रतिलोमेनकर्मणा ॥
विपरीतमिदंरूपंतोयंचममजायते ४४ असत्यहंनदीमध्येरौहिणेयत्वयाकृता ॥ कर्षणेनमहाबाहोस्वमार्गव्यभिचारिणी ४५ प्राप्तामासागरेपूर्वसपत्न्यो
वेमगर्विताः ॥ फेनहासैर्हासिष्यंतितोयव्यावृत्तगामिनीम् ४६ प्रसादंकुरुमेवीरयाचेत्वांरुष्णपूर्वज ॥ सुप्रसन्नमनानित्यंभवत्वंसुरसतम् ४७ कर्षणायुधरुष्टा
स्मिरोषोयंविनिवर्त्यताम् ॥ मूर्ध्नागच्छामिचरणौतवैषालांगलायुध ४८ मार्गमादिष्टामेच्छामिक्रगच्छामिमहाभुज ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रणयावनतां
दृष्ट्वायमुनांलांगलायुधः ॥ प्रत्युवाचार्षवधूमदक्लांतइदंवचः ४९ लांगलादिष्टमार्गत्वामिमंमेप्रियदर्शने ॥ देशमंबुप्रदानेनप्लावयस्वाखिलंशुभे ५० एषते
सुभ्रुसंदेशःकथितःसागरंगमे ॥ शान्तिव्रजमहाभागेगम्यतांचयथासुखम् ५१ यावत्स्थास्यतिलोकोयंतावत्स्थास्यतुमेयशः ॥ यमुनाकर्षणंदृष्ट्वासर्वेति
व्रजवासिनः ५२ साधुसाध्वितिरामायप्रणामंचक्रिरेतदा ॥ तांविस्मज्यमहाभागांतांश्चसर्वान्व्रजौकसः ५३ ततस्संचिंत्यमनसारामःप्रहरतांवरः ॥ पुनः
प्रतिजगामाशुमथुरारोहिणीसुतः ५४ सगत्वामथुरारामोभवनेमधुसूदनम् ॥ परिवर्तमानंददृशेष्टथिव्यांसारमव्ययम् ५५ तथैवाध्वन्यवेपेणसोपसि
ध्यजनार्दनम् ॥ प्रत्यग्रवनमालेनवक्षसाभिविराजता ५६ सदृष्टातूर्णमायांतंरामंलांगलधारिणम् ॥ सहसोत्थायगोविंदोददावासनमात्मनः ५७
॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ सप्तचत्वारिंशकेऽस्मिन् चाराणां चनादयः ॥ कृष्णस्येच्छाहिरुक्मिण्याकुंडिनेन नंतया ॥ १ ॥ एतस्मिन्निति प्रावृत्तिकाः प्रावृत्तिसूचकाः ॥ १ ॥ आत्ययिकशंसीषु विरोधशंसिषु दैर्घ्येऽदो नुरोधात् ॥ २ ॥ पार्थिवात्ययिकं राज्ञां विमाशकारणम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ भोजपुत्रस्य रुक्मिणः शासनादनिमंत्रणात् ॥ ५ ॥ प्रथमा मुख्या ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ निरुद्धाः रुक्मिणीलिप्तयेति शेषः ॥ तत्र वयं किं भिल्लवदेकांतचराः येन निरुत्साहा

उपविष्टं तदारामं प्रच्छकुशलं व्रजे ॥ बांधवेषु च सर्वेषु गोषु चैव जनार्दनः ५८ प्रत्युवाच ततो रामो भ्रातरं साधुभाषिणम् ॥ सर्वत्र कुशलं कृष्णयेषां कुशलमिच्छसि ५९ ततस्तयोर्विचित्रार्थाः पौराण्यश्वाभवन्कथाः ॥ वसुदेवाग्रतः पुण्यारामकेशवयोस्तदा ६० ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि यमुना कर्षणं नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतस्मिन्नंतरे प्राप्ता लोकप्रावृत्तिकानराः ॥ चक्रायुवागृहं सर्वलोकपालगृहापमम् १ ते प्वात्ययिकशंसीषु लोकप्रावृत्तिकेष्विह ॥ कृतसंज्ञायदुःश्रेष्ठास्समेताः कृष्णसंसदि २ समागतेषु सर्वेषु यदुमुख्येषु संसदि ॥ प्रावृत्तिकानराः प्राहुः पार्थिवात्ययिकं वचः ३ जनार्दन नरेन्द्राणां पार्थिवानां समागमः ॥ भविष्यति क्षितीशानां समूहानित्यनेकशः ४ त्वरितास्तत्र गच्छंति नानाजनपदेश्वराः ॥ कुंडिने पुंडरीकाक्ष भोजपुत्रस्य शासनात् ५ प्रकाशं स्मकथास्तत्र श्रूयंते मनुजे रिताः ॥ रुक्मिणी किल नामास्ति रुक्मिणः प्रथमा स्वसा ६ भार्गी स्वयंवरस्तत्र तस्याः किल जनार्दन ॥ इत्यर्थमेते सबला गच्छंति मनुजाधिपाः ७ तस्यास्त्रैलोक्यसुंदर्यास्तृतीये हनियादव ॥ रुक्मभूषणभूषिण्या भविष्यति स्वयंवरः ८ राज्ञां तत्र समेतानां हस्त्यश्वरथगामिनाम् ॥ द्रक्ष्यामश्शतशस्तत्र शिबिराणि महात्मनाम् ९ सिंहशार्दूलदत्तानां मतद्विरदगामिनाम् ॥ सदा युद्धप्रियाणां हि परस्परमपिणाम् १० जयाय शीघ्रं संहितावलौघेन समन्विताः ॥ निरुद्धाः पृथिवीपालाः किमेकांतचरा वयम् ॥ निरुत्साहा भविष्यामो गच्छामो यदुनंदन ॥ ११ शुल्वैतकेशवो वाक्यं हृदि शल्यमिवापितम् ॥ निर्जगाम यदुःश्रेष्ठो यदूनां संहितो बलैः १२ यादवास्ते बलोदग्रास्सर्वे संग्रामलालसाः ॥ निर्ययुस्स्यं दनवरैर्गर्वितास्त्रिदशा इव १३ बलाग्रेणानेयुक्तेन हरिरीशानसंमतः ॥ चक्रोद्यतकरः कृष्णो गदापाणिर्व्यरोचत १४ यादवाश्चापरेतत्र वासुदेवानुयायिनः ॥ रथैरादित्यसंकाशैः किं विणीप्रतिनादितैः १५ उग्रमेनंतु गोविंदः प्राह निश्चितदर्शनः ॥ तिष्ठत्वन्नृपशार्दूलभ्रात्रामे संहितो नघ १६ क्षत्रियाविकृतिप्रज्ञाशशास्त्रनिश्चितदर्शनाः ॥ पुरीक्षन्त्यामि मां वीरजघन्येभिपतन्ति ह १७

भविष्यामः अपि तु अतिप्रसिद्धास्तेन सोत्साहा एव तत्र गच्छाम इति सार्द्धं श्लोकवाक्यम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ विकृतिप्रज्ञाः कपटबुद्धयः शास्त्रनिश्चितदर्शनाः राजनीतिविदः जघन्येऽप्यप्युतः शून्ये इत्यर्थः ॥ १७

अस्माकं अस्मत् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ राजसीतनुं कामक्रोधप्रधानां प्रकृतिम् ॥ २६ ॥ पुरातनं प्राक्सिद्धम् ॥ २७ ॥ सुखलक्ष्यं सौम्यम् ॥ २८ ॥ सी
म्येन लीनेनापियत्कृतं तदाह तस्येति ॥ न्युजाः अधोमुखास्तथा चेष्टं तयथोरगानोत्थातुं शक्नुवन्तीत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तान्तराज्ञ इति संबन्धः मेने मनसा पूजितवान् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

अस्माकं शंकितास्सर्वे जरासंधवशानुगाः ॥ मोदंते सुखिनस्तत्र देवलोक्यथामराः १८ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भोजराजो महायशः ॥ कृ
ष्णस्नेहेन विरुतं बभापे वचनामृतम् १९ कृष्णकृष्णमहाबाहो यदूनानं दिवर्द्धन ॥ श्रूयतां यदहं त्वद्यवक्ष्यामि रिपुसूदन २० त्वया विहीनास्सर्वे स्मनश्च
स्सुखमासितुम् ॥ पुरोस्मिन् विषयातिवापातिहीना इवास्त्रियः २१ त्वत्सनाथा वयं तात त्वद्बाहुबलमाश्रिताः ॥ विभीमो न नरेन्द्राणां सेंद्राणामपि मानद २२ वि
जयाय यदुश्रेष्ठयत्र यत्र गमिष्यमि ॥ तत्र त्वं सहितोऽस्माभिर्गच्छेथायादवर्षभ २३ तस्य राज्ञो वचः श्रुत्वा सस्मितं देवकीसुतः ॥ यथेष्टं भवतामद्य तथा कर्ता स्म्य
संशयम् २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु वैकृष्णो जगामाशुरथेन वै ॥ भीष्मकस्य गृहं प्राप्नो लोहितायतिभास्करे २५ प्राप्ते राजसमाजे तु शिविराकी
र्णभूतले ॥ रंगं सुविपुलं दृष्ट्वा राजसीतनुमाविशत् २६ वित्रासनार्थं भूपानां प्रकाशार्थं पुरातनम् ॥ मनसा चिंतयामास वै न तेयं महाबलम् २७ ततश्चिंतितमात्र
स्तु विदित्वा विनतात्मजः ॥ सुखलक्ष्यं वपुः कृत्वानि लिल्ये केशवांतिके २८ तस्य पक्षनिपातेन पवनोद्भातकारिणा ॥ कंपितामनुजास्सर्वे न्युज्जाश्च पतिताभुवि
२९ गरुडाभिहतास्सर्वे ह्यचेष्टं ते यथोरगाः ॥ तान्संनिपतितान् दृष्ट्वा कृष्णो गिरिवाच लः ३० सराज्ञः पक्षपातेन मेने पतगसत्तमम् ॥ ददर्श गरुडं प्रासं दि
व्यस्त्रमनुलेपनम् ३१ पक्षपातेन पृथिवीं चालयंतं मुहुर्मुहुः ॥ पृष्ठासक्तैः प्रहरणैर्लेलिहंतं मित्रोरगैः ३२ वैष्णवं हस्तसंश्लेषं मन्यमानैरवाङ्मुखैः ॥ चरणा
भ्यां प्रकर्षंतं पांडुरं भोगिनां वरम् ३३ हेमपत्रैरुपचितं धातुमंतं मिवाचलम् ॥ अमृतारंभहर्तारं द्विजिह्वेन्द्रविनाशनम् ३४ त्रासनं दैत्यसंधानां वाहनं ध्वजल
क्षणम् ॥ तं दृष्ट्वा सध्वजं प्रासं सचिवं सांपरायिकम् ३५ धृतिमंतं गरुत्मंतं जगाद मधुसूदनः ॥ दृष्ट्वा परमसंहृष्टः स्थितं देवमिवापरम् ३६ तुल्यसामर्थ्यावाचा
गरुत्मंतं मवस्थितम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ स्वागतं खेचरश्रेष्ठ सुरसेनारिमर्दन ॥ विनताहृदयानंदस्वागतं केशवप्रिय ३७ वज्रपत्ररथश्रेष्ठ कैशिकस्य निवे
शनम् ॥ वयंतत्रैव गत्वाद्यप्रतीक्षामस्स्वयं वरम् ३८ राज्ञां तत्रासमेतानां हस्त्यश्चरथगामिनाम् ॥ द्रक्ष्यामः शतशस्तत्र समेतानां महात्मनाम् ३९ एवमु
क्त्वा महाबाहुर्वैनतेयं महाबलम् ॥ जगामाथ पुरीकृष्णः कैशिकस्य महात्मनः ४० वैनतेयसख इ श्रीमान्यादवैश्वमदारथैः ॥ विदर्शनं गरीं प्राप्ते कृष्णे देव
किन्दने ४१

॥ ३४ ॥ सचिवं बुद्धिसहायं सांपरायिकं आपदिहितम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ कैशिकस्य भीष्मकपितुः ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ इति श्रीहरिवंशविष्णुपर्वणिटीकायां सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ अष्टचत्वारिंशकेयजरासंधसुनीययोः ॥ विदर्भस्यसभायां तु वचनं रा

हृष्टाः प्रमुदितास्सर्वे निवासायोपचक्रमुः ॥ सर्वेशस्त्रायुधधराराजानो बलशालिनः ४२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले तुराजानय विशारदः ॥
कैशिकस्तत उत्थाय प्रहृष्टेनांतरात्मना ४३ अर्घ्यमाचमनं दत्त्वा स राजा कैशिकस्स्वयम् ॥ सत्कृत्य विधिवत्कृष्णं स्वपुरं संप्रवेशयत् ४४ पूर्वमेव तु
कृष्णाय कारितं दिव्यमंदिरम् ॥ विवेश स बल इ श्रीमान् कैलासं शकरो यथा ॥ खाद्यपानादिरत्नौघैरर्चितो वासवानुजः ४५ सुखेन उषितः कृष्णस्तस्य राज्ञो नि
वेशने ॥ पूजितो बहुमानेन स्नेहपूर्णेन चेतसा ४६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशविष्णुपर्वणि रुक्मिणोऽस्वयं वरे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ ते कृष्णमागतं दृष्ट्वा वै न ते य सहाच्युतम् ॥ बभूवुश्चितया विष्टास्सर्वे नृपति सत्तमाः १ ते समेत्य सभां राजत्राजानो भीमविक्रमाः ॥
मंत्राय मंत्रकुशलानीति शास्त्रार्थवित्तमाः २ भीष्मकस्य सभां गत्वा रम्यां हेमपरिष्कृताम् ॥ सिंहासनेषु चित्रेषु विचित्रास्तरणेषु च ॥ निषेदुस्ते नृपवरा देवा
देवसभामिव ३ तेषां मध्ये महाबाहुर्जरासंधो महाबलः ॥ बभापे समहाते जादेवान् देवेश्वरो यथा ४ ॥ जरासंध उवाच ॥ श्रूयतां भो नृपश्रेष्ठा भीष्मक
श्च महामतिः ॥ कथ्यमानं मया बुद्ध्या वचनं वदतां वराः ५ यो सौ कृष्ण इति ख्यातो वसुदेवसुतो बली ॥ वै न ते य सहायेन संप्राप्तः कुंडिनं विह ६ कन्याहेतो
र्महातेजायादवैरभि संत्रुतः ॥ अवश्यं कुरुते यत्नं कन्यावाप्तिर्यथा भवेत् ७ यदत्र कारणं कार्यं सुनयोपेतमृद्धितम् ॥ कुरुध्वं नृपशार्दूला विनिश्चित्य बलावलम् ८
पदातिनौ महावीर्यौ वसुदेवसुताकुभौ ॥ वै न ते यं विना तस्मिन् गोमंते पर्वतोत्तमे ॥ कृतवन्तौ महाघोरं भवद्विर्विदिता हितत् ९ वृष्णिभिर्यादवैश्चैव भोजांधक
महारथैः ॥ समेत्य युद्धयमानस्य कीदृशो विग्रहो भवेत् १० कन्यार्थे यततानेन गरुडस्थेन विष्णुना ॥ कः स्थास्यति रणे तस्मिन् नृपि शक्रस्सुरैस्सह ११ यदा
चास्मै नापि सुता कदाचित्संप्रदीयते ॥ ततो ह्ययं बलादेनाने तुं शक्तस्सुरैस्सह १२ पुराणकार्णवेधो रेश्रूयते मेदिनी त्वियम् ॥ पातालतलं मग्रा विष्णुना प्र
भविष्णुना १३ वाराहरूपमास्थाय उद्धृता जगदादिना ॥ हिरण्याक्षश्च दैत्येन्द्रो वराहेण निपातितः १४ हिरण्यकाशिपुश्चैव महाबलपराक्रमः ॥ अवध्यो मरुदै
त्यानामृषिगंधर्वकिन्नरैः १५ यक्षराक्षसनागानां नाकाशेनावनिस्थले ॥ न च भ्यंतररात्र्यहोर्न शुष्केणार्द्रकेण च १६

जसूच्यते . १ ॥ ते कृष्णमिति वै न ते येत्यत्र तृतीया लोप आर्षः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ऋद्धितं ऋद्धिः संजायते येन तत् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
यदेत्यारभ्य सुरैः सहेत्यंतोऽयं श्लोकः सर्वपुस्तकेषु न दृश्यते ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

१ नात्रास्य श्लोकस्य पाठो लिख्यते.

॥ १७ ॥ योदित्यागर्भसंभूतोतेनैवविष्णुनाबलिर्वद्धापातालसंश्रयःकृतइतिपूर्वेणसंबंधः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ पर्शुनापरशुना ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥
अवध्यस्त्रिषुलोकेषुदैत्यैर्द्रस्त्वपराजितः ॥ नारसिंहेनरूपेणनिहतोविष्णुनापुरा १७ वामनेनतुरूपेणकश्यपस्यात्मजोवली ॥ अदित्यागर्भसंभूतोवलिर्व
द्वासुरोत्तमः १८ सत्यरज्जुमयैःपाशैःकृतःपातालसंश्रयः ॥ कार्तवीर्योमहावीर्यस्सहस्रभुजविग्रहः १९ दत्तात्रेयप्रसादेनमतोराज्यमदेनच ॥ जाम
दग्न्योमहातेजारेणुकागर्भसंभवः २० त्रेताद्वापारयोस्संधौरामश्शस्त्रभृतांवरः ॥ पर्शुनावज्रकल्पेनसप्तद्वीपेश्वरोनृपः ॥ विष्णुनानिहतोभूयश्छद्मरूपेण
हैहयः २१ इक्ष्वाकुकुलसंभूतोरामोदाशरथिःपुरा ॥ त्रिलोकविजयवीरंरावणंसंन्यपातयत् २२ पुराकृतयुगेविष्णुस्संग्रामेतारकामये ॥ षोडशार्द्ध
भुजोभूत्वागरुडस्थोहिवीर्यवान् २३ निजघानासुरान्युद्धेवरदानेनगर्वितान् ॥ कालनेमिश्चदैतेयोदेवानांचभयप्रदः २४ सहस्रकिरणाभेनचक्र
णनिहतोयुधि ॥ महायोगबलेनाजौविश्वरूपेणविष्णुना २५ अनेनप्राप्तकालास्तेनिहताबहवोसुराः ॥ वनेवनचरादैत्यामहाबलपराक्रमाः २६ निहता
बालभावेनप्रलंबारिष्टधेनुकाः ॥ शकुनीकेशिनंचैवयमलार्जुनकावपि २७ नागंकुवल्यापीडंचाणूरंमुष्टिकंतथा ॥ कंसंचबलिनांश्रेष्ठंसगणंदेवकीसुतः
२८ निहनद्रोपवेषेणक्रीडमानोहिकेशवः ॥ एवमादीनिदिव्यानिछद्मरूपाणिचक्रिणा २९ कृतानिदिव्यरूपाणिविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ तेनाहंवःप्रवक्ष्या
मिभवतांहितकाम्यया ३० तंमन्यकेशवंविष्णुंसुराद्यमसुरांतकम् ॥ नारायणंजगद्योनिंपुराणंपुरुषंध्रुवम् ३१ स्रष्टारंसर्वभूतानांव्यक्ताव्यक्तंसनातनम् ॥
अदृश्यंसर्वलोकानांसर्वलोकनमस्कृतम् ३२ अनादिमध्यनिधनंक्षरमक्षरशाश्वतम् ॥ स्वयंभुवमजंस्थाणुमजेयंसचराचरैः ३३ त्रिविक्रमंत्रिलोकेशंत्रिदर्श
द्रारिनाशनम् ॥ इतिमेनिश्चिताबुद्धिर्जातोयंमथुरामधि ३४ कुलेमहातिवैराज्ञांविपुलेचक्रवर्तिनाम् ॥ कथमन्यस्यमर्त्यस्यगरुडोवाहनंभवेत् ३५ वि
शेषेणतुक्न्यार्थेविक्रमस्थेजनार्दने ॥ कस्स्थास्यतिपुमानद्यगरुडस्याग्रतोवली ३६ स्वयंवरकृतेनासौविष्णुस्स्वयमिहागतः ॥ विष्णोरागमनेचैवमहान्दोष
प्रकीर्तितः ३७ भवद्विरनुचित्येदंक्रियतांयदनंतरम् ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंविब्रुवमाणेतुमगधानांजनेश्वरे ३८ सुनीथोथमहाप्राज्ञोवचनंचेदमब्रवीत् ॥
सुनीथउवाच ॥ सम्यगाहमहाबाहुर्मगधाधिपतिर्नृपः ३९ समक्षंनरदेवानांयथावृत्तंमहाहवे ॥ गोमंतेरामकृष्णाभ्यांकृतंकर्मसुदुष्करम् ४० गजाश्वरथ
संवाधापतिध्वजसमाकुला ॥ निर्दग्धामहतीसेनाचक्रलांगलवाहिना ४१

॥ २६ ॥ शकुनीपूतनाम् ॥ २७ २८ ॥ दिव्यानिर्कर्माणीतिशेषः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ क्षरंदृश्यरूपंअक्षरंकूटस्थम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ४६ ॥ ४७ ॥ एष्यतेकाम्यते महापुरुषविग्रहं युद्धम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामष्टचत्वारिंशोऽध्यायः । ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ऊनपंचाशत्तमेयाध्यायेमागधभाषितात् ॥ दंतवक्रस्यशास्त्रस्यवचनं सम्यगुच्यते ॥ १ ॥ इत्येवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ वासुदेवे

तेनायंमागधश्श्रीमाननागतमचितयत् ॥ ब्रुवतेराजसेनायामनुस्मृत्यसुदारुणम् ४२ पदात्योर्युध्यतोस्तत्रबलकेशवयोर्युधि ॥ दुर्निवार्यतरोघोरोह्य
भवद्वाहिनीक्षयः ४३ विदितं वस्सुपर्णस्यस्वागतस्यनृपोत्तमाः ॥ पक्षवेगानिलोद्धूतावभ्रमुर्गगनेचराः ४४ समुद्राःसुभितास्तर्वेचचालाद्रिर्महीमुहुः ॥
वयंसर्वेसुसंत्रस्ताःकिमुत्पातेतिविक्रवाः ४५ यदासंनह्ययुध्येतआरूढःकेशवःखगम् ॥ कथमस्माद्विधिशक्तःप्रतिस्थातुंरणाजिरे ४६ राज्ञांस्वयं वरोनाम
सुमहान्दर्षवर्धनः ॥ कृतोनरवैराद्यैर्यशोधर्मस्यैविधिः ४७ इदंतुकुंडिनगरमासाद्यमनुजेश्वराः ॥ पुनरेवैष्यतेक्षिप्रंमहापुरुषविग्रहम् ४८ यदिसावरये
दन्यंराज्ञांमध्येनृपात्मजा ॥ कृष्णस्यभुजयोर्वीर्यैःपुमान्प्रसहिष्यति ४९ विज्ञापितामिदं दोषंस्वयंवरमहोत्सवम् ॥ तदर्थमागतःकृष्णोवयंचैवनराधि
पाः ५० कृष्णस्यागमनंचैवनृपाणामतिगर्हितम् ॥ कन्याहेतोर्नरेन्द्राणांयथावदतिमागधः ५१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणेरुक्मि
णीस्वयं वरेसुनीथवाक्येऽष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्येवमुक्तेवचनेसुनीथेनमहात्मनः ॥ करूषाधिपतिर्वीरोदं
तवक्रोभ्यभाषत १ दंतवक्रउवाच ॥ यदुक्तंमागधेनात्रसुनीथेननराधिपाः ॥ युक्तपूर्वमहंमन्येयदस्माकंचोहितम् २ नचविद्वेषणेनाहंनचाहंकारवादि
ना ॥ नचात्मविजिगीषुत्वादूषयामिवचोमृतम् ३ वाक्यार्णवंमहागाधंनोतिशास्त्रार्थबृंहितम् ॥ कण्ठनिखिलं वक्तुंशक्तोवैराजसंसदि ४ किंत्वनुस्मर
णार्थेहंयद्भवीमिशृणुष्वमे ॥ आगतोवासुदेवेतिस्मिमाश्चर्यंनराधिपाः ५ यथागतावयंसर्वेकृष्णोपीहतथागतः ॥ किमत्रदोषोऽगौण्योवाकन्याहेतोस्स
मागताः ६ यदस्माभिस्समेत्यैक्यात्कृतंगोमंतरोधनम् ॥ तत्रयुद्धकृतंदोषंकथं वैवक्तुमर्हथ ७ वनवासेस्थितौवीरौकंसव्यामोहहेतुना ॥ देहर्षिवचना
द्राजन्वृंदावनतटेस्थितौ ८ तावाहयवधार्थेनउभौरामजनार्दनौ ॥ नागेनोदीपितौवीरौहत्वानागंविवेशतुः ९ ततस्स्ववीर्यमाश्रित्यनिहतोरंगसागरे ॥
गतासुरिवचासीनोमथुरेशस्सहानुगः १० किमत्रविहितोदोषायेनास्माभिर्वयोधिकैः ॥ उपरोधपराराजन्वयंसर्वेसमागताः ११ सेनातिवलमालोक्य
वित्रस्तौरामकेशवौ ॥ पुरंबलंसमुत्सृज्यगोमंतेचगताबुभौ १२ तत्रापिगतमस्माभिर्हतुंसमरयोधिभिः ॥ अप्राप्तयौवनाभ्यांचपदातिभ्यांरणाजिरे १३

तिसंधिरार्षः ॥ ५ ॥ गौण्यःगुणः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ नागेनकुवलयपीठेनउद्दीपितौकोपितौ विवेशतुःरंगमितिशेषः ॥ ९ ॥ गतासुरिवेत्यसावधानत्वमस्मोक्तम् ॥ १० ॥
येनकंसंनिघ्नतावयोधिकैरस्माभिःसहवैरकृतंतस्यउपरोधपरायदिवयंतदाकिमत्रदोषोविहितःनकोपीत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

रथादिवलेन उपेतैरस्माभिः सहतेन विग्रहो युद्धं न कृतं अथोपरोधश्च कृतस्तत्र दंडो दहनमेव युक्तमित्याशयः ॥ १४ ॥ नचाप्ययमधर्म इत्याह ॥ दावाग्नीति तपास्विनो दावाग्निमर
णं श्रेय इति एतौ च दुर्विनीत तपास्विनौ अतएतयोर्मुख्यो दुर्विनीततरः स एतेन मरणेन विनीतः सुशिक्षितः स्यादिति मन्याम इति योजना अथ युद्धकरणं श्रेयो विमुखस्य दूषणमिति तृतीयाद्वार्थः
सादृश्लोकवाक्यम् ॥ १५ ॥ एवं स्वस्यानराधित्वमुक्त्वा संप्रति विरोधे हेतुं तत्र माह यत्र यत्रेत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥ पूर्ववैरं स्मृत्वा युद्धं दास्यतीत्यपि नेत्याशयेनाह मर्त्य इति ॥ मर्त्ये मनु

रथाश्च नरनागेन नास्माभिर्विग्रहः कृतः ॥ कृत्वोपरोधं शैलस्य क्षत्रधर्मेण दीपितः १४ दावाग्निमुखमाविश्य दुर्विनीत तपास्विनौ ॥ विनीत इति मन्यामस्सर्वे
क्षत्रियपुंगवाः ॥ प्रतियुद्धे कृते त्वेवं दूषयाम जनार्दनम् १५ यत्र यत्र प्रयास्यामो वयं तत्र भवेत्कालिः ॥ प्रीत्यर्थं प्रयतिष्यामो कृष्णेन सह भूमिपाः १६ इदं कुं
डिपुरं कृष्णो नागतः कलिहेतुना ॥ कन्याने भित्तागमने कस्य युद्धं प्रयच्छति १७ मर्त्ये स्मिन् पुरुषेन्द्रो सौ न कश्चित्प्राकृतो नरः ॥ देवलोकेषु देवेषु प्रवरः पुरुषो
त्तमः १८ देवानामपि कर्ता सौ लोकानां च विशेषतः ॥ न चैव वालिशो बुद्धिर्न चेष्ट्यानापि मत्सरः १९ नस्तब्धो न कृशो नार्तः प्रणतार्तिहरस्सदा ॥ एष वि
ष्णुः प्रभुर्देवो देवानामपि देवतम् २० आगतो गरुडेनेह छद्मप्राकाशयहेतुना ॥ नानास्त्रसहितो याति कृष्णश्शत्रुविनाशने २१ इमां यात्रां विजानीध्वं प्रीत्य
र्थं ह्यागतो हरिः ॥ सहितो यादवैर्द्रैश्च भोजवृष्ण्यंधकैरिह २२ अर्घ्यमाचमनं दत्त्वा आतिथ्यं च नराधिपाः ॥ करिष्यामवयं सर्वे केशवाय महात्मने २३ एवं स
ंधानतः कृत्वा कृष्णेन सहिता वयम् ॥ वसामो विगतो द्वे गानिर्भया विगतज्वराः २४ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा दंतवक्रस्य धीमतः ॥ शाल्वः प्रवदतां श्रेष्ठस्तानुवाच न
राधिपान् २५ शाल्व उवाच ॥ किं भयेनास्य नस्सर्वे न्यस्तशस्त्रा भवामहे ॥ संधानकरणाद्धेतोः कृष्णस्य भयकं पिताः २६ परस्तवेन किं कार्यं विनिन्द्य बलमा
त्मनः ॥ नैष धर्मो न रेन्द्राणां क्षात्रधर्मे चातिष्ठताम् २७ महत्सुराजवंशेषु संभूताः कुलवर्द्धनाः ॥ तेषां का पुरुषा बुद्धिः कथं भवितुमर्हति २८ अहं जानामि वै कृष्ण
मादिदेवं सनातनम् ॥ प्रभुं सर्वामरेन्द्राणां नारायणपरायणम् २९ वैकुण्ठमजयं लोके चराचरगुरुं हरिम् ॥ संभूतं देवकी गर्भे विष्णुं लोकनमस्कृतम् ३० कं
सराजवधार्थाय भारावतरणाय च ॥ अस्माकं च विनाशाय लोकसंरक्षणाय च ३१ अंशावतरणे कृत्स्नं जाने विष्णोर्विचेष्टितम् ॥ संग्राममतुलं कृत्वा विष्णु
ना सह भूमिपाः ३२ चक्रानलविनिर्दग्धायास्यामो यमसादनम् ॥ तत्त्वं जानामि राजेन्द्राः कालेनायुः क्षयो भवेत् ३३

व्यलोके ॥ १८ ॥ ईर्ष्या अक्षमा मत्सरः परोत्कर्षा सहनम् ॥ १९ ॥ २० ॥ छद्मप्राकाशयहेतुना स्वयं वरागमनव्याजेन स्वरूपं प्रकाशनीयमिति हेतोः ॥ २१ ॥ यादवैर्द्राणां मुख्यैर्मर्जा
दिभिः ॥ २२ ॥ २३ ॥ संधानतः साम्नः विगत उद्वेगो ये पांते विगतो द्वे गाः ॥ २४ ॥ २५ ॥ किमिति अस्य अस्मात्तनोस्माकं मये सति किं न्यस्तशस्त्राः न भवामहे अपि तु भवामहे एव भीतेन श
स्त्रत्यागपूर्वकं संधानमवश्यं कर्तव्यं न तु वयं भीताः स्म इत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ यमसादनं मृत्योर्मृत्युं विष्णुमित्यर्थः ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ चेष्टानिकर्माणि ॥ ३७ ॥ यस्ययं तस्यतम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कस्यचित्कस्माच्चित् ॥ ४१ ॥ हियतेकन्येतिशेषःयद्वाऽयमेवहियतेकालेनेति
शेषः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ज्येष्ठसुतंकेशवेनसहकेशवंचपुत्रेणसहकथंयुद्धंकारयिष्येइतियोज्यम् ॥ ४४ ॥ रुक्मवानरुक्मी ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

नाकालेप्रियतेकश्चित्प्राप्तेकालेनजीवति ॥ एवंविनिश्चयंकृत्वानकुर्यात्कस्यचिद्भयम् ३४ सएवभगवान्विष्णुरालोक्यतपसःक्षयम् ॥ निहंतादितिजेंद्राणांय
थाकालेनयोगवित् ३५ बलिवैरोचनिचैत्रवद्भावध्वंमहाबलम् ॥ कृतवान्देवदेवेशःपातालतलवासिनम् ३६ एवमादीनिवेविष्णोश्चेष्टानिचनराधिपाः ॥ त
स्मादयुक्तंभवतांविग्रहार्थंविचारणम् ३७ नचसंग्रामहेतोर्हिक्लृष्णस्यागमनंत्विह ॥ यस्यवाकस्यवाकन्यावरयिष्यतितस्यसा ॥ किमत्रविग्रहोराज्ञांप्रीतिर्भ
वतिवैधुवम् ३८ वैशंपायनउवाच ॥ एवंकथयमानानांनृपाणांबुद्धिशालिनाम् ॥ नकिंचिदब्रवीद्राजाभीष्मकःपुत्रकारणात् ३९ महावीर्यमदोत्सिक्तंभार्गवा
स्त्राभिरक्षितम् ॥ रणप्रचंडातिरथंविचिंत्यमनसासुतम् ४० ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ कृष्णंसहतेनित्यंपुत्रोमेवलदर्पितः ॥ नित्याभिमानीचरणेनविभेति
चकस्यचित् ४१ कृष्णस्यभुजवीर्येणहियतेनात्रसंशयः ॥ भविष्यतिततोयुद्धंमहापुरुषविग्रहम् ४२ द्वेषीचैवाभिमानीचकुतोजीवतिमेसुतः ॥ जीवितंनात्रप
श्यामिममपुत्रस्यकेशवात् ४३ कन्याहेतोस्सुतंज्येष्ठंपितृणानंदिवर्द्धनम् ॥ कारयिष्येकथंयुद्धंपुत्रेणसहकेशवम् ४४ नचनारायणंदेवंवरमिच्छतिरुक्मवान् ॥
मूढभावोमदोन्मत्तःसंग्रामेष्वनिवर्तकः ४५ नियतंभस्मसाद्यातितूलराशिर्यथानलात् ॥ करवीरेश्वरश्शूरश्शृगालश्चित्रयोधिना ४६ क्षणेनभस्मसानीतःके
शवेनबलियसा ॥ वृंदावनेवसश्श्रीमान्केशवोबलिनावरः ४७ उद्धृत्यैकेनहस्तेनसप्ताहंघृतवान्गिरिम् ॥ दुष्करंकर्मसंस्मृत्यमनस्सीदतिमेभृशम् ४८ न
गेंद्रेसहसागम्यदैवतैस्सहवृत्रहा ॥ अभिषिच्याब्रवत्किष्णमुपेंद्रेतिशचीपतिः ४९ यथावैदमितोनागःकालियोयमुनाहदे ॥ विषाग्निज्वालितोघोरःका
लांतकसमप्रभः ५० केशीचापिमहावीर्योदानवोहयविग्रहः ॥ निहतोवासुदेवेनदेवैरपिदुरासदः ५१ सांदीपनिसुतश्चैवचिरनष्टोहिसागरे ॥ दैत्यंपंचज
नंहत्वाआनीतोयममंदिरात् ५२ गोमंतेसुमहद्युद्धं बहुभिर्वेष्टिताबुधौ ॥ कृत्वावित्रासजननंनागाश्वरथसंक्षयम् ५३ गजेनगजवृंदानिरथेनरथयोधिनः ॥
सादिनश्चाश्वयोधेननरेणचपदातिनः ॥ जघ्नतुस्तौमहावीर्यौवसुदेवसुताबुधौ ५४ नदेवासुरगंधर्वानयक्षोरगराक्षसाः ॥ ननागानचदैत्येद्रानपिशाचानगु
ह्यकाः ५५ कृतवंतस्तथाघोरंगजाश्वरथसंक्षयम् ॥ तमनुस्मृत्यसंग्रामंभृशंसीदतिमेमनः ५६ नमयाश्रुतपूर्वोवाट्टष्टपूर्वःकुतोपिवा ॥ तादृशोभुविमर्त्यो
न्योवासुदेवात्सुरोत्तमात् ५७ सम्यगाहमहाबाहुर्दंतवक्रोमहीपतिः ॥ सांत्वायेत्वामहावीर्यंसंविधास्यामयत्क्षमम् ५८

॥ ५९ ॥ नरेन्द्रोभीष्मकः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ सेनानृपमंडली ॥ ६४ ॥ व्यतिक्रमं राज्ञोऽनादृत्य संकरम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ दूताः इन्द्रस्येति शेषः लेखं राजेन्द्रत्वे स
र्वैः कृष्णोभिषिच्यतामित्येवं रूपं उद्धृत्य क्रथकैशिकौ समर्पितवन्त इति शेषः ॥ ६७ ॥ इति हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायामेकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ७ ॥ अथ पञ्चाशत्त
मेतुकृष्णेनाश्वासनं कृतं ॥ नृपाणां समवेतानां कुण्डिने भीष्मसंसादि ॥ १ ॥ हत्वेति ॥ १ ॥ अतिथिर्न कृतः आतिथ्येन नार्चितः अमानं अपमानम् ॥ २ ॥ कारणं निमित्तं अपेक्षितः

वैशंपायन उवाच ॥ इति संचिंत्य मनसा बलबलविनिश्चयम् ॥ गमनाय मतिं च क्रेप्रसादयितुमच्युतम् ५९ चिंतयानो नरेन्द्रस्तु बहुभिर्नयशालिभिः ॥ सू
तमागधवादिभ्यो बोधितस्तुतिमंगलैः ६० प्रभातायां रजन्यां तु कृतपूर्वाह्निकक्रियाः ॥ उपविष्टानृपास्सर्वे स्वेषु विश्रामवेश्मसु ६१ ये विस्मृष्टास्तुराजानो
विदर्भायां नराधिपैः ॥ तैरागम्यस्वभूपेषुरहोगत्वा निवेदितम् ६२ श्रुत्वा कृष्णाभिषेकं तु केचिद्दृष्टानराधिपाः ॥ केचिद्दीनतराभीता उदासीनास्तथापरे
६३ त्रिधा प्रभिन्ना सासेनानरनागाश्वमालिनी ॥ महार्णव इव क्षुब्धा अभिषेकेण चालिता ६४ नृपाणां भेदमालोक्य भीष्मको राजसत्तमः ॥ व्यतिक्रमम
चित्यं च कृतं नृपतिना स्वयम् ६५ विचिंत्य मनसाराजादह्यमानेन चेतसा ॥ जगाम नरदेवानां समाजे प्रतिबोधितम् ६६ एतस्मिन्नंतरे दूताः संप्राप्ताः क्रथकैशि
कौ ॥ लेखमुद्धृत्य शिरसा विविशुस्ते नृपाणवम् ६७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि रुक्मिणीस्वयंवर एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः
४९ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ हत्वा कंसं महावीर्यं देवैरपि दुरासदम् ॥ नाभिषिक्तः स्वयं राज्येनोपविष्टो नृपासने १ कन्यार्थे चागतः कृष्णस्तत्रा
पिनकृतोतिथिः ॥ अमानमतुलं प्राप्य क्षांतवान् केन हेतुना २ विनतायास्सुतश्चैव महाबलपराक्रमः ॥ सचापिक्षमया युक्तः कारणं किमपेक्षितः ॥ एतदा
ख्याहि भगवन्परंकौतूहलं हि मे ३ वैशंपायन उवाच ॥ विदर्भनगरीं प्राप्ते वै न ते ये सहाच्युते ॥ मनसा चिंतयामास वासुदेवाय कैशिकः ४ दृष्ट्वा श्रय्यं हि नः सर्वा
त्राजन्यान्प्रवदाम्यहम् ॥ वसुदेवसुते दृष्टे ध्रुवं पापक्षयो भवेत् ५ विशुद्धभावः कृष्णस्य आवयोर्दृष्टतत्त्वतः ॥ अतः पात्रतरः कोन्यस्त्रिषु लोकेषु विद्यते ६ कृष्णा
त्कमलपत्राक्षाद्देवदेवाज्जनार्दनात् ॥ तस्यावां किंप्रदास्याव आतिथ्यकरणेन नृप ७ पात्रमासाद्य वै राजन्यथा धर्मो न लुप्यते ॥ एवमन्योन्यसंचिंत्य भ्रातरौ क्र
थकैशिकौ ८ स्वराज्यं दातुकामौ तु जग्मतुः केशवांतिकम् ॥ देवमासाद्य तौ वीरौ विदर्भनगराधिपौ ९ ऊचतुस्तौ महाभागौ प्रणम्य शिरसा हरिम् ॥ अद्या
वांसफलं जन्म अद्यावांसफलं यशः ॥ अद्यावां पितरस्तृप्ता देवे चावांगृहागते १०

आश्रितः ॥ ३ ॥ क्षमामूलं क्रथकैशिकयोः कृपेत्याह विदर्भेति ॥ ४ ॥ दृष्टेति आश्रयं कृष्णाभिषेकं नोस्माकं पापक्षय इति ॥ ५ ॥ सर्वान् विशुद्धभाव आविशोदिति चादृत्यादृत्ययोज्यं क्रथ
कैशिकयोः दृष्टतत्त्वतः दृष्टतत्त्वात् कृष्णस्य तत्त्वमावाभ्यां दृष्टमस्तीत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ आवां आवयोः ॥ १० ॥

सुहितासुदुष्टातवत्त्वदीयेत्यर्थः ॥ ११ ॥ अभिषिक्तं अभिषेकस्तद्वान्नदीमद्वः ॥ १२ ॥ आवयोः आवाभ्यां जरासंधोपिनाम्यथाकर्तुं शक्नोतीति विपरिणामेन योज्यम् ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥ अमप्यास्यं अमप्यासिहं योऽयं नास्ति ॥ १५ ॥ १६ ॥ आस्यति आसिष्यति उपवेशतीति यावत् ॥ १७ ॥ १८ ॥ कारितं विभक्तिः लोपार्थः ॥ १९ ॥ न केवलं राजत्वमपि किंतुरा-
 जेन्द्रत्वं आसनसंकटं उपवेशने संशयः अराजकपुत्रतममासनमारोक्ष्यतीत्येवं रूपः ॥ २० ॥ एषां जरासंधादीनां विचेष्टयविचालय ॥ २१ ॥ अधिवास्य पूर्णगेन संस्कारेण संयोज्य देव-

धामरं व्यजनं छत्रं ध्वजं सिंहासनं बलम् ॥ स्फीतकोशापुरीचेयमावाभ्यां सुहितातव ११ उपेन्द्रस्त्वं महाबाहो देवेन्द्रेणाभिषिक्तवान् ॥ आवामिह हिराज्येत्वा
 मभिषिक्तं ददामिते १२ आवयोर्यत्कृतं कार्यं बहुभिः पार्थिवैरपि ॥ न शक्यते अन्यथा कर्तुं जरासंधेन वा स्वयम् १३ शत्रुस्ते मागधो राजा जरासंधो महाद्यु-
 तिः ॥ कथां ते ब्रुवते नित्यं नृपाणामभयप्रदः १४ सिंहासनमनध्यास्यं पुरं चास्य न विद्यते ॥ कथं राजसमाजे स्मिन्नास्यते देवकीसुतः १५ कृष्णोऽपि सुम-
 हावीर्यो ह्यभिमानि महाद्युतिः ॥ न चागमिष्यते वास्मिन्कन्यार्थे च स्वयं वरे १६ पार्थिवेषूपविष्टेषु स्वेषु सिंहासनेषु वै ॥ कथमास्यतिर्नाचेषु आसनेषु महा-
 द्युतिः १७ इति संचिंत्य मानस्तु श्रुत्वा सौभीष्मको नृपः ॥ आवयोः सहसं मंत्र्यविग्रहोपशमार्थिना १८ तव विश्रामहेतोर्हिकारिते दंष्ट्रहोत्तमम् ॥ देवानामा-
 दिदेवोऽसि सर्वलोकमस्कृतः १९ मानुष्ये मर्त्यलोके स्मिन्नाजेन्द्रत्वं समाचर ॥ समाजमनुर्जेद्राणां माभूदासनसंकटम् २० विदर्भनगरे चैषां राजेन्द्रत्वं वि-
 चेष्टय ॥ आस्यतामासने शुभ्रैः प्रभाते महाद्युते २१ अधिवास्याद्य चात्मानं विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ यथागमिष्यंति नृपाः करिष्ये देवशासनात् २२
 एवमुक्त्वा सुरश्रेष्ठं प्राणिपत्यकृतांजली ॥ प्रेषयामास तु वीरैरंगमध्ये नृपैर्वृतं २३ एवं दूतस्य वचनं यथोक्तं वज्रपाणिना ॥ लिखित्वा सुमहातेजाः कौशिकः
 प्राह शासनम् २४ कौशिक उवाच ॥ विदितं वो नृपाः सर्वे वैन ते यमहाद्युतः ॥ आगतोऽतिथिरूपेण विदर्भनगरीं हरिः २५ प्राप्तमालोक्य पात्रो यमिति संचि-
 न्त्य भूपतिः ॥ प्रददौ वासुदेवाय स्वराज्यं धर्महेतुना २६ इदमासनमास्वेति भ्रात्रामेवोदिते ततः ॥ वागुक्ता चाशरीरेण केनापि व्योमचारिणा २७
 देवदूत उवाच ॥ न युक्तमासनं दातुं त्वया सीनं नराधिप ॥ इदमस्यासनं दिव्यं सर्वरत्नविभूषितम् २८ जांबूनदमयं शुभ्रं रचितं विश्वकर्मणा ॥ प्रेषितं देवरा-
 जेन सिंहलक्षणलक्षितम् २९

शासनात् पूर्वाध्यायात् उक्तात् इन्द्राज्ञापनात् आगमिष्यंति अभिषेकार्थमिति शेषः ॥ २२ ॥ प्रेषयामास तुः देवशासनमिति विपरिणामेनानुषंगः ॥ २३ ॥ देवदूतस्य वचनं स्वयं पत्रे लि-
 खित्वा लेखद्वारैव आहतया शासनमपि देवेन्द्राज्ञापत्रमपि प्राह ॥ २४ ॥ तदनुसारी स्वकृतं तावदाह विदितमिति ॥ २५ ॥ भूपतिः ऋषः ॥ २६ ॥ २७ ॥ देवदूतस्य वाक्यमा-
 ह देवदूत उवाचेत्यादिना ॥ २८ ॥ २९ ॥

अभिषिचंतुषट्पदाभिषेकेणयोजयन् ॥ ३० ॥ अस्यइंद्रस्य ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ दिव्याभरणादिव्ययोन्योदिव्यासनाः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ येसमागतास्तैर्मवद्भिःशक्रस्यद्वेवैरितुनिर्वा
र्यतरमित्यन्वयः ३६ अभिषिचंतंअभिषिच्यमानंकृष्णंयुष्माभिर्दर्शनंयुष्मत्कर्तृकेदर्शनेयुक्तंमेक्षतमंमन्यामहेइतिशेषः ॥ ३७ ॥ दृष्ट्वेतिप्राग्व्याख्यातम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

अत्रोपविष्टदेवेशंचराचरनमस्कृतम् ॥ अभिषिचंतुराजेंद्रं बहुभिः पार्थिवैस्सह ३० आगताः कुंडिनगरेकन्याहेतोर्नराधिपाः ॥ नागमिष्यतियः कश्चित्सो
ऽस्यवध्योभविष्यति ३१ इमेचैवाष्टकलशानिघोनामंशसंभवाः ॥ अक्षयाराजराजस्यधनेशस्यमहात्मनः ३२ दिव्याः कांचनरत्नाढ्यादिव्याभर
णयोनयः ॥ राजेंद्रस्याभिषेकार्थमागच्छन्तिनृपैर्वृताः ३३ एषशक्रस्यसंदेशः कथितोवोनराधिपाः ॥ लेखेनाहूयतान्सर्वानभिषिचंतुकेशवम् ३४
कैशिकञ्च ॥ इतिसंचोद्यस्वस्थोसौदेवदूतोगतोदिवम् ॥ दत्त्वासनंचकृष्णायबालार्कसदृशप्रभम् ३५ तेनाहंनोदयिष्यामिभवद्भिर्येसमागताः ॥ दुर्निवा
र्यतरंघोरंशक्रस्यस्वयमीरितम् ३६ युष्माभिर्दर्शनेयुक्तमहुतंभुविदुर्लभम् ॥ कलशैरभिषिचंतंस्वयमेवनभस्तलात् ३७ दृष्ट्वाश्वर्यहीनस्सर्वाध्रुवंपा
पक्षयोभवेत् ॥ स्नापनार्थंचकृष्णायदेवदेवायविष्णवे ३८ आगच्छध्वंनृपश्रेष्ठानभयंकर्तुमर्हथ ॥ आवयोःकृतसंधानोयुष्मदर्थेजनार्दनः ३९ सर्वेषां
मनुजेंद्राणामभयंकुरुतेहरिः ॥ विशुद्धभावःकृष्णस्तुआवयोर्दृष्टतत्त्वतः ४० मागधस्यविशेषेणनवैरंहृदिदृश्यते ॥ यदत्रकारणंकार्यतद्भवद्भिर्विचिंत्यता
म् ४१ ॥ वैष्णवायनञ्च ॥ एवंसंचिंतयामासुर्नृपाइशापभयार्दिताः ॥ भूयइशुश्रुवुराजेंद्राःकेशवायमहात्मने ४२ भेषगंभीरनादेनस्वरेणापूरय
न्नमः ॥ वासुवाचाशरीरेणदेवराजस्यशासनात् ४३ ॥ चित्रांगदञ्च ॥ त्रैलोक्याधिपतिश्शक्रःप्रजापालनहेतुना ॥ आज्ञापयतियुष्माकंनृपाणांहित
काम्यया ४४ नयुक्तंवसतान्योन्यंकृष्णेनसहवैरिणा ॥ वसध्वंप्रीतिमुत्पाद्यस्वराष्ट्रेषुनृपोत्तमाः ४५ प्रणतार्तिहरकृष्णःप्रतिसेनांतकोनलः ॥ अनेनस
हसंप्रीत्यामोदध्वंविमतज्वराः ४६ मानुषाणानृपादेवानृपाणांदेवतास्सुराः ॥ सुराणांदेवताशक्रश्शक्रस्यापिजनार्दनः ४७ एषविष्णुःप्रभुर्देवोदे
वानामपिदैवतम् ॥ जातीयंमानुषलोकेनररूपेणकेशवः ४८ अजेयस्सर्वलोकेषुदेवदानवमानवैः ॥ कार्तिकेयसहायस्यअपिशूलभृतस्स्वयम् ४९
तस्मैदेवाधिदेवायकेशवायमहात्मने ॥ अभिषेक्तुसुरैस्साद्धैकिमिच्छेयमतःपरम् ५० नचाधिकारोदेवानाराजेंद्रस्याभिषेचने ॥ तेनाहंनराभिषिचामिस
र्वलोकनमस्कृतम् ॥ नृपाणामधिकारोयंराजेंद्रस्यनिवेशने ५१ गत्वायूयंविदर्भायांक्रथकैशिकयोःसह ॥ संचिंत्यविधिदृष्टेनकुरुध्वंनृपसत्तमाः ५२

॥ ४१ ॥ सुश्रुतुःअत्रैवैरितुनिर्वाः ॥ ४२ ॥ अशरीरेणअदृश्येनप्रयुक्ता ॥ ४३ ॥ ४४ वैरिणाकृष्णेनसहयत्नवसततत्त्वतोऽन्योन्यंनयुक्तमितियोजना ॥ ४५ ॥ ४६ ॥
॥ ४७ ॥ ४८ ॥ कार्तिकेयस्यप्रयुक्तीवाकोपार्थःस्वयंजेतुंनयुक्तइतिशेषः ॥ ४९ ॥ अभिषेक्तुइच्छेयमित्यपकृष्ययोजयम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

वसुनामयं वासवो देवतां वृत्तोऽस्मीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ तिष्ठन्नुचस्वारः कृष्णद्वेपिण इत्याशयः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ इत्यनेन पुत्रदीप्यादित्याशयः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ स्नानहेतोः पट्टामिपेकार्थः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ पंचयोनिसमुत्थानि मूलत्वक्प्रपुष्पफलानियोनयः कारणानित्येभ्यः समुत्थानि पंच मंदारपारिजातकसंतानकल्पवृक्षह

प्रीतिसंधानकालो यमिति संचित्य वासवः ॥ बोधनार्थं विमृष्टो हं युष्माकं मनुजेश्वराः ५३ विदर्भनगरे कृष्णश्रावितो स्याधिवासनम् ॥ राजेन्द्रत्वाभिषेका
यैराजानोऽक्रयकैशिकौ ॥ ताभ्यां सह नृपश्रेष्ठाः कृत्वा सुमहदुत्सवम् ५४ अभिषेकेण सत्कृत्य प्रतिगृह्यास्य दाक्षिणाम् ॥ आगमिष्यथ संहृष्टाः पुनरेव स्वयं वर
म् ५५ जरासंधः सुनीथश्च रुक्मिणीव महारथः ॥ शाल्वः सौभपातिश्चैव चत्वारो राजसत्तमाः ॥ रंगस्याशून्यहेतोर्हितिष्ठन्तु इह पार्थिवाः ५६ वंशपायन उ
वाच ॥ एवमाज्ञां सुरेशस्य श्रुत्वा चित्रांगदेरिताम् ॥ यमनायमतिचक्रुः सर्वे एव नृपोत्तमाः ५७ अनुज्ञातान् रेंद्रेण जरासंधेन धीमता ॥ भीष्मकं पुरतः कृत्वा
प्रयात्ताः स्वर्बलैर्वृताः ५८ भीष्मकश्च महाबाहुस्त्वबलेन समन्वितः ॥ जगाम पार्थिवैस्सार्द्धं दह्यमानेन चेतसा ५९ यत्र कृष्णो महाबाहुः कैशिकस्य निवेशने
दूरादेव प्रकाशं तीपताकाध्वजमालिनी ६० शुभादेव समारम्या स्नानहेतो रिरहागता ॥ दिव्यरत्नप्रभाकीर्णा दिव्यध्वजसमाकुला ६१ दिव्यांबरपताकाढ्या
दिव्याभरणभूषिता ॥ दिव्यस्रग्दामकलिला दिव्यगंधाधिवासिता ६२ विमानयानैश्श्रीमद्भिस्समंतात्परिवारिता ॥ दिव्याप्सरोगणाश्चैव विद्याधरग
णास्तथा ६३ गंधर्वा मुनयश्चैव किंनराश्च समंततः ॥ उपगायंति देवेश मंभरांतरमाश्रिताः ६४ स्तुवंति मुनयश्चैव सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ देवदुंदुभयश्चैव स्वय
मेवानदन्दिनि ६५ पंचयोनिसमुत्थानि गंधचूर्णान्यनेकशः ॥ समंतात्पात्यमानानि चाकाशस्थैर्दिवौकसेः ६६ स्वयमागत्य देवेंद्रो देवैस्सह शचीपातिः ॥
विमानवरमारुह्य सप्रकाशस्थितोऽंबरे ६७ अष्टौ ये लोकपालास्ते स्वासुदिक्षु समास्थिताः ॥ उपगायंति नृत्यंति स्तुवंति च समंततः ६८ श्रुत्वा सुतुमुलं ना
दं सर्वे एव नराधिपाः ॥ किंमयोत्फुल्लनयनाविविशुस्ते सभां शुभाम् ६९ कैशिकश्च महाबाहुरुपगम्य नराधिपात् ॥ प्रवेशयामास बलीप्रतिपूज्य यथावि
धि ७० निवेदिते सुरश्रेष्ठे पार्थिवानां समागमे ॥ निर्जगाम हरिश्श्रीमान्मर्वमंगलपूजितः ७१ ततोऽंबरस्थास्ते दिव्याः कलशाश्चैलकंठिनः ॥ सहकारसमा
युक्ता ववर्षुर्जलदा इव ७२ दिव्यकंचनरत्नौघैर्दिव्यपुष्पसमन्वितैः ॥ गंधचूर्णविमिश्रैश्चैव राजेन्द्रस्याभिषेचने ७३ यथोक्तविधिपूर्वेण आमिपेच्य जनार्द
नम् ॥ दर्शयित्वा न रेंद्राणां दिव्यैराभरणैश्शुभैः ७४ दिव्यांबरविचित्रैश्च दिव्यमाल्यानुलेपनैः ॥ सत्कृत्य विधिवद्राज्ञ उपविष्टो जनार्दनः ७५

रिचंदसाख्या देवतरवयोनयस्तेभ्यः समुत्थानि ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ सुरश्रेष्ठे कृष्णे ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ दर्शयित्वा दर्शनीयं कृत्वा लंकृत्येत्यर्थः ॥ ७४ ॥
राज्ञ आगतम् ॥ सत्कृत्यमानयित्वा तेषां माज्ञां गृहीत्वेत्यर्थः ॥ ७५ ॥

देवसभेसिंहासनेउपविष्टः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ अविज्ञाताः ज्ञानहीनाः ॥ ८३ ॥ उपरुद्धानअपराधवतांभवंतंडिश्य ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥
 ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ इतिश्रीहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायांपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ एकपंचाशत्तमेयकृष्णभीष्मकयोरिह ॥ उक्तिप्रत्युक्तःप्रोक्ताक्रयकैशिकसत्क्रिया ॥ १ ॥ पुत्रोमेइति ॥ १ ॥
 मममतिस्तुस्वयंवरदानमतीवबाल्यं एकाएकंरुणीतेतियुक्तमित्यर्थः ॥ २ ॥ अथापिममतंनप्रसिद्धचतीत्याशयेनाहअतइति ॥ ३ ॥ चालितमचालितवानकर्तारितःअविनयइतिच्छेदः
 शुभेदेवसभेरम्येन्मानहेतोरिहागते ॥ उपास्यमानोयदुभिर्विदमैश्चनराधिपैः ७६ वैनतेयश्चबलवान्कामरूपनिराकृतिः ॥ दक्षिणंपार्श्वमाश्रित्यआसनस्थोम
 हाबलः ७७ कथकैशिकौचवीरौवामपार्श्वेतथासने ॥ उपविष्टौमहात्मानौदेवस्यानुमतेनृपौ ७८ तथैववामपार्श्वेतुवृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ सात्याकेप्रमुखा
 वीराउपविष्टामहाबलाः ७९ भास्करप्रतिमेदिव्येदिव्यास्तरणविस्तृते ॥ सुखोपविष्टंश्रीमंतंदेवैरिवशचीपतिम् ८० सचिवैश्श्राविताःसर्वेप्रविष्टा
 स्तेनराधिपाः ॥ यथार्हेणचसंपूज्यराजानस्सर्वएवते ८१ सुखोपविष्टास्तेस्वेषुआसनेषुनराधिपाः ॥ कैशिकस्तुमहाप्राज्ञस्सर्वशास्त्रार्थवित्तमः ८२ पूजयि
 त्वायथान्यायमुवाचवदतांवरः ॥ कैशिकउवाच ॥ अविज्ञातानृपास्सर्वेमानुषोयमितिप्रभो ८३ भवंतमुपरुद्धानांदेवत्वंक्षंतुमर्हसि ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 नमेवैरोप्रवसतिएकहमपिकैशिक ८४ विशेषेणनरेंद्राणांक्षत्रधर्मेवतिष्ठताम् ॥ योद्धव्यमितिधर्मेणअधर्मेतुपराङ्मुखे ८५ तेषांकिहेतुनाकोपःकर्त
 व्यस्त्ववनीश्वराः ॥ यद्गतंतदतिक्रांतंयेमृतास्तेदिवंगताः ८६ एषधर्मोऽनृलोकेस्मिन्नजायंतेचप्रियांतेच ॥ तस्मादशौच्यंभवतांमृतार्थेचनराधिपाः ॥
 क्षंतव्यरोचतेस्माक्वीतवैरामवतुते ८७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वानरेंद्रास्तानाश्वास्यमधुसूदनः ॥ कैशिकस्यमुखंक्षीयविरराममहाद्युतिः ८८
 एतस्मिन्नेवकालेतुभीष्मकोनयकोविदः ॥ पूजयित्वायथान्यायमुवाचवदतांवरः ८९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुह० विष्णुपर्वणिरुक्विमणीस्वयंवरपंचाशत्
 मोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ भीष्मकउवाच ॥ पुत्रोमेबालभावेनभगिनींदातुमिच्छति ॥ स्वयंवरेनरेंद्राणानचाहंदातुमुत्सहे १ अतीवबालभावत्वादातुमिच्छे
 न्मतिर्मम ॥ एकाह्येकंसमालोक्यवरयिष्यतिमेमतिः २ अतःप्रसादयिष्येत्वांपुत्रदुर्नयहेतुना ॥ प्रसादंकुरुदेवेशक्षंतुमर्हसिमेप्रभो ३ ॥ श्रीकृष्णउवाच
 बालभावेनपुत्रेणचालितंनृपमंडलम् ॥ यदाभवतिवैप्रैःकीदृशोविनयोभवेत् ४ सूर्येदुसदृशालोकांस्तपसोपार्जितश्रियः ॥ लोकेस्मिन्नरदेवानांमहाकुलसमु
 द्रवान् ५ एकस्यापिनृपस्याग्रेमोहाद्योवितथंवदेत् ॥ नसतिष्ठतिलोकेस्मिन्निर्देहदंडवद्भिना ६ एषधर्मोऽनरेंद्राणामिति तेविदितंप्रभो ॥ लोकधर्मपुरस्कृ
 त्यपुरागीतंस्वयंभुवा ७ कथंतवसुतस्तेषामग्रतोमनुजेश्वर ॥ वक्तुमर्हतिराजेंद्रवितथंराजसंसदि ८ तादृशरंगमतुलंकारयस्तनयस्तव ॥ कथंत्वयाह्यवि
 ज्ञातइतिमेसंशयोमहान् ९ आगतानानरेंद्राणामनलाकंदुवर्चसाम् ॥ यथार्हेणतुसंपूज्यआतिथ्यंकृतवानसि १०
 ॥ ४ ॥ योविततंबदेवसस्त्वानृलोकांनृदंडवद्भिनायमयातनाग्निनानिर्देहदितिद्वयोःसंबंधः कीदृशानृलोकामसूर्येदुवत्प्रकाशमानानामहाकुलोत्पन्नत्वेनविश्वजिदादिकतुमवान् यतोदेवत
 स्तेषांलोकांमाम्येस्मिन्नेकस्मिन्नपिलोकेनविष्ठतिसर्वेषांदृग्त्वादित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ आस्तांतावत्पुत्रवार्तास्त्वमपिभिद्यैवव्रीषीत्याहतादिकमिति ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ नकुतातिथ्यमितिसमस्तंपवम् अतिथ्यहीनंतवाल्यंविदित्वेत्यर्थः ॥ १६ ॥ हेनराधिपराजेंद्राणापार्थिवोप्यहं हियाभिभूतोरिम तत्रहेतुर्विदमेति
यद्यत्रविश्रामो नकुतः स्यात्तदानर्वा निमित्तो ममाभिभवोनजातः स्यादिति भावः ॥ १७ ॥ एवमप्यावभ्यां कृष्णगरुडाभ्यां कृतं पूर्णं आतिथ्यं लब्धमेवेति शेषः तत्र हेतुमाह कैशिकस्त्वि
ति ॥ १८ ॥ वाग्भं चोदितं येन तं कृष्णं आसिच्य स एव शमितः शान्तिनीतः ॥ १९ ॥ २० ॥ असम्यग्भिदिताः विपरीतज्ञानाः क्रियतां कुर्वताम् ॥ २१ ॥ संपश्यंतु संपन्नाः संतु ॥ २२ ॥

रथाश्वनरनागानां विमर्दं तुलंतथा ॥ कथं न ज्ञातवात्राजंस्तव पुत्रस्य चोष्टतम् ११ विषादो न भवेदत्र चतुरंगवलागमे ॥ कथं न ज्ञायते राजन्निति मे बुद्धिं स
शयः १२ ममागमनमेवेह प्रायेण न हितं तव ॥ अतो न कृतमातिथ्यमपात्राय नरेश्वर १३ पात्रेभ्यो दीयतां कन्यां मामपास्य नरेश्वर ॥ ममागमनदोषे गकथं क
न्यां न दास्यसे १४ कन्याविघ्नं च कुर्वाणो नरके परिपच्यते ॥ इति धर्मविदर्गांतं मन्वादिभिर्नरोत्तमैः १५ अतोर्थेन प्रविष्टो हं रंगमध्ये विशांपते ॥ विदित्वान
कृतातिथ्यं नरदेवतवालयम् १६ हियाभिभूतोरार्जेद्रपार्थिवो हं नराधिप ॥ विदर्भनगरे राजन्बलविश्रामहेतुना १७ आवाभ्यां कृतमातिथ्यं कैशिकस्तु प्रिया
तिथिः ॥ उषतौ च यथास्वर्गे पुरा गरुडकेशवौ १८ वैशंपायन उवाच ॥ एवमेवं ब्रुवाणं तं कृष्णं वाग्भञ्जचोदितम् ॥ श्लक्ष्णवाचां बुनासिच्य शमितोऽग्रे विज्जलन
१९ भीष्मक उवाच ॥ प्रसीद देवलो केशपाहि मां लोकशासन ॥ अज्ञानतमसा विष्टं ज्ञानचक्षुष्प्रदो भव २० मानुष्ये मांसचक्षुष्वा दसम्यग्भिदिता वयम्
॥ न प्रसिद्धयंतिकर्माणि क्रियतामविचारणात् २१ भवंतं शरणं प्राप्य देवानामपि देवतम् ॥ सम्यग्भवतु मे दृष्टिः संपश्यंतु च मे क्रियाः २२ अनिष्पन्नामपि क्रि
यानयोपेतां विचक्षणाः ॥ फलदां हि प्रकुर्वीति महासेनापतिर्यथा २३ भवंतं शरणं प्राप्य नातिबाधति मे भयम् ॥ यन्मया चिंतितं कार्यं तद्ब्रुवाञ्छ्रे तु मर्हसि
२४ न दातुमिच्छेत्कन्यां वै पार्थिवेभ्यस्स्वयं वरे ॥ प्रसादं कुरु देवेश न कोपं कर्तुमर्हसि २५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ वचनेन किमुक्तेन त्वयाराजन महामते
॥ स्वकन्यां दास्यसे नेतिकोत्रनेता तवानघ २६ मादेहीति न चारुयेयं ददस्वोति न मेव चः ॥ रुक्मिण्यादिभ्यः मूर्तित्वं संबंधे कारणं मम २७ मेरुकूटे पुरा देवैः
कृतमंशावतारणम् ॥ तदानिमृष्टा सा पूर्वं गच्छत्वं पतिना सह २८ मानुष्ये कुंडिनगरे भीष्मकस्याग्नौदरे ॥ जायस्व विपुलश्रोणिप्रत्यवेक्ष्य च वासवम् २९
तेनाहं वः प्रवक्ष्यामि राजन्न कृतकं वचः ॥ श्रुत्वा स्वयं विनिश्चित्य यद्युक्तं तत्करिष्यति ३० रुक्मिणीनाम ते कन्यानसा प्राकृतमानुषी ॥ श्रीरेषा ब्रह्मवाक्येन जा
ता केनापि हेतुना ३१ न च सामनुजेंद्राणां स्वयं वरविधिक्षमा ॥ एकात्वे कायदातव्या इति धर्मो व्यवस्थितः ३२

॥ २३ ॥ बाधति बाधतं मे माय ॥ २४ ॥ स्वयं वरणं यत्र क्रियायां तथा स्वयं वरं मे कन्यां दातुं न इच्छेत्पुत्र इति शेषः स्वयं वरे हि सतित्वा मेव सा वृणुयादित्यभिप्रेत्य तत्र दयागते पुत्रो मे स्वयं वरं न इच्छे
दित्यर्थः ॥ २५ ॥ नेतानियंता ॥ २६ ॥ मेमया मादेहि अन्यस्मै ददस्व मत्स्यं इत्युभयमपि नाख्येयम् संबंधे स्वयं भाविनिक्षमैवास्माकं कारणं प्रधानमित्यर्थः ॥ २७ ॥ एतदेवाह मेरुकू
ट इत्यादिना कृतं स्वीकृतम् निःसृष्टा आज्ञा श्रीपतिना विष्णुना ॥ २८ ॥ प्रत्यवेक्ष्य अनुकंप्य वासवं इदं ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ एकाय एकस्मै ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अस्मद्विधे अस्मद्विधस्यहृदि ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अस्माकंपितामान्यःत्रयसाचत्वयासमः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥
 नचतांशक्यसेरात्रक्ष्मादातुंस्वयंवरे ॥ सदृशंरमालोक्यदातुमर्हसिधर्मतः ३३ अतोर्थेनतेयोयंविघ्नकारणहेतुना ॥ आगतःकुंडिनगरेदेवराजेनचो
 दितः ३४ अहंचैवागतोराज्ञाद्रष्टुकामोमहोत्सवम् ॥ तांचकन्यांवरोहोपद्मेनरहितांश्रियम् ३५ क्षंतव्यमिति यत्प्रोक्तंत्वयाराजन्ममाग्रतः ॥ युक्तिपूर्
 वमहंमन्येकलुषायनपार्थिव ३६ पूर्वमेवमयारुणातयेनास्मि विषयेतव ॥ आगतस्सौम्यरूपेणतेनैवक्षांतवान्विभो ३७ क्षांतपुगुणबाहुल्यंदोषापहरणंक्षमा
 ॥ कथमस्मद्विधेराजन्कलुषोवसतेहृदि ३८ कुलजेसत्त्वसंपन्नेधर्मज्ञेसत्यवादिनि ॥ भवादृशेकथंराजन्कलुषोभुविवर्तते ३९ क्षांतोयमिति मंतव्यंमममेना
 सहागतम् ॥ नचाहंसेनयासार्द्धयास्याभिरिपुवाहिनीम् ४० अक्षांतश्चारिसेनायांयास्यामिद्विजवाहने ॥ स्थितस्सोमार्कसंकाशान्यायुधानिकरेवृतः ४१
 मान्योस्माकंत्वयाराजन्त्रयसाचपितासमः ॥ पालयस्वपुरींसम्यक्क्षत्रेषुपितृवद्वस ४२ कलुषोनामराजेद्रवसेत्कापुरुषेषुवै ॥ शूरेषुशुद्धभावेषुकलुषो
 वसतेकथम् ४३ जानीध्वमेषामेवृत्तिःपुत्रेषुपितृवद्वयम् ॥ इमावपिचराजनौविदर्भनगराधिपौ ४४ आतिथ्यकरणेऽस्माकंस्वराज्यंदत्तवानुभौ ॥
 तेनदानफलेनास्यदशपूर्वादिवंगताः ४५ भावेष्याश्चैवराजानःपुत्रपौत्रादशावराः ॥ तेपितत्रैवयास्यंतिदेवलोकंनराधिपाः ४६ अनयोस्सुचिरंकालं
 भुक्त्वा राज्यमवंटकम् ॥ यदाभिलाषंमोक्षस्ययास्येतेनिर्वृतिंसुखम् ४७ नरेन्द्राश्चमहाभागायेभिषेचितुमागताः ॥ कालेनतेपियास्यंतिदेवलोकंत्रि
 विष्टपम् ४८ स्वस्तिगोस्तुगामिष्यामिवैनतेयसहायवान् ॥ नगरीमथुरांरम्यांभोजराजेनपालिताम् ४९ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वातुराजानंभीष्म
 कंयदुनंदनः ॥ राज्ञश्चैवमुपामंत्र्यवैदर्भाभ्यांविशेषतः ॥ सभानिष्क्रम्यदेवेशोजगामरथमंतिकम् ५० ततःप्रहृष्टोराजर्षिर्भीष्मकःकिलकेशवम् ॥ तेसर्वेचमहीपा
 लाविषण्णवदनाभवन् ५१ आद्यंस्वायंभुवंरूपंसुरासुरनमस्कृतम् ॥ सहस्रयात्सहस्राक्षंसहस्रभुजविग्रहम् ५२ सहस्रशिरसंदेवंसहस्रमुकुटोज्ज्वलम् ॥ दिव्य
 माल्यांबरधरंदिव्यमंधानुलेपनम् ५३ दिव्याभरणसंयुक्तंदिव्यानेकोद्यतायुधम् ॥ कृष्णंरक्तारविंदाक्षंचंद्रसूर्याग्निलोचनम् ५४ दृष्ट्वासराजाराजेंद्रं
 प्रणिपत्यकृतांजलिः ॥ वाङ्मनःकायसंयुक्तंस्तोतुमारब्धवांस्तदा ५५ भीष्मकउवाच ॥ देवदेनमस्तुभ्यमनादिनिधनायवै ॥ शाश्वतायादिदेवायनारा
 ण्यायवै ५६ स्वयंभुवेचविशायस्थाप्येवेधसायच ॥ पद्मनाभायजटिनेदांडिनेपिंगलायच ५७

एतानिष्क्रम्यसंयुक्तंस्तोतुमारब्धवांस्तदा ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ वैदर्भाभ्यांक्रयकैशिकाभ्यांसहस्रमावसमास्थानात् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायामेकपञ्चाशत्
 ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥
 मोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ द्विपञ्चाशत्तमेऽध्याये मागधादिप्रबोधितः ॥ शाल्वो गायत्रे नैर्द्रं तं कृष्णमाना पनुत्तये ॥ १ ॥ ततः समांभीष्मकस्य समाजगमुर्विसर्गलोपार्थः ॥ १ ॥

हंसप्रभायहंसाय चक्ररूपाय वै नमः ॥ वैकुण्ठाय नमस्तस्मै अजाय परमात्मने ५८ सदसद्गवियुक्ताय पुराणपुरुषाय च ॥ पुरुषोत्तमाय युक्ताय निर्गुणाय नमो
 स्तुते ५९ वरदो भव मे नित्यं त्वद्गुणाय सुरोत्तम ॥ लोकनाथो सिनाथस्त्वं विष्णुस्त्वं विदितात्मनाम् ६० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं स्तुत्वामहो देवं नृपा
 णामग्रतो नृपः ॥ महार्हमणिमुक्ताभिर्वज्रवैद्यैर्ह्यहासिनम् ६१ ज्ञातकुंभस्य निचयं कृष्णाय प्रददौ नृपः ॥ पुनश्च केन मस्कारं वै न ते ये महाबले ६२ ॥ भीष्म
 क उवाच ॥ नमस्तस्मै स्वर्गेन्द्राय नमो मारुतरंहसे ॥ कामरूपाय दिव्याय काश्यपाय च वै नमः ६३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इति संक्षेपतः स्तुत्वा सत्कृत्य वर
 मूषणैः ॥ ततो विसर्जयामास कृष्णं कमललोचनम् ६४ अनुजग्मुर्नृपाश्चैव प्रस्थितं वासवानुजम् ॥ प्रतिगृह्य च सत्कारं नृपानामं व्यवीर्यवान् ६५ जगाम म
 थुरां कृष्णोद्योतयानो दिशो दश ॥ वै न ते यं पुरस्कृत्य सौम्यरूपं खगोत्तमम् ६६ महतारथं वृन्देन परिवार्य समंततः ॥ भेरीपटहनादेन शंखदुंदुभिनिस्वनैः
 ६७ द्रुहितेन च नागानां हयानां हेषितेन च ॥ सिंहनादेन शूराणां रथनोमिस्वनेन च ६८ तुमुलस्सुमहानासीन्महामेघरवोपमः ॥ गते कृष्णे महावीर्ये आदाय वरमा
 सनम् ६९ सभामादाय देवाश्च प्रययुस्त्रिदशालयम् ॥ महता चतुरंगेण बलेन परिवारिताः ७० क्रोशमात्रमुपव्रज्य अनुज्ञाते जनार्दने ॥ प्रययुस्ते नृपा
 स्सर्वे पुनरेव स्वयं वरम् ७१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि कृष्णाभिषेको नाम एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ७१ ॥ वैशंपायन उ
 वाच ॥ ततः प्रयातेव सुदेवपुत्रेन राधिपाभूषणभूषितांगाः ॥ सभां समाजग्मुर्नृपाः प्रबोधनार्थं गमनोत्सवास्ते १ ॥ सभागतान्सोमरविप्रकाशान्सु
 खोपविष्टानुचिरासनेषु ॥ समीक्ष्य राजा सुनयार्थवादी जगाद वाक्यं नरराजसिंहः २ स्वयं वरकृतं दोषं विदित्वा वो न राधिपाः ॥ क्षंतव्यो मम नृद्वयस्य दुर्दग्धस्य
 फलोदयम् ३ वैशंपायन उवाच ॥ एवमाभाष्य तान् सर्वान्सत्कृत्य च यथाविधि ॥ ततो विसर्जयामास नृपांस्तान् मध्यदेशजान् ४ पूर्वपश्चिमजांश्चैव उत्तराप
 थिकानपि ॥ तेपि सर्वे महेश्वासाः प्रहृष्टमनसो नराः ५ यथार्हेण च संपूज्य जग्मुस्ते नरपुंगवाः ॥ जरासंधस्सुनीथश्च दंतवक्त्रश्च वीर्यवान् ६ शाल्वस्सौभपति
 श्वैव महाकूर्मश्च पार्थिवः ॥ क्रथकैशिकमुख्याश्च नृपाः प्रवरवंशजाः ७ वेणुदारिश्च राजर्षिः काश्मीराधिपतिस्तथा ॥ एते चान्ये च बहवो दक्षिणापथिकानृपाः ८
 श्रोतुकामारहो वाक्यं स्थितवैभीष्मकांतिके ॥ तान् वै समीक्ष्य राजेन्द्रस्स राजा भीष्मको बली ९

राजा भीष्मकः ॥ २ ॥ ॥ इत्येव कृष्णीवरोऽध्यायो दोषो विषयकरो भविष्यतीति मत्वा स्वयं वरार्थमाहूतान् नृपान् सत्कृत्य तिस्रयमिति शेषः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ व्याहृतं कृष्णस्तुतिरूपं कृतः कारितः कृतवान्वा ॥ १२ ॥ १३ ॥ इमानिति पुत्रं प्रदर्श्याह एष कृष्णः ॥ १४ ॥ यशभाग्यशोभोगी स्थापितास्थापविष्यति
 स्नेहपूर्णेन मनसा स्थितांस्तानवनीश्वरान् ॥ त्रिवर्गसहितं श्लक्ष्णं षड्गुणालंकृतं शुभम् १० उवाच नयसंपन्नं स्निग्धगंभीरयागिरा ॥ भीष्मक उवाच ॥ भव
 तामवनीशानां समालोक्य नयान्वितम् ११ वचनं व्याहृतं श्रुत्वा कृतवान्कार्यमीदृशम् ॥ क्षंतव्यं भवतां सद्भिर्वयं नि यापराधिनः १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमु
 क्ता तुराजासभीष्मको नयकोविदः ॥ उवाच सुतमुदिश्य वचनं राजसंसदि १३ ॥ भीष्मक उवाच ॥ पुत्रस्य चेष्टामालोक्य त्रासाकुलितलोचनः ॥ मन्ये वा
 लानि माँलोकान्स एष पुरुषः परः १४ कीर्तिकीर्तिमतां श्रेष्ठो यशश्च यशभागवली ॥ स्थापिताभुवि मर्त्योस्मिन् स्वबाहुबलमूर्जितम् १५ धन्या खलु महाभागा
 देवकीयोषितां वरा ॥ पुत्रं त्रिभुवनश्रेष्ठं कृत्वा गर्भेण केशवम् १६ कृष्णं कमलपत्राक्षं श्रीपुंजममरार्चितम् ॥ नेत्राभ्यां स्नेहपूर्णभ्यां वीक्षते मुखपंकजम् १७
 वैशंपायन उवाच ॥ एवं लालप्यमानं तुराजानं राजसंसदि ॥ उवाच श्लक्ष्णया वाचा शाल्वराजो महाद्युतिः १८ ॥ शाल्व उवाच ॥ अलं खेदेन राजेन्द्र सुता
 यारिपुमर्दिने ॥ क्षत्रियस्य रणे राजन्ध्रुवं जयपराजयौ १९ नियता गतिमर्त्यानामेष धर्मस्मना तनः ॥ बलकेशवयोरन्यस्तृतीयः कः पुमानिह २० रणे यो ध
 यितुं शक्तस्तव पुत्रं महाबलम् ॥ स्थातिरथ वृंदानामेक एवरणाजिरे २१ रिपून् बाधयितुं शक्तो धनुर्गृह्य महाभुजः ॥ भार्गवास्त्रं महारौद्रं देवैरपि दुरासदम् ॥
 २२ मृजतो बाहुवोर्येण कः पुमान् प्रसहिष्यति ॥ अयं तु पुरुषः कृष्णो ह्यनादिनिधनोऽव्ययः २३ तं विजेतानृलोके स्मिन्नापि शूलधरस्त्वयम् ॥ तव पुत्रो महा
 राजसर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् २४ विदित्वा देवमीशानं न योधयति केशवम् ॥ अद्य तस्य रणे जेता यवनाधिपतिर्नृप २५ सकालयवनो नाम अवध्यः केशव
 स्यह ॥ तप्त्वा सुदारुणं घोरं तपः परमदुश्चरम् २६ रुद्रमाराधयामास द्वादशाब्दानयोशनः ॥ पुत्रकामेन मुनिना तोष्य रुद्रात्सुतो वृतः २७ माथुराणा
 मवध्योयं भवेदिति च शंकरात् ॥ एवमस्त्विति रुद्रोऽपि प्रददौ मुनये सुतम् २८ एवं गार्ग्यस्य तनयश्श्रीमान् रुद्रवरोद्भवः ॥ माथुराणामवध्योयं मथुरायां वि
 शेषतः २९ कृष्णोऽपि बलवानेष माथुरे जातवानयम् ॥ स जेष्यति रणे कृष्णं मथुरायां समागतः ३० मन्यध्वं यदि वा युक्तानृपा वाचं मये रिताम् ॥ तत्र दूतं वि
 मृजध्वं यवनेन्द्रपुरं प्रति ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा सौभपतेर्वाक्यं सर्वे ते नृपसत्तमाः ॥ कुर्म इत्यनुवनं हृष्टा जरासंधं महाबलम् ३२ स तेषां वचनं श्रुत्वा
 जरासंधो महीपतिः ॥ बभूव विमनाराजन् ब्रह्मणो वचनं स्मरन् ३३ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ अयोशनः लोहचूर्णाहारः मुनिना गार्ग्येण ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
 ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ब्रह्मणो वचनं अयोध्याय मृत्युरस्तीति बलदेवं प्रत्यक्षीरवाक्यम् ॥ ३३ ॥

पूर्वस्मिन्काले ॥ ३४ ॥ यथाकन्यास्वपतिमपहायजारमाश्रयते एवमहंस्वबलमनाश्रित्यपरमाश्रयामीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ योगविहीनः उपायहीनः ॥ ३७ ॥ हंता भरमिति छेदः
 माहोण अशरीरेण वचनेन ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ दूत्ये दूतकर्मणियथाऽस्माभिर्वचनं वक्तव्यं तथायावद्वित्यर्थः नः अस्माकं कृष्णविग्रहे उपस्थिते सति ॥ ४३ ॥ राजा जरासं
 धः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ तावमौक्यकैशिकौ दुर्नयं च पुत्रस्यानुचिंतयन् ॥ ४९ ॥ विदिता ज्ञातवती ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुर्विण्डी
 जरासंध उवाच ॥ मां समाश्रित्य पूर्वस्मिन् नृपानृपभयादिताः ॥ प्राप्तुं तु हतं राज्यं सभृत्यबलवाहनम् ३४ इहाहं चोद्यते भूपैः परसंश्रयहेतुना ॥ कन्येव स्वपति
 द्वेषादन्यं रतिपरायणा ३५ अहं सुबलवद्दैवमशक्यं विनिवर्तितुम् ॥ यदहं कृष्णभीतो न्यसंश्रया भिबलाधिकम् ३६ नूनं योगविहीनो हं कारयेष्ये पराश्रयम् ॥
 श्रेयो हि मरणं मर्त्यं न चान्यं संश्रये नृपाः ३७ कृष्णो वा बलदेवो वा यो वासौवानराधिपाः ॥ हंतारं प्रतियोत्स्यामि यथा ब्रह्म प्रचोदितः ३८ एषामे निश्चिता बु
 द्विरेतस्त्पुरुषवतम् ॥ अतो न्यथानशक्तो हं कर्तुं परसमाश्रयम् ॥ ३९ भवतां साधुवृत्तानामाबाधं न करोति सः ॥ तेन दत्तं प्रदास्यामि नृपाणां रक्षणायै
 ४० द्यौर्ममं गेया तव्यं यथा कृष्णो न बाधते ॥ गच्छंतमनुचित्यैव प्रेषयध्वं नृपोत्तमाः ४१ अयं सौभपतिः श्रीमाननलकंदुविक्रमः ॥ रथेनादित्यवर्णे
 न प्रयाति स्वपुरंबली ४२ यवने द्रोयथाभ्येति नरेन्द्राणां समाममम् ॥ वचनं च तथास्माभिर्दूत्येनः कृष्णविग्रहे ४३ वैशंपायन उवाच ॥ पुनरेवाब्रवीद्राजा
 सौभस्वपतिमूर्जितम् ॥ गच्छ सर्वनरेन्द्राणां साहाय्यं कुरुमानद ४४ यवने द्रोयथायातियथा कृष्णं विजेष्यति ॥ यथा वयं चतुष्यामस्तथानीति विधीयताम्
 ४५ एवं सदिश्य सर्वस्तान्भीष्मकं पूज्यधर्मतः ॥ प्रययौ स्वपुरं राजा स्वेन सैन्येन संवृतः ४६ शाल्वोऽपि नृपतिश्चेष्टस्ताभ्यां संपूज्य धर्मतः ॥ जगामाकाश
 मार्गे परथेनानिलरंहसा ४८ तेऽपि सर्वे महीपाला दक्षिणापथवासिनः ॥ अनुव्रज्य जरासंधं गतास्स्वनगरं प्राति ४८ भीष्मकस्सहपुत्रेण तावुभौ चित्यदुर्नयम्
 स्वेगृहे न्यवसद्दीनः कृष्णमेवानुचिंतयन् ४९ विदिता रुक्मिणी सा ध्वीस्वयं वरानि वर्तनम् ॥ कृष्णस्यागमनाद्धेतोर्नृपाणां दोषदर्शनम् ५० गत्वा तु सा सखी
 मध्ये उवाच व्रीडितानना ॥ न चान्येषां नरेन्द्राणां पत्नी भवितुमुत्सहे ॥ कृष्णात्कमलपत्राक्षात्सत्यमेतद्रचोमम ५१ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णु
 पर्वणि रुक्मिणीस्वयं वरो नाम द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ५२ वैशंपायन उवाच ॥ यवनानां बलोदग्रः सकालयवनो नृपः ॥ बभूव राजा धर्मेण रक्षितापुरवासिनां
 त्रिवर्गविदितः प्राज्ञश्च ङ्गुणानुपजीवकः ॥ सप्तव्यसनसंमूढो गुणेष्वभिरतस्सदा २ श्रुतिमान्धर्मशीलश्च सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ सांग्रामिकविधिज्ञश्च दुर्गलाभा
 नुसारणः ३ शूरो प्रतिबलश्चैव मंत्रिप्रवरसेवकः ॥ सुखासीनस्सभारम्यां सचिवैः परिवारितः ४ उपास्यमानो यवनैरात्मविद्विर्विपश्चितैः ॥ विविधाश्च
 कथादिव्याः कथ्यमानाः परस्परम् ५

कायां द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ त्रिपंचाशत्तमेऽध्याये शाल्व आकाशवर्त्मना ॥ अभ्ययाद्यवनाधीशपुं विज्ञापिकारणात् ॥ १ ॥ १ ॥ पदः स्थानं च वृद्धिश्च त्रिवर्गो नीतिवेदिनामित्यु
 क्तत्रिवर्गवेत्ता । ङ्गुणान्संधिविग्रहायानासनद्वैधीभावाश्रयान् । सप्तव्यसनानि द्यूतमांसं सुरावेश्यात्रिवर्गेष्वनभिज्ञतेत्युक्तानि तेषु संमूढो न भिन्नः ॥ १ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ रंहसैर्वेगिभिः ॥ ९ ॥ वैय्याघवरंठयाघचर्मवरंतेनभूषितंपरिवृतम् ॥ १० ॥ दक्षिणादक्षिणतः दिशः सकाशादुपयांतम् ॥ ११ ॥ अर्घ्यपाद्यं चासकृद
 एतस्मिन्नेवकालेतुदिव्यगंधवहोनिलः ॥ प्रववौमदनाबोधंचकारसुखशीलतः ६ किंस्विदित्येकमनसस्सभायांयेसमागताः ॥ उत्फुल्लनयनास्सर्वेराजाचै
 वावलोक्यसः ७ अपश्यंतरथंदिव्यमायांतंभास्करोपमम् ॥ शातकुंभमयैःसुधैरथांगैरुपशोभितम् ८ दिव्यरत्नप्रभाकीर्णंदिव्यध्वजपताकिनम् ॥ वाहि
 तंदिव्यतुरगैर्मनोमारुतरंहसैः ९ चंद्रभास्करविंबानिकृत्वाजांबूनदेनतम् ॥ रचितंवैविश्वरुतावैयाघवरभूषितम् १० रिपूणांत्रासजननंमित्राणांहर्षवर्द्ध
 नम् ॥ दक्षिणादिगुपायांतरथंपररथारुजं ११ तत्रोपविष्टंश्रीमंतंसौमस्यपतिमूर्जितम् ॥ दृष्ट्वापरमसंहृष्टश्चार्घ्यपाद्येतिचासकृत् १२ उवाचयवनेंद्र
 स्यमंत्रीमंत्रविदांरः ॥ तत्रोत्थायमहाबाहुस्स्वयमेवतृपासनात् १३ प्रत्युद्गम्यार्घ्यमादायरथावतरणेस्थितः ॥ शाल्वोपिचमहातेजादृष्ट्वाराजानमाग
 तम् १४ मुदापरमयायुक्तंशक्रप्रतिमतेजसम् ॥ अवतीर्यसुविश्रब्धएकएवरथोत्तमात् १५ विवेशपरमंप्रीतोमित्रदर्शनलालसः ॥ दृष्ट्वार्धमुद्यतराजशाल्वो
 राजर्षिसत्तमः १६ उवाचशृक्ष्णयावाचानर्घाहोस्मिमहाद्युते ॥ दूतोहंमनुजेंद्राणांसकाशाद्भवतोतिकम् १७ प्रेषितोबहुभिस्सार्द्धंजरासंधेनधीमता ॥ तेनमन्येष
 हाराजनार्घाहोस्मीतिराजसु १८ कालयवनउवाच ॥ जानाम्यहंमहाबाहोदौत्येनत्वामिहागतं ॥ साहित्येनरदेवानांप्रेषितोमागधेनवे १९ तेनत्वामर्चयेराजन्वि
 शेषेणमहामते ॥ अर्घपाद्यादिसत्कारैरासनेनयथाविधि २० भवत्यमर्चितेराजांसर्वेषामर्चितंभवेत् ॥ आरुग्रतामासनेशुभ्रेमयासार्द्धंजनेश्वर २१ ॥ वैशंपाय
 नउवाच ॥ सहस्तार्लिंगनंकृत्वापृष्ट्वाचकुशलामयम् ॥ सुखोपविष्टोसहितौशुभेसिंहासनेस्थितौ २२ ॥ कालयवनउवाच ॥ यद्बाहुबलमाश्रित्यवयंसर्वे
 नराधिपाः ॥ वसामोविगतोद्विग्नादेवाइवशचीपतिम् २३ किमसाध्यंभवेदस्ययेनासिप्रेषितोमयि ॥ वदसत्यंवचस्तस्यकिमाज्ञापयतिप्रभुः ॥ कश्चिन्मे
 वचनंतस्यअपिकर्मसुदुष्करम् २४ ॥ शाल्वउवाच ॥ यथावदतिराजेंद्रमगधाधिपतिस्तव ॥ तथाहंसंप्रवक्ष्यामिश्रूयतांयवनाधिप २५ जरासंधउवाच ॥
 जातोयंजगतांवाधीकृष्णःपरमदुर्जयः ॥ विदित्वातस्यदुर्वृतमहंहंतुंसमुद्यतः २६ पार्थिवैर्बहुभिस्सार्द्धंसमग्रबलवाहनैः ॥ उपरुध्यमहासैन्यैर्गोमंतमचलो
 त्तमम् २७ चेदिराजस्यवचनंमहार्थंश्रुतवानहम् ॥ यदातयोर्विनाशायहुताशनमयोजयम् २८ ज्वालाशतसहस्राढ्यंयुगांताग्निसमप्रभम् ॥ दृष्ट्वा
 मोगिरेःकूटादाहुतोहेमतालघृक् २९

उवाचविमलिलोपार्घ्यः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अर्चितंअर्चनम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ यद्यस्यजरासंधस्य ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अमृतसि
 षिप्रापकः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ हलंसानंदमुसलं च उत्सृज्यत्यक्त्वा गदयैवमामताडयत्तथोपयत् ॥ ४३ ॥
 वैशाखेनविशाखः कार्तिकेयः तस्येदं वैशाखं शक्तिप्रहरणं तेन ॥ ४४ ॥ स्थानं मर्मस्थानमास्थाय अभिलक्ष्य वैशाखं मोक्षं च्छन्वीक्षते स्मेत्यध्याहृत्य योजयत् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ कुलाकुलो

विनिष्पत्य महासेनां मध्ये सागरसन्निभाम् ॥ आजघान दुराघर्षो नराश्वरथदंतिनाम् ३० सर्पतमिव सर्पेद्रं विकृष्याकृष्यलांगलम् ॥ नरनागाश्ववृंदानि मुशले
 न व्यपोथयत् ३१ गजेन गजमास्फाल्य रथेन रथयोधिनम् ॥ हयेन च हयारोहं पदातेन पदातिनम् ३२ समरे समहाते जानृपार्कशतसंकुले ॥ विचरन् विवि
 धान् मार्गां त्रिदाघे भास्करो यथा ३३ रामादनंतरं कृष्णः प्रवृत्त्यार्कसमप्रभम् ॥ चक्रं चक्रभृतां श्रेष्ठस्सिंहः क्षुद्रमृगं यथा ३४ प्रविचाल्य महावीर्यः पादवेगेन तं गि
 रिम् ॥ शत्रुसैन्ये पपातो चैर्यदुवीरः प्रतापवान् ३५ प्रवृत्त्यत्रिविशैलेन्द्रस्तोयधाराभिषेचितः ॥ घूर्णमानो विवेशोर्वी विनिर्वाप्य दुताशनम् ३६ आदीप्य
 मानशिखरादवधुत्य जनार्दनः ॥ जघान वाहिनीराजं श्वक्रव्ययेन पाणिना ३७ विक्षिप्य विपुलं चक्रं गदापातादनंतरम् ॥ नरनागाश्ववृंदानि मुशलेन व्यचूर्ण
 यत् ३८ क्रोधानिलसमुद्धूतचक्रलांगलवाहिना ॥ निर्दग्धामहतीं सेनानरेन्द्राकांभिपालिता ३९ नरनागाश्वकलिलं पतिध्वजसमाकुलम् ॥ रथानीकं प
 दातभ्यां क्षणेन विदलीकृतम् ४० सेनां प्रभग्नमालोक्य चक्रानलभयादिताम् ॥ महतारथवृंदेन परिवार्य समंततः ४१ तत्राहं युद्धयमानस्तु घ्रातास्य
 बलवान्बली ॥ स्थितो ममाग्रतश्चरोगदापाणिर्हलायुधः ४२ द्वादशाक्षौहिणीर्हत्वा प्रभिन्नइव केशरी ॥ हलंसौ नंदमुत्सृज्य गदयामामताडयत् ४३ वज्रपा
 तनिभं वेगं पातयित्वा ममोपरि ॥ भूयः प्रहर्तुं कामो मां वैशाखेनास्थितो महीम् ४४ वैशाखं स्थानमास्थाय गुहः कौंचयथापुरा ॥ तथामादीर्घनेत्राभ्यामी
 क्षते निर्दहन्निव ४५ तादृगृपंसमालोक्य बलदेवं रणाजिरे ॥ जीवितार्थी नृलोके स्मिन्कः पुमान् स्थातुमर्हति ४६ दृष्ट्वा सगदांभीमां कालदंडमिवोद्य
 ताम् ॥ कुलाकुशेन निर्वृतां स्थित एवाग्रतो मम ४७ ततो जलदगंभीरस्वरेणापूरयन्नभः ॥ वागुवाचा शरीरेण स्वयं लोकपितामहः ४८ प्रहर्तव्यो न राजाय म
 वध्यो यंतवानघ ॥ कल्पितोस्य वधो न्यस्माद्विरमस्व हलायुध ४९ श्रुत्वा हंतेन वाक्येन चिंताविष्टो निवर्तितः ॥ सर्वप्राणहरं घोरं ब्रह्मणा स्वयमीरितम् ५० ते
 नाहं वः प्रवक्ष्यामि नृपाणां हितकाम्यया ॥ श्रुत्वा त्वमेव राजेन्द्र कर्तुमर्हसि तद्वचः ५१ तपसोऽग्रेण महता पुत्रार्थी तोष्यशंकरम् ॥ प्राप्तवान्नरदेवं त्वामवध्यं माथुरै
 र्जनैः ५२ महामुनिश्चाय सचूर्णमश्नन्नुपस्थितो द्वादशवार्षिकं व्रतम् ॥ सुरासुरैस्संस्तुतपादपंकजस्सलब्धवानीप्सितकामसंपदम् ५३ तपोबलाद्वाग्यमु
 नेर्महात्मनो वरप्रभावाच्छकलैर्दुमौलिनः ॥ भवंतमासाद्य जनार्दनो हि मां विलीयतं भास्कररश्मिना यथा ५४

न कौष्टिभ्यां लीयते इति कुलं हलं तदेवांकुः तेन निर्दृतां कं पितां भ्रातां शकृत्वेति शेषः ॥ ४७ ॥ वाक्वाचम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ देवदेवं देवराजानं प्राप्तवान् महामु
 निरित्यभिमेण संबंधः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ चतुष्पंचाशत्तमेयशाल्ववाक्येनतेजितः ॥ अभ्ययाद्यवनाधीशःकृष्णंजेतु
मितीर्यते ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ सिद्धादेशायअवितथारिषे ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांचतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः

यतःस्वराज्ञां वचनप्रचोदितोव्रजस्वयात्रांविजयायकेशवम् ॥ प्रविश्यराष्ट्रंमथुरां चसेनयानिहत्यकृष्णं प्रथयन्स्वकंयशः ५५ माथुरोवासुदेवोयंबलदेवस्स
बांधवः ॥ तौविजेप्यसिसंग्रामेगत्वातांमथुरांपुरीम् ॥ ५६ ॥ शाल्वउवाच ॥ इत्येवंनरपतिभास्करप्रगीतंवाक्यंतेकाथितामिदांहितंनृपाणाम् ॥ तत्सर्वंसह
सचिवैर्विमृश्यबुद्ध्यायद्युक्तंकुरुमनुजेंद्रचात्मानिष्ठम् ॥ ५७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिशाल्ववाक्यंनामात्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः
॥ ५३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंकथयमानंतंशाल्वराजनृपाज्ञया ॥ उवाचपरमप्रीतोयवनाधिपतिर्नृपः ॥ १ ॥ कालयवनउवाच ॥ धन्योस्म्यनुग्रहीतो
स्मिसफलंजीवितंमम ॥ कृष्णनिग्रहहतोर्यात्रियुक्तोबहुभिर्नृपैः २ दुर्जयस्त्रिपुल्लोकेषुसुरासुरगणैरपि ॥ तस्यनिग्रहहेतोर्भामवधार्यजयाशिषम् ३ प्रहृष्टैरा
जसिंहैस्तैरवधार्योजयोमम ॥ तेषांवाचांबुवर्षेणविजयोमेभविष्यति ४ करिष्येवचनंतेषांनृपसत्तमचोदितम् ॥ पराजयोपिराजेंद्रजयेनसदृशोमम ५ अद्यै
वतिथिनक्षत्रंमुहूर्तंकरणंशुभम् ॥ यास्यामिमथुरांराजन्विजेतुंकेशवंरणे६वैशंपायनउवाच ६ एवमाभाष्यराजानंसौभस्यपतिमूर्जितम् ॥ सत्कृत्यचयथान्यायं
महार्हमुणिभूषणः७ ब्राह्मणेभ्योददौवित्तंसिद्धादेशायवैनृपः ॥ पुरोहितायराजेंद्रप्रददौबहुशोधनम् ८ हुत्वाग्निविधिवद्राजाकृतकौतुकमंगलः ॥ प्रस्थानंकृ
तवान्सम्यक्जेतुकामोजनार्दनम् ९ शाल्वोपिभरतश्रेष्ठकृतार्थोहृष्टमानसः ॥ यवनेद्रंपरिष्वज्यजगामस्वपुरंनृपः १० ॥ इतिहरिःकालयवनवाक्यंनाम
चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ जनमेजयउवाच ॥ विदर्भनगराद्यातेशक्रतुल्यपराक्रमे ॥ किमर्थंगरुडोनीतःकिंचकर्मचकारसः १ नचारुरोहभगवान्धि
नतेयंमहाबलम् ॥ एतन्मेसंशयंब्रह्मन्ब्रूहितत्त्वंमहामुने २ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुराजन्सुपर्णेनकृतंकर्मातिमानुषम् ॥ विदर्भनगरींगत्वावेनतेयोमहाद्यु
तिः ३ असंप्राप्तेचनगरींमथुरांमधुसूदने ॥ मनसाचिंतयामासवैनतेयोमहाद्युतिः ४ यदुक्तंदेवदेवेननृपाणामग्रतःप्रभो ॥ यास्यामिमथुरांरम्यांभोजराजेन
पालिताम् ५ इतितद्वचनस्यांतेगमिष्येतिविचिंतयन् ॥ कृतांजलिपुटःश्रीमान्प्रणिपत्याब्रवीदिदम् ६ ॥ गरुडउवाच ॥ देवयास्यामिनगरींरैवतस्य
कुशस्थलीम् ॥ रैवतंचमिरैरम्यंनंदनप्रतिभंवन् ७ रुक्मिणोद्वासितांरम्यांशैलोदधितटाश्रयाम् ॥ वृक्षगुल्मलताकीर्णांपुष्परेणुविभूषिताम् ८ यजेंद्र
भुजगाकीर्णांक्रुक्षवानरसेविताम् ॥ वराहमहिषाक्रांतांमृगयूथैरनेकशः ९

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ चतुष्पंचाशत्तमेयशाल्ववाक्येनतेजितः ॥ अभ्ययाद्यवनाधीशःकृष्णंजेतु
मितीर्यते ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ सिद्धादेशायअवितथारिषे ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांचतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः

॥ १० ॥ ११ ॥ स्वैरिण्योनर्तक्यः ॥ १२ ॥ १३ ॥ कृतसंधानंकृत्वाभिसंधिदूतंचित्रांगदंकृत्वेतिसंबंधः ॥ १४ ॥ नृपतेमांडलिकस्यशतसहस्रलंघनं मांडलिकेशाय
अर्बुदं मनुष्यमात्रेदशसहस्रम् ॥ १५ ॥ नरिक्ताःनअपूर्णाः शंखोनिधिः यादवरूपेणधनंददौ ॥ १६ ॥ १७ ॥ चकारनृपइत्युतरेणान्वयः तोरणवंतीउभयपार्श्वेयस्यत
तांसमंतात्समालोक्यवासार्येतेशमाक्षमम् ॥ यादेस्याद्भवतोरम्याप्रशस्तानगरीतिच ॥ कंटकोद्धरणंकृत्वाआगमिष्येतवांतिकम् १० वैशंपायनउवा
च ॥ एवंविज्ञाप्यदेवेशंप्रणिपत्यजनार्दनम् ॥ जगामपतगेंद्रोपिपश्चिमाभिमुखोबली ११ कृष्णोपियदुभिस्सार्द्धविवेशमथुरांपुरीम् ॥ स्वैरिण्यउग्रसेन
श्चनागराश्चैवसर्वशः ॥ प्रत्युद्गम्यार्चयन्कृष्णंप्रहृष्टजनसंकुलम् १२ ॥ जनमेजयउवाच ॥ श्रुत्वाभिषिक्तंराजेंद्रंवहुभिर्वसुधाधिपैः ॥ किंचकारमहाबाहु
रुग्रसेनोमहीपतिः ॥ १३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वाभिषिक्तंराजेंद्रंवहुभिःपार्थिवोत्तमैः ॥ इंद्रेणकृतसंधानंदूतंचित्रांगदंकृतम् १४ एकैकंनृपतेर्भागंशत
साहस्रसंभितम् ॥ राजेंद्रेत्वर्बुदंदत्तमानवेषुचवैदश १५ येतत्रसमनुप्राप्तानरिक्तास्तेगृहंगताः ॥ शंखोयादवरूपेणप्रददौहरिचिंतितम् १६ एवंनिधिपति
इश्रीमान्दैवतैरनुमोदितः ॥ इतिश्रुत्वाभिकजनालोकप्रावृत्तिकान्नरात् १७ चकारमहर्तीपूजांदेवतायतनेष्वपि ॥ वसुदेवस्यभवनेतोरणोभयपार्श्वतः
१८ नटानानृत्यगेयानिवाद्यानिचसमंततः ॥ पताकाध्वजमालाढ्यांकारयामासैवैनृपः १९ कंसराजस्यचसभांविचित्रांवरसुप्रभाम् ॥ पताकाविविधाकारा
दापयामासभोजराट् २० तोरणंगोपुरंचैवसुवापंकानुलेपनम् ॥ कारयामासराजेंद्रोराजेंद्रस्यासनालयम् २१ नटानानृत्यगेयानिवाद्यानिचसमंततः ॥
पताकावनमालाढ्याःपूर्णकुंभास्समंततः २२ राजमार्गेषुराजेंद्रचंदनोदकसेचितम् ॥ वस्त्राभरणकंराजादापयामासभूतले २३ धूपपाश्र्वोभयेचैवचं
दनागुरुगुग्गुलैः ॥ गुडंसर्जरसंचैवदह्यमानंततस्ततः २४ वृद्धस्त्रीजनसंघैश्चगायद्भिःस्तुतिमंगलम् ॥ अर्धंकृत्वाप्रतीक्षंतस्वेषुस्थानेषुयोषितः २५ एवं
कृत्वापुरानंदमुग्रसेनोनराधिपः ॥ वसुदेवगृहंगत्वाप्रियारुणानंनिवेद्यव २६ रामेणसहसंमंयनिर्गतोरथमंतिकम् ॥ तस्मिन्नेवांतरेराजञ्छंखध्वनिरभून्म
हान् २७ पांचजन्यस्यनिनदंश्रुत्वामधुरवासिनः ॥ स्त्रियोवृद्धाश्चबालाश्चसूतामागधवंदिनः २८ विनिर्ययुर्महासेनारामंकृत्वाग्रतो नृप ॥ अर्घपाद्यंपुर
स्कृत्यउग्रसेनेनवीमता २९ दृष्टिपंथानमासाद्यउग्रसेनोमहीपतिः ॥ अवतीर्यरथाच्छुभ्रात्पादमार्गेणचाग्रतः ३० दृष्ट्वासीनंरथेरम्येदिव्यरत्नविभूषि
तम् ॥ अंगेष्वभरणंचैवदिव्यरत्नप्रभायुतम् ३१ वनमालोरसंदिव्यंतपंतमिवभास्करम् ॥ चामरंव्यजनंछत्रंखगेंद्रध्वजमुच्छ्रितम् ३२ राजलक्षणसंपूर्ण
मासनार्कमिवोज्ज्वलम् ॥ श्रियाभिभूतंदेवेशंदुर्निरीक्ष्यतरंहरिम् ३३

वतोरणोभयपार्श्वेपार्श्वतइतिप्रथमार्थेतसिः ॥ १८ ॥ १९ ॥ सभांसभायां ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ चंदनोदकस्यसेचितंसेकंकारयामासेतिपूर्वेणसंबंधः ॥ २३ ॥ २४ ॥
॥ २५ ॥ पुरानंदंपुरस्यानंदकरंविधिमित्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ मधुरंमधुपुरंतद्वामिनः ॥ २८ ॥ उग्रसेनेनसहइतिशेषः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अभिमूतंव्याप्तम् ॥ ३३ ॥

बलनिषूदनं शत्रुसैन्यहन्तारम् ॥ ३४ ॥ त्वंस्यंदनेन गच्छेत्पुक्तावतीर्णो भवत इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ गत्वा प्राप्य ॥ ३६ ॥ नृपार्णवे देवेन्द्रत्वं दर्शितमिति शेषः तं अनुप्रकाशितात्मानं पश्चात्
त्पदर्शितस्वरूपमहंस्तोतुमिच्छामीत्यन्वयः ॥ ३७ ॥ हे नृपते त्वयानयुक्तं न युज्यत इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ स्तुतिना स्तुत्यादर्शनमात्रेण स्तुतिर्जातैवेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ वदतां श्रेष्ठः कृष्णः
॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ स्थानभागं क्षुद्रराजप्रदेयं राज्यधनांशम् ॥ ४५ ॥ तथा शतसाहस्रिकः लक्षसंमितः वस्त्रादिवर्जितः केवलकांचनमयः त्वदर्थे स्यापितोस्तीतिसंबंधः

दृष्ट्वा स राजारजेंद्रहर्षगद्गदया गिरा ॥ बभाषे पुंडरीकाक्षं रामं बलनिषूदनम् ३४ रथेन नमयागतं युक्तपूर्वेति चिंत्य वै ॥ अवतीर्णो महाभाग गच्छ त्वंस्यंदनेन च
३५ विष्णुना छद्मरूपेण गत्वे मां मथुरां पुरीम् ॥ अनुप्रकाशितात्मानं देवेन्द्रत्वं नृपार्णवे ३६ तमहंस्तोतुमिच्छामि सर्वभावेन केशवम् ॥ प्रत्युवाच महातेजारा
जानं कृष्णपूर्वजः ३७ नयुक्तं नृपते स्तोतुं व्रजंतं देवसत्तमम् ॥ विनास्तोत्रेण संतुष्टस्तव राजन जनार्दनः ३८ तुष्टस्य स्तुतिना किं ते दर्शनेन तव स्तुतिः ॥ रा
जेंद्रत्वमनुप्राप्य अगतस्तव वेश्मानि ३९ न त्वया स्तुतवान्नाजन्दिष्यैः स्तोत्रैरपानुषैः ॥ एवमाब्रुवमाणौ तौ संप्राप्तौ केशवांतिकम् ४० अर्घोद्यतभुजं दृष्ट्वा
स्थापयित्वा रथोत्तमम् ॥ उवाच वदतां श्रेष्ठ उग्रसेनं नराधिपम् ४१ यन्मया चाभिषिक्तस्त्वं मथुरेशो भवत्विति ॥ नयुक्तमन्यथा कर्तुं मथुराधिपते स्वयम् ४२
अर्घ्यमाचमनीयं च पाद्यं चास्मै निवेदितम् ॥ न दातुमर्हसे राजन्नेष मे मनसः प्रियः ४३ तवाभिप्रायं विज्ञाय ब्रवीमि नृपते वचः ॥ त्वमेव माथुरो राजानान्यथा कर्तुं
मर्हसि ४४ स्थानभागं च नृपते दास्यामि तव दाक्षिणाम् ॥ यथा नृपाणां सर्वेषां तथा ते स्थापितो ग्रतः ४५ शतसाहस्रिको भागो वस्त्राभरणवर्जितः ॥ आरुहस्वर
थं शुभ्रं चामीकरविभूषितम् ४६ चामरं व्यजनं छत्रं ध्वजं च मनुजेश्वर ॥ दिव्यभारेण संयुक्तं मुकुटं भास्करप्रभम् ४७ धारयस्व महाभाग पालयस्व पुरीमिमाम्
॥ पुत्रपौत्रैः प्रमुदितो मथुरां परिपालय ४८ जित्वा रिगणसंधां श्वभोजवंशं विवर्द्धय ॥ देवदेवाद्यनंताय शौरिणे वज्रपाणिना ४९ प्रेषितं देवराजेन दिव्याभरणमं
बरम् ॥ माथुराणां च सर्वेषां भागादीनां रकादश ५० सूतमागधवंदीनामेकैकस्य सहस्रिकम् ॥ वृद्धस्त्रीजनसंघानां गणिकानां शतं शतम् ५१ नृपेण सहति
ष्ठान्ति विकटप्रमुखाश्च ये ॥ दशसाहस्रिको भागस्तेषां धात्रा प्रकल्पितः ५२ वैशंपायन उवाच ॥ एवं संपूज्य राजानं माथुराणां च मूमुखे ॥ कृत्वा सुमहदानं दानं
थुरां मधुसूदनः ५३ दिव्याभरणमालयैश्च दिव्यांबरविलेपनैः ॥ दीप्यमानस्समन्ताच्च देवा इव त्रिविष्टपे ५४ भेरीपटहनादेन शंखदंडुभिनिःस्वनैः ॥ हूं
हितेन च नागानां हयानां हेषितेन च ५५ सिंहनादेन शूराणां रथनेमिस्वनेन च ॥ तुमुलस्सुमहानासीन्मेघनाद इवांबरे ५६ बंदिभिः स्तूयमानं च मनश्चक्षुरपि प्र
जाः ॥ दत्त्वा दानमनंतं च नययौ विस्मयं हरिः ५७

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ देवाय कांताय अनन्ताय शेषाय शौरिणे गुरूपुत्राय सीरिणे इति पाठे हलिने वज्रपाणिना ॥ ४९ ॥ दिव्याभरणमित्येकत्वं जात्यभिप्रायेण कीनारस्वर्णसाहस्रमित्य
भिधानोक्तेः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ धात्रा इद्रेण ॥ ५२ ॥ मथुरां प्रविवेश इति शेषः ॥ ५३ ॥ देवा इवास्त्रितिशेषः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

पूर्वावपूर्वत्वात् ॥ ७८ ॥ मथुरवासिन्यः मथुरावासिन्यः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ भोजराजाय उग्रसेनाय ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ गुणानां प्रभावः उत्साहः संमदश्च तान् ॥ ६५ ॥
जिह्वास्थेन वागिन्द्रियेण द्विसाहस्रस्थानेष्वभिव्यक्तेनेत्यर्थः वासुकिरत्रोपएव ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ कलशैः कर्तृभिः ॥ ६८ ॥ धन्यामूदिति शेषः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

स्वभावोन्नतभावत्वाद्दृष्टपूर्वात्ततोधिकम् ॥ अनहंकारभावाच्च विस्मयं न जगाम ह ६८ दीप्यमानं स्ववपुषा आयातं भास्करप्रमम् ॥ दृष्ट्वा मथुरावासिन्यो नम
श्चकुः पदे पदे ६९ एष नारायण इ श्रीमान् क्षीरार्णवनि केतनः ॥ नागपर्यंकमुत्तमृज्य प्राप्तो यं मथुरापुरीम् ६० बद्धा बलिं महावीर्यं दुर्जयं त्रिदशैरपि ॥ शक्राय प्रद
दौ राज्यान् त्रैलोक्यं वज्रपाणये ६१ हत्वा दैत्यगणान् सर्वान् संच बालिनां वरम् ॥ भोजराजाय मथुरादत्त्वा केशिनिषूदनः ६२ नाभिषिक्तः स्वयं राज्येन चासी
नो नृपासने ॥ राजेंद्रत्वं च संप्राप्य मथुरामाविशत्ततः ६३ एवमन्योन्यसंजल्पं श्रुत्वा पुरा निवासिनाम् ॥ बन्दिमा गधसूतानामिदमूचुर्गणाधिपाः ६४ किं वा शक्या
महेवक्तुं गुणानां ते गुणोदधे ॥ मानुषेणैकजिह्वेन प्रभावोत्साहसंभवान् ६५ स तत्र भोगी नागेंद्रः कदाचिद्देवबुद्धिमान् ॥ द्विसाहस्रेण जिह्वेन वासुकिः कथयिष्यति
६६ किं त्वद्भुतमिदं लोके मानवैरेषु भूतले ॥ न भूतं न भविष्यं च शक्रादासनमागतम् ६७ स भावतरणं चैव कलशैरागतं स्वयम् ॥ न श्रुतं न च दृष्टं वा तेन मन्या
महेद्भुतम् ६८ धन्या देवी महाभागा देवकी योषितां वरा ॥ भवंतं त्रिदशश्रेष्ठं भूत्वा गर्भेण केशवम् ६९ कृष्णं पद्मपलाशाक्षं श्रीपुंजममरार्चितम् ॥ नेत्राभ्यां
स्नेहपूर्णभ्यां वीक्ष्य ते मुखपंकजम् ७० इति संजल्पमानानां शृण्वंतौ पृथगिरितम् ॥ उग्रसेनं पुरस्कृत्य भ्रातरौ रामकेशवौ ७१ प्राकारद्वारिसंप्राप्तावर्चया
मासवैतदा ॥ अर्घ्यमाचमनं दत्त्वा पाद्यं पाद्येति चाब्रवीत् ७२ उग्रसेनस्ततो धीमान् केशवस्य रथाग्रतः ॥ प्रणम्य शिरसा कृष्णं गजमारुह्य वीर्यवान् ॥ घनव
तो यधारेण वर्षकनकांबुभिः ७३ धनौघैर्वर्षमाणस्तु संप्राप्तः पितृवेश्मनि ॥ मथुराधिपतिश्च श्रीमानुवाच मधुसूदनम् ७४ राजेंद्रत्वमनुप्राप्य युक्तं मे नृपवेश्मनि
॥ स्थापितुं देवराजेन दत्तं सिंहासनं प्रभो ७५ नेष्यामि मथुरेशस्य सभां भुजबलार्जिताम् ॥ प्रसादयिष्ये भगवन्नकोपं कर्तुं मर्हसि ६६ देवकी वसुदेवश्च रोहिणी
च विशांपते ॥ न किंचित्कारणेशक्ता हर्षकृमविमोहिता ७७ कंसमाता ततो राजन्नर्चया मासकेशवम् ॥ नानादिग्देशजानीतं कंसे नोपार्जितं धनम् ७८
देशकालं समालोक्य पादयुग्मेन्यवेदयत् ॥ उग्रसेनं समाहूय उवाच श्लक्ष्णया गिरा ॥ ७९ श्रीकृष्ण उवाच ॥ न चाहं मथुराकांक्षीनमया वित्तकांक्षया ॥ घाति
तस्तव पुत्रोयं कालेन निधनंगतः ८० यजस्व विविधान्यज्ञान्ददस्व विपुलं धनम् ॥ जयस्वरिपुसैन्यानि मम बाहुबलाश्रयात् ८१

मथुराधिपतिः उग्रसेनः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ मथुरेशस्य तव ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ उवाच कृष्णः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥

॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ घनाआकाशेइत्यत्रसंधिरार्षः ॥ ८९ ॥ ९० ॥ विज्ञातौज्ञातवन्तौ ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥

त्यजस्वमनसस्तापंकंपनाशोद्वंभयम् ॥ नयस्ववित्तनिचयंमयादत्तंपुनस्तव ८२ इतिप्राश्वास्यराजानंकृष्णस्तुहलिनासह ॥ प्रविवेशततश्श्री
मान्मातापित्रोरथांतिकम् ८३ आनंदपरिपूर्णाभ्यांहृदयाभ्यामहाबलौ ॥ पितृमात्रोस्तुपादान्वैनमश्चक्रतुरानतौ ८४ तस्मिन्मुहूर्तेनगरीमथुरातुवभू
वसा ॥ स्वर्गलोकंपरित्यज्यावतर्णिंशामरावती ८५ वसुदेवस्यभवनंसमीक्ष्यपुरवातिनः ॥ मनसाचिंतयामासुर्देवलोकंनभूतलम् ८६ विमृज्यमथुरेशंतु
महिषीसहितंतदा ॥ भवनंवसुदेवस्यप्रविश्यवलकेशवौ ८७ न्यस्तशस्त्राबुभौवीरौस्वगृहेस्वैरचारिणौ ॥ ततःकृताहिकौभूत्वासुखासीनौकथांतरे ८८
एतास्मिन्नेवकालेतुमहोत्पातोवभूयह ॥ बभ्रमुश्वचनाकाशेचेलुश्वभुविपर्वताः ८९ समुद्राःसुभितास्सर्वेविभ्रांतोभोगिनावरः ॥ कंपितायादशास्सर्वेन्युज्जा
श्वपतिताभुवि ९० तौतान्निपतितान्दृष्ट्वारामकृष्णौतुनिश्चलौ ॥ महतापक्षवातेनविज्ञातौपतगोत्तमम् ९१ ददर्शसमनुप्राप्तंदिव्यस्रगनुलेपनम् ॥ प्रण
म्यशिरसाताभ्यांसौम्यरूपीकृतासनः ९२ तंदृष्ट्वासमनुप्राप्तंसचिवंसांपरायिकम् ॥ घृतिमंतंगरुत्मंतमुवाचबलिमूदनः ९३ स्वागतंखेवरश्रेष्ठसुरसेना
रिमर्दन ॥ विनताहृदयानंदस्वागतंकेशवप्रिय ९४ तमुवाचततःकृष्णःस्थितंदेवमिवापरम् ॥ तुल्यसामर्थ्ययावाचाआसीनंविनतात्मजम् ९५ ॥ श्री
कृष्णउवाच ॥ यास्यामःपतगश्रेष्ठभोजस्यांतःपुरंमहत् ॥ तत्रगत्वासुखासीनामंत्रयामोमनोनुगम् ९६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रविष्टौतौमहावीर्यौवल
देवजनार्दनौ ॥ वैनतेयतृतीयौचगुह्यमंत्रगथाब्रुवन् ९७ अवध्योसौकृतोस्माकंसुमहच्चरिपोर्बलम् ॥ वृतस्सैन्येनमहतामहद्विश्वनराधिपैः ९८ बहुश
निचसेन्यानिहंतुंवर्षशतैरपि ॥ नशक्यामःशयंकर्तुंजरासंधस्यवाहिनीम् ९९ अतोर्थंवैनतेयत्वांब्रवीभिमथुरांपुरीम् ॥ नसतोरावयोश्श्रेयोभवेदितिमे
मानिः १०० ॥ गरुडउवाच ॥ देवदेवंनमस्कृत्यगतोहंभवतोंतिकात् ॥ वासार्थमीक्षितुंभूमितंनृदेवकुशस्थलीम् १०१ गत्वाहंखेसमास्थायसमंतादव
लोक्यताम् ॥ दृष्ट्वाहंविबुधश्रेष्ठपुरींलक्षणपूजिताम् १०२ सागरानूपविपुलांप्रागुदक्लवशतिलाम् ॥ सर्वतोदधिमध्यस्थामभेद्यांत्रिदशैरपि १०३ स
र्वरत्नाकरवर्तीसर्वकामफलद्रुमाम् ॥ सर्वतुंकुसुमाकीर्णांसर्वतस्सुमनोहराम् १०४ सर्वाश्रमाधिवासांचसर्वकामगुणैर्युताम् ॥ नरनारीसमाकीर्णानित्या
मोदविवर्द्धिनीम् १०५ प्राकारपरिखोपेतांगोपुरादालमालिनीम् ॥ विचित्रचत्वरपथांविपुलद्वारतोरणाम् १०६ यंत्रार्गलविचित्राढ्यांश्चप्राकारशोभि
म् ॥ नरनागाश्वकलिलारथसैन्यसमाकुलाम् १०७

॥ ९७ ॥ असौजरासंधःकालयवनोवा ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥

॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ सुरमण्योसुतरारमणीयः ॥ १११ ॥ ११२ ॥ यदिमहोदधिर्भूमिदास्यतिर्हिउक्तगुणापुरीस्यादितियोजना ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥

नानादिदेशजाकीर्णादिव्यपुष्पफलद्रुमाम् ॥ पताकाध्वजमालाढ्यामहाभवनशालिनीम् ८ भीषणीरिपुसंधानांमित्राणांहर्षवर्द्धनीम् ॥ मनुजेंद्राधिवा
सेभ्योविशिष्टानगरोत्तमाम् ९ रैवतंचगिरिश्रेष्ठंकुरुदेवसुरालयम् ॥ नंदनप्रतिमं दिव्यं पुरद्वारस्यभूषणम् ११० कारयस्वाधिवासंचतत्रगत्वासुरोत्तम ॥
कुमारीणांप्रचारश्चसुरमण्योभविष्यति ११ नाम्नाद्वारवतीज्ञेयात्रिषुलोकेषुविश्रुता ॥ भविष्यसिपुरीरम्याशक्रस्येवामरावती १२ यदिस्यात्संवृतामू
मिंप्रदास्यतिमहोदधिः ॥ यथेष्टविविधंकर्मविश्वकर्माकरिष्यति १३ मणिमुक्ताप्रवालाभिर्वज्रवैद्यसप्रभैः ॥ दिव्यैरभिप्राययुतैर्दिव्यरत्नैस्त्रिलोकजैः १४
दिव्यस्तंभशताकीर्णान्स्वर्गेदेवसभोपमान् ॥ जांबूनंदमयाञ्जुभ्रान्सर्वरत्नविभूषितान् १५ दिव्यध्वजपताकाढ्यान्देवगंधर्वपालितान् ॥ चंद्रसूर्यप्रतीकाशा
न्प्रासादान्कारयप्रभो १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंकृत्वातुसंकल्पंवेनतेयोथकेशवम् ॥ प्रणम्यशिरसाताभ्यानिषसादकृतासनः १७ कृष्णोपिरामस
हितोविचिंत्यहितमोरितम् ॥ प्रकाशं कर्तुंकामौतौविसृज्यविनतात्मजम् १८ सत्कृत्यविधिवद्राजन्महार्हवरभूषणैः ॥ मोदेतेसुखिनौतत्रसुरलोकेयथामरौ
१९ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाभोजराजोमहायशः ॥ कृष्णंस्नेहेनविस्मयं बभाषेवचनामृतम् २० कृष्णकृष्णमहाबाहोयदूनानंदिवर्द्धन ॥ श्रूयतांवचनंत्वा
द्यवक्ष्यामिरिपुसूदन १२१ त्वयाविहीनास्सर्वेस्मनश्क्तास्सुखमासितुम् ॥ पुरेस्मिन्विषयांतिवापतिहीनाइवस्त्रियः २२ त्वत्सनाथावयंतातत्त्वद्वा
हुबलमाश्रिताः ॥ विभीमोननरेंद्राणां तेंद्राणामपिमानद २३ विजयाययदुश्रेष्ठयत्रयत्रगामेष्यसि ॥ तत्रत्वंसहितोस्माभिर्गच्छेथायादवर्षभ २४ तस्यरा
ज्ञोवचश्श्रुत्वास्मितं देवकीसुतः ॥ यथेष्टंभवतामद्यतथाकर्तास्म्यसंशयम् २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिमंत्रोदाहरणेरुक्मिणीस्व
यंवरेराजेंद्राभिषेचनसमाप्तिर्नामपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ५५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यसभ्यांस्तान्यदुसंसदि ॥ बभाषेपुंडरीकाक्षो
हेतुमद्वाक्यमुत्तमम् १ यादवानामियंभूमिर्मथुराराष्ट्रमालिनी ॥ वयंचैवेहसंभूताव्रजेचपरिवर्द्धिताः २ तदिदानींगतंदुःखंशत्रवश्चपराजिताः ॥ नृपेषुजनेतृवे
रंजरामंधेनविग्रहः ३ वाहनानिचनस्संतिपादातंचाप्यनंतकम् ॥ रत्नानिचविविचित्राणिमित्राणिचवहानिच ४ इयंचमाथुरीभूमिरल्पागम्यापरस्यतु ॥
वृद्धिश्चैवपरास्माकंवलतोमित्रतस्तथा ५ कुमारकोट्यायाश्चेमाःपदातीनांगणाश्चये ॥ एषामपीहवसतांसंमर्दमुपलक्षये ६

॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ इतिहरिवंशविष्णुपर्वणिमंत्रोदाहरणेरुक्मिणीस्व
यद्वपंचाशत्तमेध्यायेद्वारावतिविवक्षया ॥ हेतुमद्वचआभाष्यमथुराचलनंहरेः ॥ १ ॥ कस्यचिदिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ राजाजरासंधः सकालयवनः कालयवनेन सहितः ॥ १२ ॥ इदं अवध्योसावित्यादिपूर्वोक्तं अपयानं प्रतिपेदिरे शरणीचक्रः ॥ १३ ॥ १४ ॥
 अत्र नोरोचते मह्यं निवामोयदुपुंगवाः ॥ पुरीं निवेशयिष्यामि मम तत्संतु मंहं ७ एतद्यदनु रूपं वोममाभिप्रायजं वचः ॥ भवाय भवतां कालेयदुक्तं यदुसंमदि
 ८ तमूचुर्यादवास्सर्वे हृष्टेन मनसा तदा ॥ साध्यतां यदभिप्रेतं जनस्यास्य भवाय वै ९ ततस्संमंत्रयामासुर्वृष्णयो मंत्रमुत्तमम् ॥ अवध्योसौ कृतोस्माकं सुम
 हच्चरिपोर्बलम् १० कृतस्सैन्यक्षयश्चापि महानिहनराधिपैः ॥ बहुलानि च सैन्यानि हंतुं वर्षशतैरपि ॥ न शक्यामो ह्यतस्तेषामपयाने भवन्मतिम् ११ त
 स्मिंश्चैवांतरे राजा सकालयवनस्तदा ॥ सैन्येन तद्विधेनैव मथुरामभ्युपागमत् १२ ततो जरासंधबलं दुर्निवार्य मभूत्तदा ॥ ते कालयवनं चैव श्रुत्वेदं प्रतिपेदिरे
 १३ केशवः पुनरेवाहयादवान्सत्यसंगरः ॥ अद्यैव दिवसः पुण्यो निर्यामस्स्वबलानुगाः १४ ततो निश्चक्रुः सर्वे यादवाः कृष्णशासनात् ॥ ओषा इव समुद्र
 स्य बलौघप्रतिनादिताः १५ संगृह्य ते कलत्राणि वसुदेव पुरोगमाः ॥ सुसन्नद्धैर्गजैर्मतैरथैरश्वैश्च दंशितैः १६ आहत्य दुंदुभीन् सर्वे स्वजबजातिबांधवाः ॥ नि
 र्ययुर्यादवास्सर्वे मथुरामपहाय वै १७ स्यंदनैः कांचनापोडैर्मतैश्च वरवारणैः ॥ मूतैः छूतैश्च तुरगैः कशापाणिं प्रणोदितैः १८ स्वानि स्वानि बलाग्राणि शो
 भयंतः प्रकर्षिणः ॥ प्रत्यङ्मुखाय युर्हृष्टा वृष्णयो भरतर्षभ १९ ततो मुख्यतमास्सर्वे यादवारणकोविदाः ॥ अनीका ग्राणिकर्षतो वासुदेव पुरोगमाः २० ते
 स्मनानालताचित्रं नालिकेरवनायुतम् ॥ कीर्तनागबलैः कांतं केतकीखंडमंडितम् २१ तालपुत्रागबकुलद्राक्षावनघनं कंचित् ॥ अनूपं सिंधुराजस्य प्र
 पेतुर्यदुपुंगवाः २२ ते तत्र रमणीयेषु विषयेषु सुखप्रियाः ॥ मुमुदुर्यादवास्सर्वे देवास्वर्गगता इव २३ पुरवास्तु विचिन्वन्तः कृष्णस्तु परवरिहा ॥ दद
 र्शविपुलं देशं सागरेणोपशोभितम् २४ वाहनानां हितं चैव सिकताताम्रमृत्तिकम् ॥ पुरलक्षणसंपन्नं कृतास्पदमिव श्रिया २५ सागरानिलसंवीतं सागरांशुनि
 षेवितम् ॥ विषयं सिंधुराजस्य शोभितं पुरलक्षणेः २६ तत्रैव तको नाम पर्वतो नातिदूरतः ॥ मंदरोदारशिखरस्सर्वतो भिविराजते २७ तत्रैकलव्यसंवासो
 द्रोणेनाध्युषितश्चिरम् ॥ प्रभूतपुरुषोपेतस्सर्वरत्नसमाकुलः २८ विहारभूमिस्तत्रैव तस्य राजस्सुनिर्भिता ॥ नाम्नाद्धारवतीनामस्वायताष्टापदोपमा
 २९ केशवेन मतिस्तत्र पुर्यर्थे विनिवेशिता ॥ निवेशं तत्र सैन्यानां रोचयंति स्म यादवाः ३० ते रक्तसूर्यदिवसे तत्र यादवपुंगवाः ॥ सेनापालांश्च संचक्रुस्कं
 धावारनिवेशनम् ३१ ध्रुवाय तत्र न्यवसत् केशवस्सहयादवैः ॥ देशे पुरनिवेशाय स यदुप्रवरो विभुः ३२

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ मूतैः छूतैः आज्ञामात्रादुत्पताद्भिः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ वास्तुस्थानम् ॥ २४ ॥ सिकतायुक्ताताम्रमृत्तिकायस्मिन् ॥ २५ ॥
 ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अष्टापदोपमा शारिकाफलतुल्या दीर्घचतुरस्रद्वयसंबन्धवतीत्यर्थः ॥ २९ ॥ मतिः इच्छा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

वास्तूनि गृहाणि विर्ममेदिमत्तवा नमस्तुतासंकल्पमात्रेण ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां पट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ सप्तपंचाशत्तमे स्मिन्पुत्रकुंदशाहरिः ॥ यवनंघातयामासमानयनशांकरंवरं ॥ १ ॥ भगवन्निति ॥ १ ॥ परित्यज्यगतइत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ दारान्विद्यमानानपिनविंदति नः भगवच्छत ॥ ७ ॥

तस्योस्तुविधिवन्नामवास्तूनि च गदाग्रजः ॥ मिर्ममेपुरुषश्रेष्ठो मनसायादवोत्तमः ३३ एवं द्वारवर्ती चैव पुरीं प्राप्य सर्वांधवाः ॥ सुखिनो न्यवसन् राजन्स्वर्गे दे-
वगणा इव ३४ कृष्णोपि कालयवनं ज्ञात्वा केशिनिषूदनः ॥ जरासंधमया चैव पुरीं द्वारवर्तीययौ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि द्वारा-
वर्ती प्रयाणं नाम षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ भगवच्छ्रोतुमिच्छामि विस्तरेण महात्मनः ॥ चरितं वासुदेवस्य यदुश्रेष्ठस्य र्धाम-
तः १ किमर्थं च परित्यज्य मथुरां मधुसूदनः ॥ मधयदेशस्य ककुदंधाम लक्ष्म्याश्च केवलम् २ शृंगं पृथिव्यास्त्वालक्ष्यं प्रभूतधनधान्यवत् ॥ आर्याढ्यजल-
भूयिष्ठमधिष्ठानवरोत्तमम् ३ अयुद्धेनैव दाशार्हस्त्यक्तवान् द्विजसत्तम ॥ सकालयवनश्चापि कृष्णे किंप्रत्यपद्यत ४ द्वारकां च समासाद्य वारिदुर्गाजनार्दनः ॥
किंच कारमहाबाहुर्महायोगी महातपाः ५ किं वीर्यः कालयवनः केन जातश्च वीर्यवान् ॥ यमसहस्रं समालक्ष्य व्यपयातोजनार्दनः ६ वैशंपायन उवाच ॥ वृष्णी-
नामंधकानां च गुरुर्गार्ग्यो महाभूतः ॥ ब्रह्मचारी पुराभूत्वा न स्मदारान्संविदति ७ तथा हि वर्तमानं तमूर्ध्वरेतसमव्ययम् ॥ श्यालोभिशस्तवान् गार्ग्यमपु-
मानिति राजनि ८ सोमिशस्तस्तदाराजन्नगरे त्वजितं जये ॥ अलिप्तंस्तुस्त्रियं चैव तपस्तेपे सुदारुणम् ९ ततो द्वादशवर्षाणि सोयश्चर्गमभक्षयत् ॥ आ-
राधयन् महादेवमचित्यं शूलपाणिनम् १० रुद्रस्तस्मै वरं प्रादात्समर्थं धुधिनिग्रहे ॥ वृष्णीनामंधकानां च सर्वतेजोमयं सुतम् ११ ततश्चुश्रावतं राजायवना-
धिपतिर्वरम् ॥ पुत्रप्रसवजं देवादपुत्रः पुत्रकाभिता १२ स नृपस्तमुपानाय सान्वयित्वा द्विजोत्तमम् ॥ तं घोषमध्ये यवने गोपस्त्रीषु समासृजत् १३ गोपा-
ली त्वत्परास्तत्र गोपस्त्रीवेषधारिणी ॥ धारयामास गार्ग्यस्य गर्भं दुर्द्धरमच्युतम् १४ मानुष्यांगार्ग्यभार्यायां नियोगाच्छूलपाणिनः ॥ सकालयवनो नाम-
जज्ञेशूरो महाबलः १५ अपुत्रस्याथ राज्ञस्तु ववृधेतः पुरेशिशुः ॥ तस्मिन्नुपरते राजन् सकालयवनो नृपः १६ युद्धाभिकामो नृपतिः पर्यपृच्छ द्विजोत्तमान् ॥
वृष्ण्यंधक्कुलंतस्य नारदेनानेवेदितम् १७ ज्ञात्वा तु वरदानं तन्नारदान्मधुसूदनः ॥ उपप्रेक्षत तेजस्वी वद्धं तं यवनं पुतम् १८ समृद्धो हि यदाराजायवनानां
महाबलः ॥ ततएवं नृपाम्लेच्छास्सां श्रित्यानुययुस्तदा १९ शकास्तुषारादरदाः पारदाश्शृंगलाः खसाः ॥ पल्लवाश्शतशश्चान्ये म्लेच्छा हिमवतास्तथा २०

राजनिराजसभायाम् ॥ ८ ॥ अलिप्तंस्तु अलिच्छन्कोपेन ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ पुत्रस्य काभिता कामयिता ॥ १२ ॥ तं गार्ग्यं उपानाय स्वगृहमानाय ॥ १३ ॥ मानुष्यां मानुषी-
रूपायाम्परासिभार्यायां भार्यावद्वर्तमानायाम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

१ तस्मिन्नु इति पाठान्तरम् ।

भा०ह०

॥७३॥

शल्लैरिवेतिबहुत्वेदृष्टांतः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ राजानोऽस्मान् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

सतैःपरिवृतोराजादस्युभिःशल्लैरिव ॥ नानावेषायुधैर्भीमैर्मथुरामभ्यवर्तत २१ गजवाजिखरोश्याणामयुतैरर्बुदैरपि ॥ पृथिवीकंपयामाससैन्येनमहता
वृतः २२ रेणुनासूर्यमार्गंतुसमवच्छद्यपार्थिवः ॥ मूत्रेणशकृताचैवसैन्येनससृजेनदीम् २३ अश्वोष्ट्रशकृतांराशेर्निस्मृतेतिजनाधिप ॥ ततोऽश्वशकृ
दित्येवनामनद्याषभूवह २४ तत्सैन्यंमहदायाद्वैश्रुत्वावृष्ण्यंधकाग्रणीः ॥ वासुदेवस्समानाद्यज्ञातीनिदमुवाचह २५ इदंमुत्थितंधोरंवृष्ण्यंधकभयं
महत् ॥ अवद्यश्चापिनश्शत्रुर्वरदानात्पिनाकिनः २६ सामादयोभ्युपायाश्चविहितास्तेस्यसर्वशः ॥ मतोमदबलाभ्यांतुयुद्धमेवचिकीर्षति २७ एता
वानिहवासश्चकथितोनारदेनमे ॥ एतावतिचवक्तव्यंसामैवपरमंमतम् २८ जरासंधश्चनोराजानित्यमेवनमृष्यते ॥ तथान्येपृथिवीपालावृष्णिचक्रप्रता
पिताः २९ केचित्कंसवधाच्चापिविरक्तास्तद्गतानृपाः ॥ समाश्रित्यजरासंधमस्मानिच्छंतिबाधितुम् ३० बहवोज्ञातयश्चैवयदूनांनिहतानृपैः ॥ व
र्द्धितुंनैवशक्ष्यामपुरेस्मिन्नितिकेशवः ३१ अपयानेमतिंकृत्वादूतंतस्मैससर्जह ॥ ततःकुंभेमहासर्पंभिन्नांजनचयोपमम् ३२ घोरमाशीविषंकृष्णंकृष्णःप्रा
क्षेपयत्तदा ॥ ततस्तंमुद्रयित्वातुस्वेनदूतेनहारयत् ३३ निदर्शनार्थंगोविंदोभूषियामासतंतृपम् ॥ सहूतःकालयवनेदर्शयामासतंधटम् ३४ कालसर्पो
पमःकृष्णइत्युक्त्वाभरतर्षभ ॥ तत्कालयवनोबुद्धात्रासनंयादवैःकृतम् ३५ पिपीलिकानांचंडानांपूरयामासतंधटम् ॥ ससर्पोबहुभिस्तीक्ष्णैस्सर्वतस्तैःपि
पीलिकैः ३६ भक्ष्यमाणःकिलांगेषुभस्मीभूतोभवत्तदा ॥ तंमुद्रयित्वातुघटंतथैवयवनाधिपः ॥ प्रेषयामासकृष्णायबाहुल्यमुपवर्णयन् ३७ वासुदेव
स्तुतंह्रस्वायोगंविहतमात्मनः ॥ उत्सृज्यमथुरामाशुद्गारकामभिजग्मिवान् ३८ वैरस्यांतंविधित्संस्तुवासुदेवोमहायशाः ॥ निवेश्यद्गारकाराजन्वृष्णी
नाश्वास्यचैवह ३९ पदातिःपुरुषव्याघ्रोबाहुप्रहरणस्तदा ॥ आजगाममहावीर्योमथुरामधुसूदनः ४० तंहृष्टानिर्ययौहृष्टस्सकालयवनोरुषा ॥ प्रेक्षा
पूर्वचकृष्णोपिनिश्चकर्षमहाबलः ४१ अथान्वगच्छद्गोविंदांजिघृक्षुर्यवनेश्वरः ॥ नचनमशकद्राजागृहीतुंयांगधर्मिणम् ४२ मांधातुस्तुसुतोराजामुचुकुं
दोमहायशाः ॥ पुरादेवासुरेयुद्धेकृतकर्मा महाबलः ४३ वरेणच्छंदितोदेवैर्निद्रामेवगृहीतवान् ॥ श्रांतस्यतस्यवागेवंतदाप्रादुरभूत्किल ४४ प्रसुप्तंबो
धयेद्योमांतंदहेयमहंसुराः ॥ चक्षुषाक्रोधदीप्तेनएवमाहपुनःपुनः ४५ एवमस्त्वितितंशक्रउवाचत्रिदशैस्सह ॥ ससुरैरभ्यनुज्ञातअद्रिराजमुपागमत् ४६
सपर्वतमुहांकांचित्प्रविश्यश्रमकर्षितः ॥ सुप्त्वापकालमेतंवैयावल्कृष्णस्यदर्शनम् ४७

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ चत्वारःसुवर्णसुरनुःपुरुषरितियवीयसोयवीयासः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥

तत्सर्ववासुदेवायनारदेननिवेदितम् ॥ वरदानंचदेवेभ्यस्तेजस्तस्यचभूपतेः ४८ कृष्णोनुगम्यमानश्चतेनम्लेच्छेनशत्रुणा ॥ तांगुहामुचुकंदस्यप्रविवेश
विनीतवत् ४९ शिरःस्थानेतुराजर्षेर्मुचुकंदस्यकेशवः ॥ संदर्शनपथं त्यक्त्वा तस्थौ बुद्धिमतांवरः ५० अनुप्रविश्य यवनोददर्शं पृथिवीपातिम् ॥ सतंसुसंछ
तांताभमाससादसुदुर्मतिः ५१ वासुदेवंतुतंमत्वाघट्टयामासपार्थिवम् ॥ पादेनात्मविनाशायशलभःपावकंयथा ५२ मुचुकंदस्तुराजर्षिःपादस्पर्शप्रवो
धितः ॥ निद्राच्छेदेनचुक्रोधपादस्पर्शेनतेनच ५३ संस्मृत्यसवरंशक्रादवैक्षततमग्रतः ॥ सदृष्टमात्रःक्रोधेनसंप्रजज्वालसर्वशः ५४ ददाहपावकस्तंतुशु
ष्कंक्षमिवाशानिः ॥ क्षणेनकालयवनंनेत्रतेजोविनिर्गतः ५५ तंवासुदेवश्श्रीमंतंचिरसुप्तंनराधिपम् ॥ कृतकार्योब्रवीद्धीमानिदंवचनमुत्तमम् ५६ राज
ज्विरप्रसुप्तोसिकथितोनारदेनमे ॥ कृतंमेसुमहत्कार्यंस्वस्ति तेस्तुवजाम्यहम् ५७ वासुदेवमुपालक्ष्यराजाहस्वंप्रमाणतः ॥ परिकृतंयुगंमेनेकालेनमहता
तदा ५८ उवाचराजागोविंदंकोभवान्किमिहायतः ॥ कश्चकालःप्रसुप्तस्ययदिजानासिकथ्यताम् ५९ ॥ श्रुत्वा उवाच ॥ सोमवंशोद्भवोराजाययाति
नामनाहुषः ॥ तस्यपुत्रोयदुर्ज्येष्ठश्चत्वारोन्येयवीयसः ६० यदुवंशात्समुत्पन्नंवसुदेवात्मजंविभो ॥ वासुदेवंविजानीहि नृपतेत्वामिहागतम् ६१ त्रेता
युगेप्रसुप्तोसिविदितोमेसिनारदात् ॥ इदंकलियुगंविद्विक्किमन्यत्करवाणिते ६२ ममशत्रुस्त्वयादग्धोदेवदत्तवरोनृप ॥ अवध्योयोमयासंख्येभवेद्वर्षश
तैरपि ॥ ६३ ॥ वैशंपायनउवाच इत्युक्तस्सतुकृष्णेननिर्जगामगुहामुखात् ॥ अन्वयिमानःकृष्णेनकृतकार्येणधीमता ६४ ततोददर्शं पृथिवीमावृ
तांहस्वकैर्नरैः ॥ स्वल्पोत्साहैरल्पबलैरल्पवीर्यपराक्रमैः ॥ परेणाधिष्ठितंचैवराज्यंकेवलमात्मनः ६५ प्रीत्याविसृज्यगोविंदंप्रविवेशमहद्वनम् ॥ हिममंत
ममाद्राजातपसेधृतमानसः ६६ ततस्सतपआस्थायविनिर्मुच्यकलेवरम् ॥ आरुरोहदिवंराजाकर्मभिस्स्वैर्जिताशुभैः ६७ वासुदेवोपिधर्मात्माउ
पायेनमहामनाः ॥ धातयित्वात्मनश्शत्रुंतत्सैन्यंप्रत्यपद्यत ॥ ६८ प्रभूतरथहस्त्यश्चवर्मशस्त्रायुधध्वजम् ॥ आदायोपययौधीमान्ससैन्यंनिहतेश्वरम्
६९ निवेदयामासततो नराधिपेतदुग्रसेनेप्रातिपूर्णमानसः ॥ जनार्दनोद्धारवर्तीचतांपुरीमशोभयतेनधनेनभूरिणा ७० इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुदशविंशोवि
ष्णुपर्वणिकालयवनवधोनामसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रभातेविमलेभास्करेउदितेतदा ॥ कृतजाप्योहृषीकेशो
वनांतेनिषसादह १

॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ अष्टपंचाशत्तमेयाध्यायेस्वष्टारमाह्वयन् ॥ द्वारकातिविशेषाद्याहरिस्तेनविनिर्भवे ॥ १ ॥
ततइति ॥ १ ॥

भा० ६०

॥ ७२ ॥

॥ २ ॥ रोहिण्याम् रोहिणीनक्षत्रे श्रेष्ठे महनिमंदवासरे श नौहिमुसमारंभकृतवानीश्वरः रवयम् ॥ इतिवचनात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ त्रिकंतिसृमिः अष्टपंक्तिभिः कलितं त्रि
कोणं त्रिकं चत्वरं चतसृभिश्चतुरस्रं तदेव राजमार्गः द्वाभ्यापण्यपंक्तिभ्याकलितदीर्घरट्टाकारः ॥ ९ ॥ शिल्पिमुखानां अष्टावक्रादितोषः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ स्थपती

परिचक्रामतं देशं दुर्गस्थानदिदक्षया ॥ उपतस्थुः कुलप्राप्त्यायादवायदुनंदनम् २ रोहिण्यामहनिश्रेष्ठेस्वस्तिवाच्यद्विजोतमान् ॥ पुण्याहघोषैर्विपुलैर्दु
र्गस्यारब्धवान्क्रियाम् ३ ततः पंकजपत्राक्षोयादवान्केशिसूदनः ॥ प्रोवाचवदतां श्रेष्ठो देवान् चतुरारिपुर्यथा ४ कल्पितेयं मया भूमिः पश्य ध्वं देवसद्भवत् ॥
नामचास्या कृतं पुर्याः रूपातिं यदुपयास्याति ५ इयं द्वारवती नाम पृथिव्यां निर्मिता मया ॥ भविष्यति पुरीरम्या शक्रस्येवामरावती ६ तान्येवास्याः कार
यिष्ये चिह्नान्यायतनानि च ॥ चत्वरान् राजमार्गांश्च सम्यगंतः पुराणि च ७ देवा इवात्र मोदंतु भवंतो विगतज्वराः ॥ बाधमानारिपूनुग्रानुग्रसेन पुरोगमाः ८
गृह्यंतां वैश्वमास्तूनि कल्प्यंतां त्रिकचत्वरः ॥ मीयंतां राजमार्गांश्च प्रासादस्य च यागतिः ९ ब्रेष्यंतां शिल्पिमुख्यानां युक्तानां वैश्वकर्मसु ॥ नियुज्यंतां
च देशेषु प्रेष्यकर्मकराजनाः १० एवमुक्ते तु यदवो गृहसंग्रहतत्पराः ॥ यथानिवेशं संहृष्टाश्च कुर्वास्तु परिग्रहम् ११ सूत्रहस्तास्ततो भानं च कुर्यादवसतमाः ॥
पुण्येह निमहाराजद्विजातीनामिपूज्य च १२ वास्तुदैवतकर्माणि विधिना कारयंति च ॥ स्थपतीनथ गोविंदस्तत्रोवाच महामतिः १३ अस्मदर्थे सुवि
हितं क्रियतामत्र मंदिरम् ॥ विविक्तचत्वरपथं सुनिविष्टं दैवतम् १४ ते तथेति महाबाहुमुक्त्वा स्थपतयस्तदा ॥ दुर्गकर्माणि संस्कारानुपकल्प्य यथाविधि
१५ यथान्यायं निर्मिमेरे दुर्गाण्यायतनानि च ॥ स्थानानि निदधुश्चात्र ब्रह्मादीनां यथाक्रमम् १६ अपामग्रेऽसुरेशस्य दृषदोलूखलस्य च ॥ चातुर्देवानि
चत्वारिद्वाराणि निदधुश्चते १७ शुद्धाक्षमैंद्रं भल्लाटं पुष्पदंतं तथैव च ॥ तेषु वैश्वसुयुक्तेषु यादवेषु महात्मसु १८ पुर्याः क्षिप्रं निवेशार्थं चिंतयामासमाधवः ॥
तस्यैवोत्थिता बुद्धिर्विमलाक्षिप्रकारिणी १९ पुर्याः प्रियकरी सवैयदूनामभिवाद्धिनी ॥ शिल्पिमुख्यस्तु देवानां प्रजापतिसुतः प्रभुः २० विश्वकर्मा स्वम
त्यवै पुरीं संस्थापयिष्यति ॥ मनसाऽमनुध्यायत स्यागमनकारणात् ॥ त्रिदशाभिमुखः कृष्णो विविक्ते समपद्यत २१ तस्मिन्नेव ततः काले शिल्पाचार्यो म
हामतिः ॥ विश्वकर्मा सुरश्रेष्ठः कृष्णस्य प्रमुखे स्थितः २२ ॥ विश्वकर्मा वाच ॥ शक्रेण प्रेषितः क्षिप्रं तव विष्णो घृतव्रत ॥ किं करस्स मनुप्राप्तश
धिमां किं करोमि ते २३

नवास्तु कर्मज्ञानसूत्रधारान् ॥ १३ ॥ १४ ॥ संस्कारान् कटकाद्युद्भासनावटरोधादीन् ॥ १५ ॥ ब्रह्मादीनां द्वारं पितामहं विद्यादित्यादिशास्त्रोक्तानां गृहबलिदेवसानां ॥ १६ ॥ चतु
र्देवानां तिपाठे देवाः शुद्धाक्षावयस्तद्वन्ति तांश्चतस्रं स्थापनपूर्वकं पूजयेदित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

ययामेव ब्रह्मादयो मान्यास्तथास्वदेवमान्यो ब्रह्मादीनां मान्योसि वः युष्मत्तः पूजायां बहुत्वं विशेषो विशिष्टत्वं नास्ति ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ प्रकाशार्थस्वकोशलस्य मायि मात्रि
मिष्टम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ मम स्थानं वैकुण्ठं इदं रहस्यं कार्यम् ॥ ३० ॥ मतीश्वरः मतिमतां प्रभुः ॥ ३१ ॥ पुरीपुर्यथा भूमिः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ मारु

यथा सौ देवदेवो मे शंकरश्च यथा ठ ययः ॥ तथा त्वं देवमान्यो मे विशेषो नास्ति वः प्रभो २४ त्रैलोक्यज्ञापिका वाचमुत्सृजस्व महाभुज ॥ एषोस्मि परिदृष्टार्थः
किं करोमि प्रशाधि माम् २५ श्रुत्वा विनीतं वचनं केशवो विश्वकर्मणः ॥ प्रत्युवाच यदुश्रेष्ठः कंसारिर तुलं वचः २६ श्रुतार्थो देवगुह्यस्य भवान्यत्र वयं स्थिताः ॥
अवश्यं त्विह कर्तव्यं सदनं मे सुरोत्तम २७ तदियं पूः प्रकाशार्थं निवेशयामयि सुव्रत ॥ मत्प्रभावानुरूपैश्च गृहैश्च येन समंततः २८ उत्तमा च पृथिव्यां वै यथा स्व
र्गे मरावती ॥ तथेयं हित्व या कार्या शक्तो ह्यसि महामते २९ मम स्थानमिदं कार्यं यथा वै त्रिदिशे तथा ॥ मर्त्याः पश्यंतु मे लक्ष्मीं पुर्याय दुकुलस्य च ३० एवमुक्त
स्ततः प्राह विश्वकर्मा मतीश्वरः ॥ कृष्णमक्लिष्टकर्माणं देवामित्रविनाशनम् ३१ सर्वमेतत्करिष्यामि यत्त्वयाभिहितं प्रभो ॥ पुरीत्वियं जनस्यास्य न पर्याप्ता
भविष्यति ३२ भविष्यति च विस्तीर्णा वृद्धिरस्यास्तु शोभना ॥ चत्वारः सागरा ह्यस्यां विचरिष्यन्ति रूपिणः ३३ यदीच्छेत्सागरः किंचिदुत्सृष्टुमपि तोयरा
ट् ॥ ततस्स्वायतलक्षण्या पुरी स्यात्पुरुषोत्तम ३४ एवमुक्तस्ततः कृष्णः प्रागेव कृतनिश्चयः ॥ सागरं सरितां नाथ सुवाच वदतां वरः ३५ समुद्रदशचद्वेच यो
जनानि जलाशये ॥ प्रतिसंहियता मात्मा यद्यस्ति मायि मान्यता ३६ अवकाशे त्वया दत्ते पुरीयं मामकं बलम् ॥ पर्याप्तविषयारम्या समग्रं विमहिष्यति ३७
ततः कृष्णस्य वचनं श्रुत्वा नदनदीपतिः ॥ समारुतेन योगेन उत्सर्जजलाशयम् ३८ विश्वकर्मा ततः प्रीतः पुर्यास्तं लक्ष्यवास्तुतत् ॥ गोविंदे चैव सन्मानं कृत
वान्सागरस्तदा ३९ विश्वकर्मा ततः कृष्णमुवाच यदुनंदनम् ॥ अद्य प्रभृति गोविंद सर्वे समधिरोहत ४० मनसानिर्मिता च येन मया पूः प्रवरा विभो ॥ अचिरे
णैव कालेन गृहसंवाधमालिनी ४१ भविष्यति पुरीरम्या सुद्वारापाद्ग्रतेरणा ॥ चयाद्दालककेयूरा पृथिव्यां ककुदोपमा ४२ अंतःपुरं च कृष्णस्य परिचर्या श
यं महत् ॥ चकार तस्यां पुर्यां विदेशो त्रिदश पूजिते ४३ ततस्सानिर्मिता कांता पुरीद्वारावती तदा ॥ मानसेन प्रयत्नेन वैष्णवी विश्वकर्मणा ४४ विधानविहित
द्वारा प्राकारवरशोभिता ॥ परिखाचयसंगुप्तो साह्यप्राकारतो रणा ४५ कांतनारी नरगगावणिग्भिरुपशोभिता ॥ नानापण्यगगा कीर्णा खे वरीव च गांगता ॥
४६ प्रपात्रापी प्रसन्नो दाउद्यनैरुपशोभिता ॥ समंततस्संदृतांगी विनिते वायते क्षणा ४७

तेन योगेन वायुसंकोचनप्रधानेन ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ प्राप्य तोरणां श्रेष्ठवंदनमालिका ॥ ४२ ॥ परिचर्याक्षयं न नादिष्टम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥
गां पृथिवीम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

वेश्मोत्तमेऽउच्चेश्मसुभनाचितामेषव्याप्ता अ पुञ्चेत्यर्थः ॥ ४८ ॥ निचयशालिनीसमृद्धिमती ॥ ४९ ॥ सुक्षेत्रापुण्याधिवसती ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ उदग्राग्रैरत्युच्चसौधैः उ

समृद्धचत्वरवतीवेश्मोत्तमघनाचिता ॥ रथ्याकोटिसहस्राढ्याशुभराजपथोत्तरा ४८ भूषयंतीसमुद्रंसास्वर्गविंद्रपुरीयथा ॥ पृथिव्यां सर्वरत्नानामेकानि
चयशालिनी ४९ सुराणामपिसुक्षेत्रासामंतक्षोभकारिणी ॥ अप्रकाशंतदाकाशंप्रासादैरुपकुर्वती ५० पृथिव्यांपृथुराष्ट्रायांजनौघप्रतिनादिता ॥ ओघै
श्ववारिराजस्यशिशिरीकृतमारुता ५१ अनूपोपवनैःकांतैःकांत्याजनमनोहरा ॥ सतारकाद्यौरिवसाद्वारकाप्रत्यराजत ५२ प्राकारेणार्कवर्णेनशातकौं
भेनसंवृता ॥ हिरण्यप्रतिवर्णैश्चगुहैर्गभरिनिस्वनैः ५३ शुभ्रमेघप्रतीकाशैर्द्रांरैस्तौघैश्चशोभिता ॥ क्वचित्क्वचिदुदग्राग्रैरुपावृतमहापथा ५४ तामावस
त्पुरीं कृष्णस्सर्वेयादवनंदनाः ॥ अभिप्रेतजनाकीर्णसोमःस्वमित्रभासयन् ५५ विश्वकर्माचितां कृत्वापुरीं शक्रपुरीमिव ॥ जगामत्रिदिवंदेवोगोविंदेनाभिपू
जितः ५६ भूयश्चबुद्धिरभवत्कृष्णस्यविदितात्मनः ॥ जनानिमान्धनौघैश्चतर्पयेयमहं यदि ५७ सवैश्रवणसंस्पृष्टनिधीनामुत्तमंनिधिम् ॥ शंखमाह्वय
तोपेंद्रोनिशिस्वेभवनेप्रभुः ५८ सशंखःकेशवाह्वानंज्ञात्वाहिनिधिराट्स्वयम् ॥ आजगामसमीपंवैतस्यद्वारवतीपतेः ५९ सशंखःप्रांजलिर्भूत्वाविनयादव
निगतः ॥ कृष्णंविज्ञापयामासयथावैश्रवणंतथा ६० भगवन्किमयाकार्यंसुराणांवित्तरक्षिणा ॥ नियोजयमहाबाहोयत्कार्यंयदुनंदन ६१ तमुवाचहृषीकेशशंखगु
ह्यवमुत्तमम् ॥ जनाःकृशघनायेस्मिस्तान्धनेनाभिपूरय ६२ नेच्छाम्यनशितंद्रष्टुं कृशंमलिनमेवच ॥ देहीतिचैवयाचंतंनगर्यानिर्द्धनंनरम् ६३ ॥ वै
शंपायनउवाच ॥ ॥ गृहीत्वाशासनंमूर्ध्नानिधिराट्केशवस्यह ॥ निधीनाज्ञापयामासद्वारवत्यांगृहेगृहे ६४ धनौघैरभिवर्षध्वंचक्रुस्सर्वतथाचते ॥
नाघनोविद्यतेतत्रक्षीणभाग्योपिवानरः ६५ कृशोवामलिनोवापिद्वारवत्यांकथंचन ॥ द्वारवत्यांपुरिपुरां केशवस्यमहात्मनः ६६ चकारवायोराह्वानंभू
यश्चपुरुषोत्तमः ॥ तत्रस्थएवभगवान्यादवानांप्रियंकरः ६७ प्राणयोनिस्तुभूतानामुपतस्थेगदाधरम् ॥ एकमासीनमेकांतेदेवगुह्यधरप्रभुम् ६८ किं
यादेवकर्तव्यंसर्वगेनाशुगामिना ॥ यथैवदूतोदेवानांतथैवास्मितवानघ ६९ तमुवाचततःकृष्णोरहस्यंपुरुषोहरिः ॥ मारुतंजगतःप्राणंरूपिणंसमुपस्थि
तम् ७० गच्छमारुतदेवेशमनुमान्यसहामरैः ॥ सभांसुधर्मादायदेवेभ्यस्त्वमिहानय ७१ यादवाधर्मिकाह्येतेविकांताश्चसहस्रशः ॥ तस्यांविशेयुरे
तेवैनतुयाकृत्रिमाभवेत् ७२ याह्यक्षयासभारम्याकामगाकामरूपिणी ॥ सायदून्धारयेत्सर्वान्यथैवात्रिदशांस्तथा ७३

पावतःछाययापिहितःमहापथोयस्यांसा ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ अनशितंनिरन्नम् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥
॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ काश्यपः दीपनिघ्नः ॥ ८० ॥ स्वविराज्यशेति वक्ष्यमाणम् उदयोवायुदेवश्च कौविष्टपुरेव च ॥ श्वरस्कन्धश्चैव गङ्गासत्यकण्वश्च ॥
बलमद्रः पृथुश्चैव मन्त्रेण्यन्तरादशेति ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां भट्टराजशतमोऽध्यायः ५८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथैकोनशतित

संगृह्यवचनं तस्य कृष्णस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ वायुरात्मोपमगतिर्जगाम त्रिदिवालयम् ७४ सोऽनुमान्य सुरान्सर्वान् कृष्णवाक्यं निवेद्य च ॥ सभां सुधर्मां मादाय
पुनरायान्महीतलम् ७५ सुधर्माय सुधर्मां तां कृष्णायाक्लिष्टकारिणे ॥ देवो देवसभां दत्त्वा वायुरन्तरधीयत ७६ द्वा रवत्यास्तु सामध्ये केशवेन निवेशिता ॥
सुधर्माय दुमुख्यानां देवानां त्रिदिवेयथा ७७ एवं दिव्यैश्च भोगैश्च जलजैश्चाप्यहो हरिः ॥ द्रव्यैरलंकरोति स्म पुरीं स्वां प्रमदाभिव ७८ मर्यादाश्चैव संचक्रे
णीश्च प्रकृतींस्तथा ॥ बलाध्यक्षांश्च युक्तांश्च प्रकृतींशांस्तथैव च ७९ उग्रसेनं नरपतिं काश्यपि पुरोहितम् ॥ सेनापतिमनामृष्टिं विकटुं मन्त्रिपुंगवम् ८०
यादवानां कुलकगान्स्थविरान् दशतत्रयै ॥ मतिमान्स्थापयामास सर्वकार्येष्वनंतरान् ८१ रथेष्वतिरथोयन्ता दारुकः केशवस्य वै ॥ योधमुख्यश्च योधानां
प्रवरस्मात्यकिः कृतः ८२ विधानमेवं कृत्वा कृष्णः पुर्यामनिन्दितः ॥ मुमुदेयदुभिस्सार्द्धं लोकस्त्रष्टामहीतले ८३ रेवतस्याथ कन्यां च रेवतीं शीलसंमताम् ॥
प्राप्तवान्बलदेवस्तु कृष्णस्यानुमते तदा ॥ ८४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि द्वा रावतीनिर्माणं नामाष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५८ ॥ ७ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु जरासंधः प्रतापवान् ॥ नृपानुद्योजयामास चेदिराजप्रियेप्सया १ सुतायाभीष्मकस्याथ रुक्मिण्या रुक्म
भूषणः ॥ शिशुपालस्य नृपतेर्विवाहो भविता किल २ दंतवक्रस्य तनयं सुवक्रमिति जज्ञम् ॥ सहस्राक्षसमं युद्धे मायाशतविशारदम् ३ पौंड्रस्य वासुदे
वस्य तथा पुत्रं महाबलम् ॥ सुदेवं वीर्यसंपन्नं पृथगक्षौहिणीपतिम् ४ एकलव्यस्य पुत्रं च वीर्यवंतं महाबलम् ॥ पुत्रं च पांड्यराजस्य कर्लिगाधिपतिं तथा ५
कृताप्रियं च कृष्णेन वेणुदारिणराधिपम् ॥ अंशुमन्तं तथा क्राथं श्रुतधर्माणमेव च ६ निवृत्तशत्रुं कालिंगांधाराधिपतिं तथा ॥ प्रसह्य च महावीर्यकौशांब्या
धिपमेव च ७ भगदत्तो महासेनश्शलश्शल्लोमहाबलः ॥ भूरिश्रवामहासेनः कुंतिवीर्यश्च वीर्यवान् ॥ स्वयं वरार्थं संप्राप्ता भोजराजनिवेशने ॥ ८ ॥ जन
मेजय उवाच ॥ कास्मिन्दे शेनृपो जज्ञे रुक्मिवेदविदां वरः ॥ कस्यान्वायेद्युतिमान् स भूतो द्विजसत्तम ९ वैशंपायन उवाच ॥ राजर्षेर्वा दवस्यासीद्विदर्भो
नाम वै सुतः ॥ विध्यस्य दक्षिणे पार्श्वे विदर्भायां न्यवेशयत् १०

मेगत्वाकुण्डिनमोजसा ॥ रामो परान्तमास ज्यरुक्मिणीमहरदरिः ॥ १ ॥ एतस्मिन्निति चेदिराजो दमघोषः तस्य प्रियशि शिशुपालाख्यपुत्रस्य विवाहस्तदीप्सया ॥ १ ॥ तदेवाह सुता
या इति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ निवृत्ताः निष्पचाराः शत्रवो यस्य निवृत्तशत्रुं कीलितशत्रुमित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ श्रवादाकर्णनात् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ सुनीथस्य सुनीथपुत्रस्य शिशुपालस्य ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ सु

क्रथकैशिकमुख्यास्तु पुत्रास्तस्य महाबलाः ॥ बभ्रुवर्षीर्यसंपन्नाः पृथग्वंशकरानृपाः ११ तस्यान्ववायेभीमस्य जजिरे वृष्णयो नृपाः ॥ क्रथस्य त्वं शुमान्वंशे भीष्म
कः कैशिकस्य तु १२ हिरण्यरोमेत्यादुर्यदाक्षिणात्येश्वरं नृपाः ॥ अगस्त्यगुप्तामाशां यः कुंडिनस्थो न्वशा नृपः १३ रुक्मीतस्याभवत्पुत्रो रुक्मिणीचविशंपते
रुक्मीचास्त्राणि दिव्यानि द्रुमात्प्राप महाबलः १४ जामदग्न्यात्तथारामाद्ब्राह्ममस्त्रमवाप्तवान् ॥ प्रास्पृष्टतस कृष्णेन नित्यमद्भुतकर्मणा १५ रुक्मिणीत्वभवद्राज
नृपेणासदृशाभुवि ॥ चक्रमेवासुदेवस्तां श्रवादेव महायुतिः १६ सतयाचाभिलषितश्च श्रवादेव जार्दनः ॥ तेजोवीर्यबलोपेतस्समेभर्ता भवेदिति १७ तां द
दौ न च कृष्णाय द्वे पादुक्भीमहाबलः ॥ कंसस्य त्रधसंतापात्कृष्णायामिततेजसे ॥ याचमानाय कंसस्य द्रेष्यो यमिति चिंतयन् १८ चैद्यस्यार्थे सुनीथस्य जरासं
घस्तुभूमिपः ॥ वरयामास ताराजाभीष्मकं भीमविक्रमम् १९ चेदिराजस्य तु वसोरासीत्पुत्रो बृहद्रथः ॥ मगधेषु पुरायेन निर्मितो सौगिरि व्रजः २० तस्या
न्ववाये जज्ञे सौजरासंघो महाबलः ॥ वसोरेव तदा वंशे दमघोषोपि चेदिराट् २१ दमघोषस्य पुत्रास्तु पंचमीमपराक्रमाः ॥ मगिन्यां वसुदेवस्य श्रुतश्रवसि जज्ञि
रे २२ शिशुपालो दशग्रिवो रैभ्यो थोपदिशो बली ॥ सर्वास्त्रकुशला वीरावीर्यवंतो महाबलाः २३ ज्ञातेस्समानवंशस्य सुनीथः प्रददौ सुतम् ॥ जरासंघस्तु
सुतवद्दर्शनं जुगोप च २४ जरासंघं पुरस्कृत्य वृष्णिशत्रुं महाबलम् ॥ कृतान्यागां सिचैद्येन वृष्णीनां चाप्रियैषिणा २५ जामाता त्वभवत्तस्य कंसस्त
स्मिन्हते युधि ॥ कृष्णार्थं वैरमभवज्जरासंघस्य वृष्णिभिः २६ भीष्मकं वरयामास सुनोथार्थं च रुक्मिणीम् ॥ तां ददौ भीष्मकश्चापि शिशुपालाय वीर्य
वान् २७ ततश्चैद्यमुपादाय जरासंघो नराधिपः ॥ ययौ विदर्भान्सहितो दंतवक्रेण यायिना २८ अनुज्ञातश्च पौंड्रिण वासुदेवेन धीमता ॥ अंगवंगकलिंगानां
ईश्वरस्स महाबलः २९ मानयिष्यंश्च तान् रुक्मीप्रत्युद्गम्य नराधिपान् ॥ वरया पूजयोपेतांस्तान्निनाय पुरीं प्रति ३० पितृष्वसुः प्रियार्थं च रामकृष्णावुभाव
पि ॥ प्रययुर्वृष्णयश्चान्ये रथैस्तत्र बलान्विताः ३१ क्रथकैशिकभर्ता तान् प्रतिगृह्य प्रथाविधि ॥ पूजयामास पूजार्हान् बहिश्चैव न्यवेशयत् ३२ श्वोभाविनि
विवाहे च रुक्मिणीं निर्ययौ बहिः ॥ चतुर्युजारथे नैवेदेवताय तने शुभे ३३ इंद्राणीमर्चयिष्यंती कृतकौतुकमंगला ॥ दीप्यमानेन वपुषा बलेन महता वृता ॥
३४ तां ददर्श तदा कृष्णो लक्ष्मीसाक्षादिव स्थिताम् ॥ रूपेणाग्रेण संपन्ना देवताय तनां तिके ३५

भीमः सुतं शिशुपालं ददौ ववायंसहकारीभ्यादिति ॥ २४ ॥ वृष्णीनां दुःखदानिति शेषः ॥ २५ ॥ तत्र निमित्तमाह जामातेति ॥ २६ ॥ वरयामास जरासंघः सुनीथार्थं शिशुपालार्थं ॥ २७ ॥
यायिना गच्छतां सहसा येन ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ क्रथकैशिकानां वंशानां भर्ता ज्येष्ठो दमघोषः ॥ ३२ ॥ चतुर्युजाश्चतुरश्ववता ऐत्रेज्येष्ठानजत्रे ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्रभासद्विप्रकर्षेणमासमानैः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्रभायेहरणे प्रणिधायनिवेद्य ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ युयुधानेसात्यकी ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

वह्नेरिवाशिखां दीप्तां पायां भूमिगतामिव ॥ पृथिवीमिव गंभीरा मुत्थितां पृथिवीतलात् ३६ मरीचिमिव सोमस्य सौम्यां स्त्रीविग्रहां भुवि ॥ श्रीमिवाग्र्यां
विनापद्मं भविष्यां श्रीसहायिनीम् ॥ कृष्णेन मनसा दृष्टां दुर्निरक्ष्यां सुरैरापि ३७ श्यामावदाता साह्यासीत् पृथुचार्याय ते क्षणा ॥ ताम्रौष्ठनयना पांगीपीनो
रुजघनस्तनी ३८ बृहती चारुसर्वांगी तन्वी शशिसितानना ॥ ताम्रतुंगनखी सुभ्रूनी लकुंचितमूर्धजा ३९ अत्यर्थं रूपतः कान्तापीनश्रोणिपयोधरा ॥ ती
क्ष्णशुक्लैस्समैर्दतैः प्रभासद्विरलंकृता ४० अनन्याप्रमदालोके रूपेण यशसा भ्रिया ॥ रुक्मिणीरूपिणी देवी पांडुरक्षौमवासिनी ४१ तां दृष्ट्वा वक्रवेकामः
कृष्णस्य प्रियदर्शनाम् ॥ हविषेवानलस्यार्चिर्भनस्तस्यां समादधत् ४२ रामेण सह निश्चित्य केशवस्तु महाबलः ॥ तत्प्रभाथे करोद्धुद्वि वृष्णिभिः प्र
णिधाय च ४३ कृते तु देवताकार्ये निष्कामं तीसुरालयात् ॥ उन्मथ्य सहसा कृष्णस्त्वं निनायरथोत्तमम् ४४ वृक्षमुत्पाट्य रामोपि जघानापततः परान् ॥ स
मनह्यंत दाशार्हास्तदा जज्ञप्ताश्च सर्वशः ४५ ते रथैर्विविधा करैस्समुच्छ्रितमहाध्वजैः ॥ वाजिभिर्वा रैश्चैव परिवर्तुर्हलायुधम् ४६ आदाय रुक्मिणीं कृष्णो
जगामाशुपुरीं प्रति ॥ रामेभारंतमासज्ययुयुधाने च वीर्यवान् ४७ अक्रूरे विपृथौ चैव गदे च कृतवर्मणि ॥ चक्रदेवे सुदेवे च सारणे च महाबले ४८ निर्वृत्तशत्रौ
विकांते भंगकारे विदूरथे ॥ उग्रसेनात्मजे ककेशतद्युमे च केशवः ४९ राजाधिदेवे मृदरे प्रसेने चित्रके तथा ॥ अतिदांति बृहद्दुर्गेश्वर फल्के सत्यके पृथौ ५० वृ
ष्ण्यंधकेषु चान्येषु मुख्येषु मधुसूदनः ॥ गुरुमासज्यतं भारं ययौ द्वारवतीं प्रति ५१ दंतवक्रो जरासंधः शिशुपालश्च वीर्यवान् ॥ सन्नद्धानिर्ययुः क्रुद्धा जिघांसंतो ज
नार्दनम् ५२ अंगवंगकलिगैश्च सार्द्धं पौंड्रैश्च वीर्यवान् ॥ निर्ययौ चेदिराजस्तु भ्रातृभिः समहारथैः ५३ तान् प्रत्यगृह्णन् संरब्धा वृष्णि वीरामहारथाः ॥ संकर्ष
णं पुरस्कृत्य वासवं मरुतो यथा ५४ आपतंतं हिवेगेन जरासंधं महाबलम् ॥ षड्भिर्विव्याध नाराचैर्युयुधानो महामृगं ५५ अक्रूरो दंतवक्रं तु विव्याध नवाभिः
शरैः ॥ तं प्रत्याविद्वद्यत् कारूपो बाणैर्दशभिर्गशुगैः ५६ विपृथुः शिशुपालं तु शरैर्विव्याध सप्तभिः ॥ अष्टभिः प्रत्यविद्वद्यत् शिशुपालः प्रतापवान् ५७ गवेपण
स्तु चैद्यं तु षड्भिर्विव्याध मार्गणैः ॥ अतिदांतस्तथाष्टाभिर्बृहद्दुर्गश्च पंचभिः ५८ प्रतिविव्याध तांश्चैव पंचभिः पंचभिः शरैः ॥ जघानाश्चाश्चतुरश्वतुर्भिर्विपृ
थोः शरैः ५९ बृहद्दुर्गस्य मल्लेन शिरश्चिच्छेदचारिहा ॥ गवेपणस्य मूतं तु प्राहिणोद्यमसादनम् ६० हताश्वं तुरथं त्यक्त्वा विपृथुस्तु महाबलः ॥ आरुरो
हरथं शीघ्रं बृहद्दुर्गस्य वीर्यवान् ६१ विपृथोः सारथिश्चापि गवेपणरथं दुतम् ॥ आरुह्य जवनानश्वात्रियं तु मुपचक्रमे ६२

॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ कारूपो दंतवक्रः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

कलापिनः बाणहस्ताः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ बलीशिशुगालध्राता ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ राजपुत्रपौंड्रकवासुदेवसुतम् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ निसृष्टेनप्रक्षिप्तेनवृमेणनिष्पन्नम्

तेरुद्धाःशरवर्षेणसुनीथंसमवाकिरन् ॥ नृत्यंतंरथमार्गेषुचापहस्ताःकलापिनः ६३ चक्रदेवोदंतवक्रंविभेदोरसिपात्रिणा ॥ षड्रथंपंचभिश्चैवविव्याधयुधि
मार्गणैः ६४ ताभ्यांसविद्धोदशभिर्बाणैर्मर्मातिगैःशितैः ॥ ततोवलीचक्रदेवंविभेददशभिःशरैः ६५ पंचभिश्चापिविव्याधसोपिदूराद्विदूरथम् ॥ वि
दूरथोपितंषड्विविव्याधाजौशितैःशरैः ६६ त्रिंशताप्रत्याविध्यतंबलीबाणैर्महाबलम् ॥ कृतवर्माविभेदाजौराजपुत्रांत्रिभिःशरैः ६७ न्यहनत्सारथिंचास्य
ध्वजंचिच्छेदसोच्छिद्यतम् ॥ प्रतिविव्याधतंकुद्धःपौंड्रःषड्विःशिलीमुखैः ६८ धनुश्चिच्छेदचाप्यस्यभलेनकृतवर्मणः ॥ निवृत्तशत्रुःकार्लिंगविभेदानेशि
तैःशरैः ॥ तोमरेणासदेशेतानिर्विभेदकलिंगराट् ६९ गजेनासाद्यकंकस्तुगजमंगस्यवीर्यवान् ॥ तोमरेणाविभेदांगविभेदांगश्चतंशरैः ७० चित्रकश्चश्चफं
ल्कश्चसत्यकश्चमहारथः ॥ कलिंगस्यतथानोकनाराचैर्विभेदुःशतैः ७१ तानिमृष्टदुमेणाजौवंगराजस्यकुंजरम् ॥ जघानरामःसंकुद्धोवंगराजंचसंयुगे ७२
तंहत्वारथमारुह्यधनुरादायवीर्यवान् ॥ संकर्षणोजघानोग्रैर्नाराचैःकैशिकान्वहम् ७३ षड्विर्निहत्यकारुषान्महेष्वासान्सवीर्यवान् ॥ शतंजघानसंकुद्धोमा
गधानांमहाबले ७४ निहत्यतान्महाबाहुर्जरासंधंततोभ्ययात् ॥ तमापतंतंविव्याधनाराचैर्मागधस्त्रिभिः ७५ तंविभेदाष्टभिःकुद्धोनाराचैर्मुसलायुधः ॥ चि
च्छेदचास्यभलेनध्वजंहेमपरिष्कृतम् ७६ तद्युद्धमभवद्धोरंतेषांदेवासुरोपमम् ॥ मृजतांशरवर्षाणिनिघ्नतामितरेतरम् ७७ गजैर्गजाहिसंकुद्धाःसानिपेतुः
सहस्रशः ॥ रथैरथाश्चसंरब्धाःसादिनश्चापिसादिभिः ७८ पदातयःपदार्तीश्चशक्तिचर्मासिपाणयः ॥ छिंदंतश्चोत्तमांगानिविचेर्युधितेपृथक् ७९ असी
नांपात्यमानानांरुक्चेष्टुमहास्वनः ॥ शराणांपततांशब्दःपक्षिणामिवशुश्रुवे ८० भेरीशंखमृदंगानांवेणुनांचमृधेध्वनिम् ॥ जुगूहघोषःशस्त्राणांज्याघोष
श्चमहात्मनाम् ८१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणेरुक्मिणीहरणंनमैकोनषष्टितमोऽध्यायः ८१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृष्णेनहियमा
णांतांरुक्मीश्रुत्वातुरुक्मिणीम् ॥ प्रतिज्ञामकरोरुद्धःसमक्षंभीष्मकस्यह १ ॥ रुक्म्युवाच ॥ अहत्वायुधिगोविंदमनानीयचरुक्मिणीम् ॥ कुण्डिनंनप्रवे
क्ष्यामिसत्यमेतद्वीर्यम् २ आस्थायसरथंवरिःसमुदग्रायुधध्वजम् ॥ जवेनप्रययौकुद्धोबलेनमइतावृतः ३ तमन्वयुर्नृपाश्चैवदक्षिणापथवर्तिनः ॥
क्राथौशुमाञ्श्रुतर्वाचवेणुदारिश्चवीर्यवान् ४ भीष्मकस्यसुताश्चान्येरथेनरथिनांशराः ॥ क्रथकौशिकमुख्याश्चसर्वएवमहारथाः ५

क्षेण ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ जुगूहसमावृणोत् ॥ ८१ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामैकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ अथषष्टि
तमेध्यायेरुक्मिणीहरिस्त्वयं ॥ जिह्वाभुक्त्वायवैदमीमुपयेमइतीर्यते ॥ १ ॥ कृष्णेनेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ४ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ रुक्मिणं जनार्दनं जिघांसतः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४
तेगत्वादूरमध्वानं सरितं नर्मदामनु ॥ गोविंदं ददृशुः क्रुद्धाः सहैव प्रियया स्थितम् ६ अवस्थाप्य च तत्सैन्यं रुक्मीमदबलान्वितः ॥ चिकीर्षुर्द्वैरथं युद्धमभ्ययान्म
धुसूदनम् ७ सविव्याधचतुःषष्ट्या गोविंदं निशितैः शरैः ॥ संप्रत्यविध्यत्सप्तत्या बाणैर्युधिजनार्दनः ८ यतमानस्य चिच्छेदध्वजं चास्य महाबलः ॥ ज
हार च शिरः कायात्सारथेस्तस्य वीर्यवान् ९ तं कच्छ्रगतमाज्ञाय परिववृर्जनार्दनम् ॥ दाक्षिणात्या जिघांसंतो राजानः सर्व एव हि १० तमं शुमान् महाबाहुर्वि
व्याध दशभिः शरैः ॥ श्रुतवापंचभिः क्रुद्धो वेणुदारिश्च सप्तभिः ११ ततोऽंशुः संप्रत्य गोविंदो विभेदोरसि वीर्यवान् ॥ निषसाद रथोपस्थे व्यथितः सनराधिपः १२
श्रुतवर्णो जघानाश्वांश्चतुर्भिश्चतुरः शरैः ॥ वेणुदारे ध्वजं छित्त्वा भुजं विव्याध दक्षिणम् १३ तथैव च श्रुतवापंचं शरैर्विव्याध पंचभिः ॥ शिश्रिये सध्वजं श्रांतो न्यषीद
च्च व्यथान्वितः १४ रुंघंतः शरवर्षा गिवासु देवं ततोऽभ्ययुः ॥ क्रथकैशिकमुख्याश्च सर्व एव महारथाः १५ बाणैर्बाणांश्च चिच्छेद तेषां युधिजनार्दनः ॥ जघा
न चैषां संरब्धः पतमानश्च तावशरान् १६ पुनरन्याश्चतुःषष्ट्या जघान निशितैः शरैः ॥ क्रुद्धाना पततो वीरानाद्रवत्स महाबलः १७ विद्रुतं स्वबलं दृष्ट्वा रुक्मी
क्रोधवशं गतः ॥ पंचभिर्निशितैर्बाणैर्विव्याधोरसिकेशवम् १८ सारथिं चास्य विव्याध सायकैर्निशितैस्त्रिभिः ॥ आजघान शरेणास्य ध्वजं च न तपर्वणा १९ के
शवस्त्वरितं दृष्ट्वा क्रुद्धो विव्याध मार्मणैः ॥ धनुश्चिच्छेद चाप्यस्य यतमानस्य रुक्मिणः २० अथान्यद्वनुरादाय रुक्मीकृष्णजिघांसया ॥ प्रादुश्चकार चान्या
नि दिव्यान्यस्त्राणि वीर्यवान् २१ अस्त्रैस्त्राणिसंवार्य तस्य कृष्णो महाबलः ॥ पुनश्चिच्छेद तच्चापं रथेषां च त्रिभिः शरैः २२ सच्छिन्नधन्वा विरथः खड्गमादाय
चर्मच ॥ उत्पपात रथाद्वीरोगरुत्मानिव वीर्यवान् २३ तस्याभिपततः खड्गं चिच्छेद युधिकेशवः ॥ नाराचैश्च त्रिभिः क्रुद्धो विभेदेन मथोरसि २४ सपपात महा
बाहुर्वसुधामनुनादयन् ॥ विसंज्ञो मूर्च्छितो राजा वज्रेणैव महासुरः २५ तांश्च राज्ञः शरैः सर्वान् पुनर्विव्याध माधवः ॥ रुक्मिणं पतितं दृष्ट्वा व्यद्रवन्त नराधिपाः
२६ विचेष्टमानं तं भूमौ भ्रातरं वीक्ष्य रुक्मिणी ॥ पादयोर्न्यपतद्विष्णोर्भ्रातुर्जीवितकांक्षिणी २७ तामुत्थाप्य परिष्वज्य सांत्वयामास केशवः ॥ अभयं रुक्मि
णे दत्त्वा प्रययौ स्वपुरीं ततः २८ वृष्णयोपि जरासंधं भंक्त्वा तांश्चैव पार्थिवान् ॥ प्रययुर्द्वारकां हृष्टाः पुरस्कृत्य हलायुधम् २९ प्रयाते पुंडरीकाक्षे श्रुतवाभ्येत्य
संगरे ॥ रुक्मिणं रथमारोप्य प्रययौ स्वां पुरीं प्रति ३० अनानीय स्वसारं तु रुक्मीमानमदान्वितः ॥ हीनप्रतिज्ञानैश्च त्सप्रवेष्टुं कुंडिनं पुरम् ३१ विदर्भेषु नि
वासार्थं निर्ममेन्यत्पुरं महत् ॥ तद्गोजकटमित्येव बभूव भुवि विश्रुतम् ३२

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कालिंदीसूर्यस्यपुत्रीयमुनाप्रथमा मित्रविंदाराजाधिदेव्यापितृष्वसरिआवंत्याज्ञाताद्वितीया सत्याअयो
ध्यापतेर्नमजितःपुत्रीनामजितीतृतीया जांबवतःसुताजांबवतीचतुर्थी रोहिणीश्रुतकीर्तिपितृष्वसरिकैकेयाज्ञाताभद्रापरनामप्रोपंचमी ॥ ४१ ॥ मद्रराजसुतालक्ष्मणामिति व्यवहि
तेनान्वयस्तांषडौ सात्राजितौसत्यभामासप्तमी ॥ ४२ ॥ शैव्यस्यसुतांतन्वी नामतःगांधार्यभिधामष्टमी एताःपटानाधिकाः रुक्मिणीतुसाक्षात्श्रीरेवेत्यासु नगणिता समंप

तत्रौजसामहातेजादक्षिणादिशमन्वशात् ॥ भीष्मकःकुंडिनेचैवराजोवासमहाभुजः ३३ द्वारकांचापिसंप्राप्तेरामेवृष्णिबलान्विते ॥ रुक्मिण्याःकेशवः
पाणिंजग्राहविधिवत्प्रभुः ३४ ततःसहतयारेमेप्रिययाप्रियमाणया ॥ सीतयेवपुरारामःपौलोम्येवपुरंदरः ३५ साहितस्याभवज्ज्येष्ठापत्नीरुष्णस्यभामि
नी ॥ पतिव्रतागुणोपेतारूपशीलगुणान्विता ३६ तस्यामुत्पादयामासपुत्रान्दशमहारथान् ॥ चारुदेष्णंसुदेष्णंचप्रद्युम्नंचमहाबलम् ३७ सुवेणंचारुगुप्तंच
चारुबाहुंचवीर्यवान् ॥ चारुविंदंसुचारुंचभद्रचारुंतथैवच ३८ चारुंचबलिनांश्रेष्ठंसुतांचारुमतींतथा ॥ धर्मार्थकुशलस्तेतुक्तास्त्रायुद्धदुर्मदाः ३९
महिषीःसप्तकल्याणीस्ततो न्यामघुसूदनः ॥ उपयेमेमहाबाहुर्गुणोपेताःकुलोद्भवाः ४० कालिंदीमित्रविंदांचसत्यानाग्रजितामपि ॥ सुतांजांबवतश्चापि
रोहिणीकामरूपिणीम् ४१ मद्रराजसुतांचापिसुशीलांशुभलोचनाम् ॥ सात्राजितौसत्यभामांलक्ष्मणांचारुहासिनीम् ४२ शैव्यस्यचसुतांतन्वीरूपेणा
प्सरसोपमाम् ॥ स्त्रीसहस्राणिचान्यानिषोडशातुलविक्रमः ॥ उपयेमेहृषीकेशःसर्वाभेजेसताःसमम् ४३ पराद्धर्चवस्त्राभरणाःकामैःसर्वैःसुखोचिताः ॥
जज्ञिरेतासुपुत्राश्चतस्यवीराःसहस्रशः ४४ शास्त्रार्थकुशलाःसर्वेबलवंतोमहारथाः ॥ यज्वानःपुण्यकर्माणोमहामागामहाबलाः ॥ ४५ ॥ ॥ इतिश्री
महाभारतेखि०हरि०विष्णु०रुक्मिणीहरणंनामषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ४६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकालेव्यतीतेतुरुक्मभीमहतिवीर्यवान् ॥
दुहितुःकारयामासस्वयंवरमारिंदम १ तत्राहूताहिराजानोराजपुत्राश्चरुक्मिणा ॥ समाजग्मुर्महावीर्यानानादिग्भ्यःश्रियान्विताः २ तत्राजगामप्रद्युम्नः
कुमारैरपरैर्वृतः ॥ साहितंचकमेकन्यासचतांशुभलोचनाम् ३ शुभांगीनामवैदर्भीकांतिद्युतिसमन्विता ॥ पृथिव्यामभवत्ख्यातारुक्मिणस्तनयातदा
४ उपविष्टेषुसर्वेषुपार्थिवेषुमहात्मसु ॥ वैदर्भीवरयामासप्रद्युम्नमारिसूदनम् ५ सहिसर्वास्त्रकुशलःसिंहसंहननोयुवा ॥ रूपेणाप्रतिमोलोकेकेशवस्या
त्मजोभवत् ६

कसमयावच्छेदेननतुपर्यायेणभेजेउपयेमेच मूर्तिभेदेनयोगेश्वरत्वात् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ४६ ॥
एकषष्ठितमेध्यायेप्रद्युम्नतत्तनूजयोः ॥ विवाहःकथ्यतेतत्ररुक्मिणश्चतथावधः ॥ १ ॥ ततइतिकालेमहाति ॥ १ ॥ २ ॥ साकन्याचकमेकाभितवती ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ सिंहसंहननःसिंह
वदतिद्वयं करांगरूपोपेतोयःसिंहसंहननोहिसहस्यकोवा ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ कितवैः चूतवेदिभिः ॥ २५ ॥ निकृत्याकपटेन

वयोरूपगुणोपेताराजपुत्रीचसाभवत् ॥ नारायणीचंद्रसेनाजातकामाचतंप्राति ७ वृत्तेस्वयंवरेजग्मूराजानः स्वपुराणिते ॥ उपादायचैवदर्भोप्रद्युम्नोद्धार
कांययौ ८ रेभेसहतयावीरोदमयंत्यानलोयथा ॥ सतस्यांजनयामासदेवगर्भोपमंसुतम् ९ अनिरुद्धमितिख्यातंकर्मणाप्रतिमंभुवि ॥ धनुर्वेदेचवेदेचनी
तिशास्त्रेचपारगम् १० अभवत्सयदाराजन्ननिरुद्धोवयोन्वितः ॥ तदास्यरुक्मिणःपौत्रीश्रीमतीरुक्मसंनिभाम् ॥ पत्न्यर्थेवरयामासनाम्रारुक्मवती
तिमा ११ अनिरुद्धगुणैर्दातुंरुतशुद्धिर्नृपस्ततः ॥ प्रीत्याहिरौक्मिण्यस्यरुक्मिण्याश्चाप्युपग्रहात् १२ विस्पृद्धत्रपिरुष्णेनवैरंत्यज्यमहायशाः ॥
ददामीत्यब्रवीद्राजाप्रीतिमानजनमेजय १३ केशवःसहरुक्मिण्यापुत्रैःसंकर्षणेनच ॥ अन्यैश्चवृष्णिभिःसार्द्धंविदर्भान्सबलोययौ १४ संयुक्ताज्ञा
तयश्चैवरुक्मिणःसुहृदश्चये ॥ आहूतारुक्मिणातेपितत्राजग्मुर्नराधिपाः १५ शुभेतिथौमहाराजनक्षत्रेचाभिपूजिते ॥ विवाहःसोनिरुद्धस्यबभूवपरमो
त्सवः १६ पाणौगृहीतेवैदर्भ्यास्त्वनिरुद्धेनतत्रवै ॥ वैदर्भ्यादवानांचबभूवपरमोत्सवः १७ रेमिरेवृष्णयस्तत्रपूज्यमानायथामराः ॥ अथाश्म
कानामधिपोवेणुदारिरुदारधीः १८ अक्षःश्रुतर्वाचाणूरःकाथश्चैवांशुमानपि ॥ जयत्सेनःकलिंगानामधिपश्चमहाबलः १९ पांड्यश्चनृपातिःश्री
मानृषीकाधिपतिस्तथा ॥ एतेसंमंत्रराजानोदाक्षिणात्यामहर्द्धयः २० अभिगम्याब्रुवन्सर्वेरुक्मिणंरहसिप्रभुम् ॥ भवानक्षेषुकुशलोवयंचापिरिरंसवः ॥
प्रियद्युतश्चरामोसावक्षेष्वापिपुणोपिच २१ तेभवंतंपुरस्कृत्यजेतुमिच्छामस्तंवयम् ॥ इत्युक्तोरोचयामासरुक्मोद्युतंमहारथः २२ तेशुभांकांचन
स्तंभांकुसुमैर्मूर्षिताजिराम् ॥ सभामाविविशुर्हृष्टाःसिक्तांचंदनवारिणा २३ तांप्रविश्यततःसर्वेशुभ्रस्त्रगनुलेपनाः ॥ सौवर्णेष्वासनेष्वासांचक्रिरेविजि
गीषवः २४ आहूतोवलदेवस्तुकेतवैरक्षकोविदैः ॥ बाढमित्यब्रवीद्धृष्टःसहदीव्यामपण्यताम् २५ निकृत्याविजिगीषंतोदाक्षिणात्यानराधिपाः ॥ म
णिमुक्तासुवर्णचतत्रानिन्युःसहस्रशः २६ ततःप्रावर्ततद्युतंतेषारतिविनाशनम् ॥ कलहस्यास्पदंघोरंदुर्मतीनांक्षयावहम् २७ निष्काणांचसहस्राणि
सुवर्णस्यदशादितः ॥ रुक्मिणासहसंपातेबलदेवोग्लहंददौ २८ तंजिगायततोरुक्मीयतमानंमहाबलम् ॥ तावदेवापरंभूयोवलदेवांजिगायतः २९ अस
कृज्जीयमानस्तुरुक्मिणाकेशवाग्रजः ॥ सुवर्णकोटीर्जग्राहग्लहंतस्यमहात्मनः ३० जितमित्येवहृष्टोयतमाहूतिरभाषत ॥ इलाध्यमानश्चक्षिपेप्रह
सन्मुशलायुधम् ३१ अविद्योदुर्बलःश्रीमान्हिरण्यममितंमया ॥ अजेयोवलदेवोयमक्षद्युतेपराजितः ३२

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ आहूतिःअत्यंतकुटिलःहृक्कौटिल्यस्यरूपंचिक्षेपनिर्निद ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ अधिपांसुलेअधिकसरजस्के क्रोधकालेद्युतदेशेचेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ चातुरक्षेचतुरंकांकितेऽक्षेनिर्वृतेनिपतितेसतिउभयोर्धनेप्रत्येकंद
शषाकृतेयदिवादीएकांकपातयेत्तदाएकमंशंधनाद्धरेत् द्वयंकपातेपूर्वेणसहस्रीमंशान्त्रयंकपातेपूर्वेस्त्रिभिः सहषडंशान्चतुरंकपातेपूर्वेऽष्टभिःसहदशाप्यंशान्हरदिति द्यूतविदांम
कलिंगराजस्तच्छ्रुत्वाप्रजहासभृशंतदा ॥ दंतान्संदर्शयन्हृष्टस्तत्राकुद्धचक्षुद्वलायुधः ३३ रुक्मिणस्तद्रचश्श्रुत्वापराजयानिमित्तजम् ॥ निगृह्यमाणस्ती
क्ष्णाभिर्वाग्भिर्भीष्मकसूनुना ३४ रोषमाहारयामासजितरोषोपिधर्मवित् ॥ संक्रुद्धोवर्षणांप्राप्यरौहिणेयोमहाबलः ३५ धैर्यान्मनःसन्निधायततोवचन
मब्रवीत् ॥ दशकोटिसहस्राणिग्लहएकोममापरः ३६ एनंसंपरिगृह्णीष्वपातयाक्षान्नराधिप ॥ कृष्णाक्षाल्लोहिताक्षांश्चदेशेस्मिरुत्वधिपांसुले ३७ इत्येव
माह्वयामासरुक्मिणंरौहिणीसुतः ॥ अनुक्त्वावचनंकिंचिद्वाढमित्यब्रवीत्पुनः ३८ अक्षान्ब्रुवमीततोहृष्टःपातयामासपार्थिवः ॥ चातुरक्षेतुनिर्वृतेनिर्जितः
सनराधिपः ३९ बलदेवेनधर्मेणनेत्युवाचततोबलम् ॥ धैर्यान्मनःसमाधायसनकिंचिदुवाचह ४० बलदेवंततोरुक्मीमयाजितमितिस्मयन् ॥ बलदे
वस्तुतच्छ्रुत्वाजिह्मवाक्यंनराधिप ४१ भूयःक्रोधसमाविष्टो नोत्तरं व्याजहारह ॥ ततो गंभीरनिर्घोषावागुवाचाशरीरिणी ४२ बलदेवस्यतंक्रोधंवर्धयं
तीमहात्मनः ॥ सत्यमाहबलःश्रीमान्धर्मेणैषपराजितः ४३ अनुक्त्वावचनंकिंचित्प्राप्तोभवतिकर्मणा ॥ मनसासमनुज्ञातंतत्स्यादित्यवगम्यताम् ॥
४४ इतिश्रुत्वावचस्तथ्यमंतरिक्षात्सुभाषितम् ॥ संकर्षणस्तथोत्थायसौवर्णेनोरुणाबली ४५ रुक्मिण्याभ्रातरंज्येष्ठानिजघानमहीतले ॥ विवादेकुपितो
रामःक्षेप्तारंकिलरुक्मिणम् ॥ जघानाष्टापदेनैवप्रमथ्ययदुनंदनः ४६ ततोपसृत्यसंकुद्धःकलिंगाधिपतेरापि ॥ दंतान्बभंजसंरंभादुन्ननादचसिंहवत् ४७
खड्गमुद्यम्यतान्सर्वास्त्रासयामासपार्थिवान् ॥ स्तंभंसभायाःसौवर्णमुत्पाट्यबालिनांवरः ४८ गजेन्द्रइवमंस्तंभंकर्षन्संकर्षणस्ततः ॥ निर्जगामसभाद्वारा
त्रासयामासकौशिकान् ४९ रुक्मिणंनिकृतिप्रज्ञंसहत्वायादवर्षभः ॥ वित्रास्यविद्विषःसर्वान्तिहःक्षुद्रमृगानिव ५० जगामशिविरंरामःस्वयमेवजनावृतः ॥
न्यवेदयत्सकृष्णायतत्रसर्वयथाभवत् ५१ नोवाचसतदाकृष्णःकिंचिद्रामंमहाद्युतिः ॥ निगृह्यचतदात्मानंकृच्छ्रादश्रूण्यवर्तयत् ५२ नहतोवासुदेवेनयः
पूर्वपरवीरहा ॥ ज्येष्ठोभ्राताथरुक्मिण्यारुक्मिणीस्नेहकारणात् ५३ सरामकरमुक्तेननिहतोद्युतमंडले ॥ अष्टापदेनबलवान्राजावज्रधरोपमः ५४ तस्मि
न्हतेमहावीर्येनृपतौभीष्मकात्मजे ॥ इमभार्गवतुल्येवैरुद्रभार्गवशिक्षिते ५५

यादयासर्वधनंजितमित्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अनुक्त्वापिजयंप्राप्तोभवतिरामइत्यध्याहृत्ययोज्यं मनसाप्रतिवादिनामितिशेषःयमसानुज्ञातमपिवाचानाभ्यनु
ज्ञायतइतिदौरात्म्यंतेषामितिभावः ॥ ४४ ॥ उरुणामहताअष्टापदेनेतिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ कलिंगाधिपतेर्जयत्सेनस्य ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥
॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

कृतौ सत्क्रियायां शुशलेऽस्येकदेशेन संबंधः नित्ययाजिनि नित्यकर्मपरे ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकाया मेकषष्टितमोऽध्यायः

कृतौ च युद्धकुशलेनित्ययाजिनिपातिते ॥ वृष्णयश्वांधकाश्चैव सर्वे विमनसो भवन् ५६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ रुक्मिणी च महाभागा विलपंत्यार्तयागिरा ॥ विलपंती तथा दृष्ट्वा सांत्वयामास केशवः ५७ ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं रुक्मिणो निधनं यथा ॥ वैरस्य च समुत्थानं वृष्णिभिर्भरतर्षभ ५८ ॥ वृष्णयोऽपि महाराज धनान्यादाय सर्वशः ॥ रामकृष्णौ समाश्रित्य युद्धारवर्ती प्रति ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे वि० रुक्मीवधो नामैकषष्टितमोऽध्यायः ६१ ॥ ॥ राजोवाच ॥ भूय एव तु विप्रर्षे बलदेवस्य धीमतः ॥ माहात्म्यं श्रोतुमिच्छामि शेषस्य धरणीभृतः १ अतीव बलदेवं तं ते जोराशिम निर्जितम् ॥ कथयंति महात्मानं ये पुराणविदो जनाः २ तस्य कर्माण्यहं विप्रश्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ अनंतं यं विदुर्नागमादिदेवं जनेश्वरम् ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पुराणनागरा जोसौ पठन्ते धरणीधरः ॥ शेषस्ते जो निधिः श्रीमान् कंठ्यः पुरुषोत्तमः ४ योगाचार्यो महावीर्यो देवमंत्रमुखो बली ॥ जरासंधं गदायुद्धे जितवान्योनचावधीत ५ बहवश्चैव राजानः प्राथिताः पृथिवीतले ॥ अन्वयुर्मगधं सर्वं ते चापि विजितारणे ६ नागायुतबलप्राणो भीमो भीमपराक्रमः ॥ असकृद्बलदेवेन बाहुयुद्धे पराजितः ७ दुर्योधनस्य कन्यां तु हरमाणो न्यगृह्यत ॥ सांबो जांबवती पुत्रो नगरे नागसाहये ८ राजभिः सर्वतोरुद्धं हरमाणो बलात्किल ॥ तदुपश्रुत्य संरुद्ध आजगाम महाबलः ९ रामस्तस्य तु मोक्षार्थं मागतो नालभच्चतम् ॥ ततश्चुक्रोध बलवान्हुतं चाकरोन्महत १० अनिवार्यमभेद्यं च दिव्यमप्रतिमं बले ॥ लांगलास्रं समुद्यम्य ब्रह्ममंत्राभिर्मंत्रितम् ११ प्राकारवप्रे विन्यस्य पुरस्य च महाद्युतिः ॥ प्रक्षेप्तुमैच्छद्गंगानगरं कौरवस्य तत् १२ तद्विघूर्णितमालक्ष्य पु रंदुर्योधनो नृपः ॥ सांबं निर्यातयामास सभार्यतस्य धीमतः १३ ददौ शिष्यं तदात्मानं रामस्य सुमहात्मनः ॥ गदायुद्धे कुरुपतिं शिष्यं जग्राहतं च सः १४ ततः प्रभृतिरा जेद्रपुरमेतद्विघूर्णितम् ॥ आवर्जितमिवाभाति गंगामभिमुखं नृप १५ इदमत्यहुतं कर्म रामस्य कथितं भुवि ॥ भांडीरे कथितं राजन्यत्कृतं शौरिणा पुरा १६ प्रलंबं मुष्टिनैकेन यज्जघान हलायुधः ॥ धेनुकं तु महावीर्यं चिक्षेप नगमूर्धनि ॥ सगतायुः पपातो व्योमं दैत्यो गर्दभरूपधृक् १७ लवणजलगमाम हानदीद्वतजलवेगतरंगमालिनी ॥ नगरमभिमुखं यदा हताहलविधृता यमुना यमस्वसा १८ बलदेवस्य माहात्म्यमेतत्ते कथितं मया ॥ अनंतस्या प्रमेयस्य शेषस्य धरणीभृतः १९

यः ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथाध्यायेषष्टितमेद्वचिकेस्मिन्निरूप्यते ॥ बलदेवस्य माहात्म्यं मूरिभाग्यवता प्रियम् ॥ १ ॥ भूय इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ भीमो भीमसेनः ॥ ७ ॥ न्वगृह्यत निगृहीतः कौरवैरिति शेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ १० ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायां द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ अथात्रविषष्टितमेतुरेन्द्रः कृष्णमब्रवीत् ॥ कुंडलाभ्यांदितेर्मातुर्दुर्तुश्चायनिबर्हणम् ॥ १ ॥ प्रत्ये
त्येति ॥ १ ॥ तैः यदुभिः ॥ २ ॥ यानिरत्नानिप्रत्यपद्यततामिनैर्ऋतान्प्रत्यवारयत् राक्षसैः स्वगृहे आनाय्यस्यापितवानित्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ॥ मूर्तिलिंग
स्थः दृश्यज्ञापकं सत्त्वं मूर्तिलिंगं तत्स्थः प्राञ्ज गोतिपपुरस्थो वा बाधिता बाधकः ॥ ६ ॥ कशेरुं स्थानविशेषं अगमत् चतुर्दशीं सर्वदा चतुर्दश्या युक्तां तां च गर्भकोमारपौ गंडसंधिवौवनमि

इतिपुरुषवरस्यलांगलेर्बहुविधमुत्तममन्यदेवच ॥ यदकथितमिहाद्य कर्मतेतदुपलभस्वपुराणविस्तरात् ॥ २० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिठेबुहरि
वंशेविष्णुपर्वणिवलदेवमाहात्म्यं नामद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ४ ॥ जनमेजयउवाच ॥ प्रत्येत्यद्वारकां विष्णुर्हतेरुक्मिमागिवीर्यवान् ॥ अकरोद्यन्म
हाबाहुस्तन्मेवदमहामुने ॥ १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतैः परिवृत्तः श्रीमान्पुरीयादवनंदनः ॥ द्वारकां भगवान्विष्णुः प्रत्यवैक्षत वीर्यवान् २ प्रत्यपद्यतरत्ना
निविविधानिवसूनिच ॥ यथाहंपुंडरीकाक्षो नैर्ऋतान्प्रत्यवारयत् ३ तत्रविघ्नंचरंतिस्मदैतेयाः सहदानवैः ॥ तान्जघानमहाबाहुर्वरदत्तान्महासुरान् ४ वि
घ्नंचास्याकरोत्तत्रनरकोनामदानवः ॥ त्रासनः सर्वदेवानां देवराज रिपुर्महान् ५ सबभौमूर्तिलिंगस्थः सर्वदेवाधिबाधिता ॥ देवतानामृषीणांचप्रतीपमकरो
तदा ६ त्वष्टुर्दुहितरंभौमः कशेरुमगमतदा ॥ गजरूपेण जग्राहरुचिरांगींचतुर्दशीम् ७ प्रमथ्यतां वरारोहानरकोवाक्यमब्रवीत् ॥ नष्टशोकभयोमोहात्प्राग्
ज्योतिषपतिस्तदा ८ यानिदेवमनुष्येपुरत्नानिविविधानिच ॥ विभर्तिचमहीरुत्स्नासागरेषुचयद्वसु ९ अद्यप्रभृतितानीहसहिताः सर्वनैर्ऋताः ॥ ममे
वोपाहरिष्यंतिदैत्याश्चसहदानवैः १० एवमुत्तमरत्नानिवस्त्राणिविविधानिच ॥ सजहारतदाभौमस्तच्चनाधिचकारसः ११ गंधर्वाणांचयाः कन्याजहार
नरकोबली ॥ याश्चदेवमनुष्याणां सप्तचाप्सरसांगणाः १२ चतुर्दशसहस्राणि एकविंशच्छतानिच ॥ एकत्रेणीधराः सर्वाः सतीमार्गमनुव्रताः ॥ १३ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ तासांपुरवरंभौमोकारयन्मणिपर्वतम् ॥ अलकायामदीनात्मासुरोः स्वविषयंप्रति १४ ताश्चप्राग्ज्योतिषपतिमुगोश्चैवदशात्मजाः ॥
नैर्ऋताश्चयथामुख्याः पालयंतउपासते ॥ स एष तमसः पारेवरदत्तो महासुरः १५ नचासुरगणैः सर्वैः सहितैः कर्मतत्पुरा ॥ कृतपूर्वतदाघोरंयदकर्षीन्महासुरः १६
अदितिषर्षयामासकुंडलार्थे महासुरः ॥ यंमहीसुषुवेदेवीयस्यप्राग्ज्योतिषपुरम् १७ द्वारपालाश्चचत्वारस्तस्यासन्धुद्धदुर्मदाः ॥ हयग्रीवोनेसुंद
श्चवीरः पंचनदस्तथा १८

तिदशभ्यउर्ध्वपंचदशभ्योर्वाक्चतुर्दशवार्षिकीमित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ तच्चरत्नजातं आहृतमपिनाधिचकारनबुभुजे ॥ ११ ॥ १२ ॥ एकविंशच्छता
निशताधिके द्वेचतुर्दशेतिषोडशसहस्राणिशतंच एकत्रेणीधराः कुमारिकाः ॥ १३ ॥ सुरोदैत्यस्य ॥ १४ ॥ ताः प्राग्ज्योतिषपतिंचेत्यन्वयः स एष नरकः तमसः नीलवर्णस्य समुद्रस्य पा
रेतीरे ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ वासवसयावद्वाराख्यात् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

मुरुःपुत्रसहस्रैश्वरदत्तोसुरोमहान् ॥ आदेवयानमावृत्यपन्थानं समुपस्थितः ॥ वित्रासनःसुकृतिनां विरूपैराक्षसैःसहः १९ तद्वधार्थमहाबाहुःशंखचक्र
गदासिभृत् ॥ जातोवृष्णिषुदेवक्यां वसुदेवाज्जनार्दनः २० तस्याथपुरुषेन्द्रस्यलोकप्रथिततेजसः ॥ निवासोद्धारकादेवैरुपायादुपपादिता २१ अती
षहिपुरीरम्याद्धारकावासवक्षयात् ॥ महार्णवपरिक्षिप्तापंचपर्वतशोभिता २२ तस्यादेवपुराभायां सभाकांचनतोरणा ॥ सादाशर्हीति विख्यातायोज
नायामविस्तृता २३ तत्रवृष्ण्यंधकाःसर्वैरामकृष्णपुरोगमाः ॥ लोकयात्रामिमांकृत्स्नां परिरक्षंत आसते २४ तत्रासनिषुसर्वेषुकदाचिद्भरतर्षभ ॥ दि
व्यगंधोववोवायुःपुष्पवर्षपपातह २५ ततःकिलकिलाशब्दःप्रभाजालाभिसंवृतः ॥ मुहूर्तमंतरिक्षेऽभूत्ततोभूमौप्रतिष्ठितः २६ मध्येतुतेजसस्तस्य
पांडुरंगजमास्थितः ॥ वृतोदेवगणैःसर्वैर्वासवःसमदृश्यत २७ रामकृष्णौचराजासवृष्ण्यंधकगणैःसह ॥ प्रत्युद्ययुर्महात्मानं पूजयंतःसुरेश्वरम् २८
सोवतीर्यगजातूर्णपरिष्वज्यजनार्दनम् ॥ सस्वजेबलदेवंचतंचराजानमाहुकम् २९ वृष्णिनिन्यान्सस्वजेचयथाकालंयथावयः ॥ पूजितोरामकृष्णाम्भ्या
माविवेशसतांसभाम् ३० तत्रासीनोभ्यलंकृत्वासभांताममरेश्वरः ॥ अर्घादिसमुदाचारंप्रत्यगृह्ण्यथाविधि ॥ ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ अथोवाच
महातेजावासवोवासवानुजम् ॥ सांत्वपूर्वकरेणास्यसंस्पृश्यवदनं शुभम् ३२ देवकीनंदनवचःशृणुमेमधुसूदन ॥ येनत्वाभिगतोस्म्यद्यकार्येणामित्र
कर्शन ३३ नैर्ऋतो नरकोनामब्रह्मणोवरदर्पितः ॥ अदित्याःकुंडलेमोहाज्जहारदितिनंदनः ३४ देवानांविप्रियेनित्यमृषीणांचसवर्तते ॥ तंचदेवांतरं
प्रेक्ष्यजहित्वंपापपूरुषम् ३५ अयंत्वांगरुडस्तत्रप्रापयिष्यतिकामगः ॥ कामवीर्योतिसेजस्वीवैनतेर्योतरिक्षगः ३६ अवध्यःसर्वभूतानांभौमःसनर
कोसुरः ॥ निषूदयित्वातंपापंक्षिप्रमागंतुमर्हसि ३७ इत्युक्तःपुंडरीकाक्षोदेवराजेनकेशवः ॥ प्रतिजज्ञेमहाबाहुर्नरकस्यनिबर्हणे ३८ ततःसहैव
शक्रेणशंखचक्रगदासिभृत् ॥ प्रतस्थेमरुडेनाथसत्यभामासहायवान् ३९ क्रमेणसप्तस्कंधान्समरुतांसहवासवः ॥ पश्यतांयदुसिंहानामूर्ध्वमाचक्र
मेवली ४० वारणेन्द्रगतःशक्रोगरुडस्योजनार्दनः ॥ विदूरत्वात्प्रकाशेतेसूर्याचंद्रमसाविव ४१ अंतरिक्षेचगंधर्वैरप्सरामिश्चकेशवः ॥ स्तूयमानो
थशक्रश्चक्रमेणांतरधीयत ४२ समाधायेतिकर्तव्यंवासवोविबुधाधिपः ॥ स्वमेवभवनंप्रायात्कृष्णःप्राग्ज्योतिषंप्रति ४३

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सत्यभामासहायवान्इतिअस्याःसत्यभामायाःपृथिव्यंशत्वात्पृथिव्याज्ञयैवतस्यमृत्युर्विहितोस्तीतिसत्यभामाज्ञयेवतंहनिष्यामीत्याशयः ॥ ३९ ॥ स
प्तस्कंधान्आवहप्रवहादीन्वायुमार्गान् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ मौरवान्मुरुविहितान्धुरांतवदतिसूक्ष्मान्दतरावयवसंयोगं पाषाणादिकमपि प्रविश्ये तुमर्हानित्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥
 पक्षानिलहतो वायुः प्रतिलोमं वौतदा ॥ ततो भीमस्वामेघावभ्रमुर्गगने चराः ४४ क्षणेन समनुप्राप्तो द्विजेनाकाशगेन वै ॥ दूरादेव च तान्दृष्ट्वा प्रययौ
 यत्र ते स्थिताः ४५ अपश्यद्द्वारितत्रस्थां हस्यं श्वरथवाहिनीम् ॥ क्षुरांतान्मौरवान्पाशान्षट्सहस्रान्ददर्शह ४६ वैशंपायन उवाच ॥ गरुडस्योपरि श्री
 माञ्छखचक्रगदाधरः ॥ विभ्रन्नीलांबुदाकारं पोतवासाश्चतुर्भुजः ४७ वनमालाकुलो रस्कः श्रीवत्सांकितभूषणः ॥ किरीटमूर्द्धामूर्याभः सविद्युदिव चंद्रमाः
 ४८ ज्यां विकूजन्महाशब्दः श्रूयते शनिनिःस्वनः ॥ ज्ञात्वा च दानवः सर्वं स्वयं विष्णुरिहागतः ४९ क्रोधाद्भिगुणरक्ताक्षो मुरुः कालांतकोपमः ॥ अभ्यधाव
 तवेगेन शक्तिं गृह्य महासुरः ५० चिक्षेप सुमहाशक्तिं वज्रकांचनभूषिताम् ॥ तामापतन्तीं शक्तिं तुमहोल्कां ज्वलितामिव ५१ समाधत्त शरं चैकरुक्मपुंखं
 जनार्दनः ॥ द्विधाच्छिनत्सुरप्रेणवा सुदेवः सवीर्यवान् ५२ शक्तिं चिच्छेद तत्रासौ विद्युत्पुंज इव ज्वलन् ॥ पुनश्च क्रोधरक्ताक्षो मुरुर्गृह्य महागदाम् ५३
 इंद्राश्वि रिवेद्रेण विकृष्ट इव निःस्वनः ॥ आकर्णमुक्तं चिक्षेप अर्धचंद्रं सुरोत्तमः ५४ मध्यदेशे तु चिच्छेद गदां तारुक्मभूषिताम् ॥ पुनश्चिच्छेद भस्त्रेण दानवस्य
 शिरोरणे ५५ संचिद्य पाशान्सर्वास्तान्मुरुं हत्वा सत्रांधवम् ॥ सोऽग्रात्रक्षेणान् हत्वा नरकस्य महाबलान् ५६ शिलासंधानाति क्रम्य भगवान्देवकीसुतः ॥
 अपश्यद्दानवं सैन्यं नि सुदं च महाबलम् ५७ हयग्रीवं च दितिजंतथान्धांश्चित्रयोधिनः ॥ रोधयामास तन्मार्गं स्वसैन्येन महाबलः ५८ नि सुंदो बलिनां श्रे
 ष्ठोरथमारुह्य सत्वरम् ॥ जग्राह कार्मुकं दिव्यं हेमपृष्ठं दुरासदम् ५९ विव्याध दशभिर्बाणैर्नि सुंदो मधुसूदनम् ॥ केशवश्चापि सत्तया विव्याध निशितैः शरैः ॥
 ६० अप्राप्तांश्चांतरिक्षे ताञ्शरांश्चिच्छेदमाधवः ॥ ते सर्वे सैनिकाः कृष्णं समं तात्पर्यं वारयन् ६१ शरजालेन महता छाद्यमानः सुरोत्तमः ॥ दृष्ट्वा तान्दा
 नवान्सर्वान्सक्रोधो मधुसूदनः ६२ ततो दिव्येन चास्त्रेण पार्जन्येन जनार्दनः ॥ महता शरवर्षेण वारयामास तद्वलम् ६३ पंचपंचशरैस्तेषु एकैकेन च तान्बहू
 न् ॥ पार्जन्यस्य प्रभावेण सर्वान्मर्मस्वताडयत् ६४ दुद्रुर्भयसं त्रस्ता भग्रास्ते दानवारणे ॥ स्वसैन्यं विद्रुतं दृष्ट्वा निश्चक्राम पुनर्मृधे ६५ विमृजञ्छरवर्षाणि
 छादयामास केशवम् ॥ न विभाति रणे सूर्यो नापि व्योमदिशो दश ६६ शरैः संचादयामास नि सुंदो गरुडध्वजम् ॥ सावित्रं नाम दिव्यास्त्रं जग्राह पुरुषोत्तमः
 ६७ तेन बाणेन तान्बाणांश्चिच्छेद समरे हरिः ॥ बाणैर्बाणांश्च संचिच्छेद तस्य कृष्णो महाबलः ६८ छत्रमेकेन बाणेन रथेषां च त्रिभिः शरैः ॥ पुनश्चिच्छेद तान्
 श्वांश्चतुर्भिश्चतुरः शरैः ६९ सारथिं पंचभिर्बाणैर्ध्वजमेकेन चिच्छेद ॥ शरैकेन वपुः कृष्णः सुतीक्ष्णेन शितेन वै ७०

॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ महालांगलनिर्भिन्नाः लांगलेनमूरिविदारितदेहाः शंखशक्तिर्महानादस्तेनैवपातिताः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

शिरश्चिच्छेदभलेननिसुंदस्यसुरोत्तमः ॥ य सहस्रसमास्त्वेकःसर्वान्देवानयोधयत् ७१ निसुंदंपतितं दृष्ट्वा हयग्रीवः प्रतापवान् ॥ शिलां प्रगृह्य महतीं तोल
यामास दानवः ७२ आविध्य सहसामुंचच्छिलां शैलसमां प्रभुः ॥ गृहीत्वा दिव्यपार्जन्यमस्रमस्रविदां वरः ७३ दिव्यास्त्रेण शिलां विष्णुः सप्तवारुततेजसा ॥
तद्विदार्य महच्छाश्मपातयामास भूतले ७४ ततस्तैः शार्ङ्गनिर्मुक्तैर्नानावर्णैर्महाशरैः ॥ यथा देवासुरं युद्धमभवद्भरतर्षभ ॥ नानाप्रहरणाकीर्णं तथा घोरमवर्त
त ७५ ततः शार्ङ्गविनिर्मुक्तैर्नानावर्णैर्महाशरैः ॥ गरुडस्थो महाबाहुर्निजघान महासुरान् ७६ महालांगलनिर्भिन्नाः शंखशक्तिनिपातिताः ॥ विनेशुर्दान
वाः सर्वे समामाद्य जनार्दनम् ७७ केचिच्चक्राग्निनिर्दग्धा दानवाः पेतुरंबरात् ॥ संनिकर्षगताः केचिद्रतासु विकृताननाः ७८ असृजञ्छरवर्षाणि वृष्टिमंत इवा
बुदाः ॥ विकृतांगासुराः सर्वे कृष्णबाणप्रपीडिताः ७९ शोणिताक्ताः स्मदृश्यंते पुष्पिता इव किंशुकाः ॥ व्यद्रवंतसु वित्रस्ता भग्रास्त्राश्चित्रयोधिनः ८० पुन
श्चक्रो धरक्ताक्षो वायुवेगेन दानवः ॥ दशव्यामोच्छ्रितं वृक्षं समारुह्य वनस्पतिम् ८१ वृक्षमुत्पाद्य वेगेन प्रतिगृह्याभ्यधावत ॥ चिक्षेप सुमहावृक्षं शिष्यासु वना
कृतिः ८२ वृक्षवेगानिलोद्धूतः शुश्रुवे सुमहास्वनः ॥ ततः शरसहस्रेण यतमानो जनार्दनः ८३ नैकयातं प्रचिच्छेद चित्रभक्तिनिभाकृतिम् ॥ पुनश्चैकेन वा
णेन हयग्रीवस्य चोरसि ८४ विव्याध स्तनयोर्मध्ये सायकोज्ज्वलनप्रभः ॥ विवेश सोतिवेगेन हृदं भित्त्वा विनिर्गतः ८५ तं जघान महाघोरं हयग्रीवं महाबलम् ॥
अपारते जादुर्द्धर्षः स वै यादवनंदनः ८६ मध्ये लोहितगंगस्य भगवान् देवकीसुतः ॥ औदकायां विरूपाक्षं पाप्मानं पुरुषोत्तमः ८७ अष्टौ शतसहस्राणि दान
वानां परंतप ॥ निहत्य पुरुषव्याघ्रः प्राग्ज्योतिषमुपाद्रवत् ८८ हत्वा पंचनदं नाम नरकस्य महासुरम् ॥ नतः प्राग्ज्योतिषं नाम दीप्यमानमिव श्रिया ८९
पुरमासादयामास युद्धं तत्राभवन्महत् ॥ ततः प्रध्मापयच्छंखं पांचजन्यं महाबलः ९० शुश्रुवे सुमहाशब्दः संवर्तनि नदो यथा ॥ श्रूयते त्रिषु लोकेषु भीमगंभीर
निःस्वनः ॥ तं श्रुत्वा नरकश्चासीत्क्रोधसंरक्तलोचनः ९१ लोहचक्राष्टसंयुक्तं त्रिनल्वप्रतिमं रथम् ॥ रत्नकांचनचित्राढ्यं वेदिकाभोगविस्तरम् ९२ वज्रध्व
जेन महता कांचनेन विराजितम् ॥ हेमदंडपताकाढ्यं वैदूर्यमणिकूबरम् ९३ युक्तमश्वसहस्रेण रथं पररथारुजम् ॥ लोहजालैश्च संछत्रं चित्रभक्तिविराजितम्
९४ रथमध्यगतो वीरस्स संध्य इव भास्वरः ॥ नानाप्रहरणाकीर्णं रथं हेमपरिष्कृतम् ९५

॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ लोहितगंगस्य तिथोः प्रदेशविशेषस्य मध्ये औदकायां उदकपरिस्वायां पुर्याम् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥
॥ ९३ ॥ ९४ ॥ रथं आरुरोहेति शेषः ॥ ९५ ॥

॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ मधुःकैटभभ्रातातद्वत् ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥

वज्ररथोरश्छदमिदुवर्णव्यानद्धमुक्तानलतुल्यतेजाः ॥ किराटमूर्द्धाकिंहुताशनाभः वर्णैतथाकुंडलयोज्वलंतौ ९६ धूमवर्णमहाकायारक्ताक्षाविकृतान
नाः ॥ नानाक्वचिनः सर्वे दैत्यदानवराक्षसाः ९७ खड्गचर्मधराः केचित्कोचित्तूणधनुर्भृतः ॥ शक्तिहस्तास्तथा केचिच्छूलहस्तास्तथापरे ९८ गजवाजि
रथौघैश्चकालयंतश्चमेदिनीम् ॥ निर्ययुर्नगरात्सर्वे सुसन्नद्धाः प्रहारिणः ९९ तृतो दैत्यगणैः सार्द्धं नरकः कालसंनिभः ॥ भेरीशंखमृदंगानां पणवानां सहस्रशः
१०० वाद्यमानानि शुश्रावजीमूतानि नदोपमः ॥ यतः कृष्णस्ततो गत्वा सर्वे ते विकृताननाः १ परिवार्य गरुत्मंतं सर्वे युद्धयंत संगताः ॥ महता छादयामासुः शर
वर्षेण सैनिकाः २ शक्तिश्चूलगदाप्रासांस्तोमरान्त्सायकान्बहून् ॥ आकाशं छादयामासुर्विमुंचंतः सहस्रशः ३ कृष्णः कृष्णगोबुदाकारः शार्ङ्गगृह्यधनुस्ततः ॥ वि
स्फार्य सुमहच्चापं धनुर्जलदनिःस्वनम् ४ व्यमृजच्छरवर्षाणि दानवानां जनार्दनः ॥ शरवर्षेण तत्सैन्यं व्यद्रवतु महाहवात् ५ तद्युद्धमभवद्धोरंधोररूपेण रक्ष
सा ॥ भग्नव्यूहाश्च ते सर्वे कृष्णबाणप्रपीडिताः ६ केचिच्छिन्नभुजाश्चैव छिन्नग्रीवाशिराननाः ॥ केचिच्चक्राद्विधाच्छिन्नाः केचिद्बाणादितोरसः ७ केचिद्वि
धाकृताः शक्त्या गजाश्वरथवाहनाः ॥ केचित्कौमोदकीभिन्नाः केचिच्चक्रविदारिताः ८ एवं विमथिता सर्वानराश्वरथवाहिनी ॥ तत्रासीन्नरकेणास्य युद्धं परम
दारुणम् ९ यत्समासेन वक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥ त्रासनः सुरसंधानां नरकः पुरुषोत्तमम् ११० यो धयामास तेजस्वी मधुवन्मधुसूदनम् ॥ क्रोधरक्तांत
नयनो नरकोधनसंनिभः ११ जग्राह कार्मुकं वीरः शक्रचापमिवोच्छ्रितम् ॥ तथार्ककिरणप्रख्यं बाणं जग्राह केशवः १२ दिव्येनास्त्रेण समरे पूरयामास तं रथम्
उत्तमास्त्रं महापातं मुमोच नरको बली १३ वज्रविस्फूर्जिताकारमायांतं वीक्ष्य केशवः ॥ चिच्छेदास्त्रं महाभागश्चक्रे गमधुसूदनः १४ व्यहनत्सरथं चास्य शरै
केण जनार्दनः ॥ सरथं सध्वजं साश्वं जघान दशभिः शरैः १५ तनुत्रंचैव चिच्छेद शरेण मधुसूदनः ॥ ततो विमुक्त रुचः सर्पस्येव तनुर्यथा १६ हताश्वोपिरणे
वीरो वितनुत्रश्च दानवः ॥ जग्राह विमलज्वालं लोहभारार्पितं दृढम् १७ आविध्य सहसामुक्तं शूलमिन्द्राशनिप्रभम् ॥ तदा पतत्संप्रेक्ष्य शूलं हेमपरिष्कृतम् १८
द्विधा छिन्नं क्षुरप्रेण कृष्णेनाहुतकर्मणा ॥ तद्युद्धमभवद्धोरंधोररूपेण रक्षसा १९ शस्त्रपातमहाघातं नरकेण महात्मना ॥ मुहूर्तं यो धयामास नरकं मधुसूदनः
१२० अथोग्रचक्रश्चक्रेण प्रदीप्तेनाकरो द्विधा ॥ चक्राद्विधाकृतं तस्य शरीरमपतद्भुवि २१

॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ भूमिः कृषिणी भूत्वा ॥ २४ ॥ २५ ॥ हे देव तस्य नरकस्य ते प्रसिद्धे ॥ १२६ ॥ इति हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां विपष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ चतुःषष्टितमेध्याये ह्यमु

विमत्तकुलिशेनैव गिरेः शृंगं द्विधा कृतम् ॥ कृष्णमासाद्य देवेशं जगामास्तमिवांशुमान् २२ चक्रोत्कृंतितगात्रो सौदानवः पतितोरणे ॥ वज्रप्रहारनिर्भिन्नं
यागैरिक्पर्वतम् २३ भूमिस्तु पतितं पुत्रं निरीक्ष्यादाय कुंडले ॥ उपातिष्ठत गोविंदं वचनं चेदमब्रवीत् २४ दत्तस्त्वयैव गोविंद त्वयैव विनिपातितः ॥ यथे
च्छसितथा क्रीडवालः क्रीडनैरिव २५ इमे ते कुंडले देव प्रजास्तस्यानुपालय ॥ १२६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणे नरकवधे त्रिष
ष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ निहत्य नरकं भौमं वासवोपमविक्रमम् ॥ वासवावरजो विष्णुर्ददर्शनरकालयम् १
अथार्थगृहमासाद्य नरकस्य जनार्दनः ॥ ददर्श घनमक्षयं रत्नानि विविधानि च २ मणिमुक्ताप्रवालानि वैदूर्यस्य च संचयान् ॥ मासारगल्वकूटानि तथा वज्र
स्य संचयान् ३ जांबूनदमयान्यस्य शातकुंभमयानि च ॥ प्रदीप्तज्वलनाभानि शीतरश्मिभानि च ४ शयनानि महार्हाणि तथा सिंहासनानि च ॥ हिरण्य
दंहरुचिरं शीतरश्मि समप्रभम् ५ ददर्श तन्महच्छत्रं वर्षमाणमिवांबुदम् ॥ जातरूपस्य शुभ्रस्य धाराः शतसहस्रशः ६ वरुणादाहतं पूर्वं नरकेणेति नः श्रुत
म् ॥ यावद्रत्नं गृहे दृष्टं नरकस्य धनं बहु ७ नैव राज्ञः कुबेरस्य न शक्रस्य यमस्य च ॥ रत्नसंनिचयस्तादृग्दृष्टपूर्वो न च श्रुतः ८ हते भौमे नि सुंदे च हयग्रीवे च दा
नवे ॥ उपानिन्युस्ततस्तानि रत्नान्यंशः पुराणि च ९ दानवा हतशिष्टा ये कोशसंचयराक्षिगः ॥ केशवाग्रमहार्हाणि यान्यर्हानि जनार्दनः १० दैत्या ऊचुः ॥
इमानि मणिरत्नानि विविधानि ब्रूहि निच ॥ भीमरूपाश्च मातंगाः प्रवालविकृतां कुशाः ११ हेमसूत्रामहाकक्षाश्चापतोमरशालिनः ॥ रुचिराभिः पताकाभिः
शबलारुचिरां कुशाः १२ ते च विंशतिसाहस्रा द्विस्तावत्यः करेण च ॥ अष्टादशसहस्राणि देशजाश्चोत्तमा हयाः १३ गोपुचापि भवेत्कामो यावत्तव जनार्दन ॥
तावतीः प्रापयिष्यामो वृष्ण्यंधकानि वेशनम् १४ आविकानि च मूक्षगाणि शयनान्यासनानि च ॥ कामव्याहारिणश्चैव पक्षिणः प्रियदर्शनाः १५ चंदनागरु
काष्ठानि तथा कालीयकान्यपि ॥ वसुधा त्रिपुल्लोकेषु धर्मेणाधिगतं तव १६ प्रापयिष्याम तत्सर्वं वृष्ण्यंधकानि वेशनम् ॥ देवगंधर्वरत्नानि पन्नगानां च यद्रसु ॥
तानि सर्वाणि संतीह नरकस्य निवेशने १७ वैशंपायन उवाच ॥ तच्च सर्वं हृषीकेशः परिगृह्य परीक्ष्य च ॥ सर्वमाहारयामास दानवैर्द्वारकापुरीम् १८ ततस्त
द्गारुणं छत्रं स्वयमुत्क्षिप्य माधवः ॥ हिरण्यवर्षवर्षतमारुरोह विहंगमम् १९

पिबंदनस्थितं ॥ पाणिजातं समुद्रतटद्वारकामनयद्धरिः ॥ १ निहत्येति ॥ १ ॥ २ ॥ मासारं मरकतं गल्वश्चंद्रकांतः वज्रं हीरः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ अंतःपुराणिक
म्या रत्नानि ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ शबलानानावर्णाः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ कालीयकानि कालागरुकाष्ठानि ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

मणिपर्वतंकन्यावरोधपुरम् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ महाबाहुंकृष्णम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

गरुडपतगश्रेष्ठमूर्तिमंतमित्रांबुदम् ॥ ततोऽभ्ययाद्विरिश्रेष्ठमभितोमणिपर्वतम् २० तत्रपुण्यावधुर्वाताह्यभवंश्रामलाःप्रभाः ॥ मणीनांहेमवर्णानामभि
भूयदिवाकरम् २१ तत्रवेदूयंरत्नानिददर्शमधुसूदनः ॥ सतोरणपताकानिद्वारागिशिखराणिच २२ विद्युद्भ्रथितमेघाभःप्रबभौमणिपर्वतः ॥ हेमचित्रवि
तानैश्चप्रासादैरुपशोभितः २३ तत्रतावरहेमाभाददर्शमधुसूदनः ॥ गंधर्वसुरमुख्यानांप्रियादुहितरस्तथा २४ ददर्शपृथुलश्रोणीःसंरुद्धागिरिकंदरे ॥
नरकेणसमानीतारक्ष्यमाणाःसमंततः २५ त्रिविष्टपसमेदेशेतिष्ठंतीरपराजिताः ॥ निर्विशंत्योयथादेव्यःसुखिन्यःकामवर्जिताः २६ परिवर्तमहाबाहुमेकवे
णीधराःस्त्रियः ॥ सर्वःकाषायवासिन्यःसर्वाश्चानियतैर्द्रियाः २७ व्रतोपवासतन्वंग्यःकांक्षंत्यःकृष्णदर्शनम् ॥ समेत्ययदुसिंहस्यसर्वाश्चकुःस्त्रियोजलीन ॥
२८ नरकंनिहतंज्ञात्वामुरंचैवमहासुरम् ॥ हयग्रीवंनिसुदंचताःकृष्णंपर्यवारयन् २९ येचासांरक्षिणोवृद्धादानवायदुनंदनम् ॥ कृतांजलिपुटाःसर्वेप्राणिपेतुर्व
योधिकाः ३० तासांपरमनारोणामृषभाक्षंनिरीक्ष्यतम् ॥ सर्वासामेवसंकल्पःपतित्वेनाभवत्ततः ३१ तस्यचंद्रोपमंवक्रंनिरीक्ष्यमुदितैर्द्रियाः ॥ संप्रहृष्टा
महाबाहुमिदंवचनमब्रुवन् ३२ सत्यंचयत्पुरावायुरिहास्मान्वाक्यमब्रवीत् ॥ सर्वभूतमतिज्ञश्चदेवर्षिरपिनारदः ३३ विष्णुर्नारायणोदेवःशंखचक्रगदासिभृ
त् ॥ सभौमंनरकंहत्वाभर्ताचभवितासवः ३४ सुप्रियंवतपश्यामश्चिरश्रुतमरिंदमम् ॥ दर्शनेनकृतार्थाहिवयमद्यमहात्मन ३५ ततस्ताःसांत्वयामासप्र
मदावासवानुजः ॥ सर्वाःकमलपत्राक्षीर्दृष्ट्वाचोवाचमाधवः ३६ यथार्हतःपूजयित्वासमाभाष्यचकेशवः ॥ यानैःकिंकरसंयुक्तैरुग्रहमधुसूदनः ३७ किं
कराणांमहत्त्वाणिरक्षसांवातरंहसाम् ॥ शिविकांवहतांतत्रनिर्घोषःसुमहानभूत् ३८ तस्यपर्वतराजस्यशृंगंयत्परमार्चितम् ॥ विमलकैंदुसंकाशंमणिकां
चनतोरणम् ३९ सपक्षिगणमातंगंसमृगव्यालपादपम् ॥ शाखामृगगणाकीर्णसुप्रस्तरशिलातलम् ४० न्यंकुभिश्चवराहैश्चरुरुभिश्चनिवेवितम् ॥ सप्रपा
तंमहासानुंविचित्रशिखरदुमम् ४१ अत्यहुतमर्चित्यंचमृगवृंदविलोडितम् ॥ जीवंजीवकसंघैश्चबर्हिभिश्चनिनादितम् ४२ तदप्यतिबलोविष्णुर्दोर्भ्यामु
त्पाट्यभासुरम् ॥ आरोपयामासबलीगरुडेपक्षिणांश्वरे ४३ मणिपर्वतशृंगंचसभार्यंचजनार्दनम् ॥ उग्रहलोलयापक्षीगरुडःपततांवरः ४४ सपक्षबल
विक्षेपैर्हिमाद्रिशिखरोपमम् ॥ दिक्षुसर्वासुसंहादंजनयामासपक्षिराट् ४५ आरुजन्पर्वताग्राणिपादपांश्चसमुत्क्षिपन् ॥ संजहारमहाभ्राणिविजहारचका
निचित् ४६

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ उवाहद्वारकांमापयामास ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ जीवंजीवकश्चकोरः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

विषयंसमर्तिकम्यदेवयोश्चंद्रसूर्ययोः ॥ ययौवातजवःपर्क्षाजनार्दनवशेस्थितः ४७ समेरुगिरिमासाद्यदेवगंधर्वसेवितम् ॥ देवसन्नानिसर्वाणिददर्शमधुम
दनः ४८ विश्वेषांभरुतांचैवसाध्यानांचनराधिप ॥ भ्राजमानान्यतिक्रामन्नश्विनोश्चपरंतप ४९ प्राप्यपुण्यतमालोकान्देवलोकमरिंदम ॥ शक्रसन्नसमा
साद्यप्रविशेशजनार्दनः ५० अतीर्यसताक्षरान्तुददर्शविबुधाधिपम् ॥ प्रीतश्चैवाभ्यनंदतंदेवराजःशतक्रतुः ५१ प्रादायकुंडलेदिव्येववंदेतंतदाच्युतः ॥
सभार्योविबुधश्रेष्ठनरश्रेष्ठोजनार्दनः ५२ अर्चितोदेवराजेनरत्नैश्चप्रतिपूजितः ॥ सत्यभामाचपौलोम्यायथावदभिनंदिता ५३ वासवोवासुदेवश्चजग्मतुः
सहितौतदा ॥ अदित्याभवनंदिव्यदेवमातुर्भर्तृमत् ५४ तत्रादितिमुपास्यंतीमप्सरोभिःसमंततः ॥ ददर्शतिमहात्मानोमहाभागांतपोन्विताम्
५५ ततस्तेकुंडलेदिव्येगदाददितिनंदनः ॥ वंदेतांशवीभर्तामातरंस्त्रांपुरंदरः ५६ जनार्दनंपुरस्कृत्यकर्मचैवशशंसतत् ॥ अदितिस्तौसुतौप्रीत्यापरि
ष्वज्याभिनंद्यच ५७ आशीर्भिरनुकूलाभिरुभावप्यवदत्तदा ॥ पौलोमीसत्यभामाचप्रीत्यापरमयायुते ५८ अगृह्णीतांवराह्यादेव्यास्तेचरणौशुभौ ॥
तेचाप्यभ्यवदत्प्रेम्णादेवमातायशस्विनी ५९ यथावदब्रवीच्चैवजनार्दनमिदं वचः ॥ अधृष्यःसर्वभूतानामवध्यश्चभविष्यति ६० यथैवदेवराजोयमाजे
तोलोकपूजितः ॥ भवत्वियंवरोहानित्यंचप्रियदर्शना ६१ सर्वलोकेषुविख्यातादिव्यगंधामनोरमा ॥ सत्यभामोत्तमास्त्रीणांसुभगास्तिरयौवना ६२
जरांनयास्यतिवधूयावत्त्वंकृष्णमानुषः ॥ एवमभ्यर्चितःकृष्णोदेवमात्रामहाबलः ६३ देवराजभ्यनुज्ञातोरत्नैश्चप्रतिपूजितः ॥ वैनतेयंसमारुह्यसहितः
सत्यभामया ६४ देवाक्रीडंपरिक्रामन्पूज्यमानंसुरर्षिभिः ॥ सददर्शमहाबाहुराक्रीडेवासवस्यह ६५ दिव्यमभ्यर्चितंदेवैःपारिजातंमहाद्रुमं ॥ नित्यपु
ष्पधरंदिव्यपुण्यगंधमनुत्तमम् ६६ यमासाद्यजनःसर्वोजातिस्मरतिपौर्विकीम् ॥ संरक्ष्यमाणंदेवैस्तंप्रसह्याभितविक्रमः ६७ उत्पाट्यारोपयामासविष्णु
स्तंगरुडोपरि ॥ सोपश्यत्सत्यभामाचदिव्यमप्सरसांगणम् ६८ पृष्ठतःसत्यभामाचदिव्यायोषाचवीक्षिताम् ॥ प्रायातेनाद्वारवर्तीवायुजुष्टेनवैपथा ६९
श्रुत्वातंदेवराजस्तुकर्मकृष्णस्यतत्तदा ॥ अनुभेनेमहाबाहुःकृतकर्मैतेचाब्रवीत् ७० सपूज्यमानस्त्रिदशःसप्तर्षिगणसंस्तुतः ॥ प्रतस्थेद्वारकांकृष्णोदेव
लोकादरिंदम ७१ सोभिषत्यमहाबाहुर्दीर्घमध्वानमल्पवत् ॥ पूजितोदेवराजेनदृशेयादवीपुरीम् ७२

॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ सः कृष्णः सत्यभामाचापश्यत् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

॥ ७३ ॥ इतिहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायांचतु पष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ पंचपष्ठितमेध्यायेद्युतरोःपुष्पमर्धिनी ॥ रुक्मिणीहरिणाश्रुत्वारुष्टासत्येतिवर्ण्यते ॥ १ ॥ प्रादुर्भावेति ॥ १ ॥
 पङ्गुणं ऐश्वर्यस्यसमग्रस्यज्ञानस्ययशसः श्रियः ॥ वैराग्यस्यचधर्मस्यपण्णांभगइतीज्जना ॥ इतिपङ्गुविधेश्वर्यमुक्तं यद्वा पङ्गुगणपङ्गानिच सर्वज्ञतातृप्तिरनादिबोधःस्वतंत्रतानित्यमलु
 तथाकर्ममदृक्त्वाभगवान्वासवानुनः ॥ उपायाद्वारकांरुष्ण श्रीमान्गरुडवाहनः ॥ ७३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशोविष्णुपर्वणि
 पारिजातहरणंद्वारकाप्रवेशोनामचतुःषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ प्रादुर्भावेमु
 निश्रेष्ठमाथुरेचरितंशुभम् ॥ शृण्वन्नैवाधिगच्छामितृप्तिरुष्णस्यधीमतः १ द्वारकायांनिवसतःकृतदारस्यषड्गुणम् ॥ चरितंब्रह्मिष्ठस्यसर्वोहिविदितंतव
 ॥ २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ जनमेजयकृष्णस्यकृतदारस्यभारत ॥ निबोधचरितंचित्रंतस्यैवसदृशंप्रभो ३ प्राप्तदारोमहातेजावासुदेव प्रतापवान् ॥ रुक्मि
 ण्यासहितोदेव्याययौरैवतकंनृप ४ उपवासावसानंहिरुक्मिण्याःप्रतिपूजयन् ॥ तर्पयेष्यन्स्वयंविप्रान्जगाममधुसूदनः ५ कुमारःप्रययुस्तत्रपुत्रभ्रा
 तरएवच ॥ प्रेषितावासुदेवेननारदस्याभ्यनुज्ञया ६ षोडशस्त्रीसहस्राणिजग्मुरेवचधीमतः ॥ क्रद्ध्यापरमयाराजन्विष्णोरेवानुरूपया ७ ततस्तत्राद्रिजा
 तीनांकामान्प्रादादधोक्षजः ॥ अर्थिनांधर्मनित्यानांवंदिनामिष्टादिनाम् ८ कल्याणनामगोत्राणामहतांपुण्यकर्मणाम् ॥ यौनैःश्रौतैश्चमाखैश्चशुद्धानां
 कुरुनंदन ९ तर्पयेत्वाद्रिजान्कामैरिष्टैरिष्टःसतांगतिः ॥ ज्ञातीन्संतर्पयामासयथार्हभक्तवत्सलः १० उपवासावसानेथभगवान्सविशेषतः ॥ बहुमेनेप्रियां
 भार्यारुक्मिणींभीष्मकात्मजाम् ११ वसतस्तस्यकृष्णस्यसदारस्यामितौजसः ॥ सहासीनस्यरुक्मिण्यानारदोभ्याययौमुनिः १२ आगतंचाप्रमेया
 त्वामुनिभिर्द्रानुजस्तदा ॥ शास्त्रदृष्टेनविधिनाअर्चयामासकेशवः १३ सोर्वितोवासुदेवेनमुनिरर्च्यतमःसताम् ॥ पारिजाततरोःपुष्पंददौकृष्णायभारत
 १४ तद्दृक्षराजकुसुमंरुक्मिण्याःप्रददौहारेः ॥ पार्श्वस्थासाहिकृष्णस्यभोज्यानरवराभवत् १५ प्रतिगृह्यतुतत्पुष्पंकामारणिरनिंदिता ॥ शिरस्यमलप
 त्राक्षोददौकृष्णेगितानुगा १६ त्रैलोक्यरूपसर्वस्वनारायणमनोहरा ॥ शुशुभेदेवपुष्पेणद्विगुणंभैष्मकीतदा १७ तांनारदस्तथोवाचमुनिर्ब्रह्मसुतस्त
 दा ॥ तवैवौपयिकंपुष्पमेकंदेविपतिव्रते १८ अलंकृतंपुष्पमेतत्संसर्गात्तवसर्वथा ॥ अंत्यर्हाचमतामेत्वमेतत्पुष्पाद्धृतव्रते १९ कल्याणगुणसंपन्नेसततं
 भर्तृवत्सले ॥ अम्लानमेतत्सततंपुष्पंभवतिकामिनि २० संवत्सरपरंकालंकालज्ञेगुणसंमते ॥ ईप्सितानपिगंधांश्चददातिवदतांश्वरे २१ शीतोष्णेचे
 पितेदेविपुष्पमेतत्प्रयच्छाते ॥ स्रवत्यापिरसान्देविमानसाकांक्षितान्वरान् २२

वशक्तिः ॥ अनंतशक्तिश्चविमोर्विमुक्ताःषडादुरंगानिमहेश्वरस्येतिवायुपुराणोक्तानि ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अवसानंव्रतपारणाम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ यौनैःयोनिसंबंधैःश्रौ
 तःअध्ययनसंबंधैःयासैःमार्त्तिज्यसंबंधैः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ हेनरवर ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ औपयिकंयोऽयाम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ मयाभानं पेश्वर्याय कृप ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ सुवर्दिवा निविपुस्त्वमार्य ॥ ३० ॥ ३१ ॥ कृतिः स्वभावः सामर्थ्यमित्यर्थः सर्गक
ताम्रहणाकृतोतिशेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ महेंद्रस्य सुरताचभरणिभ्योतिपुरतारणीलीचमाताचेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ वसुदेवताः वसुसुत्माः तेषां कालो ब्रह्ममानेन संवत्सरः परउत्कृष्टो

सेव्यमानं च सौभाग्यं ददाति वरवर्णिने ॥ स्रवत्यपि तथा गंधानी पिसितान् प्रीतिवर्द्धनान् २३ यानियानि च पुष्पाणि त्वंदेव्यामिलिष्यसि ॥ कुसुमं वृक्षराज
स्य तानि तानि प्रदास्यति २४ एतदेव भगाधानं धर्मिष्ठेषु प्रदं तथा ॥ मतिं च मशुभे घते धार्यमाणं सदा शुभे २५ यद्यदिच्छासि वर्णं च तत्सर्वं धारायिष्यति ॥
स्वल्पं वायुदिवा स्थूलं चंदतस्ते भविष्यति २६ अनिष्टं गंधहरणं तत्समं गंधवर्द्धनम् ॥ प्रदीपकर्म रत्नौ च करोति कमलक्षणे २७ संतानकस्तजोमालां पुष्पव
त्त्रादिभ्यश्च्युतम् ॥ पुष्पमंडपमुरुमानि चितितेन प्रदास्यति २८ शुभुक्षायापि पासावाण्डानि र्भ्यथवा जरा ॥ देवद्वारयं त्वास्ते स्वच्छंदेन भविष्यति
२९ अनुगीतानि भीतानि दास्यत्यपि च चितिते ॥ सुखादित्रान्समधुरांस्तथैव तत्संस्तान् ३० पूर्णं संवत्सरे देवि पुष्पमेव तत्रांति काल ॥ निर्वत्स्यते तत्तुवरं
समयेन प्रयास्यति ३१ कृतिरेषा हि भद्रं तेषां रिजातस्य सुप्रभे ॥ निसर्गतः सर्गकृता सत्कारार्थं मुरदिषाम् ३२ उमादेव वरस्येष्टा हि मालयसुता सती ॥ धा
रयंती श्वरी नित्यं पुष्पाण्येतानि सुप्रभे ३३ अदितिश्च स पैलोमी महेंद्रसुरतारिणी ॥ सा विष्णो देवमाता च श्रीश्च सर्वगुणोचिता ३४ देवपत्न्यस्तथैवाप्यादे
वाश्च वसुदेवताः ॥ संवत्सरपरः कालः सर्वेषां न तु संशयः ३५ षोडशस्त्रीसहस्राणां मध्ये त्वं खलु वर्तसे ॥ अद्येष्टां वासुदेवस्य वेदित्वां भोजनं दिने ३६
सपत्न्यस्ते गुणोपेतैः सर्वाः सर्वेश्वरप्रिये ॥ अवमाना वसे केन त्वया सित्काद्यभामिने ३७ प्रकाशमद्यसौ भाग्यमानि वार्यं यशश्च ते ॥ मंदारकुसुमं दत्तं यत्ते मधु
निघातिना ३८ अद्य सा प्राजितो देवी स्त्रास्यते वरवर्णिनी ॥ सौभाग्याद्यं सदा वेतियात्मानं सुभयं सती ३९ सांभमाता च गंधारी भार्याश्चान्या महात्मनः ॥
सौभाग्यार्थोद्यता कांश्चामय मोक्षं तिलैः स्पृहाः ४० सौभाग्यैकरथो जैत्रस्तव देव्यानिःसृतः ॥ मनोरथरथानां यः स हस्त्रैरपि दुर्जयः ४१ अद्याहमवगच्छा
मि सर्वथा सर्वशोभने ॥ आत्मा द्वितीयः कृष्णस्य भोजे त्वामिति भामिने ४२ त्रैलोक्यरत्नसर्वस्वददाय तत्राच्युतः ॥ जीवितातिशयस्तेन त्वया प्राप्तो हरि
प्रिये ४३ नारदे नैव मुक्तं तु तथ्यं वाक्यं च राघिय ॥ तत्रस्थाः शुश्रुवुः प्रेप्याः प्रेषिताः सत्यभामया ४४ देवीनां च तथान्यासां पत्नीनां च विशां वले ॥ दृष्ट्वा ताः
सविशेषं च नारदेनाभ्युदाहृतम् ४५ तच्च श्रुत्वा मुनिखिलं प्रेप्याभिः स्त्रीस्वभावतः ॥ प्रकाशीकृतमेवासीद्विष्णोरंतःपुरे तदा ४६

नततोधिकोप्यस्तीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ भोजनं दिने हेरुकिमणि ॥ ३६ ॥ सित्काभ्येति च्छेदः त्रिधिरार्षः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सांभमाता जांबवती ॥ ४० ॥ निःसृतः मसृ
तः ॥ ४१ ॥ हे भोजे भोजकस्य ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

कर्णाकर्णिततोदेव्यःकौलीनमिवसंघशः ॥ मंत्रयां वक्रिगेहृष्टारुक्मिण्यातिगुणोदयम् ४७ अर्हेतिपुत्रमातेतिज्येष्ठेतिचसमागताः ॥ प्रायेणप्रवदंतिस्म
हृष्टादामोदरास्त्रियः ४८ ममृषेनसपत्न्यास्तुतत्सौभाग्यगुणोदयम् ॥ सत्यभामाप्रियानित्यंविष्णोरतुलतेजसः ४९ रूपयौवनसंपन्नास्वसौभाग्येनग
र्विता ॥ अभिमानवतीदेवीश्रुत्वैवेष्ट्यावशंगता ५० समुत्सृजंतीवसनंसकुंकुमंशुचिस्मिताशुक्लतमैकमंशुकम् ॥ जग्राहरोषाकुलितेनचेतसावद्वेस्त
दाश्रीरिववर्द्धितेधना ५१ दंदह्यमानज्वलनेनवर्द्धताईर्ष्यासमुत्थेनगतप्रभेव ॥ क्रोधान्विताक्रोधगृहंविविक्तंविवेशतारेवधनंसतोयम् ५२ बद्धाललाटे
हिमचंद्रशुक्लंदुकूलपट्टंप्रियरोषाचिह्नम् ॥ पर्यंतदेशंसरसेनदेवीविलिप्यसालोहितचंदनेन ५३ संस्मृत्यसंस्मृत्याशिरःसरोषंप्रकंपमानासमुपोपविष्टा ॥
दीर्घोपधानेशयनेपनीयविभूषणान्येवनिबद्धवेणी ५४ अकारणार्थेनविकृष्यमाणाप्रेष्याजनस्याभिजनान्मितापि ॥ विचूर्णयामासकुशेशयंसानिःश्वस्य
निःश्वस्यनखैर्नतभ्रूः ५५ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहारिवंशेवि० पारिजातहरणेपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वंशंपायनउवाच ॥
उपविष्टंमुनिंज्ञात्वारुक्मिण्यासहकेशवः ॥ निश्चक्रामाप्रमेयात्माव्यपदेशेनसर्ववित् १ जगामत्वारितश्चैवसत्यभामागृहंमहत् ॥ रम्येरैवतकोद्देशोनिर्भि
तंविश्वकर्मणा २ अभिमानवतीभिष्टांप्राणैरपिगरीयसीम् ॥ जानन्सात्राजितींविष्णुर्विवेशशनकैरिव ३ रुषिताभिवतांदेवींस्नेहात्संकल्पयन्निव ॥ भीत
भीतःसशनकैर्विवेशमधुसूदनः ४ सेवकंद्वारदेशेतुतिष्ठेत्युक्त्वाविवेशह ॥ नारदस्योपचारार्थंप्रद्युम्नंविनियुज्यसः ५ सददर्शाप्रियांदूरात्क्रोधागारगतां
तदा ॥ प्रेष्यामिवस्थितांक्रोपान्निश्चसंतोमुहुर्मुहुः ६ करजाग्रावलीढंतुपंकजंमुखपंकजे ॥ संश्लेषयित्वानिश्चस्यविहसंतोपुनःपुनः ७ किंचिदाकुलिता
ग्रेणचरणेनवसुंधराम् ॥ कृत्वापृष्ठेथवदनंविहरंतोपुनःपुनः ८ करपद्मेपुनःसव्येमुखपद्मंनिवेशयच ॥ वनितांचारुसर्वांगीध्यायंतींकमलेक्षणाम् ९
सरसंचंदनंगृह्यप्रेष्याहस्तादनिदिताम् ॥ प्रह्लादयित्वाहृदयंक्षिपंतोनिर्दयंपुनः १०

॥ ६५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एतस्मिन्पट्टादितभेगत्वाभामागृहेहरिः ॥ तस्यैहपृच्छद्रीपस्यकारणंचेतिवर्ण्यते ॥ १ ॥ उपनिष्टमिति व्यपदेशेनव्याजांतरेणसर्ववित्तसत्यभामाभाव
वित् ॥ १ ॥ २ ॥ विवेगभाससाद ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ पंकजंकीडाकमलंविहसंतीसपत्नीमत्तोपिसौभाग्याधिक्यंप्राप्तवतीत्याश्चर्य्येतिभावः ॥ ७ ॥ वसुंधरांलिस्र
मीमितिरोषः ॥ एतेइतिविर्भक्त्वस्योपलक्षणम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ मङ्गलदियिहचंदनस्तुत्याप्रेष्यास्तुत्वापिविलिपंतीनिदंतीतेनभ्रांतत्वमस्याःठयक्रम ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ अवगुंठयवस्त्रेणावृत्य उपधाने उच्छीर्षके अंतरं अवकाशम् ॥ १२ ॥ संज्ञाय संकेत्य तां सोन्वगमत् ॥ १३ ॥ ग्रहाय गृहीत्वा ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ गंधाश्च यमदृष्टामेदिन्येव गंधं मुंचतीति तर्कयति कथमिति एकतरोति शयिततरः ॥ १९ ॥ चिवेक्षंती व्यवेक्षमाणा भागुरि मतेनाकारलोपः अनुदात्ते स्त्वलक्षणस्यात्मनेपदस्यानित्यत्वात्पर

पुनरुत्थाय शयनात्पतंतीं च पुनः पुनः ॥ तास्ताश्चेष्टाः प्रियायाश्च तथान्याददृशे हरिः ११ अवगुंठयदावक्रमुपधानेन्यवेशयत् ॥ इदमंतरमित्येवं तदा गत्वा जनार्दनः १२ प्रेष्याजनं संज्ञाय अनारुपेयोस्मि संज्ञया ॥ सशंकितप्रचारश्च वारितोन्वगमत्सताम् १३ ग्रहाय व्यजनं चैव स्थित्वा सपरिपार्श्व तः ॥ शनैरिवा मृजद्वातं जहास शनैरिव १४ सपारिजातपुष्पस्य संसर्गादनुवासितः ॥ बभार भगवान्गंधं दिव्यं मानुषदुर्लभम् १५ अत्यद्भुतं सुगंधं च जिघ्रित्वा विस्मयान्विता ॥ अपावृणोन्मुखं सत्याकिमेतदिति चाब्रवीत् १६ सोत्थिता पृष्ठतो देवमपश्यती शुचिस्मिता ॥ पर्यपृच्छ दथो प्रेष्या गंधस्य प्रभवे तदा १७ ताः पृष्टास्त्वप्रभाषंत्योजानुभ्यां धरणी गताः ॥ अधोमुख्यस्ततस्तस्थुः कृतांजलिपुटस्तदा १८ तदपूर्वमदृष्टैव गंधं मुंचति मेदिनी ॥ कथमेक तरस्तस्या गंधो यमिति तत्त्वत् १९ किं त्विदं स्यादिति च सा विवेक्षंती समंततः ॥ ददृशे केशवं देवी सहस्रालोकभावनम् २० युज्यतीति ततो वाच सहसा स्त्राविलेक्षणा ॥ अवतिक्तेऽरोषेण बभूव प्रगयान्विता २१ सा प्रस्फुरितचावोष्ठोनिश्चस्याधोमुखी तदा ॥ मुहूर्तमसितापांगीतस्था वन्यमुखी शुभा २२ निवध्य भ्रुकुट्टि वामां सम्यग्विक्षिप्य लोचने ॥ निवेश्य वदनं हस्तेशोभसीत्यब्रवीद्धरिम् २३ तस्याः सुस्त्रावने त्राभ्यां वारिप्रणयकोपजम् ॥ कुशेशयप लाशाम्यामवश्याय जलं यथा २४ समुत्पत्य जलं तत्र पतितं वदनांजुजात् ॥ प्रतिजग्राह पद्माक्षः कराम्यामति सत्वरः २५ अथोरसि पततो यं श्रीवत्सां कौंजुजक्षणः ॥ प्रियानयनजं देवः परिमृज्येदमब्रवीत् २६ स्रवत्यसितपत्राक्षिकि मर्थं तव भामिनि ॥ तोयं सुंदरिने त्राभ्यां पुष्कराभ्यामिवोदकम् २७ प्रभाते पूर्णचंद्रस्य मध्याह्ने पंकजस्य च ॥ विभर्ति तव किं वक्रं वपुस्तव मनोहरे २८ किमर्थं कौकुमं वा सोमहारजतमेव च ॥ नानुगृह्णामि सुश्रोणि शुक्लं वा सोनुगृ ह्यते २९ वासस्येते तवाभीष्टे महारजतकौकुमे ॥ देवाभिगमना दूर्ध्वं शुक्ले ण्डं हितस्त्रियाः ३० किंचानाभरणं गात्रं सुगात्रितव कथ्यताम् ॥ चित्रकस्थानमा कांतं कस्मादवरवर्णिनि ३१ श्वेतेन तव पादेन वाससा प्रियदर्शने ॥ ललाटे सेव्ये ते कस्माच्चंदनेन सुगंधिना ३२

स्मैपदम् ॥ २० ॥ युज्यतीति उवाच सद्यो स्त्राविलेक्षणाभूत् न तु अन्यत् वक्तुमशकत् ॥ २१ ॥ अन्यमुखी कृष्णमनवेक्ष्यमाणा ॥ २२ ॥ शोभसीत्युपलंभार्थं न तुरंजनार्थं ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ २५ ॥ उरसि परिमृज्येति स्नेहातिशयसूचनम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ वपुः स्वरूपम् ॥ २८ ॥ कौकुमेन रक्तं कौकुमं पीतारुणमित्यर्थः महारजतेन रक्तद्रव्यविशेषे णरक्तम् महारजतं रक्तकौसंममित्यर्थः ॥ २९ ॥ देवेति देवपूजायामेव शुक्लमिष्टं नान्यदित्यर्थः ॥ ३० ॥ चित्रकस्थानं पत्रलेखास्यामम् आकांतमश्रुलिसमित्यर्थः ॥ अवरौघं नरोवर्णः देहकांतिस्तद्वति हे अवरवर्णिनि ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ रत्नैश्चरत्नजातसंबन्धिभिः ॥ ३५ ॥ स्मेरेणउत्फुल्लेन माद्यमामय ॥ ३६ ॥ तोयमश्रु अंजनेनदुर्दिनंमलिनम् ॥ ३७ ॥ द्विषमित्यदंतत्वंकप्रत्ययातत्वात् ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ मदनानेवजह्यादित्यरीतवौवनंवातवमस्तिवत्यर्बः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अमृतायाःकीबन्त्याः ममद्वितीयस्त्वमिति
 अपिशब्दात्तवाप्यहमेवद्वितीयेतिमयास्वजन्मवैजर्क्यं यथाहंस्वदन्धेनजानेएवंत्वमीपमदन्यांनजानासित्येवमहंनन्यंतर्कितवतीत्यर्थः ॥ जन्मोहि पुंस्त्वमपिमितिप्रांचः ॥ ४९ ॥
 सरसेनायतापांभिकंतेनहृदयप्रिये ॥ प्रभोपमर्दकेनापिकरणेनाननस्यच ॥ करोषिममवात्यर्थमनोग्लापयसिप्रिये ३३ प्रसृतश्चंदनरमःकपोलप्रगयी
 तव ॥ पत्रलेखासपत्नत्वंप्राप्तोनातेविराजते ३४ रत्नैश्चभरणैर्मुक्तातवग्रीवानशोभने ॥ ग्रहनक्षत्ररहिताद्योरिवाव्यक्तशारदी ३५ पूर्णचंद्रसपत्नेनस्मेरेणा
 बहुभाषिणा ॥ किमुनोभाषसेमाद्यमुखेनोत्पलगंधिना ३६ अर्द्धाक्ष्णापहितावन्मांकिनर्थननिरीक्ष्यसे ॥ मुंचस्येचसानिश्वासंतोयमंजनदुर्दिनम् ३७
 अलभिदीवरश्यामेरुदितेनमनस्विनि ॥ जलमंजनरूपापंमामोक्षीराननद्विषम् ३८ त्वदीयोहयदादेवेख्यातोजगतिर्किंकरः ॥ नज्ञापयासिकिंमांत्वंपुरेव
 वरवर्णिनि ३९ किमकार्षमहंदेविप्रियंतवभाभिने ॥ येनातिमात्रमात्मानमायासयसिसुंदरि ४० मनसाकर्मणाशचानत्वामतिचराम्यहम् ॥ सर्वथा
 सर्वचारमिसत्यमेतद्ब्रवीम्यहम् ४१ बहुमानोपमान्यासुखीपुसर्वासुशोभने ॥ स्नेहश्चबहुमानश्चत्वामृतेऽन्यासनास्तिमे ४२ नैवत्वांमदनोजह्यान्मृतेपिम
 यिमामकः ॥ इतिभोनेश्चितंविद्विचतःसुरसुतोपमे ४३ क्षमादयश्चभोदेन्यांशब्दाद्याश्चावरेगुणाः ॥ वंपंकजगर्भापित्वायिस्नेहस्तथामय ४४ रुचिरग्री
 यथादिव्याप्रभाचैवदिवाकरे ॥ कांतिश्चशाश्वतोचंद्रेस्नेहस्त्वयितथामय ४५ एवंवादिनमात्मेष्टंस्त्वभामाजनार्दनम् ॥ शनैरुवाचनेत्राभ्यांप्रमृज्यसुभ
 गाजलम् ४६ मदीयस्त्वमितिह्यासीन्ममनित्यंमनःप्रभो ॥ अद्यसाधारणंस्नेहंत्वयितावद्गतास्म्यहम् ४७ नाज्ञासिषमहंपूर्वमनित्यंकालपर्ययम् ॥ अद्य
 लोकगतिंक्लृप्तामवगच्छामिनधुवम् ४८ अमृतायाद्वितीयोपिजन्मोहिममसर्वथा ॥ किमत्रबहुनेकेनहृदयंवेद्यितेच्युत ४९ बाढुमात्रमेवपश्यागिसाधु
 र्यसंप्रयुज्यसे ॥ मयिस्नेहश्चकृतकस्तवान्यत्रनकृत्रिमः ५० ऋजुस्वभावाभक्तावसर्वथापुरुषोत्तम ॥ अवजानासिजानन्माकेतवीर्यवृत्तिमास्थितः ५१
 एतावत्खलुपर्याप्तंदृष्टंद्रष्टव्यमव्ययम् ॥ श्रुतंचाप्यथयच्छाव्यंदष्टःस्नेहफलोदयः ५२ यदित्वहमनुग्राह्यामामनुज्ञातुमर्हसि ॥ तपस्येहंपरंकृत्वानिश्चयं
 पुरुषोत्तम ५३ भर्तुश्छंदेननारीणांतपोवावतकानिवा ॥ निष्फलंखलुयद्भर्तुरच्छंदेनाकियेतहि ५४ इतीदमुक्त्वापुनरेवशोभनामुमोचतोयंनयनोद्धवंसती
 ॥ ग्रहायपीतंहरिवाससःशुभापटांतमाघायमुखेशुचिस्मिता ५५ ॥ इतिश्रीम० खिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिपारिजातहरणेषट्षाष्टमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥
 वैशंपायनउवाच ॥ नारायणःस्त्वभामांपुनरेवैवभारत ॥ प्रोवाचव्रजमक्रुद्धामभिमानवर्तिसर्त्तम् १

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

॥ २ ॥ शापितासिप्रपथेनभियुक्तासि अनन्वयःअविनाशः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ शिराःप्रोढिम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ इष्टजनेइतिशेषात्तुकिमप्याअभिधानम् ॥ ८ ॥ ९ ॥
 ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ यदहंस्वप्नयोगमयेनदृष्ट्वापिनश्रद्धयांतव अन्यत्रप्रेमास्तीतितदेवनिर्वृत्तमश्रौषदितियोज्यम् ॥ १३ ॥ मुनेःकामोरुकिणीस्तु परंतुतवतस्तुत्र

श्रीभगवानुवाच ॥ दहंतोवममांगानिशोकःकमललोवने ॥ किमुतत्कारणंयेनत्वमेवमतिविकृता २ शापितासिममप्रागैराचक्षानत्ययोयदि ॥ श्रोतव्यं
 यदिभक्तेनभर्त्रासर्वांगशोभने ३ ततःप्रोवाचभर्तारंसत्यासत्यव्रतेस्थितम् ॥ बाष्पगद्गदयावाचातथैवाधोमुखीस्थिता ४ त्वयैवस्थापितंपूर्वसौभा
 ग्यमममानद ॥ जगत्यमलपत्राक्षयत्ख्यातंकेशिनाशन ५ शिरोवहामिचेष्टत्वात्तवाहंदेवगर्विता ॥ सर्वसीमांतिनोमध्येरुष्टहणीयास्मिसर्वथा ६ साहमद्याव
 हास्यास्मिन्नसपत्नोनांजनस्यच ॥ इतिप्रेष्याभिरारुयातंश्रुत्वातथ्यंततस्ततः ७ यत्पारिजातकुसुमंदतवात्रारदस्तव ॥ तत्किलेष्टजनेदत्तंत्वयाहंपरिवर्जि
 ता ८ रत्नातिशयदानेनतस्यामश्रुधिककिल ॥ स्नेहश्चबहुमानश्चप्रकाशंगमितस्त्वया ९ तामस्तौपीत्समक्षंतेप्रियांसकिञ्चनारदः ॥ तमश्रौषीश्चहृष्ट
 स्त्वांप्रियायाःसंस्तवंकिल १० स्तोतव्योयदितावत्सनारदेनतवाग्रतः ॥ दुर्भगोयंजनस्तत्रकिमर्थमनुशाब्दितः ११ प्रणयस्यरसंदश्चापश्चात्तापःप्रभो
 यदि ॥ अनुज्ञांमेप्रयच्छस्वतपःकर्तुंप्रसीदमे १२ स्वप्नेनापिनदृष्ट्वाहंश्रद्धयांपुष्करेक्षण ॥ यदन्यदेवनिर्वृत्तमश्रौषंपश्यतस्तव १३ कामंकामोरुतुतस्यै
 यमुनेरतुलतेजसः ॥ अत्रमन्युस्तुमेदेवसांनिध्यंतवतत्रयत् १४ मानार्थंजीव्यतेलोकेमद्भिरित्युक्तवानसि ॥ तदेवंसतिनेच्छामिजीवितुंमानवर्जिता १५
 माम्भवद्यतोरक्षामयमद्यततोमम ॥ सर्वतोरक्षतेयोमांसमानाद्याभिर्क्षति १६ हागतिकांगमिष्याभित्यक्तादेवत्वयाविभो ॥ कुमुदतीगतांनूनंगतिं
 यास्याम्यसंगता १७ किमकार्षमहंमोहादोश्वराणांप्रियायियम् ॥ प्रियाभूत्वाप्रियाभूतायद्यहंतवमानद १८ वसंतकुसुमैश्चित्रंसदाैवतकंगेरिम् ॥
 प्रियाभूत्वाऽप्रियाभूताकथंद्रक्षाम्यहंपुनः १९ परंपुष्टस्वनोन्मिश्रंपुष्पगंधवहंशुचिम् ॥ कथंनामानिलंद्रेष्यासेवेयंदुर्भगासती २० जलक्रीडांतवांकस्था
 देवकृत्वामहोदधौ ॥ कथंदौर्भाग्यमापन्नपश्येयमपिसागरम् २१ सात्राजितिप्रियानाम्वात्वतोमेस्तीतिविद्विभाम् ॥ यद्वोचःकथयातमथवाकःस्मरि
 ष्यति २२ यदद्राक्षीद्विमांश्वश्रुर्वहुमानेननंदिनी ॥ अवज्ञातांत्वयारार्जोन्नंदौर्भाग्यकर्शिताम् २३ किंतुगूढेनमेप्रेम्गासुस्त्रिंवेनापिमानद ॥ यत्समा
 नांजनैर्देवोमानपश्यतिनित्यदा २४

श्रवणमयुक्तमितिभावः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कुमुदतीगतां चंद्रकरस्पर्शादुल्लसनांअस्पर्शमुकुलीभावरूपांगतिं कुमुदस्याअजमार्थायागतिर्बहुरूपेपरगतांवा ॥ १७ ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥ परंपुष्टस्वनोन्मिश्रंकोकिलध्वनिनादितम् द्रेष्यातवेतिशेषः ॥ २० ॥ २१ ॥ कं.स्मरिष्यतिमयिमृतायाभिर्तमावः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

नाहमिभि हतत्पक्षमत्सपत्नीपक्षपातिन पक्षेहेऽरिदमसंसारशत्रुनाशन इतः पूर्वत्वांकितवंधूर्तइत्यादिरूपंतवसार्वात्म्यं ब्रह्मदाशाब्रह्मदासाब्रह्मेमेकितवाउतेत्याद्यागमादपिनाज्ञाभिषं
अद्यतु हेअजनजन्मादिहीनत्वंतत्पक्षचंचलइति ज्ञातोसि तस्याः मत्सपत्न्याः मायायाः पक्षेएवचंचलोमायाविशिष्टचिद्रूपस्यतवमायांशेनैवचांचल्यंवेचकत्वंच नतुचिदंशेनेत्यद्यैव
मित्यर्थः तत्पक्षेति स मासैव देशोपिवंचकशब्देन संबद्धं आवर्तते ॥ २५ ॥ वाङ्मनसोरगोचरोहंकयंत्वयाज्ञातइत्यतआह स्वरेति हेदेव त्वंस्वरश्रवणश्रवणं गितंच आकारश्रवणैः लिङ्गैः कृ
त्वात्वं अतिगूढो निष्पृष्टोपि यत्नतः शठो मध्यस्थ उदासीन इति ज्ञातोसि अयं भावः वागाद्युद्धोधकतयानंघातविशिष्टरूपेण प्रत्यगात्मत्वात् नित्यं ज्ञातोपि साक्षिदसंगत्वेन इदानीमेव ज्ञा
तइत्यर्थः अतएव चौरवत्प्रच्छन्नत्वाच्चौरैतिसंबोधयति तत्पक्षेति मायापक्षे ब्राह्मलौकिकांतैश्चर्यविषये रम्यारामाः जरामरणवर्जितः कायः संकल्पमात्रोपनताभोगा इत्यादिवाङ्मात्रेणम
नाहंत्वांकितवंधूर्तमज्ञासिषमरिदम ॥ अद्य ज्ञातोसि तत्पक्षचंचलोजनवंचकः २५ स्वरवर्णे गिताकारैर्निगूढो देवयत्नतः ॥ चौरज्ञातोसि तत्पक्षवाङ्मात्रमधु
रः शठः २६ एवमीष्याविशंप्राप्तां दिवी सात्राजिती हरिः ॥ अभिमानवती देवः सांत्व पूर्वमथाब्रवीत् २७ भैवंपद्मपलाशाक्षिप्राणेश्वरिव दप्रिये ॥ किमत्र बहुनोक्ते
नत्वदीयमवगच्छ माम् २८ तत्पारिजाताकुसुमंतस्यादेविममाग्रतः ॥ नारदो मत्प्रियं कुर्वन्मुनिरक्लिष्टकर्मकृत् २९ दाक्षिण्यादानुरोधाच्च दत्तवान्नात्र सं
शयः ॥ प्रसीदैकापराधं मे मर्षयस् शुचिस्मिते ३० पारिजातकपुष्पाणियर्दाच्छस्यतिकोपने ॥ तदा दातास्मि सुश्रोणिसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ३१ स्वर्गास्प
दादानयित्वा पारिजातं हुमेश्वरम् ॥ गृहेतेस्थापयिष्यामि यावत्कालं त्वमिच्छसि ३२ एवमुक्ता तु हरिणा प्रोवाच हरिवल्लभा ॥ यद्येवं स दुमः शक्यस्त्विहान
यितुमच्युत ३३ मन्युरेष प्रमृष्टो हि भवेद्बहुगुणं मम ॥ सीमंतिनीनां सर्वासामधिका स्यामधोक्षज ३४ तथास्तु प्रथमः कल्पइति तां मधुसूदनः ॥ प्रोवाचाप्र
तिमो देवो जगतः प्रभवाप्ययः ३५ तथेत्युक्ते विकृष्णेन तु तोषसभित्तिं जय ॥ सत्यभामा सतामिष्टाकंसनाशनवल्लभा ३६ ततः स्नातो जगन्नाथः सर्वेशः सर्वभाव
नः ॥ चकार सवश्यं सर्वसर्वकामप्रदः सताम् ३७ दध्यौ च नारदं देवः स्नातो देवमुनिर्नृप ॥ अभ्याजगाम स्नानां ते मुनिश्रेष्ठो महोदधौ ३८ तमागतं नरपते सतां
गतिरधोक्षजः ॥ सत्यया सह धर्मात्मा यथाविधि अपूजयत् ३९ पादौ प्रक्षालयां चक्रे मुनेः सात्राजिती स्वयम् ॥ जलं देवः स्वयंकृष्णो भृंगारेण ददौ तदा ४०
अथोपकल्पयामास सुखासीनाय केशवः ॥ परमात्रं समुनये प्रयतात्मा जगद्गुरुः ४१ तल्लोककर्त्रा सत्कृत्य दत्तं मुनिरुदारधीः ॥ बुभुजे वदतां श्रेष्ठः श्रद्धया परया
युतः ४२ उक्त्वा पृथुश्च ततस्तृप्तः प्रददौ चाशिषः प्रभोः ॥ ताश्च प्रीतिन मनसा प्रतिजग्राह केशवः ४३

धुरः मधुरभाषी वेदकर्तृत्वात् असि नत्वर्थतस्तत्र माधुर्यमस्तीति भावः यतः शठ उदासीन अभो कृत्वात् शठो मध्यस्थ पुरुषे धूर्तघनूरयो रपीति विश्वः अथापक्षे तु द्वयोरपि श्लोकयोः स्पष्ट एवार्थः
॥ २५ ॥ २७ ॥ त्वदीयमात्मानमिति शेषः पक्षे स्पष्टम् ॥ २८ ॥ तस्या दत्तवानित्यादिमस्थेन संबंधः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ स्वर्गास्पदा स्वर्गस्थानात् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ प्रमृष्टस्त्यक्तः
बहुगुणं सुखमिति शेषः ॥ ३४ ॥ प्रथमो मुख्यः कल्पः सांत्वनोपायः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ भृंगारेण कनकपात्रेण भृंगारी शिखिकायां च कनकालौघुनः पुमानिति भेदिनी

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ विषसंदेवब्राह्मणशेषम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ सोमःउभयासहवर्तमानःसप्रवरःप्रमयगणयुतः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ पुण्यपुण्य
कारुण्यव्रतविशेषम् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ पुष्पाणीतितज्जातीयसुगंधद्रव्यमात्रस्योपलक्षणं बहूनिचतानिरूपाणिचेतिविग्रहःरूपाणिइतिशब्दात् गां

ततःसात्राजितींदेवींप्रणतानारदोब्रवीत् ॥ प्रसार्यदक्षिणंहस्तंसजलंजलजेक्षणाम् ४४ यथेदानींतथैवत्वंभवदेविपातिव्रता ॥ सविशेषंचसुभगाभवमतप
सोबलात् ४५ इत्युक्तामुनेमुख्येनसत्यभामाहरिप्रिया ॥ उत्तस्थौमहतायुक्ताहर्षेणतुनराधिप ४६ सकृष्णोप्यभ्यनुज्ञांतुलब्ध्वामुनिवरातदा ॥ बुभुजेवि
घसंधीमानप्रमेयपराक्रमः ४७ ततस्त्वावश्यकं कृत्वासत्यभामापिभारत ॥ अनुज्ञयातदाभर्तुर्विवेशांतर्गृहमुदा ४८ ततोऽग्निनिर्गतादेशीकृष्णस्यैवाभ्यनु
ज्ञया ॥ स्थितापाशैश्चकृष्णस्यनमस्कृत्वामहात्मने ४९ ततोमुहूर्तमासित्वानारदःकृष्णमब्रवीत् ॥ आपृच्छेत्वांगमिष्यामिशकलोकमधोक्षज ५० त
प्राद्यंदेवभीशानंनमस्कृत्यमहेश्वरम् ॥ गार्ग्यंतिदेवगंधर्वास्तथैवाप्सरसांगणाः ५१ मासिमास्युचितंह्येतन्महेंद्रसदनेप्रभो ॥ पूजार्धदेवदेवस्यगांधर्वेनृ
त्यमेवच ५२ अंतर्हितोदेवदेवःसोमःसप्रवरोविभुः ॥ पश्यत्यमरमुख्येनकृतंभक्त्याद्रिघातिना ५३ निमंत्रितोहंपूर्वेद्युःपुष्पंदत्तंमहायुते ॥ पारिजातस्यभद्रं
तेतरुराज्ञोमहात्मनः ५४ यदेतदाहृतंस्वर्गात्स्वदर्थंतुमयाविभो ॥ देवोपभोग्यमेतद्धितरुराजसमुद्रवम् ५५ इष्टःसवृक्षःसततंशच्याःपुष्करलोचन ॥ सौ
भाग्यमावहत्येवपूज्यमानोपिनित्यशः ५६ पुण्यंकर्तुंतदासृष्टःपारिजातोमहाद्रुमः ॥ अदित्याधर्मानेत्येनकश्यपेनमहात्मना ५७ पुरादित्यामहातेजास्तो
पितःकिलकश्यपः ॥ वरेणच्छंदयाभासमारीचस्तपसोनिधिः ५८ सोवाचसुभगायेनभवेयंमुनिनत्तम ॥ स्वलंकृताकामतश्चसर्वैरेवविभूषणैः ५९ ईप्सि
तंगीतनृत्यंचभवेन्ममतपोधन ॥ कुमारीनित्यदाचैवभवेयंतपसोनिधे ६० विरजाशोकरहिताभवेयमितिनित्यदा ॥ पतिभक्तिमतीचैवधर्मशीलातथैवच ६१
पारिजातंततोस्त्राक्षीददित्याःप्रियकाम्यया ॥ सर्वकामप्रदैःपुष्पैरावृतंनित्यगंधदैः ६२ त्रिशखंसर्वदादृश्यंसर्वभूतमनोहरम् ॥ सर्वपुष्पाणिदृश्यंतेत
स्मिन्नेवमहाद्रुमे ६३ ईदृशान्यपिपुष्पाणिविभर्त्येकापिरूपिणी ॥ बहुरूपाणिचाप्यन्यापद्मानिचततोपरा ६४ मंदारादपिवृक्षाच्चसारमुदृत्यकश्यपः ॥
तस्मादेषतरुश्रेष्ठःसर्वपांश्रेऽतांगतः ६५ ततस्तत्रनिबध्नाथकश्यपंप्रददौशुभे ॥ अदितिर्ममपुण्यार्थसौभाग्यार्थंतथैवच ६६ अदित्याकश्यपोदत्तःपु
ण्यार्थंचतथामम ॥ पुष्पदाम्नावेष्टयित्वाकंठेपुण्यार्थमात्मवान् ६७ निष्क्रयेणमयामुक्तःकश्यपस्तुतपोधनः ॥ इंद्रोदत्तस्तथेद्राण्यासौभाग्यार्थंततोमम
६८ सोमश्चाप्यथरोहिण्याक्रुद्ध्याचधनदस्तथा ॥ एवंसौभाग्यदोवृक्षःपारिजातो न संशयः ६९

धर्वाभित्यर्थः रूपंस्वभावेतौदर्येनालोकेपशुशब्दयोरितिमेदिनी पद्मानीतिविधिमात्रस्योपलक्षणम् ॥ ६४ ॥ अतरवमंदारात्कल्यवृक्षाच्चायंसारभूतइत्यर्थः ॥ ६५ ॥ ततस्तत्रनिबध्ये
त्यादिनापरकृतीसरूपार्थवादेनसौ भाग्यकामनयामर्तृसहितस्यपारिजातस्यदानंकर्तव्यम् निष्क्रयेणपुनर्मर्ताचभोक्तव्यइतिविधिरुन्नेयः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

विष्णुपद्याः गंगायाः परिउपरिजात इति पारिजातः स्वार्थे ऽण् संयोगे मंतुं मानयितुं वियोगे दारयितुं च योग्यानि मंदाराणि च तानि पुष्पाणि च तैः ॥ ७० ॥ कोविदार इत्याविकारात् ॥ ७१ ॥
 ॥ ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ अष्टषष्ठितमेध्याये मुष्मिन्नारदसंनिधौ ॥ पारिजातस्तमादृत्यै प्रतिज्ञा हरिणा कृता
 ॥ १ ॥ ॥ एवतावत्पूर्वाध्याये निमंत्रितो ह्य पुष्पंदत्त्वामहामते इति नारदवचः श्रुत्वा तस्य च स्वकार्योपयोगित्वाद्भगवान्नारदं उवाच तयाह ततो जिगमिषुमिति ॥ १ ॥ अत्र नारदेन पूर्व
 स्वप्रयोजनमुक्तं निमंत्रिताहं पूर्वोद्युः पुष्पंदत्त्वामहामते इति तत्कुर्वन्नेवमयापि कार्यं कुर्वेति भगवान्नारदमाह महर्षे इति ॥ २ ॥ अनाज्ञया श्रेष्ठस्य मृत्युं प्रतियत्प्रेरणरूपं वचनं तदा ज्ञातया वि
 पारिजातो विष्णुपद्याः पारिजातेति शब्दितः ॥ मंदारपुष्पैर्यद्युक्तो मंदारस्तेन कथ्यते ७० कोप्ययं दारुरित्याहुरजानंतो यतोजनाः ॥ कोविदार इति ख्या
 तस्ततः ससुमहातरुः ७१ मंदारः कोविदारश्च पारिजातश्च नामभिः ॥ सट्टक्षोजायतो देवो यस्यैतत्कुसुमोत्तमम् ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे
 विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो जिगमिषुं तत्र नारदं मुनिं सत्तमम् ॥ प्रोवाच भगवा
 न्विष्णुरप्रमेयपराक्रमः १ महर्षे धर्मतत्त्वज्ञस्वर्गगत्वा त्वयानघ ॥ दृष्ट्वा सदस्यान् देवस्य त्रिपुरघ्नस्य धीमतः २ अनाज्ञया मद्बचनाद्विज्ञाप्यः पाकशासनः ॥
 संभावयित्वा भ्रातृत्वं पौराणं वोस्मिन्मुने ३ यमस्त्राक्षीन्मुनिश्रेष्ठो भगवान्कश्यपस्तुरुम् ॥ पारिजातं पुरादित्याः सुखार्थं धर्मसत्तमः ४ सपुण्यमति सौभाग्यं
 ददाति तरुसत्तमः ॥ तव दत्तं पुरादानं व्रतेन तरुमुत्तमम् ५ देवीभिर्धर्मनित्याभिर्धर्मार्थममरोत्तमम् ॥ दत्तं श्रुत्वा भिकांक्षं तिदातुं पत्न्यो मम प्रभो ६ पुण्यार्थं दा
 नधर्मार्थममप्रीत्यर्थमेव च ॥ आनाययद्वावरती पारिजातं महाद्रुमम् ७ दत्ते दाने पुनः स्वर्गं तरुत्वं नेतुमर्हसि ॥ सवाच्य एवं भगवान्बलभिद्भगवंस्त्वया ८
 तथा तथा प्रयत्नश्च कार्योऽस्मिन्मुनि सत्तम ॥ यथा तरुवरं दद्यात्पारिजातं सुरेश्वरः ९ तत्र दूतगुणं तावत्पश्यामस्ते तपोधन ॥ संभाव्या सर्वकृत्यानां संपादित्वयि मे
 मता १० एवं नारायणेनोक्तो नारदो भगवानृषिः ॥ प्रहस्योवाच केशिघ्नमिदं वाक्यं तपोधनः ११ बाढमेवं प्रवक्ष्यामि यद्मुख्यं सुरेश्वर ॥ न तु दास्यति देवेंद्रः
 पारिजातं कथंचन १२ मंदरं पर्वतश्रेष्ठं दानवैस्त्रिदशैस्तथा ॥ निक्षिप्य तोयधौ पूर्वपारिजातः समाहृतः १३ मंदरात्पर्वतश्रेष्ठान्नयितुं प्रेषितः पुरा ॥ पारिजा
 तं हरेणापिलोककव्त्रा जनार्दन १४ स्वयं विज्ञापितो गत्वा ततः शक्रेण शंकरः ॥ आक्रीडद्भुमउद्याने शच्याः स्यादिति याचितः १५ तथा स्त्विति वरो दत्तो महा
 देवेन चानघ ॥ न च नीतः पारिजातो मंदरं चित्रकंदरम् १६ क्रीडावृक्षः स शच्येति व्यपदेशेन मोक्षितः ॥ महेंद्रेण महाबाहो पारिजातस्ततः पुरा १७ प्रिया
 र्थमुमया साक्षात्पारिजातवनं हरः ॥ गव्यूतिशतविस्तीर्णं मंदरस्यैव कंदरम् १८

नेत्यर्थः विज्ञापना उत्तमस्यानिकुष्टेन प्रार्थनेति मेदः पौराणं वामनावतारीयम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ सदत्तः सन्निति शेषः तव इन्द्रस्य संबंधिनं तरुं देवीभिः पूर्वोक्ताभिरदित्यादिभिर्नारदाय दत्तम् ॥ नार
 देन च पुनस्तुभ्यं दत्तमिति श्लोकद्वयस्य संबंधः ॥ ५ ॥ ६ ॥ आनाययत्कुण्डः ॥ ७ ॥ पूर्वोक्तमर्थं स्पष्टीकरोति दत्ते दान इति अस्माकं दानफलं भाविष्यति तव तु कापि दाना निरस्तीत्यर्थः
 ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ शच्या इति छेदः संधिरार्थः ततोरुवाच ॥ १७ ॥ उमया उमायाः ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ देवीदेवीदेवश्चेति द्वंद्वकशेषः तौ मां च वर्जयित्वा तिसंबंधः ॥ २१ ॥ २२ ॥ गणसंघाः प्रवराणां प्रमथानां ॥ २३ ॥ २४ ॥ सोमं उमासहिम् ॥ २५ ॥ कन्यया कन्यायाः ॥ २६ ॥
वरदानेन सर्वत्र तव गतिरकुंठितास्त्वित्येवं रूपेण ॥ २७ ॥ २८ ॥ दुःखं दुःखं लब्धम् ॥ २९ ॥ सहितो हितेनेष्टसुखदानेन युक्तः सहितः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ पारावर्यस्य लोकमया दायाः ॥ ३२ ॥

न तत्र सूर्यभाः कृष्णप्रविशंते न गोतमे ॥ न च चंद्रप्रभाः शीतानैव कृष्णसदा गतिः १९ शीतोष्णे छंदस्तत्र शैलपुत्र्या भवंति हि ॥ स्वयं प्रभवन्तं तादृमहादेवस्य
तेजसा २० वर्जयित्वा महादेवौ सगणौ यदुनंदन ॥ मां चान्यस्तद्वनं दिव्यं न प्रयाति कथंचन २१ स्रवंति तत्र वाष्ण्यपारिजाताः समंततः ॥ सर्वरत्नानि मु
ख्यानि मनसा कांक्षितानि वै २२ गणास्तान्युपभुंजंति प्रवराणां महात्मनाम् ॥ आज्ञया देवदेवस्य लोकनाथस्य केशव २३ पारिजाताद्बहुगुणं फलं तेषां तथा वनम्
अभिमानं प्रभाश्चैव मुणाभूरिगुणास्तथा २४ मूर्तिमंतश्च ते वृक्षाः सोमं देवं वृषध्वजम् ॥ उपतिष्ठंति सततं प्रवरैः सह केशव २५ रौद्रेण तेजसा जुष्टा दुःखैर्हीनाः
सुखान्विताः ॥ तरवो मंदरे ते हि दयिताः शैलकन्यया २६ प्रावेवेशां धको नामघोरस्तत्र महाबलः ॥ दैतेयो वरदानेन दर्पितः पापनिश्चयः २७ सह तो देवदेवे
न हरेणामित्रघातिना ॥ अवध्यः सर्वभूतानां तृत्रादशगुणं बली २८ एवं दुःखं न ते देवपारिजातं प्रदास्यति ॥ पुष्कराक्षसहस्राक्षः सत्यमेतद्ब्रवीमि ते २९ सततं स
हितो देव्याश्च यासहिवरदुमः ॥ सर्वकामप्रदः कृष्णतथैद्रायमहौजसे ३० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मुने तद्युज्यते साधु महादेवेन धीमता ॥ यच्छ
चीकारणं कृत्वा न नीतः स तरुः पुरा ३१ सज्येष्ठः सर्वभूतानां लोककृत् प्रभवो व्ययः ॥ पारावर्यस्य सदृशं कृतवानिति मे मतिः ३२ अहं यवीयान् देवस्य सर्वथा ब
लघातिनः ॥ लालनीयश्च भगवन् जयंत इव सत्तम ३३ सर्वथा भगवांस्तावदुपायैर्बहुविस्तरैः ॥ करोतु यत्नं प्रीत्यर्थं शक्तो ह्यसितपो धन ३४ मया मुने प्रतिज्ञा
तं पुण्यार्थं सत्यमामया ॥ स्वर्गादिहानयिष्यामि पारिजातमिति प्रभो ३५ मया तदनुत्तं कर्तुं कथं शक्यं तपो धन ॥ नानृतं हि वचो विप्रप्रोक्तं पूर्वमयानघ ३६
मयि भग्नप्रतिज्ञैव लोकानां विप्रबोभवेत् ॥ यन्मया हि मुनिश्रेष्ठ लोकधर्मा गुणान्विताः ॥ परिवार्याः स्थितौ सर्वे सकथं ह्यनुत्तं वदेत् ३७ न देवगंधर्वगणानराक्षसा
न चासुरनैव च यक्षपन्नगाः ॥ मम प्रतिज्ञामपहंतुमुद्यता मुने समर्थाः खलु भद्रमस्नुते ३८ स पारिजातं यदि न प्रदास्यति प्रयाच्यमानो भवतामरेश्वरः ॥ ततः
शची व्यामृदितानुलेपने गदां विमोक्ष्यामि पुरंदरोरसि ३९ इति प्रवाच्यो यादिसामपूर्वकं प्रयाच्यमानो न तरुं प्रयच्छति ॥ मुनिश्च यं मद्रमनाय सर्वथा त्वयाऽपि
कार्यः खलु तत्र निश्चयः ४० ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे नारदकृष्णभाषणं नामाष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ वैशंपा
यन उवाच ॥ ॥ नारदोऽथ मुनिर्गत्वा महेंद्रसदनं प्रति ॥ तारात्रिमवसत्तत्र ददृशे च महोत्सवम् १

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ विष्णोर्मवेत्सर्वेऽप्यनुत्तं वादिनो भविष्यंतीत्यर्थः कारणानुसारित्वात् कार्यस्य ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इति विंटीकायामष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥
एकोनसप्ततितमोऽध्याये हि मन्त्रकृष्णवाक्श्रवात् ॥ पारिजातं न दास्यामीत्याह शक्र इति र्विते ॥ १ ॥ १ ॥

नारदोऽयेति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ नावलेपांशः गर्वहीनाः ॥ ७ ॥ ८ ॥ भारिर्गर्धर्वविशेषः ॥ ९ ॥ अनुविधीयंते अनुसरंति ॥ १० ॥ तान् मानुषान् अर्चयन्ति दृष्टफलप्रवदा
नेन पूजयन्ति ॥ ११ ॥ देवानां कृत्येषु ये व्रतं तडातिचक्षेयं अनुष्ठिताः अनुष्ठितवन्तः ॥ १२ ॥ १३ ॥ षड्गुणान् वक्रि मीरु ग्वमधुरलास्यविभक्तवद्वाराख्यान ॥ १४ ॥ १५ ॥ जुजोष प्रीत्या जग्राह उपस्थानं नृ

तत्रादित्या महात्मानो वसवश्च सुरोत्तमाः ॥ राजर्षयश्च विद्वांसः स्वर्गताः कर्मभिः शुभैः २ नागायशाश्च सिद्धाश्च वारणाश्च तपोधनाः ॥ ब्रह्मर्षयश्च शतशो देव
र्षि मनवस्तथा ३ सुपर्णाश्च महात्मानो मरुतश्च महाबलाः ॥ दिवैः कर्सानिकायाश्च शतशोऽन्ये समागताः ४ उपर्युपरि सर्वेषां सोमदेवो महेश्वरः ॥ तस्या
वमितविक्रांतः स्वैर्गणैः परिवारितः ५ देवर्षिभिर्मुनिश्रेष्ठैः संवृतः सर्वभावनः ॥ कल्पांतरसहस्रेषु क्षयो येषां न विद्यते ६ यानर्चयन्ति सततं देवा देवेश्वरोपमाः
॥ आत्मज्ञानावलेपां धाये च धर्मपथि स्थिताः ७ रुद्राश्च काश्यपा देवमध्युपासन्त भारत ॥ स्कंदश्च भगवानग्निर्गंगा च सरितां वरा ८ अर्चिष्मांस्तुंबुरुश्चैव भारि
श्च वदतां वरः ॥ नेतारो देवदेवानां ते हितपमान्विताः ९ एतान् अनुविधीयन्ते सर्वदेवगणानृप ॥ धर्मनित्यास्तपो नित्याः सतां मार्गमुपाश्रिताः १० यो त्वेमेना
नुषा देवा अर्चयन्ति शुभार्थिनः ॥ तानर्चयन्ति ह्यमरास्तथाराजञ्छुभार्थिनः ११ पितृकृत्येषु देवानां सन्यासं ये त्वनुष्ठिताः ॥ स्वाध्यायव्रतः कौरव्यसदानियमचा
रिणः १२ गंधर्वाधिपतिः श्रीमांस्तत्र चित्ररथो नृप ॥ सपुत्रो वा दयामास देववाद्यानि हृष्टवत् १३ ऊर्गायुश्चित्रसेनश्च हाहाहूहस्तथैव च ॥ दुंवरस्तुंबुरु
श्चैव जगुरन्ये च षड्गणान् १४ उर्वशीविप्रचितिश्च हेमरंभा च भारत ॥ हेमदंता घृताची च सहज न्यातथैव च १५ जुजोष भगवान् देवस्तदुपस्थानमात्मवान्
॥ वृतेन तुष्टः शक्रस्य जगाम जगतो गतिः १६ गते भूतपतौ सर्वे नृपा जग्मुर्यथा गतम् ॥ महेंद्रेणार्चिता देवाः स्वानेवाने लयान्गताः १७ ततः सर्वेषु यातेषु सु
खासीनं पुरंदरम् ॥ सदस्यैः स्वैः सहासीनं नारदो भिययौ मुनिः १८ तमिंद्रः पूजयामास समुत्थाय तपोधनम् ॥ दिदेश कुशगर्भं वपीठमात्मासनोपमम् १९
नारदोऽथ महातेजामहेंद्रमिदमब्रवीत् ॥ दूतोऽहममरश्रेष्ठ विष्णो रतुल तेजसः २० किंचित्कार्यं पुरस्कृत्य प्रेषितोऽस्मि महात्मना ॥ आनर्तादार्तिहरणं तस्यैव
न घतेजसः २१ प्रीतिवाक्यानि हृद्यानि प्रयुज्य मुनये तदा ॥ ततः प्रहृष्टो भगवानब्रवीत्पाकशासनः २२ किमाह पुरुषश्रेष्ठः शीघ्रमाचक्ष्व मे मुने ॥ चि
रस्य खलु कृष्णेन संस्मृतोऽस्मि महात्मना ॥ २३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ महेंद्रेद्रानुजं द्रष्टुं गतोऽहं भ्रातरं तव ॥ कथंचिद्द्वारकांतत्र काश्यपानां यशस्कर
म् २४ तंतुरैव तकेऽद्राक्षंतदासीनमरिदमम् ॥ रुक्मिण्या सहितं वीरंस्तुवंतं वृषभध्वजम् २५ पारिजाततरोः पुष्पंतस्य दत्तं मयानघ ॥ विस्मापनार्थं दे
वेशपत्नीनामुरुतेजसः २६ तदृष्ट्वा तस्य पत्न्यस्तु विस्मयं परमं ययुः ॥ बहुकामप्रदं पुष्पं वृक्षराजसमुद्भवम् २७ गुणास्तासां मयाख्यातास्तस्य पुष्पस्य
मानद ॥ सृष्टिश्च पारिजातस्य कश्यपेन महात्मना २८

त्यादि रूपापरिचर्या ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ तस्यैवार्तिहरणं कार्यम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ चिरस्यचिरेण ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ तासां कृष्णप्रत्नीनां पुरः ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ भजासनमित्येनदूतत्वात्तिष्ठेन्नैतावद्वचनं नारद उक्तवानिति गम्यते ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥
॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ प्रवर्तामिप्रवर्ते ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ त्रिदिवस्थः स नृत्वमपीतिसंबंधः नृत्ववनिस्थ इत्यर्थः ॥ ५२ ॥ आमिषमो

अदित्याकश्यपोदत्तः पुण्यार्थं च यथामम ॥ पुष्पदाम्नावेष्टयित्वा कंठे पुण्यार्थमात्मवान् २९ त्वंचदतो यथा शच्या देवाश्चान्ये सुरेश्वर ॥ निष्क्रयश्च यथा दत्तः
कश्यपाद्यैर्महर्षिभिः ३० तच्छ्रुत्वा तस्य पत्न्यैका सत्यभामेति विश्रुता ॥ पुण्यकार्थं मनश्चक्रे दयितुं तैयवीयसः ३१ तथा चाम्यर्थितो भर्ता देवदेव्या गणेश्व
रः ॥ प्रतिजज्ञे स धर्मार्थं यवीयांस्तव मानद ३२ ततो मामुक्तवान् वीरो विष्णुर्बलवतां वरः ॥ यथा वत्सुरमुखे शब्दवतः शृणु भावतः ३३ लालनीयो यवीयांस्तु
प्रणिपत्या च्युतो ब्रवीत् ॥ आनयेयं सुरश्रेष्ठ पारिजातं वरदुमम् ३४ मनोरथोस्तु स फलो वध्वास्तेऽसुरसूदन ॥ धर्मकृत्ये विशेषेण वध्वास्ते सुरसतम ३५
अयं दर्शित कल्याणो लोको लोकगणेश्वर ॥ पश्यंस्त्वमरकलयाणं मत्प्रभावाच्च मानवाः ३६ वैशंपायन उवाच ॥ वासुदेव वचः श्रुत्वा महेन्द्रः कुलनंदन ॥ ना
रदं वदतां श्रेष्ठमिदं वाक्यमथा ब्रवीत् ३७ भजासनं द्विजश्रेष्ठ युक्तमुक्तं त्वया द्विजः ॥ संदेशं प्रति दास्यामि विष्णोरतुल्यतेजसः ३८ आसीने नारदेश कोलब्ध्वा
नुज्ञोथ नारदात् ॥ स्वमासनं ततो भेजे तस्यैव सदृशं प्रभो ३९ उपाविष्टः सुरपातिरथोवाच तपोधनम् ॥ निरीक्ष्य स्वबलं वीर्यं हर्षदं वृत्रनाशनः ४० शक्र उवाच
महर्षे कुशलं पृच्छा वक्तव्यस्ते जनार्दनः ॥ वचनान्मम धर्मज्ञ सर्वभूतसुखावहः ४१ मदनंतरं भीशस्त्वं जगतो नात्र संशयः ॥ त्वदीयः पारिजातश्चरत्वा न्यन्या
निचाच्युत ४२ त्वंतु भागवतरणं कुंदेवमर्ही गतः ॥ मानुष्यं सर्ववृत्तानां स्थितः कार्यस्य सिद्धये ४३ त्वायेतीर्णं प्रतिज्ञो हि पुनः प्राप्स्ये विशेषतः ॥ पूगयेष्या
मिव ध्वास्तेऽष्टान् कामानघोक्षज ४४ स्वर्गोयानि चरत्त्वानि न नेतव्यानि केशव ॥ स्वल्पार्थं मानुषं लोकमिति पूर्वकृता स्थितिः ४५ उक्त्व हि स्थितिं देवीं प्र
वर्तामि महाबल ॥ यद्यहं किं प्रवक्ष्यामि प्रजापतिगणाः प्रभो ४६ ब्रह्मगा सह पुत्रेण स पौत्रेण महात्मना ॥ नियमाः सर्वकृत्यानां स्थापिता जगतो ध्रुवाः ४७
प्रजापति कृतं मार्गमपास्य व्रजतो मम ॥ श्रुत्वा प्रजापतिर्धौमाञ्छापमप्युत्सृजे प्रभुः ४८ अस्माभिर्मिथ्यमानं हि मर्यादा सेतुवधनम् ॥ भेत्स्यं त्यशंकिता
दैत्या दैत्यपक्षास्तथापरे ४९ स्त्रीनिमित्तमिति नीति पारिजाते द्रुमेश्वरे ॥ स्वर्गैकसो भविष्यंति विमनस्काश्च मानद ५० उपभोगामनुप्याणां विहिता ये स्वयं भु
वा ॥ तैस्तु तुष्यतु मे भ्राता संपश्यन् कालपर्ययम् ५१ इहापिता तत्रिदिवेममयः स्यात्परिग्रहः ॥ त्रिदिवस्थो पितं कृष्णः सर्वभोक्तुर्बिहर्हाते ५२ हृष्टो ह्यामिष
भोज्यानामभिमानाज्जनार्दनः ॥ ततो धर्मं समुत्सृज्य पापमेवानुवर्तते ५३ स्त्रीविश्यतारुण्याप्यमाना कृष्णस्य हि महात्मनः ॥ जगत्पयजसायां गंजनयेदिता
मेमतिः ५४ मानुष्यं मानुषे प्राप्स्ये देतन्मधुसूदनः ॥ कुर्यान्निर्वधनयियं द्वात्राज्येष्ठेन नारद ५५

ज्यानामांसमक्षैर्हृष्टः पुष्टः अतएव दृष्टत्वाद्धर्ममतिक्रामति यथाहापरसंबः हृष्टो हृष्यति दृष्टो धर्ममतिक्रामतीति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ मानुषे लोके ॥ ५५ ॥

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इतयः अतिवृष्ट्यादयः ॥ ६८ ॥ नक्षमनयोग्यम् ॥ ६९ ॥ कार्यकर्मकार्यकतव्यम्
॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ इति श्रीहरिवंशविष्णुपर्वणिटीकायामेकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७४ ॥ अथास्मिन्सप्ततितमेप्रतिज्ञानारदेरिताम् ॥ क

स्वर्ग्यरत्नविलोपेनधर्षणास्यान्ममानघ ॥ ज्ञातितोधर्षणाचैवविशेषेणैवगर्हिता ५६ धर्ममर्थचकामंचक्रेणमधुसूदनः ॥ सेवत्वेपसतांधर्मान्स्थापितान्प
अयोनिना ५७ महीतलंपारिजातमर्पयिष्याम्यहंयादि ॥ पौलोभीमादितःकृत्वाकोनुमांबहुमंस्यते ५८ पारिजातंमहीपृष्ठेदृष्ट्वापृष्ठाचमानुषाः ॥ स्व
गर्थनोद्यमिष्यंतिदृष्ट्वास्वर्गफलंक्षितौ ५९ पारिजातगुणान्मर्त्याजुषंतियदिनारद ॥ देवतानांमनुष्याणांविशेषोभविष्याते ६० तत्रयात्क्रियतेकर्मइह
तदुज्यतेनरैः ॥ स्वर्गार्थनयतिष्यंतिपारिजातगुणान्विताः ६१ सर्वरत्नवरःस्वर्गेपारिजातस्तपोधन ॥ तुल्यंदेवसमैर्मर्त्यैःसर्वदैवजगद्भवेत् ६२ यज्ञैर्मर्त्या
नयक्ष्यंतिलब्धस्वर्गफलाभुवि ॥ नपूर्तानिप्रदास्यंतितुल्यत्वममरैर्गताः ६३ यज्ञैर्जप्याद्विकैश्चैशनित्यमाप्याययंतिनः ॥ मानुषाःस्वर्गमिच्छंतःश्रद्धधाना
स्तपोधन ६४ तत्सर्वंनकरिष्यंतिपारिजातगुणान्विताः ॥ निस्तेजसोभविष्यामतेगतास्तद्विहीनताम् ६५ इतःसुवृष्ट्यासस्यैस्तेजीवंतिपुरुषाभुवि
॥ आप्याययंतस्तेप्यस्मान्दानैर्यज्ञैस्तथैवच ६६ नबुभुक्षापिपासावाबाधतेयादिमानुषान् ॥ रोगोजरावामृत्युर्वाधर्मज्जरतिरेवच ६७ दौर्गन्धवासुघोरा
वाइतयःकर्मसंभवाः ॥ किमुद्योगंकरिष्यंतिपारिजातगुणान्विताः ६८ सर्वथानयनंतत्रपारिजातस्यनक्षमम् ॥ इतिवाच्यास्त्वयाविप्रविष्णुरक्लिष्टकर्मकृ
त् ६९ यथायथाचमेभ्रातातुष्यत्येतद्विचारयन् ॥ तथातथात्वयाकार्यकार्यमत्प्रोतिमिच्छता ७० हाराश्चमणयश्चैवचंदनान्यगुरूणिच ॥ वस्त्राणिचविचि
त्राणिघ्वास्त्वंद्वारकांनय ७१ योग्यानियानिमर्त्यानांयावदिच्छतिकेशवः ॥ नस्वर्गपरिमोषंतुकर्तुमर्हतिसांप्रतम् ७२ ददामिरत्नानियथेप्सितान्यहंबहू
निचित्राणिविभूषणानिच ॥ नपारिजातंचकथंचनदुमंमुनेप्रदास्यामिदिवौकसांप्रियम् ॥ ७३ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशविष्णुपर्वणिपारिजातहरणे
इंद्रवाक्यंनामैकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ७४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ देवराजवचःश्रुत्वानारदःकुरुनंदन ॥ प्रावोचशक्यंवाक्यज्ञोधर्मात्माधर्मवि
तमः १ अवश्यमेववक्तव्यंहितंवलनिषूदन ॥ मयातवमहाबाहोवहुमानोस्तिमेत्वाये २ उक्तोमयावासुदेवोजानताभवतोमतम् ॥ नदत्तःपारिजातोयंहर
स्यापित्वयापुरा ३ हेतवश्चमयातस्यदर्शितास्तेसमासतः ॥ नचावगतवान्देवःसत्यमेतद्व्रीमिते ४ उपेंद्रोहंमहेंद्रेणलालनीयःसदेतिमाम् ॥ उवाचपुंडरी
काक्षोदत्तमुत्तरमेवच ५ पुनःपुनर्भयावास्यहेतवोदेवदर्शिताः ॥ ततोनिबुद्धिर्व्यावृत्तावृत्रनाशनतस्यवै ६ अपिचाप्युक्तवान्देवोवाक्यांतेमधुसूदनः ॥ प्र
णस्यबलमेच्छुत्वानदास्याभीत्यवावदीह ॥ १ ॥ देवराजेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ हेतवःमहीतलंपारिजातभित्यादिनापूर्वोक्ताःनचावगतवान् ॥ नांगीकृतवान् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ ज्ञातिभेदः भ्रातृकलहः नोस्माभिः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ व्यपदेश्यं शच्यम् ॥ २४ ॥ ॥

सपारिजातं यदि न प्रदास्यति प्रयाच्यमानो भवता पुरंदरः ॥ ततः शचीव्यामृदितानुलेपने गदां विमोक्ष्यामि पुरंदरोरसि ९ उपेंद्रस्य महेंद्रोयं भ्रातुस्तोनिश्च
यः परः ॥ यदत्र मन्यसे न्याय्यं मं प्रधार्य कुरुष्व तत् १० तत्त्वं हितं च देवेश श्रूयतां वदतो मम ॥ नयनं पारिजातस्य द्वारकां मम रोचते ११ नारदे नैव मुक्तस्तु
सुव्यक्तं बलदेहभित् ॥ रोषाविष्टः सहस्राक्षो ब्रवीदेतन्नराधिप १२ अनागसि मयि ज्येष्ठे सोदरे यदिकेशवः ॥ एवं प्रवृत्तः किं शक्यं कर्तुं मद्यतपो धन १३ बहूनि
प्रतिलोमानि पुरा स कृतवान् मयि ॥ कृष्णो नारद सोढानि भ्रातेति स्म मया सदा १४ त्वां डवे चार्जुन रथं पुरा वाहयता सता ॥ मदीया वारिता मेघाः शमयंतोऽग्नि
मुद्धतम् १५ गोवर्द्धनं धारयता विप्रियं च कृतं मम ॥ तथा वृत्रवधे प्राप्ते साहाय्यार्थं वृत्तो मया १६ समोहमिति सर्वेषां भूतानामिति चोक्तवान् ॥ स्वबाहुबलमाश्रि
त्य वृत्रश्च निहतो मया १७ देवासुरेषु प्राप्तेषु संग्रामेषु च नारद ॥ युध्यत्यात्मेच्छया कृष्णो मुने सुविदितं तव १८ बहुनात्र किमुक्तेन तस्मादिष्टया प्रवर्तताम् ॥
ज्ञातिभेदो न नः कार्यः साक्षी त्वं मम नारद १९ ममोरसि गदां भोक्तुमुद्यतो यदिकेशवः ॥ अनुशब्द्याथ पौलोमी गुणः कइह दृश्यते २० उदवासगतो धीमान् पि
तानः कश्यपः प्रभुः ॥ अदित्या सह मे मात्रा तयोर्वाक्यमिदं भवेत् २१ अजितात्मा मम भ्रातारजसा तमसा वृतः ॥ कामेन च स्त्रियो वाक्यादेव मामुक्तवान् गुरुम्
२२ धिक्स्त्रियः सर्वथा विप्राधिग्राजसमर्तितथा ॥ यत्राधिक्षिप्तवान् विष्णुरेवं मां स्त्रीजितो द्विज २३ न दृष्टं कश्यपकुले व्यपदेश्यं महामुने ॥ नैव दक्षकुलं दृष्टं
मातुर्मयत्र संभवः २४ न ज्येष्ठतानराजत्वं देवानां प्रतिमानितम् ॥ कामरागाभिभूतेन कृष्णेन खलु नारद २५ पुत्रदारसहस्रैर्हि भ्रातानघ विशिष्यते ॥ सदृते
ज्ञानसंपन्न इति ब्रह्मा पुरा ब्रवीत् २६ नास्ति भ्रातृसमो बंधुराहार्य इतरो जनः ॥ इति मामब्रवीन्मातापिता चैव प्रजापतिः २७ सोदरे तु विशेषं तु पिता मे कश्य
पो ब्रवीत् ॥ दत्तामया विरुद्धं ते दानवाः पापनिश्चयाः २८ काममेतन्न वक्तव्यं स्वयमात्मस्तवान्वितम् ॥ प्राप्तस्त्ववसरो विप्रयादिहा द्योच्यते मया २९ धनु
र्ज्यायां मुनिश्रेष्ठ छिन्नायां हि पुरानघ ॥ धन्वीभिरमराणां च वरदानान् महामुने ३० उक्तुं शिरसो विष्णोः पुरोदहो घृतो मया ॥ संधिते च शिरो यन्नाच्छिन्नं रौ
द्रेण तेजसा ३१ अहं विशिष्टो देवानामित्युक्त्वा पुनरच्युतः ॥ धनुरारोप्य दर्पेण स्थितो नारदकेशवः ३२ किं मां पिता वामाता वा वक्ष्यतीति मया मुने ॥
स्नेहेन च स्थितं विष्णोः शरीरं मुनि सत्तम ३३ ऐंद्रं वैष्णवमस्यैव मुने भागमहं ददौ ॥ यवीयां समहं प्रेम्णा कृष्णं पश्यामि नारद ३४ संग्रामेषु प्रहर्तव्यं तेन पूर्वतपो
धन ॥ राजा किलाहं समरे प्रहराम्यग्रतो ध्रुवम् ३५ प्रादुर्भावे पु सर्वेषु स्वशरीरमिवानघ ॥ यतो रक्ष्यामि धर्मज्ञकेशवं भक्तिमाश्रितम् ३६

॥ २५ ॥ २६ ॥ आहार्यः संमोज्यः संपाद्योऽयं ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ धनुर्ज्यायामिति शतपथोक्त इति हासो वगमितः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ऐंद्रमेवाधिपत्यं श्रावणभाद्रपदपू
ज्यत्वं वैष्णवं कृत्वाहं ददौ दत्तवान् वैचित्र्येनात्र परोक्षता ॥ ३४ ॥ अन्यत्र समरेऽहमग्रतः प्रहरामि यतो राजा प्रभुः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ पारिभाषितः आकृष्टः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ केशवेत्येवेति संधिरार्षः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सहस्रोद्वयम् ॥ ४३ ॥ रथांगेन चक्रेण नंदकेन स्वज्ञेन ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥
 ॥ ४८ ॥ पलाशपत्रार्धमिति त्वया अजितः पारिजातस्य पलाशपत्रमात्रं पत्रार्धवानप्रदास्यति वृक्षस्य कावार्तेत्यर्थः ॥ ४९ ॥ जिह्मतां कुटिलताम् ॥ ५० ॥ इति हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां सप्त
 तितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ अथैकसप्ततितमे अध्याये शक्रविनिश्चयं ॥ सनिर्बंधं हरेर्वक्तुं नारदो द्वारकागतः ॥ १ ॥ महेंद्रेति ॥ १ ॥ २ ॥ अनियुक्तपुरोभागः अनाज्ञप्तः स नूपुरोवर्ती न भवेत्तत

इदं भक्त्या मदीयं च भवनं विष्णुना कृतम् ॥ उपर्युपरि लोकानां अधिकं भुवनं मुने ३७ अवमानः स च मया पृष्ठतः कियते मुने ॥ लालनीयो मया बाल इत्येवं ब्राह्म
 मौरवात् ३८ बालो यं मम पुत्रेति यवीयानिति नारद ॥ पित्रामात्रा च गोविंदो मानी च परिभाषितः ३९ इष्टस्तत्र जनानां च केशवः सुविशेषतः ॥ वयं द्वेष्ट्या
 न संदेहस्तत्र स्नेहोतिरिच्यते ४० सर्वज्ञो बलवान्छुरः पात्रं मानयिता तथा ॥ केशवेत्येव च ध्यानं यतः द्वितथतांगतम् ४१ गच्छ नारद वक्तव्यः केशवो वचना
 न्मम ॥ आहूतो न निवर्तेयं समरं प्रति शत्रुभिः ४२ यदीच्छसि तदा गच्छ सह्यं ते यस्वभिच्छसि ॥ प्रहरस्व च पूर्वत्वं भार्याजितयथेच्छसि ४३ रथांगेनाथ
 शार्ङ्गेण गदयानंदकेन च ॥ प्रहरारुह्य गरुडं दृढो भूत्वा जनार्दन ४४ प्रहृते प्रहरिष्यामि यथा शक्त्या च केशव ॥ अहोधिग्यादिमांस्नेहो विक्रवं न करिष्यति ४५
 यावन्न संग्राममतोजितो हं चक्रपाणिना ॥ पारिजातं न दास्यामि तावद्गोमुनि स तम ४६ मां समाह्वयते ज्येष्ठं यवीयान् त्स तपोधन ॥ अहंतं मर्षयिष्यामि किमर्थं
 स्त्रीजितं हरिम् ४७ अद्यैव गच्छ भगवन् द्वारकां कृष्णपालितां ॥ विवादे संस्थितः सोऽज्ञ इति वाच्यस्त्वया च्युतः ४८ पलाशपत्रार्धमपि त्वया जितो न पा
 रिजातस्य तव प्रदास्यति ॥ इति प्रवाच्यो मथुसूदनस्त्वया वचो मदीयं स्मरता तपोधन ४९ पुनः प्रवाच्यो भगवंस्त्वया च्युतो मम प्रियार्थं खलु निर्विशंकितम्
 न मायया हर्तुमिहार्हसि दुर्मसु युद्धमेवास्तु धिगस्तु जिह्मताम् ५० ॥ ॥ इति श्री महाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे इंद्रवाक्यं नाम सप्ततित
 मोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ महेंद्रवचनं श्रुत्वा नारदो वदतां वरः ॥ विविक्ते देवराजानामिदं वचनमब्रवीत् १ कामं प्रियाणिरा
 जानो वक्तव्यानां त्रसंशयः ॥ प्राप्तकालं तु वक्तव्यं हितमप्रियमप्युत २ अनियुक्तपुरोभागेन स्यादिति वदंति हि ॥ सुलोकगतिं तत्त्वज्ञो नयविज्ञानको वि
 दः ३ कार्याकार्ये समुत्पन्ने परिपृच्छति मां भवान् ॥ यतस्ततः प्रवक्ष्यामि गृह्यतां यदि रोचते ४ अनुक्तेनापि सुहृदा वक्तव्यं जानता हितम् ॥ न्याय्यं च प्राप्त
 कालं च पराभवमनिच्छता ५ वक्तव्यं सर्वथा सद्गिरिप्रियं चापि यद्वितम् ॥ आनृण्यमेतत्स्नेहस्य सद्गिरेवावृत्तं पुनः ६ अनृते धर्मभग्नं च न शुश्रूषति चाप्रिये ॥
 न प्रियं न हितं वाच्यं सद्गिरेवेति निर्दिता ७ सर्वथा देववक्तव्यं श्रूयतां शृण्वतां वर ॥ श्रुत्वा च कुरु सर्वज्ञ मम श्रेयस्करं वचः ८

निश्चितम् ॥ ३ ॥ तथापि यतः भवानपि कार्याकार्ये मां पृच्छति ततो हं अननुपृष्टोऽपि शुभ्यं हितं वदामीत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ अप्रियं अतिक्रम्य हि तं परिणाममुत्तमम् ॥ ६ ॥ अनृत इति त्वय्यनृत
 स्त्वय्यभावात् प्रातिवदापीत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विपाकफलम् ॥ १२ ॥ विश्वकार्यप्रधानंकारणंअध्यास्तेअधितिष्ठतिरयमिवयंता प्रकृत्यामाययातत्क्षेत्रंकारणस्थूलसूक्ष्मदेहाख्यंप्रकाशयतीतिक्षेत्रज्ञ
त्वम् ॥ १३ ॥ अव्यक्तस्यअव्याकृतस्यव्यक्तोभागःकार्यहिरण्यगर्भादिः यःसर्वमवोद्भवः सर्वसंसारबीजं तस्यात्माअंतर्यामीचेतयिता नकेवलंतस्यैवअपितुसर्वस्यधीमतःचेतनाव
तःजंतुमात्रस्येत्यर्थः ॥ १४ ॥ रुद्रादप्ययमनन्यइत्याह प्रकृत्याइति प्रकृत्याः चिच्छक्तेःप्रथमोमुरुगोश व्यक्तःदृश्यमात्राकारःविश्वस्त्रीसंज्ञःकृत्स्नमोग्यवस्तुसंज्ञइत्यर्थः अतएवलोकश्च
तनस्तस्यभावनःसंतर्पयिता ॥ १५ ॥ तस्याःप्रकृतेःप्रथमोगुणउमावत् गुणीउमयारुक्मिण्यावाउपहितोगुणीमहेश्वररुद्रोविष्णुर्गा ॥ १६ ॥ तदेवाहनेतिअर्द्धेन गुणिनोमायाविनोरुद्र
स्यविष्णोर्वाविशेषोमेवकोगुणोनास्ति अतोविष्णुनाद्रावितंत्वांरुद्रोपिनरक्षिष्यतीतिभावःगुणिमइविसार्द्धंश्लोकद्वयंवाक्यंकिंचतस्यगुणिनोपियःशास्ता अव्ययोऽपरिणामी प्रथमोऽध्य

अन्योन्यभेदोभ्रातृणांसुहृदांवाबलांतक ॥ भवत्यानंदरुद्रदेवद्विषतानात्रसंशयः ९ हितानुबंधसहितंकार्यंज्ञेयंसुरेश्वर ॥ विपरीतंचउद्बुद्धानित्यंबुद्धिमतां
वर १० यत्स्यात्तापकरंपश्चादारब्धंकार्यमीदृशम् ॥ आरभेन्नैवतद्विद्वानेषबुद्धिमतांनयः ११ विपाकमस्यकार्यस्यनानुपश्यामिशोभनम् ॥ यदत्रकार
णंदेवनिबोधविबुधाधिप १२ यएकोविश्वमध्यास्तेप्रधानंजगतोहरिः ॥ प्रकृत्यायंपरंसर्वेक्षेत्रज्ञंशेवेदुर्बुधाः १३ तस्याव्यक्तस्ययोव्यक्तोभागःसर्वमवोद्भवः
तस्यात्मापरमोदेवोविष्णुःसर्वस्यधीमतः १४ प्रकृत्याःप्रथमोभागउमादेवीयशस्विनी ॥ व्यक्तःसर्वमयोविश्वस्त्रीसंज्ञोलोकभावनः १५ रुक्मिण्याद्याःस्त्रि
यस्तस्याव्यक्तत्वेप्रथमोगुणः ॥ अव्ययाप्रकृतिर्देवीगुणीदेवोमहेश्वरः १६ नविशेषोऽयंरुद्रस्यविष्णोश्चामरसतम ॥ गुणिनश्चाव्ययःशास्तासदाचप्रथ
मोगुणः १७ नारायणोमहातेजाःसर्वलोकभावनः ॥ भोक्तामहेश्वरोदेवःकर्ताविष्णुरधोक्षजः १८ ब्रह्मादेवगणाश्चान्येपश्चात्सृष्टामहात्मना ॥ महादेवेनदे
वेशप्रजापतिमणास्तथा १९ एवंपुराणपुरुषोविष्णुर्देवेषुपठ्यते ॥ अचिंत्यश्चाप्रमेयश्चगुणेभ्यश्चपरस्तथा २० अदित्यातपसाविष्णुर्महात्मारोहितःपु
रा ॥ वरेणच्छंदितातेनपरितुष्टेनचादितिः २१ तयोक्तस्त्वत्समंपुत्रमिच्छामीतिसुरोत्तम ॥ प्राणिपत्यचविज्ञायनारायणमधोक्षजम् २२ तेनोक्तंभुवनेना
स्तिमत्समःपुरुषोऽपरः ॥ अंशेनतुभविष्यामिपुत्रःखल्वहमेवते २३ सजातःसर्वरुद्रदेवोभ्रातातवसुरेश्वर ॥ नारायणोमहातेजायमुपेद्रंप्रचक्षते २४ इ
च्छन्नंवरिर्देवकाश्यपत्वमुपागतः ॥ तैस्तैर्भीर्विकुरुतेभूतभव्यभवाप्ययः २५ प्रादुर्भावंगतोदेवोजगतोहितकाम्यया ॥ माथुरंजगतोनाथःकर्ताहर्ताच
केशवः २६ यथापल्लपिंडःस्याद्व्यासःस्नेहेनमानद ॥ तथाजगदिदंव्यासंविष्णुनाप्रभविष्णुना २७

स्तात्पूर्वत्वादधिष्ठानस्ययतः अगुणो यः स एव नारायणः एतेन तुर्यमूर्तिर्नारायण इति दर्शितम् सा च ब्रह्मविष्णुरुद्रंभ्य एकेकगुणोपाधिभ्योऽभ्यासर्वगुणोपाधिमयी तैर्नैवयोभोक्ता रुद्रः
कर्ता विष्णुः ब्रह्मा च बुद्ध्याभिमानि देवाश्च इंद्रियाभिमानिनस्ते सर्वे सृष्टा इति योजना ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ छंदिता अनुगृहीता ॥ २१ ॥ तयेति पंचानां तात्पर्यं त्वद्भ्रातृत्वा
प्रतवायंसाधारणोऽपि तु अकर्मजनितो देवभावोऽस्यारित त्वं तु कर्मदेवत्वात्ततो निकृष्टोऽसीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ भूतस्य मव्यस्य च भवाप्यय उत्पत्तिप्रलयस्थानं सर्वजगदुपादानभूत
इत्यर्थः ॥ २५ ॥ य एवं भूतः स एव साक्षात्कृष्ण इत्याह प्रादुर्भावमिति ॥ २६ ॥ पल्लपिंडः मांसपिंडः ॥ २७ ॥

प्रा० ६०

१००॥

सर्वात्माव्यष्टिसमष्टिदेहेन्द्रियाद्याकारस्तैर्भावैस्तत्तद्धर्मैर्विकृतिविकारंप्राप्नोति सर्वज्ञो हं दुःखमहमित्याद्यभिमानवान्भवतीत्यर्थः वस्तुतस्त्वतिगुणैर्गुणातीतः ॥ २८ ॥ २९ ॥
अनंतः शेषः धारणार्थं भुवइति शेषः ॥ ३० ॥ श्वेतः इति अत्र कलिः शयानो भवति संजिहानस्तु द्वापरः ॥ उत्तिष्ठं स्वेता भवति कृतं संपद्यते चरन्निति श्रुतेः ॥ योऽविद्यानिद्रायां शेतेति
मृदः स पुमान्कलिः तदनुग्रहार्थं अस्मिन् ईश्वरः कृष्णकृष्णावताररूपी भवति यः किंचित् श्रेयोदर्शी अर्द्धप्रबुद्धः स द्वापरः तं प्रतिपीतवर्णः हिरण्यवन्मनोहरो भवति स किंचिद्भक्त्युन्मुखो भवतीत्य
र्थः यस्तु श्रेयोर्थं यतते स त्रेता ॥ तदनुग्रहार्थं रक्तो नुरक्तो मातृवद्भवति यस्तु युधिष्ठिरादिव दत्तं तं भक्तस्स कृतं तं प्रतिशुक्लः स्वीयं शुद्धमेवरूपं प्रकाशयतीति यथा श्रुतं व्याख्यानं तु सर्वेषु गुणेषु सर्वेषां रू

ब्रह्मण्यदेवः सर्वात्मा तैस्तैर्भावैर्विकृति ॥ जगत्पतिगुणो देवो वैकुण्ठः सर्वभावनः २८ अतः समस्तदेवानां पूज्य एव च केशवः ॥ पद्मनाभश्च भगवान्प्रजास
र्गकरो विभुः २९ अनंतो धारणार्थं च विभर्ति च महद्यशः ॥ यज्ञइत्यपि सद्भिश्च कथ्यते वेदेवादिभिः ३० श्वेतः कृतयुगे देवो रक्तस्वेतायुगे तथा ॥ द्वापरे च त
थापीतः कृष्णः कलियुगे विभुः ३१ अवधीत्स हिरण्याक्षं दिव्यरूपधरो हरिः ॥ दधाराप्सु निमज्जंती मेषदेवो वसुंधराम् ३२ वाराहं वपुराश्रित्य जगतो हितका
म्यया ॥ जघ्रे हिरण्यकशिपुं नारसिंहवपुर्हरिः ३३ जिगाय जगतीं चैव विष्णुर्वा मनरूपधृक् ॥ बबन्ध च बलिं देवः श्रीमान्पन्नगबन्धनैः ३४ देवदानवसंभूता
माक्रामय दपि श्रियम् ॥ त्वय्यनंतः पुरा विष्णु रुदारो भित्तविक्रमः ३५ सावशेषं तपो यस्य तं निहंति जनार्दनः ॥ अलीकेष्वपि वर्ततं व्रतमेतन्महात्मनः ३६
जघ्रे च दानवान्मुख्यान् देवानां ये च शत्रवः ॥ तव प्रियार्थं गोविंदो धर्मनित्यः सतांगतिः ३७ रामत्वमपि चावाप्य जघ्रे राक्षसात्मवान् ॥ भूत्वा कामगुणांश्चैव जघा
न द्विरदं हरिः ३८ हिताय जगतो द्यापि लोके वसति मानुषे ॥ उपेन्द्रो जगतां नाथः सर्वभूतोत्तमोत्तमः ३९ जटीकृष्णाग्निर्नादं डीदृष्टपूर्वो मया हरिः ॥ दैतेये
षु चरन् देवस्तृणेष्वग्निरिवोद्धतः ४० अद्राक्षमपि गोविंदं दानवैर्कर्णवज्रजगत् ॥ कुर्वाणं दानवैर्हीनं जगतो हितकाम्यया ४१ अवश्यं पारिजातं तेनायिष्यति
जनार्दनः ॥ द्वारकामयूरश्रेष्ठं नानृतं च ब्रवीम्यहम् ४२ भ्रातृस्नेहाभिभूतस्त्वं न कृष्णे प्रहरिष्यसि ॥ नाति कृष्णस्त्वपि ज्येष्ठे प्रहरिष्यति वासव ४३ नैव चेच्छो
ष्यति प्रोक्तं मया देवकथं वन ॥ पृच्छस्त्वं न यधर्मज्ञान्ये हितास्तव मंत्रिणः ४४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ नारदे नैव मुक्तस्तु महेंद्रो जनमेजय ॥ इदमु
त्तरमीशोऽथ प्रत्युवाच जगद्गुरुम् ४५ एवंविधप्रभावं त्वं कृष्णं वदसि याद्विज ॥ एवमेतत्सु बहुशः श्रुतं खलु मयामुने ४६ यतश्चैवंविधः कृष्णस्ततो हंतस्य वैतरुम् ॥
न प्रदास्यामि दातव्यं सतां धर्ममनुस्मरन् ४७ महाप्रभावो नाल्पार्थे रूष्यो दिति विचिंतयन् ॥ व्यवस्थितो हं भद्रं ते मुने सर्वगुणादिति ४८ महाप्रभावाः सत
तं भवंति हि स हि णवः ॥ श्रोतारश्चैव सततं वृद्धानां ज्ञानचक्षुषां ४९ महात्मा कारणेनाल्पे कृष्णो धर्मभृतां वरः ॥ भ्रात्रा ज्येष्ठेन सर्वज्ञो विरोधं गंतुमर्हति ५०

पाणां सत्त्वात् पूज्यत इति दिङ् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ देवानां दानवानां च यत्नं समूतां साधारणी मर्षि श्रयं त्वयित्वं त्रिभिस्तं आक्रामयत् आक्रांतवान् ॥ ३५ ॥ अलीकेषु मायासु
वर्तमानमपि हंत्येवेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ भूत्वा आविर्मयतेष्ववतारेषु कामगुणान्येष्टं शौर्यादिगुणयुक्तान् सुरान् हरिर्द्विरदंति हो गजानि वज्रघानद्विरदंति ह्येकत्वमार्थं लुप्तोपमाच
॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ वृद्धानां वृद्धवाक्यानाम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ पुरातनेवायनावतारेकिंनारब्धं नांगीकृतमनित्तरास्वमेव ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ इति श्रीहरेर्वंशेविष्णुपर्वणिटीकायामेकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ द्विसप्तति
तमेध्यायेज्ञात्वेन्द्रस्यविचोदितम् ॥ कश्यपोरुद्रमस्तौषीत्सोमइत्यभिधीयते ॥ १ ॥ अथैत्येति ॥ १ ॥ २ ॥ योजयंतं भाविनीसत्यभामाम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

यथैवममातुःसवरंप्रादादधोक्षजः ॥ तथैवतस्याःपुत्राणांज्येष्ठानांसोढुमर्हति ५१ यथैवोपेंद्रतांयातःस्वयमिच्छन्नजनार्दनः ॥ तथैवभ्रातुरिन्द्रस्यसन्मा
नं कर्तुमर्हति ५२ ज्यैष्ठ्यमेतेनदेवेननारब्धं किंपुरातने ॥ अथेदानीमपीच्छेत्सज्येष्ठोस्तुमधुसूदनः ५३ सुनिश्चितं वञ्चरिपुमीक्ष्यनारदोविसर्जितस्त्रिदशवरे
गधर्मभृत् ॥ ययौपुरीयदुष्टपभाभिरक्षितांकुशस्थलीघृतिमतिमांस्तपोधनः ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरेर्वंशेविष्णुपर्वणिपारिजातहरणे
नारदस्यस्वर्गात्पुनरागमनं नामैकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथैत्यद्वारकांरम्यांनारदोमुनिसत्तमः ॥
ददर्शपुरुषश्रेष्ठंनारायणमरिंदमम् १ स्ववेश्मनिसुखासीनंमहितं सत्यभामया ॥ विराजमानं वपुषासर्वतेजोतिगामिना २ तमेवार्थंमहात्मानं चिंतयंतं दृढ
व्रतम् ॥ केवलं योजयंतं च वाक्यमात्रेण भाविनीम् ३ दृष्ट्वैनारदं देवः प्रत्युत्थाय अधोक्षजः ॥ पूजयामास च तथा विधिदृष्टेन कर्मणा ४ सुखोपविष्टं विश्रान्तं प्रह
स्यमधुसूदनः ॥ वृत्तांतं परिप्रच्छ पारिजाततरुं प्रति ५ अथाचष्टमुनिः सर्वं विस्तरेण तपोधनः ॥ इन्द्रानुजायेंद्रवाक्यं निखिलं जनमेजय ६ श्रुत्वा कृष्णस्तुत
त्सर्वं नारदं वाक्यमब्रवीत् ॥ अमरावतीं पुरीयास्येश्वो हं धर्मभृतां वर ७ इत्युक्त्वानारदेनैव सहितः सागरं ययौ ॥ संदिदेश ततस्तत्र विविक्तो नारदं हरिः ८
महेंद्रभवनं गत्वा अद्य ब्रूहि तपोधन ॥ अभिवाद्य महात्मानं मद्वाक्यममरोत्तमम् ९ न युद्धे प्रमुखे शकः स्थातुमर्हसि मे प्रभो ॥ पारिजातस्य नयने निश्चितं त्वम
वोहि माम् १० एवमुक्तस्तु कृष्णेन नारदस्त्रिदिवंगतः ॥ आचक्षेथ कृष्णोक्तं देवेंद्रस्यामितौजसः ११ ततो बृहस्पतेः शक्रः शशं सबलनाशनः ॥ श्रुत्वा बृहस्प
तिर्देवमुवाच कुरु नंदन १२ अहोधिगृह्य सदनं मयियातेशतक्रतो ॥ दुर्नीतिमिदमारब्धमत्र भेदो हि दारुणः १३ अनारुयात्वा कथं नाम भवता भुवनेश्वर ॥ ममै
तत्कृत्यमारब्धं देवकेनापि हेतुना १४ अथवा भवितव्येन कर्मजेन प्रयुज्यते ॥ जगद्ब्रह्म विविधं न शक्यमनिवर्तितुम् १५ सहसैव तु कार्याणामारंभो न प्रशस्य
ते ॥ तदेतत्सहस्रारब्धं कार्यं दास्यति लाघवम् १६ बृहस्पतिं महात्मानं महेंद्रस्त्वब्रवीद्वचः ॥ एवं गतेऽयत्कार्यं तद्भवान्वक्तुमर्हति १७ तमुवाचाथ धर्मा
त्मागतानागततत्त्ववित् ॥ अधोमुखं श्रितयित्वा बृहस्पतिरुदारधीः १८ यतस्वसहपुत्रेण योधयस्व जनार्दनं ॥ तथा शक्रकारिण्यामियथान्यायं भविष्य
ति १९ बृहस्पतिस्त्वेवमुक्त्वा क्षीरोदंसागरंगतः ॥ आचष्टमुनये सर्वं कश्यपाय महात्मने २०

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अहो एतदारब्धं कृत्यं धिगितिकृत्यं निदया कृत्यं वंतमेव विक्रोतीति द्वयोः संबंधः ॥ १३ ॥ अनारुयात्वा अपृष्ट्वा आपो लब्धभावः मम मां प्रति ॥ १४ ॥
॥ १५ ॥ लाघवं पराजयम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ सदृशीं आत्मवच्छुद्धादेव शर्मणो गौतमो प्रस्य भार्या अहर्त्या इच्छतः अन्यायेन कामयानस्य शतक्रतो रुपरि एव दोषः पराभवरूपः मुनेः अपध्यानजः मानुषं नावमगणयतस्त
वमानुषादयं महद्भविष्यतीति मुनेरपध्यानं तज्जः ॥ २२ ॥ यद्यप्यारब्धः तथापि प्राप्त एवेत्यध्याहृत्य योज्यम् ॥ २३ ॥ अम्यविरोधस्य मध्येगमिष्यामि मध्यस्यो मूलवारायेष्यामी
त्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ वेदोक्तैः स्वकृतैः स्वकृतिभिः ॥ २८ ॥ तान्नाह उरुक्रममित्यादिना द्वात्रिंशद्भिः श्लोकैः उरुक्रममिति विष्णोर्विज्ञेयम् उरुर्महान्
त्रैलोक्याक्रमणसमर्थः क्रमः पादविशेषो यस्य स इतियोगात् न चैतद्वा मनस्येव रुद्रे विष्णवे दमंतरेण संगच्छते अमेदश्च तयोर्विबप्रतिविबभावेन वा शास्त्रदृष्ट्या चेत्यन्यदेतत् एकस्यैव विश्वेश्व
रस्य सर्वाणि नामानीत्येव तत्त्वं विश्वं कर्मकृतिसाध्यं यम्येति कुलालवन्निमित्तत्वं मुक्तं जगत्स्त्रष्टारमिति कालादि साधारणकारणरूपत्वं धर्मदृश्यं पुण्यप्राप्यं वरेशं अनुग्राहकं कर्मकर्तृणां समि
त्युपसर्गस्य नमस्ये इत्यनेन संबन्धः संनमस्ये इत्यर्थः वेदे व्यवहिताश्चेति धातूपसर्गयोर्व्यवहितत्वस्मरणात् सर्वसर्वात्मकम् धृतिमद्धाम धृतिः सात्विकी धृत्या यया धारयते मनः प्राणेंद्रियाणि

तद्धुत्वा कश्यपः कुद्धो बृहस्पतिमभाषत ॥ अवश्यं भाव्यमेतद्गोः सर्वथानात्र संशयः २१ इच्छतः सदृशीं भार्यां महर्षेर्देवशर्मणः ॥ अपध्यानकृतो दोषः पतत्ये
ष शतक्रतोः २२ तस्य दोषस्य शांत्यर्थं मारब्धश्च मुने मया ॥ उदवासः सदोषश्च प्राप्त एव सुदारुणः २३ तद्भविष्यामि मध्येस्य महादित्या तपोधन ॥ उभौ तौ
वारायेष्यामि देवं संवदते यादे २४ बृहस्पतिस्तु वर्मात्मा मारीचमिदमब्रवीत् ॥ प्राप्तकालं तया तत्र भवितव्यं तपोधन २५ तथेति कश्यपश्चोक्त्वा संप्रस्थाप्य
बृहस्पतिम् ॥ जगामार्चयितुं देवं रुद्रं भूतगणेश्वरम् २६ तत्र सौम्यं महात्मानमानचर्यं वृषभध्वजम् ॥ वरार्थं कश्यपो धीमानदित्या सहितः प्रभुः २७ तुष्टा
वचतमीशानं मारीचः कश्यपस्तदा ॥ वेदोक्तैः स्वकृतैश्चैव स्तवैः स्तुत्यं जगद्गुरुम् २८ कश्यप उवाच ॥ उरुक्रमं विश्वकर्माणमीशं जगत्स्त्रष्टारं धर्मदृश्यं वरेशम्
स सर्वत्वां धृतिमद्धाम दिव्यं विश्वेश्वरं भगवंतं नमस्ये २९ यो देवानामधिप पापहर्ता तं तं विश्वं येन जगन्मयत्वात् ॥ आपोगर्भस्य शुभाधारि त्र्यो विश्वेश्वरं तं शरणं
प्रपद्ये ३० शालावृकान्यो यतिरूपो निजघ्रे दत्तानिन्द्रेण प्रणुदोहितानाम् ॥ विरूपाक्षं सुदर्शनं पुण्ययोनिं विश्वेश्वरं शरणया मिमूर्धा ३१ भुंक्ते य एको विभु
जगतो विश्वमग्र्यं प्राप्तां धामसुकृतित्वान्न घृष्यः ॥ पुण्यात्समां महसा शाश्वतेन सोमपानां मरीचिपानां वरिष्ठः ३२

याः योगेनाव्यभिचारिण्या धृतिः सा पार्थ सात्विकीत्येवं लज्जणा तद्वातां धामस्वप्रकाशचैतन्यरूपमधिष्ठानं योगिनां निलयमित्यर्थः ॥ २९ ॥ आपः पुरुषवचसो भवन्तीति श्रुतेरपां कार्यश
रीरं आपः उपाधिः ससर्वा यस्य गर्भप्रतिबिंबचैतन्यरूपं धारयिष्यः दधति आपो गर्भ इति पाठे पिवारयिष्यः आपो पिय य गर्भः संकल्पो त्यस्तरंग इत्यर्थः ॥ ३० ॥ शालेति अरुन्मुत्तान्यती
न शालावृकैः प्रयच्छमिति श्रुतेः वेदांतविचारहीनमजितेंद्रियं यतिभिर्द्रः शालावृकैर्मन्त्रयति तानिन्द्रियशालावृकान्यः यतिरूपो जितेंद्रियः सन्निजघ्रे दत्तवान् हितानां शमदमादिरूपा
णामिप्राणां प्रणुदः प्रणोदनपरान् अभिमात्रकान् यामि शरणं मूर्धा च प्रपद्ये नमस्करोमि ॥ ३१ ॥ य एको जगतो विभुः स्वामी अग्र्यं जंघेष्ठं विश्वं मुद्धान् जनान् भुंक्ते मुनक्तिपालयति अग्र्यं सू
नो कर्मठानां मरीचिपानां चंद्ररीशमपानमात्रेण वर्तयतां महा मुनीनां वरिष्ठः स्वर्गब्रह्मलोकादिस्थानप्रद इत्यर्थः ॥ ३२ ॥

अथर्वाणंअथर्ववेदप्रतिपाद्यं सुशिरसंशिरःपचकोशेति भूतयोनिजगत्कारणं बाधंबाधकं ॥ ३३ ॥ यत्राधिष्ठानेजगज्जालंजगदिन्द्रजालंविततांविश्वंकरुणं गतानांशरणंमासानांप्रीति
देवंसुखप्रकाशकं यत्तयः ऊर्ध्वगंअंतरिक्षचरंरथंवाहनंभास्थाययातिसंचरति सुमनाःसुखकरः ॥ ३४ ॥ रोचनचिन्मयं चारुशाखंरमणीयाःशाखावेदमयायस्मात्जातास्तं शतव
र्त्मानंशतपयविहितकर्मफलप्रदम् ॥ ३५ ॥ शुचिंअसंगं योगंयोगमाप्यं शंसनंवेदप्रशस्यं शर्वगृणोतिहिनस्तीतिसंहतारं शंभुंसुखहेतुं शंकरंसुखकरं धुरंधरंजगतामितिशेषः चंद्रचिह्नं
चंद्रमौलिं हृषीकाणांहिंसाणांकालादीनांअयनंआश्रयम् ॥ ३६ ॥ आशुःशीघ्रफलप्रदं शिशानंरागादिदोषाणांतनूकरणं वृषभंशमादिगुणानांवर्षकं रोरुवाणंप्रातःसवनादि
क्रमेणगर्जतं कृतंअनुष्ठितं धर्मयज्ञादिरूपं शिष्यतइतिशेषो पूर्वधर्मजं पुण्यंआशुफलभोगेनशीघ्रनाशशीलःशेषोयस्यतम् अतएवचाल्पफलत्वाद्वितयंनिष्फलप्रायम् एवंसति नानुष्ठे
योधर्मइत्यतआह वसुंधरंसमृजीकंमृजीकासत्त्वशुद्धिस्तदुद्देशेनतयासहक्रियमाणंमृजीकंअतएववसुंधरंकर्मजंपुण्यंवसुतस्यधारकम् अफलोदयंशुद्धयर्थंकृतोधर्मोमनश्चतीत्यर्थः समं

अथर्वाणंसुशिरसंभूतयोनिंकृतिनंवीरंदानवानांचबाधं ॥ यज्ञेदुतियज्ञियंसंस्कृतं वैविश्वेश्वरंशरणंयामिदेवम् ३३ जगज्जालंविततंयत्रविश्वंविश्वात्मानं
प्रीतिदेवंगतानाम् ॥ यऊर्ध्वगंरथमास्थाययातिविश्वेश्वरःसुमनामेस्तुनित्यम् ३४ अंतश्चरंरोचनंचारुशाखंमहाबलंधर्मनेतारमीडयम् ॥ सहस्रनेत्रंश
तवर्त्मानमुग्रंमहादेवंविश्वसृजनमस्ये ३५ शुचियोगंशंसनंशांतपापंशर्वशंभुंशंकरंभूतनाथं ॥ धुरंधरंगोपतिंचंद्रचिह्नंहृषीकाणामयनंयामिमूर्धा ३६ आ
शुःशिशानंवृषभंरोरुवाणंकृतंधर्मावेतथंचाशुशेषं ॥ वसुंधरंसमृजीकंसमंत्वाधृतव्रतंशूलधरंप्रपद्ये ३७ अनंतवीर्यधृतकर्माणमाद्यंयज्ञाशेषंयजतांचाभिया
ज्यं ॥ हविर्भुजंभुवनानांसदैवंज्येष्ठंद्विजंधर्मभृतांप्रपद्ये ३८ परंगुणेभ्यःपृश्निगर्भस्वरूपंयशःशृंगंव्यूहनंकांतरूपं ॥ शुद्धात्मानंपुरुषंसत्यधामंसंमोहनं
दुष्कृतिनांनमस्ये ३९ युक्तोकारंस्वशिरसंचारुकर्मदृढव्रतंदृढधन्वानमाजं ॥ शूरंवेत्तारंधनुषोस्त्रातिरेकंपतिंपशूनांशमनंनमस्ये ४० एकोरातिश्चैवभूतं
भविष्यंसर्वातिथिर्योहिजुषत्यरिघ्नः ॥ अरितुदोनुत्तमःसंविभागीविभाजकोमांभगवान्पातुदेवः ४१ यएकोयातिजगतांविश्वमीशोयएकोदान्मरुतांप्राण
मग्र्यम् ॥ येनानृशंस्याच्छाश्वतंसामजुष्टंसमांजुष्यात्सुकृतिश्रेयसेद्य ४२

बुद्धयवधिभूतंसर्वस्वरूपमित्यर्थः ॥ ३७ ॥ धृतकर्मफलप्रतिभुवंयज्ञाशेषंदेवतांतरवत्तयज्ञांगभावहीनं ज्ञातंसंतस्वतःपुरुषार्थभूतमित्यर्थः एवंसत्यपियजतांअभियाज्यंइज्यारंमवि
षयं यतोहविर्भुजं भुवनानांजगतीस्थानांगतांवाज्येष्ठं द्विजंब्राह्मणरूपंधर्मभृतांमध्ये ॥ ३८ ॥ गुणेभ्यइंद्रियादिभ्यःपरंतुरीयं पृश्निगर्भःत्रिष्णुस्तस्वरूपं शयःअश्रुतेइतिव्यापकं
शृंगंप्रपंचंवाप्यापिशृंगवत्ततोरिक्तंव्यूहनंमरणीयतया जगत्क्षोभकं सत्यधामंअबाधितचैतन्यस्वरूपं संमोहनंमायाविनम् ॥ ३९ ॥ युक्तानांयोगिनाओंकारंसर्वप्रपंचरूपं स्वशिरसंओंका
रस्यापिशिरोर्द्धमात्रातद्रूपंचारुकर्महिंसाशून्यधर्मस्वरूपं आजंक्षेपणक्रियारूपं शूरं धनुषोवेत्तारंअस्त्रातिरेकंसर्वास्त्रेभ्योधिकंपशूनांजीवानांशमनंसंहतरिम्॥४०॥ एकोद्वितीयःरातिभिर्ब्र
सर्वातिथिरग्निःजुषतिहविर्भुक्ते अरिघ्नःकामादिदोषघ्नःअरितुदःरक्षोघ्नः संविभागीविभागभाग्बिभाजकश्च ॥ ४१ ॥ जगतांईशएकोपिविश्वंजलचंद्रवत्तयातिप्रविशति मरुतांप्राणमदा
त्प्राणस्यप्राणमित्यर्थः आनृशंस्यादयालुत्वात् साममैत्रीजुष्टंसेवितं जुष्यान्नयतु ॥ ४२ ॥

ब्रह्माचतुर्मुखः भुवनोत्तमोत्तमं सत्यलोकं असृजत् यतः ब्राह्मणः ब्रह्मवित् अतएव षड्गुणस्य षड्भिर्गुणैः ऐश्वर्यज्ञानयशः श्रीवैराग्यधर्मैस्तृप्तः पूर्णः पूर्णत्वादेव व्याहृतिस्थं रसं प्रणवं तदर्थं भूतं कृत्स्नं प्रपंचं सृष्ट्वा इह प्रपंचे आयात्प्रविष्टः अरिहाकामादिदोषघ्नः अंगैः सर्वज्ञता तृप्तिरनादिबोधः स्वतंत्रतानित्यमलसशक्ति अनंतशक्तिश्च विभोर्विभुज्ञाः पडादुरंगानिमहेश्वरस्येति पुराणोक्तेर्वहुरूपः ॥ ४३ ॥ व्यंजनः अतीन्द्रियाणामपीन्द्रियादीनामर्थानां ज्ञापकः अजनो अजन्मा समग्रः दृग्दृश्यात्मा स्पृशिः विषयस्पृक् शंभुः तत्स्पर्शजसुखभोक्ता प्राणदः जीवनकृत् ध्रुवोरसः परमानंदः पवमानस्य वायोर्भर्ता प्राणपतिः सपत्नीशः पत्नीशाभ्यां सहितः यज्ञादिकृत् शंकरस्तत्फलकरः सारस्य बोधस्य च धाता जनयिता ॥ ४४ ॥ त्र्यंबकं त्रिनेत्रं वोदुष्माकं विप्राणां ज्ञानिनाम् ॥ ४५ ॥ आस्यं अग्निरूपेण त्रिवृत्स्तोमं त्रिवृदादयः स्तोमाः स्तोत्राण्यस्मिन्स्तं सोमयागं वृक्षहंससारवृक्षं कर्मसाक्ष्यं कर्मसाक्षिणं भूताय नं भूतानां लयस्थानं ॥ ४६ ॥ साम्यं प्रकृत्यवस्थावेदव्रते पुत्रे दोक्त यज्ञेषु बहुधा नानादैवत रूपेण गीतं अभिप्रिविष्टं पंस्वर्गं व्याप्य ईशं नियंतारम् ॥ ४७ ॥ महाजिनं गजाजिनवंतं मेखलालं मेखलया अलं

ब्रह्मासृजद्यो भुवनोत्तमोत्तमं तृप्तो विद्वान्ब्राह्मणः षड्गुणस्य ॥ सृष्ट्वारसं व्याहृतिस्थं समग्रं समायादिह बहु रूपो रीहांगैः ४३ व्यंजनो जनो यविद्वान्समग्रः स्पृशिः शंभुः प्राणदः कृत्तिवासाः ॥ रसो ध्रुवः पवमानस्य भर्ता सपत्नीशः शंकरः सारधाता ४४ त्र्यंबकं पुष्टिदं वोदुष्माणं धर्मविप्राणां वरदं यज्वनां च ॥ वराद्धरं रणजेतारमीशं देवं देवानां शरणं यामिरुद्रम् ४५ आस्यं देवानां मंतं कंदुष्कृतीनां त्रिवृत्स्तोमं वृक्षहं कर्मसाक्ष्यम् ॥ भूताय नं भूतपतिं गुणज्ञं गुणाकारं शरणं यामिरुद्रम् ४६ अनुद्धृतं यज्ञकर्तारं मंतं मध्यं चाद्यं यज्ञकृतां साम्यरूपम् ॥ वेदव्रते पुबहुधा गीतं भूमिभिः त्रिविष्टं पंशरणं यामिरुद्रम् ४७ महाजिनं व्रतिनं मेखलालं सुतोषणं क्रोधधवं विपापं ॥ भूतक्षेत्रज्ञं गुणिनं वाक्पदिनं नतोस्मि शिवं दनं वंदनानाम् ४८ देवं देवानां पावनं पावनानां कृतिं कृतीनां महतो महांतम् ॥ शतात्मानं संस्तुतं गोपतीनां पतिं देवं शरणं यामिरुद्रम् ४९ अंतश्चरं पुरुषं गुह्यं संज्ञं प्रभास्वंतं प्रणवं विप्रदीपम् ॥ हेतुं परं परमस्याक्षरस्य शुभं देवं गुणिनं सन्नतोस्मि ५० प्रसूतिरुभयोर्न प्रसूतश्च सूक्ष्मः पृथग्भूतेभ्यो न पृथक्कैकभूतः ॥ स्वयंभूतः पातु मां सर्वसादः प्रदः स्वादः संमदः पातुरत्नम् ५१ आसन्नः सन्नतरः साधनानां श्रद्धावतां श्राद्धवृत्तिप्रणेता ॥ पतिर्गणानां महतां संकृतानां पायान्मेषः पूरणः षड्गुणानाम् ५२

कृतं सुतोषणं अल्पायासप्रसन्नं भूतानित्यसिद्धं अतएव क्षेत्रज्ञं देहेन्द्रियाहंकारादिप्रकाशकं वंदनं वंदनीयं वंदनानां वंदनीयानम् ॥ ४८ ॥ कृतिं कृतीनां यज्ञानां यज्ञं यज्ञियानामपि यष्टव्यमित्यर्थः शतात्मानं अनंतमूर्तिं गोपतीनां इन्द्रियाधिष्ठातृदेवतानां संस्तुतं अधिष्ठातृत्वेन चक्षुषश्चक्षुरित्यादिश्रुतेः ॥ ४९ ॥ प्रभास्वंतं स्वप्रकाशं विप्रदीपं ज्योतिरपि सूर्यादिकं ज्योतिरंतरेण चक्षुरादिना भास्यं भवति इदं तु न तथा विगतप्रदीपत्वात् अक्षरस्य जीवाख्यप्रतिबिम्बस्य हेतुं विबभूतम् ॥ ५० ॥ उभयोः जगज्जीवयोः प्रसूतिर्योनिः न प्रसूतश्च यो निरपि न का रणातीतत्वात् अतएव सूक्ष्मो दुर्ग्राह्यः भूतेभ्यः पृथक् न पृथक् कर्मभूतश्च पृथगितितदधिष्ठानत्वात् एकभूत इति तदभेदाग्रहात् स्वयंभूतः सर्वजगदाकारेण निष्पन्नः सर्वसीदतिलीयतोस्मिन्निति सर्वसादः प्रदः प्रकृष्टो दाता स्वादः रुचिः आम्नादिषु माधुर्यरूपेणायमेवास्तीत्यर्थः संतदो हर्षः रत्नं रमणीयम् ॥ ५१ ॥ आसन्नः अंतर्यामित्वेन निकटगः साधनानां तद्वत्तां तु सन्नतरः अनावृतः श्राद्धवृत्तिः श्रद्धागृहीतमहावाक्यजावृत्तिरहं ब्रह्मास्मीति ज्ञानंतस्य प्रदाता मामां ईषः इष्यमाणस्यार्थस्य पूरणः षड्गुणानां च सर्वज्ञत्वादीनां पूरणः ॥ ५२ ॥

अंतर्वहिर्द्विजिनानां आधिष्याध्यादीनां कामकेशादीनां वा स्वयंकर्तृतिनिमित्तकारणत्वं भूताकारेण भवितुं शीलमस्येति भूतभावी उपादानं विदुर्बन्धुविकारं प्राप्नुवन् क्रोधादीन् आविष्कुर्वन्
सुकृतिनां साधूनां भिन्नमचट्टजिनं प्रणुयात् ॥ ५३ ॥ उद्धृताः कंटकवत् नाशिताः शरेण यतो दग्धा अतो वितथांताः विफलमरणाः अशस्त्रपूतत्वात् पूरदाहेन दग्धत्वादित्यर्थः शापादीशब्द
तिपाठे ईदृशस्य गौतमशापात् विश्वस्य सर्वस्य उदस्य उदकस्य सर्वकारणस्य प्रधानस्येत्यर्थः धाताधारकः सर्वाश्रयत्वात् ॥ ५४ ॥ भागीयसां अतिशयेन भागभाजां देवानां भागं अंतं अ
पमानेन बंधं च इच्छन् दाक्षो यज्ञं कुदन्न इति वक्तव्ये उपचारादुक्तं येन कृतो यच्छिः सन्नन्वधावत्यज्ञेशं शरणं आजगामेत्यर्थः तत्र यज्ञवाक्यमुदाहरति विद्वानिति ॥ ५५ ॥ योजगत्सृष्ट्वा
ऽस्ति अतिगुह्यो गोप्यो ब्रह्मरूप ईश्वरस्ततो न्योर्विष्णुः पालनकर्ता स च धन्यः महाभागः यतः संस्कृतः शमादिसंस्कारयुक्तो ऽतएव उत्तमो यः समौ दार्थः समां मुखप्रभवत्वान्मुखादिं द्रश्वाग्निश्चेति
श्रुती ईद्राग्नीतौ प्रमुखे आदौ यस्य तस्मिन् यज्ञे नित्यं चिन्वान ईश्वरं स्वाभेदेन सर्वत्र पश्यन् नारायणः समां पातुमत्संततिमिंद्रं रक्षतु यतः षड्गुणानामैश्वर्यादीनां प्रथमो मुख्य आश्रय इत्यर्थः म
स्रप्रमुखे इति पाठे ऽग्निविष्णु ॥ ५६ ॥ गुणत्रैकाल्यं कार्योत्पत्तिस्थितिसंहारसमयवत्त्वं यस्य नित्यं प्रवाहनि यतया उत्पत्त्यादयो यतो भवन्तीत्यर्थः एतेन ब्रह्मकर्म उक्तं सत्त्वोद्रेकः सत्त्वा

अंतर्वहिर्द्विजिनानां निहंता स्वयंकर्ता भूतभावी विकुर्वन् ॥ धृतायुधः सुकृतिना मुत्तमौ जाप्रणुयान् मेवृजिनं देवदेवः ५३ येनोद्धृतास्त्रैः पुरामायिनो वै दग्धा शरेण
वितथांताः शरेण ॥ महत्कुर्वतो वृजिनं देवतानां ज्यायानीशः पातु विश्वो दधाता ५४ भागीयसां भागमर्तो न भिच्छन् न खो दाक्षो येन कृतो न्वधावत् ॥ विद्वान्यज्ञस्यादि रथांतः स देवः पायादीशो मां दक्षयज्ञांत हेतुः ५५ अन्योधन्यः संस्कृतश्चोत्तमश्च जगत्सृष्ट्वा यो तिसर्वातिगुह्यः ॥ समां मुखप्रमुखे पातु नित्यं विचि
न्वानः प्रथमः षड्गुणानाम् ५६ गुणत्रैकाल्यं यस्य देवस्य नित्यं सत्त्वोद्रेको यस्य भावात् प्रसूतः ॥ गोप्ता गोपृणां सन्नदोदृष्टकृती नामाद्यो विश्वस्य बाधमानस्य कु
दः ५७ धाम्नो यस्य हरि रगोऽथ विश्वो ब्रह्मा पुत्रैः सहितश्च द्विजाश्च ॥ पराभूता भवने यस्य सोमो जुपत्वेयः श्रेयसे साधु गोप्ता ५८ यस्माद्भूतानां भूतिरं
तोथ मध्यं घृतिर्भूतिर्यश्च गुहाश्रुतिश्च ॥ गुहाभिभूतस्य पुरुषेश्वरस्य महात्मनः संमृडयेद्यस्य तस्य ५९

धिकं यंच यस्य विष्णुरूपस्य नित्यं यस्य च विष्णोर्भावात् स्वरूपात् प्रसूनः आविर्भूतः कृष्णो गोपृणां भिद्रादीनां गोमासत्त्वमवत्वात् यश्च सन्नदः सन्नयसानो नाशस्तत्प्रदः कालरुद्ररूपेणे
त्यर्थः विश्वस्याद्यो मातृपितृवत्पालकोपि बाधमानस्य जगत्पीडकस्य कुदः सन्नद इत्यनुवर्तते ॥ ५७ ॥ यस्य धाम्नः तेजो जालस्य हरिर्विष्णुरग्रः अग्रमिवाग्रः सूक्ष्मो शोथ विश्वो विरद
ब्रह्मा हिरण्यगर्भः पुत्रैः सनकाद्यैः सहितो न्ये च द्विजाः मरीच्यादयः संभूता इति शेषः ते च यस्य सोमस्य उमा सहितस्य भवने द्वारप्रवेशे पराभूताः भंतः प्रवेशं न लभन्त इत्यर्थः एष देवः सोमः जुपतु
अस्मानु प्रीयताम् ॥ ५८ ॥ यस्माद्भूतानां वियदादीनां भूतिः संभवः अंतो नाशः मध्यं स्थितिश्च भवति अतो यस्य कल्याणि पराभूतस्य नरस्य मृडयेद्यस्य मृडएव वेद्यो न्येऽयो यस्य शिवैकश
रणस्य तत एव घृत्यादिरूपो नृग्रहो गुहाश्रुतिगुह्यवस्तुश्रवणं च भवति अतएव तस्य पुरुषेश्वरस्येति महात्मन इति च विशेषणं युज्यते व्यवसनागमेशरणीकृतो विश्वकृत विवसनभंगं करिष्यत्येवे
ति भावः ॥ ५९ ॥

यदित्यथाकार्यसर्वस्त्रीपुंसरूपभगलिङ्गांकं एवंकारणमपितस्यतदनु रूपभगलिङ्गांकं भगलिङ्गं संयोगरूपप्रतिमात्मकं अवगंतव्यं तेन यदिदं दृश्यते लोके शिवं लिङ्गं तदभिमानिषेत मोक्षं द्रव
मिदं ब्रह्माण्डमित्यर्थः अतएवासौ सर्वसर्वेश्वरः सर्वअविशेषात्कृत्स्नः प्रपञ्चः सर्वसमाप्नोति ततो सर्वइति निर्वचनात्तदुपादानभूतो विष्णुरपि सर्वशब्दार्थः तयोरीश्वरस्तुरीयब्रह्मरूपइत्यर्थः
॥ ६० ॥ धर्मधृग्वरं धर्ममृतांश्रेष्ठम् ॥ ६१ ॥ येन कार्येण यदर्थं संस्तौ पितृजाने प्रजापते हे कश्यप ॥ ६२ ॥ प्रकृतिस्वास्थ्यं तत्रापि धर्मात्मा हरिर्जेयतीत्याह पारिजातां त्विति ॥ ६३ ॥
इंद्रस्तु अधर्मदोषादभिभवंप्राप्स्यतीत्याशयेनाह अपञ्चातइति ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ कमलभवात्मजस्य मरीचेः सुनुः सुमनौकसं तुमनसां देवानां ओकांसि यत्र तं देवलोकं संधिरार्थः ॥ ६६ ॥
यालिङ्गांकं ज्यंबकः सर्वमीशो भगलिङ्गांकं यद्वदुमासर्वधात्री ॥ नान्यत्तृतीयं जगतीहास्ति किञ्चिन्महादेवात्सर्वसर्वेश्वरोसौ ६० इति संस्तूयमानस्तु भगवा
न्पृथग्भवजः ॥ दर्शयामास धर्मात्मा कश्यपं धर्मधृग्वरम् ६१ उवाच चैनं देवेशः प्रसन्नेनांतरात्मना ॥ येन संस्तौषि कार्येण त्वंतज्जाने प्रजापते ६२ इंद्रो
पेंद्रौ महात्मानौ देवौ प्रकृतिमेष्यतः ॥ पारिजातं तु धर्मात्मानयिष्यति जनार्दनः ६३ अपध्यातो महेन्द्रो हि मुनिना देवशर्मणा ॥ अस्याकांक्षत्पुरा भार्या तपो
दीप्तस्य कश्यप ६४ गम्यतां तत्र धर्मज्ञदाक्षायिण्या सह त्वया ॥ अदित्याशकसदनं श्रेयस्ते पुत्रयोर्ध्रुवम् ६५ इति हरवचनं निशम्य विद्वान्कमलभवात्मजसू
नुरप्रमेयः ॥ त्रिदशगणगुरुं प्रणम्य रुद्रं मुदितमनाः सुमनौकसं जगाम ६६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले षष्ठे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे कश्यपकृत रुद्रस्तो
त्रं नाम द्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ ॥ ॥ ६७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथ विष्णुर्महातेजामुहूर्ताभ्युदिते रवौ ॥ मृगयाव्यपदेशेन ययौरैव तं कं
गिरिम् १ आरोप्यैकरथे देवः सात्यकिं नरपुंगवम् ॥ प्रद्युम्नमुगच्छेति प्रोक्त्वा कुरुकुलोद्ग्रह २ रैवतं चागिरिं देवो गत्वा दारुकं ब्रवीत् ॥ मदीयं रथमेनं त्वं
ग्रहायेहैव दारुक ३ प्रतिपालय मां सौम्यदिनाद्ध्वारयन् हरीन् ॥ रथेनैव प्रवेष्टाहं द्वारकां सूतसत्तम ४ इति संदिश्य भगवानारुरोह च योद्यतः ॥ ताक्ष्यं स
सात्यको धीमान् प्रमेयपराक्रमः ५ पृथग्रथेन कौरव्यप्रद्युम्नः शत्रुसूदनः ॥ आकाशगामिना राजन् पृष्ठतः कृष्णमन्वयात् ६ निमेषांतरमात्रेण नंदनं काननं
हरिः ॥ देवोद्यानं ययौ धीमान् पारिजातजिहीर्षया ७ ददर्श तत्र भगवान् देवयोधान् दुरासदान् ॥ नाना युधधरान् चिरान्नंदनस्थानधोक्षजः ८ तेषां संपश्यता
मेव पारिजातं महाबलः ॥ उत्पाट्य आरोपयामास पारिजातं सतांगतिः ९ गरुडं पक्षिराजानमयत्नेनैव भारत ॥ उपस्थितो विग्रहवान् पारिजातः सकेशवम्
१० सांत्वितो वासुदेवेन पारिजातश्च भारत ॥ उक्तश्च वृक्षमाभैस्त्वं केशवेन महात्मना ११ तं प्रस्थितं तरुं दृष्ट्वा पारिजातमधोक्षजः ॥ अमरावतीं पुरीं श्रेष्ठां
ततश्चक्रे प्रदक्षिणाम् १२

इति श्रीमहाभारते हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ अथ त्रिसप्ततितमेऽध्याये सिमन्निद्रकृष्णयोः ॥ युद्धं तु वर्ण्यते तत्र विष्णोरुत्कर्ष उच्यते ॥ १ ॥
अथ विष्णुः मृगयाव्यपदेशेन मृगयां चलेन ॥ १ ॥ २ ॥ ग्रहाय गृहीत्वा ॥ ३ ॥ प्रतिपालय प्रतीक्षस्व हरीन् अश्वान् प्रवेक्ष्यामि ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ पारिजातं संपश्यतां
पश्यतस्ताननादृत्येत्यर्थः पारिजातं आरोपयामासेति पृथगन्वयान्नपौनरुक्त्यम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

हिंतिहियते ॥ १३ ॥ १४ ॥ पूर्वद्वारं ह्यद्रुपुर्वाएव ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ वर्ततिवर्तमाने ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

तेतुनंदनगोप्ताः पारिजातोद्भूतोत्तमः ॥ हियतीति मेहं द्रायगत्वानृपशशंसिरे १३ अथैरावतमारुह्यनिर्ययौ पाकशासनः ॥ जयंते नरथस्थेन पृष्ठतो नुग
तः प्रभुः १४ पूर्वमभ्यागतं द्वारं केशवं शत्रुनाशनम् ॥ दृष्ट्वा च प्रवृत्तं भोः किमिदं मधुसूदन १५ प्रणम्य गरुडस्थो थकेशवः शक्रमब्रवीत् ॥ वध्वास्ते पु
ण्यकार्याय नीयते यं वरदुमः १६ तमुवाच ततः शक्रो मामेवं पुष्करेक्षण ॥ अयोधयित्वानतरुर्नयितव्यस्त्वया च्युत १७ प्रहरस्व महाबाहो प्रथमं मायिकेशव ॥
प्रतिज्ञासफला ते स्तुमुक्त्वा कौमोदकीं मायि १८ ततः कृष्णः शरैस्तीक्ष्णैर्देवराजगजोत्तमम् ॥ बिभेदाशनिसंकाशैः प्रहसन्निव भारत १९ विव्याध गरुडं वज्री
दिव्यैः शरैरेव तथा ॥ बाणांश्चिच्छेद सहस्रकेशवस्य तरास्विनः २० यान्यान्मुमोच देवेंद्रस्तांस्तांश्चिच्छेद माधवः ॥ माधवेन प्रयुक्तांश्च चिच्छेद बलवृत्र
हा २१ मेहं द्रस्य च शब्देन धनुषः कुरुनंदन ॥ शार्ङ्गस्य च निनादेन मुमुहुः स्वर्गवासिनः २२ तयोर्वर्ततिसंग्रामे गरुडस्थो महाबलः ॥ पारिजातं जयंतो थ
हर्तुमभ्युद्यतो वली २३ प्रद्युम्नमथ कंसं प्रोवारयेति तदा ब्रवीत् ॥ ततस्तं वारयामास रौक्मिण्यः प्रतापवान् २४ जयंतो जयतां श्रेष्ठो रौक्मिण्यमथेषुभिः
॥ सर्वगात्रेषु विहसन्नाजघानरथे स्थितः २५ रथस्थ एव रथिनं कामस्तुकमलेक्षणः ॥ ऐन्द्रिमभ्यर्दयामास बाणैराशीविषोपमैः २६ ससन्निपातस्तुमुलो
वभूव कुरुनंदन ॥ जयंतस्य च वीरस्य रौक्मिण्यस्य चोभयोः २७ कृतप्रतिकृतं युद्धे चक्रतुस्तौ महाबलौ ॥ मेहं द्रोपेन्द्रतनयौ जगत्स्रभृतां वस्यै २८
देवाश्च मुनयश्चैव ददृशुर्विस्मयान्विताः ॥ तंसंग्रामं महाघोरं सिद्धाश्चैव सचारणाः २९ ततस्तु प्रवरो नाम देवदूतो महाबलः ॥ पारिजातं पुनर्हर्तुमियेष कुरुनं
दन ३० सखासदेवराजस्य महास्रविदरिंदमः ॥ अवध्यो वरदानेन ब्रह्मणः कुरुनंदन ३१ ब्राह्मणस्तपसा सिद्धो जंबुद्वीपादिवंगतः ॥ स्वशक्त्या नृपसंया
तः सखित्वं वलघातिना ३२ तमापतंतं संप्रेक्ष्य कृष्ण सात्यकिमब्रवीत् ॥ अत्र स्थ एव प्रवरं शरैर्वारय सात्यके ३३ न त्वत्र निर्दयं बाणामोक्तव्याः सात्यके त्व
या ॥ अस्य ब्राह्मणचापल्यं सोढव्यं खलु सर्वथा ३४ ततः षष्ठ्यारथेषूणां गरुडस्थं द्विजस्तदा ॥ आजघान महाबाहो सात्यकिं प्रवरो भृशम् ३५ शिनेर्न साधनु
स्तस्य क्षिपतः सायकान् नृप ॥ चिच्छेद पुरुषव्याघ्रो वचनं चेदमब्रवीत् ३६ ब्राह्मणो नाभिहंतव्यस्तिष्ठातिष्ठ स्ववर्तमाने ॥ अवध्यायादवानां हि स्वापराधे पि हि
द्विजाः ३७ प्रवरस्तु प्रहस्यैनमुवाच कुरुनंदन ॥ अलंक्षां त्याग्य नृणां शूरयुद्धसर्वात्मनारणे ३८

कृतप्रतिकृतं अन्योन्यं शस्त्रास्त्रपरिहारम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ब्राह्मणचापल्यं ब्राह्मणत्वाच्चापल्यमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शिनेर्न सा
सात्यकिः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ मन्यंतोमानयंतः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ कार्ष्णिर्नातिशिष्येइत्यनुकृष्यते ॥ ४३ ॥ हंतैतिसंबोधनम् गृह्णगृहाण प्रतीच्छेदेहि प्रहारामातशपः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ दीप्यंतं दीप्यमानं पुंस्त्वमार्ष शरैरुपेतं बाणजालम् ॥ ४६ ॥ रौक्मिणेयस्यापिघोरंदुःसहं किमुतान्यस्य ॥ ४७ ॥ तेनपतितेनापि ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ तवत्वत्तः

जामदग्न्यस्यरामस्यशिष्योहमापियादव ॥ नामतःप्रवरोनामसखाशक्रस्यधीमतः ३९ नदेवायोदुमिच्छंतिमन्यंतोमधुसूदनम् ॥ आनृण्यसौह दस्याहमधिगंतास्मिमाधव ४० ततस्तयोस्तदारौद्रःसंग्रामोववृधेनृप ॥ अस्मैर्दिव्यैर्नरव्याघ्रशैनेयद्विजमुख्ययोः ४१ द्यौश्चचालतदाराजनह्यचलाश्च सहस्रशः ॥ तस्मिन्वर्ततिसंग्रामेतेषामतिमहात्मनाम् ४२ नातिशिष्येरणेकार्ष्णिरैन्द्रिमस्त्रभृतांवरम् ॥ ऐन्द्रिःकार्ष्णिमहात्मानंमायिनंशूरसत्तमम् ४३ हंतगृह्णप्रतीच्छेतितावुभौयोधसत्तमौ ॥ युयुवातेनरश्रेष्ठपरस्परजयैपिणौ ४४ अथशाङ्गायुधसुतंशचीपुत्रःप्रतापवान् ॥ विभाष्याभ्यहनद्राजन्दिव्येना स्त्रेणसत्वरः ४५ सोस्त्रंतदभिदीप्यंतमापतंतंशितैःशरैः ॥ तस्तंभेबाणजालेनतदहुतमिवाभवत् ४६ ततस्तद्दीप्यमानंतुपपातरणमूर्धनि ॥ रौक्मिणेयस्य कौरव्यघोरंदानवमर्दनम् ४७ तेनास्त्रेगरथोदग्धःप्रद्युम्नस्यमहात्मनः ॥ नादहतत्सुघोरंतंरौक्मिणेयंनराधिप ४८ दहत्यग्निंनखल्वग्निरुद्धतोतिविशंप ते ॥ दग्धाद्रथान्महाबाहूरौक्मिणेय प्रचक्रमे ४९ अथनारायणसुतोविरथोरथिनांवरः ॥ स्थितोधनुष्मानाकाशेजयंतमिदमब्रवीत् ५० मंद्रपुत्रादिव्यं त्वयदस्त्रमुक्तवानसि ॥ नाहमीदृशरूपाणांशक्योहंतुंशतैरपि ५१ प्रयत्नंकुरुशिक्षाणांयत्नमेद्यप्रदर्शय ॥ नास्तिमेतिशयंकर्तासंग्रामेमरनंदन ५२ आसी न्मेसाध्यसंदृष्ट्वारथस्थंत्वांधृतायुधम् ॥ विभेमितवनेदानीयुद्धेदृष्टवलोलम् ५३ मनसास्मर्यतांसैषपारिजातस्त्वयातरुः ॥ शक्यंनखलुहस्ताभ्यांस्प्र ष्टव्योयस्त्वयाह्यसौ ५४ रथोमायामयोदग्धस्त्वयायोह्यस्त्रतेजसा ॥ ईदृशानांसहस्राणिस्रष्टुंशकोस्मिमायया ५५ एवमुक्तोजयंतश्चमुमोचास्त्रमहाबलः ॥ तपसोपचितंतेनस्वयमेवातितेजसा ५६ तत्प्रद्युम्नोमहावेगंशरजालैरवारयत् ॥ चत्वार्यस्त्राणिदिव्यानिमुमुचेचापगाणिमः ५७ दिक्षुसर्वासुरुधुस्तान्य स्त्राप्यथभारत ॥ रौक्मिणेयंमहात्मानमंतरिक्षेचपचमम् ५८ महोल्कासदृशान्बाणानस्त्राप्यमरसत्तमः ॥ मुमोचयानिघोराणिप्रद्युम्नंप्रतिसर्वतः ५९ तानिसर्वाणिबाणौवैःकार्ष्णिरस्त्राप्यवारयत् ॥ जयंतंचापैर्वाणैर्विव्याधानिशितैस्तदा ६० ततोनादःसमुत्सृष्टोह्यमरैःपुण्यकर्माभिः ॥ दृष्ट्वास्थैर्यंचशैर्घ्न्यं चप्रद्युम्नस्यमहात्मनः ६१ प्रवरस्यापिबाणेनशितेनाशिनिपुंगवः ॥ चिच्छेदेष्वासनंवीरोहस्तावापंचभारत ६२ ततान्यत्सतुजग्राहमहतद्वनुरुत्तमम् ॥ महेंद्रदत्तंप्रवरोमहाशानिसमस्वनम् ६३ सतेनवीरोमहताधनुषाविप्रसत्तमः ॥ शरान्मुमोचविविधानर्कराश्मिनिभांस्तदा ६४ चकर्तचधमुश्चित्रंशैने यस्यामितौजसः ॥ विव्याधसर्वगात्रेषुबाणैरपिचसात्यकिम् ६५

खलुयस्मात् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ सजयंतःअपराणिततोप्याधिकानि ॥ ५७ पंचमंपश्चात्प्रयुक्तम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ हस्तावापंहस्तत्राणंच ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

॥ ६६ ॥ मांमान्युच्चरुतुः ॥ ६७ ॥ अथाष्टधारेत्यत्रास्त्रवरावरवाणेनेतिपाठेऽस्त्रादपिवरोयोवणस्तेन ॥ ६८ ॥ तंसात्यकिं ॥ ६९ ॥ ७० ॥ विहस्तामिवेतिविकलहस्तमिव
॥ ७१ ॥ त्सरुदेशेमुष्टिप्रदेशेशरशतेनाशितेरुद्धे रित्तहस्तमित्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ विरुजःपीडाहीनः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥

धनुरादायशैनेयस्ततोन्वत्कुरुनंदन ॥ दृढंभारसहंधीमान्विव्याधप्रवरंरणे ६६ उच्चकर्ततुरन्योन्यवर्मणीतौशिलैःशरैः ॥ गात्रेभ्यश्चैवमांसानिमर्मभिर्द्धि-
शरोद्यमैः ६७ अथाष्टधारवाणेनपुनरिष्वासनांद्धिधा ॥ चिच्छेदप्रवरोवीरस्त्रिभिश्चैनमताडयत् ६८ अन्यदिष्यासनंतंतुग्रहीतुमनसांद्धिजः ॥ गदयाता-
डयामासक्षेप्यालघुहस्तवान् ६९ सोसिचर्मचजग्राहसात्यकिःप्रहसन्निव ॥ नजग्राहधनुर्धीमान्गदयाभिहतोभृशम् ॥ ततःशरशतान्येवमुमोचप्रवरस्त-
दा ७० विहस्तामिवविज्ञायसात्यकिंयदुनंदनम् ॥ प्रद्युम्नोस्यददौखड्गंनिमलाकाशसन्निभम् ७१ तस्यचिच्छेदभल्लेननिस्त्रिंशंप्रवरस्तदा ॥ त्सरुदेशेपात-
यच्चप्रवरःप्रहसन्निव ७२ व्यधमच्चतथाचर्गशितैर्वाणैरजिह्वैः ॥ आजघानचशक्त्यैनंहृदिप्रिप्रोननादच ७३ तंविह्वयमिवज्ञात्वापारिजातजिहीर्षया ॥
ताक्ष्याभ्याशेरथेनैवसतस्थौप्रवरस्तदा ७४ तंक्षपुटवेगेनचिक्षेपगरुडस्तथा ॥ गव्यूतिमेकांसरथःसपपातमुमोहच ७५ तंजयंतानियत्याथपतितंब्राह्म-
णंनृप ॥ समाश्वास्यरथंशोघ्रंममारोपितवांस्तदा ७६ शैनेयमपिमुह्यंतंपतंतंचमुहुर्मुहुः ॥ आश्वासयानःप्रद्युम्नःपितृभ्यंपरिपस्वजे ७७ तंहिपस्पर्शहस्ते-
नसव्येनमधुसूदनः ॥ विरुजःस्पर्शमात्रेणसात्यकिःसमपद्यत् ७८ प्रद्युम्नोदक्षिणेपार्श्वेवामेतुशिनिपुंगवः ॥ तस्थतुःपारिजातस्ययुद्धशौडतरावुभौ ७९
जयंतःप्रवरश्चैवरथेनैकेनभारत ॥ संपतंतौमर्हद्रेणप्रहस्योक्तौमहात्मना ८० नासन्नमभिगंतव्यंगरुडस्यकथंचन ॥ बलवानेपपततांराजाचविनतासुतः
८१ दक्षिणेचैवसव्येचपार्श्वेभमधृतायुधौ ॥ उभौस्थितौयुद्धयमानंमामेवहिप्रपश्यतम् ८२ एवमुक्तौस्तिथौवीरौततःशक्रस्यपार्श्वयोः ॥ ददृशातेयुद्ध-
मानौदेवराजजनादनौ ८३ अथेंद्रोगरुडंवाणैर्महाशनिसमस्वनैः ॥ विव्याधसर्वगात्रेषुमहास्त्रप्रवरैस्तथा ८४ सतान्वाणानगणयन्चैनतेयःप्रतापवान् ॥
सप्ताराभिमुखोवीरःशक्रनागमर्दिदमः ८५ उभौतौसहसाराजन्बलिनौजगपक्षिणौ ॥ प्रद्युद्धौवीर्यसंपन्नौमहाप्राणौदुरासदौ ८६ रदनैःपन्नगरिपुंकरेणशिर-
सातदा ॥ ऐरावतोगजपतिराजघाननदंस्तथा ८७ तथानखांकुशैस्तीक्ष्णैर्नतेयोबलोत्कटः ॥ तथापक्षानिपातैश्चशक्रनागंजघानह ८८ मुहूर्तसुमहाना-
सीत्संपातो जगपक्षिणोः ॥ विस्मापनीयोजगतःप्रेक्षितृणांभयावहः ८९ मूर्ध्निथेरावतंतार्क्ष्यस्ताडयामासभारत ॥ नखांकुशकरालेनचरणेनमहाबलः ९० संप्रहारा-
भिसंतप्तोनिष्पातत्रिविष्टपात् ॥ पारियात्रेगिरिश्रेष्ठेद्वीपेस्मिन्नजनमेजय ९१ पतंतमपितंशक्रोनमुमोचमहाबलः ॥ कारुण्यादथसौहार्दात्पूर्वाभ्युपगमादपि ९२

॥ ८३ ॥ ८४ ॥ शक्रनागंऐरावतंपति ॥ ८५ ॥ प्रद्युद्धौप्रकर्षणयुध्यमानौ ॥ ८६ ॥ ॥ रदनैः दतैः करेणशुंडादंढेन ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ अस्मिन्नजंबुप्रहितद्वीपे ॥ ९१ ॥
पूर्वाभ्युपगमात् ॥ ९२ ॥

॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ निसर्गेण स्वभावेन तपोबलाच्च ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ नाडिकाघटिका ॥ ५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ चतुर्भिरधिके सप्ततितमे हरिणा शिवः ॥ प्रसादितो वरान् प्रादादभीष्टानिति वर्ण्यते ॥ १ ॥ तमारुह्येति ॥ १॥ शाणपादाः माषाः मापरा शिवप्रशियिलोमत्रेदित्यर्थः चंदनवर्षणपाषाणो महारोषुसहाण इति प्रसिद्धः तस्य पादवइक्षुद्रोवाऽघोघ्रावा शाणो मापचतुष्टये लोहादीनां च निकष इति मेदिनी ॥ २ ॥ प्रियार्थं रथ कृष्णोप्यन्वगमञ्चैनं पृष्ठतः प्रभवान्वयः ॥ पारिजातवता धीमान्गरुडेन महाबलः ९३ सतस्थौ पर्वतश्रेष्ठे पारियात्रे तु वृत्रहा ॥ ऐरावते समाश्वस्ते संग्रा मोववृधे पुनः ९४ शरैराशी विषप्रख्यैरत्नयुक्तेः सुतेजितैः ॥ अन्योन्यं कुरुशार्दूलशक्रकेशवयोर्महान् ९५ ततो वज्रायुधो वज्रमशनिं च पुनः पुनः ॥ मुमोच गरुडैराजत्रैरावतरि पौनृप ९६ वज्राशानिनिपातांस्तान्सेहेशकस्य पाक्षिराट् ॥ अवध्यो बालिनां श्रेष्ठो निसर्गेण ततो बलात् ९७ मुमोच पक्षमेकैकं मानयन्नशनिं सदा ॥ वज्रं च देवराज्ञोऽथ भ्रातुः कश्यपसंभवः ९८ आक्रम्यमाणताक्षर्येण न्यमज्ज नृपते गिरिः ॥ विवेश धरणीं राजञ्छीर्यमाणः समंततः ९९ चुकूज बहुमानेन कृष्णस्य सतु पर्वतः ॥ तंचाद्राक्षीततः कृष्णः किंचिच्छेषमधोक्षजः १०० तं मुक्त्वा गरुडेनाथ तस्थौ देवो विहायसि ॥ प्रद्युम्नं च तदोवाच सर्वकल्लोकमावनः १ ततो द्वारवर्ती गत्वारथमानयमाचिरम् ॥ सदारुकं महाबाहो मतेजो बलमाश्रितः २ वक्तव्यो बलभद्रश्च राजा च कुकुराधिपः ॥ श्वोजित्वेद्रं त्वागमिष्ये द्वारका मिति मानद ३ तथेत्युक्त्वा तु धर्मात्मा प्रद्युम्नः पितरं विभुः ॥ गत्वा यथोक्तमुक्त्वा च याद्रवेद्रं बलाबुधौ ४ नाडिकांतरमात्रेण पुनरुत्तं देशमाययौ ॥ दारुके वैशंपायन उवाच ॥ तमारुह्य रथं कृष्णः पारियात्रं गिरिययौ ॥ यत्रैरावतमास्थाय स्थितः सुरपतिः प्रभुः १ पारियात्रो गिरिश्रेष्ठो दृष्ट्वा यातं जनार्दनम् ॥ शाणपादसमो भूत्वा प्रविवेश वसुंधराम् २ प्रियार्थं वासुदेवस्य प्रभावज्ञो महात्मनः ॥ तस्य प्रीतो हृषीकेशः पर्वतस्य जनाधिप ३ ततः प्रयातं युद्धार्थं मच्युतं कुरु नंदन ॥ स पारिजातो गरुडः पृष्ठतो नुययौ तदा ४ प्रद्युम्नः सात्यकिश्चापि गरुडस्थौ महाबलौ ॥ गताबुधौ रक्षणार्थं पारिजातमरिंदमौ ५ ततस्त्वस्तंगतः सूर्यः प्रवृत्तारजनीनृप ॥ उपस्थितं पुनर्युद्धं शक्रकेशवयो रिह ६ सुप्रहाराहतं दृष्ट्वा विष्णुरैरावतं गजम् ॥ नातिकल्पं महातेजा देवराजानमब्रवीत् ७ गरुडा भिहतः पूर्वं नातिकल्पो गजोत्तमः ॥ ऐरावतो महाबाहो रात्रिश्च समुपोह्यते ८ इवः प्रभाते यथा कामं प्रवर्तस्व यथेच्छसि ॥ एवमस्त्विति कृष्णं तु देवराजो ब्रवीत्प्रभुः ९ उवास पुष्कराभ्यां देवराजः पुरंदरः ॥ व्रजंगिरिमयं कृत्वा धर्मात्मानृपसत्तम १० ब्रह्मा ततो जगामाथ कश्यपश्च महानृषिः ॥ अदितिश्चैव सर्वे च देवगतेरप्रतिबंधार्थं प्रीतो मुदितिशेषः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ नातिकल्पं ईषदसमर्थ ॥ ७ ॥ समुपोह्यते समानीयते कालेनेति शेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ व्रजंगिरिमयं पर्वतं दृढमयम् आ वरणं कृत्वेत्यर्थः व्रजो गोष्ठे वृद्धेऽपि इति मेदिनी ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

नारायणः कृष्णः ॥ १३ ॥ शाणप्रमाणः शणबीजप्रमाणइतिवा ॥ १४ ॥ शाणपादः शणुदानेन णतिददस्यस्यामितिशाणाभारतभूमिः सपादमात्रंयस्यशाणपादइत्यर्थःए
तदेवाहपुण्येनेति अर्द्धेनउपरिमाणेन ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ ईशेशंईशानांब्रह्मादीनामपिईश्वरंव्यापकंअष्टाव्यासावित्यस्यरूपम् ॥ २१ ॥ हेदेवक्रीडापरहेद्यो
तमानत्वंत्वमेवब्रह्मसि सोरोदीयदरोदीतद्रुद्रस्यरुद्रत्वमितिभुतेःशोकास्पदमृतोजीवः एतेहीदंसर्वरोदयंतितस्माद्रुद्रादितिश्रुतेश्वप्रकारांतरेणावयवार्थावगमाद्रोदनादेः कारयिताम
बंकरः भीषास्माद्धातःपवतइत्याविशास्त्रप्रसिद्धोमहेश्वरश्चत्वमेवासि नान्योतोस्तिब्रह्मेत्यादिश्रुतेस्त्वदन्यश्चेतनोनास्तीत्यर्थः एवंरुद्रपदस्यसमुदायार्थमुक्त्वावयवार्थमाह रुद्रनाद्रावणा
द्येति रुद्रनात्मायापंजरेणजीवपक्षिणोनिरोधनात् इमेतिब्रह्मिद्रोदसीमाययाएहिकायेइतिधकारस्थानेदकारनिपातनस्यदर्शितत्वात्तस्मिन्श्रान्योमाययासन्निरुद्धइतिश्रुतेश्च रुणद्वीति

नारायणश्चपुत्रेणसत्यंकेनचभारत ॥ सहोवासगिरौरम्येपारियात्रेप्रवृष्टवत् १३ यत्सशाणप्रमाणोस्यभक्त्यासमभवन्नृप ॥ वरंप्रादात्ततस्तस्यप
र्वतस्यप्रहाद्युतिः॥ १४ ॥ शाणपादइतिख्यातोभविष्यसिमहागिरे ॥ पुण्येनार्द्धेनतुल्योहिपुण्योहिमवतःशुभः ॥ १५ ॥ एवमेवचभूयिष्ठोमवपर्वतसतंम ॥
मेरुणास्पृष्टमानोहिबहुचित्रमृगैर्युतः ॥ रमेत्वापश्यमानोहंबहुचित्रनगायुतम् १६ तथादत्त्वावरंतस्यपर्वतस्यतुक्केशवः ॥ दध्यौगंगांसरिच्छ्रेष्ठानम
स्तृत्वावृषध्वजम् १७ अथाययौविष्णुपदीस्मृताकृष्णेनभारत ॥ संपूज्यतांततःकृष्णःकृत्वास्नानमधोक्षजः १८ उदकंचगुहायाथविल्वंचहारिरव्ययः ॥
देवमावाहयाभासरुद्रंसर्वेश्वरेश्वरम् १९ ततःप्राप्तोमहादेवःसोमःसप्रवराविभुः ॥ तस्थावुपरिविलस्यतथागंगोदकस्यच २० तंपारिजातकुसुमैरर्चया
मासकेशवः ॥ तुष्टाववाग्भिरीशेशंसर्वकर्तारमीश्वरम् २१ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ रुद्रोदेवस्त्वरुद्रनाद्रावणाच्चरोरूयमाणोद्रावणाच्चातिदेवः ॥ भक्तंभक्तानांव
त्सलंवत्सलानांकीर्त्यायुंक्ष्वेशाद्यप्रभवाम्यंतरेण २२ ग्राम्यारण्यानांत्वंपतिस्त्वंपशूनांख्यातोदेवःपशुपतिःसर्वकर्मा ॥ नान्यस्त्वत्तःपरमोदेवदेवजगत्प
तिःसुरवीरारिहंता २३ यस्मादीशोमहतामीश्वराणांभवानाद्यःप्रीतिदःप्राणदश्च ॥ तस्माद्वित्वामीश्वरंप्रादुरीशंसंतोविद्वांसःसर्वशास्त्रार्थतज्ज्ञाः २४
मृतंयस्माज्जगदत्यंतधीरत्वतोव्यक्तादक्षरादक्षरेश ॥ तस्मात्त्वामाहुर्भवइत्येवभूतंसर्वेश्वराणांमहतामप्युदारम् २५

रुद्रः रावणान्मायायाहिसनाञ्चतस्याभिध्यानाद्योवजानात्तत्त्वभावात् भूयश्चांतेविश्वमायानिवृत्तिरितिध्यातृमायाविनिवर्तकश्रुतेः त्वमेवसंसारदोभोक्षप्रदश्चातोरुद्रइत्युच्यते प्रकारा
तरेणनिर्वक्ति रोरूयमाणोद्रावणाच्चेतिरोरूयतेमृशंशब्दतेवाउच्यतेवागालंबनीभूतःप्रपंचोरुःतस्यद्रावणात्तलवणोदकन्यायेनप्रविलापनाद्धारुद्रःयद्वारोरूयमाणःशब्देनप्रतिपाद्यमानएव
ज्ञातमात्रःसन्संसारस्य द्रावणात्तुद्रइत्युच्यतेजीवईशश्चजीवानांरोधकोरोधनाशकः वाच्यमात्रलयस्यानंरुद्रोवागेकगोचरइतिअतिदेवःदेवंप्रकाशकमतिक्रांतः स्वप्रकाशइत्यर्थः
युंक्ष्वमाभिविशेषः ॥ २२ ॥ ग्राम्यारण्यानांमोगसक्ताविरक्तानापशूनांजीवानाम् ॥ २३ ॥ ईशंवरंइतीश्वरपदंनिर्वक्तियस्मादिति शास्त्रार्थभूतश्चासौसर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञानंतीतिशास्त्रार्थ
तज्ज्ञाः ॥ २४ ॥ शास्त्रार्थमेवाहमृतमितिअव्यक्तात् जीववदप्रसिद्धात्अक्षरात्त्वत्तएवजगद्भूतंहिअत्यंतअंतमतिक्रांतएतेनातोऽन्यदार्त्तमितिश्रुतेरितरस्यांतत्वमुक्तं धीरधीप्रवर्तक
अक्षराणांजीवानांईशनियंतांअक्षरेशः भवत्यस्मादितिभवःईश्वराणांकारणं स्वतस्तुमृतंनित्यसिद्धं अत्युदारंअक्लेशेपिमहावरपदम् ॥ २५ ॥

योहंविदर्भनगरेसर्वैःराजभिश्चनिर्जितैरभिषिक्तोऽस्मि सोऽपि त्वमेवेति प्रत्यगभेदेन रतीति यस्माज्जितैरिति असि अस्मि त्वामदमिन्नम् ॥ २६ ॥ पूज्य इत्यस्याद्यः पाद एकादशाक्षरो द्वितीयश्चतुर्दशाक्षरः सर्वभूतात्मभावी सर्वाणिभूतानि आत्मनि भावयितुं शीलमस्य स तथा ॥ २७ ॥ भूमित्रयाणां भूमिप्रमृतीनित्रयाणि त्रिकाणि भूमिरंतरिक्षं द्यौरिति प्राणोऽणोऽव्यान इति अग्निर्वायुः सूर्य इति भूतं भविष्यद्वर्तमान इत्येवमादितेऽपि प्रतिष्ठा लयस्थानं भावनहे उत्पत्तिकारणं पुनरित्यनेन लयोदयधाराया अनादित्वं दर्शितं तेनात्रिकाणां लयोदयकरत्वेन हेतुना व्यंबकेति त्रीणि सर्गास्थित्यंतादीनि व्यंबयति गमयति प्रकाशयतीति योगात् व्यंबक इति तव नाम प्रथमं मुख्यं हेतुप्रमेय हेतुविदशेशानां ब्रह्मादीनां नाथ ॥ २८ ॥ शर्वपदयोगमाह शर्व इति शृणाति हि न स्तीति शर्वः अप्रमेयः शत्रुभिरक्षेप्यः अप्रमेयः मूष इत्यंतर्था भित्तेन शासतोऽपि पुनरीश्वरेण राजादिभावेन इत्यंभावे तृतीयातेनापि रूपेण शासनात् सर्वव्यापित्वात् अंतर्बहिश्च व्याकपत्वात् शंकरः सुखकरः सद्भिः सता हेतोरित्यर्थः न तु दुष्टानां शंकरः शब्दस्येशानः सर्वशब्दप्रमेयत्वेनावच्छेदकः हेतुश्रीकर ऋचः सामानियजूंषिसाहि श्रीरमृतासतामिति षष्ठास्य पर

यस्माज्जितैरभिषिक्तोऽसि सर्वैर्देवासुरैः सर्वभूतैश्च देव ॥ महेश्वरं विश्वकर्माणमाहुस्त्वां वै सर्वे तेन देवातिदेव २६ पूज्यो देवैः पूज्यसे नित्यदा वैश्वच्छेयः कांक्षिभिर्वरदामेयवीर्य ॥ तस्माद्विरुद्धातो भगवान् देवदेवः सतामिष्टः सर्वभूतात्मभावी २७ भूमित्रयाणां देवयस्मात्प्रतिष्ठापुनर्लोकानां भावनामेयकीर्तिः ॥ व्यंबकेति प्रथमं तेन नाम तवाप्रमेयविदशेशनाथ २८ शर्वः शत्रूणां शासनादप्रमेयस्तथाभूयः शासनाच्चेश्वरेण ॥ सर्वव्यापित्वाच्छंकरत्वाच्च सद्भिः शब्दस्येशानः श्रीकराकार्यतेजाः २९ संसक्तानां नित्यदायत्करोऽपि शमं भ्रातृव्यानद्यनैपीः समस्तान् ॥ तस्माद्देवः शंकरोऽस्य प्रमेयः सद्भिर्द्धर्तृजैः कथ्यसे सर्वनाथः ३० दत्तः प्रहारः कुलिशेन पूर्वतवेशानसुरराज्ञातिवीर्य ॥ कंठेनैल्यं तेन ते यत्प्रवृत्तं तस्मात्ख्यातस्त्वं नलि कंठेति कल्पः ३१ यल्लिंगां कंथचलो वेभगां कंसर्वसोमत्वं स्थावरं जंगमं च ॥ प्रादुर्विप्रांस्त्वांगुणिनं तत्त्वविज्ञास्तथाध्येयामं बिकालो कधा त्रीम् ३२ वेदैर्गीतासाहितत्वं प्रसूतायज्ञो दीक्षाणां योगिनां चातिरूपः ॥ नात्यद्भुतं त्वत्समं देवभूतं भूतं भव्यं भवदेवाथ नास्ति ३३ अहं ब्रह्मा कपिलोऽप्यनंतः पुत्राः सर्वे ब्रह्मणश्चातिवीराः ॥ त्वत्तः सर्वदेवदेवप्रसूता एवं सर्वेशः कारणात्मा त्वमीडयः ३४

मासंपदिति च श्रुतिभ्यां श्रीशब्दोदिता परविद्या चतयोः कर्ता अर्कादप्यग्र्यं अधिकं तस्यापि प्रकाशकं तेजो यस्य सोऽर्काग्र्यतेजास्त्वमसीति शेषः ॥ २९ ॥ संसक्तानां भक्तानां शमं सुखं भ्रातृव्या न असुरान् वयनैपीः शिक्षितवानसितेऽपि हितायेवेति अतः सर्वेषां कल्याणकारिस्त्वात् शंकरोऽसि ॥ ३० ॥ कल्पः समर्थोऽपि वात्सल्यात् कृतापकारमपि न बाधसे इत्याह दत्त इति सुरराज्ञा इंद्रेण त्रयरूपा मिति शेषः ॥ ३१ ॥ वेदैः अजामेकां लोहितशुक्लामित्यादिना गीतासाहिमाया तत्त्वमंतां प्रसूता जनितवती स च महान् क्रियाशक्तिमान् ज्ञानशक्तिमान् तत्राद्येन रूपेण यज्ञोऽसि लोकप्रसिद्धः दीक्षाणां दीक्षावतां द्वितीयेन योगिनां यज्ञो जीवेशयोः परमात्मा प्रोपक्षेप रूपोऽसि हे देव त्वत्समं अत्यद्भुतं भूतं नास्ति अथयतः भूतं भव्यं भवद्वर्तमानं नानास्ति यत्तद्वदयं तत्तर्हि पिमात्मा अपिष्ठानं यत्र ईश्वरो विकल्पित इत्यर्थः अतएव ईडयः स्तुत्यः ॥ ३४ ॥

गोवृष्टः महोन्नः ध्वजं यस्य स गोवृष्टः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ मत्तः शूरतर इत्यस्याभिव्यक्तिर्बाणयुद्धे व्यक्ता भविष्यति ॥ ३८ ॥ पूर्वाप्राप्य धर्मभाक् भविष्यतीति संबन्धः ॥ ३९ ॥
 अस्थापिस्थापितः हे देव सिद्धं उभयानं प्रार्थनाय स्मादित्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ मंत्रतः गंगास्मारकर्मत्रपाठात् ॥ ४२ ॥ अंतर्द्धरणीदेशे भूविवरप्रदेशे गुप्तं पराक्रम्य पराक्रमेण वसन्तीत्युत्तरेण सं-
 बन्धः ॥ ४३ ॥ सानौ अवच्छन्नाव सन्ति अपाये विरुं च विगन्तीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ मानुषभावेन अंतरितः प्रच्छन्नः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ स्तूयस्तुत्वा ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अविष्ठापनियम्य

इतिसंस्तूयमानस्तु भगवन् गोवृषध्वजः ॥ प्रसार्य दक्षिणं हस्तं नारायणमथाब्रवीत् ३५ मनीषितानामर्थानां प्राप्तिस्ते सुरसत्तम ॥ पारिजातं च हर्तासि
 माभूते मनसो व्यथा ३६ यथामैनाकमाश्रित्य तपस्त्वमकरोः प्रभो ॥ तथाममवरंकृष्णसंस्मृत्य स्थैर्यमाप्नुहि ३७ अवध्यस्त्वमजेयश्च मत्तः शूरतरस्तथा ॥
 भवितासीत्यवोचं यत्ततथानतदन्यथा ३८ यश्चस्तवेन मां भक्त्यास्तोष्यते परसत्तम ॥ त्वया कृतेन धर्मज्ञधर्मभावसंभविष्यति ॥ समरे च जयं विष्णो
 प्राप्य पूजां तथोत्तमाम् ३९ विलोदकेश्वरो नाम भविता हामिहानघ ॥ देवेश्वरत्वया स्थापितो देव सिद्धोऽप्याचनः ४० इह स्थोपोपितो विद्वान्भक्तिमान्मम
 केशवः ॥ त्रिरात्रमीप्सिता लोकां गमिष्यति जनार्दन ४१ अविंध्यानामदेशे स्मिन् गंगा चैव भविष्यति ॥ गंगास्नानसमं स्नानं मंत्रतो भाविता तथा ४२
 पट्पुरं नाम नगरं दानवानां जनार्दन ॥ अत्रांतर्द्धरणीदेशे पराक्रम्य महाबलाः ४३ एते दैत्या दुरात्मानो जगतो देवकंठकाः ॥ छत्रावसन्ति गोविंदसनावस्य
 महागिरेः ४४ अवध्यादेव देवानां वरेण ब्रह्मणो नघ ॥ मानुषांतरितस्तस्मात्त्वमेतान् जहिकेशव ४५ एवमुक्त्वामहादेवरतत्रैवांतरगधीयत ॥ परिष्वज्य म
 हात्मानं वासुदेवं जनाधिप ४६ ततो याते महादेवे प्रभातायां नराधिप ॥ तस्यां निशायां गोविंदस्तूयपर्वतमब्रवीत् ४७ तवाधः पर्वतश्चेठनिवसन्ति महासुराः
 अवध्यादेव देवानां वरेण ब्रह्मणः पुरा ४८ निर्गमिष्यन्ति ते नैव मयारुद्धा महाबलाः ॥ द्वारे निरुद्धे तत्रैव विनश्यन्ति ममाज्ञया ४९ त्वयि सन्निहितश्चाहं भविष्या
 मिमहागिरे ॥ अधिष्ठाय महाघोरान्निवत्स्यामि च पर्वत ५० आरुह्य मूर्ध्नि मद्रूपं दृष्ट्वा पर्वतसत्तम ॥ गोसहस्रप्रदानस्य फलं प्राप्स्यति शाश्वतम् ५१ त्वतो
 इमं भिष्वप्रतिमां कारयित्वा हि भक्तिः ॥ शुश्रूषयंतिये नित्यं मम यास्यन्ति ते गतिम् ५२ इति तं पर्वतं कृष्णो वरदो नुगृहीतवान् ॥ तदा प्रभृति देवेश
 स्तत्र सन्निहितोच्युतः ५३ पापानि प्रतिमां तात कारयित्वा च कौरव ॥ शुश्रूषन्ति कृतात्मानो विष्णुलोकाभिकांक्षिणः ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे कृष्णकृतशिवस्तुतिर्नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो रथवरंकृष्णः समारुह्य महा-
 मनाः ॥ विलोदकेश्वरं देवं नमस्कृत्य ययौ नृपः १ महेंद्रमाह्वयामास रथस्थो मधुसूदनः ॥ सत्कृतं पुष्कराभ्यां शैलैर्देवगणैः सह २

घोरान् असुरान् ॥ ५० ॥ मूर्ध्नि तत्र ॥ ५१ ॥ त्वतः त्वत्संबन्धिभिः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि दीक्षायां चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ पंच-
 सप्ततिमेध्यायेऽद्धे नाराध्यवासवं ॥ द्वारकामनयद्धृष्टः पारिजातमिरीर्यते ॥ १ ॥ ततो रथेति ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ शैव्याद्यानशैव्यसुग्रीवबठाहकमेघपुष्पाख्यानकृष्णाश्वान् सैन्याद्यानितिपाठेतेनायांशूरभूतानश्वादीन् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

ततः शक्रोजयंतोथहरिभिर्युक्तमुत्तमम् ॥ आरुरोहरथंदेवः सर्वकामप्रदः सताम् ३ ततो रथस्थयोर्युद्धमभवत्कुरुनंदन ॥ देवयोर्दैवयोगेन पारिजातकृते
तदा ४ ततोहनद्रणे विष्णुर्बाणैः शत्रुबलार्दनः ॥ सैन्यानि देवराजस्य बाणजालैरजिह्वगैः ५ उपेंद्रं नमहेन्द्रोथनैव विष्णुः सुरेश्वरम् ॥ ताडयामास तुर्वी
रौशस्रैः शक्तावपि प्रभो ६ एकैकमश्वं दशभिर्महेन्द्रस्य जनार्दनः ॥ विव्याध विशिखैस्तीक्ष्णैरस्त्रयुक्तैर्जनेश्वर ७ शैव्याद्यानपि देवेन्द्रः शरैरमरसत्तमः ॥ छाद
यामास राजेंद्रघोरैरस्त्राभिर्मंत्रितैः ८ सच बाणसहस्रैश्च कृष्णगोजमवाकिरत् ॥ गरुडं च महातेजा बलभिद्धरिवाहनम् ९ भूयिष्ठाभ्यां रथाभ्यां तौ तदहः शत्रु
दारुणौ ॥ युयुधाते महात्मानौ नारायणसुराधिपौ १० चकंपेव सुधाकृत्स्नानौ रजलस्थेव भारत ॥ दिशां दाहेन दिग्देशाः संवृताश्च समंततः ११ चेलुर्गिरिव
राश्चैव पेतुश्च शतशो द्रुमाः ॥ पेतुश्च धरणीपृष्ठे मर्त्याधर्मगुणान्विताः १२ निर्घाता शतशश्चान्ये पेतुस्तत्र नराधिप ॥ ऊदुश्च सारितः सर्वाः प्रतिस्रोतो विशां
पते १३ विष्वग्वातावबुधैश्च पेतुरुल्काश्च निष्प्रभाः ॥ मुहुर्मुहुर्भूतसंघारथनादेन मोहिताः १४ प्रज्ज्वालजले चैव वह्निर्जनपदेश्वर ॥ युयुधुश्च ग्रहैः सार्द्धं
ग्रहानभसि सतः १५ ज्योतींश्च शतशः पेतुः स्वर्गाच्च धरणीतलम् ॥ दिशां गजाः प्रकुपेतानां गाश्च धरणीतले १६ गर्दभारुणसंस्थानैश्चित्राभ्रैश्चावृतं न
भः ॥ विनदद्भिर्महारावा ब्रूक्षशोणितवर्षिभिः १७ नभूर्नद्यौर्नगगनं नरेन्द्रवृषभाभवन् ॥ स्वस्थानि सुरवीरौ तु दृष्ट्वा युद्धगतौ तदा १८ जेपुर्मुनिगणामंत्रान्
जगतो हितकाम्यया ॥ ब्राह्मणाश्च महात्मानो ह्यतिष्ठंस्तेषु सत्त्वराः १९ ततो ब्रह्मामहातेजाः कश्यपं वाक्यमब्रवीत् ॥ गच्छ वध्वासहादित्या पुत्रौ वारय सुव्रत
२० सतथेति तदा देवमुक्त्वा पद्मभवं मुनिः ॥ जगाम रथमास्थाय तस्थौ नरवरांतिके २१ स्थितं तु कश्यपं दृष्ट्वा सहादित्या तदांतरा ॥ उभौरथाभ्यां धरणी
मवतीर्णौ महाबलौ २२ न्यस्तशस्त्रौ च तौ वीरौ वंदतुररिंदमौ ॥ पितरौ धर्मतत्त्वज्ञौ सर्वभूतहिते रतौ २३ उभौ गृहीत्वा हस्ताभ्यामदितिस्त्वब्रवीद्वचः ॥
असौ दराविवैवं किमन्योन्यं हंतुमिच्छतः २४ स्वल्पमर्थं पुरस्कृत्य प्रवृत्तमतिदारुणम् ॥ सदृशं नेति पश्यामि सर्वथाममपुत्रयोः २५ श्रोतव्यं यदि मातुश्चापि
तु श्वैव प्रजापतेः ॥ न्यस्तशस्त्रौ स्थितौ भूत्वा कुरुतं वचनं मम २६ तथेत्युक्त्वा च तौ देवौ स्नातुकामौ महाबलौ ॥ गंगां जग्मतु रेवाथ प्रजल्पंतौ परस्परम्
२७ ॥ शक्र उवाच ॥ त्वंप्रभुर्लोककृत्स्नराज्यं हं स्थापितस्त्वया ॥ स्थापयित्वा कथं नाम पुनर्मां वमन्यसे २८ भ्रातृत्वमुपगम्यैव ज्येष्ठत्वं चाप्यपोह्य च
कथं कमलपत्राक्षनिर्वाणं कर्तुमिच्छसि २९ स्नातौ तु जाह्नवीतोये पुनरभ्यगतौ नृप ॥ यत्रादितिः कश्यपश्च महात्मानौ दृढव्रतौ ३०

॥ १४ ॥ १५ ॥ ज्योतींश्चिताराः ॥ १६ ॥ गर्दभवत्पुष्पाणि अरुणानि च संस्थानानि येषां तैश्चित्राभ्रैः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ अभयं दद्यात्तबान्कृष्णइतिशेषः ददातेः आतोमनिर्कृष्ण ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ पुण्यकं प्रतोस्तवम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ निषी
 प्रियसंगमनं नाम तं देशं मुनयो वदन् ॥ यत्र तौ संगतौ चोभौ पितृभ्यां कमलेशणौ ३१ ततः शक्रस्य कौरव्यदस्वावाचाभयं तदा ॥ यत्र देवगणाः सर्वे समेता धर्मचा
 रिणः ३२ ततो ययुर्विमानैस्तु देवाः सर्वे त्रिविष्टपम् ॥ ऋद्ध्या परमया युक्तास्तेषामेवानुरूपया ३३ कश्यपश्चादिते श्वेततथा शक्रजनार्दनौ ॥ विमानमे
 कमारुह्य गताराजं स्त्रिविष्टपम् ३४ तेशक्रसदनं प्राप्ता रम्यं सर्वगुणान्वितम् ॥ ऊरुरेकत्र कौरव्यमुदिता धर्मचारिणः ३५ शचीतुकश्यपं पत्न्या सहितं धर्मवत्स
 ला ॥ उपाचरन् महात्मानं सर्वभूतहिते रतम् ३६ ततस्तस्यां प्रभातायां रजन्या मब्रवीद्धरिम् ॥ अदितिर्धर्मतत्त्वज्ञा सर्वभूतहितं वचः ३७ उपेन्द्रद्वारकां
 च्छारिजातं नयस्व च ॥ वध्यासं प्रापयस्व शेषपुण्यकंहृदये स्थितम् ३८ पुण्यके सत्यया प्राप्ते पुनरेषत्वया तरुः ॥ नंदने पुरुषश्रेष्ठ स्थाप्यः स्थाने यथोचिते
 ३९ एवमस्त्वितिकृष्णेन देवमाता यशस्विनी ॥ उक्ता धर्मगुणैर्युक्तानां रदेन महात्मना ४० ततो भिवाद्या पितरं मातरं च जनार्दनः ॥ महेन्द्रं सदृशं च याथ प्रत
 स्थे द्वारकां प्रति ४१ ददौ कृष्णाय पौलोमीनियोगान्कुरु नंदन ॥ सर्वासामेव कृष्णस्य भार्याणां धर्मचारिणी ४२ दिव्यानां सर्वरत्नानां वाससां वमनस्विनी ॥ ना
 नारागविरक्तानां सदैवारजसामपि ४३ भार्याणां च सहस्राणि ग्रानि षोडशमाधवे ॥ प्रतिगृह्य महातेजाः प्रययौ द्वारकां प्रति ४४ संपूज्यमानो द्युतिमान् खेचरैः
 पुण्यकर्मभिः ॥ ससात्यकिः सपुत्रश्च प्राप्ते रैवतकंगेरिम् ४५ सतत्र स्थापयित्वा च पारिजातं वरदुमम् ॥ सत्यकं प्रेषयामास द्वारकां द्वारशालिनीम् ४६
 श्रीकृष्ण उवाच ॥ पारिजातमिहानीतं महेन्द्रसदनान्मया ॥ निवेदय महाबाहो भैमानां भैमवर्द्धन ४७ अद्य द्वारवर्ती चैव पारिजातमहंदुमम् ॥ प्रवेशयिष्ये
 नगरे शोभाप्रक्रियतां शुभा ४८ इत्युक्तः सत्यको गत्वा तथोक्त्वा पुनरागतः ॥ कुमारैर्नागरैः सार्द्धं सांबप्रभृतिभिः प्रभो ४९ ततो ग्रतः पारिजातमार्गेऽप्यग रुडे
 तदा ॥ प्रद्युम्नो द्वारकां रम्यां विवेश रथिनां वरः ५० शैव्यादिहययुक्तेन रथेनानुययौ हरिः ॥ तस्याथ रथमुख्येन सत्यकः सांब एव च ५१ ये त्वन्ये नृपवाण्ये
 यानैर्बहुविधैस्तथा ॥ ययुः प्रहृष्टास्तत्कर्म पूजयंतो महात्मनः ५२ सत्यकाद्विस्तरं श्रुत्वा यादवानागरास्तथा ॥ विस्मयं परमं जग्मुरप्रमेयस्य कर्मणा ५३
 तं दिव्यकुसुमं वृक्षं दृष्ट्वा नर्तनिवासिनः ॥ राजत्रतः पृहृष्टाः पश्यमाना महोदयम् ५४ तमद्भुतमर्चिर्व्यं च मदकेलिकलां डजम् ॥ वृक्षोत्तमं पश्यतां विवृद्धानां
 मगमज्जरा ५५ ये त्वंधचक्षुषः सर्वे ते भवन्दिदं व्यचक्षुषः ॥ विरोगारोगिणश्चामन्त्रात्वा गंधवनस्पतेः ५६ लपंतः कोकिलाञ्छेताञ्छुत्वा नर्तनिवासिनः ॥ ब
 भूवुर्हृष्टमनसो वंदुश्च जनार्दनम् ५७

गान् प्रीतिदेयान् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ भैमानां भैमवंशोद्भवानां यादवानाम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ पश्यमानाः पश्यंतः ॥ ५४ ॥ मदेन
 केलिकलाः क्रीडापराः अंजया यत्र तम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ सत्यभामयासत्यभामायाः ग्रहाय गृहित्वाविवेश ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ व्रतकस्यव्रतेप्रदेयस्यदानस्य ॥ ६९ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुह०
वि० टीकायांपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ पदसप्ततितमेऽध्यायेऽमुष्मिन्पुण्यकसिद्धये ॥ नारदायप्रदायाथद्युतचंचानयद्विषम् ॥ १ ॥ अयेति ॥ १ ॥ २ ॥ कालेदानोचिते ॥ ३ ॥ ४ ॥
नानाविधानितूर्याणिगेयानिमधुरागिच ॥ शुश्रुवुस्तस्यवृक्षस्यनातिदूरंगतानराः ५८ योयंसंकल्पयामासगंधं हृद्यं नरस्तथा ॥ सतदैवतमाजघ्रेपारिजा
तसमुद्रवम् ५९ ततःप्रविश्यरम्यां तु द्वारकां यदुनंदनः ॥ वसुदेवं महात्मानंददृशे देवकीं तथा ६० कुरुराधिपतिं चैव बलं भ्रातरमेव च ॥ वृद्धाश्वयादवानां
येमानार्हानमरोपमान् ६१ विमृज्यतान्वै भगवाननादिनिधनोच्युतः ॥ संपूज्य च यथान्यायं स्वमेव भवनंगतः ६२ ससत्यभामयावासंविशेमधुसूदनः ॥
पारिजातं तरुश्रेष्ठं ग्रहाय गदपूर्वजः ६३ सा देवी पूजयामास प्रहृष्टा वासवानुजम् ॥ प्रतिजग्राह तं चापि पारिजातं महाद्रुमम् ६४ मनीषितेन सतरुरल्पो भव
ति भारत ॥ महांश्च वासुदेवस्य तदद्भुतमभुन्महत् ६५ कदाचिद् द्वारकां सर्वां प्रच्छादयति भारत ॥ कदाचिद् द्वस्तधार्यस्तु भवत्यंगुष्ठसन्निभः ६६ ननंदसत्या
कौरव्यदेवी प्राप्य मनोरथम् ॥ पुण्यकार्थं तु संभारान्संभर्तुमुपचक्रमे ६७ यानिद्रव्याणि कौरव्यजंबूद्वीपेतु कानिचित् ॥ योग्यानि तानि कृष्णेन संभृतानि म
हात्मना ६८ मुनिं तदा संस्मृतवान्स नारदं जनार्दनः सर्वगुणोचितं वशी ॥ प्रतिग्रहार्थं व्रतकस्य सत्ययायथोपदिष्टस्य पुरंदरानुजः ॥ ६९ ॥ इति श्रीमहाभा
रते खिलेपुहरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजाताननं नाम पंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५ ॥ ७६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथ कृष्णस्य कौरव्यध्यातमात्रस्तपोधनः ॥
आजगाम मुनिश्रेष्ठो नारदो वदतां वरः १ संपूजयित्वा विधिवद्वासुदेवो विशांपते ॥ प्रतिग्रहार्थं विधिवच्छ्रीमान्भक्त्या न्यमंत्रयत् २ ततः काले च संप्राप्ते स्नातं दे
वो महा मुनिम् ॥ संपूज्य माल्यैर्गंधैश्च भोजयामास भारत ३ सार्वकामिकमन्नाद्यं सर्वभूतकृदन्वयः ॥ सत्यया प्रियया सार्द्धं प्रहृष्टेनांतरात्मना ४ पुष्पदामावस
ज्याथ कंठे कृष्णस्य भाविनी ॥ बंधकृष्णं सुभगा पारिजाते वनस्पतौ ५ अद्भिर्ददौ नारदाय ततो नुज्ञाप्य केशवम् ॥ देवीधेनुसहस्रं च कांचनस्य च पर्वतम् ६
हिरण्यरूप्यमिश्रं च मणिरत्नप्रभस्य च ॥ तिलमिश्रस्य च तथा धान्यैरन्यैर्युतस्य च ७ प्रतिग्रह्यतु तत्सर्वं नारदो मुनिसतमः ॥ ससंप्रहृष्टो भुक्त्वाथ भूयः केश
वमब्रवीत् ८ भो केशव मदीयस्त्वमद्भिर्दत्तोसि सत्यया ॥ सत्वं मामनुगच्छस्व कुरुयद्यद्भवीम्यहम् ९ प्रथमः पक्ष इत्येवमब्रवीन्मधुसूदनः ॥ व्रजंतमनुवव्राज
नारदं च जनार्दनः १० परिहासं बहुविधं कृत्वा मुनिवरस्तदा ॥ तिष्ठस्व गच्छामीत्युक्त्वा परिहासविचक्षणः ११ अपनीय ततः कंठात् पुष्पदामैर्नमब्रवीत्
॥ कपिलांगां सवत्सां भो निष्कयार्थं प्रयच्छ मे १२ कृष्णाजिनं तिलैः पूर्णं प्रयच्छ च सकांचनम् ॥ एषोत्रनिष्कयः कृष्णविहितो वृषक तुना १३ तथेत्युक्त्वा हृषी
केशस्तथा च क्रेजनाधिप ॥ स उवाच मुनिश्रेष्ठं हसित्वा मधुसूदनः १४ वरं वरय धर्मज्ञयस्तेनारदकांक्षितः ॥ तत्ते दातास्मि धर्मज्ञपराप्रीतिर्हि मेत्वाये १५
भाविनीं सद्भाववती ॥ ५ ॥ देवी केशवमनुज्ञाप्य अद्भिर्नारदाय ददावित्यन्वयः ॥ ६ ॥ कांचनस्येति विशेष्यं पृथयंतानां मणीनां रत्नानां च प्रभायस्मिन्तस्य ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ प्रथमो मुख्यः
पक्षो यदा स नत्वा मे कार्यं कर्तव्यमित्यर्थः ॥ १० ॥ परिहासं पादुकानयनाद्याज्ञापनैः ॥ ११ ॥ १२ ॥ वृषक तुनारुद्रेण ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सन्नियोगं दिष्यन्वाभरणं दिक्कंद्राणीभिर्षितं विमज्ज्यददौ ॥ २० ॥ प्रवृत्ते सगुणान्ध्यापयामास ॥ २१ ॥ गणाः सुहृत्संबन्धिसमूहाः ॥ २२ ॥ तानेवाह पांडवानिति ॥ २३ ॥ श्रुतश्रवापि कृष्णसाशिशुपालमाता ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ मानुषो मानुषरूपी देवः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ॥ इति

नारद उवाच ॥ ॥ नित्यमेवास्तु मे प्रीतो भवान्विष्णोः सनातन ॥ त्वत्प्रसादात्तु सलोक्यं व्रजेयं ते महामते १६ अयोनियो भवेयं ते नारायणसतांगते ॥ भवे यं ब्राह्मणश्चैव पुनर्जात्यन्तरेष्वपि १७ एवमस्त्वितितं देवो विष्णुः प्रोवाच भारत ॥ तुतोष च ततो धीमान्नारदो मुनिसत्तमः १८ षोडशस्त्रीसहस्राणि विष्णो रतुलतेजसः ॥ निमंत्रितानि कौरव्यसत्ययाहरिकांतया १९ तासां ददौ सन्नियोगमेकैकं हरिवल्लभा ॥ शच्यायो वासुदेवस्य पुरादतो नराधिप २० पारिजातो वसंतस्तत्र ततः प्रवृत्ते तदा ॥ आज्ञया वासुदेवस्य नारदेन महात्मना २१ निमंत्रिता गणाः सर्वे केशवेन महात्मना ॥ विभूतिं पारिजातस्य ददृशुः कुरुनंदन २२ पांडवांश्चानयामास सहैव पृथया हरिः ॥ द्रौपद्या च महातेजास्तथैव च सुभद्रया २३ श्रुतश्रवांश्च ससुतां भीष्मकं ससुतं तदा ॥ अन्यानपि च कौरव्यभिन्नसंबं धिर्वांधवान् २४ रमे च सहपार्थेन फाल्गुनेन जनार्दनः ॥ सांतःपुरो महातेजाः परमर्द्धावसन्नृप २५ संवत्सरे ततो याते केशिहामरसत्तमः ॥ पारिजातं पुनः स्वर्गमानयत्सर्वभावनः २६ तत्रादितिकश्च पंचदृष्ट्वा स्वजननीं प्रभुः ॥ शक्रेण सहितो धीमान् प्रमेयपराक्रमः २७ तमुवाचादितिर्माता प्रणतं मधुसूदनम् ॥ सौभ्रात्रमस्तु वामेवं नित्यं चामरसत्तम २८ मनोरथं मम त्वंच पूरयस्व जनार्दन ॥ तथेत्येवा ब्रवीत्कृष्णस्ततो मातरमात्मवान् २९ आमंत्रयित्वा पितरौ देवरा जानमब्रवीत् ॥ वासुदेवो महातेजाः कालप्राप्तमिदं वचः ३० महादेवेन देवेश संदिष्टोऽस्मि महात्मना ॥ अंतर्भूमितले वध्यान सुरान् प्रतिमान द ३१ तदितो दशरात्रे णहं ताहमसुरोत्तमान् ॥ तत्रोपविष्टान् स्थातव्यं प्रवरेण महात्मना ३२ जयंते न च वीरेण दानवानां जिघांसया ॥ एकोत्र मानुषा देवो देवपुत्रस्तथा परः ३३ अवध्याः किल ते देवैर्ब्रह्मणोऽरदर्पिताः ॥ अस्माभिः किल हंतव्या मानुषत्वमुपागते ३४ तथेति कृष्णं सहरिः प्रीतिरूपस्तथा ब्रवीत् ॥ सस्वजातेन तो देवावन्यो न्यं जनमेजय ३५ इति श्रीमद्विलेपुहरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे स्वर्गे पारिजातस्थापनं नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ७६ ॥ ॥ जनमेजय उवा च ॥ पुण्यकानां भूतोत्पत्तिकथयस्व द्विजोत्तम ॥ द्वैपायनप्रसादेन सर्वं दिविदितं तव ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उमया पुण्यकविधिर्नरेन्द्रोत्पादितः पुरा ॥ शृणु येन विधानेन लोके धर्ममृतां वर २

श्रीमहामारते विलेपुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ सप्ताधिके सप्ततिमे पुण्यकानां निरूप्यते ॥ पार्थिव्यातपसायुक्तं स्वरूपं तद्विधिस्तथा ॥ १ ॥ पुण्यकानामिति ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ वधेकृतेमति ॥ ४ ॥ ५ ॥ तत्रजांववत्यादयोपिमागता ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ गंगाद्यानद्यभिमानिन्योदेवताः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

स्वर्गात्रिनेपारिजातेकृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ ययौद्वारवतीधीमात्रारदोमुनिसतमः ३ देवासुरेनृपश्रेष्ठसंग्रामेसमुपस्थिते ॥ पट्टपुरस्यवधेघोरेमहादेवाज्ञया
नव ४ कृ णनमहितंविप्रनारदंवर्मवित्तमम् ॥ आसीनंपरिपप्रच्छरुक्मिणीभैष्मिकीनृप ५ तत्रजांववतीदेवीसत्यभामाचभामिनी ॥ गांवारराजपुत्रीच
योगयुक्तानराधिप ६ देव्यश्चनृपकृष्णस्यवह्नयोन्यावैसमागताः ॥ कुलशीलगुणोपेताधर्मशीलापतिव्रताः ॥ ७ ॥ रुक्मिण्युवाच ॥ मुनेधर्मभृतांश्रेष्ठवर्म
ज्ञानभृतांवर ॥ उत्पत्तिपुण्यकानांत्वंवक्तुमर्हस्यशेषतः ८ विधिंचफलयोगंचदानकालंतथैवच ॥ कौतूहलंनस्तत्सिद्धिंवदस्ववदतांवर ॥ ९ ॥ नारदउवा
च ॥ शृणुवैदर्भिधर्मज्ञसपत्नीभिःमहानघे ॥ पुण्यकानांविधिःप्रोक्तोयथादेविपुराणया १० चचारोमाव्रतंदेवीपुण्यकानांशुचिव्रता ॥ व्रतावसानेथतयास
रुपेदेविनिमंत्रिताः ११ अदित्याद्याःसुतःसर्वादक्षस्याक्लिष्टकर्मणां ॥ पौलोमीचशचीदेवीख्यातालोकेपतिव्रता १२ रोहिणीचमहाभागासोमस्यदयितास
ती ॥ फाल्गुनीचतथापूर्वारेवतीचविशांपते १३ तथाशतभिषाचैवमघाचकुरुनंदन ॥ एताभिर्हिमहादेवीपूर्वभाराधितासती १४ गंगासरस्वतीचैववे
णीगोदाचनिमग्नगा ॥ तथावैतरणीचैवगंडकीयाचभारत १५ अन्याश्चसरितोर्म्यालोपामुद्राचभारत ॥ सत्यश्चान्याजगद्देविधारयंतिहिताःशुभाः१६ शु
भाश्चगिरिनांदिन्योवह्निकन्याश्चमुव्रताः ॥ स्वाहावह्निप्रियादेवीसावित्रीचयशस्विनी १७ ऋद्धिःकुबेरकांताचजलेचमहिषीतथा ॥ भार्यापितृपतेश्चैववसु
पत्न्यस्तथाचयाः १८ ह्रीःश्रीर्धृतिस्तथाकीर्तिराशामेधाचमुव्रताः ॥ प्रीतिर्मतिश्चख्यातिश्चसत्रीतिश्चतपोधनाः१९देव्यःसत्यस्तथैवान्याःसर्वभूतहितेर
ताः ॥ तासांव्रतावसानेचपूजांचक्रेविकातदा २० तिलरत्नमयंदत्त्वापर्वतंसर्वधान्यवत् ॥ वासोभिर्भूषणैर्मुख्यैर्नानारागैःसुमध्यमे २१ प्रतिगृह्यतुतांपूजांद
तांदेव्यातपोधनाः ॥ उपविष्टाःकथाश्चित्राःकुर्वंत्योभर्तृदेवताः २२ पुण्यकार्थंकथास्तासामासन्दंवीशशंसयाः ॥ विधिंचपुण्यकस्याथसतीनांभर्तृदेवते २३
तासांमतेनसाध्वीनांसर्वासांसोमनंदिनी ॥ पर्यपृच्छदुमांदेवीपुण्यकानांविधिंवरा २४ उमातासांप्रियार्थंतुपुण्यकान्यब्रवीतदा ॥ समक्षंममवैदर्भिसर्व
भूतहितेरता २५ ममैवचमयादत्तःसतदारत्नपर्वतः ॥ प्रतिगृह्यमयाचैवकृतोब्राह्मणसाच्छुभे २६ उमात्वरुंधतीसाध्वीमामंन्ययदभाषत ॥ शृणुकल्याणे
वक्ष्यामिसर्वाभिःसहिताशुभे २७ पुण्यकानांविधित्क्लृप्तंयथावदनुपूर्वशः ॥ यथाचैवमयादृष्टस्ततएषविधिःशुभे २८

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ मर्तृदेवतेपतिव्रतासमुदाये ॥ ३३ ॥ सोमनंदिनीअरुंधती ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ अथाष्टसप्ततितमेऽध्याये स्मिन्प्राह पार्वती ॥ अरुं वत्येकवकेण प्रागुक्तमापिवेस्तरात् ॥ १ ॥ सर्वज्ञेति आदिष्टोऽपदिष्टो भवेत्त्यर्थात् दृष्टो ज्ञातश्च ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अस्मांश्चिदंस्मिन् भवेत् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ पुरातने वेदे ॥ ११ ॥ हे सत्ये अरुं वति ॥ १२ ॥

इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पुण्यकविधिकथनं नाम सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ॥ उवाच ॥ सर्वज्ञ ह्यदा भर्तुः प्रसादेन शुचिस्मिते ॥ तदा पुरा ममादिष्टो दृष्टः पुण्यविधिः शुभः ॥ १ ॥ सनातनः पुण्यविधेरिति बुद्ध्या वगम्यताम् ॥ महादेव प्रसादेन मया दृष्टस्त्वरुं वाते २ पुण्यकानि च सर्वाणि चीर्णवत्यस्म्यनिंदिते ॥ अनुज्ञया भगवतो भर्तुः शर्वस्य धीमतः ३ सती त्वंधर्मचरणं यस्या नित्यमखंडितम् ॥ पुण्यकानां विधिस्तस्याः पुराणैः परिकीर्तितः ४ दानोपवासपुण्यानि सुकृतान्यप्यरुंधति ॥ निष्फलान्यसतीनां हि पुण्यकानि तथा शुभे ५ यावंचयंति भर्तारं योनिदुष्टाश्च याः स्त्रियाः शौचयुक्ता घृतिमत्यः शुभव्रताः ॥ सततं साधुनादिन्योधारयंति जगत्खलु ८ व्याधितः पतितो वापेदो नो वापे कथंचन ॥ न त्यक्तव्यः स्त्रिया भर्तुर्धर्मदेवः सदा स्त्रीणां सद्भिर्दृष्टस्तपोधने ॥ यस्या हितुष्यते भर्ता सा सती धर्मचारिणी १५ कौतूहलहतानां तु स्त्रीणां लोको न शोभनः ॥ भर्तयेव मनोयासां सद्भावेन व्यवस्थितम् १६ कर्मणामनसा वाचापतिना ते चरंतियाः ॥ तासां पुण्यफलं सौम्ये पुण्यकैः समुदाहृतम् १७ पुण्यकानां विधिं कृत्स्नं स्वर्लोकप्रतिशोभने ॥ निबोध सदसर्वाभिर्दृष्टो यस्तपसामया १८ स्नात्वा स्त्री प्रातरुत्थाय गतिं विज्ञापयेत्सती ॥ उपवासार्थं मथवा व्रतकार्यं धृतव्रते १९ इव शुराभ्यां च चरणी सततं सत्तमस्य च ॥ ग्रहा यौदुंबरपात्रं सकुशं साक्षतं तथा २० गोशृंगदक्षिणां सैव्यं प्रतिगृह्णात तज्जलम् ॥ ततो भर्तुः सती दद्यात्स्नातस्य प्रयतस्य च २१ आत्मनोऽपि निषेक्तव्यं ततः शिरसि तज्जलम् ॥ त्रैलोक्यसर्वतीर्थेषु स्नानमेतदुदाहृतम् २२ उपवासेषु कर्तव्यमेतद्विव्रतकेषु च ॥ स्नानमेतद्विसामान्यं स्त्रीणां पुंसां च भाविनि २३

॥ १३ ॥ असती भूत्वा सती विद्यमाना ॥ १४ ॥ १५ ॥ कौतूहलं आश्चर्यं प्रोक्तम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ औदुंबरं ताम्रयम् ॥ २० ॥ सिच्यसिक्त्वा ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

व्रतांगनियमानाह अशल्येत्यादिना ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ पादुकार्थं तृणैर्वैत्रादिभिः पादत्राणं कर्तव्यं न तु चर्ममयमित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अमृताहरीतकी आमलकी वा श्रीफलैः पक्व
विल्वफलैः अमृन्मिश्रितैरितिच्छेदः ॥ ३० ॥ अभ्यंजनं कल्कस्नानम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां अष्टसप्ततितमोऽ
ध्यायः ॥ ७८ ॥ अथैकोनाशीतितमेऽध्याये त्रनिरूप्यते ॥ नित्यशेषो विधिर्यश्च काम्यानां परमो विधिः ॥ १ ॥ विधिनेति चरेद्व्रतमिति शेषः ॥ १ ॥ २ ॥ यानि मंत्रिता एकादशस्त्रियः ताः

अरुंधतिमया दृष्टं तपसा हरते जसा ॥ अशल्यविद्धं शयनमासनं च तथा विधम् २४ स्वयंप्रक्षालनं चापि पादयोरनुशाब्धितम् ॥ अश्रुप्रपातो रोषश्च कलहश्च कृ
तः सति ॥ उपवासाद्रताद्वापि सद्यो भ्रंशयति स्त्रियः २५ शुक्लमेव सदा वासः प्रशस्तं चंद्रसंभवे ॥ अंतर्वासो परंचैव उपवासे व्रते तथा २६ पादुकार्थं तृणैः कार्यं
सर्वदा व्रतके सति ॥ उपवासेऽपि च विधिरेष एव प्रवर्तितः २७ अंजनं रोचनं चापि गंधान्सुमनसस्तथा ॥ व्रतके चोपवासे च नित्यमेव विवर्जयेत् २८ दंतकाष्ठं
शिरःस्नानमुद्धर्तनमथापि वा ॥ विवर्जितं मृदा सर्वं शौचार्थं तु विधीयते २९ विल्वामृतफलैर्नित्यं श्रीफलैश्च समाचरेत् ॥ प्रक्षालनं वै शिरसः सदा मृन्मिश्रितैर्ज
लैः ३० शिरसोभ्यंजनं सौम्येनैव तावत्प्रशस्यते ॥ न पादयोर्न गात्रस्य स्नेहेनेति स्थितिः स्मृता ३१ गोयानमुष्ट्रयानं च खरयानं च वर्जितम् ॥ न ग्नस्नानं च स
ततं व्रते चाप्युपवासके ३२ नदीजलं प्रस्रवजं प्रशस्तं सोमनादिनि ॥ शुभे तडागे वाप्यादौ विस्तीर्णे जलजायुते ३३ गत्वा स्नानं प्रशस्तं तु सदैव खलु सर्वथा ॥
अलाभे त्ववरुद्धास्त्री घटस्नानं समाचरेत् ३४ न वै श्वकुंभैः स्नातव्यं विधिरेष पुरातनः ॥ स्नानं च कार्यं शिरसा तपःफलमवाप्नुयात् ३५ ॥ इति श्रीमहाभार
ते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणेष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ६५ ॥ उमोवाच ॥ विधिनैतेन कृत्स्नेन स्त्री सदा भर्तृदेवता ॥ चरेत्संव
त्सरं दांताषण्मासान्मासमेव च १ म्रियो ह्यावाहयेत्साध्वी रेकादशसमाधिना ॥ स्वयंचैव विधिर्दृष्टो व्रतकानां मया शुभः २ अद्भिर्दद्यात्सतीः सर्वा यामूलव्रति
नी भवेत् ॥ तासां तु निष्क्रयो देयः कालदेशानुरूपतः ३ ततो मासांतं शुक्लस्य तिथौ च नवमि तथा ॥ आराधयित्वा कर्तव्यं व्रतकस्यापवर्जनम् ४
उपवासमहोरात्रं व्रतकं चापि निश्चितम् ॥ आदौ चांते च कुर्वीत व्रतकस्यापि सिद्धये ५ क्षुरकं भर्तुः भर्तुरात्मनश्चैव कारयेत् ॥ उत्सादनं च स्नानं च
तस्मिन् ब्रह्मनि संस्मृतम् ६ ततो विवाहवत्स्नानं विहितं पुण्यकेशुभे ॥ मंडनं चैव विहितं माल्यधारणमेव च ७ कुंभैस्तु स्नाप्यमाने मंसाध्वी मंत्रमुदीरयेत् ॥
भर्तुः पादौ नमस्कृत्य मनसा वाथ वागिरा ८

सर्वा अद्भिः साकं आचार्याय दद्यात् संनिहितत्वात् निष्क्रयो देयः पूर्वभर्तृभ्यः क्रीत्वा आचार्याय देयास्ततः आचार्यान्निष्क्रयेण गृहीतास्तद्भर्तृभ्यः प्रदद्यादित्यर्थः ॥ ३ ॥ अपवर्जनं समापनम्
॥ ४ ॥ ५ ॥ व्रतकं उद्दिश्येति शेषः आत्मनश्च वैश्वर्जनं स्वमात्रा निर्वृत्तं सर्वान् केशान्समुद्धृत्य छेदयेदंगुलद्वयम् एवमेव हि नारीणां वपनं सर्वदा स्मृतमिति स्मृत्युक्तप्रकारेण वा क्षुरकं
॥ ६ ॥ ७ ॥ इति वक्ष्यमाणम् ॥ ८ ॥

ऋषीणां देव्यः जनयिष्यः यासुजातः कश्यप इति लिङ्गात् दिवि भवाः आदित्यलोकावस्थानात्तमदंत्यो यज्ञे मदंती संज्ञाः शंकराः सुखकराः यतो धर्मस्य धात्र्यः पोषकाः हिरण्यवर्णाः निर्मलाः पावकाः शोधकाः रसेन निजगुणेन जुषंतु प्रीणयंतु ॥ ९ ॥ १० ॥ पौराणान्मंत्रानाह शुभेति शुभाकल्याणकरी भर्तुर्भवेयामिति सर्वत्र संबन्धनीयं अव्यया अस्त्रीणाधनादिभिः यदा हयाज्ञवल्क्यः संयतोपस्कारादक्षात् दृष्टाव्ययपराङ्मुखीति वरेण वरहेतोर्दास्यातुल्येति नीचकर्मापि कर्तुयोग्या भवेयं यथोक्तं कार्येषु दासीशयनेषु रंभेत्यादि ॥ अन्यत्र रुषती कुद्रापि भर्तुर्वशंगास्यां ॥ ११ ॥

आपो देव्यः ऋषीणां दिवि श्वधात्र्यो दिव्यामदंत्यो याः शंकरा धर्मधात्र्यः ॥ हिरण्यवर्णाः पावका शिवतमेन रसेन श्रेयसो मां जुषंतु ९ अपामेष स्मृतो मंत्रः सर्वत्रान्यत्र मेशु ॥ मंत्राः पुराणविहिताः स्त्रीणां सर्वगशोमने १० शुभाव्यया गुणिनी युक्तधर्मा भर्त्रा साकं मम दास्या वरेण ॥ मा कर्मणामनसा वापि वाचा भर्तुर्भवेयं रुषती स्यां वशंगा ११ सपत्नीनामधि नित्यं भवेयं सपुत्रा स्यां शुभगा चारुरूपा ॥ संपन्नहस्ता गुणवादिनी च सर्वात्मना स्यां मादरिद्रा भवेयम् १२ पतिश्च मे स्यात्सुमुखो मत्प्रतीक्षो नित्यं मद्भक्तः स्यान्मन्मतिर्मद्गतिश्च ॥ प्रीतिश्च नौ स्याच्चक्रवाकानुरूपा मनोविरागो न भवेत्साधुवत् स्यात् १३ लोकान्साध्वीनामुत्तमानां व्रजेयं याभिः सर्वधार्यते विश्वरूपम् ॥ उभे कुलेयाः शुभाः पावयंति पितुर्भर्तुश्च पतिभक्तयोर्जिताश्च १४ भूमिर्वायुर्जलमाकाशमग्निरंतः क्षेत्रज्ञः प्रकृतिर्योम हांश्च ॥ अहंकारश्च मम साक्ष्येनियुक्ताः स्मरेयुर्मनेश्च यंच व्रतंच १५ यैरारब्धो देहिनां भौतिको यं विधिः सत्त्वाद्यैर्भूतयुक्तैः सवीजैः ॥ संत्वे ते मे साक्षिणः सर्वसंस्था व्रते चास्मिन्निश्चये चापि नित्यम् १६ चंद्रादित्यौ पुण्यसाक्षी यमश्च दिशः सर्वादश चात्मा च मेयम् ॥ संत्वे ते वै साक्षिणः सर्वसंस्था व्रते चास्मिन्निश्चये चापि नित्यम् १७ मंत्रैरेतैः पुराणोक्तैः सर्वद्रव्याभिर्मंत्रिणम् ॥ व्रतचर्यात्प्रभृतिवै पुराणे समुदाहृतम् १८ स्नात्वाथ वाससीदद्याद्भर्तुः कर्त्यस्वयं शुभे ॥ अथात्मकर्तितं न स्याच्छुभे विघ्नेन केनचित् १९ वासोन्यदेव दद्याच्च श्वेतं मुख्यं नवं शुचि ॥ स्वकर्तितं च मूत्रं तु वाससा तेन मिश्रयेत् २० ततो द्विजं शुचिं दातं ज्ञानविज्ञानकोविदम् ॥ भोजयेच्च यथाशक्त्या सह भर्त्रा सुमध्यमे २१ ब्राह्मणस्यापि दातव्यं वासो युग्मं महातपे ॥ शय्यासनं गृहं धान्यं दासं दासीं तथैव च २२ अलंकारः शक्तिश्चरत्नपर्वत एव च ॥ सर्वधान्यसमुन्मिश्रस्ति लैश्च सविशेषतः २३

अधि उपरि संपन्नहस्ता अन्नदानादौ मुक्तहस्ता ॥ १२ ॥ मनोविरागः अन्योन्यमनुरक्तता ॥ १३ ॥ विश्वरूपं स्वरूपं विश्वमित्यर्थः ॥ १४ ॥ भूमिरिति भूम्याद्यभिमानिन्यो देवताः व्रतंच निश्चयं भक्तिंच स्मरेयुः ॥ १५ ॥ विधिर्विध्यर्हो देहः यैरारब्धो भूतयुक्तैर्जरायुजादिसंबन्धैः सत्त्वाद्यभिमानिदैवतैः सवीजैस्तत्प्राणिकर्मप्रयोजितैः ॥ १६ ॥ आत्मा मनः ॥ १७ ॥ व्रतचर्या व्रतारंभात्प्रभृतिप्रत्यहमेव कार्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कर्त्यकर्तनादिना संपाद्य शुभे हे अरुंधति ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ महातपे तपस्विनि ॥ २२ ॥ २३ ॥

सतिसंभवेहस्त्यश्वादीनांअवचयः समूहोदातव्यः अन्यथागौरेवदेयादेवैवेत्यन्वयः ॥ २४ ॥ प्रतिमांडमामहेश्वरयोः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ शिलांशिलामयीप्रतिमादध्या
दिभिःपंचामृतस्नानादिनापूजयेदित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ नदेयंभर्तुश्छंदेनविना ॥ ३० ॥ कूर्चःमयूरपुच्छमुष्टिःकुशमुष्टिरित्यासनमित्यर्थः अजिनंआसनार्थकूर्चसाहचर्यात्
कृष्णाजिनंतुप्रावरणार्थम् ॥ ३१ ॥ पुरोधिकाअग्रगण्या ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ एतद्व्रतकरःव्रतेनक्रियतइतिव्रतप्रसाद्यः प्रियार्थ

वासोभिश्चप्रतिच्छन्नोनानावर्णैररुंधति ॥ हस्त्यश्वावचयश्चैवदेयागौरेवचध्रुवम् २४ लवणप्रतिमांदद्यान्नवनीतस्यचापराम् ॥ गुडस्यमधुनश्चैवसुव
र्णस्यचशोभनाम् २५ तथैवसर्वगंधानांरसानांपृथगेवच ॥ तथासुपनसांदद्याद्रूप्यसौदुंबरस्यच २६ फलानांचैवसर्वेषांवाससामपिनंदिने ॥
चित्रप्रतिकृतिंचैवकाष्ठस्यप्रतिमांतथा २७ शिलांप्रतिकृतिंचैवदध्नीथपयसस्तथा ॥ सर्पिषादूर्वयाचैवयान्यामप्यभीप्सति २८ कालदे
शानुरूपंचदेयंस्मिभक्तःसति ॥ अल्पंवाबहुलंवापिभर्तुश्छंदेनसर्वदा २९ तिलपात्रंप्रदातव्यंनदेयंननुशोभने ॥ गौस्त्ववश्यंप्रदातव्याकपिलाकां
स्वमेवच ३० कृष्णाजिनंचसुभगेसतिलंवाससान्वितम् ॥ आदर्शश्चैवकूर्चश्चतथाजिनमनिंदिते ३१ एतदस्वासर्वकामानाप्नोतिवरवर्णिनि ॥
पुरोधिकापुत्रवतीसुभगारूपभागिनी ३२ मृष्टहस्ताधनाढ्याचस्त्रीभवत्यमलेक्षणा ॥ इच्छयालभतेचैवकन्यारूपगुणान्विताः ३३ भवंतिसुभगाश्चा
र्यास्तथैवचपुरोधिकाः ॥ पुत्रवत्योधनाढ्याश्चशीलवत्यश्चनित्यदा ३४ अरुंधतिकृतंह्येणन्मयैवप्रथमंयतः ॥ उमाव्रतक्रमित्येवरव्यातमत्रमहीतले ३५
एतदेवोत्तमंस्त्रीणांव्रतंतस्मात्समाचरेत् ॥ सर्वकामानवाप्नोतिदत्तवैतदनिंदिते ३६ एतद्व्रतकरोह्येवदेवदेवोवृषध्वजः ॥ पुराभिषिक्तवान्सौम्येप्रियार्थमम
सर्वकृत् ३७ व्रतकस्यावसानेथदेयंभोज्यंचनित्यदा ॥ स्त्रीणांकामाःप्रदेयाश्चसदृशाःकालदेशयोः ३८ एकैकस्यप्रदातव्यंव्रतकंवरवर्णिनि ॥ छंदतोब्राह्म
णानांतुदेयमन्नंसदक्षिणम् ३९ पायसंतत्रदातव्यंव्रतकेनान्यदिष्यते ॥ नात्रप्राणिबधःकार्यःपुराणेनियताश्रुतिः ४० अथद्वितीयंवक्ष्यामिव्रतंसोमसमुद्र
वे ॥ महादेवप्रसादेनदृष्टवत्यस्मिच्छुभे ४१ सर्वाःपुत्रफलानार्यःसद्भिरेतदुदाहृतम् ॥ तस्मादन्विष्यतीदद्यात्सपुत्रकरकान्शुभे ४२ ज्येष्ठाषाढौ
शुभौमासौपुरोक्तंविधिमाचरेत् ॥ अथवाज्येष्ठमेवैकमाषाढंवासमाचरेत् ४३ ततोमासद्वयेपूर्णेमासेवावरवर्णिनि ॥ सपुत्रकरकान्दद्यात्फाणितप्रतिपूरितान्
४४ सर्पिषःपयसश्चैवदध्नीथमधुनोज्जघे ॥ जलस्यचतथादद्यात्पूरयित्वाशशिप्रभे ४५

पटमहिषीत्वार्थम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ व्रतकंव्रतोपकरणंद्रव्यंविभज्यदेयमित्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अन्विष्यतीपुत्रकामनां करकान्नासिकान्वितान् अल्प
घटान् सपुत्रेविशेषणंतदर्थिनीभिर्देयान् ॥ ४२ ॥ दानकालमाहज्येष्ठेति पुरोक्तंगोशृंगसेवनादि ॥ ४३ ॥ फाणितंशर्करोदकंपानकाख्यम् ॥ ४४ ॥ सर्पिष इत्यादी
नांएवग्रहणार्थम् ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ व्रतोत्तरमाह यज्ञोपवीतमिति ॥ ४९ ॥ अपत्याख्यानयोगेन यत्पूर्वदानमुक्तं तत्पुत्रापत्यकामाप्तेन क्षत्रस्य पुण्यादेर्योगेन दद्यात् एवं कन्याकामास्त्रीमक्ष
त्रे रोहिण्यादेर्योगे करकादि दद्यात् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ कौमुद्यां कार्तिव्यापौर्णमास्यां संस्थाप्य समाप्य ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ नारीधान्यं द्विदलं तथा फलं च द्विदलमेवेत्यर्थः ॥ ५४ ॥
॥ ५५ ॥ ५६ ॥ वार्ताकानि वृताकानि ॥ ५७ ॥ मरणमल्पायुष्यं पतिदेवतां पातिव्रत्यम् ॥ ५८ ॥ अलाबुंतुं बीफलम् ॥ उत्पादिकां उपोदकीं पोई इति प्रसिद्धम् ॥ ५९ ॥ ६० ॥

एकस्मै ज्ञानवृद्धाय सुव्रताय जितात्मने ॥ स पुत्रकरकान्दद्याद्यावेतो मनसः प्रियाः ४६ इच्छेत् स्त्रीदुहितरं स्त्रीणां कामकरं ततः ॥ किंचिद्द्रव्यं सुताकामात्सुतां
प्राप्नोत्यसंशयः ४७ गौर्वाथकां च नवापि दाक्षिणाचैव शस्यते ॥ विप्रस्याच्छादनं देयमवश्यं तु शुचिस्मिते ४८ यज्ञोपवीतं व्रतके दद्यान्नारीशुचिव्रता ॥ सुपुत्रक
रकाणां तु विधिरुक्तो विपश्चिता ४९ अपत्याख्यानयोगेन ब्राह्मणेभ्यः शुचिव्रता ॥ संवत्सरं सुसंपूर्णं व्रतधर्मानुपालिनी ५० करकानपि दद्याच्च पूर्णं संवत्सरे शु
भे ॥ अनुज्ञया सदा भर्तुः सत्यवादिन्यरुंधति ५१ सुवर्णसूत्रं विप्राय कौमुद्यां दातुमर्हति ॥ यज्ञोपवीतं विप्रस्य व्रतं संस्थाप्य कामिकम् ५२ यज्ञोपवीतं करकं दाक्षि
णां च स्वशक्तिः ॥ प्रयच्छतीति स्त्रीभ्यः सर्वान् कामान्समश्रुते ५३ नवं न भक्षयेत् किंचिन्नारीधान्यमथो फलम् ॥ पुष्पाणि नोपयुंजीत यावदेवं समाचरेत् ५४
एकभक्तेन धर्मज्ञे पुण्यं कर्तुमर्हति ॥ ब्राह्मणाय तथा देयं भर्तुश्च तदनंतरम् ५५ एवं संवत्सरं कृत्वा सुभगारूपशालिनी ॥ भवत्यविधवा चैव स्त्री धनस्य तथे
श्वरी ५६ वार्ताकानि नखादेद्यास्त्री पूर्णं परिवत्सरम् ॥ न सा पुत्रविना शं हि पश्यतीत्यवगम्यताम् ५७ शशकं मृगमां संवानित्यमेव विवर्जयेत् ॥ नाप्नोति
मरणं नारी प्राप्नोति पतिदेवताम् ५८ अलाबुं वर्जयेन्नारी तथैवोत्पादिकामपि ॥ अलाबुं कांचनीं दद्याद्या भर्तुः सुखमिच्छति ५९ पूर्णं संवत्सरे दद्यादेकैकं शा
कमादृता ॥ सदाक्षिणं पुत्रवती भवत्येका पुरोधिका ६० स्वयंप्रक्षालयानास्त्री स्वपादावेवमादितः ॥ प्रतिष्ठां लभते नित्यमुद्वेगं नाधिगच्छति ६१ दिवायासू
र्यपूतेन वर्तयेत् स्त्री पतिव्रता ॥ एवं संवत्सरं पूर्णं रात्रावन्नं विवर्जयेत् ६२ सा जीवपुत्रा सुभगा भवत्यमरवर्णिनी ॥ अधितिष्ठति सर्वाश्च सपत्न्यो नात्र संशयः ६३
पूर्णं संवत्सरे दद्यात्सौवर्णं सूर्यमुत्तमम् ॥ ब्राह्मणायामि रूपाय दरिद्राय यशस्विने ६४ फलानि वाथ पुष्पाणि भक्ष्याण्यपि च सुव्रता ॥ दद्यादनस्तमितके चरि
तव्रतका तथा ६५ या तथास्तमिते सूर्ये भुंक्ते स्त्री नियता सती ॥ चंद्रनक्षत्रपूतानि भोज्यानि वरवर्णिनि ६६ सा दद्यात्कांचनं चंद्रं नक्षत्राणि ग्रहानपि ॥ अ
भिरूपाय विप्राय वा सश्च लवणान्वितम् ६७ चंद्रशीतलगात्री सा भवत्यमरवर्णिनी ॥ सुभगा दर्शनीया च पुत्रवत्यपि भाविनी ६८ पौर्णमास्यां तु सप्ततं प्राप्ते
सोमोदये गना ॥ अर्घं दद्यात्सुमन्तसां सा क्षतं सकुशं तथा ६९

प्रक्षालयानां प्रक्षालयंती ॥ ६१ ॥ व्रतांतरमाह दिवेति दिनैकभोजिनी ॥ ६२ ॥ सपत्न्यः सपत्नीः अधितिष्ठती आक्रम्यतिष्ठती ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ व्रतांतरमाह
यातयेति ॥ ६६ ॥ १ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

यावकंसगुडघृतंगोधूमात्रम् ॥ ७० ॥ व्रतांतरमाह ॥ अद्वेति ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायामेकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥
 अथाशीतितमोऽध्यायमुष्मिन्प्राक्तो निरुक्तः ॥ अंगनिर्वेशो हेतुनिव्रतकानि शुभान्यलम् ॥ १ ॥ निर्वेष्यमिति परसुखप्राप्तियोग्यं कर्तव्यम् ॥ १ ॥ क्षिपति उपोषणेन नयति ॥ २ ॥ ३ ॥
 ॥ ४ ॥ ऊर्मिमन्तः सर्पसर्पणतुल्याः स्वराकाग्राः सुतराकुटिलाग्राः ॥ ५ ॥ धात्र्या आमलक्या बिल्वेन श्रीफलेन समंकृत्वा तेन शिरः प्रक्षालयेत् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पयसा सह श्रिया

यावकंच वलिदद्याद्वाचसहसंयुतम् ॥ एवं याकुरुते नित्यं सर्वान्कामानवाप्नुयात् ७० अद्वेष्ट्या तु नाश्रातिसूर्यनारीपतिव्रता ॥ दुर्दिने वाथ वाव्यभ्रेसेष्टा
 न्कामानवाप्नुयात् ७१ कांचनं शक्तितो दद्यात्सावित्राय मनस्विनी ॥ सुभगादर्शनीया च भवत्यमरवर्णिनी ॥ ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे वि
 ष्णुपर्वणि पारिजातहरणे व्रतकथनं नामैकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ७९ ॥ भगवत्युवाच ॥ निर्वेष्यं शरीरं यैर्व्रतकैः पुण्यकैरपि ॥ अरुंधतिप्रवक्ष्या
 मिसहैताभिर्वरेण तु १ कृष्णाष्टमीयाक्षिपति स्याद्दामूलफलाशिनो ॥ ब्राह्मणायैकमशनं स्वं दत्त्वा भर्तृदेवता २ शुक्लवस्त्राशुभाचारा गुरुदेवतपूजका ॥ एवं
 संवत्सरं कृत्वा ततो दद्याद्द्विजातये ३ गोवालरज्जुमुकृतं चामरं च ध्वजं तथा ॥ दक्षिणापूर्णमिष्टान्नं शक्यं वापि शुचिव्रते ४ ऊर्मिवन्तः स्वराकाग्राः श्रोणिदेशाव
 लंविनः ॥ तस्याभवंतिकेशास्तुभक्तिमत्या हि भर्तारि ५ शिरोनिर्वेष्यकामा तु गोमयेन शिरः सती ॥ प्रक्षालयेन्मलं धात्र्या बिल्वेन श्रीफलेन च ६ गोमूत्रं च
 सदा प्राश्येच्छिरः स्नानं च मिश्रयेत् ॥ कृष्णांचतुर्दशीं त्वेतत्कर्तव्यं रवर्णिनि ७ भवत्यविधवा चैव सुभगा विज्वरा तथाः ॥ शिरोरेगैर्नैव चास्याः शरीरमभि
 तप्यते ८ दर्शनीयं ललाटं याकांक्षति स्त्री शुचिस्मिते ॥ तिथिं प्रतिपदं नित्यं साक्षिपेदेकभोजना ९ पयसा च तथा श्रिया द्यावत्संवत्सरगतः ॥ ब्राह्मणाय ततो द
 द्यात्पटं रूप्यमयं शुभम् १० ललाटरूपसंपन्नमाप्नोति स्त्री सुमध्यमा ॥ सततं स्त्री द्वितीयायां भुवोरिच्छेत्सुरूपताम् ११ अनंतरोपवासेन शाकभक्ताशना सती
 ततः संवत्सरे पूर्णं ब्राह्मणं स्वस्तिवाचयेत् १२ फलैः परिणतैः सौम्यैर्माषाणां दक्षिणान्वितैः ॥ लवणेन च भद्रं ते घृतपात्रेन चानघे १३ आत्मनः शोभनौ कर्णा
 विच्छृती स्त्री सुमध्यमा ॥ नक्षत्रेश्रवणे प्राप्ते ध्रुवं भुंजीत पावकम् १४ ततः संवत्सरे पूर्णं कर्णौ दद्याद्द्विरण्मयौ ॥ घृते प्राक्षिप्य विप्राय पयसा सहिते शुभे १५ ना
 सामिच्छेत्ललाटांतामव्यंगां व्याधिर्वर्जिताम् ॥ तिलगुल्मं सदा सिंचेद्यावत्पुष्पद्विरक्षितः १६ अनंतरोपवासेन सेक्तव्यः सलिलैः सदा ॥ तस्मादवाप्य पु
 ष्पाणि घृते प्राक्षिप्य दापयेत् १७

दोदनं पटं स्त्रीभिः शिरोदेशे बंधनीयं रूप्यमयं स्वर्णमयम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ माषाणां सुवर्णमाषाणाम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ तिलगुल्मं तिलस्तोमं अनंतरे यवाहितपूर्वादिने उपोष्ये
 त्यर्थः ॥ एवं यावद्धान्योत्पातिकर्तव्यम् ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ भक्तद्वयमपि नाश्रीयादुपवसेदित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ तृणराजस्तालः ॥ ३० ॥

स्वक्षीभवेयमितियास्त्रीकांक्षत्यमृतोद्भवे ॥ अनंतरं वैभुंजानापयसाथघृतेन वा १८ ततः संवत्सरे पूर्णे पद्मपत्राणि मंडिता ॥ तथैवोत्पलपत्राणि न्यसेत्क्षीरे
शुचिस्मिते १९ प्लवमानानि विप्राय ततो दद्यात्सती साति ॥ कृष्णसारसमानाक्षी तद्वत्त्वा भवति स्म वै २० इच्छेदोष्ठोचारु रूपौ यास्त्रीधर्मगुणान्विता ॥
सामृन्मयेन तु पिबेदुदकं वत्सरं सती २१ अयाचितेन भुंजीत न वम्यां धर्मभागिनी ॥ ततः संवत्सरे पूर्णे विद्रुमं दातुमर्हति २२ तेन बिंबफलाभौष्ठीस्त्री भवत्येव
शोभने ॥ सुभगाथवपुःपुत्रधनाढ्या गोमती तथा २३ या चारु रूपानिच्छेत्तदंतानमरवर्णिनि ॥ शुक्लाष्टमी न सा श्रांयाद्भक्तद्वयमर्निदिता २४ ततः संवत्सरे
पूर्णे दद्याद्द्रौप्यमयान्सती ॥ दंतान्प्रक्षिप्य धर्मज्ञे पयस्यंति गुणोदिते २५ तेन सा जातिपुष्पाभान्दंतान्प्राप्नोति सा सती ॥ सौभाग्यमपि चाप्नोति स पुत्रत्वं त
थानघे २६ सर्वमेव मुखं कांतमिच्छेद्यारुचिरानने ॥ सा पूर्णमास्यां स्नात्वा तु प्राप्य चंद्रोदये शुभे २७ यावकं पयसा सिद्धं दत्त्वा विप्राय भामिनी ॥ ततः संवत्स
रे पूर्णे चंद्रं रूप्यमयं शुभम् २८ पद्मे फल्ले तु विन्यस्य ब्राह्मणान्स्वस्ति वाचयेत् ॥ पूर्णचंद्रमुखी तेन दानेन स्त्री शुभा भवेत् २९ स्तना विच्छित्तियानारी तृणरा
जफलोपमौ ॥ अयाचितं दशम्यां सानित्यमश्रीत वाग्यता ३० संवत्सरे ततः पूर्णे द्वे विल्वे कांचने शुभे ॥ सदाक्षिणे ब्राह्मणाय प्रयच्छति घृतात्मने ३१ सौ
भाग्यं परमाप्नोति बहु पुत्रांस्तथैव च ॥ सदोन्नतौ स्तनौ सास्त्री विभर्त्य मरवर्णिनि ३२ शातोदरत्वमिच्छंती क्षिपेदेकांतभोजनी ॥ पंचम्यां तत्र भोक्तव्यमन्नं
तोयेन नित्यदा ३३ ततः संवत्सरे पूर्णे दद्याज्जातिलतां शुभे ॥ फुल्लां सदाक्षिणां धन्ये ब्राह्मणाय घृतात्मने ३४ हस्ता विच्छित्तियानारी रूपयुक्तौ सुमध्यमे ॥ द्वा
दर्शी सा क्षिपत्वेवं शाकैः सर्वैरर्निदितैः ३५ संवत्सरे ततः प्राप्ते रौक्मे पद्मे ददातु सा ॥ ब्राह्मणाया भिरूपाय तथा पद्मद्वयं शुभम् ३६ श्रोणीं विशालामन्विच्छेत्सां
क्षिपत्वेव सुव्रते ॥ त्रयोदशी मे कभक्तमश्रात्वेव मया चितम् ३७ ततः संवत्सरे पूर्णे लवणं संप्रयच्छतु ॥ प्रजापतिमुखाकारं कृत्वा तत्र वरानने ३८ कांचनं चैव
दातव्यं तदाकारस्य सर्वदा ॥ अंजनेन च धर्मज्ञाशनैस्त्रयचूर्णयेत् ३९ रत्नानि चैव पूर्णानि वा सोरक्तं च दापयेत् ॥ तेन श्रोणीमभिमतं स्त्री सौम्ये प्रतिपद्यते ४०
मधुरां वाचमिच्छंती वर्जयेत्लवणं सती ॥ संवत्सरं वामासं वा प्रयच्छेत्लवणं ततः ४१ सदाक्षिणं ब्राह्मणाय परं माधुर्यमिच्छती ॥ शुक्ला कयाच्छतगुणं
भवत्यमरवर्णिनि ४२

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ शातोदरत्वं कृशोदरत्वम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ प्रजापतिश्चतुर्वक्त्रस्य मुखाकारं राशेश्चतुर्दिक्षु मुखाकारं कृत्वेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ तदाकारस्य
प्रजापतिमुखाकारस्य सदृशाकारम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ साभवात्त्वित्यन्वयः ॥ ५१ ॥ पर्यश्रातुअतथ्यमनृतम् ॥ ५२ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायाम

गृहगुल्फशिरोपादाविच्छंत्यासोमनंदिनि ॥ षष्ठ्यां षष्ठ्यां वरारोहेभोक्तव्यं सलिलौदनम् ४३ अग्निर्वाब्राह्मणोवापिनस्पृष्टव्यः पदासदा ॥ यदापदास्पृशे
तंच वंदेत तपसान्विते ४४ पादेन चैव पादौ तु प्रक्षालयतुमर्हति ॥ एतैर्नित्यव्रतैर्युक्ता धर्मज्ञा पतिदेवता ४५ कूर्मैरूप्यमयौ दद्याद्ब्राह्मणाय पतिव्रते ॥ तौ
वराय ब्राह्मणाय स्थापयित्वा धृतेन घे ४६ पद्मे चाधो मुखे कृत्वा दद्याद्विप्राय नदिनि ॥ रक्तैर्द्रव्यैर्मिश्रयित्वा कांचनेनाभ्यलंकृतौ ४७ सर्वमेव तु यागात्रमि
च्छत्यतिमनोहरम् ॥ त्रिरात्रं पुष्पकाले साकरोतु पतिदेवता ४८ कौमुद्यामथ वा षष्ठ्यां माध्यां चाश्वयुजे तथा ॥ मातरं पितरं चैव मन्यते तिथिदेवतम् ४९ घृ
तंचानित्यं विप्रेभ्यो ददातु लवणं तथा ॥ संमार्जनं गृहे चैव करोतु पतिदेवता ५० उपलेपनं च धर्मज्ञे बलिकर्म च मानिनि ॥ वाग्दुष्टा चैव माशुभे भवत्वात्मा र्थपं
डिता ५१ पर्यश्रातुलमाकंचिदपि दासं यशस्विनी ॥ बलिं सजत्वतथ्यं च परित्यजतु भामिनि ५२ ॥ ॥ इति श्रीमहा० खि० ह० वि० पारिजातहरणे
व्रतकविधानेऽशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ४९ ॥ उमोवाच ॥ बांधवान्सगुणानिच्छेदेकभक्तेन नित्यदा ॥ सप्तमीं सप्तमीं नित्यं क्षपेत्स्त्री पतिदेवता ॥ १
ततः संवत्सरे पूर्णे वृक्षं दद्याद्विरण्मयं ॥ सदाक्षिणं ब्राह्मणाय शुभवं धुमती भवेत् २ करं जेदीपकं दद्यात्सदाया प्रमदावरे ॥ पूर्णे संवत्सरे दद्यात्सौवर्णं दीपकं ततः
३ रुच्यामास्त्री भवेद्भर्तुरिष्टा पुत्रवती तथा ॥ सपत्नानामधितथा दीपवज्ज्वलते शुभे ४ याशेषभोजनी नित्यं नैव च स्यादरुंतुदा ॥ न च स्याद्व्यशना सौम्ये नि
त्यं च पतिदेवता ५ शौचान्विता च सततं न च रूक्षाभिभाषिणी ॥ श्वश्रूश्च शुरयोर्नित्यं शुश्रूषाभिरतासती ६ किंतु श्रावतकैः कार्यं किं वा स्यादुपवासकैः
यामर्तुदेवतानित्यं सत्यधर्मगुणान्विता ७ विधवा स्त्री तु या हि स्यादैवयोगात्सती सति ॥ तस्यावक्ष्यामि यो धर्मः पुराणोक्तः सुमध्यमे ८ पतिसंकल्पयि
त्वासाचित्रस्थं वाथ मृन्मयं ॥ तस्य पूजां सदा कुर्यात्सतां धर्ममनुस्मरन् ९ तत एवाभ्यनुज्ञासानित्यं याचेत सुव्रता ॥ व्रतके चोपवासे च भोजने च विशेषतः
१० भर्तृलोकान् व्रजत्येव न चेद्युच्चरते पतिम् ॥ शांडिली सूर्यवद्भातिसततं पतिदेवता ११ अद्य प्रभृतिसर्वेषां देवानां चैव योषितः ॥ द्रक्ष्यंति पुण्यकविधिं पौ
राण्यः सनातनः १२ मुनिश्च नारदः कृत्स्नं पौराणं ज्ञास्यते विधिम् ॥ उपवासस्य धर्मात्मा व्रतकानां तथैव च १३ अदितिस्तपसेन्द्राणीत्वं च सोमसुते वरे ॥
प्रवर्तने पुण्यकानां व्रतकानां च सर्वदा १४ कीर्तनीया सतीनां हि भविष्यथ गुणान्विताः ॥ उपवासव्रतविधिं यथावदिह कृत्स्नशः १५

शीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ एकाशीतितमेऽध्याये सौष्ठवं स्वजनस्य च ॥ भवेद्यैर्वैव्रतैर्यत्तत्सत्स्पष्टं निरूप्यते ॥ १ ॥ बांधवानिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ व्यशना अन्नवर्जिता
सौम्ये बुधवासरे ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ युक्तैः उचितसाधनैः ॥ ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ आत्मनो गंगायाजले स्वयमाहते स्वयमुपगतेषां ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

प्रादुर्भावेषु सर्वेषु भार्याविष्णोर्महात्मनः ॥ ज्ञास्यंति पुण्यकविधिं नित्यमेव सनातनम् १६ सविशेषं च धर्माणां स्त्रीधर्मेषु प्रशस्यते ॥ पतिभक्तिरदुष्टत्वमवा
दुष्टत्वमेव च १७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ एवमुक्तास्तुताः साध्व्यो महादेव्या तपोधनाः ॥ जग्मुर्हृष्टा महादेवीं प्रणिपत्य हरिप्रियाम् १८ अदितिर्व्रतकंच
केशुण्यद्धर्मचारिणी ॥ उमाव्रतविधिः सर्वः पूर्वोद्दिष्टस्तथा कृतः १९ पारिजाते निबद्धाथ मम दत्तस्तु कश्यपः ॥ अदितिर्व्रतकं नाम तद्व्रतं सत्यभामया २० त
देवव्रतकंदत्तं सा विव्याधर्मनित्यया ॥ तैरेव युक्तैः संयुक्तमिदं त्वभ्यधिकं कृतम् २१ संध्याकाले तु संप्राप्ते स्थाने स्थाने तथैव च ॥ पूजनं वानमस्कारो जपश्चाद्विगुणः
स्मृतः २२ सावित्रीव्रतकं कृत्वा तथा दित्याव्रतं मती ॥ भर्तुः कुलं पितृकुलमात्मानं चैव तारयेत् २३ इंद्राणीव्रतकं च क्रेतदेवौ मयथाविधि ॥ रक्तमभ्यधिकं वा
सौभोजनं चैव सामिपम् २४ चतुर्थे दिवसे वापि पुण्यकार्थं विधिः पुनः ॥ अहोरात्रोपवासश्च देयं कुंभशतं तथा २५ गंगयाव्रतकंदत्तं तदेवौ मयं शस्कारि ॥ स्नान
मभ्यधिकं त्वत्र प्रत्यूषस्यात्मनो जले २६ अन्यस्मिन्वा जले माघशुक्लपक्षे हरिप्रिये ॥ एतद्गंगाव्रतं नाम सर्वकामप्रदं स्मृतम् २७ सप्तसप्तचसप्ताथ कुलानि हरि
ल्लभे ॥ स्त्रीतारयति धर्मज्ञा गंगाव्रतकचारिणी २८ देयं कुंभसहस्रं तु गंगयाव्रतकेशुभे ॥ तारणं पारणं चैव तद्भ्रतं सार्वकामिकम् २९ यमभार्या चकाराथ व्रतं
यामरथं शुभम् ॥ हेमं ते तत्तु कर्तव्यमाकाशे हरिवल्लभे ३० इमानि चैव वाक्यानि ब्रूयादाकाशमास्थिता ॥ स्नात्वा शुचिसमाचारानमस्कृत्य पतिं शुभे ३१
चराम्यहं यामरथं हिमं पृष्ठेन धारये ॥ पतिव्रता जीवपुत्राभवेयं च पुरोधिका ३२ सपत्नीरधितिष्ठेयं पश्येयं चैव मायमम् ॥ सभर्तृपुत्रा जीवेयं चिरं च सुखमेव च
३३ पतिलोकं च गच्छेयं भवेयं नंदिनी तथा ॥ सुचैला मृष्टहस्ता च स्वजनेष्टा गुणान्विताः ३४ एवं कृत्वा ततो विप्रं मधुना स्वस्तिवाचयेत् ॥ तिलैरपि तथा कृ
ष्णैः पायसेन तु भोजयेत् ३५ एवं व्रतानि देवीभिः कृतान्यमरवर्णिनि ॥ महादेव्या पुरोक्तानि रुद्रपत्न्या हरिप्रिये ३६ अहं ब्रवीमि तपसामदीयेन समन्विताः
सर्वाद्रक्षयथ गुणानि व्रतकानि तथैव च ३७ पौराणान्युमया देव्याया निदृष्टानि वै पुरा ॥ कल्याणगुणयुक्तानि पावनानि शुभानि च ३८ वैशंपायन उवाच ॥
रुक्मिणीव्रतकं च क्रेदव्रतकं विस्तरम् ॥ उमाया वरदानेन दृष्टा दिव्येन च क्षुपा ३९ उमाव्रतेषु सर्वेषु वृत्तपदानं तथाधिकम् ॥ रत्नमालाप्रदानं च तथा त्रिसार्व
कामिकम् ४०

तारणं दुःखानां पारणं मनोरथानाम् ॥ २९ ॥ यामरथं नाम तः आकाशे अनाच्छादिते देशे ॥ ३० ॥ ३१ ॥ धारये धारयंती ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ मृष्टहस्ता विशुद्धकरा ॥ ३४ ॥
मधुना मधुरसेन ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तपसामत्तपो बलेनार्तीद्रियमपि पुण्यफलं द्रक्ष्यथ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां पारिजातहरणे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ समाप्तं चेदं हरिवंशपूर्वार्धम् ॥ द्वयधिके त्रिंशो
तितमेऽध्याये वर्णयेत्ततः ॥ षट्पुरस्यानिकुम्भस्य वधोऽपक्रमविस्तरः ॥ १ ॥ अथ उत्तरार्द्धकथानिरूप्यते ॥ वैशंपायनेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ सृगालोऽपि वृक्ष

तथा जांबवती च केपुरोमाव्रतकं यथा ॥ ददावभ्यधिकं सातुरत्नवृक्षं मनोहरम् ४१ सत्याददौ तथैवाथ पुरोमाव्रतकं यथा ॥ पीतमभ्यधिकं वासस्तया दत्तमुमाव्र
तम् ४२ रोहिण्याथ च फाल्गुन्यामघया च पुरातने ॥ व्रतानि खलु दत्तानि बहूनि कुलवर्द्धने ४३ ददौ शतभिषाचैव व्रतकं पुण्यलक्षणम् ॥ येन नक्षत्रमुख्यत्वं
जगाम कुरुनंदन ४४ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे उमाव्रतकथनसमाप्तिः पारिजातहरणकथनसमाप्तिर्नाम चैकाशीतितमोऽ
ध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ वैशंपायन धर्मज्ञ व्यास शिष्य तपोधन ॥ पारिजातस्य हरणे षट्पुरं परिकीर्तितम् १ निवासोऽसुरमुख्या
नां दारुणानां तपोधन ॥ तेषां वधं मुनि श्रेष्ठ कीर्तय स्वांधकस्य च २ वैशंपायन उवाच ॥ त्रिपुरे निहते वीरे रुद्रेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ तत्र प्रधाना बहवो बभूवुरसु
रोत्तमाः ३ शराग्निना नदग्वास्ते रुद्रेण त्रिपुरालयाः ॥ षष्टिः शतसहस्राणि नन्यूनान्यधिकानि च ४ ते ज्ञानिवधसंतप्ताश्च कूर्वीराः पुरातपः ॥ जंबू मार्गे सता
मिष्टे महर्षि गणसेविते ५ आदित्याभिमुखा वीराः सहस्राणां शतं समाः ॥ वायुभक्षान् पृथग् स्तुवंतः पद्मसंभवम् ६ तेषामुदुंबरं राजन्गण एकः समाश्रितः ॥ वृ
क्षं तत्रावसन् वीरास्ते कूर्वीतो महत्तपः ७ कपित्थवृक्षमाश्रित्य केचित्तत्रोपिताः पुरा ॥ सृगालवाटोऽस्त्वपरे चे रुरुग्रं तथा तपः ८ वटमूले तथा चे रुरुस्तपः कौर
वनं दन ॥ अधीयंतो परं ब्रह्मवटं गत्वा सुरात्मजाः ९ तेषां तुष्टः प्रजाकर्तानरदेव पितामहः ॥ वरं दातुं सुरश्रेष्ठ आश्लोघर्मभृतां वरः १० वरं वरयते त्युक्तास्ते राजन्प
द्मयोनिना ॥ नेषु स्तद्वरदानं तु द्विपतरुयं वकं विभुम् ११ इच्छंतोऽपचितिं गंतुं ज्ञानिनां कुरुनंदन ॥ तानुवाच ततो ब्रह्मा सर्वज्ञः कुरुनंदन १२ विश्वस्य जगतः
कर्तुः संहर्तुं स्वमहात्मनः ॥ कः शक्तोऽपचितिं गंतुं मास्तु वोऽत्र वृथा श्रमः १३ अनादिमध्यनिधनः सोमो देवो महेश्वरः ॥ तमसूयमुखं स्वर्गे वस्तुमिच्छंति ये
सुराः १४ तेनेषु स्तत्र केचित्तु दुरात्मानो महासुराः ॥ अथेपुरपरे राजन्नसुराभव्यभावनाः १५ नेषु र्यसु दुरात्मानस्तानुवाच पितामहः ॥ वरयध्वं वरं वीरारुद्र
क्रोधमृतेऽसुराः १६ त ऊचुः सर्वदेवानां प्रव्यास्यामहे विभो ॥ पुराणि षट्च नो देव भवत्वं तर्महीतले १७ सर्वकामसमृद्धार्थं षट्पुरं चास्तु नः प्रभो ॥ वयं
च षट्पुरं गत्वा वसेम च सुखं विभो १८

विशेषः साहचर्यात् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ तेन असुराः नेषु नांगीकृतवन्तः ॥ ११ ॥ १२ ॥ अपचितिरुद्रद्रोहेण आनृण्यम् ॥ १३ ॥ असूयप्रतिगर्जित्वा ॥ १४ ॥ नेषु ब्रह्मोक्तिं
मन्यमावनाः दीर्घदर्शनाः भवमहिमाभिज्ञात्रा ॥ १५ ॥ रुद्रक्रोधं रुद्रक्रोधनं कुरुते विना ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ भाष्यभाषनाइतियदुक्तं देवस्पृष्ट्यतियोपि भक्ताइति अपिशब्दस्तु शब्दार्थे ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ कापित्थिकाकपित्थं तस्य वृक्षे ॥ २७ ॥ मासांतपक्षांतौ अमा पूर्णिमे ॥ २८ ॥ २९ ॥ नच विदेशे विदूरे देशे वा निवसतः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ औदुंबरानित्यादित्तत्स्थाननिवासिसंज्ञाः धर्मोत्तमानः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तैर

रुद्रादुग्रंभयं न स्याद्येन नो ज्ञातयो हताः ॥ निहतं त्रिपुरं दृष्ट्वा भीतास्मत्तपसां निधे १९ ॥ ॥ पितामह उवाच ॥ ॥ असुराभवता वध्या देवानां शंकरस्य च ॥ नवाधिप्ययं चेद्विप्रान्सत्पथस्थान्सतां प्रियान् २० ॥ विप्रोपघातं मोहाच्चेत्करिष्यथ कथंचन ॥ नाशं वा स्थथ विप्राहिजगतः परमा गतिः २१ ॥ नारायणादिभेद व्यंकुर्वद्भिर्ब्राह्मणाहितम् ॥ सर्वभूतेषु भगवान्हितं धत्ते जनार्दनः २२ ॥ ते गता असुराराजन्ब्राह्मणा ये विसर्जिताः ॥ येपि भक्ता महादेवमसुराधर्मचारिणः २३ ॥ स्वयं हि दर्शनं तेषां ददौ त्रिपुरनाशनः ॥ श्वेतं वृषभमारुह्य सोमः स प्रवरः प्रभुः ॥ उवाचे दं च भगवानसुरान्ससतां गतिः २४ ॥ वैरमुत्सृज्य दंभं च हिंसां चासुरसत्त माः ॥ मामेव चाश्रितास्तस्माद्भरंसाधुददामिवः २५ ॥ यैर्दीक्षिताः स्थमुनिभिः सक्तियापरमैर्द्विजैः ॥ सह तैर्गम्यतां स्वर्गः प्रीतो हं वः सुकर्मणा २६ ॥ इह ये चै ववत्स्यंति तापसा ब्रह्मणादिनः ॥ अपि कापित्थिका वृक्षे तेषां लोको यथामम २७ ॥ इह मासांतपक्षांतौ यः करिष्यति मानवः ॥ वानप्रस्थे च विधिना पूजयन्मांतपो घ्न २८ ॥ वर्षाणां ससहस्रं तु तपसां प्राप्स्यते फलम् ॥ कृत्वा त्रिरात्रं विधिवल्लप्स्यते चेप्सतां गतिम् २९ ॥ अर्कद्विपे निवसतो द्विगुणं तद्विष्यति ॥ न विदेशे च भद्रं वोवरमेतद्ददाम्यहम् ३० ॥ श्वेतवाहननामानं यश्च मां पूजयिष्यति ॥ सर्वतोभयचित्तोपि गतिं सममया स्यति ३१ ॥ औदुंबरान्वाटमूलान् द्विजान्कापित्थिकानपि तथा सृगालवाटीयान् धर्मात्मानोद्वहन्तान् ३२ ॥ मुनींश्च ब्रह्मवादीयान्सविशेषेण येन राः ॥ पूजयिष्यंति सततं ते यास्यंतीप्सतां गतिम् ३३ ॥ इत्युक्त्वा थमहादेवो भगवानश्वेतवाहनः ॥ तैरेव सहितः सर्वैरुद्रलोकं जगाम वै ३४ ॥ जंबू मार्गं गमिष्यामि जंबू मार्गे वसाम्यहम् ॥ एवं संकल्पमानोऽपि रुद्रलोके महीयते ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि षट्पुर्वधे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले तु चतुर्वेदपदंगवित् ॥ ब्राह्मणो याज्ञवल्क्यस्य शिष्यो धर्मगुणान्वितः १ ॥ ब्रह्मदत्तेति विख्यातो विप्रो वाजसनेयिवान् ॥ अश्वमेधः कृतस्तेन व सुदेवस्य धीमतः २ ॥ समं वत्सरदीक्षायां दीक्षितः षट्पुरालयः ॥ आवर्तायाः शुभे तीरे सुनद्यामुनिजुष्टया ३ ॥ सखा च वसुदेवस्य सहाध्यायी द्विजोत्तमः ॥ उपाध्यायश्च कौरव्यक्षीरहोता महात्मनः ४ ॥ वसुदेवस्तत्र यातो देवक्या सहितः प्रभो ॥ यजमाने षट्पुरस्थं यथाशक्नो बृहस्पतिम् ५

सुरैः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां द्वयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ अथिकेया शीतितमेवाध्याये यज्ञविस्तरः ॥ वर्ण्यते ब्रह्मदत्तस्य तत्र द्रुत विनिग्रहः ॥ १ ॥ एतस्मिन्निति ॥ १ ॥ ब्रह्मदत्तेत्यत्र अंधिरार्पः कारितः संपादित इत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ क्षीरहोताऽध्वर्युः ॥ ४ ॥ ५ ॥

उपासंतिसेवते ॥ ६ ॥ ७ ॥ ददौसमागतेभ्यः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पुराणशब्देनात्रवेदोभिधीयतेतस्मिन् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

तत्सत्रं ब्रह्मदत्तस्य ब्रह्मदत्तं बहुदक्षिणम् ॥ उपासंतिमुनिश्रेष्ठामहात्मानोद्विष्टव्रताः ६ व्यासो हं याज्ञवल्क्यश्च मुमंतुर्जैमिनिस्तथा ॥ धृतिमान् जाबलिश्चैव देव
लाद्याश्च भारत ७ ऋष्यानु रूपयायुक्तं वसुदेवस्य धीमतः ॥ यत्रापि स तान् ददौ कामान् देवकी धर्मचारिणी ८ वासुदेवप्रभावेन जगत्स्रष्टुर्महत्तिले ॥ तस्मिन् स त्रे
वर्तमाने दैत्याः पट्पुरवासिनः ९ निकुंभाद्याः समागम्य तमूर्ध्वरदर्पिताः ॥ कार्यतां यज्ञभागो नः सोमं यास्यामहे वयम् ॥ कन्याश्च ब्रह्मदत्तो नो यजमानः प्रय
च्छतु १० ब्रह्मदत्तः सत्यस्य कन्याश्च रूपवत्यो महात्मनः ॥ आहूय ताः प्रदातव्याः सर्वथैव हि नः श्रुतम् ११ रत्नानि च ब्रह्मदत्तो विशिष्टानि ददातु नः ॥ अन्यथा
तु न यष्टव्यं वयमाज्ञापयामहे १२ एतच्छ्रुत्वा ब्रह्मदत्तस्तानुवाच महासुरान् ॥ यज्ञभागो न विहितः पुराणेऽसुरसत्तमाः १३ कथं स त्रे सोमपानं शक्यं दातुं मया
हियः ॥ पृच्छते ह मुनिश्रेष्ठान् वेदभाष्यार्थकोविदान् १४ कन्या हि मया देयास्ताश्च संकल्पिता मया ॥ अंतर्वेद्यां प्रदातव्याः सदृशानामसंशयम् १५ रत्ना
नितु प्रयच्छामि सांत्वेनाहं विचिंत्यताम् ॥ वलान्नैव प्रदास्यामि देवकीपुत्रमाश्रितः १६ निकुंभाद्यास्तुरुषिताः पापाः पट्पुरवासिनः ॥ यज्ञवाटं विलुलुपुर्जहुः
कन्याश्च तास्तथा १७ तद्दृष्ट्वा संप्रवृत्तान्तु दध्यावानकदुंदुभिः ॥ वासुदेवं महात्मानं वलभद्रं गदंतथा १८ विदितार्थस्ततः कृष्णः प्रद्युम्नमिदमब्रवीत् ॥ गच्छ
कन्यापरित्राणं कुरुपुत्राशुभायया १९ यावद्यादवसैन्येन पट्पुरं याम्यहं प्रभो ॥ स ययौ पट्पुरं वीरः पितुराज्ञाकरस्तदा २० निमेषांतरमात्रेण गत्वा कामो
महाबलः ॥ कन्यास्तामाययार्थीमानपजहमहाबलः २१ मायामयीश्च कृत्वान्यान्यस्तवाबुक्मिणी सुतः ॥ माभैरिति च धर्मात्मा देवकं मुक्तवांस्तदा
२२ मायामयीस्ततो हत्वा सुताव्यस्य दुरासदाः ॥ पट्पुरं विविशुर्दैत्याः परितुष्टानराधिप २३ कर्मचासार्थते तत्र विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ यद्विशिष्टं बहुगुणं
तदभूच्च नराधिप २४ एतस्मिन् तरे प्राप्ता राजानस्तत्र भारत ॥ सत्रे निमंत्रिताः पूर्वं ब्रह्मदत्तेन धीमता २५ जरासंधो दंतवक्रः शिशुपालस्तथैव च ॥ पांडवा धार्तरा
ष्ट्राश्च मालवास्तगंगास्तथा २६ रुक्मीचैवाहतिश्चैव नीलोवाधर्म एव च ॥ विंदानुविंदावा वंत्यौशल्यः शकुनिरेव च २७ राजानश्चापरे वीरामहात्मानोद्विष्टा
युधाः ॥ अवासितानातिदूरे पट्पुरस्य च भारत २८ तान् दृष्ट्वा नारदः श्रीमान् चिंतयदनिंदितः ॥ क्षत्रस्य यादवानां च भविष्यति समागमः २९ अत्र हेतु
रहं युद्धे तस्मात्तत्प्रयताम्यहम् ॥ एवं संचिंतयित्वा थाने कुंभभवनं गतः ३०

तत्तयज्ञवाटलुठमम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रभो इति संबोधनम् ॥ कन्यागोमृत्वं संभावयति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ सुता ब्रह्मदत्तस्य पारंपर्यतो दुरासदाः ॥ २३ ॥ कर्मसत्रारूपं
आसार्थते प्रसार्थते विधीयते इत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ विभुःस्वामीसखाभिन्नं पितुःसखाइतिपाठांतरम् ॥ ३२ ॥ आनीतेतिडाजंतंआनीताइत्यर्थःप्रियकाम्ययातदाराधनेननिमित्तभूतेन ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कन्याःक
मनीयाःकुमार्यःसंगमेसंगमेप्रतिसंगमम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सर्वाअप्सरसांगुणैर्युक्ताःअतएवसर्वागीतादिजानंतीतिवाक्यभेदः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

पूजितःसनिकुंभेनदानवैश्वतथापरे ॥ उपविष्टःसधर्मात्मानिकुंभमिदमब्रवीत् ३१ कथंविरोधंयदुभिःकृत्वास्वस्थैरिहास्यते ॥ योब्रह्मदत्तःसहरिःसहित
स्यविभुःसखा ३२ शतानिपंचभार्याणांब्रह्मदत्तस्यधीमतः ॥ आनीतावसुदेवस्यसुतस्यप्रियकाम्यया ३३ शतद्वयंब्राह्मणीनाराजन्यानांशतंतथा ॥ वै
श्यानांशतमेकंचशूद्राणांशतमेवच ३४ ताभिःशुश्रूषितोधीमान्दुर्वासाधर्मवित्तमः ॥ तेनतासांविरोदतोमुनिनापुण्यकर्मणा ३५ एकैकस्तनयोराजत्रे
कैकादुहितातथा ॥ रूपेणानुपमाःसर्वावरदानेनधीमतः ३६ कन्याभवंतितनयास्तस्यासुरपुनःपुनः ॥ संगमेसंगमेवीरभर्तृभिःशयनेसह ३७ सर्वपुष्प
मयंगंधप्रस्रवंतिवरांगनाः ॥ सर्वदायौवनेन्यस्ताःसर्वाश्चैवपतिव्रताः ३८ सर्वांगुणैरप्सरसांगीतनृत्यगुणोदयम् ॥ जानंतिसर्वादितेयवरदानेनधीमतः ३९
पुत्राश्चरूपसंपन्नाःशास्त्रार्थकुशलास्तथा ॥ स्वेस्वेस्थितावर्णधर्मेयथावदनुपूर्वशः ४० ताःकन्याभैममुख्यानांदत्ताःप्रायेणधीमता ॥ अवशेषंशतंत्वेकंय
दानीतंकिलत्वया ४१ तदर्थेयादवान्वीरयोधायेष्यसिसर्वथा ॥ सहायार्थंतुराजानोव्रियंताहेतुपूर्वकम् ४२ ब्रह्मदत्तसुतार्थंचरत्नानिविविधानिच ॥ दीयं
तांभूमिपालानांसहायार्थमहात्मनाम् ४३ आतिथ्यंक्रियतांचैवयेसमेप्यंतिवैनृपाः ॥ एवमुक्तेतथाचकुरसुतास्तेऽतिहृष्टवत् ४४ लब्ध्वापंचशतंकन्यार
त्नानिविविधानिच ॥ यथोर्हेणनेरैद्रेस्ताविभक्ताभक्तवत्सलाः ४५ ऋतेपांडुसुतान्वीरान्वारितानारदेनत ॥ निमेषांतरमात्रेणतत्रगत्वामहात्मना ४६
तुष्टैस्तैरसुराद्युक्तराजनभूमिपसत्तमैः ॥ सर्वकामसमृद्धार्थैर्भवाद्भिःखगमैःस्वयम् ४७ अर्चितःस्मयथान्यायंक्षत्रंकिंवःप्रयच्छतु ॥ क्षत्रंचार्चितपूर्वहिदि
व्यैवीरैर्भवाद्भिः ४८ निकुंभोथाब्रवीद्वृष्टःक्षत्रंसुररिपुस्तदा ॥ अनुवर्णयित्वाक्षत्रस्यमहात्म्यंसत्यमेवच ४९ युद्धंनोरिपुभिःसार्द्धंभावेप्यतिनृपोतमाः
साहाय्यंदातुमिच्छामोभवद्भिस्तत्रसर्वथा ५० एवमस्त्वितितानूचुःक्षत्रियाःक्षीणकिल्बिषाः ॥ पांडवेथानृतेवीरानश्रुतार्थान्नारदादिभो ५१ क्षत्रियाःस
न्निविष्टास्तेयुद्धार्थंकुरुनंदन ॥ पत्न्यस्तुब्रह्मदत्तस्ययज्ञवाटंगताअपि ५२ कृष्णोपिसेनयासार्द्धंप्रययौपट्पुरंविभुः ॥ महादेवस्यवचनमुद्रहन्मनसानृप
५३ स्थापयित्वाद्वारवत्यामाहुकंपार्थिवंतदा ॥ सतयासेनयासार्द्धंपौराणांहितकाम्यया ५४ यज्ञवाटस्याविदूरेदेवोनिविविशेविभुः ॥ देशेप्रवरकल्याणैव
सुदेवप्रचोदितः ५५ दत्तगुल्माप्रतिसरंकृत्वातंविधिवत्प्रभुः ॥ प्रद्युम्नमटनेश्रीमान्क्षार्थविनियुज्यच ५६

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ तंस्कंधावारंदत्तगुल्माप्रतिसरंदत्तैर्दृष्ट्यर्थस्थापितैर्गुल्मैर्नप्रतिसरअनिष्टमार्गोयस्मिस्तंअटनेरक्षार्थपरिभ्रमणे ॥ ५६ ॥

इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां त्रयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ चतुर्भिरविकेशीतितमेकामस्य विक्रमः ॥ राजा वद्धारिपूरजित्वा कन्यास्त्वानीय आगतः ॥ १ ॥ मुहूर्ताते ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ तृतीयापष्ठवर्षे वियति उपरिभागे ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ निचक्षुर्यादवः ॥ ९ ॥ सनत्कुमारोऽपियादवः ॥ १० ॥ ११ ॥ मेवानामिव नादोये पांतान्

इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि षट्पुरवधे कृष्णस्य षट्पुरगमने त्रयशीतितमोऽध्यायः ८३ ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मुहूर्ताभ्युदिते
सूर्ये जनचक्षुषि निर्मले ॥ बलः कृष्णः सात्यकिश्च ताक्ष्यमारुरुहस्तदा १ बद्धगोधांगुलित्राणां दंशिता युद्धकांक्षिणः ॥ विल्वोदके श्वरं देवं नमस्कृत्य सुरोत्तमं
२ आवर्तयाजले स्नात्वा रुद्रेण वरदत्तया ॥ गंगायाः कुरुशार्दूल रुद्रवाक्येन पुण्यया ३ प्रद्युम्नमग्रे सैन्यस्य वियतिस्थाप्य मानदः ॥ रक्षार्थं यज्ञवाटस्य पांड
वान्विनियुज्य च ४ शेषां सेनां गुहाद्वारिभगवान्विनियुज्य च ॥ जयंतं मथ सस्मार प्रवरं च सतांगतिः ५ तावपे ततुरेवाथ स्वयं चापश्यतां तथा ॥ वियत्येव
नियुक्तौ तौ प्रद्युम्न इव भारत ६ ततः कृष्णस्य वचनादाहतोरणदुंदुभिः ॥ जलजामुरजाश्चैव वाद्यान्येवापराणि च ७ माकरोरचितो व्यूहः सांवेन च गदेन च ॥ सा
रणश्चोद्धवश्चैव भोजो वैतरणस्तथा ८ अनाघृष्टिश्च धर्मात्मा प्रथुर्विप्रथुरेव च ॥ कृतवर्मा च दंष्ट्रश्च निचक्षुररिर्मर्दनः ९ सनत्कुमारो धर्मात्मा चारुदेष्णश्च भारत
अनिरुद्ध सहायै तौ प्रठानीकं रक्षतुः १० शेषायादव सेना तु व्यूहमध्ये व्यवस्थिता ॥ रथैरश्वैर्नरैर्नागैराकुलाकुलवद्धेन ११ षट्पुरादपि निष्क्रांता दानवा युद्ध
दुर्मदाः ॥ आरुह्य मेघनादां श्वगर्दभानपि हस्तिनः १२ मकराञ्जिशुमारांश्च दृतानपि च भारत ॥ महिषानपि खड्गांश्च उष्ट्रानपि च कच्छपान् १३ एतैरेवरथै
र्युक्ता विविधा युधपाणयः ॥ किरीटापीडमुकुटैरंगदैरापि मंडिताः १४ नानर्दमानैर्विविधैस्तूर्यैर्नैर्मिस्वनाकुलैः ॥ प्रध्मायमानैः शंखैश्च महानुदसमस्वनैः ॥
१५ तासामसुरसेनानामुद्यतानां जनेश्वर ॥ निकुंभो निर्ययावग्रे देवानां भिववासवः १६ भूमिं द्यां च वव्रधिरे दानवास्ते बलोत्कटाः ॥ नदंतो विविधान्नादा
न्ध्वेडंतश्च पुनः पुनः १७ राजसेनापि संयता चेदिराजपुरोगमाः ॥ असुराणां सहायार्थं निश्चिता जनमेजय १८ दुर्योधनं भ्रातृशतं चेदिराजानुजाग्रगम् ॥
स्थितं रथे नैरव्याघ्रगंधर्वनगरोपमैः १९ कठिनानादिनो वीरादुपदस्यंदनास्तथा ॥ रुक्मीचैवाहतिश्चैव तस्थतुर्निश्चितोरणे ॥ तालवृक्षप्रतीकाशे धुन्वानौ ध
नुषीशुभे २० शल्यश्च शकुनिश्चोभौ भगदत्तश्च पार्थिवः ॥ जरासंधस्त्रिगर्तश्च विराटश्च सहोत्तरः २१ युद्धार्थमुद्यता वीरनिकुंभाद्याजयैषिणः ॥ युयुत्समा
नायदुभिर्देवैरिव महासुराः २२ ततो निकुंभः समरेशरैराशीविषोपमैः ॥ ममर्दसमरे सेनां भैमानां भूमिदर्शनाम् २३ सेनापतिरनाघृष्टिर्मृषेतत्र यादवः ॥
ममर्दघोरैर्वाणौघैश्चित्रपुंखैः शिलाशितैः २४

॥ १२ ॥ दृतानुजविनः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ भूमिं द्यां च पूरयित्वेति रोपः ॥ १७ ॥ १८ ॥ चेदिराजः शिशुपालस्तदनुजेभ्योऽग्रगम् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ निकुंभ आद्यः
प्रधानयेपाते ॥ २२ ॥ भैमानां यदूनाम् ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ सनत्कुमारंयादवविशेषं ऋक्षंजाबवतीपुत्रं निशठोल्मुकौबलमद्रुपुधौ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रवृत्ताःप्रक्षिप्ताःइषवोयेनसः

नरथोसुरमुखस्यददृशेनचवाजिनः ॥ नध्वजौननिकुंभस्तुसर्वेबाणाभिसंवृताः २५ सपरीत्यततोवीरोनिकुंभोमायिनावरः ॥ अस्तंभयदनाष्टिमाय
याभैममत्तमम् २६ स्तंभायित्वानयद्वरिं गुहांषट्पुरसंज्ञिताम् ॥ रुद्धाचाभ्यगमद्वीरोमायाबलमुपाश्रितः २७ पुनरेवनिकुंभस्तुकृतवर्माणमाहवे ॥ आ
नयच्चारुदेण्णं चभोजं वैतरणं तथा २८ सनत्कुमारमृक्षं चतथैवनिशठोल्मुकौ ॥ बहूंश्चैवापरान्भौजान्मायाबलसमाश्रितः २९ नतस्यददृशेदेहोमायाच्छत्रो
जनेश्वर ॥ नयतोयादवान्घोराङ्गुहांषट्पुरसंज्ञिताम् ३० तदृष्ट्वाकदनंघोरंभैमानांभयवर्द्धनः ॥ चुकोपभगवान्कृष्णोबलःसत्यकएवच ३१ सविशेषंतथा
कामःसांभश्चपरवीरहा ॥ अनिरुद्धश्चदुर्धर्पोभैमाश्चबहवोपरे ३२ ततःशाङ्गायुधःशाङ्गं कृत्वासज्ज्यंनरेश्वर ॥ दानवेषुप्रवृत्तेषुतृणेष्विवहुताशनः ३३ तदृष्ट्वा
दानवादेवमभिदुद्रुवुरीश्वरम् ॥ शलभाःकालपाशार्ताःप्रदीप्ताभिवपावकम् ३४ समुत्सृज्यशतघ्नीश्चपरिघांश्चसहस्रशः ॥ शूलानिचाग्रितुल्यानिप्रदीप्तां
श्चपरश्चधान् ३५ पर्वताग्राणिवृक्षांश्चघोराश्चविपुलाःशिलाः ॥ उत्क्षिप्यचगजान्मतान्स्थानपिहयानपि ३६ नारायणाग्रिस्तान्सर्वान्ददाहप्रहसन्निव ॥
बाणार्चिषामहातेजाजगद्धितकरोहरिः ३७ शारदं वर्षणंयद्वत्सेहेधीरोगवांपतिः ॥ तद्वद्यदुवृषःसेहेबाणवर्षमरिंदमः ३८ नसेहिरेसुराबाणान्नारायणधनु
श्च्युतान् ॥ वर्षंपर्जन्यविहितंवालुकासेतवोयथा ३९ नशेकुःप्रमुखेस्थातुंकृष्णस्यासुरसत्तमाः ॥ व्यादितास्यस्यसिंहस्यवृषभाइवभारत ४० तेवध्य
मानाःकृष्णेनदिवमाचक्रमुस्तदा ॥ जीविताशांवहतस्तुनारायणभयार्दिताः ४१ तानाकाशगतानैर्द्विर्जयंतःप्रवरस्तथा ॥ निजघ्नतुःशरैर्घोरैर्ज्वलितार्चिसमैः
प्रभो ४२ निपेतुरसुराणांतुशिरांसिधरणीतने ॥ तृणराजफलानीवमुक्तानिशिखरात्तरोः ४३ निपेतुर्बाहवश्छिन्नादैत्यानांवसुधातले ॥ कालेनोपहतावी
राःपंचवक्राइवोरगाः ४४ रौक्मिणेयस्ततःमृष्ट्वाघोरांमायामर्याङ्गुहाम् ॥ अदृश्यनिष्क्रमंवीरःक्षत्रं प्रक्षेप्तुमुद्यतः ४५ गदेनसहधर्मात्मासारणेनसुतेनच ॥
सांवेनचापैरैश्चापिपूर्वयेनप्रवेशिताः ४६ प्रमथ्यतरसाकर्णयंतंतरणमूर्द्धनि ॥ जग्राहबलवान्कार्पिणःप्रस्फुरंतंततस्ततः ४७ विनद्यचगुहांवीरोघोरांमा
यामर्याङ्गुहम् ॥ दुर्योधनंचराजानंविराट्पदावपि ४८ शकुनिंचैवशल्यंचनीलंचापिनदीसुतम् ॥ विंदानुविंदौराजानौजरासंधंचभारत ४९ त्रिगर्तान्मा
लवांश्चैववासात्यांश्चमहाबलान् ॥ धृष्टद्युम्नादिकांश्चैवपांचालान्स्रक्कोविदान् ५०

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ शिखरादग्रात् तरोस्तृणराजस्य ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ नदी
सुतंभीष्मम् ॥ ४९ ॥ वसातिः सुराष्ट्रावन्त्योरंतरं तत्रभवावासात्याः ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ गृहायगृहीत्वाप्रवराणां रुद्रपार्षदानां मध्ये उतमः शैलादिर्नदी ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ निःश्वसंतः

तथाभृतिमुवाचेदं मातुलं रुक्मिणमेव च ॥ शिशुपालं च राजानं भगदत्तं च भारत ५१ संबन्धं च गुरुत्वं च मानयामिनराधिपाः ॥ गुहामिमांघोररूपां यत्र प्रक्षेप
यामिवः ५२ विल्वोदकेश्वरेणाहमाज्ञप्तं शूलपाणिना ॥ प्रक्षेप्तव्या नरेन्द्रास्ते गुहायामिति धीमता ५३ आश्रित्य शां वरीं मायां नि कुंभेन महात्मना ॥ प्राक्षि
प्तान्यादवांश्चैव मोक्षयिष्यामि सर्वथा ५४ इत्युक्तो शिशुपालस्तुराजामेनापतिस्तथा ॥ शरैस्ततर्दतान् भैमान् प्रद्युम्नं च विशेषतः ५५ विल्वोदके
श्वरं देवं रौक्मिणे योनमस्य च ॥ आरभन् पतिं वधुं शिशुपालं महाबलम् ५६ ततः पाशसहस्राणि गृहाय प्रवरोत्तमः ॥ शैलादिरब्रवीद्दीरं रौक्मिणेयं महाब
लम् ५७ विल्वोदकेश्वरो देवः प्राह त्वां यदुनन्दन ॥ सर्वं कुरु तथा राज्यां चोक्तस्त्वं भो यथा मया ५८ कन्यार्थं रत्नलुब्धांस्तु बद्धान् मान्ना राधिपान् ॥ पाशै
स्त्वमेव मोक्षं च प्रमाणं यदुनन्दन ५९ असुरांस्तु महाबाहो निःशेषान् कर्तुमर्हसि ॥ एवमेव च त्वव्यस्त्वया वीर जनार्दनः ६० ततः स भगदत्तं च शिशुपालं च भू
मिप ॥ आभृतिं चैव रुक्मिणं च शेषांश्चान्यान् राधिपान् ६१ बन्धहरदत्तैस्तैः पाशैरुत्तमवीर्यधृक् ॥ मायामयीं गुहां चैव मानयत्कुरुनन्दन ६२ बद्धा च रौक्मि
णे योथ निःश्वसंत इवोरगान् ॥ अनिरुद्धं च काराथरक्षितारं स्वमात्मजम् ६३ तेषां निरवशेषेण बन्धयदुनन्दनः ॥ सेनापतीन् क्षत्रियांश्च कोशाध्यक्षांश्च भारत
६४ हस्त्यश्वरथचंदांश्च चकार च तथात्मसात् ॥ अव्यग्रस्तु ततो हंतुमसुरानुद्यतः प्रभो ६५ सन्नद्ध एव चोवाच ब्रह्मदत्तं द्विजोत्तमम् ॥ विस्रब्धं वर्ततां कर्ममा
मैः पश्य धनं जयम् ६६ न देवेभ्यो नासुरेभ्यो नागेभ्यो द्विजसत्तम ॥ भयं हि विद्यते तस्य गोप्तारो यस्य पांडवाः ६७ न चासुरैस्तव सुताः स्पृष्टाः खल्वपि चेतसा ॥
यज्ञवाटे निरीक्ष्यंतां माययानि हिता मया ६८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि षट्पुरवधे चतुरशीतितमोऽध्यायः ८४ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ रुद्धेषु भूमिपाले पुमानुगेषु विशांपते ॥ आविवेशासुरांश्चाथ कश्मलं जनमेजय १ दिशः प्रतस्थुस्ते वीरावध्यमानाः समंततः ॥ कृष्णानंत
प्रभृतिभिर्यदुभिर्युद्धदुर्मदैः २ निकुंभस्तानथोवाच रुषितो दानवोत्तमः ॥ भित्त्वा प्रतिज्ञां किं मोहाद् द्यार्ताया त विह्वलाः ३ हीनप्रतिज्ञाः कालोकां प्रयास्य
थ पलायिताः ॥ अगत्वा पचितियुद्धे ज्ञातीनां कृतनिश्चयाः ४ फलं जित्वेह भोक्तव्यं रिपून् समरकर्कशान् ॥ हतेन चापिशूरेण वस्तव्यं त्रिदिवे सुखम् ५ पला
यित्वा गृहं गत्वा कस्य द्रक्ष्यथ हे मुखम् ॥ दारान् वक्ष्यथ किंचापि धिग्धिक्किं न लज्जथ ६

कर्मणि प्रथमा उदासी ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ निहितानि धानवद्रक्षिता ॥ ६८ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां चतुरशीतितमोऽध्यायः
॥ ८४ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ पंचाधिकेशीतितमेऽध्याये मुष्मिन् ब्रथ स्फुटः ॥ निकुंभप्रमुखां च यदुभिर्वध उच्यते ॥ १ ॥ रुद्धेष्विति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

एवमुक्तानि वृत्तास्ते लज्जमाना नृपासुराः ॥ द्विगुणेन च वेगेन युयुधुर्यदुभिः सह ७ उत्सवे युद्धशौडानां नानाप्रहरणैर्नृप ॥ येयांति यज्ञवाटं तं तान्निहंति धनं जयः
८ यमौ भूमिश्च राजा च धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ द्यां प्रयातान् जघानैर्द्विः प्रवरश्च द्विजोत्तमः ९ अथासुरासृक्तो यादव्यो केशशैवलशाङ्गला ॥ चक्रकूर्मरथावर्ता
गजशैलानुशोभिनी १० ध्वजकुंतलरुच्छन्नास्तनितोत्कुष्टनादिनी ॥ गोविंदशैलप्रभवाभीरुचित्तप्रमाथिनी ११ अमृगबुधुदफेनादव्या असिमत्स्यतरंगि
णी ॥ सुस्त्रावशोणितनदीनदीवजलदागमे १२ तान् दृष्ट्वैव निकुंभस्तुवर्द्धमानांश्च शात्रवान् ॥ हतान्सर्वान्सहायांश्च वीर्यादेवोत्पपात ह १३ सवारितो जयंतेन
प्रवरेण च भारत ॥ शरैः कुलिशसंकाशैर्निकुंभोरणकर्कशः १४ सन्निवृत्त्याथ दष्टौष्ठः परिघेण दुरासदः ॥ प्रवरं ताडयामास सपपात महीतले १५ ऐन्द्रिस्तं पतितं
भूमौ बाहुभ्यां परिष्वजे ॥ विदित्वा चैव सप्राणं हित्वा सुरमभिद्रुतः १६ अभिद्रुत्य निकुंभं च निस्त्रिंशेन जघान ह ॥ परिघेणापि दैते योजयंतं समताडयत् १७
ततश्च बहुलं गात्रं निकुंभस्यैन्द्रिराहवे ॥ संचिंतयामास तदा वध्यमानो महासुरः १८ कृष्णेन सह योद्धव्यं वैरिणा ज्ञातिघातिना ॥ श्रावयामि किमात्मानमाहवे
शक्रसूनुना १९ एवं सनिश्चयं कृत्वा तत्रैवांतरधीयत ॥ जगाम चैव युद्धार्थं यत्र कृष्णो महाबलः २० तं दृष्ट्वैव तस्त्वं घमास्थितो बलनाशनः ॥ द्रष्टुमभ्याग
तो युद्धं जहृषे सह दैवतैः २१ साधुसाध्विति पुत्रं च परितुष्टः ससस्वजे ॥ प्रवरं चापि धर्मात्मा सस्वजे मोहवर्जितम् २२ देवदुंदुभयश्चापि प्रणेदुर्वासवाज्ञया ॥ जय
मानं रणे दृष्ट्वा जयंतरणदुर्जयम् २३ ददर्शाथ निकुंभस्तु केशवंरणदुर्जयम् ॥ अर्जुनेन स्थितं सार्धं यज्ञवाटाविदूरतः २४ सनादं सुमहान् कृत्वा पक्षिराजमताड
यत् ॥ परिघेण सुघोरेण बलं त्यक्तमेव च २५ नारायणं चार्जुनं च भीमं चाथ युधिष्ठिरम् ॥ यमौ च वासुदेवं च सांबं कामं च वीर्यवान् २६ युयुधेमायया दैत्यः
शाघ्रकारि च भारत ॥ नचैनं ददृशुः सर्वे सर्वशस्त्रविशारदाः २७ यदा तु नैवापश्यंस्तं तदा बिल्वोदकेश्वरम् ॥ दध्यौ देवं हृषीकेशः प्रमथानां गणेश्वरम् २८ तत
स्ते ददृशुः सर्वे प्रभावा दति तेजसः ॥ बिल्वोदकेश्वरस्याशु निकुंभं मायिनां वरम् २९ कैलासशिखराकारं ग्रसंतं मिव धिष्ठितम् ॥ आह्वयंतरणे कृष्णं वैरिणं ज्ञाति
नाशनम् ३० सज्जगांडीवमेवाथ पार्थस्तस्य रथेषुभिः ॥ परिघं चैव गात्रेषु विव्याधैनमथा सकृत् ३१ ते बाणास्तस्य गात्रेषु परिघे च जनाधिप ॥ भग्नाः शि
लाशिताः सर्वे निपेतुः कुंचिताक्षितौ ३२ विफलान् स्रयुक्तांस्तान् दृष्ट्वा बाणान्धनं जयः ॥ पप्रच्छ केशवं वीरः किमेतदिति भारत ३३ पर्वतानपि भिंदंति मम व
ज्रोपमाः शराः ॥ किमिदं देवकीपुत्रविस्मयो त्रमहान् मम ३४

महद्गुणलोकोत्तरविक्रमः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ब्रह्मण्यः ब्राह्मणकुलहितः गतिराश्रयः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अन्विष्यतद्रमनमार्गमिति शो
 तमुवाच ततः कृष्णः प्रहसन्निवभारत ॥ महद्गुणलोकं भोग्यं कैतेयशृणु विस्तरात् ३५ पुरागत्वा उत्तरकुंभं स्तपश्चक्रमहासुरः ॥ शतं वर्षं सहस्राणां देवशत्रुर्दुरासदः
 ३६ अथैनं छंदयामास वरेण भगवान्हरः ॥ सवत्रे त्रीणि रूपाणि न वध्यानि सुरासुरैः ३७ तमुवाच महादेवो भगवान्चतुषभध्वजः ॥ मम वा ब्राह्मणानां
 वा विष्णोर्वा प्रियमाचरन् ३८ भविष्यसि हे र्वध्वो न त्वन्यस्य महासुर ॥ ब्रह्मण्यो हंच विष्णुश्च विप्राणां परमा गतिः ३९ स एष सर्वशस्त्राणामवध्यः पांडुनंदन
 त्रिदेहोति प्रमार्थी च वरमतश्च दानवः ४० भानुमत्या पहरणे देहोस्यैको हतो मया ॥ अवध्यं षट्पुरं देहमिदमस्य दुरात्मनः ४१ दितिं शुश्रूषाति त्वेको देहोस्य त
 पसान्वितः ॥ अन्यस्तु देहो घोरोस्य येनावसाति षट्पुरम् ४२ एतत्तु सर्वमाख्यातं नि कुंभचरितं मया ॥ त्वरयास्य वधे वीरकथा पश्चाद्भविष्याति ४३ तयोः कथ
 यतो रेव कृष्णयोरसुरस्तदा ॥ गुहां षट्पुरं संज्ञांतां विवेशरणदुर्जयः ४४ अन्विष्यतस्य भगवान्विवेश मधुसूदनः ॥ तां षट्पुरं गुहां घोरां दुर्द्धर्षी कुरुनंदन ४५
 चंद्रमूर्यप्रभाहीनां ज्वलंतीं स्वेन तेजसा ॥ सुखदुःखोष्णशीतानि प्रयच्छंतीं यथोप्सितम् ४६ तत्र प्रविश्य भगवानपश्यत जनाधिपान् ॥ युयुवे सहघोरेणानि
 कुंभेन जनाधिप ४७ कृष्णस्यानुप्रविष्टास्तु वलाद्यायादवास्तदा ॥ प्रविष्टाश्च तथा सर्वे पांडवास्ते महात्मनः ४८ समेतास्तु प्रविष्टास्ते कृष्णस्यानुमतेन वै ॥
 युयुवे स तु कृष्णेन रौक्मिणेयः प्रचोदितः ॥ अनयद्यादवान्सर्वान्यानयं बद्धवान्पुरा ४९ ते मुक्तारौक्मिणेयेन प्राप्ताय त्रजनार्दनः ॥ प्रहृष्टमनसः सर्वे नि कुंभव
 धकां क्षिणः ५० राजानो वीरमुंचेति पुनः कामं यथा ब्रुवन् ॥ मुमोच चाथ तान् वीरो रौक्मिणेयः प्रतापवान् ५१ अधोमुखमुखाः सर्वे बद्धमै नानराधिपाः ॥ ल
 जयाभिष्ठुता वीरास्तस्थुर्नष्टाश्चियस्तदा ५२ नि कुंभमपि गोविंदः प्रयतंतं जयं प्रति ॥ योधयामास भगवान्घोरमात्मरिपुं हरिः ५३ परिधेनाहतः कृष्णो नि कुं
 भेन भृशं विभो ॥ गदया चापि कृष्णेन नि कुंभस्ताडितो भृशम् ५४ तावुभौ मोहमापन्नौ सुप्रहारहतौ तदा ॥ ततः प्रव्याथितान् दृष्ट्वा पांडवांश्चाथ यादवान् ५५
 जेपुर्मुनिगणास्तत्र कृष्णस्य हितकाम्यया ॥ तुष्टुश्च महात्मानं वेदप्रोक्तैस्तथास्तवैः ५६ ततः प्रत्यागत प्राणो भगवान्केशवस्तदा ॥ दानवश्च पुनर्वीराबुध
 तौ समरं प्रति ५७ वृषभा विवनर्दतौ गजा विवचभारत ॥ शालावृका विवकुद्धौ प्रहरंतौ रणोत्कटौ ५८ अथ कृष्णं तदोवाच नृपं वागशरीरिणी ॥ चक्रेण शमयस्वै
 नंदेव ब्राह्मणकंठकम् ५९ इति होवाच भगवान्देवो विलोदकेश्वरः ॥ धर्मयशश्च विपुलं प्राप्तुं हित्वं महाबल ६०

पः ॥ ४५ ॥ सुखदुःखेति स्त्रीयानां सुखं परे पांडुः स्वमिति वक्तव्यम् ॥ ४६ ॥ जनाधिपान् नि कुंभनिगृहीतान् यदून् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ कृष्णेनेति ॥ तत्र तेनायमर्थः स नि कुंभः
 कृष्णेन सह युयुवे रौक्मिणेयस्तु कृष्णेनैव प्रचोदितः मनसा प्रेरितो यादवाननयदित्युत्तरेण संबंधः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

॥ ६१ ॥ सूर्यमंडलवर्चसमिति सुदर्शनविशेषणत्वात्पुंस्त्वम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ प्रवरंश्रेष्ठम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ॥ ददौ तेभ्य
इतिशेषः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ पट्टशीतितमे मुष्मिन्

तथेत्युक्त्वा न मरुत्वा लोकनाथः सतांगतिः ॥ सुदर्शनं मुमोचाथ चक्रं दैत्यकुलांतकम् ६१ तत्रिकुंभस्य चिच्छेदशिरः प्रवरकुंडलम् ॥ नारायणभुजोत्सृष्टं सूर्यमं
डलवर्चसम् ६२ उत्पपात शिरस्तस्य भूमौ ज्वलितकुंडलम् ॥ मेघमतो गिरेः शृंगान्मयूरद्वभूतले ६३ निकुंभे निहते तस्मिन्देवो बिल्वोदकेश्वरः ॥ तुतो
पवनरव्याघ्रजगत्रासकरो विभुः ६४ पपात पुष्पवृष्टिश्चक्रमृष्टानभस्तलात् ॥ देवदुंदुभयश्चैव प्रणेदुररिनाशने ६५ ननंदचजगत्कृत्स्नं मुनयश्च विशेषतः ॥
दैत्यकन्याश्च भगवान्यदुभ्यः शतशो ददौ ६६ क्षत्रियाणां च भगवान्सां त्वायेत्वा पुनः पुनः ॥ रत्नानि चावोचित्राणि वासांसि प्रवराणि च ६७ रथानां वाजियुक्तानां च
दसहस्राणिकेशवः ॥ अददत्पांडवेभ्यश्च प्रीतात्मा गदपूर्वजः ६८ तदेव चाथ प्रवरं पुरं पट्टपुरवर्द्धनः ॥ द्विजाय ब्रह्मदत्ताय ददौ ताक्ष्यं वरध्वजः ६९ सत्रे समासे च
तदा शंखचक्रगदाधरः ॥ विसर्जयेत्वा तत्क्षत्रं पांडवांश्च महाबलः ७० बिल्वोदकेश्वरस्याथ समाजमकरोत् प्रभुः ॥ मांसरूपसमाकीर्णं बह्वन्नं व्यंजनाकुलम् ७१
नियुद्धकुशलान्मल्लान् देवो मल्लप्रियस्तदा ॥ योधयित्वा ददौ भूरिवित्तं वस्त्राणि चात्मवान् ७२ मातापितृभ्यां सहितो यदुभिश्च महाबलः ॥ अभिवाद्य ब्रह्म
दत्तं ययौ द्वारवर्ती पुरीं ७३ सविवेश पुरीं रम्यां हृष्टपुष्टजनाकुलाम् ॥ पुष्पचित्रपथां वीरो बंधमानो नरैः पथि ७४ इमं यः पट्टपुरवधं विजयं चक्रपाणिनः ॥ शृणु
याद्वापठेद्वापियुद्धे जयमवाप्नुयात् ७५ अपुत्रो लभते पुत्रमधनो लभते धनम् ॥ व्याधितो मुच्यते रोगी बिद्धश्चाप्यथ बंधनात् ७६ इदं पुंसवनं प्रोक्तं गर्भाधा
नं च भारत ॥ श्राद्धेषु पठितं सम्यगक्षय्यकरणं स्मृतम् ७७ इदममरवरस्य भारते प्रथितं बलस्य जयं महात्मनः ॥ सततमिदं हियः पठेन्नरः सुगतिमितीव्रजते
गतज्वरः ७८ मणिकनकाविचित्रपाणिपादो निरतिशयार्कगुणो रिहादिनाथः ॥ चतुरुदधिशयश्चतुर्विधात्मा जयति जगत्पुरुषः सहस्रनामा ७९ इति श्रीम
हाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि पट्टपुरवधो नाम पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ श्रुतोयं पट्टपुरवधो रम्यो मुनिवरोत्तम ॥
पुरोक्तमंधकवधं वैशंपायन कीर्तय १ भानुमत्याश्च हरणं निकुंभस्य वधं तथा ॥ प्रब्रूहि वदतां श्रेष्ठ परं कौतूहलं हि मे २ वैशंपायन उवाच ॥ दितिर्हतेषु पुत्रेषु
विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ तपसाराधयामास मारीचं कश्यपं पुरा ३ तपसा कालयुक्तेन तथा शुश्रूषयामुनेः ॥ आनुकूल्येन च तथा माधुर्येण च भारत ४ ॥
परितुष्टः कश्यपस्तुतामुवाच तपोधनः ॥ परितुष्टेऽस्मि ते भद्रे वरं वरय सुव्रते ५

याध्याये हि वर्ण्यते ॥ अंधकस्य वधः प्रोक्तो राजप्रश्नानुसारतः ॥ १ ॥ श्रुतोयमिति ॥ १ ॥ निकुंभस्य त्रिदहस्य वधं भानुमत्या हरणे भगवता प्रोक्तम् ॥ २ ॥ ३ ॥ कालयुक्तेन बहुका
लीनेन ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ब्रवीत् अब्रवीत् ॥ १६ सोढव्यंदुर्दृष्टत्वमिति शेषः ॥ १७ ॥ अत्रभवती पूज्यादिति तस्याः

दितिरुवाच ॥ हतपुत्रास्मि भगवन् देवैर्धर्मभृतां वर ॥ अवध्यं पुत्रमिच्छामि देवैरमितविक्रमम् ६ कश्यप उवाच ॥ अवध्यस्ते सुतो देवि दाक्षायणि भवेदिति देवानां संशयो नात्र कश्चित् कमललोचने ७ देवदेवमृते रुद्रं तस्य न प्रभवाम्यहम् ॥ आत्मा ततस्ते पुत्रेण रक्षितव्यो हि सर्वथा ८ अन्वालभत तां दिवीं कश्यपः सत्यवागथ ॥ अंगुल्योदरदेशे तु सा पुत्रं सुपुत्रे ततः ९ सहस्रबाहुं कौरव्यसहस्राशिरसं तथा ॥ द्विसहस्रेक्षणं चैव तावच्चरणमेव च १० सव्रजत्यंधवद्यस्मादनंधो पिहि भारत ॥ तमंधको यं नाम्नेति प्रोचुस्तत्र निवासिनः ११ अवध्योस्मीति लोकान्सर्वान् बाधाति भारत ॥ हरत्यपि चरत्नानि सर्वाण्यात्मबलाश्रयात् १२ वामयत्यात्मवीर्येण निगृह्याप्सरसांगणान् ॥ सवेश्मन्यूर्जितोत्यर्थं सर्वलोकभयंकरः १३ परदारापहरणं पररत्नविलोपनम् ॥ चकार स ततं मोहादंधकः पापनिश्चयः १४ त्रैलोक्यविजयं कर्तुमुद्यतः स तु भारत ॥ सहायैरसुरैः सार्द्धं बहुभिः सर्वधर्षिभिः १५ तच्छ्रुत्वा भगवांश्छक्रः कश्यपं पितरं ब्रवीत् ॥ अंधकेनेदमारब्धमीदृशं मुनिसत्तम १६ आज्ञापय विभो कार्यमस्माकं समन्तरम् ॥ यवीयमः कथं नाम सोढव्यं स्यान्मुने मया १७ इष्टपुत्रे प्रहर्तव्यं कथं नाम मया विभो ॥ इहात्र भवती कुर्यान्मन्युं मयि हते सुते १८ देवेन्द्रवचनं श्रुत्वा कश्यपो थाब्रवीन्मुनिः ॥ वारयिष्यामि देवेन्द्रं सर्वथा भद्रमस्तु ते १९ अंधकं वारयामास दित्या सह तु कश्यपः ॥ त्रैलोक्यविजयाद्रीरं कृच्छ्रकृच्छ्रेण भारत २० वारितोऽपि सदृष्टात्मा बाधत्येव दिवौकसः ॥ तैस्तैरुपायैर्दृष्टात्मा प्रमथ्य च तथा मरान् २१ बभञ्ज कानने वृक्षानुद्यानानि च दुर्भतिः ॥ उच्चैः श्रवः सुतान् श्वान्बलादप्यानय दिवः २२ नागान् दिशां जसुतान् दिव्यानां पि च भारत ॥ बलाद्धरति देवानां पश्यतां वरदपि तः २३ देवानां प्याययंते तु ये यज्ञैस्तपसा तथा ॥ तेषां चकार विघ्नं सदृष्टात्मा देवकंठकः २४ नेजुर्यज्ञैस्त्रयोवर्णास्ते पुश्च न तपां स्यापे ॥ अंधकस्य भयाद्राज न्यज्ञविघ्नानि कुर्वतः २५ तस्येच्छया वाति वायुरादित्यश्च तपत्युत ॥ चंद्रमा वासनक्षत्रो दृश्यते नैव वा पुनः २६ न व्रजंति विमानानि विहाय सिंभयात् प्रभो अंधकस्यातिघोरस्य बलदृप्तस्य दुर्मतेः २७ निरोंकारवपट्टारं जगद्दीरतथा भवत् ॥ अंधकस्यातिघोरस्य भयात् कुरुकुलोद्धह २८ कुरुंस्तथोत्तरान् पापो द्रावयामास भारत ॥ भद्राश्वान्केतुमालांश्च जंबुद्वीपांस्तथैव च २९ मानयंति च तं देवादानवाश्च दुरासदाः ॥ भूतानि च तथान्यानि समर्थान्यपि सर्वथा ३०

इष्टपुत्रे मया हते स तिसामयिमन्युं कुर्यात् ॥ १८ ॥ १९ ॥ कृच्छ्रकृच्छ्रेण अतिकृच्छ्रेण ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ नेजुः यज्ञं न चक्रुः ॥ २५ ॥ २६ ॥ अंध

॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ वनेषु नौस्वेष्टेव ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ७३ ॥ इच्छतां इच्छया बभूव ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ पारिच्छदस्य षोडशस्त्री
सहस्रपरिवारस्यानुरूपम् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ नवाधिकेशीतितमेध्या

नंदनच्छंदयुक्तेषु यानपात्रेषु भारत ॥ नंदनप्रतिमं सर्वं विहितं विश्वकर्मणा ६५ उद्यानानि सभाभूषादीर्घिकाः स्यंदनानि च ॥ निवेशितानि शिल्पानि तादृशा
न्येऽसर्वथा ६६ स्वर्गच्छंदेषु चान्येषु समासात् स्वर्गसन्निभा ॥ नारायणाज्ञया वीरविहिता विश्वकर्मणा ६७ वनेषु रुरुहृद्वेद्यं मधुरं चैव पाक्षिणः ॥ मनोहरतरं
चैव भैमानामति तेजसाम् ६८ देवलोकोद्भवाः श्वेता विलेपुः कोकिलास्तदा ॥ मधुराणि विचित्राणि यदूनां काक्षितानि च ६९ चंद्रांशुसमरूपेषु हर्म्यपृष्ठेषु
हिंणः ॥ ननृतुर्भधुरारावाः शिखंडिगणसंवृताः ७० पताकायानपात्राणां सर्वाः पाक्षिगणायुताः ॥ भ्रमरैरुपगीताश्च स्रग्दामासक्तवासेभिः ७१ नारायणाज्ञ
या वृक्षाः पुष्पाणि मुमुचुर्भृशम् ॥ ऋतवश्चारुरूपाणि विहाय सिगतास्तदा ७२ ववौ मनोहरो वातोरतिखेदहरः सुखः ॥ रजोभिः सर्वपुष्पाणां पृक्तश्चंदनशैत्यभृ
त् ७३ शीतोष्णमिच्छतां तत्र बभूव वसुधापते ॥ वासुदेवप्रसादेन भैमानां क्रीडतां तदा ७४ नक्षुत्पिपासान् गलानि र्नर्चिता शोक एव च ॥ आविवेश तदा भैमान्
भावाच्चक्रपाणिनः ७५ अप्रशांतमहातूर्या गीतनृत्योपशोभिताः ॥ बभूवुः सागरक्रीडाभैमानामति तेजसाम् ७६ बहुयोजनविस्तीर्णं समुद्रं सलिलाशयम् ॥
रुद्धाचिक्रीडुरिद्राभाभैमाः कृष्णाभिरक्षिताः ७७ परिच्छदस्यानुरूपं यानपात्रं महात्मनः ॥ नारायणस्य देवस्य विहितं विश्वकर्मणा ७८ रत्नानि यानि त्रैलो
क्ये विशिष्टानि विशांपते ॥ कृष्णस्य तानि सर्वाणि यानपात्रे तितेजसः ७९ पृथक् पृथक् विधासाश्च स्त्रीणां कृष्णस्य भारत ॥ मणिवैडूर्यचित्रास्ताः कार्त्तस्वरवि
भूषिताः ८० सर्वतु कुसुमाकीर्णाः सर्वगंधाधिवासिताः ॥ यदुसिंहैः शुभैर्जुष्टाः शकुनैः स्वर्गवासिभिः ८१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णु
पर्वणि भानुमतीहरणे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ ॥ ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ रेमेबलश्चंदनपंकदिग्धः कादंबरीपानकलः पृथुश्रीः ॥ रक्तेक्षणो रेवतिमा
श्रयित्वा प्रलंबवाहुस्खलितः प्रपातः १ नीलांबुदाभेव सनेयसानश्चंद्राशुगैरोमादिराविलासः ॥ रराज रामो बुद्धमध्यमेत्यसंपूर्णविबोभगवानिवेदुः २ वामैक
कर्णमलकुंडलश्रीः स्मेरन् मनोज्ञाञ्जकृतावतंसः ॥ तिर्यक् कटाक्षं प्रिययामुमोद रामो मुखं चार्चयिष्यमाणः ३ अथाज्ञया कंसनि कुंभशत्रोरुदाररूपोप्सरसां
गणसः ॥ द्रष्टुमुदारेवतिमा जगाम वेलालयं स्वर्गसयानमृद्धया ४

ये मुष्मिन्निरूप्यते ॥ छालिक्याद्यागमः क्रीडागानं भोज्यं महाद्भुतम् ॥ १ ॥ अयजलक्रीडावर्णनम् रेमेबल इति कादंबरीपानकलः कदंबप्रसूतमदिरापानेन मनोहरः रेवतिमिति ह
स्वत्वमार्षच्छंदो मुरोधात् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ वेलालयं सागरम् ॥ ४ ॥

ताअप्सरसः तासुचकाश्चनवाद्यानुरूपंननृतुः ॥ अम्याःसम्यक्सर्वभावेनचगुः ॥ ५ ॥ अभिनयेनहस्तादिचालनेनलब्धंशिक्षितंयत्तहावादिषांयदूनांअर्थयुक्तप्रयोजनवत् त
द्यंचतदनुकूलंच ॥ ६ ॥ रासंगानं ॥ ७ ॥ कंसप्रलंवादिवधंतदमुकारिनृत्यंचकुरित्यर्थः ॥ ८ ॥ अरिष्टधेनुकाभ्यांअरिष्टधेनुकयोः ॥ ९ ॥ १० ॥ शंखहृदादशंखादिनि

तारिवर्तीचाप्यथवापिरामंसर्वानमस्कृत्यवरांगयष्टयः॥ वाद्यानुरूपंननृतुःसुगात्र्यःसमंततोऽन्याजगिरेचसम्यक् ५ चकुस्तथैवाभिनयेनलब्धंयथावदेपांप्रिय
मर्थयुक्तम् ॥ हृद्यानुरूपंचवलस्यतस्यतथाज्ञयारैवतराजपुत्र्याः ६ चकुरहसंत्यश्चतथैवरासंतदेशभाषाकृतिवेषयुक्ताः ॥ सहस्ततालंललितंसलीलं
रांगनामंगलसंभृतांग्यः ७ संकर्षणाधोक्षजनंदनानिसंकीर्तयंत्योथचमंगलानि ॥ कंसप्रलंवादिवधंचरम्यंचाणूरधातंचतथैवरंगे ८ यशोदयाचप्रथितंयशो
थदामोदरत्वंचजनार्दनस्य ॥ वधंतथारिष्टकधेनुकाभ्यांव्रजेचवासंशकुनीवधंच ९ तथाचभग्नौयमलार्जुनौतौसृष्टिवृकाणामपिवत्सयुक्ताम् ॥ सकालियो
नागपतिर्हृदेचकृष्णेनदांतश्चयथादुरात्मा १० शंखहृदादुद्धरणंचवीरपद्मोत्पलानांमधुसूदनेन ॥ गोवर्द्धनोर्थेचगवांघृतोभूद्यथाचकृष्णेनजनार्दनेन ११ कु
ञ्जांयथागंधकपीपिकांचकुञ्जत्वहीनांकृतवांश्चकृष्णः ॥ अवामनंवामनकंचचक्रेकृष्णोयथात्मानमजोप्यनिद्यः १२ सौभप्रमाथंचलहायुधध्वंघंमुरस्या
प्यथदेवशत्रोः ॥ गंधारकन्यावहनेनृपाणांरथेतथायोजनमूर्जितानाम् १३ ततःसुभद्राहरणेजयंचयुद्धेचबालाहकजंबुमाले ॥ रत्नप्रवेकंचयुधार्जितैर्यत्स
माहृतंशक्रममक्षमासीत् १४ एतानिचान्यानिचचारुरूपाजगुःस्त्रियःप्रीतिकराणिराजन् ॥ संकर्षणाधोक्षजहर्षणानिचित्राणिचानेककथाश्रयाणि १५
कादंबरीपानमदोत्कटस्तुबलःपृथुश्रीःसुचुकूर्दरामः ॥ सहस्तस्तालंमधुरंसमंचसभार्ययारैवतराजपुत्र्या १६ तंकूर्दमानंमधुसूदनश्चदृष्ट्वामहात्माचमुदान्वि
तोभूत् ॥ चुकूर्दसत्यासहितोमहात्माहर्षागमार्थंचवलस्यधोमान् १७ समुद्रयात्रार्थमथागतश्चचुकूर्दपार्थोनरलोकवीरः ॥ कृष्णेनसाद्धंमुदितश्चुकूर्दसुभद्र
याचैववरांगयष्ट्या १८ गदश्चधीमानयसारणश्चप्रद्युम्नसांवौनृपसात्यकिश्च ॥ स प्राजितीसूनुरुदारवीर्यःसुचारुदेष्णश्चसुचारुरूपः १९ वीरौकुमारौनिश
ठोल्मुकौचरामात्मजोवीरितमौचुकूर्दतुः ॥ अक्रूरसेनापतिशंकरश्चतथापरेभैमकुलप्रधानाः २० तद्यानपात्रंवृधेतदानींकृष्णप्रभावेनजनेन्द्रपुत्र
॥ आपूर्णमापूर्यमुदारकीर्तेचुकूर्दयद्भिर्नृपभैममुख्यैः २१ तैराससक्तेरतिकूर्दमानैर्यदुप्रवीरैरमरप्रकाशैः ॥ हर्षान्वितंवीरजगत्तथाभूच्छेमुश्चपापा
निजनेद्रसूनो २२

धिषुकात्तस्मादेवहृदात् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ बालाहकजंबुमालिभ्यांसहृतेतच्चपाद्येप्रसिद्धम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ कूर्दधातुरत्रगानार्थःचुकूर्दजगौ ॥ १६ ॥ १७ ॥
॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ यानपात्रंनौः ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ हेराजपुत्रमुनिरत्रदीर्घाभावश्छादसः हेलविकारैःलीलानुकारैःरासप्रणेतामुनिराजपुत्रेत्यपिपाठः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सहा
र्द्धभैमाः अर्धभैमैःसहवर्तमानाः पुत्रयोर्व्यत्याससमत्वद्योतनार्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ वेलिकातीरसंबंधिनीपत्सुखापादयोःसुखस्पर्शा यद्वस्त्वंतरमितीति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ पिव

देवोतिथिस्तत्रचनारदोथविप्रप्रियार्थमुरकेशिशत्रोः ॥ चुकूर्दमध्येयदुसत्तमानांजटाकलापामलितैकदेशः २३ रामप्रणेतामुनिराजपुत्रसएवतत्राभवदप्र
मेयः ॥ मध्येचगत्वासचुकूर्दभूयोहेलाविकारैःसविडंबितांगैः २४ ससत्यभामामथकेशवंचपार्थसुभद्रांचवलंचदेवम् ॥ देवीतथारेवतराजपुत्रीसंदृश्यमदृ
श्यजहासधीमान् २५ ताहासयामाससुधैर्ययुक्तास्तैस्तैरुपायैःपरिहासशीलः ॥ चेष्टानुकारैर्हसितानुकारैर्लीलानुकारैरपरैश्चधीमान् २६ आभाषितं
किंचिद्विप्रोपलक्ष्यनादातिनादान्भगवान्मुमोच ॥ हसन्विहासांश्चजहासहर्षाद्धास्यागमेकृष्णविनोदनार्थम् २७ कृष्णाज्ञयासातिशयानितत्रयथानुरूपा
णिददुर्युवत्यः ॥ रत्नानिवस्त्राणिचरूपवंतिजगत्प्रधानानिनृदेवमूनोः २८ माल्यानिचस्वर्गसमुद्रवानिसंतानदामान्यातिमुक्तकानि ॥ सर्वर्तुकान्यप्य
नयंस्तदानीददुर्हरेरिगितकालतज्ज्ञाः २९ रासावसानेत्वथगृह्यहस्तेमहामुनिनारदमप्रमेयः ॥ पपातकृष्णोभगवान्समुद्रेमात्राजितिचार्जुनमेवचाथ ॥
३० उवाचचामेयपराक्रमोथशैनेयभीषत्प्रहसन्पृथुश्रीः ॥ द्विधाकृतास्मिन्पतताशुभ्रत्वाक्रीडाजलेनौस्तुमहांगनाभिः ३१ सरेवतीकोस्तुवलोर्द्धनेतापु
त्रामदीयाश्चसहार्द्धभैमाः ॥ भैमार्द्धमेवाथबलात्मजाश्चसत्पक्षिणःसंतुसमुद्रतोये ३२ आज्ञापयामासततःसमुद्रंकृष्णःस्मितंप्रांजलिनंप्रतीतः ॥ सुगं
धतोयोभवमृष्टतोयस्तथाभवग्राहविवर्जितश्च ३३ दृश्याचतेरत्नविभूषितातुसावेलिकाभूरथपत्सुखाच ॥ मनोनुकूलंचजनस्ययतत्प्रयच्छविज्ञास्याप्ति
मत्प्रभावात् ३४ भवस्वपेयोप्यथचेष्टपेयोजनस्यसर्वस्यमनोनुकूलः ॥ वैडूर्यमुक्तामणिहेमचित्राभवंतुमत्स्यास्त्वायिसौम्यरूपाः ३५ विभृस्व
चत्वंकमलोत्पलानिसुगंधसुस्पर्शरसक्षमाणि ॥ पट्पादजुष्टानिमनोहराणिकीलालवर्णैश्चसमन्वितानि ३६ मैरेयमाध्वीकसुरासवानांकुंभांश्चपूर्णान्स्थ
पयस्वतोये ॥ जांबूनदंपाननिमित्तमेषांपात्रंपुण्येपुददस्वभैमाः ३७ पुष्पोच्चैर्व्यासितशीततोयोभवाप्रमत्तःखलुतोयराशे ॥ यथाव्यलीकंनभवेद्यदुनां
सस्त्रीजनानांकुरुतत्प्रयत्नम् ३८ इतीदमुक्त्वाभगवान्समुद्रंततःप्रचिक्रीडसहार्जुनेन ॥ सिपेचपूर्वंपनारदंतुसात्राजितीकृष्णमुखेगितज्ञा ३९ ततो
मदावर्जितचारुदेहःपपातरामःसलिलेसलीलम् ॥ साकारमालंब्यकरंकरेणमनोहरारैवतराजपुत्रीम् ४०

विमृत्वविमृहिवारयेत्यर्थः कीलालमत्ररक्तम् ॥ ३५ ॥ मैरेयादयोमद्यभेदाःमैरेयमप्रगौढोसुरा पौष्ण्यानिषेधात् माध्वीकसुरामधुपु पसंभवाआसवस्तालादिसंभवः स्वतोयेस्वजलो
परिस्थापयेत्यत्रहस्त्वमार्प पपुःपिबेयुः ॥ ३७ ॥ व्यलीकमन्याद्यम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ साकारंआकारःकामगतिर्तनेसहयथास्यात्तथा ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ जलदुर्गुरानजलवाद्यविशेषान् ॥ ४५ ॥ कुशेशयाकोशः कमलकलिका आपीडोमुकट सृणाभिवाचरुणिदौर्गंध्यादिरहितानि पुष्पानि यामाताः ॥ ४६ ॥
 ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ पक्षे एकत्र स्थितो बलं सिपे चेत्यन्वयः सच बलः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ तेभैमानोपरेमुः क्रीडानतत्यजुः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ विविक्तगात्राः शुद्धवपुषः विभक्तगात्रा इति पाठे
 कृष्णात्मजायेत्वथ भैममुख्यारामस्य पश्चात्पतिताः समुद्रे ॥ विरागवस्त्राभरणाः प्रहृष्टाः क्रीडाभिरामामदिराविलाक्षाः ४१ शेषास्तु भैमा हरिमभ्युपेताः
 क्रीडाभिरामानिशठोल्मुकाद्याः ॥ विचेत्रवस्त्राभरणाश्च मत्ताः सतानमाल्यावृतकंठदेशाः ४२ वीर्योपपन्नाः कृतचारुचिह्नाविलिप्तगात्रा जलपात्रहस्ताः ॥
 गीतानितदेशमनोहराणि स्वरोपपन्नान्यथ गायमानाः ४३ ततः प्रचकुर्जलवादिता नाना स्वराणि प्रियवाद्यघोषाः ॥ सहाप्सरोभिस्त्रिदिवा लयाभिः कृ
 ण्णाज्ञया वेशवभूशतानि ४४ आकाशगंगाजलवादनज्ञाः सदा युवत्यो मदनैकचिताः ॥ अवादयंस्ता जलदुर्गुरांश्च वाद्यानुरूपं जगिरे च हृष्टाः ४५ कुशेश
 याकोशविशालनेत्राः कुशेशयापीडा विभूषिताश्च ॥ कुशेशयानां रविबोधितानां जहुः श्रियंताः सुरवारमुख्याः ४६ स्त्रीवक्रचंद्रैः सकलेंद्रकल्पैरराजराजं च्छ
 तशः समुद्राः ॥ यदृच्छया देवविधानतो वानभोयथा चंद्रसहस्रकीर्णम् ४७ समुद्रमेघः सरराजराजञ्छतहृदा स्त्रीप्रभयाभिरामः ॥ सौदामिनीभिन्नइवांबुनाथो
 देदीप्यमानो नभसीव मेघः ४८ नारायणश्चैव स नारदश्च सिषेच पक्षे कृतचारुचिह्नः ॥ बलं सपक्षं कृतचारुचिह्नं सचैव पक्षं मधुसूदनस्य ४९ हस्तप्रमुक्तैर्जल
 यंत्रकैश्च प्रहृष्टरूपाः सिषिचुस्तदानीम् ॥ रागोद्धता वारुणिपानमत्ताः संकर्षणाधोक्षजदेवपत्न्यः ५० आरक्तनेत्रा जलमुक्तिसक्ताः स्त्राणां समक्षं पुरुषायमाणाः
 तेनोपरेमुः सुचिरं च भैमामानं वहंतो मदनं मदंच ५१ अतिप्रसंगंतु विचिंत्य कृष्णस्तान् वारयामास रथांगपाणिः ॥ स्वयं निवृत्तो चलवाद्यशब्दैः स नारदः पार्थस
 हायवांश्च ५२ कृष्णंगितज्ञा जलयुद्धसंगाद्भैमानिवृता दृढमानिनोपि ॥ नित्यंतथानंदकराः प्रियाणां प्रियश्च तेषां न नृत्तु प्रतीताः ५३ नृत्यावसाने भगवानु
 पेंद्रस्तत्याजधीमानथ तोयसंगान् ॥ उत्तीर्य तोयादनुकूललेपं जग्राह दत्त्वा मुनिसत्तमाय ५४ उपेंद्रमुत्तीर्णमथा शुद्धाभैमाहितेतत्यजुरेव तोयम् ॥ विवि
 क्तगात्रास्त्वथ यानभूमि कृष्णाज्ञया ते ययुरप्रमेयाः ५५ यथानुपूर्व्या च यथावयश्च यत्सन्नियोगाश्च तदोपावेष्टाः ॥ अत्रानि वीराबुभुजुः प्रतीताः पपुश्च पेयानि
 यथानुकूलम् ५६ मांसानि पक्वानि फलाम्लकानि चुक्रोत्तरेणाथ च दंडिमेन ॥ निष्टप्तशूलान् शकलान् पशूंश्च तत्रोपजहुः शुचयो धमूदाः ५७

चंदनाद्यनुलिप्ता वयवाः ॥ ५५ ॥ यत्सन्नियोगाः यदनुशिष्टाः प्रतीताः प्रख्याताः यथानुकूलं यथाहितम् ॥ ५६ ॥ फलप्रभावा अम्लिका अम्लतायेषु तानि चुक्रोत्तरेण शुक्रशधिकेन मूदाः सूपकाराः
 सृपा इति वा पाठः निष्टप्तशूलान् शूलं समारोप्य निष्टप्ता नित्यर्थः निष्टप्तशूलानि निति वा निष्टप्तशूलान् अतितप्तकान् शकलान् खंडितान् पशून् हरिणसूकरादीन् ॥ ५७ ॥

१ निष्टप्तशूलानि पादिटीकाप्रन्ना लिखितपुस्तके न ।

सुखिन्नशूल्यान्मूलमारोप्यस्विन्नमित्यर्थः वृक्षाम्लं अम्लवेतसादि ॥ पौरोगवोक्तयासूदोक्तक्रमेण उपजगुः परिवेषणं वक्तुः ॥ ५८ ॥ पीवराणि पुष्टानि ॥ ५९ ॥ ६० ॥
मातुलिंगानि रुद्धकानि पर्णासः कुठारकं भूस्तृणं शाकभेदः उपदंशैः पानपात्रैः ॥ ६१ ॥ कट्वाकः कटुरसः तद्युक्तकाष्ठशूलानियेषुतैः ॥ ६२ ॥ आर्द्रादीन् स्वाद्यविशेषान् कि
लादान् महिषीदुग्धसिक्तान् ॥ ६३ ॥ अपानपाः त्यक्तमद्यादिपानाः पानमित्युपलक्षणं मांसादेः ॥ ६४ ॥ आरनालान् काजिकानि रसालानि तिपाठे तु रसालान् अपारिमितघृत
शर्करादिसंस्कृतान् पालवीषुकपर्दनिर्मितपात्रेषु वा नृहच्छरावेषु स्वादन् अस्वादन् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ पट्यामाः स्थानानियेषां रामाणां तैर्यः समाधिः चित्तैकाग्र्यं तद्यस्यांतां ते च मध्यशुद्ध

सुखिन्नशूल्यान्महिषां श्वबालाञ्छलान्सविष्टसघृतावासिक्तान् ॥ वृक्षाम्लसौवर्चलचुक्रपूर्णान् पौरोगवोक्तया उपजहुरेषाम् ५८ पौरोगवोक्त्या विधिना मृगाणां
मांसानि सिद्धानि च पीवराणि ॥ नानाप्रकाराण्युपजहुरेषां मृष्टानि पक्वानि च चुक्रचूतैः ५९ पार्श्वानि चान्येशकलानि तत्र ददुः पशूनां घृतमृशितानि ॥ सामुद्रचू
र्णैरवचूर्णितानि चूर्णेन मृष्टेन समारिचेन ६० समूलकैर्दाडिममातुलिंगैः पर्णासहिं ग्वार्द्रकभूस्तृणैश्च ॥ तदोपदंशैः सुमुखोत्तरे स्तेपानानि हृष्टाः पपुगप्रमेयाः ६१
कट्वाकशूलैरपि पक्षिभिश्च घृताम्लसौवर्चलतैलसिक्तैः ॥ मरेयमाध्वीकसुरासर्वास्ते पपुः प्रियाभिः परिवार्यमाणाः ६२ श्वेतेन युक्तान् पशोणितेन भक्ष्यान् सु
गंधोल्लवणान्वितांश्च ॥ आर्द्रान् किलादान् घृतपूर्णकांश्च नानाप्रकारानपि खंडस्वाद्यान् ६३ अपानपाश्चोद्धवभोजमिश्राः शाकैश्च मृषैश्च बहुप्रकारैः ॥ पेयैश्च द
ध्रापयसाच वीराः स्वन्नानिराजन्बुभुजुः प्रहृष्टाः ६४ तथारनालांश्च बहुप्रकारान् पपुः सुगंधानपि पालवीषु ॥ शृतं पयः शर्करया च युक्तं फलप्रकारांश्च बहुं श्वस्वा
दन् ६५ तृष्णाः प्रवृत्ताः पुनरेव वीरास्ते भैममुख्यावनिता सहायाः ॥ गीतानि रम्याणि जगुः प्रहृष्टाः कांताभिनीतानि मनोहराणि ६६ आज्ञापयामास ततः स
तस्यानि शिप्रहृष्टे भगवानुपेन्द्रः ॥ छालिक्यगेयं बहुसन्निधानं यदेव गांधर्वमुदाहरंति ६७ जग्राह वीणामथ नारदस्तुषड्भ्रामरागादिसमाधेयुक्ताम् ॥ हल्लीस
कंतुस्वयमेव कृष्णः संवशघोषं नरदेव पार्थः ६८ मृदंगवाद्यानपरांश्च वाद्यान् वराप्सरस्ताजगृहुः प्रतीताः ॥ आसारितां ते च ततः प्रतीतारंभोत्थिता साभिनया
र्थतज्ज्ञा ६९ तयाभिनीते वरगात्रयपृथा तु तोषरामश्च जनार्दनश्च ॥ अथोर्वशीचारुविशालनेत्रा हेमाचरा जत्रथभिश्च केशी ७०

भिन्नगौडमिश्रगीतरूपाः हल्लीसकं बहुभिः स्त्रीभिः सह नृत्यम् ॥ हल्लीसकमिति पाठे तदारुणवाद्यविशेषम् ॥ हल्लीसकमिति पाठे निपादार्थमादिसप्रस्वरपुतं हल्लीसकं वाद्यविशेषम् जग्राहेति वि
परिणामे मक्रियासंबंधः वंशघोषेण सह यथा स्यात्तथा ॥ ६८ ॥ पार्थस्तु मृदंगाद्यान् जग्राहेत्यनुपंगः अपरांश्च वाद्यान् वराप्सरसो जगृहुरिति संबंधः आसारितां तदिति भरतो मुनेश्चतुर्विधमा
सारितं नृत्यविधावुपदिदेशेति ॥ प्रथमं नर्तकी प्रवेशः ततश्चासारिता योभिनयं नट्ये ततस्तालानुगत्या गाहरणम् ततो देवताचिन्हरूपेण नृत्यम् एवं चतुर्ध्वप्यभिसारेषूक्तम् एवमेव नर्तकी प्र
वेशो भरतस्यानुमतः तदंतरे नानर्तकी उत्थिता प्राविष्टायतः सा अभिनयचतुरा ॥ ६९ ॥ अभिनीते अभिनये कृते द्वितीयासारे उर्वशी उत्थिता इत्यनुपंगः ॥ ७० ॥

॥ ७१ ॥ तारंमाद्याः पारितीपितेन परितोषणेन तोषयामासेति शेषः तांबूलयोगाश्चेति पदत्रयं वाक्यम् ॥ ७२ ॥ तदा जलक्रीडाया मागताभिः पंचचूडाकौवेरीमाहेंद्रीभिश्च तांबूलया
गाः गर्वाकुरा आहताः वयमेताभ्यो धिका इति स्वगुणा आविष्कृता इत्यर्थः तदेवाह फलानित्येकश्लोको वाक्यम् ॥ ७३ ॥ कृष्णेच्छया मानुषाणामनुग्रहाय त्रिदिवात्तानाभिः छालिक्यं मुविआ
हृतं फलानि च देवयोग्यानि आहृतानि ततः किमत आह स्थितमिति प्रद्युत्रादी ॥ ७४ ॥ पंचभिः कृष्णरामप्रद्युत्रानिरुद्धसांभैः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ दुःस्वप्ननाशं करोति तथा पापं च विंती

तिलोत्तमाचाप्यथ मेनका च एतास्तथान्याश्च हारिप्रियार्थम् ॥ जगुस्तथैवाभिनयं च चक्रुरिष्टैश्च कामैर्मनसो नुकूलैः ७१ तां वासुदेवेऽप्यनुरक्तचित्ताः स्वगीतनृ
त्याभिनयैरुदारैः ॥ नरेन्द्रमूनोपरितोषितेन तांबूलयोगाश्च वराप्सरोभिः ७२ तदा गताभिर्नृवराहतास्तु कृष्णेऽप्ययामानमयास्तथैव ॥ फलानि गंधोत्तमं
तिवीराश्छालिक्यगांधर्वमथाहृतं च ७३ कृष्णेच्छया च त्रिदिवा नृदेव अनुग्रहार्थं भुवि मानुषाणाम् ॥ स्थितं च रम्यं हरितेजसे वप्रयोजयामास स रौक्मिण्यः ॥
७४ छालिक्यगांधर्वमुदारबुद्धिस्तेनैव तांबूलमथ प्रयुक्तम् ॥ प्रयोजितं पंचभिर्निद्रतुल्यैश्छालिक्यमिष्टं सततं नराणाम् ७५ शुभावहं वृद्धिकरं प्रशस्तं मंगल्य
मेवाथ तथा यशस्यम् ॥ पुण्यं च पुष्ट्यभ्युदयावहं च नारायणस्येष्टमुदारकीर्तितः ७६ भरापहं धर्मभरावहं च दुःस्वप्ननाशं परिकीर्त्यमानम् ॥ करोति पापं च त
था विहंति गृण्यन्सुरावासगतो नरेन्द्रः ७७ छालिक्यगांधर्वमुदारकीर्तिर्भेने किलैकं दिवसं सहस्रम् ॥ चतुर्युमानां नृपरेव तोयततः प्रवृत्ता च कुमारजातिः ७८
गांधर्वजातिश्च तथा परापि दीपाद्यथा दीपशतानि राजन् ॥ विवेद कृष्णश्च स नारदश्च प्रद्युम्नमुख्यैर्नृपभैरमुख्यैः ७९ विज्ञानमेतद्विपरेयथा वदुर्देशमात्राच्च
जनास्तुलोके ॥ जानंति छालिक्यगुणोदयानां तोयं नदीनामथ वाममुद्रे ८० ज्ञातुं समर्थो हि मवानगिरिर्वाफलाग्रतो वा गुणतो वापि ॥ शक्यं न छालिक्यमृते
तपोभिः स्थाने विधानान्यथ मूर्च्छनासु ८१ पद्ममरागेषु च तत्र कार्यं तस्यैकदेशावयवेन राजन् ॥ लेशाभिधानां सुकुमारजातिं निष्ठां सुदुःखेन नराः प्रयांति ॥
८२ छालिक्यगांधर्वगुणोदये पुये देवगंधर्वमहर्षिसंघाः ॥ निष्ठां प्रयांतीत्यगच्छ बुद्ध्या छालिक्यमेवं मधुसूदनेन ८३ भैमोत्तमानां नरदेवदत्तं लोकस्य चानु
ग्रहकाम्यैव ॥ गतं प्रतिष्ठाममरोपगेयं बालायुवानश्च तथैव वृद्धाः ८४ क्रीडंति भैमाः प्रसवोत्सवेषु पूर्वतु बालाः समुदावहंति ॥ वृद्धाश्च पश्चात्प्रतिमानयंति
स्थानेषु नित्यं प्रतिमानयंति ८५ मर्त्येषु मर्त्यान् यद्वोति वीराः स्ववंशधर्मं समनुस्मरंतः ॥ पुरातनं धर्मविधानं तज्ज्ञाः प्रीतिः प्रमाणं न वयः प्रमाणम् ८६
प्रीतिप्रमाणानि हि सौहृदानि प्रीतिपुरस्कृत्यादिते दशार्हाः ॥ वृष्ण्यंधकाः पुत्रसुखावभूवुर्विसर्जिताः केशिविनाशनेन ८७

त्यन्वयः ॥ ७७ ॥ यच्छालिक्यगांधर्वसुरावासगतो रेवतः गृण्यन् चतुर्युगानां सहस्रं एकं दिवसं मेने तत एव कुमारजातिप्रमुखा गंधर्वभेदाः प्रवृत्ता इति वाक्यार्थः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ स्था
ने तद्युक्तं नालं इति पाठः सुगमः ॥ ८१ ॥ लेशाभिधानां सुकुमारजातिं गायंती निष्ठां समाप्तिं नरा दुःखेन गच्छंति छालिक्यस्य वार्तेत्यर्थः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

महृष्टरूपस्यसुहृष्टरूपाविनोदिताःकेशिनिपूदनेनेत्यपिपाठः ॥ ८८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामैकोननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ॥
 अथास्मिन्नवतितमेऽध्यायेसन्निरूप्यते ॥ भानुमत्यापहरणंनिकुंभस्यतथावधः ॥ १ ॥ तेषांकीदृति ॥ १ ॥ भानोर्यादवविशेषस्य ॥ २ ॥ ३ ॥ पूर्ववैरप्रपंचयतिभ्रातुर्हीति
 ॥ ४ ॥ प्रस्तुतमाहभानोरेवेति भानोरेवकन्यापुरेमहानादार्तरावः सहसाआकस्मिकःसमुपस्थितःअभ्युत्थितः कथंभूतेकन्यापुरे दुराधर्षेप्यस्वाधीनेनिरीश्वररक्षकामावात्तदूनां
 क्रीडासक्त्वात् तनुनातिविप्रमिस्त्याहछिद्रज्ञइति अवसरेणेत्येनप्रत्ययांतं अवसरेदानवाधमोनिकुंभःछिद्रान्वेषमाययाबंधनरतोवसतितिष्ठत्येवक अरण्येद्वारकोपवनेइतिसार्द्धंछो

स्वर्गगताश्चाप्सरसांसमूहाःकृत्वाप्रमाणंमधुकंसशत्रोः ॥ प्रहृष्टरूपस्यसुहृष्टरूपावभूवहृष्टःसुरलोकसंघः ॥ ८८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णु
 पर्वणिभानुमतीहरणेछालिक्यक्रीडावर्णनंनमैकोननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ५ ॥ वंशंपायनउवाच ॥ तेषांक्रीडाप्रसक्तानांयदूनांपुण्यकर्मणाम् ॥
 छिद्रमासाद्यदुर्द्धाद्विदेवशत्रुर्दुरासदः १ कन्याभानुमतीनामभानोर्दुहितरंनृप ॥ जहारात्मवधाकांक्षीनेकुंभेनामदानः २ अंतर्हितोमोहयित्वायदूनां
 प्रमदाजनम् ॥ मायावीमाययाराजन्पूर्ववैरमनुस्मरन् ३ भ्रातुर्हिवज्रनाभस्यतस्यकन्याप्रभावती ॥ प्रद्युम्नेनहतावीरवज्रनाभस्तथाहतः ४ भानोरेवत
 थारण्येवसत्यवसरेणहि ॥ अस्वाधीनेदुराधर्षेछिद्रज्ञोदानवाधमः ५ कन्यापुरेमहानादःसहसासमुपस्थितः ॥ तस्यांहियंत्यांकन्यायारुदंत्यांसभित्तिजयः
 ॥ ६ वसुदेवाहुकौवीरौदांशेतौनिर्गताबुधौ ॥ आर्तनादमुपश्रुत्यभानोःकन्यापुरेतदा ७ नद्यष्टिगोचरौतौतुददृशातेपकारिणम् ॥ तथैवदंशितौयातौयत्र
 कृष्णोमहाबलः ८ श्रुतार्थःस्वविमानंतदारुरोहजनार्दनः ॥ पार्थेनसाहेतस्ताक्षर्षेनागशत्रुमरिंदमः ९ रथीत्वमनुगच्छेतिसंदिश्यनकरध्वम् ॥ त्वरेतिगरु
 डंवीरःसंदिदेशचकाश्यपम् १० वज्रंनगरमायांतंनिकुंभंरणदुर्जयम् ॥ पार्थकृष्णौमहात्मानावासेदतुररिंदमौ ११ प्रद्युम्नश्चमहातेजामायिनांप्रवरोनृप
 ॥ निकुंभश्चाथतान्दृष्ट्वात्रिधात्मानमथाकरोत् १२ तान्सर्वान्योधयामासनिकुंभःप्रहमन्निव ॥ बहुकंटकगुर्वीभिर्गदाभिरमरोपमः १३ सव्येनालंब्यहस्ते
 नकन्याभानुमतींनृप ॥ दक्षिणेनाथहस्तेनगदयाप्राहरत्पुनः १४ कन्यार्थेनचकृष्णौवाकामोवानृपसत्तम ॥ निर्दयंप्रहरंतिस्मनिकुंभेचमहासुरे १५ समर्था
 स्तेमहात्मानःशत्रुंहंतुंदुरासदाः ॥ निशश्वसुर्नरपतेदयाभारावपीडिताः १६ श्रेष्ठोधनुष्मतांपार्थःसर्वथाकुशलोयुधि ॥ नागोऽष्टविधिनादैत्यंशरपं
 त्तयाजघानह १७

कोवाक्यं हियंत्यांहियमाणायाम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ विमानं वाहनं तर्हि किं सामान्यं न ताक्षर्यमित्यादि ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ तान्दानवान् ॥ १२ ॥ तान्
 कृष्णादीन् ॥ १३ ॥ भानुमतीं चर्भस्थानीयाम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ निशश्वसुः निश्वासं मुमुचुः ॥ १६ ॥ नागोऽष्टविधिनेति कथा कश्चिद्वदुर्द्धरोऽस्त्रलाववंदर्शयन् अजगरवेष्टितमुष्टं
 दृष्ट्वा अस्त्रप्रयोगविशेषादजगरमेव हंतितं नृकमेव कंतं दृष्ट्वा ॥ १७ ॥

तेकृष्णप्रमुखाजहुरिति क्रियाविपरिणामेनानुपंगः ॥ १८ ॥ १९ ॥ पृष्ठतोव्यवहितावेज्ञानुवयतुरित्वर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ अरिमर्दनोपि ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ भैमः प्र

तेतुवैतारितकैर्वागैर्विविधान्दानवान्युधि ॥ नकन्यांकलयायुक्तयाशिक्षयाचमहीपते १८ ततःसकन्ययासाद्धैतत्रैवांतरधीयत ॥ आसुरीमाश्रितोमायांन
चतर्वितिकश्चन १९ तंकृष्णैरौक्मिणेयश्चपृष्ठतोनुययुस्तदा ॥ दारितःशकुनोभूत्वातस्थावथमहासुरः २० तंवाणैःपुनरेवाथवीरोभूयोधनंजयः ॥ वै
तास्तिकैर्मर्माभिद्वि कन्यांरक्षत्रताडयत् २१ सइमांशुथिवीकृत्स्नांसप्तद्वीपांमहासुरः ॥ बभ्रामानुगतश्चैवतैर्वीरैररिमर्दनः २२ गोकर्णस्योपरिष्ठात्तुपर्वतस्यम
हासुरः ॥ पपातवेलंगंगायाःपुलिनेसहकन्यया २३ नदेवानासुराश्चापिलंघयंतितपोधनाः ॥ गोकर्णतेजसागुप्तंमहादेवस्यभारत २४ एतदंतरमासाद्य
प्रद्युम्नःशीघ्राविक्रमः ॥ कन्यांभानुमतीभैमोजग्राहरणदुर्जयः २५ असुरःसोर्दितोराजन्कृष्णाभ्यांनिशितैःशरैः ॥ त्यक्त्वाथोत्तरगोकर्णनिकुम्भोदक्षिणांदि
शम् ॥ जगामपृष्ठतोयातौकृष्णौताक्षर्यगतौतदा २६ विवेशषट्पुरंचैवज्ञातीनामालयंतदा ॥ तत्रवीरौगुहाद्वारिकृष्णौरात्रोतदोषतुः २७ रौक्मिणे
योपिकृष्णेनसंदिष्टोद्वारकांपुरीम् ॥ अनयद्भानुतनयांप्रहृष्टेनांतरात्मनाम् २८ नयित्वाचाययौवीरःषट्पुरदानवाकुलम् ॥ ददर्शचगुहाद्वारिकृष्णोभी
मपराक्रमौ २९ ऊपतुर्द्धारमाक्रम्यषट्पुरस्यमहाबलौ ॥ कृष्णौप्रद्युम्नसहितौनिकुम्भवधकाक्षिणौ ३० ततानंतरमेतस्माद्विलादतिबलस्तदा ॥ निर्जगा
मवलीयोदुनिकुम्भोभीमाविक्रमः ३१ तस्यनिर्गच्छतस्तस्माद्विलात्पार्थोविशांपते ॥ रुरोधसर्वतोमार्गैर्गण्डीवनिःमृतैः ३२ सोभिमृत्यगदांधोरामुद्य
म्यबहुकंटकाम् ॥ शिरस्यताडयत्पार्थनिकुम्भोवल्लिनांवरः ३३ अदृष्टेनाहतोवीरःशिरस्यथमुमोहसः ॥ गदयाभिहतेपार्थैरक्तवमतिमुह्यति ॥ हसित्वा
सोसुरोदृष्टोरौक्मिणेयमताडयत् ३४ तंप्राङ्मुखमुखंवीरंमायावीमायिनांवरम् ॥ अदृष्टेनाहतोवीरःशिरस्यथमुमोहसः ३५ तथामतौतुदृष्ट्वातौमुह्यमा
नौसुताडितौ ॥ अभिदुद्रावगोविंदोनिकुम्भंक्रोधमूर्च्छितः ३६ कौमोदकीसमुद्यम्यगदपूर्वोद्भवोगदाम् ॥ तावन्योन्यंदुराधर्षैर्गर्जतावभिपेततुः ३७ ऐ
रावतगतःशक्रःसर्वैर्देवगणैःसह ॥ ददर्शतन्महायुद्धंधोरंदेवासुरंतदा ३८ दृष्ट्वादेवान्हृषीकेशश्चित्रैर्युद्धैररिंदमः ॥ इयेषदानवंहंतुंदेवानांहितकाम्यया ३९
समंडलानिचित्राणिदर्शयामासकेशवः ॥ कौमोदकीमहाबाहुर्ललयन्युद्धकोविदः ४० तथैवासुरमुख्योपिगदांतांबहुकंटकाम् ॥ शिक्षयाभ्रामयानोथमं
डलानिचचारह ४१ वृषभाविगर्जतौबृंहताविवकुंजरौ ॥ इषितांतरमासाद्यकुद्धौशालावृकाविव ४२

द्युम्नः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अभिसृत्य अभिमुखं आगत्य ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ इ
येषइच्छांचकार ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इषितावासितापुष्पवतीसिया । वत् ४२ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अवष्टभ्येतिरि पृथक्पृथक्पापीयंतु आत्मेच्छयेति वक्ष्यमाणत्वात् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ तं शरीरं परित्यज्य जगत् ॥ ५० ॥ वीरव्रतं ररक्ष

आजघान निकुंभस्तु गदया गदपूर्वजम् ॥ स्पष्टाष्टधं टया वीरनादं मुक्त्वा तिदारुणम् ४३ तत्कालमेव कृष्णोऽपि भ्रामयित्वा महागदाम् ॥ निकुंभमूर्धनितदा
पातयामास भारत ४४ अवष्टभ्य मुहूर्ते तु हरिः कौमोदकीं गदाम् ॥ तस्थौ जगद्गुरुर्धोमान् मुमोह पातितः क्षितौ ४५ हाहाभूतं जगत्सर्वं तत्कालमभवत्तदा ॥
तथा गते वासुदेवेन रदेव महात्मनि ४६ आकाशगंगातोयेन शीतिं न च सुभंधिना ॥ सिषेचामृतमिश्रेण कृष्णं देवेश्वरः स्वयम् ४७ नूनमात्मेच्छया कृष्णस्त
था चक्रे सुरोत्तमः ॥ कोटिशक्तो महात्मानं युद्धे मोहयितुं हरिम् ४८ कृष्णः प्रत्यागत प्राणश्चक्रमुद्यम्य भारत ॥ प्रतीच्छेति दुरात्मानमुवाच रिपुनाशनः ४९
निकुंभोऽप्यतिमायावी उत्पपात दुरासदः ॥ शरीरं तत्परित्यज्य न तु तं वेत्ति केशवः ५० मुमूर्षति मृतो वायमिति मत्वा जनार्दनः ॥ ररक्ष स्मरमाणोऽथ वी
रो वीरव्रतं विभो ५१ अथ प्रद्युम्न कौंतेया वागतौ लब्धचेतनौ ॥ स्थितौ नारायणाभ्यां शो निकुंभवधानि श्वितौ ५२ प्रद्युम्नोऽप्यथ मायावी विदितः कृष्णमब्रवी
त् ॥ निकुंभस्तातनास्त्यत्र गतः कापि सुदुर्मतिः ५३ प्रद्युम्ने नैव मुक्ते तु तन्न नाशकलेवरम् ॥ प्रजहासाथ भगवानर्जुनेन सह प्रभुः ५४ तदा युतसहस्राणि
निकुंभानां जनाधिप ॥ ददृशुस्ते ततो वीराः क्षितौ दिवि च सर्वतः ५५ सहस्राण्येव कृष्णं तु तथा पार्थमरिंदम ॥ रौक्मिणेयं तथा वीरं तदद्भुतमिवाभवत् ॥
५६ पांडवस्य धनुः केचित्केचिदस्य महाशरान् ॥ अन्येऽस्य जगद्गुरुर्हस्ताव न्येपादौ महासुराः ५७ एवं ग्रहाय तं वीरमगमंस्तो विहाय सि ॥ पार्थानामपि को
ट्यस्तु गृहीतानां तदा भवन् ५८ नांतं दर्शय कृष्णश्च कार्ष्णिश्च रिपुनाशनै ॥ विच्छिद्यतौ शरैर्वीरो निकुंभं पार्थवर्जितौ ५९ एकैकस्तु द्विधा च्छिन्नो द्विधा भव
ति भारत ॥ दिव्यज्ञानस्तदा कृष्णो भगवाननुदृष्टवान् ६० निकुंभं तत्त्वतश्चापि दर्शय मधुसूदनः ॥ स्रष्टारं सर्वमायानां हतारं फाल्गुनस्य च ६१ सचक्रेण
शिरस्तस्य च कर्ता सुरमूदनः ॥ पश्यतां सर्वभूतानां भूतभव्यभवो हरिः ६२ समुक्त्वा फाल्गुनं राजञ्छिन्नो शिरसि भारत ॥ पपाता सुरमुख्योऽथ छिन्नमू
ल इव द्रुमः ६३ अथाकाशगतं पार्थं पतमानं विहाय सः ॥ कृष्णवाक्येन जग्राह कार्ष्णिर्वियतिमानद ६४ निकुंभे पातिते भूमौ समाश्रयधनं जयम् ॥ ज
गामद्धारकां देवः पार्थकामसमान्वितः ६५ समियाय दशार्होऽथ द्वारकां मुदितो विभुः ॥ नारदं च महात्मानं ववं देयदुनदनः ६६ नारदोऽथ महातेजा भानुं या
दवमब्रवीत् ॥ भानो माकार्षीमि न्युत्वं श्रूयतां भैमनंदन ६७

तितं नहतवान् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ विदितः कर्तरि कः वेत्तीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ ननाश अदृश्यमभूत् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥
॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ मन्युं कन्यापहारजदैन्यम् ॥ ६७ ॥

॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिहीकायांनवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥

क्रीडंत्यैवतोद्यानेदुर्वासाःकोपितोनया ॥ सशशापततोरोषान्मुनिर्दुहितरंतव ६८ अतिदुर्लसितैःकन्याशश्रुहस्तंगमिष्यति ॥ सुतार्थेतेमयामाद्वैमु
निभिःसप्रसादितः ६९ बालांव्रतवतीकन्यामनागसमिमांमुने ॥ शप्तवानसिधर्मज्ञकथंधर्मभृतांवर ॥ अनुग्रहंविधत्स्वात्रवयंविज्ञापयामहे ७० अ
स्माभिरेवमुक्तस्तुदुर्वासाभैमनंदन ॥ उवाचाधोमुखोभूत्वामुहूर्तंरूपयान्वितः ७१ यद्वोचमहंवाक्यंतत्तथानतदन्यथा ॥ रिपुहस्तमवश्यंहिगमिष्यतिन
संशयः ७२ अद्रुषितानुधर्मेणभर्तारमुपलप्स्यति ॥ बहुपुत्राबहुधनासुभगाचभविष्यति ७३ सुगंधगंधाचसदाकुमारीचपुनःपुनः ॥ नचशोकमिमं
घोरंतत्त्वंगोधारयिष्यति ७४ एवमानुमतीवीरसहदेवायदयिताम् ॥ श्रद्धधानःसशूरश्चधर्मशीलश्चर्षाडवः ७५ ततोभानुमतीभानुर्ददौमाद्रसुतायवै ॥
सहदेवायधर्मात्मानारदस्यवचःस्मरन् ७६ आनीतःसहदेवश्चप्रेषितश्चक्रपाणिना ॥ विवाहेचतदावृत्तेसभार्यःसपुरीगतः ७७ इमंरुष्णस्यविजयंयःपठे
च्छृणुयादथ ॥ विजयंसर्वकृत्येषुश्रद्धधानोलभेत्रः ७८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिभानुमतीहरणेनिकुंभवधोनामनवतित
मोऽध्यायः ९० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ भानुमत्याप्रहरणंविजयंकेशवस्यच १ क्रीडांचसागरेदिव्यांवृष्णीनामतितेजसाम् ॥ अश्रौषं
परमाश्चर्यमुनेधर्मभृतांवर २ वज्रनाभवधंहुक्तंनिकुंभवधकीर्तने ॥ तन्मेकौतूहलंश्रोतुंप्रसादाद्भवतोमुने ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ हंततेवर्तायेष्यमि
वज्रनाभवधंनृप ॥ विजयंचैवकामस्यसांवस्यैवचभारत ४ मेरोःसानौनरपतेतपश्चक्रेमहासुरः ॥ वज्रनाभइतिख्यातोनिश्चितःसमितिजयः ५ तस्यतु
ष्टोमहातेजाब्रह्मलोकापितामहः ॥ वरेणच्छंदयामासतपसापरितोषितः ६ अवध्यत्वंसदेवेभ्योवव्रेदानवसत्तमः ॥ पुरंध्रपुरंध्रापिसर्वरत्नमयंशुभम् ७
स्वच्छंदेनप्रवेशश्चनवायोरपिभारत ॥ अर्चितितेनकामानामुपपत्तिर्नराधिप ८ शाखानगरमुख्यानांसंवाहानांशतानिच ॥ नगरस्याप्रमेयस्यसमंताज्ज
नमेजय ९ तथातदभवत्तस्यवरदानेनभारत ॥ उवासवज्रनगरेवज्रनाभोमहासुरः १० कोटिशोवरलब्धंतमसुराःपरिवार्यते ॥ ऊर्ध्वज्जपुरेराजनसं
वाहेपुनथैवच ११ शाखानगरमुख्येपुरम्येषुचनराधिप ॥ हृष्टपुष्टप्रमुदितानृपदेवस्यशत्रवः १२ वज्रनाभोथदुष्टात्मावरदानेनदर्पितः ॥ पुरेस्यचा
त्मनश्चैवजगद्वाधितुमुद्यतः १३ महेंद्रमब्रवीद्भवादेवलोकंविशंपते ॥ अहमीशितुमिच्छामित्रैलोक्यंपाकशासन १४ अथवामेप्रयच्छस्वयुद्धंदेवग
णेश्वर ॥ सामान्यंदिजगत्कृत्स्नंकाश्यपानांमहात्मनाम् १५

भानुमत्याप्रहरणमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ शाखानगरंचतुर्दिक्षुसंवाहानांस्तकाराणामुद्यानानाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ वरलब्धंलब्धवत् ॥ ११ ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ ईशितुंपालितुंत्वंत्वधुनास्वर्गराज्यंत्यजेतिभावः ॥ १४ ॥ काश्यपानांदेवानांअदेवानांच ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ व्याख्येय्यावावनेतम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ शौरेःवसुदेवस्य ॥ २२ ॥ सतांगतिःब्रह्मकृतमर्यादायाअसंगः सतांगार्गःअतोऽसुरेच्छयेवतत्रप्रवेशोलभ्यतेनव

सदृहस्पतिनासार्द्धमंत्रायित्वामहेश्वरः ॥ वज्रनाभंसुरश्रेष्ठःप्रोवाचकुरुवंशज १६ सत्रेषुदीक्षितःसौम्यःकश्यपौनःपितामुनिः ॥ तस्मिन्वृतेयथान्यायं
तथासहिकरिष्यति १७ ततःसपितरंगत्वाकश्यपंदानवोऽब्रवीत् ॥ यथोक्तंदेवराजेनतमुवाचाथकश्यपः १८ सत्रेवृत्तेकरिष्यामियथान्यायंभविष्यति ॥
त्वंतुवज्रपुरेपुत्रवसगच्छसमाश्रितः १९ एवमुक्तेवज्रनाभःस्वमेवनगरंगतः ॥ महेंद्रोपिययौदेवोद्धारकांद्धारशालिनीम् २० गत्वाचांतर्हितोदेवोवासुदेव
मथाब्रवीत् ॥ वज्रनाभस्यवृत्तांतंतमुवाचजनार्दनः २१ शौरेरुपस्थितोदेववाजिमेधोमहाक्रतुः ॥ तस्मिन्वृत्तेवज्रनाभंपातयिष्यामिवासव २२ तत्रोपायं
प्रवेशेतुचिंतयावःसतांगतेः ॥ नानिच्छयाप्रवेशोस्ति तत्रवायोरपिप्रभो २३ ततो गतोदेवराजोवासुदेवेनसत्कृतः ॥ वाजिमेधेचसंप्राप्तेवसुदेवस्यभारत २४
तस्मिन्नयज्ञेवर्तमानेप्रवेशार्थंसुरोत्तमौ ॥ चिंतयामासतुर्वीरौदेवराजाच्युताबुधौ २५ तत्रयज्ञेवर्तमानेसुनाट्येननदस्तदा ॥ महर्षीस्तोषयामासभद्रनाभे
तिनामतः २६ तंवरेणमुनिश्रेष्ठाश्छंदयामासुरात्मवत् ॥ सवव्रेतुनटोभद्रोवरंदेवेश्वरोपमः २७ देवैद्रक्ष्णच्छंदेनसरस्वत्याप्रचोदितः ॥ प्रणिपत्यमुनिश्रेष्ठा
नश्वमेधेसमागतान् २८ ॥ नटउवाच ॥ भोज्योद्विजानांसर्वेषांभवेयंमुनिसत्तमाः ॥ सप्तद्वीपांचपृथिवींविचरेयामिमामहम् २९ प्रसिद्धाकाशगमनः
शक्रुवंशविशेषतः ॥ अवध्यःसर्वभूतानांस्थावरायेचजंगमाः ३० यस्ययस्यचवेषेणप्रविशेयमहंखलु ॥ मृतस्यजीवतोवापिभाव्येनोत्पादितस्यवा ३१
सतूर्यस्तादृशःस्यांवैजरारोगविवर्जितः ॥ तुप्येयुर्भुनयोतित्यमन्येचममसर्वदा ३२ एवमस्त्वितिसंप्रोक्तोब्राह्मणैर्नृपतेनटः ॥ सप्तद्वीपांवसुमर्तीपर्यटत्यमरो
पमः ३३ पुराणिदानवेंद्राणामुत्तरांश्चकुरुंस्तथा ॥ भद्राश्वान्केतुमालांश्चकालाम्रद्वीपमेवच ३४ पर्वणीषुतुसर्वासुद्धारकांयदुमंडिताम् ॥ आयातिवरदतः
सलोकवीरोमहानटः ३५ ततोहंसान्धारताराष्ट्रान्देवलोकनिवासिनः ॥ उवाचभगवान्शक्रःसांत्वयित्वासुरेश्वरः ३६ भवंतोभ्रातरोस्माकंकाश्यपादेवपक्षि
णः ॥ विमानवाहादेवानांसुकृतीनांतथैवच ३७ देवानामस्तिकर्तव्यंकार्यंशत्रुवधान्वितम् ॥ तत्कर्तव्यंनमंत्रश्चभेतव्योवःकथंचन ३८ नकुर्वतांदेवता
ज्ञामुग्रोदंडःपतेदपि ॥ सर्वत्राप्रतिपिद्वंयोगमनंहंससत्तमाः ३९

लादित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ तत्रवसुदेवयज्ञेनाट्येननृत्येन ॥ २६ ॥ २७ ॥ देवेद्रादिभिरंतस्थैःप्रेरितइत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्रकर्षणसिद्धंआकारोगमनंयस्यसः
तादृशःभवेयमितिशेषःशक्रुवन्शक्तिमान् ॥ ३० ॥ भ्रात्येनभविष्येणमयातुसद्यएवोत्पादितस्येवपेणप्रवेष्टुंशक्रुयामित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

अप्रवेश्यमिति छेदः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे
गत्वाऽप्रवेश्यमन्येषां वज्रनाभपुरोत्तमम् ॥ इतोतः पुरवापीषु चरध्वमुचितं हिवः ४० तस्यास्ति कन्यारत्नं हि त्रैलोक्यातिशयं शुभम् ॥ नाम्ना प्रभावतीनाम
चंद्रोभवप्रभावता ४१ वरदानेन सालव्यामात्रा किल वरानना ॥ हैमवत्या महादेव्याः सकाशादिति नः श्रुतम् ४२ स्वयंवराच सा कन्या बंधुभिः स्थापिता स
ती ॥ आत्मेच्छया पतिं हंसावरायेष्यति शोभना ४३ तद्गवाद्भिर्गुणावाच्याः प्रद्युम्नस्य महात्मनः ॥ सहूताः कुलरूपस्य शीलस्य वयसस्तथा ४४ यदा सा
रक्तभावा च वज्रनाभसुता सती ॥ तस्याः सकाशात्संदेशेन यितव्यः समाधिना ४५ प्रद्युम्नस्य पुनस्तस्मादानयध्वंतथैव च ॥ स्वबुद्ध्या प्राप्तकालं च संविधेयं हितं
मम ४६ नेत्रवक्त्रप्रसादश्च कर्तव्यस्तत्र सर्वथा ४७ तथा तथा गुणावाच्याः प्रद्युम्नस्य महात्मनः ॥ यथायथा प्रभावत्या मनस्तत्र भवेत्स्थितम् ४८ वृत्तांतश्चा
नुदिवसंप्रदेयो मम सर्वथा ॥ द्वाखत्यां च कृष्णस्य भ्रातुर्मम यवीयसः ४९ तावद्यत्नश्च कर्तव्यः प्रद्युम्नो यावदात्मवित् ॥ पर्यावर्तेद्वरारोहां वज्रनाभसुतां विभुः ५०
अवध्यास्ते तु देवानां ब्रह्मणो वरदर्पिताः ॥ देवपुत्रैर्हि हंतव्याः प्रद्युम्नप्रमुखैर्युधि ५१ नटोदत्तवरस्तस्य वेषमास्थाय यादवाः ॥ प्रद्युम्नाद्यागमिष्यंति वज्रना
भविनाशनाः ५२ एतच्च सर्वकर्तव्यमन्यच्च सर्वमेव हि ॥ प्राप्तकालं विधातव्यमस्माकं प्रियकाम्यया ५३ प्रवेशस्तत्र देवानां नास्ति हंसाः कथंचन ॥ वज्रनाभे
प्सिते तत्र प्रवेशः खलु सर्वथा ५४ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ते वा स वचः श्रु
त्वा हंसा वज्रपुरं ययुः ॥ पूर्वोचितं हि गमनं तेषां तत्र जनाधिप १ ते दीर्घिकासुरम्यासु निपेतुर्वीरपाक्षिणः ॥ पद्मोत्पलैरावृता सुकांचनैः स्पर्शनक्षमैः २ ते वै न दं
तो मधुरं संस्थिता पूर्वभाषिणः ॥ पूर्वमप्यागतास्ते तु विस्मयं जनयंति हि ३ अंतःपुरोपभोग्यासु चैरुवापीषु ते नृप ॥ इष्टास्ते वज्रनाभस्य त्रिविष्टपनिवासिनः
४ ॥ आलपंतः सुमधुरं वार्तराष्ट्राजनेश्वर ॥ सतानुवाच दैतेयो वार्तराष्ट्रानिदं वचः ५ त्रिविष्टपे नित्यरता भवंतश्चारुभाषिणः ॥ यदैवे होत्सवोस्माकं भवद्भिरव
गम्यते ६ आगंतव्यं जालपादाः स्वभिदं भवतां गृहम् ॥ विस्त्रब्धं च प्रवेष्टव्यं त्रिविष्टपनिवासिभिः ७ ते तथोक्ताः शकुनयो वज्रनाभेन भारत ॥ तथेत्युक्त्वा
दिविविशुर्दानं वैद्रानिवेशनम् ८ चक्रुः परिचयं ते च देवकार्यव्यपेक्षया ॥ मानुपालापिनस्ते तु कथाश्च कुः पृथग्विधाः ९ वंशबद्धाः काश्यपानां सर्वकल्याणभा
गिनां ॥ स्त्रियोरेमुखिं शेषेण शृण्वंत्यः संगताः कथाः १० विचरंतस्ततो हंसा ददृशुश्चारुहासिनीम् ॥ प्रभावती वरारोहां वज्रनाभसुतां तदा ११ हंसाः परिचि
तां च कुस्तांततश्चारुहासिनीम् ॥ सर्वोश्चुचिमुखो च क्रेहंसी राजसुता तदा १२

निष्पुणर्विनिटीकायामेकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ अ ॥ तेवासवेते ॥ १ ॥ २ ॥ संस्कृतापूर्वभाषिणः संस्कृतं अपूर्वभाष्यते तथा ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ जालपादाः मोहंसाः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ काश्यपानादानवानाम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ राहिःसुखं ॥ १६ ॥ १७ ॥ रूपंस्वभावेसौंदर्येइतिमेदिनी कुलंजनपदेगृहेइतिविश्वः ॥ १८ ॥ किमर्थमेष्यति तस्यागमनं प्रसक्तमेवनास्तीत्यर्थः ॥ १९ ॥
॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अमंगं कामदेवंसांगं कृत्वा पुत्रो विहित इत्यन्वयः निबर्हितः हतः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ तेजसा प्रभावेन ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ यमुद्दिश्य

सातांकदाचित्प्रच्छवज्जनाभसुतांसखीम् ॥ विश्रंभितां पृथक् सूक्तैरारुख्यानकशतैर्वराम् १३ त्रैलोक्यसुंदरीं वेदित्वा महं हि प्रभावति ॥ रूपशीलगुणैर्देवैर्किंचि
त्त्वावत्सुत्सहे १४ व्यतिक्रामतितेभीरुयौवनं चारुहासिनि ॥ यदतीतं पुनर्नेति गतं स्रोत इवांभसः १५ कामोपभोगतुल्या हिरतिर्देवि न विद्यते ॥ स्त्रीणां जगति
कल्याणिसत्यमेतद्ब्रवीमि ते १६ स्वयं वरेचन्यस्तात्वं पित्रासर्वांगशोभने ॥ न च कांश्चिद्दरयसे देवा सुरकुलोद्भवान् १७ व्रीडितायां तिसुश्रोणिप्रत्यारुयाता
स्त्वया शुभे ॥ रूपशौर्यगुणैर्युक्तान्सदृशांस्त्वं कुलस्य हि १८ आगता न्रेच्छसे देविसदृशान् कुलरूपयोः ॥ इहैष्यति किमर्थं त्वां प्रद्युम्नो रुक्मिणीसुतः १९ त्रै
लोक्येयस्य रूपेण सदृशो न कुलेन वा ॥ गुणैर्वाचारुसर्वांगिशौर्येणाप्यस्ति वा शुभे २० देवेषु देवः सुश्रोणिदानवेषु च दानवः ॥ मानुषेष्वपि धर्मात्मा मनुष्यः
स महाबलः २१ यंसदा देवि दृष्ट्वा हि स्रवंति जघनानि हि ॥ आपीनानीव धेनूनां स्रोतांसि सरितानिव २२ न पूर्णचंद्रेण मुखं न यने वा कुशेशयैः ॥ उत्सहेनो
पमातुं हि मृगेंद्रेणाथवा गतिम् २३ जगतः सारमुद्धृत्य पुत्रः स विहितः शुभे ॥ कृत्या नंगवरेसांगं विष्णुना प्रभविष्णुना २४ हृतेन शंवरो बाल्ये येन पापो निब
र्हितः ॥ मायाश्च सर्वाः संप्राप्तान च शीलं विनाशितम् २५ यान्यान्गुणान् पृथुश्रोणिमनसा कल्पयिष्यसि ॥ एष्टव्यास्त्रिपुलोकेषु प्रद्युम्ने सर्व एव ते २६ रुच्या व
ह्निप्रतीकाशः क्षमया पृथिवी समः ॥ तेजसा सूर्यसदृशो गांभीर्येण हृदोपमः २७ प्रभावती शुचिमुखी त्विति होवाच भामिनी २७ ॥ ॥ प्रभावत्युवाच ॥ वि
ष्णुर्मानुषलोकस्थः श्रुतः सुबहुशो मया ॥ पितुः कथयतः सौम्येनारदस्य च धीमतः २८ शत्रुः किल सदैत्यानां वर्जनीयः सदानघे ॥ कुलानि किल दैत्यानां ते
न दग्धानि मानिनि २९ प्रदीप्तेन रथांगेन शार्ङ्गेण गदया तथा ॥ शाखानगरदेशेषु वसंति किल ये सुराः ३० इत्येते दानवेंद्रेण संदिश्यन्ते हितं प्रति ॥ मनोरथो
हि सर्वासां स्त्रीणां मेव शुचिस्मिते ३१ भवेद्विमेपति कुलं श्रेष्ठं पितृकुलादिति ॥ यदि नामाभ्युपायः स्यात् तस्येहागमनं प्रति ३२ महाननुग्रहो मे स्यात् कुलं
स्यात्पावितं च मे ॥ समर्थनां मे पृष्टात्वं प्रयच्छ शुचिलापिनि ३३ प्रद्युम्नः स्याद्यथा भर्ता समेष्टुष्णिगकुलोद्भवः ॥ अत्यंतवैरी दैत्यानामुद्वेजनकरो हरिः ३४ अ
सुराणां स्त्रियोद्वेदाः कथयंत्यो मया श्रुताः ॥ प्रद्युम्नस्य तथा जन्मपुरस्तादपि मे श्रुतम् ३५

दानेनैन्द्रेण असुराः संदिश्यन्ते तं बलवंतं प्रति स्त्रीणां मनोरथः भवत्येव काममूढत्वात् वैरि कुलेप्यनुरागो भवतीति भावः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ समर्थनां कार्यघटनोपायम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

१ समर्थानां वरिष्ठा स्वमिति लिखितपुस्तके तदा समर्थाः कार्यघटकाः इति टीका ।

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ संस्तवः मदीयास्तुतिर्न विद्यते नटनिकटे ये
न श्रुतगुणो मामसी उपेयादित्यर्थः संस्तवः परिचयो वा ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ नटं भद्राख्यस्य नटस्य वेपं भैमानां यादवानाम् ॥ ५८ ॥ विदूषकं उपहा

यथा च तेन निहतो बलवान्कालशंकरः ॥ हृदि मे वर्तते नित्यं प्रद्युम्नः खलु सत्तमे ३६ हेतुः सनास्ति स्यात्तेन यथाममसमागमः ॥ दासीतवाहं सख्यार्हेदूत्येत्वांच
विसर्जये ३७ पंडितासि वदोपायं ममतस्य च संगमे ॥ ततस्तां सांत्वयित्वा सा प्रहसंती दमब्रवीत् ३८ ॥ ॥ शुचिमुख्युवाच ॥ ॥ तत्र दूती गमि
ष्यामि तवाहं चारुहासिनि ॥ इमां भक्तिं तवोदारां प्रवक्ष्यामि शुचिस्मिते ३९ तथा चैव करिष्यामि यथैष्यति तवांतिकम् ॥ साक्षात्कामेन सुश्रोणि भविष्यति
सकामिनि ४० इति मे भाषितं नित्यं स्मरं तथाः शुचिलोचने ॥ कथाकुशलतां पित्रे कथय स्वायतेक्षणे ४१ मम त्वंतत्र मे देवि हितं सम्यक्प्रपत्स्यसे ॥ इत्यु
क्त्वा सा तथा च क्रेयतत्सातामथाब्रवीत् ४२ दानवेन्द्रश्च तां हंसी पप्रच्छांतः पुरे तदा ॥ प्रभावत्या समाख्याता कथाकुशलता तव ४३ तत्त्वं शुचिमुखि ब्रूहि कथां
योग्यतया वरे ॥ किं त्वया दृष्टमाश्चर्यं जगत्पुत्रमपक्षिणि ४४ अदृष्टपूर्वमन्यैर्वा योग्या योग्यमनिंदिते ॥ सोवाच वज्रनाभं तु हंसी वरनरोत्तम ४५ श्रू
यतामित्यथामं व्यदाने वेंद्रं महाद्युतिम् ॥ दृष्टा भेषां डिलीनामसाध्वी दानवसत्तम ॥ आश्चर्यं कर्म कुर्वती मे रूपा श्वे मनस्विनी ४६ सुमनाश्चैव कौशल्या सर्व
भूतहिते रता ॥ कथांचिद्वरशां डिल्याः शैलपुत्र्याः शुभासखी ४७ नटश्चैव मया दृष्टो मुनिदत्तवरः शुभः ॥ कामरूपी च भोज्यश्च त्रैलोक्ये नित्यसंमतः ४८ कु
रून्त्यात्युत्तरान्चीरकालाग्रद्वीपमेव च ॥ भद्राश्चान्केतुमालां श्वद्वीपानन्यांस्तथानघ ४९ देवगंधर्वगेयानि नृत्यानि विविधानि च ॥ सवेति देवानृत्येन वि
स्मापयति सर्वथा ॥ ५० ॥ वज्रनाभ उवाच ॥ श्रुतमेतन्मया हंसीनचिरादिव विस्तरम् ॥ चारणानां कथयतां सिद्धानां च महात्मनाम् ५१ कुतूहलं म
माप्यस्ति सर्वथा पक्षिनां दिनि ॥ नटे दत्तवरे तस्मिन् संस्तवस्तु न विद्यते ५२ ॥ हंस्युवाच ॥ सप्तद्वीपान्विचरति नटः सदिति जोत्तम ॥ गुणवंतं जनं श्रुत्वा गु
णकार्यः समर्वथा ५३ तव चेच्छृणुयाद्वीरसद्वृत्तं गुणाविस्तरम् ॥ नटं तदागतं विद्धि पुरंतव महासुर ५४ ॥ वज्रनाभ उवाच ॥ उपायः सृज्यतां हंसियेनेह स
नटः शुभे ॥ आगच्छेन्मम भद्रं ते विषयं पक्षिनां दिनि ५५ ते हंसा वज्रनाभेन कार्यहेतोर्विसर्जिताः ॥ देवेन्द्रायाथ कृष्णाय शशंसुः सर्वमेव तत् ५६ अधोक्षजेन प्र
द्युम्नो नियुक्तस्तत्र कर्मणि ॥ प्रभावत्याश्च संसर्गे वज्रनाभवधेतथा ५७ दैवीमायां समाश्रित्य संविधाय हरिर्नटम् ॥ नटवेषेण भैमानां प्रेषयामास भारत ५८
प्रद्युम्नं नायकं कृत्वा सां वं कृत्वा विदूषकम् ॥ पारिपाश्वे गदवीरमन्यान्भैमांस्तथैव च ५९

वारमुख्यावेष्ट्याःतनूर्यसदृशाःतद्विधृत्यगीतवादित्रसादृश्याः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इति श्रीमहाभारतेखि० हरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायांदिनवातितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥
ततःपूर्वभुतोमद्रमामानटएवात्रमासइवितेषांबुद्धिरभूदित्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ पर्यायार्थेवेषधारणार्थे ॥ ४ ॥ वासीनादैर्घ्यमार्षम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ अच्युतहेराज

वारमुख्यानटीःकृत्वातनूर्यसदृशास्तदा ॥ तथैकभद्रंभद्रस्यसहायांश्चतथाविधान् ६० प्रद्युम्नविहितंरम्यंविमानंतेमहारथाः ॥ जग्मुरारुह्यकार्या
र्थदेवानाममितौजसाम् ६१ एकैकस्यसमारूपेपुरुषाःपुरुषस्यते ॥ स्त्रीणांचसदृशाःसर्वेतेस्वरूपैर्नराधिपाः ६२ तेवज्जनगरस्याथशाखानगरमु
त्तमम् ॥ जग्मुर्दानवसंकीर्णसुपुरंनामनास्तः ॥ ६३ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशोविष्णुपर्वणिवज्जनाभप्रद्युम्नोत्तरेप्रद्युम्नादिगमनेदिनवातितमोऽ
ध्यायः ॥ ९२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःस्वपुरवासीनामसुराणांनराधिपः ॥ ददावाज्ञांज्जनाभोदीयतांगृहमुत्तमम् १ आतिथ्यंक्रियतामे
षांबहुरत्नमुपायनम् ॥ वासांसिसविचित्राणिसुखायजनरंजनम् २ भर्तुराज्ञांसमालभ्यतथाचक्रुश्चसर्वशः ॥ पूर्वश्रुतो नटःप्राप्तःकौतूहलमजीजनत् ३
नटस्याथददुर्दैत्याःसत्कारंपरयामुदा ॥ पर्यायार्थेददुश्चापिरत्नानिसुबहून्यथ ४ ततःसननृतेतत्रवरदत्तो नटस्तस्था ॥ स्वपुरेपुरवासीनांपरं हर्षं समाद
धत् ५ रामायणंमहाकाव्यमुद्देश्यंनाटकीकृतम् ॥ जन्मविष्णोरमेयस्यराक्षसेन्द्रवधेप्सया ६ लोमपादोदशरथऋष्यशृंगंमहामुनिम् ॥ शान्तामप्यानया
मासगणिकाभिःसहानघ ७ रामलक्ष्मणशत्रुघ्नाभरतश्चैवभारत ॥ ऋष्यशृंगश्चशांताचतथारूपैर्नटैःकृताः ८ तत्कालजीविनोवृद्धादानवाविस्मयंगताः
॥ आचचक्षुश्चतेषांवैरूपतुल्यत्वमच्युतम् ९ संस्काराभिनयौतेषांप्रस्तावानांचधारणम् ॥ दृष्ट्वासर्वेप्रवेशंचदानवाविस्मयंगताः १० तेरक्ताविस्मयं
नेदुस्सुराःपरयामुदा ॥ उत्थायोत्थायनाट्यस्यविषयेपुनःपुनः ११ दुर्दुर्वस्त्राणितुष्टाश्चैवैवेलयानिच ॥ हारान्मनोहरांश्चैवहेमवैडूर्यभूषितान् १२
पृथगर्थेषुदत्तेषुलोकैस्तेतुष्टुवुर्नटाः ॥ असुरांश्चमुनींश्चैवगात्रैरभिजनैरपि १३ प्रेषितंवज्जनाभस्यशाखानगरवासिभिः ॥ नटस्यदिव्यरूपस्यनेरद्रागम
नंतदा १४ पुराश्रुतार्थोदित्येन्द्रःप्रेषयामासभारत ॥ आनीयतांवज्जपुरंनटोसावितिहर्षितः १५ दानवैर्द्रवचःश्रुत्वाशाखानगरवासिभिः ॥ नीतावज्जपुरं
रम्यंनटवेषणयादवाः १६ आवासश्चततोदत्तःसुकृतोविश्वकर्मणा ॥ एष्टव्यंयच्चतत्सर्वदत्तंशतगुणोत्तरम् १७

न ॥ ९ ॥ संस्कारः वेषधारणं अभिनयः क्रियादर्शनं प्रस्तावः क्रियाणमसंजनं प्रवेशपात्राणांप्रथमदर्शनम् ॥ १० ॥ विस्मयंस्तिविस्मयंसाश्चर्यम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

कालोत्सवं महाकालरुद्रस्योत्सवं च केनटद्वारा च मूवाटं भैरविकाहानं प्रेक्षार्थम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ छत्रे जालजवनिकापिहितस्थाने अतएव चक्षुर्दृश्ये चक्षुःसंनिहितं दृश्यं नाट्यं च
व्रततयाभूते ॥ २० ॥ भैमा आपीतिमंधिरार्यः ॥ २१ ॥ वनं कांस्यतालादिकम् ससुपिरं सच्छिद्रवेणुप्रभृतिकं मुरजामर्दकाः आनकः पटहः तंत्रीति रुद्रवीणादिकानामुपलक्षणम्
एवमादीनां तोद्यान्वाद्यविशेषान् ॥ २२ ॥ भैमस्त्रियः भैमैरानीतावारनार्यः ॥ २३ ॥ आगांधारमिति निपादपमगांधारपडजमध्यमधेवताख्यान् सप्तस्वरानुव्याप्य ग्रामः कतिपय

अथ कालोत्सवं च केवञ्चनाभोमहासुरः ॥ कारयामास रम्यं च चमूवाटं प्रहृष्टवान् १८ ततस्तान्परिविश्रांतान्प्रेक्षार्थीयप्रचोदयत् ॥ दत्त्वारत्नानि भूरीणिवज्र
नाभोमहावलः १९ उपविष्टश्च तान्द्रष्टुं सहजातिभिरात्मवान् ॥ छत्रे चांतःपुरं स्थाप्य चक्षुर्दृश्येन राधिपः २० भैमापि बद्धने पथ्या नटवेषधरास्तथा ॥ का
र्यार्थं भीमकर्माणो नृत्यार्थमुपचक्रमुः २१ ततो वनं ससुपिरं मुरजानकभूषितम् ॥ तंत्रीस्वरगणैर्विद्वानातोद्यानन्ववादयन् २२ ततस्तु देवगांधारं छालिक्यं
श्रवणाश्रुतम् ॥ भैमस्त्रियः प्रजगिरे मेनः श्रोत्रमुखावहम् २३ आगांधारग्रामरागंगंगावतरणं तथा ॥ विद्धमासारितं रम्यं जगिरे स्वरसंपदा २४ लयतालस
मंश्रुत्वा गंगावतरणं शुभम् ॥ असुरांस्तोषयामास उत्थायोत्थाय भारत २५ नंदिं च वादयामास प्रद्युम्नो गदएव च ॥ सांबश्च वीर्यसंपन्नः कर्यार्थं नटतां
तः २६ नांयं ते च तदा श्लोकं गंगावतरणाश्रितम् ॥ रौक्मिण्यस्तदोवाच सम्यक्स्वविनयान्वितम् २७ रंभाभिसारं कोवेरं नाटकं न नृतुस्ततः ॥ शूरो राव
णरूपेण रंभाविपं मनोवती २८ नलकूबरस्तु प्रद्युम्नः सांबस्तस्य विदुषकः ॥ कैलासो रूपितश्चापि मायया यदुनंदनैः २९ शापश्च दत्तः कुद्धेन रावणस्य दुरात्मनः
नलकूबरेण च यथारंभाचाप्यथ सांविता ३० एतत्प्रकरणं वीराननृतुर्यदुनंदनाः ॥ नारदस्य मुनेः कीर्तिसर्वज्ञस्य महात्मनः ३१ पादोद्वारेण नृत्येन तथैवा
भिनयेन च ॥ तुष्टुर्दानवा वीराभैमानामति ते जप्तम् ३२ ते ददुर्ध्वमुख्या निरत्नान्याभरणानि च ॥ हारां स्तरलविद्धांश्च वैडूर्यमणिभूषितान् ३३ विमा
नानि विचित्राणि रथांश्चाकाशगामिनः ॥ गजानाकाशगांश्चैव दिव्यनागकुलोद्भवान् ३४ चंदनानि च दिव्यानि शीतानि रसवंति च ॥ गुरुण्यगुरुमुख्यानि गं
धाढ्यानि च भारत ३५ चिंतामणीनुदारांश्च चिंतिते सर्वकामदान् ॥ प्रेक्षासुता सुवह्नीपुददंतोदानवास्तथा ३६

स्वरसंघः ते च त्रयः रागो वसंतादिः । साकल्येन गांधारादयो यत्र तद्गंगावतरणं नाम गीतविशेषविद्धं रागांतरमिश्रं आसारितं मूर्च्छितं जगिरे गीतं कृतवन्त्यः ॥ २४ ॥ २५ ॥ नांदिनं दिके
श्वरमुखं चर्मकोशमयं वाद्यविशेषम् द्वादशपटहशब्दानंदिरित्यन्ये नांदीमिति पाठेनांदीदेवद्विजादीनां शुभशंसिनीं अष्टभिर्दशभिर्वा अवांतरवाक्ययुक्तां पूर्वरागप्रधानां वाक्यावलीं वादयामा
स पपाठितिके चित् ॥ २६ ॥ नांयं ते मंगलपद्यपाठांते ॥ २७ ॥ कूबरो नलकूबरः तत्संबन्धिनं कोवेरं मनोवतीनामकाचिद्वारांगना ॥ २८ ॥ रूपितः कल्पितः ॥ २९ ॥ ३० ॥
॥ ३१ ॥ नृत्येन रावणशापजाह्लादप्रवृत्तेन ॥ ३२ ॥ तरलो वर्तुलो मणिः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ समागमेकालःकृतइतिसंबंधः ॥ ४० ॥ आत्मवतिआत्मभक्ते ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ संविधानंसंकेतम् ॥ ४५ ॥ कामप्रसुप्तं ग

धनरत्नैर्विरहिताःकृताःपुरुषसत्तम ॥ स्त्रियोदानवमुख्यानांतथैवचजनेश्वर ३७ ततोहंसीप्रभावत्याःसखीप्राहप्रभावतीम् ॥ गतास्मिद्वारकार्म्याभैमगु
प्तामनिंदिते ३८ प्रद्युम्नश्चमयादृष्टोविविक्तेचारुलोचने ॥ भक्तिश्चकथितातस्यमयातवशुचिस्मिते ३९ तेनहृष्टेनकालश्चकृतःकमललोचने ॥ अथप्रदोष
समयेत्वयासहसमागमे ४० तदद्यरुचिरश्रोणितवाप्रियसमागमः ॥ नह्यात्मवतिभाषंतिमिथ्याभैमकुलोद्भवाः ४१ ततःप्रभावतीहृष्टाहंसीतामिदमब्रवी
त् ॥ उषितासिमयावासैस्वसुमहसिसुंदरि ४२ त्वयाहंसहितावासेद्रष्टुमिच्छामि कैशविम् ॥ निःसाध्वसाभविष्यामित्वयासहविहंगमे ४३ हंसीतथेति
चोवाचसखीकमललोचनाम् ॥ आरुरोहचतद्वर्ण्यप्रभावत्याविहंगमा ४४ विश्वकर्मकृतेतत्रहर्म्यपृष्ठेप्रभावती ॥ संविधानंचकाराशुप्रद्युम्नागमनक्षमम् ॥
४५ तस्मिन्कृतेसंविधानेकाममानयेतुंययौ ॥ प्रभावतीमनुज्ञाप्यहंसीवायुसमागतौ ४६ नटवेषधरंकामंगत्वोवाचशुचिस्मिता ॥ अद्यभूतःसभगव
न्समयोवर्ततेनिशि ४७ तथेतिप्राहतांकामःसानिवृत्ताथपक्षिणी ॥ अभ्यागताचसाहंसीप्रभावतिमथाब्रवीत् ॥ अभ्येतिरौक्मिणेयोसावांश्चसायतलो
चने ४८ प्रद्युम्नोनीयमानंतुददृशेमाल्यमात्मवान् ॥ भ्रमरैरावृतंवीरःसुगंधमरिमर्दनः ४९ निलिल्येतत्रमाल्येतुभूत्वामधुकरस्तदा ॥ प्रभावत्यानी
यमानेविदितार्थःप्रतापवान् ५० प्रवेशितंचतन्माल्यंस्त्रीभिर्मधुकरायुतम् ॥ उपनीतंप्रभावत्यैस्त्रीभिस्तद्भ्रमरावृतम् ५१ अविदूरेचविन्यस्तंप्रभावत्या
जनाधिप ॥ भ्रमरास्तेययुःसौम्यसंध्याकालेह्युपस्थिते ५२ सभैमप्रवरोवीरस्तैःसहायैर्विहीनतः ॥ कर्णोत्पलेप्रभावत्यानिलिल्येशनकैरिव ५३ ततःप्र
भावतीहंसीमुवाचवदतांवरा ॥ उद्यंतंपूर्णचंद्रंसासमीक्ष्यातिमनोहरम् ५४ सखिदह्यतिभेंगानिमुखंचपरिशुष्याति ॥ औत्सुक्यंहृदिचातीवकोयंव्याधिर
नौषधः ५५ दधद्विगुणमौत्सुक्यमसौपूर्णनिशाकरः ॥ नवोदितःशीतरश्मिःसख्यंहरतिचप्रियः ५६ नदृष्टपूर्वोहिमयाश्रुतमात्रेणकांसितः ॥ अहोधूम
यंतंगानिस्त्रास्वभावस्यधिक्खलु ५७ कल्पयामियथाबुद्ध्यायदिनाभ्येतिमेप्रियः ॥ कुमुद्वतीगतंमार्गंहागमिष्याम्यकिंचन ॥ मदनाशीविषेणास्मिहाहाद
ष्टामनस्विनी ५८ शीतवीर्याःप्रकृत्यैवजगतोह्लादनाःसुखाः ॥ दहंतिममगात्राणि किंनुचंद्रगभस्तयः ५९

तौगत्याम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ आश्वसेतिच्छेदः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ प्रभावत्याप्रभावत्यर्थं नीयमानेमाल्ये ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ प्रियोपिसख्यंहरतिअप्रियवद्भवती
त्यर्थः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ कुमुद्वतीगतंमार्गंजीवत्येवभर्तारिद्यौवनेमरणम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ कल्पयेएवकल्पयाम्येव आत्मनोमनसःस्थैर्यकार्यमित्येतमर्थकल्पयेननुसिद्धवतीत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ॥ इतिश्रीम० खि० वि० टीकायां त्रिनवतितमोऽध्यायः

प्रकृत्याशीतलोवायुर्नानापुष्परजोवहः ॥ दावाग्निसदृशोमेघदंदहीतिशुभांतनुम् ६० ततःसंकल्पयेएवस्थैर्यकार्यमिवात्मनः ॥ नावतिष्ठतिनिर्वीर्यमनः
संकल्पधर्षितम् ६१ विमनस्क्रास्मिमुद्यामिवेपथुर्ममहान्हादि ॥ बभ्रमीतिचमेदृष्टिर्हाहायामिधुवंक्षयम् ॥ ६२ ॥ इतिश्रीम० खि० हरिवंशेविष्णुपर्व
णिवचनाभपुरेप्रद्युम्नगमनेत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ६३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ आविष्टेयंमयाबालासर्वथेत्यवगम्यतु ॥ कार्णिहृष्टेनमनसाहं
सीमिदमुवाचह १ दैत्येन्द्रतनयांप्राप्तमवगच्छस्वमामिह ॥ षट्पदैःसहषट्पादोभूत्वामाल्येनिलीयहि २ विधेयोस्मिप्रभावत्यायथेष्टंमयिवर्तताम् ॥ इत्यु
क्त्वादर्शयामाससुरूपोरूपमात्मनः ३ तद्धर्म्यपृष्ठंप्रभयाद्योतितंतस्यधीमतः ॥ अभिभूताप्रभाचैवराजंश्वंद्रोद्भवाशुभा ४ प्रभावत्यास्तुतंदृष्ट्वावष्टुधेका
मसागरः ॥ चंद्रस्येवोदयेप्राप्तेपर्वण्यांसरितांपतिः ५ सलज्जाधोमुखीकिंचित्किंचित्तिर्यग्वेक्षिणी ॥ प्रभावतीतदातस्थौनिश्चलंकमलेक्षणा ६ करेणाघः
प्रदेशेतांचारुभूषणभूषिताम् ॥ स्पृष्ट्वोवाचवरारोहारोमांचिततनुस्ततः ७ मनोरथशतैर्लब्धंकिंपूर्णेदुसमप्रभम् ॥ अधोमुखंमुखंकृत्वानमांकिचित्प्रभा
षसे ८ प्रभोपमर्दंमाकार्षीर्विदनस्यवरानने ॥ साध्वसंत्यज्यतांभीरुदासःसाध्वनुगृह्यताम् ९ नकालमिवपश्यामिभीरुभीरुत्वमुत्सृज ॥ याचाम्येषोजल्लिंक
त्वाप्राप्तकालंनिबोधमे १० गांधर्वेणविवाहेनकुरुष्वानुग्रहंमम ॥ देशकालानुरूपेणरूपेणाप्रतिमासती ११ उपस्पृश्यतर्तोभैमोमणिस्थंजातवेदसम् ॥
जुहावसमयेवारिःपुष्पैर्भत्रानुदीरयन् १२ जग्राहाथकरंतस्यावराभरणभूषितम् ॥ चक्रेप्रदक्षिणंचैवतंमणिस्थंहृताशनम् १३ प्रज्ज्वालसतेजस्वीमानयन्
च्युतात्मजम् ॥ भगवानजगतःसाक्षीशुभस्याथाशुभस्यच १४ उद्दिश्यदक्षिणांवीरोविप्राणांयदुनंदनः ॥ उवाचहंसीद्वारस्थांतिष्ठावारक्षपक्षिणि १५
तस्यांप्रणम्ययातायांकामस्तांचारुलोचनाम् ॥ ग्रहायदक्षिणेहस्तेनिनायशयनोत्तमम् १६ ऊरावेवोपवेश्यैनांसांत्वयित्वापुनःपुनः ॥ चुचुंश्चशनकैर्गंडं
वासयन्मुखमारुतैः १७ ततोस्याश्चपपौवक्रपद्ममधुकरोयथा ॥ आलिलिंगेचसुश्रोणीक्रमेणरतिकोविदः १८ अरामयद्रहस्यैनांनचोद्वेजितवांस्तदा ॥
विसर्जितः २० तानेवमनसाकांतांकांतरूपांसमुद्रहन् ॥ तऊर्ध्वनटवेषेणकार्यार्थंभैमवंशजाः २१

॥ ९३ ॥ ६३ ॥ आविष्टेयमिति ॥ १ ॥ अवगच्छस्वज्ञापय माल्येनिलीयप्राप्तंमा ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ आवांश्चमती
॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ अपकृष्टंअर्थचरतिनवोदत्वादितिभावः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ महात्मनानटानाम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

प्रतीक्षंतस्तदावाक्यमिंद्रकेशवयोस्तदा ॥ उद्योगं वज्रनाभस्य त्रैलोक्यविजयं प्राप्ते २२ प्रतीक्षंतो महात्मानो गुह्यसंरक्षणे रताः ॥ कश्यपस्य मुनेः सत्रं याव
तावन्नराधिप २३ देवासुराणां सर्वेषामविरोधो महात्मनाम् ॥ त्रैलोक्यविजयार्थाय यततां धर्मचारिणाम् २४ एवं कालं प्रतीक्षाणां वसतां तत्र धीमताम् ॥
संप्राप्तः प्रावृषोरम्यः सर्वभूतमनोहरः २५ अहर्निशं च वृतांतं प्रयच्छंति मनोजवाः ॥ शक्रकेशवयोर्हंसाः कुमारानां महात्मनाम् २६ रेमे सह प्रभावत्या प्रद्युम्न
श्चानुरूपया ॥ रात्रौ रात्रौ महातेजा धार्तराष्ट्राभिरक्षितः २७ तैर्हि वज्रपुरं हंसैर्वसद्भिर्वासवाज्ञया ॥ व्याप्तं नृप नटांस्तांस्तु न विदुः कालमोहिताः २८ दिवा
पिरौ किमणेयस्तु प्रभावत्या नृपालये ॥ तिष्ठत्यंतर्हितो वीरो हंससंघाभिरक्षितः २९ मायया स्य प्रतिच्छाया दृश्यते हि नटालये ॥ देहाद्धेन नु कौरव्यसिपेवे
सौ प्रभावतीम् ३० सत्रं तिविनेयं शीलं लीलां दाक्ष्यमथार्जवम् ॥ स्पृहयंत्यसुरा दृष्ट्वा विद्वतां च महात्मनाम् ३१ रूपं विलासं गंधं च मंजुभापामथार्यताम् ॥
तासां यादव नारीणां स्पृहयंत्यसुरास्त्रियः ३२ वज्रनाभस्य तु भ्राता सुनाभो नाम विश्रुतः ॥ दुहितृद्वयं च नृपतेस्तस्य रूपगुणान्वितम् ३३ एका चंद्रवती नाम्ना
गुणवत्यथ चापरा ॥ प्रभावत्यालयं ते तु व्रजतः खलु नित्यदा ३४ ददृशाते तु ते तत्र रतिसक्तां प्रभावतीम् ॥ परिपप्रच्छ तु श्वेद्विस्त्रं भोपगतां सतीम् ३५ सो वा
चममविद्यास्तितया धीताकांक्षितं पतिम् ॥ रत्यर्थं मानयत्याशु सौभाग्यं च प्रयच्छति ३६ देवं वा दानं वापि विवशं मद्य एव हि ॥ सा हंरमाभिकांतेन देवपुत्रे
ण धीमता ३७ दृश्यतां मत्प्रभावेण प्रद्युम्नः सुप्रियो मम ॥ ते दृष्ट्वा विस्मयं याते रूपयौवनसंपदं ३८ पुनरेवाब्रवीत्ते तु भगिन्यौ चारुहासिनी ॥ प्रभावती विरारो
हा कालप्राप्तमिदं वचः ३९ देवाधर्मरतानित्यंदं भशीलामहासुराः ॥ देवास्तपसिरक्ता हि सुखे रक्ता महासुराः ४० देवाः सत्ये रतानित्यमनृते तु महासुराः ॥ धर्म
स्तपश्च सत्यं च यत्र यत्र जयो ध्रुवम् ४१ देवपुत्रौ वरयतां पती विद्यां ददाम्यहम् ॥ उचितौ मत्प्रभावेण सद्य एवोपलप्स्यथः ४२ तां तथैत्यूचतुर्हृष्टे भगिन्यौ
चारुलोचनाम् ॥ परिपप्रच्छ भैमं च कार्यं तत्पतिमानिनी ४३ सपितृव्यं गदं वीरं सां वंचाथा ब्रवीत्तदा ॥ रूपान्वितौ सुशीलौ च शूरी चरणकर्मणि ४४ ॥ प्रभा
वत्युवाच ॥ ॥ परितुष्टेन दत्ता मे विद्या दुर्वाससापुरा ॥ परितुष्टेन सौभाग्यं सदा कन्यात्वमेव च ४५ देवदानवयक्षाणां यंध्यास्यसि सते पतिः ॥ भविते
ति मया चैव वीरो यमभिकांक्षितः ४६ गृहीतं तदिमां विद्यां सद्यो वां प्रियसंगमः ॥ ततो जगृहतुर्हृष्टे तां विद्यां भगिनीमुखात् ४७ दधत्तुर्गदसां वौ च विद्या
मभ्यस्यते शुभे ॥ तौ प्रद्युम्नेन सहितौ प्रविष्टौ भैमनंदनौ ४८

॥ ४२ ॥ भैमं प्रद्युम्नं कार्यं कर्तव्यं कस्यानयनं कर्तव्यमित्येवं रूपं तत्पतिमानिनी तं पतिमभ्यस्यते तथा ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ दधत्तुः ध्यातवत्यौ ॥ ४८ ॥

कार्पिणाप्रद्युम्नोक्तया मायया प्रच्छन्नं यथा स्यात्तथा प्रविष्टौ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इ० ह० वि० टी० चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ नभोनभस्य इति ॥ १ ॥ २ ॥ सट्ट
शाः धाराः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ शिखीन् शिखिनः मयूरान् समादृतावृत्त्येवादरयुक्तान् ॥ ७ ॥ ८ ॥ आशंकमानाः शाद्वलभूमौ सारूप्यादनतिसादृश्यत्वात्सन्तिनसन्ती

प्रच्छन्नौ मायया वीरौ कार्पिणा मायिना नृप ॥ गांधर्वेण विवाहेन तावप्यरिबलार्दनौ ४९ पाणिं जगृह तुर्वारैर्मंत्रपूर्वसतां प्रियौ ॥ चंद्रवत्यागदः सांघोगुण
वत्याचकैशविः ५० रेभिरे सुरकन्याभिर्वीरास्ते यदुपुंगवाः ॥ मार्गमाणास्त्वनुज्ञांति शक्रकेशवयोस्तदा ५१ ॥ ॥ इति श्री महाभारते खिले पुहरिवंशे वि०
प्रभावतीपाणिग्रहणे चतुर्नवतितमोऽध्यायः ९४ ॥ ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नभोनभस्येथ निरीक्ष्य मासिकामस्तदा तोयददृदकीर्णम् ॥ प्रभावतीचा
रुविशालनेत्रा मुवाच पूर्णे दुनिकाशवक्रः १ तवाननाभो वरगात्रिचंद्रो न दृश्यते सुंदरि चारुबिंबः ॥ त्वत्केशपाशप्रतिमैर्निरुद्धो बलाहकैश्चारुनिरंतरोरु २
संदृश्यते सुभ्रुतडिद्धनस्थात्वं हेमचार्वाभरणान्वितेव ॥ मुचंति धाराश्च घनानंदं तस्त्वद्द्वारयष्टेः सदृशावरांगि ३ घनप्रदेशेषु बलाकपंत्यस्त्वदंतपङ्क्तिप्रतिमावि
भांति ॥ निमग्नपद्मानि सरित्सु सुभ्रुनभांतितो यानिरया कुलानि ४ अमीधना वायुवशोपयाता बलाकमालामलचारुदंताः ॥ अन्योन्यमभ्याहनितुं प्रवृत्ता
वने पुनागा इव शुक्रदंताः ५ धनुस्त्रिवर्णं वरगात्रिपश्य कृतं तवापांगं भिवाननस्थं ॥ विभूषयंतं गगनं घनांश्च प्रहर्षणं कामिजनस्य कांते ६ घनान्नदंतः प्रतिनर्द
माना निरीक्ष्य सुश्रोणि शिखीन् प्रहृष्टान् ॥ समादृतानुद्धतपिच्छभारान् प्रियाभिरामानुपनृत्यमानान् ७ हर्म्येषु चान्ये शशिपांडुरे पुराजंति सुश्रोणि मयूरसं
घाः ॥ मुहूर्तशोभा मतिचारुरूपां दत्वा पतंतो विलभी पुटेषु ८ प्रक्लिन्नपक्षास्तरुमस्तकेषु मुहूर्तचूडामणितां विधाय ॥ प्रयांति भूमिं न वशाद्वलानामाशंकमा
ना घृतचारुदेहाः ९ प्रयाति धारांतरनिःसृतश्च सुखो निलश्चंदनपंकशीतः ॥ कदंबसर्जार्जुनपुष्पभूतं समावहन् गंधमनंगबंधुं १० रतिश्रमस्वेदविनाशहेतुर्न
बोदभारानयने च हेतुः ॥ नमारुतः स्याद्यदि चारुगात्रिनमेघकालो मम बल्लभः स्यात् ११ एवंविधेषु प्रियसंगमेषु रतावसाने यदुपैति वायुः ॥ रतिश्रमस्वेदहरः
सुगंधीततः परं किं सुखमस्ति लोके १२ जलाश्रुतानीक्ष्य महानदीनां सुगात्रिहंसाः पुलिनानि हृष्टाः ॥ गताः श्रमं मानसवासलुब्धाः ससारसाः क्रौंचगणानुविद्धाः
१३ नभांति नद्यो न सारांसि चैव हतत्विपीवायतचारुनेत्रे ॥ गतेषु हंसेष्वथ सारसे पुरथांगतुल्या ह्वयनेषु चैव १४ भोगैकदेशेन शुभं शयानं ध्रुवं जगन्नाथमुपेन्द्रमीश
म् ॥ निद्राभ्युपेता वरकालतज्ज्ञाश्रियं प्रणम्योत्तरचारुरूपाम् १५

तिशंकमाना इत्यर्थः ॥ ९ ॥ पंकजवशीतः पुष्पेभ्यो मूतं ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ गताः श्रममानसेवासार्थं श्राम्यतो हंसा यत्र हृष्टाः तेन मानसादप्यस्य स्थानस्याधिक्यमुक्तं ईक्ष्य वीक्ष्य ॥ १३ ॥
हतत्विपीवहतशोभे इव उपलक्षणमेतत् नद्यादीनां नद्योपि हतत्विप इत्यर्थः अथ प्रावृषितो न्यत्रेति शेषः ॥ १४ ॥ भोगैकदेशेन सर्पैकपार्श्वेन उपलक्षितं सप्तम्यर्थे वा तृतीया निद्राश्रियं
प्रणम्य ईशं उपेता भगवति निद्रातिश्रीर्जागता इत्यर्थः वरकालतज्ज्ञाप्रावृषं हरिचजानाना ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ ध्रुवं सर्वदा च वीक्ष्य तवः सर्वे इति शेषः ॥ १७ ॥ नागा इति भ्रमरैः पीयमाना मृगवृक्षादीन् सुकुमारतरान् विपनाः स्पृशन्तीति ग्लानिं नयन्तीत्याश्चर्यमिति भावः ॥ १८ ॥ तव चारुमुखस्तनोरुकर्तृनमः वीक्ष्य अभिन्नवृष्टं कामोद्रेकात्स्विन्नममूदिति शेषः पतिष्यन्तमिति पुंस्त्वमार्थम् ॥ १९ ॥ बलाकानां मालेव आकुलं निविष्टं माल्यदा मेव तेन ॥ २० ॥ प्रवृत्तचक्रः चक्रं आज्ञा ॥ २१ ॥ पूतं निर्मलम् अतएव पवित्रं शोधकं ॥ २२ ॥ प्लवंगमो भेकः गृहारंभासमर्थः वार्षिकेषु अष्टसु पक्षेषु गोष्ठो गोव्रजस्तद्वत्पृथग्व्यर्थः सन् विरौतिरावेष्टा

निद्रायमाणे भगवत्युपेद्रे मेघां वराक्रांतनिशाकरोद्य ॥ पद्मामलाभः कमलायताक्षि कृष्णस्य वक्रानुकुर्वित्करोति १६ कदंबनीपार्जुनकेतकानां स्रजो ध्रुवं कृष्णमुपानयन्ति ॥ पुष्पाणि चान्यान्यृतवः समस्ताः कृष्णात्प्रमादानभिकांक्षमाणाः १७ नागाश्चरन्ती विपदिग्धवक्राः स्पृशन्ति पुष्पाण्यपि पादपान्यान् ॥ पीयमानान् भ्रमरैर्जनानां कौतूहलं ते जनयन्त्यतीव १८ सोयातिभारां बुद्वंदनद्वंदनभः पतिष्यन्तमिवाभिवीक्ष्य ॥ निपानगंभीरमभिन्नवृष्टं मनोहरं चारुमुखस्तनोरु १९ बलाकमालाकुलमाल्यदा म्रानिरीक्ष्य रम्यं धनवृद्धमेतत् ॥ सस्यानिभूमावभिवर्षमाणं जगद्धितार्थं विमलांगयष्टे २० जलावलंबां बुद्वंदकपर्षीवनैर्धना न्योधयतीति वायुः ॥ प्रवृत्तचक्रो नृपतिर्वनस्थान्गजान्गजैः स्वैरिव वीर्यदत्तान् २१ अभौ ममंभो विमृजन्ति मेघाः पूतं पवित्रं पवनैः सुगंधि ॥ हर्षावहं चातकवर्हिणा नां वरांडजानां जलदप्रियाणाम् २२ प्लवंगमः षोडशपक्षशायी विरौतिगोष्ठः सहकामिनीभिः ॥ ऋचो द्विजातिः प्रियसत्यधर्मा यथा सुशिष्यैः परिवार्यमाणः २३ गुणो महांस्तोयदकालजो यं प्रबुद्धमेघस्वनभीषितायत् ॥ परिष्वजन्तः परिवर्द्धयन्ति विनापिशय्या समयं प्रियाणाम् २४ दोषो यमेकः सलिलागमस्य मां प्रत्युदारान्वयवर्णशीले ॥ न दृश्यते यत्तव वक्रतुल्यो घनग्रहस्ततनुः शशांकः २५ प्रदृश्यते भीरुयदा शशांको घनांतरस्थो जगतः प्रदीपः ॥ तदानुपश्यं तिजनाः प्रहृष्टा वंधुं प्रवासादिव सन्निवृत्तम् २६ विलापसाक्षी प्रियहीनितानां स दृश्यते भीरुयदा शशांकः ॥ नेत्रोत्सवः प्रोपितकामुकानां दृष्ट्वैव कांतं भवतीत्येव मि २७ नेत्रोत्सवः कांतसनागतानां दावाग्रितुल्यः प्रियहीनितानाम् ॥ तेनैव देहेन वरांगनानां चंद्रोपिता वत्प्रियविप्रियश्च २८ विनापि चंद्रेण पुरेपितुस्ते यतः प्रभाचंद्रगभंस्तिगौरि ॥ गुणा गुणां चंद्रमसो न वेद्वियत्तस्ततो हं प्रशशंसयिष्ये २९ अवापयो ब्राह्मणराज्यभीडचोदुरापमन्यैः सुकृतैस्तपोभिः ॥ गायन्ति विप्राः पवमानसंज्ञं समागताः पर्वणि चाप्युदारम् ३०

तच्छ्रुचो द्विजातिरिति ॥ २३ ॥ प्रियाणां काममिति शेषः ॥ २४ ॥ मां प्रतिभातीति शेषः ॥ २५ ॥ २६ ॥ इतरेषां नेत्रोत्सवोऽपि प्रोपितकामुकानां दृष्ट्वैव कांतं कस्य मुखस्य अंतं अवमानं भवतीति यद्वा प्रोपितकामुकानां कांतं दृष्ट्वैव नेत्रोत्सवो भवतीत्येवैभिनान्यथा ॥ २७ ॥ प्रियश्चासौ विप्रयश्चेति समासः ॥ २८ ॥ विनापीत्यनेन वज्रपुरे गृहांतः चंद्रदर्शनं नासीदिति गम्यते प्रशशंसयिष्ये अविश्येन कथयिष्ये स्वार्थे णिच् ॥ २९ ॥ पर्वणियज्ञे ॥ ३० ॥

यस्य बुधस्य पुरुरवाः सृतस्तस्यापितार्यश्च ईडयः स्तुत्यः प्राणाग्निः ब्रह्मणे प्राणाय जुष्टं निर्वपा मीतिमंत्रलिङ्गात् ब्रह्मोद निकोमिः गंधर्वलोकात् पुरुरवसा आनीयमानो मध्ये भार्गो निहितः
सननष्टः तमेव नष्टमग्निमन्विष्य न तस्स्थाने शमीगर्भमश्वत्थमपश्यत् ततोऽश्वत्थादरणीं आहृत्याग्नित्रयसाध्यं प्रताकर्म प्रावर्तयत् पुरुरवा इति तत्रोपधिवनस्पतीनामशिश्वद्रोऽश्वत्थोत्पा
दनद्वारानष्टमग्निमजीजनदित्युच्यते भवात्मा रुद्रेण शिरसा धृतत्वात् तस्यात्मेवात्मा भवात्मा ॥ ३१ ॥ यश्चंद्रः उर्वशीं पौत्रात्मना स्वयं वाचकमेकामितवान् अमृतेति तस्याप्यापूरणं

पिता बुधस्योत्तरवीर्यकर्मा पुरुरवायस्य सुतो नृदेवः ॥ प्राणाग्निरीडयोऽग्निमजीजनद्योनिष्टं शमीगर्भं भवं भवात्मा ३१ तथैव पश्चाच्चक्रमे महात्मा पुरोर्वशीमिप्स
रसांवरिष्ठां ॥ पीतः पुरा यो मृतसर्वदेहो मुनिप्रवीरं रगात्रिघोरैः ३२ नृपः कुशाग्रैः पुनरेव यश्च धीमानतोऽग्निर्दिवि पूज्यते च ॥ आयुश्च वंशेन दुषश्च यस्य
यो देवराजत्वमवापवीरः ३३ देवातिदेवो भगवान् प्रमूतो वंशे हरिर्यत्र जगत्प्रणेता ॥ भैमः प्रवीरः सुरकार्यहेतोर्यः सुभ्रुदक्षस्य वृतः सुताभिः ३४ बभूवरा
जाथवसुश्च यस्य वंशे महात्मा शशिवंशदीपः ॥ यश्चक्रवर्तित्वमवापवीरः स्वैः कर्मभिः शक्रसमप्रभावः ३५ यदुश्च राजा शशिवंशमुख्यो यो वापमह्यामधिराजभा
वम् ॥ भोजाः कुले यस्य नराधिपस्य वीराः प्रमूताः सुरराजतुल्याः ३६ न कूटकृद्यस्य नृपोऽस्ति वंशेन नास्ति को नैष्कृतिकोऽपि वाथ ॥ अश्रद्धधानोऽप्यथ वा क
दर्यः शौर्येण वा वारिरुहाक्षिहीनः ३७ वंशे वधूस्त्वं कमलायताक्षि श्लाघ्या गुणानामतिपात्रभूता ॥ कुरुप्रणामं शिखराग्रदंतितस्य त्वमीशस्य सतां प्रियस्य ३८
नारायणायात्मभवाय नायलोकाय नायात्रिदशाय नाय ॥ स्वर्गेन्द्रकेतोः पुरुषोत्तमाय कुरुप्रणामं श्वशुराय देवि ३९ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व
णि प्रद्युम्नभाषणे पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सत्रावसाने च मुनेः कश्यपस्याति तेजसः ॥ जग्मुर्देवा सुराः स्वानि
स्थानान्यामेत विक्रमाः १ वज्रनाभोऽपि निवृत्ते सत्रे कश्यपमभ्यगात् ॥ त्रैलोक्यविजया कांक्षीतमुवाचाथ कश्यपः २ वज्रनाभानि बोधत्वं श्रोतव्यं यादिवेन्म
म ॥ वसवश्च पुरे पुत्रस्वजनेन समावृतः ३ तपसाभ्यधिकः शक्रः शक्तश्चैव स्वभावतः ॥ ब्रह्मण्यश्च कृतज्ञश्च ज्येष्ठः श्रेष्ठतमो गुणैः ४ राजा कृत्स्नस्य जगतः पा
त्रभूतः सतांगतिः ॥ संप्राप्तो लोकाज्यं स सर्वभूतहिते रतः ५

सूचितं घोरैरिति देहस्य वंशानं ननु च कोरवदित्युक्तं ॥ ३२ ॥ यस्य वंशे आयुर्नृपः कुशाग्रैरेव कुशाग्रोपलक्षितक्रतुपरंपरयादिविगतोऽग्निः अग्निं सायुज्यं प्राप्नोति पूज्यते चेति पूर्वाद्धर्थः
यस्य वंशेन दुषश्चदिविगतः यो देवराजत्वमवापेत्यन्वयः ॥ ३३ ॥ यश्चंद्रः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ शिखराग्रदंति शिखरं लोहितमग्निविशेषः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इ
ति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ सत्रावसाने इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

विहन्यसेऽप्यस्य ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

नैवशक्यस्त्वया जेतुं वज्रनाभविहन्यसे ॥ अहिंपदा व्युक्रमन्वेनाचिराद्दिनाशिष्यासि ६ वज्रनाभश्चतद्वाक्यं नाभिनंदति भारत ॥ कालपाशपरीतांगो मर्तु-
कामइवौषधं ७ अभिवाद्य स दुर्बुद्धिः कश्यपं लोकभावनं ॥ त्रैलोक्यविजयारंभे मर्तिचक्रे दुरासदः ८ ज्ञातियोधान्समानायामित्राणि सुबहूनि च ॥ प्रतस्थे स्व-
र्गमेवाग्रे विजिगीषन् विशांपते ९ एतस्मिन्नंतरे देवौ कृष्णे द्रौचमहाबलौ ॥ प्रेषयामास तु हंसान् वज्रनाभवधं प्रति १० समागतास्तु तच्छ्रुत्वा यदुमुख्या महाबलाः ॥
मंत्रयित्वा महात्मानश्चित्तमापेदिरे तथा ११ वज्रनाभो हंतव्यः प्रद्युम्नेनेत्यसंशयम् ॥ तयोर्दुहितरो भार्याभक्त्या ताः सर्वभावनाः १२ सर्वाः सगर्भास्ता-
श्चैव किं नु कार्यमनंतरम् ॥ प्राप्तः प्रसवकालश्च तासां नातिचिरादिव १३ संमंत्रयित्वैतदर्थं हंसान् चुर्महाबलाः ॥ आरुप्रेयमर्थं तत्कृत्स्नं शक्रकेशवयोस्तदा १४
हंसैर्गत्वा तदाख्यातं देवयोस्तद्यथा तथम् ॥ ताभ्यां हंसास्तु संदिष्टानभेतव्यमिति प्रभो १५ उत्पत्स्यंति गुणैः श्लाघ्याः पुत्रावः कामरूपिणः ॥ गर्भस्थाः सर्व-
वेदांश्च सांगान्वेत्स्यंत्यनिदिताः १६ तथा चानागतं सर्वमस्त्राणिविविधानि च ॥ सद्य एव युवानश्च भविष्यंति सुपंडिताः १७ एवमुक्त्वा गता हंसा पुनर्वज्रपुरं
विभो ॥ शशंसुश्चैव मैमानां शक्रकेशवभापितं १८ प्रभावती तदा पुत्रं सुपुत्रे स दृशं पितुः ॥ सद्यो यौवनसंप्राप्तं सर्वज्ञत्वं च भारत १९ मासमात्रेण सुपुत्रे देवी
चंद्रवती नृप ॥ चंद्रप्रभमिति ख्यातं तनयं स दृशं पितुः २० सद्यश्च यौवनं प्राप्तं सर्वज्ञत्वं च भारत ॥ गुणवत्यपि पुत्रं च गुणवंतमनिदिता २१ युवानावथ सद्य-
स्तौ सर्वशास्त्रार्थकोविदौ ॥ इंद्रोपेन्द्रप्रसादेन संवृतौ युद्धवर्धनौ २२ हर्म्यं पृष्ठे वर्द्धमाना दृष्टास्ते यदुनंदनाः ॥ इंद्रोपेन्द्रे च्छयावीरनान्यथेत्यवधार्यताम् २३
निवेदिताश्च संभ्रांतैर्दैत्यैराकाशरक्षिभिः ॥ वज्रनाभाय वीराय त्रिविष्टपजयैषिणे २४ वधाय सर्वे गृह्यंतां ममैते गृहधर्पकाः ॥ इत्युवाचा सुरपतिर्वज्रनाभो महा-
सुरः २५ ततः सैन्यं समाज्जप्तमसुरेन्द्रेण धीमता ॥ आवारयामास दिशः सर्वाः कुरुकुलोद्धह २६ गृह्यंतां माशुवध्यंतामिति वाचस्ततस्ततः ॥ उच्चैरुसुरेन्द्र-
स्य शासनादरिशासिनः २७ तच्छ्रुत्वा व्यथितास्तेषां मातरः पुत्रवत्सलाः ॥ रुरुदुस्तारुदंत्यश्च प्रद्युम्नः प्रहसन् ब्रवीत् २८ मा भैष्ट जीवमानेषु स्थितेष्वस्मा-
सु सर्वथा ॥ किं नो दंत्याः करिष्यंति सर्वथा भद्रमस्तु वः २९ प्रभावती मथो वाच प्रद्युम्नो विक्रवं स्थिताम् ॥ पिता तव गदापाणिः पितृव्याश्च स्थितास्तव ३०
भ्रातरश्चैव ते देवि ज्ञातयश्च तथापरे ॥ एते पूज्याश्च मान्याश्च तवार्थं खलु सर्वथा ३१ भगिन्यौ पृच्छ भद्रं तं कालो यं खलु दारुणः ॥ मरणं सहमानानां युद्धातां वि-
जयो ध्रुवम् ३२ दानवैर्द्रादयो ह्येते योत्स्यंते स्म द्वधैषिणः ॥ किमत्र कार्यमस्माभिः सर्वैश्चक्रांतरस्थितैः ३३

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ चक्रांतरस्थितैः त्वदाज्ञावर्तिभिः ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ एतत् एतस्मात् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सूपस्पृष्टासम्यक्संमार्ज्य ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ चक्रेनिर्ममे ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ भेदनैः सूक्ष्माग्नेः शरीरप्र

प्रभावतीरुदंतीति प्रद्युम्नमिदमब्रवीत् ॥ शिरस्यंजलिमाधाय जानुभ्यां पतिताक्षितौ ३४ गृहाण शस्त्रमात्मानं रक्ष शत्रुनिवर्हण ॥ जीवनपुत्रांश्च दारांश्च द्रष्टासि
यदुनंदन ३५ आर्यं नृवरवैदर्भीमनिरुद्धं च मानद ॥ स्मृत्यैतन्मोक्षयात्मानं व्यसनादरिमर्दन ३६ दुर्वाससावरोदतो मुनिनाममधीमता ॥ वैधव्यरहिता
हृष्टार्जवपुत्राभविष्यसि ३७ एष मे हृदयाश्वासो भवितानतदन्यथा ॥ सूर्याग्नि तेजसो वाक्यं मुनेरिन्द्रानुजात्मज ३८ इत्युक्त्वा थासिमादाय सूपस्पृष्ट्वा मन
रिवनी ॥ प्रददौ रौक्मिणेयाय जयस्वेति वरं वरा ३९ सतं जग्राह धर्मात्मा प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ प्रणम्य शिरसा दत्तं प्रियया भक्तियुक्तया ४० चंद्रवत्यापि नि
श्विशंगदाय प्रददौ मुदा ॥ तदा गुणवती चैव सांवायासि महात्मने ४१ हंसकेतुमथोवाच प्रद्युम्नः प्रणतं प्रभुः ॥ इहैव सां वसहितो युध्यस्व सहयादवैः ४२
आकाशे दिक्षु सर्वासु योत्स्याम्य हर्मिदम ॥ इत्युक्त्वा थरथं चक्रे मायया मायिनां वरः ४३ सहस्रशिरसं नागं कृत्वा सारथिमात्मवान् ॥ अनंतभोगं कौरव्यसर्वना
गोत्तमोत्तमम् ४४ स तेन रथमुख्येन हर्षयन् प्रभावतीम् ॥ च चारासुरसैन्ये पुट्टणेष्विव हुताशनः ४५ शरैराशी विषप्रख्यै रर्द्धचंद्रानुकांतिभिः ॥ भेदनैर्गा
धनैश्चैव ततर्ददिति संभवान् ४६ असुराश्चरणे मत्ताः कार्ष्णिशस्त्रै रितस्ततः ॥ जघ्नुः कमलपत्राक्षं परं निश्चयमास्थिताः ४७ चिच्छेद बाहू न्केषां चित्केयूरवल
यो ज्वलान् ॥ सकुंडलानि केषां चिच्छिरांस्यपि च चिच्छिदे ४८ क्षुरच्छिन्नैः शिरोभिश्च कायैश्च शकलैरपि ॥ असुराणां महीकीर्णां प्रद्युम्नेनाति तेजसा ४९
देवेश्वरो देवगणैः सहितः समितिं जयः ॥ ददर्श मुदितो युद्धं भैमानां दिति जैः सह ५० ये गदं चैव सां व च दैत्याः समभिदुद्रुवुः ॥ ते ययुर्निधनं सर्वे यादांसीव महोद
धौ ५१ विपमं तु तदा युद्धं दृष्ट्वा देवपतिर्हरिः ॥ गदाय प्रेषयामास स्वं रथं हरिवाहनः ५२ दिदेश मातलि सुतं यंतारं च सुवर्चसम् ॥ सांवायै रावणं नागं प्रेषया
मास चेश्वरः ५३ जयंतं रौक्मिणेयस्य सहायमददद्विभुः ॥ ऐरावणमधिष्ठातुं प्रवरं सनियुक्तवान् ५४ देवपुत्रद्विजौ वीरावप्रमेयपराक्रमौ ॥ अनुज्ञाप्य सु
राध्यक्षं द्रह्माणं लोकभावनम् ५५ तं मातलि सुतं चैव गजमैरावणं तदा ॥ देवः प्रेषितवाञ्छक्रोविधिज्ञो वरकर्मसु ५६ क्षीणमस्य तपो वध्यो यदूनामेष दुर्मतिः
प्रविशंति तु भूतानि सर्वत्र तु यथेप्सितम् ५७ प्रद्युम्नश्च जयंतश्च प्राप्तौ हर्म्यं महाबलौ ॥ असुराञ्छरजालौ घैर्विक्राम्यंतौ प्रणश्यतुः ५८ गदं कार्ष्णिस्तदोवाच
दुर्वार्यरणदुर्जयः ॥ उपेन्द्रानुजशक्रेण रथोयं प्रेषितस्तव ५९

वेशेन विदारणैः गाधनैः स्थूलापैः अनुकांतिभिर्वा जैर्दृढप्रहारमात्रैः ततर्दपीडयामास ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ हरिवाहन इन्द्रः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ प्रवरं इन्द्रस्य सखायं
ब्राह्मणम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ अयोपहारो महाबलः ॥ ६१ ॥ अभ्युत्थानकृतं उपक्रमकर्तारम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ कोट्यः कोटीः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ इति श्रीमहामारते खिलेषु हारि

हरियुष्मातं लिखुतोयं ताचायं महाबलः ॥ प्रवराधिष्ठितश्चायं सांवस्यैरावणोगजः ६० अयोपहारो रुद्रस्य द्वारकायां महाबलः ॥ श्वएष्यति हृषीकेश
स्तस्मिन् वृते च्युतानुज ६१ तस्याज्ञया वधिष्यामो वज्रनाभं सर्वाधिवम् ॥ अभ्युत्थानकृतं पापं त्रिविष्टपजयं प्रति ६२ करिष्यामि विधानं च नैष शक्रं सु
तान्वितम् ॥ विजेष्यत्यप्रमादस्तु कर्तव्य इति मे मतिः ६३ कलत्ररक्षणं कार्यं सर्वोपायैर्न रैर्बुधैः ॥ कलत्रधर्षणं लोके मरणादतिरिच्यते ६४ एवं संदिश्य मै
मः सगदसां वीरमहाबलः ॥ प्रद्युम्नकोट्यः ससृजे मायया दिव्यरूपया ६५ तमश्चनाशयामास दैत्यसृष्टंदुरासदम् ॥ जहृषे देवराजश्च तं दृष्ट्वा रिपुमर्दनम् ६६
ददृशुः सर्वभूतानि कार्ष्णिं सर्वेषु शत्रुषु ॥ अंतरात्मनि वर्तते तं क्षेत्रज्ञमिव तं विदुः ६७ एवं व्यतीतारजनीरौ किमणेयस्य युध्यतः ॥ असुराणां त्रिभागश्च निहत
श्चाततेजसा ६८ यावद्विधो धयामास कार्ष्णिर्दैत्यान् रणाजिरे ॥ संध्योपास्ता जयंते न तावद्विष्णुपदीजले ६९ अयोधयज्जयंतश्च यावदैत्यान् महाबलः ॥ ता
वदाकाशगंगायां भैमः संध्यामुपास्तवान् ७० ॥ ॥ इति श्रीम० खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि प्रद्युम्नदैत्ययुद्धे पणवतितमोऽध्यायः ९६ ॥ ७१ ॥ वैशंपाय
न उवाच ॥ जगतश्चक्षुषिततो मुहूर्ताभ्युदिते रवौ ॥ प्रादुरासीद्धीरिंदेवस्ताक्षर्येणोरगशत्रुणा १ हंसवायुमनोभिश्च सुशीघ्रतरगः खगः ॥ तस्थौ वियति
शक्रस्य समीपे कुरुनंदन २ समेत्य च यथान्यायं कृष्णो वासवसन्निधौ ॥ पांचजन्यं हरिर्दध्मौ दैत्यानां भयवर्द्धनम् ३ तं श्रुत्वाभ्यागतस्तत्र प्रद्युम्नः परवीरहा ॥
वज्रनाभं जहीत्युक्तः केशवेन त्वरेति च ४ ताक्षर्यमारुह्य गच्छेति पुनरेव प्रणोदितः ॥ चकार स तथा वीरः प्राणिपत्यसुरोत्तमौ ५ समनोरं हसा वीरस्ताक्षर्येणाशुययौ
नृप ॥ अभ्याशे वज्रनाभस्य महाद्वंद्वस्य भारत ६ ततस्ताक्षर्यगतो वीरस्ततर्दरणमूर्धनि ॥ वज्रनाभं स्थिरो भूत्वा सर्वास्त्रविदनिंदितः ७ तेन ताक्षर्यगतेनैव
गदया कृष्णसूनुना ॥ उरस्यभ्याहतो वीरो वज्रनाभो महात्मना ८ स तेनाभिहतो वीरो दैत्यो मोहवशंगतः ॥ चक्षारचभृशं रक्तं वभ्रमैव गता सुवत् ९ आश्व
मेत्यथ तं कार्ष्णिं रुवाचरणदुर्जयः ॥ लब्धसंज्ञः स वीरस्तु प्रद्युम्नमिदमब्रवीत् १० साधुयादव वीर्येण श्लाघ्यो मम रिपुर्भवान् ॥ प्रतिप्रहारकालोयं स्थिरो भवम
हाबल ११ एवमुक्त्वा महानादं मुक्त्वा मेघशतोपमम् ॥ गदां मुमोच वेगेन स घटां बहुकंटकाम् १२ तया ललाटे भिहतः प्रद्युम्नो गदयानृप ॥ उद्धमन्नुधिरं
भूरिमुमोह यदुनंदनः १३ तं दृष्ट्वा भगवान् कृष्णः पांचजन्यं जलोद्धवम् ॥ दध्मावाश्वासनकरं पुत्रस्य रिपुनाशनः १४

वंशे विष्णुपर्वणि टीकायां पणवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ७१ ॥ जगत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ महाद्वंद्वस्य महाव्युत्क्रमणस्य दुरंतस्येत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ चक्षारमुखेन उ
द्वीर्णवान् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ तस्यप्रद्युम्नस्य ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ हरीइंद्रकृष्णौ ॥ २२ ॥ लब्धस्यशत्रुपराजस्यप्रशमनंदुःखापनोदनम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ विजयस्यइंद्रपौत्र
स्य ॥ २५ ॥ प्रद्युम्नस्यप्रद्युम्नपुत्रस्यरौक्मिणेयोत्रसांवस्तत्सुतस्यपरिशेषाच्चंद्रप्रभस्यगदपुत्रस्य ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ऋषिवंशेऋषिसंघसमीपेअभिषिक्ताइतिपूर्व

तंपांचजन्यशब्देनप्रत्याश्वस्तंमहाबलम् ॥ दृष्ट्वाप्रमुदितालोकाविशेषेणेंद्रकेशवौ १५ तस्यचक्रंकरेयातंकृष्णच्छंदेनभारत ॥ क्षुरनेमिसहस्रारंदैत्यसंघकु
लांतकम् १६ तन्मुमोचाच्युतसुतस्तस्यनाशायभारत ॥ नमस्कृत्वासुरेंद्रायकृष्णायचमहात्मने १७ वज्रनाभस्यतत्कायादुच्चकर्तृशिरस्तदा ॥ नाराय
णसुतोन्मुक्तंदैत्यानामनुपश्यताम् १८ गदःसुनाभमवधीद्यतमानंरणाजिरे ॥ हर्म्यपृष्ठेजिघांसंतंरणदृप्तंभयानकम् १९ सांबःसमरमध्यस्थानसुरानरिम
र्दनः ॥ निनायानिशितैर्बाणैःप्रेताधिपपरिग्रहम् २० निकुंभोपिहतेवीरेवज्रनाभेमहासुरे ॥ जगामषट्पुरंवीरोनारायणभयार्दितः २१ निवर्हितेदेवरिपौ
वज्रनाभेमहासुरे ॥ अवतीर्णौमहात्मानौहरीवचपुरंतदा २२ लब्धप्रशमनंचैवचक्रतुःसुरसत्तमौ ॥ सांत्वयामासतुश्चैवबालवृद्धंभयार्दितम् २३ इंद्रोपे
द्रौमहात्मानौमंत्रयित्वा महाबलौ ॥ आयत्यांचतदात्वेचबृहस्पतिमतानुगौ २४ वज्रनाभस्यतद्राज्यंचतुर्द्धाचक्रतुर्नृप ॥ विजयस्यचतुर्भागंजयंततनयस्य
वै २५ प्रद्युम्नस्यचतुर्भागंरौक्मिणेयसुतस्यच ॥ चंद्रप्रभस्यददतुश्चतुर्भागंजनेश्वर २६ कोट्यश्चतस्रोऽग्रामाणामधिकास्ताविशांपते ॥ शाखापुरसहस्रं
चस्फीतंवचपुरोपमम् ॥ चतुर्द्धाचक्रतुस्त्वत्रसंहृष्टौशक्रकेशवौ २७ कंबलाजिनवासांसिरत्नानिविविधानिच ॥ चतुर्द्धाचक्रतुर्वीरौवीरवासवकेशवौ २८
ततोभिषिक्तास्तेवीराराजानोवासवाज्ञया ॥ देवदुंदुभिवाद्येननृपविष्णुपदीजलैः २९ स्वयंशक्रेणदेवेनकेशवेनचधीमता ॥ ऋषिवंशेमहात्मानःशक्रमाधव
नंदनाः ३० विजयस्यप्रसिद्धैवगतिर्वियतिधीमतः ॥ मातृजेनगुणेनापिमाधवानांमहात्मनाम् ३१ अभिषिच्यजयंतंतुवासवोभगवान्ब्रवीत् ॥ त्वयैतेवी
रसंरक्ष्याराजानःसमितिंजयाः ३२ ममवंशकरोऽत्रैकःकेशवस्यत्रयोऽनघ ॥ अवध्याःसर्वभूतानांभविष्यंतिममाज्ञया ३३ गमनागमनंचैवदिविसिद्धंभवि
ष्यति ॥ त्रिविष्टपंद्वारकांचरम्यांभैमाभिरक्षिताम् ३४ दिशागजसुतान्नागान्हयांश्चोच्चैःश्रवोन्वयान् ॥ इच्छयैषांप्रयच्छस्वरथांस्त्वष्टुकृतानपि ३५
गजवैरावणसुतौशत्रुंजयरिपुंजयौ ॥ प्रयच्छाकाशगौवीरौसांवस्यचगदस्यच ३६ आकाशेनपुरीयातुंद्वारकांभैमरक्षिताम् ॥ आयातौचसुतौद्रष्टुंयथेष्टं
भैमनंदनौ ३७ इतिसंदिश्यभगवान्देवराजःपुरंदरः ॥ जगामभगवान्स्वर्गंद्वारकामपिकेशवः ३८

स्थेनान्वयः ॥ ३० ॥ गतिःविभज्यराज्यंग्राह्यमित्यर्थः मातृजेनगुणेनअक्षुरदौहितृस्त्वेवमाधवानांपुत्रत्रयंममचपुत्रइत्येवंचतुर्धाविभागः ॥ ३१ ॥ ब्रवीत् अब्रवीत् ॥ ३२ ॥
॥ ३३ ॥ ३४ ॥ प्रयच्छस्वेतिजयंतंप्रतिउक्तिः ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्रद्युम्नोत्तरं मद्युम्नस्य उत्कर्षः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ दद

षण्मासानुषितस्तत्र गदः प्रद्युम्न एव च ॥ सांबश्च द्वारकायां तारूढे राज्ये महाबलाः ३९ अद्यापि तानि राज्यानि मेरोः पार्श्वे तथोत्तरे ॥ तिष्ठति च जगद्यावत्स्था
स्यं त्यमरसंनिभ ४० निवृत्ते मौशल्ये युद्धे स्वर्गयातेषु वृष्णिषु ॥ गदप्रद्युम्नसां वास्ते गतावज्जपुरं विभो ४१ ततः प्रोष्य पुनर्याति स्वर्गं स्वैः कर्मभिः शुभैः ॥ प्रसा
देन च कृष्णस्य लोककर्तुर्जनेश्वर ४२ प्रद्युम्नोत्तरमेतत्तेन देवकथितं मया ॥ धन्यं यशस्य मायुष्यं शत्रुनाशनमेव च ४३ पुत्रपौत्राविवर्द्धते आरोग्यधनसंपदः ॥ य
शो विपुलमाप्नोति द्वैपायनवचो यथा ४४ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि वज्रनाभवधो नाम सप्तनवतितमोऽध्यायः ९७ ॥ ध ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ ददर्शाथ पुरीं कृष्णो द्वारकां गृडे स्थितः ॥ देवसञ्जप्रतीकशं समं तात्प्रतिनादिताम् १ मणिपर्वतयंत्राणितथा क्रीडागृहाणि च ॥ उद्यानवनमुख्या
निवलभीचत्तराणि च २ संप्राप्ते तु तदा कृष्णे पुरीं द्विक्विनंदने ॥ विश्वकर्माणमाहूय देवराजो ब्रवीदिदम् ३ प्रियमिच्छसि चेत्कर्तुं मह्यं शिल्पमतां वर ॥
कृष्णप्रियार्थं भूयस्त्वं प्रकुरुष्व मनोहराम् ४ उद्यानशतसंवाधां द्वारकां स्वर्गसंमिताम् ॥ कुरुष्व विबुधश्रेष्ठ यथाममपुरीं तथा ५ यत्किंचिन्निपुलोके पुरतः
तं प्रपश्यसि ॥ तेन संयुज्यतां क्षिप्रं पुरीं द्वारवतीं त्वया ६ कृष्णो हि सुरकार्येषु सर्वेषु स ततोत्थितः ॥ संग्रामान्घोररूपांश्च विगाहति महाबलः ॥ तामिद्रवच
नादृत्वा विश्वकर्मा पुरीं ततः ७ अलं चक्रे समं तां द्वैयथेन्द्रस्यामरावती ॥ तां ददर्श दशार्हाणां भीश्वरः पक्षिवाहनः ॥ विश्वकर्मकृतैर्दिव्यैरभिप्रायैरलंकृताम् ॥
८ तां तदा द्वारकां दृष्ट्वा प्रभुर्नारायणो विभुः ॥ हृष्टः सर्वार्थसंपन्नः प्रवेष्टुमुपचक्रमे ९ सोपश्य दृक्ष्वं डांश्चरम्यान् दृष्टिमनोहरान् ॥ द्वारकां प्रति दाशार्हश्चित्रिता
न् विश्वकर्मणा १० पद्मखंडाकुलाभिश्च हंससेवितवारिभिः ॥ गंगासिंधुप्रकाशाभिः परिखाभिर्वृतां पुरीम् ११ प्राकरेणार्कवर्णेन शातकौभेन राजता ॥ च
यमूर्ध्नि निविष्टेन द्वायथैवाभ्रमालया १२ काननैर्नंदनप्रख्यैस्तथा चैत्ररथोपमैः ॥ बभौ चारुपरिक्षिप्ता द्वारकाद्यौरिवांबुदैः १३ बभौ रैवतकः शैलोरम्यसा
नुगुहाजिरः ॥ पूर्वस्यां दिशि लक्ष्मीवान्मणिकांचनतोरणः १४ दक्षिणस्यां लताविष्टः पंचवर्णो विराजते ॥ इंद्रकेतुप्रतीकशः पश्चिमायां तथा क्षयः १५ उ
त्तरां दिशमत्यर्थं विभूषयति वेणुमान् ॥ मंदराद्रिप्रतीकशः पांडुरः पार्थिवर्षभ १६ चित्रकंपंचवर्णं च पांचजन्यं वनं महत् ॥ सर्वर्तुकवनं चैव भाति रैवतकं प्रति
१७ लतावेष्टितपर्यंतं भेरुप्रभवनं महत् ॥ भाति भानुवनं चैव पुष्पकंचमहद्वनम् १८

शेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ खंडान्समूहान् ॥ १० ॥ ११ ॥ चयमूर्ध्नि अहालोपरि ॥ १२ ॥ १३ ॥ मणिकांचनमयानितोरणानि व
हिराण्यस्य ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ चित्रकादीनि चतुर्दशवनानि ॥ १७ ॥ १८ ॥

१९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ महानदीमंदाकिनी पंचाशद्विर्विश्वसृजासहस्रसंवत्सरे सत्रे पंचपंचाशतस्त्रितः संवत्सराः पंचपंचाशतः पंचदशाः पंचपंचाशतः सप्तदशाः पंचपंचाशतः एकविंशतिसंख्याकाभिः पंचाशद्विः सहस्रसंपत्तिमिरुक्ता तावत्संख्यैः तत्फलमूतैरुद्यानादिभिरितियावत् भावयंती हर्षयंती जनानिति शेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ किंकिणी किनालुद्रघंटिकावतानर्तकानां ॥ २६ ॥ द्वादशायतां द्वादशयोजनदीर्घा उपनिवेशाः शाखानगराणिते पाराजभिर्द्विगुणायतां द्विगुणदीर्घा च ॥ २७ ॥ अष्टेति पंचगृहपंक्तिभिश्चतस्रो रथ्यामवन्ति ताश्चतस्र ऊर्ध्वाश्चतस्रः तिष्ठश्च तासां संधयः षोडशतेषां मध्ये षोडशचत्वरानि एकेनैव मार्गेण युक्तां यतः परिक्षिप्ता परिवृतां सागरेणेत्यर्थात् एकमार्गाचासौ परिक्षिप्ताचेति स

अक्षैर्वीजैश्चैव मंदारैश्चोपशोभितम् ॥ शतावर्तवनं चैव करवीराकरं तथा १९ भाति चैत्ररथं चैव नंदनं च वनं महत् ॥ रमणं भावनं चैव वेणुमद्वैसमंततः २० वैदूर्यपत्रैर्जलजैस्तदामंदाकिनी नदी ॥ भाति पुष्करणी रम्या पूर्वस्यां दिशि भारत २१ सानवाभूषितास्तत्र केशवस्य प्रियैषिभिः ॥ बहुभिर्देवगंधर्वैश्चोदितैर्विश्वकर्मणा २२ महानदी द्वारवती पंचाशद्विर्महामुखैः ॥ प्रविष्टा पुण्यसलिला भावयंती समंततः २३ अप्रमेयां महोत्सेधामगाधपरिखायुताम् ॥ प्राकारवरसंपन्नां सुधापांडुरलेपनाम् २४ तीक्ष्णयंत्रशतघ्नीभिर्हेमजालैश्च भूषिताम् ॥ आयसैश्च महाचक्रैर्ददर्शद्वारकापुरीम् २५ अष्टोरथसहस्राणि नगरे किंकिणीकेनाम् ॥ समुच्छ्रितपताकानियथा देवपुरे तथा २६ अष्टयोजनविस्तीर्णामचलां द्वादशायताम् ॥ द्विगुणोपनिवेशां च ददर्शद्वारकापुरीम् २७ अष्टमार्गमहारथ्यां महाषोडशचत्वराम् ॥ एकमार्गपरिक्षिप्तां साक्षादुशनसाकृताम् २८ स्त्रियोपियस्यां युध्येरन्विमुवृष्णिमहारथाः ॥ व्यूहानामुत्तमामार्गाः सप्तचैव महापथाः २९ तत्रैव विहिताः साक्षाद्विविधा विश्वकर्मणा ॥ तस्मिन्पुरवरश्रेष्ठे दाशार्हाणां यशस्विनाम् ३० वेश्मानि जहृषेदध्वाततो देवकिनंदनः ॥ कांचनैर्मणिसोपानैरुपेतानि नृहर्षजैः ३१ भीमघोषमहाघोषैः प्रासादवरचत्वरैः ॥ समुच्छ्रितपताकानि पारिप्लववनानि च ३२ कांचनाग्राणि भास्वतिप्रासादशिखराणि च ॥ ग्रहाणिरमणीयानि मेरुकूटानि भानि च ३३ पांडुपांडुरशृंगैश्च शातकुंभपरिष्कृतैः ॥ रम्यसानुगृहैः शृंगैर्विचित्रैरिव पर्वतैः ३४ पंचवर्णैः सुवर्णैश्च पुष्पवृष्टिसमप्रभैः ॥ पर्जन्यतुल्यानि घोषैर्नानारूपैरिवाद्रिभिः ३५ दावाग्निज्ज्वलितप्रख्यैर्निर्मितैर्विश्वकर्मणा ॥ आशिलपद्मिरीवाकाशमतिचंद्रार्कभास्वरैः ३६ तैर्दाशार्हैर्महाभागैर्बभासे तद्वनद्वयैः ॥ वासुदेवैर्द्रपर्जन्यैर्गृहमेघैरलंकृता ३७

मासः उशनसापुरनिर्माणविदाशुक्रेण ॥ २८ ॥ व्यूहानां तेनानिवेशविशेषाणां चक्रकौचाकाराणाम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ पांडुपांडुराणि श्वेतादपि श्वेतानि अतिश्वेतैरुपेतानि गृहाणीत्यर्थः शातकुंभपरिष्कृतैः सुवर्णघाराविचित्रितैः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तैरितिसार्द्धश्लोकः तद्वनद्वयैः तानि चित्रकादीनि च तानि वनानि तद्वनानि तत्संबन्धिभिर्द्रुमैः बभासे पुरीतिशेषः अप्रसहस्राक्षत्वं पुष्पितत्वं यो वृष्टिर्कृतत्वं पुष्पवर्षत्वं यो श्वसाम्यादिद्रवृक्षाणामिद्वर्जन्यसमत्वं दाशार्हाणां कृष्णादीनां वासुदेवस्य विष्णोः सगणस्य च समत्वमिति यो ग्यतया ज्ञेयम् ॥ ३७ ॥

३८ ॥ ३९ ॥ जगतिपर्वतैः कृत्रिमैः क्रीडापर्वतैः ॥ ४० ॥ कांचनं नाम प्रासादं रुक्मिण्याः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ भोगवन्नाम पांडुरं सत्यभामायाः ॥ ४३ ॥ व्यक्तसंजवनः व्यक्तं स्पृष्टं संजवनं प्रतिक्षणमभिनवरूपत्वं यस्य स तथाविधः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ मेरुर्नाम प्रासादो माग्नजित्याः सत्यायाः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ पद्मकूलाख्यो भीमायाः ॥ ४९ ॥ सूर्यप्रभो नाम लक्ष्मणायाः ॥ ५० ॥ परमित्येव तन्नाम कंठहं मित्रविंदायाः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ सुवार्तायाः प्रासादः केतुमात्राम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ यत्र भगवान् देवान् द्विजांश्चो

ददृशे द्वारकाचारुमेघैर्यौ रिव संवृता ॥ साक्षाद्भगवतो वेशमविहितं विश्वकर्मणा ३८ सदृशं वासुदेवस्य चतुर्योजनमायतम् ॥ तावदेव च विस्तीर्णमप्रमेयं महाघनम् ३९ प्रासादवरसंपन्नैर्युक्तं जगति पर्वतैः ॥ यच्चकार महाभागस्त्वष्टा वासवनो दितः ४० प्रासादं चैव हेमाभं सर्वभूतमनोहरं ४१ मेरोरिव गिरे शृंगमुच्छ्रितं कांचनं महत् ॥ रुक्मिण्याः प्रवरं वासं विहितं विश्वकर्मणा ४२ सत्यभामा पुनर्वेशमयदावसत पांडुरम् ॥ विचित्रमणिसोपानं तद्विदुर्भोगवन्निति ४३ विमलादित्यवर्णाभिः पताकाभिरलंकृतं ॥ व्यक्तसंजवनोद्देशो यश्चतुर्दिङ्महाध्वजः ४४ स च प्रासादमुख्यो यथा जवत्या विभूषितः ॥ प्रभयाभ्यभवत्सर्वास्तानन्यान् भास्करो यथा ४५ उद्यद्भास्करवर्णाभिस्तयोरंतरमाश्रितः ॥ विश्वकर्मकृतो दिव्यः कैलासशिखरोपमः ४६ जांबूनदइवादीप्तः प्रदीप्तज्वलनो यथा ॥ सागरप्रतिमो तिष्ठन् मेरुरित्यभिविश्रुतः ४७ तस्मिन् गांधारराजस्य दुहितृकुलशालिनी ॥ गांधारी भरतश्रेष्ठकेशवेन निवेशिता ४८ पद्मकूल इति ख्यातं पद्मवर्णं महाप्रभम् ॥ सुभीमायामहाकूटं वासं सुरुचिरप्रभम् ४९ सूर्यप्रभस्तु प्रासादः सर्वकामगुणैर्युतः ॥ लक्ष्मणाया नृपश्रेष्ठनिर्दिष्टः शार्ङ्गवन्वना ५० वैडूर्यमणिवर्णाभिः प्रासादो हरितप्रभः ॥ यं विदुः सर्वभूतानि परमित्येव भारत ५१ वासंतं मित्रविंदाया देवर्षिगणपूजितम् ॥ महिष्या वासुदेवस्य भूषणं ते पुवेश्मसु ५२ यस्तु प्रासादमुख्यो त्रिविहितो विश्वकर्मणा ॥ अतो वरम्यरम्यो सौधिष्ठितः पर्वतो यथा ५३ सुवार्ताया निवासं तं प्रशस्तं सर्वदेवतैः ॥ महिष्या वासुदेवस्य केतुमानिति विश्रुतः ५४ तत्र प्रासादमुख्यो वेद्यं त्वष्टाविदधे स्वयम् ॥ योजनायतविष्कंभः सर्वरत्नमयः शुभः ५५ स श्रीमान्विरजानामव्यराजत तत्र सुप्रभः ॥ उपस्थानगृहं यत्र केशवस्य महात्मनः ५६ तस्मिन् सुविहिताः सर्वैरुक्मदंडाः पताकिनः ॥ स दने वासुदेवस्य मार्गसंजवनध्वजाः ५७ रत्नजालानि दिव्यानि तत्रैव च निवेशिताः ॥ आहूत्य यदुसिंहेन वैजयंतो चलो महान् ५८ हंसकूटस्य यच्छृंगमिन्द्रद्युम्नसरः प्रति ॥ षष्टितालसमुत्सेधमर्धयोजनमायतम् ५९ स हि नरमहानागतं दप्यमिततेजसा ॥ पश्यतां सर्वभूतानामानीतं लोकविश्रुतम् ६०

पतिष्ठते स विरजानामप्रासादः विजयो नाम इति पाठः ॥ ५६ ॥ मार्गसंजवनध्वजाः मार्गसंगमकाध्वजाः यैश्च वैजैश्चिन्हमूतैर्भगवद्गृहमार्गो वगम्यत इत्यर्थः ॥ ५७ ॥ वैजयंत इन्द्रध्वजः इन्द्रप्रासादो वा ॥ ५८ ॥ हंसकूटस्य पर्वतविशेषस्य ॥ ५९ ॥ आनीतं विश्वकर्मणे त्युत्तरात् ॥ ६० ॥

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ येऽभ्यरक्षंस्तैःसहेतिशेषः जुष्टं पादपमिति पूर्वोन्वाये ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ विहिता आज्ञाकारिणः कृताः ॥ ६९ ॥ ७० ॥

आदित्यपथगं यत्तु मेरोः शिखरमुत्तमम् ॥ पुंडरीकशतैर्जुष्टं विमानैश्च हिरण्यैः ६१ जांबूनदमयं दिव्यं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ तदप्युत्पाट्य कृष्णार्थमानी
तं विश्वकर्मणा ६२ भ्राजमानमतो वाग्र्यं सर्वोपाधिसमन्वितं ॥ तद्रिद्रवचनात्त्वष्टाकार्यहेतोः समानयत् ६३ पारिजातश्च तत्रैव केशवेनाहतः स्वयं ६४ नीय
मानेतु तत्रासीद्युद्धमहुतकर्मणः ॥ कृष्णस्य येभ्य रक्षंस्तु देवाः पादपमुत्तमम् ६५ पुंडरीकशतैर्जुष्टं विमानैश्च हिरण्यैः ॥ विहिता वासुदेवार्थं रत्नपुष्पफलद
माः ६६ पद्मखंडजलोपेतारत्नसौगंधिकोत्पलाः ॥ मणिहेमप्लवाकीर्णाः पुष्कारिण्यः सरांसि च ६७ तासां परमकूलानि शोभयंति महाद्रुमाः ॥
शालास्तालाः कदंबाश्च शतशाखाश्च रौहिणाः ६८ ये च हैमवतो वृक्षायै च मेरुरुहास्तथा ॥ आहत्य यदुसिंहार्थं विहिता विश्वकर्मणा ६९ रक्तपीतारुणश्या
माः श्वेतपुष्पाश्च पादपाः ॥ सर्वर्तुफलसंपन्नास्तेषु काननसंधिषु ७० समकूलजलोपेताः शांतशर्करवालुकाः ॥ तस्मिन्पुरवरे नद्यः प्रसन्नसलिलाहदाः ७१ पु
ष्पाकुलजलोपेतानानाद्रुमलताकुलाः ॥ अपराश्चाभवन्नद्यो हेमशर्करवालुकाः ७२ मत्तबर्हिणसंघैश्च कोकिलैश्च स दामदैः ॥ बभूवुः परमोपेतास्तस्यां पुर्यां
च पादपाः ७३ तत्रैव गजयूथानि पुरे गोमहिषास्तथा ॥ निवासश्च कृतस्तत्र वराहमृगपक्षिभिः ७४ पुर्यां तस्यां तुरम्यायां प्राकारो वै हिरण्यमयः ॥ व्यक्तः कि
ष्कुशतोत्सेधो विहितो विश्वकर्मणा ७५ अतीवरम्यः सोऽथासीद्वेष्टितः पर्वतो यथा ॥ ते च ते च महाशैलाः सरितश्च सरांसि च ॥ परिक्षिप्तानि भौमेन वनान्युपवना
नि च ७६ इति श्रीमहाभारतोऽखिले पुहारि वंशे विष्णुपर्वणि द्वारकाविशेषनिर्माणनामाष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमालोक
यानः स द्वारकां वृषभेक्षणः ॥ अपश्यत्स्वगृहं कृष्णः प्रासादशतशोभितम् १ मणिस्तंभसहस्राणामयुतैर्विवृतं शतैः ॥ तोरणैर्ज्वलनप्रख्यैर्मणिविद्धमराजतैः २
तत्र तत्र प्रभासद्विश्चित्रकांचनवेदिकैः ॥ प्रासादस्तत्र सुमहान् कृष्णोपस्थानिकोऽभवत् ३ स्फाटिकस्तंभविवृतो विस्तीर्णः सर्वकांचनः ॥ पद्माकुलजलोपेता
रक्तसौगंधिकोत्पलाः ४ मणिहेमनिभाश्चित्रारत्नसोपानभूषिताः ॥ मत्तबर्हिणजुष्टाश्च कोकिलैश्च स दामदैः ५ बभूवुः परमोपेता वाप्यश्वविकचोत्पलाः ॥ वि
श्वकर्मकृतः शैलः प्राकारस्तस्य वैश्मनः ६ व्यक्तकिष्कुशतोत्सेधः परिखापरिवेष्टितः ॥ तद्रुहं वृष्णि सिंहस्यानिर्भितं विश्वकर्मणा ७ महेंद्रसदृशं वैश्मनसमं ताद
र्धयोजनम् ॥ तत्र स्थं पांडुरंशौरिर्मूर्ध्नि तिष्ठद्गुरुत्मतः ८

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ किष्कुशतंहस्तशतम् ॥ ७५ ॥ भौमेन वि

श्वकर्मणा ॥ ७६ ॥ इति श्रीम० खि० वि० टी० अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ एवमिति ॥ १ ॥ विवृतं स्पष्टीकृतं स्तंभप्रभयैव ग्रस्तां धकारमित्यर्थः ॥ २ ॥ कांचनवेदिकैस्तो
रणैः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ परमोपेता अनुज्ञायुक्ताः संकल्पितरूपधारिण्य इत्यर्थः परमं स्यादनुज्ञायामिति मेदिनी शैलः शिलामयः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

ररासप्रावशब्दंकार ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ईश्वराः इंद्रादयः अनुचराः यस्य ईश्वरानुचरः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

प्रीतः शंखमुपाध्मासीद्विषतारोमहर्षणम् ॥ तस्य शंखस्य शब्देन सागरश्चक्षुभेभृशम् ॥ ररासचनभः कृत्स्नं तच्चित्रमभवत्तदा ९ पांचजन्यस्य निघोषं मंश्रुत्य
कुरां वकाः ॥ विशोकाः समपद्यंत गरुडस्य च दर्शनात् १० शंखचक्रगदापाणिं गरुडस्योपरि स्थितम् ॥ दृष्ट्वा जहृपिरे पौराभास्करोपमतेजसम् ११
ततस्तूर्यप्रणादश्च भेरीणां च महास्वनाः ॥ जज्ञिरे सिंहनादाश्च सर्वेषां पुरवासिनाम् १२ ततस्ते सर्वदा शार्हाः सर्वे च कुरां वकाः ॥ प्रीयमानाः समाजग्मुरा
लोक्य मधुसूदनम् १३ वासुदेवं पुरस्कृत्य शंखतूर्यरवैः सह ॥ उग्रसेनो ययौ राजा वसुदेवनिवेशनम् १४ आनंदिनीपर्यचरत्स्वे पुत्रेण वसुदेवकी ॥ रोहिणी
च यशोदा च आहुकस्य च याः स्त्रियः १५ ततः कृष्णः सुपर्णेन स्वं निवेशनमभ्यगात् ॥ चचार च यथोद्देशमीश्वरानुचरो हरिः १६ अवतीर्य गृहद्वारि कृष्ण
रतु यदुनंदनः ॥ यथार्हं पूजयामास यादवान् यादवर्षभः १७ रामाहुकगदाङ्गूरप्रद्युम्नादिभिरर्चितः ॥ प्रविवेश गृहं शौरिरादाय मणिपर्वतम् १८ तंच शक्र
स्य दयितं पारिजातं महादुमम् ॥ प्रवेशयामास गृहं प्रद्युम्नो रुक्मिणीसुतः १९ तेन्योन्यं ददृशुर्वीरा देहबंधानमानुषान् ॥ पारिजातप्रभावेन ततो मुमुदिरे जनाः
२० तैः स्तूयमानो गोविंदः प्रहृष्टैर्यादवर्षभैः ॥ प्रविवेश गृहं श्रीमान् विहाते विश्वकर्मणा २१ ततो तः पुरमध्ये तं सशंगमणिपर्वतम् ॥ न्यवेशय दमेयात्मा वृ
ष्णिभिः सहितोच्युतः २२ तंच दिव्यं दुमश्रेष्ठं पारिजातममित्रजित् ॥ अर्च्यमर्चितमव्यग्रमिष्टे देशे न्यवेशयत् २३ अनुज्ञाप्य तं तोज्ञातीन् केशवः परवीरहा ॥
ताः स्त्रियः पूजयामास संहतानरकेणयाः २४ वस्त्रैराभरणैर्दिव्यैर्दासीभिर्घनसंचयैः ॥ हरैश्चंद्रांशुसंकाशैर्मणिभिश्च महाप्रभैः २५ पूर्वमभ्यर्चिताश्च वसुदे
वेन ताः स्त्रियः ॥ देवक्या सह रोहिण्या रेवत्या चाहुकेन च २६ सत्यभामोत्तमास्त्रीणां सौभाग्येनाभवत्तदा ॥ कुटुंबस्येश्वरीत्वासीद् रुक्मिणीभीष्मकात्मजा
२७ तासां यथार्हं हर्म्याणि प्रासादशिखराणि च ॥ आदिदेश गृहान् कृष्णः पारिवर्हीश्च पुष्कलान् २८ इति श्रीम० खि० ह० वि० द्वारकाप्रवेशनं नाम नवमोऽ
ध्यायः १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां नवमोऽ
ध्यायः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ संहताः दूषणं विना आनीताः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां नवमोऽ
ध्यायः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

रत्नप्रवेकैः रत्नोत्तमैः ॥ ६ ॥ ७ ॥ चाक्रिको राजाज्ञाघोषकः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विविशुः अभिनिविशुः आसनेषु उपविष्टाः ॥ १२ ॥ १३ ॥ संमानयामा

अन्यांश्च वृद्धान्वृष्णीनां तांश्च भोजांधकांस्तथा ॥ रत्नप्रवेकैर्दशार्हान्वीर्यलब्धैस्तथार्चयत् ६ हस्ताब्रह्मद्विषः सर्वे जयंत्यंधकवृष्णयः ॥ रणात्प्रतिनिवृत्तो य
मक्षतो मधुसूदनः ७ इति च त्वरं रथ्या सुद्वारवत्यां सुपूजितः ॥ चाक्रिको घोषयामास पुरुषो मृष्टकुंडलः ८ ततः सांदीपनिं पूर्वमभिगम्य जनार्दनः ॥ ववंदे वृ
ष्णिनृपतिमाहुकं विनयान्वितः ९ तथा हि परिपूर्णाक्षमानं दागतचेतसम् ॥ ववंदे सह रामेण पितरं वासवानुजः १० उपगम्य तथा शेषान्सत्कृत्य च यथार्ह
तः ॥ सर्वेषां नाम जग्राह दशार्हाणामधोक्षजः ११ ततः सर्वाणि दिव्यानि सर्वरत्नमयानि च ॥ आसनाग्र्याणि विविशुरुर्पेद्रप्रमुखास्तदा १२ ततस्तद्धनमक्ष
यं किं करैर्यत्समाहृतम् ॥ तत्सभामानयामासुः पुरुषाः कृष्णशासनात् १३ ततः संमानयामास दशार्हांश्च यदूतमः ॥ सर्वान्दुंदुभिशब्देन पूजयिष्यन् जनार्
दनः १४ तामासनवतीं रम्यां मणिविद्रुमतोरणाम् ॥ सभां सर्वदशार्हास्ते विविशुः कृष्णशासनात् १५ ततः पुरुषसिंहे र्याय दुभेः सर्वतो वृता ॥ सर्वार्थगुण
संपन्ना सा सभा भरतर्षभ ॥ शुशुभेऽभ्यधिक्ञ्चुभ्रासिंहैर्गिरिगुहायथा १६ रामेण सह गोविंदः कांचनं महदासनम् ॥ उग्रसेनं पुरस्कृत्य भोजवृष्णि पुरस्कृतः
१७ तत्रोपविष्टांस्तान् वीरान्यथा प्रीतिर्यथा वयः ॥ समाभाष्य यदुश्रेष्ठानुवाच पुरुषोत्तमः १८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि सभाप्रवेशनं नाम
मशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ भवतां पुण्यकीर्तीनां तपो बलसमाधिभिः ॥ अपध्यानाच्च पापात्मा भैमः स नरकोहतः १ मोक्षितं बंध
नाहुतं कन्यांतः पुरमुत्तमम् ॥ मणिपर्वतमुत्पाट्य शिखरं चैतदाहृतम् २ अयं धनौघः सुमहान् किं करैराहृतो मम ॥ ईशा भवंतो द्रव्यस्य तानुक्त्वा विरराम ह
३ तच्छृत्वा वासुदेवस्य भोजवृष्ण्यंधकावचः ॥ जहसुर्हृष्टरो माणः पूजयंतो जनार्दनम् ४ ऊचुश्चैनं नृवीरास्ते कृतांजलिपुटास्ततः ॥ नैतच्चित्रं महाबाहो
त्वयि देव किं नंदने ५ यत्कृत्वा दुष्करं कर्म देवैरापि दुरासदम् ॥ लालयेः स्वजनान् भोगैरत्नैश्च स्वयमर्जितैः ६ ततः सर्वदशार्हाणामाहुकस्य च याः स्त्रियः ॥ प्रीयमा
णाः समाजग्मुर्वासु देवदिदृक्षया ७ देवकी सप्तमादेव्यो रोहिणी च शुभानना ॥ ददृशुः कृष्णमासीनं रामं चैव महाभुजम् ८ तौ तु पूर्वमतिक्रम्य रोहिणीमभिवा
द्य च ॥ अभिवादयतां देवीं देवकीं रामकेशवौ ९ सा ताभ्यामृषभाक्षाभ्यां पुत्राभ्यां शुशुभे बिका ॥ अदितिर्देवमातेव मित्रेण वरुणेन च १० ततः प्राप्तानरा
ग्र्यौ तु तरयाः सा दुहिता तदा ॥ एकानंशे त्रियामाहुर्नरा वै कामरूपिणीम् ११

सधनानि विमज्ज्य ददावित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इति श्रीम० खि० ह० वि० टी० शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ भवतामिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥
॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ नराग्र्यौ शति एकानंशा सा योगमाया दुहिता तस्याः यशोदायाः ॥ ११ ॥

क्षणः उक्तविधः संकेतः मुहूर्तः उक्तः कालश्च ताभ्यां जज्ञे आ विर्वभूव ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

तथा क्षणमुहूर्ताभ्यां यया जज्ञे सुरेश्वरः ॥ यत्कृते स गणं कंसं जघान पुरुषोत्तमः १२ सा कन्या वधे तत्र वृष्णि स द्रनि पूजिता ॥ पुत्रवत्पाल्यमाना वै वासुदेवा
ज्ञया तदा १३ एकानंशे तियामाहुरुत्पन्ना मानवा भुवि ॥ योगकन्यां दुग्धधर्षारक्षार्थं केशवस्य ह १४ यां वै सर्वे सुमनसः पूजयन्ति स्म यादवाः ॥ देववद्विव्य
पुरुषः कृष्णः संरक्षितो यया १५ तां च तत्रोपसंगम्य प्रियामिव सखीं स्वसाम् ॥ दक्षिणेन कराग्रेण परिजग्राह माधवः १६ तथैव रामोतिबलः संपरिष्वज्य भावि
नीम् ॥ मूर्ध्न्युपाघ्राय सव्येन प्रतिजग्राह पाणिना १७ ददृशुस्ताः स्त्रियो मध्ये भगिनीं गमकृष्णयोः ॥ स्वमपन्नव्यग्रकरां श्रियं पद्मालयामिव १८ तथाक्ष
तमहावृष्ट्या पुष्पैश्च विविधैः शुभैः ॥ अवकीर्य च लाजैस्ताः स्त्रियोजग्मुर्यथा लयम् १९ ततस्ते यादवाः सर्वे पूजयन्तो जनार्दनम् ॥ उपोष विविशुः प्रीताः प्रशं
संतो हुतं कृतम् २० पूज्यमानो महाबाहुः पौराणारतिवर्द्धनः ॥ विरराज महाकीर्तिर्देवैरिव सतैः सह २१ समासीनेषु सर्वेषु यादवेषु जनार्दनम् ॥ नियोगा त्रि
दशैर्द्रस्य नारदोभ्यागमत्सभाम् २२ सोऽथ संपूजितः पूज्यः शूरैस्तैर्यदुपुंगवैः ॥ करं संस्पृश्य सहरोर्विवेश परमासने २३ सुखोपविष्टस्तान्वृष्णीनुपविष्टानुवा
च ह ॥ संप्राप्तं शक्रवचनाज्जानीध्वं मानं रर्षभाः २४ शृणु ध्वं राजशार्दूलाः कृष्णस्यास्य पराक्रमम् ॥ यानि कर्माणि कृतवान्वाल्म्यात्प्रभृति केशवः २५ उग्रसेन
सुतः कंसः सर्वात्रिर्मथ्ययादवान् ॥ राज्यं जग्राह दुर्बुद्धिर्वध्वापितरमाहुकं २६ समाश्रित्य जरासंधं श्वशुरं कुलपांसनः ॥ भोजवृष्यंधकान्सर्वानवमन्यत दुर्मतिः
२७ ज्ञाति कार्यं चिकीर्षुस्तु वसुदेवः प्रतापवान् ॥ उग्रसेनस्य रक्षार्थं स्वपुत्रं पर्यरक्षत २८ सगोपैः सह धर्मात्मा मथुरोपवने स्थितः ॥ अत्यहुतानि कर्मा
णि कृतवान्मधुसूदनः २९ प्रत्यक्षं शूरसेनानां श्रूयते महदहुतम् ॥ उत्तानेन शयानेन शकटांतरचारिणा ३० राक्षसीनिहतारौ द्राक्षकुनीवेषधारिणी ॥
पूतनानामघोरासामहाकायामहाबला ३१ विषदिग्धं स्तनं रौद्रं प्रयच्छन्ती जनार्दने ॥ ददृशुर्निहता तां ते राक्षसीं वनगोचराः ३२ पुनर्जातो यमित्याहुरुक्तस्त
स्मादधोक्षजः ॥ अत्यहुतमिदं चामीद्यच्छुः पुरुषोत्तमः ३३ पादांगुष्ठेन शकटं कीडमानो व्यलोडयत् ॥ दाम्नाचो लूखले बद्धो विप्रकुर्वन् कुमारकम् ३४ वभं
जार्जुनवृक्षौ द्वौ ख्यातो दामोदरस्तदा ॥ कालियश्च महानागो दुराधर्षो महाबलः ३५ क्रीडता वासुदेवेन निर्जितो यमुनाहरे ॥ अक्रूरस्य समक्षं च यत्रागभवने वि
भुः ३६ पूज्यमानं तदनागैर्दिव्यं वपुरधारयत् ॥ शीतवातादितागाश्च दृष्ट्वा कृष्णेन धीमता ३७ धृतो गोवधेनः शैलः सप्त रात्रं महात्मना ॥ शिशुना वासुदे
वेन गवां त्राणार्थं भिच्छताम् ३८

अवमन्यते तेषां अवमानमकरोत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ शकटांतरचारिणा शकटनाशार्थं चष्ट्योनेन ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ सुनामानमित्यनेन कथांतरं सूच्यते ॥ ४१ ॥ भयं दैत्यांतरं वधश्च वणजम् ॥ ४२ ॥ प्रग्रहं सहायं ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ नंदगो
 तथोऽश्वदुष्टोतिवलो महाकायो नरांतकृत् ॥ गोपतिर्वासुदेवेन हतोरिष्टो महासुरः ३९ धेनुकः समहाकायो दानवः सुमहाबलः ॥ निहतो वासुदेवेन गवां त्राणा
 यदुर्मतिः ४० सुनामानमभिषेकः सर्वसैन्यपुरस्कृतम् ॥ वृकैर्विद्रावयामास गृहीतं समुपास्थितम् ४१ रौहिणेयेन संगम्य वने विचरता पुनः ॥ गोपवेषधरेण
 वकं सस्य भयमाहितम् ४२ तथा वज्रगतः शौरिर्द्विद्वयुद्धबलं हयम् ॥ प्रग्रहं भोजराजस्य जघान पुरुषोत्तमः ४३ प्रलंबश्च महाबाहो रौहिणेयेन धीमता ॥
 दानवो मुष्टिर्नैकेन कंसामात्योऽनेपातितः ४४ एतौ हि वसुदेवस्य पुत्रौ सुरसुतोपमौ ॥ ववृधाते महावीर्यौ ब्रह्मगार्ग्येण संस्कृतौ ४५ जन्मप्रभृतिचाप्येतौ गा
 र्ग्येण परमर्षिणा ॥ याथातथ्येन विज्ञाप्य संस्कारप्रतिपादितौ ४६ यदा त्विमौ नरश्रेष्ठौ स्थितौ यौवनसंमुखे ॥ सिंहशावा विवोदीर्णौ मतौ हैमवतौ य
 था ४७ ततो मनां सिगोपीनां हरमागौ महाबलौ ॥ आस्तां गोष्ठवरौ वीरौ देवपुत्रोपमद्युतौ ४८ एतौ जयेवायुद्धे वा क्रीडासु विविधासु च ॥ नंदगोपस्य गोपा
 लानशेकुः प्रसमीक्षितुम् ४९ व्यूढोरस्कौ महाबाहू शालस्कंधा विवोद्धतौ ॥ श्रुत्वा सौव्यथितः कंसो मां त्रिभिः सहितोऽभवत् ५० नाशकश्च यदा कंसो गृहीतुं व
 लकेशवौ ॥ निजग्राहततः क्रोधाद्वासुदेवं सबांधवम् ५१ सहो ग्रसेनेन तदा चोरवद्गाढबंधनम् ॥ कालं महांतमसु वत्कच्छमानकदंदुभिः ५२ कंसस्तु पितरं व
 द्वाशूरसेनानशशासह ॥ जरासंधं समाश्रित्य तथैवाहतिभिष्मकौ ५३ कस्यचित्त्वथ कालस्य मथुरायां महोत्सवम् ॥ पिनाकिनं समुद्दिश्य चक्रे कंसो नरा
 धिपः ५४ तत्र मल्लाः समाजग्मुर्नानादेश्या विशांपते ॥ नर्तना गायनाश्चैव कुशलानृत्यकर्मसु ५५ ततः कंसो महातेजारंगवाटं महाधनम् ॥ कुशलैः कारया
 मास शिल्पिभिः साधुनिष्ठितैः ५६ तत्र मंचमहस्राणि पौरजानपदैर्जनैः ॥ समाकीर्णानि दृश्यंते ज्योतीं विगगने यथा ५७ भोजराजः श्रिया जुष्टं रंगवाटं महाद्धि
 मत् ॥ आरुरोहततः कंसो विमानं सुकृतीयथा ५८ रंगवाटे गजं मत्तं प्रभूतायुधकल्पितम् ॥ शूरैरधिष्ठितः कंसः स्थापयामास वीर्यवान् ५९ यदा हि स
 महातेजारा मकृष्णौ समागतौ ॥ शुश्राव पुरुषव्याघ्रौ मूर्याचंद्रमसाविव ६० तदा प्रभृतियत्नो भूद्रक्षां प्रति नराधिप ॥ न च शिश्ये सुखं रात्रौ रामकृष्णौ विचिंत
 यन् ६१ श्रुत्वा तुरामः कृष्णश्च तं समाजमनुत्तमम् ॥ उभौ विविशतुर्वीरौ शार्दूलौ गोव्रजं यथा ६२ ततः प्रवेशे संरुद्धौ रक्षिभिः पुरुषर्षभौ ॥ हत्वा कुवलयपी
 ठं समादिनमरिदमौ ॥ अवमृद्य दुराधै रंगं विविशतुस्तदा ६३ चाणूरां धौ विनिष्पिप्य केशवेन बलेन च ॥ औग्रसेनिः सुदृष्टात्मा सानुजो विनिपातितः ६४
 यत्कृतं यदुसिंहेन देवैरापि सुदुष्करम् ॥ कर्मतत्केशवाद न्यः कर्तुमर्हतिकः पुमान् ६५

पस्य मुता विंशतिशेषः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ शिश्ये गयनं कृतवान् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

॥ ६३ ॥ ६७ ॥ कुडलेभदितिसंबंधिनी ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ इतिश्रीम०भा०खि०ह०विष्णुपर्वणिटीकायामेकोत्तरशततमोऽध्यायः

याद्विनाधिगतं पूर्वैः प्रहादबलिशं वरैः ॥ तादिदं प्रापितं वितं शौरिणा भवतां कृते ६६ एतेन मुरुमाक्रम्य दैत्यं पंचजनं तथा ॥ निष्क्रम्य शैलसंघातानि सुंदः सग
णो हतः ६७ नरकश्च हतो भोमः कुडले चाहते शुभे ॥ प्राप्तं च दिवि देवे पुं केशवेन महद्यशः ६८ वीतशोकभयावाधारुणवाहुबलाश्रयाः ॥ यजध्वं विविधै
र्यज्ञैर्यादवा वीतमत्सराः ६९ देवानां सुमहत्कार्यं कृतं कृष्णेन धीमता ॥ प्रियमावेदयाम्येष भवतां भद्रमस्तु वः ७० यदिष्टं वो यदुश्रेष्ठाः कर्ता स्मितदंतं द्रितः ॥
भवतामस्मि यूयं च मम युष्मास्व हं स्थितः ७१ इति संबोधयन् कृष्णमब्रवीत्पाकशासनः ॥ समां प्रैक्षीत् सुरश्रेष्ठ प्रीतस्तुष्टास्तथा वयम् ७२ यत्र धीः श्रीः स्थि
ता तत्र यत्र श्रीस्तत्र सन्नतिः ॥ संनतिर्धीस्तथा श्रीश्चानेत्यं कृष्णे महात्मानि ७३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि नारदवाक्यं नामैकोत्तरशत
तमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ सादिता भौरवाः पाशानि सुंदनरकौहतौ ॥ कृतः क्षेम्यः पुनः पंथापुरं प्राक् ज्योतिषं प्रति १ शौरिणा
पृथिवीपालास्त्रासिताः स्पृद्धिं नोरणे ॥ धनुषश्च निनादेन पांचजन्यस्वनेन च २ मेघप्रख्यैरथानीकैर्दाक्षिणात्यैः सुरक्षितम् ॥ रुक्मिणं युधिनिर्जित्य महाबल
पराक्रमम् ॥ रुक्मिणीमाजहाराशुकेशवो वृष्णिपुंगवः ३ ततः पर्जन्यघोषेण रथेनादित्यवर्चसा ॥ अवाप्य महिषीं भोजं शंखचक्रगदासिभृत् ४ जाह्नव्या
माहूतिः काथः शिशुपालश्च निर्जितः ॥ वक्रश्च सहसैन्येन शतधन्वार्थान् निर्जितः ५ इंद्रद्युम्नो हतः कोपाद्यवनश्च कशेरुमान् ॥ हतः सौभपातिः श्रीमान् शाल्वश्च दृ
ढधन्वना ६ पर्वतानां सहस्रं च चक्रेण पुरुषोत्तमः ॥ विकीर्य पुंडरीकाक्षो द्युमत्सेनं व्यपोथयत् ७ महेंद्रशिखरे चैव निमेषांतरचारिणौ ॥ जवानपुरुषव्या
घोरावणस्याभितथरौ ८ इरावत्यां महाभोजावग्निसूर्यसमौ युधि ॥ गोपातिस्तालकेतुश्च निहतौ शार्ङ्गधन्वना ९ अक्षप्रपानने चैव डिंभो हंसश्च दानवौ ॥
उभौ तावपि कृष्णेन सानुगौ विनिपातितौ १० दग्धावाराणसी चैव केशवेन महात्मना ॥ सग्राष्टः सानुबंधश्च काशीनामधिपोहतः ११ विजित्य च यमं
संख्येशरैः सन्नतपर्वभिः ॥ अथेन्द्रसेनिगर्नातः कृष्णेनाहुतकर्मणा १२ सहितः सर्वयादोभिः समरेषु महाबलः ॥ प्राप्य लोहितकूटं च कृष्णेन वरुणोजितः ॥
१३ महेंद्रभवने यातो देवैर्गुप्तो महात्मभिः ॥ अचिंतयित्वा देवं द्रुपारिजातदुभौ हतः १४ पांडुचंपौ डंकलिंगं च मात्स्यं चैव जनार्दनः ॥ जवानसहितान्सर्वा
स्वंगराजंतथैव च १५ एष चैकशतं हत्वारणे राज्ञां महात्मनाम् ॥ गांधारीमावहद्दीरो महिषीं प्रियदर्शनाम् १६

॥ १०१ ॥ सादिता भौरवाः मुरुकृताः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ महेंद्ररथपर्वतस्य शिखरे इरावत्यां नगर्यामिति द्वयोः संबंधः ॥ ८ ॥ ९ ॥ अक्षप्रपानने
चतुर्विंशपमात्रे निमित्तं सति स्थानविशेषे वा ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

जिगायजयवतमकरोव अंतर्भावितं यंतो यंशब्दः ॥ १७ ॥ चक्रानुयानैः रथैः प्रहवणे संग्रामे इत्यर्थः अक्षराधिक्यमात्रं जिगायजितवान् अर्जुनद्वारेति भावः ॥ १८ ॥ १९ ॥

तथागांडीवधन्वानं क्रीडंतं मधुसूदनः ॥ जिगाय भरतश्रेष्ठं कुंत्याः प्रमुखतो विभुः १७ द्रोणं द्रोणिं कृतं कर्णं भीष्मं चैव सुयोधनम् ॥ चक्रानुयानैः प्रहवणे जिगाय पुरुषोत्तमः १८ बभ्रोश्च प्रियमन्विच्छन् शंखचक्रगदासिधुः ॥ सौवीरराजस्य सुतां प्रसह्य हतवान् प्रभुः १९ पर्यस्तां पृथिवीं कृत्स्नां साश्वांसरथकुंजराम् ॥ वेणुदारिकृते यन्नाज्जिगाय पुरुषोत्तमः २० अवाप्य तपसो वीर्यं बलमोजश्च माधवः ॥ पूर्वदेहे जहारायं बलेस्त्रिभुवनं हरिः २१ वज्राशनिगदाखड्गैश्चासयद्भिश्च दानवैः ॥ यस्यानाधिगतोऽष्टत्युः पुरं प्राग्ज्योतिषं प्राति २२ अभिभूतश्च कृष्णेन स गणः सुमहाबलः ॥ बलेः पुत्रो महावीर्यो बाणो द्राविणवत्तरः २३ पीठं तथा महाबाहुः कंसामात्यं जनार्दनः ॥ पैठिकं चासिलो मानं निजघान महाबलः २४ जंभनैरावणं चापे विरूपं च महायशः ॥ जघान पुरुषव्याघ्रो दैत्यमानुषरूपिणम् २५ तथानागपतितो यैकाश्रियं च महौजसं ॥ निर्जित्य पुंडरीकाक्षः प्रेषयामास सागरं २६ संजीवयामास मृतं पुत्रं सांदीपनेस्तथा ॥ निर्जित्य पुरुषव्याघ्रो यमं वैवस्वतं हरिः २७ एवमेष महाबाहुः शास्ता तेषां दुरात्मनां ॥ देवांश्च ब्राह्मणांश्चैव ये द्विषंति सदानृप २८ निहत्य नरकं भौममाहृत्य मणिकुंडले ॥ देवमातुर्ददौ चैव प्रतियर्थं वज्रपाणिनः २९ एवं च देवदैत्यानां सुराणां च महायशः ॥ भयाभयकरः कृष्णः सर्वलोककरो विभुः ३० संस्थाप्य धर्मान् मर्त्येषु यज्ञैरिष्टासदक्षिणैः ॥ कृत्वा देवार्थं ममितं स्वस्थानं प्रतिपत्स्यते ३१ कृष्णो भोगवर्ती रम्याष्टपिकांतां महायशः ॥ द्वारकामात्मसात्कृत्वा समुद्रं गमयिष्यति ॥ ३२ बहुरत्नसमाकीर्णं चैत्यं पशतां किताम् ॥ द्वारकां वरुणावासं प्रवेक्ष्यति सकाननाम् ३३ तां सूर्यसदनं प्रख्यामतज्ञः शार्ङ्गधन्वनः ॥ विमृष्टां वासुदेवेन सागरः प्लावयिष्यति ३४ सुरासुरमनुष्येषु नासीन्न भावेता क्वचित् ॥ यद्दमामावसेत्काश्चिदन्यो वै मधुसूदनात् ३५ एवमेष दशार्हाणां विधाय विधिमुत्तमम् ॥ विष्णुर्नारायणः सोमः सूर्यश्च भविता स्वयम् ३६ अप्रमेयस्त्वर्चित्यश्च यथाकामचरो वशी ॥ मोदत्येष सदा भूतैर्बालः क्रीडनकैरिव ३७ न प्रमातुं महाबाहुः शक्यो यं मधुसूदनः ॥ परं ह्यपरमेतस्माद्भिश्च रूपान्न विद्यते ३८ श्रुतो यमेवं शतशस्तथा शतसहस्रशः ॥ अंतो हि कर्मणामस्य दृष्टपूर्वो न केनचित् ३९ एवमेतानि कर्माणि शिशुमध्यगतस्तदा ॥ कृतवान् पुंडरीकाक्षः संकर्षणसहायवान् ४० इत्युवाच पुराव्यासस्तपोवीर्येण च क्षुषा ॥ महायोगी महाबुद्धिः सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इति संस्तूय गोविंदं महेंद्रवचनान्मुनिः ॥ यदुभिः पूजितः सर्वैर्नारदस्त्रिदिव्ययौ ४२

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ देवार्थं देवानां प्रयोजनं स्वस्थानं वैकुण्ठं ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ न विद्यते पृथगिति शेषः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ पुराव्यासः पूर्वकल्पीयो व्यासः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां द्वयधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॐ ॥ ॥ वहूनामिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

ततस्तद्वसुगोविंदोदिदेशाधिकवृष्णिषु ॥ यथार्हपुंडरीकाक्षोविधिवन्मधुसूदनः ४३ यादवाश्च धनं प्राप्य विधिवद्भूरिदक्षिणैः ॥ यज्ञैरिष्ट्वामहात्मानोद्धारका
मावसन्पुरोम् ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि नारदवाक्यं नाम द्वयधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥
वहूनां स्त्रीसहस्राणामष्टौ भार्याः प्रकीर्तिताः ॥ तामामपत्यान्यष्टानां भगवान्प्रब्रवीतु मे १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अष्टौ महिष्यः पुत्रिण्यइति प्राधान्यतः स्मृताः ॥
सर्वावीरप्रजाश्चैव तास्वपत्यानिमेषु २ रुक्मिणी सत्यभामा च देवीनाग्रजिती तथा ॥ सुदत्ता च तथा शैब्या लक्ष्मणा चारुहासिनी ३ मित्रविंदा च कालिं
दी जां ववत्यथ पौरवी ॥ सुभीमा च तथा माद्री रुक्मिणी तनयानशृणु ४ प्रद्युम्नः प्रथमं जज्ञे शं वरांतकरः शुभः ॥ द्वितीयश्चारुदेष्णश्च वृष्णि सिंहो महारथः ५
चारुभद्रश्चारुगर्भः सुदेष्णोऽद्रुम एव च ॥ सुपेणश्चारुदेष्णश्च चारुविंदश्च वीर्यवान् ६ चारुबाहुः कनीयांश्च कन्या चारुमती तथा ॥ जज्ञिरे सत्यभामायां भानु
र्भीमरथस्तथा ७ रोहितो दीप्तिमांश्चैवाताम्रजाक्षोजलांतकः ॥ भानुर्भीमनिकाचैव ताम्रपर्णी जलंधमा ८ चतस्रो जज्ञिरे ते पांस्वसारोगरुडध्वजात् ॥ जां
ववत्याः सुतो जज्ञे सां वः सभितिशोभनः ९ मित्रवान् मित्रविंदश्च मित्रवत्यपि चांगना ॥ मित्रबाहुः सुनीथश्च नाग्रजित्याः प्रजाः शृणु १० भद्रकारो भद्रविंदः क
न्या भद्रवती तथा ॥ सुदत्तायां तु शैब्यायां संग्रामजिद जायत ११ सत्यजित्सेनजिच्चैव तथा शूरः सपत्नजित् ॥ सुभीमायाः सुतो माद्रीचावृकाश्चोवृकानिर्गतिः
१२ कुमारो वृकदीप्तिश्च लक्ष्मणायाः प्रजाः शृणु ॥ गात्रवान् गात्रगुप्तश्च गात्रविंदश्च वीर्यवान् १३ जज्ञिरे गात्रवत्या च भगिन्यानुजया सह ॥ अश्रुतश्च सुतो जज्ञे
कालिंद्याः श्रुतसंमतः १४ अश्रुतं श्रुतसेनायै प्रददौ मधुसूदनः ॥ तं प्रदाय हृषीकेशस्तां भार्यामुदितो ब्रवीत् १५ एवमा मुभयोरस्तु दायादः शाश्वतीः समाः ॥
वृहत्यां तु गदस्याहुः शैब्यायामंगदसुतम् १६ उत्पन्नं कुमुदं चैव श्वेतं श्वेता तथांगना ॥ अगावहः सुमित्रश्च शुचिश्चित्ररथस्तथा १७ चित्रसेनः सुदेवायाश्च
त्राचित्रवती तथा ॥ वनस्तं वश्च जज्ञाते सुतस्तं व वनश्च ह १८ निवासनो वनस्तं वः कन्यास्तं व वती तथा ॥ उपसन्नश्च शंकुश्च वज्रांशुः क्षिप्र एव च १९ कौशि
क्यां श्रुतसोमायां यौधिष्ठिर्यां युधिष्ठिरः ॥ कापालीगरुडश्चैव जज्ञाते चित्रयोधिनौ २० एवमादीनि पुत्राणां सहस्राणि निबोध मे ॥ दशायुतं समाख्याता वा
सुदेवस्य ते सुताः २१ अयुतानि तथा चाष्टौ शूरारणविशारदाः ॥ जनार्दनस्य प्रसवः कीर्तितो यंतथामया २२

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ वां आवयोः कृष्णश्रुतसेनयोः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ दशायुतं लक्षम् ॥ २१ ॥
अष्टौ अयुतानि त्यशीतिसहस्रं च पुत्राः ॥ २२ ॥

अनिरुद्धइतिच्छेदः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ तुर्याचतुर्थ्याशुद्रायामित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीम० खि० हरिवंशे विष्णुपर्वणि टी

प्रद्युम्नस्य सुतो जज्ञे वैदभ्यां राजसत्तम ॥ अनिरुद्धोरणेऽहद्वोजज्ञे समृगकेतनः २३ रेवत्यां बलदेवस्य जज्ञाते निशठो लमुकौ ॥ भ्रातरौ देवसंकाशा बुभौ पुरुष
सत्तमौ २४ सुतनुश्च सुताराच शौरेरास्तां परिग्रहः ॥ पौंड्रकः कपिलश्चैव वसुदेवस्य तौ सुतौ २५ तारायां कपिलो जज्ञे पौंड्रश्च सुतनोः सुतः ॥ तयोर्नृपो भ
वत्पौंड्रः कपिलश्च वनं ययौ २६ तुर्यां समभवद्दीरो वसुदेवान् महाबलः ॥ जरानामनिषादानां प्रभुः सर्वधनुष्मताम् २७ काश्यां सुपार्श्वं तनयं लेभे सांवातर
स्विनम् ॥ सानुर्जज्ञे निरुद्धस्य वज्रः सानोरजायत २८ वज्राज्जज्ञे प्रतिरथः सुचारुस्तस्य चात्मजः ॥ अनामिताच्छिनिर्जज्ञे कनिष्ठादृष्णिनंदनात् २९ शिने
स्तुमत्यवाक् जज्ञे सत्यकश्च महारथः ॥ सत्यकस्यात्मजः शूरो युयुधानस्त्वजायत ३० असंगां युयुधानस्य मणिस्तस्याभवत्सुतः ॥ मणेर्युगंधरः पुत्र इति
वंशः समाप्यते ३१ ॥ ॥ इति श्रीम० खिले पुं हरिवंशे विष्णुपर्वणि वृष्णिवंशानुकीर्तने त्र्यधिकशततमोऽध्यायः १०३ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ य एष
भवता पूर्वशंवरघ्नेत्युदाहृतः ॥ प्रद्युम्नः सकथं जघ्ने शंवरं तद्भगिहि मे १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ रुक्मिण्यां वासुदेवस्य लक्ष्म्यां कामो धृतव्रतः ॥ शं
वरं तं करो जज्ञे प्रद्युम्नः कामदर्शनः ॥ सनत्कुमार इति यः पुराणे परिगीयते २ तं सप्तरात्रे संपूर्णे निशीथे स्मृतिका गृहात् ॥ जहार कृष्णस्य सुतं शिशुं वैकालशंवरः ३
विदितं तस्य कृष्णस्य देवमायानुवर्तिनः ॥ ततो नाने गृहीतः सदानवो युद्धदुर्मदः ४ समृत्युना परीता युर्मयया प्रजहार तम् ॥ दोभ्यामुत्क्षिप्य नगरं स्वं
निनाय महासुरः ५ अनपत्या तु तस्यासीद्धार्यारूपगुणान्विता ॥ नाम्ना मायावती नाम मायेव शुभदर्शना ६ ददौ तं वासुदेवस्य पुत्रं पुत्रमिवात्मजम् ॥ तस्या
महिष्या मायिन्या दानवः कलचोदितः ७ मायावती तु संहृष्टा संप्रहृष्टतनू रुहा ॥ हर्षेण महता युक्ता पुनः पुनरुदैक्षत ८ अथ तस्य निरीक्षंत्याः स्मृतिः प्रादु
र्भव ह ॥ अयं सममक्यं तो भूत्स्मृत्त्वैव चान्वचिंतयत् ९ अयं स नाथो भर्ता मेयस्यार्थे हं दिवानिशम् ॥ चिंताशोकार्णवे मग्नान विंदाभिरतिक्वचित् १० अयं
भगवता पूर्वदेवदेवेन शूलिना ॥ खेदितेन कृतो नंगो दृष्टो जात्यंतरे मया ११ कथमस्य स्तनं दास्ये मातृभावेन जानती ॥ भर्तुर्भार्यात्वहं भूत्वा वक्ष्ये वा पुत्र इत्यु
त १२ एवं संचिंत्य मनसा धात्र्या स्तं सा समर्पयत् ॥ रसायनप्रयोगैश्च शीघ्रमेव व्यवर्धयत् १३ धात्र्याः सकाशात् सचतां शृण्वन् रुक्मिणिनंदनः ॥ मायावती
मविज्ञानान्मेने स्वामेव मातरम् १४ सा च तं वर्द्धयामास कार्त्तिकमललोचनम् ॥ मायाश्चास्मै ददौ सर्वादानवीः काममोहिता १५

कायां त्र्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ य एष इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ॥ रतिप्रतिच्छाया मायावती नाम भार्यात्वमापन्नानतुरातिरित्यग्रे व्यक्तीकरिष्यादि
॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

सयदायौवनस्थस्तुप्रयुम्नः कामदर्शनः ॥ चिकीर्षितज्ञोनारीणां सर्वास्त्रविधिपारगः १६ तं सामायावतीकांतं कामयामास कामिनी ॥ इंगितैश्चापिवीक्षन्ती
 प्रालोभयत सस्मिता ॥ प्रसज्जन्ती तु तां देवि वभाषे चारुहासिनी १७ ॥ प्रयुम्न उवाच ॥ मातृभावं व्यतिक्रम्य किमेवं वर्तसे न्यथा ॥ अहो दुष्टस्वभावा सि
 स्त्री त्वेच पलमानसा १८ या पुत्रभावमुत्पृज्य मायिलोभात् प्रवर्तसे ॥ न तु ते हंसुतः सौम्ये को यं शीलविपर्ययः १९ तत्त्वमिच्छाम्यहं देविकाथितं को न्वयं विधिः ॥
 विद्युत्संपातचपलः स्वभावः खलु योषिताम् २० यानरेषु प्रसज्जन्ते न गाग्रेषु घना इव ॥ यदिते हंसुतः सौम्ये यदि वानात्मजः शुभे २१ कथितं तत्त्वमिच्छामि
 किमेदं ते चिकीर्षितम् ॥ एवमुक्ता तु सा भीरुः कामेन व्यथितेन्द्रिया २२ प्रियं प्रोवाच वचनं विविक्ते केशवात्मजम् ॥ न त्वं मम सुतः कांतनापितेशं वरः
 पिता २३ रूपवानसि विक्रांतस्त्वं जात्या वृष्णि नन्दनः ॥ पुत्रस्त्वं वासुदेवस्य रुक्मिण्या नन्दवर्धनः २४ दिवसे सप्तमे वालोजातमात्रोपवाहितः ॥ सूति
 कागारमध्यात्वं शिशुरुत्तानशायितः २५ मम भर्त्रा हृतो सित्वं बलवीर्यप्रवर्तिना ॥ पितुस्ते वासुदेवस्य धर्षयित्वा गृहं महत् २६ पाकशासनकल्पस्य
 हृतस्त्वं शंखरेण ह ॥ सच्चत्वे कुरुष्व माता त्वां बालमनुशोचती २७ अत्यर्थं तप्यते वीराविवत्सा सौरभीयथा ॥ सोपिशक्रादपि महान्पिता ते गरुडध्वजः २८
 इह त्वां नाभिजानाति बालमेवोपवाहितं ॥ कांतवृष्णि कुमारस्त्वं न हित्वं शंखरात्मजः २९ वीरनैवं विधान् पुत्रान्दानवा जनयन्ति हि ॥ अतो हं कामयामि त्वां न हित्वं
 जनितो मया ३० रूपं ते सौम्यपश्यन्तीसीदामि हृदि दुर्बला ॥ यन्मे व्यवसितं कांतयत्तु मे तद्दिवर्तते ३१ तन्मे मनसि वाष्ण्येयप्रतिसंधातुमर्हसि ॥ एष
 ते कथितः सर्वः सद्भावस्त्वयि यो मम ३२ यथानममपुत्रस्त्वं न पुत्रः शंखरस्य च ॥ श्रुत्वैव मखिलं सर्वं मायावत्या प्रभापितम् ३३ चक्रायुधात्मजः क्रुद्धः शंखरं
 स समाह्वयत् ॥ सर्वमायास्वभिज्ञो सौ नाम विश्राव्य चात्मनः ३४ अहोदानवदुष्टात्मा केशवस्यात्मजं शिशुम् ॥ अहर्तन्निर्भयश्चैव भयमद्य करोम्यहम् ३५
 कथं वै क्रोधमागच्छेद्ध्यते वा कथं मया ॥ प्रथमं किं करिष्यामि येन कुप्यति मन्दधीः ३६ अस्ति चास्य ध्वजं चित्रं सिंहकेतुविभूषितं ॥ तोरणं गृहमा
 साद्य उच्छ्रितं मे रुशंगवत् ३७ एतदुन्मथ्य पातिष्ये भलेन निशितेन वै ॥ ध्वजच्छेदं विदित्वा थशंखरो निष्क्रमिष्यति ३८ ततो युद्धेन हत्वा जौगं तास्मिन् द्वार
 कां प्रति ॥ इत्युक्त्वा सज्जमा चक्रे सशरं चापमोजसा ३९ चिच्छेद ध्वजरत्नं तु शंखरस्य महाभुजः ॥ तच्छ्रुत्वा तु ध्वजच्छेदं प्रयुम्नेन महात्मना ४०
 क्रुद्धस्त्वज्ञापयामास पुत्रान्वैकालशंखरः ॥ जिघांसध्वं महावीरारौ किमणेयं त्वरान्विताः ४१

नैनं वैद्रुमिच्छामिममविप्रियकारकं ॥ श्रुत्वा तु शंवरं द्वाक्यं सुतास्तेशं वरस्य ह ४२ संनद्धानिर्ययुर्दृष्टाः प्रद्युम्नवधकांक्षया ॥ चित्रसेनोतिसेनश्च विष्वक्मे
नोगदस्तथा ४३ श्रुतसेनः सुषेणस्तु सोमसेनो मनस्तथा ॥ सेनानां सैन्यं हंता च सेनाहामैनिकस्तथा ४४ सेनस्कंधोतिसेनश्च सेनको जनकः सुतः ॥ सका
लो विकलः शांतः स शांतं तं करो विभुः ४५ कुंभकेतुः सुदंष्ट्रश्च केशिरित्येवमादयः ॥ चक्रतोमरश्चूलानि पाट्टिशानि परश्वधान् ४६ गृहीत्वानिर्ययुर्दृष्टामन्यु
ना परमाष्ठुताः ॥ आह्वयंतमभिन्नं वै तस्थुः संग्राममूर्द्धनि ४७ प्रद्युम्नस्तु महाबाहुरथमारुह्य सत्वरम् ॥ निर्ययौ चापमादाय संग्रामाभिमुखस्तदा ४८ ततः
प्रवृत्तयुद्धं तु तुमुलं लोमहर्षणम् ॥ शंवरस्य तु पुत्राणां केशवस्य च सूनुना ४९ ततो देवाः संगंधर्वाः समहोरगचारणाः ॥ देवराजं पुरस्कृत्य विमानाग्रेषु धिष्ठिताः
५० नारदस्तु बुरुश्चैव हाहाहूहश्च गायनाः ॥ अप्सरोभिः परिवृताः सर्वे तत्रावतस्थिरे ५१ देवराजप्रतीहारो गंधर्वश्चित्रमद्भुतम् ॥ शशंस देवराजा यवाज्जिगे
तद्विचेष्टितम् ५२ शंवरस्य शतं पुत्रा एकः कृष्णस्य चात्मजः ॥ बहूनां युद्ध्यतामेव कथं विजयमाप्नुयात् ५३ तच्छ्रुत्वा भाषितं तस्य प्रहस्य बलमूदनः ॥
उवाच वचनं चेदं शृणुयोस्य पराक्रमः ५४ कामोयं पूर्वदेहे तु हरक्रोधाग्निनाहतः ॥ रत्या प्रसादितो देवः कामपत्न्या त्रिलोचनः ॥ परितुष्टेन देवेन वरमस्याः
प्रदीयते ५५ विष्णुर्मानुषदेहस्तु द्वारकायां भविष्यति ॥ तस्य पुत्रत्वमस्यैव भविष्यति न संशयः ५६ अनंग इति विख्यातस्त्रैलोक्ये तु महायशः ॥ तत्रोत्प
न्नो महातेजाः शंवरं घातयिष्यति ५७ सप्ताहे जातमात्रे तु रुक्मिण्याः क्रोडं संस्थितम् ॥ आस्थाय शंवरं मायां प्रद्युम्नमपनेष्यति ५८ तद्गच्छ शंवरं गृहं भार्या
मायावती भव ॥ मायारूपं प्रतिच्छन्ना शंवरं मोहयिष्यति ५९ तत्र त्वमात्मनः कांतं बालरूपं विवर्द्धय ॥ प्राप्त्यौवनदेहस्तु शंवरं निहनिष्यति ६० ततस्त्वया
सहानंगो द्वारकां वै गमिष्यति ॥ रामेऽप्यतित्वया साद्धं शैलपुत्र्या यथा त्वहम् ६१ एवमादिश्य देवेशो जगाम पुरुषोत्तमः ॥ कैलासं मेरुसंकाशं सिद्धचारणसेवित
म् ६२ कामपत्नीं प्रणम्याथ देवदेवमुमापतिम् ॥ जगाम शंवरं गृहं कालस्यांतं प्रतीक्षती ६३ एवमेष महाबाहुः शंवरं निहनिष्यति ॥ सहपुत्रेण प्रद्युम्नो हंता त
स्य दुरात्मनः ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुंहरिवंशे विष्णुपर्वणि शंवरवधे चतुरधिकशततमोऽध्यायः १०४ ॥ ॐ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रवृद्धं यु
द्धं तु तुमुलं लोमहर्षणम् ॥ शंवरस्य तु पुत्राणां रुक्मिण्यानंदनस्य च १ ततः कुदामहादैत्याः शरशक्तिपरश्वधान् ॥ चक्रतोमरकुंतानि भुशुंडीमुशलानि च २

सर्वमस्य तोक्षिष्यते नेनेति सर्वास्त्रतच्चतद्वमुश्च तस्मात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ अनंगः प्रद्युम्नः ॥ ५ ॥ ६ ॥ समयुध्यत एकत्वमर्षियुद्धं कृतवन्तः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ऋध्याः
मृगविशेषास्तेषां सहस्रेण ॥ १२ ॥ पंक्तिभक्तिभिः दशभिश्चित्रभागैः उपर्युपरिकोष्टैर्विराजितं शोभमानम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

युगपत्पातयन्ति स्म प्रद्युम्नो परिवेगिताः ॥ काष्ण्यानिस्तु संकुद्धः सर्वास्त्रधनुषश्च युतैः ३ एकैकं पञ्चभिः क्रुद्धः श्विच्छेदरणमूर्द्धनि ॥ पुनरेवासुराः क्रुद्धाः सर्वे ते
कृतानि श्वयाः ४ वृषुः शरजालानि प्रद्युम्नवधकांक्षया ॥ ततः प्रकुपितो नङ्गो धनुरादाय सत्वरः ५ शंबरस्य जघानाशुदशपुत्रान्महौजसः ॥ ततोपरेण भलेन
कुपितः केशवात्मजः ६ चिच्छेदाशुशिरस्तस्य चित्रसेनस्य वीर्यवान् ॥ ततस्तेहतशेषास्तु समेत्य समयुध्यत ७ शरवर्षा विमुञ्चन्तो ह्यभ्यधावन् राजिर्वांसितुम् ॥
ततः संधायवाणां स्तेविमुञ्चन्तो रणोत्सुकाः ८ क्रीडन्निव महातेजाः शिरांस्येषामपातयत् ॥ निहत्य समरे सर्वान् शतमुत मधन्विनाम् ९ प्रद्युम्नः समराकांक्षी
तस्थौ संग्राममूर्द्धनि ॥ हतं पुत्रशतं श्रुत्वा शंबरः क्रोधमादधे १० सूतं संचोदयामासरथं मे संप्रयाजय ॥ राज्ञो वाक्यं निशम्याथ प्रणम्या शिरसाभुवि ११ स
सैन्यं नोदयामासरथं ससुसमाहितम् ॥ युक्तमृष्यसहस्रेण सर्पराजसकेतनम् १२ शार्दूलचर्मसविष्टं किंकिणीजालमालिनम् ॥ ईहामृगगणाकीर्णं पंक्तिभ
क्तिविराजितम् १३ ताराचित्रपिनद्धाङ्गं स्वर्णकूबरभूषितम् ॥ सुपताकमहोच्छ्रायं मृगराजो ग्रकेतनम् १४ सुविभक्तवस्त्रं चलोहे पावज्रकूबरम् ॥ मंदरो
दग्राशिखरं चारुचामरभूषितम् १५ नक्षत्रमालापिहितं हेमदंडसमाहितम् ॥ विराजमानं श्रीमंतमारोहच्छं वरोरथम् १६ कांचनं चित्रसन्नाहं धनुर्गृह्य शरां
स्तथा ॥ प्रस्थितः समराकांक्षी मृत्युना परिचोदितः १७ चतुर्भिः सचिवैः सार्द्धं सैन्येन महता वृतः ॥ दुर्धरः केतुमाली च शत्रुहन्ता प्रमर्दनः १८ एतैः परि
वृतो मात्यैर्युयुत्सुः प्रस्थितो रणे ॥ दशनागसहस्राणिरथानां द्विशते तथा १९ हयानां चाष्टसाहस्रैः प्रयुतैश्च पदातिनाम् ॥ एतैः परिवृतो योधैः शंबरः प्रययौ
तदा २० प्रयातस्य तु संग्रामे उत्पातावहवो भवन् ॥ गृध्रचक्राकुले व्योमि संध्याकाराभ्रनादितम् २१ गर्जति परुषं मेघानि वर्तित्वा वरात्पतत् ॥ शिवा वि
नेदुर्गशिवं सैन्यं संकलयन्महत् २२ ध्वजशीर्षे पतद्गृध्रः कांक्षन् वै दानवासृजम् ॥ रथाग्रे पतितश्चास्य कबंधो भुवि दृश्यते २३ वीचीकूचीति वा शंतिशंबरस्य
रथोपरि ॥ स्वर्भानुग्रस्त आदित्यः पारधैः परिवेष्टितः २४ स्फुरते नयनं चास्य सव्यं भयानि वेदनम् ॥ बाहुः प्रकंपते सव्यः प्रस्वलन्नथ वाजिनः २५ ध्वांशो मू
र्ध्नि निपतितः शंबरस्य सुरारिणः ॥ ववर्ष रुधिरं देवः शर्करां गारमिश्रितम् २६ उल्कापातसहस्राणि निपेतूरणमूर्द्धनि ॥ प्रतोदोन्यपतद्धस्तात्सारथे हयया
यिनः २७ एतान् चिंतायित्वा तु उत्पातान्समुपस्थितान् ॥ प्रययौ शंबरः क्रुद्धः प्रद्युम्नवधकांक्षया २८

॥ २१ ॥ निर्घातः जशनिः

पतत् अपतत् संकलयन्मपयन् ॥ २२ ॥ गृध्रः दानवासृजं दानवरक्तम् ॥ २३ ॥ वाशंतिपक्षिण इति शेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ सुरारिणः देवशत्रोः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ असंख्यैः संख्यातुमयोग्यैः अतिप्रसिद्धनामभिरित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ विभेदविभिदुः ॥

भेरीमृदंगशंखानां पणवानकदुंदुभेः ॥ युगपन्नाद्यमानानां पृथिवीसमकंपत २९ तेन शब्देन महता संव्रस्ता मृगपक्षिणः ॥ समंताद्दुंदुवुस्तस्माद्द्वयविक्रवचे
तसः ३० रणमध्ये स्थितः कार्णिश्वितयन्निधनं रिपोः ॥ सैन्यैः परिवृतो संख्यैर्युद्धाय कृतनिश्चयः ३१ क्रुद्धः शरसहस्रेण प्रद्युम्नं समताडयत् ॥ संप्राप्तांश्चै
वतान्वाणांश्चिच्छेदकृतहस्तवत् ३२ प्रद्युम्नो धनुरादाय शरवर्षं मुमोच ह ॥ तस्मिन् सैन्येन कोप्यस्तियोन विद्धः शरेण वै ३३ प्रद्युम्नशरपातेन तत्सैन्यं विमु
खीकृतम् ॥ शंबरस्य तथाभ्याशे स्थितं संहृत्य भीतवत् ३४ स्वबलं विद्रुतं दृष्ट्वा शंबरः क्रोधमूर्च्छितः ॥ आज्ञापयामास तदा सचिवान्दानवेश्वरः ३५ ग
च्छध्वं मन्त्रियोगेन प्रहरध्वं रिपोः सुतम् ॥ नोपेक्षणीयः शत्रुर्वै वध्यतां क्षिप्रमेव वै ३६ उपेक्षित इव व्याधिः शरीरं नाशयेद्भुवम् ॥ तदेष दुर्मतिः पापो वध्यतां म
प्रियेप्सया ३७ ततस्ते सचिवाः क्रुद्धाः शिरसा गृह्य शासनम् ॥ शरवर्षं विमुंचन्तस्त्वरितानो दयत्रथान् ३८ तान् दृष्ट्वा धावतः संख्ये क्रुद्धो मकरकेतनः ॥
चापमुद्यम्य संभ्रान्तस्तस्थौ प्रमुखतो वली ३९ दुर्द्धरं पंचविंशत्या शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ विभेदसु महातेजाः केतुमालिं त्रिषष्टिभिः ४० सप्तत्याशु हंतारं द्वय
शत्यातु प्रमर्दनम् ॥ विभेदपरमामर्षी रुक्मिण्यानंदवर्धनः ४१ ततस्ते सचिवाः क्रुद्धाः प्रद्युम्नं शरवृष्टिभिः ॥ एकैकशो विभेदाजौ षष्टिभिः षष्टिभिः शरैः ४२
तान् प्राप्तान् शरान्वाणैश्चिच्छेदमकरध्वजः ॥ ततोर्द्ध्वं चंद्रमादाय दुर्द्धरस्य ससारथिम् ४३ जघान पश्यतां राज्ञां सर्वेषां सैनिकस्य वै ॥ चतुर्भिरथ नाराचैः सुपर्वैः
कंकतेजितैः ४४ जघान चतुरः सोश्चान् दुर्द्धरस्य रथं प्रति ॥ एकेन योऽक्रच्छन्नं च ध्वजमेकेन बंधुरम् ४५ पृष्ट्या च युगचक्राक्षं चिच्छेदमकरध्वजः ॥ अथापरं शरं गृ
ह्य कंकपत्रं सुतेजितम् ४६ मुमोच हृदये तस्य दुर्द्धरस्यान्यजीविनः ॥ सगता सुर्गतश्चोक्तसत्त्वो गतप्रभः ४७ निपपात रथोपस्थात् क्षीणपुण्य इव ग्रहः ॥
दुर्द्धरे निहतेशूरे दानवे दानवेश्वरः ४८ केतुमाली शरव्रातैरभिद्रुद्रावकृष्णजम् ॥ प्रद्युम्नमथ संक्रुद्धो भृकुटीभीषणाननः ४९ कृत्वाभ्यधावत्सहसा तिष्ठतिष्ठेति
चाब्रवीत् ॥ संक्रुद्धः कृष्णमूनुस्तु शरवर्षैरवाकिरत् ५० पर्वतवारिधाराभिः प्रावृषीव यथा घनः ॥ सविद्धो दानवामात्यः प्रद्युम्नेन धनुष्मता ५१ चक्रमादा
यचिक्षेप प्रद्युम्नवधकांक्षया ॥ तंतुप्राप्तं सहस्रारं कृष्णचक्रममद्युतिम् ५२ निपत्योत्पत्य सहसा सर्वेषामेव पश्यतां ॥ तेनैव तस्य चिच्छेदकेतुमालेः शिरस्त
दा ५३ तद्दृष्ट्वा कर्मविपुलरौ किमणेयस्य देवराट् ॥ विस्मयं परमं प्रातः सर्वे देवगणैः सह ५४ गंधर्वाप्सरसश्चैव पुष्पवर्षैरवाकिरन् ॥ केतुमालिं हतं दृष्ट्वा शत्रु
हंता प्रमर्दनः ॥ महाबलसमूहेन प्रद्युम्नमथ दुद्रुवे ५५ ते गदां मुशलं चक्रं प्रासतो मरसायकान् ॥ भिंदिपालान् कुठारांश्च भास्वरान् कूटमुद्गरान् ५६

४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ पर्वैरित्यदंतत्वमार्पणम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ५६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ तत्रधन्विनः धनुर्द्धरान्विलोडयतिमथनाति ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ अस्मत् अस्माकम्
युगपत्संक्षिपन्तिस्मवधार्थं कृष्णनन्दने ॥ सोपितान्यस्त्रजालानिशस्त्रजालैरनेकधा ६७ चिच्छेदबहुधावीरोदर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ गजान्नसोभ्यहन
तकुद्धोगजारोहान्सहस्रशः ६८ रथान्साराथिभिः सार्द्धं हयांश्चैवममर्दह ॥ पातयंस्तान्शरवातैर्नाविद्धः कश्चिदोक्ष्यते ६९ एवं सर्वाणि सैन्यानि ममंथ
मकरध्वजः ॥ नदीं प्रावर्तयद्धोरांशोणितांबुतरंगिणीम् ६० मुक्ताहारोर्मिवहुलां वसामेदोस्थिपङ्क्तिनीम् ॥ छत्रद्वीपशरावतीं रथैः पुलिनमंडिताम् ६१
केयूरकुंडलाकूर्मांश्च जमत्स्यविभूषिताम् ॥ नागग्राहवतीं रौद्रीमत्स्यकूर्मविभूषिताम् ६२ केशशैवलसंछन्नां श्रोणिमूत्रमृणालिकाम् ॥ नराननसुपद्मां च
हंसचामरवीजिताम् ६३ शिरस्तिमिसमाकीर्णां शोणितौघप्रवर्तिनीम् ॥ नदीं दुस्तरणीं भीमामनंगेन प्रवर्तिताम् ६४ दुष्प्रेक्ष्यां दुर्गमं रौद्रां हीनते
जः सुदुस्तराम् ॥ शस्त्रग्राहवतीं घोरां यमराष्ट्रविवर्द्धनीम् ६५ तत्र रुक्मिसुतः श्रीमान् विलोडयति धन्विनः ॥ शत्रुहंतारमाश्रित्य शरानभ्यकिरन् बहून् ६६
शत्रुहंता पुनः कुद्धो मुमोच शरमुत्तमम् ॥ प्रद्युम्नस्य समासाद्य हृदये निपपात ह ६७ सविद्धस्तेन बाणेन प्रद्युम्नो न व्यकंपत ॥ शक्तिं जग्राह बलवान्
शत्रुहं त्रेमुमूर्षवे ६८ साक्षितारौ किमणेयेन शक्तिर्ज्वालाकुलारणे ॥ पपात हृदयं भित्त्वा शक्राशनिसमस्वना ६९ सभिन्नहृच्चस्त्रस्तांगो मुक्तमर्मास्थि
बंधनः ॥ पपातरुधिरोद्गारी शत्रुहंता महाबलः ७० पतितं शत्रुहंतारं दृष्ट्वा तस्थौ प्रमर्दनः ॥ जग्राह मुशलं सोधवचनं चेदमाददे ७१ तिष्ठ किंप्राकृतै
रेभिः करिष्यसि रणप्रियः ॥ मां यो धयस्व दुर्बुद्धे ततस्त्वं न भविष्यसि ७२ वृष्णिवंशकुले जातः शत्रुरस्मत्पिता तव ॥ पुत्रं हंता स्म्यहंतस्य ततो सौ निहतो भवेत्
७३ मृतेन तेन दुर्बुद्धे सर्वदेवक्षयो भवेत् ॥ दैतेयादानवाः सर्वे मोदन्तां हतशत्रवः ७४ हते त्वयि ममास्त्रेण त्वत्समुत्थैश्च शोणितैः ॥ शंवरस्य तु पुत्राणां करो
म्युदकसत्क्रियाम् ७५ अद्य सा भीष्मकसुता करुणं विलापिष्यति ॥ निहतं त्वांच श्रुत्वैव यौवनस्थंगता युपम् ७६ स ते पिता चक्रधरो निष्फला शोभविष्य
ति ॥ हतं त्वांस विदित्वा थ प्राणांस्त्यक्ष्यति मंदधीः ७७ इत्युक्त्वा परिधेनाश्रुताडयद् रुक्मिणीसुतम् ॥ ताडितो हि महातेजारौ किमणेयः प्रतापवान् ७८
दोभ्यामुत्क्षिप्य तस्यैव रथं मद्भ्यां व्यचूर्णयत् ॥ सोऽब्रुत्य रथात्तस्मात्पदातिरवतस्थिवान् ७९ तांगदां गृह्य सहस्रारौ किमणेयमुपाद्रवत् ॥ तयैव गदया कामः
प्रमर्दनमपोथयत् ८० हते मप्रर्दने दैत्ये दृष्ट्वा सर्वे प्रदुर्बुधः ॥ न शक्ताः प्रमुखे स्थातुं सिंहत्रासाद्गजा इव ८१ सारमेयं यथा दृष्ट्वाऽविगणो वैपलायते ॥ तथा सेना
विपीदन्ती प्रद्युम्नस्य भयार्दिता ८२

॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ भीष्मकसुतारुक्मिणी ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ताडयत् अताडयत् ॥ ७८ ॥ रथमेवोत्क्षिप्य व्यचूर्णयत् ॥ ७९ ॥ तां प्रसिद्धां तयैव रिपुप्रयुक्तयैव ॥ ८० ॥ ८१ ॥
अवीतिच्छेदः ॥ ८२ ॥

विशोभनास्त्रकुचंदनपत्रलेखादिरहितासमवगूहतेदेहसंकोचयति ॥ ८३ ॥ साध्वसैः निर्दयकार्मुकैः रतिमिव समरं रतिसमरं पक्षेरतिसमर इवेति विग्रहः ॥ ८४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु

क्षतजादिग्धवस्त्रावैमुक्तकेशाविशोभना ॥ रजस्वले वयुवतिः सेनासमवगूहते ८३ मदनशरविभिन्नासैनिकानभ्ययायाद्युवतिसदृशवेषासाध्वसैः पीडयमा
ना ॥ रतिसमरमशक्तावीक्षितुं सोच्छुसंती स्वगृहगमनकामानेच्छते स्थातुमत्र ८४ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि शंबरसैन्यभंगो नाम पंचाधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शंबरस्तु ततः क्रुद्धः सूतमाह विशांपते ॥ शत्रुप्रमुखतो वीररथं मेवाहय द्रुतम् १ यावदेनं शरैर्हन्मिममवि
प्रियकारकम् ॥ ततो भर्तृवचः श्रुत्वा सूतस्तत्प्रियकारकः २ रथं संचोदयामास चामीकरविभूषितम् ॥ तं दृष्ट्वा रथमायांतं प्रद्युम्नः फुल्ललोचनः ३ संदधे चाप
मादाय शरं कनकभूषितम् ॥ तेनाहनत्सुमं क्रुद्धः कोपयन् शंबरं रणे ४ हृदये ताडितस्तेन देवशत्रुः सुविक्रवः ॥ रथशक्तिं समाश्रित्य तस्थौ सोऽथ विचेतनः ५ स चे
तनां पुनः प्राप्य धनुरादाय शंबरः ॥ विव्याध कार्पणिकुपितः सप्तभिर्निशितैः शरैः ६ तानप्राप्तान् शरान्सोऽथ सप्तभिः सप्तधा च्छिनत् ॥ शंबरं च जघानाथ सप्तत्या
निशितैः शरैः ७ पुनः शरसहस्रेण कंकवर्हिण वाससा ॥ अहनच्छंबरं क्रोधाद्वाराभिरिव पर्वतम् ८ प्रदिशो विदिशश्चैव शरधारा समावृता ॥ सदिशो विदिशश्चै
व शरधारा समावृता ९ अंधकारीकृतं व्योम दिनकर्तान दृश्यते ॥ ततो धकारमुत्सार्य वैद्युतास्त्रेण शंबरः १० प्रद्युम्नस्य रथोपस्थे शरवर्षं मुमोच ह ॥ तदस्त्र
जालं प्रद्युम्नः शरेणानतपर्वणा ११ चिच्छेद बहुधाराजन्दर्शयन् पाणिलाघवम् ॥ हते तस्मिन् महावर्षे शराणां कार्पणिना तदा १२ द्रुमवर्षं मुमोचाथ मायया का
लशंबरः ॥ द्रुमवर्षोच्छिन्नं दृष्ट्वा प्रद्युम्नः क्रोधमूर्च्छितः १३ आग्नेयास्त्रं मुमोचाथ तेन वृक्षाननाशयत् ॥ भस्मीभूते वृक्षवर्षे शिलासंघातमुत्सृजत् १४ प्र
द्युम्नस्तंतुवायव्यैः प्रोत्सारयत् संयुगे ॥ ततो मायां परांचक्रे देवशत्रुः प्रतापवान् १५ सिंहान्व्याघ्रान्वराहांश्च तरक्षून् वृक्षवानरान् ॥ वारणान्वारिदप्रख्यान् हया
नुष्टान् विशांपते १६ मुमोच धनुरायम्य प्रद्युम्नस्य रथोपरि ॥ गंधर्वास्त्रेण चिच्छेद सर्वांस्तान् खंडशस्तदा १७ प्रद्युम्नेन तु सामायाहता तां वीक्ष्य शंबरः ॥
अन्यां मायां मुमोचाथ शंबरः क्रोधमूर्च्छितः १८ गजैर्द्रान्भिन्नवदनान् षष्टिहायनयौवनान् ॥ महामात्रोत्तमारूढान्कल्पितान् व्रणकोविदान् १९ तामापतन्तीं
मायां तु कार्पणिः कमललोचनः ॥ सैर्हीमायां समुत्सृष्टं चक्रे बुद्धिं महामनाः २० सामृष्टा सिंहमायातुरौ किमणेयेन धीमता ॥ मायानागवतीनष्टा आदित्येनेव
शर्वरी २१ निहतां हस्तिमायां तु तां समीक्ष्य महासुरः ॥ अन्यां समोहिनीं मायां सोमृजद्दानवोत्तमः २२

हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ शंबर इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ रथशक्तिरथस्योत्साहहेतुं ध्वजं शक्तिरस्त्रांतरे सौर्यामुत्साहादौ बले स्त्रिया मिति मेदिनी
॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ वारिदप्रख्यान्मेघवत्प्रज्यमानान् प्रख्यावृहत्प्रेक्षणे बुद्ध्याविति विश्वः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

तां दृष्ट्वा मोहिनीनाममायां मया विनिर्मिताम् ॥ संज्ञास्त्रेण तु प्रद्युम्नो नाशयामास वीर्यवान् २३ शंबरस्तु तंतः क्रुद्धो हतया मायया तदा ॥ सैर्होमायां महातेजाः
सोमसृजद्दानवेश्वरः २४ सिंहानापततो दृष्ट्वा रौक्मिणेयः प्रतापवान् ॥ अस्रंगां धर्वमादाय शरभानसृजत्तदा ॥ तेषां पदावलोदग्रानखदंष्ट्रा युधारणे २५
सिंहान् विद्रावयामासुर्वायुर्जलधरानिव ॥ सिंहान् विद्रवतो दृष्ट्वा मायया पृष्ठापदेन वै २६ शंबरश्चितयामास कथमेनं निहन्मिवै ॥ अहोमूर्खस्वभावो हं यन्म
यानहतः शिशुः २७ प्राप्तयौवनदेहस्तु कृतास्त्रश्चापि दुर्मतिः ॥ तत्कथं निहनिष्यामि शत्रुं रणाशिरस्थितम् २८ मायासातिष्ठते तीव्रापन्नगीनामभीषणा ॥
दत्तामि देवदेवेन हरेणासुरघातिना २९ तां सृजामि महामाया माशी विषसमाकुलाम् ॥ तथा दह्येत दुष्टात्मा ह्येष मायामयो बली ३० सा सृष्टा पन्न
गीमाया विषज्वाला समाकुला ॥ तथा पन्नगमय्या तु सरथं सहवाजिनम् ३१ समूतं स हि प्रद्युम्नं बन्धशरबन्धनैः ॥ बध्यमानं तदा दृष्ट्वा आत्मानं वृष्णिवंश
जः ३२ मायां संचिंतयामास सौपर्णा सर्पनाशिनीम् ॥ सा चिंतिता महामाया प्रद्युम्नेन महात्मना ३३ सुपर्णा विचरंति स्म सर्पानि घामहा विषाः ॥
भग्नयां सर्पमायायां प्रशंसंति सुरासुराः ३४ साधुवीरमहाबाहोरुक्मिण्यानंदवर्धन ॥ यत्त्वया धर्षिता माया तेन स्मपरितोषिताः ३५ हतायां सर्पमाया
यां शंबरश्चितयत्पुनः ॥ अस्ति मे कालदंडाभो मुद्गरो हेमभूषितः ३६ तमप्रतिहतं युद्धे देवदानवमानवैः ॥ पुरायो मम पार्वत्या दत्तः परमतुष्टया ३७ गृहा
ण शंबरे मत्वं मुद्गरं हेमभूषितम् ॥ मया सृष्टं स्वदेहे वै तपः परमदुश्चरम् ३८ मायां तकरणं नाम सर्वासुरविनाशनम् ॥ अनेन दानवैरौद्रौ बलिनौ कामरूपिणौ
३९ शुंभश्चैव निशुंभश्च सगणौ सूदितौ मया ॥ प्राणसंशयमापन्ने त्वयामोक्ष्यः स शत्रवे ४० इत्युक्त्वा पार्वतीं देवी तत्रैवांतरधीयत ॥ तदहं मुद्गरं श्रेष्ठं
मोचयिष्यामि शत्रवे ४१ तस्य विज्ञाय चित्तं तु देवराजोभ्यभाषत ॥ गच्छ नारद शीघ्रं त्वं प्रद्युम्नस्य रथं प्रति ४२ संबोधय माहाबाहुं पूर्वजातिं च मोक्षय ॥
वैष्णवास्त्रं प्रयच्छास्मै वधार्थं शंबरस्य च ४३ अभेद्यं कवचं चास्य प्रयच्छासुग्मूदने ॥ एवमुक्तो मघवतानारदः प्रययौ त्वरन् ४४ आकाशे धिष्ठितोऽ
वोचन्मकरध्वजकेतनम् ॥ कुमारपश्य मां प्राप्तं देवगंधर्वनारदम् ॥ प्रेषितं देवराजेन तव संबोधनाय वै ४५ स्मरत्वं पूर्वकं भावं कामदेवो सिमानद ॥ हरको
पानलाद्गन्धस्तेनानंग इहोच्यते ४६ त्वं वृष्णिवंशजातो सिरुक्मिण्या गर्भसंभवः ॥ जातो मिकेशवेन त्वं प्रद्युम्न इति कीर्त्यसे ४७ आहृत्य शंबरेण त्वमिहा
नीतो सिमानद ॥ सप्तरात्रे त्वसंपूर्णे मूर्तिकागारमध्यतः ४८ वधार्थं शंबरस्य त्वं हियमाणो ह्युपेक्षितः ॥ केशवेन महाबाहो देवकार्यार्थं सिद्धये ५९

॥ ५० ॥ तवेति रतिरेवमायामयंशरीरांतरंस्वसदृशंकृत्वा मायावतीसंज्ञंकृत्वादैतपरमयतीत्यर्थः ॥ ५१ ॥ रतेःप्रीतेः एतेनरतेःपातिव्रत्यभंगोनास्तीतिदर्शितम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥
 ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतखिलेष्टहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांषडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ शंबरस्त्विति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

यैपामायावतीनामभार्यावैशंबरस्यतु ॥ रतितांविद्विकल्याणीतिवभार्यापुरातनीम् ५० तवसंरक्षणार्थायशंबरस्यगृहेवसत् ॥ मायांशरीरजांतस्यमोह
 नार्थदुरात्मनः ५१ रतेःसंपादनार्थायप्रेषयत्यनिशंतदा ॥ एवंप्रद्युम्नबुद्धवैतत्रभार्याप्रतिष्ठिता ५२ हतेत्वंशंबरैरिवैष्णवास्त्रेगसंयुगे ॥ गृह्यमायाव
 तीभार्याद्वारकांगंतुमहमि ५३ गृहाणवैष्णवंचास्त्रंक्वचंचमहाप्रभम् ॥ शक्रेणतवसंगृह्यप्रेषितंशत्रुसूदन ५४ शृणुमेह्यपरांवाक्यंक्रियतामविशं
 कया ॥ अस्यदेवरिपोस्तातमुद्गरोनित्यसूर्जितः ५५ पार्वत्यांपरितुष्टायांदतःशत्रुनिबर्हणः ॥ अमोघश्चैवसंग्रामेदेवदानवमानवैः ५६ तदस्त्रप्रति
 घातार्थंदेवीत्वंस्मर्तुमहमि ॥ स्तव्याचैवनमस्याचमहादेवीरणोत्सुकैः ५७ तत्रैवक्रियतांयत्नःसंग्रामेरिपुणासह ॥ इत्युक्त्वानारदोवाक्यंप्रययौयत्रवा
 सवः ५८ इतिश्रीम०खिलेष्टहरिवंशेविष्णुपर्वणिनारदवाक्यंनामषडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शंबरस्तुततः
 कुद्वोमुद्गरंतं समाददे ॥ मुद्गरेगृह्यमाणेतुद्वादशार्काःसमुत्थिताः १ पर्वताश्चलिताःसर्वेतथैववसुधातलम् ॥ उन्मार्गाःसागरायाताःसंधुब्धाश्चापिदेवताः
 २ गृध्रचक्राकुलंव्योमउल्कापातोवभूवह ॥ ववर्परुधिरंदेवःपरुषंपवनोववौ ३ एवंदृष्ट्वामहोत्पातान्प्रद्युम्नःसत्वरान्वितः ॥ अवतीर्यरथाद्वीरःकृतांजलिपु
 टःस्थितः ४ देवींस्मरामनसापार्वतींशंकरप्रियाम् ॥ प्रणम्यशिरसादेवींस्तोतुंसमुपचक्रमे ५ प्रद्युम्नउवाच ॥ ओंनमःकात्यायन्यैगिरीशायैनमो
 नमः ॥ नमस्त्रैलोक्यमायायैकात्यायन्यैनमोनमः ६ नमःशत्रुविनाशिन्यैनमोगौर्यैशिवप्रिये ॥ नमस्येशुभमथनींनिशुभमथनीमपि ७ कालरात्रिनमस्तु
 भ्यंकौमार्यैचनमोनमः ॥ कांतारवासिनींदेवींनमस्यामिकृतांजलिः ८ विंध्यवासिनींदुर्गघ्रांणदुर्गारिणप्रियाम् ॥ नमस्यामिमहादेवींजयांचविजयांतथा
 ९ अपराजितांनमस्येहमाजितांशत्रुनाशिनीम् ॥ घंटाहस्तांनमस्यामिघंटामालाकुलांतथा १० त्रिशूलिनींनमस्यामिमहिषासुरघातिनीम् ॥ सिंहान
 नांनमस्यामिसिंहप्रवरकेतनाम् ११ एकानंशानंनमस्यामिगायत्रीयज्ञसत्कृताम् ॥ सावित्रीचापिविप्राणांनमस्येहंकृतांजलिः १२ रक्षमांदेविसततंसंग्रा
 मेविजयंकुरु ॥ इतिकामवचस्तुष्टादुर्गासंप्रीतमानसा १३ उवाचवचनंदेवीसुप्रीतेनांतरात्मना ॥ पश्यपश्यमहाबाहोरुक्मिण्यनंदवद्धर्न १४ वरंवरयव
 त्सत्वममोवंदर्शनंमम ॥ देव्यास्तुवचनंश्रुत्वारोमांचोद्धतमानसः १५ प्रणम्यशिरसादेवींविज्ञप्तुमुपचक्रमे ॥ यदित्वंदेवितुष्टासिदीयतांमेयदीप्सितं १६
 ॥ ५ ॥ गिरीशायैगिरिशायैदैर्घ्यमार्पय ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ वाचोचुः पूजयन्मसंधिरार्यः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति श्री

वरंचवरदेयाचेसर्वाभिन्नेषुमेजयः ॥ यस्त्वयामुद्रोदतः शंबरस्यात्मसंभवः १७ एषमेगात्रमासाद्यमालापद्मवतीभवेत् ॥ तथास्त्वितिचसाप्युक्त्वातत्रैवांत
रधीयत् १८ प्रद्युम्नस्तुमहातेजास्तुष्टोरथमथारुहत् ॥ मुद्ररंतं गृहीत्वाचशंबरः क्रोधमूर्च्छितः १९ भ्रामयित्वासचिक्षेपप्रद्युम्नोरसिवीर्यवान् ॥ सगत्वा
मदनाभ्यासंमालाभूत्वातुपौष्करी २० प्रद्युम्नस्यचकंठेतुसमामक्ताव्यराजत ॥ नक्षत्राणांतुमालायांयथापरिवृतोविधुः २१ ततोदेवाःसगंधर्वाःसिद्धाश्च
परमर्षयः ॥ साधुसाध्वितिवाचोचुःपूजयन्केशवात्मजम् २२ मुद्ररंपुष्पभूतंतुदृष्ट्वाप्रद्युम्नसन्निधौ ॥ वैष्णवंपरमास्त्रंतुनारदेनयथाहृतं २३ संदधेचापमा
नम्यइदंवचनमब्रवीत् ॥ यद्यहंरुक्मिणीपुत्रःकेशवस्यात्मजोह्यहम् २४ तेनसत्येनवाणेनजहित्वंशंबररणे ॥ इत्युक्त्वाचापमाकृष्यसंधायचमहाम
नाः २५ चिक्षेपशंबरस्याथदहंलोकत्रयंयथा ॥ सक्षिप्तोवृष्णिर्हिनेनशरःकव्यादमोहनः २६ हृदयंशंबरस्याथभित्त्वाधराणिमागतः ॥ नचास्यमांसंनस्त्रा
युर्नास्थिनत्तुशोणितम् २७ सर्वतद्भस्मसाहृतंवैष्णवास्त्रस्यतेजसा ॥ हतेदैत्येमहाकायेदानवेशंबरधमे २८ जहृपुर्देवगंधर्वाननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ उर्व
शीमेनकारंभाविप्राचित्तिस्तिलोत्तमा २९ ननृतुर्हृष्टमनसोजगत्स्थावरजंगमं ॥ देवराजस्तुमुप्रीतःसर्वदेवगणैःसह ॥ प्रद्युम्नंपुष्पवर्पेणतमभ्यर्च्यप्रहृष्टवत्
३० अथसमरहतेतुदैत्यराजेमधुमथनस्यसुतेनवैष्णवास्त्रैः ॥ विगतरिपुभयाःसुराश्चजग्मुर्भकरविभूषणकेतनंस्तुवंतः ३१ सचसमरपरिश्रमंवहन्वैनगरमुखं
प्रविवेशरौक्मिणेयः ॥ प्रियतमइवकांतयाप्रहृष्टस्त्वरितपदंरतिदर्शनंचकार ३२ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिशंबरवधोनामसप्ताधिकश
ततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ समाप्तमायोमायज्ञोविक्रांतःसमरेव्ययः ॥ अपृम्यानिहतोयुद्धेमायावीकालशं
बरः १ तमृक्षवंतेनगरेनिहत्यासुरसत्तमम् ॥ गृह्यमायावर्तीदेवीमागच्छन्नगरंपितुः २ सौतरिक्षगतोभूत्वामायावीशीघ्रविक्रमः ॥ आजगामपुरींरम्यांर
क्षितांतेजसापितुः ३ सौऽतरिक्षान्निपतितःकेशवांतःपुरेशिशुः ॥ मायावत्यासहतयारूपवानिवमन्मथः ४ तस्मिंस्तत्रावपातितेमहिष्यःकेशवस्ययाः ॥
विस्मिताश्चैवहृष्टाश्चभीताश्चैवाभवंस्ततः ५ ततस्तंकामसंकाशंकांतयासहसंगतम् ॥ प्रेक्षंत्योहृष्टवदनाःपिवंत्योनयनोत्सवम् ६ तंत्रीडितमुखंदृष्ट्वालज्ज
मानंपदेपदे ॥ अभवान्निग्नग्धसंकल्पाःसर्वास्ताःकृष्णयोपितः ७ रुक्मिणीचैवतंदृष्ट्वाशोकार्तापुत्रगृद्धिनी ॥ सपत्नीशतसंकीर्णासवाप्पावाक्यमब्रवीत् ८
यादृक्स्वप्नोमयादृष्टोनिशाययौवनेगते ॥ कंसारिणाममानयिदत्तंसाहारपल्लवम् ९

महाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिदीकायांसप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥

॥ समाप्तेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

शशिरश्मिप्रतीकाशमुक्तादामविभूषितम् ॥ केशवेनांकमारोप्यममकंठेन्यबध्यत १० इयामासुचारुकेशास्त्रीशुक्लांबरविभूषिता ॥ पद्महस्तानिरीक्षन्तीप्र
विष्टाममवेश्मानि ११ तयापुनरहंगृह्यस्नापितारुचिरांबुना ॥ कुशेशयमयीमालास्त्रीसंगृह्याथपाणिना १२ मममूर्धन्युपाग्रायदत्तास्वच्छातयामम ॥ ए
वंस्वप्नान्कीर्तयन्तीरुक्मिणीहृष्टमानसा १३ सखीजनवृतादेवाकुमारंवीक्ष्यतमुहुः ॥ धन्यायाःखल्वयंपुत्रोदीर्घायुःप्रियदर्शनः १४ ईदृशःकामसंकाशो
यौवनेप्रथमेस्थितः ॥ जीवपुत्रत्वयापुत्रकासौभाग्यसमन्विता १५ किमर्थंचांबुदश्यामःसभार्यस्त्वमिहागतः ॥ अस्मिन्वयसिसुव्यक्तंप्रद्युम्नोममपुत्रकः
१६ भवेद्यदिननीतःस्यात्कृतांतेनवलीयसा ॥ व्यक्तंकृष्णकुमारस्त्वंनमिध्याममतर्कितम् १७ विज्ञातोसिमयाचिह्नैर्विनाचक्रंजनार्दनः ॥ मुखंनाराय
णस्येवकेशाःकेशांतएवच १८ ऊरूवक्षोभुजौतुल्यौहलिनःश्वशुरस्यमे ॥ कस्त्वंवृष्णिकुलंसर्वद्योतयन्वपुषास्थितः १९ अहोनारायणस्यैवदिव्यातेपर
मातनुः ॥ एतस्मिन्नंतरेकृष्णःसहसाप्रविवेशह ॥ नारदस्यवचःश्रुत्वाशंबरस्यवधंप्रति २० सोपश्यतंसुतंज्येष्ठंसिद्धंमन्मथलक्ष्णैः ॥ स्नुषांमायावतीं
चैवहृष्टचेताजनार्दनः २१ ॥ ॥ कृष्णउवाच ॥ ॥ सोऽब्रवीत्सहसादेवीरुक्मिणीदेवतामिव ॥ अयंसदेविसंप्राप्तःसुतश्चापधरस्तव २२ अनेनशं
वरंहत्वामायायुद्धविशारदम् ॥ हतामायासुताःसर्वायाभिर्देवानबाधयत् २३ सतीचेयंशुभासाध्वीभार्यावैतनयस्यते ॥ मायावतीतिविख्याताशंबरस्यगृ
हापिता २४ माचतेशंबरस्येयंपत्नीतिभवतुव्यथा ॥ मन्मथेतुगतेनाशंगतेचानंगतांपुरा २५ कामपत्नीनकांतैषाशंबरस्यरतिप्रिया ॥ मायारूपेणतंदैत्यं
मोहयत्यसकृच्छुभा २६ नचैषातस्यकौमारैवशेतिष्ठतिशोभना ॥ आत्ममायामयंकृत्वारूपंशंबरमाविशत् २७ पत्न्येषाममपुत्रस्यस्नुषातववरांगना ॥ लो
ककांतस्यसाहाय्यंकरिष्यतिमनोमयम् २८ प्रवेशयैनांभवनंपूज्यांज्येष्ठांस्नुषांमम ॥ चिरंप्रनष्टंचसुतंभजस्वपुनरागतम् २९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
श्रुत्वातुवचनंदेवीकृष्णेनोदाहृतंतदा ॥ प्रहर्षमतुलंलब्ध्वारुक्मिणीवाक्यमब्रवीत् ३० अहोधन्यतरास्मीतिवीरपुत्रसमागमात् ॥ अद्यमेसफलःकामः
पूर्णोमेद्यमनोरथः ३१ चिरंप्रनष्टपुत्रस्यदर्शनंप्रिययासह ॥ आगच्छपुत्रभवनंसभार्यःप्रविवेशह ३२ ततोऽभिवाद्यचरणौगोविंदमातरंचताम् ॥ प्रद्यु
म्नःपूजयामासहलिनंचमहाबलम् ३३ उत्थाप्यतंपरिष्वज्यमूर्ध्न्युपाग्रायवीर्यवान् ॥ प्रद्युम्नंबलिनांश्रेष्ठंकेशवःपरवीरहा ३४ स्नुषांचोत्थाप्यतांदेवीरु
क्मिणीरुक्मभूषणा ॥ परिष्वज्योपसंगृह्यस्नेहाद्गद्गदभाषिणी ३५

॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ ७ ॥ अत्राश्चर्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ विषय

समेत्यभुवनं पत्न्या शर्चाद्रमदितिर्यथा ॥ प्रवेशयामास तदारुविमणी सुतमागतम् ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अत्राश्चर्यात्मकं स्तोत्रमाहिकं यजतां वर ॥ प्रयुमेद्वारकां प्राप्ते हत्वा तं कालशं वरम् १ बलदेवेन रक्षार्थं प्रोक्तमाहिकमुच्यते ॥ यज्जम्बातु नृपश्रेष्ठ सायंपूतात्मतां व्रजेत् २ कीर्तितं बलदेवेन विष्णुना चैव कीर्तितम् ॥ धर्मकामैश्च मुनिभिर्ऋषिभिश्चापि कीर्तितम् ३ कर्हिचिद्भुविमणी पुत्रोऽहलिना संयुतो गृहे ॥ उपविष्टः प्रणम्याथ तमुवाच कृतांजलिः ४ ॥ ॥ प्रयुम्न उवाच ॥ ॥ कृष्णानुज महाभाग रोहिणीतनय प्रभो ॥ किञ्चित् स्तोत्रं मम ब्रूहि यज्जम्बानिर्भयो भवम् ५ ॥ ॥ श्रीबलदेव उवाच ॥ ॥ सुरासुरगुरुर्ब्रह्मापातु मां जगतः पतिः ॥ अथोकारवपट्कारौ सावित्रीविषयस्रयः ६ ऋचो यजूंषिसामानिच्छंदां स्याथर्वणानि च ॥ चत्वारस्त्वखिला वेदाः सरहस्याः सविस्तराः ७ पुराणमितिहासश्च खिलान्युपाखिलानि च ॥ अंगान्युपांगानि तथा व्याख्यातानि च पातु माम् ८ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ॥ इन्द्रियाणि मनो बुद्धिस्तथा सत्त्वं रजस्तमः ९ व्यानोदानः समा नश्च प्राणोपानश्च पंचमः ॥ वायवः सप्त चैवान्ये येष्वयत्तमिदं जगत् १० मरीचिरंगिरात्रिश्च पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ भृगुर्वसिष्ठो भगवान्पातु ते मां महर्षयः ११ कश्यपाद्याश्च मुनयश्चतुर्दश दिशो दश ॥ नरनारायणौ देवौ सगणौ पातु मां सदा १२ रुद्राश्चैकादश प्रोक्ता आदित्या द्वादशैव तु ॥ अष्टौ च वसवो देवा आश्च नौ द्वौ प्रकीर्तितौ १३ ह्रीः श्रीर्लक्ष्मीः स्वधामेधा तुष्टिः पुष्टिस्मृतिर्धृतिः ॥ अदितिर्दितिर्दनुश्चैव सिंहा दैत्यमातरः १४ हिमवान्हेमकूटश्च निषधः श्वेतपर्वतः ऋषभः पारियात्रश्च विंध्यो वैडूर्यपर्वतः १५ सह्यो दयश्च मलयो मेरुर्मंदरदुर्गः ॥ क्रौंचकैलासमैनाकाः पातु मां वरणीधराः १६ शेषश्च वासुकिश्चैव विशालाक्षश्च तक्षकः ॥ एलापत्रः शुक्लवर्णः कंवलाश्च तरावुभौ १ हस्तिभद्रः पिटरकः कर्कोटकधनंजयौ ॥ तथा पूरणकश्चैव नागश्च करवीरकः १८ सुमनास्यो दधिमुखश्च तथा शृंगारपिंडकः ॥ मणिनागश्च भगवांस्त्रिपुलोकेषु विश्रुतः १९ नागराडाधिकर्णश्च तथा हारिद्रकोपरः ॥ एते चान्ये च बहवो ये चान्ये नानुकीर्तिताः २० भूधराः सत्यधर्माणः पातु मां भुजगेश्वराः ॥ समुद्राः पातु चत्वारो गंगा च सरितां वरा २१ सरस्वती चंद्रभागा शतहर्षदेविका शिवा ॥ द्वारावती विपाशा च शरयुर्यमुना तथा २२ कल्माषी च रथोष्मा च बाहुदा च हिरण्यदा ॥ लक्षा चेक्षुमती चैव स्रग्वन्ती च बृहद्रथा २३

स्रयः अपूर्वविधिर्नियमविधिः परिसंख्याविधिश्चेति मीमांसकप्रसिद्धाः ॥ ६ ॥ ऋच इत्युगाद्यभिमानिन्यो वतालक्ष्यंते ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ सप्तवायवः आवहः प्रवहश्चैव उद्धहः संवहस्तथा ॥ विवहः प्रण्वहश्चैव तथा परिवहो निलइत्यन्यत्र प्रोक्ताः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

ख्याताचर्मण्वतीचैवपुण्याचैववधूमरा ॥ एताश्चान्याश्चसरितोयाश्चान्यानानुकीर्तिताः २४ उत्तरापथगामिन्यःसलिलैःस्नपयंतुमाम् ॥ वेणीगोदावरसी
ताकावेरीकौकणावती २५ कृष्णावेणामुक्तिमतीतमसापुष्पवाहिनी ॥ ताम्रपर्णीज्योतिरथाउत्पलोदुंबरावती २६ नदीवैतरणीपुण्याविदर्भानर्मदा
शुभा ॥ वितस्ताभीमरथ्याचण्डेलाचैवमहानदी २७ कालिंदीगोमतीपुण्यानदःशोणश्चविश्रुतः ॥ एताश्चान्याश्चवैनद्योयाश्चान्यानानुकीर्तिताः २८
दक्षिणापथवाहिन्यःसलिलैःस्नपयंतुमाम् ॥ क्षिप्राचर्मण्वतीपुण्यामहीशुभवतीतथा २९ सिंधुर्वेत्रवतीचैवभोजांतावनमालिका ॥ पूर्वभद्रापराभद्राऊ
र्भिलाचपरद्रुमा ३० ख्यातावेत्रवतीचैवचापदासीतिविश्रुता ॥ प्रस्थावतीकुंडनदीनदीपुण्यासरस्वती ३१ चित्रघ्नीचेंदुमालाचतथामधुमतीनदी ॥
उमागुरुनदीचैवतापीचविमलोदका ३२ विमलाविमलोदाचमत्तगंगापयस्विनी ॥ एताश्चान्याश्चवैनद्योयाश्चान्यानानुकीर्तिताः ३३ तामांसम
भिषिंचंतुपश्चिमामाश्रितादिशम् ॥ भागीरथीपुण्यजलाप्राच्यांदिशिसमाश्रिता ३४ सातुदहतुभेपापंकीर्तिताशंभुनाघृता ॥ प्रभासंचप्रयागंचनैभि
षंपुष्कराणिच ३५ गंगातीर्थंकुरुक्षेत्रंश्रीकण्ठगौतमाश्रमम् ॥ रामहृदंविनशनंरामतीर्थंतथैवच ३६ गंगाद्वारंकनखलंसोमोवैयत्रचोत्थितः ॥ कपा
लमोचनंतीर्थजंभूमार्गंचविश्रुतम् ३७ सुवर्णविंदुविख्यातंतथाकनकपिंगलम् ॥ दशाश्वमेधिकंचैवपुण्याश्रमविभूषितम् ३८ बदरीचैवविख्यातानर
नारायणाश्रमः ॥ विख्यातंफलगुतीर्थंचतीर्थंचंद्रवटंतथा ३९ कोकामुखंपुण्यतमंगंगासागरमेवच ॥ मगधेषुतपोदश्चगंगोद्वेदश्चविश्रुतः ४० तीर्थान्येता
निपुण्यानिसेवितानिमहर्षिभिः ॥ सूकरंयोगमार्गंचश्वेतद्वीपंतथैवच ४१ ब्रह्मतीर्थंरामतीर्थंवाजिमेधशतोपमम् ॥ धारासंपातसंयुक्तागंगाकिल्बिष
नाशिनी ४२ गंगावैकुण्ठकेदारंमूकरोद्वेदनंपरम् ॥ तंशापमोचनंतीर्थपुनंत्वेतानिकिल्बिषात् ४३ धर्मार्थकामविषयोयशःप्राप्तिःशमोदमः ॥ वरुणे
शोथधनदोयमोनेयमएवच ४४ कालौनयःसंनतिश्चक्रोधोमोहःक्षमाघृतिः ॥ विद्युतोभ्राण्यथौषध्यःप्रमादोन्मादविग्रहाः ४५ यक्षाःपिशाचगंधर्वाः
किन्नराःसिद्धचारणाः ॥ नक्तंचराःखेचरिणोदंष्ट्रिणःप्रियविग्रहाः ४६ लंबोदराश्वबलिनःपिंगाक्षाविश्वरूपिणः ॥ मरुतःसहपर्जन्याःकलात्रुटिलवाः
क्षणाः ४७ नक्षत्राणिग्रहाश्चैवऋतवःरिशिरादयः ॥ मासाहोरात्रयश्चैवसूर्याचंद्रमसौतथा ४८ आमोदश्चप्रमोदश्चप्रहर्षःशोकएवच ॥ रजस्तमस्तपःस
त्यशुद्धिर्बुद्धिर्धृतिःश्रुतिः ४९ रुद्राणीभद्रकालीचभद्राज्येष्ठातुवारुणी ॥ भासीचकालिकाचैवशांडिलीचेतिविश्रुता ५०

आर्याकुहःसिनीवालीभमिचित्ररथीरतिः ॥ एकानंशाचकूशमांडीदेवीकात्यायनीचया ५१ लोहित्याजनमाताचदेवकन्यातुयाःसृष्टाः ॥ गोनेंदादेव
पत्नीचमारक्षंतुसर्वाधवं ५२ नानाभरणवेषाश्चनानारूपांकिताननाः ॥ नानादेशविचारिण्योनानाशस्त्रोपशोभिताः ५३ मेदोमज्जाप्रियाश्चैवमद्यमांस
वसाप्रियाः ॥ मार्जारद्वीपिवक्त्राश्चगजसिंहनिभानमाः ५४ कंकवायसगृध्राणांकौचतुल्याननास्तथा ॥ व्यालयज्ञोपवीताश्चचर्मप्रावरणास्तथा ५५
क्षतजोक्षितवक्त्राश्चखरभेरीसमस्वनाः ॥ मत्सराःक्रोधनाश्चैवप्रासादारुचिरालयाः ५६ मत्तोन्मत्तप्रमत्ताश्चप्रहरंत्यश्चधिष्ठिताः ॥ पिंगाक्षापिंगकेशाश्चततो
न्यालूनमूर्धजाः ५७ ऊर्ध्वकेशयःकृष्णकेशयःश्वेतकेशयस्तथावराः ॥ नागायुतबलाश्चैववायुवेगास्तथापराः ५८ एकहस्ताएकपादाएकाक्षाःपिंगलामताः
॥ बहुपुत्राल्पपुत्राश्चद्विपुत्राःपुत्रमंडिकाः ५९ मुखमुंडीबिडालीचपूतनागंधपूतना ॥ शीतवातोष्णवेतालीरेवतीग्रहसंज्ञिताः ६० प्रियहास्याःप्रियक्रोधा
प्रियावासाःप्रियंवदाः ॥ सुखप्रदाश्चासुखदाःसदाद्रिजजनप्रियाः ६१ नक्तंचराःसुखोदकाःसदापर्वणिदारुणाः ॥ मातरोमातृवत्पुत्ररक्षंतुममनित्यशः
६२ पितामहमुखोद्भूतारौद्रारुद्रांगसंभवाः ॥ कुमारस्वेदजाश्चैवज्वरावैवैष्णवादयः ६३ महाभीमामहावीर्यादपोद्भूतामहाबलः ॥ क्रोधनाऽक्रोधनाःक्रूराः
सुरविग्रहकारिणः ६४ नक्तंचराःकेसरिणोदंष्ट्रिणःप्रियविग्रहाः ॥ लंबोदराजघनिनःपिंगाक्षाविश्वरूपिणः ६५ शक्त्यष्टिशूलपरिघप्रासचर्मासिपाणयः ॥
पिनाकवज्रमुशलब्रह्मदंडायुधप्रियाः ६६ दंडिनःकुंडिनःशूराजटामकुटधारिणः ॥ वेदवेदांगकुशलानित्ययज्ञोपवीतिनः ६७ व्यालापीडाःकुंडलिनोवीराः
केयूरधारिणः ॥ नानावसनसंवीताश्चित्रमाल्यानुलेपनाः ६८ गजाश्वोर्ध्वमार्जारसिंहव्याघ्रनिभाननाः ॥ वराहोलूकगोमायुमृगाखुमाहिषाननाः ६९ वाम
नाविकटाःकुब्जाःकरालालूनमूर्धजाः ॥ सहस्रशतशश्चान्येसहस्रजटधारिणः ७० श्वेताःकैलाससंकाशाःकेचिद्दिनकरप्रभाः ॥ केचिज्जलदवर्णाभानीलांज
नचयोपमाः ७१ एकपादाद्विपादाश्चतथाद्विशिरसोपरे ॥ निर्मासाःस्थूजंघाश्चव्यादितास्याभयंकराः ७२ वापीतडागकूपेषुसमुद्रेषुसरित्सुच ॥
श्मशानशैलवृक्षेषुशून्यागारनिवासिनः ७३ एतेग्रहाश्चसततंरक्षंतुममसर्वतः ॥ महागणपतिर्नंदीमहाकालोमहाबलः ॥ माहेश्वरोवैष्णवश्चज्वरौलोकभया
वहौ ७४ ग्रामणीश्चैवगोपालोभृंगरीटिर्गणेश्वरः ॥ देवश्चवामदेवश्चघंटाकर्णःकरंधमः ७५ श्वेतमोदःकपालीचजृम्भकःशत्रुतापनः ॥ मज्जनोन्मज्जनोच्चाभौसं
तापनविलापनौ ७६

॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥

निजघासोघसश्चैवस्थूणाकर्णःप्रशोषणः ॥ उल्कामालीधमधमोज्वालामालीप्रदर्शनः ७७ संघट्टनःसंकुटनःकाष्ठभूतःशिवंकरः ॥ कूश्मांडःकुंभमूर्धाचरो
चनोवैकृतोग्रहः ७८ अनिकेतःसुरारिघ्नःशिवश्चाशिवएवच ॥ क्षेमकःपिशिताशीचसुरारिर्हरिलोचनः ७९ भोमकोग्राहकश्चैवतथैवाग्रमयोग्रहः ॥ उप
ग्रहोर्यकश्चैवतथास्कंदग्रहोपरः ८० चपलोसमवेतालस्तामसःसुमहाकापिः ॥ हृदयोद्धर्तनश्चंडःकुंडाशीकंकणप्रियः ८१ हरिश्मश्रुर्गुरुत्मतोमनोमारुतरं
हसः ॥ पार्वत्यारोपसंभूताःसहस्राणिशतानिच ८२ शक्तिमंतोद्युतिमंतोब्रह्मण्याःसत्यसंगराः ॥ सर्वकामापहंतारोद्विषतांचमृधेमृधे ८३ रात्रावहनिदु
र्गेषुकीर्तिताःसकलैर्गुणैः ॥ तेषांगणानांपतयःसगणाःपांतुमांसदा ८४ नारदःपर्वतश्चैवगंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ पितरःकारणंकार्यमाधयोव्याधयस्तथा
८५ अगस्त्योगालवोगार्ग्यःशक्तिर्धौम्यःपराशरः ॥ कृष्णात्रेयश्चभगवानसितोदेवलोबलः ८६ बृहस्पतिरुतथ्यश्चमार्कंडेयःश्रुतश्रवाः ॥ द्वैपायनोवि
दर्भश्चजैमिनिर्माठरःकठः ८७ विश्वामित्रोवसिष्ठश्चलोमशश्चमहामुनिः ॥ उत्तंकश्चैवरैभ्यश्चपौलोमश्चद्वितस्त्रितः ८८ ऋषिर्वैकालवृक्षीयोमुनिर्मैधा
तिथिस्तथा ॥ सारस्वतोयवकीर्तिःकुशिकोगौतमस्तथा ८९ संवर्तःऋष्यशृंगश्चस्वस्त्यात्रेयोविभांडकः ॥ ऋचीकोजमदग्निश्चतथैर्वस्तपसांनिधिः ९०
भरद्वाजःस्थूलशिराःकश्यपःपुलहःऋतुः ॥ बृहदग्निर्हरिश्मश्रुर्विजयःकण्वएवच ९१ वैतंडीदीर्घतापाश्चवेदगाथोशुमाञ्छिवः ॥ अष्टावक्रोदधीचिश्चश्वे
तकेतुस्तथैवच ९२ उद्दालकःक्षीरपाणिःशुंगीगौरमुखस्तथा ॥ अग्निवेश्यःशमीकश्चप्रमुचुर्मुमुचुस्तथा ९३ एतेचान्येचऋषयोबहवःशंसितव्रताः ॥
मुनयःशंसितात्मानोयेचान्येनानुकीर्तिताः ९४ क्रतवःश्लाघिनःशांताःशांतिकुर्वंतुमेसदा ॥ त्रयोग्रयस्त्रयोवेदास्त्रैविद्याकौस्तुभोमणिः ९५ उच्चैःश्रवाह
यःश्रीमान्चैद्योधन्वंतरिहरिः ॥ अमृतंगौःसुपर्णश्चदधिगौराश्चसर्षपाः ९६ शुक्लाःसुमनसःकन्याःश्वेतच्छत्रंयवाक्षताः ॥ दूर्वाहिरण्यगंधाश्चवालव्यजनमे
वच ९७ तथाप्रतिहतंचक्रंमहोक्षश्चंदनंविषम् ॥ श्वेतोवृषःकरीमत्तःसिंहोव्याघ्रोहयोगिरिः ९८ पृथिवीचोद्धृतालाजाब्राह्मणामधुपायसम् ॥ स्वस्तिको
वर्द्धमानश्चनद्यावर्तःप्रियंगवः ॥ श्रीफलंगोमयंमत्स्योदुदुभिःपटहस्वनः ९९ ऋषिपत्न्यश्चकन्याश्चश्रीमद्भद्रासनंधनुः ॥ रोचनारुचकश्चैवनदीनांसंगमो
दकम् १०० सुपर्णाःशतपत्राश्चचकोराजीवजीवकाः ॥ नंदीमुखोमयूरश्चबद्धमुक्तामणिध्वजाः १०१ आयुधानिप्रशस्तानिकार्यसिद्धिकराणिच ॥ पुण्यं
वैविगतकेशंश्रीमद्वैमंगलान्वितम् १०२

॥ १०३ ॥ मंगलाष्टशतं अष्टौशतानिमंगलवस्तुनामधेयानि ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ०१७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांनवाधिकशतव
रामेणोदाहृतं पूर्वमायुःश्रीजयकांक्षिणा ॥ यइदंश्रावयेद्विद्वांस्तथैवशृणुयात्ररः ३ मंगलाष्टशतंस्नातोजपन्पर्वणिपर्वणि ॥ वधबंधपरिक्लेशंव्याधिशोकपरा
भवम् ४ नचप्राप्नोतिवैकल्पं परत्रेहचशर्मदम् ॥ धन्यंयशस्यमायुष्यंपवित्रंवेदसंमितम् ॥ श्रीमत्स्वर्ग्यसदापुण्यमपत्यजननंशिवम् ॥ शुभंक्षेमकरंनृणां
मेधाजननमुत्तम् ६ सर्वरोगप्रशमनंस्वकीर्तिकुलवर्द्धनम् ॥ श्रद्धधामोदयोपेतोयःपठेदात्मवान्नरः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा लभतेचशुभांगतिम् १०७ ॥ इ
ति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिवलदेवाह्निकं नामनवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हृतोयदैवप्रद्युम्नःशंबरेणा
त्मघातिना ॥ मासेस्मिन्नेवसांवस्तुजाववत्यामजायत १ बाल्यात्प्रभृतिरामेणशस्त्रेषुविनियोजितः ॥ रामादनंतरश्चैवमानितःसर्ववृष्णिभिः ॥ जातमात्रे
ततःकृष्णःशुभांतामवसत्पुरीम् ॥ निहतामित्रसामंतःशक्रोद्यानंयथामरः ३ यादवींचश्रियं दृष्ट्वास्वांश्रियं द्वेष्टि वासवः ॥ जनार्दनभयाच्चैवनशांतिलोभिरेव
पाः ४ कस्यचित्त्वथकालस्यपुरेवारणसाह्वये ॥ दुर्योधनस्ययज्ञेवैसमीयुःसर्वपार्थिवाः ५ तांश्रुत्वामाधवींलक्ष्मीं सपुत्रं च जनार्दनम् ॥ पुरींद्वारवतींचैव
निविष्टांसागरांतरे ६ दूतैस्तैःकृतसंधानाःपृथिव्यांसर्वपार्थिवाः ॥ श्रियंद्रष्टुं हृषीकेशमाजग्मुःकृष्णमंदिरम् ७ दुर्योधनमुखाःसर्वेष्टतराष्ट्रवशानुगा ॥ पां
डवप्रमुखाश्चैवष्टष्टद्युम्नादयो नृपाः ८ पांड्याश्चोलकलिंगेशावाहीकाद्राविडाःखशाः ॥ अक्षौहिणीःप्रकर्षतोदशचाष्टौचभूमिपाः ९ आजग्मुर्यादवपुरींगो
विंदभुजपालिताम् ॥ तेपर्वतरैवतकंपरिवार्यावनीश्वराः १० विविशुर्योजनारख्यासुस्वासुस्वासुचभूमिषु ॥ ततःश्रीमान्हृषीकेशःसहयादवपुंगवैः११ समी
पमानवेंद्राणांनिर्ययौकमलेक्षणः ॥ सतेषांनरदेवानांमध्यस्थोमधुसूदनः १२ व्यराजतयदुश्रेष्ठःशरदीवादिवाकरः ॥ सतत्रसमुदाचारंयथास्थानंयथावयः
१३ कृत्वासिंहासनेकृष्णःकांचनेनिपसादह ॥ राजानोपियथास्थानंनिषेदुर्विविधेष्वथ १४ सिंहासनेषुचित्रेषुपीठेषुचनराधिपाः ॥ सयादवनरेंद्राणांसमा
जःशुशुभेतदा १५ सुराणामसुराणांचसदसिब्रह्मणोयथा ॥ तेषांचित्राःकथास्तत्रप्रवृत्तास्तत्समागमे ॥ यदूनांपार्थिवानांचकेशवस्योपशृण्वतः १६ एत
स्मिन्नंतरेवायुर्ववौमेघरवोपमः ॥ तुमुलं दुर्दिनंचासीत्सवियुःस्तनयितुमत् १७ तदुर्दिनतलंभित्वानारदःप्रत्यदृश्यत ॥ संवेष्टितजटाभारोविणासक्तेनवा
हुना १८ सपपातनरेंद्राणांमध्येसागरसंनिभः ॥ नारदोग्रिशिखाकारःश्रीमान्शक्रसखोमुनिः १९

नामोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ इति ॥ १ ॥ अन्तरः अनूनः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ योजनाख्यासुवहूनांसैनिकानांप्रधानराज्ञौकोदेशे
नाम्मुकदेशीयेनस्थातव्यमित्येवंरूपासुव्यवस्थायोजनास्तदाख्यासु ॥ ११ ॥ १२ ॥ समुदाचारं वंदनादिरूपं शिष्टाचारम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥
॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अत्र कूर्मादिक्रमेण आश्चर्यस्वधन्यत्वयोः पराकाष्ठा कृष्ण इति नारदमुखात्तस्य ज्ञानं दक्षिणाभिः सहेति वासुदेवस्य प्रत्युत्तरं ये वि

तास्मिन्निपतिते भूमौ नारदे मुनिपुंगवे ॥ तदद्भुतं महामेघं व्यपाकृष्य तदुर्दिनम् २० सोवगाह्य नरेन्द्राणां मध्ये सागरसंनिभः ॥ आसनस्थं यदुश्रेष्ठमुवाच मुनि
रव्ययम् २१ आश्चर्यं खलु देवानामेकस्त्वं पुरुषोत्तमः ॥ धन्यश्चासि महाबाहो लोके मान्योऽस्ति कश्चन २२ एवमुक्तः स्मितं कृत्वा प्रत्युवाच मुनिप्रभुः ॥ आश्चर्यं श्रे
वधन्यश्च दक्षिणाभिः सहेत्यहम् २३ एवमुक्तो मुनिश्रेष्ठः प्राह मध्ये महीभृताम् ॥ कृष्णपर्याप्तवाक्योऽस्मि गामेष्यामियथागतम् २४ तं प्रस्थितमभिप्रेक्ष्य
पार्थिवाः प्रादुरीश्वरम् ॥ गुह्यं मंत्रमजानन्तो वचनं नारदे रितम् २५ आश्चर्यमित्यभिहितं धन्योऽसीति च माधव ॥ दक्षिणाभिः सहेत्येवं प्रत्युक्तेऽपि च नारदे २६
किमेतन्नाभिजानीमो दिव्यं मंत्रपदं महत् ॥ यद्विश्राव्यमिदं कृष्णश्रोतुमिच्छाम तत्त्वतः २७ तानुवाच ततः कृष्णः सर्वान् पार्थिवपुंगवान् ॥ श्रोतव्यं नारदस्त्वे
षद्विजो वः कथयिष्याति २८ ब्रह्मिनारदतत्त्वार्थं श्रोतुकामा महीभुजः ॥ यत्त्वयाभिहितं वाक्यं मया नुप्रतिभाषितम् २९ सपीठे कांचने शुभ्रे मूपविष्टः स्वलंकृतः ॥
प्रभावं तस्य वंद्यस्य प्रवक्तुमुपचक्रमे ३० ॥ नारद उवाच ॥ श्रूयतां भो नृपश्रेष्ठा यावन्तः स्थसमागताः ॥ अस्य कृष्णस्य महतो यथा पारमहंस्यतः ३१ अहंकदाचि
द्रंगायास्तीरोत्रेष्ववणातिथिः ॥ चराम्येकः क्षपापाये दृश्यमाने दिवाकरे ३२ अपश्यंगिरि कूटाभंकपालद्वयदेहिनम् ॥ क्रोशमंडलविस्तारं तावद्विगुणमायतम्
३३ चतुश्चरणसुश्लिष्टं क्लिन्नं चैव संपांकिलम् ॥ मम वीणाकृतिं कूर्मं गजचर्मचयोपमम् ३४ सोऽहं तं पाणिना स्पृष्ट्वा प्रोक्तवान् जलचारिणम् ॥ त्वमाश्चर्यं शरीरोऽसि कूर्मध
न्योऽसि मे मतः ३५ यस्त्वमेवमभेद्याभ्यां कपालाभ्यां समावृतः ॥ तोये चरसि निःशंकः किंचिदभ्यमर्चितयम् ३६ समामुवाचां बुचरः कूर्मो मानुषवत्स्वयं ॥ किमा
श्चर्यं मयि मुने धन्यश्चाहं कथं विभो ३७ गंगेयां निम्नगा धन्या किमाश्चर्यं मतः परं ॥ यत्राहमिव सत्त्वानि चरन्त्ययुतशो द्विज ३८ सोऽहं कुतूहलाविष्टो नदीं गंगामुप
स्थितः ॥ धन्यासि त्वं सारिच्छ्रेष्ठे नित्यमाश्चर्यं भूषिता ३९ या त्वमेवं महादेहैः श्वापदैरुपशोभिता ॥ हृदि नृसागरं यासि रक्षन्ती तापसालयान् ४० एवमुक्ता ततो गं
गारूपिणी प्रत्यभाषत ॥ नारदं देवगंधर्वशक्रस्य दयितं द्विजन् ४१ मामैवं देवगंधर्वसंग्रामकलहप्रिय ॥ नाहं धन्या द्विजश्रेष्ठ नैवाश्चर्योऽपशोभिता ४२ तव सत्ये
निविष्टस्य वाक्यं मां प्रतिवाधते ॥ सर्वाश्चर्यकरो लोके धन्यश्चैवार्णवो द्विज ४३ यत्राहमिव विस्तीर्णाः शतशो यांति निम्नगाः ॥ सोऽहं त्रिपथगा वाक्यं श्रुत्वा
र्णवमुपस्थितः ४४ आश्चर्यं खलु लोकानां धन्यश्चासि महार्णव ॥ येन खल्वसि योनिस्त्वमभिसांसलिलेश्वरः ४५

पुलंदक्षिणैर्यज्ञेश्वरं मां यजन्ते त एवमप्याश्चर्यं त्वधन्यत्वयोः विश्रान्तिं जानन्तीति ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ तेजिताशोभिता ॥ ५२ ॥ पारक्यापरकीया ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

स्थानेत्वागारिवाहिन्यःसरितोलोकपावनाः ॥ इमाःसमभिगच्छन्तिपत्न्योलोकनमस्कृताः ४६ समुद्रस्त्वेवमुक्तस्तुततोमामवदद्वचः ॥ स्वंजलौघतलं
भित्वाव्युत्थितःसवनेरितः ४७ मामैवंदेवगंधर्वनास्म्याश्चर्योद्विजर्षभ ॥ वसुधेयंमुनेधन्यायत्राहमुपरिस्थितः ४८ ऋतेतुपृथिवीलोकेकिमाश्चर्यमतः
परम् ॥ सोहंसागरवाक्येनक्षितिंक्षितितलेस्थितः ४९ कौतूहलसमाविष्टोह्यब्रुवंजगतोगातिम् ॥ धरित्रिदेहिनांयोनेधन्याखल्वासिशोभने ५० आश्चर्यं
चापिभूतेषुमहत्याक्षमयायुते ॥ तेनखल्वासिभूतानांधरणीमनुजारणिः ५१ क्षमात्वतःप्रभूताचकर्मचांबरगामिनाम् ॥ ततोभूस्तुतिवाक्येनसामयोक्तेन
तेजिता ५२ विहायसहजंवैर्यप्रत्यक्षामांप्रभाषत ॥ देवगंधर्वमामैवंसंग्रामकलहप्रिय ५३ नास्मिधन्यानचाश्चर्यंपारक्येयंघृतिर्मम ॥ एतेधन्याद्विज
श्रेष्ठपर्वताधारयन्तिमाम् ५४ आश्चर्याणिचदृश्यन्तेएतेलोकस्यहेतवः ॥ सोहंधरणिवाक्येनपर्वतान्समुपस्थितः ५५ धन्याभवंतोदृश्यन्तेवह्नाश्चर्याश्चमूध
राः ॥ कांचनस्याग्ररत्नस्यधातूनांचविशेषतः ५६ तेनखल्वाकराःसर्वेभवंतोभुविशाश्वताः ॥ तेममंतद्वचश्चुत्वापर्वतास्तस्थुषांवराः ५७ ऊचुर्मांसांत्वयुक्ता
निवचांसिवनशोभिताः ॥ ब्रह्मर्षेनयंधन्यानाप्याश्चर्याणिसन्तिनः ॥ ब्रह्माप्रजापतिर्धन्यःसर्वाश्चर्यःसुरेष्वपि ५८ सोहंप्रजापतिंगत्वासर्वप्रभवमव्ययम् ॥
तस्यवाक्यस्यपर्यायपर्याप्तमिवलक्ष्ये ५९ सोहंपितामहंदेवलोकयोनिंचतुर्मुखम् ॥ स्तोतुंपश्चादुपगतःप्रणतोन्नताननः ६० सोहंवाक्यसमाप्त्यर्थं
श्रावयेपद्मयोनिजम् ॥ आश्चर्यंभगवानेकोधन्योसिजगतोगुरुः ६१ नकिंचिदन्यत्पश्यामिभूतंयद्भवतासमम् ॥ त्वत्तःसर्वमिदंजातंजगत्स्थावरजंगमम् ६२
सदेवदानवामर्त्यालोकभूतैर्द्रियात्मकाः ॥ भवंतिसर्वदेवेशदृष्ट्वासर्वमिदंजगत् ६३ तेनखल्वासिदेवानांदेवदेवःसनातनः ॥ तेषामेवासि यत्स्वप्नालोका
नामादिसंभवः ६४ ततोमांप्राहभगवानब्रह्मालोकपितामहः ॥ धन्याश्चर्याश्चितैर्वाक्यैःकिमांनारदभाषसे ६५ आश्चर्यंपरमंवेदाधन्यावेदाश्चनारद ॥ ये
लोकानधारयन्तिस्प्रवेदास्तत्त्वार्थदर्शिनः ६६ ऋक्सामयजुषांसत्यमथर्वाणिचयन्मतम् ॥ तन्मयंविद्धिमांविप्रधृतोहंतैर्मयाचते ६७ पारमेष्ठ्येनवाक्येन
नोदितोहंस्वयंभुवा ॥ वेदोपस्थानिकांचक्रेमतिसंस्थानविस्तरात् ६८ सोहंस्वयंभूवचनाद्विदान्वैसमुपस्थितः ॥ अवोचंतांश्चचतुरोमंत्रप्रवचनान्वितान्
६९ धन्याभवंतःपुण्याश्चानेत्यमाश्चर्यभूषिताः ॥ आधाराश्चैवाविप्राणामेवमाहप्रजापतिः ७० स्वयंभुवोपीहपरंभवत्सुप्रश्रमागतम् ॥ युष्मत्परतरंना
स्तिश्रुत्यावातपमापिवा ७१

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥

प्रत्यूचुस्तेततोवाक्यंवेदामामभितःस्थिताः ॥ आश्चर्याश्वैवधन्याश्चयज्ञाश्चात्मपरायणाः ७२ यज्ञार्थेचवयमृष्टाधात्रायैनस्मनारद ॥ तदस्माकंपरोयज्ञोन
वयंस्ववशोस्थिताः ७३ स्वयंभुवःपरावेदावेदानांकृतवःपराः ॥ ततोहमब्रुवंयज्ञान्बृहद्भागिभिःपुरस्कृतान् ७४ भोयज्ञाःपरमंतेजोयुष्मासुखलुलक्ष्यते ॥ ब्र
ह्मणामिहेतंवाक्यंयच्चवेदैरुदीरितम् ७५ आश्चर्यमन्यलोकेस्मिन्भवद्भ्योनाभिगम्यते ॥ धन्याःखलुभवंतोयेद्विजातीनांस्ववंशजाः ७६ तेपिखल्वग्रय
स्तृप्तियुष्माभिर्यातितापिताः ॥ भागैश्चात्रेदशाःसर्वेमंत्रैश्चैवमहर्षयः ७७ अग्निष्ठोमादयांयज्ञाममवाक्यादनंतरम् ॥ प्रत्यूचुर्मांततोवाक्यंसर्वेषूपध्वजाःस्थि
ताः ७८ आश्चर्यशब्दोनास्मासुधन्यशब्दोपिवामुने ॥ आश्चर्यपरमंविष्णुःसह्यस्माकंपरागतिः ७९ यदाज्यंवयमश्रीमोहुतमग्निपुपावनम् ॥ तत्सर्वंपुं
ढरीकाक्षोलोकमूर्तिःप्रयच्छति ८० सोहविष्णोर्गतिंमेत्सुरिहसंपतितोभुवि ॥ दृष्टश्चायंमयाकृष्णोभवद्भिरिहसंवृतः ८१ यन्मयाभिहितोह्येवत्वमाश्चर्यं
जनार्दन ॥ धन्यश्चासीतिभवतामध्यस्थोह्यत्रपार्थिवाः ८२ प्रत्युक्तोहमनेनाद्यवाक्यस्यास्ययदुत्तरम् ॥ दक्षिणाभिःसहेत्येवंपर्याप्तवचनंमम ८३ यज्ञानां
हिगातेविष्णुःसर्वेषांसहदक्षिणः ॥ दक्षिणाभिःसहेत्येवंप्रश्नोममसमाप्तवाच ८४ कूर्मेणाभिहितंपूर्वपारंपर्यादेहागतम् ॥ सदक्षिणेस्मिन्पुरुषेतद्राक्यंप्र
तिपादितम् ८५ यन्मांभवंतःपृच्छंतिवाक्यस्यास्यविनिर्णयम् ॥ तदेतत्सर्वमारूपातंसाधयाभियथागतम् ८६ नारदेतुगतेस्वर्गेसर्वेतेष्टथिवीभुजः
विस्मिताःस्वानिराश्रापिजग्मुःसबलवाहनाः ८७ जनार्दनोपिसहितोयदुभिःपावकोपमैः ॥ स्वनेवभवन्नवीरोविवेशयदुनंदनः ॥ ८८ ॥ इतिश्रीम
हाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिधन्योपारूयानंनामदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ भूयएवमहाबाहोःकृष्णस्यजगतांपतेः ॥ माहात्म्यंश्रोतुमिच्छामिपरमंद्विजसत्तम १ नहिमेतृप्तिरस्तीहशृण्वतस्तस्यधीम
तः ॥ कर्मणामनुसंधानंपुराणस्यमहात्मनः २ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ नांतःशक्यःप्रभावस्यवक्तुं वर्षशतैरपि ॥ गोविंदस्यमहाराजश्रूयतामिदम
हुतम् ३ शरतल्पेशयानेनभोष्मेणपरिचोदितः ॥ गांडीवधन्वाबीभत्सुर्माहात्म्यंकेशवस्ययत् ४ राज्ञांमध्येमहाराजज्येष्ठभ्रातरमब्रवीत् ॥ युधिष्ठिरं
जितामित्रमितितच्छृणुकौरव ५

लेपुहरिविशेषिष्णुपर्वणिटीकायां दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भूयएवेति पूर्वधन्योपाख्याने यज्ञानामाश्चर्यमृतः कृष्ण इत्युक्तं इदानीं यज्ञभोक्तुः श्वेतद्वीपपतरपि कृष्णममश्चर्यमृत इत्युच्यते आख्यायिकामुखेन तेन कृष्णस्तु भगवान् स्वयमित्येतदुपपादितं भवति ॥ १ ॥ अनुसंधानं अनुक्रमम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

संबंधीनसंबंधिनःअवलोककःअवलोकयितुम् ॥ ६ ॥ एकाहेनएकपूतयावतासोमयागेन ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ध्रियेतर्जवित् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ रक्षसीति
काकूक्यानरक्ष्यसीत्याभिप्रायउन्नेयः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इ०म०स्त्रि०ह०वि०टी०एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ ॥ मुहूर्तेनेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

अर्जुनउवाच ॥ पुराहंद्वारकांयातःसंबंधीनवलोककः ॥ न्यवसंपूजितस्तत्रभोजवृष्ण्यंधकोत्तमैः ६ ततःकदाचिद्धर्मात्मादीक्षितोमधुसूदनः ॥ एकाहे
नमहाबाहुःशास्त्रदृष्टनकर्मणा ७ ततोदीक्षितमासीनमभिगम्याद्विजोत्तमः ॥ कृष्णंविज्ञापयामासत्राहित्राहीतिचाब्रवीत् ८ ब्राह्मणउवाच ॥ रक्षा
धिकारोभवतःपरित्रायस्वमांविभो ॥ चतुर्थींशंहिधर्मस्यरक्षितालभतेफलम् ९ वासुदेवउवाच ॥ नभेतव्यंद्विजश्रेष्ठरक्षाभित्वांकुतोभयम् ॥ ब्रूहितत्वे
नभद्रंतेयद्यपिस्यात्सुदुष्करम् १० ब्राह्मणउवाच ॥ जातोजातोमहाबाहोपुत्रोमेहियतेनच ॥ त्रयोहताश्वतुर्थंत्वंकृष्णरक्षितुमर्हसि ११ ब्राह्मण्याःसू
तिकालोद्यतत्ररक्षाविधीयताम् ॥ यथाध्रियेदपत्यंमेतथाकुरुजनार्दन १२ अर्जुनउवाच ॥ ततोमामाहगोविंदोदीक्षितोहंक्रताविति ॥ रक्षाचब्राह्मणे
कार्यासर्वावस्थामतैरपि १३ श्रुत्वाहमेवंकृष्णस्यवचोवोचंनराधिप ॥ मांनेयोजयगोविंदरक्षिष्येहंद्विजंभयात् १४ इत्युक्तःसस्मितंरुत्वामामुवाच
जनार्दनः ॥ रक्षसीत्येवमुक्तस्तुब्रीडितोस्मिनराधिप १५ ततोमां ब्रीडितंमत्वापुनराहजनार्दनः ॥ गम्यतां कौरवश्रेष्ठशक्यतेयदिरक्षितुम् १६ त्वत्पुरो
गाश्वरक्षंतुवृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ ऋतेरामंमहाबाहुंप्रद्युम्नंचमहाबलम् १७ ततोहंवृष्णि सैन्येनमहतापरिवारितः ॥ तमग्रतोद्विजंरुत्वाप्रयातःसहसेनया
१८ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिवासुदेवमाहात्म्येएकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ अर्जुनउवाच ॥ मुहूर्तेनवयंग्रामंतंप्राप्यभ
रतर्धभ ॥ विश्रांतवाहनाःसर्वेनिवासायोपसंस्थिताः १ ततोग्रामस्यमध्येहंनिविष्टःकुरुनंदन ॥ समंताद्वृष्णि सैन्येनमहतापरिवारितः २ ततःशकुनयोदीक्षि
मृमाश्वक्रूरभाषिणः ॥ दीप्तायांदिशिवासंतोभयमावेदयंतिमे ३ संध्यारागोजपावर्णोभानुमांश्चैवनिष्प्रभः ॥ पपातमहतीचोल्कापृथिवीचाप्यकंपत ४
तान्सभीक्ष्यमहोत्पातान्दारुणांलोमहर्षणान् ॥ योममाज्ञापयंतत्रजनस्योत्सुकचेतसः ५ युयुधानपुरोगाश्ववृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ सर्वेयुक्तरथाःसज्जाः
स्वयंचाहंतथाभवम् ६ गतेऽर्द्धरात्रसमयेब्राह्मणोभयविक्रवः ॥ उपागम्यभयादस्मानिदंवचनमब्रवीत् ७ कालोयंसमनुप्राप्तोब्राह्मण्याःप्रसवस्यमे ॥ तथा
भवंतस्तिष्ठंतुनभवेद्वंचनंयथा ८ मुहूर्तादेवचाश्रौषंरूपणंरुदितस्वनम् ॥ तस्यविप्रस्यभवनेहियतेऽहियतेतिच ९ अथाकाशेपुनर्वाचमश्रौषंवाल्
कस्यवै ॥ ऊहेतिहियमाणस्यनचपश्यामिराक्षसम् १० ततोस्माभिस्तदातातशरवर्षैःसमंततः ॥ विष्टंभितदिशःसर्वाहृतएवसवालकः ११

जपावर्णःपौंड्रपुष्पेजपामतेतिविश्वः घूसरांकुरकुसुमवदपीतवर्णइत्यर्थः ॥ ४ ॥ योगंसेनायाःसन्नाहम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ हियतेशिशुःअहियतहृतइति ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

आर्तेविभेदः संधिरार्षः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ आरोप्यरथइ

ब्राह्मणोर्त्स्वरंकृत्वाहतेतस्मिन्कुमारके ॥ वाचःसपरुषास्तीवाःश्रावयामासमांतदा १२ वृष्णयोहतसंकल्पास्तथाहंनष्टचेतनः ॥ मामेवंहिविशेषेण
ब्राह्मणःप्रत्यभाषत १३ रक्षिष्यामीतिचोक्तंतेनचरक्षितवानसि ॥ शुणुवाक्यमिदंशेषंयत्त्वमर्हसिदुर्मते १४ वृथात्वंस्पृक्षसेनित्यंकृष्णेनापितबुद्धिना ॥
यदिस्यादिहगोविंदोनैतद्व्याहितंभवेत् १५ यथाचतुर्थधर्मस्यरक्षितालभतेफलम् ॥ पापस्यापितथामूढभागंप्राप्नोत्यरक्षिता १६ रक्षिष्यामीतिचोक्तंतेन
चशक्तोसिरक्षितुम् ॥ मोघंगांडीवमेतत्तेमोघंवीर्ययशश्चते १७ अकिंचिदुक्तातंविप्रंततोहंप्रस्थितस्तथा ॥ सहवृष्ण्यंधकसुतैर्यत्रकृष्णोमहाद्यतिः १८
ततोद्वारवर्तीगत्वादृष्ट्वामधुनिधातिनम् ॥ व्रीडितःशोकसंतप्तोगोविंदेनोपलक्षितः १९ सतुमांवीडितंदृष्ट्वाविनिंदनकृष्णसान्निध्यौ ॥ मौढ्यंरश्यतमेयोहं
श्रद्धेहीवकत्थनम् २० नप्रद्युम्नेनानिरुद्धोनरामोनचकेशवः ॥ यत्रशक्ताःपरित्रातुंकोन्यस्तदवनेश्वरः २१ धिग्गर्जनंवृथानादंधिगात्मश्लाघिनोधनुः ॥
दैवापमृष्टोयोमौख्यादागच्छतिचदुर्मतिः २२ एवंशपतिविप्रपौविद्यामास्थायवैष्णवीम् ॥ ययौसंयमिनीवीरोयत्रास्तेभगवान्यमः २३ विप्रापत्य
मचक्षाणस्ततएंद्रीमगात्पुरीम् ॥ आग्नेर्यनैर्ऋतीसौम्यामुदीचींवारुणींतथा २४ रसातलंनाकपृष्ठंधिष्णयान्यन्यान्युदायुवः ॥ ततोऽलब्ध्वाद्विजसुतम
निस्तीर्णप्रतिश्रवः २५ अग्निविविष्णुःकृष्णेनप्रद्युम्नेननिषधितः ॥ दर्शयेद्विजसूनुंतेमावज्ञात्मानमात्मना २६ कीर्तितएतेविपुलांस्थापयिष्यंतिमानवाः ॥
इतिसंभाष्यमांस्त्रेहात्समाश्वास्यचमाधवः २७ सांत्वयित्वातुतंविप्रमिदंवचनमब्रवीत् ॥ सुग्रीवंचैवशैब्यचमेघपुष्पबलाहकौ २८ योजयाश्चानितित
दादारुकंप्रत्यभाषत ॥ आरोप्यब्राह्मणंकृष्णोद्वारोप्यचदारुकम् २९ मामुवाचततःशौरिःसारथ्यंक्रियतामिति ॥ ततःसमास्थायरथंकृष्णोहंब्राह्मणः
सच ॥ प्रयाताःस्मदिशंसौम्यामुदीचींकौरवर्षभ ३० ॥ ॥ इतिश्री०हरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांवासुदेवमाहात्म्येकृष्णस्यउदीचीगमनेद्वादशाधिकश
ततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ततःपर्वतजालानिसरितश्चवनानिव ॥ अपश्यंसमातिक्रम्यसागरंवरुणालयम् १ ततोर्ध
मुदधिःसाक्षादुपनीयजनार्दनम् ॥ सप्रांजलिःप्रमुत्थायकिंकरोमीतिचाब्रवीत् २ प्रतिगृह्यसर्तां पूजांतमुवाचजनार्दनः ॥ रथपंथानमिच्छामित्वयादत्तं
दीपते ३ अथाब्रवीत्समुद्रस्तुप्रांजलिर्गरुडध्वजम् ॥ प्रसीदभगवन्नैवमन्योप्येवंगमिष्यति ४ त्वयैवस्थापितःपूर्वमगाधोस्मिजनार्दन ॥ त्वयाप्रवर्तिते
मार्गेयास्याभिगमनीयताम् ५

तिशेषः ॥ २९ ॥ ३० ॥

॥ इतिश्रीमहाभारतेसिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ५ ॥

॥ तद्वति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ५ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ वर्णरूपाणि वेषवन्तिरूपाणि ॥ १५ ॥ प्रतिजग्राहकुशलप्रभादिनामानवाभास ॥ १६ ॥ विवरंगूढस्था
 अन्येप्येवंगमिष्यन्तिराजानोदर्पमोहिताः ॥ एवंसंचित्यगोविंदयत्क्षमंतत्समाचर ॥ ६ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ब्राह्मणार्थमदर्थंचकुरुसागरमद्रचः ॥ मदृते
 नपुमान्कश्चिदन्यस्त्वाधर्षयिष्यति ७ अथाब्रवीत्समुद्रस्तुपुनरेवजनार्दनम् ॥ अभिशापभयाद्भीतोबाढमेवंभाविष्यति ८ शोषयाम्येषमार्गंतयेनत्वंक
 ण्यास्यसि ॥ रथेनसहसूतेनसध्वजेनतुकेशव ९ वासुदेवउवाच ॥ ॥ मयादत्तोवरःपूर्वनशोषंयास्यसीतिह ॥ मानुषास्तेनजानीयुर्विविधान्नसंच
 यान् १० जलंस्तंभयसाधोत्वंततोयास्याम्यहंरथी ॥ नचकश्चित्प्रामाणंतेरत्नानांवेत्स्यतेनरः ११ सागरेणतथेत्युक्तेप्रस्थिताःस्मोजलेनवै ॥ स्तंभितेन
 पथाभूमौमणिवर्णेनभास्वता १२ ततोर्णवंसमुत्तीर्यकुरूनप्युतरान्वयं ॥ क्षणेनसमातिक्वांतागंधमादनमेवच १३ ततस्तुपर्वताःसप्तकेशवंसमुपस्थिताः ॥
 जयंतोवैजयंतश्चनीलोरजतपर्वतः १४ महामेरुःसकैलासइंद्रकूटश्चनामतः ॥ विभ्राणावर्णरूपाणिविविधान्यहुतानिच ॥ १५ ॥ उपस्थायचगोविंदंकिंकु
 र्मेत्यब्रुवंस्तदा ॥ तांश्चैवप्रतिजग्राहविधिवन्मधुसूदनः १६ तानुवाचहृषीकेशःप्रणामावनतास्थितान् ॥ विवरंगच्छतोमेघरथमार्गःप्रदीयताम् १७
 तेकृष्णस्यवचःश्रुत्वाप्रतिगृह्यचपर्वताः ॥ प्रददुःकामतांमार्गंगच्छतोभरतर्षभ १८ तत्रैवांतर्हिताःसर्वेतदाश्चर्यतरंमम ॥ असक्तंचरथोयातिमेघ
 जालेष्विवांशुमान् १९ सप्तद्वीपान्ससिंधूंश्चसप्तसप्तगिरीनथ ॥ लोकालोकंतथातीत्यविवेशसुमहत्तमः २० ततःकदाचिदुःखेनरथमूढस्तुरंगमाः ॥ पंक
 भूतंहितिमिरंस्पर्शाद्विज्ञायतेनृप २१ अथपर्वतभूतंतातिमिरंसमपद्यत ॥ तदासाद्यमहाराजनिष्प्रयत्नाहयाःस्थिताः २२ ततश्चक्रेगगोविंदःपाटयित्वात
 मस्तदा ॥ आकाशंदर्शयामासरथपंथानमुत्तमम् २३ निष्क्रम्यतमसस्तस्मादाकाशेदर्शितेतदा ॥ भाविष्यामीतिसंज्ञामेभयंचविगतंमम २४ ततस्तेजः
 प्रज्वलितमपश्यततदांघरे ॥ सर्वलोकंसमाविश्यस्थितंपुरुषविग्रहम् २५ तंप्रविष्टोहृषीकेशोदीप्तंतेजोनिधितदा ॥ रथएवास्थितश्चाहंसचब्राह्मणसत्त
 मः २६ समुहर्ततितःकृष्णोनिश्चक्रामतदाप्रभुः ॥ चतुरोवालकान्गृह्यब्राह्मणस्यात्मजांस्तदा २७ प्रददौब्राह्मणायाथपुत्रान्सर्वान्जनार्दनः ॥ त्रयःपूर्वं
 हृतायेचसद्योजातश्चवालकः २८ प्रहृष्टोब्राह्मणस्तत्रपुत्रान्दृष्ट्वापुनःप्रभो ॥ अहंचपरमप्रीतोविस्मितश्चाभवंतदा २९ ततोवयंपुनःसर्वंब्राह्मणस्यचतेसु
 ताः॥यथागतानिवृत्ताःस्मृतथैवभरतर्षभ ३० ततःस्मद्वारकांप्राप्ताःक्षणेननृपसत्तम ॥ असंप्राप्तेऽर्द्धदिवसेविस्मितोहंपुन पुनः ३१ सपुत्रंभोजयित्वातु
 द्विजंकृष्णोमहायशाः ॥ धनेनवर्षयित्वाचगृहंप्रस्थापयत्तदा ३२

नम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ भाविष्यामिजीविष्यामीतिसंज्ञाज्ञानमभूत् ततःप्राकृतोहमिस्त्वेवबुद्धिरासीदितिभावः ॥ २४ ॥ २५ ॥
 तंप्रसिद्धंईश्वरम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

इति श्रीमहाभारते खिले बुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ७ ॥ ततः कृष्ण इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ तच्चैतितत्प्रसिद्धं तत्तज्जम
त्कर्तृतेजः तदिति वा एतस्य महतो मृतस्य नाम भवतीति श्रुतेस्तदित्येवाभिधम् ॥ ५ ॥ आगमनकाले ॥ ६ ॥ ७ ॥ महत्तज्जगद्रक्षां कुरमूतं तेजः तदभिमानिचेतनेन मम फलोपम
स्य दर्शनार्थं ते बालाहताः ॥ ८ ॥ समहानहमेव यच्च महतेजस्तन्ममैव तेजः एतेन महर्तुं कुरस्य कारणबीजोपम ईश्वरः तादृशानामनेकेषामीश्वराणामाश्रयो हं फलभिगनेकेषां बीजा
नामित्यर्थः ॥ ९ ॥ सामहत्तत्त्वाख्याप्रकृतिः परा अहंकारादिभ्यः श्रेष्ठा ज्येष्ठत्वात् सा च व्यक्ता दृश्याशेन व्यक्ता अव्यक्ता दृग्शेन तां प्राविश्येति तत्रैव गत्वा चिज्जडयोर्विवेकः

इति श्रीम० खि० ह० वि० वासुदेवमाहात्म्ये ब्राह्मणपुत्रानयने त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ततः कृष्णो भोजयित्वा श
तानि सुबहूनि च ॥ विप्राणामृषिकल्पानां कृतकृत्यो भवत्तदा १ ततः सह मया भुक्त्वा वृष्णिभोजैश्च सर्वदा ॥ विचित्राश्च कथा दिव्याः कथयामास भारत २
ततः कथां ते तत्राहमभिगम्य जनार्दनं ॥ अपृच्छं तद्यथा वृत्तं कृष्णं यद्दृष्टवानहम् ३ कथं समुद्रः स्तब्धो दः कृतस्तुकमलेक्षण ॥ पर्वतानां च विवरं कृतं तत्कथम
च्युत ४ तमस्तच्च कथं घोरं घनं चक्रेण पाटितम् ॥ तच्च यत्परमं तेजः प्रविष्टोसि कथं च तत् ५ किमर्थं तेन ते बालास्तदा चापहृताः प्रभो ॥ यच्च ते दीर्घमध्वानं सं
सितं तत्कथं पुनः ६ कथंचालपेन कालेन कृतं तत्तद्गतागतम् ॥ एतत्सर्वं यथा वृत्तमाचक्ष्वममकेशव ७ वासुदेव उवाच ॥ महर्शनार्थं ते बालाहतास्तेन महात्म
ना ॥ विप्रार्थमेष्यते कृष्णो नागच्छेदन्यथेति ह ८ ब्रह्म ते जोमयं दिव्यं महद्यद्दृष्टवानासि ॥ अहं स भरत श्रेष्ठमतेजस्तत्सनातनम् ९ प्रकृतिः साममपराव्यक्ता
व्यक्ता सनातनी ॥ यां प्राविश्य भवंतीह मुक्ता योगविदुत्तमाः १० सांख्यानानां गतिः पार्थ योगिनां च तपस्विनाम् ॥ तत्पदं परमं ब्रह्म सर्वं विभजते जगत् ११
मामेव तद्धनं ते जो ज्ञातुमर्हसि भारत ॥ समुद्रः स्तब्धतो यो ह महं स्तंभयिता जलम् १२ अहं ते पर्वताः सप्त ये दृष्टा विविधास्त्वया ॥ पंकभूतं हिति मिरदृष्टवान
सियाद्वि तत् १३ अहं तमो घर्नाभूतमहमेव च पाटकः ॥ अहं च कालो भूतानां धर्मश्चाहं सनातनः १४ चंद्रादित्यौ महाशैलाः सरितश्च सरांसि च ॥ चतस्रश्च
दिशः सर्वामभैवात्मा चतुर्विधः १५ चातुर्वर्ण्यं मत्प्रभूतं चातुराश्रम्यमेव च ॥ चातुर्विध्यस्य कर्ता हि मिति बुध्यस्व भारत १६ अर्जुन उवाच ॥ भगवन् सर्वभू
तेश्वेतुमिच्छामि ते प्रभो ॥ पृच्छामित्वां प्रपन्नो हं नमस्ते पुरुषोत्तम १७ वासुदेव उवाच ॥ ब्रह्म च ब्राह्मणाश्चैव तपःसत्यं च भारत ॥ उग्रं बृहत्तमं चैव मत्तस्त
द्विद्विपांडव ॥ प्रियस्ते हं महाबाहो प्रियो मोसि धनं जय १८

सत्त्वपुरुषान्यतराख्यातिर्नाम भवति अतस्तत्साक्षात्कारणमेव मुक्तिसाधनं विभजते जगत्त्रिदंशाज्जडांशं पृथक्करोतीत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ यथा तन्मम रूपं तथान्यदपि दृश्य
मित्याह मामेवेत्यादिना ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ चंद्रेति तेजः पृथिवीजलाकाशात्मना चतुर्विधः एतच्च वायोरप्युपलक्षणं पंचाभिभूतानि अहमेवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥
तेस्वां ॥ १७ ॥ उग्रं संसरणं नानाकेशकरत्वात् बृहत्तमं वैकल्यं अस्त्रं दानं दूरपत्वात् मत्तुद्रुतं ब्रह्मादिमतः प्राप्यं रुद्रादि ॥ १८ ॥

तेन ते कथयिष्यामि नान्यथा वक्तुमुत्सहे ॥ अहं यजूंषि सामानि ऋचश्चाथर्वणानि च १९ ऋषयो देवता यज्ञा मते जो भरतर्षभ ॥ पृथिवी वायु राका शमा
पो ज्योतिश्च पंचमम् २० चंद्रादित्यावहोरात्रं पक्षामासास्तथर्तवः ॥ मुहूर्ताश्च कलाश्चैव क्षणाः संवत्सरास्तथा २१ मंत्राश्च विविधाः पार्थयानि शास्त्रा
णिकानि चित् ॥ विद्याश्च वेदितव्यं च मतः प्रादुर्भवन्ति हि २२ मन्मयं विद्वे कौंतेय क्षयं मृष्टिं च भारत ॥ सच्चा सच्चममैवात्मा सदसच्चैव यत्परम् २३ ॥
अर्जुन उवाच ॥ एवमुक्तो स्मि कृष्णेन प्रीयमाणेन वै तदा ॥ तथैव च मनो नित्यमभवन् भेज नार्दने २४ एतच्छ्रुतं च दृष्टं च माहात्म्यं केशवस्य मे ॥ यन्मां पृ
च्छसि राजेंद्र भूयांश्चातो जनार्दनः ॥ २५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा कुरुश्रेष्ठो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ पूजयामास धर्मात्मा गोविंदं पुरुषोत्तम
म् २६ विस्मितश्चाभवद्राजा सहस्रैः सहोदरैः ॥ राजभिश्च समासीनैर्येतत्रासन् समागताः ॥ २७ ॥ इति श्रीमद्विष्णुसहस्रनामोवाक्ये कृष्णार्जु
नभाषणे चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ जनमेजय उवाच ॥ भूय एव द्विजश्रेष्ठ यदुसिंहस्य धीमतः ॥ कर्माण्यपरिमेयानि श्रोतुमिच्छा
मितत्वतः १ श्रूयंते विविधानि स्म अद्भुतानि महाद्युतेः ॥ असंख्येयानि दिव्यानि प्रकृतान्यपि सर्वशः २ यान्यहं विविधान्यस्य श्रुत्वा प्रीयेमहा मुने ॥ प्रब्रूयाः
सर्वशस्ताततानि मे शृण्वतो नघ ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ बहून्याश्चर्यभूतानि केशवस्य महात्मनः ॥ कथितानि महाबाहो नांतर्द्वयं हि कर्मणाम् ४ गंतुं हि
भरतश्रेष्ठ विस्तरेण संमततः ॥ अवश्यं हि मया वाच्यं लेशमात्रेण भारत ६ विष्णोरभितवीर्यस्य प्रथितोदारकर्मणः ॥ आनुपूर्व्या प्रवक्ष्यामि शृणुष्वैकमनान्
प ६ द्वारवत्यां निवसता यदुसिंहेन धीमता ॥ राक्ष्साणि नृपमुख्यानां क्षोभितानि महात्मनाम् ७ यदूनामंतरप्रेप्सुर्विचक्रोदानवोहतः ॥ पुरं प्राक् ज्योतिषं
त्वा पुनस्तेन महात्मना ८ समुद्रमध्ये दुष्टात्मानरकोदानवोहतः ॥ वासवं चरणे जित्वा पारिजातो हतो बलात् ९ वरुणश्चैव भगवान्निर्जितो लोहिते हृदे ॥
दंतवक्रश्च कारूपो निहतो दक्षिणापथे १० शिशुपालश्च संपूर्णो केलिष्वैकशतेहतः ॥ गत्वा च शोणितपुरं शंकरेणाभिरक्षितः ११ बलेः सुतो महावीर्यो बाणो
बाहुसदस्रभृत् ॥ महासृष्टे महाराज जित्वा जीवन् विसर्जितः १२ निर्जितः पावकश्चैव गिरिमध्ये महात्मना ॥ शाल्वश्च विजितः संख्ये सौभश्च विनिपातितः
१३ विशोभ्यसागरं चैव पांजचन्यो वशीकृतः ॥ हयग्रीवश्च निहतो नृपाश्चान्ये महाबलाः १४ जरासंधस्य निधने मोक्षिताः सर्वपार्थिवाः ॥ रथेन जित्वा
नृपतीन् गांधारतनयाहताः १५

25

भृष्टराज्याश्चशोकार्ताः पांडवाः परिरक्षिताः ॥ दाहितंचवनंधोरंपुरुहूतस्यत्वांडवम् १६ गांडीवंचाग्निनादत्तमर्जुनायोपपादितम् ॥ दौत्यंचतत्कृतंचोरोविग्र
हेजनमेजय १७ अनेनयदमुख्येनयदुवंशोविवर्धितः ॥ कुंत्याश्चप्रमुखेप्रोक्ताप्रतिज्ञापांडवान्प्रति १८ निवृत्तेभारतेयुद्धेप्रतिदास्यामितत्सुतान् ॥ मोक्षि
तश्चमहातेजानृगःशापात्सुदारुणात् १९ यवनश्चहतःसंख्येकालइत्यभिविश्रुतः ॥ वानरौचमहावीर्यैर्मैदाद्विविदएवच २० विजितौयुधिदुर्द्धर्षौजांबवां
श्चपराजितः ॥ सांक्षीपनेस्तथापुत्रस्तवचैवापितातथा २१ गतौवैवस्वतवशंजीवितौतस्यतेजसा ॥ संग्रामाबहवःप्राप्ताघोरानरवरक्षयाः २२ निहताश्च
नृपाःसर्वेकृत्वातज्जयमद्भुतम् ॥ जनमेजयास्ययुद्धेषुयथातेवर्णितामया ॥ २३ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिवासुदेवमाहात्म्येपंचदशा
धिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ४ ॥ जनमेजयउवाच ॥ भूयएवमहाबाहोर्यदुर्मिहस्यधीमतः ॥ कर्माण्यपरिमेयानिश्रुतानिद्विजसतम १ त्वत्तःश्रुत
वतांश्रेष्ठवासुदेवस्यधीमतः ॥ यत्त्वयाकथितंपूर्वेवाणंप्रतिमहासुरम् २ तदहंश्रोतुमिच्छामि विस्तरेणतपोधन ॥ कथंचदेवदेवस्यपुत्रत्वमसुरोगतः ३ यो
भिगुप्तःस्वयंब्रह्मनशंकरेणमहात्मना ॥ सहवासंगतेनैवसगणेनगुहेनतु ४ बलेर्बलवतःपुत्रोज्येष्ठोभ्रातृशतस्ययः ॥ वृत्तोबाहुसहस्रेणदिव्यास्त्रशतधारि
णा ५ असंख्यैश्चमहाकायैर्महाबलशतैर्वृतः ॥ वासुदेवेनसकथंबाणःसंख्येपराजितः ६ संख्यैश्चैवयुद्धार्थीजीविन्मुक्तःकथंचसः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
शृणुष्ववाहितोराजन्कृष्णस्यामिततेजसः ७ मनुष्यलोकेबाणेनयथाभूद्विग्रहोमहान् ॥ वासुदेवेनयत्रासौरुद्रस्कंदसहायवान् ८ बलिपुत्रोरणश्लाघीजे
त्वाजीवन्चिसर्जितः ॥ तथाचास्यवरोदतःशंकरेणमहात्मना ९ नित्यंसांनेध्यतांचैवगाणपत्यंतथाक्षयम् ॥ यथाबाणस्यतद्युद्धंजीविन्मुक्तोयथाचसः १०
यथाचदेवदेवस्यपुत्रत्वंसोसुरोगतः ॥ यदर्थंचमहद्युद्धंतत्सर्वमखिलंशृणु ११ दृष्ट्वाततःकुमारस्यक्रीडतश्चमहात्मनः ॥ बलिपुत्रोमहावीर्योविस्मयंपरमंग
तः १२ तस्यबुद्धिःसमुत्पन्नातपश्चर्तुंसुदुष्करम् ॥ रुद्रस्याराधनार्थायदेवस्यस्यायथासुतः १३ ततोऽग्लपयदात्मानंतपसाश्लाघ्यतेचसः ॥ देवश्चपरमंतोषं
जगामचसहोमया १४ नीलकंठःपरांप्रीतिंगत्वाचासुरमब्रवीत् ॥ वरंवरयभद्रंतेयतेमनासिवर्तते १५ अथबाणोब्रवीद्वाक्यंदेवदेवंमहेश्वरम् ॥ देव्याः
पुत्रत्वमिच्छामित्वयादत्तंत्रिलोचन १६ शंकरस्तुतथेत्युक्त्वारुद्राणीभिदमब्रवीत् ॥ कनीयान्कार्तिकेयस्यपुत्रोयंप्रतिगृह्यताम् १७

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ देवदेवस्यरुद्रस्यपुत्रत्वंगणमुख्यत्वं ॥ ११ ॥ कुमारस्यकार्तिकेयस्यक्रीडतःरुद्राराधनास्मिन्कांकीडादृष्टेतियोज्यम् ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ आचरेत्तद्व्रतमहमेवमहान्तपस्वीतिमन्यते ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

यत्रोत्थितोमहासेनःसोग्रिजोरुधिरेपुरे ॥ तत्रोद्देशेपुरं चास्यभविष्यतिनसंशयः १८ नाम्नातच्छोणितपुरंभविष्यतिपुरोत्तमम् ॥ मयाभिगुप्तंश्रीमंतंनक
श्चित्प्रसादिष्यति १९ ततःसनिवसन्वाणःपुरेशोणितसाह्वये ॥ राज्यंप्रशासतेनित्यंक्षोभयन्सर्वदेवताः २० अवतीर्यमदोत्सिक्तोवाणोबाहुसहस्रवान् ॥
अर्चितयन्देवगणान्युद्धमात्रंस्तेसदा २१ ध्वजंचास्यददौप्रीतःकुमारोह्याग्निरेजसम् ॥ वाहनंचैववाणस्यमयूरंदीप्ततेजसम् २२ नदेवानचगंधर्वानय
क्षानापिपन्नगाः ॥ तस्ययुद्धेव्यतिष्ठंतदेवदेवस्यतेजसा २३ त्र्यंबकेनाभिगुप्तश्चदपोत्सिक्तोमहासुरः ॥ भूयोमृगयतेयुद्धंशूलिनंसोभ्यगच्छत २४ सरु
द्रमभिगम्याथप्रणिपत्याभिवाद्यच ॥ बालेसूनुरिदंवाक्यंप्रच्छवृषभध्वजम् २५ असकृन्निर्जितादेवाःससाध्याःसमरुद्रणाः ॥ मयामदवलोत्सेकात्ससै
न्येनतवाश्रयात् २६ इमंदेशंसमागम्यवसंतस्मिपुरेसुखम् ॥ तेपराजयसंत्रस्तानिराशामत्पराजये २७ नाकपृष्ठमुपागम्यनिवसंतियथासुखम् ॥ सोहं
निराशोयुद्धस्यजीवितंनायकामये २८ अयुध्यतोवृथाह्येषांवाहूनाधारणंमम ॥ तद्ब्रूहिममयुद्धस्यकश्चिदागमनंभवेत् २९ नमेयुद्धंविनादेवरतिरस्ति
प्रसीदमे ॥ ततःप्रहस्यभगवानब्रवीद्वृषभध्वजः३० भवितावाणयुद्धंवैयथातच्छृणुदानव ॥ ध्वजस्यास्ययदाभंगस्तवतातभविष्यति ॥ स्वस्थानेस्थापित
स्याथतदायुद्धंभविष्यति ३१ इत्येवमुक्तःप्रहसन्वाणस्तुबहुशोमुदा ॥ प्रसन्नवदनोभूत्वापादयोःपतितोऽब्रवीत् ॥ दिष्ट्याबाहुसहस्रस्यनवृथाधारणंमम
३२ दिष्ट्यासहस्राक्षमहंविजेतापुनराहवे ॥ आनंदेनाश्रुपूर्णाभ्यांनेत्राभ्यामरिमर्दनः ॥ पंचांजलिशतैर्देवं पूजयन्पतितोभुवि ३३ ईश्वरउवाच ॥ ॥
उत्तिष्ठोत्तिष्ठवाहूनामात्मनःस्वकुलस्यतु ॥ सदृशंप्राप्स्यसेवीरयुद्धमप्रतिमंमहत् ३४ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्ततोवाणस्तुर्यंबकेणमहात्मना ॥
हर्षेणात्युच्छ्रितंशीघ्रंनत्वासवृषभध्वजम् ३५ शितिकंठविमृष्टस्तुवाणःपरपुरंजयः ॥ ययौस्वभवनंतत्रयत्रध्वजगृहंमहत् ३६ तत्रोपविष्टःप्रहसन्कुंभांड
मिदमब्रवीत् ॥ प्रियमावेदयिष्यामिभवतोयन्मनोगतम् ३७ इत्येवमुक्तःप्रहसन्वाणमप्रतिमंरणे ॥ प्रोवाचराजन्किंत्वेतद्वक्तुकामोसिमत्प्रियं ३८ विस्म
योत्फुल्लनयनःप्रहर्षादेवभाषसे ॥ त्वत्तःश्रोतुमिहेच्छामिवरंकिंलब्धवानसि ३९ शितिकंठप्रसादेनस्कंदगोपायनेनच ॥ कश्चित्रैलोक्यराज्यंतेव्यादिष्टंशु
ल्पाणिना ४० अस्यचक्रभयत्रस्तानिवसंतिललाशये ॥ कश्चिच्छार्ङ्गगदापाणेःस्थितस्यपरमाहवे ४१

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ असंस्कां अस्खलितां ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥
वृषदंशो विडालः जगर्जेत्यभंगलशब्दकरणलक्ष्यते ॥ ५९ ॥ ६० ॥ स्वपक्षे चेति देवनक्षत्रेषु उदितः कृत्तिका प्रविष्ट इत्यर्थः तेन रोहिणी वाणस्य जन्मनक्षत्रं पङ्क्तिं भरणी च तस्याभिषे

कच्चिदिद्रस्तवभयात्पातालमुपयास्यति ॥ कच्चिद्विष्णुपरित्रासंविमोक्षयंति दितेः सुताः ४२ पातालवासमुत्सृज्य कच्चितववलाश्रयात् ॥ विबुधावासनिर
ताभविष्यंति महासुराः ४३ बलिविष्णुपराक्रांतो बद्धस्तवपितानृप ॥ सलिलौघाद्विनिष्क्रम्य कच्चिद्राज्यमवाप्स्यति ४४ दिव्यमाल्यां वरधरं दिव्यस्र
ग्गंधलेपनम् ॥ कच्चिद्वैरोचर्नितातद्रक्ष्यामः पितरंतव ४५ कच्चित्रिभिः क्रमैः पूर्वहर्तोल्लोकानि मान्प्रभो ॥ पुनः प्रत्यानयिष्यामोजित्वासर्वान् दिवौकसः ॥
४६ स्निग्धगंभीरनिर्घोषशंखस्वनपुरोजवम् ॥ कच्चित्रारायणं देवं जेष्यामः समित्तिजयम् ४७ कच्चिद्वृषध्वजस्तात प्रसादसुमुखस्तव ॥ यथा ते हृदयो
त्कंपः साश्रुविंदुः प्रवर्तते ४८ कच्चिद्दीश्वरतोषेण कार्तिकेयमतेन च ॥ प्राप्तवानसि सर्वेषामस्माकं राज्यसंपदम् ४९ इति कुंभांडवचनैश्चोदितः सोसुरोत्त
मः ॥ बाणो वाणीमसंस्कां प्रोवाच वदतां वरः ५० बाण उवाच ॥ चिरात्प्रभृति कुंभांडनयुद्धं प्राप्य ते मया ॥ ततो मया मुदा पृष्टः शितिकंठः प्रतापवान्
५१ युद्धाभिलाषः सुमहान् देवसंजायते मम ॥ अभिप्राप्स्याम्यहं युद्धं मनसस्तुष्टिर्वर्धनम् ५२ ततो हं देवदेवेन हरेणा मित्रघातिना ॥ प्रहस्य सुचिरं काल
मुक्तोऽस्मि वचनं प्रियम् ॥ प्राप्स्यसे सुमहद्युद्धं त्वं बाणाप्रतिमं महत् ५३ मयूरध्वजभंगस्ते भविष्यति यदासुर ॥ तदा त्वं प्राप्स्यसे युद्धं सुमहद्विजितं नंदन
५४ ततो हं परमप्रीतो भगवंतं वृषध्वजम् ॥ प्रणम्य शिरसा देवं तवांतिकमुपागतः ५५ इत्येव मुक्तः कुंभांडः प्रोवाच नृपतिं तदा ॥ अहो न शोभनं राजन्यदेवं
भाषे वचः ५६ एवं कथयतोस्तत्र तयोरन्योन्यमुच्छ्रितः ॥ ध्वजः पपात वेगेन शक्राशनिसमाहतः ५७ तं तथा पतितं दृष्ट्वा सोसुरो ध्वजमुत्तमम् ॥ प्रहर्ष
मतुलं लेभे मेनेचाहवमागतं ५८ ततश्च कं पेव सुधाशक्राशनिसमाहता ॥ ननादांतर्हितो भूमौ वृषदंशो जगर्ज च ५९ देवानामपियो देवः सोप्यवर्षत वासवः
॥ शोणितं शोणितपुरे सर्वतः परमंततः ६० सूर्यो भूत्वा महोल्काचपपात धरणीतले ॥ स्वपक्षे चोदितः सूर्यो भरणीं समपीडयत् ६१ चैत्यवृक्षेषु सहसा धा
राः शतसहस्रशः ॥ शोणितस्य ब्रवन् घोरानिपेतुस्तारकाभृशम् ६२ राहुरग्रसदादित्यमपर्वणि विशांपते ॥ लोकक्षयकरे काले निर्घातश्चापतन्महान् ६३
दक्षिणां दिशमास्थाय धूमकेतुः स्थितो भवत् ॥ अनिशं चाप्यविच्छिन्नावबुर्वाताः सुदारुणाः ६४

चनिकं नक्षत्रं विद्धं तेन देहस्य पीडापदात्पुनश्चेति दर्शितं चोदितः सूर्यो भरणीं समपीडयत् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ राहुरिति तदैव नित्यं समंदगतिरपिराहर्विषममत्यासूर्यनक्षत्रमाक्रांतवानित्यर्थः
आदित्यमग्रसदिति तत्र ब्रह्मयोगोपि गम्यते ततश्च जन्मतः सप्तविंशे नक्षत्रे सूर्यग्रहणं चेद्वाणवत्फलं द्रष्टव्यम् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

परिष्कारः ॥ ६५ ॥ वक्रचितितत्रैवदुर्योगांतरमाह जन्मनभत्रोहिणोम् ॥ ६६ ॥ चैत्यश्चत्वरवाहनः रसूचकीवृक्षः ॥ ६७ ॥ निश्चयं मम परामवोभविष्यतीत्येवं रूपम् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ नशो मम अशोभने ॥ ७० ॥ ७१ ॥ शक्रध्वजतरोः यत्र शक्रध्वज आसज्यते सततः पूर्वोक्तः चैत्यवृक्षः तस्य यथापतनं ज्ञातं तथा तत्र तनं भविष्यतीत्यर्थः ॥ ७२ ॥

श्वेतलोहितपर्यंतः कृष्णग्रीवस्तडिद्वयुतेः ॥ त्रिवर्णपरिघोभानुः संध्यारागमथावृणोत् ६५ वक्रमंगारकश्चक्रे कृतिकासुभयंकरः ॥ बाणस्य जन्मनक्षत्रं भर्त्सयन्निवस
र्वशः ६६ अनेकशाखश्चैत्यश्च निपपातमहीतले ॥ अर्चितः सर्वकन्याभिर्दानवानां महात्मनाम् ६७ एवं विविधरूपाणि निमित्तानि निशाभयनः ॥ बाणो बलमदोन्म
तो निश्चयं नाघिगच्छति ६८ विचेतास्त्वभवत्प्राज्ञः कुंभांडस्तत्त्वदर्शिवान् ॥ बाणस्य साचिवस्तत्र कतिर्यन्बहुः कील्विषम् ६९ उत्पाता ह्यत्र दृश्यंते कथयंतो न शो
भनं ॥ तव राज्यविनाशाय भविष्यंति न संशयः ७० वयंचान्यै च सचिवाभृत्याये च तवानुगाः ॥ क्षयं यास्यंति न चिरात् सर्वे पार्थिव दुर्नयात् ७१ यथा शक्रध्व
जतरोः स्वदर्पात्पतनं भवेत् ॥ बलमाकांक्षतो मोहात् तथा बाणस्य नर्दतः ७२ देवदेव प्रसादात्तु त्रैलोक्यविजयं गतं ॥ उत्सेकादृश्यते नाशो युद्धाकांक्षी न नर्दह ॥
७३ बाणः प्रीतमनास्त्वेवं पौपान् मनुत्तमम् ॥ दैत्यदानव नारीभिः सार्द्धं मुत्तमविक्रमः ७४ कुंभांडश्चितया विष्टो राजवेश्माभ्ययात्तदा ॥ अर्चितयच्च तत्त्वार्थं
तैस्तैरुत्पातदर्शनैः ७५ राजा प्रमादी दुर्बुद्धिर्जितकाशी महासुरः ॥ युद्धमेवाभिलषते न दोषान् मन्यते मदात् ७६ महोत्पालभयं चैव न तन्मिथ्या भविष्य
ति ॥ अपीदानीं भवेन्मिथ्या सर्वमुत्पातदर्शनम् ७७ इह त्वास्ते त्रिनयनः कार्तिकेयश्च वीर्यवान् ॥ तेनोत्पन्नोऽपि दोषो नः कश्चिद्दृच्छेत्पराभवम् ७८ उत्प
न्नदोषप्रभवः क्षयोऽयं भविता महान् ॥ दोषाणां न भवेन्नाश इति मेधीयते मतिः ७९ नियतं दोष एवायं भविष्यति न संशयः ॥ दौरात्म्या शृपते रस्य दोषभूता हि
दानवाः ८० देवदानवसंघानां यः कर्ता भुवनप्रभुः ॥ भगवान् कार्तिकेयश्च कृतवाँल्लोहितेपुरे ८१ प्राणैः प्रियतरो नित्यं भविष्यति गुहः सदा ॥ तद्विशिष्टश्च वा
णोऽपि शिवस्य सततं प्रियः ८२ दर्पोत्सेकात्तु नाशाय वरं याचितवान्भवम् ॥ युद्धहेतोः सलुब्धस्तु सर्वथान भविष्यति ८३ यदेविष्णुपुरोगानां भिद्रादीनां
दिवौकंसाम् ॥ भविष्यो ह्यभवत्प्राप्तिर्भवहस्तात्कृतं भवेत् ८४ एतयोश्च हि को युद्धं कुमार भवयोरिह ॥ शक्तो दातुं समागम्य बाणसाहाय्यकांक्षिणोः ८५
न च देववचो मिथ्या भविष्यति कदाचन ॥ भविष्यति महद्युद्धं सर्वदैत्यविनाशनम् ८६ स एवंचितया विष्टाः कुंभांडस्तत्त्वदर्शिवान् ॥ स्वस्तिप्रणिहितां बुद्धिं
चकार समहासुरः ८७ ये हि देवैर्विरुध्यंते पुण्यकर्मभिराहवे ॥ यथा वलिर्नियमितस्तथा तेयांति संक्षयम् ८८

देवेति ईश्वरा नृगृहीतोऽपि दर्पादृश्यतीति भावः ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ उत्पन्नो दोषो दर्पाद्यस्ततः प्रभवो यस्य स तथा ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥
॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ स्वस्तिप्रणिहितां कल्याणाभिनिवेशनीं ॥ ८७ ॥ ८८ ॥

इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ॐ ॥ क्रीडते ॥ १ ॥ २ ॥ संतानकस्य कल्पतरुविशेषस्य ॥ ३ ॥ ४ ॥
॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रसादयामासेत्युक्तेरिदं सूच्यते मद्रार्यारूपग्रहणेन मामपि सर्वातिर्यामिणमियं मोहयितुं प्रवृत्तेति महादेवस्य तस्या उपरि कियानपि कोपो जात आसीदिति तत एवापराधात्ताचि
त्रलेखास्वाशेन कुंभांडस्य बाणामात्यस्य कन्याजातेति अग्रिमप्रयाद्वम्यते प्रसादयंतीतां अप्सरोगणाः प्रहसंति ईशोपिकापट्यमियं करोतीत्याशयेन ॥ ७ ॥ क्रीडंते महादेवस्य रूपेणेति

इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि बाणयुद्धेषोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ क्रीडाविहारोपगतः कदाचिदभवद्भवः ॥
देव्या सह नदीतीरे रम्येश्रामाति सप्रभुः १ शतानि तत्राप्सरसां चिक्रीडुश्च समंततः ॥ सर्वतु कवनरेभ्यः गंधर्वपतयस्तथा २ कुसुमैः पारिजातस्य पुष्पैः संतान
कस्य च ॥ गंधोदाममिवाकाशं नदीतीरं तु सर्वशः ३ वेणुवीणा मृदंगैश्च पणवैश्च सहस्रशः ॥ वाद्यमानैः स शुश्राव गीतमप्सरसां तदा ४ सूतमागधकल्पैश्च
स्तुवन्नप्सरसांगणाः ॥ देवदेवं सुवपुषं स्रग्विणं रक्तवाससम् ५ श्रीमहेशं देवदेवमर्चयंति मनोरमं ॥ ततस्तु देव्यारूपेण चित्रलेखा वराप्सराः ६ भवं प्रसाद
यामास देवी च प्राह स तदा ॥ प्रसादयंती भीशानं प्रहसंत्यप्सरोगणाः ७ भवस्य पार्षदादि व्यानाना रूपामहौजसः ॥ देव्या ह्यनुज्ञया सर्वे क्रीडंते तत्र तत्र ह ८
अथ ते पार्षदास्तत्र रहस्ये सुविपश्चितः ॥ महादेवस्य रूपेण तच्चिह्नं रूपमास्थिताः ९ ततो देव्यासुरूपेण लीलया वदनेन च ॥ देवी प्रहासं मुमुचे ताश्चैवाप्सरस
स्तदा ॥ ततः किल किलाशब्दः प्रादुर्भूतः समंततः १० प्रहर्षमतुलं लेभे भवः प्रीतमनास्तदा ॥ बाणस्य दुहिता कन्या तत्रोषानामभामिनी ११ देवं संक्रीडि
तं दृष्ट्वा देव्या सह नदीगतम् ॥ दीप्यमानं महादेवं द्वादशादित्यतेजसम् १२ नानारूपं वपुः कृत्वा देव्या प्रियचिकीर्षया ॥ उषामनोरथं चक्रे पार्वत्याः सन्नि
धौ तथा १३ धन्या हि भर्तृसहितारमत्येवं समागता ॥ मनसा त्वथ संकल्पमुषया भाषितं तथा १४ विज्ञाय तमभिप्रायमुषायाः पर्वतात्मजा ॥ प्राह देवी ततो वा
क्यमुषां हर्षयतीशिनैः १५ उपेतुं शीघ्रमप्येवं भर्त्रा सह रामिष्यसि ॥ यथा देवो मया साद्धं शंकरः शत्रुनाशनः १६ एवमुक्ते तदा देव्या वाक्ये चिंता विलेक्षणा ॥
उपाभावं तदा चक्रे भर्त्रां रस्येकदा सह १७ तदा हैमवती वाक्यं संप्रहस्येदमब्रवीत् ॥ उपेष्टुं पुष्पवाक्यं मे यदा संयोगमेष्यसि १८ वैशाखे मासि हर्म्यस्थां द्वाद
श्यां त्वां दिनक्षये ॥ रमयिष्यति यः स्वप्ने स ते भर्ता भविष्यति १९ एवमुक्ता दैत्यसुता कन्या गणसमावृता ॥ अपाक्राम तहर्षेण रममाणायथा सुखम् २० ततः
सखीभिर्हास्यंती हर्षेणोत्फुल्ललोचना ॥ तालिका सन्निपातैश्च ह्यन्योन्यमभ्यवर्तत २१

द्वयोः संबंधः ॥ ८ ॥ तच्चिह्नं वृषमध्वजादिचिह्नरूपं देव्यारूपेण युक्ताः अप्सरसोऽपि क्रीडंत इत्यनुपज्जते ॥ ९ ॥ ततश्च देवी प्रहासं मुमुचे तत्र हेतुः चित्रलेखा यामानभंगार्थं सर्वा अप्सर
सो देवीरूपं जगृहुस्तस्याश्च प्राप्तिमुत्पादयितुं सर्वे पार्षदाः महादेवरूपं जगृहुरिति प्रवृत्तार्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ संक्रीडितम् क्रीडितं ॥ १२ ॥ नानारूपं वपुः कृत्वा संक्रीडितमिति पूर्वेण संबंधः
॥ १३ ॥ मायि संसृजने इति शेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ हास्यंती परिहास्यमाना वर्धती वर्धमाना ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ यत्तव मनोरथं मनोरथगोचरं प्रार्थितं वस्तु तत्तदेव्या तव दत्तमिति सखीनां वाक्यं प्रातिपूज्य उषाप्रतीक्षते इति शेषः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥
 किन्नर्यो यक्षकन्याश्च नानादैतेयकन्यकाः ॥ अप्सरोगणकन्याश्च उषायाः सखितांगताः २२ उक्ता च तत्र ताभिश्च भर्ता तव वरानने ॥ भविष्यत्यचिरेणैव देव्या
 वचनकल्पितः २३ न हि देव्या वचो मिथ्या भविष्यति कदाचन ॥ रूपाभिजनसंपन्नः पतिस्ते कल्पितस्तया २४ उषा सखीनां तद्वाक्यं प्रातिपूज्य यथाविधि ॥
 यत्तन्मनोरथं देव्या भावयंती व्यसंस्थिता २५ ततः क्रीडाविहारं तमनुभूय सहो मया ॥ गते ह निततः सर्वानार्यस्ताः परमाहुताः २६ ययुः स्वानालयान्सर्वादे
 वीचादर्शनंगता ॥ काश्चिदश्वैस्तथायानैर्गजैरन्यास्तथारथैः २७ पुरं प्रविशुर्हृष्टाः काश्चिदाकाशमास्थिताः ॥ ततः प्रभृतिसादेवाकाममोहंगता विभो
 २८ देव्यास्तु वचनं स्मृत्वा संस्मरंती पतितदा ॥ निद्रां न भजते रात्रौ न दिवा भोजनं तथा २९ स्मरंती पतिभावं सा विललाप न पात्मजा ॥ निंदती शशिनं ना
 केसेवती न च चंदनम् ३० सा बालामोहिताराजनकामेन परिपीडिता ॥ उपचर्यति तां सख्यो विज्वरामपि सज्वराम् ३१ तप्यते हृदयं तस्या लेपितं चंदनेन च ॥
 कपोले पांडिमाचिह्नं नेत्रे जलसमन्विते ३२ जृम्भणं च तथा स्वापो देहेतस्या व्यवर्धत ॥ पाद्विनीकंदचूर्णानि शीतलानि मुहुर्मुहुः ३३ क्षिपंति सख्यो हृदये पीडि
 ते मन्मथाग्निना ॥ व्यजनानि प्रकुर्वति पृच्छंति च पुनः पुनः ३४ काव्यथा किं शरीरं ते किमिदं तव भाभिनि ॥ किंतुभ्यरोचते देवितदाख्या हिवरानने ३५ क
 स्मादिदं समुत्पन्नं दुःखसाध्यं मनोरमे ॥ त्वन्मनो नु गतं वाक्यं वदं त्येतास्तु सारिकाः ३६ शुक्लानीलतमाः सुभ्रुपठंति हि पुमानिव ॥ प्रह्लादजननं वाक्यं किमर्थं नाद्य
 भापसे ३७ तव तातो महावीरो देवानामपि दुर्जयः ॥ तस्याग्रेतिष्ठते कोपेन भूमौ वरवर्णिनि ३८ बलेः पुत्रो महावीरो बाणो हि दुरतिक्रमः ॥ जित्वा मरावती
 कंचनगरं शोणिता ह्वयम् ॥ यत्र संतिष्ठते देवः शूलहस्तो महेश्वरः ३९ पुत्रो यमिति जानीहि गिरिजां यो ब्रवीद्भरः ॥ बाणं प्रति महादेवस्तव तातमुपेशृणु ४०
 काव्यथेति मुखे चेदं नासाग्रं च विराजते ॥ नीहारा वैदवः पद्मे राजतेशरदागमे ४१ संपूर्णचंद्रप्रतिमं मुखं चंद्रो यथा घने ॥ न शोभते तु विच्छायां किमर्थं कारणं व
 द ४२ श्वासान्मुंचासिवाले त्वं न रतिं याति भावतः ॥ गृहाण भोजनं दिव्यं यत्ते मनसि वर्तते ४३ तां ब्रूलं रोचते पूर्वतत्किमर्थं न गृह्यते ॥ मिष्टानि यानि वस्तूनि दु
 र्लभानीतैर्जनैः ४४ गृहाण देवि उतिष्ठ वद पीडां शरीरजाम् ॥ इति कोलाहलं श्रुत्वा उषावेश्मसमुद्भवम् ४५ दासीभिः कीर्तितं तत्र मातुरग्रे पृथक् पृथक् ॥ राज
 पुत्री यदा देवि समायाता गृहे सती ४६ जलक्रीडाविहाराच्च मूकेव परिलक्ष्यते ॥ अतो दासीजनादेविव दामस्त्वां वयं जनाः ४७ कोमोहः किमिदं मौनं कः स्वापो
 म्लानताकथम् ॥ विचार्य भिषजो देवि दिश्यंतां कष्टशांतये ४८ शिरोपपुष्पसदृशं यच्छरीरं सुकोमलम् ॥ तत्कथमहते देवि व्याधिभारं वरानने ४९
 ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पृथ्वीवर्णने

इति श्रुत्वा तदा देवीमत्वरारं स गामिनी ॥ प्राप्य देशमुपायत्र किमिदं कष्टलक्षणम् ५० पल्लवा कृतिहस्तेन कोमलं तत्करं तदा ॥ स्पृष्ट्वांगुलीरनायासं स्फोटयामास गामिनी ५१ किमस्ति तव कल्याणिकं व्यथा तव वर्तते ॥ एते वैद्याः समागत्य पृच्छन्ति भवतीं हितम् ५२ ॥ वैद्या ऊचुः ॥ ॥ जलक्रीडांगता तत्र राजपुत्री सखीगणैः ॥ पार्वत्याः क्रीडितं तत्र जानीमः श्रमसंभवम् ५३ ॥ श्रमाद्वा निःसमुत्पन्ना जृम्भणं च पुनः पुनः ॥ स्वापश्च जायते तेन माभयं कर्तुमर्हसि ५४ देव्युवाच ॥ ॥ हृदये निहितं वैद्याश्च दनं हिमसंयुतम् ॥ अमात्याः किमिदं शीघ्रं किमिदं बुद्धुदायते ५५ अतिदाहो महान् स्वेदः पिपासान् बुभुक्षते ॥ प्रलाप एव किं तस्यां शास्त्रतो ब्रूत निश्चितम् ५६ ॥ वैद्या ऊचुः ॥ क्रीडाविहारे मिलिताः स्त्रीजना देवसन्निधौ ॥ रूपेणाप्रतिमा देवी राजपुत्री च भाविनी ५७ दृष्टिपातः कृतस्ताभिस्तेन पुत्र्यां व्यथा भवत् ॥ रक्षामंत्रैस्तथापीतैः सर्पपैस्तां कुमारिकाम् ५८ पानीयैरभिषेकेण पराशांतिर्भविष्यति ॥ इत्युक्त्वाभिषजः सर्वे निवृत्ता नृपवेशमतः ५९ सूचयन्तः पुनः सर्वे कामाभिप्रायजां व्यथाम् ॥ मातृपृष्ठावरारोहा चिरकालमुवाच सा ६० लज्जावती महाभाग मातरं रुदतीं भृशम् ॥ मातर्न रोचते नित्यं भाषणं न च भोजनम् ६१ न चाप्युत्सवं मातः सदा हं हृदयं शृणु ॥ इत्युक्त्वा विररामाथ द्युपानारीवरानना ६२ सर्वाभिः स्त्रीभिराख्यमन्योन्यं मुखवीक्षणम् ॥ लज्जानुकारिणारीणां यौवनं हि भवेदिति ६३ इयं च राजकन्या हि भृष्टयोग्या किमुच्यते ॥ पितुः प्रसादान् मातुश्च प्राप्तुयात्सदृशं वरम् ६४ इति श्रीमहाभारते खिले पृथ्वीवर्णने विष्णुपर्वणि वाणयुद्धे उषाविरहो नाम सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत्रस्थाः परमानार्यश्चित्रेण परमाहुताः ॥ ततो हर्म्ये शयानां तु वैशाखे मासि भाविनीम् १ द्वादश्यां शुक्लपक्षस्य सखीगणवृत्तां तदा ॥ यथोक्तः पुरुषः स्वप्ने रमयामास तां शुभाम् २ विचेष्टमाना रुदती देव्या वचनचोदिता ॥ सा स्वप्ने रमिता तेन स्त्रीभावं चापि लंभिता ॥ शोणिता क्ता प्ररुदती सहसैवोत्थिता निशि ३ तां तथा रुदतीं दृष्ट्वा सखीभ्यः समन्विता ॥ चित्रलेखा वचःस्निग्धमुवाच परमाहुतम् ४ उषे माभिः किमेवं त्वं रुदती परितप्यसे ॥ बलेः सुतसुता च त्वं प्रख्याता किं भयान्विता ५ न भयं विद्यते लोके तव मुधुविशेषतः ॥ अभयं तव वामोरुपिता देवांतकोरणे ६ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते विषादं मा कृथाः शुभे ॥ नैवं विधे पुत्रासेषु भयमस्ति वरानने ७ असकृद्देवसाहितः शचीभर्ता सुरेश्वरः ॥ अप्राप्त एव नगरं पित्रा ते मृदितोरणे ८

पुनर्वर्णिटीकायां सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ बहोमम ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ दुष्टेन कामवता मनसा यत्क्रियते तदेव अशुभं वा पापपुण्यं त्रानत्वं निच्छाप्तामिति त्वर्थः ॥ १८ ॥
 अयं देवसमूहस्य भयदश्च पिता तव ॥ महासुरवरः श्रीमान्बलेः पुत्रो महाबलः ९ एवं साभिहिता सख्या बाणपुत्री यशस्विनी ॥ स्वप्ने रूपं यथा दृष्टं न्यवेदयदनि
 दिता ॥ १० ॥ उपोवाच ॥ एवं संधर्षिता सा ध्वी कथं जीवितुमुत्सहे ११ पितरं किं नु वक्ष्यामि देवशत्रुमरिंदमम् ॥ एवं संदूषणकरी वंशस्यास्यामहौजसः १२
 श्रेयो हि मरणं महान्मेश्रेयोऽयं जीवितम् ॥ ईप्सितो वा यथा कोऽपि पुरुषो विगतो हि मे १३ जाग्रतीव यथा चाहमवस्थेयं कृतामम ॥ निशायां जाग्रतीवाहं न ताकेन
 दशामिमां ॥ कथमेवं कृतानामकन्या जीवितुमुत्सहे १४ कुलोपक्रोशन करी कुलांगारी निराश्रया ॥ जीवितं न स्पृहेन्नारी सा ध्वी नामग्रतः स्थिता १५ इत्येवं बाष्प
 पूर्णाक्षी सखी जनवृता तदा ॥ विललाप चिरं कालमुपाकमललोचना १६ अनाथवत्तां रुदतीं मुख्यः सर्वा विचेतसः ॥ ऊचुरश्रुपरीताक्षी मुपां सर्वाः समाग
 ताः १७ दुष्टेन मनसा देवि शुभं वा यदि वा शुभम् ॥ क्रियते न च ते सुश्रु किंचिद्दुष्टं मनः शुभे १८ प्रसभदैवसंयोगाद्यदि भुक्ता सिभामिनि ॥ स्वप्रयोगेन कल्याणि
 व्रतलोपो न विद्यते १९ व्यभिचारेण ते देवि नास्तिकश्चिद्व्यतिक्रमः ॥ न च स्वप्रकृतो दोषो मर्त्यलोके स्ति सुंदरि २० एवं विप्रर्पयो देवि धर्मज्ञाः कथयंति वै ॥
 मनसा चैव वाचा च कर्मणा च विशेषतः ॥ दुष्टायां त्रिभिरेतैस्तु पापासा प्रोच्यते बुधैः २१ न च ते दृश्यते भीरुमनः प्रचलितं सदा ॥ कथं त्वंदोषसंदुष्टानियता
 ब्रह्मचारिणी २२ यदि सुप्ता सती सा ध्वी शुद्धभावामनस्विनी ॥ इमामवस्थां प्राप्ता त्वं नैव धर्मो विलुप्यते २३ यस्यादुष्टं मनः पूर्वकर्मणा चोपपादितम् ॥ ता
 मादुरसती नाम सती त्वमसि भाविनि २४ कुलजारूपसंपन्नानियता ब्रह्मचारिणी ॥ इमामवस्थां नीता सिकालो हि दुरतिक्रमः २५ इत्येव मुक्तां रुदतीं बाष्पेणावृ
 तलोचनाम् ॥ कुंभांडदुहिता वाक्यं परमं त्विदमब्रवीत् २६ त्यज शोकं विशालाक्षि अपापा त्वं वरानने ॥ श्रुतं मे यदि देवा कथं याथा तथ्येन तच्छृणु २७ उपेयदुक्ता
 देव्या सिभर्तारं ध्यायती तदा ॥ समीपे देवदेवस्य स्मरमाभिनि तद्वचः २८ द्वादश्यां शुक्लपक्षस्य वैशाखमासि योनिशि ॥ हर्म्येशयानां रुदतीं स्त्रीत्वं समुपने
 प्यति २९ भविता सहिते भर्ता शूरः शत्रुनिवर्हणः ॥ इत्युवाच वचो हृष्टा देवी तव मनो गतम् ३० न हितद्वचनं मिथ्या पार्वत्या यदुदाहृतम् ॥ सा त्वं विमिदम
 त्यर्थं रोदिषीदुनिभानने ३१ एवमुक्ता तया बाला स्मृत्वा देवी वचस्ततः ॥ अभवन्नष्टशोका सा बाणपुत्री शुभेक्षणा ३२ ॥ उपोवाच ॥ स्मराभिभामिनि वचं दे
 व्याः क्रीडागते भवे ॥ यथोक्तं सर्वमखिलं प्राप्तं हर्म्यतले मया ३३ भर्ता तु मम यद्ये पलोकनाथस्य भार्यया ॥ व्यादिष्टः मकथं ज्ञेयस्तत्र कार्यं विधीयताम् ३४ इत्ये
 वमुक्ते वचने कुंभांडदुहिता पुनः ॥ व्याजहार यथान्यायमर्थतत्त्वविशारदा ३५ न हितस्य कुलं देवि न कीर्तिनां पि पौरुषम् ॥ कश्चिज्ज्ञानाति तत्त्वेन कि
 मिदं त्वं विमुह्यसे ३६

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रचलितं कामवेगवशीकृतं कथं त्वंदोषसंदुष्टा न कथमपीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ रामा इति कुंभांडदुहितुर्नामरामा चित्रलेखायाः सामर्थ्यं स्वयं जानंती उपा
 अट्टश्चाश्रुतश्चैव दृष्टः स्वप्ने च यः शुभे ॥ कथं ज्ञेयो भवेद्दीरुसोऽस्माभिरतितस्करः ३७ येन त्वमसितापांगिमतकाशिनि विक्रमात् ॥ रुदती प्रसभं भुक्ता प्रविश्यां
 तः पुरं सखि ३८ न ह्यसौ प्राकृतः काश्चिद्यः प्रविष्टः प्रसह्यते ॥ नगरं लोकविख्यातमेकः शत्रुनिवर्हणः ३९ आदित्यावसवोरुद्रा अश्विनौ च महौजसौ ॥ न श
 काः शोणितपुरं प्रवेष्टुं भीमविक्रमाः ४० सोयमेतः शतगुणैर्विशिष्टश्चारिसूदनः ॥ प्रविष्टः शोणितपुरं वाणमाक्रम्य मूर्द्धनि ४१ यस्यानैवं विधो भर्ता भवे
 दुद्धविशारदः ॥ कस्तस्या जीविते नार्थो भोगैर्वास्त्यं बुजेक्षणे ४२ धन्यास्यनुगृहीता सियस्यास्ते पतिरीदृशः ॥ प्राप्तो देव्याः प्रसादेन कंदर्पसमविक्रमः ४३ इदं
 तुयत्कार्यं तमं शृणु त्वं तन्मये रितम् ॥ विज्ञेयो यस्य पुत्रो वै यत्रामायकुलश्च सः ४४ इत्येवमुक्ते वचने तत्रोपाकाममोहिता ॥ उवाच कुंभांडसुतां कथं ज्ञास्याम्य
 हं सखि ४५ त्वमेव चिंतय सखि नोत्तरं प्रतिभाति मे ॥ स्वकार्ये मुह्यते लोको यथा जीवं लभाम्यहम् ४६ उवाचावचनं श्रुत्वारामावाक्यमिदं पुनः ॥ उवाच रुद
 ती चोपां कुंभांडदुहिता सखी ४७ कुशला ते विशालाक्षि सर्वथा संधिविग्रहे ॥ अप्सरा चित्रलेखा वै क्षिप्रं विज्ञाप्यतां सखि ४८ अस्याः सर्वमशेषेण त्रैलोक्यं
 विदितं सदा ॥ एवमुक्ता तदैवोपाहर्षेणागतविस्मया ४९ तामप्सरसमाना यच्चित्रलेखां सखीं प्रीयाम् ॥ कृतांजलिपुटादीना उपावचनमब्रवीत् ५०
 सा तच्छ्रुत्वा तु वचनमुपायाः परिकीर्तितम् ॥ आश्वासयामास सखी वाणपुत्री यशस्विनीम् ५१ ततः सा विस्मया विष्टा वचनं प्राह दुर्वचम् ॥ चित्रलेखामप्सर
 संप्रणयातां सखीमिदम् ५२ परमं शृणु मे वाक्यं यत्त्वां वक्ष्यामि भाभिनि ॥ भर्तारं यदि मेऽद्य त्वं नानयिष्यसि मत्प्रियम् ५३ कांतं पद्मपलाशाक्षं मत्तमातंगगा
 मिनम् ॥ त्यक्ष्याम्यहं ततः प्राणानाचिरात्तनुमध्यमे ५४ चित्रलेखा ब्रवीद्वाक्यमुपाहर्षयतीशनेः ॥ नैषोर्थः शक्यते स्माभिर्वेतुं भामिनि सुव्रते ५५ न
 कुलेन न वर्णेन न शीलेन न रूपतः ॥ न देशतश्च विज्ञातः सहिचोरो मया सखि ५६ किंतु कर्तुं यथा शक्यं बुद्धिपूर्वमया सखि ॥ प्राप्तं वशृणु मे वाक्यं यथाकामम
 वाप्स्यसि ५७ देवदानवयक्षाणां गंधर्वो रगरक्षसाम् ॥ ये विशिष्टाः प्रभावेण रूपेणाभिजनेन च ५८ यथा प्रभावं तान्सर्वाना लिखिष्याम्यहं सखि ॥ मनु
 प्यलोके ये चापि प्रवरालोकविश्रुताः ५९ सप्त रात्रेण ते भीरुदर्शयिष्यामि तानहम् ॥ ततो विज्ञाय पादस्थं भर्तारं प्रतिपत्स्यसे ६० सा चित्रलेखया प्रोक्ता उवा
 दितचिकीर्षया ॥ क्रियता मेवमित्याह चित्रलेखां सखीं प्रीयाम् ६१ ततः कुशलहस्तत्वाद्यथालेखं समंततः ॥ इत्युक्ता सप्त रात्रेण कृत्वा लेख्यगतां स्तुतान् ॥
 ६२ चित्रपट्टगतान् मुख्यानां नयामास शोभना ॥ ततः प्रास्तीर्य पट्टं सा चित्रलेखा स्वयंकृतम् ६३

या अपि निवेदयति ॥ ४७ ॥ कुशलेति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ चित्रं लिखति योगादर्थसंज्ञां अप्सरसं ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ पादस्थं चित्र

फलकस्थं पट्टस्थमित्यपि पाठः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ सज्जनः उत्तमाभिजनः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ योगिनीदंपत्योः संबंधं कर्तुमर्हा योग्या

उषायैदर्शयामास सखीनां तु विशेषतः ॥ एते देवेषु ये मुख्यास्तथा दानववंशजाः ६४ किन्नरो रगयक्षाणां राक्षसानां समंततः ॥ गंधर्वा सुरदैत्यानां ये चान्ये
भोगिनः स्मृताः ६५ मनुष्याणां च सर्वेषां ये विशिष्टतमानराः ॥ ताने तान् पश्य सर्वस्त्वं यथैव लिखितान् मया ६६ यस्ते भर्ता यथा रूपो समयालिखितः सखि
तत्त्वं प्रत्यभिजानीहि स्वप्ने यं दृष्टव्यमसि ६७ ततः क्रमेण सर्वास्तान् दृष्ट्वा सामत्तकाशिनी ॥ देवदानवगंधर्वविद्याधरगणानथ ॥ अतीत्य च यदूनं सर्वान् ददर्श
यदुनंदनम् ६८ तत्रानिरुद्धं दृष्ट्वा सा विस्मयोत्फुल्लशोचना ॥ उवाच चित्रलेखांतामयं चौरः सखे सखि ६९ येनाहं दूषिता पूर्वस्वप्ने हर्म्यगता सती ॥ सोयं
विज्ञात रूपो मे कुतो यं रतितस्करः ७० चित्रलेखे वदस्वैनं तत्त्वतो मम शोभने ॥ कुलशीलाभिजनतो नाम किंचास्य भाभिनि ॥ ततः पश्चाद्विधास्यामि कार्यं
स्यास्य विनिश्चयम् ७१ चित्रलेखोवाच ॥ अयं त्रैलोक्यनाथस्य नत्ता कृष्णस्य धीमतः ॥ भर्ता तव विशालाक्षि प्रायुग्मिर्भो मविक्रमः ७२ न ह्यस्ति त्रिपुलो
केषु सदृशोऽस्य पराक्रमे ॥ उत्पाट्य पर्वताने पर्वतैरेव शातयेत् ७३ धन्यास्यनुगृहीता सियस्यास्ते यदुपुंगवः ॥ व्यक्षपन्त्यासुमादिष्टः सदृशः सज्जनः पातिः
७४ उषोवाच ॥ त्वमेवात्र विशालाक्षि योग्या भव वरानने ॥ न शक्याहि गतिश्चान्या अगत्या मे गतिर्भव ७५ अंतरिक्षचरा च स्वयोगिनी कामरूपिणी ॥
उपायस्यास्य कुशलाक्षि प्रमानय मे प्रियं ७६ उपायश्चित्यतां भीरुसंप्रतर्क्य प्रिये सुखम् ॥ सिद्धार्थां संनिवर्तस्व येनोपायेन सुंदरि ७७ भवेदापत्सु यन्मित्रं त
न्मित्रं शस्यते बुधः ॥ कामार्ता वास्मि सुश्रोणि भव मे प्राणधारिणी ७८ यद्येनं मे विशालाक्षि भर्तारममरोपमम् ॥ अद्य नानयसि क्षिप्रं प्राणांस्त्यक्ष्याम्यहं शुभे
७९ उषायावचनं श्रुत्वा चित्रलेखा ब्रवीद्ब्रुवः ॥ श्रोतुमर्हसि कल्याणिवचनं मे शुचिस्मिते ८० यथावाणस्य नगरी रक्ष्यते देविसर्वशः ॥ द्वारकापितथाभीरु
दुराधर्षा सुरैरपि ८१ अयस्मय प्रतिच्छन्ना गुप्तद्वारा च सापुरी ॥ गुप्तावृष्णि कुमारैश्च तथा द्वारकवासिभिः ८२ प्रांते सलिलसंयुक्ता विहिता विश्वकर्मणा ॥ र
क्ष्यते पुरुषैर्घोरैः पद्मनाभस्य शासनात् ८३ शैलप्राकारपरिखा दुर्गमार्गप्रवेशिनी ॥ सप्तप्राकाररचिता पर्वतैर्धातुमंडितैः ८४ न च शक्यमविज्ञातैः प्रवेष्टुं द्वार
कापुरीम् ॥ आत्मानं मां च रक्षस्व पितरं च विशेषतः ८५

॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ अयस्मयैः कपादैः प्रतिच्छन्ना ॥ ८२ ॥ प्रांते सलिलसंयुक्ता समुद्रपरिखावती ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ निर्वधाकरणेन अन्यथा त्रयाणाम
पिक्रेताः प्रसज्येत इत्यर्थः ॥ ८५ ॥

॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ तारामिवेति कृत्स्ननगरप्रभाया एकीभाव उक्तः ९० ॥ इति श्रीमहा
भारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायामष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ७ ॥ अथेति प्रवृत्तिः वाणपुरेऽनिरुद्धो नीत इति वार्ता तस्याः हरणं कृष्णे प्रापणं तदर्थं चिंतयंती वा

॥ उपोवाच ॥ तव योगप्रभावेण शक्यं तत्र प्रवेशनम् ॥ किमेव बहु विलापेन श्रूयतां सखिकारणम् ८६ अनिरुद्धस्य वदनं पूर्णचंद्रसमप्रभम् ॥ यद्यहं तत्र प
श्यामि यास्यामि यमसादनम् ८७ दूतमासाद्य कार्याणां सिद्धिर्भवति भामिनि ॥ तस्माद्दौत्येन मे गच्छ जीवती मां यदीच्छसि ८८ यदि त्वं मे विजानासि स
ख्यं प्रेम्णा च भाषितम् ॥ क्षिप्रमानय मे कांतं तवास्मि शरणं गता ८९ जीवितस्य हि संदेहः क्षयं चैव कुलस्य च ॥ कामार्ता हि न पश्यंति कामिन्यो मदविकृ
वाः ९० प्रयत्नो युज्यते कार्ये प्विति शास्त्रनिर्दर्शनम् ९१ त्वंच शक्ता विशालाक्षि द्वारकायाः प्रवेशने ॥ संस्तुता सिमया भीरु कुरु मे प्रियदर्शनम् ९२ चित्र
लेखा वाच ॥ सर्वथा संस्तुता ते हं वाक्यैरमृतसोदरैः ॥ कारिता च समुद्योगं प्रियैः कांतैश्च भाषितैः ९३ एपागच्छाम्यहं भीरुक्षिप्रं वै द्वारकां पुरीम् ॥ भर्तारमा
नयाम्यद्य तव वृष्णि कुलोद्भवम् ॥ अनिरुद्धं महाबाहुं प्रविश्य द्वारकां पुरीम् ९४ सावचस्तथ्यमशिवंदानवानां भयावहम् ॥ उक्त्वा चांतर्हिताक्षि प्रंचित्र
लेखामनोजवा ९५ सखीभिः सह सा ह्युपाचिंतयंती तु सा स्थिता ॥ तृतीये तु मुहूर्ते सानष्टा वाणपुरा तदा ९६ सखी प्रियं चिकीर्षती पूजयंती तपोधनाम् ॥ क्ष
णेन समनुप्राप्ता द्वारकां कृष्णपालिताम् ९७ कैलासशिखराकरैः प्रासादैरुपशोभिताम् ॥ ददर्श द्वारकां रम्यां दिवितारामिव स्थिताम् ९८ इति श्रीमहा
भारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि उपाहरणे चित्रलेखायाः द्वारकागमनं नामाष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ११८ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथ द्वार
वतीं प्राप्य स्थिता सा भवनांतिके ॥ प्रवृत्तिरहरणार्थाय चित्रलेखा व्यचिंतयत् १ अथ चिंतयती सा तु बुद्धिबुद्धयर्थं निश्चयम् ॥ अपश्यन्नारदं तत्र ध्यायंतमु
दके मुनिम् २ तं दृष्ट्वा चित्रलेखा तु हर्षेणोत्फुल्ललोचना ॥ उपसत्याभिवाद्या तत्रैवाधोमुखी स्थिता ३ नारदस्त्वाशिषंदत्वा चित्रलेखामथा ब्रवीत् ॥ कि
मर्थमिह संप्राप्ता श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ४ देवर्षि मथ तां दिव्यं नारदं लोकपूजितम् ॥ कृतांजलिपुटाभूत्वा चित्रलेखा त्वथा ब्रवीत् ५ भगवन् श्रूयतां वाक्यं दौत्ये
नाहमिहा गता ॥ अनिरुद्धं मुनेनेतुं यदर्थं च शृणुष्व मे ६ नगरेशोणितपुरे वाणो नाम महासुरः ॥ तस्य कन्या वरारोहानामोपेति च विश्रुता ७ भगवन्सानुरक्ता
च प्रातुर्ग्रिपुरुषोत्तमम् ॥ देव्यावरविसर्गेण तस्या भर्ता विनिर्मितः ८ तंच नेतुं समायाता तत्र सिद्धिं विधत्स्व मे ॥ मयानीते निरुद्धे तु नगरं शोणिता ह्वयम् ९ प्रवृत्तिः
पुंडरीकाक्षे त्वया ख्येयामहामुने ॥ अवश्यं भविता चैव कृष्णेन सह विग्रहः ॥ वाणस्य सुमहान्संख्ये दिव्यो हि समहासुरः १०

नगर्वशमनार्थिनी चित्रलेखा व्यचिंतयत् ॥ १ ॥ बुद्धिबुद्धयर्थं निश्चयं बुद्ध्या बुद्धयर्थं निश्चयस्तम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ ज्ञापितः कथं भवेत्तद्वदं च कृष्णबाणयोर्युद्धं च कथं भवेदित्योजना ॥ १२ ॥ सकृष्णस्तत्त्वार्थदृष्टिरिति मम भयं नास्ति परंतु अनिरुद्धः कथं हि येत् कथं हरणं प्राप्नुयाच्चद्वेति भावः ॥ १३ ॥ १४ ॥ अभयं भयनिवर्तकं वचनम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रवृत्तिः युद्धं कारयितुमिति शेषः ॥ १८ ॥ कृतकृत्यः विद्याविषये यत्कृत्यं पुरश्चरणादितस्सर्वमया कृतमस्ति तेन प्राप्तमात्रैव सिद्धिकरीयं विद्येत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ बहिर्कंठनिभग्रीवमित्युपरि प्रदेशस्थः कंठभागोजहति प्रसिद्धो यस्य तं प्रासादैरेकसंचयैः एक एव संचयो

न च शक्तो निरुद्धस्तं युद्धे जेतुं महासुरम् ॥ सहस्रबाहुमायां तं जयेत्कृष्णो महाभुजः ११ भगवन्सन्निकर्षं ते यदर्थमहमागता ॥ कथं हि पुंडरीकाक्षो ज्ञापितस्तदिदं भवेत् १२ त्वत्प्रसादाच्च भगवन्न मे कृष्णाद्वयं भवेत् ॥ सहितत्त्वार्थदृष्टिस्तु अनिरुद्धः कथं हि येत् १३ रुद्धो हि समहाबाहुस्त्रैलोक्यमापि निर्दहेत् ॥ पौत्रशोकाभिसंतप्तः शोकेन सदहेतमाम् १४ तत्रोपायं च भगवन्निर्दिष्टं वै त्वमर्हसि ॥ यथा ह्युषालभेत्कांतं मम चैवाभयं भवेत् १५ इत्येवमुक्तो भगवांश्चित्रलेखां स नारदः ॥ उवाच स शुभं वाक्यं ममैस्त्वमभयं शृणु १६ त्वयानीते निरुद्धे तु कन्यावेशमप्रवेशिते ॥ यद्युद्धं भवेत्तत्र स्मर्तव्यो हं शुचिस्मिते १७ ममैष परमः कामो युद्धं द्रष्टुं मनोरमे ॥ तद्दृष्ट्वा च महाप्रीतिः प्रवृत्तिश्च दृढा भवेत् १८ गृह्यतांतामसी विद्या सर्वलोकप्रमोहिनी ॥ कृतकृत्यस्तु ते देवि एषा विद्यां ददाम्यहम् १९ एवमुक्ते तु वचनेनारदेन महर्षिणा ॥ तथेति वचनं प्राह चित्रलेखामनोजवा २० अभिवाद्य महात्मानमृषीणां नारदं वरम् ॥ सा जगमानिरुद्धस्य गृहं चैवांतरिक्षगा २१ ततो द्धारवती मध्ये कामस्य भुवनं शुभम् ॥ तत्समीपे निरुद्धस्य भवनं सा विवेश ह २२ सौवर्णवेदिकास्तंभं रुक्मवैदूर्यतोरणम् ॥ माल्यदामावसक्तं च पूर्णकुंभोपशोभितम् २३ बहिर्कंठनिभग्रीवं प्रासादैरेकसंचयैः ॥ मणिप्रवालविस्तीर्णं देवगंधर्वनादितम् २४ ददर्श भवनं यत्र प्राद्युम्नि रवसत्सुखम् ॥ ततः प्रविश्य सहसा भवनं तस्य तन्महत् २५ तत्रानिरुद्धं सा पश्य चित्रलेखा वराप्सराः ॥ मध्ये परमनारीणां तारापतिमिवोदितम् २६ क्रीडाविहारेनारीभिः सेव्यमानमितस्ततः ॥ पिवंतं मधुमाध्वीकं श्रिया परमया युतम् २७ वरासनगतं तत्र यथा चैव डविलंतथा ॥ वाद्यते समतालं च गीयंतं मधुरंतथा २८ न च तस्य मनस्तत्र त्वमेवार्थमचिंतयत् ॥ स्त्रियः सर्वगुणोपेतानृत्यं ते तत्र तत्र वै २९ न चास्य मनसस्तुष्टिं चित्रलेखा प्रपश्यति ॥ न चाभिरमते भोगैर्न चापि मधुसेवते ३० व्यक्तमस्य हितत्त्वमोहदये परिवर्तते ॥ इतितत्रैव बुद्ध्या च निश्चिता गतसाध्वसा ३१ सा दृष्ट्वा परमस्त्रीणां मध्ये शक्रध्वजोपमम् ॥ चिंतया विष्टहृदया चित्रलेखामनस्विनी ३२ कथं कार्यमिदं कार्यं कथं स्वस्ति भवेदिति ॥ सा तर्हि तां चिंतयित्वा चित्रलेखा यशस्विनी ३३

दीर्घकाष्ठं पाषाणोवायेषु मध्ये स्तंभरहितैरित्यर्थः मणिभिः प्रवालैश्च विस्तीर्णं विशेषेणास्तरणरूपेण रचितम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ऐडविलंकुबेरम् ॥ २८ ॥ नमनस्तत्र रेमे इति शेषः यतो सौतमेव उपासं भोगमेवाचिंतयत् एतेन यथा उपास्यमेऽनिरुद्धमपश्यदेवमितरोपितामपश्यदिति ज्ञेयम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ निश्चितानिश्चयवती गतसाध्वसानिर्मया ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

भा० ह०

॥ ४४५ ॥

छादयामास अनिरुद्धव्यतिरिक्तान् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ विभर्तिया इत्यनुषज्यते ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ वरोत्सर्गे वरप्रदानकाले दत्तो वरत्वेनेति शेषः ॥ ४२ ॥

तामस्याच्छादयामास विद्यया शुभलोचना ॥ ततोंतरिक्षादेवाशुप्रासादोपर्यधिष्ठिता ३४ प्राद्युभिर्वचनं प्राह श्लक्ष्णं मधुरया गिरा ॥ चक्षुर्दत्त्वा तु सा तस्मै कृ
त्वा चात्मनि दर्शनम् ३५ विविक्तेसा च वै देशे तं वाक्यमिदमब्रवीत् ॥ अपिते कुशलं वीर सर्वत्रयदुर्नंदन ३६ अहस्तावत्प्रदोषो वाकश्चिद्गच्छति ते सुखम् ॥
शृणुष्व त्वं महाबाहो विज्ञप्तिमेरती सुत ३७ उषायाममसख्यास्तु वाक्यं वक्ष्यामि तत्त्वतः ॥ स्वप्रेतुया त्वया दृष्टा स्त्रीभावं चापि भाविता ३८ विभर्ति हृदये
या त्वां उषया प्रेषिता त्वहम् ॥ रुदंती जुंभती चैव निःश्वसंती मुहुर्मुहुः ३९ त्वदर्शनपरा सौम्यकामिनी परितप्यते ॥ यदित्वं यास्यसे वीरधारयिष्यति जीवित
म् ४० अदर्शनं न मरणं तस्यानास्त्यत्र संशयः ॥ यदि नारी सहस्रं ते हृदि स्थंयदुर्नंदन ४१ स्त्रियाः कामयमानायाः कर्तव्या हस्तधारणा ॥ त्वंच तस्या वरो
त्सर्गे दत्तो देव्या मनोरथः ४२ चित्रपट्टं मया दत्तं त्वच्चिह्नं दृश्यजीवति ॥ सानुक्रोशो यदुश्रेष्ठ भवतस्या मनोरथे ४३ उषाते पतते मूर्ध्नि वियं च यदुर्नंदन ॥ श्रूयतां चो
द्भवस्तस्याः कुलशीलं च यादृशम् ४४ संस्थानं प्रकृतिं चास्याः पितरं च ब्रवीमि ते ॥ वैरोचनिसुतो वीरो बाणो नाम महासुरः ४५ सराजा शोणितपुरे तस्य त्वा
मिच्छते सुता ॥ त्वद्वावगतचित्ता सा त्वन्मयं चापि जीवितम् ४६ मनोरथकृतो भर्ता देव्या दत्तो न संशयः ॥ त्वत्संगमात्सा सुश्रोणी प्राणान्धारयते शुभा
४७ चित्रलेखा वचःश्रुत्वा सो निरुद्धो ब्रवीति इदम् ॥ दृष्ट्वा स्वप्रेमया साहितन्मतः शृणु शोभने ४८ रूपं कांतिं मतिं चैव संयोगं रुदितं तथा ॥ एवं सर्वमहोरात्रं मु
ह्यामि परिचिंतयन् ४९ यद्यहं समनुग्राह्यो यदि सख्यं त्वमिच्छसि ॥ नयस्व चित्रलेखे मां द्रष्टुमिच्छाम्यहं प्रियाम् ५० कामसंतापसंतप्तः प्रियासंगमकाम
तः ॥ एषो जलिर्मया बद्धः सत्यं स्वप्रंकुरुष्व मे ५१ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा चित्रलेखा वराप्सराः ॥ सफलोद्यममक्लेशः सख्यामेयत्प्रयाचितम् ५२ वैशंपायन उ
वाच ॥ ईप्सितं तस्य विज्ञाय अनिरुद्धस्य भामिनी ॥ चित्रलेखा ततस्तुष्टा तथेति च तमब्रवीत् ५३ हर्म्ये स्त्रीगणमध्यस्थं कृत्वा चांतर्हितं तदा ॥ उत्पपात गृ
हीत्वा सा प्राद्युभिर्युद्धदुर्मदम् ५४ सा तमध्वानमागम्य सिद्धचारणसेवितम् ॥ सहसा शोणितपुरं प्रविवेश मनोजवा ५५ अदर्शनं तमानीय मायया कामरू
पिणी ॥ अनिरुद्धं महाभामाय त्रोषातत्र गच्छति ५६ उषाया दर्शयच्चैनं चित्राभरणभूषितम् ॥ चित्रां वरधरं वीरं रहस्यमरूपिणम् ५७ तत्रोषां विस्मितां
दृष्ट्वा हर्म्यस्थां सखिसन्निधौ ॥ प्रवेशयामास च तं तदा सा स्वगृहं ततः ५८ प्रहर्षोत्फुल्लनयना प्रियं दृष्ट्वा र्थकोविदा ॥ सा हर्म्यस्था तमर्धेण यादवं समपूजयत्
५९ चित्रलेखां परिष्वज्य प्रियारूपा नैरतोषयत् ॥ त्वरिता कामिनी प्राह चित्रलेखां भयातुरा ६०

त्वच्चिह्नं त्वत्प्रतिमां कितं ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अदर्शनं अन्यैरदर्शनम् ॥ ५६ ॥ दर्शयत् अदर्शयत् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥

कयंकेनोपायेनगुह्यंगोपनीयंतद्वदेतिभावः गुह्येगुह्ये ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥

सखीदंबैकथंकार्यंगुह्यंकार्यविशारदे ॥ गुह्येकृतेभवेत्स्वस्तिप्रकाशेजीवितक्षयः ६१ इत्युक्त्वात्वरमाणासागुह्यदेशेस्वलंकृता ॥ कांतेनसहसंयुक्तास्थि
तवैभीतभीतवत् ६२ चित्रलेखात्रवीद्राक्यशृणुत्वंनिश्चयंसखि ॥ कृतंपुरुषकारेणदैवंनाशयतेसखि ६३ यदिदेव्याःप्रसादस्तेह्यनुकूलोभविष्यति ॥
अद्यमायाकृतंगुह्यंनकश्चिज्ज्ञास्यतेनरः ६४ सरव्यावैएवमुक्तासापर्यवस्थितचेतना ॥ एवमेतदितिप्राहसानिरुद्धमिदं वचः ६५ दिष्ट्यास्वप्नगतश्चैरोदृश्य
तेसुभगःपतिः ॥ यत्कृतेतुवयंखित्रादुर्लभाप्रियकांक्षया ६६ कश्चित्तवमहाबाहोकुशलंसर्वतोमतम् ॥ हृदयंहिमृदुस्त्रीणांतेनपृच्छाम्यहंतव ६७ तस्यास्त
द्वचनंश्रुत्वाउपायाःश्लक्ष्णमर्थवत् ॥ सोप्याहयदुशार्दूलःशुभाक्षरतरंवचः ६८ हर्षविभ्रुतनेत्रायाःपाणिनाश्रुप्रमृज्यच ॥ प्रहस्यसस्मितंप्राहहृदयग्राहकंवचः
६९ कुशलंमेवरारोहेसर्वत्रमितभाषिणि ॥ त्वत्प्रसादेनमेदेविप्रियमावेदयामेते ७० अदृष्टपूर्वश्चमयादेशोयंशुभदर्शने ॥ निशिस्वप्नेयथादृष्टःसकृत्कन्या
पुरेतथा ७१ एवमेवमहंभीरुत्वत्प्रसादादिहागतः ॥ नचतद्गुह्यपत्न्यावैमिथ्यावाक्यंभविष्यति ७२ देव्यास्तेप्रीतिमाज्ञायत्वत्प्रियार्थंचभामिनि ॥ अ
नुप्राप्तोस्मिचाद्यैवप्रसीदशरणंगतः ७३ इत्युक्त्वात्वरमाणासागुह्यदेशेस्वलंकृता ॥ कांतेनसहसंयुक्तास्थितवैभीतभीतवत् ७४ ततश्चोद्वाहधर्मेणगांधर्व
णसभीयतुः ॥ अन्योन्यंरमतुस्तौतुचक्रवाकौयथादिवा ७५ पतिनासानिरुद्धेनमुमुदेतुवरांगना ॥ कांतेनसहसंयुक्तादिव्यवस्त्रानुलेपना ७६ रममाणा
निरुद्धेनअविज्ञातासुतातदा ॥ तस्मिन्नेवक्षणेप्राप्तेयदूनामृषभोहिसः ७७ दिव्यमाल्यांवरधरोदिव्यस्त्रगनुलेपनः ॥ उपयासहसंयुक्तोविज्ञातोवाणरक्षि
भिः ७८ ततस्तैश्चारपुरुषैर्वाणस्यावेदितंद्रुतम् ॥ यथादृष्टमशेषेणकन्यायास्तदतिक्रमम् ७९ ततःकिंकरसैन्यंतुव्यादिपुंभीमकर्मणा ॥ बलेःपुत्रेणवीरेण
बाणेनामित्रघातिना ८० गच्छध्वंसहिताःसर्वेहन्यतामेवदुर्मतिः ॥ येननःकुलचारित्रंदूषितंदूषितात्मना ८१ उपायांधर्पितायांहिकुलंनोधर्पितंमहत् ॥ अ
संप्रदत्तांयोस्माभिःस्वयंग्राहमधर्वयत् ८२ अहोवीर्यमहोधैर्महोधाष्टर्चंचदुर्मतेः ॥ यःपुरंभवनंचेदंप्रविष्टोनःसवालिशः ८३ एवमुक्त्वापुनस्तांतुकिंकरांश्चोदय
हृशम् ॥ तेतस्याज्ञामथोगृह्यसुसंनद्धाविनिर्ययुः ॥ यत्रानिरुद्धोह्यभवत्तत्रागच्छन्महाबलाः ८४ नानाशस्त्रोद्यतकरानानारूपाभयंकराः ॥ दानवाःसमभिकु
द्धाःप्राद्युम्रिवधकांक्षिणः ८५ रुरोदतद्रलंदृष्ट्वाबाप्पेणावृतलोचना ॥ प्राद्युम्रिवधभीतासावाणपुत्रीयशस्विनी ८६ ततस्तुरुदतीदृष्ट्वातांसुतामृगलो
चनाम् ॥ हाहाकांतेतिवैपंतीमनिरुद्धोऽभ्यभापत ८७

॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ योद्धुमपोदानां युद्धं कर्तुं बहिर्निर्गतानां बाणेषु बाणभटानां षष्ठो द्वितीयो र्थितान् निशम्य दृष्ट्वा अस्मरत स्मृतवती ॥ ९३ ॥ ९४ ॥
॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ सर्वभूतात्मा अनिरुद्धाख्यः समष्ट्यहंकाररूपत्वेनेत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

अभयं ते स्तु सुश्रोणि समैस्त्वं हि मायि स्थिते ॥ संप्राप्तो हर्षकालस्तेनेहास्ति भयकारणम् ८८ कृत्स्नोऽयं यदि बाणस्य भृत्यवर्गो यशस्विनि ॥ आगच्छति न मे
चिंताभीरुपश्याद्यविक्रमम् ८९ तस्यै सैन्यस्य निनदश्रुत्वाभ्यागच्छतस्ततः ॥ सहसैवोत्थितः श्रीमान् प्रायुमिः किमिति ब्रुवन् ९० अथ सोपश्यत बलं नानाप्र
हरणोद्यतम् ॥ स्थितं समंततस्तत्र परिवार्य गृहं महत् ९१ ततोभ्यगच्छत्वरि तोयत्रतद्वेष्टितं बलं ॥ क्रुद्धः स्वबलमास्थाय अदशदशनच्छदम् ९२ ततो योद्धु
मपोदानां बाणेषु नानां निशम्य तु ॥ साचित्रलेखास्मरत नारदं देवदर्शनम् ९३ ततो निमेषमात्रेण संप्राप्तो मुनिपुंगवः ॥ स्मृतोऽथ चित्रलेखायाः पुरं शोणितसा
ह्वयं ९४ अंतरिक्षे स्थितस्तत्र सो निरुद्धमथाब्रवीत् ॥ माभयं स्वस्ति ते वीरप्राप्तोऽस्म्यद्य पुरंतव ९५ ततश्च नारदं दृष्ट्वा सोऽभिवाद्य महाबलः ॥ प्रहृष्टमानसो भू
त्वा युद्धार्थमभिवर्तत ९६ ततस्तेषां स्वनं श्रुत्वा सर्वे पाभेव गर्जतां ॥ सहसैवोत्थितः शूरस्तोत्रादित इव द्विपः ९७ तमापतंतं संप्रेक्ष्य संदष्टौष्ठं महाभुजम् ॥ प्रासा
दाच्च आरोहतं भयार्ता विप्रदुःखुः ९८ अंतःपुरद्वारगतं परिघं गृह्य चातुलम् ॥ वधाय तेषां चिक्षेप नाना युद्धविशारदः ९९ ते सर्वे बाणवर्षैश्च गदाभिर्मुशलैस्त
था ॥ असिभिः शक्तिभिः शूलैर्निजघूरणगोचरे १०० सहन्यमानो नाराचैः परिघैश्च समंततः ॥ दानवैः समिति क्रुद्धैः प्रायुमिः शस्त्रकोविदैः १ नाक्षुभ्यत्सर्व
भूतात्मानदन्मेघइवोष्णगे ॥ आविध्य परिघं घोरं तेषां मध्ये व्यतिष्ठत ॥ सूर्योऽदिविचरन्मध्ये मेघानामिव सर्वशः १०२ दंडकृष्णाजिनधरो नारदो हृष्टमान
सः ॥ साधुसाधिवतिवै तत्र सो निरुद्धमभापत ३ तेहन्यमाना रौद्रेण परिघणामितौ जसा ॥ प्राद्रवंत भयात्सर्वे मेघावोतरिता यथा ४ विद्राव्य दानवान् वीरः
परिघेण सुविक्रमः ॥ अनिरुद्धोरणे दृष्टः सिंहनादननादच ॥ घर्मांते तोयदो व्योमि नदन्निव महास्वनः ५ तिष्ठध्वमिति चुक्रोश दानवान्युद्धदुर्मदान् ६
प्रायुमिर्व्यहनच्चापि सर्वान् शत्रुनिवर्हणः ॥ तेन ते समरे सर्वेहन्यमाना महात्मना ७ यतो बाणस्ततो भीता ययुर्द्युपराड्छुत्वाः ॥ ततो बाणसमीपस्थाः श्वसं
तोरुधिरोक्षिताः ८ नशर्मलेभिरेदैत्याभयविक्रवचेतसः ॥ माभेष्ट माभेष्ट इति राज्ञा ते तेन चोदिताः ९ त्रासमुत्सृज्य चैकस्थायुध्यध्वं दानवर्षभाः ॥ तानुवाच पुन
र्बाणोभयविस्त्रस्तलोचनान् १० किमिदं लोकविख्यातं यशउत्सृज्य दूरतः ॥ भवंतो यांति वै क्लव्यं क्लीबा इव विचेतसः ११ कोऽयं यस्य भयत्रस्ता भवंतो
यांत्यनेकशः ॥ कुलापदेशिनः सर्वे नाना युद्धविशारदाः १२ भवद्भिर्न हि मे कार्यं युद्धसाहाय्यमद्यैव ॥ अब्रवीच्छंसतेत्येवं मत्समीपाच्च नश्यत १३

॥ १० ॥ ११ ॥ कुलापदेशिनः प्रख्यातकुलाः ॥ १२ ॥ भवद्भिर्मेसाहाय्यं न कार्यं इति ध्वंसतेति चाब्रवीदिति संबंधः ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ प्रमाथगणभूयिष्ठं व्यादिष्टं तस्य निग्रहे ॥ अनीकं सुमहारौ
 ॥ १५ ॥ अथ तान्वाग्भिरुग्राभिस्त्रासयन् बहुधा बली ॥ व्यादिदेशरणेश्वरानन्यानयुतशः पुनः १४ प्रमाथगणभूयिष्ठं व्यादिष्टं तस्य निग्रहे ॥ अनीकं सुमहारौ
 ॥ १५ ॥ अथ तान्वाग्भिरुग्राभिस्त्रासयन् बहुधा बली ॥ व्यादिदेशरणेश्वरानन्यानयुतशः पुनः १४ प्रमाथगणभूयिष्ठं व्यादिष्टं तस्य निग्रहे ॥ अनीकं सुमहारौ
 ॥ १५ ॥ अथ तान्वाग्भिरुग्राभिस्त्रासयन् बहुधा बली ॥ व्यादिदेशरणेश्वरानन्यानयुतशः पुनः १४ प्रमाथगणभूयिष्ठं व्यादिष्टं तस्य निग्रहे ॥ अनीकं सुमहारौ

अथ तान्वाग्भिरुग्राभिस्त्रासयन् बहुधा बली ॥ व्यादिदेशरणेश्वरानन्यानयुतशः पुनः १४ प्रमाथगणभूयिष्ठं व्यादिष्टं तस्य निग्रहे ॥ अनीकं सुमहारौ
 द्रं नानाप्रहरणोद्यतम् ११५ अथांतरिक्षे बहुधा विद्युद्गद्गिरिवांबुदैः ॥ बाणानीकैः समभवद्वातसंदीप्तलोचनैः १६ केचिद्विस्मिताः प्राक्रोशन् गजा इव समंत
 तः ॥ अंतरिक्षे व्यराजंत धर्मांत इव तोयदाः १७ ततस्तत्सुमहत्सैन्यं समेतमभवत्पुनः ॥ तिष्ठतिष्ठेति च तदा वाचो श्रूयंत सर्वशः १८ अनिरुद्धोरणे वीरः स च
 तानभ्यवर्तत ॥ तदा श्रूयंत समभवद्यदेकस्तु समागतः १९ अयुध्यत महावीर्यैर्दानवैः सह संयुगे ॥ तेषामेव च जग्राह परिधांस्तोमरानपि १२० तैरेव च तदा
 युद्धे तान्जघान महाबलः ॥ पुनः परिघमुत्सृज्य प्रगृह्यारणमूर्धनि २१ स तेन विचरन् मार्गानेकः शत्रुनिवर्हणः ॥ भ्रातमुद्भ्रातमा विद्धमाहृतं विहृतं शुतम् २२
 ॥ इति प्रकारान्द्वात्रिंशद्विचरन्नाभ्यवृत्तः ॥ एकं सहस्रं शस्त्रात्रददृशू रणमूर्धनि २३ क्रीडंतं बहुधा युद्धे व्यादितास्य मिवांतकम् ॥ ततस्तेनाभिसंतप्ता रुधिरौ
 घपरिष्फुताः २४ पुनर्भग्राः प्राद्वं तयत्र बाणो व्यवस्थितः ॥ गजवाजिरथौ वैस्ते चोत्तमानाः समंततः २५ कृत्वा चार्तस्वरं घोरं दिशो जग्मुर्हतौ जसः ॥ एकै
 कस्योपरितदा तेन्योन्यं भयपीडिताः २६ वमंतः शोणितं जग्मुर्विषादाद्विमुखारणे ॥ नवभूवपुरादेवैर्युध्यतां तादृशं भयम् २७ यादृशं युध्यमानानामनिरु
 द्धेन संयुगे ॥ केचिद्रमतोरुधिरं ह्यपतन्वसुधातले २८ दानवा गिरिशृंगा भागदाशूला सिपाणयः ॥ ते बाणमुत्सृज्य रणे जग्मुर्भयसमाकुलाः २९ विशाल
 माकाशतलं दानवानिर्जितास्तदा ॥ निःशेषभग्रां महतीं दृष्ट्वा तां वाहिनीं तदा १३० बाणः क्रोधात्प्रज्ज्वालसीमद्धेऽग्निरिवाध्वरे ॥ अंतरेक्षचरो भूत्वा साधुवा
 दी समंततः ३१ नारदो नृत्यति प्रीतो ह्यनिरुद्धस्य संयुगे ॥ एतस्मिन्नंतरे चैव बाणः परमकोपनः ३२ कुंभांडसंगृहीतं तुरथ मास्थाय वीर्यवान् ॥ ययौ यत्रानिरु
 द्धवैजयतासीरथे स्थितः ३३ पट्टिशसिगदाशूलमुद्यम्य च परश्वधान् ॥ बभौ बाहुसहस्रेण शक्रो ध्वजशतैरिव ३४ बद्धगोधांगुलित्रैश्च बाहुभिः समहा
 भुजः ॥ नानाप्रहरणोपेतः शुशुभे दानवोत्तमः ३५ सिंहनादनं दनुकुद्धो विस्फारितमहाधनुः ॥ अब्रवीत् तिष्ठतिष्ठेति क्रोधं संरक्तलोचनः ३६ वचनं तस्य सं
 श्रुत्य प्राद्युम्नि पराजितः ॥ बाणस्य वदनं संख्ये समुद्धीक्ष्य ततो हसत् ३७ किं किणीशतनिर्घोषं रक्तध्वजपताकिनम् ॥ ऋष्यचर्मवन्द्वांगं दशनलवं महारथ
 म् ३८ तस्य वाजिसहस्रं तुरथेयुक्तं महात्मनः ॥ पुरा देवाः सुरयुद्धे हिरण्यकशिपोरिव ३९ तमापतंतं ददृशे दानवं यदुपुंगवः ॥ संप्रहृष्टस्ततो युद्धे ते जसाचा
 प्यपूर्यत १४० अमिचर्मधरो वीरः स्वस्थः संग्रामलालसः ॥ नरसिंहो यथा पूर्वमादिदैत्यवधोद्यतः १४१

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ऋष्योमृगविशेषः नलोहस्तचतुःशतम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ १४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ क्षुद्रकाणां वाणविशेषाणां षष्ठीतृतीयार्थे ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

आपतंतं ददर्शाथ खड्गचर्मधरंतदा ॥ खड्गचर्मधरंतं तु दृष्ट्वा वाणः पदातिनम् ४२ प्रहर्षमतुलं लेभे प्राद्युग्मिन्निवधकांक्षया ॥ तनुत्रेण विहीनश्च खड्गपाणिश्च याद
वः ४३ अजेय इति तं मत्वा युद्धायाभिमुखः स्थितः ॥ अनिरुद्धं रणे वाणोजितकाशी महाबलः ४४ वाचंचोवाच संकुद्धो गृह्यतां हन्यतामिति ॥ वाचं
च ब्रुवतस्तस्य ध्रुत्वा प्राद्युग्मिन्निराहवे ४५ वाणस्य ब्रुवतः क्रोधाद्धसमानोभ्युदैक्षत ॥ उषां भयपरित्रस्तां रुदतीं तत्र भामिनीम् ४६ अनिरुद्धः प्रहस्याथ समा
श्वास्य च तां स्थितः ॥ अथ वाणः शरौघाणां क्षुद्रकाणां समंततः ४७ चिक्षेप समरे कुद्धो ह्यनिरुधवधेऽप्यया ॥ अनिरुद्धस्तु चिच्छेदकांक्षंस्तस्य पराजयम् ४८
ववर्ष शरजालानि क्षुद्रकाणां समंततः ॥ वाणो निरुद्धशिरसिकांक्षंस्तस्य रणे वधम् ४९ ततो वाणसहस्राणि चर्मणा व्यवधूय सः ॥ बभौ प्रमुखतस्तस्य स्थितः
सूर्यइवोदये ५० सोभिभूय रणे वाणमास्थितो यदुनंदनः ॥ सिंहप्रमुखतो दृष्ट्वा गजमेकं यथावने ५१ ततो वाणः सवाणौ घैर्मर्मभेदिभिराशुगैः ॥ विव्याध निशि
तैस्तोक्ष्णैः प्राद्युग्मिन्मपराजितम् ५२ समाहतस्ततो वाणैः खड्गचर्मधरोपतत् ॥ तमापतंतं निशितैरभ्यघ्नन्सायकैस्तथा ५३ सोतिविद्धो महाबाहुर्बाणैः सन्नतप
र्वभिः ॥ क्रोधेनाभिप्रजज्वालचिकीर्षुः कर्मदुष्करम् ५४ रुधिरौघलुतैर्गात्रैर्वाणवर्षैः समाहितः ॥ अभिभूतः सुसंकुद्धो ययौ वाणरथं प्रति ५५ असिभिर्मुशलैः
शूलैः पाट्टिशैस्तोमरैस्तथा ॥ सोतिविद्धः शरौघैश्च प्राद्युग्मिन् न व्यकंपत ५६ आलुत्य सहसा कुद्धोरथैषां तस्य सोऽच्छिनत् ॥ जघान चाश्वान् खड्गेन वाणस्य
रणमूर्धनि ५७ तंपुनः शरवर्षेण पाट्टिशैस्तोमरैरपि ॥ चकारांतर्हितं वाणो युद्धमार्गं विशारदः ५८ हतो यमिति विज्ञाय प्रणदन्नैर्ऋतागणाः ॥ ततो वलुत्य सह
सारथपार्श्वे व्यवस्थितः ५९ शक्तिं वाणस्ततः कुद्धो घोररूपां भयानकाम् ॥ जग्राह ज्वलितां घोरां घंटामालाकुलारणे ६० ज्वलनादित्यसंकाशाय मदंडो
ग्रदर्शनाम् ॥ प्राहिणोत्तामसंगेन महोल्कां ज्वलितां भिव ६१ तामापतंतो संप्रेक्ष्य जीवितांत करीतदा ॥ सोभिभुत्य तदा शक्तिं जग्राह पुरुषोत्तमः ६२ निर्वि
भेदततो वाणंतया शक्त्या महाबलः ॥ साभित्वा तस्य देहं वै प्राविशद्वरणीतलम् ६३ सगाढविद्धो व्यथितो ध्वजयष्टिं समाश्रितः ॥ ततो मूर्च्छाभिभूतं तं कुंभांडो
वाक्यमब्रवीत् ६४ उपेक्षसे दानं दद्रुकिमेवं शत्रुमुद्यतम् ॥ लब्धलक्षो ह्ययं वरिरो निर्विकारो दृश्यते ६५ मायामाश्रित्य युध्यस्व नायं वध्यो न्यथा भवेत् ॥
आत्मानं मां च रक्षस्व प्रमादात्किमुपेक्षसे ६६ वध्यतामयमद्यैव न नः सर्वान्विनाशयेत् ॥ अन्यांश्च शतशो हत्वा उषां नीत्वा व्रजिष्यति ६७

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ असंगेन उपासंबंधस्यापि वधेन एतस्मिन्मते मम दुहिता विधवा भविष्यतीत्यपि अविगणयेत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥

कुभांडवचनैरेवंदानवेद्रः प्रणोदितः ॥ वाचंरूक्षामभिकुद्धः प्रोवाचवदतांवरः ६८ एषोहमस्यविदधेमृत्युं प्राणहरंरणे ॥ आदास्याम्यहमेतंवैगरूत्मानिवपन्न
 गम् ६९ इत्येवमुक्त्वासरथः सध्वजः साश्वसारथिः ॥ गंधर्वनगराकारस्तत्रैवांतरधीयत ७० मुमोचनिशितान्बाणाञ्छन्नोमायाधरोबली ॥ विज्ञायां
 तर्हितं बाणं प्राद्युम्निरपराजितः ७१ पौरुषेणसमायुक्तः सप्रैक्षतदिशोदश ॥ आस्थायतामसीं विद्यां तदा कुद्धो महाबलः ७२ मुमोचविशिखांस्तीक्ष्णां
 श्छन्नोमायाधरोबली ॥ प्राद्युम्निर्विशिखैर्वद्धः सर्पभूतैः समंततः ७३ वेष्टितो बहुधा तस्य देहः पन्नगराशिभिः ॥ सतु वेष्टितसर्वांगो बद्ध प्राद्युम्निराहवे ७४
 निष्प्रयत्नः कृतस्तस्थौ मैनाक इव पर्वतः ॥ ज्वालावलीढवदनैः सर्पभोगैर्विचेष्टितः ७५ अभितः पर्वताकारः प्राद्युम्निरभवद्रणे ॥ निष्प्रयत्नगतिश्चापि सर्पवक्र
 मयैः शरैः ७६ न विव्यथे सभूतात्मा सर्वतः परिवेष्टितः ॥ ततस्तं वाग्भिरुग्राभिः संरब्धस्समतर्जयत् ७७ बाणो ध्वजं समाश्रित्य प्रोवाचा मर्षितो वचः ॥ कुभांड
 वध्यतां शीघ्रमयं वैकुलपांसनः ७८ चारित्र्येन मेलोकेदूषितं दूषितात्मना ॥ इत्येवमुक्ते वचने कुभांडो वाक्यमब्रवीत् ७९ राजन्वक्ष्याम्यहं किंचितन्मेशु गु
 यदीच्छसि ॥ अयं विज्ञायतां कस्य कुतो वायमिहागतः ८० केन वायमिहानीतः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ मया यंबहुशो राजन् दृष्टो युध्यन् न हारणे ८१ क्रोडन्निव
 चयुद्धे पुट्श्यते देवसूनुवत् ॥ बलवान्सत्वसंपन्नः सर्वशास्त्रविशारदः ८२ नायं वधकृतं दोषमर्हते दैत्यसत्तम ॥ गांधर्वेण विवाहेन कन्येयं तव संगता ८३ अदेया
 ह्यप्रतिग्राह्या अतश्चित्यवधंकुरु ॥ विज्ञाय च वधं वास्य पूजां वास्य करिष्यसि ८४ वधे ह्यस्य महान् दोषो रक्षणे सुमहान् गुणः ॥ अयं हि पुरुषोत्कृष्टः सर्वथा
 मानमर्हति ८५ सर्वतो वेष्टिततनुर्न व्यथत्येष भोगिभिः ॥ कुलशौंडीर्यवीर्यैश्च सत्वेन च समन्वितः ८६ पश्य राजन् महावीर्यैरन्वितः पुरुषोत्तमः ॥ न नो ग
 णयते सर्वान्वधं प्राप्तोऽप्ययं बली ८७ यदि माया प्रभावेण नात्र बद्धो भवेदयम् ॥ सर्वान्सुरगणान्संख्येयो धयेन्नात्र संशयः ८८ सर्वसंग्राममार्गज्ञो भवेद्दी
 र्घ्याधिकस्तव ॥ शोणितौघप्लुतैर्गात्रैर्नागभोगैश्च वेष्टितः ८९ त्रिशिखां भ्रुकुटिं कृत्वानर्चितयति नः स्थितान् ॥ इमामवस्थान् नीतोऽपि स्वबाहुबलमाश्रितः ९०
 नर्चितयति राजंस्त्वां दीर्यवान् कोऽप्यसौ युवा ॥ सहस्रबाहोः समरे द्विबाहुः समवस्थितः ॥ नर्चितयति ते दीर्यमयं वीर्यमदान्वितः ९१ उचितं यदि ते राजन् ज्ञयो
 वीर्यवलान्वितः ॥ कन्याचेयं न चान्यस्य निर्यात्येतेन संगता ९२ यदि चेष्टतमः कश्चिदयं वंशे महात्मनाम् ॥ ततः पूजामयं वीरः प्राप्स्यते चासुरोत्तमः ९३
 रक्ष्यतामिति चोक्त्वैव तथा स्त्विति च तस्थिवान् ॥ एवमुक्ते तु वचने कुभांडेन महात्मना ९४

॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ २०० ॥ २०१ ॥ २०२ ॥ २०३ ॥ इति श्रीमहाभारतखिलेषु हरिवंशविष्णुपर्वणि टिकायां प्राद्युम्निशरवंधोनामैकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥

तथेत्याहचकुंभाडं बाणः शत्रुनिषूदनः ॥ संरक्षिणस्ततोदत्वा अनिरुद्धस्य धीमतः ९५ ययौ स्वमेव भवनं बलेः पुत्रो महायशः ॥ संयतं मायया दृष्ट्वा अनिरुद्धं महा
बलम् ९६ ऋषीणां नारदः श्रेष्ठो ब्रजद्वारवर्ती प्रति ॥ ततो ह्याकाशमार्गेण मुनिद्वारवर्त गतः ९७ गते ऋषीणां प्रवरे सोऽनिरुद्धो व्यचिंतयत् ॥ नष्टो यं दानवः
क्रूरो युद्धमेष्यत्यसंशयः ९८ सगत्वा नारदस्तत्र शंखचक्रगदाधरम् ॥ ज्ञापयिष्यति तत्त्वेन इममर्थं न संशयः ९९ नागैर्विचेष्टितं दृष्ट्वा उपाप्राद्युम्निमातुरा ॥
रुरोदवाप्प रुद्धाक्षीत्तामाह रुदती पुनः २०० किमिदं रुद्यते भीरुमाभैस्त्वं मृगलोचने ॥ पश्य सुश्रोणि संप्राप्तं मत्कृते मधुसूदनम् २०१ यस्य शंखध्वनिं श्रुत्वा
बाहुशब्दं बलस्य च ॥ दानवानां शमेष्यंति गर्भाश्चासुरयोषिताम् २०२ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तानिरुद्धेन उपाविशं भमागता ॥ नृशंसं पितरं चैव शो
चते सा सुमध्यमा २०३ ॥ इति श्रीमहाभारतखिलेषु हरिवंशविष्णुपर्वणि बाणानिरुद्धयुद्धे एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ११९ ॥ ॥ ध्र ॥ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ ॥ यदा बाणपुरे वीरः सोऽनिरुद्धः सहोषया ॥ संनिरुद्धो नरेन्द्रेण बाणेन बालिसूनुना १ तदा देवीं कोटवर्ती रक्षार्थं शरणं गतः ॥ यद्गीतमनि
रुद्धेन देव्याः स्तोत्रमिदं शृणु २ अनंतमक्षयं दिव्यमादिदेवं सनातनम् ॥ नारायणं नमस्कृत्य प्रवरं जगतां प्रभुम् ३ चंडीकात्यायनीं देवीमायां लोकनमस्कृताम् ॥
वरदां कीर्तयिष्यामि नामाभिर्हरि संस्तुतैः ४ ऋषिभिर्देवतैश्चैव वाक्पुष्पैरर्चितां शुभाम् ॥ तां देवीं सर्वदेहस्थां सर्वदेवनमस्कृताम् ५ अनिरुद्ध उवाच ॥ महेंद्रविष्णु
भागिनि नमस्यामि हिताय वै ॥ मनसा भावशुद्धेन शुचिः स्तोष्ये कृतांजलिः ६ गौतमीं कंसभयदां यशोदानंदवर्द्धिनीम् ॥ मेघ्यांगो कुलसंभूतां नंदगोपस्य नंदि
नीम् ७ प्रज्ञां दक्षां शिवां सौम्यां दनुपुत्रविमर्दिनीम् ॥ तां देवीं सर्वदेहस्थां सर्वभूतनमस्कृताम् ८ दर्शनीं पूरणीं मायां विद्धि सूर्यशशिप्रभाम् ॥ शांतिं ध्रुवां च जननीं
मोहिनीं शोषणीं तथा ९ सेव्यां देवैः सर्षिगणैः सर्वदेवनमस्कृताम् ॥ कालीं कात्यायनीं देवीं भयदां भयनाशिनीम् १० कालरात्रिकाम गमां त्रिनेत्रां ब्रह्मचारिणी
म् ॥ सौदामिनीं मेघरवां वेतालीं विपुलाननाम् ११ यूथस्याद्यां महाभागां शकुनीं रेवतीं तथा ॥ तिथीनां पंचमीं षष्ठीं पूर्णमासीं चतुर्दशीम् १२ सप्तविंशतिं ऋक्षा
णि नद्यः सर्वादिशोदश ॥ नगरोपवनोद्यानद्वाराद्वा लब्ध्वा सिनीम् १३ ह्रीं श्रीं गंगां च मधैर्वा योगिनीं योगदां सताम् ॥ कीर्तिमाशां दिशं स्पर्शानि मस्यामि सर
स्वतीम् १४ वेदानां मातरं चैव सावित्रीं भक्तवत्सलाम् ॥ तपास्विनीं शांतिकरीं मेकानंशां सनातनीम् १५ कौटीर्यां मदिरां चंडां मिलां मलयवासीनाम् ॥ भू
तघात्रीं भयकरां कूशमांडीं कुसुमप्रियाम् १६

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सिद्धसेनस्यकार्तिकेयस्य ॥ २० ॥ देवकन्यानामितितत्प्रभृतिनारीषु असिर्सानिध्यंकुरुपेइत्यर्थश्चतुर्थेनान्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

दारुणोमदिरावासांविध्यकैलासवासेनोम् ॥ वरांगनांसिहरथीबहुरूपांष्ट्रध्वजाम् १७ दुर्लभांदुर्जयांदुर्गीनिशुंभभयदर्शिनीम् ॥ सुरप्रियांसुरांदेवीवज्रपा
ण्यबुजांशिवाम् १८ किसर्तीचीरवसनांचौरसेनानमस्कृताम् ॥ आज्यपांसोमपांसौम्यांसर्वपर्वतवासिनीम् १९ निशुंभशुंभमथर्नागजकुंभोपमस्तनीम् ॥
जननींसिद्धसेनस्यासिद्धचारणसेविताम् २० चरांकुमारप्रभवांपार्वतीपर्वतात्मजां ॥ पंचाशद्देवकन्यानांपत्न्योदेवगणस्यच २१ कद्रुपुत्रसहस्रस्यपुत्रपौत्र
वरस्त्रियः ॥ मातापिताज्जगन्मान्यादिविदेवाप्सरोगणैः २२ ऋषिपत्नीगणानांचयक्षगंधर्वयोषितां ॥ विद्याधराणांनारीषुसाध्वीषुमनुजासुच २३ एवमे
तासुनारीषुसर्वभूताश्रयाह्यासे ॥ नमस्कृतासित्रैलोक्येकिंनरोद्भूतसेविते २४ अर्चित्याह्यप्रमेयासियासिसासेनमोस्तुते ॥ एभिर्नामभिरन्यैश्चकीर्तितान्
सिगौतमि २५ त्वत्प्रसादादावेघ्रेनक्षिप्रमुच्येयबंधनात् ॥ अवेषस्त्रविशालाक्षिपादौतेशरणं व्रजे २६ सर्वेषामेवबंधानांमोक्षणं कर्तुमर्हसि ॥ ब्रह्माविष्णु
श्वरुद्रश्चचंद्रसूर्याग्निमारुताः २७ अश्विनौवसवश्चैवधाताभूमिर्दिशोदश ॥ मरुतासहपर्जन्योधाताभूमिर्दिशोदश २८ गावोनक्षत्रवंशाश्चग्रहानद्योहृदा
स्तथा ॥ सरितःसागराश्चैवनानाविद्याधरोरगाः २९ तथानागासुपर्वाणोगंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ कृत्स्नंजगदिदंप्रोक्तंदेव्यानामानुकीर्तनात् ३० देव्या
स्तवमिमंपुण्यंयत्पठेत्सुसमाहितः ॥ सातस्मैसप्तमेमासिवरमश्रयंप्रयच्छति ३१ अष्टादशभुजादेवीदिव्याभरणभूषिता ॥ हारशोभितसर्वांगीमुकुटोज्ज्व
लभूषणा ३२ कल्यायनीस्तूयसेत्वंवरमश्रयंप्रयच्छसि ॥ अतस्तवीमितांदेवींवरदेवामलोचने ३३ नमोस्तुतेमहादेविसुप्रीतामेसदाभव ॥ प्रयच्छत्व्वरं
ह्यायुःपुष्टिंचैवक्षमांघृतिम् ॥ बंधनस्थोविमुच्येयंसत्यमेतद्रवेदिति ३४ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवंस्तुतामहादेवीदुर्गादुर्गपराक्रमा ३५ सांनिध्यंकल्प
यामासअनिरुद्धस्यबंधने ॥ अनिरुद्धहितार्थायदेवीशरणवत्सला ३६ बद्धंवाणपुरेवीरमानिरुद्धंव्यमोक्षयत् ॥ सांव्यामासतंवीरमानिरुद्धममर्पणम् ३७
पूजयामासतंवीरःसोनिरुद्धःप्रतापवान् ॥ प्रसादंदर्शयामासअनिरुद्धस्यबंधने ॥ ३८ नागपाशेनबद्धस्यतस्योपाहृतचतसः ॥ स्फोटयित्वाकराग्रेणपं
जरं वज्रसन्निभम् ३९ रुद्धंवाणपुरेवीरसानिरुद्धमभाषत ॥ सांव्यामासतंवीरमोक्षयित्वा ४० श्रीदेव्युवाच ॥ ॥ चक्रायुधोमोक्षयिताऽनि
रुद्धत्वंबंधनादाशुसहस्रकालम् ॥ छित्त्वासवाणस्यसहस्रबाहुपुरींनिजानेय्यतिदैत्यमूदनः ४१

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ २९ ॥ देव्यानामानुकीर्तनात् ब्रह्मादिकंसर्वजगत्कीर्तितमितिवदतादेव्याएवमर्वापादानत्वत्वाजगत्कारणत्वमुक्तंभवाति ॥ ३० ॥ ३१ ॥
॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ चक्रायुधएवमोचकोनस्वरुमदादयइत्याशयेनाहचकेति ॥ ४१

ततो निरुद्धः पुनरेव देवीं तुष्टावहृष्टः शशिकांतवक्रः ॥ अनिरुद्ध उवाच ॥ नमोस्तु ते देविवरप्रदेशिवे नमोस्तु ते देविसुरारिनाशिने ४२ नमोस्तु ते कामचरे स
दाशिवे नमोस्तु ते सर्वहितैषिणि प्रिये ॥ नमोस्तु ते भयकरि विद्विषांसदानमोस्तु ते बंधनमोक्षकारिणि ४३ ब्रह्मार्णोद्राणि रुद्राणि भूतभव्यभवेशिवे ॥ त्राहि मांस
र्वभीतिभ्यो नारायणि नमोस्तु ते ४४ नमोस्तु ते जगन्नाथे प्रिये दांते महाव्रते ॥ भक्तिप्रिये जगन्मातः शैलपुत्रिवसुधरे ४५ त्राहि मां त्वं विशालाक्षि नाराय
णि नमोस्तु ते ॥ त्रायस्व सर्वदुःखेभ्यो दानवानां भयं करि ४६ रुद्रप्रिये महाभागे भक्तानामार्तिनाशिने ॥ नमामि शिरसा देवीं बंधनस्थो विमोक्षितः ४७
वैशंपायन उवाच ॥ ॥ आर्यास्तव भिदं पुण्यं यः पठेत्सु समाहितः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं प्रगच्छति ॥ बंधनस्थो विमुच्येत सत्यं व्यासवचो य
था ४८ ॥ ॥ इति श्री महाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि अनिरुद्धकृत आर्यास्तवो नाम विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२० ॥ ॥ ७५ ॥

वैशंपायन उवाच ॥ ततो निरुद्धस्य गृहे रुरुदुःसर्वयोपितः ॥ प्रियं नाथमपश्यंत्यः कुर्ये इव संघशः १ अहो धिक्किमिदं नाथनाथे कृष्णे व्यवस्थिते ॥ अनाथा
इव संतस्तारुदिमो भयपीडिताः २ यस्येन्द्रप्रमुखा देवाः सादित्याः समरुद्रणाः ॥ बाहुच्छाया मुपाश्रित्य वसंति दिवि देवताः ३ तस्योत्पन्नमिदं लोके भय
दस्य महाभयम् ॥ तस्या निरुद्धः पौत्रस्तु वीरः केनापि नो हतः ४ अहो नास्ति भयं नूनं तस्य लोके सुदुर्मतेः ॥ वासुदेवस्य यः क्रोधमुत्पादयति दुःसहम् ५
व्यादितास्यस्य यो मृत्योर्दंष्ट्राग्रे परिवर्तते ॥ स वासुदेवं समरे मोहादभ्युदियाद्रिपुः ६ इदमेवं विधंकृत्वा विप्रियं यदुपुंगवे ॥ कथं जीवन् विमुच्येत साक्षादपि
शचीपतिः ७ हतनाथाः स्मशोच्याः स्मवयं नाथं विना कृताः ॥ विप्रयोगेन नाथस्य कृतांतवशगाः कृताः ८ इत्येवं तावदंत्यश्च रुदंत्यश्च पुनः पुनः ॥ नेत्रजं वा
रिमुमुचुरशिवं परमांगनाः ९ तासां वाष्पां तु पूर्णानि नयनानि च काशिरे ॥ सलिलेनालुतानीव पंकजानि जलागमे १० तासां मरालपक्ष्माणि राजयंति शुभा
नि च ॥ रुधिरेणा लुतानीव नयनानि च काशिरे ११ तासां हर्म्यतलस्थानां पूर्ण आसीन् महास्वनः ॥ कुररीणां भिवाकाशे रुदतीनां सहस्रशः १२ तं श्रुत्वा
निनदं वोरमपूर्वं भयमागतम् ॥ उत्पेतुः सहसा स्वेभ्यो गृहेभ्यः पुरुषर्षभाः १३ कस्मादेषो निरुद्धस्य श्रूयते सुमहास्वनः ॥ गृहे कृष्णाभिगुप्तानां कुतो नो भ
यमागतम् १४ इत्येव सूचुस्तेऽन्योन्यं स्नेहाविक्रवगद्गदाः ॥ आधर्षिता यथा सिंहा गुहाभ्य इव निःसृताः १५ सन्नाहमेरी कृष्णस्य आहता महती तदा ॥ यस्याः
शब्देन ते सर्वे समागम्य च विष्टिताः १६ किमेतदितितऽन्योन्यं समपृच्छन्त यादवाः ॥ अन्योन्यस्य हिते सर्वे यथावृत्तमवेदयन् १७

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ मरालाः हंसाः तेषां रुधिरेणा द्वा र्णां विपक्ष्माणि रक्तातिनयनानि च काशिरे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

ततस्तेवाष्पपूर्णाक्षाः क्रोधसंरक्तलोचनाः ॥ निःश्वसंतो व्यतिष्ठंतयादवायुद्वदुर्मदाः १८ तूष्णींभूतेषु सर्वेषु विप्रथुर्वाक्यमब्रवीत् ॥ कृष्णं प्रहरतां श्रेष्ठानिः
 श्वसंतं मुहुर्मुहुः १९ किमिदं चिंतया विष्टः पुरुषेन्द्र भवानिह ॥ तव बाहुबलप्राणाः स्वास्थिताः सर्वयादवाः २० भवंतमाश्रिताः कृष्णसंविभक्ताश्च सर्वशः ॥ तथे
 व बलवान् शक्रस्त्वय्यावेश्यजयाजयौ २१ सुखं स्वपतिनिःशंकः कथं त्वंचिंतयान्वितः ॥ शोकसागरमक्षोभ्यं सर्वे ते ज्ञातयोगताः २२ तान्मज्जमानानेक
 स्त्वं समुद्धर महाभुज ॥ किमेवं चिंतया विष्टो न किंचिदपि भाषसे २३ चिंतां कर्तुं वृथा देवनत्वमर्हसि माधव ॥ इत्येवमुक्तः कृष्णस्तु निःश्वस्य सुचिरं बहु २४ प्रा
 ह वाक्यं स वाक्यज्ञो बृहस्पतिरिव स्वयम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ विप्रथो चिंतया विष्टो ह्येतत्कार्यमर्चिंतयम् २५ विचिंतयंस्त्वहं चास्य कार्यस्य न लभे गतिम् ॥
 तथा हं भवताप्युक्तो नोत्तरं विदधे क्वचित् २६ दाशार्हगणमध्ये हं वदाम्यर्थवतीं गिरम् ॥ शृणु ध्वं यादवाः सर्वे यथा चिंतान्वितो ह्यहम् २७ अनिरुद्धे हते वीरे पृथि
 व्यां सर्वपार्थिवाः ॥ अशक्ता इति मंस्यंते सर्वानस्मान्स्वबन्धवान् २८ आहुकश्चैव नो राजा हतः शाल्वेन वै पुरा ॥ प्रत्यानीतः स चास्माभिर्युद्धं कृत्वा सुदारुण
 म् २९ प्रद्युम्नश्चापिनो बालः शंखरेण हतो ह्यभूत् ॥ स तं निहत्य समरे प्राप्नोतु किमणिनंदनः ३० इदं तु सुमहत्कृष्टं प्राद्युम्निः कप्रवासितः ॥ नैवं विधमहं दोषं न
 स्मरेमनुजर्षभाः ३१ भस्मना गुंठितः पादोऽयं न मे मूर्ध्नि पातितः ॥ तस्याहं सानुबंधस्य हरिष्ये जीवितरणे ३२ इत्येवमुक्ते कृष्णेन सात्यकिर्वाक्यमब्रवीत् ॥
 चाराः कृष्णप्रणीयंतामनिरुद्धस्य मार्गणे ॥ स पर्वतवनोद्देशां मार्गं तु वसुधाभिमाम् ३३ आहुकं प्राह कृष्णस्तु स्मितं कृत्वा वचस्तदा ॥ अभ्यंतराश्च बाह्याश्च
 व्यादिश्यंतां चरानृप ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ केशवस्य वचः श्रुत्वा आहुकस्त्वरितोऽब्रवीत् ॥ अन्वेषणेनिरुद्धस्य स चारान्दिष्ट्वांस्तदा ३५ ततश्चा
 रास्तु व्यादिष्टाः पार्थिवेन यशस्विना ॥ हयारथाश्च व्यादिष्टाः पार्थिवेन महात्मना ॥ अभ्यंतरं च मार्गध्वं बाह्यतश्च समंततः ३६ वेणुमंतलताविष्टं तथैव तं कं
 गिरिम् ॥ ऋक्षवंतं गिरिचैव मार्गध्वं त्वरिता हयैः ३७ एकैकं तत्र चोद्यानं मार्गध्वं काननानि च ॥ यातव्यं चापि निःशंकमुद्यानानि समंततः ३८ हयानां च स
 हस्राणि रथानां चाप्यनेकशः ॥ आरुह्य त्वरिताः सर्वे मार्गध्वं यदुनंदनम् ३९ सेनापतिरनाद्यष्टिरिदं वचनमब्रवीत् ॥ कृष्णमक्लिष्टकर्माणमच्युतं भीतिभीतव
 त् ४० शृणु कृष्ण वचो मह्यं रोचते यदि ते प्रभो ॥ चिरात्प्रभृतिमेव कुंभवंतं जायते मतिः ४१ असिलो मापुलो माचनि सुंदन रकौहतौ ॥ सौभः शाल्वश्च निहतौ भैदो
 द्विविद एव च ४२ हयग्रीवश्च सुमहान् सानुबंधस्त्वया हतः ॥ तादृशे विग्रहे वृत्ते देवहेतोः सुदारुणे ४३

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

सर्वाण्येतानि कर्माणि निःशेषाणि रणे ॥ कृतवानसि गोविंद पार्ष्णिग्राहश्च नास्ति ते ४४ इदं कर्म त्वया कृष्ण सानुबंधं महत्कृतम् ॥ पारिजातस्य हरणे यत्कृतं कर्म दुष्करम् ४५ तत्र शक्रस्त्वया कृष्ण ऐरावतशिरो गतः ॥ निर्जितो बाहुवीर्येण त्वया युद्धविशारदः ४६ तेन वैरं त्वया सार्द्धं कृतं व्यं नात्र संशयः ॥ वैरानुबंधश्च महास्तेन कार्यस्त्वया सह ४७ तत्रानिरुद्धहरणं कृतं मधवता स्वयम् ॥ न ह्यन्यस्य भवेच्छक्तिर्वैरनिर्यातनं प्राप्ते ४८ इत्येवमुक्तेवचने कृष्णो नाग इव श्वसन् ॥ उवाच च चनंधीमाननाष्टिं महाबलम् ४९ सेनानी स्तातमामैवं न देवाः क्षुद्रकर्मिणः ॥ नाकृतज्ञानचक्री बानावलिस्तान बालिशाः ५० देवतार्थं च मे यत्त्रो महान् दानवसंक्षये ॥ तेषां प्रियार्थं चरणे हन्मि दत्तान् महाबलान् ५१ तत्परस्तम्मनश्चास्मि तद्भक्तस्तत्प्रियेरतः ॥ कथं पापं करिष्याति विज्ञायैवं विधां हि माम् ५२ अक्षुद्राः सत्यवन्तश्चानित्यं भक्तानुकांपिनः ॥ तेभ्यो न विद्यते पापं बालिशत्वात् प्रभाषसे ५३ कदाचिदिह पुंश्चल्या अनिरुद्धो ह्यतो भवेत् ॥ देवेषु समहेन्द्रेषु नैतत्कर्म विधीयते ५४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं चिंतयमानस्य कृष्णस्य ऋतुकर्मणः ॥ कृष्णस्य वचनं श्रुत्वा ततोऽक्रूरोऽब्रवीद्वचः ५५ मधुरं श्रुक्ष्णया वाचा अर्थवाक्यविशारदः ॥ यच्छक्रस्य प्रभो कार्यं तदस्माकं विनिश्चितम् ५६ अस्माकं चापि यत्कार्यं तद्वि कार्यं शचीपते ॥ संरक्ष्याश्च वयं देवैरस्माभिश्चापि देवताः ॥ देवतार्थं वयं चापि मानुषत्वमुपागताः ५७ एवमक्रूरवचनैश्चोदितो मधुसूदनः ॥ सिग्धमंभीरया वाचा पुनः कृष्णोभ्यभाषत ५८ नायं देवैर्न गंधर्वैर्न यक्षैर्न च राक्षसैः ॥ प्रद्युम्नपुत्रोपहतः पुंश्चल्यानुमहायशाः ५९ मायाविदग्धाः पुंश्चल्यो दैत्यदानवयोषितः ॥ ताभिर्हृत्तो न संदेहो नान्यतो विद्यते भयम् ६० वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवमुक्तेवचने कृष्णेन तु महात्मना ॥ अथावगम्य तत्त्वेन यद्भूतं यदुमंडले ६१ हर्षयन्स तु सर्वेषां सूतमागधवंदिनाम् ॥ मधुरः श्रूयते घोषो माधवस्य निवेशने ६२ ते चाराः सर्वतः सर्वे सभाद्वारमुपागताः ॥ शनैर्गद्गया वाचा इदं वचनमब्रुवन् ६३ उद्यानानि गुहाः शैलाः सभानद्यः सरांसि च ॥ एकैकं शतशो राजन्मार्गितं न च दृश्यते ६४ अन्ये कृष्णं चराराजन्मुपागम्य तदा ब्रुवन् ॥ सर्वे नो विदिता देशाः प्राद्युम्निर्न च दृश्यते ६५ यदन्यत्संविधातव्यं विधानं यदुनं दनं ॥ तदाज्ञापय नः क्षिप्रमनिरुद्धस्य मार्गणे ६६ ततस्ते दीनमनसः सर्वे बाष्पाकुलेक्षणाः ॥ अन्योन्यमभ्यभाषन्त किमतः कार्यमुत्तरम् ६७ संदष्टोष्ठपुटाः केचित्केचिद्बाष्पाकुलेक्षणाः ॥ केचिद्वुकुटिमास्थाय चिंतयन्त्यर्थसिद्धये ६८ एवं चिंतयतां तेषां बह्वर्थमभिभाषितम् ॥ अनिरुद्धः कुतश्चेति संभ्रमः सुमहानभूत् ६९

अन्योन्यमाभिवीक्षन्तेयादवाजातमन्यवः ॥ तांनिशांविमनस्कास्तेगमयेयुःकथंचन॥ अनिरुद्धोहृतश्चेतिपुनःपुनररिदम् ७० एवंचब्रुवतांतेषांप्रभातारजनी
तदा ॥ ततस्तूर्यानेनादैश्वशंखानांचमहास्वनैः ॥ प्रबोधनंमहाबाहोःकृष्णस्याक्रियतालये ७१ ततःप्रभातेविमलेप्रादुर्भूतेदिवाकरे ॥ प्रविवेशसभामेको
नारदःप्रहसन्निव ७२ दृष्ट्वातुयादशान्सर्वान्कृष्णेनसहसंगतान् ॥ ततःसजयशब्देनमाधवंप्रत्यपूजयत् ७३ अथाभ्युत्थायविमनाःकृष्णःसमितिदुर्जयः ॥
मधुपर्कचर्गांचिवनारदायददौप्रभुः ७४ सोपविश्यासनेशुभ्रेसर्वास्तरणसंवृते ॥ सुखासीनोयथान्यायमुवाचेदंवचोऽर्थवत् ७५ ॥ ॥ नारदउवाच ॥
किमेवांचितयाविष्टानिःसंगागतमानसाः ॥ उत्साहहीनाःसर्वेवैक्लीवाइवसमासते ७६ इत्येवमुक्तेवचनेनारदेनमहात्मना ॥ वासुदेवोऽब्रवीद्वाक्यंश्रूयतांभग
वन्निदम् ७७ अनिरुद्धोहृतोब्रह्मन्केनापेनिशिसुव्रत ॥ यस्यार्थेसर्वएवास्मांचितयाविष्टचेतसः ७८ एषतेयदिदृतांतःश्रुतोदृष्टोपिवामुने ॥ भगवन्कथ्य
तांसाधुप्रियमेतन्ममानघ ७९ इत्येवमुक्तेवचनेकेशवेनमहात्मना ॥ प्रहस्यैतद्वचःप्राहश्रूयतांमधुमूदन ८० निवृत्तंसुमहद्युद्धंदेवासुरसमंमहत ॥ अनिरु
द्धस्यचैकस्यबाणस्यापिमहामृधे ८१ उषानामसुतातस्यबाणस्याप्रतिमौजसः ॥ तस्यार्थेचित्रलेखावैजहाराशुतमप्सराः ८२ उभयोरपितत्रासीन्महा
युद्धंसुदारुणम् ॥ प्राद्युम्निबाणयोःसंख्येवलियासवयोरिव ८३ अस्माभिश्चापितयुद्धंदृष्टंसुमहददुतम् ॥ अनिरुद्धोभयार्त्तेनसंयुगेष्वनिवर्तिना ८४ वा
णेनमायामास्थायबद्धोनागैर्महाबलः ॥ व्यादिष्टस्तुवधस्तस्यबाणेनगरुडध्वज ८५ तांनिवारितवान्मंत्रिकुंभांडोनामतस्यह ॥ कुमारस्यानिरुद्धस्यतेना
सक्तेनसंयुगे ८६ बाणेनमायामास्थायसर्पैर्नियमनंकृतम् ॥ उत्तिष्ठतुभवान्शीघ्रंयशसेविजयायच ८७ नायंसंरक्षितुंकालःप्राणांस्तातजयैपिणाम् ॥ प्रा
णैःकिंचिद्व्रतैर्वीरोधैर्यमालंब्यतिष्ठति ८८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ इत्येवमुक्तेवचनेवासुदेवःप्रतापवान् ॥ प्रायात्रिकान्वैसंभारानाज्ञापयतवीर्यवान्
८९ ततश्चंदनपूर्णैश्चलाजैश्चैवसमंततः ॥ निर्ययौसमहाबाहुःकीर्यमाणोजनार्दनः ९० ॥ नारदउवाच ॥ स्मरणंवैनतेयस्यकर्तुमर्हसिमाधव ॥ नह्यन्येन
तदध्वानंशक्यंगंतुंमहाभुज ९१ आकर्णयतमध्वानंगंतव्यमतिदुर्जयम् ॥ एकादशसहस्राणियोजनानांजनार्दन ९२ तदितःशोणितपुरंप्राद्युम्निर्व्रतां
प्रतम् ॥ मनोजवोमहावीर्योवैनतेयःप्रतापवान् ९३ समाह्वयस्वगोविंदसहित्वांतत्रनेष्यति ॥ एकेनसुमुहूर्तेनबाणंसंदर्शयिष्यति ९४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
तस्यतद्वचनंश्रुत्वासस्मारगरुडंतदा ॥ सकृष्णपार्श्वमागम्यप्रांजलिर्गरुडःस्थितः ९५

॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ वैदर्भीरुक्मिणः दुहितातेतवमदीयभ्रातुः स्नुषाप्रद्युम्नभार्यात्वात् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

प्रणम्याथवचः प्राह वै न ते यो महाबलः ॥ वासुदेवं महात्मानं श्लक्ष्णं मधुरयागिरा ९६ गरुड उवाच ॥ पद्मनाभ महाबाहो किमर्थं संस्मृतो ह्यहम् ॥ कृत्यं ते य
दि हात्रास्ति श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ९७ कस्य पक्षपरिक्षेपैर्नाशयामि पुरीं प्रभो ॥ प्रभावात्तव गोविंदको न विद्याद्वलं मम ९८ गदावेगं च ते वीरचक्राग्रिं च म
हाभुज ॥ नावबुध्यति मूढात्मा कोदर्पात्राशमेष्यति ९९ हलं सिंहमुखं कस्य वनमालीनियोक्ष्यति ॥ कस्य देहस्तु नेभिर्भ्रानो मेदिनीयास्यति प्रभो १०० ॥
कस्य शंखरवैः प्राणान् मोहायेष्यसि माधव ॥ कोयं स परिवारो दयास्यते यमसादनम् १ एवमुक्ते तु वचनेन ते येन धीमता ॥ वासुदेवो वचः प्राह शृणु त्वं वदतां सर २
चलेः पुत्रेण वाणेन प्राद्युम्नि रपराजितः ॥ उषायाः कारणेन बद्धो न गरीशो णिताह्वये ॥ अनिरुद्धस्तु कामातो बद्धो नागैर्विषोल्बणैः ३ तस्य मोक्षार्थमाहूतो मया त्वं
पतगेश्वर ॥ तव वेगसमो नास्ति पक्षिणां प्रवरो भवान् ॥ अशक्यं च तदध्वानं गंतुमन्येन काश्यप ४ तत्र प्रापय मां शीघ्रं यत्र प्राद्युम्नि रावसत् ॥ वैदर्भी ते स्नु
षा वीर रुदती पुत्रशुद्धिनी ५ त्वत्प्रसादाद्भवत्येषा पुत्रेण सह भामिनी ॥ अमृतं तु हृतं पूर्वत्वया पन्नगनाशन ६ मया सह समागम्य तस्मिन्काले महाभुज ॥ अ
भक्त्वे ध्वजश्चैव त्वद्भक्ताः सर्ववृष्णयः ॥ सखित्वं मानय स्वाद्य भक्तिं च पतगेश्वर ७ तव वेगसमो नास्ति पक्षिणो न च ते समाः ॥ सुपर्णसुकृतेन त्वां शपे पन्नगनाश
न ८ दासी भावं गता माता मोक्षितैकाकिना पुरा ॥ पक्षविक्षेपमाश्रित्य हत्वा योधास्त्वया पुरा ९ भवान्सुरगणान्सर्वान् पृष्ठमारोप्य विक्रमात् ॥ गच्छ मे ह्यग
मान् देशान् विजय श्वतवाश्रयात् १० गुरुत्वान् मेरुतुल्यस्त्वं लघुत्वात्पवनोष्णमः ॥ भूते भव्ये भविष्ये च न ते तुल्योऽस्ति विक्रमे ११ सत्यसंधमहाभाग वै न ते यम
हायुते ॥ अनिरुद्धे क्षणेनाद्यसाहाय्यमुपकल्प्यताम् १२ गरुड उवाच ॥ अत्यहुतमिदं वाक्यं तव कृष्ण महाभुज ॥ त्वत्प्रसादाच्च विजयः सर्वत्रैव महाभुज
१३ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि संस्तवान्मधुसूदन ॥ स्तोतव्यस्त्वं मया कृष्णस्तौषिमांस्त्वं महाभुज १४ वेदाध्यक्षः सुराध्यक्षः सर्वकामप्रदो भवान् ॥ अमोघ
दर्शनस्त्वं हिवरार्थी नांवरप्रदः १५ चतुर्भुजश्चतुर्मूर्तिश्चतुर्होत्रप्रवर्तकः ॥ चातुराश्रम्य होता च चतुर्नेता महाकविः १६ धनुर्धरश्चक्रधरो भवान् शंखधरो महा
न ॥ भवान्पूर्वे पुदेहे पुख्यातो भूमिधरः प्रभो १७ लांगली मुशली च क्रीदेव क्रीतनयो भवान् ॥ चाणूरमथ नश्चैव गोप्रियः कंसहा भवान् १८ गोवर्धनधरश्चैव
मल्लारिर्मल्लभावन ॥ मल्लप्रियो महामल्लो महापुरुष इत्यपि १९

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ चतुर्मूर्तिः वासुदेवसंकर्पणप्रद्युम्नानिरुद्धाख्याश्चतस्रो मूर्तयो यस्य स तथा चातुर्होत्रं यज्ञियं कर्ष चातुराश्रम्यो होमकर्ता त्रयाणामग्नौ होमः
स्पष्टः संन्यासिनोऽपि परमात्मनि जीमस्य होमोऽस्तीति सोऽपि होतेत्यर्थः चतुर्णां पुरुषार्थानां नेता मल्लप्रदः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ समुद्रोदरसंभवः धन्वंतरिः ॥ २२ ॥ सरिदुद्धोमेरुः ॥ २३ ॥ २४ ॥ १२५ ॥ क्रोधादिरूपेण त्रैलोक्यमप्यतिहति त्रैलोक्ययनः ॥ २६ ॥ संवर्तः संवृण्वानः प्रलयः
वर्तनः आविष्कुर्वाणो निलयः स्थितिकालश्च त्वमेव ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ उभावपिलोकौ प्राप्य ते सर्वथा स्वर्गगामिनः सुखभाजः ॥ ३१ ॥ जयस्थानं प्रस्थानमुद्राम् ॥ ३२ ॥

विप्रप्रियो विप्रहितो विप्रज्ञो विप्रभावनः ॥ ब्रह्मण्यश्चक्रेण्यश्च भवान्द्रोमोदरः स्मृतः ॥ प्रलंबमथनश्चैव केशिहादानवांतकः २० अमिलो म्रश्च हंता च तथाराव
णनाशनः ॥ विभीषणस्य भगवान्नाज्यदोवालिनाशनः २१ सुग्रीवराज्यदाता त्वं बलिराज्यापहारकः ॥ रत्नहर्ता महारत्नं समुद्रोदरसंभवः २२ वरुणश्च भ
वान्ख्यातो भवांश्च सरिदुद्धवः ॥ भवान्खड्गधरो धन्वी धनुर्धरः खरो महान् २३ दाशार्ह इति विख्यातो महाधन्वा धनुःप्रियः ॥ गोविंद इति विख्यात उदधिस्त्वं
च सुव्रत २४ आकाशश्च तपश्चैव समुद्रमथनो भवान् ॥ भवान्स्वर्गो बहुफलो भवान्स्वर्गचरो महान् १२५ त्वमेव च महामेघो बीजनिष्पत्तिरेव च ॥ त्रैलोक्य
मथनस्त्वं च क्रोधलोभमनोरथाः २६ भवान्कामप्रदश्चैव कामः सर्वधनुर्धरः ॥ संवर्तो वर्तनश्चैव प्रलयो निलयो महान् २७ हिरण्यगर्भो रूपज्ञो रूपवान्मधु
सूदनः ॥ ईशस्त्वं च महादेव असंख्येयगुणान्वितः २८ स्तोतुमिच्छसि मां देव स्तोतव्यस्त्वं यदूतम ॥ चक्षुषा ये त्वया घोराः प्राणिनो हि निरीक्षिताः २९ ह
तास्ते यमदंडेन तिर्यङ्निःस्य गामिनः ॥ ये त्वया पश्यन् प्रीत्या प्राणिनो वै निरीक्षिताः ३० हृदयं प्रेत्य ते सर्वे सर्वथा स्वर्गगामिनः ॥ एष ते हं महाबाहो वशगः शस
ने स्थितः ३१ जयस्थानं ततः कृत्वा पारुडः प्राह केशवम् ॥ अयमस्मि स्थितो वीर आरुहस्व महाबल ३२ ततः कंठे परिष्वज्य माधवो गरुडं ततः ॥ सखेशत्रु
विनाशाय अघोयं प्रतिगृह्यताम् ३३ दत्वा धीं परया प्रीत्या शंखचक्रगदासिभृत् ॥ आरुरोह महाबाहुः सुपर्णो पुरुषोत्तमः ३४ कृष्णस्य पार्श्वमागम्य हर्षादेवा
स्थितो भवत् ॥ कृष्णकेशः प्रबल यो विष्णुः कृष्णश्च वर्णतः ३५ चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्बाहुश्चतुर्वेद षडंगवित् ॥ श्रीवत्सां कोरविंदाक्ष ऊर्ध्वरो मामृदुत्वचः ३६ समां
गुलिः समनखोरक्तां मुलिनखांतरः ॥ स्निग्धगंभीरनिर्घोषो वृत्तबाहुर्महाभुजः ३७ आजानुबाहुस्ताम्रास्यः सिंहविस्पष्टविक्रमः ॥ सहस्रमिव सूर्यानां दीप्य
मानः प्रकाशते १३८ यः प्रभुर्भाति विश्वात्मा भूतानां भावनो विभुः ॥ यस्याष्टगुणमैश्वर्यं ददौ प्रीतः प्रजापतिः ॥ प्रजापतीनां साध्यानां त्रिदशानां च शाश्वतः
१३९ स्तूयमानः स्तवैर्दिव्यैः सूतमागधवंदिभिः ॥ ऋषिभिश्च महाभागैर्वेदेदांगपारगैः १४० संविधानमथाज्ञाप्य द्वारकायां महाबलः ॥ गमनाय मतिं
चक्रे वासुदेवः प्रतापवान् ४१ अहं स्थितो गरुडं देवस्तस्य चानुहलायुधः ॥ पृष्ठतो नुबलस्यापि प्रद्युम्नः शत्रुकर्षणः १४२

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ कृष्णकेशो विलसामः प्रबलय इत्यादिस्तुतिः कृष्णस्यैव ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ प्रजापतिः कश्यपः यस्य वाभनरूपेण तत्पुत्रस्य ॥ १३९ ॥ १४० ॥
संविधानं पुररक्षणम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

जयवाणमित्याद्यावाचःशृण्वन्प्रययौ इतितृतीयेनान्वयः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ १५ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामेकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥
॥ १२१ ॥ ७ ॥ तत इति ॥ १ ॥ सः रथस्थः अतएव उन्मुखैरूर्ध्वमुखैः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अष्टसुबाहुषु अष्टान्यायुधान्याह असीति ॥ ५ ॥ सहस्रं अनंतं शीर्षाणि ॥ ६ ॥

जयवाणं महाबाहो ये चास्यानुगतारणे ॥ न हिते प्रमुखे स्थातुं कश्चिच्छक्तो महामृधे ४३ प्रसादे ते ध्रुवालक्ष्मीर्विजयश्च पराक्रमे ॥ विजेष्यसिरणेशत्रुं दैत्येन्द्रं
हसैनिकम् ४४ सिद्धचारणसंघानां महर्षीणां च सर्वशः ॥ शृण्वन्वाचोत्तरिक्षे वै प्रययौ केशवो रणे ॥ ४५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणि
कृष्णप्रयाणं नामैकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तूर्यनिनादैश्च शंखानां च महास्वनैः ॥ बन्दिमागधसूतानां स्त
वैश्वापिसहस्रशः १ सतून्मुखैर्जयाशीभिः स्तूयमानो हिमानवैः ॥ बभार रूपं सोमार्कशुक्राणां प्रातिमंतदा २ अतीव शुशुभे रूपं व्योम्नितस्योत्पतिष्यतः ॥ वै
नतेयस्य भद्रं ते वृंहितं हरितेजसा ३ अथाष्टबाहुः कृष्णस्तु पर्वताकारसंनिभः ॥ विबभौ पुंडरीकाक्षो विकीर्णान्वाणसंक्षयम् ४ असिचक्रगदाबाणादक्षिणं पा
श्वमास्थिताः ॥ चर्मशार्ङ्गं तथा चापं शंखं चैवास्य वामतः ५ शीर्षाणां वै सहस्रं तु विहितं शार्ङ्गधन्वना ॥ सहस्रं चैव कायानां वहन्संकर्षणस्तदा ६ श्वेतप्रहरणो धृ
प्यः कैलास इव शृंगवान् ॥ प्रथितो गरुडेनाथ उद्यन्निव दिवाकरः ७ स नत्कुमारस्य वपुः प्रादुरासीन्महात्मनः ॥ प्रद्युम्नस्य महाबाहोः संग्रामे विक्रमिष्यतः ८ स
पक्षवलविक्षेपैर्विधुन्वन्पर्वतान्वहन् ॥ जगाम मार्गं बलवान्वातस्य प्रतिषेधयन् ९ अथवायो रतिगतिमास्थाय गरुडस्तदा ॥ सिद्धचारणसंघानां शुभं मार्ग
मवातरत् १० अथ रामो ब्रवीद्वाक्यं कृष्णमप्रतिमं रणे ॥ स्वाभिः प्रभाभिर्हीनाः स्मरुष्णकस्मादपूर्ववत् ११ सर्वे कनकवर्णाभाः संवृताः स्मनसंशयः ॥ किमि
दं ब्रूहि नस्तत्त्वं किमेरोः पार्श्वगावयम् १२ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मन्ये वाणस्य नगरमभ्यासस्थमरिंदम ॥ रक्षांश्च तस्य निर्यातो वह्निरेष स्थितो ज्वलन्
१३ अग्रे राहवनीयस्य प्रभया स्म समाहताः ॥ तेन नो वर्णवैरूप्यामिदं जातं हलायुध १४ श्रीराम उवाच ॥ ॥ यदि स्म सन्निकर्षस्थाय दिनिष्प्रभतांगताः ॥
तद्विद्यत्स्वस्वयं बुद्ध्या यदत्रानंतरं हितम् २५ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ कुरुष्वैव न ते यत्वं यच्च कार्यमनंतरम् ॥ त्वया विधाने विहिते करिष्याम्यहमुत्तमम् १६
वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु गरुडो वासुदेवस्य भाषितम् ॥ चक्रे मुखसहस्रं हि कामरूपी महाबलः १७ गंगामुपागमत् पूर्णवैनतेयो महाबलः ॥ आकृत्या
काशगंगायामपीयसलिलं बहु २८ प्रववर्षोपरिगतो वैनतेयः प्रतापवान् ॥ तेनाग्निं शमयामास बुद्धिमान् विनतात्मजः १९ अग्निराहवनीयस्तु ततः शांति
मुपागमत् ॥ तं दृष्ट्वा हवनीयं तु शांतमाकाशगंगया ॥ परमं विस्मयं गत्वा सुपर्णो वाक्यमब्रवीत् २० अहो वीर्यमथाग्रेस्तु यो दहेद्युगसंक्षये १५

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ क्षयोर्बलेन ये विक्षेपास्तैः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ विस्मयंप्रापुरितिशेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अंगिराःमुख्योभिः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

यदेववर्णनैरूप्यंचक्रेकृष्णस्यधीमतः ॥ त्रयस्त्रयाणांलोकानांपर्याप्ताइतिमेमतिः ॥ कृष्णःसंकर्षणश्चैवप्रद्युम्नश्चमहाबलः २२ ततःप्रशान्तिदहनेसंप्रतस्थे
सपक्षिराह ॥ स्वपक्षबलविक्षेपंकुर्वन्घोरंमहाखनम् २३ तं दृष्ट्वाविस्मयंतत्ररुद्रस्यानुचराग्रयः ॥ आस्थितागरुडंह्येतेनानारूपाभयावहाः २४ किमर्थ
मिहसंप्राप्ताःकेवापीमेजनास्त्रयः ॥ निश्चयंनाधिगच्छंतितेगिरिब्रजवह्नयः २५ प्रावर्तयंश्चसंग्रामंतैस्त्रिभिःसहयादवैः ॥ तेषांयुद्धप्रसक्तानांसंनदःसुम
हानभूत् २६ तंचश्रुत्वामहानादंसिंहानामिवगर्जताम् ॥ अथांगिराःस्वपुरुषंप्रेषयामासबुद्धिमान् २७ यत्रतद्वर्ततेयुद्धंतत्रगच्छस्वमाचिरम् ॥ दृष्ट्वात
त्सर्वमागच्छइत्युक्तःप्रहितस्त्वरन् २८ तथेत्युक्त्वासतयुद्धंवर्तमानमवैक्षत ॥ अग्नीनांवासुदेवेनसंसक्तानांमहामृधे २९ तेजातवेदसःसर्वेकल्पाषःकुसुम
स्तथा ॥ दहनःशोषणश्चैवतपनश्चमहाबलः ३० स्वाहाकारस्यविषयेप्रख्याताःपंचवह्नयः ॥ अथापरेमहाभागाःस्वैरनीकैर्व्यवस्थिताः ३१ पिठरःपत
गःस्वर्णःश्वागाधोभ्राजएवच ॥ स्वधाकाराश्रयःपंचअयुध्यंस्तेपिचाग्रयः ३२ ज्योतिष्टोमविभागोचवषट्काराश्रयौपुनः ॥ द्वावग्नीसंप्रयुध्येतेमहात्मानौ
महाद्युती ३३ आग्नेयंरथमास्थायशरमुद्यम्यभास्वरम् ॥ तयोर्मध्येंगिराश्चैवमहर्षिर्विवभौरणे ३४ स्थितमंगिरसंदृष्ट्वाविमुंचंतंशितान्शरान् ॥ कृष्णः
प्रोवाचसंकुद्धःस्मयन्निषपुनःपुनः ३५ तिष्ठध्वमग्रयःसर्वेएषवोविदधेभयम् ॥ ममास्त्रतेजसादग्धादिशोयास्यथविदुताः ॥ अथांगिरास्त्रिशूलेनदीप्तेनसम
धावत् ३६ आददानइवक्रोधात्कृष्णप्राणान्महामृधे ॥ त्रिशूलंतस्यदीप्तंतुचिच्छेदपरमेषुभिः ॥ अर्धचंद्रैस्तथातीक्ष्णैर्यमांतकानिभोपमैः ३७ स्थूणाक
र्णेनबाणेनदीप्तेनसमहामनाः ॥ विव्याधांतकतुल्येनवक्षस्यंगिरसंततः ३८ रुधिरौघश्रुतैर्गात्रैरंगिराविह्वलन्निव ॥ विष्टब्धगात्रःसहसापपातधरणीतले ॥
३९ शेषास्ततोग्रयःसर्वेचत्वारोब्रह्मणःसुताः ॥ आधावंतस्तदाशीघ्रंवाणस्यपुरमंतिकात् ४० अथागमत्ततःकृष्णोयत्रवाणपुरंततः ॥ अथवाणपुरंदृष्ट्वा
दूरात्प्रोवाचनारदः ४१ एततच्छोणितपुरंकृष्णपश्यमहाभुज ॥ अत्ररुद्रोमहातेजारुद्राण्यासाहितोवसत् ४२ गुहश्चवाणगुप्त्यर्थंसततंक्षेमकारणात् ॥
नारदस्यवचःश्रुत्वाकृष्णःसंप्रहसनब्रवीत् ४३ क्षणंचितयतामत्रश्रूयतांचमहामुने ॥ यदिवावतरेद्द्रोवाणसंरक्षणंप्रति ४४ शक्तितोयमप्यत्रसहयोत्स्या
मतेनवै ॥ एवंविवदतोस्तत्रकृष्णनारदयोस्तदा ४५ प्राप्तानिमेपमात्रेणशीघ्रगागरुडेनते ॥ ततःशंखंसमाधायवदनेपुष्करेक्षणः ४६

यमांतकानिभोपमैः यमनिभैःकुरैः अंतकोपमैः प्राणहरैः ॥ ३७ ॥ स्थूणातुर्याकर्णौतिर्वक्त्रफलक्रेयस्यतेनस्थूणाकर्णेन ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥
ब्रवीत् अत्रवीत् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

वायुवेगसमुद्रतोमेघश्चंद्रमिवोद्गिरन् ॥ ततःप्रध्माप्यतंशंखंभयमुत्पाद्यवीर्यवान् ४७ प्रविवेशपुरं कृष्णोवाणस्याहुतकर्मणः ॥ ततःशंखप्रणादैश्चभेरीणां
चमहास्वनैः ४८ बाणानीकानिसहसासंनहंतसमंततः ॥ ततःकिंकरसैन्यंतुव्यादिष्टंसमरेभयात् ४९ कोटिशश्चापिबहुशोदीप्तप्रहरणास्तदा ॥ तदसं
ख्येयमेकस्थंमहाभ्रघनसंनिभम् ५० नीलांजनचयप्रख्यमप्रमेयमथाक्षयम् ॥ दीप्तप्रहरणाःसर्वेदैत्यदानवराक्षसाः ५१ प्रमाथगणमुख्याश्चअयुध्यन्कृष्ण
मव्ययम् ॥ सर्वतस्तैःप्रदीप्तास्यैःसार्चिष्मद्गिरिकाग्निभिः ५२ अभ्युपेत्यतदात्युग्रैर्यक्षराक्षसकिन्नरैः ॥ पीयतेरुधिरंतेषांचतुर्णामपिसंयुगे ५३ तद्वलंतु
समासाद्यवलभद्रोमहाबलः ॥ प्रोक्ताचवचनंतत्रपरस्यबलनाशनः ५४ कृष्णकृष्णमहाबाहोविधत्स्वैषांमहद्भयम् ॥ इतिसंचोदितकृष्णोबलभद्रेणधी
मता ५५ तेषांवधार्थमाग्रेयंजग्राहपुरुषोत्तमः ॥ अस्त्रमस्त्रविदांश्रेष्ठोयमांतकसमप्रभः ॥ प्रविधूयासुरगणान्कृष्यादानस्त्रतेजसा ५६ प्रययौत्वरयायुक्तो
यत्रदृश्येततद्वलम् ॥ शूलपाट्टिशशक्त्यृष्टिपिनाकपरिघायुधम् ५७ प्रमाथगणभूयिष्ठंवलंतदभवत्क्षितौ ॥ शैलमेघप्रतीकाशैर्नानारूपैर्भयानकैः ॥ बाहनैः
संघशःसर्वयोधास्तत्रावतस्थिरे ५८ वातोद्भूतैरिवघनैर्विप्रकीर्णैरिवाचलैः ॥ शुशुभेतत्रबहुलैरनीकैर्दृढधन्विभिः ॥ मुसलैरसिभिःशूलैर्गदाभिःपरिघैस्त
था ५९ अवाधंतदसंख्येयंशुशुभेसर्वतोवलम् ॥ ततःसंकर्षणोदेवमुवाचमधुसूदनम् ६० कृष्णकृष्णमहाबाहोयदेतद्दृश्यतेबलम् ॥ एतैःसहरणेयोद्भुमि
च्छामिपुरुषोत्तम ६१ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ ममाप्येषैवसंजाताबुद्धिरित्यब्रवीच्चतम् ॥ एभिःसहरणेयोद्भुमिच्छेयंयोधसत्तमैः ६२ युद्धयतःप्राङ्मुख
स्यास्तुसुपर्णोविममाग्रतः ॥ सव्यपार्श्वेतुप्रयुग्रस्तथामेदाक्षिणेभवान् ॥ रक्षितव्यमथान्योन्यमस्मिन्घोरेमहामृधे ६३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवं
ब्रुवंतस्तेन्योन्यमधिरूढाःखगोत्तमम् ॥ गिरिशृंगनिभैर्घोरैर्गदामुसललांगलैः ६४ युध्यतोरौहिणेयस्यरौद्रंरूपमभूत्तदा ॥ युगांतेसर्वभूतानांकालस्येवादि
धक्षतः ६५ आकृष्यलांगलाग्रेणमुशलेनावपोथयत् ॥ चचारातिवलोरामोयुद्धमार्गविशरदः ६६ प्रद्युम्नःशरजालैस्तान्समंतात्पर्यवारयत् ॥ दानवा
न्पुरुषव्याघ्रोयुध्यमानान्महाबलः ६७ स्निग्धांजनचयप्रख्यःशंखचक्रगदाधरः ॥ प्रध्मायबहुशःशंखमयुध्यतजनार्दनः ६८ पक्षप्रहारनिहतानखतुंडा
ग्रदारिताः ॥ नीतवैवस्वतपुरंवेनतेयेनधीमता ६९ तैर्हन्यमानंदैत्यानामनीकंभीमविक्रमम् ॥ अभज्यततदासंख्येबाणवर्षसमाहतम् ७० भज्यमाने
ष्वनीकेषुत्रातुकामःसमभ्ययात् ॥ ज्वरस्त्रिपादस्त्रिशिराःषड्भुजोनवलोचनः ७१

मस्मप्रहरणोरौद्रः कालांतक्यमोपमः ॥ नदन्मेघसहस्रेण तुल्योनेर्घातनिःस्वनः ७२ निःश्वसनजृम्भमाणश्च निद्रान्विततनुर्भृशम् ॥ नेत्राभ्यामाकुलं वक्रं
मुहुःकुर्वन्भ्रमन्मुहुः ७३ संहृष्टरोमाग्लानाक्षोभग्रचित्तइवश्वसन ॥ हलायुधमभिकुद्धः साक्षेपामिदमब्रवीत् ७४ किमेवंवलमतोसिनमांपश्यसिसंयुगे ॥ ति
ष्ठतिष्ठनमेजीवन्भोक्ष्यसेरणमूर्द्धनि ७५ इत्येवमुक्त्वा प्रहसन् हलायुधमुपाद्रवत् ॥ युगांताग्निनिभैर्घोरैर्मुष्टिभिर्जनयन्भयम् ७६ चरतस्तत्र संग्रामे मंडला
निसहस्रशः ॥ रौहिणेयस्य शीघ्रेण नावस्थानमदृश्यत् ७७ तस्य मस्मतदाक्षितं ज्वरेणाप्रतिमौजसा ॥ शैघ्र्यादक्षो निपतितं शरीरे पर्वतोपमे ७८ तद्गस्मव
क्षसस्तस्य मेरोः शिखरमागमत् ॥ प्रदीप्तं पतितं तत्रागिरिशृंगं व्यदारयत् ७९ शेषेण चापि ज्वाला भस्मना कृष्णपूर्वजः ॥ निःश्वसनजृम्भमाणश्च निद्रान्विततनु
र्भृशम् ८० नेत्रयोराकुलत्वं च मुहुःकुर्वन्भ्रमन्स्तथा ॥ संहृष्टरोमाग्लानाक्षः क्षिप्तचित्तइवश्वसन ८१ ततो हलधरो भग्नः कृष्णमाहविचेतनः ॥ कृष्णकृष्णम
हावाहो प्रतीतोऽस्म्यभयंकुरु ८२ दह्यामि सर्वं तस्मात्तत्कथं शांतिर्भवेन्मम ॥ इत्येवमुक्ते वचने बलेनामित तेजसा ८३ प्रहस्य वचनं प्राह कृष्णः प्रहरतां वरः ॥
नभेतव्यमिति त्युक्त्वा परिष्वक्तो हलायुधः ८४ कृष्णेन परमस्नेहात्ततो दाहात्प्रमुच्यत ॥ मोक्षयित्वा बलं तत्र दाहात्तु मधुसूदनः ८५ प्रोवाच परमकुद्धो वासुदे
वो ज्वरं तदा ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एहो हि ज्वरयुध्यस्वया तेशक्तिर्महामृधे ८६ यच्च ते पौरुषं सर्वं तद्दर्शयतु नो भवान् ॥ सव्येतराभ्यां बाहुभ्यामेव मुक्तो
ज्वरस्तदा ८७ चिक्षेपैनं महद्भस्मज्वाला गर्भं महाबलः ॥ ततः प्रदीप्तगात्रस्तु मुहूर्तमभवत्प्रभुः ८८ कृष्णः प्रहरतां श्रेष्ठः शमं चाग्निर्गीतस्ततः ॥ ततस्त्वैर्भुजगा
कारैर्बाहुभिस्तु त्रिभिस्तदा ८९ जघान कृष्णं गोवायां मुष्टिनैकेन चोरसि ॥ संप्रहारस्तु मुलस्तयोः पुरुषसिंहयोः ९० ज्वरस्य तु महायुद्धे कृष्णस्य तु महौज
सः ॥ पर्वतेषु पतंतीनामशनीनामिव स्वनः ९१ कृष्णज्वरभुजाघातैर्युद्धमासीत्सुदारुणम् ॥ नैवमेव प्रहर्तव्यमिति तत्र महास्वनः ॥ मुहूर्तमभवद्युद्धमन्यो
न्यंतु महात्मनोः ९२ ततो ज्वरं कनकाविचित्रभूषणं यपीडयद्भुजबलयेन संयुगे ॥ जगत्क्षयं समुपनयन् जगत्पतिः शरीरघृग्गगनचरं महामृधे ९३ ॥ ॥ इति
श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि कृष्णज्वरयुद्धे द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२२ ॥ ७३ ॥ वंशंपायन उवाच ॥ मृतमित्यभिविज्ञाय ज्वरं श
त्रुनिषूदनः ॥ कृष्णो भुजबलाभ्यां तु चिक्षेपाथमहीतले १ मुक्तमात्रः स बाहुभ्यां कृष्णदेहं विवेश ह ॥ अमुक्त्वा विग्रहं तस्य कृष्णस्याप्रतिमौजसः २ सह्यावि
ष्टस्तदा तेन ज्वरेणाप्रतिमौजसा ॥ कृष्णः स्खलन्निवमुहुः क्षितौ गाढं व्यवर्तत ३

जृम्भतेश्वसतेचैववल्गतेचपुनःपुनः ॥ रोमांचोत्थितगात्रश्चानिद्रयाचाभिभूयते ४ ततःस्थैर्यंसमालंब्यकृष्णःपरपुरंजयः ॥ विकुर्वतिमहायोगीजृम्भमाणःपु
नःपुनः ५ ज्वराभिभूतमात्मानंविज्ञायपुरुषोत्तमः ॥ सोमृजज्वरमन्यंतुपूर्वज्वरविनाशनम् ६ घोरं वैष्णवमत्युग्रं सर्वप्राणिभयंकरम् ॥ संमृष्टवान्सतेज
स्वीतंज्वरंभीमविक्रमम् ७ ज्वरःकृष्णविमृष्टस्तुगृहीत्वातंज्वरंबलात् ॥ कृष्णायहृष्टःप्रायच्छतंजग्राहततोहरिः ८ ततस्तं परमकुद्धोवासुदेवोमहाबलः ॥
स्वगात्रात्स्वज्वरेणैवनिष्कामयतवीर्यवान् ९ आविध्यभूतलेचनंशतधाकर्तुमुद्यतः ॥ व्याघोषतज्वरस्तत्रभोःपरित्रातुमर्हसि १० आविध्यमानेतस्मिस्तु
कृष्णेनामिततेजसा ॥ अशरीराततोवाणीह्यंतरिक्षादभाषत ११ कृष्णकृष्णमहाबाहोयदूनानंदिवर्धन ॥ मावधीर्ज्वरमेनंतुरक्षणीयस्त्वयानघ १२
इत्येवमुक्तेवचनेतमुमोचहरिःस्वयम् ॥ भूतभव्यभविष्यस्यजगतःपरमोगुरुः १३ कृष्णस्यपादयोर्मूर्ध्नाशरणंसोगमज्वरः ॥ एवमुक्ताहृषीकेशंज्वरोवा
क्यमथाब्रवीत् १४ शृणुष्वममगोविंदविज्ञाप्यंयदुनंदन ॥ योमेमनोरथोदेवतंत्वंकुरुमहाभुज १५ अहमेकोज्वरस्तातनान्योलोकेज्वरोभवेत् ॥ त्वत्प्रसा
दाद्धिदेवेशवरमेनंवृणोम्यहम् १६ देवउवाच ॥ एवंभवतुभद्रंतेयथात्वंज्वरकांक्षसे ॥ वरार्थिनां वरो देयो भवांश्च शरणं गतः १७ एक एव ज्वरो लोके भवान
स्तु यथापुरा ॥ योयंमयाज्वरःसृष्टोमय्येवैषप्रलीयताम् १८ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तेतुवचनेज्वरंप्रतिमहायशाः ॥ कृष्णःप्रहरतांश्रेष्ठःपुनर्वाक्यमु
वाचह १९ वासुदेवउवाच ॥ शृणुष्वज्वरसंदेशंयथालोकेचरिष्यसि ॥ सर्वजातिषुविश्रब्धंयथास्थावरजंगमे २० त्रिधाविभज्यचात्मानंमत्प्रियंयदिकांक्ष
से ॥ चतुष्पादान्भजैकेनद्वितीयेनचस्थावरान् २१ तृतीयोयश्चतेभागोमानुषेषूपपत्स्यते ॥ त्रिधाभूतं वपुः कृत्वा पक्षिषु त्वं भव ज्वर २२ चतुर्थोयस्तृतीय
स्यभविष्यतिसतेवम् ॥ एकांतरस्तृतीयस्तुसवैचातुर्थिकोज्वरः २३ मानुषेष्वभिभेदेनवसत्वंप्रविभज्यवै ॥ जातिष्वथावशेषासुनिवसत्वंशृणुष्वमे २४
वृक्षेषुकीटरूपेणतथासंकोचपत्रकः ॥ पांडुपत्रश्चविख्यातःफलेष्वातुर्यमेवच २५ अपांतुनीलिकांविद्याच्छिखोद्धेदेनबर्हिणाम् ॥ पद्मिन्यादौहिमोभू
त्वापृथिव्यामपिचोषरः २६ गैरिकःपर्वतेष्वेवमत्प्रसादाद्भविष्यसि ॥ गोष्वपस्मारकोभूत्वाखोरकश्चभविष्यसि २७ एवंत्वंबहुरूपेणभविष्यसिमहीतले ॥
दर्शनात्स्पर्शनाच्चापिप्राणिनांविधमेष्यसि २८

दादिषुभवेद्यथाहृत्ययोज्यम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ तथातृतीयस्यभागस्यचतुर्थांशः सपक्षीषुभूतोभविष्यतीतियोजना ॥ २३ ॥ २४ ॥ आतुर्येकप्रदेशेजालकेनसंकोचः ॥ २५ ॥ २६ ॥
अपस्मारकःपूतविशः खोरकश्चरणरोगः ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥

ऋते देवमनुष्याणां नान्यस्त्वाविसहिष्यति ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृष्णस्य वचनं श्रुत्वा ज्वरो हृष्टमना ह्यभूत् २९ प्रोवाच वचनं किंचित् प्रणमित्वा कृतां
जलिः ॥ ज्वर उवाच ॥ सर्वजातिप्रभुत्वेन कृतो धन्योऽस्मि माधव ३० भूयश्च ते वचः कर्तुमिच्छामि पुरुषर्षभ ॥ तदा ज्ञापय गोविंद किं करोमि महाभुज ३१
अहमसुरकुलप्रमाथिना त्रिपुरहरेण हरेण निर्भितः ॥ रणशिरसि विनिर्जितस्त्वया प्रभुरसि देवतवास्मि किंकरः ३२ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्य त्वयामत्प्रियं कृ-
तम् ॥ आज्ञापय प्रियं किं ते चक्रायुधकरो म्यहम् ३३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ज्वरस्य वचनं श्रुत्वा वासुदेवो ब्रवीद्वचः ॥ अभिसंधिं शृणुष्व अद्य त्वां वक्ष्यामि
निश्चयात् ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ महाहवे तव मम च द्वयोरिमं पराक्रमं भुजबलकेवलं स्रयोः ॥ प्रणम्य मामेकमनाः पठेत्तु यः सर्वभवे ज्वरविगतज्वरो
नरः ३५ त्रिपाद्गन्धर्वहरणस्त्रिशिरानवलोचनः ॥ समेप्रीतः सुखं दद्यात्सर्वामयपतिर्ज्वरः ३६ आद्यंतवंतः कवयः पुराणाः सूक्ष्मा बृहन्तोऽप्यनुशासितारः ॥
सर्वान् ज्वरान्घ्नंतु ममानिरुद्धप्रद्युम्नसंकर्षणवासुदेवाः ३७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु कृष्णेन ज्वरः साक्षान् महात्मना ॥ प्रोवाच यदुशादूलमेव मे तद्
विष्यति ३८ वरं लब्ध्वा ज्वरो हृष्टः कृष्णाच्च समयं पुनः ॥ प्रणम्य शिरसा कृष्णमपक्रांतस्ततो रणात् ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि
ज्वरकृष्णसंवादो नाम त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ४० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्ते त्वरिताः सर्वे त्रयस्त्रय इवाग्रयः ॥ वैनतेयमथारुह्य यु-
ध्यमानारणे स्थिताः १ ततः सर्वाण्यनीकानि बाणवर्षैरवाकिरन् ॥ अर्द्धघन्वैनतेयस्थानदंतोतिबलाद्रणे २ चक्रलांगलपातैश्च बाणवर्षैश्च पीडितम् ॥ संभु-
कोपमहानीकंदानवानां दुरासदम् ३ कक्षेऽग्निरिव संवृद्धः शुष्के धनसमीरितः ॥ कृष्णबाणाग्निरुद्धतो विवृद्धिपरमांगतः ४ दानवानां सहस्राणितस्मिन् समर-
मूर्द्धनि ॥ युगांताग्निरिवार्चिष्मान्दहमानो व्यराजत ५ तां दीप्यमानां महतीनां नानाप्रहरणार्दिताम् ॥ सेनां बाणः समासाद्य वारयन्वाक्यमब्रवीत् ६ लाघवं
समुपागम्य किमर्थं भयविक्रवाः ॥ दैत्यवंशसमुत्पन्नाः पलायध्वं महाहवात् ७ कवचासिगदाप्रासखड्गचर्मपरश्वधान् ॥ उत्सृज्योत्सृज्य गच्छंति किं भवन्तो-
तरिक्षणाः ८ स्वजातिचैव भावं च हरसंसर्गमेव च ॥ मानयद्भिर्न गंतव्यमेषो ह्यहमवस्थितः ९ एवमुच्चरितं वाक्यं शृण्वंतस्तदार्चितयन् ॥ अपक्रामंत ते सर्वे
दानवा भयमोहिताः १० प्रमाथ गणशेषं तु तदनीकमतिष्ठत ॥ भग्नावशेषं युद्धाय पुनश्चक्रे मनस्तदा ११ कुंभांडो नाम बाणस्य सखामात्यश्च वीर्यवान् ॥
भग्नं स्वबलमालोक्य ददं वचनमब्रवीत् १२

तत इति ॥ १ ॥ अर्द्धयन् अर्धयन् अहभावार्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ दहमानः दहन् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अर्चितयन् अर्चितयत् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ आत्मानंरुद्ररूपिणम् ॥ ५ ॥ भूतात्माकृष्णः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ एकार्णवाभविष्येसंधिरार्यः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ ततः
ब्रह्मोपदेशानंतरंभगवान् रुद्रःशरीरैतयोःप्रणिधानंतस्मात्प्रधानेनेत्यर्थःप्रविश्यदार्ढ्रब्रह्मेतिशेषः ॥ १८ ॥ १९ ॥ कृष्णयोनिस्थंकृष्णस्यफलोपमस्ययोनिःकारणंभूमिस्थानीयंशुद्धंपरं

संदधत्कार्मुकंचैवक्षेमकामस्त्रिलोचनः ॥ विज्ञातोवासुदेवेनचित्तज्ञेनमहात्मना ३ जृम्भणं नामसोप्यम्बजग्राहपुरुषोत्तमः ॥ हरंसंजृम्भयामासक्षिप्रकारीमहाबलः ४ सशरःसधनुश्चैवहरस्तेनाशुजृम्भितः ॥ संज्ञानलेभेभगवान्विजेतासुररक्षसाम् ॥ सशरंसधनुष्कंचदृष्ट्वात्मानंविजृम्भितम् ५ बलोन्मत्तोथवाणोसौ शर्वचोदयतोसकृत् ॥ ततो ननादभूतात्मास्त्रिगुणंभीरयागिरा ६ प्रध्मापयामासतदाकृष्णःशंखंमहाबलः ॥ पांचजन्यस्यघोषेणशार्ङ्गविस्फूर्जितेनच ७ देवंविजृम्भितंदृष्ट्वासर्वभूतानितत्रसुः ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्ररुद्रस्यपार्षदारणे ८ मायायुद्धंसमाश्रित्यप्रद्युम्नंपर्यवारयन् ॥ सर्वास्तुनिद्रावशगान्कृत्वामकरके तुमान् ९ दानवान्नाशयत्तत्रशरजालेनवीर्यवान् ॥ प्रमाथगणभूयिष्ठांस्तत्रतत्रमहाबलान् १० ततस्तुजृम्भमाणस्यदेवस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ ज्वालाप्रादुरभू द्वक्कादहतीवदिशोदश ११ ततस्तुधरणीदेवीपीडयमानामहात्मभिः ॥ ब्रह्माणंविश्वधातांवेपमानाभ्युपागमत् १२ ॥ पृथिव्युवाच ॥ देवदेवमहाबाहो पीडयामिपरमौजसा ॥ कृष्णरुद्रभराक्रांताभविष्यैकार्णवापुनः १३ अविषह्यमिमंभारंचितयस्वापितामह ॥ लब्ध्वाभूतायथादेवधारयेयंचराचरम् १४ ततस्तुकाश्यपीदेवीप्रत्युवाचपितामहः ॥ मुहूर्तधारयात्मानमाशुलब्धीभविष्यासि १५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दृष्ट्वातुभगवान्ब्रह्मारुद्रंवचनमब्रवीत् ॥ मृष्टांमहासुरवधःकिंभूयःपरिरक्ष्यसे १६ नचयुद्धंमहाबाहोतवकृष्णेनरोचते ॥ नचबुध्यसिकृष्णंत्वमात्मानतुद्विधाकृतम् १७ ततःशरीरयोगाद्विभगवानव्ययःप्रभुः ॥ प्रावेश्यपश्यतकृत्स्नांस्त्रीलोकान्सचराचरान् १८ प्रविश्ययोगंयोगात्मावरांस्ताननुचिंतयन् ॥ द्वारवत्यांयदुक्तंचतदनुस्मृत्यसर्वशः ॥ जगादनेत्तरंकिंचिन्निवृत्तोसौभवत्तदा १९ आत्मानंकृष्णयोनिस्थंपश्यतेह्येकयोनिजम् ॥ ततोनिःसृत्यरुद्रस्तुन्यस्तवादोभवन्मृधे २० ब्रह्माणंचाब्रवीद्दुद्रोनयोत्स्येभगवन्निति ॥ कृष्णेनसहसंग्रामेलब्ध्वाभवतुमेदिनी २१ ततःकृष्णोथरुद्रश्चपरिष्वज्यपरस्परम् ॥ परांप्रीतिमुपागम्यसंग्रामादपजग्मतुः २२ नचतौपश्यतेकेचिद्योगिनौयोगमागतौ ॥ एकौब्रह्मतथाकृत्वापश्यंलोकान्पितामहः २३ उवाचैतत्समुद्दिश्यमार्कंडेयंसनारदम् ॥ पार्श्वस्थंपरिपप्रच्छज्ञात्वावैदीर्घदर्शिनम् २४

ब्रह्मकृष्णं आत्मानंशुद्धब्रह्मैकतांगतंयुगपत्पश्यन्उभयोरेकयोनित्वमपश्यत् ततःस्वप्रत्यगात्मनासहस्वस्यविरोधासंभवात्तुद्रोमृधेयुद्धविषयेन्यस्तवादोऽपास्तमतिज्ञोबभूव ॥ २०
तदेवाहब्रह्माणंचेति ॥ २१ ॥ २२ ॥ तथाकृत्वा रुद्रकृष्णयोर्योगसंपाद्यपश्यन्ब्रह्मतत्त्वेइतिशेषः ॥ २३ ॥ एतद्वक्ष्यमाणंहरिरुद्रयोरभेदंउवाच ॥ २४ ॥

मंदरस्येति अत्र द्वयोः सर्वोत्तमत्वायोगादन्यतरो जीवः इतरर्द्धं श्वरस्तयोश्चाभेदः प्रतिपाद्यते अन्योन्यलक्षणयोगित्वेनेतिकेचित् तत्रापि हरिणा जितो हरो जीव इत्येके हरा लब्धवरो हरिर्हरं जितवान् त्वैश्वर्यादित्यन्ये मानुषनाट्यानुकारित्वेन हरमाराधयन्त्रापि ऐश्वर्यात्तं जेतुं समर्थः एवं कृष्ण इत्यपि किञ्चित् एतेषां पाखंडापसदानां मुखभंगायेयं कथा प्रवृत्ता ब्रह्मत्रिति मा कंदेयस्य नारदस्य संबोधनम् ॥ २५ ॥ हरं चेति अत्र हरिहरयोस्तात्त्विके भेदे सत्यपि नटमिव हरं हरिरूपेणापश्यदिति यो जनायां ब्रह्मणः प्रांतस्वमायाति अतः कायव्यूहयोगिशरीरयोगिव्यवहारतो हरिहरसंज्ञयोर्देहयोर्भेदेऽपि तदभिमानिनिभेदो नास्ति सर्वोत्तमद्वयायोगादित्यर्थः व्यावहारिकभेदवतोस्तद्देहयोरपि भेदं नापश्यमित्याह शंखेति य एव हरित्वेन प्रागवगतः

पितामह उवाच ॥ मंदरस्य गिरेः पार्श्वे नलिन्यां भवकेशवौ ॥ रात्रौ स्वप्रांतरे ब्रह्मन्मया दृष्टौ हराच्युतौ २५ हरं च हरिरूपेण हरिं च हररूपिणम् ॥ शंखचक्रगदापाणिपीतांबरधरं हरम् २६ त्रिशूलपाट्टिशधरं व्याघ्रचर्मधरं हरिम् ॥ गरुडस्थं चापि हरं हरिं च नृपभध्वजम् २७ विस्मयो मे महान् ब्रह्मन् दृष्ट्वा तत्परमाद्भुतम् ॥ एतदाचक्ष्व भगवन्मया तातथ्येन सुव्रत २८ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ शिवाय विष्णुरूपाय विष्णवे शिवरूपिणे ॥ यथांतरं न पश्यामि तेन तौ दिशतः शिवम् २९ अनादिमध्यनिधनमेतदक्षरमव्ययम् ॥ तदेव ते प्रवक्ष्यामि रूपं हरिहरात्मकम् ३० यो विष्णुः स तु वै रुद्रो यो रुद्रः स पितामहः ॥ एकामूर्तिस्त्वयो देवा रुद्रविष्णुः पितामहाः ३१ वरदालोककर्तारो लोकनाथाः स्वयंभुवः ॥ अर्धनारीश्वरास्ते तु व्रतं तीव्रं समास्थिताः ३२ यथा जले जलं क्षिप्तं जलमेव तु तद्वदेत् ॥ रुद्रं विष्णुः प्रविष्टस्तु तथा रुद्रमयो भवेत् ३३ अग्निमग्निः प्रविष्टस्तु अग्निरेव यथा भवेत् ॥ तथा विष्णुं प्रविष्टस्तु रुद्रो विष्णुमयो भवेत् ३४ रुद्रमग्निमयं विद्याद्विष्णुः सोमात्मकः स्मृतः ॥ अग्नीषोमात्मकं चैव जगत्स्थावरजंगमम् ३५ कर्तारौ चापहर्तारौ स्थावरस्य चरस्य तु ॥ जगतः शुभकर्तारौ प्रभाविष्णू महेश्वरौ ३६ कर्तृकारणकर्तारौ कर्तृकारणकारकौ ॥ भूतभव्यभवौ देवौ नारायण महेश्वरौ ३७ एते चैव प्रवर्षति भांति वांति सृजंति च ॥ एतत्परतरं गुह्यं कथितं ते पितामह ३८ यश्चैनं पठते नित्यं यश्चैनं शृणुयात्तरः ॥ प्राप्नोति परमं स्थानं विष्णुरुद्रप्रसादजम् ३९ देवौ हरिहरौ स्तोष्ये ब्रह्मणा सह संगतौ ॥ एतौ च परमौ देवौ जगतः प्रभवा प्रयौ ४० रुद्रस्य परमो विष्णुर्विष्णोश्च परमः शिवः ॥ एक एवा द्विधा भूतो लोके चरति नित्यशः ४१ न विनाशं करं विष्णुर्न विनाशं केशवं शिवः ॥ तस्मादिकत्वमायातां रुद्रोऽपि द्रौतुतौ पुरा ॥ नमो रुद्राय कृष्णाय नमः संहतचारिणे ४२ नमः पडद्वने त्राय सद्दिने त्राय वै नमः ॥ नमः पिंगलने त्राय पद्मने त्राय वै नमः ४३

स एव सद्यो हरत्वेन दृष्ट एवंपक्षांतरेऽपीत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ एतत् हरिहरयोरभेदं आचक्ष्व लोके प्रकाशय ॥ २८ ॥ दिशतः दिशानाम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अग्नीषोमात्मकं भोक्तृभोज्यात्मकम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कर्ता हरिण्यगर्भः कारणानि महामृतानि तेषां कर्तारो विष्णोः कारकौ च ॥ ३७ ॥ एत ब्रह्मविष्णुरुद्राः प्रवर्षति पर्जन्यरूपेण वातिवायुरूपेण भांति सृष्टरूपेण ॥ एतद्देवतात्रयात्मकम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

नमः कुमारगुरवे प्रद्युम्नगुरवे नमः ॥ नमो वरणीधराय गंगाधराय वै नमः ४४ नमो मयूरपिच्छाय नमः केयूरधारिणे ॥ नमः कपालमालाय वनमालाय वै नमः
४५ नमो स्थूलहस्ताय चक्रहस्ताय वै नमः ॥ नमः कनकदंडाय नमस्ते ब्रह्मदंडिने ४६ नमो शर्मनिवासाय नमस्ते पीतवाससे ॥ नमो स्तुलक्ष्मीपतये उमायाः
पतये नमः ४७ नमः खट्वांगधाराय नमो मुशलधारिणे ॥ नमो भस्मांगरागाय नमः कृष्णांगधारिणे ४८ नमः श्मशानवासाय नमः सागरवासिने ॥ नमो वृषभ
वाहाय नमो गरुडवाहिने ४९ नमो स्त्वनंकरूपाय बहुरूपाय वै नमः ॥ नमः प्रलयकर्त्रे च नमस्त्रैलोक्यधारिणे ५० नमो स्तु सौम्यरूपाय नमो भैरवरूपिणे ॥
विरूपाक्षाय देवाय नमः सौम्येक्षणाय च ५१ दक्षयज्ञविनाशाय बलेर्नियमनाय च ॥ नमः पर्वतवासाय नमः सागरवासिने ५२ नमः सुररिपुघ्राय त्रिपुरघ्राय
वै नमः ॥ नमो स्तु नरकघ्राय नमः कामांगनाशिने ५३ नमो स्त्वंधकनाशाय नमः कैटभनाशिने ॥ नमः सहस्रहस्ताय नमो संख्येयबाहवे ५४ नमः सहस्रशी
र्षाय बहुशीर्षाय वै नमः ॥ दामोदराय देवाय मुंजमेखलिने नमः ५५ नमस्ते भगवन् विष्णो नमस्ते भगवन् शिव ॥ नमस्ते भगवते देव नमस्ते देव पूजित ५६ नम
स्ते कर्मणां कर्म नमो मितपराक्रम ॥ हृषीकेश नमस्ते स्तु स्वर्णकेश नमो स्तुते ५७ इमं स्तवं योरुद्रस्य विष्णोश्चैव महात्मनः ॥ समेत्य ऋषिभिः सर्वैस्तुतौ स्तौ
ति महर्षिभिः ५८ व्यासेन वेदविदुषा नारदेन च धीमता ॥ भारद्वाजेन गर्गेण विश्वामित्रेण वै तथा ५९ अगस्त्येन पुलस्त्येन धौम्येन तु महात्मना ॥ यइदं पठ
ते नित्यं स्तोत्रं हरिहरात्मकम् ६० अरोगो बलवान् शैव जायते नात्र संशयः ॥ श्रियं च लभते नित्यं न च स्वर्गां निवर्तते ६१ अपुत्रो लभते पुत्रं कन्याविदति स
त्पतिम् ॥ गुर्विणी शृगुते यातु वरं पुत्रं प्रसूयते ६२ राक्षसाश्च पिशाचाश्च विघ्नानि च विनायकः ॥ भयं तत्र न कुर्वति यत्रायं पठ्यते स्तवः ६३ इति श्री महा
भारते खिले पुहारिवंशे विष्णुपर्वणि हरिहरात्मकस्तवो नाम पंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२५ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ अपयाते ततो देवे कृष्णे चैव
मह्यत्मानि ॥ पुनश्चासीत्कथं युद्धं परेषां लोमहर्षणम् ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ कुंभांडसंगृहीते तुरथेतिष्ठन्गुहस्तदा ॥ अभिदुद्राव कृष्णं च बलं प्रयुज्जमे
व च २ ततः शरशतैरुग्रैस्तान्निव्याधरणे गुहः ॥ अमर्षरोपसंकुद्धः कुमारः प्रवरो न दत्त ३ शरसंवृतगात्रास्ते त्रयस्त्रय इवाग्रयः ॥ शोणितौ घृष्टौ गर्त्रैः प्रायुष्यं
तगुहंततः ४ ततस्ते युद्धमार्गज्ञास्त्रयस्त्रिभिरनुत्तमैः ॥ वायव्याग्नेयपार्जन्यैर्विभिर्दुर्दीप्ततेजसः ५ शैलवारुणसावित्रैस्तान्सविव्याध कोपवान् ॥ तस्य दीप्तश
रौघस्य दीप्तचापधरस्य च ६ शरौघानस्त्रमायाभिर्ग्रसंति स्म महात्मनः ॥ यदा तदा गुहः क्रुद्धः प्रज्वलन्निवतेजसा ७

॥ इति श्री महाभारते खिले पुहारिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां पंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ॥ ॥ अपयातेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ लंबतेपार्वत्यास्वाष्टमांशाज्जातावाणस्यमाताजी

अस्त्रं ब्रह्मशिरोनाम्कालकल्पंदुरासदम् ॥ संदष्टौष्ठपुटःसंख्येजगृहेपावकिःप्रभुः ८ प्रयुक्तेब्रह्मशिरसिहस्तांशुसमप्रभे ॥ उग्रेपरमदुर्धर्षेलोकक्षयकरे
तथा ९ हाहाभूतेषुसर्वेषुप्रधावत्सुसमंततः ॥ केशवःकेशिमथनश्चक्रंजग्राहवीर्यवान् १० सर्वेषामस्त्रवीर्याणांवारणंघातनतथा ॥ चक्रमप्रतिचक्रस्यलो
केख्यातंमहात्मनः ११ अस्त्रं ब्रह्मशिरस्तेननिष्प्रभंकृतमोजसा ॥ घनैरिवातपापायेसवितुर्भंडलयथा १२ ततोनिष्प्रभतांयातेनष्टवीर्यमहौजसि ॥ तस्मि
न्ब्रह्मशिरस्यस्त्रेक्रोधसंरक्तलोचनः १३ गुहःप्रजज्वालरणेहविषेवाग्निरुल्बणः ॥ शत्रुघ्नीज्वलितांदिव्यांशक्तिंजग्राहकांचनीम् १४ तांप्रदीप्तामहोल्का
मांयुगांताग्निसमप्रभां ॥ घंटामालाकुलांदिव्यांचिक्षेपरुषितोगुहः १५ ननादवलवच्चापिनादंशत्रुभयंकरम् ॥ साचक्षिषातदातेनब्रह्मण्येनमहात्मना
१६ जृम्भमाणेवगगनेसंप्रदीप्तमुखीतदा ॥ आधावतमहाशक्तिःकृष्णस्यवधकांक्षिणी १७ भृशंविपण्णःशक्रोपिसर्वामरगणैर्वृतः ॥ शक्तिंप्रज्वलितांदृष्ट्वा
दग्धःकृष्णेतिचाब्रवीत् १८ तांसमीपमनुप्राप्तांमहाशक्तिंमहामृधे ॥ हुंकारेणैवनिर्भर्त्स्यपातयामासभूतले १९ पातितायांमहाशक्त्यांसाधुसाध्वितिस
र्वशः ॥ सिंहनादंततश्चक्रुःसर्वेदेवाःसवासवाः २० ततोदेवेपुनर्दत्सुवासुदेवःप्रतापवान् ॥ पुनश्चक्रंसजग्राहदैत्यांतकरणंरणे २१ व्याविध्यमानेचक्रेतुकृष्णे
नाप्रतिमौजसा ॥ कुमाररक्षणार्थायविभ्रतीसुतनुंतदा २२ दिग्वासादेववचनात्प्रविष्टातत्रकोट्यी ॥ लंबमानामहाभागाभागोदेव्यास्तथाष्टमः २३
चित्राकनकशक्तिस्तुसाचनग्रास्थितांतरे ॥ अथांतरात्कुमारस्यदेवीदृष्ट्वामहाभुजः ॥ पराङ्मुखस्ततोवाक्यमुवाचमधुसूदनः २४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवा
च ॥ ॥ अपगच्छापगच्छत्वंधिकत्वामिति वचोब्रवीत् ॥ किमेवंकुरुपेविघ्नानिश्चितस्यवधंप्रति २५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ श्रुत्वंवचनंतस्यको
ट्यीतुतदाविभो ॥ नैववासःसमाधत्तकुमारपरिरक्षणात् २६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अपवाह्यगुहंशीघ्रमपयाहिरणाजिरात् ॥ स्वस्तित्वेवंभवेदययोत्स्य
तोयोत्स्यतामया २७ तांचदृष्ट्वास्थितांदेवोहरिःसंग्राममूर्धनि ॥ संजहारततश्चक्रंभगवान्वासवानुजः २८ एवंकृतेतुकृष्णेनदेवदेवेनधीमता ॥ अपवाह्यगु
हंदेवीहिरस्त्रात्रिध्यमागता २९ एतस्मिन्नंतरेचैववर्तमानेमहाभये ॥ कुमारैरक्षितेदेव्यावाणस्ततंदेशमाययौ ३० अपयातंगुहंदृष्ट्वामुक्तंकृष्णेनसंयुगात् ॥ वा
णश्चितयतेतत्रस्वयंयोत्स्यामिमाधवम् ३१ वैशंपायनउवाच ॥ भूतयज्ञगणाश्चैववाणानीकंचसर्वशः ॥ दिशःप्रदुद्बुधःसर्वेभयमोहितलोचनाः ३२ प्रमा
थगणभूयिष्ठेसैन्येदीर्णेमहासुरः ॥ निर्जगामततोवाणोयुद्धायाभिमुखस्त्वरन् ३३

वपुःप्रीत्वमेवइतिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ रक्षणात्तरक्षणार्थम् ॥ २६ ॥ मयासहयोत्स्यतोयुध्यतः एवंस्वस्तिभवेत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कोटिभूतंकोटिसंख्यात्वव्याप्तम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ असुरैः

भोमप्रहरणैर्वैरैर्दैत्यैः सुमहारथैः ॥ महाबलैर्महावोरैर्वज्रविभुरसत्तमैः ३४ पुरोहिताः शत्रुबधंवदंतस्तथैवचान्येश्रुतशीलवृद्धाः ॥ जपैश्चमंत्रैश्चतथौषधी
भिर्महाभनः स्वस्त्ययनं प्रचकुः ३५ ततस्तूर्यप्रणादैश्चभेरीणांतुमहास्वनैः ॥ सिंहनादैश्चदैत्यानां वाणः कृष्णमभिद्रवत् ३६ दृष्ट्वा वाणंतुनिर्यातं युद्धायै
व्यवस्थितम् ॥ आरुह्य गरुडं कृष्णो वाणायाभिमुखो ययौ ३७ आयांतमथ तं दृष्ट्वा यदूनामृषभरणे ॥ वैनतेयमथारूढं कृष्णमप्रतिमौजसम् ३८ अथवाण
स्तुतं दृष्ट्वा प्रमुखं प्रत्युपास्थितं ॥ उवाच वचनं कुद्धा वासुदेवंतरस्विनम् ३९ वाण उवाच ॥ तिष्ठतिष्ठन मेद्यत्वं जीवन् प्रातिगमिष्यसि ॥ द्वारकां द्वारकस्थांश्च
मुहदोद्रक्ष्यसे न च ४० सुवर्णवर्णान्वृक्षाग्रानद्यद्रक्ष्यसि माधव ॥ मयाभिभूतः समरे मुमूर्षुः कालनोदितः ४१ अद्य बाहुसहस्रेण कथमष्टभुजोरणे ॥ मया स
ह समागम्य योत्स्यसे गरुडध्वज ४२ अद्य त्वं वै मया युद्धे निर्जितः सहवांधवः ॥ द्वारकां शोणितपुरे निहतः संस्मरिष्यसि ४३ नानाप्रहरणोपेतं नागांगदविभूषि
तम् ॥ अद्य बाहुसहस्रं मे कोटिभूतानि शामय ४४ गर्जतस्तस्य वाक्यौघाजलौघा इव सिंधुतः ॥ निश्चरंति महाघोरा वातोद्धूता इवोर्मयः ४५ रोषपर्याकुले चै
वने त्रेतस्य बभूवतुः ॥ जगदिधक्षन्निवरेमहासूर्य इवोदितः ४६ तच्छ्रुत्वा नारदस्तस्य वाणस्यात्यूर्जितं वचः ॥ जहास सुमहाहासं भिदन्निवनभस्तलम्
४७ योगपट्टमुपाश्रित्य तस्थौ युद्धदिदक्षया ॥ कौतूहलोत्फुल्लदशः कुर्वन्पर्यटते मुनिः ४८ ॥ कृष्ण उवाच ॥ वाण किं गर्जसे मोहाच्छूणाणां नास्ति गर्जितम् ॥
एवो हि युध्यस्वरणे किं तथा गर्जितेन ते ४९ यद्युद्धानि वचनैः सिद्धेयुर्दिति नंदन ॥ भवानेव जयेनित्यं बह्वद्वंद्वं प्रजल्पसि ५० एवो हि जयमां वाणजितो वावसु
धातले ॥ चिराया वाङ्मुखो दीनः पातितः शेषमेसुरैः ५१ इत्येव मुक्त्वा वाणंतुमर्मभेदिभिराशुगैः ॥ निर्विभेदतदा कृष्णस्तमो धैर्महाशरैः ५२ विनिर्भिन्न
स्तुकृष्णेन मार्गणैर्मर्मभेदिभिः ॥ स्मयन्वाणस्ततः कृष्णं शरवर्षैरवाकिरत् ५३ ज्वलाद्विरिव संयुक्तं तस्मिन् युद्धे सुदारुणे ॥ ततः परिधानिस्त्रिंशैर्गदातोमरश
क्तिभिः ५४ मुशलैः पाद्विशैश्चैव छादयामास केशवं ॥ स तु बाहुसहस्रेण गर्वितो दैत्यसत्तमः ५५ योधयामास समरो द्वे बाहुमथ लीलया ॥ लाघवात्तस्य कृष्ण
स्य बलिमूत्ररूपान्वितः ५६ ततोऽस्त्रं परमं दिव्यं तपसानिर्मितं महत् ॥ यदप्रतिहतं युद्धे सर्वाभिन्नविनाशनम् ५७ ब्रह्मणा विहितं दिव्यं तन्मुमोच दितेः सुतः ॥
तस्मिन्मुक्ते दिशः सर्वास्तमः पोहितमंडलाः ५८ प्रादुरासन्सहस्राणि सुघोराणि च सर्वशः ॥ तमसा संवृते लोकेन प्राज्ञायत किंचन ५९ साधुसाध्विति वाणंतु
पूजयंति स्म दानवाः ॥ हाहाधिगिति देवानां श्रूयते वा गुदीरिता ६० ततोऽस्त्रं बलवेगेन सार्चिष्मत्यः सुदारुणाः ॥ घोररूपामहाघोरानि नेतुर्बाणवृष्टयः ६१
सहेतिशेषः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥

नैववाताः प्रवायंति न मेघाः संचरंति च ॥ अस्त्रे विसृष्टे बाणेन दह्यमाने च केशवे ६२ ततोऽस्त्रं सुमहावेगं जग्राह मधुसूदनः ॥ पार्जन्यं नाम भगवान् कालांतकनिभं
रणे ६३ ततो वितिभिरेलोकेशराग्निः प्रशमंगतः ॥ दानवामाघसंकल्पाः सर्वे भूवंस्तदाभृशम् ६४ दानवास्रं प्रशांतं तु पर्जन्यास्त्रेभिर्मंत्रिते ॥ ततो देवगणाः
सर्वे नदंति च हसंति च ६५ हतेशस्त्रे महाराज दैतेयः क्रोधमूर्च्छितः ॥ भूयः संछादयामास केशवंगरुडो स्थितम् ६६ मुशलैः पट्टिशैश्चैव च्छादयामास केशवम्
॥ तस्य तांतरसा सर्वा बाणवृष्टिं समुद्यतां ६७ प्रहसन्वारयामास केशवः शत्रुसूदनः ॥ केशवस्य तु बाणेन वर्तमाने महाहवे ६८ तस्य शार्ङ्गविनिर्मुक्तैः शरैर
शानिसंनिभैः ॥ तिलशस्तद्रथं च क्रेसाश्वध्वजपताकिनम् ६९ चिच्छेद कवचं कायान्मुकुटं च महाप्रभम् ॥ कार्मुकं च महातेजा हस्तचापं च केशवः ७० वि
व्याध चैनमुरसिनाराचेन स्मयन्निव ॥ समर्माभिहतः संख्ये प्रमुमोहाल्पचेतनः ७१ तं दृष्ट्वा मूर्च्छितं बाणप्रहारपरिपीडितम् ॥ प्रासादवरशृंगस्थो नारदो
मुनिपुंगवः ७२ उत्थाया पश्यत तदा कक्ष्यास्फोटनतत्परः ॥ वादयानो नखांश्चैव दिष्ट्या दिष्ट्येति चाब्रवीत् ७३ अहो मे सफलं जन्म जीवितं च सुजीवितम् ॥ दृष्टं
मे यदिदं चित्रं दामोदरपराक्रमम् ७४ जयबाणं महाबाहो दैतेयं देवकिलिषम् ॥ यदर्थमवतीर्णोऽसि तत्कर्म सफलीकुरु ७५ एवं स्तुत्वा तदा देवबाणैः खंद्यो तयन्
शितैः ॥ इतस्ततः संपतद्भिर्नारदो व्यचरद्रणे ७६ प्रयुध्येतां ध्वजौ तत्र तावन्योन्यमभिदुतौ ॥ युद्धं त्वभूद्वाहनयोरुभयोर्देवदैत्ययोः ७७ गरुडस्य च संग्रामो
मयूरस्य च धीमतः ॥ पक्षतुंडप्रहारैस्तु चरणास्यनखैस्तथा ७८ अम्योन्यं जघ्नतुः कुद्धौ मयूरगरुडाबुभौ ॥ वैनतेयस्ततः कुद्धो मयूरं दीप्ततेजसम् ७९
जग्राह शिरसि क्षिप्रं तुंडेनाभिपतंस्तदा ॥ उत्क्षिप्य चैव पक्षाभ्यां निजघान महाबलः ८० पद्भ्यां पार्श्वभिघाताभ्यां कृत्वा घातान्यनेकशः ॥ आकृप्य चैनं
तरसा विकृप्य च महाबलः ८१ निःसंज्ञं पातयामास गगनादिवभास्करम् ॥ मयूरे पतिते तस्मिन् पपातातिबलो भुवि ८२ बाणः समरसंविग्रश्चितयन् कार्यमा
त्मनः ॥ मयातिबलमत्तेन न कृतं सुहृदां वचः ८३ पश्यतां देवदैत्यानां प्राप्तोऽस्म्यापदमुत्तमाम् ॥ तं दीनमनसं ज्ञात्वा रणे बाणं सुविक्रमम् ८४ चितयद्भगवान् रु
द्रो बाणरक्षणमातुरः ॥ ततो नंदी महादेवः प्राह गंभीरयागिरा ८५ नंदिकेश्वरया हित्वं यतोऽणोरणे स्थितः ॥ रथेनानेन दिव्येन सिंहयुक्तेन भास्वता ६६
बाणे संयोजया शुत्वमलं युद्धाय वानघ ॥ प्रमाथ गणमध्ये हंस्थास्यामि नहि मे मनः ८७ यो दुर्वितरते ह्यद्य बाणं संरक्ष्य गम्यताम् ॥ तथेत्युक्त्वा ततो नंदी रथे
नरथिनां वरः ८८ यतो बाणस्ततो गत्वा बाणमाह शनैरिदम् ॥ दैत्यामुं रथमातिष्ठ शीघ्रमेहि महाबल ८९

॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ॥ चितयद्चितयद् ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥

ततोयुध्यस्वकृष्णं वैदानं तं करं रणे ॥ आरुरोहरथं वाणो महादेवस्य धीमतः ९० आरूढः स तु बाणश्च तं रथं ब्रह्मनिर्मितम् ॥ तं स्यंदनमधिष्ठाय भवस्यामित
तेजसः ९१ प्रादुश्चक्रमहारौद्रमस्त्रं सर्वास्त्रातनम् ॥ दीप्तं ब्रह्मशिरोनामवाणः कुद्धोतिवीर्यवान् ९२ प्रदीप्ते ब्रह्मशिरसिलोकाः क्षोभमुपागमन् ॥ लोकसंरक्ष
णार्थं वै तत्सृष्टं ब्रह्मयोनिना ९३ तच्चक्रेण निहत्यास्त्रं प्राह कृष्णस्तरास्त्रेनम् ॥ लोके प्रख्यातयशसं वाणमप्रतिमं रणे ९४ कथितानि कते तात बाणकिं न वि
कथ्यसे ॥ अयमस्मि स्थितो युद्धे युद्धयस्व पुरुषो भव ॥ कार्तवीर्यार्जुनो नाम पूर्ववाहुसहस्रवान् ९५ महाबलः सरामेण द्विबाहुः समरेकतः ॥ तथा तवापि द
र्पो यं वाहनां वीर्यसंभवः ९६ एष ते दर्पशमनं करोमि रणमूर्धनि ॥ यावत्ते दर्पशमनं करोम्यद्यस्व बाहुना ९७ तिष्ठेदानीं न मे द्यत्वं मोक्ष्यसे रणमूर्धनि ॥ अथ
तदुल्लंघं दृष्ट्वा युद्धं परमदारुणम् ९८ तत्र देवा सुरसमे युद्धे नृत्यति नारदः ॥ निर्जिताश्च गणाः सर्वे प्रद्युम्नेन महात्मना ९९ निक्षिप्तवादा युद्धस्य देवदेवंगताः पुनः ॥
स तच्चक्रं सहस्रारं न दन्मेघद्वोष्णगे १०० जग्राह कृष्णस्त्वरितो वाणांतकरणं रणे ॥ तेजोयज्ज्योतिषांचैव तेजोवज्राशनेस्तथा १ सुरेशस्य च यत्तेजस्तच्चक्रे
पर्यवस्थितम् ॥ त्रेताग्रे श्वेदयत्तेजोयच्चैव ब्रह्मचारिणाम् २ ऋषीणां च ततो ज्ञानं तच्चक्रे समवस्थितम् ॥ पतिव्रतानां यत्तेजः प्राणाश्च मृगपक्षिणाम् ३ यच्च च
क्रधरेष्वस्ति तच्चक्रे संनिवेशितम् ॥ नागराक्षसयक्षाणां गंधर्वाप्सरसामपि ४ त्रैलोक्यस्य च यत्प्राणं सर्वं चक्रे व्यवस्थितम् ॥ तेजसा तेन संयुक्तं ज्वलन्निव च भा
स्करः ५ वपुषा तेज आधत्ते वाणस्य प्रमुखे स्थितम् ॥ ज्ञात्वा तितेजसा चक्रं कृष्णेनाभ्युदितं रणे ६ अप्रमेयं ह्यविहतं रुद्राणीचाब्रवीच्छिवम् ॥ अजेयमेतत्रैलो
क्ये चक्रं कृष्णेन धार्यते ७ वाणं त्रायस्व देवत्वं यावच्चक्रं न मुंचति ॥ ततस्त्वस्रो वचः श्रुत्वा देवी लंबामथा ब्रवीत् ८ गच्छैहिलं बेशीघ्रं त्वं वाणसंरक्षणं प्रति ॥ त
तो योगं समाधाय अदृश्याहिमवत्सुता ९ कृष्णस्यैकस्य तद्रूपं दर्शयन् पार्श्वमागता ॥ चक्रोद्यतकरं दृष्ट्वा भगवंतं रणाजिरे ११० अंतर्द्धानमुपागम्य त्यज्यसावा
ससीपुनः ॥ परित्राणाय वाणस्य विजयाधिष्ठिता ततः ११ प्रमुखे वासुदेवस्य दिग्वासाकोटवी स्थिता ॥ तां दृष्ट्वा थ पुनः प्राप्तां देवीं रुद्रस्य संमताम् १२ लंबां
द्वितीयां तिष्ठतीं कृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ भूयः सामर्पता प्राक्षीदिग्वस्त्रावस्थितारणे १३ बाणसंरक्षणपराहन्मिवाणं न संशयः ॥ एवमुक्ता तु कृष्णेन भूयो देव्य
ब्रवीदिदम् १४ जाने त्वां सर्वभूतानां स्रष्टारं पुरुषोत्तमम् ॥ महाभागं महादेवमनंतं लीनमव्ययम् १५ पद्मनाभं हृषीकेशं लोकानामादिसंभवम् ॥
नार्हसे देवहंतुं वै वाणमप्रतिमं रणे ११६

प्रयच्छह्यभयं बाणे जीवपुत्रीत्वमेव च ॥ मया दत्तवरो ह्येष भूयश्च परिरक्ष्यते १७ न मे मिथ्या समुद्योगं कर्तुमर्हसि माधव ॥ एवमुक्ते तु वचने देव्या परपुरंजयः ॥
 ११८ कृष्णः प्रभाषते वाक्यं शृणु सत्यं तु भामिनि ॥ बाणो बाहुसहस्रेण नर्दते दर्पमाश्रितः १९ एतेषां च्छेदनं त्वद्य कर्तव्यं नात्र संशयः ॥ द्विबाहुना च बाणे
 न जीवपुत्री भविष्यसि २० आसुरं दर्पमाश्रित्य न च मां संश्रयिष्यति ॥ एवमुक्ते तु वचने कृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा २१ प्रोवाच देवी बाणो यं देवदत्तो भवेदिति ॥
 अथ तां कार्तिकेयस्य मातरं सोभिभाष्य वै २२ प्रोवाच बाणं समरे वदतां प्रवरः प्रभुः ॥ युध्यतां युध्यतां संख्ये भवतां कोट्यो स्थिता २३ अशक्तानां निवरणे
 धिग्बाणतव पौरुषम् ॥ एवमुक्त्वा ततः कृष्णस्तच्चक्रं परमात्मवान् २४ निमीलितक्षोव्यमृजद्बाणं प्रति महाबलः ॥ क्षेपणाद्यस्य मुह्यंति लोकाः सस्थाणुजंग
 माः २५ क्रव्यादानि च भूतानि तृप्तिं यांति महामृगे ॥ तमप्रतिमकर्मणं समानं सूर्यवर्चसा २६ चक्रमुद्यम्य समरे कोपदीप्तो गदाधरः ॥ समुष्णन्दानवं तेजः स
 मरे स्वेन तेजसा २७ विच्छेदवाहश्चक्रं श्रीधरः परमौजसा ॥ अलातक्रवतूर्णभ्राम्यमाणं रणाजिरे २८ क्षिप्तं तु वासुदेवेन बाणस्यरणमूर्द्धनि ॥ विष्णुचक्रं
 भ्रमत्याशु शैघ्र्याद्रूपं न दृश्यते २९ तस्य बाहुसहस्रस्य पर्यायेण पुनः पुनः ॥ बाणस्य च्छेदनं चक्रे तच्चक्रं रणमूर्द्धनि ३० कृत्वा द्विबाहुं तं बाणं छिन्नशाखाभिवहु
 मम् ॥ पुनः कराग्रैः कृष्णस्य चक्रं प्राप्तं सुदर्शनम् ३१ वैशंपायन उवाच ॥ कृतकृत्ये तु संप्राप्ते चक्रे दैत्यनिपातने ॥ स्वतातेन कायेन शोणितौघपरिष्ठितः ३२
 अभवत्पर्वताकारश्छिन्नबाहुर्बहासुरः ॥ अमृद्भूतश्च विविधान्नादान्मुंचन्धनो यथा ३३ तस्य नादेन महता केशवोरिषु मूदनः ॥ चक्रं भूयः क्षेमकामो वागना
 शार्थमुद्यतः ॥ तमुपेत्य महादेवः कुमारसहितो ब्रवीत् ३४ ईश्वर उवाच ॥ कृष्णकृष्ण महाबाहो जाने त्वां पुरुषोत्तमम् ॥ मधुकैटभं तारं देवदेवसनातनम् ॥
 ३५ लोकानां त्वंगतिर्देवत्वत्प्रसूतमिदं जगत् ॥ अजेयस्त्वां त्रिभिर्लोकैः ससुरासुरपन्नगैः ३६ तस्मात्संहर दिव्यं त्वमिदं चक्रं समुद्यतम् ॥ अनिवार्यमसंहार्यं
 रणेशत्रुभयंकरम् ३७ बाणस्यास्याभयं दत्तं मया केशिनि मूदन ॥ तन्मे न स्याद्दृथा वाक्यमतस्त्वां क्षामयाम्यहम् ३८ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ जीवतां देववा
 णो यमेतच्चक्रं निवर्तितम् ॥ मान्यस्त्वं देवदेवानां मसुराणां च सर्वशः ३९ नमस्ते स्तुगमिष्यामि यत्कार्यं ते महेश्वर ॥ न तावत्क्रियते तस्मान्मामनुज्ञातुमर्ह
 सि ४० एवमुक्त्वा महादेवं कृष्णस्तूर्णमहामनाः ॥ जगाम तत्र यत्रास्ते प्राद्युम्निः सायकैश्चितः ४१ गते कृष्णे ततो नंदी बाणमाहवचः शुभम् ॥ गच्छ बाणप्रसन्न
 स्य देवदेवस्य चाग्रतः ४२ तच्छ्रुत्वा नंदी वाक्यं तु बाणो गच्छतशीघ्रगः ॥ छिन्नबाहुं ततो बाणं दृष्ट्वा नंदी प्रतापवान् १४३

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ पुत्रजन्मेति एवं नृत्यंतः पुत्रं लभंतामित्यर्थः ॥ ५२ ॥ एवं पुत्रप्राप्तिरूपं फलम् ॥ ५३ ॥ वरं वरं वरं वरं

अपवाह्यरथेनैनं यतो देवस्ततो ययौ ॥ ततो नंदी पुनर्वाणं प्रागुवाचोत्तरं वचः ४४ बाणवाणप्रनृत्यस्वश्रेयस्तव भविष्यति ॥ एष देवो महादेवः प्रसादसुमुखस्त
व ४५ शोणितौघस्तैर्गात्रैर्न दिवाक्यप्रचोदितः ॥ जीवितार्थं ततो बाणः प्रमुखं शंकरस्य वै ४६ अनृत्यद्वयसंवेगोदानवः सविचेतनः ॥ तं दृष्ट्वा च प्रनृत्यंतं भ
योद्विग्रं पुनः पुनः ४७ नंदिवाक्यप्रजवितं भक्तानुग्रहकृद्भवः ॥ करुणावशमापन्नो महादेवो ब्रवीद्वचः ४८ ॥ ईश्वर उवाच ॥ वरं वृणीष्व बाण त्वं मनसा यदभी
प्ससि ॥ प्रसादसुमुखस्तेहं प्रियो सिममदानव ४९ ॥ बाण उवाच ॥ अजरश्चामरश्चैव भवेयं स ततं विभो ॥ एष मे प्रथमो देव वरोस्तु यदि मन्यसे ५०
देव उवाच ॥ तुल्यो सिदैव तैर्वाणनमृत्युस्तव विद्यते ॥ अथा परं वृणीष्व अद्य अनुग्राह्यो सिमे सदा ५१ ॥ बाण उवाच ॥ यथा हं शोणितैर्दिग्बोभृशार्तो विण
पीडितः ॥ भक्तानां नृत्यतां देव पुत्रजन्मभवेद्भव ५२ श्रीहर उवाच ॥ निराहाराः क्षमावंतः सत्यार्जवसमाहिताः ॥ मद्भक्ता येपि नृत्यन्ति तेषामेवं भविष्य
ति ५३ तृतीयं त्वमथो बाण वरं वरमनोगतम् ॥ तद्विधास्याभिते पुत्रसफलोस्तु भवानिह ॥ ५४ ॥ बाण उवाच ॥ चक्रताडनं जाघोरा रुजातीव्राहिमेन च ॥
वरेणासौ तृतीयेन शांतिं मच्छतु मे भव १५५ ॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ एवं भवतु भद्रं ते न रुजा प्रभविष्यति ॥ अक्षतं तव गात्रं तु स्वस्थावस्थं भविष्यात् ५६ चतुर्थं
ते वरं दद्वि वृणीष्व यादिकां क्षसि ॥ न ते हं विमुखस्तात प्रसादसुमुखो ह्यहम् ५७ बाण उवाच ॥ प्रमाथ गगवं श्यस्य प्रथमः स्याम हं विभो ॥ महाकाल इति
रुपातिगच्छेयं शाश्वतीः समाः ५८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं भविष्यतीत्याह बाणं देवो महेश्वरः ॥ दिव्यरूपो क्षतो गात्रैर्निरुजस्तु ममाश्रयात् ५९ ममा
माभूदंशकदाचन ॥ दिवाहुरपि मे देहो न विरूपो भवेद्भव ६० ॥ श्रीहर उवाच ॥ भविता सर्वमेतत्ते यथेच्छसि महासुर ॥ भवत्वेवं न चादेयं भक्तानां विद्यते
मम ६१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो ब्रवान् महादेवो बाणं स्थितमथांतिके ॥ एवं भविष्यते सर्वं यत्त्वया समुदाहृतम् ६२ एतावदुक्त्वा भगवांस्त्रिनेत्रो गणसं
वृतः ॥ पश्यतां सर्वभूतानां तत्रैवांतरधीयत १६४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि उवाहरणे बाणासुरवरप्रदानं नाम षड्विंशत्याधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ४४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं वरान्ब्रह्मप्राप्य बाणः प्रीतमना भवत् ॥ जगाम स हरुद्रेण महाकालत्वमागतः १

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ १६४ ॥
॥ १२६ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ एवमिति ॥ १ ॥

॥ इति श्री० भा० खि० ह० वि० टीकायां षड्विंशत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वीर्यनिर्जितायाः विवाहो वीर्यो

वासुदेवोऽपि बहुधानारदं पर्यपृच्छत ॥ कानिरुद्धोऽस्ति भगवन्संयतो नागबंधनैः २ श्रोतुमिच्छामितत्वेन स्नेहं क्लिन्नं हि मे मनः ॥ अनिरुद्धे हते वीरे क्षुभिता द्वा
रकपुरी ३ शीघ्रं तं मोक्षयिष्यामो यदर्थं वयमागताः ॥ अद्य तं नष्टशत्रुं वै द्रष्टुमिच्छामहे वयम् ४ सप्रदेशस्तु भगवन्निदितस्तव सुव्रत ॥ एवमुक्तस्तु कृष्णे
न नारदः प्रत्यभाषत ५ कन्यापुरे कुमारोऽसौ वद्धो नागैश्च माधव ॥ एतस्मिन्नंतरे शीघ्रं चित्रलेखाद्युपस्थिता ६ बाणस्योत्तमशर्वस्य दैत्येन्द्रस्य महात्मनः ॥ इ
दमंतः पुरंदेवप्रविशस्व यथा सुख ७ ततः प्रविष्टास्ते सर्वे ह्यनिरुद्धस्य मोक्षणे ॥ बलः सुपर्णः कृष्णस्तु प्रद्युम्नो नारदस्तथा ८ ततो ह्येव गुरुडं येनिरुद्धशरी
रगाः ॥ शररूपामहासर्पविष्टयित्वा तनुं स्थिताः ९ ते सर्वे सहसा देहात्तस्य निःसृत्य भोगिनः ॥ क्षितिं समभिवर्तित्वा प्रकृत्यावस्थिताः शराः १० दृष्ट्वा पृष्ठं
कृष्णेन सोनिरुद्धो महायशः ॥ स्थितः प्रीतमना भूत्वा प्रांजलिं वाक्प्रमब्रवीत् ११ देवदेव सदा युद्धे जेता त्वमसि केशव ॥ न शक्तः प्रमुखे स्थातुं साक्षादपिशत
क्रतुः १२ ततो महाबलं देवं बलभद्रं यशस्विनम् ॥ अभिवादयते हृष्टः सोनिरुद्धो महामनाः १३ माधवं च महात्मानमभिवाद्य कृतांजलिः ॥ स्वगतं मम
हार्वाय सुपर्णमभिवाद्य च १४ ततो मकरकेतुं च चित्रबाणधरं प्रभुम् ॥ पितरं सोऽभ्युपागम्य प्रद्युम्नमभिवादयत् १५ सखीगणवृता चैव सा चोपाभवने
स्थिता ॥ बलं चातिबलं चैव वासुदेवं सुदुर्जयम् १६ अंशुयातगतिं चैव सुपर्णमभिवाद्य च ॥ पुष्पबाणधरं चैव लज्जमानाभ्यवादयत् १७ ततः शक्रस्य व
चनान्नारदः परमद्युतिः ॥ वासुदेवसमीपं सप्रहसन् पुनरागतः १८ वर्द्धापयति तं देवं गोविंदं शत्रुसूदनं ॥ दिष्ट्या वर्द्धमि गोविंद अनिरुद्धसमागमात् १९ त
तोऽनिरुद्धसहितानारदं प्रणताः स्थिताः ॥ अशीर्भिर्वर्द्धयित्वा च देवैर्षिः कृष्णमब्रवीत् २० अनिरुद्धस्य वीर्यारूढो विवाहः क्रियतां विभो ॥ जंबूलमालिकां
द्रष्टुं श्रद्धाहिममजायते २१ ततः प्रहसिताः सर्वे नारदस्य वचः श्रुत्वा ॥ कृष्णः प्रोवाच भगवन्क्रियतामाशुमाचिरं २२ एतस्मिन्नंतरे तात कुंभांडः समुप
स्थितः ॥ वैवाहिकांस्तु संभारान् गृह्य कृष्णं नमस्यतु २३ ॥ कुंभांड उवाच ॥ ॥ कृष्णकृष्ण महाबाहो भवत्वमभयप्रदः ॥ शरणागतोऽस्मि देवेश प्रसीद मे पौज
लिस्तव २४ नारदस्य वचः श्रुत्वा सर्वे प्रागेव चाच्युत ॥ अभयं यच्छते तस्मै कुंभांडाय महात्मने २५ कुंभांडमंत्रिणां श्रेष्ठप्रातोऽस्मि तव सुव्रत ॥ सुकृतं ते वि
जानामि राष्ट्रिकोऽस्तु भवानिह ॥ सुज्ञातिपक्षः स सुखो निवृत्तोऽस्तु भवानिह २६

व्यः जंबूलमालिकां जंबूलं वरपत्नीयस्त्रीणां उपहासवचनं तस्य मालिकां परंपरां द्रष्टुं श्रोतुम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २४ ॥ यच्छते ददाति प्रागेव ॥ २५ ॥ इह भूमौ राष्ट्रिको राष्ट्राधिपतिः
शिवगणेषु बाणगमनत्वात् ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ भवत् अभवत् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अपश्यंत
 राज्यंचतेमयादतंचिरंजीवममाश्रयात् ॥ एवंदत्ताराज्यमस्वैकुंभांडायमहान्मने २७ विवाहमकरोत्स्यानिरुद्धस्यजनार्दनः ॥ ततस्तुभगवान्ब्रह्मिस्तत्र
 स्वयमुपस्थितः २८ सविवाहो निरुद्धस्यनक्षत्रेचशुभेभवत् ॥ ततोऽप्यपरो गणश्चैवकौतुकं कर्तुमुद्यतः २९ स्नातस्त्वलंकृतस्तत्रसो निरुद्धः स्वभार्यया ॥ त
 तःस्निग्धैः शुभैर्वाक्यैर्गंधर्वाश्चजगुस्तदा ३० नृत्यंत्यप्सरसश्चैवविवाहमुपशोभयन् ॥ ततो निर्धर्तयित्वा तु विवाहं शत्रुसूदनः ३१ अनिरुद्धस्य सुप्रज्ञः सर्व
 देवगणैर्भूतः ॥ आमंत्र्यवरदंतत्ररुद्रं देवनमस्कृतम् ३२ चकार गमने बुद्धिं कृष्णः परपुरंजयः ॥ द्वारकाभिमुखं कृष्णं ज्ञात्वा शत्रुनिषूदनम् ३३ कुंभांडो वचनं
 प्राह प्रांजलिर्मधुसूदनम् ॥ बाणस्य गावस्तिष्ठंति हस्ते तु वरुणस्य वै ३४ यासाममृतकल्पं वै क्षीरं क्षरति माधव ॥ तत्पीत्वातिबलश्चैनरो भवति दुर्जयः ३५
 कुंभांडे नैव मारुता ते हरिः प्रीतमनास्तदा ॥ गमनाय मतिं चक्रे गंतव्यमिति निश्चयम् ३६ ततस्तुभगवान्ब्रह्मावर्धाय स तु केशवम् ॥ जगाम ब्रह्मलोकं स वृतः
 स्वभवनालये ३७ इंद्रो मरुद्गणयुतो द्वारकाभिमुखो ययौ ॥ यतः कृष्णस्ततः सर्वं गच्छंति जयकांक्षिणः ३८ वाहनेन मयूरेण सखीभिः परिवारिता ॥ द्वार
 काभिमुखी द्यूपादेव्या प्रस्थापिता ययौ ॥ ततो बलश्च कृष्णश्च प्रद्युम्नश्च महाबलः ३९ आरूढं तोगरुडमनिरुद्धश्च वीर्यवान् ॥ प्रस्थितश्च स तेजस्वी गरुडः
 पततांवरः ४० उन्मूलयं स्तरुगणान् कंपयंश्चापि मेदिनीम् ॥ आकुलाश्च दिशः सर्वारेणुष्वस्तमिवांबरम् ४१ गरुडे संप्रयाते भून्मंदरशिर्मा दिवाकरः ॥ तत
 स्ते दीर्घमध्वानं प्रययुः पुरुषर्षभाः ४२ आरूढ्य गरुडं सर्वं जित्वा बाणं महौजसम् ॥ ततोऽवरतलस्थास्ते वारुणी दिशमास्थिताः ४३ अपश्यंत महात्मानो गा
 वो दिव्यपयः प्रदाः ॥ वेलावनविचारिण्यो नानावर्णाः सहस्रशः ४४ अवज्ञाय तदारूपं कुंभांडवचनाश्रयात् ॥ कृष्णः प्रहरतां श्रेष्ठस्तत्त्वतोऽर्थविशारदः ४५
 निशम्य बाणगावस्तुतासु चक्रे मनस्तदा ॥ आस्थितो गरुडं प्राह स तु लोकादि रव्ययः ४६ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ वैनतेय प्रयाहित्वं यत्र बाणस्य गोधनम् ॥ या
 सां पीत्वा किल क्षीरममृतं त्वमवाप्नुयात् ४७ आह मांसं त्यभामा च बाणगावो ममानय ॥ यासां पीत्वा किल क्षीरं न जीर्यंति महासुराः ४८ विजराश्च जरांत्यक्त्वा
 भवंति किल जंतवः ॥ ता आनयस्व भद्रं ते यदि धर्मो न लुप्यते ४९ अथवा कार्यलोपो वै मेव तासु मनः कृथाः ॥ इति मामब्रवीत् स त्याताश्चैता विदिता मम ५०
 ॥ गरुड उवाच ॥ दृश्यंते गाव एतास्तादृक्प्रांवरुणालयम् ॥ विशंति सहसा सर्वाः कार्यमत्र विधीयताम् ५१ इत्युक्त्वा चैव गरुडः पक्ष्वातेन सागरम् ॥ सहसा
 क्षोभयित्वा च विवेश वरुणालयम् ५२ दृष्ट्वा जनेन गरुडं प्राप्तं वै वरुणालयम् ॥ वारुणाश्च गणाः सर्वे विभ्रांताः प्राचलंस्तदा ५३

दृष्टवंतः गावः वेलासमुद्रतीरप्रांतस्तत्र वनं तत्र चारिण्यः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ न जीर्यंति न जरां प्राप्नुवन्ति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ कार्यं उचितं ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

ततस्तुवारुणं सैन्यमभिज्ञातुं सुदुर्जयम् ॥ प्रमुखे वासुदेवस्य नानाप्रहरणोद्यतम् ॥ तद्युद्धमभवद्धोरंवारुणैः पन्नगारिणा ५४ तेषामापततां संरूपे वारुणा
नां सहस्रशः ॥ भग्नं बलमनाघृष्यं केशवेन महात्मना ५५ ततस्ते प्रहुतायां तितमेव वारुणालयम् ॥ षष्टिरथ सहस्राणि षष्टिरथ शतानि च ५६ वारुणानि
च युद्धानि दीप्तशस्त्राणि संयुगे ॥ तद्वलं वलिभिः शूरैर्बलदेवजनार्दनैः ५७ प्रद्युम्नेनानिरुद्धेन गरुडेन च सर्वशः ॥ शरौघैर्विविधैस्तीक्ष्णैर्वध्यमानं समंततः ५८
ततो भग्नं बलं दृष्ट्वा कृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ वरुणस्त्वथ संकुद्धो निर्ययौ यत्र केशवः ५९ ऋषिभिर्देवगंधर्वैस्तथैवाप्सरसांगणैः ॥ संस्तूयमानो बहुधा वरुणः प्रत्य
दृश्यत ६० छत्रेण ध्रियमाणेन पांडुरेण वपुष्मता ॥ सलिलस्राविणा श्रेष्ठं चापमुद्यम्य धिष्ठितः ६१ अपांपतिरति क्रुद्धः पुत्रपौत्रबलान्वितः ॥ आह्वयन्निवयु
द्धाय विस्फारितमहाधनुः ६२ स तु प्राध्मापयच्छंखं वरुणः समधावत ॥ हरिहर इव क्रुद्धो बाणजालैः समावृणोत् ६३ ततः प्राध्माय जलजं पांचजन्यं जनार्दनः ॥
बाणजालैर्दिशः सर्वास्ततश्चक्रमहाबलः ६४ ततः शरौघैर्विमलैर्वरुणः पीडितोरणे ॥ स्मयन्निवततः कृष्णं वरुणः प्रत्ययुध्यत ६५ ततोऽस्त्रं वैष्णवं घोरमभिमंत्र्या
हवे स्थितः ॥ वासुदेवो ब्रवीद्वाक्यं प्रमुखे तस्य धीमतः ६६ इदमस्त्रं महाघोरं वैष्णवं शत्रुमूदनम् ॥ मयोद्यतं वधार्थं तेतिष्ठेदानीं स्थिरो भव ६७ ततोऽस्त्रं वरुणो दे
वो ह्यस्त्रं वैष्णवं मुद्यतः ॥ वारुणास्त्रेण संयोज्य विननादमहाबलः ६८ तस्यास्त्रे वितता ह्यापो वरुणस्य विनेः मृताः ॥ वैष्णवास्त्रस्य शमने वर्तते समितिं जयः ६९
आपस्तु वारुणास्तत्र क्षिप्ता क्षिप्ता ज्वलन्ति वै ॥ दहन्ते वारुणास्तत्र ततोऽस्त्रे ज्वलिते पुनः ७० वैष्णवे तु महावीर्ये दिशो भीता विदुर्बुधः ॥ तद्वलं ज्वलितं दृष्ट्वा
वरुणः कृष्णमब्रवीत् ७१ स्मरस्व प्रकृतिं पूर्वामव्यक्तां व्यक्तलक्षणाम् ॥ तमोजहि महाभाग तमसामुह्यसे कथम् ७२ सत्त्वस्थो नित्यमासीस्त्वयोगीश्वर महा
मते ॥ पंचभूताश्रयान् दोषानहंकारं च वर्जय ७३ यायाते वैष्णवी मूर्तिस्तस्या ज्येष्ठो ह्यहंतव ॥ ज्येष्ठभावेन माम्यंतु किं मां त्वंदग्धुमिच्छसि ७४ नाग्निर्वि
क्रमते ह्यग्नौ त्यज कोपं युधांवर ॥ त्वयि न प्रभविष्यामि जगतः प्रभवो ह्यसि ७५ पूर्वाहिया त्वयामृष्टा प्रकृतिर्विकृतात्मिका ॥ धर्मिणी बीजभावेन पूर्वधर्मसमा
श्रिता ७६ आग्नेयं वैष्णवं सौम्यं प्रकृत्यैवेदमादितः ॥ त्वयामृष्टं जगदिदं सकथं मयि वर्तते ७७ अजेयः शाश्वतो देवः स्वयंभूर्भूतभावनः ॥ अक्षरं चक्षरं चैव भावाभा
वौ महाद्युते ७८ रक्ष मां रक्षणीयो हं त्वयानघ नमोस्तुते ॥ आदिकर्ता सिलोकानां त्वयैतद्वहुलीकृतम् ७९

प्रकृतिः कारणतत्त्वाद्द्वेष्टीतितादृशः प्रकृतिद्वेष्टी अहंन ॥ ८० ॥ विकारेषु अहंकारादिषु या प्रकृतिः पूर्ववासनालोभद्वेषादिरूपा तस्याः विकारः स्तेयहिंसादिरूपस्तस्य शमनार्थत्वं च तसेदुष्टनिग्रहार्थतवावतारइत्यर्थः ॥ ८२ ॥ तेते विकाराः क्रोधादयः विकाराणां दुष्टानां विकाराय विनाशाय न तृपेदानपेक्ष्य भवान् विकुरुते सर्वात्मनस्तत्र यद्यपि किञ्चिदपि क्रोधो नास्ति तथापि क्रोधिन एव स्वदोषात्वां क्रोधवन्तं पश्यन्तीत्यर्थः ॥ ८२ ॥ इदं जगत्तमसा देहात्मबुद्ध्या मोहो वैयग्र्यं इदं मे मूयादिवं मे माभूयादित्येवं रूपः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥

विक्रीडासिमहादेव बालक्रीडनकैरिव ॥ न ह्यहं प्रकृतिद्वेष्टी नाहं प्रकृतिदूषकः ८० प्रकृतिर्या विकारे ते वर्तते पुरुषर्षभ ॥ तस्या विकारशमने वर्तते त्वं महाद्युते ८१ विकारो वा विकाराणां विकाराय न तेन च ॥ तान धर्मविदो मंदान् भवान् विकुरुते सदा ८२ इदं प्रकृतेर्जैर्दोषैस्तमसामुह्यते यदा ॥ रजसा वापि संस्पृष्टा त दामोहः प्रवर्तते ८३ परावरजः सर्वज्ञ ऐश्वर्यविधिमास्थितः ॥ किं मोहयसिनः सर्वान् प्रजापतिरिव स्वयम् ८४ वरुणे नैनवमुक्तस्तु कृष्णो लोकपरायणः ॥ भावज्ञः सर्वकृद्गौरस्ततः प्रीतमना ह्यभूत् ८५ इत्येवमुक्तः कृष्णस्तु प्रहसन्वाक्यमब्रवीत् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ गावः प्रयच्छ मे वीर शान्त्यर्थं भीमविक्रम ८६ इत्येवमुक्ते कृष्णेन वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ वरुणो ह्यब्रवीद्दूयः शृणु मे मधुसूदन ॥ ८७ ॥ वरुण उवाच ॥ बाणेन सार्धं समयो मया देवकृतः पुरा ॥ कथं च समयं कृत्वा कुर्यान्निफलमन्यथा ८८ त्वमेव वेदसर्वस्य यथा समयभेदकः ॥ चारित्रं दुष्यते ते ते न च सद्भिः प्रशस्यते ८९ धर्मभागी श्वरो नित्यं वर्ज्यते मधुसूदन पभेक्षण ॥ हत्वानयस्व मां गाव एष मे समयः पुरा ९० एतच्च मे समाख्यातं समयं मधुसूदन ॥ सत्यमेव महाबाहो न मिथ्या तु सुरेश्वर ९१ यद्येवाहमनुग्राह्यो रक्ष मां मधुसूदन ॥ अथवा गोपुनिर्वधो हत्वानय महाभुज ॥ ९४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वरुणे नैनवमुक्तस्तु यदूनं विंशवर्द्धनः ॥ अभेद्यं समयं मत्त्वान्यस्त वादो गवां प्रति ९५ सप्रहस्यततो वाक्यं व्याजहारार्थकोविदः ॥ तस्मान्मुक्तो सियद्येवं बाणेन समयः कृतः ९६ प्रसृतैर्भधुरैर्वाक्यैस्तत्त्वार्थमधुभाषितैः ॥ कथं पापं करिष्यामि वरुण त्वय्यहं प्रभो ॥ गच्छ मुक्तो मिवरुण सत्यसंधो सिनो भवान् ९७ त्वत्प्रियार्थं मया मुक्ता बाणगावो न संशयः ॥ ततस्तूर्यनिनादैश्च भेरीणां च महास्वनैः ९८ अर्घ्यमादाय वरुणः केशवं प्रत्य पूजयत् ॥ केशवोर्ध्वं तदा गृह्य वरुणाद्यदुर्नंदनः ९९ बलं चापूजयद्देवः कुशलीव समाहितः ॥ वरुणायाभयं दत्त्वा वासु देवः प्रतापवान्, १०० द्वारकां प्रस्थितः शौरिः शचीपति सहायवान् ॥ तत्र देवाः समरुतः ससाध्याः सिद्धचारणाः ॥ १ ॥

॥ ८७ ॥ समयो यं जीवन्नहमन्यस्मै तव गानप्रदास्यामीत्येवं रूपो निश्चयः ॥ ८८ ॥ भेदकः न प्रशस्यते चारित्रं चास्पृश्यत इत्यन्वयः ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ मां हत्वा गा वः गानयस्व ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ न्यस्तवादस्त्यक्तप्रतिज्ञः ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ नोऽस्माकं संबंधी भवान् ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

॥ २ ॥ यशसाकीर्त्यमानेनविजयेनआशास्यमानेन ॥ ३ ॥ ४ ॥ शुभैः प्रासादैर्गुणामितिशेषःनिशाक्यालोच्य ॥ ५ ॥ संज्ञास्वागमनज्ञापनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९

गंधर्वाप्सरसश्चैवकिंनराश्चातरिक्षगाः ॥ अनुगच्छन्तिभूतेशंसर्वभूतादिमन्ययम् २ आदित्यावसवोरुद्राअश्विनौयक्षराक्षसाः ॥ विद्याधरगणाश्चैवयेचान्ये
सिद्धचारणाः ॥ गच्छन्तमनुगच्छन्तियशसाविजयेनच ३ नारदश्चमहाभागःप्रस्थितोद्धारकांप्रति ॥ तुष्टोवाणजयंदृष्ट्वावरुणंचकलिप्रियः ४ कैलासशिखरप्र
ख्यैःप्रासादैःकंदरैःशुभैः ॥ दूरात्त्रिशाम्यमधुहाद्वारकांद्वारमालिनीम् ५ पांचजन्यस्यनिर्घोषंचक्रेचक्रगदाधरः ॥ संज्ञांप्रयच्छतेदेवोद्धारकापुरवासिनाम्
६ देवानुयाननिर्घोषंपांचजन्यस्यनिःस्वनम् ॥ श्रुत्वाद्धारवतींसर्वेप्रहर्षमतुलंगताः ७ पूर्णकुंभैश्चलाजैश्चबहुविन्यस्तविस्तरैः ॥ द्वारोपशोभितांकृत्वा
सर्वाद्धारवतींपुरीम् ८ सुश्लिष्टरथ्यांसश्रीकांबहुरत्नोपशोभिताम् ॥ विप्राश्चार्चसमादाययथैवकुलनैगमाः ९ जयशब्दैश्चविविधैःपूजयन्तिस्ममाधवम् ॥
वैनतेयेतमासीनंनीलांजनचयोपमम् १० वंदिरेतदाकृष्णांश्रियापरमयायुतम् ॥ तमानुपूर्व्यापूर्णैश्चपूजयन्तिमहाबलम् ११ अनंतकेशिहंतारंश्रेष्ठिपू
र्वाश्चश्रेणयः ॥ ऋषिभिर्देवगंधर्वैश्चारणैश्चसमंततः १२ स्तूयतेपुंडरीकाक्षोद्धारकोपवनेस्थितः ॥ तदाश्चर्यमपश्यंतदाशार्हगणसत्तमाः १३ प्रहर्षमतुलं
प्राप्तादृष्ट्वाकृष्णंमहाभुजम् ॥ बाणंजित्वामहादेवमायांतंपुरुषोत्तमम् १४ द्वारकावासिनांवाचश्चरन्तिबहुधातदा ॥ प्राप्तेकृष्णेमहाभागेयादवानांमहार
थे १५ गत्वाचदूरमध्यानंसुपर्णोद्भुतमागतः ॥ धन्याःस्मोनुगृहीताःस्मोयेपांवैजगतपिता १६ रक्षिताचैवगोप्ताचदीर्घबाहुर्महाभुजः ॥ वैनतेयंसमारुह्य
जित्वाबाणंसुदुर्जयम् १७ प्राप्तोयंपुंडरीकाक्षोमनांस्याह्लादयन्निव ॥ एवंकथयतामेवद्वारकावासिनांतदा १८ वासुदेवगृहंदेवाविविशुस्तेमहारथाः ॥
अवतीर्यसुपर्णात्तुवासुदेवोबलस्तदा १९ प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्चगृहानप्रविविशुस्तदा ॥ ततोदेवविमानानिसंचरन्तितदादिवं २० अवस्थितानिदृश्यंतनाना
रूपाणिसर्वशः ॥ हंसर्षभमृगैर्नागैर्वाजिसारसबर्हिणैः ॥ भास्वन्तितानिदृश्यन्तेविमानानिसहस्रशः २१ अथकृष्णोब्रवीद्वाक्यंकुमारांस्तान्सहस्रशः ॥ प्र
द्युम्नादीन्समस्तांस्तुल्लक्ष्णमधुरयागिरा २२ एतेरुद्रास्तथादित्यावसवोथाश्विनावपि ॥ साध्यादेवास्तथान्येचवंदध्वंचयथाक्रमम् २३ सहस्राक्षंमहाभा
गंदानवानांभयंकरम् ॥ वंदध्वंसहिताःशक्रंसगणंनागवाहनं २४ सप्तर्षयोमहाभागाभृग्वंगिरसमाश्रिताः ॥ ऋषयश्चमहात्मानोवंदध्वंचयथासुखं १२५
एतेचक्रधराश्चैवतानवेदतसर्वशः ॥ सागराश्चहृदाश्चैवमत्प्रियार्थमिहागताः २६ दिशश्चविदिशश्चैववंदध्वंचयथाक्रमं ॥ वासुकिप्रमुखाश्चैवनागावैसुमहा
बलाः २७ गावश्चमत्प्रियार्थवैवंदध्वंचयथाक्रमं ॥ ज्योतीपिसहनक्षत्रैर्यक्षराक्षसकिन्नरैः २८

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ गत्वाचदूरमित्यादिजनवाक्यम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ हंसादिभिर्गुणानि ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ प्राप्यते देवानामपि दर्शनमिति शेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सात्वतां सात्वतानां एष मुख्यः सात्वत इत्यर्थः यदुनंदनं अनिरुद्धम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अविरसं संमुखं यथा स्यात्तथा कालो यास्यत्यविरतमिति वा ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ सहस्रशः युगपत्तन्निर्वमंतः सुखात्रिः सारयंतः किल किलाश
 आगतामप्रियार्थं वैवंध्वं च यथाक्रमम् ॥ वासुदेववचः श्रुत्वा कुमारः प्रणताः स्थिताः २९ यथाक्रमेण सर्वेषां देवतानां महात्मनाम् ॥ सर्वान् दिवौकसो दृष्ट्वा
 पौराविस्मयमागताः ३० पूजार्थं मथ संभारान् प्रगृह्य द्रुतमागताः ॥ अहो सुमहदाश्चर्यं वासुदेवस्य संश्रयात् ३१ प्राप्यते यदिहास्माभिरिति वाचश्चरंत्युत ॥
 ततश्चंदनचूर्णैश्च गंधपुष्पैश्च सर्वशः ३२ किरंति पौराः सर्वास्तान् पूजयंतो दिवौकसः ॥ लाजैः प्रणामैर्धूपैश्च श्राद्धध्वनियमैस्तथा ३३ द्वारकावासिनः सर्वे पूज
 यंति दिवौकसः ॥ आहुकं वासुदेवं च सांबं च यदुनंदनम् ३४ सात्यकिं चोल्मुकं चैव विपृथुं च महाबलम् ॥ अकूरं च महाभागं तथा निषधमेव च ३५ एतान् परि
 ष्वज्य तदा मूर्ध्नि चाघ्राय वासवः ॥ अथ शक्रो महाभागः समक्षं यदुमंडले ३६ स्तुवंतं केशिहं तारंतत्रोवाचोत्तरं वचः ॥ सात्वतः सात्वतामेव सर्वेषां यदुनंदनम् ॥
 ३७ मोक्षयित्वा रणे चैव यशसा पौरुषेण च ॥ महादेवस्य मिषतो गुहस्य च महात्मनः १३८ एष बाणं रणे जित्वा द्वारकां पुनरागतः ॥ सहस्रबाहोर्बाहूनां कृत्वा
 द्वयमनुत्तमम् ३९ स्थापयित्वा द्विबाहुत्वे प्राप्तो यं स्वपुरं हरिः ॥ यदर्थं जन्म कृष्णस्य मानुषेषु महात्मनः ४० तदप्यवसितं कार्यं नष्टशोका वयंकृताः ॥ पिव
 तामधुमाध्वीकं भवतां प्रीतिपूर्वकम् ४१ कालो यास्यत्यविरसं विषयेष्वेव त्यज्यताम् ॥ बाहूनां संश्रयात् सर्वे वयमस्य महात्मनः ४२ प्रनष्टशोकारं स्या
 मः सर्व एव यथा सुखम् ॥ एवं स्तुत्वा सहस्राक्षः केशवं दानवांतकम् ४३ आपृच्छयतं महाभागः सर्वदेवगणैर्वृतः ॥ ततः पुनः परिष्वज्य कृष्णं लोकनमस्कृतम् ॥
 पुरंदरो दिवं यातः सहदेवमरुद्गैः ४४ ऋपयश्च महात्मानो जयाशीर्भिर्महौजसम् ॥ यथागतं पुनर्याताय क्षराक्षसकिन्नराः ४५ पुरंदरे दिवं याते पद्मनाभो महा
 बलः ॥ अपृच्छत महाभागः सर्वान् कुशलमव्ययम् ४६ ततः किल किलाशब्दं निर्वमंतः सहस्रशः ॥ गच्छंति कौमुदीं द्रुष्टुं सोऽनघः प्रीयते सदा ४७ द्वारकां प्राप्य
 कृष्णस्तुरे मेयदुगणैः सह ॥ विविधान् सर्वकामार्थान् श्रिया परमया युतः ॥ १४८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि द्वारकायां गमने सप्त
 विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ७५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथाहुको महाबाहुः कृष्णं प्राह महाद्युतिः ॥ हर्षाद्बुद्धिं नयनः श्रूयतां यदु
 नंदन १ एवंगते निरुद्धस्य क्रियतां महदुत्सवः ॥ क्षेमात्प्रत्यागतं दृष्ट्वा सेव्यमानः सहासते २

वदं आश्चर्यं आश्चर्यमिति वदंत इत्यर्थः कौमुदीमिव कौमुदीं कृष्णमुखचंद्रप्रभांसकृष्णः अनघः शुद्धः प्रीयते तेषां भक्त्येति भावः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इति श्रीम० स्वि० ह० वि० टीकायां सप्त
 विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ७५ ॥ ७५ ॥ अथाहुक इति ॥ १ ॥ यतोऽस्मदीयाः सर्वे सेव्यमानाः अप्सराप्रभृतिभिः सह आसतेऽतोऽनिरुद्धस्य महदुत्सवः क्रीयता

एषविष्णुः धनिनां धन्यकृत्स्नयं धन्यइत्यन्यं करोति एषहोवानंदयतीति श्रुतेः धन्यानां मानुषानंदादिहिरण्यगर्भातानामानंदिनां आनंदभावनः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ हरिवंशं श्रुतवानुयतः अतो निर्मलो निष्पापोऽमूर् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकाया

एषधन्यो हि धन्यानां धन्यकृत्स्नयं धन्यभावनः ॥ देवेषु तु सदैत्येषु नास्ति धन्यसरोच्यतात् २८ आदित्यावसवोरुद्रा अश्विनौ मरुतस्तथा ॥ गगनं भूर्दिशश्चैव स
लिलं ज्योतिरेव च २९ एषधाता विधाता च संहर्ता चैव नित्यशः ॥ सत्यं धर्मस्तपश्चैव ब्रह्मा चैव पितामहः ३० अनंतश्चैव नागानां रुद्राणां शंकरः स्मृतः ॥ जं
गमाजंगमं चैव जगन्नारायणोद्भवम् ३१ एतस्माच्च जगत्सर्वं प्रसूयेत जनार्दनात् ॥ जगच्च सर्वं देवेशे तं नमस्कुरु भारत ३२ पूज्यश्च स ततं सर्वं देवैरेष सनातनः ॥
इत्युक्तं बाणयुद्धं ते माहात्म्यं केशवस्य तु ३३ वंशप्रतिष्ठाम तुलां श्रवणादेव लप्स्यसे ॥ ये चेदंधारायिष्यंति बाणयुद्धमनुत्तमम् ३४ केशवस्य च माहात्म्यं नाध
र्मस्तान् भजिष्यति ॥ एषा ते वैष्णवी चर्या मया कात्स्न्येन कीर्तिता ३५ पृच्छतस्तत्तत्तज्ज्ञेस्मिन्निवृत्ते जनमेजय ॥ आश्चर्यपर्वनिखिलयोहीदंधारये नृप ३६
सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके स गच्छति ॥ कल्यमुत्थाय यो नित्यं कीर्तयेत्सु समाहितः ३७ न तस्य दुर्लभं किंचिदिह लोके परत्र च ॥ ब्राह्मणः सर्ववेदी स्यात्क्षत्रि
यो विजयी भवेत् ३८ वैश्यो धनसमृद्धः स्याच्छूद्रः कर्ममानवा मुयात् ॥ नाशुभं प्राप्नुयात्किंचिद्दीर्घमायुर्लभेत सः ३९ सौतिरुवाच ॥ इति पारीक्षितो राजा वैशं
प्रायनभाषितम् ॥ श्रुतवानचलो भूत्वा हरिवंशं द्विजोत्तमाः ४० एवं शौनकसंक्षेपाद्विस्तरणतथैव च ॥ प्रोक्ता वै सर्ववंशास्तोके भूयः श्रोतुमिच्छसि ४१
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि उषाहरणसमाप्तेर्नामाष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ समाप्तमिदं विष्णुपर्व ॥ ॥ ध ॥ ॥

महाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥

॥ ध ॥

॥ ध ॥

॥ ध ॥

॥ ध ॥

॥ ध ॥

॥ ध ॥

॥ ध ॥

॥ ध ॥

॥ ध ॥

॥ ध ॥

॥ इति श्रीहरिवंशांतर्गतं द्वितीयं विष्णुपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमन्महाभारतेहरिवंशांतर्गतं तृतीयं भविष्यपर्व प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ जनमेजयस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अन्वगच्छत् गर्भिण्येवेत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ निघृष्टौकृतचिह्नौ ॥ ॥ १२ ॥
अजःछागःतद्वत्श्यामौ समारूढौ तथैवकृष्णरूपवंतावेदवृद्धिप्राप्तौ ॥ १३ ॥ वेमकोनामस्वर्गस्थःकश्चिदपि तस्यशालायांगृहे द्विजाभ्यांकौशिकपिप्पलादाभ्याम् ॥ १४ ॥

श्रीगोपालकृष्णायनमः ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ जनमेजयस्यकेपुत्राःपठन्तेलौमहर्षगे ॥ कस्मिन्प्रतिष्ठितोवंशःपांडवनामहात्मनाम् १ एतदिच्छा
म्यहंश्रोतुंपरंकौतूहलंहिमे ॥ त्वतःकथयत सर्ववेद्यहंतत्परिस्फुटम् २ सौतेरुवाच ॥ ॥ पारिक्षितस्यकाश्यायांद्वौपुत्रौसंबभूवतुः ॥ चंद्रापीडश्च
नृपतिःसूर्यापीडश्चमोक्षवित् ३ चंद्रापीडस्यपुत्राणांशतमुत्तमधन्विनाम् ॥ जानमेजयइत्येवंक्षात्रंभुविपरिश्रुतम् ४ तेषांश्रेष्ठस्तुराजासीत्पुरेवाराणसा
ह्वये ॥ सत्यकर्णोमहाबाहुर्यज्वाविपुलदाक्षिण ५ सत्यकर्णस्यदायादःश्वेतकर्णःप्रतापवान् ॥ अपुत्रःसतुधर्मात्माप्रविवेशतपोवनम् ६ तस्माद्वनगताद्
भयादवीप्रत्यपद्यत ॥ सुचारोर्दुहितासुभूर्मानिनीभ्रातृमालिनी ७ सतुजन्मनिगर्भस्यश्वेतकर्ण प्रजेश्वरः ॥ अन्वगच्छद्गतंपूर्वमहाप्रस्थानमच्युतम् ८
सादृष्ट्यासंप्रयातंतंमानिनीपृष्ठतोऽन्वितात् ॥ पथिसासुपुत्रेसुभूर्वनेराजीवलोचनम् ९ कुमारंतंपरित्यज्यभर्तारंचान्वगच्छत् ॥ पतिव्रतामहाभागाद्रौप
द्विपुरापतीन् १० सतुराजकुमारोसौगिरिकुंजरुरोदह ॥ छायाथैतस्यमेघास्तुप्रादुरासन्समंततः ११ श्रविष्ठायाश्चपुत्रौद्रौपिप्पलादश्चकौशिकः ॥ दृष्ट्वा
कृपान्वितौघहृतंप्रक्षालयतांजलेः ॥ निघृष्टौतस्यतौपार्श्वौशिलायांरुधिरश्रुतौ १२ अजश्यामौतुपाश्वौताबुभावपिसमाहितौ ॥ तथैवतुसमारूढौअज
पाश्वरततोऽभवत् १३ ततोऽजपाश्वइतितौचक्रातेतस्यनामह ॥ सतुवमकशालायांद्विजाभ्यामभिवर्धितः १४ वेमकस्यतुभार्यातमुद्रहत्पुत्रकारणात् ॥
वेमवयाःसतुपुत्रोऽभृद्ब्राह्मणौसचिवौचतौ १५ तेषांपुत्राश्चपौत्राश्चयुगपतुल्यजीविनः ॥ सएषपौरवोवंशःपांडवानांप्रतिष्ठितः १६ श्लोकोपिचात्रगीतो
यंनाहुषेणययातिना ॥ जरासंक्रमणेपूर्वभृशंप्रीतेनधीमत १७ आचंद्रार्कग्रहाभूमिर्भवेदपिनसंशयः ॥ अपौरवानतुमहीभविष्यतिकदाचन १८ इतिश्री
मन्महाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिप्रथमोऽध्यायः १ ॥ १४ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ उक्तोयंहरिवंशस्तेपर्वाणिनिखिलानिच ॥ यथापु
रोक्तानितथाव्यासशिष्येणर्षामता १ तद्वक्तव्यमानममितमितिहाससमन्वितम् ॥ प्रीणात्यस्मानमृतवत्सर्वपापविनाशनम् २ सुखश्राव्यतयाधीरमनो
ह्लादयतीवनः ॥ जनमेजयस्तुनृपतिःश्रुत्वाचारव्यानमुत्तमम् ॥ सौतेकिमकरोत्पश्चात्सर्पसत्रादनंतरम् ३ ॥ ॥ सौतेरुवाच ॥ ॥ जनमेजयस्तुनृपः
श्रुत्वाचारव्यानमुत्तमम् ॥ यदारभतदारव्यास्येसर्पसत्रादनंतरम् ४ तस्मिन्सत्रेसमाप्तेथराजापारीक्षितस्तदा ॥ यष्टुंसवाजिमेधेनसंभारानुपचक्रमे ५
ऋत्विक्पुरोहिताचार्यानाह्वयेदमुवाचह ॥ यक्ष्येहंवाजिमेधेनहयमुत्सज्यतामिति ६

॥ १५ ॥ तेषांअजपाश्वपिप्पलादकौशिकानाम् ॥ १६ ॥ अत्रपुरुषेशविषये ॥ १७ ॥ १८ ॥ इतिश्रीहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

७८ वेदसंहितावेदविबद्धाः ९ १० मेममनिमेषमात्रमपिसंस्तरोपिनिमेषमात्रमित्रगतः अपिरिवाये ११ १२ १३ १४ दुःसहानांअजेयानां १५ १६ १७ आडीजलधरः
 पक्षिविशेषःतद्वेषेणवसिष्ठः बकरूपेणविश्वामित्रश्च ऋषित्वाह्वयामाकट्येनयुद्धंकर्तुमशक्तौतयोर्गुह्यमाडीवकंनामतन्निमित्तमउभयपक्षपातिनांक्षत्रियाणांनाशोवृत्तइत्यर्थः १८ महा
 भारतेभारतयुद्धांविमर्शंभारभ्यतइत्यारंभः १९ २० असंहार्यःसर्वांगोपेतःकर्तुमशक्यः २१ २२ नेत्रागुरुणा २३ २४ विहितागतिः विहितांगम् २५ २६ संरंभात् मया
 ततोस्यविज्ञायचिकीर्षितंतदाकृष्णोमहात्मासहसाजगाम ॥ पारीक्षितंद्रष्टुमदीनसत्वंद्वैपायनःसर्वपरावरज्ञः ७ पारीक्षितस्तुनृपतिर्दृष्ट्वातमृषिमागतम्
 ॥ अर्घ्यपाद्यासनंदत्वापूजयामासशास्त्रतः ८ तौचोपविष्टावभितःसदस्यास्तस्यशौनक ॥ कथाबहुविधाश्चित्राश्चक्रातेवेदसंहिताः ९ ततःकथानेनृपतिर्नोद
 यामासतंमुनिम् ॥ पितामहंपांडवानामात्मनःप्रपितामहम् १० महाभारतमाख्यानंबह्वर्थंश्रुतिविस्तरम् ॥ निमेषमात्रमपिमेसुखश्राव्यतयागतम् ११ विभू
 तिविस्तारकरंसर्वेषांविषयशस्करम् ॥ त्वयासुविहितंब्रह्मनशंखेक्षीरमिवाहितम् १२ अमृतेनतुष्टुतिःस्याद्यथास्वर्गसुखेनच ॥ तथाहृत्तिनगच्छामिश्रुत्वेमां
 भारतीकथाम् १३ अनुमान्यतुसर्वज्ञंपृच्छामिभगवन्नहम् ॥ हेतुःकुरूणांनाशस्यराजसूयोमतोमम १४ दुःसहानांयथाध्वंसोराजन्यानामुपप्लवे ॥
 राजसूयंतथामन्येयुद्धार्थमुपकल्पितम् १५ राजसूयस्तुसोमेनश्रूयतेपूर्वमाहृतः ॥ तस्यांतेसुमहद्युद्धमभवत्तारकामयम् १६ आहृतोवरुणेनाथतस्यांते
 सुमहाक्रतोः ॥ देवासुरंमहायुद्धंसर्वभूतक्षयावहम् १७ हरिश्चंद्रश्चराजर्षिःक्रतुमेनमुपाहरत् ॥ तत्राप्याडीवकंनामयुद्धंक्षत्रियनाशनम् १८ ततोन्तर
 मागेणपांडवेनातिदुस्तरः ॥ महाभारतआरंभःसंभृतोगिरिवक्रतुः १८ तदस्यमूलंगुह्यस्यलोकक्षयकरस्यतु ॥ राजसूयोमहायज्ञःकिमर्थेननिवारितः २०
 राजसूयोह्यसंहार्योयज्ञगिश्चदुरत्ययैः ॥ मिथ्याप्रणीतेयज्ञांगेप्रजानांसंक्षयोध्रुवः २१ भवानपिचसर्वेषांपूर्वेषांनःपितामहः ॥ अतीतानागतज्ञश्चनाथश्चा
 दिक्प्रश्नः २२ तेकथंभवतानेत्राबुद्धिमंतश्च्युतानयात् ॥ अनाथाह्यपराध्यंतेकुनेतारश्चमानवाः ॥ २३ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ कालेनविपरीतास्तेतव
 पूर्वपितामहाः ॥ नमांभविष्यंपृच्छंतिनचापृष्टोव्रीम्यहम् २४ सामर्थ्यंचनपश्यामिभविष्यस्यनिवर्तने ॥ परिहर्तुंनशक्याहिकालेनविहितागतिः २५
 त्वयात्विदमहंपृष्टोवक्ष्याम्यागंतुभाविष्यत् ॥ अतश्चवलवान्कालःश्रुत्वापिनकरिष्यासि २६ नसंरंभान्नचारंभान्नवैस्थास्यसिपौरुषे ॥ लेखाहिकाललि
 खिताःसर्वथादूरतिक्रमाः २७ अश्वमेधःक्रतुःश्रेष्ठःक्षत्रियाणांपरिश्रुतः ॥ तेनभावेनतेयज्ञंवासवोधर्षयिष्यति २८ यदितच्छक्यतेराजन्परिहर्तुंकथंचन
 ॥ दैवंपुरुषकरंमयायजथाश्चतंक्रतुम् २९ नचापराधःशक्रस्यनोपाध्यायगणस्यते ॥ तववायजमानस्यकालोत्रदूरतिक्रमः ३० तस्यसंस्थाकृतमि
 दंकालस्यपरमेष्ठिनः ॥ यथादृष्टंप्रजासर्गंगमिष्यतियुगक्षये ३१ तथाप्रज्ञफलाणांविवेकतारोद्विजातयः ॥ तत्प्रणयेयंनिबोधस्वत्रैलोक्यंसचराचरम् ३२
 त आरंभात् उत्साहात् पौरुषेणपुरुषवंशे २७ तेनभावेनमहत्त्वकारणेनबुद्धिपूर्वकद्वेषादित्यर्थः २८ २९ ३० तस्यक्रतोःसंस्थासमाप्तिस्तदर्थकृतमिदंभाविकालुष्यम् कालस्यइच्छ
 येतिशेषः ३१ तत्प्रणयेयंकालार्थीनम् ३२

भा०ह०

॥ २ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ द्विजःपक्षी ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ उपात्तउपसंहृतोयज्ञोश्वमेधः देवादिषुज्ञानरूपेणावस्थास्यति ॥ ३९ ॥ उद्भिद्यजायतइत्यौद्भिज्ज.भूविलस्योयोगिस्त्रिन्य
मानायांमुविप्रकृटीभविष्यतीत्यर्थः ॥ ४० ॥ श्वेतग्रहमुत्पातविशेषं अंतकः प्रलयकालः ॥ ४१ ॥ बलंश्रद्धादिरूपंफलंदास्यतेक्रतुरितिशेषः संवृतंगोपितंविचरिष्यतिजनः ॥ ४२ ॥
तदाप्रभृतियुगांतमारभ्यप्राणाइंद्रियाणिपुराकृतीः शिष्टाचारान्वर्तनेषुआचारेषुवृत्तांतः पूर्ववृत्तंननितरांवर्तिष्यते ॥ ४३ ॥ सूक्ष्मोल्पोपिधर्मः महोदकोमहाफलःदुस्तरोविघ्नबाहुल्यात्
॥ जनमेजयउवाच ॥ निवृत्तावश्वमेधस्यकिंनिमित्तंभविष्यति ॥ श्रुत्वापरिहरिष्यामिभगवन्यदिमन्यसे ३३ ॥ व्यासउवाच ॥ निमित्तंभवितातत्रब्रह्म
कोपकृतंप्रभो ॥ यतेथाःपरिहर्तुंत्वमित्येतद्ब्रह्मस्तुते ३४ त्वयावृत्तंक्रतुंचैववाजिमेधंपरंतप ॥ क्षत्रियानाहरिष्यंतियावद्भूमिर्धारिष्यति ३५ ॥ जन
मेजयउवाच ॥ निवृत्तावश्वमेधस्यब्रह्मशापाग्नितेजसा ॥ अहंनिमित्तमितिमेभयंतविंतुजायते ३६ कथंह्यकीर्त्यायुज्येतसुकृतीमद्विधोजनः ॥ लोकानु
त्सहतेगंतुंस्वसपाशइवद्विजः ३७ यथाह्यनागतमिदंदृष्टमत्रप्रणाशनम् ॥ यद्यस्तिपुनरावृत्तिर्यज्ञस्याश्वासयस्वमाम् ३८ ॥ व्यासउवाच ॥ उपात्तग्रहो
देवेषुब्राह्मणेषूपपत्स्यते ॥ तेजसाव्याहृतंतेजस्तेजस्येवावातेष्ठते ३९ औद्भिज्जोभविताकश्चित्सेनानीःकाश्यपोद्विजः ॥ अश्वमेधंकलियुगेपुनःप्रत्याह
रिष्यति ४० तद्युगेतत्कुलीनश्चराजसूयमपिक्रतुम् ॥ आहरिष्यतिराजेंद्रश्वेतग्रहमिवांतकः ४१ यथावलंमनुष्याणांकर्तृणांदास्यतेफलम् ॥ युगांतद्वा
रमृषिभिःसंवृतंविचरिष्यति ४२ तदाप्रभृतिहास्यंतिनृणांप्राणाःपुराकृतीः ॥ ननिवर्तिष्यतेलोकेवृत्तांतावर्तनोष्विह ४३ तदासूक्ष्मोमहोदकोदुस्तरोदान
मूलवान् ॥ चातुराश्रम्यशिथिलोधर्मःप्रविचलिष्यति ४४ तदाह्यल्पेनतपसासिद्धिंप्राप्स्यंतिमानवाः ॥ धन्याधर्मंचरिष्यंतियुगांतेजनमेजय ४५ ॥
इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिद्वितीयोऽध्यायः २ ॥ जनमेजयउवाच ॥ आसन्नंविप्रकृष्टंवायदिकालंनविद्महे ॥ तस्माद्वापरसंविद्धंयुगां
तंस्पृह्याम्यहम् १ प्राप्तावयंतुतत्कालमनयाधर्मतृष्णया ॥ आदद्यात्परमंधर्मसुखमल्पेनकर्मणा २ शौनकउवाच ॥ त्रासमुद्वेगकरणंयुगांतंसमुपस्थित
म् ॥ प्रनष्टधर्मधर्मज्ञानिमित्तैर्वक्तुमर्हसि ३ सौतिरुवाच ॥ पृष्टएवंभविष्यस्यगतिंतत्त्वेनचिंतयन् ॥ युगांतेसर्वभूतानांभगवानब्रवीत्तदा ४ व्यासउवाच ॥
अरक्षितारोहर्तारोवलिभागस्यपार्थिवाः ॥ युगांतेप्रभविष्यंतिस्वरक्षणपरायणाः ५ अक्षत्रियाश्चराजानोविप्राःशूद्रोपजीविनः ॥ शूद्राश्चब्राह्मणाचाराभ
विष्यंतियुगक्षये ६ कांडस्पृष्टाःश्रोत्रियश्चनिष्क्रियाणिहर्वाप्यथ ॥ एकपंत्यामशिष्यंतियुगांतेजनमेजय ७ शिल्पवंतो नृतपरानरामद्यामिषप्रियाः ॥
मित्रभार्याभविष्यंतियुगांतेजनमेजय ८

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ आसन्नंयदियस्मात्कालंमोक्षस्यनविद्महे तस्माद्वापरःधर्माधर्मसाम्यवान् संविद्धोअधर्माधि
क्यात्तदुचितेन संयुगांतंयुगानांअंतेमवंकालंश्रोतुंस्पृह्यामि ॥ १ ॥ तत्रस्पृहाहेतुमाह प्राप्ताइति अल्पायासेनमहत्फलंभवतीतिलोभादस्माभिः कलौजन्मप्रार्थितमित्त्वर्थः ॥ २ ॥
॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ कांडस्पृष्टाःबाणधराःक्षत्रवृत्तयोब्राह्मणाइत्यर्थः निष्क्रियाणिपंचयज्ञहीनामि ॥ ७ ॥ ८ ॥

१ अकुत्सनाजनिदा १० चेतनाधर्माधर्मस्वरूपबोधः मुक्तकेशाः विधवाः विचूलिनः सन्यासिनः प्रजास्यंति अन्योन्यं मिथुनीभूय प्रजाजनयिष्यंति ११ अट्टशूलाः अत्र विक्रयिणः शिवशूलाः वेदविक्रयिणः केशशूलाः भगविक्रयिण्यः १२ सर्वे ब्रह्मवादच्छलेन कर्मभ्रष्टा भविष्यंतीत्यर्थः सर्वे वाजसनेयिनः शास्त्रांतरलोपात्तेनेवदत्रयसाध्योयज्ञउत्सन्नोभविष्यतीतिभावः इदानीमेवपश्चिमदेशेतयादर्शनात् भोइतिपूज्यवादोयेषुभोवादिनः १३ १४ शुक्रदंताः मांसाशनत्यागात् अन्यथारक्तदंतत्वंस्यात् अंजिताक्षाः सूक्ष्मदृष्टयः शाक्यमतंबुद्धमतंचोपजी वंतितेवेददूषकानास्तिंकाइत्यर्थः १५ श्वापदाः हिंसाः वृकव्याघ्रादयः स्वादूनां उत्तमरसादीनां १६ अंत्याः म्लेच्छाः मध्याः कुरुपंचालाः तत्रस्थाश्च म्लेच्छदेशेवासंकरिष्यंतीत्यर्थः

राजवृत्तिस्थिताश्चौरा राजानश्चौरशीलिनः ॥ भृत्याश्चानिर्दिष्टभुजोभविष्यंतियुगक्षये ९ धनानि श्लाघनीयानि सतां वृत्तमपूजितम् ॥ अकुत्सना चपातिते भविष्यंतियुगक्षये १० प्रनष्टचेतनामर्त्या मुक्तकेशा विचूलिनः ॥ ऊनपोडशवर्षाश्च प्रजास्यंति नराः सदा ११ अट्टशूला जनपदाः शिवशूलाश्च तु ष्पथाः ॥ प्रमदाः केशशूलाश्च भविष्यंतियुगक्षये १२ सर्वे ब्रह्मवादिष्यंति सर्वे वाजसनेयिनः ॥ शूद्राभोवादिनश्चैव भविष्यंतियुगक्षये १३ तपोयज्ञफज्जनांच विक्रेतारो द्विजातयः ॥ ऋतवश्च भविष्यंति विपरीता युगक्षये १४ शुक्रदंतांजिताक्षाश्च मुंडाः काषायवाससः ॥ शूद्राधमचरिष्यंति शाक्यबुद्धोपजीविनः १५ श्वापदप्रचुरत्वं च गवांचैव परिक्षयः ॥ स्वादूनां विनिवृत्तिश्च विद्यादंतगते युगे १६ अंत्यामध्ये निवत्स्यंति मध्याश्चांतनिवासिनः ॥ यथानिग्रं प्रजाः स र्वागमिष्यंतियुगक्षये १७ तथा द्विहायनादम्यास्तथा पल्लवकर्पकाः ॥ चित्रवर्षीचपर्जन्यो युगे क्षीणे भविष्यति १८ सर्वे चौरकुले जाताश्चौरयानाः परस्परम् ॥ स्वल्पेनाढ्या भविष्यंतियत्किंचित्प्राप्य दुर्गताः १९ न ते धर्मं करिष्यंति मानवानिर्गते युगे ॥ उपार्कबहुलाभूमिः पंथानस्तस्करावृताः २० सर्वे वाणिज्यकाश्चै व भविष्यंति कलौ युगे ॥ पितृदत्तानि देयानि विभजंते सुतास्तदा ॥ हरणाय प्रपत्स्यंते लोभानृतविरोधिताः २१ सौकुमार्ये तथारूपे रत्ने चोपक्षयं गते ॥ भविष्यं तियुगतिचनार्य केशैरलंकृताः २२ निर्विहारस्य भूतस्य गृहस्थस्य भविष्यति ॥ युगांते समनुप्राप्तेनान्याभार्याममागतिः २३ कुशीलानार्यभूयिष्ठं वृथारूप समन्वितम् ॥ पुरुषाल्पं बहुस्त्रीकृतं युगांतस्य लक्षणम् २४ बहुयाचनको लोको न दास्यति परस्परम् ॥ अविचार्य गृहीष्यंति दानं वर्णांतरात् तथा २५ राजचौराग्निदं हातौ जनः क्षयमुपेक्ष्यति ॥ सस्य निष्पातिर फलातरुणा वृद्धशीलिनः ॥ ईहया सुखिनो लोका भविष्यंतियुगक्षये २६

यथेति नीचमार्गानुसारिण्य इत्यर्थः १७ दम्याः हलशकटादिवहनयोग्याः चित्रवर्षी हले योजितस्य बलीवर्दस्य एकं शृंगमार्द्र एकं शुष्कमित्येव वर्पिष्यतीत्यर्थः १८ चौरयानाः मुष्णंतः यत्किंचिद्व्यसनदुर्गताः दरिद्राः १९ उपार्कबहुलाक्षारमृत्तिकया प्रस्वेदभूयिष्ठा बीजनाशिनीत्यर्थः नगरांतरा इति वचनांतरेण चौरभयात् वक्रमार्गेऽपि नगराश्रयोपयोगैः पांथैर्गतव्यमित्यर्थः २० देयानि अलंकारादीनि शास्त्रतः अविभाज्यान्यपि विभजंते लोभानृतान्भ्यां विरोधिताः सविरोधाः २१ सौकुमार्ये लावण्ये रत्ने अलंकारादौ २२ निर्विहारस्य स्त्ररुचंदनदिव्यास्तरणादिभोगसामग्रीविहारस्तद्विहितस्य भूतस्य रूपमात्रेण स्थितस्य २३ २४ २५ ईहया वृष्ण्या असुखिनः २६

२७ २८ युगापक्रमणे धर्ममर्यादाभंगे भविष्यति प्रवर्तयिष्यति २९ समयाः सांकेतिकधर्माः सविनयभ्रंशं उत्तमेभ्यो विभ्रंशो यस्य तथा भविष्यति किमुत नीचेभ्यः ३० ३१ स्वभावतः स्वेच्छया शास्त्रार्थं विदिष्यति ३२ ३३ द्विजातयः क्षत्राणि न नियोक्ष्यन्ति धर्मइति शेषः तत्र हेतुः चौर इति ३४ कुंडायां अमृते जीवति पत्यौ जारजातायां वृषाः रेतः सेक्ताः कुंडावृषाः नैकृतिकाः अनधिकारिणावपि जायापतीयज्ञं करिष्यत इत्यर्थः अभक्ष्यस्येति छेदः ३५ ३६ गवेषुकः कुसुमबीजाकारस्तृणधान्यविशेषस्तन्मयाः पिनद्वका अलंकाराः यासां ताः एतच्च गुं

वर्षासुवाताः परुषानीचाः शर्करवर्षिणः ॥ सन्दिग्धः परलोकश्च भविष्यति युगक्षये २७ आत्मानं बहु मन्यन्ते मन्युरेवाभ्ययाद्विजान् २८ वैश्याचाराश्च राजन्याधनधान्योपजीविनः ॥ युगापक्रमणे सर्वे भविष्यन्ति द्विजातयः २९ अप्रवृत्ताः प्रपत्स्यन्ते समयाः शपथास्तथा ॥ ऋणं सविनयभ्रंशं युगेक्षीणे भविष्यति ३० भविष्यत्यफलो हर्षः क्रोधश्च सफलो नृणाम् ॥ अजाश्चैवोपरोत्स्यन्ते पयसोर्थे युगक्षये ३१ अशास्त्रविदुषां पुंसामेव मेव स्वभावतः ॥ अप्रमाणं विदिष्यन्ति नीतिपंडितमानिनः ३२ शास्त्रोक्तस्याप्रवक्तारो भविष्यन्ति युगक्षये ॥ सर्वे सर्वे हि जानन्ति वृद्धानुपसेव्यवै ३३ न कश्चिदकविर्नाम युगांतिसमुपस्थिते ॥ नक्षत्राणि नियोक्ष्यन्ति विकर्मस्था द्विजातयः ॥ चौरप्रायाश्च राजानो युगांतिपर्युपस्थिते ३४ कुंडावृषानैकृतिकाः सुरापा ब्रह्मवादिनः ॥ अश्वमेधेन यक्ष्यन्ति युगांतिजनमेजय ३५ अयाज्या न्याजयिष्यन्ति तथा भक्ष्यस्य भाक्षिणः ॥ ब्राह्मणाधनतृष्णार्ता युगांतिसमुपस्थिते ३६ भोशब्दमभिधास्यन्ति न च कश्चित्पाठिष्यति ॥ एकशंखास्तथानार्यो गवेषुकपिनद्वकाः ३७ नक्षत्राणिवियोगीनि विपरीतादिशस्तथा ॥ संध्या रागोथदिग्दाहो भविष्यत्यवरे युगे ३८ पितृन्पुत्रानियोक्ष्यन्ति वध्वः श्वश्रूश्च कर्मसु ॥ वियोनिषु चरिष्यन्ति प्रमदासु नरास्तदा ३९ वाक्शरैस्तर्जयिष्यन्ति गृह्णन् शिष्यास्तथैव च ॥ मुखेषु च प्रयोक्ष्यन्ति प्रमत्ताश्च नरास्तदा ४० अकृताग्राणि भोक्ष्यन्ति नराश्चैवाग्निहोत्रिणः ॥ भिक्षां बलिमदत्त्वा च भोक्ष्यन्ति पुरुषाः स्वयम् ४१ पतीन्सुप्तान् च यित्वा गमिष्यन्ति स्त्रियो न्यतः ॥ पुरुषाश्च प्रसुप्ता सुभार्या सुच परस्त्रियम् ४२ नाव्याधितो नाप्यरुजो जनः सर्वोभ्यसूयकः ॥ न कृतिप्रतिकर्ता च कालेक्षीणे भविष्यति ४३ इति श्रीमन्महाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि तृतीयोऽध्यायः ३ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं विलुलिते लोके मनुष्याः केन पालिताः ॥ निवत्स्यन्ति किमाचाराः किमाहारविहारिणः १ किंकर्माणः किमीहंतः किंप्रमाणाः किमायुषः ॥ कांचकाष्ठांसमासाद्य प्रपत्स्यन्ति कृतं युगम् २ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ अत ऊर्ध्वं च्युते धर्मे गुणहीनाः प्रजास्ततः ॥ शीलव्यसनमासाद्य प्राप्स्यन्ते हासमायुषः ३

जादेरप्युपलक्षणम् ३७ वियोगीनियथाशास्त्रं तत्तद्ग्रहसंयोगहीनानि ३८ वियोनिषु पशुषु विभिन्नवर्णेषु वा ३९ ४० अग्रं ग्रासचतुष्टयं अकृतं अदत्तं अग्रं देवांतानि अब्रानि अकृताग्राणि ४१ ४२ अरुजो मनःपीडारहितः ॥ ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवं विलुलिते कलुषीकृते

१ २ शीलव्यसनं धर्मनाशं ३

निर्वेदः देहाद्यैर्बैराग्यं ४ आत्मसंबोधः विवेकोदयः एवंगत्वा धर्मशीलत्वाच्चित्तशुद्धिज्ञानोत्पत्तिद्वारा पराकाष्ठा मोक्षदंज्ञानंतदैवसर्वपापनाशनात्कृतयुगम् ५ उद्देशतः लेशतः विमर्षो
विवेकः हेतुवाद एव ननु क्रियया कौतूहलं येषां ते हेतुवादकुतूहलाः वृथापंडिताः ६ निश्चिताः सौगता वैशेषिकाश्चैव दस्य परतोपि प्रामाण्यं नेच्छन्ति पूर्वसतः प्रामाण्यमपरे प्रमाणैकं एकमेव प्रत्यक्ष
मेव प्रमाणमिति चार्वाकाः नेतीत्यस्य नान्यत्प्रमाणमित्यर्थः ७ ८ ९ तदात्वमात्रं वर्तमानकालिकं दृष्टार्थमात्रे श्रद्धेयाः श्रद्धावंतः । वादेशीलेचकुतूहलं आश्रययेषां धर्मवादोऽपि दुर्लभः
किमुत तदाचरणमित्यर्थः १० शेषधर्मपुरस्कृताः अवशिष्टो विष्णुस्मरणादियोधर्मस्तदनुसारिणः शुभानि दयादीनि ११ असंगुप्तोजितेन्द्रियः कषायस्य कलुषस्य १२ शाश्वतीवृत्तिमि

आयुर्हान्यावलग्लानिर्वलग्लान्याविवर्णता ॥ वैवर्णाद्व्याधिसंपीडानिर्वेदो व्याधिपीडनात् ४ निर्वेदादात्मसंबोधः संबोधाद्धर्मशीलता ॥ एवंगत्वा पराका
ष्ठांप्रपत्स्यंति कृतं युगम् ५ उद्देशतो धर्मशीलाः केचिन्मध्यस्थतांगताः ॥ विमर्षशीलाः केचित्तु हेतुवादकुतूहलाः ६ प्रत्यक्षमनुमानंच प्रमाणंचेति निश्चिताः ॥
प्रमाणैकं करिष्यंति नेति पंडितमानिनः ७ अप्रमाणं करिष्यंति वेदोक्तमपरे जनाः ॥ तदामुखभगाश्चैव भविष्यंति स्त्रियोपराः ८ नास्ति क्यपरमाश्चापिकेचि
द्धर्मविलोपकाः ॥ भविष्यंति नरामूढामंदाः पंडितमानिनः ९ तदात्वमात्रश्रद्धेयाः शास्त्रज्ञानबहिष्कृताः ॥ दांभिकास्ते भविष्यंति वादशीलकुतूहलाः १०
तदाविचालिते धर्मे जनाः शेषपुरस्कृताः ॥ शुभान्येवाचरिष्यंति दानसत्यसमान्विताः ११ सर्वभक्षो ह्यसंगुप्तो निर्गुणो निरपत्रपः ॥ भविष्यति तदालोकस्त
त्कषायस्य लक्षणम् १२ विप्राणां शाश्वतीवृत्तियदावर्णविराजनाः ॥ प्रतिपत्स्यंति वृत्त्यर्थं तत्कषायस्य लक्षणम् १३ कषायोपप्लवे लोके ज्ञानविद्याप्रणाशने ॥
सिद्धिस्वल्पेन कालेन यास्यंति निरुपस्कृताः १४ महायुद्धं महानादं महावर्षं महाभयम् ॥ भविष्यति युगेक्षीणेतत्कषायस्य लक्षणम् १५ विप्ररूपागिरक्षां
सिराजानः कर्णवेदिनः ॥ पृथिगमुपभोक्ष्यंति युगति समुपस्थितं १६ निःस्वाध्यायवपट्कारा अनेयाश्चाभिमानिनः ॥ विप्राः क्रव्यादरूपेण सर्वभक्षान् वृथावृताः
१७ मूर्खाः स्वार्थपरालुब्धाः क्षुद्राः क्षुद्रपरिच्छदाः ॥ व्यतशरोपवृताश्च व्युताधर्माश्च शाश्वतात् १८ हर्तारः पररत्नानां परदारापहारकाः ॥ कामात्मानोदुरा
त्मानः सोपधाः प्रियसाहसाः १९ तेषु प्रभवमानेषु तुल्यशोलेषु सर्वतः ॥ अभाविनो भविष्यंति मुनयो बहुरूपिणः २० उत्पन्ना ये कृतयुगे प्रधानपुरुषाश्च याः ॥
कथायोगेन तान्सर्वान् पूजयिष्यंति मानवाः २१ तस्य चौरा भविष्यंति तथा चैलापहारिणः ॥ भक्ष्यभोज्यापहाराश्च करंडानां च हाणिः २२ चौराश्चौरस्य हर्तारो
हंता हर्तुर्भाविष्यति ॥ चौरैश्चौरक्षये चापि कृतक्षेमं भविष्यति २३

साम् अवरः क्षत्रियादिः १३ ज्ञानं शास्त्रीयो बोधः विद्या आत्मदर्शनं तयोर्नाशने निरुपस्कृताः निष्परिग्रहाः त्यागमोत्रेण स्वल्पेन निपकोलनीसिद्धि मोक्षयास्यंतीति कलेर्गुणः १४ १५
कर्णवेदिनः पिशुनवाक्यतत्पराः १६ अनेया अशास्याः अनया इति पाटेनीति हीनाः १७ व्यवहारे भोजनाच्छादनादोवेव उपवृत्तास्तत्पराः १८ सोपधा छलवंतः १९ तेषु दुष्टेषु
प्रभवमानेषु ऐश्वर्यवत्सु अभाविनः विनाशभाजः बहुरूपिणः चातुराश्च भ्राजः २० प्रधानपुरुष ईश्वरस्तदाश्रयास्तद्भक्ताः कथायोगेनैव न तु तादृशाचारेण २१ करंडानां करीषाणामि
ति प्रांचः स्नानसामग्रीभाजनानां वंशमयानामिति वा २२ २३

निःसारेनिर्घनेनिष्क्रियेसंध्योपासनादिहीनेव्यंतरस्थिते सर्ववर्णसाम्येनस्थिते ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ उद्देशतःस्वल्पतः ॥ २७ ॥ मंडलःसंघशः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ निम्नेषुगिरिदर्यादिषुस्थित्वाबीजानांआकृतिग्राभ्यारण्यधान्यानांस्वरूपंज्ञातुंमोक्तुंचईहंतइच्छंतःतत्रतत्प्रापणक्षमंअजैडकंपालादि
प्यंति गंधारकाश्मीरादौस्थितास्तुखरोष्ट्रमितिमेदः । ३६ ॥ पक्वेतिअद्यप्रस्थौदनंगृहीत्वाश्वःसपादगुणंदेहीतिव्यवहरेतइत्यर्थः ॥ ३७ ॥ समूलांतरसंवृतैः मूलधनेनसहित

निःसारेषुभितेलोकेनिष्क्रियेव्यंतरस्थिते ॥ नराःश्रयिष्यंतिवनंकरमारप्रपीडिताः २४ पितृनाज्ञापयिष्यंतिपुत्राःकर्मणिसर्वशः ॥ स्नुषाश्चश्रूस्तथाचैव
युगांतेप्रत्युपस्थिते २५ वाक्शरैरर्दयिष्यंतिगुरुनशिष्याःसमंततः ॥ यज्ञकर्मण्युपरतेरक्षांसिश्वापदानिच २६ कीटमूषकसर्पाश्चधर्षयिष्यंतिमानवान् ॥ क्षे
मंसुभिक्षमारोग्यंसामग्र्यंवापिवंधुषु ॥ उद्देशतो नरश्रेष्ठभविष्यतियुगक्षये २७ स्वयंपालाःस्वयंचौरायुगसंभारसंभृतः ॥ मंडलैःप्रचलिष्यंतिदेशेदेशेपृथ
क्पृथक् २८ स्वदेशेभ्यःपरिभ्रष्टानिःसाराःसहबंधुभिः ॥ नराःसर्वेभविष्यंतितदाकालपरिक्षयात् २९ तदास्कंधेसमाधायकुमाराविदुताभयात् ॥ कौशि
कीप्रतरिष्यंतिनराःक्षुद्रयपीडिताः ३० अंगान्वंगान्कलिगांश्चकाश्मीरानथमेकलान् ॥ ऋषिकांतागिरिद्रोणीःसंश्रयिष्यंतिमानवाः ३१ कृत्स्नंवाहिमव
त्पार्श्वकूलंचलवर्णाभसः ॥ अरण्येषुचवत्स्यंतिनराम्लेच्छगणैःसह ३२ नैवशून्यानचाशून्याभविष्यतिवसुंधरा ॥ गोप्तारश्चाप्यगोप्तारःप्रभविष्यंतिशास्त्रि
णः ३३ मृगैर्मत्स्यैर्विहंगैश्चश्वापदैःसर्वकीटकैः ॥ मधुशाकफलैर्मूलैर्वर्तयिष्यंतिमानवाः ३४ चोरंपर्णंचबहुलंवलकलान्यजिनानिच ॥ स्वयंकृतानिवत्स्यंति
यश्चामुनिजनास्तथा ३५ बीजानामाकृतिनिम्नेष्वीहंतःकाष्ठशंकुभिः ॥ अजैडकंखरोचंपालयिष्यंतियत्नतः ३६ नदीस्रोतांसिरोत्स्यंतितोयार्थेकूलमा
श्रिताः ॥ पक्वान्नव्यवहारेणविपगतःपरस्परम् ३७ तनूरुहैर्यथाजातैःसमूलांतरसंवृतैः ॥ बह्वपत्याःप्रजाहीनाःकुललक्षणवर्जिताः ३८ एवंभविष्यंति
तदामनुष्याःकालकारिताः ॥ हीनाद्धीनंतदाधर्मप्रजाःसमनुवत्स्यंति ३९ आयुस्तत्रचमर्त्यानांपरंत्रिंशद्रविष्यति ॥ दुर्बलाविषयग्लानारजसासमभिष्टु
ताः ४० भविष्यतिवदातेपरिगैरिन्द्रियसंक्षयः ॥ आयुःप्रक्षयसंरोधादिपादःप्रभविष्यति ४१ शुश्रूषवोभविष्यंतिसाधूनांदर्शनेरताः ॥ सत्यंचप्रतिप
त्स्यंतिव्यवहारोपसंक्षयात् ४२ भविष्यंतिचकामानामलाभाद्धर्मशीलिनः ॥ करिष्यंतिचसंकोचंस्वपक्षक्षयपीडिताः ४३ एवंशुश्रूषवोदानेसत्येप्राणाभिर
क्षणे ॥ चतुष्पादवृत्तश्चधर्मःश्रेयोभिपत्स्यते ४४ तेषालब्धानुमानानांगुणेषुपरिवर्तताम् ॥ स्वादुकिंन्वेतिविज्ञायधर्मएवंवदिष्यति ४५

स्यमंतरस्यकलाद्रव्यस्यसंवृतानिसंस्तरणाणिअपलापास्तैः निमित्तभूतैः यथाकातैस्तनूरुहैःकलहायमानाव्यवहरंति तथोक्तमवर्णाधर्मेणापणंतआसतइतिपूर्वेणान्वयः ३८ ३९ ४०
४१ ४२ संकोचंदुराचारस्येतिशेषः ४३ एवंशुश्रूषादिपादचतुष्टयेप्रवृत्तः धर्मः यतः श्रेयः प्रशस्ततरंअहिंसादिधर्मप्रपत्स्यते ४४ तेषांश्रेयःप्रपन्नानांलब्धानुमानानांअन्वयव्यति
रेकाभ्यानिर्घातधर्माधर्मफलानामध्येषु नेषुशब्दादिविषयेषुवापरिवर्तनंरमणंस्वादुकिमुतधर्मइतिसंदिह्यविज्ञायतस्त्रंनिश्चित्यएवंवक्ष्यमाणंजनोवदिष्यति ४५

तदेवाह यथेति यतः उक्तनिश्चयात् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ यथाशशीतिदृष्टान्तं विदुषोति छन्नइति तथाकारुडित्यनुकृष्यते ॥ ४८ ॥ सकलशास्त्ररहस्यसंगृह्णाति अर्थेति द्वाभ्यां परं ब्रह्म
तत्तदर्थवादः सत्यस्यैवार्थस्य कथनं तत्त्वभूतस्य कीदृशं गम्यायेन ध्यानक्रियया भवने तदेव च वेदार्थ इत्युक्तं तमिति विधेयापेक्षं पुस्तं सिद्धस्यैवालमिदृष्टान्तमाह अनिर्णितमिति मलिनं
पिङ्गं स्वर्णं पिङ्गं स्वर्णं त्वेनाविज्ञायदरिद्रोस्मीति मन्यते तस्य मलापगमे तु धनवानहमिति निश्चिनोत्येवं ब्रह्मापि प्रत्यगनन्यत्वेनावधार्यते ॥ ४९ ॥ इष्टेति तपोधर्मः वर्णाश्रमयोग्यः सच इ
ष्टवादः स्वर्गाद्यभीष्टकथनं यतस्तपःस्थावरं अनादि अव्यभिचारिफलकृतं शास्त्रे निश्चितम् ततश्च गुणैः देहादिभिः कर्माभिर्निर्वृतिः कर्मसिद्धिर्भवति कर्मणा च तथ्येन सत्येन गुणाः देहा

यथाहानिः क्रमात्प्राप्ता तथा वृद्धिः क्रमाद्गता ॥ प्रगृहीते यतो धर्मे प्रपत्स्यति कृतं युगम् ४६ साधुवृत्तं कृतं युगे कषाये हानिरुच्यते ॥ एक एव तु कालः सहान्वर्णो
यथाशशी ४७ छन्नो हितमसा सोमो यथा कलियुगे तथा ॥ पूर्णश्च तमसा हीनो यथा कृतयुगे तथा ४८ अर्थवादः परं ब्रह्म वेदार्थ इति तं विदुः ॥ अनिर्णितमविज्ञा
तं दायाद्यमिव धार्यते ४९ इष्टवादस्तपोनाम तपो हि स्थावरं कृतम् ॥ युगे कर्माभिर्निर्वृतिर्गुणास्तथ्येन कर्मणा ५० आशीस्तु पुरुषं दृष्ट्वा देशकालानुवर्तिनी
॥ युगे युगे यथा कालमृषिभिः समुदाहृता ५१ इह धर्मार्थकामानां देवतानां प्रतिक्रिया ॥ आशिषश्च शुभाः पुण्यास्तथैवायुर्गुणयुगे ५२ यथा युगानां परिवर्त
नानि चिरं प्रवृत्तानि त्रिष्विष्वभावात् ॥ क्षणं न संतिष्ठति जीवलोकः क्षयो द्याभ्यां परिवर्तमानः ५३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुरुषविंशोऽध्यायः पर्वणि चतुर्थो
ऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ इत्येवमाश्वासय तो राजानं जनमेजयम् ॥ अतीतानागतं वाक्यमृषेः परिषदाश्रुतम् १ अमृतस्येव संवाहः प्रभाचंद्रमसो
यथा ॥ अतर्पयत तच्छ्रौत्रं महर्षेर्वाङ्मयोरसः २ धर्मकामार्थसंयुक्तं करुणं हरिहर्षणम् ॥ रमणीयं तदाख्यानं कृत्स्नं परिषदाश्रुतम् ३ केचिदश्रूणि मुमुक्षुः श्रुत्वा
दध्युस्तथापरे ॥ इति हासंतमृषिणा पाणा विनिर्दिशतम् ४ सदस्यान् सोभ्यनुज्ञाय कृत्वा चापि प्रदक्षिणाम् ॥ पुनर्द्रक्ष्याम इत्युक्त्वा जगाम भगवानृषिः ५
अनुजग्मुस्तदा सर्वे प्रयांतमृषिसत्तमम् ॥ लोके प्रवदतां श्रेष्ठं ये विशिष्टास्तपोधनाः ६ याते भगवति व्यासे तदा ब्रह्मर्षिभिः सह ॥ ऋत्विजः पार्थिवाश्चैव प्रति
जग्मु र्यथागतम् ७ पन्नगानां सुघोराणां कृतानां वैरयातनाम् ॥ जगाम रोषमुत्सृज्य राजा विषमिवोरगः ८ होत्राग्निदीप्तशिरसं परित्राय चतक्षकम् ॥ आस्ती
कोथाश्रमपदं जगाम समहामुनिः ९ राजापि हास्तिनपुरं जगाम स्वजनावृतः ॥ अन्वशासच्च मुदितस्तदा प्रमुदिताः प्रजाः १०

दय इह कर्मभ्यो मुक्तिर्नास्ति अतो शरीरं ब्रह्माश्रयेदित्यर्थः द्वावेतौ पुष्करप्रादुर्भावस्य सूत्रभूतौ श्लोकौ ॥ ५० ॥ आशीः एकस्मादेव कर्मणः फलप्राप्तिस्तत्तद्युगीयपुरुषाणां श्रद्धादितर
तम्यात्तारतम्येन भवतीत्यर्थः ॥ ५१ ॥ इह भौमप्रतिक्रियाफलम् तथैव तारतम्येनेत्यर्थः ॥ ५२ ॥ यथेति उत्तरार्धे तथेति पूरणीयम् ॥ ५३ ॥ इति श्रीहरिवंशटीकायां चतुर्थाऽध्यायः
॥ ४ ॥ इत्येवम् ॥ १ ॥ संवाहः प्रवाहः ॥ २ ॥ आख्यानं भारतम् ॥ ३ ॥ दध्युः ध्यानं कृतवतः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ होत्राणां संबन्धिनो विष्णवामयस्तै
र्दीप्तशिरसम् ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ संज्ञप्तमारितसंविशतत्समीपे उपविष्टा ॥ १२ ॥ मिश्रीवभूवमिथुनीवभूव ॥ १३ ॥ असंज्ञप्तः मरणमप्राप्तः अब्रवीद्राजा ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

कस्यचित्त्वथकालस्यसराजाजनमेजयः ॥ दीक्षितोवाजिमेधेनविधिवद्भूरिदक्षिणः ११ संज्ञप्तमश्वंतत्रास्यदेवीकाश्यावपुष्टमा ॥ संविवेशोपगम्याथवि
धिदृष्टेनकर्मणा १२ तांतुसर्वानवद्यांगीचकमेवासवरतदा ॥ संज्ञप्तमश्वमादिश्यतयाभिश्चीवभूवसः १३ तस्मिन्विकारेजनितोविदित्वातत्त्वतश्चतत् ॥
असंज्ञप्तोयमश्वस्तेधांमेत्यध्वर्युनब्रवीत् १४ अध्वर्युर्ज्ञानसंपन्नस्तदिंद्रस्यविचेष्टितम् ॥ कथयामासराजर्षेःशशापसपुरंदरम् १५ ॥ ॥ जनमेजय
उवाच ॥ ॥ यद्यस्तिमेयज्ञफलंतपोधारक्षतःप्रजाः ॥ फलेनानेनसर्वेणब्रवीमिश्चूयतामिदम् १६ अद्यप्रभृतिदेवेन्द्रमजितेन्द्रियमस्थिरम् ॥ क्षत्रियावा
जिमेधेननयक्ष्यंतीतिशौनक १७ ऋत्विजश्चाब्रवीत्कुद्धःसराजाजनमेजयः ॥ दौर्बल्यंभवतामेतद्यदयंधर्षितःक्रतुः १८ विषयेमेनवस्तव्यंगच्छध्वंसहबांध
वैः ॥ इत्युक्तास्तत्यजुर्विप्रास्तंनृपंजातमन्यवः १९ अमर्षादन्वशासच्चपत्नीशालागताःस्त्रियः ॥ राजापरमधर्मज्ञस्तामसोजनमेजयः २० असतीवपुष्टमा
मेतांनिर्यातयतमेष्टहात् ॥ ययामेचरणौसूघ्रिपातितौरेणुगुंठितौ २१ शौंडीर्यंभेययाभयंयशोमानश्चदूषितः ॥ नचैनांद्रष्टुमिच्छामिपरिक्षिष्टामिवस्रजम्
२२ नस्वादुसोऽश्नातिनरःसुखंस्वपितिवारहः ॥ अन्वास्तेयःप्रियाभार्यापरेणमृदिताभिह २३ पुनर्नैवोपभुंजंतिश्चावलीढंहविर्यथा ॥ एवमुच्चैःप्र
भाषंतंकुद्वंपारीक्षितंनृपम् ॥ गंधर्वराजःप्रोवाचविश्वावसुरिदं वचः ॥ २४ ॥ विश्वावसुरुवाच ॥ त्रियज्ञशतयज्ज्ञानंवासवस्त्वानमृष्यते ॥ अप्सरास्तेन
पत्नीतेविहितेयंवपुष्टमा २५ रंभानामप्सरादेवीकाशिराजसुतामता ॥ सैषायोपिद्वराराजनरत्नभूतानुभूयताम् २६ यज्ञोविवरमासाद्यविघ्नमिंद्रेणतेकृत
म् ॥ यज्वाह्यसिकुरुश्रेष्ठसमृद्ध्यावासवोपमः २७ विभेत्यभिभवाच्छक्रस्तवक्रतुफलैर्नृप ॥ तस्मादावर्तितश्चैवक्रतुरिंद्रेणतेविभो २८ मायैषावासवेनेहप्रयु
क्ताविघ्नमिच्छता ॥ क्रतोर्विवरमासाद्यसंज्ञप्तंदृश्यवाजिनम् २९ रतमिंद्रेणरंभायांमन्यसेयांवपुष्टमाम् ॥ अथतेगुरवःशप्तास्त्रियज्ञशतयाजिनः ३०
भंशितस्त्वंचविप्राश्चवलादिंद्रसमादिह ॥ वतश्चैवसुदुर्धर्पास्त्रियज्ञशतयाजिनः ३१ विभेतिहिसदात्वत्तोब्राह्मणेभ्योपिवासवः ॥ एकेनवैतदुभयंतीर्णंश
क्रेणमायया ३२ सएवसमहातेजाविजिगीषुःपुरंदरः ॥ कथमन्यैरनाचीर्णंनमुर्दारानविक्रमेत् ३३ ॥ विश्वावसुरुवाच ॥ यथैवहिपराबुद्धिःपरोधर्मःपरो
दमः ॥ यथैवपरमैश्वर्यंकीर्तितंहरिवाहने ॥ तथैवत्वयिदुर्धर्पेत्रियज्ञशतयाजिनि ३४

अन्वशासच्च आज्ञप्तवान् ॥ २० ॥ आज्ञायेवाह असतीमिति ॥ २१ ॥ शौंडीर्यमाहात्म्यम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ आवर्तितः विधितः ॥ २८ ॥ २९ ॥ तत्त्ववा
॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ननुः पौष्टस्य अविक्लमेदित्यत्राविरत्युपसर्गः अइतिनिपातोवा ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

३५ ३६ ३७ अदुष्टाःअल्पदोषा इत्यर्थः ३८ परामृष्टाप्यसंसक्तादूषिताप्यदूषितेत्यर्थः ३९ ४० ॥ इति श्रीहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ मिथ्याव्यतिशंकि
तात्मानिर्निमित्तं दूषितचित्तः १ २ ३ विधिविहितमिति पादेऽभ्यस्तयाधिक्यमार्थम् ४ ५ ६ वटादुत्पन्नं कलंवटांतरं वर्धयति तथा व्यासादुत्पन्नोऽयं ग्रंथस्तु व्यासमेव वर्धयतीत्याश्चर्यमिति

मावासवं माचगुरुमात्मानं मावपुष्टमाम् ॥ गच्छदोषेण कालो हि सर्वथा दुरतिक्रमः ३५ ऐश्वर्येणाश्वमाविश्य देवेन्द्रेणासिरोषितः ॥ आनुकूल्येन देवस्य वार्ते
तव्यं सुखार्थिना ३६ दुस्तरं प्रतिकूलं हि प्रतिस्रोत इवाभसः ॥ स्त्रिरत्नमुपभुंक्ष्वेमा मपापां विगतज्वरः ३७ अपापास्त्यज्यमाना वैत्यजेयुरपियोषितः ॥
अदुष्टास्तु स्त्रियो राजन दिव्यास्तु सविशेषतः ३८ भानोः प्रभाशेखा वद्वेर्देही होत्रे तथा हुतिः ॥ परामृष्टाप्यसंसक्तानो पदुष्यंतियोषितः ३९ ग्राह्यालालये
तव्याश्च पूज्याश्च सततं बुधैः ॥ शीलवत्यो नमस्कार्याः पूज्याः श्रिय इव स्त्रियः ४० ॥ इति श्रीमन्महाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
सौतिरुवाच ॥ एवं स विश्वावसुनानुनीतः प्रसादमागम्य वपुष्टमायाः ॥ चकार मिथ्याव्यतिशंकितात्मा शांतिं परां मानवधर्मदृष्टाम् १ श्रममभिविनेवर्त
मानसंसः समभिलषज्जनमेजयो यशः स्वम् ॥ विषयमनुशशासधर्मबुद्धिर्मुदितमनारमयन्वपुष्टमांताम् २ नहिविरमति विप्रपूजनात्र च विनिवर्तति यज्ञदा
नशीलात् ॥ न विषयपरिरक्षणाच्च्युतो भूत्रचपरिगर्हति तां विपुष्टमां च ३ विधिविहितमशक्यमन्यथा हियदपिरचित्य तथा पुरा ब्रवीत्सः ॥ इति स नृपतिरा
त्मवांस्तदा सौतदनुविचिंत्य बभूव वीतमन्युः ४ इदं महाकाव्यमृषेर्महात्मनः पठन्नृणां पूज्यतमो भवेन्नरः ॥ प्रकृष्टमायुः समवाप्य दुर्लभं लभेच्च पर्वजफलं च के
शवम् ५ शतक्रतोः कल्मषविप्रमोक्षणं पठन्निदं मुच्यति कल्मषान्नरः ॥ तथैव कामान्विविधान्समश्नुते ह्यवाप्तकायश्च चिराय नंदति ६ यथा हि पुष्पप्रभवं फलं
हुमाः फलान्प्रजायंति पुनश्च पादपाः ॥ तथामहर्षिप्रभवा इमा गिरः प्रवर्द्धयंते तमृषिप्रवर्द्धिताः ७ पुत्रानपुत्रो लभते सुवर्चसश्च्युतः पुनर्विदति चात्मनः स्थिति
म् ॥ व्याधिं न चाप्नोति चिरं स बंधनं क्रियां च पुण्यां लभते गुणान्वितः ८ पतिमभिलभते च सत्सुकन्याश्रवणमुपेत्य शुभामुनेस्तुवाचः ॥ जनयाति च सुतान् गुणैरुपे
तान् स्वजनाहिते द्विषतां प्रमर्दनं च ९ विजयाति वसुधां च राजवृत्तिर्धनमतुलं लभते द्विषज्जयं च ॥ विपुलमपि धनं लभेच्च वैश्यः सुगतिमिवाच्छ्रवणाच्च शूद्रजातिः
१० पुराणमेतच्चरितं महात्मनामधीत्य बुद्धिं लभते च नैष्ठिकीम् ॥ विहाय दुःखानि विमुक्तसंगः स वीतरागो विचरेद्दुःखं सुधरम् ११ इत्येतदाख्यानमुदाहृतं वै प्र
तिस्मरंतो द्विजमंडलेषु ॥ स्थैर्येण धैर्येण पुनः स्मरंतः सुखं भवंतोऽनुचरंतु लोकम् १२ इति चरितमिदं महात्मनामृषिभिरुतमहुतवीर्यकर्मणाम् ॥ कथितमिदं
हिसमासविस्तरैः किमपरमिच्छासे किं ब्रवामि ते १३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि भविष्यांतर्ग्रंथार्थप्रकाशो नाम पष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

भावः ७ बंधनं संसारं क्रमेण मुच्यत इत्यर्थः ८ ९ १० ११ १२ इच्छासि श्रोतुमिति शेषः १३ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसगोविंदसूरिसूनोर्नीलकंठस्य कृतौ भा
रतमावदीपे हरिवंशांतर्गतं भविष्यांतर्ग्रंथार्थप्रकाशटीकायां पष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥

श्रीः ॥ श्रीमद्रोपालमानम्यव्याकुर्वेपुष्करोद्भवम् ॥ स्यात्तश्चतुर्धरःशिक्षावयवप्रणयसंयमैः ॥ १ ॥ उत्तानेषुनकोशविग्रहबलंपद्येपुत्रश्रितंगंभीरेषुनसेतवोनविहिताःकूटाननस्फोटि
ताः ॥ नच्छिन्नानतमश्चराननततिर्भक्ताननाह्लादितानोदीनाश्चविभीषणानविहिताःश्रीलक्ष्मणार्यश्रितैः ॥ २ ॥ करुयंबकमृतेकालकूटभंपुष्करोद्भवम् ॥ कंठेकर्तुक्षमोलोकेकामजि
त्पुरुषोत्तमः ॥ ३ ॥ तत्रतावदिह वक्तुमर्हसिधर्मज्ञयशोनारायणात्मकमिति न तस्येशोकश्चन तस्यनाममहद्यशःतस्मिन्नयशोनिहितंविश्वरूपमिति श्रुतिप्रसिद्धस्यनारायणात्मकस्ययशः
शब्दितस्यवक्तव्यत्वेनोपक्रमात् अधीत्यसर्वमध्यात्ममंदेवलोकेमहीयतइत्युपसंहारेणचास्यकृत्स्नस्यवाक्यसंदर्भस्यवद्विरात्यध्यायसंभितस्यब्रह्मपरत्वंनिश्चीयते यत्त्रिहजगदुद्भवादिक
मुक्तंफलवत्संनिधावफलंतदंगमिति न्यायेनमहावाक्यंप्रतिपाद्यब्रह्माद्वैतप्रतिपत्त्यर्थमेवयेचात्रएकार्णववद्देवासुरादिशब्दास्तेपियथा अजामेकालोहितशुक्लकृष्णां द्वासुपर्णासयुजा
सत्त्वाया इत्यादिश्रुतिषुमेपीशकुन्यादिवृत्तांतकथनमुखेनब्रह्मतत्त्वंनिरूपितं तथाभिर्विशेषीचमात्रशमकामादिचेतोवृत्तिविशेषपरतयाव्याख्येया सलिलएकोद्रष्टाद्वैतोभवति द्व
यमाह प्राजापत्यादेवाश्वासुराश्चेत्यादिश्रुतिष्वपि अनयैवभंग्याब्रह्मतत्त्वनिरूपणदर्शनात् एवंचैकार्णवादिशब्दानांसलिलादिश्रुतिसमानार्थत्वेनतयोर्मूलमूलिभावेसंभवतिसंब
प्रलयपरतयातद्व्याख्यानसत्त्वप्याकाशादिषुजलधातुमात्रस्यसद्भावसंभावात्तत्पौर्वापर्यविरोधादुपेक्ष्यम् एवंचात्र एकार्णवंविशुद्धाचित् विष्णुरव्याकृतंनभः ॥ पुष्करंद्विविधं
कार्येशमकामौसुरासुरौ ॥ अनयैवदिशाध्यात्ममाधिदैविकरूपकैः ॥ निरूपितंपुराणेषुपूर्वेष्वपिनसंशयः ॥ पुष्करंपुष्करप्रादुर्भावेतदिहदृश्यते ॥ अतस्तद्व्याख्ययासर्वपुरा
णंव्याकृतंभवेत् ॥ विद्याधिकारावगतावश्वमेधादिकेष्विह ॥ इन्द्रवृत्रादयःशब्दाआत्ममोहपराः कृताः ॥ अत्रापिब्रह्मणस्तद्वत्पारोक्ष्येणनिरूपणं ॥ चक्रेदुर्जनचोरेभ्यस्त

॥ जनमेजयउवाच ॥ प्रभावंपद्मनाभस्यस्वपतःसागरांभसि ॥ पुष्करेवैयथोद्भूतादेवाःसर्विगणाःपुरा ॥ १ ॥

त्वरत्नंसुरासिगुम् ॥ अनयैवदिशावेदेज्ञेयंवृत्रवधादिकम् ॥ इत्याशयेनभगवानव्याख्यत्पारोक्ष्यतत्परम् ॥ पुष्करप्रादुर्भावेध्यात्मविद्यास्वरूपेणाधिदैविकादिरूपकेणचदार्शितांययामति
व्याकुर्मः तत्रपूर्वमविष्ये संसारिणामत्युल्बणांगतिंश्रुत्वाअत्यंतमुद्विग्नस्तरतिशोकमात्मविदितिश्रुतेर्नान्यःपंथाविद्यतेऽयनायेतिश्रुतेश्चात्मज्ञानादन्यच्छ्रेयःसाधनमपश्यन्नतदेवस
विस्तरंजिज्ञासमानोजनमेजयउवाच प्रभावंपद्मनाभस्येत्यादि पद्मनाभस्यप्रभावमाख्याहीतिसंबंधः पद्मंकृत्स्नकार्यप्रपंचःसनाभौगर्भेयस्यसः मायोपाधिरीवरः तस्यप्रभावंसृ
ष्टादिसामर्थ्यकथयेत्यर्थः किंभूतस्यपद्मनाभस्य सागरांभसिस्वपतः सागरवदनंतंअपारंचअंभइवांभः एकंरसं महद्भूतमनंतमपारंसलिलएकोद्रष्टाद्वैतोभवतीत्यादिश्रुतिप्रसिद्धं
ब्रह्मननुप्राकृतसमुद्रांभः नष्टानलानिलेलोकेनष्टाकारामहीतले इतिवाक्यशेषेतत्कारणस्याश्यादेरपिनाशेतदवस्थानायोगात् तस्मिन्सागरांभसिशुद्धब्रह्मणिस्वपतःस्वमपीतोभवति
तस्मादेनंस्वपितीत्याचक्षतइतिस्वपितिनामनिर्वचनात्ईश्वरग्रासस्तुरीयतुरीयः अव्यक्तंपुरुषेब्रह्मनिष्कलेसंप्रलीयतइतिश्रुतिस्मृत्योरीश्वराव्यक्तशब्दितस्यमायाविनःशुद्धेलयोपलंभा
त्स्वंनिजंमायातीतंरूपंपततिगच्छतीतिस्वपन्नतस्यस्वपतइतियोगेननिष्कलेब्रह्मणिकैवल्येसमाधौवालीयमानस्यमायाविनःप्रभावंब्रूहीतिमुख्यःप्रश्नः पुष्करेब्रह्मांदेदेवाःऋषयश्चकथमु
इन्द्रियप्राणाः सूत्रात्मेतियावत्कथमुत्पन्नइतिद्वितीयःप्रश्नः १

योगं सूत्रे संशुद्धानामधिगमोपायं आख्याहीति तृतीयः प्रश्नः २ नो व्योमापरो यत् । तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्तमेति श्रुतिस्मृत्योर्विशेषणीभूतमायातिरो गानप्रादुर्भावाभ्यां सृष्टेः
 प्रागूर्ध्वं च तद्धेतोर्मायाविनः स्थितिकालावधिपृच्छति कियंतमिति स्थित्वेति शेषः शयतेतिलुङ्गं शयनं करिष्यतीत्यर्थः कियताचैव कालेन स शेते इति पाठे तु महानपिकालो भोगलुब्धानां अ
 रूप एवेत्यभिप्रेत्य वर्तमानमामीप्येव वर्तमानवद्वेति शेते इति लट्प्रयुक्तः तृतीयं पृष्ठाचतुर्थं पृच्छति किमर्थमिति कालस्य संभवो योनिः सन् काले किमर्थं शेते परिमितकालावेव सृष्टिप्रलयौ कुतः करो
 ति प्रवाहानित्यां वा सृष्टिकुतो न करोतीत्यर्थः कालमिति द्वितीयाऽत्यंतसंयोगे शयत इति शपोऽलुगार्पः श्रयत इति पाठः स्वच्छः स्वपते इति पाठे स्वपितीत्यर्थः आत्मनेपदं नार्पम् ३ लयका
 लावधिपृच्छति कियतेति एवं कियंतमित्यादिना सार्धश्लोकेन स्वपत इति प्रथमश्लोकपदार्थविविचयपृष्ठा यथोद्भूता इत्यपि तथैव पृच्छति सार्धं कथमिति कूटस्थस्याद्वितीयस्य कथमुपादानत्वं
 युज्यतेत्यर्थः ४ एतदेवाह सनातनः सर्वदैकरूपः कुटस्थ इत्यर्थः ५ अद्वितीयत्वमाह एवमिति द्वाभ्याम् एकार्णवेशद्वचिन्मात्रे लोके आत्मानमेवलोकमुपासीतेत्यात्मनिलोकशब्दस्य
 श्रौतप्रसिद्धेः लोकेनष्ट इत्यधिकरणेन सप्तम्यौ चिदात्मनि स्यावरादावर्शनं गते सतीत्यर्थः ६ एतेन योगमाख्याहीति तृतीयप्रश्ने योगशब्दार्थो विवृतः एतदेवोपसंहरतिकेवलमिति गह्वरं नै

एतदाख्याहिनिखिलं योगयोगविदांपते ॥ शृण्वतस्तस्य मेकीर्तिं न तृप्तिरभिजायते २ कियंतं चैव कालं वै शयिता पुरुषोत्तमः ॥ किमर्थं शयते कालं तस्य काल
 स्य संभवः ३ कियता चैव कालेन प्रबुध्यति सुराधिपः ॥ कथमुन्थाय भगवानमृजन्निखिलं जगत् ४ के प्रजापतयस्तात आसन् पूर्वमहामुने ॥ कथं निर्मितं वांश्चैव चि
 त्रं लोकं सनातनः ५ एवमेकार्णवे लोकेनष्टे स्थावरजंगमे ॥ नष्टे देवासुरगणे प्रनष्टे रगराक्षसे ६ नष्टानलानिले लोकेनष्टाकाशमहीतले ॥ केवलं गह्वरीभूते महामू
 तविपर्यये ७ प्रभुर्महाभूतपतिर्महातेजामहाततिः ॥ आस्ते सुरगुरुश्रेष्ठो विधिमादाय कांमुने ८ तन्मे त्वमुपपन्नाय ब्रह्म त्वेदं संशयम् ॥ वक्तुमर्हसि धर्मिष्ठय
 शो नारायणात्मकम् ९

घटुकप्रसिद्ध्याकाशं न शून्यमिति तेन लक्ष्यते गह्वरमिति त्रिविधभेदशून्यत्वाद्गह्वरीभूते इत्यभूततद्भावार्थस्य च्छेः प्रयोगः शून्यतुलां दधत इत्युक्तं श्रीभागवते वेदस्तुतौ महामूना निविशदादीनि
 तेषां विपर्ययः प्रलयो यस्मिन् स्तस्मिन्नेकार्णवे मतीत्यर्थः ७ प्रभुरिति प्रभुश्चिदात्मा कां विधिं नियतिं भाग्यं स्त्री नियतिं विधिरिति साहचर्याद्विधिशब्दस्य स्त्रीत्वम् प्रभुः किमदृष्टरूपं सहायमादाय
 आश्रित्य महाभूतपतिर्विषदादि स्रष्टा ईशः महातेजा इति समष्टिस्तैजसः सूत्रात्मा महाततिरिति अत्यन्तविस्तृतो विराट् च भूत्वा आस्ते सुराः महदाद्यास्ते पांगुलरीशः तस्यापिश्रेष्ठ इति विभोर्विशे
 पणम् ८ अध्यारोपापवादाभ्यां निष्प्रपंचं प्रपंचयत इति न्यायमाश्रित्य हि ब्रह्माद्वैतं प्रसाध्यम् तच्चाध्यारोपयेव दुर्वचनत्वादनुपपन्नं त्वया च असकृत् देवोपपादितमत संशयाविष्टस्य निःसंशयं ज्ञा
 नं यथा स्यात्तथा वक्तुमर्ह इत्याह तन्मे त्वमिति उपपन्नाय योग्याय यशो नारायणात्मकं नरो विद्यावच्छिन्नं ब्रह्म तेन स्यात्प्रनिकल्पितं ईशसूत्रविराडंतं नारंतस्य सूलस्य अयनं स्थानं नारायणः
 शुद्धं वरतु तदात्मकं यशः वैभवविलास ईशादिघटांतं वक्तुमर्हसीतिसंबन्धः अतर्देवने युद्धेति अंतरसुन्प्रत्यये युद्ध एतेन नंतरोवाह्यः कृत्स्नः प्रज्ञानवन इति श्रुतिप्रसिद्धं सवाह्याभ्यंतरं शुद्धं चिन्मात्रं
 नारायणरूपमिति सर्वत्र श्रुतं तदुपपत्तिपूर्वकं वृत्त्यादयेति सूचितम् ९

१ किमर्थं च तथा शेते कथं कालस्य संभव इति एकस्मिन् लिखितपुस्तके पाठः ।

भूतं विद्वद्दृष्ट्या नित्यसिद्धप्रादुर्भावं अधिष्ठानातिरेकात् मूढदृष्ट्या भव्यं उत्पद्यमानम् श्रद्धाविद्यते येषां ते श्रद्धाः प्रज्ञाश्रद्धार्चाभ्योऽण इति मत्वर्थीयोऽणः ॥ १० ॥ प्रष्टारं प्रोत्साहयन् वैशं पायन उवाच नारायणायेति हे अनघ हे कुरुकुलर्षभ नारायणात्मकयशोज्ञानेया भवतः स्पृहा भवेत्सा त्वद्वंशा त्वद्वंशोऽचिता विभक्तधनेषु भ्रातृषु विभक्ता इति वदुत्तरपदलोपः सा स्पृहा पूतस्य यज्ञाद्यनुष्ठानस्य कार्यफलं तमेवं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति यज्ञेन दानेन तपसानाशक्रेनेति श्रुतेः भूतस्येति पाठे लब्धजन्मन इदमेव कार्यं करणीयं यद्गगनद्विचारोऽन्यथानिष्फलं जन्मेत्यर्थः ॥ ११ ॥ श्रुतिं उपनिषद्वाक्यं अनतिक्रम्येति यथा श्रुति श्रुतः पद्मनाभस्य प्रभाव इति पृष्टस्य विशेष्यस्यानुर्कषः ॥ १२ ॥ तपसा पुण्येन दृष्टो मयेति शेषः दृष्टेति पाठे तपसा ध्यानेन दृष्ट्वा पद्मनाभस्य प्रभावमिति पूर्ववत् पृष्टानुर्कषः ॥ १३ ॥ तत्ते हं यद्देवतादिभ्यः श्रुतं यच्च द्वैपायनेनोक्तं तद्वाहुल्यात् सर्वबोद्धुमशक्यमित्याशयेनाह यथा प्रज्ञमिति यथा श्रुतं विज्ञातुं विशेषेण ज्ञातुं मया न शक्यं ऋषिर्मन्त्रद्रष्टा तन्मात्रेण सोऽहं भगवतो मन्त्रविदेवास्मिन्नात्मविदिति छांदोग्ये स नत्कुमारं प्रति वदतानारदेनेत्यर्थः ॥ १४ ॥ परंपुरुषं नारायणात्मकं शुद्धचिदात्मकं यं पुरुषं ब्रह्मापि वेदोपि विदुः सा कल्यात्सर्वात्मना मुख्यवृत्त्येति यावत् न वेदयते यतो वाचो निवर्तत इति श्रुतेः कात्स्न्येन न वेदयते किंतु भागलक्षणया तु वेदयत इवेत्य

प्रादुर्भावं पुरस्कृत्य भूतं भव्यं महात्मनः ॥ श्रद्धानामुपविष्टानां भगवान् चतुर्महसि १० वैशंपायन उवाच ॥ नारायणयशोज्ञानेया भवेद्भवतः स्पृहा ॥ त्वद्वंशानघ पूतस्य कार्यं कुरुकुलर्षभ ११ शृणुष्वदिपुराणेभ्यो देवताभ्यो यथा श्रुति ॥ ब्राह्मणानां च वदतां श्रुतोऽस्माभिर्महात्मनाम् १२ तथा च तपसा दृष्टो बृहस्पति समुत्तिः ॥ पाराशर्यस्ततः श्रीमान् गुरुर्द्वैपायनो ब्रवीत् १३ तत्ते हं स प्रवक्ष्यामि यथा प्रज्ञं यथा श्रुतम् ॥ न विज्ञातुं मया शक्यं पृषि मात्रेण भारत १३ कः समुत्सहते ज्ञातुं परं नारायणात्मकम् ॥ विश्वात्मनो यं ब्रह्मापि न वेदयति तत्त्वतः १५ श्रुतं मे विश्वदेवानां यद्ब्रह्मस्य महर्षिणाम् ॥ तदिदं सर्वदेवानां तत्त्वतस्तत्त्ववादिनाम् १६ तदध्यात्मविदां चिंत्यं कारणं चैव कर्मिणाम् ॥ अभिदैवं च यदैवं तदैवमिति संज्ञितम् १७ यद्भूतमधिभूतं च यत्परं च महर्षिणाम् ॥ यत्सत्यं देवदृष्टं च यत्तदेदविदो विदुः १८

र्थः ॥ १५ ॥ श्रुतं मे मया विश्वेषां देवानां महर्षिणां च ब्रह्मस्त्वमर्थ यद्ब्रह्मस्य गोप्यं तत् इदं इदमेव यत्त्वया पृष्टं नारायणात्मकं यशः कीदृशानां विश्वे देवानां तत्त्वतः अनारोपितरूपेण सर्वदेव आत्मैव येषां ते सर्वदेवास्तेषां सर्वस्वत्विदं ब्रह्मेदं सर्वं यदयमात्मेति श्रुतेः अतएव रूपया शिष्यान् प्रति तत्त्ववादिनां तत्त्वमेव वक्तुं गीलं येषां ते पाम् ॥ १६ ॥ कारणं प्रवर्तकं यत्तदैवं देवानां विदुषां तदिदं देवं अधिदैवं महाभाग्यं ज्ञानाख्यं यद्देवानां दैवं तदश्रुतं दासवानिति एषा स्य परमा संपदिति श्रुतेः तद्ब्रह्म तदेवमदृष्टमिति संज्ञितम् सर्वेषां सुखकरं भाग्यमस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवन्तीति श्रुतेः ॥ १७ ॥ अध्यायशेषेण अनुवादमुखेन प्रश्नानां क्रमेण संक्षिप्योत्तराण्याह यद्भूतमित्यादिना भूतं अनादि अनादित्वं व्यवहारे मायायामप्यस्तीत्यत उक्तं अधिदैवमित्यस्तीत्यत उक्तं सत्यमिति मायाया बाधितत्वेन तस्यापि बाधितत्वादसत्यत्वं सत्यमप्यधिदृष्टं चेत्तत्राह देवदृष्टं देवश्चक्षुरादिप्रत्यक्षं तस्यापि दृष्टं प्रत्यक्षं न दृष्टं द्रष्टारं पश्यमाणस्य प्राणमुत्त

अस्यतदस्यलक्षणमाह यइति कर्तावियदादेः कारकोहिरण्यगर्भद्वाराभौतिकस्य बुद्धिर्मनः इतिमहदहंकाररूपत्वमुक्तम् क्षेत्रज्ञइति साक्षिमात्रेणद्रष्टृत्वं एतेनपद्मनाभप्रभावउक्तः उक्ते
 र्यमोक्तमौभ्यंप्रेरितारंभमत्वासर्वमोक्तंत्रिविधंब्रह्मएतदितिभुक्तिप्रमाणयन्योगमाह प्रधानमिति प्रधानंजडमपुरुषोजीवः शास्ताईशःएतच्चितयंप्रकएवपरमात्मेति १९ तृतीयंप्रश्नो
 तरंकिंयंतमित्यादिनासाधंछोकेन ईश्वरस्यकालाधीनत्वंचोदितंतन्निराचष्टेऽर्धेन कालइति कालंस्वपयतिस्वापयति कालस्यापिकालइत्यर्थः अतएवस्वाधीनोनतुकालाधीनः कथमुत्था
 येत्यादिनासाधेनकार्यसृष्टिःपृष्टातत्रोत्तरमाह प्राणइत्यादिनासाधेद्वयेन २० हेअनघ यतध्रुवंअविनाशिअतएवअक्षयः हासजन्यःसएवप्राणवृत्तिभेदेनपंचविधः तत्परैःप्राणोपास्तिपरै
 विविधैर्भाविःप्राणादिकार्यभेदैर्हेतुमिरुच्यते सएवचसर्ववियदादिकरोत्युत्पादयतिकिमुपादानांतरमपेक्ष्य नेत्याह विकरोतिचमाययैवात्मानंपरिणमयतीत्यर्थः २१ योऽस्मान्कर्मकारय
 तेएवहोपसाधुकर्मकारयतीत्यादिश्रुतेः तेनैवचयं व्याकुलीकृताःत्रिभिर्निषेधगहनेपतिताःसंतःआस्मआस्महे अनुदात्तत्वलक्षणमात्मनेपदमानित्यंचक्षिहोडि रकर गादज्ञापकात् तेनआस
 उपवेशनेअस्मात्परस्मैपदपिसाधु यतस्तेनव्याकुलीकृताःअतस्तमेवयजामहेऽज्ञैःइच्छाम प्रार्थनायांलोडुतमबहुवचनं निर्वृताःशांताःसंतः २२ सर्वचिन्मात्रमेवेत्याहद्वाम्यां योवक्ते

यःकर्ताकारकोबुद्धिर्मनःक्षेत्रज्ञएवच ॥ प्रधानंपुरुषःशास्ताएकस्तदभिज्ञव्यते १९ कालःकालंस्वपयतिद्रष्टास्वाधीनएवच ॥ प्राणपंचविधश्चैवध्रुवम
 क्षयएवच २० उच्यतेविविधैर्भाविस्तस्यैवानघतत्परैः ॥ सएवभगवान्मर्वकरोतिविकरोतिच २१ योऽस्मान्कारयतेकर्मतेनास्मव्याकुलीकृताः ॥ यजाम
 हेतमेवेशंतमेवेच्छामनिर्वृताः २२ योवक्तायश्चक्तव्योयश्चाहंतद्ब्रवीमिवः ॥ इदंशृणुतयच्छ्रेयोयच्चान्यत्परिजल्पथ २३ याःकथाश्चैववर्तंतेश्रुतयोवोथ
 गह्वराः ॥ विश्वंविश्वपतिर्देवाःसर्वेनारायणात्मकम् २४ यत्सत्यंयदनृतमादिमक्षरंवैद्यदूतंभवतिमिथश्चप्रद्विष्यम् ॥ यत्किंचिच्चरमचराव्ययंत्रिलोकेतत्सर्वं
 पुरुषवरःप्रभुर्वरिष्ठः ॥ २५ ॥ ॥ इतिश्रीमन्महाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिपुष्करप्रादुर्भावेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायनउ
 वाच ॥ ॥ चत्वार्याहुःसहस्राणिवर्षाणांतुकृतंयुगम् ॥ तस्यतावच्छतीसंध्याद्विगुणाजनमेजय १

ति वक्तावाचःप्रवर्तकःवक्तव्योऽर्थः अहंवक्तृत्वाभिमानजीवः यत्इदंशृणुतश्रवणक्रिया यत्श्रेयोमोक्षःयच्चान्यत्स्वर्गादिप्रभूतनानाविकल्परूपम् २३ ययामृतार्थवादाःगह्वराःरह
 स्यप्रतिपादकाः विश्वंपालयंविश्वपतिःपालकः देवाःकरणानिसर्वतदनारायणात्मकमितित्रयुष्मान्प्रतिब्रवीमीतिसंबंधः २४ एतदेवोपसंहरति यत्सत्यमिति सत्यानृतेलोकिके आ
 दिमंआदौमवंकारणंक्षरंकार्यतदुभयात्मकंभूतंअतीतंमिथश्चभवतिपरस्परजनकंवीजांकुरादि भविष्यमनागतं चरंपारिणामि अचरंकटस्थंवरिष्ठःनारायणःवरीयान्पुरुषःवरःसमाष्टिजीवः
 अपरोठ ष्टिजीवःकल्पितानेतानपेक्ष्यवरिष्ठत्वशुद्धस्यप्रभोरितिभावः २५ इतिश्रीहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायापुष्करप्रादुर्भावप्रकाशेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ज्ञानसाधनवैराग्यसिद्ध
 येष्टिकादिवत् ॥ ब्राह्मादे क्षयितांयुगमानमिहोच्यते ॥ १ ॥ चत्वारितीतावच्छतीचतुःशतीद्विगुणाअष्टौशतानियुगसंध्या तस्यांपूर्वोत्तरयुगयोर्धर्मा मिश्रीभवंतीत्यर्थः एतानिदे
 वमाननअष्टशताधिकानिचत्वारिसहस्राणि सौरमानेनसाष्टाविंशतिसहस्रीसप्तदशलक्षवित्सराणांभवाति सावनमानेनतुप्रत्येकंपंचदिनानिपंचदशघटिकाएकत्रिंशत्पलानित्रिंशदक्षरा
 णिचवर्धते तान्यपिएकराशौसंवत्सरत्रयस्पृशिगुरौलुप्तसंवत्सरैर्हीयंते १

भा०ह०

॥ ८ ॥

तत्रेति धर्मपादाःतपःशौचंदयासत्यंतैर्विग्रहोविरोधास्मयसंगमदानृतपादवतोयस्यसपादविग्रहोऽधर्मःधर्मेणनिरुद्धपादइत्यर्थः यद्वा सर्वयुगंचतुष्पादमपिसंध्यांशोउतरयुगधर्मसंक्रमा
त्पंचपादंभवतीतिधेयंतेनाधर्मःपादविग्रहः द्वाभ्यामधर्मपादाभ्यांत्रिभिर्धर्मोव्यवस्थितइत्यादिग्रंथोक्तञ्चैव एवमपिसंध्यायांपादार्धस्यैवसंक्रमात्सर्वयुगंसार्धचतुष्पादस्यात्इदम
पियुगंतत्संध्ययोःकालबहुत्वालत्वाभ्यांनयुक्तं पादाधिक्योक्तेःपुराणांतरविरोधादध्यात्मप्रकरणेचैवमिहप्रतीतिमः कलाभिसंधिनारहितेहिंसाशून्योधर्मःकृतम् तत्सहितस्त्रेता दंभे
नकृतोद्वापरम् धर्मलोपःकलिःतत्रआद्येफलेच्छाभावेपिकृतोधर्मः तद्यथा आम्रेफलार्धनिर्मितेच्छायागंधइत्यनूत्पद्येते एवंधर्मचर्यमाणमर्थाअनूत्पद्यंतइत्यापस्तंबोक्तेः फलंददास्ये
वतत्रचहीनसंपत्पुरुषोबहुसंपदमन्यदृष्ट्वास्वस्यानैश्वर्यमन्वानोदुःखभागभवतीति कृतेप्यधर्मरूपंदुःखमस्तीत्युक्तंकृतेप्यधर्मः पादविग्रहइतिकृत्स्नधर्माधर्मनिर्मूलनक्षमंतत्वज्ञानमेवसंपा

तत्रधर्मश्चतुष्पादोह्यधर्मःपादविग्रहः ॥ स्वधर्मनिरताःसंतोयजंतेचैवमानवाः २ स्थिताधर्मपराविप्राराजवृत्तेःस्थितानृपाः ॥ कृष्यामभिरतावैश्याःशूद्राः
शुश्रूषवस्तथा ३ सदासत्यंतपश्चैवधर्मश्चैवविवर्धते ॥ सद्गिराचरितंयच्चक्रियतेख्यायतेचयत् ४ एतत्कृतयुगेवृतंसर्वेषामेवभारत ॥ प्राणिनांधर्मबुद्धीना
मपिचेत्रीचयोनिनाम् ५ त्रीणिवर्षसहस्राणित्रेतायुगमिहोच्यते ॥ तस्यतावच्छतीसंध्याद्विगुणापरिकीर्तिता ६ द्वाभ्यामधर्मःपादाभ्यांत्रिभिर्धर्मोव्यव
स्थितः ॥ तत्रसत्यंचसत्त्वंचकृतेसर्वप्रवर्तते ७ त्रेतायांविहृतिंयांतिवर्णालौल्येनसंयुताः ॥ चातुर्वर्ण्यस्यवैकृत्याद्यांतिदौर्बल्यमाश्रिताः ८ एषत्रेतायुग
विधिर्विहितोदेवानिर्भितः ॥ द्वापरस्यापियाचेष्टानामपिश्रोतुमर्हसि ॥ द्वापरंद्वेसहस्रंतुवर्षाणांकुरुसत्तम ॥ तस्यतावच्छतीसंध्याद्विगुणापरिकीर्तिता १०
तत्राप्यर्थपराविप्रान्नानिनोरजसावृताः ॥ शठानैष्कृतिकाःशुद्राजायंतेकुरुपुंगव ११ द्वाभ्यांधर्मःस्थितःपद्म्यामधर्मस्त्रिभिर्हृत्स्थितः ॥ विपर्ययंशनैर्याति
कृतेयेधर्ममेतवः १२ ब्राह्मण्यभावानश्यांतितथास्तिक्यंविशीर्यते ॥ व्रतोपवासास्त्यज्यतेद्वापरेयुगपर्यये १३ तथावर्षसहस्रंतुवर्षाणांद्विशतेतथा ॥ संध्याया
सहसंख्यातंक्रूरंकलियुगंस्मृतम् १४ तत्राधर्मश्चतुष्पादःस्याद्धर्मःपादविग्रहः ॥ कामनिष्ठास्तमश्छत्राजायंतेतत्रमानवाः १५ नरोपवासकृत्काश्चिन्नचसाधुर्न
सत्यवाक् ॥ आस्तिकोब्रह्मवक्तावानरोभवतिवैतदा १६ अहंकारगृहीताश्चप्रक्षीणस्नेहबांधवाः ॥ विप्राःशूद्रसमाचाराःशूद्रास्त्वाचारलक्षणाः १७ दूषका
स्त्वाश्रमाणांचवर्णानांचैवसंकराः ॥ अगम्येष्वभिरस्यंतेवर्तंत्येवंकलौयुगे १८ एवंद्वादशसाहस्रंतदेकंयुगमुच्यते ॥ तदेकसप्ततिगुणंमन्वंतरमिहोच्यते
१९ त्रय्यांचैवनसंदेहोयुगांतेजनमेजय ॥ दिव्यंद्वादशसाहस्रंयुगंतुक्त्वयोविदुः ॥ एतत्सहस्रपर्यंतंतदहोब्राह्ममुच्यते २०

दनीयमित्याशयेन २ ३ ख्यायतेउपदिश्यतेऽन्येभ्यः ४ ५ त्रीणीतिपद्मशताधिकत्रिसाहस्रीत्रेतायुगमानम् एवमुत्तरत्रापिज्ञेयम् ६ ७ धर्मलौल्येनधर्मफलस्पृहया अतएवचातुर्वर्ण्य
स्यचातुर्वर्ण्यधर्मस्यवैकृत्यात्त्रैकृत्यात् ८ ९ १० ११ १२ द्वापरेयुगपर्ययेद्वापरांतिकलिसांकर्षाद्वतादित्यज्यतइत्यर्थः १३ १४ १५ १६ १७ १८ मन्वंतरमिति एतावताकालेनैकोमनुर्न
पश्यतीत्यर्थः १९ अत्रमानमाह त्रय्यामिति तद्यथेहकर्मचितोलोकः क्षीयते एवमेवामुत्र पुण्यचितोलोकःक्षीयतइत्यादौवेदेपिजनस्यस्थावरादिब्रह्मांतस्यक्षयित्वंदृश्यतइत्यर्थःनसंदेहः
यत्कृतकंतदनित्यमिति व्याप्तेरित्यर्थः २०

शरीरनिर्वृतिं शरीरसुखासक्तिम् ॥ २१ ॥ ब्रह्मणां वेदस्य वेधमोवा ब्राह्मणानां महीपते इति पाठ ब्रह्मलोकस्थानां दहराद्युपास्य ब्रह्मविदाम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ मौक्तिकसंहारमु
क्त्वा भूतसंहारमपि निश्चाययति महाभूतपतिरिति पंचभूतानि विद्यदादीनि जगद्भौतिकं च संहरणार्थं यैव कुरुते न पुरुषार्थाय मशकादिवत् सर्ववस्तुना शायैव जायते न कचिर्निकचित्कस्यचि
त्सु स्वरतीत्यर्थः अतएव महद्वैशसंबीभस्समेतदिति शेषः ॥ २५ ॥ वैशसस्वमेवाह भूत्वेति दिनावसाने हि भगवान्सूर्यो भूत्वा लोकानां च भुरादीनि मुष्णाति ततो वायुर्भूत्वा प्रा
णान्मुष्णाति ततो वह्निर्भूत्वा शुष्ककर्पूरकल्पांस्तान्निःशेषीकरोति ततो मेघो भूत्वा वृष्ट्या चैकार्णवं संपद्यते एवं मूलये सति जलादीन्यपि ब्राह्मलये स्वस्वयोनौ लीयंत इति बोध्यम् नष्टाकाश इ
त्याकाशांतनाशस्योपक्रांतत्वात् ॥ २६ ॥ इति श्रीहोमविंहीकायां अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ सर्वदृश्यं विनाशीति ज्ञात्वा नाशविवर्जितम् ॥ पदं नेतुं विनेया हितृतीयो योग उच्यते
॥ १ ॥ भूत्वेति योगीनारायणः शुद्धचिन्मात्र एव स न विभावसुः वह्निरिवारुं योगोपि सप्तमूर्तिः महदहंकारपंचतन्मात्राशरीरो भूत्वा प्रदीप्ताभिश्चैतन्योद्दीपिताभिर्गभस्तिभीरादिमरूपभि

ततो ह निगते तस्मिन् सर्वेषामेव देहिनाम् ॥ शरीरनिर्वृतिं दृष्ट्वा लोकः संहारबुद्धिमान् २१ देवतानां च सर्वेषां ब्राह्मणानां महीपते ॥ दैत्यानां मानवानां च यक्षगंधर्व
क्षसाम् २२ देवर्षीणां ब्रह्मर्षीणां तथाराजर्षीणामपि ॥ किन्नराणामप्सरसां भुजंगानां तथैव च २३ पर्वतानां नदीनां च पशूनां चैव भारत ॥ तिर्यग्योनिगतानां
च सत्वानां मृगपक्षिणाम् २४ महाभूतपतिर्देवः पंचभूतानि भूतकृत् ॥ जगत्संहरणार्थाय कुरुते वैशसं महत् २५ भूत्वा सूर्यश्च शुषीचा दानो भूत्वा वायुः संहर
न्प्राणिजातम् ॥ भूत्वा वह्निर्देह्यते सर्वलोकान् मेघो भूत्वा भूय एवाभ्यवर्षत् २६ ॥ इति श्रीमहोमविंहीकायां अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ भूत्वा नारायणो योगी सप्तमूर्तिर्विभावसुः ॥ गभस्तिभिः प्रदीप्ताभिः संशोषयति सागरान् १ पीत्वा णवांश्च उर्वान्सनदीकृपांश्च सर्वशः ॥
पर्वतानां च मलिलं सर्वं पीत्वा चराश्चिभिः २ भित्त्वा सहस्रशश्चैव महीनी त्वारसा तलम् ॥ रसा तलजलं कृत्स्नं पिवते रसमुत्तमम् ३ अप्सु मृज्जन् केदमन्यद्ददाति प्रा
णिनां ध्रुवं ॥ तत्सर्वमरविंदाक्ष आदत्ते पुरुषोत्तमः ४ वायुश्च बलवान् भूत्वा सविधूया खिलं जगत् ॥ प्राणोदयं सुराणां च वायुना कुरुते हरिः ॥ ततो देवगणानां च
सर्वेषामेव देहिनाम् ५

स्तत्तदाकारवृत्तिभिः प्रकाशितान् सागरान्समुद्रवदनंतान् रूपदीनविषयान्संशोषयति स्वस्मिन् प्रविलापयति ॥ १ ॥ विराट्प्रविलापनमुक्त्वा सूत्रात्मनस्तावदाहपीत्वोति नदीकृपसदृशा
नृमानसान्कामान् संशोषयतीत्यनुषङ्ग्यते तद्वत्पर्वतानां पर्वततुल्यानां वा क्रोधादीनां मलिलं सामर्थ्ये रश्मिभिः प्रत्यक् प्रवृणैश्चेतः परिणामैः पीत्वा विलाप्य ॥ २ ॥ एवं महीस्थूल
सूक्ष्मशरीरद्वयरूपां सहस्रशो भित्त्वा सर्वथैव विलाप्य रसायारसस्या एव तलमधिष्ठानकारणं ब्रह्मतत्पतितानीत्वा तत्रत्यमापि जलं अपहतपाप्मत्वादिसंकल्पांतं गुणजातं उत्तमं मानुषानंदादिभ्य
उत्कृष्टतमं पिवते संशोषयति ३ अप्सु कारणे ब्रह्मणि स्थितं केदमनसो मृदूकरणं आनंदं अन्यतः कार्यसृजनस्रक्ष्यन् प्राणिपुष्टुवंददाति यत्मुखं कार्योपाधिषु निदधाति जीवनाय तदपि वृत्तिरू
पत्वात्संहरतीत्यर्थः तदेव स्पष्टीकरोति तत्सर्वमिति ४ एवमुत्तमाधिकारिणां मनोमात्रमाधनं योगमभिधाय मध्यमानां वायुनिरोधपूर्वकं तमेवाह वायुश्चेति स योगी बलवान् मूलाधारा
दिसर्वे चक्रमेदनसमर्थो भूत्वा अखिलं जगत्पादादिजानुपयते भूस्थानमित्यादिना तत्रोक्तदिशा भावनया स्वशरीरमात्रीकृतं विधूय अधो धस्तनस्य उपर्युपरितने प्रविलापनप्रकारेण निरस्य

प्राणोदयं प्राणानां पंचानां सुराणां मिन्द्रियाणां च उदयं उत्तुर्ध्वं सहस्रारेभूमध्ये वा अपनयनं गमनं हरिर्यो गीवायुना विजितेन कुरुते एतदेव विस्तरेणाह तत इत्यादिना देवगणानां च संघर्षजः पावकः निखिलान् लोकान् दहति षष्ठेनान्वयः ततो योगप्रवृत्त्यनंतरं देवानामभ्यादीनां च देहिनां जीवांतराणां एतेन मदन्यो मुमुक्षुर्नास्तीत्यपि योगिना चिंतनीयम् अन्यथा भेदस्या विलयान्मु क्यसिद्धचापत्तिः स्यात् ५ ये चान्ये चेति यतो द्रवाः यत इन्द्रियाद्येषां विषयाणां सुद्रवस्ते यतो द्रवाः संधिरार्षः तान्येवेन्द्रियाणितदुद्धृतांश्चाह पूयमिति पूयं गंधाख्यो विषयः रसादिमाह च यो द्वाणभिन्द्रियं शरीरं स्थूलं च एते गुणाः गुणकायेभूताः पृथिवीमाश्रिताः ६ रसश्चार्द्रः रसनेन्द्रियम् क्लेदं पृथिव्यवयवांतः प्रवेशेन तस्याः शिथिलीकरणम् विपाको विकृतिः ओदनादिरूपा ७ शब्दः श्रोत्रं छिद्रदानं चाकाशं संश्रिता गुणा इत्यादि द्रष्टव्यम् त एते सर्वेऽपि परमेष्ठिनं सूत्रात्मानं वरेण्यं अवश्यं उपास्यतया वरणीयं हृषीकेशं हृषीकाणामिन्द्रियाणां शितारं सम्यगाश्रि ताः ८ ततस्तं संप्राप्य भगवतां त्र्याभिणा कर्त्रा तत्र तूत्रे मिलिताः संतः राशिभिः सूक्ष्माभिर्वृत्तिभिः परिवारिताश्चैते देवगणं द्रियगणादयः वायुना करणेन कृष्यमाणाः रूपेति लुप्तशेषं पदं रूपा दयः अन्योऽन्यस्य एकीभावेनाश्रयात् ९ तेषां रूपादीनां संघर्षजश्चासौ उद्धृतश्च यः पावको जगत्कारणाद्वैतवस्तुप्रकाशामिनिखिलं लोकान् तत्तत्कर्मफलभूतान् दहत्कर्मणामेव दाहात् १०

ये चैन्द्रियगणाः सर्वे ये चान्ये च यतो द्रवाः ॥ पूयं घ्राणं शरीरं च पृथिवीमाश्रिता गुणाः ६ जिह्वारसश्च क्लेदश्च संश्रिताः सलिलं गुणाः ॥ रूपं च क्षुर्विपाकश्च ज्योतिरे वाश्रिता गुणाः ७ स्पर्शः प्राणश्च चेष्टा च ध्वनं संश्रिता गुणाः ॥ परमेष्ठिनं वरेण्यं च हृषीकेशं समाश्रिताः ८ ततो भगवता तत्र राशिभिः परिवारिताः ॥ वायुना कृष्यमाणाश्च रूपान्योऽन्यसमाश्रयात् ९ तेषां संघर्षजोद्धृतः पावकः शतधा ज्वलन् ॥ अदहन्निखिलं लोकान् युगः संवर्तको नलः १० सपर्वतां स्तरून् गुल्माल्ल तावल्लीस्तृणानि च ॥ विमानानि च दिव्यानि पुराणि विविधानि च ११ आश्रमांश्च तथा पुण्यानि दिव्यानि यायतनानि च ॥ यानि चाश्रयणीयानि तानि सर्वाणि सोदहत् १२ भस्मीभूतांस्ततः सर्वां लोकाल्लोकगुरु हरिः ॥ भूयो निर्वापयामास जलयुक्तेन कर्मणा १३ सहस्रदृष्टमहातेजा भूत्वा कृष्णो महाघनः ॥ दिव्यतोये न हविषा तर्पयामास मेदिनीम् १४ ततः क्षीरनिकाशेन स्वादुना परमांभसा ॥ शिवेन पुण्येन महीनिर्वाणमगमत्पुरम् १५

स्वरूपेणापि लोकदाहमाह सपर्वतानित्यादिना ११ आश्रयणीयानि दहराद्युपास्य रूपाणि सर्वेषां मनोमात्रत्वात्तदाहेन दाह इति भावः असतो धिमनो सृजत मनः प्रजापतिमसृजत प्रजा पतिः प्रजा असृजत तद्वा इदं मनस्येऽपरमं प्रतिष्ठितं यदिदं किंचेति श्रुतेः १२ एवं समाधौ सकारणस्य कार्यस्य प्रलयमुक्त्वा व्युत्थानेन दुत्पत्तिमाह चतुर्भिः भस्मीभूतानित्यादिभिः हरिर्यो गीनिर्वापयामास भोक्तेभोग्यं कल्पितज्ञानं कर्मणा भोगायारब्धेन संचितत्रिदमाणयोर्दाहाश्लेषस्य तदधिगम उत्तरपूर्वाद्ययोरश्लेषाविति न्यायसिद्धत्वात् जलयुक्तेन कारणीभूता विद्यासं स्कारशेषेण मूयश्चाते विश्वमायानिवृत्तिरिति ज्ञानेऽपियावद्देहपातं माया लेशानुवृत्तेर्दर्शनात् १३ विषयभेदात्सहस्रं दृष्टयो यस्य स सहस्रदृक् महातेजाः परं ज्योतिरूपः कृष्णः कर्षकः संहर्ता भूत्वा महाघन इव जमदं कुरस्रष्टापि भवति तदेवाह दिव्येन तोयेन चिबंद्रमंडलात्प्रसृतेन भावनामृतेन न हविषा विशुद्धेन तर्पयामास मेदिनीं शरीरम् व्युत्थाने आदौ शरीरं चेतनया व्याप्तमित्यर्थः १४ यं शरीरमिति श्रुतेः सूक्ष्ममपि निर्वोदितं तत्र कामोहः शोक एव त्वमनुपश्यत इति श्रुतेश्च १५

अस्यदृष्ट्याह्यनिसर्वचिन्मात्रमेवेत्याह तेनगाइति येपूर्वपरमार्थत्वेनगृहीतास्ते नगाः पर्वतवृक्षादयःजलसंछन्नाश्रितात्रगुंठिताः किंच सर्वतोतर्बहिश्चपयसाश्रितएवधराः घर्तारः
सैधवघनवाचिद्वनाएवेत्यर्थः तदेवाह एकार्णवजलामूत्रेति अतएवसर्वसत्वविवर्जिताः सर्वस्यवियदादेसत्वंसत्तातद्रहिताः ब्रह्मसत्तैवसर्वत्रानुस्यूतानवियदादिपृथक्सत्तास्तीत्यर्थः
जगत्पश्यन्नपिद्विचंद्रवद्भाषितत्वनैवपश्यतीतिभावः १६ योगस्यमुख्यफलंशुद्धात्मदर्शनमाहत्रिभिः महाभूतानीति तंमोगिनंसूक्ष्मेशुद्धेवस्तुनिस्थितमितिशेषःकीदृशसूक्ष्मेनष्टावदर्श
नंगताअर्कादयोयस्मिन्नष्टार्कपवनाकाशे अतएवमहाभूतानितंप्रविष्टानितत्रैवलीनानीत्यर्थः १७ एवमुक्तप्रकारेणसंशोषयित्वाविषयेषुप्रविभक्तंप्रज्ञानंप्रत्याहृत्यपीत्वानिर्विशेषप्रविला
प्य किमपीतिवाङ्मनसातीतत्वंसूचितम् १८ तदेवाहएकार्णवेति योगंदुःस्वसंयोगावियोगंउपागतःप्राप्तः अयुतानांअपृथक्भूतानांरज्ज्वादिभ्यइवोरगादीनांआत्मन्यध्यस्तानांवियदादी
नांसहस्राणिवृत्तिभेदादनंतानिएकार्णवेभसिशुद्धेब्रह्मणिगतानिप्राप्तानिविलीनानीत्यर्थः नायंमृदिघटस्येवनिवृत्तिरूपोलयः किंतुरज्ज्वामहोरिवेतिभावः नचैनमितिव्यक्तमितिक्रियाविशेष
णमबुद्धिवृत्तेरपिलीनत्वादेनंप्रत्यंचनकश्चिज्ज्ञानातीत्यर्थः १९ संक्षेपेणश्रुतंयोगंविस्तरेणश्रोतुमिच्छुर्जनमेजयउवाच एकार्णवविधिंरिति विधिरयधिः दैनंदिनादिप्रलयवदात्तंतिकप्रलय

तेनगाजलसंछन्नापयसःसर्वतोधराः ॥ एकार्णवजलामूत्रासर्वसत्वविवर्जिताः १६ महाभूतान्यपिचतंप्रविष्टान्यमितौजसम् ॥ नष्टार्कपवनाकाशेसूक्ष्मेजन
विवर्जिते १७ संशोषयित्वापीत्वाचवसत्येकःसनातनः ॥ पौराणंरूपमास्थायकिमप्यमितबुद्धिमान् १८ एकार्णवजलेह्यासीद्योगीयोगमुपागतः ॥ अयु
तानांसहस्राणिगतान्येकार्णवेभसि ॥ नचैनंकश्चिदव्यक्तंव्यक्तंवेदितुमर्हति १९ जनमेजयउवाच ॥ एकार्णवविधिःकोयंयश्चैवपरिकीर्तितः ॥ कएषपुरुषो
नामकिंयोगःकश्चयोगवान् २० वैशंपायनउवाच ॥ एतावंतमसौकालमेकार्णवविधिंप्रति ॥ करिष्यतीहंभगवानितिकश्चिन्नबुध्यते २१ नवैमातानचद्र
ष्टानज्ञातानैवपार्श्वगः ॥ ततोवज्ञायतेकश्चिद्वृत्तेतंदेवमीश्वरम् २२

स्यापिकश्चित्कालावधिरस्तीतिप्रश्नः सतितस्मिन्नस्वतएवकैवल्यंसेत्स्यति किंसाधनानुष्ठानैः संशोषदाहपानादिभिरितिभावः यएषइतिपूर्वोक्तंज्ञानसाध्यंप्रलयंपरामृशति नप्रा
कृतंदैनंदिनंवा एकएवपुरुष एकार्णवोनाम किंयोगः किंरूपोयंयोगोजतुकाष्ठवत्सलिलसैधवखिल्यवद्रज्ज्वरगवद्वा कश्चयोगवान्जीवः संबन्धिनः संबंधस्यचयोगारूढस्यकिंस्वरूपमितिप्र
श्नत्रयंपूर्वणसहचतुष्टयम् २० क्रमेणोत्तराणित्रैशंपायनउवाच एतावंतमिति इमंएकार्णवविधिंएकार्णवनियतिंएतावंतंकालंप्रतिप्रतीक्ष्यकरिष्यतिभगवानितिकश्चिन्नबुध्यते इतरवज्ज्ञा
नैकसाध्यस्यमहाप्रलयस्यकालावधिर्नास्त्यतः साधनमनुष्ठेयमेवेत्यर्थः २१ एकएवपुरुषोनामेत्यस्योत्तरमाह नमाताप्रमाताअहंकारशून्यत्वात्साक्ष्यभावाच्च नद्रष्टासाक्षीवृत्तेरपिवि
लयाब्रज्ज्ञाताचरमांतःकरणवृत्त्याब्रह्मविद्याख्ययाप्रत्यंचविपरीकुर्वन् अतएवनपार्श्वगोनतटस्थः ॥ प्रत्यगात्मरूपत्वात् किंरूपोयोगइत्यस्योत्तरमाह ततइति ततस्तस्यामवस्थायां
यथाजतुकाष्ठसंयोगेषुत्रयमपि पृथग्दृश्यते यथावाजलसैधवरसौएकलोलीभूतौपृथक्त्वेनानुमीयेते तथानतत्रतमृतेऽन्यवज्ञायतेरज्ज्वाभिवसर्पबाधेतदतिरिक्तमित्यर्थः २२

कश्चयोगवानित्यस्योत्तरमाह नमइति यःप्रभुर्महामुनिंशशाससशयनमरोचयदितिषत्तदोरघ्याहारेणयोज्यम् नमआदिरूपंदेहेत्रिशादिसंघातंप्रकाशयन् स्वचैतन्येनव्याप्तु
वनततएवव्यापनाद्धेतोः प्रजापतिंप्रजायतइतिप्रजाउपाधिस्तस्याः पतिंअध्यक्षत्वाभिमानिनंभुवनचरंचक्षुरादिद्वारासुरेश्वरंइंद्रियाणांप्रवृत्तिनिवृत्त्योः स्वतंत्रं एवंविधंजीवंसंतं
स्तुवृत्तेनपितामहंकार्यस्यपिताकारणंतस्यपिताशुद्धचैतन्यंअतएवश्रुतिनिलयं श्रुत्यैकगम्यमपिमहामुनिमुमुक्षुजीवरूपेणमहांतंमननशीलंशशासशसुहिंसायांस्वस्वरूपेप्रविलापितशान् यः
सभूः भवत्यस्मादितिभूः ईशःशयनंईशानिरोधंअरोचयत् शुद्धएवोपाध्यभिमानाद्ब्रह्मसंयोगवान्योगाविकारीभवतीत्यर्थः ॥ २३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुह
रिवंशेभविष्यपर्वटीकायामवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ॥ यज्ञरूपकतोयोगमुक्त्वातुर्पेनिगद्यते ॥ मार्कण्डेयसमाधिश्चतद्विघ्नेषुनिदर्शनम् ॥ एवमिति लोकेशुद्धचिदात्म
निमहाश्रुतिर्महायशाःईशःसलिलकार्यजगत्प्रच्छाद्यउपसंहृत्यशेतेशुद्धचिन्मात्ररूपेणावतिष्ठतइत्यर्थः ॥ १ ॥ एतदुपपादयितुंब्रह्मणएवबंधप्रसक्तिमाह महतइत्यादिना रजसःर
जोगुणकार्यकर्मफलभूतस्यदेहेन्द्रियादेर्मध्येदुर्लभ्यत्वान्महार्णवसमस्यविरजस्कोदेहादिधर्मास्पर्शमहातीबाहूइवबाहूअक्षरब्रह्माख्यौप्रणवतत्त्वमसिवाक्यरूपौउपास्तिक्रियाप्रत्यक्तत्त्वसा

नमःक्षितिपवनमथप्रकाशयन्प्रजापतिंभुवनचरंसुरेश्वरम् ॥ पितामहंश्रुतिनिलयंमहामुनिंशशासभूःशयनमरोचयत्प्रभुः २३ इतिश्रीमन्महाभारतेखिले
षुहरिवंशेभविष्यपर्वणिपुष्करप्रादुर्भावेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमेकार्णवीभूतशेतेलोकेमहाश्रुतिः ॥ प्रच्छाद्यसलिलंसर्वहरिनारायणः
प्रभुः १ महतोरजसोमध्येमहार्णवसमस्यैव ॥ विरजस्कोमहाबाहुरक्षरंब्रह्मयंविदुः २ आत्मरूपप्रकाशेनतपसासंवृतःप्रभुः ॥ त्रिकमास्थायकालंतुततः
सुष्वापसोव्ययः ३ पुरुषोयज्ञइत्येवंयत्परंपरिकीर्तितम् ॥ यच्चान्यत्पुरुषारख्यंस्यात्सर्वतत्पुरुषोत्तमः ४ येचयज्ञपराविप्राःऋत्विजाइतिसंज्ञिताः ॥ आ
त्मदेहात्पुराभूतायज्ञेभ्यःश्रूयतांतदा ५ ब्रह्माणंपरमंवक्रादुद्गातारंचसामयं ॥ होतारमथचाध्वर्युर्बाहुभ्याममृजत्प्रभुः ६

क्षात्काराभ्यांजगदुद्धारणमौविद्येतेयस्यतथा ॥ २ ॥ आत्मेतियंपरंब्रह्मविदुःसःसमुद्रःपरमात्मासुष्वापस्वरूपंविस्मृतवानितिसंबन्धः तत्रहेतुः तपसाआलोचनेनमनोरथात्मके
नसंवृतःतिरोहितासंगरूपः कीदृशेनतपसा आत्मरूपप्रकाशेनचैतन्याभासेन अतएवत्रिकंमूनभविष्यद्वर्तमानरूपेणत्रिविधंकालंभास्यायअधिष्ठायसुष्वाप ॥ ३ ॥ एवं
प्रमोरेवबंधप्रसक्तिंपदश्यतत्रिवृत्त्युपायंयोगंयज्ञरूपेणविधित्सुस्तत्प्राप्यंवस्त्वाह पुरुषोयज्ञइतिपुरुषइवपुरुषः शिरःपाण्यादिरूपकः यज्ञोयोगयज्ञप्राप्यः यत्पुरुषारख्यंपरंकीर्तितं
सउत्तमः पुरुषइत्यादिश्रुतिषुयच्चान्यद्विषदादिपुरुषेणचिदात्मनैवख्यायतेप्रकाशयते तत्सर्वपुरुषोत्तमःचिन्मात्रमेवतत्राध्यस्तस्यान्यस्यतदनन्यत्वादित्यर्थः ॥ ४ ॥ एवं
प्राप्यमुक्त्वाप्रापकमाह येचेतियज्ञपरब्रह्मनिष्ठाः विप्राइवविप्राःरागादिशून्याःऋत्विजाः ऋत्विक्कालात्मनिपरस्मिन्नयजंतेसंगतिकुर्वतेऋत्विजास्तपआदयः यजेःसंगतिकरण
यत् आत्मदेहात्चित्पुरुषात्पुराभूताःअनादौसंसारेपूर्वसिद्धाः यज्ञेभ्यःयज्ञार्थमेवभूताःनपश्चादिसाधारणविषयभोगार्थयथैतत्तथाश्रूयतांमत्तइतिशेषः ॥ ५ ॥ योगयज्ञार्हा
नृत्विजःप्रस्तौतिब्रह्माणमिति अत्रकाठके विश्वसृजांसत्रे ब्रह्मब्रह्मभवत् स्वयंअमृतमेभ्यउदगायदिति ब्रह्मामृतशब्दाभ्यांवेदतदर्थोउच्येते तत्रपरममिति विशेषणानुपनिषदे

एवमस्तत्साध्यावृत्तिरमृतसाधनत्वमदमृतम् तेउभेब्रह्मोद्गातृशब्दाभ्यामिहोक्ते वत्क्रमभवत्वेनचतयोरंतरंगत्वमुक्तं होत्रध्वर्युसत्यङ्गहोतैषामासीत्प्राणोअध्वर्युरभवदिति श्रुत्युक्तौसत्यप्रा
णौताभ्यांसत्योक्तिप्राणजयौवक्रजावपितदुपकारकेतवाकिंचिद्वहिरंगौ एवमुत्तरत्रअक्षरयोजनास्पष्टाब्रह्मादिचतुष्टयंबेकत्रादसृजदित्युक्ता ब्राह्मणाच्छंदस्यादिचतुष्कंब्राह्म्यामसृजदित्याह
बाहुभ्यामित्यादिसपादश्लोकएकंवाक्यं ॥ ६ ॥ ब्राह्मणत्वाद्वह्नवेदस्तद्व्येतृत्वात्ब्राह्मणोब्राह्मणाच्छंसीनामसंप्रस्तारंप्रस्तोतारंतन्मित्रंवरुणंभैत्रावरुणसंज्ञंशस्तारं प्रतिष्ठातारंप्राति
प्रस्थातारं एतैः अशस्त्रब्रह्मणस्तेजःभूतं हप्रस्तोतैषामासीत्कृतमेपांप्रशास्तासीत् अपानोविद्वानावृतःप्रतिप्रातिष्ठदध्वरइति श्रुत्युक्तास्तेतेजोभूतःकृतापानारुयोधीबलपूर्वस्मृतिस्त्रव
र्णचरणजयानुकूलापानारुयमूलबंभाविहिताज्ञेयाः ॥ ७ ॥ उदरादिति प्रतिहर्तृपोतृकावाकेनेष्टशब्दैः भविष्यत्प्रतिवाहरत् अपवितिः पोत्रियामयजर अच्छावाकोभवद्यशः नेष्टीया
मयजत्विपरितिश्रुत्युक्तेषुभविष्यत्भाव्यनुसंधानंअपचितिर्देवतातिथिपूजनंयशःयशस्करमितिब्रह्मव्यत्वादित्विपिस्तपस्तेजः ॥ ८ ॥ तथाआग्नीध्रसुब्रह्मण्याग्रावशब्दोक्तप्रावस्तदुत्र
तृशब्दैःआग्नीध्राद्विदुषीसत्यंअद्वाहैवायजत्स्वयंवागेषांतुब्रह्मण्यासीत्ओजोभ्यष्टौद्रुणःऊजानमुदवहदिति श्रुत्युक्तेषुविदुषीशास्त्रार्थोपबृंहिकाऊहापोहकौशलवतीश्रद्धावाक् स्वाध्या
यप्रवचने ओजइंद्रियजयेशौर्यंऊर्कयोगांगानामूर्जीतिरित्येतेग्राह्याः ॥ यज्ञेहि ब्रह्मा ॥ १ ॥ उद्र ता ॥ २ ॥ होता ॥ ३ ॥ अध्वर्युः ॥ ४ ॥ ब्राह्मणाच्छंसी ॥ ५ ॥ प्रस्तोता ॥ ६ ॥

ब्राह्मणोब्राह्मणत्वाच्चसंप्रस्तारंचसर्वशः ॥ तन्मित्रंवरुणंमृद्वाप्रतिष्ठातारमेवच ७ उदरात्प्रतिहर्तारंपोतारंचैवभारत ॥ अच्छावाकमनोरूभ्यांनेष्टा
रंचैवभारत ८ पाणिभ्यामथचाग्नीध्रंसुब्रह्मण्यंचयज्ञियम् ॥ ग्रावाणमथवाहुभ्यामुन्नेतारंचयज्ञियम् ९ एवमेवैपभगवानपोडशैतान्जगत्पतिः ॥ प्रवक्तृन्स
र्वयज्ञानामृत्विजोमृजदुत्तमान् १० तदेषैवेदमयःपुरुषोयज्ञसंमितः ॥ वेदाश्चतन्मयाःसर्वेसांगोपनिषदक्रियाः ११ स्वपित्येकार्णवेचैवयदाश्वर्यमभूत्तदा ॥
श्रूयतेतद्यथावृत्तंमार्कंडेयोयदन्वभूत् १२

भैत्रावरुणः ॥ ७ ॥ प्रतिप्रस्थाता ॥ ८ ॥ प्रतिहर्ता ॥ ९ ॥ पोता ॥ १० ॥ अच्छावाकः ॥ ११ ॥ नेष्टा ॥ १२ ॥ आग्नीध्रः ॥ १३ ॥ सुब्रह्मण्यः ॥ १४ ॥ ग्रावस्तोता ॥ १५ ॥
उन्नेता ॥ १६ ॥ एतेऽऽत्विजःएतेयोगे यथाक्रमं प्रणवः ॥ १ ॥ तदर्थभावनं ॥ २ ॥ सत्योक्तिः ॥ ३ ॥ प्राणजयः ॥ ४ ॥ धीतैक्षण्यं ॥ ५ ॥ पूर्वस्मृतिः ॥ ६ ॥ आचारः ॥ ७ ॥ अपा
नजयः ॥ ८ ॥ भाविदुःखचिंता ॥ ९ ॥ ईशपूजा ॥ १० ॥ दानं ॥ ११ ॥ योगोत्साहः ॥ १२ ॥ सात्त्विकीश्रद्धा ॥ १३ ॥ वेदातश्रवणं ॥ १४ ॥ इंद्रियशौर्यं ॥ १५ ॥ योगांगानामृ
जिती ॥ १६ ॥ श्व लक्ष्यते ॥ १७ ॥ एवमिति एतानुपनिषदादीन्सर्वयज्ञानांचत्वारःसर्वाजयोगाः पंचमोनिर्वीजश्चवक्ष्यमाणास्तेपांसर्वेषांयोगयज्ञानांप्रवक्तृन्प्रापकान्जगतावित्यस्मानृच १०
तदेषइति सपृक्कृत्विक्स्त्राभगवान्वेदमयोवेदप्रधानोवेदैकगम्यःनावेदविन्मिमुतेतंबृंहंतमिति श्रुतेःपुरुषःपरमात्मायज्ञेनयोगेनसम्यक्भितः प्रमितोपरोक्षीकृतः यज्ञसंमितःवेदाश्च
तन्मयाः तस्येवप्रतिपादकाःक्रियाश्चतन्मयास्तत्प्रापकाइत्यनुपजयोज्यम् ॥ ११ ॥ एवमुक्तःसाधनकालविशिष्टोयोगीयदाएकार्णवेचिन्मात्रेस्वपितिप्रविष्टंयततेतदा श्वर्यमभूत्भवति
तद्विश्वरूपदर्शनातीतानागतादिदर्शनंचेत्यादिश्रूयतेवेदसर्वहपश्यःपश्यतियच्चान्यदिच्छन्नलभतेतदत्रगत्याविदतइत्यादौ अत्रारुवाधिकामाह तद्यथावृत्तमित्यादिना १२

जीर्णः सर्वोपाधिप्रहाणेन प्रविलीनः मार्कण्डेयस्तोति मार्कण्डेयेन बह्विति ॥ १३ ॥ इति वक्ष्यमाणप्रकारेण तीर्थनिमित्तमेव सर्वतीर्थदर्शी न दक्षिणाद्यर्थमित्यर्थः आश्रमानित्यादीनाममाश्रित इत्यनेन संबन्धः ॥ १४ ॥ १५ ॥ एवं चिन्मात्रे लीनोऽपि मार्कण्डेयः पुनर्विनाप्युत्थानसंकल्पं सुप्तवत्समाधेर्व्युदतिष्ठदित्याह मार्कण्डेय इति वक्रात्स्वरूपस्थानात् ॥ १६ ॥ एवं व्युत्थितोऽपि अथोपनः एकार्णवं चिन्मात्रंगतः प्रवेष्टुं प्रयत्नं कृतवान् तंचतमसा अज्ञानेनावरणविक्षेपशक्तिमता आच्छन्नं निरीक्ष्यते अयं भावः चित्तस्वरूपं तत्त्वे प्रणिधित्सदपितत्त्वम्यतमसापि हितत्वात्तत्र विक्षेपरूपमैश्वर्यमेवावेक्षितवान् रज्ज्वा मिव सर्पमिति १७ मयं द्वैतदर्शनं जं द्वितीयं द्वैतं यं भवतीति श्रुतेः आत्मजीविते स्वरूपस्थैर्यैकनिर्विशेषमेव स्वरूपं नित्यमुत्तमविशेषमिति संशयश्चोत्पन्नः संशयच्छेदं विवेकबलेनैव कृतवानित्याह देवेति देवदर्शनं शुद्धसाक्षात्कारः तेन संदृष्टः प्राप्तानंदः विस्मयं परं चागमत्कारणाभावेऽप्याकास्मिकी मंतः सृष्टिं दृष्ट्वेति भावः १८ विवेकमेवाह संचितयतीति मध्यस्थः

जीर्णो भगवत्स्तरस्य वृक्षाववमहामुनिः ॥ बहुवर्षसहस्रायुस्तस्यैव वरतेजसा १३ इति तीर्थप्रसंगेन पृथिवी तीर्थगोचरः ॥ आश्रमानपि पुण्यांश्च तीर्थान्या यतनानि च १४ देशान् रात्राणि चित्राणि पुराणि विविधानि च ॥ जपहोमरतः क्षांतस्तपोघोरं समाश्रितः १५ मार्कण्डेयस्ततस्तस्य शनैर्वक्रादिभिः मृतः ॥ निष्क्रामंतं न चात्मानं जानाति देवमायया १६ निष्क्रांतस्तस्य वदनादेकार्णवं मथोगतः ॥ सर्वतस्तमसाच्छन्नं मार्कण्डेयो निरीक्ष्यते १७ तस्योत्पन्नं भयं तीव्रं संशयश्चात्मजीविते ॥ देवदर्शनं संहृष्टो विस्मयं चागमत्परम् १८ संचितयति मध्यस्थो मार्कण्डेयो ति शंकितः ॥ किंस्विद्भवेदियं चिंतामोहः स्वप्नोऽनुभूयते १९ व्यक्तमन्यतमो भावो ह्येतेषां भविता मम ॥ नहीदृशमसंक्लिष्टमयुक्तं सत्यमर्हति २० नष्टचंद्रार्कपवने छन्नपर्वतभूतले ॥ कतमः स्यादयं लोक इति चिंता व्यवस्थितः २१ अपश्यच्च अपि पुरुषं शयानं पर्वतोपमम् ॥ तोयादयमिव जीमूतं मध्ये मग्नं महार्णवे २२ तपंतमिव तेजोभिर्भास्वंतमिव वर्चसा ॥ जाग्रंतमिव गांभीर्याच्छ्रुंतमिव पन्नगम् २३ सदेवं प्रपुमायातिको भवानिति विस्मयात् ॥ तथैव च शनैर्भूयो मुनिः कुक्षिं प्रवेशितः २४ सप्रविष्टः पुनः कुक्षौ मार्कण्डेयः सुनिश्चितः ॥ तथैव चरते भूयो विजानन् स्वप्रदर्शनम् २५ सतथैव यथा पूर्वं पृथिवीमटते पुनः ॥ पुण्यतीर्थानि पूतानि निरीक्षदिविभूतले २६ क्रतुभिर्यजमानांश्च समाप्तर दक्षिणैः ॥ पश्यते देवकुक्षिस्थान्यज्ञियाञ्छतशो विजान् २७ सदृत्तमाश्रिताः सर्वे वर्णा ब्राह्मणपूर्वकाः ॥ चत्वारश्चाश्रमाः सम्यग्यथोद्दिष्टपदानुगाः २८

निर्विशेषमविशेषान्यतरनिर्णयहीनः चिंतामनोरयः मोह इन्द्रजालादिजो भ्रमः स्वप्नः प्रसिद्धः ॥ १९ ॥ एतेषां मन्यतमोऽयं भावो मनो विकारो न वस्तुनत्वमित्यर्थः तस्यैवासंभवमाह नहीति सत्यं पारमार्थिकं अयुक्तं असंगि असंक्लिष्टं अविद्यादि संकेशशून्यं सत्त्वं दृशमनोरथादिरूपं भवितुमर्हति ॥ २० ॥ तन्न हेतुमाह नष्टेति महामृतानां नाशेऽपि भासमानस्य चिंतादिष्वन्यतमत्वस्यैव संभवत्कृतमोलोकोयमिति चिंतितवान् ॥ २१ ॥ स एव तत्त्वनिश्चयाभावात्संदेहनिवृत्तिकामयमानः स्याराध्यां कारणोपाध्यभिमानिर्नो देवतामपश्यत् तया च प्रतिबोधितः कृतकृत्यो बभूवे त्याह अपश्यदित्यादिना तोयादयमिति कृष्णत्वसुचितं महार्णवे परमानंदे ॥ २२ ॥ जाग्रंतमित्यर्थोऽनुम् ॥ २३ ॥ पुनः पूर्ववच्चिन्मात्रत्वं प्राप्त इत्याह सदेवमिति ॥ २४ ॥ स एव मृतश्चिन्मात्रत्वमेवावस्थितत्वं द्वैतं तत्त्वमात्रमिति संप्राज्ञातमेव निश्चितवानित्याह सप्रविष्ट इति ॥ २५ ॥ सतथैवेति यथा व्युत्थाने तथैव समाप्तातेऽनादिकं कृतवानित्यर्थः २६ देवकुक्षिस्थान् हार्या

२९ ॥ तत्त्वनिश्चयस्य दुःसंपादकत्वं वक्तुं पुनर्माकंडेयस्य मोहमाह ततः कदाचिदिति वक्रान्त्रिः मृतः समाधेर्व्युत्थितः न्यग्रोधशाखायां न्यग्रोहीचैः रोहतीति न्यग्रोधः स्थूलः संसारवृक्षः ऊर्ध्वमूल
मयः शाखामित्युक्तेः तस्यां शाखायां एकदेशे सुसंयता विष्कृतैश्चर्यं शांतं बालं स्वाराधयामीरांचितयते कस्मिन्सति ॥ ३० ॥ यथाचेति स्रष्टाचेत्यर्थः एकार्णवज्वलेशुद्धज्ञानसामर्थ्येनीहारेणाज्ञाने
नपूर्वगतोहिरोहिते सति तथालोकेषु भूतविवर्जिते चतुर्विधे भूतग्रामगूण्ये अतएवाव्यक्तेभीषणे च द्वितीयाभावात्तस्मादेकाकी विभेतीत्यविद्यावस्थायामेकाकिनप्रतिभयजनकसति भगवान्गुर्ग
दिरूपेणाविर्भूय भगवाननुगृह्णातीत्याह सभूय इत्यादिना ॥ ३१ ॥ विस्मयाविष्टः समाधौ कृत्स्नस्य व्यावहारिकस्य तीर्थक्षेत्रादेर्दर्शनं व्युत्थाने च तद्दर्शनमिति विस्मयाविष्टः दिव्यैकाकिबाल
दर्शनाच्च कौतूहलसमन्वितः ॥ ३२ ॥ सोचितयदित्यादिः स्पष्टार्थो ग्रंथः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ कइति तपःपरिभवत्रिंशोपः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ एवं वयस्तपोभ्यां

वर्षाणां शतसाहस्रं मार्कंडेयो महासुनिः ॥ विचरन् पृथिवीं कृत्स्नानं च कुक्ष्यंतमैक्षत २९ ततः कदाचिदथैपुनर्वक्राद्विनिःमृतः ॥ सुसंन्यग्रोधशाखायां बाल
मैकं निरीक्षते ३० यथाचैकार्णवज्वलेनीहारेण वृतांतरे ॥ अव्यक्तभीषणलोके सर्वभूतविवर्जिते ३१ सभूयो विस्मयाविष्टः कौतूहलसमन्वितः ॥ बालभादेत्य
संकाशं न शक्यो त्युपसर्पितुम् ३२ सोचितयदथैकांते स्थित्वा सलिलसन्निधौ ॥ पूर्वदृष्टमिदं नेति शंकितो देवमायया ३३ अगाधे सलिलस्तब्धे मार्कंडेयः प्लवन्मु
निः ॥ नशांतिलमते तत्र श्रमात्संत्रस्तविक्रवः ३४ तथैव भगवान्हंसो गतो योगेन बालताम् ॥ बभापे नेघतुल्येन स्वरेण पुरुषोत्तमः ३५ श्रीभगवानुवाच ॥
माभैर्धत्स न भेतव्यमिहैवायाहिचांतिकम् ॥ मार्कंडेयमुने धीरबालस्त्वं श्रमपीडितः ३६ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ कोमां नाम्ना प्राकीर्तयते तपःपरिभवन्मम ॥ बहुव
र्षसहस्रायुर्द्धर्षयंश्चैव मेवयः ३७ न ह्येषु समुदाचारो देवेष्वपि समाहितः ॥ मां ब्रह्मापि स विश्वेशो दीर्घायुरिति भाषते ३८ कस्तपो वो रशिरसो ममाद्यत्यक्तजी
वितः ॥ मार्कंडेयेति मां प्रोक्त्वा मृत्युभीक्षितुमिच्छति ३९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमाभाषते क्रोधान् मार्कंडेयो महासुनिः ॥ अथैनं भगवान्भूयो बभापे तत्परायण
म् ४० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहं ते जनको वत्सहर्षी केशः पिता गुरुः ॥ आयुः प्रदाता पौराणः किमर्थं नोपसर्पसे ४१ मां पुत्रकामः प्रथमं पिता ते त्वंगिरा मुनिः
॥ पूर्वमाराधयामास तपस्तीव्रमुपाश्रितः ४२ ततस्त्वांघोरशिरसंदहनोपमते जसम् ॥ दत्तवानहमात्मेष्टं महर्षिममितायुषम् ४३ तत्र नोत्सहते चान्यो यो
न भूत्यो ममात्मकः ॥ द्रष्टुमेकार्णवगतं कीडंतं योगधर्मिणम् ४४

वृद्धमन्यं एकयात्मं बुबोधयिषया तस्य गर्वतावदपनेष्यन् श्रीभगवानुवाच अहं ते जनक इत्यादि नोपसर्पति भगवान् मामिति शेषः ॥ ४१ ॥ अंगिरा हिरण्यगर्भः एतं नु एवांगिरसं मन्यते गा
नां हिरसस्तेनेति श्रुत्या विश्वपितरिते जसे गिरः शब्दवत्तेर्दशितत्वात् ॥ ४२ ॥ घोरशिरसं नाम्ना मार्कंडेय इति तु मृदं घोरपत्यत्वान्नाम ॥ ४३ ॥ तत्र आवयोर्जन्यजनकभावे संवन्ने सति यो म
मात्मको मदभिन्नो न भूतः सो न्योचेत नत्वात् एकार्णवगतं योगधर्मिणं मां द्रष्टुं नोत्सहते इति योजना । अयं भावः कृता ७ डौ द्वौ पदार्थौ तत्र जडो नाजडं द्रष्टुमिष्टेनाप्यजडो जडादन्यंतस्यापि दृश्य
त्वेन जडत्वापत्तेरत आवयोरैकः त्वं निश्चितमिति ॥ ४४ ॥

इदमेवैकात्म्यविस्तरेण वक्तुं प्रभवतारयति तत इत्यादि ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ मायायास्तत्त्वं श्रीभगवानुवाच अहंनारायण इति योयमस्मत्प्रलयविषयः नारायणेनारारुच
कृत्स्नमपंचलयाधिष्ठानमुपाधिस्पर्शगुण्यंतदेवमायया अन्यथाभाति तत्त्वंतज्ज्ञानान्मायानिष्टतिस्तदज्ञानाद्रज्जूरगवद्ब्रह्मादिरूपेणमायैवभातीत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ऐकात्म्यग्रहणासमर्थानाउ
पास्त्यर्थविमूढीराह अहमैवैषदेइत्यादिनासार्द्धत्रयेण ५० ५१ ५२ यदिति तपसास्वधर्मानुष्ठानेनभावितात्मनांशुद्धवेत्तासामव्ये बहुपुजन्मसुनिरुद्धात्मानिरुद्धेचताब्राह्मणोब्रह्मवित् य
वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रसन्नवदनोविस्मयोत्फुल्लोचनः ॥ मूर्ध्निबद्धांजलिपुटोमार्कंडेयोमहातपाः ४५ नामगोत्रेततःश्रुत्वादीर्घायुर्लोकपूजितः ॥ अ
थाकरोन्नमस्कारंप्रणतःशिरसाप्रभुम् ४६ मार्कंडेयउवाच ॥ इच्छेहंतत्त्वतोमायाभिमांज्ञातुंतवानघ ॥ यदेकार्णवमध्यस्थःशेषेत्वंबालरूपवान् ४७ किं
संज्ञःकश्चभगवाँल्लेकिविज्ञायसेनघ॥तर्कयेत्वांमहाभूतंनभूतमिहतिष्ठति४८ श्रीभगवानुवाच ॥ अहंनारायणोब्रह्मासंभवःसर्वदेहिनाम्॥सर्वभूतोद्भवकरःसर्वभू
तविनाशनः ४९ अहमैवैषदेशक्रकृतूनामपित्रत्सरः ॥ अहंयुगेयुगाक्षश्चयुगस्यावर्तएवच ५० अहंसर्वाणिसत्वानिदैवतान्याखिलानिच ॥ भुजगानाम
हंशेषस्ताक्ष्योहंसर्वपक्षिणाम् ५१ अहंसहस्रशीर्षायौर्यःपदैराभिसंवृतः ॥ आदित्योयज्ञपुरुषोदेवोयज्ञमयोमखः ॥ अहमग्निर्व्यवाहोयादसांपतिरव्ययः
५२ यत्पृथिव्याद्विजेंद्राणांतपसाभावितात्मनाम् ॥ बहुजन्मनिरुद्धात्माब्राह्मणोयातिरुच्यते ५३ ज्ञानवानदृष्टविश्वात्मायोगिनांयोगवित्तमः ॥ कृतान्तः
सर्वभूतानांविश्वेषांकालसंज्ञितः५४अहंकर्मक्रियार्जिवःसर्वपांधर्मदर्शनः ॥ निष्क्रियःसर्वभूतेषुस्वात्मज्योतिःसनातनः ५५ प्रधानंपुरुषोदेवोहमाद्यस्त्वक्ष
योव्ययः ॥ अहंधर्मस्तपश्चाहंसर्वाश्रमनिवासिनाम्५६अहंहयशिरोदेवःक्षीरोदोयोमहार्णवे ॥ ऋतंसत्यंचपरममहमेकःप्रजापतिः५७अहंसांख्यमहंयोगमहं
तत्परमंपदम् ॥ अहमिज्योभवश्चाहमहंविद्याधिपःस्मृतः ५८ अहंज्योतिरहंवायुरहंभूमिरहंनभः ॥ अहमापःसमुद्राश्चनक्षत्राणिदिशोदश ॥ अहंवर्ष
महंसोमःपर्जन्योहमहंरविः ५९ क्षीरोदःसागरश्चाहंसमुद्रोवडवामुखः ॥ वह्निःसंवर्तकोभूत्वापिवंस्तोयमहंरविः ६० अहंपुराणंपरमंतथैवेहपरायणम् ॥ भ
विष्यंचैवसर्वत्रभविष्येसर्वसंभवः ६१ यत्किंचित्पश्यसेचैवयच्छृणोषिचकिंचन ॥ यच्चानुभवसेलोकेतत्सर्वमामकंस्मृतम् ६२ विश्वंसृष्टंमयापूर्वमृजेयंचा
द्यपश्यमाम् ॥ युगेयुगेचस्रक्ष्यामिमार्कंडेयाऽखिलंजगत् ६३ तदेतदखिलंसर्वमार्कंडेयावधारय ॥ शुश्रूषुर्ममधर्मेप्सुःकुक्षौचरसुखीभव ६४ ममब्रह्माश
रीरस्थोदेवाश्चऋषिभिःसह ॥ व्यक्तमव्यक्तयोगंमामवगच्छापराजितम् ६५

तिःसंन्यासीयदुच्यतेब्रह्मविद्ब्रह्मैवमवतीतिशास्त्रेयद्रूपत्वेनोच्यतेतद्ब्रह्माहंमायया अनारोपितरूपमहमितिपूर्वेणसंबंधः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ऋतंश्रुत्युक्तानुष्ठानंकर्मादीनां सत्यं
तत्प्राप्यब्रह्म ॥ ५७ ॥ सांख्यवेदांतविचारःयोगश्चित्तवृत्तिनिरोधः विद्याधिपोविद्याप्रदाता ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ सागरोलवणोदकः समुद्रः स्वादूदकादिः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ तत्सर्वमामकं
स्मृतंस्वरूपमितिशेषः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ममधर्मेप्सुःऐश्वर्येप्सुःकुक्षौचरनिर्विकल्पसमायिमनुतिष्ठसुखीसंतारदुःखशून्यः ॥ ६४ ॥ ब्रह्मादीन्प्रतिस्वस्यतदस्यकारणत्वंभामूतकिंतुआभिन्नानि
भित्तोपादानस्वरूपंकारणत्वमेवेत्याह ममब्रह्माशरीरस्थइतिकनकेकुंडलवत्सर्वइदंमद्येवोतंप्राप्तंचेतिभावः ॥ ६५ ॥

एकाक्षरोअकारः अकारोऽसर्ववागिति श्रुतेः अक्षरः प्रणवः त्रिपदा गायत्री ॥ ३६ ॥ सर्वोदात्तप्रसिद्धं महामुनिर्व्यामो ब्रवं वेत्याह वैशंपायनः एवमिति आह तत्रान् आनीतवात् मार्कंडे
यं मुखे प्रक्षेपुमिति शेषः ॥ ६७ ॥ हंसं परमात्मानं शुश्रूषुः निर्विकल्पकेन समाधिना आराधयितुमिच्छुः ॥ ६८ ॥ अध्यायार्थमुपसंहरति तदक्षरमिति हंससंज्ञितस्तदक्षरं अविना
शिब्रह्म कीदृशः विविधं वपुराश्रितः सत्रपिमहार्णवे चिन्मात्रावस्थायां चंद्रभास्कराब्दितातत्कारणमनश्चक्षुर्जिते कार्यकारणप्रपंचशून्ये इत्यर्थः शनैः मूभिजयक्रमेण चरन्कालपर्यये अविद्या
लेशवशात्समाधिमुखविच्छेदकाले जगदसृजतमहामूयमयं त्रिसृजतिविविधभौतिकं सृजति ६९ इ० ह० प० टी० दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ब्रह्मैव ब्रह्मविदिति विस्पष्टयितुमापवात् ॥ पंचमेया
हमादीनां जन्मसंक्षिप्यवर्ण्यते ॥ १ ॥ आपव इति सविभूर्देसाख्य आपवोऽसिष्ठारुयो ब्रह्मर्षिर्मुवातरो योगाख्यं कारयामास कृतवान् रामो राज्यमचीकरादिति वत्स्वार्थे णिच् आ
त्मनः स्वस्य कुंभसंभवदेहं आत्मना समष्टयभिमानिना च्छादयित्वा स्थूलदेहतादात्म्यं त्यक्त्वेत्यर्थः वसिष्ठस्य हि कुंभाज्जन्मस्मर्यते मित्रावरुणयोर्दीक्षितयोर्ब्रह्मतीमन्तरसंघट्टासती
वरे कुंभेरेतोपतततो गस्त्यवसिष्ठो जायेतामिति ॥ १ ॥ ततो देहाच्छादनान्महात्मा ईश्वरः सन् अतएवातिबलोऽनंतशक्तिः लोकस्य भौतिकस्य तदुपादानमूनानामपि पंचतन्त्रा
अहमेवाक्षरो मंत्रहृदयक्षरश्चैव सर्वशः ॥ त्रिपदश्चैव परमस्त्रिगार्थनिदर्शनः ६६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमेतत्पुराणे पुर्वेदांते च महामुनि ॥ वत्क्रं व्याहृत
वानाशुमार्कंडेयं महामुनिम् ६७ प्रवेशयामास ततो जठरं विश्वरूपधृत् ॥ ततो भगवतः कुक्षिं प्रविष्टो मुनिसत्तमः ॥ रामसुखमासाद्य शुश्रूषुर्हंसमव्ययम् ६८
तदक्षरं विविधमथाश्रितोऽपुर्महार्णवे व्यपगतचंद्रभास्करे ॥ शनैश्चरन् प्रभुरपि हंससंज्ञितोऽसृजज्जगद्विसृजतिकालपर्यये ६९ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवं
शे भविष्यपर्वणि दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ आपवः सविभूर्भूत्वा कारयामास वैतपः ॥ छादयित्वात्मनो देहमात्मना कुंभसंभवः १ ततो महा
त्माऽतिबलो मातिलोकस्य सर्जने ॥ महतां पंचभूतानां विश्वभूतोऽप्यचिंतयत् २ तस्य चिंतयतस्तत्र तपसा भावितात्मनः ॥ निराकाशे तोयमये मूढो जग
ति गह्वरे ३ ईषत्संक्षोभयामास सोर्गवंसलिले स्थितः ॥ सेनंतरेऽभिणासूक्ष्ममथाच्छिद्रमभूतदा ४ तत्र शब्दगतिर्भूत्वा मारुतद्रवसंभवः ॥ सलब्ध्वांतरमक्षो
भ्योऽव्यवर्धत समीरणः ५

नांभूतानां वियदादीनां च सर्जने मतिं व्यचिंतयत् विश्वभूतो विश्वात्मा एतेन सेषक्षत ईंभाल्लोकानुसृजादिति श्रुतेरथा दर्शितः ॥ २ ॥ तस्यैवाचिंतयतस्तत्र तदानिराकाशे तोयमयोचि
न्मये सूक्ष्मे दुर्लक्षे गह्वरे दुरधिगमे वस्तुभिर्जगत्तिलिने सति तपसा ईक्षणवलेन भावितः संवर्द्धितः आत्माऽहंकारेण सभावितात्मा तस्य ॥ ३ ॥ ईषादिति सः भावितात्मा सलिले चि
दात्मनि अधिष्ठाने स्थितोऽध्यस्तः सत्रर्णवंपरंतत्त्वं ईषत्संक्षोभयामास शुद्धापचितिः समष्टिरहंकारेण ईश्वरोऽस्मीति भावितवती मित्यर्थः स ईश्वरोऽनंतरेणाद्वितीयेन ऊर्भिणा संकल्पेन सू
क्ष्मं इंद्रियाग्राह्यं छिद्रमाकाशाख्यं स्वयमभूतदा ॥ ४ ॥ तत्रेति तत्र छिद्रे सेनंतरेऽभिणा शब्दगतिरभूदित्यनुपज्ययोज्यं स ईश्वरः पुनः संकल्पांतरेण तस्मिन्नाकाशे शब्दरूपेण
गतिः परिस्पंदः तत्प्रदत्वे अभूदित्यर्थः किं कृत्वा मारुतद्रवसंभवो भूत्वा वायुर्गोर्नयशब्दगतिरूपेण संभवः प्रादुर्भावो यस्य सः वायुः पुनर्देहादेवमयोगविभागहेतुर्गतिर्जायते तावेव च श
ब्दविर्भावकारणमित्यर्थः ननु कतदा वायुरित्यत आह स इति ईश्वरः अंतरेऽच्छिद्रं लब्ध्वा लब्धौ च अक्षोभ्योऽपि सन् समीरणो भूत्वाऽव्यवर्धत आकाशादनंतरमेव उत्पन्नो वायुः श
ब्दगत्यानिमित्तत्वं प्रापेत्यर्थः ॥ ५ ॥

विवर्द्धतेति आर्षस्तद्भावः अर्णवश्चिदात्मातेनवायुनाकथं संक्षोभितइत्याहान्योन्येति इदानींहिचिदहंकाराकाशवायवः सन्ति तत्रचित्ताहंकारस्यजाड्यं अभिहितं इतरेणतस्याः शु
द्धत्वं हतं एवमहंकारव्यंजनेनवायोर्निःस्पंदत्वं हतं वायुनाप्यहंकारतरोर्निःस्पंदत्वं हतमित्यन्योन्याभिघातात्ते ऊर्मयः संकल्पभेदाः ममंथुर्वाकुलीचकुरर्णवमितिप्रकरणात् विपरिणामेना
नुषज्ययोज्यं ॥ ६ ॥ मध्यतिमध्यमाने अर्चिमान् अर्विष्मान् ॥ ७ ॥ रूपवतातेजसानीरूपस्यचिदात्मनोरूपवमपादानेनअत्यंतकालुष्यं संपादितमित्याह तत्रेति तेजःशुद्धं
वस्तुनास्तीत्येवाकरोदित्यर्थः क्षयादितिउक्तक्रमेणजलनिधेः परमेश्वरस्यक्षयादैश्वर्याद्यच्छिद्रमभवत्पूर्वोक्तदेवनभोनिःसृतमिति ८ आत्मनआकाशः संभूतइत्यादिश्रौतवादेवस्तुतः
सर्वाकाशइत्यर्थः जलसृष्टिमाह आत्मेति तेजोद्रवाइति संधिरार्थः आत्मतेजोद्रवाइतिश्लोकार्द्धअयाज्जलनिधेरित्यस्मात्पूर्वबोधयतेजोजलमोर्मध्येनभःसृष्टेरन्वयात् आकाशमि
ति आकाशईश्वरः छिद्रसंभूतंछिद्रमूताकाशेवायुरूपेणसंभूतंआविर्भूतमेववायुः तथापिआकाशाद्वायुरितिचेदवादौपचारिकः मूलकारणमेवअंत्यात्कार्यान्नटइवतत्तद्रूपेणभातिनात्र
सृष्टिक्रमविवक्षास्तिगगनद्रुमेइवांकुरादीनामितिभावः ९ आज्येतिआज्यमिवद्रवत्वादाज्यंजलंतस्यसंघर्षणंदृढतराश्लेषः पृथिवीतियावत् तद्यदपांशरआसीत्सामहत्यसौपृथिव्यमव
दितिश्रुतेः करकादिवदृढत्वंप्राप्ताआपएवपृथिवी आज्यसंघर्षणंतस्यामुद्भूतंआविर्भूतंजाठरंपावकंआज्यसंभवंपरंपरयाजलोद्भूतंपार्थिवमग्निभोक्तारमितियावत् शब्दादिगुणवन्तिमहः

विवर्द्धतावलवतातेनसंक्षोभितोर्णवः ॥ अनन्यवेगाभिहताममंथुश्चोर्मयोभृशम् ६ महार्णवस्यसुब्धस्यतस्मिन्नंभसिमथ्याति ॥ कृष्णवर्त्मासमभवत्प्रभुर्वैश्वान
रोर्चिमान् ७ तत्रसंशोषयामासपावकःसलिलंवहु ॥ क्षयाज्जलनिधेश्छिद्रमभवंनिःसृतंनभः ८ आत्मतेजोद्रवाःपुण्याआपोमृतरसोपमाः ॥ आकाशंछिद्र
संभूतंवायुराकाशसंभवः ९ आज्यंघर्षणोद्भूतंपावकंचाज्यसंभवम् ॥ दृष्ट्वाप्रीतियुतोदेवोमहाभूतादिभावनः १० दृष्ट्वाभूतानिभगवाँलोकमृष्टयर्थतत्त्ववि
त् ॥ ब्रह्मणोजन्मसहितंवहुरूपोविचिन्वति ११ चतुर्युगादिसंख्यांतिसहस्रयुगपर्यये ॥ यत्पृथिव्यांद्विजेंद्राणांतपसाभावितात्मनाम् १२ बहुजन्मनिरुद्धा
त्माब्राह्मणोयतिरुत्तम ॥ ज्ञानवानदृष्टविश्वात्मायोगिनांयोगवित्तमः १३ तयोगवन्तावेज्ञेयंसंपूर्णैश्वर्यविक्रमम् ॥ देवोब्रह्मणिविश्वेचनियोजयतियोगवित् १४

मूतानिमोग्यानिभोक्तारंचजीवंद्वामहामूतानांआदिमूतंअहंकारंमहाभूतादीन्भावयतिआत्मत्वेनकलयतीतिमहामूतादिभावनोहंकारादिस्त्रष्टादेवईश्वरःप्रीतियुतोभवत् अतःमौति
कान्निहिरण्यगर्भादीन्स्त्रक्षयामीति १० तदेवाह दृष्ट्वेति लोकस्यसृष्टितस्याअर्थप्रयोजनंतत्त्वंचलोकादेवताइतिलोकसृष्टयर्थतत्त्ववित् सईश्वरःब्रह्मणोजन्मविचिन्वतीतिचितयति
विचिन्वतीतिवर्तमानापदेशेनप्रवाहनित्योयमर्थइतिसूचितं प्रतिवल्पंसंकल्पमात्रेणब्रह्माणंसृजतीत्यर्थः कीदृशंजन्मसहितंमौतिवस्त्रपृष्ट्वाद्वह्मणस्तज्जन्मईश्वरस्यहिसृष्टिवाहुल्यामिच्छतो
हितकरः कीदृशः बहुरूपः जीवेशः शुद्धरूपः ११ ब्राह्मणजन्मकालमाह चतुर्युगेति अनेनदिनप्रमाणेनवर्षशतमुत्रेयम् १२ उत्पादितस्यब्रह्मणःपूर्वरूपमाहद्वाभ्यां यत्पृथि
व्यामिति यद्यःपृथिव्यांपूर्वेस्मिन्कलनेमौयःद्विजेंद्राणांमध्येउत्तमः निरतिशयभावनावान्ब्रह्मणोविश्वरूपस्यउपासकोब्राह्मणः १३ अतएवदृष्टविश्वात्मासाक्षात्कृतसूत्रात्म
भावः संविज्ञेयंसर्वरूपास्यं यतः तंपूर्णैश्वर्यविक्रमंदेवोविश्वेशः ब्रह्मणिविश्वेचवेदजगतोःसंतत्यविच्छेदेविषयेनियोजयतिसूत्रोपासकानांमध्येयत्रभावोत्कर्षविश्रांतिः सोऽग्निम
इत्येवब्रह्मणमवतीत्यर्थः १४

तत इति ततो ब्रह्मणो नयोगानंतरं महातो येस्वस्वरूपे निर्विशेषे हरिच्युतो भवति सृष्टिविज्ञे पराहित्यात् एष पात्रकिञ्चनियुक्तस्तैजसो ब्रह्माहविषः प्राणिकर्मवशादेतोः स्वयंकर्मोपरमेविविधं
 कीदंश्च सर्वप्राणिकर्माद्वेपवंकारेण ब्रह्मांडाधिपतिर्भूत्वा मोदत इत्यर्थः ॥ १५ ॥ ब्रह्मणः सदनमूतं ब्रह्मांडरूपं पद्ममुखात्सिंहावलोकनेन हरिं विशिनाष्टि पद्ममिति तदा ब्रह्मजन्मकाले पद्ममेव
 स्तौति नाभ्युद्भवमिति अघोनिष्ठ्यावितस्त्यांतेनाभ्यामुपारतिष्ठति ज्वालमालाकुलं भाति विश्वस्यायतनं महदिति श्रुतिप्रसिद्धे वात्रनाभेर्ग्राह्या आपत्राख्यवसिष्ठसमाधेः प्रस्तुतात्वात् सहस्रे
 तिसहस्रं अनन्तानि पात्राणि भोगमूयः प्राणिभ्रमरायस्मिन्तततत्तद्विरजः रजोरेणुः पार्थिवाप्यादिरेणुस्तद्रहितं भास्करामं सर्वतः प्रद्योतमानं हिरण्यमयं मनोहरणशीलं दिव्यवस्त्रादिरत्नौ
 घमयं ॥ १६ ॥ इति वद्विज्ज्वालावहीप्यमानाः शिखा इव शिखाः उज्ज्वलास्तेषां प्रभायस्मिन् तदा समाधिकाले सुगंधिनं रम्यविषया स्वादयुक्तं पुंस्त्वमार्थं कमलंकस्य ब्रह्मणो मलं अ
 विद्यकरूपं विराजते यद्वाकं ब्रह्मैव अलं अत्यर्थमविषयरूपेण राजते आत्मन आपवस्यत नूरुहंत न्वाहार्दीकाशेनाभावे वारोहतीत्येवं रूपं तनूरुहंतं चतुर्दशदर्शनं चेति समासः ॥ १७ ॥ इति

ततस्तस्मिन् महातो येहविषो हरिच्युतः ॥ स्वपन्नकीडंश्च विविधं मोदते चैव पात्रकिः १५ पद्मनाभ्युद्भवंचैकं समुत्पादितवांस्तदा ॥ सहस्रपत्रं विरजोभा
 स्कराभं हिरण्यमयम् १६ हुताशनं ज्वालेत शिखोज्ज्वलत्प्रभं सुगंधिनं शरदमलार्कतेजसम् ॥ विराजते कमलमुदारवर्चसं महात्मनस्तनूरुहचारुदर्शनम् १७
 इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथ योगविदां श्रेष्ठं सर्वभूतमनोमयं ॥
 स्रष्टारं सर्वभूतानां ब्रह्माणं सर्वतोमुखं १ तस्मिन् हिरण्यमये पद्मे बहुयोजनविस्तृते ॥ सर्वतेजो गुणमये पार्थिवैर्लक्षणैर्गुते २ तत्र पद्मं पुराणज्ञा पृथिवीरुहमुत्त
 मम् ॥ नारायणागसंभूतं प्रवदंति महर्षयः ३ यातु पद्मासना देवी पृथिवी तां प्रचक्षते ॥ ये गर्भसारां कुरतस्तान् दिव्यान्पर्वतान् विदुः ४ हिमवतंच मेरुंचनी
 लं निषधमेव च ॥ कैलासं मुंजवंतं च यथाद्रिं गंधमादनम् ५ पुण्यां त्रिशिखरंचैव कांतं मंदरमेव च ॥ उदयंकंदरंचैव विंध्यमस्तंच पर्वतम् ६ एते देवगणानां च
 सिद्धानां च महात्मनां ॥ आश्रमाः पुण्यशीलानां सर्वकामयुताद्रयः ७ एते पाभितरो देशो जंबूद्वीप इति स्मृतः ॥ जंबूद्वीपस्य संख्यानं याज्ञिप्रायत्रचक्रिरे ८

श्रीमहाभारते भविष्यपर्वणि टीकायां एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ लेशतोपि न भेदोस्ति बाह्याभ्यंतरविश्वयोः ॥ इति वक्तुं मुनिः प्राह पद्मेनाभ्यन्तरेण पदम् ॥ १ ॥ अथेति
 ब्रह्माणं तस्मिन् पद्मे आपत्रो योजयतीति व्यवहितकर्तृक्रियानुपेक्षेण श्लोकद्वयसंबन्धनीयं सर्वभूतमनोमयं जलकाशश्च प्रतिव्यां केषु परिसमाप्तं सूत्रात्मानमित्यर्थः सर्वतोमुखमिति सर्वतः प्राणिपा
 दं तत्त्वादेरूपलक्षणम् ॥ १ ॥ तेजांसि सूर्यादीनि गुणाः गंधादयः पार्थिवे मनोमयेऽपि न र्वस्थूः समूयलक्षणैर्गुके ॥ २ ॥ पृथिवीरुहं च यच्छरीरं सा पृथिवीति श्रुतेः पृथिवीशरीरं तस्यां रोहती
 ति देहांतस्य मित्यर्थः अत्र हेतुः नारायणागसंभूतं अंतर्गम्यं गोद्रुतमंतरे वास्तीति भावः ॥ ३ ॥ पार्थिवैर्लक्षणैर्गुते इति यदुक्तं तत्र का पृथिवी क निचतल्लक्षणानि त्यत आह यातिवति पद्मरा
 ग्देन तत्स्थानं शरीरं तस्यासनं यत्र सा पृथिवी प्रसिद्धेन ये गर्भे पाषाणमयत्वात् सारादृढाः संतः अंकुरवदुच्छ्रान्स्तान्प्रथमार्थे तसिः विशेषणं तृपिंडब्रह्माडयोरैक्यविवक्षया पिंडेऽपि कठिनाशो
 ऽध्यादिः पर्वतत्वेन ज्ञेय इत्येवमर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ युताश्चेते अद्रयश्चेति समासः ॥ ७ ॥ याज्ञियं देशं भिच्छांति ते याज्ञियाः यत्र चक्रिरे यज्ञं जंबूद्वीपमेव कर्मभूमिरित्यर्थः ॥ ८ ॥

यज्ञस्येत्युपस्थितं संबध्यते तथा हि अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमु गतिष्ठते । आदित्या ज्ञायते दृष्टिर्दृष्टेरन्नंतः प्रजाडिति यज्ञोद्भवत्वं तोयस्य स्मरंति तीर्थशतान्यपांगोभ्रमंगोयासांताः दि
व्यानद्योगंगाद्याः ब्रह्मांडं भित्त्वा मेरुपरिपतित्वा चतुर्दिक्षु प्रस्थिताः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ उत्तुक्कष्टं अकंदुःखं यत्र तदुदकेत्यभिसंज्ञितम् ॥ १३ ॥ पद्मस्य मेरुकर्णिकावतो मृप
द्भय अंतःसमंततः प्रांते कुशं वुः पृथिवीशेतेस्मिन्नितिकुशं जलं ॥ १४ ॥ ऋषेरिति व्यावहारिकत्वाद्यं महापुष्करसंभवः यो यं योगिहृदयदर्पणे प्रादुर्भावः स तस्मादेव संस्काररूपेण हृदये स्थि
तात्स्थूलाद्वेतोः नाम्ना पुष्करसंभव इत्युच्यते प्रतिविंबवैत्रोयभितिव्यवहारस्य बाधादर्शनादेकनामत्वं द्वयोर्युक्तमिति भावः ॥ १५ ॥ व्यवहारमुक्त्वा वस्तुतत्त्वमाह एतस्मादिति एतस्मा
त् अव्यवहितः प्रकरणवतः योगिकल्पितात्तत्पुष्करसंभवात् महापुष्करसंभवस्य बीजभूतात् यज्ञियैः कर्मयोगयज्ञाहिः पद्मचिती पद्मरूपकेण चितं चयनं दृष्टकाभिरिति वदस्यास्ती
ति पद्मचितीस्थूलः पुष्करप्रादुर्भावः कृतो विहितः यतो वेददृष्टार्थैरतः कृतः वेदे लोके च सूक्ष्मस्यैव स्थूलत्वं दृष्टं न स्थूलस्य सूक्ष्मत्वं न हि बीजं वटो भवतीति वटोऽपि समासहस्रेण बीजी कर्तुं शक्यो तो
गर्भाद्यत्स्वते तोयं देवामृतरसोपमम् ॥ दीव्यतीर्थशतापांग्यस्तादिव्याः सरितः स्मृताः ९ यान्येतानि तु पद्मस्य केसराणिसमंततः ॥ असंख्याताः पृथि
व्यांतु विश्वेते धातुपर्वताः १० यानि पद्मस्य पत्राणि भूरीण्यूर्ध्वनराधिप ॥ ते दुर्गमाः शैलचिता म्लेच्छदेशा विकल्पिताः ११ यान्यधः पद्मपत्राणि वासार्थं
तानि भागशः ॥ दैत्यानां मुरगाणां च पातालं तन्महात्मनाम् १२ तेषामधोगतं यत्तदुदकेत्यभिसंज्ञितम् ॥ महापातककर्मणो मज्जंते यत्र मानवाः १३ पद्म
स्यांते कुशं यत्तदेकार्णवजलं महत् ॥ प्रोक्तास्ते दिक्षु संघाताश्च त्वारोजलमागराः १४ ऋषेर्नारायणस्यायं महापुष्करसंभवः ॥ प्रादुर्भावोऽप्ययं तस्मान्नाम्ना पु
ष्करसंभवः १५ एतस्मात्कारणात् जज्ञैः पुणैः परमर्षिभिः ॥ यज्ञियैर्वेददृष्टार्थैर्यज्ञे पद्मचितीकृतः १६ एवं भगवता पद्मे विश्वस्य परमो विधिः ॥ पर्वतानां
नदीनां च देवतानां च निर्मितः १७ विभुस्तथैवाप्रतिमप्रभावः प्रभाकरो वै भगवान्महात्मा ॥ स्वयं स्वयं भूः शयने मृजत्तदा जगन्मयं पद्मनिधिं महार्णवे १८ ॥
इति श्रीमहाभारते खिलपुटारिवंशे भ० पुष्करप्रादुर्भावं द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ चतुर्युगादिसंभूतौ सहस्रयुगपर्यये ॥
विघ्नस्तमसि संभूतो मधुर्नाम महासुरः १ तस्यैव च सहायो न्योभूतोरजसि कैटभः ॥ तौरजस्तमसा विष्टौ संभूतौ कामरूपिणौ २ एकार्णवजलं सर्वक्षोभयंतौ म
हासुरौ ॥ कृष्णरक्तांबरधरौ श्वेतदीप्तो ग्रंथिणौ ३

मानसादेव पुष्करात् स्थूलस्योत्पत्तिर्युक्तेति भावः ॥ १५ ॥ एवमिति परमो व्यावहारिकः ॥ १७ ॥ विभुरिति तथैव परमस्तथैव शयने स्थूलदेहविस्मरणे पद्मानां निधिं अनंतानि पद्मानि
त्यर्थः महार्णवे परमात्मनि ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलपुटारिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ सप्तमेलय विक्षेपौ विघ्नौ तामसराजसौ ॥ सत्त्वेन
विष्णुना क्षेप्यौ मधुकैटवरूपकौ ॥ १ ॥ चतुर्युगादिः कृतं सात्त्विको योगधर्मः तत्रापि संभूतौ अधर्मपादस्य सत्त्वोक्तेः सहस्रयुगपर्यये अमिता विद्यारात्रि क्षयसमये चित्तसत्त्वं हितत्वे प्रणिधीय
मानं देनां दिनलयाश्चासत्तमः प्राबल्ये सत्तिलीयते सलयोत्रमधुनामा ॥ १ ॥ तथारजः प्राबल्ये सत्तिलीयते सत्त्वोत्कर्षात् सत्यपि क्षणं तत्त्वलाभे पुनः संसारप्रवणं भवति स विक्षेपो नाम विघ्नो
रजस्तमसोः सत्त्वप्रत्युत्सर्जनत्वम् ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

उभौमदकटोदग्रौकेयूरवल्योष्णलौ ॥ महाविठतताम्राक्षौपीनोरस्कौमहाभुजौ ४ महच्छिरःसंहननौजंगमाविवर्षतौ ॥ नीलमेघाभ्रसंकाशावादित्यप्रति
माननौ ५ विद्युदंभोदताम्राभ्यांकराभ्यामतिभीषणौ ॥ पादसंचारवेगाभ्यामुत्क्षिपंताविवर्णवम् ६ कंपयंताविवहरीशयानपरिसूदनम् ॥ तौतत्रविहरंतौ
स्मपुष्करेविश्वतोमुखम् ७ पश्यतांदीप्तवपुषंयोगिनांश्रेष्ठमुत्तमम् ॥ नारायणसमाज्ञसंसृजंतमाखिःप्रजाः ॥ दैवतानिचविश्वानिमानसांश्चसुतानृषीन्
८ ततस्तावूचतुस्तत्रब्रह्माणमसुरोत्तमौ ॥ दत्तायुयुत्सुकौऋद्धौरोषसंरक्तलोचनौ ९ कस्त्वंपुरुषमध्यस्थःसितोष्णीषश्चतुर्मुखः ॥ आवामगणयन्मोहादा
सेत्वंविगतज्वरः १० एत्यावयोर्बाहुयुद्धंप्रयच्छकमलोद्भव ॥ आवाभ्यामतिवीराभ्यांनशक्यंस्थातुमाहवे ११ कस्त्वंकश्चोद्भवस्तुभ्यंकेनवासीहचोदेतः
॥ कःस्त्रष्टाकश्चैगोप्ताकेननाम्नाभिधीयते १२ ब्रह्मोवाच ॥ यःकइत्युच्यतेलोकेत्यविज्ञातःसहस्रशः ॥ तत्संभवंयोगवंतंकिंमांनाभ्यगच्छथः १३ मधुकै
टभावूचतुः ॥ नावयोःपरमंलोकेकिंचिदस्तिमहामते ॥ आवांच्छादयतोविश्वंतमसारजसातथा १४ रजस्तमोमयावावांयतीनांदुःखलक्षणौ ॥ छलकौ
धर्मशीलानांदुस्तरौसर्वदेहिनाम् १५ आवाभ्यामुह्यतेलोकउच्छिन्नाभ्यांयुगेयुगे ॥ आवामर्थश्चकामश्चयज्ञाःसर्वपरिग्रहाः १६ सुखंयत्रमुदोयत्रयत्रश्रीः
रुन्निवृत्तयः ॥ एषांयत्कांसितंचवततदावांविचिंतय १७ ब्रह्मोवाच ॥ यत्तद्योगवतांश्रेष्ठंयच्चसर्वमयार्चितं ॥ तत्समाधायगुणवान्त्वजोस्मिप्रतिष्ठितः
१८ यत्परंयोगयुक्तानामक्षरंस्त्वमेवच ॥ रजस्तमसश्चैवयत्स्रष्टाजीवसंभवः १९ यतोभूतानिजायंतेसात्त्विकानीतराणिच ॥ सएवयुक्तःसमरेवशीवांशम
यिष्यति २० वैशंपायनउवाच ॥ ततःशयानंश्रीमंतंबहुयोजनविस्तृतम् ॥ पद्मनाभंहृषिकेशंप्रणम्योवाचतावुभौ २१ जानविस्त्वांविश्वयोनिमेकंपुरुषस
त्तमम् ॥ तवोपासनहेत्वर्थमिदंनौविद्विक्कारणम् २२ अमोघदर्शनंसत्यंयतस्त्वांविदुरीश्वरम् ॥ ततस्त्वामभितोदेवकांक्षावःप्रतिवीक्षितुम् २३ तदिच्छा
वोवरंदतंत्वयात्यावाभरिंदम ॥ अमोघदर्शनंदेवनमस्तेस्त्वजितंजय २४ श्रीभगवानुवाच ॥ कानिच्छतोदुतंब्रूतवरानसुरसत्तमौ ॥ दत्तायुषौमयाभूय
स्त्वहोर्जीवितुमिच्छथः २५ तस्माद्यदेपवांयत्तस्तत्प्राप्तुमहावलौ ॥ वध्यौभवंतौतुस्यातांतावित्येवाब्रवीद्भारिः ॥ उभावापेमहात्मानावूर्जितौक्षितवर्जितौ
२६ मधुकैटभावूचतुः ॥ यस्मिन्नकश्चिन्मृतवांस्तास्मिन्देशेविभोवधम् ॥ इच्छावःपुत्रतांयातुंतवचैवसुराधिप २७ श्रीभगवानुवाच ॥ बाढंसुतौमेप्रवरौ
भविष्येकल्पसंभवे ॥ भविष्यथोनसंदेहःसत्यमेतद्ब्रवीमिवां २८ वैशंपायनउवाच ॥ वंप्रदायाथमहासुराभ्यांसनातनोविश्वरोत्तमोविभुः ॥ रजस्तमो
भ्यांभवभावनोपमौममंथतावूरुतलेसुरारिहा २९ इ० म० हरिवंशेभ० मधुकैटभवरप्रदानंनामत्रयोदशोऽध्यायः १३

इतिश्रीम०ह०भवि०टीकायांत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥

भवादिसंज्ञविराडादित्रयं युक्तयानुसृतितः ॥ विमुच्यसुस्थिताद्ब्रह्मो व्युत्थाने सृष्टिरष्टमे ॥ १ ॥ स्थित्वेति अत्र यथा स्फटिके जपा कुतुमसा त्रिध्याद्र कवाध्यासः तत्रैव स्फटिकांशप्रमोपे
पद्मरागत्वाध्यासः तत्रैव त्रिंशच्चंद्रिकायां मिद्रनीलत्वाध्यासः एवं शुद्धायां चित्तिमायोपाधिसा त्रिध्यादीश्वरत्वाध्यासः तत्रैव मायाबलतारतम्यात्सूत्रात्मविराड्त्वाध्यासोस्तः अतएव
शास्त्रे प्रणवमात्राणां कारोकारमकारार्द्धमात्राणां प्रातिलोभेनार्थाविद्योपाधिना जीवेन स्थूलदेहासंगेन क्वात्पूर्वस्योत्तरोत्तरत्रयप्रविशपनेन साक्षात्कर्तव्याः अर्धमात्रायां स्वरूपमात्रप्र
तिष्ठभात्मनिभक्तिद्वैतादर्शनात् सोयमात्मा आवरणविक्षेपशक्तिमत्या अविद्याया अश्रयस्तत्रावरणांशेन शुद्धरूपतिरोधानं विक्षेपांशेन ईशादिस्थूलदेहांतानां प्रतिभासस्तत्रापि ईशादि
षु उत्तरस्य पूर्वमावृत्तिरिति वस्तुस्थितिः तत्रावरणांशस्य मांख्यनामा विचारो विरोधी विक्षेपांशस्य तु योगेनैव निवृत्तिः सोपाधिकं प्रस्यउपाधिनिवृत्तिमंतरेण परोक्षज्ञानमात्रेण नाशायो
गात् एवंच योगिनः स्थूलदेहासंगे विराड्भावः स्फटिके इन्द्रनीलत्वाध्यासस्थानीयो भूतानामादिचिदाचिद्विधिरूपतया ब्रह्मसंज्ञस्य मनःकल्पितः पुत्रः सांख्ययोगाभ्यां प्रतिबोधितः स त्रिवर्तते ततः
चंद्रिकानिवृत्तौ स्फटिके पद्मरागत्वाध्यासोपमः सूत्रात्मा तस्यैव ब्रह्मणो मानसः पुत्रो भुवोनामा तस्यैव सांख्ययोगाभ्यां प्रतिबोधितः स त्रिवर्तते तद्वत्स्फटिकेलौहित्याध्यासोपमो ब्रह्मणो मानसः
पुत्र ईशोऽपि भूवर्नामा पूर्ववत्प्रतिबोधा त्रिवर्तते ततः शुद्धाचित्तिरेवावशिष्येत सोयमर्थो ब्रह्मनारायणकपिलभूर्भुवाद्यादिदैविकवृत्तांतरूपकेण निरूप्यते एकाविंशत्याश्लोकैः ततः परं नरराम

वैशंपायन उवाच ॥ स्थित्वा तस्मिंस्तुकमले ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः ॥ ऊर्ध्वबाहुर्महाबाहुस्तपोघोरं समाश्रितः १ ज्वलन्निव च तेजस्वी भाभिः स्वाभिस्तमो नुदः ॥
बभासे सर्वधर्मस्थः सहस्रांशुरिवांशुमान् २ अथान्यद्रूपमास्थाय शंभुर्नारायणो व्ययः ॥ द्विधा कृत्वा त्मना त्मानमर्चित्य त्मासनातनः ३ आजगाम महातेजा
योगाचार्यो महायशः ॥ सांख्याचार्यश्च मतिमान् कपिलो ब्राह्मणो वरः ४ देवर्षिभिस्तुता वेतौ ब्रह्म ब्रह्मविदां वरौ ॥ उभावपि महात्माना बूर्जितौ क्षेत्रतत्परौ ५
तौ प्राप्तावूचतुस्तत्र ब्रह्माणममि तौ जसम् ॥ परावरविशेषज्ञौ पूजितौ परमर्षिभिः ६ बहुत्वाद्दृढपादश्च विश्वात्मा जगतः स्थितिः ॥ ग्रामणीः सर्वलोकानां ब्रह्मा
लोकगुरुर्वरः ७

ततो ब्रह्मेत्यादिनाऽध्यायशेषेण चिदात्मैव सन्योगी चिदात्मकमेव सर्वजगत्सृष्टिसमये सृजतीत्युच्यते अक्षरयोजना तु एवं ज्ञेया कमले मानसे ब्रह्मां देऊर्ध्वप्रणवाख्यं ब्रह्म बाहुरिव बाहुरालं
बनं यस्य स ऊर्ध्वबाहुः तपोयोगघोरं सर्वप्रविलयरूपत्वात् ॥ १ ॥ भाभिश्चिदांशभिः तमो नुदः अज्ञानध्वंससि सर्वधर्मस्थो योगधर्मस्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ नारायणकपिलौ योगसांख्यशास्त्रयो
रधिष्ठातारौ देवतेव तयोः सांख्याचार्यो मतिमान् उपपत्तिप्रधानः ॥ ४ ॥ देवर्षिभिरिति ब्रह्मविदां वरौ ब्रह्म ब्रह्माणं प्रति ऊचतुरित्युत्तरेणान्वयः विचारश्चित्तनिग्रहश्च क्षेत्रतत्परौ पुरुषे
कत्वा नेकत्वप्रकृतिमिथ्यात्ववादितया परस्य विरोधिनावपियोगमाहात्म्यादेव योगिनमुपतिष्ठत इति भावः ॥ ५ ॥ द्वावपि स्वस्वमते विरुद्धांशमपहाया विरुद्धांशे एकमस्यंगतातंत्रे
ण ऊचतुः ॥ ६ ॥ बहुत्वादिति तत्र योगाचार्यवाक्य बहुत्वाद्दृढपादश्चेति लोकगुरुः अविद्यादिभिः परामृष्टानां लोकानां गुरुः गुरुतरत्वात्वरः श्रेष्ठ इति तदस्थेश्वरोपन्यासः स च बहुत्वात् लोकानां
भित्तिसमासात्तर्गतमपि बुद्धानि कृष्यते बंधमोक्षव्यवस्थाया आवश्यकत्वेन जीवानां बहुत्वात्तन्नियंदासेनापतिवत्तदस्थो विषयमेष्टव्य इत्यर्थः दृढपादश्च पदं ते गम्यंते भोगायैस्ते पादाविषये
द्वित्र्यबुद्ध्यः दृढाः रज्जुरगादिव द्वाधा योग्याः किंतु वृत्तिनिरोधेनेह या एव व्यवहारानंत्यावसत्याः पादायस्य सदृढपादः तेन विषयादेः सत्यत्वेन प्रकृतेरपि सत्यत्वमुक्तं सांख्याचार्यवचनं तु
विश्वात्मा जगतः स्थितिः स्थितिलोकगुरुर्विश्वात्मेति संबंधः विश्वचेतनं सर्वभास्मास्वरूपं यस्य स तथा ब्रह्मसमुद्रे जगज्जीवेश्वरतरंगाः कोटिश उत्पद्यंत इति भावः कथं तर्हि बंधमोक्षादिव्यवहारः

देकाभ्येष्टमुक्त्यापत्तेरित्यत आह जगतः स्थितिरिति चंद्रवदौषाधिकभेदानापि बंधमोक्षव्यवस्थोपपत्तेः परस्यापि निर्विशेषादिन्मात्ररूपाणां लक्षणभेदाभावेनभेदस्य वक्तुमशक्यत्वादेक
 एवात्मेतिवक्तुंशुक्तंतयाबहुनामलुपदशांविमूनापुंसांसात्रिहितंजगत्कथं कस्यचिद्दृश्यमदृश्यं चरजूरगुल्यतामंतरेणस्यादितिप्रकृतिसत्यत्वमप्युक्तंस्वप्नादिवदसत्यादपिचरमघातुविसर्गात्
 व्यवहारोपपत्तेरितिभावः उभयसंमतंवाक्यं ग्रामणीः सर्वलोकानामिति आस्तांमतभेदः समुक्तोशिष्यमाणस्त्वेकलएवकेवलोनोनिर्विशेषःसएवमुख्यइत्यर्थःब्रह्माब्रह्मवितवरोवरणी
 योन्यत्सर्वेषुद्वयादिकेहेयमित्यर्थः ॥ ७ ॥ सर्वलोकानामित्युक्तंतत्रलोकस्वरूपमाह तयोरिति व्याहृतयोव्याहृती इमान् प्रत्यक्षान्निर्विश्वतैजसप्राज्ञान्अप्रप्रमाणमाह ययेतिब्राह्मणी
 ब्रह्मप्रतिपादिकामूरित्येवक्रमेदादजायेतत्युपक्रम्यतेभ्योभितमेभ्यस्त्रयोवर्णा अजायंताकारउकारोमकारइतिश्रुतेर्व्याहृतिसारस्यप्रणवस्यविश्वाद्यात्मकत्वात्तमूरादिशब्दैर्विश्वाद्याएव
 ज्ञेयाः अत्रसांख्यशब्देनौपनिषदपुण्याहो नतु निरीश्वरः ततश्चतस्यवाचकःप्रणतइतिवदतोयोगाचाचर्यस्यापिभोमित्येतदक्षरमिदंसर्वमितिश्रौतः प्रणवार्थेकात्म्यरूपोऽभिमतइ
 तितयोरविरोधइतिभावः ॥ ८ ॥ तत्रतेषुलोकेषुस्रष्टव्येषुततोभूंसंज्ञातवैश्वानरात्पूर्ववागतःसूक्ष्मंकारणंवापश्चादागतः स्थूलंवाष्टिशरीरंप्रतीतिः ततो गतागतः तत्रभूमंज्ञकेस्थितः मानस
 तयोस्तद्वचनंश्रुत्वातिस्रोव्याहृतयोजपन् ॥ त्रीनिमान्छतवाँल्लोकान्यथाहब्राह्मणीश्रुतिः ८ तत्रभूसंज्ञकंचैवसमुत्पादितवान्प्रभुः ॥ ततो ग्रेतद्गतस्त्रेहोब्रह्मा

मानसमव्ययम् ९ सोत्पन्नस्त्वग्रेब्रह्माणमुवाचमानसःसुतः ॥ करोमि किंतेसाहाय्यं ब्रवीतु भगवानिति १० ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यएषकापिलोनामब्रह्मानारायण
 स्तथा ॥ वदतेवरदत्वांतुतत्कुरुष्वमहामते ११ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ब्रह्मणोक्तोतदाभूयःसंशयंसमुपस्थितः ॥ शश्रूपुरस्मियुवयोःकिंकुर्मीतिरुतांज
 लिः १२ परमेश्वरावूचतुः ॥ ॥ यत्सत्यमक्षरंब्रह्मह्यष्टादशनिधंस्मृतम् ॥ यत्सत्यममृतंचैवपरंतत्समनुस्मर १३ वैशंपायनउवाच ॥ एतद्वचोनिशम्या
 थसययौदिशमुत्तराम् ॥ गत्वाचतत्रब्रह्मत्वमगमज्ज्ञानचक्षुषा १४ ततोब्रह्माभुवंनामद्वितीयमसृजत्प्रभुः ॥ तंकल्पयित्वा मनसामनसैवमहामनाः १५
 ततःसोप्यब्रवीद्राक्ष्यंकिंकुर्वेतिपितामहम् ॥ पितामहसमाज्ञप्तोब्रह्माणौसमुपस्थितः १६

मितिकल्पितत्वमुक्तं अतएवअव्ययंरजूरगवदनुत्पन्नत्वादेवनाशरहितं ॥ ९ ॥ सोत्पन्नइतिपादपूरणार्थःसुलोपः अग्रेस्थितः ॥ १० ॥ वदतेअभिमंत्रयते भासनोपसंभाषेत्यादिनात
 इ ॥ ११ ॥ समानसोभूः मनःप्रधानात्मात्पितुरप्यन्यः कोमहानस्तीतिसंशयंसमुपस्थितः प्राप्तः कुर्मिकरोमि ॥ १२ ॥ यादिति सत्यंत्रैकालिकबाधरहितंअक्षरंअपरिणामि
 अष्टादशनिधंअष्टचदशचानिधाःपाशामतभेदेनयस्यतत्तदष्टादशनिधविधिमितिपाठेअष्टादशबंधप्रकारं विधिमितिपाठेतैर्विधीयतेनियोज्यतइत्यर्थःनिधाः पाशाः पाशावैनिधाइ
 तिश्रुतेः सांख्यमतेअष्टौनिधाः कर्मेन्द्रियाणिपंच १ ज्ञानेन्द्रियाणिपंच २ मनआदिचतुष्कं ३ प्राणपेषकं ४ विषदादिपंचकं ५ कामः ६ कर्म ७ अविद्याच ८ तैः पुर्यष्टकम् एतदे
 वाविद्यातिरिक्तप्रकृतिपुरुषाधिकेश्वरसहितंदशकंयोगानांबंधकंयद्यप्येतेषांप्राणादिपंचकसामान्यकारणवृत्तितस्तथापिसामान्यविशेषभेदनैवतस्यप्रयत्नत्वंज्ञेयं स्वस्वमतमुपन्यस्यपर
 मार्थमाहतुः यादिति सत्तमूर्त्ततेजोन्नरूपम् यत्वाद्याकाशाद्यव्याकृतंअमृतंप्रविलापनीयतयामृतयोरधिष्ठानंचयत्परंवस्तुसर्वविशेषगून्यंचिदेकरसंस्मरंचितयाहमस्मीतिविद्धीत्य
 र्थः ॥ १३ ॥ उत्तरादिशंपरांकाष्ठांचिदेकरसाख्या ॥ १४ ॥ ततइति भुवंसूत्रात्मानं महामनाः महांतिसर्वसृष्टिसमर्थानिमनांसिअवांतरोपाधिभूतानियस्यसमहामनाः
 अविद्योपाधिरीश्वरः मनसामनसैवेतिवीप्सायाद्विवचनंसर्वमनः सुवर्णमानंस्त्रष्टुंसमर्थमित्यर्थः ॥ १५ ॥ ततः सः मनसःसुतः पितामहमनसःपितरंमहांतंजीवंब्रह्माणं ब्रह्माणौसां
 ख्ययोगाचार्यौ ॥ १६ ॥

ब्रह्मभ्यामिति सतयोः पार्श्वमुपागतः स न ब्रह्मभ्यां सहितो भागवर्ती पूर्वोक्तोपरांकाष्टांगतः योगविचारयोरपितस्यांकाष्टायां लयो भवतीति भावः १७ तस्मिन्निति विराट्सूत्रयोरपि जनकत्वा
न्मोक्षोपायेति कुशलं भूर्भुवनाम ईश्वरं शुद्धसत्त्वोपाधिम् १८ तद्धर्मतयोः पूर्वयोर्धर्मपराकाष्ठानुसारित्वे ईशोपि सांख्ययोगसंपत्त्या परस्यांकाष्टायां पुरुषात्रपरं किंचित्साकाष्ठासापरागति
रिति श्रुतिप्रसिद्धायां प्रलयंगत इत्यर्थः ईश्वरग्रासस्तुरीयतुरीय इति तापनीये ईश्वरग्रासस्यापि स्पष्टश्रवणात् एवमुक्तेन प्रकारेण त्रयोप्येते मनसः पुत्रा मूरादयः शंभोर्महात्मनः शंभुना
महात्मना सांख्ययोगाचार्यरूपिणा उक्ता उपादिष्टाः एकं सांख्यं च योगं च यः पश्यति स पश्यतीति तयोर्वस्तुतया पेक्षया एकत्वादेकवचनशब्दत्वम् १९ ततः किमत आह तानिति यथा दाह्यं द

ब्रह्मभ्यां सहितः सोऽथ भूयो भागवर्ती गतः ॥ प्राप्तश्च परमं स्थानं सतयोः पार्श्वमागतः १७ तस्मिन्नपि गते पुत्रं तृतीयममृजत्प्रभुः ॥ मोक्षोपायेति कुशलं भूर्भुव
नामतं विभुः १८ आससाद स तद्धर्मतयोरेवागमद्वति ॥ एवं पुत्रास्त्रयोप्येते उक्ताः शंभोर्महात्मनः १९ तानगृहीत्वा सुतांस्तस्य प्रययौ स्वांगतितथा ॥ नारा
यणोऽथ भगवान्कापिलश्च यतीश्वरः २० यं कालं तौ गतौ मुक्तौ ब्रह्मा तत्कालमेव तु ॥ तेपेधोरतरं भूयः सतपः संशितव्रतः २१ नररामततो ब्रह्मा प्रभुरेकस्तपश्चर
न् ॥ शरीराद्धर्मो भार्यासमुत्पादितवाञ्छुभाम् २२ तपसा तेजसा चैव वर्चसानियमेन च ॥ सदृशीमात्मनो भार्यासमर्था लोकसर्जने २३ तया सह ततस्तत्र रेमे ब्रह्मा
तपोमयः ॥ मृजत्प्रजापतीन् सर्वान्त्सागरान्सरितस्तथा २४ ततो सृजद्वैत्रिपदां गायत्रीं विदमातरम् ॥ अकरोच्चैव च त्वारो वेदान् गायत्रिं संभवान् २५ आ
त्मार्ये चासृजत्पुत्रां लोककर्तृन्पितामहः ॥ विश्वे प्रजानां पतयो येभ्यो लोकाविनिःसृताः २६ विश्वेशं प्रथमं नाम महातपसमात्मजं ॥ सर्वाश्रमतमं पुण्यं नाम्ना
धर्मसमृष्टवान् २७ दक्षं मरीचिं मित्रं च पुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् ॥ वसिष्ठं गौतमं चैव भृगुमांगिरसं मनुं २८ अथर्वभूता इत्येते ख्याता ब्रह्म महर्षयः ॥ त्रयोदश सुता
ना तु येवंशा वै महर्षिणां २९ अदितिर्दितिर्दनुः कालाहनायुः सिंहिकामुनिः ॥ प्राधाचसुरसाक्रोधा विनता कद्रु रेव च ३० दक्षस्यैतादुहितरः कन्या द्वादश भा
रत ॥ नक्षत्राणि च भद्रं ते सप्तविंशतिरूर्जिताः ३१ मरीचेः कश्यपः पुत्रस्तपसानिर्मितः प्रभुः ॥ तस्मै कन्या द्वादशे मादक्षस्ता अन्वमन्यत ३२ नक्षत्राख्या
निसोमाय वसवे दत्तवानृषिः ॥ रोहिण्यादीने सर्वाणि पुण्यानि जनमेजय ३३ लक्ष्मीः कीर्तिस्तथा सा ध्यावेश्वाकामानुगा शुभा ॥ देवी मरुत्वती चैव ब्रह्मणानि
मिताः पुरा ३४ एताः पंचवरिष्ठा वै सुरश्रेष्ठाय भारत ॥ दत्ताधर्मा य भद्रं ते ब्रह्मणा दृष्टधर्मणा ३५ यारूपाद्धर्मयी पत्नी ब्रह्मणः कामरूपिणी ॥ सुरभिः सा तु गौर्भू
त्वा ब्रह्मणं समुपस्थिता ३६ ततस्ताम गमद्ब्रह्मामैथुने लोकपूजितः ॥ लोकसर्जनहेतुजोगवामर्थाय भारत ३७

गन्धर्वादिः स्वयोनौ उपशान्ति एवं सांख्ययोगाख्यं ज्ञानं प्रविलाप्य मूरादित्रयं प्रविलाप्य स्वयमपि ब्रह्मणिलीनमित्यर्थः २० वेद्यलयात्तद्वोरं वृत्तिलयात्तद्वोरतरम् तयोर्निर्विकल्पं स
माधिप्राप्तमित्यर्थः २१ ततोऽमुक्तवानमाह नररामेति शरीराद्धर्ममिति शुद्धे चिदात्मन्येव भोक्तृमोग्यरूपं प्रपञ्चं कल्पितवानित्यर्थः २२ अस्य योगैश्वर्यमाह तपसेति स एकधा भवति प्र
३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

जज्ञेचैकादशसुतान्निपुलान्धर्मसंहितान् ॥ रक्तसंध्याभ्रमदशान्दहनोपमतेजसः ३८ तेरुदंतोद्वंतंश्वभगवंतंपितामहम् ॥ रोदनाद्वावणाच्चैवततोरुद्राङ्ग
तिस्मृताः ३९ निरुंतिश्चैवसर्पश्चतृतीयोह्यजएकपात् ॥ मृगव्याधःपिनाकीचदहनोऽथेश्वरश्चैव ४० अहिर्बुध्न्यश्चभगवान्कपालीचापराजितः ॥ सेना
नीश्वमहातेजारुद्राएकादशस्मृताः ४१ तस्यामेवसुरभ्यांतुजज्ञेगोवृषभस्तथा ॥ आरुष्टाश्चतथामाषाःसिकताःप्रश्रयोऽक्षताः ४२ अजाश्चैवैकवंशाश्चतथैवा
मृतमुत्तमम् ॥ ओषध्यःप्रवरायाश्चसुरभ्यांताःसमुत्थिताः ४३ धर्मोल्लक्ष्म्युद्भवःकामःसाध्यासाध्यान्व्यजायत ॥ च्यवनंप्रभवंचैवमीशानंसुरभीतथा ४४
अरुंधत्यारुणीचैवविश्वावसुबलध्रुवौ ॥ महिपंचतनूजंचविज्ञांतमनसावापि ४५ मत्सरंचविभूतिंचसर्वाःसुरभिसूनवः ॥ सुपर्वतंविपंनागंसाध्यालोकनम
स्कृता ४६ वासवानुगतादेवीजनयामासवैसुतान् ॥ धरंवैप्रथमंदेवंद्वितीयंभुवमव्ययम् ४७ विश्वावसुंतृतीयंचचतुर्थंमोममीश्वरम् ॥ पंचमंपर्वतंचैवयो
गेद्रंतदनंतरम् ४८ सप्तमंचततोवायुमष्टमंनिरुंतिंवसुम् ॥ धर्मस्यापत्यमित्येवंसुरभ्यांसमजायत ४९ विश्वेदेवास्तुविश्वायांधर्माज्जाताइतिश्रुतिः ॥
दक्षयज्ञमहाबाहुर्वसुश्चसुतएवच ॥ सुधर्माचमहाबाहुःशंखपाच्चमहाबलः ५० उक्तंश्चैवमहाबाहुर्वपुष्मांश्चतथैवच ॥ चाक्षुषस्यमनोरेतेतथानंतमहीरंणौ
५१ विश्वावसुसुपर्वाणौविष्टरश्चमहायशाः ॥ रुरुश्चक्रपिपुत्रोवैभास्करप्रतिमद्युतिः ५२ विश्वेदेशान्देवमाताविश्वेशान्जनयत्सुतान् ॥ मरुत्वतीमरुत्वंतो
देवानजनयच्छुभान् ५३ अग्निश्चक्षुर्हविर्ज्योतिःसावित्रोभिन्नएवच ॥ अमरंशरवृष्टिंचसंक्षयंचमहाभुजम् ५४ विरजंचैवशुक्रंचविश्वावसुविभावम् ॥
अश्मंतंचित्ररिंमचतथानिष्कृपितंनृपम् ५५ नहुषंचाहुतिंचैवचारित्रंबहुपन्नगम् ॥ बृहतंचबृहद्रूपंतथैवपरतापनम् ॥ मरुत्वत्यांपुराधर्माज्जज्ञेपुत्रद्व
यंशुभम् ५६ अदित्यांजज्ञिरेराजन्नादित्याःकश्यपादथ ॥ इंद्रोविष्णुर्भगस्त्वष्टावरुणोऽशोर्यमारविः ५७ पूषाभिन्नश्चवरदोमनुःपर्जन्यएवच ॥ इत्येते
द्वादशादित्यावरिष्ठास्त्रिदिवौकसः ५८ आदित्यस्यसरस्वत्यांजज्ञेपुत्रद्वयंशुभम् ॥ रूपश्रेष्ठंवलश्रेष्ठंत्रिदिवेरूपिणांवरम् ५९ दनुस्तुदानवानजज्ञेदिति
दैत्यान्व्यजायत ॥ कालानुकालकेयांश्चह्यसुरान्राक्षसांस्तथा ६० अनायुषायास्तनयाव्याधयश्चाधयस्तथा ॥ सिंहिकाग्रहमाताचगंधर्वजननमिनिः
६१ प्रबोधाप्सरसांमातासुरसायांसरीमृपाः ॥ क्रोधायाःसर्वभूतानिपिशाचाश्चैवभारत ६२ तथायक्षगणाश्चैवगुह्यकाश्चविशांपते ॥ चतुष्पदानिसर्वाणि
ऋतेगावस्तुसौरभाः ६३

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इति श्रीहरिवंशोभविष्यपर्वणिटीकायांचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ यत्सूचितं प्राक्श्लोकाभ्यां रहस्यं सांख्ययोगयोः ॥ तद्विस्तरार्थेन वमे
मृपतेः प्रश्न ईर्यते ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ब्रह्मणो ह्येति अहः शब्दः क्रतुवाची ब्रह्मसंबंधी क्रतुर्ज्ञानयज्ञ इति यावत् सम्यक्क्षिप्यते क्षेप्येन तं
संक्षेपं सुग्रहं च विस्तरं ॥ १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशोभविष्यपर्वणिटीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ७ ॥ सांख्ययोगात्मको ब्रह्मयज्ञोपदशमेऽभिः ॥ सांख्यं ब्रह्मविचारारूढं
प्रस्तावितं प्रसिद्धिदम् ॥ १ ॥ शृणुष्वेति ॥ १ ॥ ब्रह्मसंबंधसंबद्धं वेदमूलकत्वेन संबद्धं तादृशमपि कर्मव्यावृत्तमित्याह ब्रह्ममिति ब्रह्मैकविषय इत्यर्थः यद्ब्रह्म गोब्रह्मविदः पुरस्तादेव संपन्नं

अरुणो गरुडश्चैव विनतायां व्यजायत ॥ महीधरान्त्सर्पनागान् देशीकद्रव्यं जायत ६४ एवं विवृद्धिमगमन् विश्वेलोकाः परस्परम् ॥ तदा पौष्करके राजन् प्रादुर्भा
वे महात्मनः ६५ पुराणं पौष्करे चैव मया द्वैपायनाच्छ्रुतम् ॥ कथितं तेन पूर्वेण यत्कृतं परमार्थिभिः ६६ यश्चेदमग्र्यं प्रथमं पुराणं सदा प्रमत्तः पठते महात्मा ॥
अवाप्य कामानि हवीत शोकः परत्र स स्वर्गफलानि भुंक्तं ६७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशोभविष्यपर्वणिचतुर्दशोऽध्यायः १४ ॥ जनमेजय उवाच ॥
श्रुतं नः परमं ब्रह्मन्त्स्ववंशचरितं महत् ॥ दिव्यमन्योन्यसंभूतं मानितं बहुभिर्गुणैः १ छंदोभिर्वृतसंजातैः समासैश्च संविस्तरैः ॥ लघुभिर्मधुराभाषैर्ग्रथितं
पदविग्रहैः २ त्रिवर्गेणाभिसंपन्नं धर्मेणार्थेन भोगिनाम् ॥ कामेन बहुरूपेण शरीरांतर्गतेन च ३ ब्राह्मणानां प्रभावैश्च योधानां च पराक्रमैः ॥ वैरनिर्यातनैश्चैव
प्रतिज्ञानां च पारगैः ४ रिपुस्तत्र सुसंपन्नैर्नानुबंधः प्रचोदितः ॥ वंशयोर्निर्विनाशाय नृपेण द्विजविग्रहात् ५ ये च तस्मिन् महारौद्रे संग्रामे निहतानृपाः ॥
तेषां सर्वाणि राक्षाणि पुत्राः सर्वे प्रपेदिरे ॥ कौरवः प्रथितो राजा भगवच्छासनानुगः ६ धर्मश्च बहुधा प्रोक्तस्त्रयाणां वर्णसंपदाम् ॥ शूराणामपि विख्यातः स्वर्ग
हेतुर्द्विजर्षभ ७ अनुग्रहार्थं भूतानां नोत्सेकाय कथं धनं ॥ चतुर्णां वर्णसंज्ञानां पृथक्पृथगेन कथा ८ गर्भवासं पतंतं श्वभूतानां संप्रबोधितः ॥ पृच्छतां देवसंचारो
क्षीणे पुण्ये च कर्मणि ९ दानेयश्चापि संयोगः स चापि बहुधा कृतः ॥ द्वाभ्यां संयोगविहितो मधुवाग्वचनंतयोः १० न तच्छक्यं मया ख्यातुं भारताध्ययनं महत् ॥
एकहनेन महाब्रह्म त्रापि दिव्येन चक्षुसा ११ ब्रह्मणो ह्यस्तु विस्तरं संक्षेपं च सुसंग्रहम् ॥ श्रोतुमिच्छामि भगवन्महत्कौतूहलं हि मे १२ इति श्रीमहाभारते खिले
षु हरिवंशोभविष्यपर्वणिपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ शृणुष्वैकमनाराजन पंचेंद्रियसमाहितः ॥ कथां कथय तो राज
त्रिविकारेण चेतसा १ ब्रह्मसंबंधसंबद्धमवद्धं कर्मभिर्नृप ॥ पुरस्ताद्ब्रह्मसंपन्नं ब्रह्मणो यददक्षिणम् २ अव्यक्तं कारणं यत्तन्नित्यं सदसदात्मकं ॥ निष्कलः
पुरुषस्तस्मात्संबभूवात्मयोनिजः ३

प्राक्सिद्धं प्रत्यग्रकृत्वात् अदक्षिणं न कर्मप्राप्यं न तत्र दक्षिणायतीति श्रुतेः ततश्च शृणु इत्यनुवर्ज्यते २ तदेवाह अव्यक्तं यत्तन्नामतोऽर्थतश्च कारणं जगद्देतुः सदसदात्मकं मूर्तामूर्तरूपानित्यं अ
विनाशि सांख्यप्रसिद्धं तन्न निष्कलः पुरुषः निर्विशेषचिन्मात्रादात्मनो नातिरिच्यते तत्रैवाध्यस्तमित्यर्थः तस्मात्पुरुषादात्मयोनिजः आत्मैव योनिर्ज्ञापको यस्य नाहं जानामीत्यनुमूतिसिद्धं
अज्ञानं तस्माज्जातो हंकारः अहमिति प्रथमो ध्यासः संबभूव ॥ ३ ॥

दिव्यः शुद्धसत्त्वमयत्वात् सर्वेषां भूतानां वियदादीनां पतिः जन्मनाशयोः स्वतंत्रः विभुर्व्यापकः अचिंत्यः सत्त्वेनाऽऽसत्त्वेनवाऽलोचयितुमशक्यः अतएव अव्ययः रज्जूरगवदुत्पन्नस्वान्नव्येतीति
युगानां तत्तद्युगधर्माणां शमकामर्दभाचाराणां प्रभवः अहंकारादेव ते उत्पन्ना इत्यर्थः अव्ययोऽनित्यो मूढानाम् ॥ ४ ॥ अचिंत्यत्वं विभुत्वं च विवृणोति अमृतः कालत्रयेऽपि नासिद्धः यस्मात् अजा
तः अनुत्पन्नः एवं भूतोऽपि सर्वत्र समतांगतः सन्नपद्रुशोनाप्यसद्रूप इति चेत् किं रूप इत्यत आह तत् अव्यक्तात् परं नारायणविदो विदुस्तदेव स इति योजना समुद्रतरंगवत् अहंकाराश्चिन्मात्ररूपपरवे
त्यर्थः ॥ ५ ॥ अस्य विश्वरूपत्वमाह सर्वत इति लिङ्गव्यत्ययार्थः ॥ ६ ॥ ननु समुद्रेऽपि वाऽद्याद्यभिघातं विना तर्गो नोत्पद्यते कथं चिन्मात्रेऽद्वितीये द्वितीयमज्ञानं संबध्यतं यतः अहंकारोत्पत्ति
रित्याशंक्याह असत इति तत्राहंकारे असतः कारणस्य मतः कार्यस्य च कारणं कल्पकं अविद्यास्ति अहंकारे स्थित्वैव चिदात्मन्यविद्या कल्प्यते ननु चिदात्मनितत्संबंधो युज्यत इत्यर्थः यदाहु
र्वृद्धाः अस्या विद्येत्यविद्याया मेवासित्वा प्रकल्प्यते ॥ ब्रह्मद्वारा त्वविद्येयं न कथंचन युज्यत इति कुतश्चिदात्मन्यविद्यानां स्तीत्यत आह अव्यक्त इति निर्विकल्पत्वात् तस्येत्यर्थः तर्हितत्स
त्यत्वे किं मानमत आह व्यक्तरूपस्य श्रुतिरिति मातृमानप्रभेयेष्वचिदात्मत्वेन दृश्येष्वनुस्यूततया चरन्नपि दृश्यते न चादृश्यत्वादेव तदसिद्धिः मात्रादिः स्वेतरमास्योदृश्यत्वात्संमतवदिति
न्यायेन तत्सिद्धेरिति भावः ॥ ७ ॥ एतदेवाह विकारेति विकारपुरुषो मात्रादिव्यक्तः तं रूपं रूपवंतं दृश्यं अरूपी चिदात्मा आश्रितः सन्नचरति दृश्यं प्रकाशयति शेषं स्पष्टं दारुण्यग्निरिव मा

दिव्यो दिव्येन वपुषा सर्वभूतपतिर्विभुः ॥ अचिंत्यश्चाव्ययश्चैव युगानां प्रभवो व्ययः ४ अभूतश्चाप्यजातश्च सर्वत्र समतांगतः ॥ अव्यक्तात्परमं यतन्नाराय
णविदो विदुः ५ सर्वतः पाणिपादंतं सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ६ असतश्च सतश्चैव विज्ञेयं तत्र कारणं ॥ अव्यक्तो व्यक्तरूप
पस्थश्चरन्नपि न दृश्यते ७ विकारपुरुषो व्यक्तो ह्यरूपी रूपमाश्रितः ॥ चरत्यचिंत्यः सर्वेषु गूढोऽग्निरिव दारुणः ८ भूतभव्योद्भवो नाथः परमेशो प्रजापतिः ॥ प्र
भुः सर्वस्य लोकस्य नाम चास्येतितत्त्वतः ९ अपदानुपदो जातस्तस्मान्नारायणो भवत् ॥ अव्यक्तो व्यक्तिमापन्नो ब्रह्मयोगेन कामतः १० ब्रह्मभावे च तं विद्धि स
शब्दं लब्धवान् प्रभुः ॥ प्रभुः सर्वस्य लोकस्य स्थावरस्येतरस्य च ११ अहंत्वितिसहोवाच प्रजाः स्रक्ष्यामि भारत ॥ प्रभवः सर्वभूतानां यस्य तंतुरिमाः प्रजाः १२

प्रादिषु पृथगदृष्टोप्यात्मध्याननिर्मथनात्स्वाश्रयग्रासादाविर्भवतीति भावः ॥ ८ ॥ प्रासंगिक आत्मतत्त्वनिरूपणं समाप्य अध्यारोपापवादाभ्यानिष्पन्नं च प्रपच्यत इति न्यायं ननु तत्प्रतिपत्त्युगा
यभूतं तस्मात्संभूत्वात्मयोनिज इति प्रकांतमध्यारोपमनुसरति भूतेति नाम चास्यास्तीति रोपः सोहमित्यग्रे व्याहरत्ततोऽहं नामाऽभवदिति श्रुतिप्रसिद्धं वक्ष्यमाणं इति तत्त्वतः ईदृशस्य प
ृथग्येतासिः ॥ ९ ॥ ईदृशपत्त्वमेव विशदयति अपदादिति अपद्यते प्रमाणतो गम्यते इत्यपदमज्ञानं तस्मात्पदः पद्यते इति पदोऽहंकारो जातः न हि शुक्तौ रजतस्येव तत्कारणस्याज्ञानस्य ग्रहो
स्ति नारायणे उद्भवो यस्य तस्माच्छुद्धेऽप्यनादिकालमारभ्याऽप्यस्तादित्यर्थः अन्यथा मुक्तानामपि पुनर्बाधा पातिः स्यात् ननु सतः पदस्य कथमसतोऽपदाज्जनिः कथमसतः संजायेत इति तदसंभवच्छ्रु
तेरित्यत आह अहंकारोऽप्यपदपवसन्नं ब्रह्मयोगेन अधिष्ठानसत्तानुबोधेन व्यक्तिपदत्वं प्राप्तः अत्र हेतुः कामतः अनादिरागादिवासनावशात् प्रमतत्संस्कारधारामुवृत्तिरिति भावः ॥ १० ॥ ब्रह्मेति
तं पदं लब्धमहं नाम पुरुषं ब्रह्मभावे स्थितं विद्धि ज्ञानमप्रतिपद्यं यद्वैराग्यं च जगत्पतेः ॥ ऐश्वर्यं चैव धर्मश्च संहसिद्धं चतुष्टयमिति स्मृतेः ब्रह्मिष्ठं जानीहि अतएव सः ब्रह्मेति शब्दं लब्धवान् प्रभुत्वादिमां
श्च ॥ ११ ॥ अहंत्वितिसहोवाचात्मनो नामेति शेषहेतुः उदाहृतः श्रुतिप्रसिद्धेः सोहं नामाभवदित्यर्थः सहोवाच प्रजाः स्रक्ष्यामीति पूर्वा नृपंगेण पूरणीयम् सवै नैव मेतत्तस्मादेकाकी नरमते इत्या
दिश्रुतेरात्मज्ञोऽपि सोऽधिकारपरतंत्रतया सृष्ट्यादिपरेऽवमूत्रेत्यर्थः ॥ १२ ॥

एतदेवाह स्वभावादिति स्वास्मि ब्रह्ममर्थेभवतीतिस्वभावः पूर्ववासनाअहमितिवासनापिस्वभावादेवेत्याहाहंकारइति ॥ १३॥ सर्वव्यापीसमष्ट्यभिमानित्वात्निरालंबः असंगत्वज्ञानात्
अतएवाग्राह्यः अनभिभाव्योज्ञानेनजयोजयवान् ध्रुवःध्रुवंज्योतिरिवालिप्तः ॥१४॥ सब्रह्मशब्दितःस्वरूपेणाव्यक्तोपिपंचभिर्भूतसूक्ष्मैः ऋतुलक्षणैःसंकल्पमात्रभावैःउपाधिभिर्व्यक्तिपुरुषा
कृतिआपन्नःब्रह्मणोवेदाव्यक्तंसर्वभौतिकंविविधंचितितंसंकल्पमात्रोत्थंस्वरनधारयन् पोषयितुंसमनसावाचंमिथुनंसमर्पयतिश्रुतेर्वेदोक्तप्रकोरणसर्वस्त्रंभूतिमादायसलिलंससर्जैतिसंब
धः ॥ १५ ॥ अथेति येनसर्वमिदंततंवेनब्रह्मणास्वभावेनचचोदितः ॥ १६ ॥ वायुमिति पूर्वसलिलसृष्टेःप्राक् धातुरीश्वरस्यवशगानांधातृणांमरिच्यादीनामध्येतत्तमःलोकसांज्ञितलोकैः
संकेतितं मासिद्धमित्यर्थः ॥ १७ ॥ तदेतदिति वायोःस्थूलादग्न्यादिक्रमेणसंभूतंप्रजगत्पार्थिवमाप्यंचतैजसर्देवःशमादिमद्भिरतिक्रान्तम् उत्तरोत्तरमुत्कृष्टदेवपदंतेधिरोहंतिनमनुष्य
स्वयांतीत्यर्थः सरस्वतिसमुद्रेस्थितमितिशेषः ॥ १८ ॥ पृथिवीशब्दंपृथिवीशब्दाथैभुवंलोकवस्थानार्थमिच्छतातोयंसासुद्रंपृथक्त्वंधनत्वाच्चधर्मभेदात् गमितंप्रापितम् तदेतन्निखिलेनलो

स्वभावाज्जायतेसर्वस्वभावाच्चतथाभवत् ॥ अहंकारःस्वभावाच्चतथासर्वमिदंजगत् १३ सर्वव्यापीनिरालंबोह्यग्राह्योथजयोध्रुवः ॥ एवंब्रह्ममयोज्योतिर्ब्रह्म
शब्देनशब्दितः १४ अव्यक्तोव्यक्तिमापन्नःपंचभिःऋतुलक्षणैः ॥ धारयन्ब्रह्मणोव्यक्तंविविधंचितितंत्वरन् १५ अथभूतिसमाधायस्वभावाद्ब्रह्मचोदितः ॥
ससर्जसलिलंब्रह्मायेनसर्वमिदंततम् १६ वायुंपूर्वमथोदृष्ट्वायोधातुर्धातुसत्तमः ॥ धारणाद्धातुशब्दंचलभतेलोकसांज्ञितम् १७ तदेतद्रायुसंभूतंरुत्संजगदभूत्पु
रा ॥ एतदेवैरतिक्रान्तंपूर्वमेवसरस्वति १८ पृथक्त्वंगमितंतोयंपृथिवीशब्दमिच्छता ॥ धनत्वाच्चद्रवत्वाच्चनिखिलेनोपलभ्यते १९ फलत्वात्सीदमानाचस
लिलेसलिलोद्भवः ॥ व्याजहारशुभांवाणींसमंतात्पूरयन्निव २० ऊर्ध्वोहंस्थातुमिच्छामिसंसीदाम्युद्धरस्वमाम् ॥ गंभीरेतोयविवरेभूतिर्विक्षोभितांतरम् २१
ततोभूतिधरादेवीसंभूतप्ररोहिणी ॥ यथायोगेनसंभूतासर्वत्रविषयैषिणी २२ श्रुत्वाचगदितंतस्यागिरंतांचसुभाषिताम् ॥ वराहरूपमास्थायनिपपातमहा
र्णवे २३ उद्धृत्यसोवर्निंतोयात्कृत्वाकर्मसुदुष्करम् ॥ समाधौप्रलयंगत्वाप्रलीनानचदृश्यते २४ यतद्ब्रह्ममयंज्योतिराकाशमिति संज्ञितम् ॥ तत्रब्रह्मासमु
द्भूतःसर्वभूतपितामहः २५ अद्यापिमनसाधात्राधार्यतेसर्वयोगेना ॥ ज्ञानयोगेनसूक्ष्मेणप्रजानांहितकाम्यया २६ भित्त्वातुपृथिवीमध्यमुपयातिसमुद्रं
॥ तपनस्तूर्ध्वमातिष्ठन्नरिमाभिःसहसन्निव २७

केनोपलभ्यतेभूजलयोः पृथक्त्वम् १९ फलत्वात्कार्यत्वात्सलिलेस्वकारणेसीदमानाविशीर्यमाणासलिलोद्भवोजलोद्भूतभूदेवताख्यःपुरुषोव्याजहार वचनव्यत्ययआर्षः २० ऊर्ध्वइति
गंभीरेतोयविवरेभूतःकाठिन्यात्विक्षोभितमंतरंयथास्यात्तथासंसीदामीतिसंबंधः लोष्टपिंडवद्विशीर्णाभवामीत्यर्थः २१ ततोभूतिमतीपृथ्वीविषयैषिणीस्थानैषिणीसर्वत्रसंभूताजाताय
यायोगेनयथोक्तेनयोगेनविशीर्यमाणत्वेनहेतुनासैर्यार्थिनीसतीसर्वदिगमिमुखंमामुद्धरस्वेत्याक्रोशंकृतवतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ श्रुत्वाचेति हरिरितिशेषः ॥ २३ ॥ उद्धृत्येति हरिरवतारकार्यं
कृत्वातिरोभूतइत्यर्थः ॥ २४ ॥ येनमूकदृतातस्यरूपमाह यत्तदिति ॥ २५ ॥ धात्रातेनैवईश्वरेणाद्यापिपृथिवीधार्यतेशेषहूर्मादिरूपेणेत्याह अद्यापीति मनसामनोमयेन ॥ २६ ॥
एवंश्रुतापिधराभुक्कलदाकृतलवादिदीर्णामूदेत्याह भित्त्वेति समुद्रंभूमिजनकंतोयंइदमेवविवरंभेरुमूलप्रवेशस्थानामितिबुद्ध्याति ॥ २७ ॥

एवमतितापात्सूर्यमंडलाज्जलमयं सोममंडलमभूदित्याह तस्येति ॥ २८ ॥ सोमेति सोम
नाराजा सोमोस्माकंब्राह्मणानां राजेति श्रुतेः सोमत्वमुत्तमाब्रह्मविद्यातयासाहितः सोमः तस्य भावः सौम्यम् स उत्पन्नमात्रो ब्रह्मवित्त्वं अन्वगादित्यर्थः ॥ २८ ॥ सोमेति सोम
स्योकरूपस्य मंडलपर्यंतं नृमुखं प्रदेशात्पवनो निश्वासः समजायत तत्सनिश्वासः अक्षरमयं वर्णात्मकं वेदरूपं ज्योतिः सर्वार्थप्रकाशकं जातमिति शेषः निःश्वासितमेतद्यक्त्वेदइत्या
दिश्रुतेः ॥ २९ ॥ सतु सूर्यमंडलात्तानामाधिदेविकानामर्थानां स्मृष्टा सोमाख्यादींश्चरादेदं प्राप्य योगमया तज्ज्ञानात् जन्मातिराययोगप्रभावोद्भूतप्रकाशात् वेदं तेजोभिः स्वबुद्धि
बलेन वर्द्धयन् पृथुपृथुपृथुवेदार्थालोचनपूर्वकं स्वभावात् पूर्ववासनारूपाद्ब्रह्म संभवाद्ब्रह्मसत्तयोद्घोषिताद्दिव्यं द्योतमानमतएव ब्रह्मयोर्निवेदस्यास्पदभूतं सनातनं पूर्वकल्पकृतसंस्थानं
पुरुषं शिरःपाण्यादिमंतं अध्यात्मिकं सृजते इति श्लोकद्वयसंबंधः ॥ ३० ॥ अस्य शरीरस्य पंचभूतमयत्वं अथ यल्लोहितं श्लेष्मरेतस्ता आप इत्यादि श्रुत्युदितं दर्शयति द्वाभ्यां भवत्
अडभाव आर्ष अभवदित्यर्थः ॥ ३१ ॥ पुरुषात् ईश्वरात् प्राप्तः पुरुषो भावः चैतन्यं कर्तृ एनं देहं वायुना करणेन स्पंदयते चालयते संघातात् एवं पंचानां भूतानां संघातं प्राप्य तत्र ज्योति
तस्य मंडलमध्यात्तु निःसृतं सोममंडलं ॥ स सनातनजो ब्रह्मा सौम्यं सोमत्वमन्वगात् २८ सोममंडलपर्यंतात्पवनः समजायत ॥ तदक्षरमयं ज्योतिस्तेजोभिर
भिवर्द्धयन् २९ सतु योगमया ज्ञानात्स्वभावाद्ब्रह्म संभवात् ॥ सृजते पुरुषं दिव्यं ब्रह्म योनिं सनातनं ३० द्रव्यं त्सलिलं तस्य घनं यत्पृथिवी भवत् ॥ छिद्रं यच्च
तदाकाशं ज्योतिर्यच्च क्षुरेव तत् ३१ वायुना स्पंदते चैनं संघातज्ज्योति संभवः ॥ पुरुषात्पुरुषो भावः पंचभूतमयो महान् ३२ भूतात्मा वै समेतस्मिं स्तास्मिन्दे
हः सनातनः ॥ गुहायां निहितं ज्ञानं योगाद्यज्ञः सनातनः ३३ तपनस्यैव तद्रूपं योगिर्वसति देहिनाम् ॥ शरीरे नित्यशो युक्तधातुभिः सह संगतः ३४ स्वभावा
त्क्षयमायांति स्वभावाद्भयमेति च ॥ स्वभावाद्भिदतेशांति स्वभावाच्च नाविदाते ३५ इन्द्रियैरतिमूढात्मा मोहितो ब्रह्मणः पदे ॥ संभवं निधनं चैव कर्मभिः प्रतिप
द्यते ३६ यावत्तद्ब्रह्म विषयं नापयातीह तत्त्वतः ॥ तावत्संसारमाप्नोति संभवांश्च पुनः पुनः ३७

संभवः ज्योतिषां इंद्रियाणां जाठरस्य च संभव उद्भवो भवति अग्निर्वाक् भूत्वा मुखं प्राविशदित्यादि श्रुतेः अतएव महान् कृत्स्नस्य ब्रह्मांडस्यावप्रवेशात् योगिहृदयदर्पणे न दानिव्य
ज्यतइत्यर्थः ज्योति संभव इति सलोप आर्षः ॥ ३२ ॥ भूतात्मा जीवः समेपांच भूतिकत्वात् नतिर्यगादिनारतम्यरीहंतस्मिं स्तस्मिन् सर्वस्मिन्नस्ति सनातनो ज्ञादिकालमारभ्येत्यर्थः
गुहायां बुद्ध्यां निहितं ज्ञानं सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म यो वेद निहितं गुहायामिति श्रुतिप्रसिद्धमकितं ज्ञानमित्यत आह यज्ज्ञः यस्य ज्ञो ज्ञाता यज्ज्ञः सनातन ईश्वरः यस्य ज्ञानस्य ज्ञाना ईश्वरो भ
वतीत्यर्थः एतेन परमेव्योमन्सो श्रुते सर्वान्कामान्त्सेहेति श्रुत्यर्थो दर्शितः ॥ ३३ ॥ यः सनातनः स एव जीव इत्याह तपनस्येति तपनस्य प्रकाशस्य अग्निरिवाग्निर्भोका दोहिनां देहा
भिमानिनां मूढानां दृष्ट्या यो भोका स एव तत्त्वदृष्ट्यर्थ ईश्वर इत्यर्थः तस्यानैश्वर्यसंतताद्देहाध्यासादित्याह शरीर इति धातुभिः पंचभूतैः देहयोगाद्वा सोपीति न्यायेन देहाभिमानात्प
रस्यापि ज्ञानैश्वर्यातिरोभाव इत्यर्थः ॥ ३४ ॥ यो यंधातुभिः सह संगतः स्वभावात् पूर्वसंस्कारात्क्षयं ऐश्वर्यं भयं अनैश्वर्यं चाप्नोति शांतिं सद्भावाभावाभ्यामित्याह स्वभावादिति ॥
॥ ३५ ॥ इन्द्रियकिंकरस्य कर्मबंधोस्ति ॥ ३६ यावत्ज्ञानेन ब्रह्माख्यं आनंदरूपं विषयं नाप्नोति तेन च संभवाख्यां जन्ममालां प्राप्नोतीत्याह द्वाभ्याम् ॥ ३७

एवमप्रतस्यदुःखमुक्त्वा शांतस्यानंदावाप्तिमाह इन्द्रियैरिति योगबलेन इन्द्रियैर्व्यतिरिक्तः प्रलयाग्रेन्द्रियादिषु स्वरूपानंदे प्रतिष्ठां प्राप्नोतीत्यर्थः ३८ प्रतीति अमुंसविकल्पानंदाख्यं लोकं प्रतिषिद्धं कृत्वा ब्रह्मवान्निर्विकल्पपदभाक्योगफलं रागादिजयं सर्वज्ञत्वं चाह साद्धर्म्यां रागव्ययैरितिरागव्ययैरागादि कृतैरपचयैः ३९ अगतिं गभेप्रवेशं गतिं गभां निर्गमनं निधनं मरणम् भूतेभ्यो हृष्टेभ्यो वेति न तु स्वयमागत्यादीन् प्राप्नोतीत्यर्थः ४० आत्मन इति गतयो मुक्त्युपायास्तान् जानाति तथा विषयगोचरं अतीतानागतादिविषयं पुरस्तात्कर्म निर्वृत्तेऽभावीनिकर्मफलानि पदे परस्यां काष्ठायां ब्रह्मा ब्रह्मवित् ॥ ४१ ॥ चित्तग्रंथीन् चित्तं बध्नतः कामादीन् यातनाः सुखदुःखसाक्षात्काराः तत्स्मरणानि प्रलोभेन प्रवले नलोभेन भिद्यमानाः अनेकशाखा वासनावलीर्निरुध्यात् वायुभिन्नमणवमिव याः पुरुषं क्षोभयंत्येति ॥ ४२ ॥ पच्यत इति एवं वासनादिरोधं कुर्वत परेभ्यः कामादिभ्यः नो लंमालिनं हृदयं बुद्धिः पच्यते विशुद्धा भवति इंगाल इवाग्निना सितभस्मशेषः केन च पच्यते ज्ञानचक्षुषा चष्टेनेनेति चक्षुस्तेजः ज्ञानाग्निनेत्यर्थः किं तज्ज्ञानमत आह ब्रह्म प्रोक्तं वेद

इन्द्रियैर्व्यतिरिक्तो वैयदा भवति योगवित् ॥ तदा ब्रह्मत्वमापन्नः प्रलयाग्रे प्रतिष्ठति ३८ प्रतिषिद्धममुं लोकं ब्रह्मवान्संभवत्युत ॥ न च रागव्ययैर्याति न च सज्जाति कर्हिचित् ३९ आगतित्वं गतिं चैव निधनं संभवन्तथा ॥ भूतेभ्यो वेति सर्वज्ञः परां सिद्धिमुपागतः ४० आत्मनो गतयश्चैव तथा विषयगोचरे ॥ पुरस्तात्कर्मनि र्दृतेः पदे ब्रह्मा प्रतिष्ठितः ४१ चित्तग्रंथीश्च मनसारुंध्यात्पूर्वाश्च यातनाः ॥ भिद्यमानाः प्रलोभेन वायुभिन्नमिवार्णवम् ४२ पच्यते हृदयं नोलं परेभ्यो ज्ञानवक्षु षा ॥ ब्रह्म प्रोक्तमिवात्मा वै विमुक्तो देहबंधनात् ४३ सृजेदपि परं लोकं संहरेदपि विद्यया ॥ तेजोमूर्तिरिवा विद्धमिह लोकं च संसृजेत् ४४ तिर्यग्योनौ गतांश्चैव क र्मभिर्नियमोपमैः ॥ तान्यपि प्रतिमुच्येत ब्रह्मयुक्तेन चेतसा ४५ अक्षरं च क्षरं चैव योगकर्माभिर्विद्यते ॥ न क्षरं विद्यते तत्र यद्ब्रह्म कर्माभिर्ध्रुवम् ॥ ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे म० षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रोक्तं येन ज्ञानेन इह जीवत्येव देहे आत्मा जीवः तद्यथा हि निलयिनिवल्मीके नृतापत्यस्ताशयो तेव मेवायमशरीरः स च भुरचक्षुरिव समाना अमाना इवेत्यादि श्रुतिभ्यः सर्वबंधनिर्मुक्तो भवतीत्यर्थः ॥ ४१ ॥ किंच सृजोदिति परं हार्दाकाशस्थं परिपक्वयोगीतुतेजोमूर्तिः सूक्ष्मभूतमयशरीरः स्वप्राभिमानो व इह लोकं व्यावहारिकमपि लोकमा विद्धमाच्छिद्रं साक ल्येन विष्णुमित्रादिवत्सम्यक्सृजत् भूतानामुत्पत्तत्वाद्भौतिकसर्गविषयमेव योगिनः सामर्थ्यामिति ज्ञेयं शास्त्रांतरन्याये जगद्वापारवर्जमित्युक्तेः ॥ ४४ ॥ तिर्यगिति नियमो पमैः नियम्यते निगृह्यते ज्ञेनेति ग्युत्पत्तेर्नियमो निगडः तत्तुल्यैः तानि कर्माणि अपिशब्दातिर्यग्योनिगतान् जीवान् प्रतिमुच्येत प्रतिमोचयेत्संकल्पसिद्धत्वात् ब्रह्मयुक्तेन ब्रह्मणियो जितेन ॥ ४५ ॥ अक्षरमिति योगारूपं कर्म अक्षरं भोगं च अभिव्याप्या विद्यते योगे एव कृत्स्नं कर्मफलमप्यंतर्भूतमित्यर्थः एवं सर्वतदा भिसमैतियत्किंच प्रजा साधुकुर्वतीति श्रुतेः नन्वेवं मोक्षेऽपि क्षरस्यान्वयः स्यात्तेन मुक्तेर्निर्विशेषत्वं भज्यतेत्याशंक्याह नोति यत् ध्रुवं ब्रह्मतत्त्वकर्माभिरूपलक्षितं क्षरं न विद्यते इति योजना प्रारब्धकर्मणावष्टब्धे देहे सत्येव योगिनिक्षरस्या न्वयोनविनेहर्कव्यावस्थायामिति भावः ॥ ४६ ॥ इति श्रीहरिवंशे भाविष्यपर्वणि टीकायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ४७ ॥

एकादशेकर्मफलपरिच्छेदाययोगभूः ॥ वणिताथाक्षरप्राप्त्ययोगभोक्तोयथाविधि ॥ १ ॥ सोमोत्पत्तिप्रसक्तानुप्रसक्तं संक्षेपेण अंतरालं योगं अभिधाय प्रकृतमध्यारोपमनुसरन्भि
त्वापृथिवीमध्यमित्यादि पूर्वमुक्तं भूमेः सच्छिद्रत्वमनूयतश्चिच्छिद्रे मेरुमूलं निहितमित्याह पृथिव्यामिति मीनं हिंसितं अकंदुःखं यैस्ते मीनाकाः नित्यसुखिनो देवास्ते गमयं मेनाकः
मीना हिंसायां अस्मात्कनमीनाविति निष्ठातस्य नत्वं निपात्य ते स्वभावन संस्कारेण पूर्वोक्तसलिलादिवादिहितः अतएवाचलः चित्तवता स्वभावस्य परिवर्तयिनुमशक्यत्वात् १
एवं निर्दुःखत्वं तस्योक्त्वा सुखप्रदत्वमप्याह पर्वभिरेति पर्वणि पूरयं नि कामानि ति चितामणिकामधेनु कल्पद्रुमादीनि विद्यंते हि मांति ति पर्वतः संज्ञितं संकेतितं योगरूढं पंकजादिप
दवदित्यर्थः अचलात् अचलनात् एवंविधोपि स्वभावात्कल्पनामात्रत्वा न्मेरुरिव मित एव न तत्रात्यंतिकोदुःखनिवृत्तिः सुखप्राप्तिर्वास्तीत्यर्थः उक्तहेनोरेव प्रक्षेपव्य एवेति वार्थः माइ
माने मीना प्रक्षेपेऽस्मात्तस्माद्यो हरिश्चेति वामि यिभ्यां हरिति वानिष्पन्नस्य मेरुशब्दस्योक्तार्थत्वात् ॥ २ ॥ तस्येति व्यक्तः शिरःपाण्यादिमान् ज्योतिसंभवेत्युक्तार्थं तेनैव व्यक्तं नैव
स्तु वृत्त्या परमात्मनः सत्ता ॥ ३ ॥ इदमेवाह यत्तदिति शिरसोतरसहस्रारिवेदांतर्गभेवापुरुषसूक्तप्रतिपाद्यो विग्रहः संस्थानं यस्य नत्सुखविग्रहम् ॥ ४ ॥ वदनादिति

वैशंपायन उवाच ॥ पृथिव्यां यत्कृतं छिद्रं तपनेन विवर्द्धता ॥ तस्मिन् यस्तोथ मीनाकः स्वभावविहितोचलः १ पर्वभिः पर्वतत्वं चलभते नाम संज्ञितम् ॥
अचलादचलत्वं च स्वभावान्मेरुरेव सः २ तस्य पृष्ठे सुविस्तीर्णेन गस्य सुमहद्विमान् ॥ तस्मिन्स्तु पुरुषो व्यक्तो वसाति ज्योतिसंभवः ॥ विहितश्च स्वभावेन तेनैव
परमात्मना ३ यत्तद्ब्रह्म यं तेजो निहितं शिरसोतरे ॥ तस्य ज्योतिर्मयं रूपं दीप्तं पुरुषविग्रहम् ४ वदनादभिनिष्क्रांतं ज्वलंतमिव तेजसा ॥ चतुर्भिर्वदनैर्युक्तं च
तुर्भिश्च द्विजोत्तमैः ५ वक्रं ब्रह्म समुद्रुतं ब्रह्मा ब्राह्मणपुंगवः ॥ तदेव तन्महाभूतं पुनर्भावत्वमागतं ६ उद्धृता पृथिवी देवी पुरस्तात्सलिलाशयात् ॥ ब्रह्मत्वं ब्रह्मणः स्था
नादलोकोलोकतांगतः ७ पदसंधौ ब्रह्मलोकं शृंगं मेरोस्तदाभवत् ॥ उच्छिद्रं तं योजनशतं सहस्रशतमेव च ८ एवमेव च विस्तारं चतुर्भिर्गुणितं गुणैः ॥ अथवा
नैव संख्यातुं शक्यं भूतेन केनचित् ॥ समाः सहस्रं बहुभिरपि दिव्येन तेजसा ९

तस्य वदनात् निष्क्रांतं चतुर्वदनं विद्वीति शेषः द्विजोत्तमैः सह निष्क्रांतं द्विजानां उत्तमाः मुखार्दिद्रश्वाग्निश्च ० ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत् आसन्यं प्राणमूचुरिति ईश्वरमुखजत्वेन
श्रुतिप्रसिद्धांस्तैः सहेत्यर्थः ॥ ५ ॥ तेषु ब्राह्मणान्गतांतिवक्रमिति तस्येत्यनुवर्तते तस्य वक्रं ब्रह्मवेदः समुद्रुतो निःस्वसितरूपेण यस्मात्तथा ब्रह्मा तस्य वेदस्य धारको ब्राह्मणः
स ब्राह्मणानां ब्रह्मोद्भवानामग्न्यादीनां मध्ये मुख्यः ब्रह्म ब्राह्मण आत्मनेति श्रुतेरर्थमाह तदेवेति भावत्वं पूज्यतमत्वं ब्राह्मणत्वमिति यावत् भावः पूज्यतमो लोके इत्यनेकार्थं न
जरी ॥ ६ ॥ तदेवेत्युक्तं किं तन्महद्भूतमित्यत आह उद्धृतेति येनेति शेषः ब्रह्मणः स्थानं मेरुपृष्ठं प्राप्य तदेवं ब्रह्मत्वं चतुर्मुखत्वं गतं एवमेव लोकोपि धरोद्धर्ता लोकतां व्यक्ततांगतः
॥ ७ ॥ पदेति पदयोः संधौ मेरोः शृंगं ब्रह्मलोकं ब्रह्म परं वस्तु लोक्यते साक्षात्क्रियते यत्र स्थितं स ब्रह्मलोकं कम मुक्तिस्थानमित्यर्थं मेरोः कल्पनामात्रशरीरत्वा न्मेरुमीचिरा
द्वा दगां भीर्यस्य वने यंचाप्रमाणमस्तीत्याह सार्द्धेन उच्छिद्रं तमिति तेजसा ज्ञानेन ॥ ८ ९

उच्छ्रायविस्तारयोरिवपरिधेरप्यनियममाह चतुर्भिरिति शिलाभिरुपष्टंभकशैलस्थानोयैर्धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यैराभितः संवृतैः पार्श्वानां विस्तारैः ॥ १० ॥ पूर्वोक्तपरिणामेश्वरगुणैर्गुणितैश्चतुष्कोणोमेरुर्भवतीति बौद्धपक्षमुपक्षिप्य मानसत्वात् पारमाणानियमो नास्त्याह सार्द्धेन नगस्येति गुणितं परिमाणमिति शेषः ब्रह्मविद्भिर्मायाया अनंतत्वादान्त्ये न निश्चितमित्यर्थः ॥ ११ ॥ मरुद्भिरित्यादिचात्रिभिः कालापकं भगवान् विष्णुना सह तेन ब्राह्मेण वपुषा वसुधाधिपान् पृथिवीं च रक्षेति संबंधः शुद्धचिदात्मा मायोपाधिना रूपेण प्रकृतेन मेव धिपते ब्रह्मणश्च रूपेण शरीराभिमानिनो जीवान् शरीरं च रक्षितवान् भोगमोक्षप्रदकर्मज्ञानोपदेशेनेत्यर्थः किंभूतां पृथिवीं मरुदादिभिस्तत्रावयवदेवतादिभिः विवस्वद्वरुणाभ्यां तद्देवत्येते जो जलाभ्यां च संघातंगमिताम् लिंगात्मविशिष्टां ते जो वज्रात्मिकां मित्यर्थः किंभूतेन ब्राह्मेण वपुषा ब्रह्मनिर्विशेषरूपं प्राप्तेन प्राप्तवता ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ किंतद्ब्रह्मेत्यत आह यत्तदिति न केवलं वेदपारंगैरपि बहुभिर्नियमैः कर्तृभिः प्राप्तैरनुगतैः हठा रुष्टानयैषां नियमाः अपितु दासभूतास्तादृशैर्ब्राह्मणैरित्यर्थः ॥ १५ ॥ एवमिति एवं अन्योन्याश्रयेण एते त्रयो लोकाः पृथिवी मरुदादि विष्णुशब्दिताः विराट् सूत्रांतर्यामिणः ब्राह्मेहानि ब्रह्मप्रापके योगयज्ञे समाहिताः तत्रस्थ चतुर्भिः पार्श्वविस्तारैः शिलाभिरभिसंवृतैः ॥ नगस्य यस्य राजेन्द्रविस्तारैः शतयोजनैः १० कोटिकोटीशतत्पुत्रैर्गुणितं ब्रह्मवादिभिः ॥ योगयुक्तैः सदासिद्धैर्नित्यं ब्रह्मपरायणैः ११ मरुद्भिः सह देवैर्द्रुवैर्वसुभिरेव च ॥ आदित्यैर्विश्वसहितैररक्षवसुधाधिपान् १२ ररक्ष पृथिवीं चैव भगवान् विष्णुना सह ॥ विवस्वद्वरुणाभ्यां च संघातंगमितां तृप १३ तेन ब्राह्मेण वपुषा ब्रह्मप्राप्तेन भारत ॥ यत्तद्विष्णुमयं तेजः सर्वत्र समतांगतम् १४ यत्तद्ब्रह्मेति वै प्रोक्तं ब्राह्मणैर्वेदपारंगैः ॥ नियमैर्वहुभिः प्राप्तैः सत्यव्रतपरायणैः १५ एवमेते त्रयो लोका ब्राह्मेहानि समाहिताः ॥ अहनि ब्रह्मचा व्यक्तं व्यक्तं प्राणे प्रतिष्ठितम् १६ ब्रह्मणो नियतं कर्म प्रभावेन प्रचोदितम् ॥ प्रवर्तमानं भावेन शश्वदच्छलवादिनां १७ एतद्विदितमिति प्रोक्तं ब्राह्मणैर्वेदपारंगैः ॥ यदेकं ब्रह्मणः पादं दिष्टत्वं गमितं पदम् १८ बहुत्वादिप्रभावानां विश्वशब्दः प्रयुज्यते ॥ ब्राह्मणैर्ब्रह्मभूतात्मा सत्यव्रतपरायणैः १९

त्वात्तत्रैवानुभूयंत इत्यर्थः तत्रैवाहनि अव्यक्तं ब्रह्मचयत्प्रतिष्ठितं अनुभूयते योगिभिः तत्प्राणे प्राणारूपे उपधावप्यहमिति जीवरूपेण व्यक्तं सत्प्रतिष्ठितं शुद्धं ब्रह्मैव संसरतीत्यर्थः ॥ १६ ॥ अस्य मुक्त्युपायमुपदिशन् रक्षणमेवाध्यायशेषेणाह ब्रह्मण इति ब्रह्मण ईश्वरस्य प्रभावेन निःस्वासितमात्रेण वेदेन प्रचोदितं यत्र नियतं नित्यं कर्म अकरणात्प्रत्यवायजनकं एतद्विदितमित्युत्तरेण संबंधः शश्वदच्छलवादिनां भावेन शुद्धचेतसा प्रवर्तमानं क्रियमाणं कर्म येषां वाचापि च्छलं कदाचिदपि नास्ति किनु तत्कर्मणा तैः कृतं वेदोक्तं कर्म हि तमित्यर्थः ॥ १७ ॥ आसक्तिनिषेधं कर्मफलस्येयतामाह यदेकमिति यत्पदं दिष्टत्वं गमितं कर्म जसु कृतफलत्वं प्रापितं तद्ब्रह्मणः पादं लेशमात्रं ग्राहुः श्रुतयः पादोऽस्य विवा भूतानीत्याद्या इत्यर्थः ॥ १८ ॥ बहुत्वादिति यस्य पादो विश्वं तद्ब्रह्मभूतात्मानित्यसिद्धात्मानतु कर्मप्राप्य इति भावः एवंविधोऽपि विप्राणां ब्राह्मणानां भाशाश्चित्तवृत्तयस्तासां बहुत्वात् ब्राह्मणैर्विश्वे ईश्वरमित्रवरुणादयः शब्दाः यास्मिन्वाचकत्वेन प्रतिष्ठिता इति स विश्वशब्दः यज्ञेषु प्रकर्षेण युज्यतो विनियुज्यते तैस्तैः शब्दैरित्यर्थः तथा च श्रुतिः तद्यादिमादहुरमुं यजेत्येतस्यैव सा विसृष्टिः एकं सद्भिः प्रावहुषावदंतित्यादिका तस्मात्फलस्य नु च उक्त्वा लिङ्गकामैरेव कर्माभिः परमात्मा आराधनीयो मुमुक्षुभिरिति भावः ॥ १९ ॥

एवंयष्ट्यदेवतारूपं ब्रह्म वेत्युक्त्वा पञ्चमानरूपमापितदेवेत्याह द्वाभ्यां विश्वरूपं स्थूलं मनोरूपं सूक्ष्मं द्रव्यमापि बुद्धिमात्ररूपमिति मानयन् जानन् एवं उक्तकमेण जानन् द्वंद्वं त्रयोपुंसा
 स्मरुं सृजत् असृजत् अहंभाव आपः ॥ २० ॥ एतस्मिन्मिथुनं तदपि त्वष्ट्रे वनटस्यैव रूपांतरमित्याह स एवोति विधाय वेदेन प्रकाश्य आचराति भोगार्थकर्मणिकरोति अनुगैः कश्यपादेभिः
 सहितः सानुगः ॥ २१ ॥ इति स्वरूपमपि ब्रह्म वेत्याह स एष इति यो नित्यमकिंचन पथैषिणाम् । निर्वाणपदगंतृणां ब्रह्मविदां ब्रह्मवरो ब्रह्मस एषः ॥ २२ ॥ सोमात् सोमा ब्रह्मविद्यातया
 सहितात् नित्यमलुप्तज्ञानशक्तेः परमेस्वरात् सोमः चंद्रः ओषधीशः समुत्पन्नः किंभूतात् सोमात् धारास्वर्गात् व्युत्तजलधारात देवविग्रहो मूर्तिर्यस्य तस्मात् यथाधारया ॥ २३ ॥ स्वभावतः
 निसर्गेणैव कर्ममहेश्वरस्य भूताधिपत्यप्रदानरूपं कृत्वा मादंनदाने पुनः पुनर्गर्जंतिनादमिति णमुलंतं नादित्वानादित्वेत्यर्थः अतः सानदीत्युच्यते ॥ २४ ॥ संभाव्यं महोरुत्यभि
 भूया भित्त्वामार्गरोधकान्पर्वतानिति शेषः यतो गंगनात् गांगता अतो गंगा भूदिति भावः सप्तधा गोदावरीरूपेण सा हि समुद्रसंगमे सप्तधा भूतेति सिद्धं ॥ २५ ॥ सहस्रधा जाह्नवीरूपेण इ
 दमपि सिद्धं बहुधा विभूतिभेदे गंगामगवतो नदीत्यादितत्ततोर्थमाहा म्यप्रसंगे गंगायामनेकधाभावदर्शनात् एवमोषधीशोत्पत्तिप्रसंगान् गंगायस्तत्कारणे चरात्मत्वमुक्त्वा चंद्रोत्प

विश्वरूपं मनोरूपं बुद्धिरूपं च मानयन् ॥ एवं द्वंद्वं स भगवान् प्रथमं मिथुनं सृजत् २० स एव भगवान् विश्वो देव्या महसनातनः ॥ विधाय विपुलान् भोगान् ब्रह्माचराति
 सानुगः २१ स एव भगवान् ब्रह्मानित्यं ब्रह्मविदां वरः ॥ निर्वाणमयं गंतृणामकिंचन पथैषिणाम् २२ सोमात् सोमः समुत्पन्नो धारासालिलविग्रहात् ॥ यथाभेपे
 को भूतानामाधिपत्ये महेश्वरः २३ अभिषिच्य च भूतेशं कृत्वा कर्मस्वभावतः ॥ नदाति स्म तदानादंतेन माह्व्यते नदी २४ सा ब्रह्मलोकं संभाव्यमाभिभूय सह
 स्रधा ॥ गांगता गंगनादेवी सप्तधा प्रससार च २५ सहस्रधा च राजेंद्र बहुधा च पुनः पुनः ॥ इमं लोकं ममुंचैव भावयन् क्षरसंभवम् २६ ततो भूतानि रोहंति नहा
 भूतफलानि च ॥ ततः सर्वे क्रियारंभाः प्रवर्तंते मनोषिणाम् २७ चतुर्भिर्वदनैस्तस्य मुखपद्मादिभिः सृता ॥ तदा क्षरमयी भेदिर्दिशत्वं समुपागता २८ त
 स्य ज्ञानमयं पुण्यं चतुष्पादं सनातनम् ॥ पतित्वेनाभवद्देवो ब्रह्मा चात्र पितामहः २९

तिप्रयोजनमाह इममिति इमं लोकं औषधिनामाप्यायनेन अमुंच लोकं प्रथमां पिवते वाह्निर्द्वितीयां पिवते रविरित्यादिशास्त्रोक्तप्रकोरणच भावयन् वर्धयन् क्षरसंभवं अविद्याप्रभवम्
 २६ ततः अस्य लोकस्य संवर्धनात् उद्भूतैर्बीजैः भूतानि जरायुजादीनि रोहंति वर्धंते महाभूतानि पृथिव्यग्नेजांसितेषां फलानि तेजोवत्तात्मकानि बोह्यादीनि सर्वस्य आत्मकत्वात् ततो
 मीत्यादिभ्यो मनुष्यादिभ्यश्च यथायोग्ये सर्वे क्रियारंभाः प्रवर्तंते मनोषिणां कामजेतृणाम् ॥ २७ ॥ मंत्रोपि ब्रह्म वेत्याह चतुर्भिर्वदने रिव वदनैर्वेदैः इत्थं भावेनृताया त
 स्येश्वरस्य मुखपद्मद्वेदे रूपेण विनिःसृता अक्षरं ब्रह्मतन्मयो यस्यामि प्रधाना सिद्धिर्वदाराख्या दिशत्वं उपदेशत्वं दिशतिसर्जने इगुपचलक्षणः कः ॥ २८ ॥ ऋत्विग्यजमानावपि
 ब्रह्म वेत्याह तस्येति ज्ञानमयां चिन्मयं पुण्यं पुण्यकारणं यज्ञं च तुष्पादं चत्वारः ऋत्विजो ब्रह्मोद्गातृहोत्रध्वर्यवः पादा यस्य तं सनातनं अनादितस्य पतित्वेन ब्रह्मा ब्रह्मणः कर्मरूपस्य अनुष्ठा
 ता एतत्सर्वं पितामहः शुद्धं ब्रह्मैव ॥ २९ ॥

धर्मपादरूपाश्रित्वा आश्रमाभिवेद्यह पादाइति द्वाभ्यां व्यक्तेन स्वाध्यायरूपेण व्यानरूपेण व्यक्तेन एकः पादः ग्रहस्थेन गृहस्थाश्रमेण पावने गृहस्थेन च द्वितीयः पादः सना
सैकदेशस्यापि गृहस्थविशेषणं पावने इति आर्षत्वात् ॥३॥ गुरुभावेन तपोभारगौरवेण चवानस्थाश्रमेण तृतीयः पादः वाक्येन तत्त्वमस्यादिना कीदृशेन गृह्यगामिना आत्मतत्त्व
प्रतिपादकेन तथानगामिनानगमचलं कूटस्थं ब्रह्मसंन्यासाद्व्रह्मणः स्थानमिति स्मृतेर्मेरुपृष्ठं वा तत्प्रति आगमयति गमयतीति नगामितेन नगामिना कूटस्थवस्तुप्रापकेण विचारध्या
नाभ्यां वस्तुप्रतिप्रतिप्रत्यर्थेन वाक्येन चतुर्थपादो धर्मस्य भवतीत्यर्थः स्वर्गो भोगो पवर्गख्यं सुखं ॥३१॥ एवं यष्ट्यदेवतादिचातुराश्रम्यां तानां ब्रह्मत्वं भावनार्थमुक्तं इदानीं तुर्या
श्रमयोग्यं योगं प्रस्तोष्य नूतुर्याश्रमधर्ममेव स्तौति द्वाभ्यां न्यायादिति न्यायात् वेदां तन्यायो ह्यलितश्रवणमननात्मकविचाराधिगमात् गृह्यधर्मो योग तेन च मंडले ब्रह्मांडगोले सोमः
चंद्राधिष्ठेयं मनः विवर्द्धति अध्यात्मिकपरिच्छेदाभिमानं त्यक्त्वा समष्ट्याभिमानं धत्ते इत्यर्थः एवं ब्रह्मणो वेदादेव प्रमाणभूतात् ब्रह्मचरणे ब्रह्मचर्यायोगस्तस्मात् शाश्वता अपि वेदाः व
र्तन्तीति नैघंटुके गत्यर्थे पूषपद्यते ॥३२॥

पादाधर्मस्य चत्वारो यैरेदं धार्यते जगत् ॥ ब्रह्मचर्येण व्यक्तेन गृहस्थेन च पावने ३० गुरुभावेन वाक्येन गृह्यगामिनगामिना ॥ इत्येते धर्मपादाः स्युः स्वर्गहेतोः
प्रचोदिताः ३१ न्यायाद्धर्मेण गृह्येन सोमो वर्धति मंडले ॥ ब्रह्मणो ब्रह्मचरणाद्वेदावर्तीति शाश्वताः ३२ गृहस्थानभिवाक्येन तृप्यंति पितरस्तथा ॥ ऋषयो
पिच धर्मेण नगस्य शिरसि स्थिताः ३३ नगस्य तस्य संपश्य मेरोः शिखरमुत्तमम् ॥ पद्भ्यां संपीड्य वृषणावृषिभिस्तैर्विचार्यते ३४ ग्रीवां निगृह्य पृष्ठं च विनाम्य प्र
हसन्निव ॥ नाभिदेशे करौ न्यस्य सर्वतों गानि संक्षिपन् ३५

किंच वाक्येन पूर्वोक्तो मुखेत्यादिविशेषणेन युक्तान् गृहस्थानपि अभिलक्ष्य पित्राद्यस्तृप्यंति धर्मेण योगेन नगस्य मेरोः एतेन योगधर्मे गृहस्थादेरप्याधिकारोऽस्तीति दर्शितम् तथा च स्मृति
न्यायागतधर्मस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोऽतिथिप्रियः । श्राद्धरुत्सववादी च गृहस्थोऽपि विमुच्यते । सत्याश्रमैर्विजिज्ञास्यः सर्वैरप्येवमेव तु । द्रष्टव्यस्त्वथ श्रोतव्यो मंतव्यश्चोपपत्तिभिरित्यादि
का ॥३॥ तदेवं यते गृहस्थस्य च यथोक्तस्वाश्रमधर्माननुतिष्ठतः अहिंसा सत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रह । स्वाध्यायमाः शौचसंतोषतपः स्वाध्याये श्वरप्रणिधानाख्यानियमाश्च स्वभावसि
द्धा इति तानुक्ताः । आसनादीनियोगां गानि विधित्सुः प्रथमं मेरुशिखराख्यब्रह्मलोक एव जेतव्य इत्य । हनगस्येति उत्तमं क्रममुक्तिरथानत्वात् आसनं विधत्त सार्द्धं न पद्भ्यामिति यतः मेरोः
शिखरं तैः ब्रह्मचर्याश्रमधर्मसंपन्नैः ऋषिभिर्विचार्यते तत्पश्येति योजना किं कुर्वन् वृषणौ पद्भ्यां संपीड्य मेहादुपरिविन्यस्य सव्यं गुल्फं तथोपरि । गुल्फांतरं च विन्यस्य सिद्धासन
मिदं भवेदित्युक्तक्षणे सिद्धासने स्थित्वेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ग्रीवां निगृह्य जत्रुसंघौ चुबुकं संयोज्येत्यर्थः पृष्ठं विनाम्य यथावक्ष्ये दुष्प्रतस्यात्तथा विनामये पृष्ठं प्रहसन्निव इत्यस्य दंतैर्द
तामस्पृशेदित्यर्थः नाभिदेशे करौ न्यस्येत्यंजलिमुद्रां गामोपरि दक्षिणं हस्तं कृत्वेत्यर्थः संक्षिपन् निगृह्यन् ॥ ३५ ॥

भासनजयिनः परकृतिसरूपार्थवादमुत्तेनसफुं प्राणायाममाह मूढनीति योगेश्वरस्ययोगात्पितामहः मनसाविष्णुंअमृजत् किंकृत्वामनसामूर्ध्विब्रह्मसमुत्क्षिप्येतियोजना मनोरोधोहि
योगः सचप्राणरोधाधीनइतिप्राणरोधोयोगेश्वरः तस्ययोगादभ्यासात् पितामहोधिकारीमनसामनःप्रधानेनप्राणेनब्रह्मस्वात्मानंजीवंप्राणोपाधिभूर्ध्रुवाणमध्यसमुत्क्षिप्यसंमम्यमम
सासंकलेनविष्णुंविश्वरूपंअमृजत् एवंचोक्तरीत्याभूवाणमध्यंप्रापत्यजीवस्यऐश्वर्याविर्भावहेतुः प्राणायामोवश्यंकर्तव्यइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ प्रत्याहारमाहात्म्यमाह व्यतिरिक्तइति व्य
तिरिक्तानिविषयेभ्योव्यवृत्तानिइंद्रियागियस्यसः कृतप्रत्याहारोयोगीसन्निहितमपिशब्दादिकमगृह्णन् सर्वात्मनापरिच्छेदाभिमाननिवृत्तौविष्णुर्व्यापकएवभवति अयमत्रकथः यथा
घटोदरगतादीपप्रभाघटमात्रीभवतीसैवघटच्छिद्राद्बहिर्गताकियंतंभवनोदरगतांविषयंव्याप्नोति सर्वात्मनाघटाद्बहिर्गतासतीकृत्स्नंभवनोदरंव्याप्नोति एवंजीवचैतन्यंदेहांतर्गतंसत्तन्मा
त्रंव्याप्नोतिइंद्रियद्वारावहिर्गतंसत्तंतंविषयंव्याप्नोतिसर्वात्मनादेहाद्बहिर्गतासतीकृत्स्नंदृश्यंव्याप्नोति अतएवतस्यामवस्थयांसार्वज्ञयोगिनांभवतीतिस्पष्टम् विबादितिमूषोद्धृताप्रति
मावत्सरूपेणाविर्भवतीत्यर्थःतेजोमूर्तिःचैतन्यज्योतिः ॥ ३७ ॥ एतमेवस्तौतिरराजेति ब्रह्मयोगेनदेहादितादात्म्याध्यासकृतयाब्रह्मभावव्यावृत्त्याविराजन् विराजमाननमसोहार्दा

मूर्ध्विब्रह्मसमुत्क्षिप्यमनसापिपितामहः ॥ अमृजन्मनसाविष्णुंयोगाद्योगेश्वरस्यच ३६ व्यतिरिक्तेंद्रियोविष्णुर्विवाद्बिम्बमिवोद्धृतः ॥ तेजोमूर्तिधरोदेवो
नभसीदुरिवोदेतः ३७ रराजब्रह्मयोगेनसहस्रांशुरिवापरः ॥ विराजन्नभसोमध्येप्रभाभिरतुलंप्रभुः ३८ नोपलभ्यतिमूढानांप्रत्यक्षंब्रह्मशाश्वतम्
॥ ललाटमध्येतिष्ठंतंदिधाभूतंक्रियांप्रति ३९ ज्योतिश्चक्षुपिसंबद्धंविंबभास्करसोमयोः ॥ बुद्ध्यापूर्वंपश्यंतिअध्यात्मविषयेरताः ४० ब्राह्म
णावेदविद्वांसःसत्यव्रतपरायणाः ॥ नेतरेजातुपश्यंतिअध्यात्मनावबुध्यते ४१ हिंसायोगैरयोगात्मासर्वप्राणचरैर्नृप ॥ भूतयोभुविभूतेशोभोहप्रा
प्तेनचेतसा ४२

काशस्यप्रभाभिश्चैतन्यंज्योतिःप्रकाशैः बहुवचनंसमाधिप्रयोगभेदाभिप्रायंनिर्विशेषचिन्मात्रमपिप्रत्याहारबलेनैवज्ञेयमित्यर्थः ॥ ३८ ॥ आक्रोशपूर्वकंदेशबंधाश्चित्तस्यधारणेतिप्रोक्तल
क्षणांधारणामाहनोपेति उपलभ्यतिप्राप्नोति ललाटमध्येध्रुवाणसंधौतिष्ठंतंविष्णुंक्रियांनियमनक्रियांप्रतिसमुद्दिश्यद्विधाभूतंनियम्यनियामकरूपेणेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ धारणायाः प्रदे
शमुक्त्वाविषयमाह ज्योतिरिति भास्करसोमयोः तद्देवतयोरिडाभिगलयोर्मध्येबिम्बभूतंज्योतिर्धारणाविषयइत्यर्थः किंभूतंविंबंचक्षुपिसंबद्धं चक्षुरिंद्रियेप्रतिबिंबितंयत्कृतंचक्षुषिरूपप्र
काशनसमर्थतस्मिन्चिज्ज्योतिषिभूवाणमध्यस्येचित्तंधार्यमित्यर्थः बुद्धयेति पूर्वअध्यात्मविषयेरताःतंतः पश्चात्बुद्ध्यातंविषयंपश्यंतीतियोजना आत्मनिशरीरेयोगधारणाविषयः
तत्ररताः पुनःपुण्येनतदेवचित्तयंतः एतेनात्रप्रत्ययैकताध्यानमित्युपलक्षणंध्यानमुक्तम् ॥ ४० ॥ ब्राह्मणाइतिनावबुध्यतेइतरैरितिशेषः अध्यात्मंअध्यात्मशास्त्रमपिनावबुध्यतेदूरेस्वरू
पबोधइतिभावः ॥ ४१ ॥ इतरेकेतानाह हिंसायोगैरितिद्वाभ्यां योभुविभूतेशोभूतानांनिग्रहानुग्रहसमर्थोयोगीऐश्वर्यकृतंमोहंप्राप्तेनचेतसाअयोगात्मा नयोगेआत्माचित्तंयस्यसयोगंप्रा
प्यस्वरूपानंदात्च्युतमनस्कः तंभूतयः ऐश्वर्याणि सर्वप्राणचरैः सर्वप्राणभक्षकौहिंसायोगैरभिभवतीतिशेषः ॥ ४२ ॥

किं कृत्वा मोहयंतीत्यत आह कर्मभिरिति सर्वप्राणिवधैषिणां नराणामन्यैः कुत्सितैः कर्मभिर्योगसंबन्धं आधाय प्रसंजयित्वा केषु निमित्तेषु सत्सु स्वेषु स्वाजितेषु मात्रेषु भीयंते ते मात्राः भोग्याः विषयाः दृष्टो दृश्यति दृष्टो धर्ममतिक्रामतीत्यापस्तंबोक्तेर्योगाद्विपुनसंतोषः कार्यः किंतु विघ्नबुद्ध्या तास्त्यक्तव्या एवेति भावः ॥ ४३ ॥ समाहितेति यस्मादेवयोगे विघ्नाः सन्ति तस्मात्तद्वद्वान्ब्रह्मणिसमाहितमनाः सम्यक्प्रहितमना भवेत् मोक्षस्य प्रसंप्राप्ति भावेकः मोक्षप्राप्त्यर्थमित्यर्थः किं कृत्वा चंद्रमंडलं मनः चंद्रमामनोभूत्वेति श्रुतेः तस्य संस्थानं ईशादिरूपं तत्प्ररित्य ज्येत्त्यर्थः संस्थानादितिल्यब्लोपेपचमी ज्योतिर्योतिमानं तेजश्चैतन्यं हृदयाय तनं प्रविश्य ॥ ४४ ॥ क्षिप्रविघ्नशंकया ऐश्वर्यास्वादमकुर्वन् गायत्र्याः गायत्रीवा इदं सर्वमूनमिति श्रुतिप्रसिद्धगायत्र्याख्यसगुणब्रह्मणोपिनयनं नयनवत्प्रकाशकं शुद्धं ज्योतिः तस्यांतरे मध्ये आसीदिति शेषः अंतरस्वरूपमाह गर्भयति अव्यक्तस्य संभव उत्पत्तिः यदिति विधेयापेक्षं पुंस्त्वं चतुर्धा अकारोकारमकारार्द्धमात्रार्धत्वेन ॥ ४५ ॥ चतुर्धाभूतमेव पुरुषं तौ तित्वा द्वे तिसा द्वे न ब्रह्म निरतिशयोत्कृष्टं तेजश्चैतन्यं तन्मयं तद्रूपः अव्यक्तः इंद्रियाद्यगांचरः शाश्वतो नित्यः ध्रुवः कूटस्थः अतएव अव्ययः अपचयशून्यः इंद्रियप्राप्त्यैः रूपादिगुणैर्न चरुकः तेजोगुणेन मनोऽग्नेन दुःखादिनायुक्तो मनस्तादात्म्याध्यासात् चंद्रत्याह्लादकत्वं प्राजिष्णुरितिस

कर्मभिः कुत्सितैरन्यैः सर्वप्राणिवधैषिणाम् ॥ नराणां योगमाधाय स्वेषु मात्रेषु भारत ४३ समाहितमना ब्रह्म न मोक्षप्राप्तेन हेतुना ॥ चंद्रमंडलं संस्थानाज्ज्योतिश्चांद्रमहत्तदा ४४ प्रविश्य हृदयं क्षिप्रं गायत्र्या नयनांतरे ॥ गर्भस्य संभवो यश्च चतुर्धा पुरुषात्मकः ४५ ब्रह्म तेजो मयो युक्तः शाश्वतो ध्रुवो व्ययः ॥ न चेंद्रियगुणैर्युक्तो युक्तस्तेजोगुणेन च ४६ चंद्रांशुविमलप्रख्यो भ्राजिष्णुर्वणसंस्थितः ॥ नेत्राभ्यां जनय देवो ऋग्वेदं यजुषा सह ४७ सामवेदं च जिह्वाग्रादथ वीणं च मूर्द्धतः ॥ जातमात्रास्तु ते वेदाः क्षेत्रं विदंति तत्त्वतः ४८ तेन वेदे त्वमापन्नायस्माद्विदंति तत्पदम् ॥ ते मृजंति तदा वेदा ब्रह्म पूर्वं सनातनम् ४९ पुरुषं दिव्यरूपाभं स्वैः स्वैर्भाविर्मनोभवैः ॥ अथर्वणस्तु यो योगः शीर्षं यज्ञस्य तत्स्मृतम् ५० ग्रीवाबाह्वंतरं चैव ऋग्भागस्य संभवेत्ततः ॥ हृदयं चैव पाश्वर्यं च सामभागस्तु निर्मितः ५१ वस्ति शीर्षं कटीदेशं जंघोरुचरणैः सह ॥ एवमेष यजुर्भागः संघातो यज्ञकल्पितः ॥ पुरुषो दिव्यरूपाभः संभूतोऽद्य मरात्पदात् ५२

द्रूपेण स्फुरमाणत्वम् वर्णेषु लोहितशुक्लकृष्णेषु तेजो बन्नेषु देहाकारपरिणतेषु स्थित आविर्भूतः ॥ ४६ ॥ अस्य च तस्मिन् मूर्तीराह नेत्राभ्यां ऋग्यजुर्वेदौ क्रमेण विश्वतैजसौ त्रिपुटीरूपेण दृश्यत्वा नेत्राभ्यामिवोत्पन्नौ ॥ ४७ ॥ सामवेदः प्राज्ञः शब्दमात्रगम्यत्वा जिह्वाग्रादेवोत्पन्नः एतेभ्यो विलक्ष्य गस्तुर्य ईश्वरं तर्क्यामी योगैकगम्यत्वा द्वाग्दशामगोचरत्वात् शुद्धसत्त्वमयत्वाच्च मूर्धत एवात्पन्नः आविर्भूतमात्रा एतेस्वस्वक्षेत्रं प्रकाशयमुपाधिर्विदंति लभंते तस्मादेते वेदा उच्यंते इत्याह जातमात्रा इति ॥ ४८ ॥ तुर्यातीतस्त्वेतत्त्वानुरूपत इत्याह तेनेति ॥ ४९ ॥ चत्वारोऽप्येते शुद्धस्योपाधिता गत्वा स्वैः स्वैर्गुणैर्विशिष्टं रूपेण पुरुषं विश्वादिरूपं कुर्वतीत्यर्थः एवं चतुर्विधं भूषाणमध्यस्थस्य धारणाविषयस्य ब्रह्मणो रूपमुपन्यस्य देहावयवतारतम्येन तत्र तत्र धारणायास्तारतम्यं सूचयति अथर्वेत्यादिना सार्द्धद्वयेन तुर्यधारणादिति मुख्यत्वाच्छीर्षं तुल्या विश्वधारणाबाह्यत्वाच्छीर्षादितुल्या ॥ ५० ॥ ५१ ॥ प्राज्ञधारणात्तुल्यत्वाद्धृदयतुल्या तेजसधारणसंसारमाश्लोभयन्त्यापि त्वाच्छीर्षादिधारणात्तुल्या यस्तु एतैर्दिव्यैरूपैरामातिसपुरुषः अमरात् अक्षरात्तुर्गोत्पदात् उपलक्षणात् संभूतः एकीभावेनाधिगतो भवतीत्यर्थः ॥ ५२ ॥

अत्रद्विविधयोगः सबीजो निर्बीजश्च आद्यश्च गुह्यो वितर्कविचारानंदस्मितरूपः तत्र बाह्यो प्रतिमादौ चित्तं यदा सन्नियम्यते तदा सवितर्कः सोऽत्र ऋक्षशब्देनोक्तः यदा तु स्वप्ने इवांतः प्राज्ञैर्मना मो
प्रकल्पिते प्रतिमादौ तदा सविचारः सोऽत्र यजुःशब्दितः यदा त्वेनं परित्यज्य तु र्थप्रविविधं र्ध्वेलीयते सप्रकृतिलीनोऽत्र सामशब्देनोक्तः अयं चलरूपत्वादयोगः तुर्यप्राप्तेऽपि यदा सर्वैश्वर्यसा
र्वज्ञादिप्रावर्ण्यतदा सानंदः यदा तु तमपगत्य अस्मीत्येतावन्मात्रेणावस्थानंतदा सस्मितः तदुभयमत्राथर्वशब्देनोच्यत इति विस्तरस्तु वेदस्तुतिटीकायां स्पष्टीकृतोऽस्मिन् ह्युक्तिरित्युपरम्यते
५३ योगमुक्त्वा तद्विदंस्तौति योगारंभमिति इदं ब्रह्मचर्यं यो विंदति स वेदवित् य एतत्सर्वभूतानां प्रभवः तत्प्रापकत्वात् योगो हि प्रभवाप्ययाविति श्रुतेः कीदृशं तत्तयो गेनैवारभ्यते न तु शु
ष्कविचारेण कर्ममनःसंयमस्तेन साध्यम् ५४ ५५ वैष्णवमिति विष्णुः शुद्धं वस्तु तत्प्रापकं वैष्णवं तस्मिन् वेदस्य उपनिषद्ब्रह्मविद्यातया विगम्य वेदोपनिषदेषु देस्वाराज्ये निमित्ते सति ब्राह्मणा
ब्रह्मविदः निषमे मनो निग्रहेश्रांतास्ते ब्रुवते अत्यंतं दुष्करं मनोजयसाध्यो यमित्यर्थः ५६ प्रसंगात्समाधौ प्रलीनस्य चेतसः कुतः पुनरुपलंभ इत्याशंकते चेत्तस्य इति कामत इच्छयामनो ग्राह्यस्य
स्वेनैव स्वयंदग्धेनानलवदुपशमितुं योग्यस्य ५७ शरीरेण कृतं शारीरं धर्मा धर्मरूपं मानसं मनसि भवतीति मानसं शरीरकृतं कर्म मनसि संस्काररूपेण स्थितं मनस उद्बोधकमित्यर्थः ५८ अ

सहि वेदमयो यज्ञः सर्वभूतसुखावहः ॥ उभयोर्लोकयोस्तातर्हि सावर्ज्यः सनातनः ५३ योगारंभं कर्मसाध्यं ब्रह्मचर्यं सनातनम् ॥ प्रभवः सर्वभूतानां यो विंदति स
वेदवित् ५४ स सिद्धः प्रोच्यते लोके सिद्धिरेव न संशयः ॥ निर्मुक्तैः सर्वकर्मभ्यो मुनिभिर्वेदपारगैः ५५ वैष्णवे यज्ञमित्येवं ब्रुवंते वेदपारगाः ॥ ब्राह्मणानियमश्रांता
वेदोपनिषदेषु ॥ ५६ ॥ जनमेजय उवाच ॥ चेतसस्तूपलंभं हि मनो ग्राह्यस्य कामतः ॥ कारणं श्रोतुमिच्छामि यथा त्वं मन्यसे मुने ५७ ॥ वैशंपायन उवाच
॥ न ह्यस्य कारणं किंचिद्वा ह्यं भवति भारत ॥ अंतर्गतं कारणं तु शरीरं मानसं नृप ५८ येन वेद्यं विदुर्मर्त्या ब्राह्मणाः संशितव्रताः ॥ अवेद्यमापि वेद्यं च शक्यं वेत्तुं
कर्मणा ५९ ब्राह्मणेन विनीतेन सदा ब्रह्मनिषेविणा ॥ सदा विदितं तत्त्वेन सिद्धिहेतोर्महीपते ६० सदा चैव शुचिर्भूत्वा नियतो ब्रह्मकर्मणा ॥ उपतिष्ठेत्तस्य गुरुं
बद्धांजलिपुटो द्विजः ६१ सायं प्रातश्च तत्त्वज्ञो मोक्षकर्माणिकारयेत् ॥ विनीतो ब्रह्मभावेन समाहितमतिर्मुनिः ६२ संप्रपद्येत मनसा वैष्णवं पदमुत्तमम् ॥ ध्या
यन्नेव प्रसीदेत् समाहितमतिर्द्विजः ६३

स्थैव प्राबल्यमाह येनेति येन चैतन्येन सर्वज्ञायते तदात्मत्वादवेद्यमपि शास्त्राचार्योपदेशमनुलक्षणया वेद्यं भवत्येव तथापि कर्मणा वेत्तुं शक्यमतः कर्मैव बलवत्प्रतिबंधकमित्यर्थः ५९ तस्य
च निवृत्तिरपि सत्कर्मणैवेत्याह ब्राह्मणेनेत्यादिभिश्चतुर्भिः ब्राह्मणेन वेदाध्यायिना विनीतेन विद्यामदहीनेन सदा ब्रह्मनिषेविणा ब्रह्मयज्ञादिपरेण सदा शास्त्राचार्याभ्यां आत्मानात्मनो
विदितं तत्त्वेन सिद्धिहेतोर्मोक्षार्थमवितव्यमिति शेषः ६० ब्रह्मकर्मणा ब्रह्मण्यपितेन कर्मणानियतः समादिमान् ६१ गुरुतत्त्वज्ञो भूत्वा मोक्षकर्माणिकारयेत् प्रोक्तान्यासनादिधारणां तानि
कारयेत् कुर्यात् विनीतो योगप्राप्तिर्वाहीनः ब्रह्मभावेन न तु सेव्यमेव कभावेन अथ योन्यां देवतामृपास्ते यो सावन्यो ह्यस्मीति न स वेदयथा पशुरेवं स देवानामिति तन्निदाश्रुतेः ६२ मनसैवेदमा
प्यं दृश्यते त्वय्यया बुद्धयेत्यादिश्रुतेः वैष्णवं उत्तमं पदं शुद्धं ब्रह्म मनोवृत्त्यैव वेद्यमित्यर्थः ध्यायन्नेव न शुष्कं विवेकं कुर्वन् मनसो हि प्रसादेन हंतिकर्म शुभाशुभं प्रसन्नात्मा त्मानि स्थित्वा सुखमश्नत्य
मभ्रुत इति मुतेर्मनोजय एव कर्म निर्मूलने हेतुरित्यर्थः ६३

गच्छते कर्मव्यतिहारे तस्य याययां ब्रह्माभिमुखो भवति तथा तथै न ब्रह्माप्यभिमुखं भवति यथोक्तं द्वैः यावद्यावन्निरस्यायं देहादीन् प्रत्यगं चति तावत्तावत्तदर्थोऽपि त्वमर्थप्रविविक्ततीति ६४ तदेवेति जीवरूपेण नित्यं वृद्धिहासभाक्त्वेन समानमपि ब्रह्म तर्हितदेवं अक्षरं हापादिरहितं प्राहुर्द्वैकमेव योगादिना दर्शितं भवतीति ६५ केषां तदक्षरं विदितमत आह ब्राह्मणानामिति पदसंचये पदनिश्चये निमित्तं सर्वद्रव्येभ्योतिरिक्तानां त्यागवतां कामयोगं रुशादिसंगं विगर्हयंतितेषां ६६ अपुनरिति कथं कर्मयोगेषु पुनर्भवराहित्यं प्रतिष्ठितमत आह अनादानेनेति फलस्येति शेषः कर्मणीति द्विरुक्तिर्विस्तारार्थः सर्वस्मादपि कर्मणः फलकांक्षां न कुर्यात् यथोक्तं भगवता यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि यददासि यत् यत्तपस्यसि कैतं यत्तत्कुरुष्व मदपणमिति ६७ आदानादिति तत्रादानं तत्संगं त्यागपूर्वजन्मसंस्काराच्च भवति तेनोक्रियाणामवाप्तिः प्राप्तिर्भवति अन्यथा क्षुद्रफलोपधानेन व्यर्थं कर्म गच्छतीत्यर्थः ६८ अनादानस्यैव महाफलत्वमाह मुक्त इति तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषंति यज्ञेन दानेन तपसानाशक्येनेति श्रुतेर्विविदिषोत्पादनद्वारा कर्तव्यमोक्षहेतुरित्यर्थः ॥ ६९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु ह० भविष्यपर्वणि टीकायां

गच्छते परमं ब्रह्म निर्विकारेण चेतसा ॥ अपुनर्भवभावज्ञो निर्ममो भावबंधनात् ६४ तदेवाक्षरमित्याहु र्यत्तद्ब्रह्म सनातनम् ॥ तर्हितत्कर्मयोगेन विद्यायोगेन दर्शितम् ६५ ब्राह्मणानां विनीतानां वैष्णवे पदसंचये ॥ सर्वद्रव्यातिरिक्तानां कामयोगविगर्हिणाम् ६६ अपुनर्भाविनां लोकाः कर्मयोगप्रतिष्ठिताः ॥ अनादानेन मनसाराजान् कर्मणि कर्मणि ६७ आदानाद्ध्यते जंतुर्निरादानात्प्रमुच्यते ॥ ब्राह्मणेभ्यः क्रियावाप्तिर्जतोऽपूर्वाज्जनाधिप ६८ मुक्तश्चेंद्रियबंधेन प्राप्तश्च परमं पदम् ॥ न भूयः पुनरायाति मानुषं देहविग्रहम् ६९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु ह० भविष्यपर्वणि सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ जनमेजय उवाच ॥ उपसर्गं च योगं च ध्यातव्यं चैव यत्पदम् ॥ न भूयः पुनरायाति मानुषं देहविग्रहम् १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणु विस्तरतः सर्वं यथा पृच्छसि मे धया ॥ उपपन्नेन मनसा ब्रह्मादीनामनेकधा २ पंचासि द्विगुणांस्त्यक्त्वा पश्यतो ब्रह्म गोचरे ॥ योगयुक्तेन मनसा पंचेंद्रियनिवासिनः ३ ब्रह्मणश्चित्तयानस्य ब्रह्म यज्ञं सनातनम् ॥ बहुरूपमनैश्वर्यात्प्रवर्तति निरोधनम् ४ पंचेंद्रियस्य ग्रामस्य नवद्वारस्य भारत ॥ कामक्रोधस्य लोभस्य सान्निहृदस्य मेधया ५

सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥

॥ योगोपसर्गवर्ण्यतेऽथ त्रिभिः प्रश्नपूर्वकम् ॥ तत्रापि द्वादशे योगमार्गे वेचिह्वतांगताः ॥ १ ॥ पूर्ववर्हि सा योगैरित्यनेन योगोपसर्गः सूचिताः आसनादिधारणां तानि च योगां गानि उक्तानि अवशिष्टं योगस्वरूपं ध्येयं ब्रह्म योगसिद्धयश्च तदेतच्चतुष्टयं जिज्ञासमानो जनमेजय उवाच उपसर्गचेति १ शृण्विति ब्रह्मादीनां योगिनामनेकधा जायमानं योगोपसर्गादिकं यथा पृच्छसि तथा मे धायुक्तेन मनसा शृणु २ पंचेति पंचसिद्धयोदूरश्रवणाद्यास्तासां गुणान् शब्दादीन् पंचेंद्रियेषु निवसंतीति पंचेंद्रियैरेव कल्पितानित्यर्थः तान् त्यक्त्वा योगयुक्तेन मनसा ब्रह्मणः पश्यतो ब्रह्मदर्शिनः ३ ब्रह्मणो ब्रह्माणस्य ब्रह्मैव यज्ञो ब्रह्म यज्ञो ब्रह्मैव तं चित्तयानस्य अनैश्वर्यात् परवैराग्यबलाभावात् निरुच्यते नेन तन्निरोधनं उपसर्गजातं प्रवर्तति प्रवर्तते ४ अपरवैराग्येण इंद्रियादिनिरोधस्य सद्भावेऽपि परवैराग्याभावात् योगो निरुच्यत इत्याह पंचेति पंचेंद्रियप्रधानस्य ग्रामस्य देहेंद्रियमाणसंघातस्य कामक्रोधस्य लोभस्य सान्निहृदस्य मेधया ५

तानेवविघ्नानाह तेजसेति मूर्ध्निभूषाणमध्येनिहितेनतेजसा चक्षुःप्राणधानेनआधायचित्तसंयोज्यस्थितस्ययोगिनः मूर्ध्नीतिहृदयपुंडरीकादेरप्युपलक्षणम् यत्रकुत्रचिदाधारेगुरुकयुक्तयाचि
संप्रणिधित्संतोयोगिनःधूमादिकंगोचरीभवतियच्चमनोमर्कटेननिरोधशुब्धेननाडीमार्गशाखाश्चक्रपतानुमूयते तच्चयोगसिद्धिचिह्नं तथाचश्रुतिः तस्मिन्शुक्लवृत्तनीलमाहुः पिंगलंहरीतलं
हितं एषंपंथाब्राह्मणानामुचितस्तेनेतिब्रह्मविष्णुशक्रतेजसश्चेतिनीहारधूमार्कानलानिलानांस्वद्योतविद्युत्स्फटिकशशीनांएतानिरूपाणिपुरःसराणिब्रह्मण्यमिव्यक्तिहराणियोगेइतिच
घातुभिःतुल्यवर्णइतिशेषः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ निरुध्यंतइतिगाढत्वंदर्शितम् एवंपरजःसत्त्वतमप्रधानासुनाडीषुसंचरच्चित्तपार्थिवैर्धूमैरुपेतंभातीत्युक्तंतदेवकिंचित्सत्त्वाविकाः
नाडीःप्राप्यआभास्वरंशुक्लरूपेणगाढं तमोवदनीभवतितदेतन्मेघधारादिरूपकेणाह तेइति निर्वेमुः वर्णितवंतः वसुधातलेदेहांतरेचनबाहिः ॥ १० ॥ अतएवाग्रविशेषणंमानसइति ॥ ११ ॥

तेजसामूर्ध्निचाधायधूमोदोधूयतेमहान् ॥ नीललोहितवर्णभैःपतितैश्चधातुभिः ६ मांजिष्ठरागवर्णभैःकपोतसदृशैस्तथा ॥ शुद्धवैडूर्यवर्णभैःपद्मवर्णदल
प्रभैः ७ स्फाटिकैर्मणिवर्णभैर्नागैर्द्रुसदृशैस्तथा ॥ इंद्रगोपकवर्णभैश्चंद्रांशुमालिलप्रभैः ८ बहुवर्णैःसुधूमौघैरिंद्रायुधसमप्रभैः ॥ संपतद्भिश्चयुगपन्मेघैरिवस
मागमे९निरुध्यंतइवाकाशेपक्षवद्भिरिवादिभिः॥तेधूमवर्णाःसंघाताघनाःसलिलधारिणः॥निर्वेमुश्चैवतोयौघान्विविशुर्वसुधातले१० मूर्ध्निचैवमहानाग्निर्मनसो
धूयतेप्रभुः ॥ युक्तःपरमयोगेनशतशोचिंभिरावृतः ११ तस्यार्चैर्विस्फुल्लिगानांसहस्राणिशतानिच ॥ विसृष्टःसर्वगात्रेभ्योज्ज्वलन्निवयुगाग्रयः १२यावंत्यो
वपधारास्तुतांवत्यैर्चानलस्यच ॥ समेयुर्वारिधाराभिर्विपुलेवसुधातले १३ वर्णाभ्यांयुज्यमानस्यवायुर्दोधूयतेमहान् ॥ दिव्यसिद्धगुणोद्भूतःसूक्ष्मप्राण
विवर्द्धनः १४ वेगवान्भीमनिर्घोषोबलवान्प्राणगोचरः ॥ तैरेवचाग्निसंघातैर्धातुभिःसहसंगतः १५ सहस्रशोथशतशोमूर्तिरुत्वापृथग्विधाम् ॥ अग्रेर्वा
युर्जलंभूमिर्धातवोब्रह्मचोदिताः १६ समवायत्वमापन्नाबीजभूतामहीपते ॥ संघातंब्रह्मवेगेनधातवोगमितानृप १७ यद्ब्रह्मचक्षुषोर्मध्येससूक्ष्मःपुरुषोविराट्
॥ तयोरन्यान्बहून्सूक्ष्मान्त्समृजेपुरुषोत्तमः १८

॥ १२ ॥ एवमग्रेपितेजोजलादेर्भिर्श्रीभावःसंकीर्णगुणवद्नाडीसंचाराद्बोध्यः यावंत्यइति अर्च्यः अर्चिषः ईकारांतत्त्वमार्थ ॥ १३ ॥ वर्णाभ्यांजलाग्निवर्णाभ्यांश्वेतलोहिताभ्यांइत्यंभावे
तृतीयातद्रूपेणपरिणतस्यचित्तस्यसत्त्वोत्कर्षेसतिनिरूपोवायुरूपआकारोभवतिदिव्याःभित्त्यादिस्वप्रतिघातात्सिद्धाः अनादयः तेचतेगुणाःशब्दतन्मात्रादयः तेभ्यउत्पन्नःसवायुर्ननुत्पृ
लइत्यर्थःसूक्ष्मप्राणःसूत्रात्मातस्यविवर्द्धनः प्रकाशकः ॥ १४ ॥ वेगेति सइतिच्छेदः हप्रसिद्धं तैरेवअग्निनासंघातांहृदसंश्लेषोयेपातैःभूजलैःधातुभिःसंगतःसन्प्राणगोचरःप्राणशब्दवाच्य
सूत्रात्माभवतीत्यर्थः वेगवान्मनसोपिजनकत्वात्भीमनिर्घोषःस्थूलाकाशस्यपिजनकत्वात्बलवान्ब्रह्मादेमदनसामर्थ्यत्वात् ॥ १५ ॥ सहस्रशइतिधातवोमूर्तिरुत्वास्थिताइतिशेषः
॥ १६ ॥ मूर्तिकरणप्रकारमाह समवायेति ब्रह्मवेगेनाचिदनुप्रवेशेनसंघातंगमिताःधातवःसमवायत्वंएककार्यकारणत्वंआपन्नागतवंतः ॥ १७ ॥ यदितियद्ब्रह्मधारणाविषयःतदेवसूक्ष्मः
तदेवचविराट् तयोःसूक्ष्मविराजोःततोऽन्यानृततुल्यान्ब्रह्मीभूतयोगीसृष्टवानित्यर्थः १८

स एव योग्यो भगवान् अतस्तस्य सूत्रादिस्रष्टृत्वं युक्तमित्यर्थः ॥ १९ ॥ तमितितं योगिनं मूर्ध्नि धातुभिर्नद्वंद्वं धूमाणामध्ये सूत्रात्मत्वेन स्थितं ब्रह्म चोदिता ईश प्रेरिता इतरसुखादिभोक्तारो जीवाः प्रावश
ति स एव सर्वजीवसमष्टिरित्यर्थः ॥ २० ॥ अथेति सूत्रात्मभाव्यसाक्षात्कारानंतरं इदमेव कुत इत्यत आह धरणीभिस्त्वास्थूलदेहं विहाय ब्रह्म संमिता ईश साम्यं प्राप्तामूर्तयः सूत्रविभूतयः चेष्टितु
मारब्धाश्चेदशदिशः प्रपद्यंते अस्यामवस्थायां योगी सर्वात्मनः सर्वविद्रवतीति भावः ॥ २१ ॥ इतीति यतो विद्वान् सर्वात्मा इति हेतोः एते पार्थिवाः पृथुभ्यो मृतेभ्यो जातत्वात् व्यावहारि
कार्या ब्रह्मणा योगिनैव निर्मिताः व्युत्थाने संप्रज्ञाने च तत्रैव चलयं यांति सुप्तौ समाधौ च भूमित्वं स्वोपादानत्वं पार्थिवो घट इव नाशे पृथिवीत्वमिति रूपकेणोक्तम् ॥ २२ ॥ कर्मक्षयाद्विमुच्यंत इत्यनु
षज्यते कर्मक्षयाभावे पुनः पुनरुद्भवंतीत्यर्थः ॥ २३ ॥ कर्मभ्यो मुक्ताः कयांतीत्यत आह तामेवेति कर्मगोचरास्तु क्षरात्कर्मणः हेतोः धूमक्षयं धूमादिमार्गगम्यस्थानं पुनरावृत्तिफलं यांति ते
पियदि अग्निगर्भा अग्निहोत्रादिप्रधानाः तपः कृच्छ्रां द्रायणादितन्मया वा भवंति नान्यथा ॥ २४ ॥ येन कर्मणा भावाभावसदसद्रूपसंसारः प्रवर्तते यथा तंतुरिव अच्छिन्नस्ते धूमक्षयमेव यां

स एव भगवान् विष्णुर्व्यक्ताव्यक्तः सनातनः ॥ आधारः सर्वविद्यानां प्रलये प्रलयांतकृत् १९ तं मूर्ध्नि धातुभिर्नद्वंद्वं विशंति ब्रह्म चोदिताः ॥ तैतरापुरुषाः सर्वज्ञाता
रः सुखदुःखयोः २० अथ चेष्टितुमारब्धामूर्तयो ब्रह्म संमिताः ॥ भित्त्वा च धरणीं देवीं प्रापद्यंत दिशो देश २१ इत्येते पार्थिवाः सर्वे ऋषयो ब्रह्म निर्मिताः ॥ तत्रै
व प्रलयं याता भूमित्वमुपयांति च २२ कर्मक्षयाद्विमुच्यंते धातुभिः कर्मबंधनैः ॥ कर्मक्षयाद्विमुक्तत्वादिन्द्रियाणां च बंधनात् २३ तामेव प्रकृतियांति अज्ञतां क
र्मगोचरैः ॥ क्षराद्धूमक्षयं चैव अग्निगर्भास्तपोमयाः २४ येन तंतुरिवाच्छन्नो भावाभावः प्रवर्तते ॥ धूमादभ्रास्तु संभूता अभ्रातो यंसु निर्मलम् २५ जगती ज
लात्तु संभूता जगत्येव च यत्फलम् ॥ फलाद्रसस्तु संजज्ञे रसात्प्राणस्तु दोहिनाम् २६ रसश्च तन्मयोजज्ञे यत्तद्ब्रह्म सनातनम् ॥ प्रधानं ब्रह्म चोदिष्टं बहुभिः कारणां
तरैः ॥ ब्राह्मणैस्तपसि श्रान्तैः सत्यव्रतपरायणैः २७ अव्यक्ताद्व्यक्ते मापन्नं स्वेन भावेन भारत ॥ अंतस्तं सर्वभूतेषु चरंतं विद्यया सह २८ कर्मकर्तेति राजेन्द्रा वि
षयस्थमनेकधा ॥ नोपलभ्येत च क्षुभ्यां तपसा दग्धकिल्बिषैः २९

तीति पूर्वोक्तान्वयः अच्छिन्नस्त्वमेवाह द्वाभ्याम् धूमादिति धूमादिमार्गेण पितृलोकंगताः कर्मक्षये ततश्च युताः संतः आकाशादिक्रमेण धूमत्वं प्राप्य मेघामूत्वा वर्षधाराभिः पृथिव्यामन्नमूतारैस्तैस्त्वं
प्राप्य पुनर्मवंतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ जलात् जलं प्राप्य संभूता संयुक्ता फलं ब्रह्मादि जगत्येव पृथिव्येवेति तस्य चेतनत्वं निरस्यति ॥ २६ ॥ फलादुत्पन्नो रसो रेतः तन्मयं ब्रह्म चैतन्यं गर्भः ब्रह्म द्वारैव दे
हादेश्चैतन्यं चेतनांतरसद्भावकृतम् नान्यो तोस्ति द्रष्टेति चेतनांतरनिषेधात् अतएव ब्रह्मैव प्रधानमित्याह प्रधानमिति कारणांतरैर्युक्तं तरेः यदि निर्विशेषाश्चेत्त नाः बहवः स्युः तर्हि वैधर्म्या
भावात्तेषां मेदासिद्धिः यदिस विशेषास्तर्हि स्वाश्रयनाशमंतरेण विशेषानाशान्मुक्तिसिद्धिरित्यादिभिः ॥ २७ कथं तर्हि निर्विशेषस्यापि संसारित्वमत आह अव्यक्तादिति अव्यक्तात्मादातः
स्वेन भावेन अनादिसंस्कारेण विद्यया ब्रह्माकारचितवृत्त्या सह चरंतं प्रकाशमानम् ॥ २८ कस्तर्हि कर्ता भोक्तेत्यत आह कर्मेति कर्मदृश्यं कर्ता साभासाहंकारः इदं द्वयमपि विषयस्य मेव नत्वविष
यविषयस्य कर्तृरप्यामास रूपत्वेन दृश्यत्वात् अनेकभासा समानमपि च क्षुभ्यां नोपलभ्यते मायानगरमिव वीतचक्षुः पटलैराधिकारिभिः ॥ २९ ॥

ज्ञानिभिस्तुतदेवोपलक्ष्यते कर्माद्यात्मना कनकमिव कुंडलाद्यात्मना तथा च वृद्धवचनं सकलवाङ्मनसातिगताचितिः सकलवाङ्मनसव्यवहारमागिति यद्वा चक्षुर्भ्यां भुवोर्मध्ये योजिताभ्यां तस्मादग्निः सतमाविर्मृतं ब्रह्मोपलभ्यत इति योजना ३० पक्षिवदित्यसंगत्वं सूचितम् ३१ प्रादुरिति भूतस्य भूतजातस्य प्रादुर्भावं उत्पत्तिं क्षयं ऐश्वर्यं कुर्वद्रूपतानि धनं माशंसं क्षये प्रलये मंत्रं सृष्टौ ब्रह्मा ब्रह्मवित् ३२ जगज्जन्मादिहेतुत्वेन योगिन ऐश्वर्यमुक्त्वा कर्मफलविभाजकत्वेनापि तदाह कर्मण इति योगज्ञो भूतेभ्यो कर्मणो योगादेः सुखभाजकत्वं विभजत इति शेषः धर्मस्याप्यायनेन लोकस्याविनाशायेति योज्यं अस्यैव प्रीत्यै धर्मः क्रियते अनेनैव प्रीतेन लोको रक्ष्यत इत्यर्थः ३३ युगमिति कालमानमविवक्षितं हिंसाशून्ययोगजधर्म एव चतुष्पादब्रह्मप्रापकं युगं समयः यदेवं इह धर्मप्रवर्णां चित्तं तदैव कृतं प्रवृत्तमिति ज्ञेयमिति भावः ३४ अनेकैरेवं विधैः कृतैः प्रलयांत कृतकालस्याप्यंतकर्ता संहारो महाप्रलयो मुक्तयारुण्यो भवति यथोक्तं अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो याति परांगतिमिति तदाहिलोकानां स्वरूपं सूक्ष्मं भवति सत्तामात्रमवशिष्यते तदैव निर्विकारं अचेतनं चैतन्याभावात् यत्र हि द्वैतमिव भवति तदितर इतरं पश्यतीत्यविद्यावस्थायां च तनामुक्त्वा यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवा भूतत्वेन कं पश्येदिति कैवल्ये द्रष्टृदृश्ययोर्लोपोपेतनिर्विशेषचिन्मात्रावशेषश्रुतेः ३५ कारणैः सत्त्वादिभिर्गुणैः निर्मितं जगदित्यन्व

उपलभ्येत चक्षुर्भ्यां ज्ञानिभिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ निःसृतस्तु भुवोर्मध्यान्मेघमुक्तद्वंशुमाम् ३० चराद्भिः पक्षिवल्लोके निर्द्वंद्वैर्निष्परिग्रहैः ॥ योगधर्मे गकौरव्यभुवमासाद्यते फलम् ३१ प्रादुर्भवं क्षयं चैव भूतस्य निधनं तथा ॥ विधत्ते शतशो ब्रह्मा संक्षये च भवेत्तदा ३२ कर्मणः कर्मयोगज्ञो भूतेभ्यो नात्र संशयः ॥ अविनाशाय लोकस्य धर्मस्याप्यायनेन च ३३ युगं द्वादशसाहस्रं सहस्रयुगं संहितम् ॥ एतद्ब्रह्म युगं नाम युगानां प्रथमं युगम् ३४ सहस्रयुगयोरंते संहारः प्रलयांत कृत ॥ सूक्ष्मं भवति लोकानां निर्विकारमचेतनम् ३५ तथा प्रलयमापन्नं जगत्सर्वं सनातनम् ॥ ब्रह्म संपद्यते सूक्ष्मं निमित्तं कारणैर्गुणैः ३६ इति श्रीम० खि० ह० भविष्यपर्वणि अष्टादशोऽध्यायः १८ ॥ ७ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ प्राग्वंशं श्रोतुमिच्छामि विस्तरं महामुने ॥ आद्ययोर्युगयोर्ब्रह्मरत्नप्रप्तस्य सर्वशः १ वैशंपायन उवाच ॥ शृणु विस्तरशः सर्वयन्मां पृच्छसि मेधया ॥ उपपन्नेन मनसा दैवप्रत्ययसाधिना २ ऋद्धिं प्राप्तस्तु भगवान्योगात्मा ब्रह्मसंभवः ॥ भूतानां बहुलत्वं च चकारे हेश्वरः प्रभुः ३

यः तद्ब्रह्मसंभवं ब्रह्म संपद्यते प्रलयमापन्नं सत् ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ युगधर्मा युगैर्ज्ञेया ब्राह्मणे प्रोक्तं कृते कृतम् ॥ कृतं त्रेताद्वापरं च मुनिर्वक्ति त्रयोदशे ॥ १ ॥ प्राग्वंशमिति यद्यपि सर्वो योगी सत्त्वोत्कर्षे च मुक्तो भवति तथापि पूर्वमधुकैटभाख्यायाधिकया योगिनस्तमारेजोभ्यामपि अभिमूयते इत्यस्य दर्शितत्वात् यया स्वप्नं भयं मोहं विषादं मदमेव चेत्पुक्तानां स्वप्नादीनां लोभः प्रवृत्तिरारंभः कर्मणामशमः स्पृहेत्युक्तानां लोभादीनां च तमोरजः कार्याणां योगेऽपि संभवात् शुद्धसत्त्वमयापि योगेषु मादेर्विषयस्य दर्शितत्वे इतरत्र तस्य कैमुत्येन सिद्धत्वाच्च पृच्छति प्राग्वंशमिति कृतस्योक्तत्वात् कलेर्वर्तमानत्वात् आद्ययोः त्रेताद्वापारयोरजस्तमसोः प्राक्पराभूतं त्रंशं कार्यं सतांति श्रोतुमिच्छामि ब्रह्मप्राप्तस्य सगुणब्रह्मविदः १ शृण्विति दैवप्रत्ययसाधिना दिव्यज्ञानसाधनशीलेन २ योगात्मा योगैकनिष्ठचित्तः ब्रह्मरूपेण संभव आविर्भावो यस्य स ब्रह्मसंभवः चकारेति भूतार्थो न विवक्षितः करोतीत्यर्थः ३

उक्तेर्देहेतुमाहस्थितइति यतः अचलेनैवभावेनब्रह्मासनेब्रह्मस्वरूपेधिष्ठानेस्थितोपिसहस्राक्षि सौरजसेतिशेषः अतोभूतानांबहुलत्वंकरोतीतिसंबंधः ४ रक्तश्चेति सचविक्षिप्तेमोक्षस्यविषयवत्प्र
तिबंधकेपदेज्ञानमयेमनोरथमात्रेरक्तश्चमवातियस्मात् ५ वंतिउत्पद्यंतेप्रभवन्तिस्वकार्यसामर्थ्यवन्तिसौभारेशरीरादिवत् अतस्तत्प्ररक्तत्वंघटतइतिभावः ५ एतच्चैश्वर्यमप्रापितमपिप्रवर्ततेइत्या
ह ब्रह्मयज्ञमिति यज्ञसदावेदात्मकंवेदसर्वस्वरूपं ब्रह्मारूपंयज्ञंविष्णुंयजते आराधयतियोगाद्योगेनतस्यब्रह्मणोब्रह्मभावंप्राप्तस्यतस्मात्स्वयंप्रवृत्तमैश्वर्यमुमुक्षुण निरोद्धव्यमितिश्लोकद्व
यभावः ६ एतच्चैश्वर्यपरोपकारेनियोजनीयंनस्वार्थमित्याह ततइति ब्रह्मणाब्राह्मणेनयुंजानेनेनेतिसंबंधः ७ तदेति निर्विकारेणरजस्तमोविकारशून्येनकर्मणाप्रत्याहारादिनायुंजानोभव
तितदा आकाशमव्याकृतमैश्वर्यप्रवर्ततेननुव्याकृतंविशेषकम् ८ ततोपिकिमित्यतआह तदेतिसार्धेनव्योमसंविद्रूपंअंतरिक्षमपितदानिर्मलंनिरवद्यं शुद्धं ब्रह्मप्राप्तंभवति तदेवविशिनाष्टि सं
हारइतिसर्वेषांपृथगंतानांसंहारोलयस्थानंध्रुवंवूटस्थमितिप्रतिपद्यंतिप्रतिपद्यंतेजानांतिवैतारः वेदलोचनेनेतिशेषः देहिनःजीवस्य ९ सकामस्तुयोगविद्यादिरूपेणभवतीत्याह आकाशोति

स्थितोब्रह्मासनेब्रह्माविक्षिप्तःसहस्राप्रभुः ॥ अचलेनैवभावेनस्थाणुभूतेनभारत ४ रक्तश्चमोक्षविषयेसचज्ञानमयेपदे ॥ यस्मात्पदसहस्राणिप्रभवन्तिभव
तिच ५ ब्रह्मयज्ञंतुयजतेयोगाद्वेदात्मकंसदा ॥ ब्रह्मणोविपुलंज्ञानमैश्वर्यंचप्रवर्तते ६ ततःप्रथममैश्वर्यंयुंजानेनप्रवर्तितम् ॥ ब्रह्मणाब्रह्मभूतेनभूतानांहित
मिच्छता ७ तदात्वाकाशमैश्वर्यंयुंजानस्यप्रवर्तते ॥ ब्रह्मणोब्रह्मभूतस्यनिर्विकारेणकर्मणा ८ तदांतरिक्षंसंप्राप्तंनिर्मलंब्रह्मचाव्ययम् ॥ संहारःसर्वभूता
नानराणांब्रह्मवादिनाम् ॥ ध्रुवमैश्वर्ययोगानांप्रतिपद्यंतिदेहिनः ९ आकाशैश्वर्यभूतेनसंयुगेब्रह्मवादिना ॥ प्रवर्तमानमैश्वर्यंवायुभूतंकरोतिच ॥
विकारैर्बहुभिःप्राप्तैःसंपतद्भिर्महाबलैः १० एतैर्विकारैःसंवृतैर्निरुद्धैश्चसमेततः ॥ ध्रुवमैश्वर्यमापन्नःसिद्धोभवातेब्राह्मणः ११ शरीरादभिनिष्क्रम्यआकाशे
नप्रधावति ॥ निरालंबोनिरालंबानालंब्यमनसाततः १२ ऐश्वर्यभूतोभूतात्माचरन्दिविनदृश्यते ॥ चक्षुर्भिर्बहुभिलोकैःपुरंदरसमैरपि १३ ओंकारंये
त्वधीयंतेमनसाब्रह्मसत्तमाः ॥ विभक्ताःसर्वकर्मभ्यस्तेयंपश्यंतिसाधवः १४ एताद्विपरमंब्रह्मब्राह्मणानांमनीषिणाम् ॥ अंतश्चरतिभूतानांविद्धिचे
तनयामह १५

संयुगेयोगयज्ञेयान्येवसंग्रामनामानितानियज्ञनामानोतिनैघंदुकप्रसिद्धेः वादोर्धवादःस्तावकोस्यास्तीतिवादीतेनवादिनाआकाशैश्वर्यंअव्याकृतैश्वर्यतद्भावंप्राप्तेनआकाशैश्वर्यभूतेनप्रवर्त
मानं ब्रह्मकर्तृपैश्वर्यंवायुभूतंकरोतिब्रह्मैश्वर्यवत्याव्योमसंविदाप्रवर्तमानोयोगीयोगकालेस्वात्मानंवाद्यादिरूपंकरोतीत्यर्थः विकारैः तेजआदिभिःसहेत्यध्याहारः १० संवृतैर्निष्पन्नैरपि
विकारैर्निरुद्धैःध्रुवमैश्वर्यपूर्वोक्तंनिर्मलंब्रह्म ११ विकारानिरोधेतुकवचवदस्यूलशरीरत्यागेनआकाशगमनसदृशत्वंचाप्नोतीत्याहद्वाभ्या शरीरादिति निरालंबानव्याघ्रादीन् म
नसेतिस्वप्नसादृश्यत्वंदार्शितम् १२ १३ ओमिति धंयोगिनंतसाधवःपश्यंतीतियोजना येओंकारवाच्यंव्यस्तुसमस्तरूपं अउम् ओमित्येवंभूतंविराट्सूत्रांतर्थाभिज्ञादरूपंपूर्वस्योत्त
रप्रप्रविलापनेनमधीयंतेप्राप्तुंतिशब्दिकरणस्यगत्यर्थस्यइहेरूपं १४ एतत्प्रणवारूपं ब्रह्मतत्प्रापकत्वात् चेतनयाचिदभावाविशिष्टवृत्त्या १५

जोकारमेवस्तौतिपुष्टिद्वान्याय एषमोहतिशब्दः महानादः सर्ववर्णानामभिव्यञ्जकः पुराणोनेत्यः ब्रह्मणः संभवएकीभावेनेनालंबितेनसतथा एतद्वैसत्यकामपरंवापरंष्वब्र
ह्मयदोकारस्तस्माद्विद्वानेतन्नैवायतनेनैकतरमन्वेतीतिश्रुतेः अयमेवपरापश्यंतीसंज्ञकगुदशबलब्रह्मात्मासन्नायुभूतोमध्यवहारूपः अक्षरंअक्षरत्वंप्राप्तः मातृकामयवैखरीरूपोभव
तात्याहुर्ब्राह्मणाः ॥ १६ ॥ अरूपीरूपराहितोप्ययंप्रणवः रूपेणवैखर्यात्मकत्वेनसंपन्नःतत्रहेतुः घातुभिःसहसंगतः अत्रमयंहिसौम्यमनःआपोमयःप्राणःतेजोमयत्रागितिश्रु
तेः मनःकायाभिमाहंतिसमेरयतिमारुतंइत्यादिशिक्षोक्तप्रकारेणतेजोब्रह्मयोगाच्छुद्धोत्पत्तिर्ज्ञानात् अयमेषोपाधेःसौक्ष्म्याज्जिवरूपेणसूक्ष्मतरत्वाच्चात्र्यामिरूपेणांतर्देहांतःस्थित्वा
चरतिविषयान्मुक्ते यतःकामकारइच्छा तत्करःस्वतंत्रेच्छः वशीअसंगः ॥ १७ ॥ एतदिति एतत्प्रणवात्मकंब्रह्मपूर्वशास्त्राचार्योपदेशमनुचितयित्वावेदात्मकंश्रुतिसारभूतंयज्ञं
योगंचितयंतोभावयंतः मनसासंकल्पेनस्वोपाधिरूपेणआसमंतात्आपूरयन्निवपूर्णकृतवंतइवव्यापकत्वंप्राप्ताइवेत्यर्थः इवशब्दोव्याख्याभावसूकः तेनभित्तिचित्तवद्व्यापकत्वमपि
नास्त्येवेत्यर्थः ॥ १८ ॥ यशोब्रह्मतेनसहयुंजंतेएक्यंप्राप्नुवंतियशोयुंजः समासोपिछांदसोनुमयतःतदन्वयाःब्रह्मप्रसूताः सैधर्वास्त्वित्यवत्सोपादानएवलीयंतेइत्यर्थः ब्रह्मा

एषशब्दोमहानादःपुराणोब्रह्मसंभवः ॥ वायुभूतोक्षरंप्राप्तोवदंत्येवंद्विजातयः १६ अरूपीरूपसंपन्नोघातुभिःसहसंगतः ॥ अंतश्चरतिभूतेषुकामकारकरो
वशी १७ एतत्पूर्वमनुध्यायमनसापूरयन्निव ॥ वेदात्मकंतदायज्ञंचितयंतोमनीषिणः १८ ब्राह्मणाःशुचयोदांतायशोयुंजंस्तदन्वयाः ॥ ब्रह्मलोकंकांक्षमा
णवैष्णवंपदमुत्तमम् १९ पदहेतोःक्रियाःसर्वाःकुर्वंतित्रिगतज्वराः ॥ नत्येतेप्रसवादानेभवामिच्छंतिभारत २० त्रिभिर्माल्योपहारैश्चप्रतिभावैश्चवैद्विजः ॥
यजंतिपरमात्मानंविष्णुंसत्वपराक्रमम् २१ यजनंविक्रमंचैवब्रह्मपूर्वाःप्रचक्रिरे ॥ ब्रह्मापिवैष्णवंतेजोवेदोक्तैर्वचनैर्नृप २२ ब्राह्मणैर्ब्रह्मविद्विश्चब्रह्मज्ञैर्ब्रह्मवादि
भिः ॥ शुचिभिर्कर्मनिर्मुक्तैःसत्यव्रतपरायणैः २३ घातुभिर्मोक्षकालेचमहात्मासंप्रदृश्यते ॥ तदेवपरमंब्रह्मवैष्णवंपरमाहुतम् २४ रसात्मकंतदैश्वर्यं
विकारतिप्रदृश्यते ॥ घोररूपाविकारास्तेव्यथयंतिमहात्मनः २५ संच्छाद्यातीवतोयेनक्षुभ्यमाणोविचेतनः ॥ उर्मिभिश्छाद्यतेचैवशीतोष्णाभिर्विकारतः
२६ महार्णवगतश्चैवदत्त्यतेनचसज्जते ॥ भग्राश्चैवमहानद्याःसालिलेनैवसीदति २७

ख्यंलोकम् ॥ १९ ॥ पदेति प्रसवादानेजन्मग्रहणानिमित्तमंजन्मएतेनहीच्छंति किंतुज्ञानार्थमेव ॥ २० ॥ त्रिभिर्माल्योपहारैर्माल्यवद्विश्चतैजसप्राज्ञानांउपहारैःसमर्पण
विलापनैरितियावत्प्रतिभात्रैः प्रतिभासमात्रैः माल्यैरितिसमासैकदेशस्यापिविशेषणम् ॥ २१ ॥ ब्रह्मपूर्वाः वेदप्रमाणमेवपूर्वमुखंयंतेयजनंयोगंविक्रमंयोगैश्चचक्रिरेय
स्मात्ब्रह्माब्रह्मवित्तुवैष्णवंतेजः ब्रह्मेव तत्रप्रमाणं वेदोक्तैरिति ब्रह्मेवसन्ब्रह्माप्तेतीत्यादिभिः ॥ २२ ॥ ब्राह्मणैर्यथोक्तविशेषणैः ॥ २३ ॥ घातुभिस्तेजाबलात्मकैः शरीरद्वये
नमोक्षकालेयःपरमात्मासंप्रदृश्यते तदेवरसात्मकं रसोवैसइतिश्रुतेः परमानुंदात्मकंऐश्वर्यंसेवास्यपरमासंपदित्यादिश्रुत्यापरमत्वेनस्तुतंविकारातेविकाराणांपूर्वाकानांराज
सानांवाय्वादिरूपाणामंतविलयेसतिप्रकर्षेणदृश्यतेयोगीभिः एवंलोभप्रवृत्त्यादिजनकानाराजसविकाराणामंतपुनःसत्त्वोत्कर्षादात्मदर्शनमुक्तम् इदानींतामसान्भयादीन्योगविघ्ना
न्विकाराप्रस्तौतिघोररूपाइत्यादिना ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ विकारव्यथयंतीत्युक्तंताव्यथामेवाहपंचभिः संच्छाद्येत्यादिभिः ॥ २६ ॥ २७ ॥

१८ १९ ३० एतैर्विकारैरिति व्याख्यातार्यः श्लोकः ३१ रसात्मकमिति जिह्वाग्रशब्देन तत्साधयोरसास्वादौ लक्ष्यते ततो नैकविधमैश्वर्यमवति ३२ धात्वर्थशरीरभोगाद्यर्थमवभूता
नामैश्वर्यमिति पूर्वोक्तान्वयः ३३ तेजसैश्वर्यप्रयुक्तानुविधानाह तेजस इति ब्राह्मणस्य ब्रह्मविदः कारणमोक्षसाधने योगे स्वस्थः स्वस्थस्येति आत्मन इत्यस्य विशेषणं स्वशब्दपूर्वातिष्ठतेः
किं पुरुषसि आतोधातोरित्यालोपः सोमपावत् ३४ ३५ जिह्वाग्रं विंदति अवयवशो भिन्नतीत्यर्थः विदि अवयवे रद रूपं ३७ प्रलोभयन् ऋद्धभावश्छादसः लोभयंतित्यर्थः ३८ ३९
तरंति च योगिनः जयंति चेत्यर्थः ४० एतैरिति व्याख्यातम् ४१ तद्वर्चिष इति तत्तत्र ते जोरूपा अपित एव जलविंदवो भवंति ४२ गुणैः सत्त्वादिभिः संवृताः योगिनः ज्योतींषि संवृताः

सीदमानश्च सलिले सशीते पात्यते बलान् ॥ आसनाच्छादनाच्चैव मुच्यमानो विचेतनः २८ श्वप्रे प्रपद्यमानश्च तोयेन पारिषेच्यते ॥ शुक्लवर्णेन बहुना स्रोतसामु
धिसर्वशः २९ उर्ध्वज्योतिरवेक्षंश्च शुक्लैः पीतैश्च वाध्यते ॥ वारैर्पूर्णैः सुगंधैर्विद्युद्गैरेव भासितैः ३० एतैर्विकारैः संवृतैर्निरुद्धैश्चैव सर्वशः ॥ ध्रुवमैश्वर्य
मासाद्य सिद्धो भवति ब्राह्मणः ३१ रसात्मकं तदैश्वर्यं जिह्वाग्रादभिनिःसृतम् ॥ सहस्रधारं विततं मेघत्वं समुपागतम् ३२ रसांश्च विविधान्योगान्त्संसेद्धः मृजते प्र
भुः ॥ धात्वर्थं सर्वभूतानां योगप्राप्तेन हेतुना ३३ तेजसो रूपमैश्वर्यं विकारैः सह वर्द्धत ॥ आत्मनो विघ्नजननं स्वस्थो ब्राह्मणकारणे ३४ उग्ररूपैर्विरूपैश्च हन्यते
दंडपाणिभिः ॥ घोररूपैः सुगंधैः पिंगाक्षैर्नवविग्रहैः ३५ नेत्रं समुद्धरन् भीमं जिह्वाग्रं चास्य विंदति ॥ न दंतियुगपन्नादंजुं ममाणः पुनः पुनः ३६ पुनरेव तदा
भूत्वा बहुरूपास्तदा भवन् ॥ मृत्यमानाः प्रगायंति तर्पयंतो विशेषतः ३७ स्त्रीभूताश्च ततः सर्वयुंजानाश्चावलंबिरे ॥ कंठेषु बहुरूपत्वादिघ्नैश्चैव प्रलोभयन् ३८
मधुरैरभिधानैश्च व्याहरंति न भीतवत् ॥ पतंतियुगपत्सर्वपादयोर्मूर्धभिर्युताः ३९ प्रसादं काक्षमाणाश्च योगस्यांतरविघ्नतः ॥ बहुप्रकारं कथयन् वृत्यांति च तरंति
च ४० एतैर्विकारैः संवृतैर्निरुद्धैश्चैव सर्वशः ॥ ध्रुवमैश्वर्यमासाद्य सिद्धो भवति ब्राह्मणः ४१ तद्वर्चिष इवाग्नेया आदित्यस्येव रश्मयः ॥ तेजो रूपकमैश्वर्यं जानेता
स्तेजविंदवः ४२ ज्योतींषि चैव संवृता आकाशे गुणसंवृताः ॥ चरंतिलोके सततं सूर्या चंद्रमसोर्गतिम् ४३ चंद्रसूर्यात्मकं दिव्यं ज्योतिः सघनमुत्तमम् ॥ ए
तद्विभाजते लोके कालचक्रं ध्रुवं च ४४ अर्धमासाश्च मासाश्च ऋतुसंवत्सराण्यथ ॥ क्षणालवामुहूर्ताश्च कलाः काष्ठास्तथैव च ४५ अहोरात्रप्रमाणं चानेमिषो
न्मेषणं तथा ॥ ताराणां गतयश्चैव ग्रहाणां च विशेषतः ४६ अथ पार्थिवमैश्वर्यं विकारग्रहसंभवम् ॥ योगयुक्तास्त्वाभिग्रस्ता यात्यंते ह्यवलासनात् ४७ अलो
भाच्छिद्यते सद्यो वेपमानो नुकीर्यते ॥ सीदते वसुधामध्ये भिद्यमानः पुनः पुनः ४८ भूतानां बहुरूपैश्च अन्यैश्च तलवांसिभिः ॥ विषयैर्युज्यते क्षिप्रं संक्षेपात्समव
रुध्यते ४९ ततः पार्थिवमैश्वर्यं सेवमानश्च सर्वतः ॥ मूर्तिमद्भिश्च बहुधा धातुभिः सच हन्यते ५०

मवति ४३ चंद्रसूर्यात्मत्वं प्राप्य सवनं समेघमंडलं कालचक्रं ध्रुवं अभिलक्ष्य चरन् स एव भवति स एव कालस्य प्रवर्तको भवतीत्यर्थः ४४ अर्धमासादिरूपश्चायमेव भवतीत्याहार्थेति ४५ ४६
अथेति विकाराः रजस्तभोग्यास्तेषां ग्रहः स्वीकारस्तत्संभवम् ४७ अलोभाच्छिद्यते ऐश्वर्यमिति शेषः वेपमानो विघ्नात् भीतस्तु अनुकीर्यते वा च्योर्निद्यो भवतीत्यर्थः ४८ संक्षेपात् संवृतं
५० तद्वर्चस्यस्यैव मयम् ४९ ५०

५१ एभिः शीमैः ५२ तत इति विकारतो निर्मुक्तस्य पार्थिवमैश्वर्यमाविर्भवति ५३ समाधौ संजाते विकारि च प्रलयंगते सति दिव्यगंधादिसंविदो भवन्तीत्याह सार्धेन दिव्यपुरुषैः युक्ते सहाभि
 धियावेदद्विपातं ध्वं नुन भिद्यते कैवल्येरेकात्म्यमाप्ते ५४ अंतःगच्छन् सुकृतिनामंतःकरणमपि प्रविशति यतः प्रधानात्मा प्रधानजयी क्षरत्रिव्रधानवत्परिमाणप्रमाण इति सर्वातःकरण
 रूपो भवतीत्यर्थः ५५ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायामेकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॐ ॥ चतुर्दशोऽप्युक्तमृतधारणाभीतिदायतः ॥ अतः सूत्रैर्म
 नीधार्यमभ्यासितवर्ण्यते १ तत इति यतीभेदद्वर्णनमयी एकैकमृतधारणाष्टद्वयफलादायोगविप्रकरीचपूर्वोक्तरूपेण ततो हेतोः अन्यांतद्विपरीतां अहमेवेदं सर्वोऽस्मीति मन्यते स एवात्यपर
 मोलोक इति श्रुतिप्रसिद्धां समष्टिधारणां गत्वा प्राप्य ततो व्यापकं सर्वात्मा भवतीति शेषः पितामहः उक्तरीत्या शुद्धाधिन्मात्ररूपोऽपि सन् मनसा उपाधिमेव सार्वभौम्यंगतः न तु स्वतः कीदृशेन मनसा
 ब्रह्मकर्मब्रह्मप्रापकं कर्म उक्तविधं आसनादिधारणांतं समारंभं सम्यगारभ्य आरंभमिति णमुलं तं निर्मुक्तेन बाह्यरूपादिभ्यः व्यावृत्तेन अत एवांतरात्मना अंतरेव हार्दिकाशादौ आत्मा स्वरूपम
 स्यास्ति न बाह्यैश्चक्षुरादिद्वारा रूपादौ इदमप्रतत्त्वं इन्द्रियैभ्यः पराह्यर्था अर्थेभ्यश्च परं मनः । मनसस्तु पराबुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तु महत्यादि स्मृतिभ्यः सर्वेभ्यः सूक्ष्मतमः परमात्मा अर्थास्तु शब्दे
 येभ्यः सूक्ष्मा अपितैर्गृहीताः संतो लोचनोत्तेजनेन पुस्तकाक्षरवत्स्थूला एवावभासंते तथा अःत्माऽनातिरिक्ता अप्यतिरिक्तवद्भासंते स्वकर इव दपणेन बालस्य अन्यथा योगिनः समाधौ सार्वज्ञं

शक्तौ मरनिस्त्रिंशैर्गदाभिश्चाप्यनेकधा ॥ असिभिः पात्यते चैव क्षुरधारैः सहस्रशः ५१ भिद्यते चैव घाणाग्रैः सुतीक्ष्णैर्मर्मभेदिभिः ॥ एभिर्विकारैर्निर्मुक्तैर्निरुद्धै
 श्वैव सर्वशः ५२ भुवमैश्वर्यमापन्नः सिद्धो भवति ब्राह्मणः ॥ ततः पार्थिवमैश्वर्यं निर्मुक्तस्य विकारतः ५३ प्रादुर्भवति संजातं समाधौ प्रलयंगते ॥ दिव्यगंधं समा
 घ्राय दिव्यार्थं स्ताञ्छृणोति च ५४ दिव्यरूपैश्च पुरुषैश्छिद्यते न च भिद्यते ॥ गच्छन् सुकृतिनां चातः प्रधानात्मा क्षरत्रिव ५५ इति श्रीमहाभारते खिलेषु
 हरिवंशे भविष्यपर्वणि एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ वैशपायन उवाच ॥ ततो न्याधारणां गत्वा मनसा सापितामहः ॥ ब्रह्मकर्मसमारंभं निर्मुक्तेनांतरा
 त्मना १ सर्वांगधारणां कृत्वा मनसा प्रहसन्निव ॥ ब्रह्मयोगेन च ब्रह्मा मृजते मनसा प्रजाः २

न स्यात् सर्वस्य स्वरूपादन्यत्वेन कस्मिन्मगवतो विज्ञाने सर्वमिदं विज्ञातं भवतीत्येकविज्ञानात्कवे विज्ञानप्रतिज्ञाश्रुतेरुपगोषश्च स्यात् योगिनां सार्वज्ञस्य सर्वसंमतत्वाच्च तदपलापः कर्तुं शक्यः
 तस्मादिन्द्रियाणामुपसंहारे अर्थानां धूलत्वमनात्मत्वं चापगच्छतीति युक्तमुक्तमन्याधारणां गत्वा न तोल्याप्नो भवतीति सूक्ष्मावंचा कालिकपरिमाणरहितं तथा हि कनकादेः कुंडलादिधर्मपारे
 णामः स्वरूपाविनाशेऽपि रूपांतरापत्तिरूपः तथा कुंडलाद्युत्पत्तेः प्रागूर्ध्वचानागतत्वातीतत्वरूपौ उत्पन्नौ वर्तमानस्वरूपश्चेति त्रैधा लक्षणपरिणामः स्वरूपप्रत्ययासिद्धिरूपः तथा उत्पन्नस्य नू
 तनत्वपुराणत्वाद्यवस्थापरिणामः स्वरूपोपचयापचयलक्षणः एतौ द्वावपि कालाधीनावेव अत एव सूक्ष्मे उत्तररूपं सर्वसर्वत्र सर्वदा सर्वावस्थमस्तीति तदवस्थानां योगिनां तस्यापरोक्षमिति प्राप्ते
 र्दं अतः समष्टिसूक्ष्मे चित्तधारणाश्चैव स्फुरीधारणांतरेषु भेददृष्टिगर्भितेषु मयादिदर्शन । तदन्मदन्यत्रास्ति कस्माच्च विभक्तिरिति तत एवास्माकं मयं विहाय कस्माद्विभेदं तिद्वितीयोद्विभयमवती
 ति श्रुतेरस्यांतदर्शनाच्च ॥ १ ॥ अस्याः फलमाह सर्वांगधारणां सर्वअगेप्वेवास्यास्ति स सर्वांगः सूत्रात्मा प्रहसन्निवमौदयमाहात्म्येन विस्मयात् मनसोऽस्य स्यात्सूत्रात्मतायाः सृज्य
 स्य च कल्पितत्वमुक्तम् ब्रह्मणि सूत्रे योगे कथं ब्रह्मयोगस्तेन २

चक्षुषोति अत्र अंगविशेषो न विराजितः सर्वस्यांगस्य सर्वात्मत्वेन सर्वोत्पत्तिहेतुत्वाच्चित्यात् अप्सरा इति आकारांतत्त्वमार्पणं अप्सरासु च यामेधेति दर्शनाद्वा ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ स्व
सां दिव्यलोचनरूपां शुचिगिरं निष्कलं कविदवाणी सा हि श्री ब्रह्मविदां ऋवः सामानियजूः पि सा हि श्रीरमृतासतामिति श्रुतेः ६ ससृजेति सृष्टिरत्र संप्रदायप्रवृत्तिमात्रं न त्वभिनवोत्पत्तिः वा
चा विरूपनित्ययेति वेदस्य नित्यत्वश्रवणात् अतएव प्रोक्तेनेति विशेषणं ईश्वरप्रोक्तेनेत्यर्थः यो वै वेदांश्च प्रहिणांति तस्मै इति सिद्धप्रधानश्रवणात् अस्यैव सर्वेश्वरत्वात् जीवानामाशयान्
रोधेनायं सृजति न स्वस्य योगार्थमिति याह भावेति ७ ८ गानं प्रभाष्यते व्युत्पाद्यते नेनेति गानप्रभाषणं गंधर्वशास्त्रं तथा ब्रह्मणि वेदे प्रभाषितं गानं सामाख्यं चक्षुष इति श्लोकद्वयं पूर्वोक्तस्य विवर
णम् ९ १० ११ ये तु हस्ता हस्ते आदाय ल्यब्लोपे धि करणे पंचमी हस्तेति गणेश्वराभूतानीति बद्धिभक्तेः पूर्वरूपमार्पणं निखादंति भक्षयंति कर्मप्राप्तेन कर्मलब्धेन हेतुना कारणेन अदृष्टेन १२

चक्षुषारूपसंपन्ना ह्यप्सरामृजते प्रभुः ॥ नासिकाग्राच्च गंधर्वान्सुचित्रां वरवामसः ३ तुंबुरुप्रमुखान्सर्वाञ्छतशोथसहस्रशः ॥ नृत्यवादित्रकुशलान्कुशला
न्सामगीतिषु ४ ब्रह्मयोगेन योगज्ञः स्वयं भूर्भगवान् प्रभुः ॥ चारुनेत्रांसुवेशां तांसुं भूंचारुनिभाननाम् ५ पद्मेन शतपत्रेण चारुणा सुविराजिताम् ॥ स्वक्षां
शुचिगिरं सेव्यां ब्राह्मीमूर्तिमतीं श्रियम् ६ समृजे मनसा ब्रह्मा सम्यक् प्रोक्तेन चेतसा ॥ भावयोगेन भूतात्मा सर्वप्राणभृता नृप ७ चक्षुषोरूपसंपन्नाः मृजत्सेप्स
रसः प्रभुः ॥ नासिकाग्राच्च गंधर्वान्सुग्रासः सुप्रवादेतान् ८ गानप्रभाषं संचक्रे गंधर्वाणामशेषतः ॥ अन्येषां चैव विप्राणां गानं ब्रह्म प्रभाषितम् ९ पद्भ्यां मृजति
भूतानि गतिमांते धृग्गणे च ॥ नराकेतुरयक्षांश्चापिशचोरगराक्षसान् १० गजान्सिंहांश्च व्याघ्रांश्च मृगांश्चैव सहस्रशः ॥ तृणजातींश्च बहुधा भावहेतोश्च तुष्पदा
न् ११ ये तु हस्तास्त्रिखादंति कर्मप्राप्तेन हेतुना ॥ हस्तेभ्यः कर्मसमृजे मंतव्यं मनसा तथा १२ वायुना सविसर्गं च भूतानां सुखमिच्छता ॥ उपतस्थे तदानंदं पंच
चंद्रियसमाधिना १३ हृदयादसृजद्वावो वाहुभ्यां पक्षिणस्तथा ॥ अन्यानि चैव सत्वानि तैस्तैर्वैषैः पृथग्विधैः १४ ऋषित्वंगिरसंचैव मुनिं ज्वलिततेजसम् ॥
ब्रह्मवंशकरं दिव्यं व्यतिषिक्तपण्डितं १५ ध्रुवोत्तरादजनयद्योगाद्योगेश्वरः प्रभुः ॥ ब्रह्मवंशकरं दिव्यं भृगुं परमधार्मिकम् १६ ललाटमध्यादसृजन्नारदं प्रिय
विग्रहम् ॥ सनत्कुमारं मूर्ध्नि च महायोगीपितामहः १७ अभिषिक्तं तु सोमं च यौवराज्ये पितामहः ॥ ब्राह्मणानां च राजानं शाश्वतं रजनीश्वरम् १८ तपसामहता
युक्तो ग्रहैः सह निशाकरः ॥ चचार नभसो मध्ये प्रभाभिर्भायन् जगत् १९ स गत्रैर्भगवान्योगान् मनसा सिद्धिमागतः ॥ ससृजे सर्वभूतानि स्थावराणि चराणि च २०

वायुना प्राणादिरूपेण विसर्गं विविधं प्राणनादिकार्यं सृष्टिं ससृजे इति पूर्वोक्तान्वयः एवं राजसीं सृष्टिं कुर्वतः कथं मुक्तिः स्यादित्याहुः कुलमाश्वासयति पंचोद्रियाणां समाधिनिरोधस्तने हेतुना आनंदं
परमात्मानं उपलक्ष्यते न तस्येति तं लीलायां सृष्टिं कुर्वन्नपि ब्रह्मसामीप्यं प्राप्तत्वा न्मुक्तः एवेत्यर्थः १३ गावः गाः प्रथमा द्वितीयार्थे वैषैरेव नटवत् न तु परिणामैः यदवोचं मूलकारणमेवात्यात्का
त्यकाले तु सर्वं निद्रियं सर्वं विषयग्राहकं भवति यथोक्तं वासिष्ठे सर्वात्मनितु यत्रैव छाया तत्रैव चातपः । न संभवति चेत्तत्सकथं सर्वं आत्मताभिधा इति १५ तमंगिरसं ध्रुवोत्तरात् १६ भृगुं ललाट
मध्यात् नारदं सनत्कुमारं च मूर्ध्निः १७ १८ १९ २०

तत्रैतत् स्थानानिमादित्यादीनां द्युप्रभृतीनि योगान् अहोरात्रादिनिवर्तनाद्यधिकान् २१. एष आत्मोपादानकसृष्ट्यादिप्रपञ्चेन आसन्नध्यानसमाधिविधानेन च प्रपञ्चितो ब्रह्मप्रापकत्वाद्ब्रह्म
 बोधं ज्ञानयज्ञउक्तइति शेषः अयमेव योगो योगप्राप्यः सांख्यनामा वेदांतजन्यं ज्ञानमप्ययमेव ननु उक्तोऽनयोर्विरोधः पुरुषैकत्वानेकत्वप्रकृतिमिथ्यात्वामिथ्यात्वरूपइति चेन्न योगैरपि गुणा
 नां परमं रूपं न दृष्टिपथमिच्छति यत्तु दृष्टिपथप्राप्तं तन्मापैव तुच्छकमिति दृश्यस्य भेदप्रकृत्या देस्तु च उक्त्वाभ्युपगमात् अत्यल्पमिदमुच्यते वेदबाह्या अपि विज्ञानवादि चार्वाकादयोपि नानेन
 सिद्धांतेन विरुध्यन्ते सर्वेषां मोक्षस्यैकरूपत्वादित्याह विज्ञानं विज्ञानवादिनां सिद्धांतः स्वभावं स्वभाववादिनां चार्वाकाणां सिद्धांतः क्षेत्रप्रकृतिः क्षेत्रज्ञः पुरुषः निरीश्वरसांख्यसिद्धांतोप्ययमे
 वेत्यर्थः २२ एकत्वं च पृथक्त्वं चेति ज्ञानाज्ञानसमयभेदेन वा जगन्मिथोभिन्नमभिन्नमीश्वरादितिकापालिकमतेन वा एतज्ज्ञेयम् संभवो निधनं च योगएव एष ब्रह्ममयो यज्ञः अज्ञातश्चेज्जन्मप्रदः
 ज्ञातश्चेज्जन्महन्तेत्यर्थः योगो हि प्रभवाप्ययाविति स्मृतेः कालविदां कालारब्धेश्वरोप्ययमेव तत्प्रकाशकत्वात् कालस्य क्षयो यस्मिन् सति भवति तादृशं विशिष्टं अनुभवपर्यवसायि ज्ञानं विज्ञानं
 आत्मानुभवोप्ययमेव ज्ञेयइति सर्वत्र संबन्धनीयं एतेन सर्वतंत्रसिद्धांतानां पुक्तवैकरूप्यं दर्शितम् तथा च वीतहव्यसमाधिप्रकृत्य बृहद्वासिष्ठे दर्शितं यच्चून्यवादिनां शून्यं यद्ब्रह्म ब्रह्मवादिनां ॥ वि
 ज्ञानमात्रं विज्ञानविदां यदमलं पदम् ॥ पुरुषः सांख्यदृष्टीनामीश्वरो योगवादिनाम् ॥ शिवः शैवमतस्थानां कालः कालैकवादिनाम् ॥ आत्मात्मनस्तद्विदुषां नैरात्म्यं तादृशात्मनाम् ॥ मध्य

तत्र स्थानानिभूतानां योगांश्चैव पृथग्विधान् ॥ निधतेशतशो ब्रह्मा सर्वभूतपितामहः २१ एष ब्रह्ममयो यज्ञो योगः सांख्यश्च तत्त्वतः ॥ विज्ञानं च स्वभावश्च क्षेत्र
 क्षेत्रज्ञएव २२ एकत्वं च पृथक्त्वं च संभवे निधनं तथा ॥ कालः कालविदांश्चैव ज्ञेयं विज्ञानमेव च २३ इति श्रीमन्महाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि विं
 शोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ श्रुतं ब्रह्म युगं ब्रह्म न्युगानां प्रथमं युगम् ॥ क्षत्रस्यापि युगं ब्रह्म ज्योतुमिच्छाम्यहं प्रभो १ स संक्षेपं स
 विस्तारं नियमैर्बहुभिश्चितम् ॥ उपायज्ञैश्च कथितं क्रतुभिश्चैव शोभितम् २

माध्यमिकानां च सर्वसुखसमचेतसाम् ॥ यत्सर्वशास्त्रसिद्धांतो यत्सर्वहृदयानुगम् ॥ यत्सर्वसर्वगं सर्वयत्तत्सत्तदसौ स्थित इत्यंतेन पाद्रेमाधमाहात्म्येऽपि भूतयोगजचेतन्यं चार्वाकास्त्वा
 मुपासते ॥ सौगतास्तु तैत्तिरीयैस्त्वांबुद्धिबोधलक्षणम् ॥ शरीरपरिणामत्वां मन्यन्ते जिनदेवताः ॥ ध्यायन्ति पुरुषं सांख्यास्त्वामेव प्रकृतेः परम् ॥ जन्मादिरहितं पूर्णं सविदानंदलक्षणम् ॥ तत्रा
 मौपनिषदा ब्रह्मचित्तयंत्यानि शंविभो इत्यादि तस्माद्योयमुक्तो योगयज्ञः स एव सर्वतंत्रसिद्धांतइति सर्वरमणीयम् ॥ समाप्ता ब्रह्मविद्या ॥ अतः परं धर्मचर्चा भविष्यति ॥ परैरदर्शितः पंथाः पौर्वा
 पर्यवला न्मया ॥ यथा कथंचिदुब्रीतः पंडिताः शोधयंतु तम् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ जीवन्मुक्त्यै ब्रह्मतत्त्वं चतुर्दशभिरीरितम्
 अथ द्वादशभिर्धर्मैर्ब्रवीति क्रममुक्तये ॥ १ ॥ तत्र पंचदशे ब्रह्मज्ञानहीना महत्तमैः ॥ कर्मभिर्ब्रह्मलोकादप्यावर्तत इतीर्यते ॥ २ ॥ श्रुतमिति ब्रह्म युगं ब्रह्म प्राप्तिहेतुत्वात् प्रथमं युगं कृतं यत्र सर्वधर्म
 वः यथाकृताया विजिताया धनेयाः संयंत्येव मेवैनं सर्वतदमित्तमैतियत्किंच प्रजाः साधुकुर्वतीति कृताय निदर्शनेन श्रुत्या प्रोक्तः क्षत्रस्य धर्मस्य तदेतत्क्षत्रस्य क्षत्रं यद्धर्मइति धर्मस्य मुख्यक्षत्रत्वश्च
 फलांतर्भावात् युगं युज्यते अनेन तद्युगं स्वर्गादिफलप्रदत्वलक्षणमाहात्म्यं श्रोतुमिच्छामि १ एतदेवाविशिनाष्टिसंक्षेपमिति २

एतादिति एतद्वर्धस्यमाहात्म्यमयज्ञकर्मभिः यज्ञात्मकमेव कर्मये पांनतृपास्त्याद्यात्मकं ते यज्ञकर्माणः कर्मठाः तैरर्चितं पूजितं दानधर्मैः उच्चादिविदक्षिणावंतो अस्थुर्ये अश्वदाः सहते सूर्येण । हिरण्यदा अमृतत्वं भजंते वा सोदाः सोमप्रतिरंत आयुरिति श्रुतेर्दानजप्रभावैः प्रजाभिः यस्मिन् जात एतामिष्टिं निर्वपति पृत एव स तेजस्व्य ब्राह्मण इन्द्रियाविपशुमान् भवति पुत्रकामा द्वाप्याख्यापयेरन्तर्भते ह पुत्रानिति जातेष्टिशौनः शोपाख्यायनफलैः प्रजाभिरुपशोभितम् ३ ते इति ते ब्राह्मणा वृत्त संपन्ना ज्ञानसिद्धाः समाहिता भवन्तीति योजना केते ये अंगुष्ठमात्रा इत्यल्पप्रमाणत्वे नोक्ताः त्यादियोग्याः अंगुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्षय मो वलादित्यारण्यकोक्तेः न तु य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवतीति श्रुतिप्रसिद्धविद्याफलसर्वात्म्यभाजः ते यज्ञकर्माणः विशिष्टधर्मेण सूर्यरश्मिभिरादत्ताः सूर्यमंडलं भित्त्वा ब्रह्म लोकं गता अपीत्यर्थः मोक्षप्राप्तेन मोक्षप्रत्यासन्नेन विविनायया शास्त्रम् ४ प्रवृत्ते यज्ञादौ अप्रवृत्तेशमादौ ब्रह्मपरायणाः वैदेकशरणाः परायणस्य ब्रह्मणः कर्मणि पृथी संगम्य ईश्वरप्रीतिमुद्दिश्य वेदोक्तकर्मपरा इत्यर्थः ५ श्रीवृताः श्रिया कृचः सामानियजुं पिसाहि श्रीरमृता सतामिति श्रुत्या वृताः ब्रह्मज्ञानेन परोक्षज्ञानेन ६ पद्मासनायुराधिपद्मलोके स्थित्वा पूर्वास्मिन् कल्पे येलयंगतास्तेऽग्रिमकल्पे उक्तविशेषणविशिष्टा ब्राह्मणा भवन्ति ७ व्यतिरिक्तेति तेषां ब्राह्मणानां मध्ये यो योगात्मा स न व्यतिरिक्तेन्द्रियो देहेन्द्रियासंगे

वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एतत्ते कथयिष्यामि यज्ञकर्मभिरर्चितम् ॥ दानधर्मैश्च विविधैः प्रजाभिरुपशोभितम् ३ तैंगुष्ठमात्रानुनय आदत्ताः सूर्यरश्मिभिः ॥ मोक्षप्राप्तेन विधिनानिरावाधेन कर्मणा ४ प्रवृत्ते चाप्रवृत्ते च नित्यं ब्रह्मपरायणाः ॥ परायणस्य संगम्य ब्रह्मणस्तु महीपते ५ श्रीवृताः पावनाश्चैव ब्राह्मणाश्च महीपते ॥ चरितं ब्रह्मचर्याश्च ब्रह्मज्ञानावबोधिताः ६ पुण्ये युगसहस्रांते प्रभावे प्रलयंगताः ॥ ब्राह्मणा वित्तसंपन्ना ज्ञानसिद्धाः समाहिताः ७ व्यतिरिक्तेन्द्रियो विष्णुर्योगात्मा ब्रह्मसंभवः ॥ दक्षः प्रजापतिर्भूत्वा मृजते विपुलाः प्रजाः ८ अक्षरा ब्राह्मणाः सौम्याः क्षराश्च त्रियवांधवाः ॥ वैश्या विकारतश्चैव शूद्रा धूमविकारतः ९ श्वेतलोहितकैर्बर्णैः पीतैर्नीलैश्च ब्राह्मणाः ॥ अभिनिर्वर्तिता वर्णाश्चितयानेन विष्णुना १० ततो वर्णत्वमापन्नाः प्रजालोके चतुर्विधाः ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वंश्याः शूद्राश्चैव महीपते ११ एकलिङ्गाः पृथग्धर्मा द्विपदाः परमाहुताः ॥ यातनायाभिसंपन्ना गतिज्ञाः सर्वकर्मसु १२ त्रयाणां वर्णजातानां वेदप्रोक्ताः क्रियाः स्मृताः ॥ तेन ब्राह्मणयोगेन वैष्णवेन महीपते १३ प्रज्ञया ते जसा योगात्तस्मात्प्राचेतसः प्रभुः ॥ विष्णुरेव महायोगी कर्मणामंतरंगतः १४

न स्वप्ने इवांतः प्रज्ञो मूत्वा चतुर्भुजादिलक्षणं विष्णुं आत्मत्वेनाभिमान्यते सोपि भेददशी समष्ट्युपास्तिराहित्यात् ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्ते प्रति संचरे । परस्यांते कृतात्मानः प्रविशंति परंपदामि ति स्मृत्युक्तक्रममुक्तयनाधिकारादस्मिन्कल्पे ब्रह्मपुत्रो दक्षो मूत्वा प्रजाः सृजते ८ अक्षरं शुद्धसत्त्वमयत्वा त्रिष्कामो धर्मः श्वेतः सुधावत् क्षरं सत्त्वरजोमयत्वादुभयमिश्रो धर्मः रक्तः तदुभयसंघतवत् विकारो रजोमयत्वात् सकामो धर्मः पीतो हरिद्रावत् धूमः तमोमयत्वा द्विधर्मः कृष्णः धूमवत् ९ १० तत इति ततो गुणवर्गोपचारात् ११ एकलिङ्गाः तुल्याकृतयः याव वेदोस्तीति त्रैवर्णिकत्वं भगवत्कृपैकलभ्यमित्यर्थः १३ प्रज्ञयेति तेजसा ऐश्वर्येण ज्ञानैश्वर्ययोगात् प्राचेतसो दक्षः प्रभुर्विष्णुरेव यस्मात्पूर्वोक्तव्यतिरिक्तपाद्विद्वितादिविशिष्टस्तस्मात् तथा च ब्रह्मणो निर्गुणत्वमिति श्रुतेः बहुप्रजात्वा दक्षः संसार्येव स्यादिति न शं कनीयमिति भावः कीदृशो दक्षः कर्मणामंतरंगतः अधिकारप्रदकर्मपाशावगुंठितः सृष्टिकरोति न तु तस्या ज्ञानमस्तीत्य

महतांशुष्टिमुत्तरति तत इति निर्माणं शिल्पं त्रैवर्णिकसेवाकरणं वातदर्यमेव संभूताः संस्कारं उपनयनं ब्रह्मवेदः १५ १६ असंस्कृतं संस्काराभावेन हेतुना वेदप्रोक्तेन धर्मेण नोपयुं
 जतीति पूर्वोक्तोक्तगता क्रियया च १७ ततो न्येदक्षपुत्राः अहंभवतां मुखावधाऽयाः युष्मच्छरीरजनिऽयाः
 अंतं सिद्धांतं श्रोतुमिच्छामि अतो महं धात्र्यंतं कथयतेति भावः यतो हं बलो बलवानस्मि धात्र्या अंतं ज्ञातुं समर्थोऽस्मितस्माद्भवद्विरपिमादृशैर्भवितव्यमिति भावः १९ तत इति युष्मतो धा
 त्र्यंतं श्रुत्वा भवदीयबलाबलतत्त्वज्ञात्वा बलत्वपक्षे भवतां विपुलं विधास्ये तव कुत एतावद्बलमित्यत आह क्षेत्रवैपुल्याद्बलवैपुल्यं अन्यथा लपमिति मशकमतं गजशरीरेष्टं एवं बह्वीः प्रजाः सृज
 तो बहुलं मम बलमस्ति तस्माद्भाऽयाः स्वरूपं ज्ञात्वा सृष्टौ प्रवर्तितव्यं अन्यथा सृष्टिसंगेन दुष्यत्येवेति भावः २० विपुलायाः मायायाः सारमिच्छतां तेषां दक्षपुत्राणां देवीधात्री आत्मनोरूपं
 कथुषामाणज्ञानेन न दर्शयत् न दर्शितवती अहंभावार्थः नहि माया प्रमाणेन रीक्षितुं शक्या तम इव दीपेन अनिरीक्ष्यमाणैव तेषां माया बाधिता भूदिति भावः २१ आत्मन इति ते
 षां प्रजापतिसुतानां कृतयुगे भावे विदुः सत्त्वमये भावे धात्र्यवलोकने जाते सति मात्रा प्रमात्रा चेतेनेन प्रचोदिता सती धात्री सर्वभूतानां जनित्री अमूर्त तथा अंडजान् स्वेदजांश्च जानितवतीति पारं

ततो निर्माणसंभूताश्च द्राक् कर्मविवर्जिताः ॥ तस्मात्त्राहं तिसंस्कारं न ह्यत्र ब्रह्मविद्यते १५ यथा ग्रीधूमसंघातो ह्यरण्यमध्यमानया ॥ प्रादुर्भूतो विसर्पन्वैनोप
 धुंजति कर्मणि १६ एवं शूद्रा विसर्पतो भुविकात्स्न्येन जन्मना ॥ नासंस्कृतेन धर्मेण वेदप्रोक्तेन कर्मणा १७ ततो न्येदक्षपुत्राश्च संभूता ब्रह्मयोनयः ॥ बलवंतो
 महोत्साहामहावीर्यामहौजसः १८ पित्रा प्रोक्ता महात्मानो दक्षिणायज्ञकर्मणा ॥ अंतमिच्छाम्यहं श्रोतुं धात्र्याः पुत्रा बलो ह्यहम् १९ ततो विधास्ये तत्त्वज्ञः
 प्रजानां विपुलं बलम् ॥ विपुलत्वाद्धि क्षेत्राणां ममापि विपुलाः प्रजाः २० न तेषां दर्शयद्देवी च क्षुषारूपमात्मनः ॥ प्रजापतिसुतानां वै विपुला सारमिच्छताम्
 २१ आत्मनो भावनिर्वृते भावे कृतयुगे तदा ॥ जनित्री सर्वभूतानां मंडजानुद्भिजांस्तथा २२ संवेदजननी धात्री चेति मात्रा प्रचोदिता ॥ अणुतां तनुतां चैव जंतू
 नां कर्ममोगेनाम् २३ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि एकविंशोऽध्यायः २१ ॥ ७ ॥ जनमेजय उवाच ॥ साध्वहं श्रोतुमिच्छामि त्रेतायां
 ब्राह्मणोत्तम ॥ यज्ज्ञात्वा सर्वविद्यानां परं पश्येयमव्ययम् १

नामेन योज्यम् २१ सम्यग् वेदनं संवेदः तस्यापि घटादिवृत्तेरपि जननी धात्र्येवाभवत् तथा कर्ममोगिनां कर्मफलभोगशीलानां जंतूनां अणुतां सूक्ष्मत्वं तनुतां विस्तृततां तनुविस्तारेऽस्मा
 दौणादिकुः अणुना साहचर्यात् विस्तृततां जानितवतीति पूर्ववत् कीदृशे कृतयुगभावे आत्मनो भावनिर्वृते आत्मनः प्रतिचयाभावः स्वभावः तेन निर्वृते निष्पन्ने विदुषा स्वभावसिद्ध एव कृ
 तयुगधर्म इत्यर्थः ययोक्तं विष्णुधर्मोत्तरे ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यधर्मश्च मनुजेश्वर आत्मनो ब्रह्मभूतस्य नित्यमेष चतुष्टयमिति तस्मात्सर्वेषां मुक्त्युपपन्नानां कर्मणां भवश्यं भाविनी मुक्तिर्न त्ववरोहसंभा
 वनापि ॥ २३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायामेकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ७ ॥ सन्निवृत्तेः प्रवृत्त्याख्याधर्मस्य फलमीरितम् ॥ प्रवृत्तिमात्रनिष्ठानां
 योऽशेष इति रीर्यते ॥ १ ॥ साध्वहमिति पूर्वप्रवृत्ते च निवृत्ते च नित्यं ब्रह्मपरायणी मत्पुलक्षणस्य धर्मस्य फलं श्रुतं इदानीं त्रेतायां केवलप्रवृत्त्यात्मके वज्ञादिरूपे धर्मे यत्साधुसनी
 चीनंत देवाहं श्रोतुमिच्छामि च्छामि यनसाधुना आचरितेन विद्यानां सांख्ययोगादीनां परं तात्पर्यं प्रतिपाद्यं अव्ययं ब्रह्म पश्येयं विविदिषा व्युत्पत्तिद्वारेत्यर्थः १

अस्योत्तरप्रकृतिसरूपा वा दमुखेनैवाह दक्षस्तिवाति दक्षः देहार्थयोगविधिनास्त्रीभावं आलंब्येति तृतीयेनान्वयः स इमेमेवात्मानं द्वेधा पातयत्ततः पतिश्च पत्नी चाभवतां तस्मादिदमर्षयुगलमि
वस्वइति श्रुतेः कीदृशं स्त्रीभावं योगेश्वरस्य दक्षस्येवात्मानं आत्मभूतम् ॥ २ ॥ ३ ॥ कन्याः जनयत् अजनयत् अहभाव आर्षः ॥ ४ ॥ दक्षइति स्त्रीरूपं अपहाय पुरुषरूपेण स्थित इति शेषः ॥
॥ ५ ॥ ब्रह्मदेयेन ब्राह्मणानां दातुं योग्येन विधिना अलंकृत्य कन्यामुदकपूर्वाद्या देयब्राह्मणविवाहइति स्मृत्युक्तेन ब्राह्मणविधिनेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ब्रह्मक्षेत्रं प्रयागं अध्यात्मिकम् ॥ ८ ॥
तप्यमान इति एतावता त्रेताधर्मस्वरूपं दारसंग्रहमपत्योत्पादनमपत्यसंविभागो वनं प्रतिगमनं च केवलं प्रवृत्तिधर्मैरतस्य कर्तव्यमिति दक्षारुणायिका मुखेन दर्शितमिति तात्पर्यदर्शितम् ॥
॥ ९ ॥ मृगास्तु तस्य तपसे तदनुपज्यते मोदंति मोदंते अहिंसा प्रधानत्वात् तपस इति भावः ब्राह्मणास्तु तस्य तपसः फलं अहिंसा प्रतिष्ठायां तत्सन्निधौ वैरत्याग इति योगशास्त्रोक्तं दृष्ट्वा मो
दंते दीक्षिताः इत्यादीनि ब्राह्मणानां विशेषणानि ॥ १० ॥ संग्रामः योगेन चित्तजयः तस्य कालेशरीरादीनां पातिः यथेष्टं प्रविलापनपरिग्रहसमर्थः अतएव सर्वज्ञत्वात् कर्मणां सि

वैशंपायन उवाच ॥ दक्षस्तु पुनरालंब्य स्त्रीभावं पुरुषोत्तमः ॥ योगाद्योगेश्वरात्मानं विषण्णो गिरि मूर्ध्नि २ सुजानुः पीनजघना सुभ्रुः पद्मनिभानना ॥ रक्तां
तनयनाकांता सर्वभूतमनोरमा ३ दक्षः प्राचेतसस्तस्यां कन्यायां जनयत् प्रभुः ॥ देहार्थयोगविधिना कन्याः पद्मनिभाननाः ४ दक्षः पुरुषरूपेण स्त्रीरूपमपहाय
वै ॥ दर्शने सर्वभूतानां कांतः कांततरो भवत् ५ ताः कन्याः प्रददौ दक्षः स्वयं प्राचेतसः प्रभुः ॥ ब्रह्मदेयेन विधिना ब्रह्मप्राप्तेन भारत ६ प्रददौ दशधर्माय कश्यपाय
त्रयोदश ॥ सप्तविंशति सोमाय पत्नी हेतोः समाहितः ७ दक्षो दत्त्वा यताः कन्या ब्रह्मक्षेत्रं प्रपद्य च ॥ ब्रह्मणा ध्युषितं पुण्यं समाहितमना मुनिः ८ तप्यमानो मृ
गैः सार्द्धं च चारवसुधां नृप ॥ तृणमूलफलैर्वृद्धो वृद्धश्च तपसा सकृत् ९ मृगास्तु तस्य मोदंति फलं मोदंति ब्राह्मणाः ॥ दीक्षिताः पुण्यकर्माणस्तपसा दग्धकिल्बिषाः
१० संग्रामकाले कालज्ञः शरीरादिपातिर्मुनिः ॥ कर्मयज्ञकृतां तत्र सिद्धिं पश्यति लक्षणाम् ११ दानमानप्रवीराश्च निरुद्धे गानिरामिषाः ॥ मृगैः सह जरां यांति
सपत्नीकाः सुपुत्रिणः १२ ब्राह्मणाः स्तोत्रसंसिद्धा जनित्रे प्रथमे पदे ॥ ब्रह्मणा ध्युषितत्वाच्च ब्रह्मक्षेत्रमिहोच्यते १३ यातिभिः कर्मभिर्मुक्तैर्जितक्रौर्धैर्जितेन्द्रियैः ॥
चरद्भिर्वसुधां विप्रैरकिंचनपथैः १४ या प्रजा पूर्वमारूढा मानसी ब्रह्मचारिणी ॥ सैवैषा व्यक्तिमापन्ना स्वभावदुरतिक्रमा १५

द्विफलप्राप्तिस्वर्गनरकादिगत्या गतिरूपां पश्यति लक्ष्यते सालक्षणातां परिमेयामित्यर्थः ॥ ११ ॥ एवं दक्षारुणायिका पत्नी मया स्यन्नं प्रतिगच्छेदित्युक्ता स पत्नी कस्यापि तदाह पुरा
कल्पसरूपार्थवादमुखेन दानोति ॥ १२ ॥ स्तोत्रवेदाध्ययनं यस्मै नूनमभिद्यवेवाचा विरूपनित्यया कृष्णे चोदस्व सुवृत्तिमंत्रवर्णात् तेन संसिद्धाः शुद्धसत्त्वाः जनित्रं प्रथमं पदं ब्रह्मत
स्मिन् विषये ब्रह्मणा प्रणवेन इह अस्मिन्नेव जीवदेहे अध्युषिता अधिवासनिष्ठा प्रापितास्तेनायं देहो ब्रह्मक्षेत्रमित्युच्यते वेदे ब्रह्मोपलब्धिस्थानत्वात् ॥ १३ ॥ यातिभिर्मुक्तैर्जितक्रौर्धैर्जितेन्द्रियैः ॥ १४ ॥
एवं स पत्नी कानामपि वनस्थानां योगजा सिद्धिरस्तीत्युक्त्वा योगफलमाह या प्रजेति सर्वसर्वात्मकत्वात् तदाकाशाख्यं ब्रह्मतदारूढा मनसि मनोमात्रकल्पिता ब्रह्मचारिणि ब्रह्मरूपेणै
व गम्यमाना समाधिकाले दृष्टा सैवैषा लोकोदृश्या बहिष्ठा स्वभावेन संस्कारेण प्रारब्धबलेन दुरतिक्रमा अतिक्रमितुमशक्या समाधौ ब्रह्मभावं गतस्यापि प्रारब्धकर्मशतात्पुनः संसारमाविशेव

अव्यक्तेति स्वभावादेवसमाधावव्यक्तं रूपमापन्नाप्रजाभवतिव्युत्पत्त्याने तत्रहेतुः कालधर्माव्युत्पत्त्यानसमाधिकालभेदलक्षणाद्धर्मात्प्रजाव्यक्ताव्यक्तरूपाभवति ॥ १६ ॥ एषागतिःप्राणिमा
प्रसाधारणेत्याह स्यावरोति यतः स्थावराणामपियोगज्ञत्वंसंभवतितस्मात्तदर्थयतितद्व्यमितिभावः ॥ १७ ॥ एवंप्रसंगादपत्नीकसपत्नीकयोगाधिकारमुक्त्वाप्रकृतासृष्टिमुनसराति
एताश्चेत्यादिभिः सार्द्धपद्भिः कश्यपेननिमित्तेन अव्ययेनस्वभावेन कालःधर्मोयस्ययेन ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ घातायथापूर्वमकल्पयदिति
ध्रुतेःपूर्वोक्तमपिसर्वसर्वेषुकल्पेषुसमाननामरूपाधिकारमेवप्रतिपत्तव्यमित्याहतेषारूपैरिति , मुनयइतिसृज्यमात्रोपलक्षणम् धर्मक्षेत्रेधर्मप्रसवभूमौभारतेवर्षे ॥ २४ ॥ क्षेत्रज्ञाः
आत्मनिष्ठास्तुमानसेमनःकल्पितेबाह्यआभ्यंतरेवापूर्वोक्तदिशाऽऽविर्भवन्ति यत्रेतिमानसेइत्यस्यविशेषणम् गृहस्थादीनामप्युक्तविधयोगधर्मानुष्ठापिनांमुक्तिरस्तीत्याहत्रिभिःयेचेति
॥ २५ ॥ २७ ॥ शिल्कःपिशादानुच्छकणशभादानं दिविचराः हार्दाकाशचराः चरितव्रताःयस्माद्भवन्तितस्माद्भूतचर्यैवमुख्यानाश्रमविशेषोमोक्षहेतुरितिभावः अतएवयाज्ञ

अव्यक्ताव्यक्तमापन्नास्वभावाद्गुरतिक्रमा ॥ व्यक्ताव्यक्तगतिश्चैपाकालधर्मान्महीपते १६ स्थावराजंगमाश्चैवस्थूलसूक्ष्माश्चभारत ॥ कालयोगेनकाल
ज्ञाभवंतिनभवन्तिच १७ एताश्चैताःप्रजाःसर्वादक्षकन्यासुजज्ञिरे ॥ कश्यपेनाव्ययेनेहसंयुक्ताःकालधर्मणा १८ आदित्यावसवोरुद्राविश्वेचसमरुद्राः ॥ ना
गाश्वानेकाशिरसःसाध्यावैपन्नगास्तथा १९ गंधर्वाःकिन्नरायक्षाःसुपर्णाश्चतथापरे ॥ गरुत्मान्सहयक्षैश्चकिन्नराश्चसुवाससः २० गावःपशुगणैःसार्द्धंनराश्चवसु
धाधिप ॥ चराचराश्चवसुधाधर्तारश्चधराधराः २१ गजाःसिंहाश्चव्याघ्राश्चहयाःपक्षधरास्तथा ॥ खड्गाविपाणिनश्चैववृषभाश्चमृगास्तथा २२
चतुर्विपाणानर्गेद्रापद्माभावर्णतःशुभाः ॥ सर्वलक्षणसंपन्नाःप्राणिनःकामरूपिणः २३ तेषारूपैस्तथागात्रैस्तैःशलैस्तैःपराक्रनैः ॥ मुनयःपुनरुद्भूताधर्म
क्षेत्रेसनातने २४ क्षेत्रज्ञामानसेलोकेधर्मिणोवेदगोचराः ॥ यत्रोद्भूताःसुराःसर्वोदिविलोकेप्रतिष्ठिताः २५ येचान्येतपसासिद्धागृहस्थामनुजाधिप ॥ ब्रह्मव
र्षेणसंसिद्धाःपरिचर्यांगतागुरोः २६ येचयोगगतिंप्राप्ताःसिद्धिहेतोर्महीपते ॥ क्लेशाधिकैःकर्मजन्यैर्वृत्तिलप्स्यांतेवैद्विजाः २७ शिलोच्छ्रितयःख्याताः
सपत्नीकादृढव्रताः ॥ सर्वेत्वेतेदिविचराभवन्तिचरितव्रताः २८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिद्वाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २२ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ पितामहंपुरस्कृत्यमेरुपृष्ठेसमाहिताः ॥ जटाजिनधराविप्रास्त्यक्तक्रोधाजितेंद्रियाः १

बल्कयोगृहस्थस्यापिभोक्षमाह न्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोतिथिप्रियः ॥ श्राद्धकृत्सत्यवादीचगृहस्थोपिविमुच्यतइति ॥ २८ ॥ इतिश्रीहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायाद्वा
विंशतितमोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ॥ ॥ द्युचर्याव्रतचर्योत्येत्यूचेरुत्तदशेव्रतम् ॥ प्राणयज्ञंहविर्यज्ञसंज्ञंचित्तजयावहम् ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायांतेसर्वेत्वेतेदिविचराभव
तिव्रतचारिणइत्युक्तंतत्रमनोजयाख्यंव्रतंएकादशेप्रोक्तमेवोत्तमाधिकारिणामध्यमाधमानांतुचित्तजयायात्मविविदिपोत्पादनायचतृतीयाध्यायेसूचितंव्रतद्वयंप्राणराधारख्यंहविर्यज्ञाख्यं
चतुर्दिहद्वयमभिधीयते तयोराद्यमपियज्ञरूपकेणैवविवक्षन्वैशंपायनउवाच पितामहंपुरस्कृत्येत्यादि श्लोकत्रयोक्तविशेषणाः व्रतहितेरताः दिविब्रह्मणिचराः संचारिणाभिव्रतंतीतिपू
र्वान्वयः अत्रयोगचितामणौसांख्ययोगे चक्रमध्येस्थितानादयस्तिस्त्रिस्तोत्रदेवताः ॥ इडाचैष्णवीनाडीपिंगलाब्रह्मदेवता ॥ ऐश्वरीसासुपुष्पास्यान्मेरुमध्येव्यवस्थिता ॥

नाडीमध्यगताग्रंथित्रययुक्तात्रिवेणिका ॥ उत्तरेवहतेगंगायमुनादाक्षिणेस्मृता ॥ सरस्वतीपश्चिमायामासांसंगःसदांतरइत्युक्तेर्मेरुर्नासिकातस्याःपृष्ठंभूषाणमध्यं तस्मिन्समाहिताः म
माधिगताः किंत्वापितामहंकार्यस्यपिताकारणंतस्यपिताशुद्धंब्रह्मतत्पुस्कृत्यतत्प्राप्तिमादृत्य ॥ १ ॥ पर्वतेति पर्वतांतरसंसिद्धेपर्वतानांपर्ववतामरुध्नांनासावंशकपालास्थनोरंतरे
संसिद्धंनित्यसिद्धंतत्राशेष्यविनाशिहार्दाकाशंप्रकृत्यनवधेनास्यहम्यतेइतिश्रुतर्देहनाशेपिआत्मोपलाब्धिवचक्राणामनाशावगमात् बहुपादपसंकुले बहुपादोनानायोगिगमनसाधनवमा
धर्भवानहंकारः तंपातीतितदुपाधिःप्राणोवायुस्तेनसंकुले धातुसंरंजितशिलेधातवोवातपित्तकफाः मनःशिलादिधातुसरूपानाडीमार्गावा तैःसंकुलाशिलाइवाशिलाअस्थिरूपायास्मिन्
समेसस्यब्रह्मणउपलब्धिस्थानेतृणंवहिष्ठत्वाज्जरारोगादिदुःखकंटकाः अंतस्थत्वाच्छोकादिदुःखंदेहद्वयधर्मरहितमित्यर्थः २ त्रयाणामिति त्रयोवेब्रह्मवेदयंतितेषांत्रयाणांब्रह्मवेदानांइ
डापिंगलासुषुम्णारूपाणांजीवोपाधिभूतप्राणमार्गाणांसंबंधिनः पंचस्वराःस्वर्यतेगम्यतेब्रह्मयैस्तेस्वराः प्राणस्यवृत्तिभेदाः प्राणपानसमानव्यानोदानास्तैर्विराजितेपंचानामपिवायूनामे
कीभावःस्थानेइत्यर्थःमंत्रयज्ञपरानित्यंमंत्राःप्राणादीनांतुरेफादिप्रभृतीनिर्वाजानितेषांयज्ञोजपः तत्पराः नित्यंव्रतेवायुजयेहिते आनंदरूपेआत्मनिचरताःअत्रपंचानामपिप्राणादीनां
स्यानवर्णबीजांतानिनकुलीशयोगशारायणेप्रोक्तानिवर्ततइतिउक्तानिविशेषणानिमेरुपृष्ठेयुज्यंते तानिच प्राणोवायुग्रहत्राभिपादांगुष्ठांतसांस्थितः नीलःसोंकाररेफादिबजिनाविनियोजितः
१ कृष्णोऽपानःकृष्णाटिस्थःपृष्ठपृष्ठांतपार्ष्णिगः सतारकसकारांतबीजेनविनियोजितः २ शक्रचापनिभोव्यानस्त्वगिन्द्रियनिकेतनः तारकोपेतपांतश्चबीजतेजोविराजितः३ मूर्धस्थोमध्यता

पर्वतांतरसंसिद्धेबहुपादपसंवृते ॥ धातुसंरंजितशिलेसमेनिस्तृणकंटके २ त्रयाणांब्रह्मवेदानांपंचस्वरविराजिते ॥ मंत्रयज्ञपरानित्यंनित्यंव्रतहतेरता ३
एकएवाग्निमाधायसर्वेब्राह्मणपुंगवाः ॥ विभिदुर्मंत्रविषयैःसुसमाहितमानसाः ४ त्रिधाप्रणीतोज्ज्वलनोमुनिभिर्वेदपारगैः ॥ अतस्तेतत्त्वपन्नायदेकस्त्रिवि
धःकृतः ५ एकएवमहानग्निर्हविषासंप्रवर्तते ॥ स्वधाकारेणमंत्रज्ञमंत्राणांकार्यसिद्धये ६

त्वग्रकंठहृदयनलाश्रयःउदानोह्यरुणच्छायस्तारकाक्रांतयांतयुक् ४ श्वेतःसमानोहत्राभिसर्वसंधिनिकेतनः । प्रणवाक्रांतलांतेनबीजेनात्यंतमुज्ज्वलइति ५ तत्रायंनिकृष्टोर्थःमेरुपृष्ठाख्य
ब्रह्मणमध्योपलक्षितेब्रह्मणिसर्वकारणेनित्यसिद्धेजीवोपाधिनानेकवर्णबीजवतानानावर्णनाडीत्रयसंचारिणायुतेबाह्याभ्यंतरदुःखशून्येक्रोधादिजयिनोनिर्ममाः प्राणजयद्वाराचितवृत्ति
मेकाग्रार्कुर्वतिनिरोधाम्यासेननिर्विशेषंब्रह्मप्रतिपत्तिमिति ३ एकमेवप्राणाग्निमाधायआलंब्यमंत्रविषयैःमंत्राः उदाहृताःरेफादिमुख्याः तेषांप्रतिशब्दाविषयाः प्राणनाद्याः प्रवृत्तिविशेषाः तै
रुपाधिमिभिर्भिदुःपंचधाप्राणपानादिप्रकारेणविभिन्नंशक्रुः यथोक्तंतत्रैव कौष्ठयोवायुःप्राणनादिकर्मभेदाद्यथाक्रमस्य प्राणोपानसमानादिनामातरमुपागतइति-४ त्रिधेतिज्वलनःप्राणाग्निः
त्रिधापूरककुंभकरेचकरूपेणप्रणीतोनाडीमार्गैःसंचारितअतःप्रणयनात्तत्त्वंप्राप्ताः पूरकाद्यभ्यासेनैवआत्मतत्त्वंअधिगम्यंतइतिभावः ५ एकएवेति एकएवप्राणाग्निःप्राणायामाभ्यासिनःह
विषा आदेयानिचवक्ष्यामिप्रयोगस्यसिद्धये । क्षीरंघृतंचमिष्टान्नंमिताहारश्चशस्यतइतिदत्तात्रेयोदितेनसम्यङ्निषेवितेनमहान्मूत्रासम्यक्योगिनोविक्षेपमकुर्वन्प्रवर्ततेआरोहावरोहे
मार्गयोर्यथेष्टंसंचरति अयमर्थः नासिकांतोबहिरंतश्चद्वादशद्वादशांगुलमानेनप्रमाणःसंचरन्तूलपिंडवत्घनीभूतःकुंभकाभ्यासेनतूलपिंडमिवशिथिलावयवसंयोगंकुर्यात् ततश्चबहिरंत
श्चपद्मत्रिशतपद्मत्रिशदंगुलमानेनपरमाप्राणस्यगतिर्भवति सतदासूक्ष्मोपिपुरोडाशवन्मथितोमहानित्युच्यते एवमूतस्यप्राणाग्नेः पार्ष्णिभागेनसंपीड्ययोनिमाकुंचयेद्वदं अपानमूर्ध्वमाकृष्य
मूलबंधायमुच्यतइत्यादिनादृढोक्तप्रकारेणवायोरारोहःप्रसिद्धः सुगोमधेप्राणमाविश्येतिशास्त्रप्रसिद्धएव अवरोहोपियोगिनायाज्ञवल्क्येनोक्तः संपूर्यकुंभवद्वायुमंगुष्ठान्मूर्ध्निमध्यतः धराय

त्यनिलंबुद्ध्याप्राणायामःप्रचोदितः ॥ व्योमरंध्रात्समाकृष्यललाटेधारयेत्पुनः ॥ ललाटाद्वायुमाकृष्यश्रोर्मध्येनिरोधयेत् ॥ नेत्रात्प्राणंसमाकृष्यनासामूलेनिरोधयेत् ॥ नासामूलात्तु जिह्वायामूलेप्राणंनिरोधयेत् ॥ कंठकूपात्तुहृन्मध्येहृन्मध्याब्राभिर्मध्यमे ॥ नाभिर्मध्यात्पुनर्मैत्रेमेद्वाहृन्मध्यालयेततः ॥ देहमध्याद्देगार्गिगुदाद्वैजुमूलके ॥ ऊरुमूलात्तयोर्मध्येतस्मा ज्ञान्चोर्निरोधयेत् ॥ वस्तिमूलेततस्तस्माज्जंघयोर्मध्येतथा ॥ जंघांततःसमाकृष्यवायुंगुल्फेनिरोधयेत् ॥ स्था नात्स्थानिसमाकृष्ययस्त्वेवंधारयेद्विद्या ॥ सर्वपापविशुद्धात्माजीवेदाचंद्र तारकं ॥ एतत्तुयोगसिद्धयर्थमगस्त्येनापिकीर्तितमिति ॥ स्वधेतिस्वस्मिन्शरीरधार्मनिधानंदेहेवायोर्धारणेति यावत् तस्याःकारेणकारणेन हेमंभ्रजराजन् मंत्राणांपूर्वोक्तानांरेकादे प्रमृतीनांपकाशत्वेनसंबंधिकार्यतत्तद्रूतजयःतस्मिद्धयेभिःसंप्रवर्ततइत्यर्थः तत्रधारणासिद्धयश्चोक्तायोगिनायाज्ञवल्क्येन यमादिगुणयुक्तस्यमनसःस्थितिरात्मानि ॥ धारणेत्युच्यतेसद्भिः शास्त्रतात्पर्यवेदिभिरित्यादिना व्योमांशेमारुतांशेचधारणांकुर्वतःशुभां ॥ त्रिदोषजनितारोगाविनश्यतिनसंशयइत्येतनग्रंथेनदर्शिताःतत्रपादादिजान्चंतजान्चादिहृदयांतंततोभूमध्यां तंततोमूर्द्धांतचक्रमेणमूर्ध्वंनुतेजोवाय्वाकाशस्थानानिब्रह्मविष्णुरुद्रेश्वरसदाशिवाधिष्ठितानि लवरयहबीजयुतानि तेषुतेपुपंचपंचघ्राटिकापर्यंतमनोधारयंस्तत्तद्रूतजयोभवति तथापरमात्म न्येवप्रणवेनादातेधारणामुख्या तथातेजोबन्नेषुधारणांकुर्वतःक्रमात्वातपित्तश्लेष्मजारोगानर्श्यतीतिज्ञेयं विस्तरमयात्तुनप्रपंचितम् ६ एवंप्रिधाप्रणीतइत्यादिनापूरककुंभकरेचकाभ्या सेनविपुलीकृतोहविष्याशमाभ्यासमहिम्नावशीकृतोयत्रकुत्राचिद्वारितःप्राणाभिस्तत्तद्धारणाफलंप्रसूतेइत्युक्तं तत्रप्रणवेनपरात्मन्येवधारितस्यप्राणस्यफळमुच्यते स्वयमिति दक्षतेसर्व

स्वयंचदक्षःसंप्राप्तोभगवान्भूतसत्कृतः ॥ ब्रह्माब्राह्मणनिर्मातासर्वभूतपितामहः ७ दंडीचर्मिशरीखड्गीशिखीपद्मनिभाननः ॥ अभवन्न्यस्तसंतापोजितक्रो धोजितेंद्रियः ८ जयतेपुष्करेब्रह्मामेधयासहसंगतः ॥ इंद्रप्रोक्तानिसामानिगयितेब्रह्मवादिभिः ९ घृतंक्षीरंयवावीहिःसर्वपरमकंहविः ॥ वेदप्रोक्तंमखेन्य स्तंकल्पितंब्रह्मणःपदे १०

स्मिन्कार्येसंनह्यतीतिदक्षःसूत्रात्मातद्रूपेणसंप्राप्तोभवतिभगवान्त्सर्वैश्वर्यसंपन्नः भूतंनित्यासिद्धंचतस्रसच्चकारणंतेनकृतःनिर्मितः आस्मानमरणिंकृत्वाप्रणवंचोत्तरारणिम् ॥ ध्याननिर्मथना भ्यासात्पाशंदहतिपंडितइतिस्मृतेः प्रणवेनात्मनिचेतोयुंजतः प्रथमंउकारार्थभूतसूत्रात्मसाक्षात्कारोभवतीत्यर्थः सएवंभूतोदक्षोमुख्योब्राह्मणइतिब्रह्मा ब्राह्मणस्यचतुर्मुखस्यानिर्माता अतएवसर्वेषांभूतानामस्मदादीनांपितामहः ७ कोयंदक्षइत्याशंक्ययः पूरकादिनाराधितःप्राणाभिःसएवायमित्याह दंडीति योयंपूर्वपूरककालेनासिकानालिकयापूर्यमाणस्वाहंङकार भिवप्राप्तइतिदंडीजातः सएवकुंभकावस्थायांचर्मवद्विततइतिचर्मिवरूपेणसंवृतः सएवपुनःरेचकावस्थायांदंडरूपात्सूक्ष्मरूपेणशरकांडकारत्वंपूर्ववत्प्राप्तः सएवसएवखड्गवतीक्षणधारः संसा रवृक्षच्छेदनसमर्थः शिखीप्राणाभिः पद्मनिभाननइत्यनेनदक्षरूपेणप्रसन्नइतिलक्ष्यते अभवत्प्रसन्नभावेनन्यस्तसंतापोजितक्रोधोजितेंद्रियश्चस्वभावतोभवत् तत्रस्वाभाविकंवैराग्याद्याभि र्भूतंनहठाकृष्टमित्यर्थः यथोक्तंवृद्धैः उत्पन्नात्मप्रबोधस्यहृद्वेष्टत्वादयोगुणाः ॥ भवंत्ययत्नतःसिद्धान्तुसाधकरूपिणइति ८ यजतइति ब्रह्मादक्षःपुष्करेआत्मतीर्थेमेधयाशास्त्राचार्यो पदेशप्राप्तयाधीवृत्त्यासहसंगतोयजतेतन्निष्ठोभवति यस्यामवस्थायांइंद्रआत्मदर्शितेमप्रोक्तानिसामानिअहमब्रह्ममहमन्नइत्यादीनितैत्तिरीयप्रासिद्धानि इदमदर्शमितितस्मादिंद्रोनाभैदं द्रोहवेनागतमिदंसंतर्भिद्रइत्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाइवाहिदेवाइत्येतरेयकेचइंद्रशब्दस्यआत्मदर्शनिप्रवृत्तिनिमित्तदर्शितम् ९ सुसमाहितोयोगीपूर्वसंस्कारात्समाधेरप्रवृत्तेतत्र यज्ञमेवकल्पितवानित्याह घृतमिति मखेवाह्ययज्ञेन्यस्तंदेवतोद्देशेनत्यक्तम् परमकंहविःअभौतिकत्वाच्छ्रेष्ठं कल्पितंमनसैवनकर्मतः ब्रह्मणःसूत्रात्मनःपदेस्थाने समाध्यवस्थायामित्यर्थः १०

निर्मथ्येति अग्नेः परमेश्वरस्य तिरोधानस्थानमूतारणिरिवारणिरविद्यातां निर्मथ्यविनाश्यशमीगर्भसमुत्थितम् शंसुखं ईयते गम्यते नेनेति शमीदेहः शमीवृक्षतुल्यो वातस्य गर्भसंयुगुत्थितम् आविर्मतं प्रथमं कारणं ब्रह्मरूपमन्यमकल्पितमग्निं अंतर्यामिणं प्रवर्तयत् प्रकर्षेण वर्तयत् अडभाव आर्षः शरीरे नित्याविर्मतमपि देहाद्यभिमानवशात् तिरोहितै श्वर्ये संतं देहाभिमानत्यागात् स्वेनेश्वरेण रूपेणाविर्भूवेत्यर्थः ब्रह्मा ब्रह्मावित्तास्मिन्सूत्रात्मानि ॥ ११ ॥ ननु यथा सोमयागे अरण्यामग्निमंथनं क्रियते तथा वाचा तुर्मास्ये पुतद्विहापितावत्काल्पनिक एवायं निर्मथ्योऽग्निरस्तु किं सूत्रादन्यस्य कारणमग्नेः कल्पनेनेत्याशंक्याह न ह्यल्पमिति यथा यज्ञकर्मणि बाह्ये अग्निर्निर्मथ्य होम्यत्वेन विहितः अमृताहुतिरग्न्याहुतिः सैपास्वर्ग्याहुतिर्यदग्न्याहुतिरिति प्रीतिपूर्वकं मानसे यज्ञे तथात्र अग्न्याख्यं अल्पं बाह्यं द्रव्यं विहितं न ह्ययोगिना इत्थं यज्ञश्चित्नीय इति विधिरस्ति किंतु यज्ञिय संस्कारदाढ्याद्योगे पितादृशाः संकल्पा भवन्ति अतएव श्रुतिः स यदि पितृलोककामो भवति संकल्पादेवा स्य पितरः समुत्तिष्ठन्तीति चिरपारिचितानां पित्रादीनामेव योगेन संप्रज्ञाता वस्यायामुत्थानमाह परिपक्वयोगिविषयंतु अदृष्टाश्रुतवस्तु दर्शनं समाधावति प्राकृतकर्मणोऽपानधिकारादन्योऽग्निरत्र प्रकृतसूत्रादांतर ईश्वर एव प्राह्यः यत् अल्पं द्रव्यं उत आज्यपयः प्रभृति अग्नौ त्यागपूर्वकं प्राक्षि संतं द्विकारमृतं स्वर्गे दिव्यदेहादितस्य बलं अत्र विमोर्ग्ययोच्चनीचस्थानं प्रवर्तयेन्न त्विह तथेत्यर्थः अल्पद्रव्यसाध्येषु हियज्ञेषु वित्तव्ययस्वरूपश्रद्धासारतम्येन फलतारतम्यमास्ति आत्मयज्ञे तु नायं विभागः सर्वेषां कैवल्यरूपस्य फलस्यैकरूपत्वादिति भावः ॥ १२ ॥ तर्हि किमर्थं संप्रज्ञातं हविरादिकल्पनमुक्तमत आह फलान्तीति विततेऽध्वरे योगयज्ञे हवींषियानि विहितानि तैर्हवींभिः फलानि च प्रयुक्तानि भवन्ति

निर्मथ्यारणिमाग्नेर्योऽशमीगर्भसमुत्थिताम् ॥ स ब्रह्मा प्रथमं तस्मिन्नाग्निमन्यं प्रवर्तयत् ११ न ह्यल्पं विहितं द्रव्यं यथाग्निर्यज्ञकर्मणि ॥ प्रवर्तयेद्विभागैर्वाहुतद्रव्यमयं बलम् १२ फलानितैः प्रयुक्तानि हवींषि वितते ध्वरे ॥ प्रयुजंते प्रयोगज्ञा मुनयो ब्रह्मवादिनः १३ षण्मासांश्चतुरो वेदान्तं संबभाषे बृहस्पतिः ॥ ब्रह्मणो वितते यज्ञे परया ब्रह्मसंपदा १४ शिक्षाक्षरसमेतायामधुरायाः समंततः ॥ सानुस्वरितरामायाः सरस्वत्याः प्रभाषते १५ तेन ब्राह्मणशब्देन ब्रह्मप्रोक्ते न भारत ॥ विभातिसमखो व्यक्तं ब्रह्मलोक इवापरः १६ मखो ब्रह्ममुखोत्तीर्णो ब्रह्मशब्दैरनामयैः ॥ प्रयोगैः संप्रयुक्तस्य जल्पन्निव विवर्द्धते १७

तं यथा यथोपासते तथा तथाप्रेत्य भवतीति श्रुतेः यादृग्गुणविशिष्टमात्मानं चिंतयति तादृक्फलभागी ब्रह्मलोके भवति ये तु ब्रह्मवादिनं अत्रैव ब्रह्मसाक्षात्कारवंतस्तेषां तानि फलानि आग्निमाद्यैश्वर्याणि अत्रैव निग्रहानुग्रहप्रयोगज्ञाः प्रयुजंते प्रकाशयन्ति तथा च काम्यमेव हविरादिकल्पनं न तत्त्विकमिति भावः ॥ १३ ॥ योगफलमेव भंग्यतरेणाह षण्मासानिति बृहस्पतिः देवाचार्यः परया ब्रह्मसंपदा एषा स्य परमा संपदिति श्रुतिः निविशेषावस्थया ब्रह्मसंबन्धिनि यज्ञे योगे वितते सति षण्मासान् अत्यंतसंयोगे द्वितीया मासषट्कं आदरनैरंतर्त्यदधिकालैः सम्यगभ्यस्तं सति चतुरो वेदान् बभाषे चतुर्भिर्वेदैः सह संवादं कृतवान् वेदान् लब्धवानित्यर्थः षण्मासादेव योगसिद्धिर्भवतीति भावः तथा च मैत्रायणविश्रुतिः षड्भिर्मासैस्तु युक्तस्य नित्ययुक्तस्य देहिनः ॥ आनंदः परमो गुह्यः सम्यग्योगः प्रवर्तत इति ॥ १४ ॥ सरुब्धवेदो बृहस्पतिर्वेदसंप्रदायं शिष्येषु प्रवर्तितवानित्याह शिक्षेतिसः सरस्वत्याः कर्मणि षष्ठी सरस्वती प्रभाषते सर्वेभ्यो वेदमध्यापयतीत्यर्थः सानुशिक्षरं वेदशिर उपनिषदितियावत्स्वरितं स्वर्गातिः तत्साधनं कर्मताभ्यां रामाभिरामात्तस्याः ब्रह्मकर्मकांडाभ्यां रमणीयेत्यर्थः ॥ १५ ॥ तेन वेदोपदेशेन ब्राह्मणायाति ॥ १६ ॥ मखमेव स्तोति पदं विष्णुरजो ब्रह्मेत्यतः प्राक्तेन संदर्भेण मख इति ब्रह्मशब्दैर्वेदशब्दैः अनामयैः अप्रामाण्यशंकाभूयैः प्रयोगैः यथाश्रुतं विनियुक्तैः मंत्रैः संप्रयुक्तस्य सा

सोमकलशैःसोमधारणार्थैः ग्रहचमसैः पात्रैः स्रुक्नुवादिभिः जलभाजनैः वसतीवर्यैः कनार्यैर्भाजनैः ॥ १८ ॥ कर्मैति कर्मयज्ञार्थवर्ततइत्यनुपपद्यते प्राप्तैर्वसुभिः कनकादिभिः कर्मभिरिष्ट्यदि
भिः परान्वितैः परस्मिन्ब्रह्मणिसमर्पितैः वत्सैश्चपरिप्राप्तैरितिसंबंधः छंदसिपरोपिव्यवाहिताश्चेतिधातूपसर्गयोः आर्षःसंबंधः कोमलैः बालैः १९ ब्रह्मणावेदघोषेणवृद्धःवयसादाक्षिणयावृद्धः
यज्ञआयुष्मान्तसदक्षिणाभिराबुष्मानितिश्रुतेः पुष्करुदक्षिणावानित्यर्थः तपसाज्ञानेनवृद्धः ब्रह्मज्ञानमपस्तत्प्रधानस्तदर्थइत्यर्थः विद्ययाकर्मागावबद्धउद्गीयाद्युपासनया ॥ २० ॥
मानसैरिति मनःकल्पितैःसमिदादिभिः क्रियामूर्तिर्यज्ञात्माब्रह्मा येचपदार्था अन्येतस्माद्ब्रह्मणः स्वयंभूताविनापिकल्पनास्वभावादेवात्मन्यध्यस्तास्तान्घृतादीनजुहोति ॥ २१ ॥
तेजोमूर्तिधरैः चिन्मयैः रूपैर्द्रव्यदेवतादिभिर्यागरूपैरुपेतंतद्ब्रह्मणोयजनंसर्वप्राणभृतां कर्मणानअस्पृशत्तन्स्पर्शप्रापसर्वाधिकःमयज्ञइत्यर्थः ॥ २२ ॥ शम्याः गर्भेउत्पन्नोयोऽश्वस्थ
स्तस्मादुद्भवोयस्यास्ताम् ॥ २३ ॥ अनुसराःसहायाश्चमसाध्वर्यादयःतस्सहिताः ॥ २४ ॥ २५ ॥ दिवौकसैः छांदसंअकरांतत्त्वम् ॥ २६ ॥ गतैरागतैश्चमहीयतेक्रतुरित्यपकृष्यते

समिद्धिःसोमकलशैःपात्रैश्चैवबहिःखलैः ॥ यवैर्वीहिभिराज्यैश्चपूर्णैश्चजलभाजनैः १८ कर्मप्राप्तैश्चपशुभिःकर्मभिश्चापरान्वितैः ॥ गोभिःपयस्विनीभिश्चप
रिवंशैश्चकोमलैः १९ ब्रह्मवृद्धोवयोवृद्धस्तपोवृद्धश्चभारत ॥ ब्रह्मज्ञानमयोदेवोविद्ययासहसंगतः २० मानसैश्चक्रियामूर्तिर्येचभूताःस्वयंनृप ॥ ब्रह्माजुहो
तितांस्तस्मान्मरुद्भिःसहितस्तदा २१ तेजोमूर्तिधरैरूपैर्नचतत्कर्मणारूपशत ॥ वेदप्रोक्तेनविधिनासर्वप्राणभृतांनृप २२ निर्मथ्यारणिमाग्नेर्योऽशमीगर्भस
मुत्थिताम् ॥ क्रतुनायजतेपूर्णमाग्निष्टोमेनसप्रभुः २३ सदस्यैस्तत्सदोव्यक्तंशुशुभेयज्ञकर्मणि ॥ जल्पंतिमधुरावाचःसानुसाराःक्रियास्तथा २४ कर्मभिश्च
तपोयुक्तैर्वेदवेदांगपारगैः ॥ सूर्येदुसदृशैराजान्विरराजमहाक्रतुः २५ ब्रह्मघोषेणमहताब्रह्मावासइवापरः ॥ वसुधामिवसंप्राप्तैःसर्वैरेवादिवौकसैः २६ वेदवेदां
गविद्धिश्चविनीतैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ गतागतैस्तपःश्रातैःस्वर्गलोकेमहीयते २७ ज्वलद्भिरिवविप्रैस्तैस्त्रिभिरेवाध्वरोग्निभिः ॥ ब्रह्मलोकइवाभातिब्रह्मणःसमहाक्र
तुः ॥ २८ इंद्रप्रोक्तानिसामानिगायंतिब्रह्मवादिनः ॥ वचनानिप्रयुक्तानियजूंषिविततेऽध्वरे २९ तपःशांताब्रह्मपराःसत्यव्रतसमाहिताः ॥ आययुर्मुन
यःसर्वे मनोभिःश्रोत्रवादिभिः ३० होताचैवाभवद्राजनब्रह्मत्वेचबृहस्पतिः ॥ सर्वधर्मविदांश्रेष्ठःपुराणोब्रह्मसंभवः ३१ यजमानश्चयज्ञातिविष्णोःपूजांप्रयु
ज्यच ॥ आदित्याःपश्चिमेगर्भेतपसासंवृतेनृप ३२ पदंविष्णुरजोब्रह्मानिर्द्वंद्वंनिष्परिग्रहम् ॥ यतःपदसहस्राणिभविष्यंत्युद्भवंतिच ३३

मनुष्यलोकेतुसुतरांमहीयतइतिभावः ॥ २७ ॥ त्रिभिरेव ॥ २८ ॥ सामानिस्तोत्राणि वचनानिशास्त्राणि ॥ २९ ॥ श्रोत्रवादिभिःश्रुतमात्रानुसारिभिर्मनोभिः संकल्पैः ॥ ३० ॥ हो
ताब्रह्माचबृहस्पतिरेवमूर्तिमेदंप्रकल्प्यामूदित्यर्थः ॥ ३१ ॥ विष्णोःपूजांविष्णुवर्षणंप्रयुज्यकृत्वाक्रतुमहिम्नायजमानोदित्यागर्भजातइतिशेषः क्रतुभिर्देवत्वंप्राप्यमित्यर्थः ॥ ३२ ॥ एवं
कर्मफलंदेवतामावंसुखबहुलमुक्त्वासुखदुःखस्पर्शशून्यं तेहवैशरीरस्यसतः प्रियाप्रिययोरपहतिरस्यशरीरंवावसंतंनप्रियाप्रियेस्पृशतइतिश्रुतिप्रसिद्धंशरीरतालक्षणंमोक्षं विष्णुपदमाह
पदमिति पदंविष्णुरितिसामानाधिकरण्येनतद्विष्णोःपरमंपदमित्यष्टीराहोःशिरइतिवदौपचारिकभेदपरेतिदर्शितं अजोनजायतेब्रह्मादिवदित्यजो कर्मप्राप्यः ब्रह्माब्रह्मवित्विष्णवा
ख्यंनिर्द्वंद्वंकर्मप्राप्यंपदमेतीत्यर्थः निष्परिग्रहंनिर्गतज्ञानतत्कार्यं पदमेवस्तौति यतइतिइंद्रादिपदसहस्राणीत्यर्थः ॥ ३३ ॥

अवध्यं सर्वकर्मफलमिति अवध्यमिति पाठे तत्र विनाशि इतरत्र तु विनाशीत्यर्थः अजइत्यस्य चारुण्यमव्यतिरिक्तमिति आत्मापि आत्मैव यस्य मुनयो भवन्तीति पदं विष्णोरमेदो व्याख्यातः ३४ परिग्रहाः परितो गृह्यन्ति वधन्तीति परिग्रहाः विषयारूपादयः दोषप्राप्ता रागादिदोषेणैव कल्पिताः तथा चाक्षपादाचार्यप्रणीतं न्यायोपबृंहितं सूत्रं दोषनिमित्तं रूपादयो विषयाः संकल्पकता इति बलात्पूर्वसंस्कारबलात् मनश्छादयन्ति अतोत्यंतावहितेन दोषानि ग्राह्या इति भावः ३५ ननुरूपादिदर्शनं देहवतामपरिहार्यं तत्कथं निष्परिग्रहत्वं सेत्स्यत इत्याशङ्क्य अहं ममेत्यविद्येव परिग्रहो न दर्शनमात्रमिह्याह इन्द्रियोति चरन्तोऽपि निष्परिग्रहा एव भवन्ति मुनय इति शेषः ऐन्द्रजालक्यां संपदितत्त्वविदिवनसज्जत इति भावः शुभं वेदबोधितं धर्ममपि अविद्यालक्षणं परिग्रहं बंधकमेव विदुरतो निर्द्वंद्वमेव विष्णुपदं श्रेय इति भावः ३६ विद्येति रागादिभिरिति शेषः कदानच्छाद्यत इत्यत आह यादिति ब्रह्मवादिभिर्यदियदामुनिशब्देन मुनित्वप्राप्तिपादकशब्देन तत्त्वमसि वाक्योपदेशेन प्रणवोपदेशेन वा गृह्यते ननु गृह्यते तदा तदर्थं मननाज्ज्ञात तत्त्वो न रागादिभिश्छाद्यत इत्यर्थः ३७ प्रासंगिकं विद्याफलादिवं समाप्य प्रकृतं कर्मफलमनुसरति वेदेति सतां लोकानां जनानां स्थानं यद्विदितं देवकर्मठद्वैलोक इत्युच्यत इत्यर्थः ३८ स्थानमेव विशिनष्टि यत्रेत्यर्द्धेन कर्मप्राप्तोदितैः कर्मभिः प्राप्ते अधिकारिभिश्च मुंक्ष्वैतत्पदमित्युदिते

अवध्यं चाप्रमेयं च व्यतिरिक्तं च कर्मभिः ॥ आत्मापि यस्य मुनयो भवन्ति निष्परिग्रहाः ३४ परिग्रहाश्च विषया दोषप्राप्ता महीपते ॥ दोषाश्च युगपत्सर्वे छादयन्ति मनो बलात् ३५ इन्द्रियग्राह्यविषये चरन्तोऽपि निष्परिग्रहाः ॥ परिग्रहं शुभं धर्ममविद्यालक्षणं विदुः ३६ विद्यालक्षणसंयोगात्तन्मनश्छाद्यते नृप ॥ यदि चेन्मुनिशब्देन गृह्यते ब्रह्मवादिभिः ३७ वेदविद्याव्रतस्नातैर्नियतैः कुरुसत्तम ॥ दिविलोकाः सतां स्थानं लोकानां लोक उच्यते ३८ यत्र देवा हव्यपुष्टानक्षयं यांति भारत ॥ यजमानश्च भोगैः स्वैः कर्मप्राप्तोदिते पदे ॥ मोदते सहपत्नीभिर्विज्वरो वसुधाधिप ३९ यज्ञावसाने शैलेंद्रं द्विजेभ्यः प्रददौ प्रभुः ॥ दयया सर्वभूतानां निर्मलेनांतरात्मना ४० तं शैलं सर्वगात्राणि परस्परविशेषिणः ॥ न शेकुः प्रविभागार्थं भेतुं सर्वोद्यमैरपि ४१ ततस्ते ब्राह्मणगणानिषेदुर्वसुधातले ॥ श्रमेणाभिहताः सर्वे विवर्णवदनानृप ४२ सुपार्श्वो गिरिमुख्यस्तु वाग्भिर्मधुरभापितैः ॥ अब्रवीत्प्रणतः सर्वाश्चिच्छिरसा तान् द्विजोत्तमान् ४३ न हि शक्यो बलाद्रेतुं युष्माभिरसुसंगिभिः ॥ अपि वर्षशतैर्दिव्यैः परस्परविरोधिभिः ४४

मोदते ३९ यज्ञेति शैलं दिव्यं देहं पित्राणां धर्मवादैर्वा प्राजापत्यं वा ब्राह्मणं चेति श्रुतिप्रसिद्धं कर्मफलभूतं द्विजं द्विजेभ्यः त्रैवर्णिकेभ्यो यजमानेभ्यः प्रमुख्यं फलदाता महाविष्णुः देवानां मृतपालकत्वाद्ययेति ४० तं शैलमिति शैलं सर्वगात्राणीति सामानाधिकरण्यं वेदाप्रमाणमिति वत् सर्वगात्रात्मकक्षेत्ररूपं शैलं परस्परविशेषिणो भेददृष्ट्या मिथो ब्राह्मणत्वक्षत्रियत्वादिजात्यापि मोक्षो न लभ्यत इत्याशयः ४१ तत इति देवतामावेष्टुं च भावदर्शनक्षोभेण श्रान्तास्ते निषेदुः वसुधातले पुनः संसारं प्राप्नुवन्त्यर्थः विवर्णवदनाः स्वर्गमृशंदुःखेन ४२ सुपार्श्व इति शोदांतवाक्येन ओमापोज्योतीरसो मृतं ब्रह्ममूर्धनः स्वरोमिति अनेन वाग्वादीनां ब्रह्मभावप्रतिपादकेन अभिधीत् ४३ न हीति अयं देहाभिमानशैलः बलात्तद्वेन युष्या विना भेतुं न हि शक्यः तत्र हे

भेदनेउपायमाह एकीभूताःसमाहिताः समाधिमंतोयादेसमाधौऐकात्म्यंप्राप्ताअत्रह्येतेसर्वएकंभवतीतिश्रुतिप्रसिद्धंहितत् अविरोधेनसर्वभूतामयदानैर्ननिर्वृताःशांताःयादेभविष्यथतर्ह्ये
वैनांविभाजिष्य समाधिरेवदेहाहंधीभेदकइत्यर्थः ४५ बलमितिबलंस्वभावजयसामर्थ्य रागस्तत्सहचरोद्वेगः ताभ्यांवर्द्धतेच्छिद्यतेचौरादिकस्यवृद्धेह्यकिंचिद्रूपब्रह्मब्रह्मनिष्ठावर्द्धतिवर्द्धते
आर्षस्तदभावः ४६ यदाहमिति अहंगुहाशयैश्चोद्यमानःएनंशैलभेदायिष्यामि युष्मान्भेदनेनियोक्ष्यामि तदेवभेत्स्यथेतिअध्याहृत्यश्लोकद्वयंयोज्यं अहंगुरुः गुहायांबुद्धौशेरतेतेसंस्का
रास्तैः स्वर्गभिन्नैःस्वर्गात्पृथक्भूतैः ऐहिकामुष्मिकभोगधिरक्तैः एतएवशिलाशितैः स्फटिकशिलावदस्य च्छेर्धातवीदेहारंभकाणितेजोबन्नानितेस्तत्कार्याणिवाक्प्राणमनांसि अन्नमयांहे
सौम्यमनःआपोमयःप्राणस्तेजोमयोवागितिश्रुतेः तेषांआगादीनांविस्पर्णेनपट्टतिलिगेनेत्यर्थः शिखरैरिवोच्छ्रितैरिन्द्रियैरनुपातिभिः खलेकपोतन्यायेनतत्त्वेनपतनशीलैः ४७ पार्श्वशब्दे
नसमीपस्याख्यादयस्तान्येवविवराणिचित्ताहिप्रवेशविलांनितैर्विशिर्णैः तथानगिःश्वेतसर्पतुल्यैः शास्त्रादिव्यसनैः व्यालैः कृष्णसर्पतुल्यैः कामादिव्यसनैश्चविशीर्णैश्चोद्यमानःप्रेर्यमा
णः एतैर्गुणैःपीतोर्गुरुर्भेदादेहाद्यध्यासमपानिनीपेतदैवतब्राशोनान्ययेत्यर्थः ४८ तूष्णींबभूवुःवैराग्याद्यभावादात्मनः देहात्पृथक्करणव्यापाराविवृत्ताइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ इतिश्रीमहाभार

एकीभूतायदासर्वेभविष्यथसमाहिताः ॥ अविरोधेनयुगपद्विभजिष्यथनिर्वृताः ४५ बलाहंरीगद्वेषाभ्यांवर्द्धतेब्रह्मसत्तमाः ॥ विमुक्तंरागदोषाभ्यांब्रह्मवर्द्ध
तिशाश्वनम् ४६ यदाहंभेदायिष्यामिस्वर्गभिन्नैःशिलाशितैः ॥ धातुभिश्चविसर्पद्भिःशिखरैश्चानुपातिभिः ४७ विशीर्णैःपार्श्वविवरैर्नागैश्चगलितैर्भुवि ॥
बहुभिर्व्यालरूपैश्चोद्यमानोगुहाशयैः ४८ प्रतिगृह्यचतद्वाक्यंशैलेंद्रस्यसुभाषितम् ॥ तूष्णींबभूवुस्तेसर्वेतदाब्राह्मणसत्तमाः ४९ ॥ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणित्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ बलिर्होमाश्चवर्द्धतेअहन्यहनिभारत ॥ द्विजानां
तपसाढ्यानांगृहधर्मेषुतिष्ठताम् १ देवतार्च्याश्चपूज्यंतेतदाप्रभृतिभारत ॥ तेषांब्रह्मविदांराजनृपृथिव्यांब्रह्मवादिभिः २ तत्रैवब्रह्मसदनेसमेनिस्तृणकंट
के ॥ प्राज्येधनतृणेदेशेषुप्येपर्वतरोधसि ३ वासंयत्रप्रकुर्वतिदृष्ट्वाभगवतःक्रियाम् ॥ तपोर्थिनोमहाभागाब्रह्मचर्यव्रतेस्थिताः ४ गृहस्थधर्मानिरताजि
तक्रोधाःसमाहिताः ॥ यतयश्चापिकांक्षंतिधर्मेणहविकांक्षिणः ५

तेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांत्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ अष्टादशेवपुर्मेतुमशक्तेःकर्मभूतले ॥ कर्तव्यंब्रह्मसदनेचित्तशुद्धयर्थभार्यते ॥ १ ॥ बलिरिति तेषांशैलभेदासमर्थानां
ब्रह्मविदांकर्मविदांब्रह्मवादिभिस्तादृशैःकृत्विग्भिःसार्धपृथिव्यांबल्यादिकंवर्द्धते तथादेवताविष्णुः अर्च्यागुर्वादयः तेचपूज्यंतेतदाप्रभृतिशैलेंद्रवचनप्रतिग्रहप्रमृतीतिद्वयो संबन्धः १ २ त
त्रैवपृथिव्यामेवब्रह्मसदनेअविमुक्तैरुक्तैर्देवानांदेवयजनंसर्वेषांभूतानांब्रह्मसदनमितिश्रुतिप्रसिद्धेवाराणस्याख्येअविमुक्तैर्देवैतिविशेषणम् आध्यात्मिकभूषाणसंध्याख्यब्रह्मसदननि
वृत्त्यर्थतदुपास्त्यनाधिकारिणामेवप्रस्तुतत्वात्क्षेत्रमेषात्रब्रह्मसदनशब्दार्थः पर्वतस्य विंध्यस्यरोधःसमीपे ३ भगवतःक्रियांप्राणिनांगत्यागतिरूपां तपोर्थिनः तपआलोचने अत्रहिजंतोः
प्राणेषुकर्ममाणेषुरुद्रस्तारकंब्रह्मत्याचष्टेयेनासावमृतीभूत्वामोक्षीभवतीतिश्रुतिप्रसिद्धमोक्षहेतुतत्त्वज्ञानार्थिनइत्यर्थः ४ दानप्राप्तेन शुद्धिं प्राप्तेन दंष्ट्र शोधनेऽस्यल्लुब्धंतस्यरूपं दानमिति
यतयइति संन्यासिनांग्रहणंचोप्यर्थोयतयोपाहकांक्षंतिवासमित्यनृपज्यते तेषामपि अविमुक्तेप्रतिष्ठानांविहारोर्नैवविद्यतइतिकाशीतोऽन्यत्रगमननिषेधात् विकांक्षिणोविशेषेणकांक्षाइ
च्छातद्वंतःइहवस्तुमित्यर्थः ५

वानप्रस्था अपि एतदेव कांक्षन्तीत्याह वन्यैरिति द्वाभ्यां एतेपीह वासं कांक्षन्तीत्यनुपज्यते ६ दैवयुक्तेन अयाचितोपस्थितेन कर्मणा याच्ञादिना युक्ताः नृत्यर्यमिति शेषः ७ ब्रह्मचर्यव्रतानिष्ठां अनेन आश्रमक्रमेण ८ आचारितं संस्कारम् ९ नेति अवेदविद्वान्गृहधर्मन आगच्छेत्कृत्स्नं वेदमप्राप्य गार्हस्थ्यं न कुर्यादित्यर्थः न च त्यागेन परिव्राजेन गच्छेत्तन्म्रियेत एतच्च मनुनाप्युक्तं अनधीत्यद्विजो वेदाननुत्पाद्यसुतानपि ॥ अनिष्टाशक्तितो यज्ञैर्भोक्षमिच्छन्त्रजत्यध इति एतच्चाविरक्तविषयं ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेद्गृहाद्विवनाद्वायदहरेव विरजेत्तदहरेव प्रव्रजेदिति श्रुतिविरोधात् ॥ १० ॥ नापि वेदग्रहणात्प्राक्संन्यसोदित्याह नैवमिति दुस्थितं स्थानं अनिकेतत्वमित्यर्थः वेदसंचयस्यापीयतामाह ऋचइति बह्वचानां सामगानां चाद्यजुर्गोदिनामप्युच्यं संचयः साम्नां यजुषां चाप्युच्येवातर्भाव इत्यर्थः ॥ ११ ॥ ये चेति पुत्रिणो न स्युः गार्हस्थ्यं न च कुरित्यर्थः श्रुत्वा वेदां तानिति शेषः फलं ज्ञानम् १२ यस्येति श्रुतं कर्म ब्रह्मणो श्रवणं न गृहीतं नानुष्ठितं ययश्रवणमनुष्ठानं च नास्ति तं शूद्रतुल्यं राजा शूद्रकर्माणि कारयेत् १३ अथवेति अथवेति पक्षांतरे यत्ब्राह्मणः सन् ब्रह्मवेदं नाद्रियेत इति यत्तत्रैव विद्यते सर्वोपि ब्राह्मणे वेदवानेव अन्यथा ब्राह्म

वन्यैः कर्मफलैश्चैव रता ब्राह्मणपुंगवाः ॥ अग्निहोत्रव्रतस्नाताजितक्रोधाः समाहिताः ६ दैवयुक्तेन वायुक्ताः कर्मणा ब्रह्मसत्तमाः ॥ चीरवल्कलसंवीतानियतानि यतेंद्रियाः ७ चरंतो ब्रह्मचर्यं च व्रतमास्थाय दारुणम् ॥ अनेन विधिनाराज न क्रमप्राप्तेन सर्वशः ८ क्रमाद्ये वेदसंस्कारं पुण्यं प्राप्ताः सनातनम् ॥ पूर्वैराचरितं राजन्मुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः ९ नावेदविद्वान्ना गच्छेन्नापि रौद्रं व्रतं चरेत् ॥ न च त्यागेन गच्छेत्तदगृहधर्मं न च त्यजेत् १० नैव गच्छेत्तदुःस्थानमप्राप्तो वेदसंचयम् ॥ ऋचश्च संचयः पूर्वाः सामगानां च भारत ११ ये चापि पुत्रिणो न स्युः श्रुत्वापि प्राप्नुयुः फलम् ॥ ब्राह्मणास्तपसा श्रांता गुरोश्च परिचर्यया १२ यस्य नैव श्रुतं ब्रह्म न गृहीतं विशांपते ॥ कामं तं धार्मिको राजा शूद्रकर्माणि कारयेत् १३ अथ नानैव विद्येत यद्ब्रह्म नाद्रिये द्विजः ॥ द्वाभ्यां तु श्रोत्रविषये मनः पूर्वसमाहितम् १४ एवं सर्वेन्द्रियारंभान् वेदपूर्वान्त्समाचरेत् ॥ ब्राह्मणो भूतसंपन्नो य इच्छेद्भूतिमात्मनः १५ ॥ इति श्रीमहाभारतो खि० हरिवंशे भविष्यपर्वणि चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ते तु गोब्राह्मणानागाश्चंद्रादित्यपुरस्कृताः ॥ ब्राह्मणान् पूजयन् देवान् वसुभिर्ब्रह्मसंभवैः १ नारदप्रमुखाश्चैव गंधर्वाः ऋषयो नृप ॥ कुर्वन्ति सततं यज्ञे क्रमप्राप्तं पितामहम् २ वचोभिर्मधुराभाषैः पंचेंद्रियनिवासिभिः ॥ सर्वभूतामियकरैः सर्वभूतहितैषिभिः ३

णरवमेव तत्र नास्तीति भावः तेन तस्य शूद्रसमीकरणं राज्ञामप्रसक्तमेव द्वाभ्यां ब्रह्मचारिगृहस्थाभ्यां श्रोत्रविषये श्राव्ये धर्मे ब्रह्मणि च पूर्वमध्यायनाध्यापनकाले एव मनः समाहितं कृतं तस्माद्ब्राह्मणस्यावहेलनाराज्ञाकर्तव्येति भावः ॥ १४ ॥ उपसंहरति एवमिति यस्मादेवं तस्मात् भूतिविद्यामूर्ति अपरोक्षज्ञानसंपदं ॥ १५ ॥ इति श्रीहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ एकोनविंशे श्रौतोपि यज्ञः कामादिविधितः ॥ तेनेशमक्तिरेवैकात्म्यं मोहं त्रीणि गच्छते ॥ १ ॥ ते त्विति द्वयोः संबंधः तेनारदादयो वैदिकमेव कर्म श्रेयस्करं तदकरणे राजदंडश्चेति जानंतः गोब्राह्मणाः गोर्वाक्वेदप्रधाना इत्यर्थः नागाः नास्ति आगो विध्यपराधो येषु तेनागाः रजःप्रकृतिभावाः समासांतश्चट्चार्थः चंद्रादित्याभ्यां कालोलक्ष्यते दर्शपूर्णमासी पुरस्कृत्येत्यर्थः ब्राह्मणान् ब्रह्मप्रभावान् देवान् नृपांश्च पूजयन् अपूजयन् अहमावार्थः वसुभिः हविर्दाक्षिणाभिः ब्रह्मसंभवैरिति ब्रह्मेव ब्रह्मणा चितवंत इत्यर्थः ॥ १ ॥ क्रमप्राप्तं ब्राह्मणपूजाया क्रमेण पितामहं ब्रह्मणमपि अपूजयन् कुत्र यज्ञेण यज्ञेण पुत्रपूजया पितुराल्लादो भवतीति तद्वत् ॥ २ ॥ पंचेंद्रियाणि निवासयंति निश्चली कुर्वन्ति तैः ॥ ३ ॥

पंचाभिर्द्रियैश्ममाहि तेरेकाग्रैः यज्ञं दृष्ट्वा हि सापिदिष्ट्या भाग्येन एवं विधा भवतां यज्ञे प्रवृत्तिरिति स्तव्यमिदं कर्मैतत्पर्यः ॥ ४ ॥ ५ ॥ भवान्यक्ष्यते यक्षा सुराश्च यक्ष्यंते प्रतिगुणैः स्वम्बगु
णा सात्विकराजसतामसा वा प्रतिगुणास्तैः स्वस्वाभिप्रायेणेत्यर्थः ॥ ६ ॥ एवं क्रतौ प्रवृत्ते आध्यात्मिकाः देवासुराः शम्कामादयो मिथः स्पर्धमाना आसन्ते पुशमादिभिस्तत्तद्वि
द्रियकर्मणास्तोत्रपाठादिना सुरान् जेष्याम इत्यध्यवसितैः सुरैर्वागादिमनोतपनिसर्वाणीन्द्रियाणि पापविद्धानि कृतानि अत एव ते पांशुभाशुभविषयप्रकाशकत्वमावशेयेण दृश्यन्ते
ततः प्राणारूपं सूत्रात्मानं देवाः आश्रितवन्तस्तेन सर्वे कामादयो निहता इत्ययमर्थो द्वयमाह प्राजापत्यो देवाश्चासुराश्च तत्र कानीयसा एव देवा ज्ञाया य सो सुरास्त एषु लोके न्वस्पृद्धं तेत्यादि
नावृद्धदारण्यके दारोतस्तमुपवृंहयति वयमिति ॥ ७ ॥ ८ ॥ विप्रैर्निरोद्धुमशक्याः द्विविधाः अपि वृत्तय इत्यर्थः ॥ ९ ॥ प्रयुद्धा प्ररुष्टं युद्धं ये पांते ततो यज्ञं विहाय प्राणोपास्तौ प्र

स्तूयमानश्च यज्ञातिपंचेन्द्रियसमाहितैः ॥ प्रोवाच भगवान् ब्रह्मादिष्ट्यादिष्ट्येति भारत ४ ततः कश्यपमाभाष्य प्रोवाच भगवान् प्रभुः ॥ भवानपि सुतैः सार्द्धं य
क्ष्यते वसुधातल ५ क्रतुभिः परमप्राप्तैः संपूर्णवरदाक्षिणैः ॥ यक्षासुराश्च ते सर्वे यथा प्रतिगुणैः प्रभो ६ वयं यक्षामहे पूर्वं पूर्वं यक्षामहे वयम् ॥ एवमन्योन्यसंरं
भाद्विद्यंते बलदर्पिताः ७ दैतेयाश्चाप्यदैतेयाः परस्परजयैपिणः ॥ युद्धयैव प्रतिष्ठंति प्रगृह्य विपुलौ भुजौ ८ निवार्यमाणाः कपिभिस्तपसा दग्धकिल्बिषैः ॥
अन्यैश्च विविधैर्विप्रेर्वेदेदांगपारगैः ९ निवार्यमाणा युद्धयंते वृषभा इव गोकुले ॥ प्रयुद्धारंभसंक्रांताः सर्वे प्राणजयैपिणः १० पश्यतां सर्वभूतानां मृत्योर्विषय
मागताः ॥ ततः शब्देन महता परं कृत्वा महाबलाः ११ रुवंति बाहुभिः क्रुद्धाः सपक्षा इव पक्षिणः ॥ च चालवसुधा चैव पादाक्रांता च रोचिभिः १२ नौ यथा पुरु
षाक्रांतानि पीदति महाजले ॥ पर्वताश्च विशीर्यंते नर्दमाना गजा इव १३ चुक्षुभुश्च महानद्यस्ताडिता मातरि श्वना ॥ ततः समभवद्युद्धं मधोर्विष्णोश्च भारत ॥
१४ युगांतकरणं घोरं सर्वप्राणिभयंकरम् ॥ प्रथमाथ वलं विष्णुः समग्रं वलपौरुषं १५ बह्वैरिव वलं दीप्तं शमयत्यंशुना यथा ॥ तथा प्रशामितं तेन भगवत्यपकारि
णा १६ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि पंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ॥ ॥

वृत्तेष्वपि ते पु सर्वे प्राणजयैपिणः अभूवन् सर्वशुभाशुभेन्द्रियवृत्तिरूपाः सुरासुराः प्राणसूत्रात्मानं जेतुमेपितवन्तः तावतैव सर्वे पिनष्टाः पापाणं प्राप्येव पांसुपिंडाः ॥ १० ॥
तत इति परं वाह्येन्द्रियवृत्तिसमूहं कृत्वा कर्तित्वा छित्त्वा रुंधंति मन इति शेषः शब्देन शाब्दज्ञानजेन विवेकेन ॥ ११ ॥ बाहुभिर्वातुल्यैर्वैराग्यादिभिः तत्रापि पूर्वोक्तो रजस्तमोरूपो
विघ्न उपस्थित इत्याह च चालेति वसुधा योगभूमिः सत्त्वापत्याख्यारोचिभिः विषयवासनाज्वालाभिः ॥ १२ ॥ पर्वताः पर्वततुल्याः आसनवन्धादयः ॥ १३ ॥ न योनयः
मातरि श्वना प्राणवायुना सूत्रभावादुत्थितो वभूवेत्यर्थः तत इति एवं विक्षिप्तं चित्तं पुनर्विरोध्यमानं सत्तमधुना मानं लयं प्राप्नोति स च सत्त्वाख्येन विष्णुना प्रतिहंतव्य इत्यर्थः ॥ १४ ॥
युगांतः संसारांतः ॥ १५ ॥ वलं निद्रातं द्राजाड्यकपायांगमर्दादि ॥ १६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां पंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥

तमसादेहानिगडेक्षिप्रमात्मानमुत्तमः ॥ उद्धरेत्सत्त्वसामर्थ्यादिति विशो निरूप्यते ॥ १ ॥ मधुः आसुरोभावः मोहः पाशैर्वासनामयैः महेंद्रं आत्मानं पर्वतांतरे देहमध्ये ॥ १ ॥
तमिति सतंबंधेति पूर्वणान्वयः प्रहादवचनान् प्रहादो प्रहर्षः तदनुसारित्वा द्विषादाख्यस्य लयस्येति भावः लक्षणं च योगिनः पूर्णसत्त्वाहित्यंतदभिज्ञश्च मोहः इन्द्रस्यात्मनो बुद्धि
संक्षयाद्भविष्यद्वैतादर्शनरूपमैश्वर्यमाकांक्षन्त्सुषुप्तौ निर्विकल्पावस्था सदृशायां पातयिष्यन्नित्यर्थः ॥ २ ॥ बद्धेति युग्मं मर्मविवर्जितैः भेदस्थानरहितैरभेदैरित्यर्थः अनएव आ
यसैरिव दृढे विदारणैरंतर्दुःस्वदैः ॥ ३ ॥ ४ ॥ द्वैधीभूता इति प्रोक्तद्वयनाहत्रजोत्पत्त्याद्यर्थमाह गंधर्वादयोरजः प्रधाना मधोर्मोहस्य मनोऽधुन्वंति विस्फारयन्ति ॥ ५ ॥ ६ ॥

वैशंपायन उवाच ॥ ॥ बलवान्त्सतुदैतेयो मधुर्भीमपराक्रमः ॥ बंधपाशैर्निशितैर्महेंद्रं पर्वतांतरे १ तंवै प्रहादवचनाल्लक्षणज्ञश्च भारत ॥ ऐश्वर्यमैन्द्रमाकां
क्षन्भविष्यद्बुद्धिसंक्षयात् २ बद्धेन्द्रं सहसा मध्ये पाशैर्मर्मविवर्जितैः ॥ आयसैर्वहुभिश्च त्रैर्बलवाद्भिर्विदारणैः ३ विष्णुमेवाग्रणीरुद्रमाह्वयदुद्धकोविदः ॥
मध्ये गणानां सर्वेषां कालस्य वशमागतः ४ द्वैधीभूताः काश्यपेयामधोर्वशमुपगताः ॥ युद्धार्थमभ्यधावन्तं प्रगृह्या विपुला गदाः ५ गंधर्वाः किन्नराश्चैव वाद्ये गीते च
कोविदाः ॥ प्रनृत्यन्ति प्रगायन्ति प्रहसन्ति च सर्वशः ६ तंत्रीभिः सुप्रयुक्ताभिर्मधुराभिः स्वभावतः ॥ मनोमधोर्विधुन्वंति युद्धयमानस्य रागेणः ७ मधो
र्बलार्थमधुनो नियोगात्पद्मयोनिनः ॥ एतान् विकारान् कुर्वन्ति गंधर्वाः सत्यवादिनः ८ तत्र शक्तो हि गांधर्वे तस्मिञ्छब्दे मधुर्मनः ॥ दानवाश्चासुराश्चैव
प्रत्यक्षं प्राप्तिप्राणदन् ९ मधोश्च मन आक्षिप्य पश्यन् योगेन चक्षुषा ॥ मंदरं प्रयते विष्णुर्गूढो ग्रीरिव दारुषु १० ऋषयो दीप्तिमनसं किंचिद्व्यथितमानसाः ॥
पितामहं पुरस्कृत्य क्षणेनान्तरधीयत ११ विष्णुं सोम्य हनन् क्रुद्धो मधुर्मधुनिभेक्षणः ॥ भुजेन शंखदेशान्तेन च कंठे पदात्पदम् १२ विष्णुश्चाभ्यहनद्वैत्यं
कराग्रेण स्तनान्तरे ॥ सपपातमर्हीतूर्णं जानुभ्यां रुधिरं वमन् १३ न चैनं पतितं हति विष्णुर्युद्धविशारदः ॥ बाहुयुद्धे हि समयं मत्वा चिंत्य पराक्रमः १४ इ
न्द्रध्वज इवो तिष्ठन् जानुभ्यां समहीतलात् ॥ मधूरोषपरीतात्मानिर्दहन्निव चक्षुषा १५ पक्षाभिस्ततो वाग्भिर्न्योन्यमभिगर्जतुः ॥ समीयतुर्बाहु
युद्धे परस्परवधैषिणौ १६ उभौ तौ बाहुबालिनावुभौ युद्धविशारदौ ॥ उभौ च तपसा शांतावुभौ मत्पराक्रमौ १७ दृढप्रहारिणौ वीराव न्योन्यं विचकर्षतुः
॥ शैलेन्द्रा विवयुद्वयं तौ पक्षैः पाषाणमन्त्रिभैः १८ विकर्षतावमंतौ च अन्योन्यं वसुधातले ॥ गजा विवविषाणाग्रैर्नत्वाग्रैश्च विचेरतुः १९ ततो व्रणमुखैश्चै
व सुस्रावरुधिरं बहु ॥ ग्रीष्मांते धातुसंमृष्टं शैलेभ्य इव कानचम् २०

॥ ७ ॥ मधुनस्तमसः पद्मस्य योनिर्वह्यैवेत्यर्थः राजस्यपि प्रकृतिस्तमो मूलिकैवेति भावः ॥ ८ ॥ तत्रेति प्राणदन्मधुस्तत्र गांधर्वे मनोदधाविति शेषः ॥ ९ ॥ आक्षिप्य आस
मंतान् विषयेषु क्षिप्त्वा स्वस्यापसरणेन सत्त्वं वयते प्रगच्छति तिरो भवेत्यर्थः ॥ १० ॥ ऋषयो मंत्रास्तज्ज्ञानानि पितामहं परमात्मानं अन्तरधीयत अन्तर्हितावभूवुः एकवचनमा
६ ॥ ११ ॥ विष्णुमित्यादिना विष्णुदेत्येकैकगविवेकमोहयोर्युद्धमाह एकादराभिः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

११ ११ शुश्रुवुरिति अथभूतानिपुष्करेतास्तुतीःशुश्रुवुःया श्रुतयःविष्णुसंयुक्ताःपरयावर्णसंपदाउपलीक्षताश्चसत्यपराक्रमेभगवति विषयेसत्याः अवाधितार्थास्ताःशु
 शुश्रुवुरित्यतच्छब्दाव्याहारेणयोज्यम् २१ शरीरमितिअनात्मनिदेहादावात्माभिमानोविद्याव्योमोहः तस्माशायात्मानात्मनोर्विवेकायस्थूलात्विविनक्तिधातवस्तेजोवत्ता
 नितेषांसंयुक्तसंयोगः शरीरंतत्रमलपिंडतुल्येचैतन्यंसंभावितामिति ततःपृथग्भूतेनचेतनेनान्वितमितिब्रह्मव्यम् तच्चचेतनंब्रह्मैवतेजोभूतंचिन्मात्रंइंद्रियैर्युक्तंजीवइतिशेषः
 १४ एवंजीवस्यब्रह्मभावमुक्त्वादेहस्यापितमाहध्रुवमिति तेदेहारंभकाःभूतेसूक्ष्मेकारणेध्रुवंनिश्चितंतिष्ठंति प्रलयतांप्रलयाविष्टानतांगते पुनश्चसूक्ष्ममेवानेकधाबहुरूपं
 भूत्वापुनश्चोद्भवते अयंभावः शुद्धप्रत्यङ्मात्रमेवानिर्वचनीयंमायामनइंद्रियादिभिःसूक्ष्मस्थूलस्थूलतरैः शबलपरागृह्यरूपेणमुकुरैर्मुखमिवत्रेधावभातितत्रांतस्योगाधेःपू
 र्वस्मिन्लयेलोचनोत्तेजनाक्षरन्यायेनस्थूलतरंस्थूलरूपेणैवावशिष्यते एवंस्थूलमपिसूक्ष्मरूपेणतदपिमायापगमेचिन्मात्रेणेतियुक्तेसर्वस्यब्रह्ममात्रत्वमिति २५ प्रबोध्येतित्रिषुलो
 केषुकारणसूक्ष्मस्थूलरूपेषुभूतानांभावंस्वरूपंप्रबोध्यतानेवलोकान्त्स्वरूपचैतन्येनाभिव्याप्यवशीअसंगआत्माचरतेभुंके कर्मव्यतिहारेतद्भ्रूलोकात्मानौपरस्परंभुंजातेपालय

संसिक्तोरुधिरोधैश्चस्रजद्विःसमरंजितौ ॥ अथोद्यतैःपदाग्रैश्चतौव्यदारयतांमहीम् २१ अभिहत्यतुतौशीरौपरस्परमनेकधा ॥ पतंगाविवयुध्यंतांपक्षा
 म्यामांसगृद्धिनौ २२ शुश्रुवुश्चांतरिक्षेथसर्वभूतानिपुष्करे ॥ सिद्धानांवदनोन्मुक्ताःपरयावर्णसंपदा २३ स्तुतयोविष्णु संयुक्ताःसत्याःसत्यपराक्रमे ॥
 शरीरंघातुसंयुक्तंसंस्तुतंचेतनेनच २४ तद्ब्रह्मइंद्रियैर्युक्तंतेजोभूतंसनातनम् ॥ ध्रुवंतिष्ठंतिभूतास्तेसूक्ष्मेप्रलयतांगते २५ पुनश्चोद्भवतेसूक्ष्मंबहुरूपमने
 कधा ॥ प्रबोध्यभावंभूतानांत्रिषुलोकेषुकामदः २६ सुरूपोबहुरूपांस्तांलोकान्त्संचरतेवशी॥ मानसीतनुमास्थायबहुभिःकारणांतरैः २७ योगात्माधारय
 शुर्वीनागात्मानंदिवंधरः ॥ ब्रह्मभूतंपरंचैवसूक्ष्मेणात्मानमीश्वरः २८ ब्राह्मेणविप्रान्वसतियुद्धेनैवचक्षत्रियान् ॥ प्रदानकर्मणावैश्याञ्छूद्रान्परिचरेणच २९
 मावःक्षीरप्रदानेनअश्वान्यज्ञेषुप्रोक्षणैः ॥ पितरश्चोष्मणावेदहविर्भागिनदेवताः ३० चतुर्भिर्व्यतिरिक्तांगैस्त्रिभिरन्यैश्चधातुभिः ॥ सप्तभिःपितृभिर्नै
 त्यैस्त्रीनल्लोकान्परिरक्षति ३१

तद्व्यतिरिक्तं ॥ ६ मानसीमितिसार्धश्लोकंएकंवाक्यं ६७ ईश्वरःसूक्ष्मेणरूपेणआत्मानधारयन् चरतेइतिपूर्व

णान्वयः किलत्वा बहुभिः कारणांतरैः दुष्टनिग्रहसाधुसंरक्षणादिभिः निमित्तैः मानसीतनुंशेषकर्मादिरूपमास्थाय कीदृशईश्वरः योगात्मा कीदृशमात्मानं शेषनागरूपं दिवंधरः
 युल्लोकस्यधर्ता ब्रह्मवेदंभूतंचतुर्विधं परंचपंचविधंभूतंधारयंधारकश्चात्मेवैत्यर्थः ॥ ८ ब्राह्मेणवेदमयेनरूपेणविप्रानधिष्ठायवसति सर्वत्रभगवानितिशेषः शेषंस्पष्टं २९ गाः
 अधिष्ठायक्षीरप्रदानेनवःयुष्मान्पातियज्ञेषुअश्वान् यज्ञियद्रव्याणिअधिष्ठायप्रोक्षणैःफलामृतसेवकैश्चवःपाति पितरःपितृन्ऊष्मणाश्रप्यमाणहविर्वाप्येण ऊष्मभागाहिपितरइ
 तिश्रुतेः ३० यत्सप्तलानिमेधयातपसाजनयात्पिताएकमस्यसाधारणंदेदेवानभाजयत्त्रिण्यात्मनेऽकुस्तपितृभ्यएकंप्रायच्छ्रुतिरिति सप्तान्ब्राह्मणार्थसंगृह्णाति चतुर्भिरिति
 धातुभिः दर्शपूर्णमासपिंडपितृयज्ञसाधारणांतैःत्रिभिर्मनोवाक्प्राणैः एवंसप्तभिरनैः पितृभिःसहत्रीन् लोकान्परिरक्षति किंभूतैःसप्तभिःनित्यैःअकरणेप्रत्यवायकरैः ॥ ३१॥

चंद्रोति एतत्सप्तकंचंद्रसूर्यात्मकं यथ आत्मकं यथायोगं प्रकाशं अर्चिरादिमार्गरूपं अप्रकाशं धूमादिमार्गरूपं निहतः संकटे गत इति आत्मा येन तत्त्वेन तेजसा चित्रकाशेन निगूढं व्याप्तं च सप्तकं ३२ एतदेवाविभजंते त्रयो मनोवाक् प्राणाः पितर इत्यनेन त्रयं भेदं मेपामाह निगूहीता एतेनावृत्तिफलं अर्चिरादिमार्गं वर्द्धयंति अन्योन्यमित्यर्थः ३३ एतदेवाह त्रय इति ते पौर्वाकास्त्रयः पितृगणानित्यं नियमेन पश्चात्फलभोगंति पिंडान्स्थूलसूक्ष्मकारणदेहान् अदंतिसंहरंति मनोवाचं प्राणं तान्यात्मने कुस्त इति श्रुतेः उपासीनाः मनोवाक् प्राणाः अवश्यं क्रमेण आत्मनो मुक्त्यै भवंतीत्यर्थः अन्ये पितृगणास्तु उक्तादर्शादयः सिद्धाः शरीराकारपरिणताः पंचविषयादयो भवंति केतेयान्कः प्रजापतिर्यजमानः आददे आत्मत्वेन स्वीकृतवान् दर्शादिफलं देहांतरप्राप्तिरेव नित्येत्यर्थः ॥ ३४ ॥ त्वमेव पंचतान्धर्मवियदादीन् धर्मान् कनकमिव कुंडलादीन् ॥ ३५ ॥ तस्मादिति आदीयते न्यैरग्न्यादिभिः स्वयं

चंद्रसूर्यात्मकं नित्यं तद्रूपं निहतात्मकं ॥ प्रकाशं चाप्रकाशं च निगूढं स्वेन तेजसा ३२ त्रयस्तु पितरो नित्यं वर्द्धयंति देवाकरं ॥ चतुर्भिः पितृभिश्चैव चंद्रो वर्द्धयंति मंडले ३३ त्रयः पितृगणानित्यं पिंडान् पश्चाददंतिते ॥ चत्वारो न्ये पितृगणाः सिद्धाः पंचक आददे ३४ त्वमेव पंचतान्धर्मस्त्वमेवापंचतान्धर्मो ॥ सनातनमयो दिव्यः शाश्वता ब्रह्मसंभवः ३५ तस्मात्ततेज आदते अग्निर्वायुश्च सर्वशः ॥ अतस्त्वं कर्मणा तेन आदित्यः समपद्यत ३६ यदश्रासि जगत्सर्वं राक्षसाभिः प्रदहन्निव ॥ युगांतकाले संप्राप्ते परां सिद्धिमुपागतः ३७ पक्षसंधावमावास्यां लोकं चरासेमानुषम् ॥ ऋषिभिः सह गूढात्मा सूर्योऽवसुसंभवैः ३८ सफळं कर्म कुर्वाणं यजतां पुष्टि वर्धनम् ॥ हेतूनामविकाराय माभूत्कर्मविपर्ययः ३९ वनस्पत्योषधीश्चैव युगपत्प्रतिपद्यमे ॥ बालभावाय वसुधां पक्षे पक्षे जनिस्तव ४० भूतानां भुवि भूतेश भाव्यर्थं वसुधातले ॥ वसुधुवि किंचिच्च सर्वं तत्त्वमयं विभो ४१ त्वमेव विविधं धर्मं शाश्वतं वसुधातले ॥ देवयज्ञं मंत्रवाक्यमात्मयज्ञं समानुषं ४२ द्विविधः स्वर्गमार्गश्च सूर्यश्चंद्रश्च निर्मलः ॥ चंद्रमाः पितृयानश्च देवयानश्च भास्करः ४३ त्वमेव वसुधायुक्तो विश्वं चरासि सीमया ॥ एकीकृत्य गणान्त्सर्वान्त्संक्षिप्यामुत्र संभवः ४४ एकस्त्वमास संभूतः पुराणपुरुषो विराट् ॥ अक्षयश्चाप्रमेयश्च कामकारकरो वशी ४५

नायेत्यादित्यः सूर्यवत्प्रकाशकः ॥ ३६ ॥ प्रकारांतरेणादित्यपदार्थमाह यदिति आदानादादित्य इत्यर्थः आदत्सीति परस्मैपदं आदातुः स्वर्गाभिफलाभावात् ॥ ३७ ॥ पक्षसंधौ पूर्णिमायां अमावास्यां अमावास्यायां ॥ ३८ ॥ हेतूनां स्वर्गादिसाधनानां कर्मणां अविकाराय तमेवाह माभूदिति काललोपेन धर्मवैकल्यं माभूदित्यर्थः ॥ ३९ ॥ वनस्पतीति औषधीर्वनस्पतीश्च दर्शे वसुधां च पृथिवीं चंद्ररूपेण प्रतिपद्यते बालभावाय पुनरुत्पत्तये ॥ ४० ॥ भूतानामतीतानां भाविनां अनागतानां च अर्थे गृह्यर्थे यत्किंचिद्वसुतत्सर्वं स्वन्मयमेव ४१ त्वमेवेति देवयज्ञं देवयज्ञाद्यात्मकं कर्म विशेषणत्वात्कीवत्वम् ॥ ४२ ॥ द्विविध इति चंद्रसूर्यपदयोर्विवरणं चंद्रमा इति ॥ ४३ ॥ त्वमेवेति वसुधायुक्तो भौमप्राणिरूपेण चरासि विषया न्तेवसेस्सीमया मर्यादयानियमेन वसुधा युक्तत्वमेवाहैकोऽह्येति गणान् इंद्रियादीन् संक्षिप्य देहमात्ररूपेण अमुत्र संभव इत्यगोचरत्वं दर्शितं ॥ ४४ ॥ कर्मकारोऽस्मीत्यर्थः ॥ ४५ ॥

तेजसिरूपात्मनासंभूतः अतएवमूर्तश्चक्षुर्ग्राह्यः सप्ताभिर्महदहंकारपंचतन्मात्राख्यैः ४६ साधनेशमादिसाधनकालेजीवरूपेणत्वमेवासिनिर्वाणेशुद्धरूपेण संहरेदेनांदि
नलयप्रलयेब्राह्मलयेचरुद्ररूपेणधातापालयिताविष्णुरूपेण दिशोवर्णाश्रममर्यादानुत्वमेवासिधारिणिपोषकेचक्षुपिइंद्रियेचचिद्रूपेणप्रवर्तकत्वेनत्वमेवासि ॥ ४७ ॥ सत्यं
ब्रह्मसमरागैः शशौमित्रेचतुल्यप्रीतिभिःसर्वस्यात्मत्वात्तेपाद्वेपोनास्त्येवातएवजितेंद्रियैः नित्यतृप्तत्वात् ॥ ४८ ॥ एवंमधुविष्णुसंज्ञयोर्मोहविवेकयोरुद्ध्यतोः सतोः मधुनावद्धो
महेंद्राख्योर्जावःस्तुतिव्याजेनसिद्धैः सद्गुरुभिर्बोधितोहरिः स्वीयंविपुलंसर्वात्मकंदेहंसस्मारयत्तुहयशिरःसंज्ञम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ सत्यावेदवाणीसैवास्यसरस्वती
देवीवाग्देवता ॥ ५२ ॥ एवंविश्वरूपाविर्भावेनअसुरंमोहंपीडयामासमोहयामास ॥ ५३ ॥ मधोरिति त्वगसृङ्मांसमज्जास्थिमदशुकारख्यैर्धातुभिःरचितवपुष्पेनरूपिते

मूर्तस्तेजसिसंभूतोवायुःपर्येतिखेचरः ॥ सप्तभीरूपसंस्थानैर्नित्यमावृत्यतिष्ठति ४६ साधनेचापिनिर्माणेसंहारेप्रकथ्येतथा ॥ धाताधारणकालेचदिशश्चक्षु
षिधारिणि ४७ सेव्यमानोमुनिगणैर्नित्यंविगतकिल्बिषैः ॥ कर्मभिसत्यमापन्नैःसमरागैर्जितेंद्रियैः ४८ स्तूयमानैश्चविबुधैःसिद्धैर्मुनिवरैस्तथा ॥ सस्मा
रविपुलंदेहंहरिर्हयशिरोमहान् ४९ कृत्वावेदमयंरूपंसर्वदेवमयंवपुः ॥ शिरोमध्येमहादेवोब्रह्मातुह्यदयेस्थितः ५० आदित्यारश्मयोवालाचक्षुषीशशिभा
स्करौ ॥ जंघेतुवसवःसाध्याःसर्वसंधिपुदेवताः ५१ जिह्वावैश्वानरोदेवःसत्यादेवीसरस्वती ॥ मरुतोवरुणश्चैवानुदेशेव्यवस्थिताः ५२ एवंकृत्वातथारू
पंसुराणामहुतंमहत् ॥ असुरंपीडयामासक्रोधाद्रक्तांतलोचनः ५३ मधोर्मेदोवपूर्णाचपृथिवीसमदृश्यत ॥ प्रमदेवघनाचैवशुक्लांशुकनिवासिनी ५४ मे
दिनीत्येकशब्दश्चलब्धःपृथ्व्यानरोत्तम ॥ नामासुरसहस्रेणधरण्यासंप्रतिष्ठितम् ५५ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिषड्विंशतितमोऽध्यायः
२६ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ मधोर्निपतनंदृष्ट्वासर्वभूतानिपुष्करे ॥ प्रहृष्टानिप्रगायंतिप्रनृत्यंतिचसर्वशः १

मोहेभेदोमात्रमवशिष्टंयदज्ञानलेशमितिप्रसिद्धंतेनअंशुपूर्णापृथिवीशरीरंसमदृश्यत यथाप्रमदाप्रकृष्टमदायुवतीघनावक्षोजभारेणकठिनाशुक्लांवरवतीमनोनंदिनीतथामधुमोह
स्यवपुरभिन्नवामिवभार्तात्यर्थःतथाचश्रुतिः ब्रह्मविदइवसौख्यतेमुखंभातीतिदर्शयति ॥ ५४ ॥ असुरस्यमोहस्यसंबोधितयासद्वैवर्प्यमाणमेवस्त्वतीतिसहस्रंमुद्रलंशरीरंतेन
विभिदास्नेहनेअस्यरूपंमेदिनीतिस्निग्धेत्यर्थः अज्ञानलेशानुवृत्तेर्विद्वत्सुपरोद्धारेणकारुणकरवमायातनचेत्ज्ञानसमकालमेवदेहपातःस्यादितिभावः ५५ ॥ इतिश्रीमहाभारते
हरिवंशेभविष्यपर्वणिटोकायांषड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २६ ॥ सत्त्वेननिहतेमोहेगुरुशास्त्रादिकंजगत् ॥ हार्देवब्रह्मणिपश्यंतीत्येकविंशेसमीर्यते ॥ १ ॥ मधोरिति पुष्करेपरमव्योमा
ख्येकारणेब्रह्मणि व्योमपुष्करमंवरमित्यमरः सर्वभूतानामितितुल्यवेद्वर्षिमनुष्याणांप्रनृत्यंतीतिवर्तमानापदेशेनेदानींतत्प्राप्तानामस्मदादीनांचपुष्करप्रवेशोधिकारोदर्शितः ॥ १ ॥

तथाच श्रुतम् तद्योयोदेवानां प्रत्यबुध्यत स एव तद भवत्तथर्षीणां तथामनुष्याणां तदिदमप्येतर्हि य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मो तिस्र इदं सर्वं भवतीति सुपार्श्वव्याख्यानरीत्या गुरुः मेवाख्योगिरिरे
ववा ब्रह्माणमीशं कमलासनस्थमिति व्यवहितस्यापि ब्रह्मलोकादेर्विश्वरूपात्मनि दर्शनस्य शास्त्रप्रसिद्धत्वात् ॥ २ ॥ समंसर्वत्ररंजिताः ॥ ३ ॥ ४ ॥ खेहार्दाकारोतिष्ठन्निवेतो
वशब्दो मानसत्वद्योतनार्थः ॥ ५ ॥ त्रासयंति पर्वताः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ पक्षाणां अंतरं अंतरालं ततो विनिःसृतैर्मणिभिः ॥ ९ ॥ १० ॥ तोरणैर्निरालंबैरस्तंभैस्तोरणैरेव प्रांशुभिः

सुपार्श्वोगिरिमुख्यस्तुकांचनैः शिखरोत्तमैः ॥ बहुधातुविचित्रैश्च खंलिखन्निवचाबभौ २ गिरयश्चाभि शोभंते धातुभिः समरंजिताः ॥ प्रांशुभिः शिखराग्रैश्च
सविद्यत इवांबुदाः ३ पक्षवातोद्धतोरेणुशूर्णैः सांजनवालुकैः ॥ छादयन्पर्वताग्राणि महामेघइवाबभौ ४ मेघसंश्लिष्टा शिखराः पक्षविक्षिप्तपादपाः ॥ कांच
नोद्भेदबहुलाः खेतिष्ठंतीवपर्वताः ५ पक्षवंतः साशिखराहेमधातुभिरंजिताः ॥ पवनेन समुद्रूतास्त्रासयंति विहंगमान् ६ कांचनाः पर्वताः सर्वे स्फाटिकैर्मणिभिश्च
ताः ॥ सूर्यकांतैश्च बहुभिश्चंद्रकांतैश्च निर्मलैः ७ हिमवांश्च महाशैलैः श्वेतैर्धातुभिराचितः ॥ कांचनैः शिखराग्रैश्च सूर्यपादप्रकाशितैः ८ मणिभिश्च प्रकाशद्भिः प
क्षांतरविनिःसृतैः ॥ ताम्रपुष्पैश्च शिखरैर्दोष्यमानैः स्वतेजसा ९ मंदरश्चोग्राशिखरः स्फाटिकैर्मणिभिश्च तः ॥ वज्रगर्भो निरालंबैः स्वर्गोपमइवाबभौ १० सह
स्रशृंगः कैलासः शिलाधातुविभूषितः ॥ तोरणैश्चैव निविडैः प्रांशुभिश्चैव पादपैः ११ प्रवादयद्भिर्गंधर्वैः किन्नरैश्च प्रगायिभिः ॥ देवकन्यांगरागैश्च प्रक्रीडाद्रिरे
वाबभौ १२ मधुरैर्वाद्यगीतैश्च नृत्यैश्चामिनयोद्भूतैः ॥ शृंगारः सांगहारैश्च कैलासो मदनायते १३ आदित्याभासिभिः शृंगैर्भिन्नांजनययोपमैः ॥ विंध्योनी
लांबुदश्यामोविभिन्नइवतोयदः १४ धात्वर्थं सर्वभूतानां मेरुपृष्ठे महाबले ॥ निर्वेमुर्विमलंतोयं मेघजालैरिवोत्तमैः १५ शिलाभिर्बहुचित्राभिर्धातुभिर्बहुरूपि
भिः ॥ प्रस्रवद्भिर्गुहाद्वारैः सलिलं स्फाटिकप्रभम् १६ ग्रीष्मांते वायुसंगूढा घना इव सविद्युतः ॥ चित्रैः पुष्पैस्त रुग्णाः शोभंत इव भूषिताः १७ नागाः कनक
संभूतैर्विचित्रैरिव भूषिताः ॥ विहंगमाभिर्लोनाश्च लतास्तरुसमाश्रिताः १८ विलंबं त्यः सपुष्पाश्च नृत्यंते वायुघटिताः ॥ पवनेन समुद्रूता महता माधवेहनि
१९ मुमुचुः पुष्पसंघातं तोयं वेल्लेव वर्षति ॥ बलवद्भिश्च विपुलैः शाखास्कंधावरोहिभिः २० पादपैर्वर्णबहुलैर्ध्रियते च वंसुधरा ॥ मधुप्रियामधुकरामधुमत्ता
विहंगमाः ॥ घोषयंतीव गायंतः कामस्यागमसंभवं २१

पादपैः सौख्याददृष्टदंडैरुपरिपरिणाहवद्भिश्चेत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ मदनायते मदनवद्रसो दीपको भवति ॥ १३ ॥ आदित्येति युग्मं यथानीलांबुदश्यामोविष्णुर्मेघैः पृथि
व्यांतोयं वर्षति एवं मेरुपृष्ठाख्ये श्रूवाणामध्ये सर्वे पर्वताः नीलांजनचयोपमैः आदित्येन आभास्यमानैः स्वप्रभातोयं निर्वेमु उद्गीर्णवंत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ कीदृशैः शृंगैः
शिलाभिरिति ॥ १६ ॥ १७ ॥ नागाः गजाः कनकसंभूतैरलंकारैः ॥ १८ ॥ १९ ॥ वेल्लेव तोयं तटाभिघातोच्छलाद्दिंदुरूपम् ॥ २० ॥ २१ ॥

सत्त्वोत्कर्षशायोगिनोभोगमूमयोमधुमत्यादयः दिव्यविषयवत्युपतिष्ठंतइत्याह विष्णुरिति २२ २३ सापिस्त्वप्रकल्पामधुमतीभूमिः नेह नानास्तीकचनेति श्रुत्याप्रबोधितस्य योगिनोहार्हाकाशेविलीनेत्यर्थः ऋषिभिर्योगिभिः अनुचरिता आज्ञासामनुसृत्यविसृष्टेत्यर्थः २४ एवंयोगोपसर्गेषुविलीनेषुब्रह्मविद्यासंज्ञाअहंब्रह्मास्मीतिवाक्यजम्बावरमातः करणवृत्तिरुदेतीत्याह धात्रीति मूलप्रकृतिः कपिलं त्रिगुणात्मरश्मिश्रवर्जतेन रूपेण गौः गच्छत्यधिगच्छत्यात्मवस्त्वमिति गौः विद्यावृत्तिर्भूत्वापयः ब्रह्मक्षरते प्रकाशयति मधुरं आनं दमात्रस्वादयज्ञेयोमेविशेषेण तत्तेप्रथिते सति ब्रह्मणोवाक्यं अहंब्रह्मास्मीति तेन चोदिता प्रेरिता एवं विद्यागौः २५ वृत्तावपि प्रलीनानां शुद्धं चिन्मात्रमेवावशिष्यतइत्याह शिरश्चेति शीर्यतइति शिरः उत्तमांगवच्छेषापि प्रतिक्षणपरिणामिगुणकार्यत्वादपक्षयवतीवृत्तिः पृथिवीजडासतीभूतंकूटस्थं वस्तुसंधातुं समर्थापि महीस्वोपादानं जलं प्रतिप्रा सवत्गतवती ततो योगी शुद्धं लोकं आत्मानं मजते निर्बिकल्पेन समाधिनेत्यर्थः २६ ननु सर्वधर्मशून्यं निर्बिकल्पकं चेच्छून्यमेव तत्स्यादित्याशंक्याह सरस्वत्या इति सरस्वत्याः अस्तित्वे धीपलब्धव्यइति वेदवाचं सकाशात्समुद्भूतं सत्त्वेन प्रकटीभूतं तमोनुदं अज्ञानविरोधितयाज्ञानमात्रं ब्रह्मक्षेत्रे भूषाणमध्ये समुद्भूतं मरुतीर्य मरुमरीचिकोदकतुल्यं ज्ञेयं अतिक्रम्य पुष्करेषु पुंमेदाद्भुवचनं प्रयाणां मिथुनत्वे तदेकैकस्य पृथक् पृथगिति शुद्धेशजगतां मध्ये ईशजगतोः प्रतिपुरुषं पृथक्त्वेन दर्शनात् पुष्करानेकत्वं युक्तं मायाशबले परमेव्योमि विसर्पति यो वेदमिहितं गुहायां परमेव्योममि

विष्णुर्मधोर्निहंता च चकार मधुवाहिनीम् ॥ नदीं प्रस्रवन्निर्भेदां सुतीर्थं विबुलोकदाम् २२ अंगारवर्णसिक्तां मधुतीर्थी मनोरमाम् ॥ विमलैरंबुभिः पूर्णां पुष्पसंचय वाहिनीम् २३ विवेश पुष्करं सा तु ब्रह्मणो वाक्यनोदिता ॥ ऋषिभिश्चानुचरिता ब्रह्मतंत्रनिषेविभिः २४ धात्री कपिलरूपेण गौर्भूत्वा क्षरते पयः ॥ मधुरं वित ते यज्ञे ब्रह्मणो वाक्यचोदिता २५ शिरश्च पृथिवीभूतं संधातुं प्राप्तवान्महीम् ॥ शुद्धं च भजते लोकं शाश्वतं परमाद्भुतम् २६ सरस्वत्याः समुद्भूतं ब्रह्मक्षेत्रे तमोनु दम् ॥ मरुतीर्थमतिक्रम्य पुष्करेषु विसर्पति २७ सुचारुरूपा धर्मज्ञा अजरूपेण छादयन् ॥ रूपं कनकवर्णाभं तपोयुक्तेन तेजसा २८ अजगंधकृतोन्मुक्तः संभू तः पर्वतो महान् ॥ गुरुद्वारगुणप्राणः शाश्वतः सिद्धसेवितः २९

सिष्योऽप्रस्तदाश्रयत्वश्रुतेः २७ ननु कुतो ज्ञेयस्य मरुतीर्थतुल्यत्वमत आह सुचार्विति अजामाया कनकवर्णाभं दिव्यरूपं ब्रह्मरूपेण रूपयतइति व्युत्पत्त्या दृश्येनाहंकारादिनाच्छाद यत्छादितवती अहभावार्पः जवनिकाच्छादकस्य सत्यत्वं मा भूदतः छाद्यं विशिनाष्टि तपोयुक्तेन चेतसा रूपमिति आलोचनवता चेतसैव यद्रूपयते साक्षात्क्रियतइति रूपं साक्षात्क र्तव्यं भवति भुजंगाच्छादितारज्जुरालोचनेनैव साक्षात्क्रियते ननुराजदारवज्जवनिकारूपस्य कस्यचिद्वस्तुनोपसारणेन तस्मात् ज्ञानमात्रनाशयत्वेन रज्जुरागवदजामृपैव कीदृशी अजा सुचारुरूपा सुचारुणि रूपाणि लोहितशुक्लवर्णानि तेजोवन्नाख्यानियस्याः सा तथा कुतः साच्छादयति वस्तुतत्त्वमत आह धर्मज्ञेति अदृष्टवशादध्यासोभवतीत्यर्थः २८ न न्वालोचनेनैव मायाजवनिकापगमोयत्क्रीयेतत्येतदेव कुत इत्याशंक्याह अजेति यस्मादयं महान् पर्वत इवाभेद्योऽहमिति तृतीयेनान्वयः अहं अहंकारादिः संसारः संभूतः सम्यक्स्थूल रूपे उद्भूततया दृश्यमानोऽपि अजगंधकृतोन्मुक्तोऽस्ति अजं सन्मात्रं तस्य गंधोलेशः तेन पूर्वकृतः पश्चादुन्मुक्तः अहंकारादिर्हि जाग्रदादौ सत्रिव दृश्यते न तु सुष्यादौ अतोऽस्य दुःखादिधर्मि गो नात्मरूपत्वं किंतु नित्याविर्भूतस्वाधिष्ठाने एव कादाचिः कप्रतीतिविषयत्वेन रज्जुरागवन्मृषात्वमेवास्येति भावः । अयमहंकारपर्वतः गुरुद्वारः गुणप्राणश्च गुरुपदेशादेवास्त्यतत्त्वमधिगम्यते गुणैरेव प्रभिरयं जीवति तस्माद्गुरुमाराध्य गुणत्रयं त्यक्तव्यमित्यर्थः शाश्वतो नादिः सिद्धसेवितः सिद्धैरपि सेवितः किमु तमूढैः २९

मुमुक्षुष्यादौ मनःसंयोगाभावात्संसारिअहमर्थेन प्रकाशतेन च तावतास्यानात्मत्वमवति न हित्यक्तवास्यस्तक्षास्तक्षामवतीत्याशंक्याह वेदिकाभिरिति तस्यत्रय अवस्थास्त्रयः स्व
प्राइतिश्रुतेः संसारिणः तिसृभिरेव क्रीडास्यानमृताभिर्वेदिकाभिरिव जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्याख्याभिः परस्परवैलक्षण्यादविचित्राभिरवस्थाभिर्विराजितोदृश्यते तथापि अवस्थानां विचित्रा
दवस्थांतरगतस्य दुःखादेरवस्थांतरे दर्शनाभावादसंगोपियक्षइव परशरीरसंचारीतत्तदेहामिमानात्तदातदादुःखप्राप्तिरिति स्मात्तत्तदवस्थाभिमानकृतएवास्यसंसारो न स्वाभाविक इत्यर्थः न
न्वमिमंतृत्वमपि तात्त्विकमस्ति स्वत्याशंक्यदृश्यत्वात्नेत्याह पुष्कराणीति अहंकाराद्युत्पानकारणानि मूलाज्ञानानित्वेष्वेव त्वष्ट्राविचित्रजगन्निर्माणशिल्पिना ईश्वरेण परीतानि व्याप्तानि न तु स
इतरैरित्यर्थः न हि चित्प्रकाशं चित्स्वभावत्वं मजत इति भावः हे विपुलदक्षिण ३० उत्तरार्द्धमेव विवृणोति महामेरोरिति धातुभिर्महामूतैः शरीराकारपरिणतैः वृत्तव्याप्तोहंकारः
रूपेणाद्भुतदर्शनः अनिर्वचनीयोऽपियाप्रसिद्धाचेतनातयाभिसंपन्नो भवति न त्वयं स्वयं चेतनो येनाभिमंतृत्वादस्वभाव आत्मेत्यवसीयेतेति भावः ॥ ३१ ॥ इदानीं शास्त्रदृष्टव्यं भावानिवेशे
नाहंमनुरमवंसूर्यश्चेति वामदेववत् अहं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं भवत इति भगवानिवाहंकारादेशेनैव तत्त्वं निरूपयति करिष्यामीति अहमपि अहमेव एतत्तत्त्वं धर्मचारिणं देहं मनसा संकल्प
मात्रेण करिष्यामि करोमि न केवलं देहमात्रं अपि तु लोके बहुविधं रूपांश्च दृश्यं तदपि मनसैव करिष्यामि तथा पार्थिवी पृथिवी शरीरं तत्संबंधां चेतनां बहु रूपां करिष्यामि स्वदेहादिचेतनाचेतनं

वेदिकाभिः सुचित्राभिः कांचनाभिर्विराजितः ॥ पुष्कराणि परीतानि त्वष्ट्राविपुलदक्षिण ३० महामेरोर्यथारूपं पंचभिर्धातुभिर्वृतम् ॥ चेतनायाभिसंपन्नो रूपे
णाद्भुतदर्शनः ३१ करिष्याम्यहमप्येतन्मनसा धर्मचारिणम् ॥ रूपं बहुविधं लोके पार्थिवी चेतना तथा ३२ त्रींश्च लोकान् प्रपद्येयं पंचभिर्धातुलक्षणैः ॥ षष्ठेन च
ससर्जेयं मनसा धर्मचारिणीम् ३३ संगेषु भावमोहाभ्यां पश्यंति च समृद्धयः ॥ विमुक्ताः सर्वसंगेभ्यो धारयंति परिग्रहान् ३४ न च विंदे तमांकाश्चिन्मनसा कामरूपि
णम् ॥ पंचधातुनिबद्धश्च नानाभाषितचोदनाः ३५ ये च विष्णुमधीयंते बहुधा कामविग्रहैः ॥ तेषां पश्येयुरव्यक्तं तपसा दग्धकिल्बिषाः ३६

सर्वमत्संकल्पमात्रोत्थं सत्तोत्थं मत्तो नान्य इत्यर्थः इदं सर्वं यदयमात्मेति श्रुतेरिति भावः ॥ ३२ ॥ सर्वात्म्यमुक्त्वा सार्वज्ञमप्याह धातून् पृथिव्यादीन् लक्षणं त्येतैस्ता निधातुलक्षणानिन्द्रियाणि
त्रैः पंचभिः त्रीन् लोकान् प्रपद्येयं जानीया अनात्ममृतदृश्यज्ञानमुक्त्वात्मज्ञत्वमप्याह षष्ठेन मनसा च धर्मचारिणी आत्मसदृशी मसंगा चिदाकारां वृत्तिससर्जेयं सृजेयं विद्या विद्यारूपोप्यहमे
व सः सोहं विद्याप्रदातापीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ये दीयमानायां विद्यायामधिकारिणस्तानाह संगेष्विति ये समृद्धयः सम्यक्पुष्कलाः क्रुद्धिः ऐश्वर्यं येषां ते समृद्धयः पुरुषाः संगेषु क्रु
द्धीनां योगेषु भावमोहाभ्यां इत्थं भावेतृतीया संकल्पमात्रत्वेन धर्मत्वेन च क्रुद्धिः पश्यंति एतेन विषयदोषदर्शनमुक्तं अतएव विमुक्ताः सर्वसंगेभ्य इति वैराग्यमुक्तं परिगृह्यंते विषया
यस्ते परिग्रहाः बुद्धीद्विधमनःप्राणाः तान् धारयंति निगृह्णंति एतेनाभ्यासो दर्शितः एतन्नयवंतो विद्याधिकारिण इत्यर्थः ॥ ३४ ॥ न चोति यस्मात्पंचधातुमयेन देहेन निबद्धः ना
नाभाषितं अपामसोममृता भूमौ मेति नानार्थना दिकफलमेरिताः प्रायेण सर्वे तस्मात्तमांकाश्चिन्नविंदेति योजना ॥ ३५ ॥ ये चेति कामविग्रहैः इच्छागृहीतैः रामकृष्णादिविग्रहै
रुपलक्षितं विष्णुं ये अधीयंते प्रजवायुधारणेन स्मरंति ते व्यक्तद्वारा व्यक्तं मां पश्येयुः अयमर्थः पूर्वोक्तरीत्या स्फटिके रक्तत्वपद्मरागत्ववत् चिन्मात्र ईशे सूक्ष्मस्थूलान्यव्यस्तानि तत्र स्पृष्टे
मीनोपालमणिमादौ मणिषी यवानं च सुःखं च मणिनामा बाह्यविरोधत्वेन येऽनन्तं गृह्णाति रज्जूरगइव निहितपुरमविद्ययाधोनेन रज्जुं अतएव मत्ताः स्वाराज्यैः सह व्यवहरंतीति

बहुमुपाख्यायते चेत्तन्मूर्तावपिभिहितं बहुस्तस्यास्तात्त्विकं वैश्वरूप्यमेव नृणांति यदपश्यथ शोदाकृष्णमुत्सेर्जुनोवाश्रीकृष्णविग्रहे भस्यामवस्थायां योगीदेहासंगात्स्वयमेव विश्वरूपोभूत्वासार्वभौमोति तदेतद्विर्कं प्रसृत्य सममिप्रेत्योक्तं योगभाष्ये भगवता बावरायणेन तदेतत्परंप्रत्यक्षं तच्च श्रुतानुमानयोर्बोजमिति विश्वरूपोपिप्रणिषाद्यमानं मनःतस्य तत्त्वं सन्मात्रं गृह्यदस्मितामात्रमवशिष्यते तस्मिन्नपिलीने योगीस्वरूपानंदे प्रतिपुक्तमुक्तकामविग्रहद्वाराव्यक्तं पश्येयुरिति ॥ ३६ ॥ मां निर्गुणं अभिरोहेयुक्तसोपानक्रमेण ॥ ३७ ॥ मेरुपृष्ठे मूढ्ये पर्वतः समष्ट्यहंकारः कदापुदेयुरविद्यया सह प्राणत्यागेषु इंद्रियेषु त्यक्तेषु स्वास्मिन् प्रविलापितेषु तसु ॥ ३८ ॥ वनं हेयमिति शेषः योगोपसर्गत्वात्तद्भोगस्य ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ कायैः क्रमेण इच्छया विषयान् प्राप्नुयुः इह लोके च परलोके च संपतेयुः ॥ ४१ ॥ गौरीतियदा उक्तविधं प्रभावं तपः सकाशाद्भूतं त्रिष्वन्नं समाहताः योगिनो दर्शयंतितदा विद्यया शास्त्राचार्योपदेशजज्ञानेन च त्रिष्वन्नागौरीपराब्रह्मविद्या त्रिलोकेषु सिद्धा व्याख्याता सत्यसंकल्पत्वाद्या विर्भाव एव विद्यसिद्धिस्तावक इत्यर्थः ॥ ४२ ॥ षण्णामिति ज्ञानं दृष्टिः तस्या आमि मुरुधेन समित्येकीभावेनावधनं येषु ते ज्ञानाभिसंधयः संधमस्थानानि मूलाधारादीनि वा कर्मांगं बाह्यमाभ्यन्तरं च द्वे भगवन्मूर्तिरूपे प्रतीके विराट्मूर्त्तांतयो मित्रयंचेति पट्टेपां अभिज्ञा

ये च मामभिरोहेयुर्नरा धर्मपथे स्थिताः ॥ तेपि स्वर्गजितः स्वर्गे पश्येयुर्मौगतकृमाः ३७ यश्चैव पर्वतः प्रांशुर्मेरुपृष्ठे व्यवस्थितः ॥ एतमारुह्य युद्धेयुः प्राणत्या गेषु निर्मलाः ३८ अप्सरोभिः समागम्य विचरेयुर्मनोजवाः ॥ नंदनं वनमासाद्य काम्यकंचमहद्वनम् ३९ इमां विद्यां समास्थाय मद्भक्ताः पुष्करेष्विह ॥ शरीरं क्षप यिष्यंति व्रतैर्वहुविधैः कृतैः ४० सिद्धिं प्राप्य क्रमेण युस्ते कर्मैर्वहुविधैर्नराः ॥ इमं लोकममुंचैव संपतेयुर्यथा सुखम् ४१ गौरीसिद्धेति व्याख्याता त्रिषु लोकेषु विद्य या ॥ प्रभावं तपसो वृत्तं दर्शयंतिसमाहिताः ४२ षण्णां ज्ञानाभिसंधीनामभिज्ञानात्संग्रहाः ॥ भवेयुस्ते निरारंभाधातुनिर्मुक्तबंधनाः ४३ सहस्रगुणमप्यत्र द त्वादानफलादिव ॥ अविमानेन विप्राणां मनः शुद्धेन कर्मणा ४४ सर्वत्रैवाप्रमेयेण अत्यंतं फलमाप्नुयुः ॥ अमुष्मिं लोके धर्मज्ञाः सहस्रकुलोद्भवैः ४५ तेषामि ह च सान्निध्यं ज्ञेयब्राह्मणसंकुले ॥ तेभूयो यजमानाद्या अभिषिच्य पुनः पुनः ४६ तथातां मन्यसे गौरीं मनसा धर्मचारिणीम् ॥ अनुग्रहाय भूतानां तन्ममा ग्रेतपोधन ४७

नंसाकल्येनानुभवः तस्मात्तदेतोः स संग्रहाः कामाभावात् अक्षीणयोगैश्वर्या अतएव निरारंभाः धातुरूपं निर्मुक्तं बंधनं येस्ते तथा ॥ ४३ ॥ मुक्तबंधत्वं दानेनैव भवतीति तिलो किकट्टांतेनाह सहस्रमिति यथात्र कश्चिदपराधी सहस्रगुणमीपरोक्षेकरं दत्त्वा दानफलाद्वा जप्तिर्मुच्यते एवं विप्राणामवमानेन सन्मानेन मनः शुद्धेन कामरहितेन मनसा शुद्धेन दानकर्मणा ॥ ४४ ॥ अप्रमेयेणासंकुचितेन अत्यंतं फलं आत्यंतिकदुःखपरिहारं परमेश्वरप्रीतिः ब्रह्मलोके पूर्वजैः सह प्राप्नुयुरिति श्लोकद्वयार्थः ॥ ४५ ॥ येषां यजमानकृत्विजां सान्निध्यं ज्ञां गदेवतादौ चित्तैकाग्र्यं तेषां पुनः पुनरप्यभिषिच्य बहुयज्ञावमृतं प्राप्य पूर्वोक्तं फलमाप्नुयुरित्यर्थः ॥ ४६ ॥ तथेति यथा दानयज्ञयोः संपदं मन्यसे तथा चेत्तत्पूर्वोक्तां गौरीं ब्रह्मविद्यासंपदं तपोधने समीपेऽग्रे स्थितां चेन्मन्यसे राज्ञि मिति शेषः तर्हि तन्मा मातं नैव मंतव्यं त्वयेत्यर्थः कीदृशी गौरी भूतानामनुग्रहाय मनसा धर्मचारिणीं ब्राह्मेन दानयज्ञादिना साध्या बाह्या संपत् परिमिता इयं तु मानसा त्वादमंतेति भावः ॥ ४७ ॥

किमर्थतर्हि दानादिकं कर्तव्यमत्र आह सत्यइति एष आत्मा गौरीलभ्यः सत्योऽबाधितः अविद्ये पुंसि परोदूरीभूतः भविता धर्मादपि आविर्भव विष्यत्येव चित्तशुद्ध्यादिद्वारा यस्माद्धर्मचारि
णा धर्माचरणशीलेन निष्कामेनेत्यर्थः आचरितो धर्मः अफलो न विद्यते तस्माद्विद्यार्थधर्मो नुष्ठेय एव विविदिषंति यज्ञेनेत्यादि श्रुतेरिति भावः ॥ ४८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरि
वंशे भविष्यपर्वणि टीकायां सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ४९ ॥ द्वाविंशे परमेश्वर्यविष्णवाद्यायोगगोचरात् ॥ प्रापुरित्युच्यते सम्यग्योगश्रद्धाविवृद्धये ॥ १ ॥ दिशमिति उत्तरांदिशं
परांकाष्ठां मोक्षारूपां धातुनिचये शरीरे पर्वतरोधसि नासामूलभ्रुवोः संघौ ॥ १ ॥ विष्णुरिति पुष्करे हार्दाकाशे एकपादेन विश्वतैजसप्राज्ञतुरीयैश्चतुष्पादं ब्रह्मतत्राद्यश्चतुष्टयानुगतः परेक
मात्रिद्वयेकैः एकपादेन तुरीयेण तुर्यात्मनानिर्विकल्पकेन ॥ २ ॥ आत्मनीति आत्मनि शुद्धे आत्मानं मायोपाधिं शरीरं आधाय प्रविलाप्य लोकं शिक्षयितुमिति शेषः उत्सीदेयुरिमे लोका
न कुर्यात्कर्मचेदहमिति मगवद्वचनात् उत्थानकारणान्मोक्षहेतोः ॥ ३ ॥ भासुरः सोमः सिद्धिमुपागतइति तृतीयेनान्वयः अष्टौ सहस्रं चेति नवसहस्राणि ॥ ४ ॥ तेन प्रसिद्धेन ज्योतींषि ग्रह

सत्येषु परोविद्ये भवितानात्र संशयः ॥ नाफलो विद्यते धर्मश्चरितो धर्मचारिणा ४८ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि सप्तविंशतितमोऽध्यायः
२७ ॥ ॥ ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दिशं जिगमिषुर्दिव्यामुत्तरां सत्यसाधनः ॥ तथा स धातुनिचये पुण्ये पर्वतरोधसि १ विष्णुः परमधर्मात्मा ए
कपादेन तिष्ठति ॥ दशवर्षसहस्राणि पुष्करे पुष्करेक्षणः २ आत्मन्यात्मानमाधाय तपसा ब्रह्मसंभवः ॥ घटते कर्मणो ग्रेण लोकमुत्थानकारणात् ३ भासुरो भ
स्मनाच्छाद्य गात्राणि स्वयमात्मनः ॥ अष्टौ वर्षसहस्राणि सहस्रं च तपोधनः ४ तेजसा ते न ज्योतींषि विभाव्य ब्राह्मणर्षभः ॥ तिष्ठते न भसो मध्ये योगात्मा भाव
यन् जगत् ५ सोमो विषयमाक्षिप्य मनसा धारयन् मनः ॥ युक्तः परमधर्मात्मा ब्राह्मी सिद्धिमुपागतः ६ संप्रदृश्यत सर्वत्र दिवि भुव्यं तरे तथा ॥ ज्योतिष्णु कर्म कु
र्वाणो बहु रूपः स संपदा ७ महेश्वरो तिगूढात्मा वृषरूपेण तिष्ठति ॥ उद्धृत्य दक्षिणं पादं वायुभक्षः समाहितः ८ अष्टौ वर्षसहस्राणि सहस्रशतमेव च ॥ महायो
गी महादेवो नियमाद्ब्रह्मसंभवः ९ अथ वायुर्धनीभूतो अंते चरति गोपतेः ॥ फेनीभूतं समुद्रारैः पवनं निर्गिरन्मुखात् १० स निष्क्रांतस्ततो वक्रात्प्राणेन परमा
त्मवान् ॥ निर्यासभूतो पतितो नैवाद्रौ नैव पार्थिवः ११ स फेनो वारिणा विश्वचचारवसुधातले ॥ नैवाद्रौ नैव शुष्कांगो वायुसंघातमागतः १२

तारादीनि विभाव्य अमिभाव्य तिष्ठते प्रकाशते प्रकाशनस्थे या ख्ययोश्चेति तद् विषयबंधकं शब्दादि ॥ ५ ॥ आक्षिप्याधिकृत्य चेत्यर्थः युक्तो योगवान् मुक्त इति वा ॥ ६ ॥ प्रदृश्यत प्रादृश्य
त ज्योतिष्णु कर्म प्रकाशनक्रियां बहुरूपत्वं नानारसास्वौषधिष्वनुप्रवेशेन नानारसत्वं सोमो मूत्वारसात्मक इति सोमस्य रसात्मकत्वं स्मृतं ७ बलीवर्द रूपकेण धर्मात्मानं महेश्वरं कुर्याति उ
द्धृत्य धर्मस्य अहिंसागमौ जपादिरूपौ निष्कामसकामौ दक्षिणौ पादौ हिंसागमौ यज्ञादिरूपौ सकामनिष्कामौ उत्तरौ तेषु निष्कामजपादिरूपं पादं पुरस्कृत्येत्यर्थः ८ सैकशतं नवसहस्रं वर्षाणि ९
योगजधर्मादेव विश्वहितमिति द्योतयन् रूपरूपाच्छंकरान्मेघोत्पत्तिमाह गोपतेः इन्द्रियनिग्राहकस्य अंते धनीभूतः निपीडिततूलपिंडवत्काविनीभूतः तं फेनीभूतं पवनं समुद्रारैः मुखाद्बहिः नि
र्गिरन् निर्मीर्णवान् गोपतिः ॥ १० ॥ प्राणेन उद्धारवायुना परं रूपांतरं निर्यासः वृक्षमदः पार्थिवः पाषाणादिवच्छुष्कः ॥ ११ ॥ स फेनश्चर्मकोशाकारो वारिजलं आविश्य च गृहीत्वा चचार
वसुधापृथ्वीरसातलं अथो मा गो यस्य तत्पवसुधातलं अंतरिक्षं तस्मिन् ॥ १२ ॥

पवनः वारिणा सहसहितफेनमुत्क्षिप्य निरालंबे गगने निरालंबः आश्रयांतरशून्यः अध्राणि आपोजलानि बिभ्रतीत्यध्राणि मेघसंज्ञां समपद्यत ॥ १३ ॥ आत्मानं पयोरूपं स्वेनैव रूपे वदितः
 घनत्वं प्राप्ताः करकावदः । ते नीलमेघाः संतो अरुणेनारुणसारयिनासूर्येण घनीभूतं जलं द्वावयता प्रख्यायन्ते मेघं त्वने सचनकर्तृत्वे नीलमेघारुणप्रख्याः ॥ १४ ॥ ब्राह्मीं मूर्तिं ब्राह्मणशरीरं
 समाधाय कृत्वा ॥ १५ ॥ तपस्तप्यत् अतप्यत् सार्द्धं श्लोको वाक्यं ॥ १६ ॥ तस्य तपस्यतो मेः तेजसः समुद्भूतो मिः स्वर्गप्रकाशकृतकर्मोपयोगिगार्हपत्यादिः स्वर्गवासी च सूरनुग्राही सूर्या
 दिः ॥ १७ ॥ स्वर्गवासीत्येतद्विवृणोति दिवीति ब्रह्माग्निः ब्राह्मणरूपो मिः ॥ १८ ॥ तत्तम इति यः स्वर्गप्रकाशकृदग्निरुक्तस्तस्य तमो धूमः तदुपलक्षितो धूमादिमार्गः मानु
 षेषु वर्णाश्रमाभिमानिषु प्रतिष्ठितम् तेजसामभ्यादनां संहारति भास्करस्तुततः पूर्वाववह्नेः सत्तम उत्कृष्टतमो भवति गार्हपत्याद्याराधकाः पुनरावर्तते सूर्यमंडलांतस्य पुरुषाराधकास्तुनेति भावः
 ॥ १९ ॥ भास्करं स्तौति मर्त्यानामिति सार्धेन योगबले सति तु तेज आक्षिप्य वर्तते अन्यस्यापि ब्राह्मणस्य तु सुतरानित्यर्थः ॥ २० ॥ तत्तम इति स उक्तगुणो भास्करः तत्पूर्वोक्तं तमः रात्रौ नाशयन्

तत्कालफेनमुत्क्षिप्य पवनः सहवारिणा ॥ निरालंबे निरालंबस्त्वध्राणिसमपद्यत १३ तेषि पंतिपयोभूमावात्मानं स्वेन वदितः ॥ नीलमेघारुणप्रख्या नैवाद्रौ
 नैव पार्थिवः १४ ब्राह्मीं मूर्तिं समाधाय वायुः सर्वत्र गोवशी ॥ समाः सहस्रं संपूर्णं च चारविपुलं तपः १५ वह्निर्बहुजटीभूत्वा चीरवल्कलवासभृत् ॥ तपस्तप्यत्
 नाहारो मोनमास्थाय पौष्करे १६ वर्षाणां च सहस्राणि त्रीणि चैकं च यत्नतः ॥ तस्याग्रे स्तेजः संभूतो महानग्निः प्रवर्तते १७ स्वर्गप्रकाशं कृत्वा च स्वर्गवासी तमो
 नुदः ॥ दिविभूतप्रकाशाख्यस्तपसा ब्रह्मसंभवः १८ तत्तमो भुविराजेंद्रमानुषेषु प्रतिष्ठितम् ॥ भास्करस्तेजसंहारस्ततो भवति सत्तमः १९ मर्त्यानां सर्वभू
 तानां तेज आक्षिप्य वर्तते ॥ न तु योगबले राजन् ब्राह्मणस्य विशेषतः २० तत्तमो नाशयेद्रात्रौ नाप्यहो भविता द्वयम् ॥ पुष्पमित्रो महातेजा यक्षः सर्वत्र गोवशी ॥
 तपश्चरति घर्मात्मा पुष्करेषु समाहितः २१ महेंद्रशिखराद्वारा यावन्त्योयांति मेदिनिम् ॥ तावत्स्वरूपमास्थाय तिष्ठते निखिलाः समाः २२ जानुभ्यां प
 तितो भूमौ ज्योतिर्नभसि पश्यति ॥ समाः सहस्रं निखिलं नेत्रैरनिमिषैर्जगत् २३ नेत्राणि बहुधा तस्य नेत्रां तैराभिनिःसृताः ॥ मध्यं दिनकरे प्राप्ते रश्मिवा
 न्त्सपरिग्रहे २४

रात्रावपि मृतस्य धूमादिगतिं आराधितः सत्राशयति किंतु सौरीमेव गतियोगिने प्रयच्छतीत्यर्थः तथारात्रौ वर्तमानस्य दिवापि मृतस्याहोर्चिरादिमार्गो न भविता कीदृशं अहः अद्वयं अद्वयपद
 प्रापकं उपासकस्य दिवारात्रौ मृतस्यार्चिरादिगतिरेव भवति नान्या एव कर्मिणोऽपि दिवापि मृतस्य धूमादि गतिरेव नित्येति भावः पुष्पमित्रो नाम यक्षो माविकुबेरः ॥ २१ ॥ कायव्यूहेन तिष्ठते प्रका
 शत इत्यर्थः पूर्ववत्तद् ॥ २२ ॥ जानुभ्यां पतितो भूमावित्यनेन नमस्कारप्रियस्य सूर्यस्याराधनं सूचितम् तत्फलं च सूर्यसंयमाद्भुवनज्ञानमितियोगैः सूचितं तदाह ज्योतिः सूर्यमंडलं तत्र यत्र मः म
 ध्येन भइवावमातितत्र दर्पणोदरसरूपेन योजितैः नेत्रैरनिमिषैः जगन्निखिलं पश्यति ॥ २३ ॥ एतदेवोपपादयति द्वाभ्यां नेत्राणीति मध्यं दिनकरो दिनकरमंडलमध्ये सहिदिनकरः परिवेषइव
 रश्मिवान् मध्यत्वोदर्शतलतुल्य इत्यर्थः तत्र तस्मिन् नेत्रां तैः प्राप्ते लब्धे सति सूर्यप्रभामिश्चितैर्नेत्रैः सहते प्राप्तिद्वारश्मयो मंडलमयस्वास्ततोभिनिःसृताः सर्वत्र उपर्यधस्तिर्यङ्निर्गताः तस्य धारणा
 वतः शतशोथसहस्रशो नेत्राणि भवंति स तैरनेकैर्नेत्रैः विद्वद्भिर्कृत्विभिः यज्ञे पावक इवरराजसूर्यमंडलं प्राप्य मूर्च्छिताः चक्षुरश्मयः सूर्यरश्मिभिरेव सार्द्धं भुवनं व्याप्य प्रकाशयन्तीति भावः ॥ २४ ॥

२५ सङ्गतिः सपुष्पमित्रः माविकुबेरः विस्फुलिंगवद्रास्वरैः नेत्रांतैर्द्वारभूतैरादित्यंप्राप्नोति कदा कर्मणोते देहारंभकर्मक्षये धारणाबलेन चिरं जीवीमृत्वा जगतो युगांते जगत्प्रलयकाले वा
 २६ बह्विती सः युगांते आदित्यं प्राप्नोति रश्मिषु संपूर्णो नेत्रद्वारा जलतैलन्यायेन कृत्स्नमादित्यमयूखजालं व्याप्य स्थितः अतएव बहुतापः विवृद्धतपः प्रभावः समाः सहस्रं संपूर्णमिति वापाठः
 २७ फलमाह निगृहीतेति ललामरलयोरभेदात् ररामरे मे निर्वमन् भोगे नैव कामं उत्सृजन् अतिभोगेन रसामवंतीति भावः २८ यस्तपः कामो यक्षः सकुबेरो भूदित्यर्थः तेजसोन्ते तपसोते २९ नही
 ति विष्णोरेवांशः कुबेर इति भावः ३० वासुकिरिति मनोनिधाय ब्रह्मणीति शेषः ३१ शेष इति वृक्षमारुह्य तत्र पुच्छमासज्य धूमपानं च कारेत्यर्थः ३२ एतादृशतामसं तपो लोको द्वेजकमित्याह
 त्रिभिः जिह्वाभिरिति ३३ ३४ स्थावरं ब्रह्मसमासो मलक्षारादि ३५ परस्पर इति परस्परप्राणघातिक्रोधरूपेण तामसं तपः परिणमत इति भावः ३६ अथ हिंसकविषोत्पत्त्यनंतरं
 तत्प्रतीकाराय अहिंसकं विषमंत्रं ब्रह्माक्षरं वेदवर्णमयं ब्रह्मासृजते स्म ३७ तमेव मंत्रमाह श्लोकद्वयेन गरुत्मानिति गरुत्मान्सलिलं महीं च मम जीवनभूतं द्वंद्वं पात्विति शेषः यद्वा ब्रह्मणवः

तेरश्मयः प्रभानेत्रैः शतशोथसहस्रशः ॥ रराजतेजः संयोगाद्विद्वद्विरिव पावकः २५ सविस्फुलिंगैर्नेत्रांतैरादित्यमनुवर्तते ॥ कर्मणोते युगांते वा जगतो
 बहुरूपिणः २६ बहुतापः पुनर्भूत्वा विषण्णो वसुधातले ॥ समोरश्मिषु संपूर्णस्तपस्तेपे सुदारुणम् २७ निगृहीतेन्द्रियो भूत्वा अप्सरोभिर्ललामह ॥
 मेरोः शिखरमासाद्य कामं कामेन निर्वमन् २८ तपः कामः स यक्षस्तु कुबेरो न रवाहनः ॥ विष्णुरेव तपोध्यक्षस्तेजसोते विजृम्भते २९ न हि कश्चित्पुमानस्ति य एवं
 तप आचरेत् ॥ त्रिषु लोकेषु राजेन्द्रकृते विष्णुं सनातनम् ३० वासुकिर्वहुशीर्षस्तु नागेंद्रो मौनमास्थितः ॥ तप आचरते सम्यक् निधाय मनसामनः ३१ शे
 षः सत्यघृतिर्नागो बलवान् ब्रह्मसंभवः ॥ वृक्षमारुह्य धर्मात्मा अवाक् शीर्षो वलंबते ३२ जिह्वाभिर्लेलिहानाभिर्गात्रजं विषमुत्सृजन् ॥ समाः सहस्रं संपूर्णं निराहा
 रस्तपोधनः ३३ कालकूटं विषं तद्विसुमहत्समपद्यत ॥ येन लोको ह्यभिग्रस्तो न सुखं विंदते नृप ३४ सर्वत्रानुगतं तीक्ष्णं भुजंगेषु महीपते ॥ जंगमं स्थावरं चै
 व सर्वत्रानुगतं विषम् ३५ परस्परविवृद्धेन सिंहयुक्तेन भारत ॥ नाशयत्यात्मनो गानितेन तीक्ष्णेन भारत ३६ अथ ब्रह्मामहाभागो भूतानां हितकाम्यया ॥
 मंत्रं विमृजते राजन् ब्रह्माक्षरमहिंसकम् ३७ गरुत्मान् चित्तैः पक्षैर्नखाग्रैः सलिलं महीम् ॥ समाः सहस्रं संपूर्णं चूलाग्रेणावलंबिना ३८

अहिंसकमक्षरं अमृतबीजमित्यर्थः गरुत्मानिति यथापाठं विततैर्दीपैः पक्षैः स्वरैः युक्तेन वंभीजेनेत्यर्थः नखाग्रैः पंचांगैः तथाचायं प्रयोगः ओम् वां गरुत्मान् हृदयाय नमः अंगुष्ठयोः ओ
 मर्वो गरुत्मान् शिरसे स्वाहा तर्जन्याः ॐ मूं गरुत्मान् शिखायै वषट् मध्यमयोः ओम् वै गरुत्मान् कवचाय हुं अनामिकयोः ओम् वौ गरुत्मान् नेत्रत्रयाय वौषट् कनिष्ठयोः ओम् बः गरुत्मान् अस्त्रा
 यष्ट करतलकरपृष्ठयोः एवं हृदयादिमूलमंत्रमाह सलिलं वंभीजं महीलंबीजं समाः सहस्रं समासः समसहस्रं हकारसहस्रं हकारसकाररेफानां कूटं तेवर्णाः संपूर्णचरमः स्वरः चूलाशिखात
 तिध्यानश्लोकः पक्षमारैः कृत्स्नां पृथिवीयां व्याप्य स्थितमित्यर्थः विततैः पक्षैः नखाग्रैः अवलंबिना चूलाग्रेण च कीदृशं मां संपूर्णविततैः पक्षैरित्यारभ्य सहस्रं संपूर्णं वास्याभ्यं

एतदेवाह पणभारैरिति यः वसुब्रह्मधीयतेतस्मिन् इति वसुधाशरीरं तस्य तले गर्भे विकचैर्विकशिभिर्विस्तीर्णैः सर्वतो विप्रकीर्णैः पर्णभारैः पक्षैरिव पक्षैरिन्द्रियैस्तेषां भारैः कार्यसमूहैः रराज योगिनां दृष्टचेति भावः यस्य च पर्णैस्तेरेव पक्षैर्बहुविचित्रितैर्विषयभेदात् वसुधाशरीरं च रराज योतः शरीरे सर्वात्मरूपेण राजते शरीरं च येन राजते स इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ मंत्रजपफलमाह येन तित्येन मंत्रेण वृत्तेन सृष्टेन आवृत्तेन आवर्तितेन येन च मंत्रेण निर्विषमहीशरीरं तलविसर्पिभिर्द्विधाद्यैः आचितनक्षत्रा द्यौरिव रराजेत्यनुपंगः सार्द्धं श्लोको वाक्यम् ॥ ४० ॥ हिमवानिति पुष्करांभसिमायाशबलस्याश्रयभूते निर्विशेषचैतन्ये मत्स्यो लिखितमूर्धजः मत्स्य इव मत्स्यः संसारनद्यां जागृत्स्व प्राख्यकूलद्वयसंचारी जीवः तेन उल्लिखितं संश्लिष्टं मूर्धजं सहस्रारं येन स जीवात्मानं सहस्रारे निधाय निर्विशेषचिन्मात्रत्वं प्राप्तु इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ अथेति सुतलं मूलाधारं दक्षिणबाहुद्वयमनेन दानादिकं बहुकृत्वेति लक्ष्यते तेन विनाचितं शुद्धचभावाद्योगे प्रवृत्त्यनुपपत्तेः ॥ ४२ ॥ संयोगात्समीचीनाद्योगात् ॥ ४३ ॥ एतदेव विवृणोति ब्रह्मणा सहयोगो येन निमित्तेन स ब्रह्मयोगः प्रणवः तस्य संयोगात् येन प्रणवेन वाच्यवाचकयोरभेदादींश्चरेण ब्रह्म यो निना ब्रह्मोपलब्धिस्थानेन पृथ्वीशरीरं धार्यते प्रियते ॥ ४३ ॥ विषयैषिणा जीवरूपेण विषयाभिलाषिणा तस्य वास्तवं रूपमाह यो साविति यो विष्णुस्तेन पृथिवी धार्यत इति पूर्वैणा

पर्णभारैश्च विकचैर्विस्तीर्णैर्वसुधातले ॥ रराज वसुधा चैव पर्णैर्बहुविचित्रितैः ३९ येन वृत्तेन जीवेयुः सर्वभूतानि भारत ॥ इह लोके मनुष्येन्द्रदेवलोके च भारत ॥ द्यौरिवाचितनक्षत्रा महीतलविसर्पिभिः ४० हिमवान् हिमसंपाते भवत्येकं चरो वशी ॥ पुष्करांभसि धर्मात्मा मत्स्यो लिखितमूर्धजः ४१ अथ सुतलमाक्राम्य पृथिवी प्रांशुदेहिनी ॥ तपश्चरति धर्मात्मा बाहुमुद्यम्य दक्षिणम् ४२ साग्रं वर्षसहस्रं च शतमेकं च सुव्रत ॥ तपश्चरति संयोगाद्वायुभक्षो समाहितः ४३ समाधियोगात्संगाद्वा ब्रह्मयोगस्य भारत ॥ येनेयं पृथिवी राजन् धार्यते ब्रह्मयोनिना ४४ अनाद्यं तेन नित्येन सर्वत्र विषयैषिणा ॥ यो सौ विष्णुरगाधात्मा परमात्मा निराकृतिः ४५ दिने निषण्णो भवति रात्रौ भवति वै स्थिरः ॥ सत्यसंधः स धर्मात्मा कामकारकरो भवेत् ४६ तस्य यः सोद्यतः पाणिः पृथिव्यां पृथिवी समः ॥ रात्रौ स तपनो भवति मंडलं विपुलं नभः ४७ स चंद्रविषयं राजञ्छमयामास रुंधति ॥ ग्रहाणां गतयश्चैव ताराणां च विशेषतः ४८ तां छाया माक्षिपन्त्सोमात्स्रवद्भिर्मंडलेन वै ॥ पृथिव्यां दक्षिणो हस्तो महायोगी माहामनाः ४९

च्यः ॥ ४५ ॥ दिने विद्यायां निषण्णः उपविष्टः विद्यैकलभ्य इत्यर्थः रात्रौ विद्यायां स्थिरो यस्मात् धर्मात्मा पुण्यादिमान् इदमपि कुतः कामकारकरो लीलावशः लोकवृत्तलीलाकेवलरमिति न्यायेन भगवतः सृष्टौ प्रवृत्तिर्लीलयैवेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ तदेवं ब्राह्मणं एवं विधं प्रदृश्य मुक्तयुपायमाह तस्येति तस्य विष्णोः यः स उद्यतः भक्तानुद्धर्तुमुद्रतः पाणि रिव पाणिर्वर्मः स पृथिव्यां समो विधारकत्वाद्वात्रौ अविद्यायां तपनः प्रकाशको विवेकप्रदो धर्म एव भवति मंडलं प्रां विपुलं नभोर्हार्द्वि ब्रह्मभोगापवर्गा अपि धर्मप्राप्त्या वेवेत्यर्थः ॥ ४७ ॥ स इति धर्मः चंद्रस्य मनसो विषयं चक्रं रागादिकपायं शमयामासनाशयतीत्यर्थः ग्रहादीनां सुद्रतारा तुल्यानां चक्षुरादीनां गतयोगतीः शमयति शमं दमं च धर्मः ॥ ४८ ॥ प्रसंगाद्धर्मस्य मुक्तयुपायत्वमुक्त्वा प्रकृतं पृथिव्यां कृतं योगमनुसरति तां छाया मिति स पृथिव्यां दक्षिणो हस्तो धर्मः महायोगी महान् योगी येन भवति स तथा महत् ज्ञानोत्पत्तिक्षमं मनो येन स तथा योगदः चित्तशुद्धिदश्च भवतीत्यर्थः किं कुर्वन् सोमात्स्रवद्भिः पूर्वोक्तैः सप्तधा सहस्रधानेकधा च भूतैः मंडलेन च सोमस्य धारणा विषयकृतेन तां छायां रात्रि शब्दोक्ता मविद्या माक्षिपन् शिथिलीकुर्वन् गंगासेवनं चंद्रमंडलधारणाचक्रमेणाविद्यानाशयत इत्यर्थः ॥ ४९ ॥

महायोगीमहामनाइत्येतत्संक्षेपेण विवृणोति सैवेति साएषाअविद्यारात्रिरूपाछायाअलिङ्गानिर्वचनीयत्वेनतत्त्ववेदक्रममाणशून्यापृथिवीलिंगात्तुभूमिविग्रहंप्राप्यराशीभूतावृत्त्यैकाग्र्येगवं
द्रीभूतासतीचंद्रमंडलमाविशत् अंतंचंद्रतादात्म्यंप्राप्येत्यर्थः कुत्रादिविआकाशेनतुमानसेपृथिवीलिंगात् कीदृशात् अद्भुतात् अनिर्वाच्यात्कीदृशीछायाअक्षयामिथ्यात्वादेवापचय
शून्यमरीचिकाहदवत् ॥ ५० ॥ पृथिव्याःशशीभवनप्रकारमाह अंगांगानांति सर्वांगान्युपसंहृत्येत्यर्थः प्रोक्ष्येत्यनेनतीर्थस्नानादिकमपिकृत्वेतिलक्ष्यते ॥ ५१ ॥ एवञ्ज
लघनीभावरूपचंद्रीभूतापृथ्वीपुनःसूर्यधारणाभ्यासादंगत्वात्मापन्नेत्याहचतुर्भिः सूर्यार्चिभिरिति सूर्यार्चिभिः पीयमानात्जलात्महीआक्षिप्यतेतिसंबंधः वह्निनाकर्पूरशिलेवाकर्काशुभिः
शोष्यमाणापृथ्वीस्वसमीपंनीतासूर्यभावंप्राप्तेत्यर्थः तत्रदृष्टांतः महीमिति युगांतप्रलयकालेविष्णुतेजसांबुवसनासजलांमहीस्ववशेकृतामिवतांपृथक्नपश्यामइतिभावः ॥ ५२ ॥ रराजे
ति साभूः सूर्यरश्मिभिर्यतिषिक्तामिश्रितासतीमहानदीरूपेगबभूवेत्यर्थः ॥ ५३ ॥ रश्मिंतेजसाभिसंभवाःअभितर्कीभावास्तैर्हेतुभिरादित्येनग्रस्तासतीचक्षुरग्राह्यामूत् ॥ ५४ ॥
सैवार्करश्मिभार्गेणोत्तीर्णास्तेजलात्मनाधावतीत्यर्थः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ सैवेति साएषालोकानांधारणेरतापृथ्वी सुतपाशोभनंतपःकुर्वतीपूर्वचंद्रविहिताचंद्ररूपेणनिष्पन्नाप

सैषाछायाशशीभूताशशिमंडलमाविशत् ॥ अलिङ्गापृथिवीलिंगादद्भुतादक्षयादिवि ५० अंगांगान्युपगृह्यैवतपश्चरतिनिश्चयात् ॥ प्रोक्ष्यपादौतुसतलौ
पृथिवीतपसिस्थिता ५१ सूर्यार्चिभिःपीयमानादाक्षिप्यतमहीतले ॥ महीभिवांबुवसनांयुगांतविष्णुतेजसा ५२ रराजसूर्यरश्मिभिर्यतिषिक्तामहानदी ॥
स्फाटिकेवशुभासैषाकांचनैर्धातुभिर्वृता ५३ आदित्येनसमादत्तारश्मिंतेजोभिसंभवैः ॥ मंडलांतर्गतदेवीचक्षुषानोपलभ्यते ५४ रश्मिभिःपुनरुत्तीर्णात
तोयोगेनधावति ॥ आकाशगंगासंवृत्ताविपुलैरंबुविग्रहैः ५५ शीतच्छाद्यैश्चतुर्भिर्लताभिश्चसुगंधिभिः ॥ पद्मखंडैश्चविविधैःशुशुभोदेवगंधिभिः ५६
कांचनापीडजघनास्फाटिकांतरमेखला ५७ नीलगर्भसुकेशांतापुष्पसंचयसंकुला ॥ शोभतेविप्रसर्पतीप्रमदेववि
भूषिता ५८ सैषागंगाफलंलेभेपुष्करेणसमाहिता ॥ सुतपाचंद्रविहितालोकानांधारणेरता ५९ सरस्वतीस्वरैर्व्यक्तैरधीतेब्रह्मवादिनी ॥ पृष्ठात्प्रयाताशैलं
द्रेमंदरेमंदगामिनी ६० ऋद्धयान्श्वतुरोवेदान्पादैश्चतुर्भिरावृतान् ॥ यजुर्भिःसामभिश्चैवग्रथिताञ्छिक्षयातदा ६१

आदंगत्वात्प्राप्तापुष्करेणपरमात्मनासमाहिताएकीभूतासतीफलंअर्थात्तपसःलेभेसर्वात्म्यंप्राप्तत्वंचप्राप्तवतीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ एषैवसर्वात्म्यात्वाद्वाग्देवतादिभावंप्राप्तेत्याह सरस्वतीत्या
दिभिः तदासरस्वतीक्रियाभिःशिक्षयाग्रथितान्चतुरोवेदान्ब्रह्मव्यक्तैःस्वरैरधीतेइतित्रयाणांश्लोकानांसंबंधः सालोकधार्त्रीगंगात्वंप्राप्यपुष्करेणसरस्वतीभूत्वाव्यक्तैःस्वरैःअका
रोकारमकारैर्वादिनीसविशेषब्रह्मवदनशीलाअधीतेप्राप्तेतिविब्रह्मविराट्सूत्रेशरूपमित्यर्थः कीदृशीसरस्वतीपृष्ठात् मंदरेप्रयातापृष्ठंभूषाणमध्यस्थंकारणंब्रह्ममेरुपृष्ठाख्यंसर्वेद्रियदेव
तावासभूतंततोमंदरारूपंअर्वाचीनंस्थूलप्रबंधैस्त्रीभावंप्रयातेत्यर्थः यथोक्तंमंत्रशास्त्रेयोगपटले हेमरूपोभूवोर्मध्येमेरुस्तिष्ठतिपर्वतः ॥ तस्यामितोमहीपार्श्वेपंचाशच्छतयोजना ॥
लवणेसुरासाविर्दधिस्त्रीरजलात्मभिः । सिंधुभिःसप्तभिर्द्विपैस्तत्संख्यैर्द्विषु गोतरेः ॥ मंदरःपारियात्रश्चेत्यादि ॥ ६० ॥ ऋद्धयानीति चतुरोवेदानकारोकारमकारार्द्धमात्राकृशान्प्रत्येकंचतु
र्भिःपादैरावृतान्अतएवऋद्धयान् यजुर्भिःसामभिश्चैवग्रथितान्तुर्गियस्यसर्वप्रसंततत्त्वादनुक्तिःअयमर्थः अकाराद्यर्थीविश्रुतैजसप्राज्ञतुरीयाः प्रत्येकंविश्वादिचतुष्टयात्मकास्तापनवि
भिसिद्धान्तेषामाद्योविश्वविश्वःअंत्यस्तुरीयतुरीयः यंप्रकृत्यतत्रैवोक्तंइत्यस्यास्तुरीयतुरीयइतितेनयुक्तमुक्तंऋद्धयानित्यादि विस्तरमयाचुनतदिहप्रपञ्चितम् ॥ ६१ ॥

कीटौर्ध्वमिभिसुपार्श्वस्यस्थूलशरीराख्यमिरेःपादेरुददेशोऽङ्गानामध्यादौ यद्वा सुपार्श्वस्यगुरोःपादेचरणे परितोदीयतेवित्तं ब्रह्माख्यं तेषां तैः परिदायैः सुपारणैः सुष्ठुशोभनं शिष्यान्पार
यंतीति सुपारणाः परोद्धारसमर्थास्तैः ॥ ६२ ॥ इदं सरस्वत्यास्तत्त्वं स्पष्टतरमपि दुर्ग्रहमित्याह निःस्वनमिति सर्वभूतानि इमं निःस्वनं नादं ब्रह्माख्यं नियमैरपिनशृण्वते
यस्मादर्थोऽग्रियं तत्सत्त्वं किमानमत आह मंदराग्रेस्थूलपंचस्य अग्रे प्रथमं अतिस्थूलत्वात् कृत्स्नं जगत् विसर्पितं व्याप्तुं संयोगं कैस्वरीशब्दः स एवायं तथापि सूक्ष्मत्वाद् व्याप्त्यर्थः तथा च श्रु
तिः चत्वारि वाक्परिमितापदानितानि विदुर्बाह्यणाये मनोविणः मुहात्रीणि निहितानि गयंति तुरीयां वाचो मनुष्यावदंतीति ॥ ६३ ॥ विरामेति विरमयत्यस्मिन्निति विरामस्तुरीयः तस्या
पिनियमे निश्चये तुरीयाख्ये षोडशे प्राप्ते सति वा तूष्णीं भूता यतो वाचो निवर्तत इति तस्य वागविषयत्वात् अत्र हेतुमाह सत्येति यासत्यवादिनी ब्रह्ममतिपादिका सा नियमात् नैव वाचमीरयेत्
वाचोदितं तद्वृत्तमिति स्मृतेः तद्वाचने नैस्मोवाचेति तद्द्वितीये वा तृतीये वाचने न प्रोवाचनमः स्वलुप्तं तु न विजानास्युपशान्तेऽयमात्मेति श्रुतेश्च ६४ अथ सुप्तौ समाधीवातुर्यप्राप्त्यनंतर
म् ६५ कथं तद्वाचनीयस्यापि प्रतिपत्तिरित्यत आह विभज्येति योगं रेकां त्यं मनसा उपाधिना विभज्य विंशति विंशये देन द्विधा कृत्वा सर्वभूतेष्वज्ञानग्रस्तेष्वनुग्रहं ब्रह्म कथनेन कर्तुं सरस्व

ऋषिभिर्ज्वलन्प्रख्यैस्तपसा दग्धकिल्बिषैः ॥ सुपार्श्वस्यगिरेः पादेपरिदायैः सुपारणैः ६२ निःस्वनं सर्वभूतानि नियमैश्च नशृण्वते ॥ मंदराग्रे विर्मपतं जगत्क
च्छ्रमताद्रियम् ६३ विरामनियमे प्राप्ते तूष्णीं भूता बभूवह ॥ नवाचमीरयेद्देवी नियमात्सत्यवादिनी ६४ अथ भूतानि सर्वाणि तूष्णीं भूतानि सर्वशः ॥ न शेकु
रभिधानार्थं व्याहर्तुं वदनैर्बलात् ६५ विभज्य योगं मनसा सर्वभूतेष्वनुग्रहम् ॥ सरस्वती तीरयुता व्याजहार महास्वनम् ६६ सरस्वत्या समायुक्तां शिक्षां गृह्णं
ति देहि नः ॥ तस्मिन्नेवायते सर्वे गानं गायंति शिक्षया ६७ आदित्यावसवोरुद्रामरुतश्चाश्विभिः सह ॥ जटिलाचीरवसना मुंजमेखलधारिणः ६८ गंधर्वाः कि
न्नाश्चैव सनामाः सह चांभसः ॥ तपश्चरंति सहिताः पुष्करेषु मनीषिणः ६९ अपि कीटपतंगैश्च सह सर्वैः सरीसृपैः ॥ शोषयंति शरीराणि तपसो ग्रे गयत्रतः ७०
विष्णुर्विष्णुत्वमापन्नो देहांतरविमृष्टवान् ॥ संरक्षति महायोगी सर्वांस्तान् सहचारिणः ७१

तीर्तद्विपुतातीरमिव तीरं तटस्थं ब्रह्मशास्त्रां चंद्रन्यायेनोपलभ्य पीतं तेन युता स गील जगया चंद्रमिव शुद्धं व्याजहार महास्वनेति बहुप्रमाणो वृष्टं भुक्तार्थं सूचयति साक्षाद्भुक्तमसमर्थोपि वाक्
लक्षणया ब्रह्ममतिपादपिष्यत्येवेति भावः ६६ तावतैव लोकशिक्षाभिभवतीत्याह सरस्वत्येति तस्मिन्नेव शब्दगम्येशबले पदे स्थित्वा गायंति एतमानंदमयमात्मानुपसंक्रम्य एतत्सा
मगायन्नास्ते हावु अहमन्नमहमन्नमित्यादि ६७ केगायंति तानेवाहादित्या इति ६८ अंभसि भव आंभसो वरुणः ६९ अपीति कीटादीनामपि योग्यदेहप्राप्ता तपस्यधिकारोस्तीत्य
र्थः ७० एवं शरीररूपापृथिवीयोगबलाज्जलादिभावेन परिणम्य शब्दाद्याकारेण सर्वलोकहिताय भवतीत्युक्तं तथा शरीराभिमानि च शब्दस्यैव चरमरूपं पराख्यमित्युक्तं एवं वाच
कयोरभेदात् सर्वा द्वैतासिद्धौ मनोपाधिको भेदव्यवहार इत्यपि समाहितं तत्रैवं सति जीवादन्य ईश्वरो नास्तीति प्राप्तं तन्निषेद्धं ईशादन्य एव जीवो नास्तीत्याह विष्णुरिति विष्णुः परमा
त्मा विष्णुत्वं व्यापकत्वं प्राप्तोपि देहांतरस्य चतुर्भुजस्य विसृष्टं विशेषेण विसर्जनं तद्वान् व्यापकेन रूपेण पालयितुमशक्तश्चतुर्भुजं विग्रहं यक्षादिभोक्तारं सर्वभूतनियंतां च श्रितवानित्यर्थः तेन
च तान् आदित्यादीन् रक्षति रज्जूरगवदधिष्ठानाधिकमध्यस्तं न अस्ति आध्यस्तं तु जीवादाविको विष्ठानमूर्त ईश्वरोस्तीति भावः ७१

एतदेवाहपुष्करेति पुष्करे सर्वकार्यात्मके जगति विष्णुरेव नरनारायणादिरूपो मूत्वारमतेतप आदिलीलां करोति लोकशिक्षायै ७२ लीला मेवाहसोऽग्निरिति सविष्णुः मनः कल्पितोऽग्निर्गर्हप
त्यादिरूपो मूत्वा पृथिव्याभिमानिनं पृथिवी देहमात्मन इच्छति पृथिवी वाचरन्वापुरुषः पृथिवीति व्युत्पत्तेः देहिनं तापयन् कनकवन्निर्दोषं कुर्वन् अग्निहोत्रादीनां ततश्च तेन पृथिव्या पुरुषेण समं दश
योजनं ब्रह्मांडं मंडलावतितस्मै फलं ददातु प्राज्ञेनासं परिष्वक्त उत्सर्जन्यातीति जीवस्य लोकांतरगमने तत्साहित्यश्रुतेः स्वयमेव कर्म तदंगरूपो मूत्वा जीवेभ्यस्तल्लोकं गतिं प्रयच्छतीत्यर्थः ७३
विरराजेति पृष्ठतः चात्सर्वतः विशीर्णो नाशितः पार्थिविः पृथिव्या अपत्यं पार्थिविर्देहात्मवादी तस्य भवः सामर्थ्ययैस्तैः मोहसामर्थ्यमहाद्भिरित्यर्थः तैर्मयूखैर्दीपितोऽग्निर्विरराजेति ७४ तस्ये
ति अग्नेर्विष्णुरूपस्य रताः विषया सक्ताः यथा भास्करं लंघयितुं न समर्थाः तथा विस्फुलिंगानां ब्रह्मादिरूपाणां लंघनेन शेकुः कीदृशं भास्करं वसुधामर्यादां पृथिव्याः परिच्छेत्तारं मूचरैर्मूचः परिच्छे
त्तालंघयितुमशक्य इत्यर्थः ७५ सोऽग्निः दीप्य विपुलं प्रकाशं कृत्वा अंशून् रश्मीन् विभज्य द्रव्यदेवतादिरूपेणानेकधा कृत्वा स्थितः स नृऋत्विग्भिर्विक्रीयते विविधं क्रीयते सोमक्रायिभिः सोमरूपाः

पुष्करे रमते विष्णुर्विष्णुरेव द्विधा कृतः ॥ दीप्यमानः स्वतेजोभिर्विधूम इव पावकः ७२ सोऽग्निर्मनः समुद्रतः पृथिवीं तापयन्निव ॥ प्रधावति समं तेन मंडलं दशयोजनं
७३ विरराजार्चिभिर्दीप्तैः पृष्ठतश्चावलंबिभिः ॥ विशीर्णपार्थिविभैर्मयूखैरिव दीपितः ७४ तस्याग्नेर्विस्फुलिंगानां न शेकुर्लंघने रताः ॥ विप्रकर्णस्य वसुधा
मर्यादामिव भास्करम् ७५ सोऽग्निर्दीप्य विभज्यांश्चान्विधूम इव पावकः ॥ ऋत्विग्भिर्ज्वलनप्रख्यैर्विक्रीयत इवाध्वरे ७६ सोऽग्निर्धूमागतस्तत्रातिष्ठते विपुलं तदा ॥
यावद्विष्णुः क्रमप्राप्तो नियमस्य समापनात् ७७ रक्षां कृत्वा स्थितं विद्याद्विष्णुर्विष्णुपराक्रमः ॥ भूत्वा शतशरीरो वै नागो बालाहको भवत् ७८ तमग्निमात्मसंस्पृष्टं
लेलिहानं महामतिम् ॥ प्रतिप्रवृत्तं तेजोभिर्भूतानां हितकाम्यया ७९ वारिणा सुखशीतेन प्राणिनां प्राणवर्द्धनः ॥ न्यषिंच दहनं तत्र नामो बालाहकस्तदा
८० ततः सिद्धगणैर्जुष्टः पुष्करे तप्यते तपः ॥ संहृत्य मनसात्मानं महायोगी महाबलः ८१ पादगात्राणि संहृत्य मनो मूर्ध्नि विधारयन् ॥ अचलं स्थानमासाद्य तूष्णीं
भूतो बभूव ह ८२ एष धर्मो हि धर्माणां नोपधानविकल्पितः ॥ हितः सर्वेषु भूतेषु इह चा मुत्र चोभयोः ८३

स नृऋत्विग्यते ७३ सोऽग्निः तत्र अध्वरेति पृष्ठतः द्रव्यदेवतादिरूपेण प्रकाशते यावत्तनियमस्य क्रतोः समापनं तावत् धूमागतो धूमप्राप्तो निधूम इत्यर्थः स एव चाग्निः फलरूपेण यावद्विष्णुः क्रमं पृथिव्यंत
रिक्षद्युपर्यंतं प्राप्तो गतः विष्णुरेव लोकहितार्थो सर्वक्रतुदंगतत्फलरूपो मूदित्यर्थः ७७ रक्षामिति तमेवरक्षां कृत्वा स्थितं विष्णुं न विद्यात् न कोऽपि जानाति स तु विष्णुर्व्यापी तादात्म्यमवश्ययोगे
न शतशरीरो मूत्वा बालाहके मेघेति पृथीति बालाहको नाग एरावतो मेघानां मेघा भवत् यज्ञफलं वृष्टिरूपमप्ययमेवेत्यर्थः ७८ तमिति तं विष्णुं अग्निजाठरं अतएवात्मसंस्पृष्टं देहांतस्थं अहं वैश्वा
नरो मूत्वेत्यादि स्मृते महामतिं दिव्यज्ञानप्रदं नागो वारिणा ववर्षेत्युतरेण संबन्धः ७९ दहनं जाठरं वारिणा वारिजेनात्रादिना फलभोक्ता जीवोप्ययमेवेत्यर्थः ८० तत इति भोक्तृत्वादेव क
र्तृत्वाधिकारी स नृपुष्करे समष्टिब्रह्माणि आत्मानं व्यष्ट्यभिमानिनं संहृत्य प्रविलाप्य तपस्तप्यते बलवैराग्यं ८१ पादगात्राणि पादादीनि गात्राणि पूर्वोक्तरीत्या घोषस्तनमुपर्युपरितनने संहृत्य
मूर्ध्नि सहस्रारे अचलं रमन्निवाक्यम् ८२ एष इति नोपधानविकल्पितः निरुपाधिः स्वभावसिद्ध इत्यर्थः ८३

अत्रापियोगोपसर्गाउपस्थिताःपरिहर्तव्या इत्याह अयेत्यादिना दैत्याः कामादयः हताः पूर्वयोगां नात्प्रारूढनिर्जेताः अपितत्रसमाधि काले उद्यतानि आयुधानि अस्त्रादीनि यैस्ते नगरैः शरीरैः ८४ अग्नियोगिनंदैत्याः पर्वताग्रैः दिव्यवनिकादिशरीरैः प्रदर्शितैः ज्वलंतंचिन्मात्रं ज्वलनप्रख्याः चिन्मात्रास्वनतुभौतिकाः मानसा इत्यर्थः ८५ मेघीभूता इत्यादयः स्पष्टार्थाः श्लोकाः ८६ ८७ ८८ ८९ ९० नाग इति एवंयोगोपसर्गान्जित्वास्थितं योगिनं पूर्वोक्तो यज्ञादिफलरूपो धर्मो वृष्ट्यादिद्वारेण यातीत्यर्थः ९१ नागो वृष्ट्याधिष्ठात्री देवता द्विजेभ्यो वदनद्वारा उक्तैर्मंत्रैः प्रेरितः सन्नविप्रजंजनं ब्राह्मणसंततिभूतलोकं विगतप्रजं वा नैष्ठिकम् ॥ ९२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां अष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ॐ ॥ योगविघ्नविघ्नाताय कर्माण्येवाचरेदिति ॥ त्रयोविंशे पुराकल्पमुखेनैतत्प्रसाध्यते ॥ १ ॥ ततः अचलं स्थानमासाद्य तूष्णीं भूतो बभूव हेति प्राप्तप्राप्यस्य योगिनस्तूष्णीं भाव उक्तस्तेन प्रयो अथ दैत्यहतास्तत्र समागम्योद्यता युधाः ॥ मायाप्राप्तैर्बहुविधैर्नगरैरभिसंवृताः ८४ अग्निदैत्याः पर्वताग्रैराभिघ्नंति परंतप ॥ ज्वलंतं ज्वलनप्रख्या महाकाया महाबलाः ८५ मेघीभूताश्च मायाभिर्वर्षति बलदपिंताः ॥ तस्मिन्नेवाभिसंघाते ससंघातं महाबलम् ८६ तैशैलास्त्वर्चिषा दग्धाः शतशोथसहस्रशः ॥ युगां ते प्रभुरादित्यः प्रजा इव दिधक्षति ८७ न शेकुरग्निदैत्यास्ते मायाभिर्मुखमुद्यतम् ॥ आदित्य इव दीप्यंते नभः सूर्यो दयेयथा ८८ विहितैरुद्यमैः सर्वे दैत्या भग्नपरा क्रमाः ॥ गंधमादनमासाद्य निषण्णानगद्धर्मूनि ८९ सचाग्निर्वैष्णवैर्लोकैर्विद्युद्भिः सहसंगतः ॥ अंतरिक्षचरान् दैत्यान्निर्दहन् विचरन् दिवि ९० नागो बलाहकश्चैव मेघसंघातमागतः ॥ मुमोच सलिलं भूमौ पर्जन्य इव वृष्टिमान् ९१ मंत्रैः संचोदितो नागो द्विजेभ्यो वदनोद्गतैः ॥ मुमोच तोयसंघातं मानयन् विप्रजं जनम् ९२ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि अष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ संयुज्यत तपसा देवाः किमकुर्वन्स्ततः परम् ॥ नाहितं द्विद्यते लोके तपसा यत्र लभ्यते १ वैशंपायन उवाच ॥ अथ दीक्षां समास्थाय सर्वे विष्णुमया गणाः ॥ पुष्करादाग्निमुद्गत्य प्रणीय च यथाविधि २ जुहुवुर्मंत्रविधिना ब्राह्मणामंत्रचोदिताः ॥ हविषामंत्रपूतेन यथावैविधिरेव च ३ सचाग्निर्विधिवत्तत्र वर्द्धते ब्रह्म तेजसा ॥ तेजोभिर्बहुलीभूतः प्रभुः पुरुषविग्रहः ४ ब्रह्मदंड इति ख्यातो वपुषा निर्दहन्निव ॥ दिव्यरूपप्रहरणो ह्यसि चर्मधनुर्धरः ५ सगदो लांगली च क्रीशरी चर्मोपरश्वधो ॥ शूली वज्री खड्गपाणिः शक्तिमान् वरका मुकः ६ विष्णुश्चक्रधरः खड्गो मुसली लांगलायुधः ॥ नरो लांगलमालं व्यमुसलं च महाबलः ७ वज्रमिंद्रस्तपो योगाच्छतपर्वणमाक्षिपत् ॥ रुद्रः शूलं पिनाकं च मनसा धारयद्भुवि ८

जनाभावात्सर्वप्रवृत्तिशून्यो योगी स्यादिति मन्वानो जनमेजय उवाच संयुज्येति तपसा योगेन १ प्रारब्धकर्मवेगेन तूष्णीं भावो ह्यथापियोगी पूर्ववासना कर्माण्येव यज्ञादीनि करोतीति पुरा स रूपार्थवादमुखेन दर्शयन् वैशंपायन उवाच अथेति दीक्षां परिच्छेदप्राप्तिलक्षणां कृत्वांतरापत्तिम् विष्णुमयाः ब्रह्ममयाः अग्निमित्युपलक्षणं सर्वमपि द्रव्यं यज्ञियं पुष्करारुयं जगत्कारणमयमेवेति सूचयति ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविरिति गीतोक्तदृष्ट्या सिद्धाः कर्माणि च कुरित्यर्थः जुहुवुरित्यग्निमेण संबंधः २ मंत्रैः प्रकाशितं प्रयोगकाले पिस्मारितं पूतं च ३ सचेति चतुर्भिरेष्टयोगध्यानं ४ अग्निचर्मणी खड्गखेटके धनुश्चधारयन् ५ ६ अस्यादिखड्गांतैः षोडशभिरायुधैः षोडशभुजो नारायणः लांगलमुसलायुधो नरः ७ योगबलमाप्तानिवृद्धादीनींद्रादिभिरुत्कर्षकारणान्याह वज्रमिति ८

आपःवरुणः ॥ ९ ॥ विश्वकर्मात्वष्टुरेवमूर्तिभेदः ॥ १० ॥ विष्णुरपि इंद्राय सूर्याय रुद्राय च रथं प्रादात् सर्वयोगप्रभावकलितम् ॥ ११ ॥ छंदोभिर्वेदैः प्रदर्शितरीत्या ॥ १२ ॥ घनादव्ययात् पुष्कराख्यात् शरीरांशं समुद्धृत्य पृतनांशं दार्ढ्यतेनां ॥ १३ ॥ सूर्यस्य ऋक्षाणां च स्थित्येवामकल्पयत् यया दिवा पूज्यः इंद्रः ॥ १४ ॥ स इति प्रसिद्धो ब्रह्मरूपी विष्णुः तं असुरेषु इंद्रेण समाहितं निपातितं दंडं उचितं निर्विकारं यया स्यात्तत्राजग्राह अनुमेनेतान् प्रतिभंतर्धानं च मतवान् ॥ १५ ॥ १६ ॥ दितेः पुत्रा अपितपसा शिक्षया च युक्ता अपि विकारैः कामादिभिः ॥ १७ ॥ अप्रघृष्याः समपद्यत संपन्नाः एकस्वमार्षम् ॥ १८ ॥ ते दितेः पुत्राः गुहाः शृङ्गानि सूत्राद्यात्मकानि स्वरूपाणि विहाय रथे सभांडोपस्क्रे इति भोग्यवस्तु सहितं मध्ये निषण्णाः संतः मंदरस्य स्थूलकार्यस्थपादे एकदेशे विचेरुः पृथ्व्या उर्ध्वगतिं न लेभिरे इत्यर्थः ॥ १९ ॥ तमसा कार्यमासुरं बलं संहृत्य विष्णुरेव बलिष्ठ इत्यर्थः आसुरं कर्म क्षययुक्तमिति भावः ॥ २० ॥ भूय इति आसेदुरसुराः ब्राह्म

मृत्युर्दंडं पाशमापः कालः शक्तिमगृह्णत ॥ जग्राह परं तु त्वष्टा कुबेरश्च परश्वधम् ९ निर्विकारैः समायुक्ताः शतशोथमहस्रशः ॥ विश्वकर्मा च त्वष्टा च चक्राते ह्यायुधं ब्र १० इंद्रायाग्रे रथं प्रादात् सूर्याय च प्रतापिने ॥ परमात्मा ददौ रुष्णो रुद्राय च महात्मने ११ छंदोभिरेव त्वष्टा च स चकाराथवाहिनीम् ॥ विश्वकर्मा विमानानि चकार बहुभिः क्रमैः १२ शरीरांशं समुद्धृत्य विष्णुः सत्यपराक्रमः ॥ पुष्करात्पर्वणि घनात्पृतनार्थं प्रवर्तयन् १३ द्यां चैव सूर्यं ऋक्षाणां वा चावै समकल्पयत् ॥ यया स पूज्यः संग्रामेश त्रिभिर्विभिदेरणे १४ स तं दंडं समुचितं निर्विकारं समाहितं ॥ ब्रह्मा जग्राह विधिना अंतर्धानगतः प्रभुः १५ स्वैः प्रभावैश्च विधिना सोऽहं ग्रामं चतुर्विधं ॥ ऐंद्रमाग्रे यवाय व्यं रौद्रं रौद्रेण वर्चसा १६ एभिर्विकारैः संयुक्ता दितेः पुत्रा महाबलाः ॥ तपसा शिक्षया चैव स्वास्त्रैः प्रहरणैरपि १७ बलेन चतुरंगेण वीर्येण सुसमाहिताः ॥ अप्रघृष्यारणे सर्वे समपद्यत वैतदा १८ ते विहाय गुहामध्ये सभांडोपस्क्रे रथे ॥ मंदरस्य गिरेः पादे विचेरुर्वसुधातले १९ चतुरंगं बलं सर्वं संहृत्य तमसः प्रभुः ॥ विष्णुरेव महायोगश्च चारुवसुधातले २० भूयोऽन्यत्तप आसेदुश्चरंतो ब्राह्मणैः सह ॥ तैश्च सर्वैः सुरगणैश्चर्मचीरनिवासिभिः २१ इति श्री ह० खि० भविष्यपर्वणि एकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः २९ ॥ ॥ ४ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ब्रह्मन् खिले वर्तमाने निर्भयादिमहाग्रहे ॥ अविनाशे च भूतानां कथमासन् प्रजास्तदा १ वैशंपायन उवाच ॥ अभ्यर्षिचत्पृथुं वै न्यंपुराराज्ये प्रजापतिः ॥ राज्याय ऋषिभिः सार्द्धं प्रजाधर्मपरायणः २ एष नो परमो राजा नुरागादजायत ॥ त्रेतायां संप्रवृत्तायामन्योन्यमनुजल्पिरे ३ एष नो वृत्तिदाता च विप्राणां च प्रवर्तिता ॥ निर्माता सर्वभूतानां सत्यप्राप्तेन कर्मणा ४

जेः सुरैश्च सार्द्धं तदपि तमः कार्यत्वा ब्रह्मरभितिसात्विक एव धर्मो मुमुक्षुभिः आदृतव्य इति भावः ॥ २१ ॥ इति हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायामेकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ प्रापुर्योगफलं भोऽसंसात्विकाननुतामसाः ॥ तुल्यश्रमा अपीत्येतच्चतुर्विंशोऽभिधीयते ॥ १ ॥ मनःसिद्धिर्मतिः शैलः शमकामौ सुरासुरौ ॥ अभ्यासो भयनं मुक्तिः सुधाद्यात्रा हरूयकैः ॥ २ ॥ एवं तामसस्य जनस्य पुनः पुनः संसारप्राप्तिश्चत्वादयया तेषां गतिं जिज्ञासमानो जनमेजय उवाच ब्रह्मन् इति खिले अयः शंकुतुल्ये महाग्रहे महत्यज्ञाने हृदयशल्ये साति अविनाशे निर्मोक्षे च कथं दुःस्वपरं पराङ्मना आसन्निति ॥ १ ॥ प्रभस्योत्तरं राज्ञा स्वधर्मस्यापिताः प्रजाः क्रमेण चित्तशुद्धिं प्राप्य मुच्यन्त इति विविधैः वैशंपायन उवाच अभ्यर्षिचत्पृथुं वै न्यंपुराराज्ये राज्याय राजकर्मणे प्रजानां धर्मं वपालनीयतया परायणं यस्य स तथा ॥ २ ॥ ३ ॥ सत्यप्राप्तेन परमेश्वरेऽर्पितेन इश्वरानुग्रहेणेत्यर्थः ॥ ४ ॥

स्वधर्मस्यास्वपिजानुयेविष्णुमत्कारस्तएवमुक्तिभाजो नान्येयोगशतेनापीत्यमृतमंथ माख्यायिकामुखेनाह एतस्मिन्नित्यादिना ५ गंधकंठरूपेक्षुत्पिपासानिवृत्तिरिति किंचित्सुद्रधारणा फलं माधवेवतंते ६ ७ ८ ९ कर्मबुद्धयःधारणोत्थानिज्ञानानि शुभानि मुक्तयर्थानि अशुभानि भोगार्थाः बुद्धिप्राणेन बुद्धिबलेन १० तस्मादिति यस्मात् योगफलमतिश्रेष्ठमित्यनुमाने न निश्चितं तस्मात्पयो अमृतसाधनं ज्ञानं मध्ये समुद्रतुल्ये देहाभ्यंतरे ओषधीः ओषधीः संभवदेहं निष्पद्यमंदरे गवित्रेकेन साधयामहे ११ एतदेव विशदयति समुद्रमिति सोमजं जलं अमृतं तच्चापृतं पीत्वा सम्यगास्वाद्य कामरूपिणो भविष्याम इति शेषः सहिताः सर्वे प्रस्थिता अविद्यानाशार्थं उद्युक्ताः १२ विष्णुरिति आराधितो विष्णुरेवास्माकं अग्रणीयो गमार्गे ततो भविष्यति तावता च दिवं वसुधां च भोक्ष्यामः शत्रुभिः कामादिभिः सह स्थिताः अपि सत्यसंकल्पाः सत्यकामाश्च भविष्याम इत्यर्थः १३ मूलं पित्रादयः पत्रं भार्यादयः शाखाः भ्रात्रादयः पुष्पादिकं अपत्यादितैः सहिताः सर्वे ग्रहान् रेकात्म्यग्रहं सुधां मोक्षं च गृह्णीमः वसुधा तले इत्यनेन गत्यपेक्षतां वारयति अत्रैवेत्यर्थः तथा च श्रुतिः न तस्य प्राणा उत्क्रामं त्वत्रैव समवनीयं ते ब्रह्मैव सन् ब्रह्मा

एतस्मिन्नंतरं देवा गंधमादनसानुषु ॥ बहुभिर्नियमैः श्रान्तानिषण्णागिरिसानुषु ५ अथ गंधं समासाद्य समं ता देवमानवाः ॥ माधवे समयं प्राप्ते तेन गंधेन दर्पिताः ६ पुष्पमात्रस्य यद्दीर्घं भारुतेन त्रिसर्पितं ॥ मनो ग्राहिसुखं सर्वं पार्थिवं गंधमुत्तमम् ७ ते दैत्यास्तेन गंधेन किंचिद्विस्मयमागताः ॥ प्रसन्नमनसो भूत्वा परं सौरुद्रमुपागताः ८ ऊचुश्च सहिताः सर्वे तेन गंधेन दर्पिताः ॥ पुष्पमात्रस्य यद्दीर्घं किंतस्य फलतो भवेत् ९ अनुमानेन विज्ञेया विविधाः कर्मबुद्धयः ॥ शुभाश्चैवाशुभाश्चैव बुद्धिप्राणेन देहिनाम् १० तस्माद्द्वयं पयो मध्ये औषध्यो निर्भया महे ॥ मंदरेण विशालेन बलिना कामरूपिणा ११ समुद्रमभिसंरंभान्मथ्नीमः सोमजं जलम् ॥ पीत्वा च सहिताः सर्वे प्रस्थिताः कामरूपिणः १२ विष्णुरेवाग्रणीस्तेषां भविष्यति महाबलः ॥ दिवं च वसुधां चैव भोक्ष्यामः सह शत्रुभिः १३ समूठपत्रशाखाश्च सपुष्पा फलशालिनः ॥ सर्वग्रहांश्च गृह्णीमः सुधां च वसुधा तले १४ उद्धृत्य गिरिपादेभ्यो गंधमादनसानुजान् ॥ प्रभाष्य वचनं दैत्या मंदरस्य प्रकंपने १५ समुद्धर्तुं प्रधावंतः कंपयंति स्म मोदिनीम् ॥ निश्चयेन महावीर्या ब्राह्मिः परिणाहिभिः १६ न शक्नुस्ते समुद्धर्तुं शैलेंद्रं दनुवंशजाः ॥ निपेतुर्जानुभिर्घृष्टा विपुले पर्वतांतरे १७ समाधायात्मनात्मानं तपसा दग्धकिल्बिषाः ॥ पितामहं प्रपद्यंते शिरोभिः कामरूपिभिः १८ ते मां मनोभिलपितं ब्रह्मा सर्वत्र गोवशी ॥ ज्ञात्वा बहुविधैर्वाक्यैर्व्याजहारसरस्वतीम् १९ अशरीरां शरीरस्थः परयावर्णसंपदा ॥ सर्वलोकपतिर्ब्रह्मा लोकानां हितकाम्यया २०

त्येतीति १४ देवाः मंदरस्य प्रकंपने वचनं वचः प्रभाष्य संकेतं कृत्वा गिरिपादेभ्यः गंधमादनसानुजान् उद्धृत्येतियोजना गुरुशिष्यसंकेतपूर्वकं देहस्य प्रविलापने विषये उपदेशं प्राप्य ब्रह्मांडांतर्गततच्च द्विषये पुनि मग्ना वासनाश्चोद्धृत्य १५ समुद्धर्तुं मंदररूपं देहमुन्मूलयितुं परिणाहिभिर्विशालैर्बाहुभिरिव बाहुभिः प्राणायामाद्यैः प्रधावंतो मोदिनीं कृत्स्नं ब्रह्मांडं कंपयंति तदपि प्रविलापयितुं यतं ते इत्यर्थः कथापक्षे कजुरेवार्थः १६ न शक्नुः न शक्नुः प्रथमप्रयोगे हतोद्यमा बभूवुरित्यर्थः १७ समाधायेति पितामहं ईश्वरं शिरोभिः प्रपद्यंते शरणं गता इत्यर्थः कामरूपिभिर्दिव्यैः तथा च योगी ईश्वरं प्रणिधानफलमाप्नोति ततः प्रत्यक्चेतनाधिगमोत्तराया भावश्च १८ तेषामिति दुग्धं अशरीरां सरस्वतीं प्रणवरूपां ननु देवतां शरीरस्थो तर्कामी परयावैस्वर्यादित्रिकात्परया निर्गुणया सह बहुविधैः ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वमित्याद्यैः कात्मप्रतिपादकैर्व्याजहार उपदिदेश १९ २०

व्याहृतमेवाह आदित्यैरिति त्रिभिः आदित्याद्यैः प्राणायामिमानिभिः २१ समेत्य मनसि एकीभावं पाप्यगिरिः शरीराख्य उद्धरितुं ऊर्ध्वतुलत उच्छेत्तुं शक्यः धातुभिर्वातादिभिः समं सर्वत्र रंजितः २२ तेषुरासुरगणाः सर्वे मनुष्यादयोऽपि गिरिं समुत्पाट्याहिमवतोरसंसारं देहिनां भोग्यं श्रेयस्त्वेनाभिमतं वीरुधो वीरुद्रूपेण वासना संततिरूपेण रश्यंति देहासंगमन्याः हार्दाकाशे कीदृश्यो वीरुधः हस्तारूढाः करतलामलकवादित्यर्थः २३ एतदिति दैतेया अप्येतच्छ्रुत्वा श्रुतार्थानुष्ठाने प्रवृत्ता इति भावः २४ तथा मृताश्च ये यत्र भूषाणमध्यादौ च त्रे पुष्करस्य कृत्स्नकार्यस्य विन्यस्तं विन्यासो वस्थानं तत्र स्य लवणां भस आक्रीडभूता वभूवुः वैराग्याभावात् पूर्वोक्तैर्विघ्नेरभिभूतत्वात् सलिलेन इतस्ततो दोलायमाना वभूवुरित्यर्थः । २५ सुरासुरेति लवणां भसः जलं अमृतं समपद्यत इति द्वयोर्भोजना सहिताः भूत्वेति शेषः पुष्करं सनाल विलसत्कमलसादृश्यान्मथ दंडः पुष्करं तत्स्थाने देहं कृत्वा मनः समुद्रे वासनौषधीः संदृश्य तत्र तं देहं निक्षिप्य वासुकिं सर्पाकारां कुंडलिनीं नेत्रं योगमार्गं नयनं सहायं कृत्वा कुंडलिनीं मूलबंधेनोद्धाधयेत्यर्थः २६ एतावत्कृत्वापि सहस्रं समा इत्यनेन कजन्मसाध्यत्वं

आदित्यैर्वसुभिश्चैवरुद्रैश्च समरुद्रणैः ॥ देवैर्यक्षैः सगंधर्वैः किन्नरैश्च प्रगायिभिः २१ समेत्य सहितैः सर्वैः शक्य उद्धरितुं गिरिः ॥ अमृतार्थं महानेजा धातुभिः समरंजितः २२ सुरासुरगणाः सर्वे समुत्पाट्य महागिरिम् ॥ हस्तारूढाः प्रपश्यंति वीरुधो हिमवद्रसम् २३ एतच्छ्रुत्वा च वचनं सर्वेषामंति केतदा ॥ दैतेया बाहुबालिनो मनोभिर्वाग्भिरेव च २४ विक्रीडभूता बहुधा वभूवुर्लवणां भसः ॥ यत्र पुष्करविन्यस्तः सहितैर्देवदानवैः २५ सुरासुरगणाः सर्वे सहिता लवणां भसः ॥ मंदरं पुष्करं कृत्वा नेत्रं वासुकिमेव च २६ समाः सहस्रं मथितं जलमौषधिभिः सह ॥ क्षीरभूतं समायोगादमृतं समपद्यत २७ तज्जहुरसुराः पूर्वमाक्रांता लोभमन्युना ॥ धन्वंतरिस्तथा मद्यं श्रीदेवी कौस्तुभो मणिः २८ शशांको वैमलश्चापि समुत्तस्थुः समंततः ॥ उच्चैः श्रवाहयोरम्यः पीयूषं तदनंतरम् २९ पश्चाद्देवास्त दादातुं उद्यताराधुमब्रुवन् ॥ न तु केचिदपि वंति स्म दैत्या नैव च दानवाः ३० चिच्छेदाथ हरिः संख्ये राहोश्च क्रेगकं तदा ॥ अनिर्मुक्तं पितृगणैर्मुनिभिश्च सनातनैः ३१

मयनस्य दर्शितं अथवा वासुकिवत् श्वेतं शुद्धसत्त्वमयं धर्मवासहायं कृत्वा मथितं जलं मनः क्षीरीभूतं विशुद्धसत्त्वमयं मृतं सत्मायायापेकात्म्यवृत्तेर्योगादमृतं शुद्धचिन्मयमुत्कृष्टं वभूवुस्त्यर्थः २७ तदित्यर्द्ध असुरायोगोपसर्गाः जितोपसर्गस्य पट्योगसिद्धयो भवन्तीत्याह धन्वंतरीति अत्र धन्वंतरि शब्देन लघुत्वमारोग्यमलोलुपत्वं वर्णप्रसादं स्वरसौष्ठवं चेति स्मृतिप्रतिपादितं दालघुत्वादयो लक्ष्यंते मद्यशब्देन मधुमत्यादयो योगिचितोन्मादकाः भूमयो योगशास्त्रप्रसिद्धा लक्ष्यंते श्रीदेवीति ऋगादिरूपवेदविद्यास्फूर्तिर्लक्ष्यते कौस्तुभवदेहस्य भास्वरत्वमप्येषु मयसुरान् प्रतिगतं अन्यत्सुरान् प्रतीतिपुराणातरात् द्रष्टव्यम् २९ अथ राहोराख्यायिका मुखेन कपटविद्यार्थिनो विनाशमाह पश्चादिति कथापक्षे तु स्पष्ट एवार्थः राधुमब्रुवन् राहुः कुहेत्यपरस्परविचारितवन्तः न विवति अयं तु पिबतीति भावः ३० राहोः कंशिर इत्यर्थः अनिर्मुक्त इति सार्द्धं श्लोकपदवाक्यम् ३१

वसिष्ठ उवाच ॥ तद्वत्तु ज्ञानं विदुर्भेदे वै मुनिभिश्चकारावन्वैश्वमंभवादिभिराधिकारिभिः अनिर्मुक्तमित्यसेवितं इंद्रहस्तात्प्रतर्दनादिशिष्योपशिष्यपरंपरया पृथिवीजहार पृथिव्यां मानुषा अपित्त
 ब्रह्मेधिकारिण इत्यर्थः अंकगताशिष्यत्वं प्राप्ता ब्रह्मवाक्यं वेदे वाक्यं तत्त्वमस्यादिते चोदिता प्रबोधिता ३२ इति श्रीमहा० खिले ० हरिवंशे भविष्य पर्वणि टीकायां त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥
 ॥ ७ ॥ पंचविंशोऽष्टाशिष्योऽप्येतिकालेन साधुताम् ॥ इति तद्वत्तु ज्ञानं विदुर्भेदे वै मुनिभिश्चकारावन्वैश्वमंभवादिभिराधिकारिभिः अनिर्मुक्तमित्यसेवितं इंद्रहस्तात्प्रतर्दनादिशिष्योपशिष्यपरंपरया पृथिवीजहार पृथिव्यां मानुषा अपित्त
 ॥ २ ॥ निहते इति मोक्षान्निरस्ता दैत्याः किंच कुरिति प्रश्नस्य राज्ञ्यं च कुरित्युक्ते तेषां पुनर्मोक्षोऽस्ति न वेति पृष्टे उत्तरं तेषामपि योगे स्तीति १ २ ब्रह्मज्ञे त्रं भूवाणमध्यं तदेव गंगायमुनयोर्म
 प्यं ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ हिरण्यकशिपु रिति आख्यायिकाया अविवक्षितत्वात् तेन शब्देन बलिरेव ग्राह्यः तस्य हि यस्यानुग्रहमिच्छामितस्य वितं हराम्बहमिति प्रति

तर्दिद्रहस्तादमृतं जहार पृथिवीस्वयम् ॥ जगामांकगता देवी ब्रह्मवाक्यप्रचोदिता ३२ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्य पर्वणि त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥
 ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ निहते दैत्यसंघाते विष्णोश्चातिपराक्रमे ॥ दैतेयादानवेयाश्च किमिच्छंति पराक्रमात् १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ दानवा
 राज्यमिच्छंति पराक्रममहाबलाः ॥ तपइच्छंति सहिता देवाः सत्यपराक्रमाः २ जनमेजय उवाच ॥ ॥ कथं कालस्य महतो हिरण्यकशिपुस्तदा ॥ यजते
 ब्रह्मणः क्षेत्रे प्राप्ते श्वर्यः सक्रमदः ३ वैशंपायन उवाच ॥ यजेद्बहुसुवर्णेन राजसूयेन पार्थिवः ॥ क्रतुना दानवश्रेष्ठो वसुधायां महाफलः ४ गंगायमुनयोर्मध्ये यद
 मूढिपुलंतपः ॥ समेयुस्तत्र सहिता यजमाने महासुरे ५ ब्राह्मणवेदविद्वांसो महाव्रतपरायणाः ॥ यतश्चापरे सिद्धा योगधर्मेण भारत ६ मुनयो बाला खिल्या
 श्वघ्न्या धर्मेण शोभिताः ॥ बहवो हि द्विजामुख्या नित्या धर्मपरायणाः ७ ऋषयश्च महाभागा विप्रैः पूज्याः सहस्रशः ॥ विपुलैरत्र विभैर्हि यमाणिस्ततस्ततः ८
 शुक्रस्तु सहपुत्रेण दैत्यं याजयते प्रभुः ॥ हिरण्यकशिपुं मध्ये गणानां प्रभवः प्रभुः ९ हिरण्यकशिपुश्चैव व्याजहार सरस्वतीम् ॥ कामाद्वरं ददातीति तद्वै संप्रति
 पद्यताम् १० विष्णुर्वामनरूपेण भिक्षांतां प्रतिगृह्णाति ॥ हिरण्यकशिपोर्हस्ताद्वेपदे पदमेव च ११ ततः क्रमितुमारं भविष्युः सत्यपराक्रमः ॥ त्रीं लोकानमु
 निभिः कां तैर्दिव्यं वपुरधारयन् १२ हृतराज्याश्च ते दैत्याः पातालविवरं ययुः ॥ ससैन्यगणसंबद्धाः सप्रासाः सासितो मराः १३ सयंत्रलगुडाश्चैव सपताकारथ
 ध्वजाः ॥ सचर्मवर्मकोशाश्च सायुधाः सपरश्वधाः १४ तथेन्द्रविष्णुसहिताः सद्यस्तेभ्युत्थिता गणाः ॥ अभ्यपिचत्प्रमुदिता लोकानामधिपे सुराः १५ सता
 न्त्स्वघाष्टतेनाशुपितृत्वे समतर्पयत् ॥ ब्रह्मा तदमृतं दिव्यं महेन्द्राय प्रयच्छति ॥ अक्षयश्चाव्ययश्चैव संवृतस्तेन कर्मणा १६

जानता हरिणा कपया ऐश्वर्यं भ्रंशः कृतः सः अर्थ एवात्र विवक्षितः तामसैरप्याराधित ईश्वरः कालेनैश्वर्यपाशं छिनत्तीति हरिभक्त्युत्कर्षः प्रदृश्यते व्याजहार वामनं प्रतीत्य पकृष्यते १० प्रति
 गृह्णाति विप्रतिगृह्णाति द्वेपदे पदं चेति त्रीणि पदानि ११ मुनिभिः प्रादुर्शानिति शेष कांतीः क्रमणैः पदविन्यासे क्रमितुमारं भवेत्क्रांतवानित्यर्थः १२ एवमैश्वर्यमदे विष्णुना नाशिते दारिद्र्यस्य इतरे मदाः
 स्वयमेव नष्टा भवन्ति ततो बलिं त्रेपदेतुरीयतुरीये प्रत्यगात्मनिकालांतरे देवा अभ्यपिचन् इत्याख्यायिका मनुजस्य दर्शयति हृतराज्येत्यादिना १३ १४ लोकानामधिपे आधिपत्ये सुरादे
 वाः बलिमिति शेषः १५ सबलिः तान् सुरान् ब्रह्मा वेदस्तदमृतं बलिना दत्तं हविः तेन बलि कृतेन संवृत इन्द्रः सार्द्धं श्लोकः १६

सत्यसंकल्पेन ब्रह्मविदा ब्रह्मबुद्ध्या भाविता देवा द्यस्ता दशा एव भवन्तीति ब्रह्मवित्सर्वोपकारीति तत इत्यादि श्लोकद्वयार्थः १७ १८ सर्वैरिति प्रकर्षेण हरंति विषयान् प्रति
इति प्रहरणानि इंद्रियाणि वह्निं संभवैर्ब्रह्मतः उत्पन्नैश्चिन्मयैरित्यर्थः मंदराग्रे देहशैलस्याग्रे स्थितैः संयुक्ताः त्रयो लोकाः परानि वृत्तिसुखं प्राप्ता इति पूर्वगान्वयः १९ इति श्रीमहाभारते हारि
वंशे भविष्यपर्वणि टीकायां एकात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ पद्मिंशे द्वे हि गंदक्षं शंभुर्देवेन सत्पथे ॥ न्यवेशयति कथं तस्तु वलौभक्तेऽप्यनुग्रहः ॥ १ ॥ ईश्वरद्रोहिणाप्येषः क्रतोर्धर्मो महाफलः ॥ इति
संदर्शयन्नाह पद्मिंशे दक्षनिग्रहम् २ तत इति ततः सर्वेषां निवृत्तिप्राप्त्यनंतरं देवामनुष्याश्च ब्रह्मावस्तेन तारतम्याभावात्सहैव वासं चकुरित्यर्थः १ समधीयंति आत्मचर्यां कुर्वन्ति प्ररुदं

ततः शंखमुपाध्मासीद्विपतां लोमहर्षणम् ॥ पितामहकरो द्रुतं जनितु प्रथमे पदे १७ तं श्रुत्वा शंखशब्दं तु त्रयो लोकाः समाहिताः ॥ निवृत्तिं परमां प्राप्ता इन्द्रं
प्राप्य मवाप्य च १८ सर्वैः प्रहरणैश्चैव संयुक्ता वह्निं संभवैः ॥ मंदराग्रेषु विहि तैर्ज्वलद्भिरिव पावकैः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि एक
त्रिंशोऽध्यायः ३१ ॥ ॥ ६५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततो महति वृत्तांति स्थिते राज्ये महोदये ॥ देवतानां मनुष्याणां सह वासो भवत्तदा
१ एकतः समधीयंति साहिताः प्ररुदंति च ॥ स्वयंच भागं गृह्णंति यज्ञकर्मणि भारत २ प्राचेतसं ततो दक्षं दीक्षित्वा वैबृहस्पतिः ॥ वाजिमेधाय भगवान्नापोभिः प
रिवारितः ३ तस्मिन्मातामहे यज्ञे दक्षस्याविदितात्मनः ॥ शामित्रमकरोद्बुद्धो भागार्थं सह नंदिना ४ रुद्रस्यैव हितद्रूपं द्विधा भूतं तदीशया ॥ जातः परम
धर्मात्मानं दीपुरुषविग्रहः ५ तेन यागेन जेन्द्रयत्तद्ब्रह्म मना तनम् ॥ विहितं सत्यवचनैस्तेनैव परमात्मना ६ स्वरूपैश्चाप्यरूपैश्च विरूपाक्षैर्घटोदरैः ॥
ऊर्ध्वनेत्रैर्महाकायैर्विकटैर्वा मनैस्तथा ७ शिखिभिर्जाटिभिश्चैव व्यक्षैर्वैशंकुकार्णभिः ॥ चीरिभिश्चर्मिभिश्चैव कूटमुद्गरपाणिभिः ८ सघंटाधारिभिश्चै मुंजमे
खलधारिभिः ॥ सहस्तकटकैश्चैव स्वर्णकुंडलधारिभिः ९ सार्द्धिभिः सभेरीकैः समृदंगैः सवेणुभिः ॥ एतैः परिवृतो देवो मखंतं समुपारुजत् १० सशंखमरु
जैश्चापिसतालफलपाणिभिः ॥ उग्रायुधधरो देवः सापिनाक इवांतकः ११ विरराजार्चिभिर्दीप्तैर्मखैर्मखवतांवरः ॥ कालाग्निरिव दीप्तार्चिर्जगद्गधुमिवोद्यतः
१२ नंदीपिनाकपाणिश्च जघनतुर्मखमुत्तमम् ॥ युगांत इव कालाग्निः क्षिप्रं दग्धुमिवोद्यतः १३ यूपमुत्क्षिप्य धावन्ति निशाचरगणास्तथा ॥ त्रासयन्मुपिसंवांश्च
चीरचर्मनिवासिनः १४ हवींष्यन्योपेवंत्येव जिह्वाभिस्ताम्रलोचनाः ॥ भक्षयन्ति पशून् नन्येरसनां तावलां विभिः १५ मुमुचुश्चापरे यूपान् पशवः प्रहरन्ति च ॥
वह्निमन्ये प्रसिचन्ति वारिभिः प्रशमाय च १६ सोममन्ये जहुः केचिन्नेत्रैस्तान् प्रचयोपमैः ॥ दर्भान् केचिद्विलुपन्ति हस्तैः पद्मदलप्रमैः १७

तिचप्रेम्णा स्वयं देवाः मागं मनुष्यैर्दत्तम् २ एवं सर्वेषु विद्वत्सु सत्सु विद्वान् दक्षः प्राचेतसः पुत्रो बृहस्पतिर्नानुगृह्यते स्मेत्याह प्राचेतसमिति ३ मातामहे मातामहीये दक्ष इति
तृणामेव सर्वे लोकाः संतानं अतः सर्वा मातामहः अविदितात्मनः शून्यस्य शामित्रं दक्षस्यैव पशुमूतस्य हि सनम् ४ ५ सत्यवचनेर्वेदवाक्यैः विहितं प्रकाशितं तेनैव रुद्रेणैव ६
स्थितान् भक्षयन्ति १५ मुमुचुः उच्चिक्षिपुः पशवः पशून् १६ १७ रसनां तावलां विभिः रसनायाः अंतं गजशंखावत्प्रातं अवलंबते तादृग्यैः

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ महामखोमूर्त्तौमूत्वामहानादांशुक्रोश ॥ २१ ॥ २२ ॥ धनुरिति विगृह्यविनम्यजानुभ्यांस्थितइतिशेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ अंतर्गतेनशरेणतुद्यमानः ॥ २५ ॥ स
मृगरूपीयज्ञोमृगशीर्षसंज्ञंसोमदेवस्यनक्षत्रमभवदितिद्वाभ्यामाहएवमिति ॥ २६ ॥ २७ ॥ संचारभूतःप्राप्तसंचारः ॥ २८ ॥ २९ ॥ यच्चैतदित्यादिभिस्त्रिभिर्निद्रधनुपउत्पत्तिमाह वर्षवर्षा
कालेवर्षप्रदंष्टृष्टिप्रदानेचिह्नंइंद्रायुधंइंद्रधनुरितिलोकेप्रसिद्धम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इंद्रायुधमेववर्णयति चक्षुपीइतित्रिभिःमनुष्यस्येमेमानुपे अवैक्षतअवेक्षतांमनसासंप्रकल्पितमितिकृत्स्न
रयापिप्रस्तुतार्थस्यविशेषणम् ॥ ३२ ॥ एतत्सर्वस्वप्रवृत्तातवत्कथ्यमानंरात्रौअविद्यायांदेहादिष्यात्माभिमानरूपायांसत्यांनप्रदृश्यतइत्याह नत्वाति अविद्यानिवृत्तौतुहार्दाकाशेम
ब्रह्मणिशुद्धब्रह्मोपलब्धिस्थाने संज्ञितवागालंबनत्वेनविद्यमानं दिनस्यैवाग्रअविद्यारात्रेरपगमेकार्यसर्वघटादिकंसदाअतीतागतव्यवहिताद्यवस्थायामपिप्रकर्षेणशब्दानुमानजसामा

बभंजिरेचयूपाग्रान्कलशांश्चापिचिक्षिपुः ॥ चिच्छिदुःकांचनान्दृक्षाञ्छोभार्थमुपकल्पितान् १८ विभिदुःश्वैत्राणैस्तेमुमुचुश्चहिरण्मयान् ॥ लुलुपुश्चैव
पात्राणिममंथुश्चारणीमपि १९ अरुजंश्चैवप्राग्वंशलुलुपुश्चसमाहिताः ॥ चखादिरेपुरोडाशात्रखाग्रैश्चाववर्तिरे२० एवंदेवाचरात्रौचभियमानोमहामखः॥
चुक्रोशचमहानादानविद्यमानइवार्णवः २१ धनुःसशरमादायपूर्वदत्तंस्वयंभुवा ॥ कृतंकीचकवेणुभ्यांसमरेसुमहारथः २२ प्रतिगृह्यमहादेवःसशरैःसमयो
जयत् ॥ धनुर्विगृह्यजानुभ्यांजघानसमहाक्रतुम् २३ सविधस्तेनवागेनखंसमुत्पतितःक्रतुः ॥ मृगोभूत्वानर्दमानोब्रह्माणमुपधावति २४ शरेणाभिहतस्त्रा
णंनलेभेससुखंभुवि ॥ शरणार्थीह्ययंप्राप्तःशरेणांतर्गतेनव २५ तमुवाचमृगंब्रह्माशुभंसानुनयंवचः ॥ स्वरेणोत्तमवीर्येणगंभीरिणसुभापिणा ॥ एवंप्रपोन
भसित्वंभविष्यसिमहामृगः २६ विजितश्चत्रिपर्वणशरेणानतपर्वणा ॥ तिष्ठन्नक्षत्रशिरसिसहस्रद्रेणानित्यशः २७ सोमेनसहसंयुक्तोह्यक्षयेणाव्ययेनच ॥
दिविसंचारभूतोवैताराभिःसहसंगतः २८ ज्योतिर्भूतो ज्योतिर्पातंभुवस्यैवमहाध्रुवः ॥ यश्चैतद्भुधिरंदिव्यंक्षतजादभिनिःसृतम् २९ नभस्युत्पतितंचै
वप्रवेगेनप्रधावतः ॥ क्षतजं बहुवर्णंचक्षेत्रमंडलसंज्ञितम् ॥ निमित्तभूतंभूतानांवर्षेवर्षप्रदंतथा ३० सुखंदुःखंचभूतानांदर्शनेसंप्रवर्तते ॥
इंद्रियश्रवणाच्चैवनभसोद्रायुधोभवत् ३१ चक्षुपीमानुपेराजन्विस्मयात्समवैक्षत ॥ अहुतं बहुचित्रंचमनसासंप्रकल्पितम् ३२ नतुरात्रौ
प्रदृश्येतखेसब्रह्मणिसंज्ञितम् ॥ दिनस्यैवसदात्वग्रेमहत्कार्यंप्रदृश्यते ३३ भूमावेवसमुत्तिष्ठेदाकाशेतुविलीयते ॥ शतशश्चसमंसर्वेप्रधावन्तिप्रचेतसः ॥
३४ भयाद्बुद्रस्यमहतोधान्विनोवाणपाणयः ॥ नंदीरुद्रगणैःसार्द्धं पिनाकीसमतिष्ठत ॥ युगांतकालेज्वलितोब्रह्मदंडइवोद्यतः ३५

न्यविषयज्ञानात् प्रकर्षेणविशेषार्थस्वरूपेणदृश्यतेयतस्तत्कार्यमहदेवब्रह्मैवास्ति नहिब्रह्मणोतीतादित्वंसंभाव्यतइतिहार्दाकाशाख्येकार्यदर्शनेन्युक्तंइतिभावः ॥ ३३ ॥ भूमागिति
इयमविद्यारात्रिः भूमौशरीरेसत्येवोत्पन्नानहितदमात्रेसत्यासंभवोस्तिरज्ज्वभावेइवमर्षस्यदेहाभावतुआकाशे शून्येलीयतेकालत्रयेपिवाधिताभवतीत्यर्थः यस्मादेवंतस्मात्प्रचेतसः
संवन्धिनोदक्षाः शतशश्चसमंसर्वात्मकंब्रह्मदेहात्मवृद्धिरूपाविद्यानाशमात्रेणामिलक्षितंप्रतिधावन्तिउपतिष्ठन्तिशब्दाभिलष्यप्रपंचादनंतगुणितःप्रपंचोहोर्हदृश्यतइत्यर्थः ॥ ३४ ॥ पूर्वश्लो
कस्यउत्तराद्धमुपजीव्यकथामनुसरतिभयादित्यर्द्धेन ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ शृंगाग्रसंभूतं शार्ङ्गमधर्माधिष्ठात्रीदेवतामहाविष्णुः ज्ञानाधिष्ठात्रीदेवतासदाशिवः तयोः परस्परविरोधे आदित्यादयः विष्णुपक्षाः ज्ञानाद्विपत्तिं ॥ तथाचभ्रुतिः तस्मादेपां
तत्रप्रियं यदेतन्मनुष्याविदुरिति अक्षरयोजनास्पष्टा ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ रुद्रइति ॥ ४३ ॥ यतः सर्वात्मास्तोनचकंपे ॥ ४४ ॥ उद्यतं शरम् ॥ ४५ ॥
सविद्धइति वज्रेणेति व्यतिरेके दृष्टांतः यथा वज्रेण मंदरस्य महासंधिर्वर्मस्थानं चालयते तेनैव बाणेन रुद्रः कंपते चालनं दूरापेतमिति भावः ॥ ४६ ॥ ततः रुद्रस्याकंप्यत्वावगमानंतरं ततः यतो
विष्णुः कृष्णवर्णः महेशकंठे द्रुनीलमयग्रेवैयकवल्लमस्ततो हेतोर्नीलकंठो भवत् इदमत्र आख्यायिका तात्पर्यं यद्यपि स्वोत्पत्तये ज्ञानस्य वर्मापेक्षास्ति उत्पन्नं च ज्ञानं धर्ममूलत उच्छिन्नं तत्तथापि
विदुषण्वधर्माधिकारात् ज्ञानस्यैव कंठे शिशुरिव धर्मो लभ्योस्तीति ॥ ४७ ॥ कथाप्रसंगाद्विज्ञानमेव स्तौति अनादीति दीव्यति प्रकाशयत्यर्थं जातमिति चिन्मात्ररूप आत्मा देवः स च अनादि
विषयः न हि ज्ञानेन परिच्छेद्यं सर्वज्ञानस्य आद्यंतौ प्रकाशयितुं क्षमते कुतः कर्मणां कर्मोत्पादितानां महादादीनामचलत्वात् पर्वतवज्जडत्वात् न हि जडेना जडं प्रकाशयितुं शक्यं न तस्याचं

विष्णुसंग्रामसंभूतं प्रगृह्यविपुलं धनुः ॥ प्रातिष्ठत महाबाहुः पाणिना चक्रमादधत् ३६ गदां स घंटा मन्येन खड्गमन्येन पाणिना ॥ प्रगृह्य सोऽग्रतो तिष्ठद्बुद्रायो
द्यतपाणये ३७ ततः शृंगाग्रसंभूतं प्रगृह्यविपुलं धनुः ॥ शंखं चाप्रतिमं लोकेशरांश्चानतपर्वणः ३८ विष्णुरग्रस्थितो भातिसबलः संहतांजलिः ॥ बद्धगोधांगु
लित्राणः स चंद्रइव तोयदः ३९ आदित्यावसवश्चैव दिव्यैः प्रहरणैः सह ॥ विष्णुमेवाभितः सर्वे तिष्ठंति ज्वलनप्रभाः ४० मरुतश्चैव विश्वे च रुद्रमेवाभिपेदिरे ॥
गंधर्वाः किन्नराश्चैव नागा यक्षाः सपन्नगाः ४१ ऋषयो न्यस्तदंडाश्च उभयोः पक्षयोर्हिताः ॥ जपंति शांतये नित्यं लोकानां हितकाम्यया ४२ शरेण हतवानुद्रो
विष्णुमेवाग्रणीरणे ॥ हृदिसर्वांगसंधीषु तीक्ष्णाग्रेण सुयंत्रिणा ४३ न च कंपेत दाविष्णुः सर्वात्मा ब्रह्मसंभवः ॥ न च रोषमनानित्यं वृत सर्वैः पण्डितैः ४४ वि
ष्णुश्च धनुरानम्य शरेण समयोजयत् ॥ जत्रुदेशे मुमोचा शुब्रह्मदंडमिवोद्यतम् ४५ सविद्धस्तेन बाणेन महादेवो न कंपते ॥ वज्रेण च महासंधिर्मंदरस्य न चाल्य
ते ४६ ततः प्रसभमाभुत्य रुद्रं विष्णुः सनातनम् ॥ कंठे जग्राह भगवान्नीलकंठस्ततो भवत् ४७ अनादिनिधनो देवः क्षमतां हि भवान्मम ॥ सर्वभूतागमाचार्यो
मम कर्ता च कर्मणाम् ४८ कर्मणां चैव कर्ता च विकर्ता चैव भारत ॥ अशेषत्वाच्च भूतानां सर्वभूतेषु चोत्तमः ४९ सर्वमेव हियत्कर्मविधत्ते कर्मयोनिषु ॥ तयोः शुभ
तमो राजन्स्वयमेव तथा करोत् ५० अंतरिक्षाच्छुभावाचः श्रूयंते परमाहुताः ॥ सिद्धानां वदनोन्मुक्ताः सनातननमोस्तुते ५१

ताविति भावः यतो हं सर्वेषां भूतानां आगमानामाचार्यग्राहकं गुरुं ईशानः सर्वविद्यानामिति श्रुतिप्रसिद्धं त्वां वेदं अतो भवान्ममापराधं क्षमतामिति योजना ॥ ४८ ॥ कर्मणां च
कर्ता चिदात्मैव अहंकारादेः सत्तामदत्त्वात् विकर्ता विषमकर्ता अशेषत्वात् भूतानां दृश्यानामर्थानां शेषस्य शिष्यतइति शेषः कारणं तस्या ज्ञानस्य कालत्रयेऽप्यभावात् सर्वेषु भूतेषु चराचरे
पुनस्तमो जीवेशापेक्षया निरुपाधित्वाद्दुष्कृष्टतमो भवानेवेति शेषः ॥ ४९ ॥ स्वयमितिकर्मयोनिषु कर्मणालब्धनानां विधिशरीरेषु स्थितः अंतर्यामिरूपेण स्वयमेव कर्मविधत्ते करोति
प्रयोजकतयेति यत्तत्तयोः कर्तृकारयित्रोरन्यः शुभतमोयः शुद्धरूपः स एव तथा नियमपूर्वोक्तं अकरोत् निर्विशेषचिन्मात्रेण जीवेशादिकं कल्पितमिति भावः ॥ ५० ॥ कथामनु
स्मृत्योक्तमर्थस्तौति अंतरिक्षादिति ॥ ५१ ॥

नंदीत्यादि श्लोकद्वयतात्पर्यं तु परमज्ञानं प्रत्यासन्नं महदध्यात्मज्ञानं नंदि तुल्यं तत्तद्वर्त्मरूपस्याविच्छेदोऽर्द्रावकं न हिते न ज्ञानेनाविद्यामयेन कर्मक्षयः संभवति प्रत्युत कर्मणो वाचित्तशुद्धयतिशयेन
 स्य ज्ञानस्य स्तंभो भवतीति ५२ ५३ विष्णुरिति विष्णुः परमो धर्मो योगारूढः क्षुद्रज्ञानैरप्रकंप्यः स ब्रह्मसमो ज्ञानेन समानो भूत्वा एकं सांख्यं च योगं च यः पश्यति स पश्यति इति
 भगवदुक्तेः परमपुरुषार्थप्रदो भूत्वा तेजसः स्वरूपप्रकाशेन क्षमया मोक्षमयामोक्षाख्यं शांत्या च समायुक्तः स्थाणुत्वादिविशेषवान्मूदिति शेषः सार्द्धश्लोको वाक्यम् ५४ किं कृत्वा एवं विधो
 भूतदाह युगावेति सकायां विद्यां भस्मसात्कृत्वा स्वतः शांतात्मा व्ययः हरिः कर्मपाशहरश्च सन्नित्यर्थः ५५ नन्दं वं योगेनेवेष्टिद्वौ विज्ञानेनेत्याशंक्याह प्रसन्न इति रोद
 यतीति रुद्रात् ज्ञानं तर्जनीं मूलं द्रावयतीति रुद्रः ऐकात्म्यबोधः तस्य भागो द्वैतबोधः योगेनात्मदर्शनज्ञानेनात्मबोधश्चेति तयोर्विषयीव भाग इति भावः ५६ विष्णुनेति सरुद्रविद्राविनो
 नात्मज्ञस्य दक्षस्य यज्ञः विष्णुना श्रद्धामयेन सत्त्वेन ५७ यथेति एवं सांख्ययोगयोः श्रवणासनादिसहाययोः मिथो विरोधे सत्यभियज्ञाविनाशो ज्ञानस्यैवामिप्रेत उत्कर्षो भूदिति श्लो

नंदोपि नाकमुद्यम्य बलवानरुद्रसंभवः ॥ मूर्द्धन्यभिजघानाजौ विष्णुं क्रोधेन मूर्च्छितः ५२ ततः प्रहसितो विष्णुर्नर्दीदृष्ट्वा सुरोत्तमः ॥ स्तंभया मास भगवान्त्स
 र्वभूतपतिर्हरिः ५३ विष्णुर्ब्रह्मसमो भूत्वा तेजसा प्रज्वलन्निव ॥ क्षमया च समायुक्तः स्थितः स्थाणुरिवाचलः ५४ अचिंत्यश्चाप्रमेयश्च ह्यजेयश्चाप्यरिंदमः ॥
 युगांताग्निप्रमोभूत्वा शांतात्मा हरिरव्ययः ५५ प्रसन्नः कल्पयामास भागं रुद्राय धामिते ॥ विष्णोर्धर्मपरो नित्यं त्यक्तकापः सुरोत्तमः ५६ विष्णुना चैव राजेन्द्र प्र
 यज्ञं संधितः पुनः ॥ यथापक्षं च ते सर्वे गणास्त्वासन्महीपते ॥ तस्मिन् युद्धे महाघोरे विष्णो रुद्रस्य चैव ह ५७ यथापक्षं भवद्युद्धं दक्षयज्ञाविनाशने ॥ विनाशश्चै
 व यज्ञस्य तदालोके प्रतिष्ठितः ५८ सर्वभूतेषु राजेन्द्र हितो यज्ञः सनातनः ॥ दक्षो यज्ञफलं चैव प्राप्तवान्त्स प्रजापतिः ५९ इमां चोदाहृतां दिव्यां कथामिति मनु
 द्विमान् ॥ श्रावयेद्यस्तु विप्रेभ्यः शुचिः प्रयतमानसः ६० अधीत्य सर्वमध्यात्मं देवलोके महीयते ॥ एष पौष्करकोनाम प्रादुर्भावो महात्मनः ६१ पुराणे पौष्क
 रे चैव मया द्वेपायने रितः ॥ यथावदनुपूर्वेण संस्कृतः परमर्षिभिः ६२ यश्चैनमग्र्यं पुरुषं पुराणं सदा प्रमत्तः शृणुयाद्यथोक्तम् ॥ अत्राप्यकामानि हवीत शोकः पर
 त्रच स्वर्गफलानि भुंक्ते ॥ ६३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥
 प्रादुर्भावः पुराणेषु विष्णोरमित तेजसः ॥ सतां कथयतां विप्रवाराह इति नः श्रुतः १

कद्वयार्थः ५८ यद्यप्येवं तथापि ज्ञाने सन्निपत्योपकारित्वाद्यज्ञ एव हित इत्याह सर्वेति अन्यथा द्वारलोपात् ज्ञानमपि न सिध्येदिति भावः तथानात्मनो दक्षोपि विष्णुनुग्रहादेव यज्ञ
 फलपरं परयानत्र ज्ञानं प्राप्येत्याह दक्ष इति दक्षः प्रजापतिरिति समानाधिकरणे प्रथमे ५९ यश्चैष इत्यादि शेषः स्पष्टार्थः ६० अधीत्येति इदं सर्वं कथाछलेनोक्तं सर्वमपि अ
 ध्यात्मानमपि कृत्यैव प्रवृत्तं शास्त्रं न वृथावादरूपं अधीत्य अर्धतः पाठतश्च देवलोके आत्मस्वरूपमहीयते सुप्रतिष्ठितो भवति कृतकृत्यो भवतीत्यर्थः ६१ ६२ यश्चैनं इत्यादि शेषः स्प
 ष्टार्थः ६३ परैरवशिष्टः पंध्याः पौराण्ये क्षयामया ॥ यथा कथां चिदुन्नतिः सुधियः शोधयंतुतं ॥ १ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥
 ॥ ॥ ॥ ॥ प्रादुर्भाव इति अध्यात्मविद्यां समाप्य तत्तद्विघ्नविनाशाय ईश्वरः शरणी करणीय इति विदधानस्तस्य रक्षोघ्नत्वेन क्तानुग्राहकत्वमाविष्करोति वराहादिप्रादुर्भा
 वत्रयेण विष्णोर्व्यापकस्यापि वहेरिव काष्ठेषु लोके प्रादुर्भावः सतां विदुषां वाराहः प्रथम इति शेषः ॥ १

चरितं कार्यविधिप्रवर्तकं हेतुकारणकर्मणां लीलानां गुणवद्भावं लोकोपकारित्वं लक्षणं गुणवत्ताम् २ किमात्मकः विंशजमयो योगमयो वा कामूर्तिः शरीरं भौतियं मायिकं वा अस्य वराहस्याधिष्ठात्री देवता किं हरिर्हरो वा आचारप्रभावौ पूर्वनिषेधमुखेन पृष्ठाविति पुनः प्रष्टुमनूयते ३ द्विजातीनां च श्रुतिविस्तरं कथाविस्तरमिति वा वर्तते ४ ५ चरितं तावत्पुंक्षेपेणाह दंष्ट्रयोति ६ श्रुतिभिः यस्य रूपं विभ्रदिमामविदद्गुहां प्रविष्टां गरीरस्य मध्य इति आधाने वराहसंभारेण विनिर्मुक्तान् मंत्रतस्तावत्प्रतीयते यस्य वराहस्य रूपं विभ्रदीश्वरः इमां पृथिवीं गुहां गूढस्थाने सलिलस्य मध्ये प्रविष्टां अविदत् लब्धवानित्यर्थः कैर्देवैः ७ ८ पुराणमिति अत्रैव उक्तं यथा माणरीत्यासां रुययोगयोरंतर्भावोऽस्ति कात्स्न्येन तच्च विद्वत्तमेकोन्नेय इति

न जानेतस्य चरितं न विधिं नैव विस्तरम् ॥ न कर्म गुणवद्भावं न हेतुं न मनीषितम् २ किमात्मको वराहो सौ कामूर्तिः कास्य देवता ॥ किमाचार किंप्रभावः किंवातेन पुराकृतम् ३ एतन्मे संशयत्वेन वाराहं श्रुतिविस्तरम् ॥ यज्ञार्थं च समेतानां द्विजातीनां महात्मनाम् ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतत्ते कथयिष्यामि पुराणं ब्रह्मसंमितम् ॥ नानाश्रुतिसमायुक्तं कृष्णद्वैपायने रितम् ॥ महावराहचरितं कृष्णस्याहुतकर्मणः ५ यथानारायणो राजन्वाराहं वपुरास्थितः ॥ दंष्ट्रया गांसमुद्रस्थामुज्जहारारिसूदनः ६ छांदसीभिरुदाराभिः श्रुतिभिः समलंकृतः ॥ शुचिः प्रयत्नान् भूत्वानिबोधजनमेजय ७ इदं पुराणं परमं पुण्यं वेदैश्च संमितम् ॥ नानाश्रुतिसमायुक्तं नास्तिकायनकीर्तयेत् ८ पुराणमेतदखिलं सांख्ययोगंतथैव च ॥ कात्स्न्येन विधिना प्रोक्तं यो स्यार्थं ज्ञास्यते पुमान् ९ विश्वे देवास्तथासाधारुद्रादित्यास्तथाश्विनौ ॥ प्रजानां पतयश्चैव सप्तचैव महर्षयः १० मनःसंकल्पजाश्चैव पूर्वजाश्च महर्षयः ॥ वसवोऽप्सरसश्चैव गंधर्वा यक्षराक्षसाः ११ दैत्याः पिशाचानागाश्च भूतानि विविधानि च ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या शूरा म्लेच्छा दयो भुवि १२ चतुष्पदानि सर्वाणि तिर्यग्योनिगतानि च ॥ जंगमानि वसत्वानि यच्चान्य जीवसंज्ञितम् १३ पूर्णयुगसहस्रांतिब्राह्मेहनितथागते ॥ निर्वाणे सर्वभूतानां सर्वोत्पातसमुद्भवे १४ हिरण्यरेतास्त्रिशिखस्ततो भूत्वा वृषाकपिः ॥ शिखाभिर्विवेधां लोकान्त्संशोषयति देहिनः १५ दह्यमानास्ततस्तस्य तेजो राशिभिरग्रतः ॥ विवर्णवर्णादग्धां गाहतां चिष्मद्भिराननैः १६ सांगोपनिषदावेदा इति हासपुरोगमाः ॥ सर्वविद्याश्रयाश्चैव सत्यधर्मपरायणाः १७ ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा छंदतो विश्वतो मुखम् ॥ सर्वदेवगणाश्चैव त्रयस्त्रिंशच्च कोटयः ॥ १८ तस्मिन्नहनि संप्राप्ते तंहं संमहदक्षरम् ॥ प्रविशंति महायोगं हरिं नारायणं प्रभुम् १९

रेतुक्रयापलापमात्रोपजीविनः पंडिताः पशव इति भावः ९ किमात्मक इत्यस्योत्तरं विश्वात्मको सावित्याह विश्वे देवा इत्यादिना १० ११ १२ १३ अस्य रूपस्य सूर्यवदस्तो दयावाह पूर्णयुगेत्यादिना यावदध्यायसमाप्तिं निर्वाणे अदर्शने उत्पाताः वज्रपातनेत्ररफुरणमूकपादयः १४ त्रिशिखः अग्निवायुसूररूपास्तिस्रः शिखा यस्य स तेजो घातुर्हिण्यगर्भः वृषाकपिः हरिहरात्मा वर्षतीति वृषाकंजलं पिबतीति कपिः वर्षणशोषणयोः कर्तेति वा १५ हतार्चिरितिसंधिरार्थः १६ १७ छंदतः इश्वरस्य इच्छातः छंदजः इति पाठोऽपि १८ अहनि स्यावसरे १९

तेषामिति यथाप्रदेशांतरस्योभावुरस्माभिरदृश्यमानोस्तंगतइत्युच्यते एवं ब्रह्मादिनां तेनारायणे लीनजगन्नष्टमित्युच्यते उपरिस्थैः मार्कण्डेयादीनां लयकालेतदुदरे तदानीनादिति भावः २०
विशेषप्रलयहेतूनां वाद्यादीनामप्यभावात् अवतिष्ठते भोगं न प्रयच्छति २१ २२ तस्य सृज्यमिति शेषः २३ २४ सर्वप्राणिनामचरसंचारहीने २५ संपातेशेषे २६ २७ २८

तेषां भूयः प्रविष्टानां निधनोत्पत्तिरुच्यते ॥ यथा सूर्यस्य सततमुदयास्तमया विह २० पूर्णे युगसहस्रांतिकल्पो निःशेष उच्यते ॥ तस्मिन् न जीवितं सर्वानिःशेषमवतिष्ठते २१ संहृत्य लोकान् सर्वान् तस्य देवा सुरपन्नगान् ॥ कृत्वा त्मगर्भे भगवानास्त एको जगद्गुरुः २२ यः स्रष्टा सर्वभूतानां कल्पांते पुनः पुनः ॥ अव्यक्तः शाश्वतो देवस्तस्य सर्वमिदं जगत् २३ नष्टा ईरिणेलोके चंद्राश्चिमविवर्जिते ॥ त्यक्तभूताग्निपवने क्षीणयज्ञवषट्क्रिये २४ अपाक्षिगणसंघाते सर्वप्राण्यचरे पथि ॥ अमर्यादाकुले रौद्रे सर्वतस्तमसावृते २५ अदृश्ये सर्वलोके स्मिन्नभावं सर्वकर्मणाम् ॥ प्रशांते सर्वसंपाते नष्टे वैरपरिग्रहे २६ गते स्वभावसंस्थानं लोके नारायणात्मके ॥ परमेष्ठी हृषीकेशः शयनायोपचक्रमे २७ पीतवासा लोहिताक्षः कृष्णोजीमूतसन्निभः ॥ शिखा सहस्रविकचं जटाभारं समुद्रहन् २८ श्रीवत्सकलिलं पुण्यं रक्तचंदनभूषितं ॥ वक्षोविभ्रन् महाबाहुः सविद्युदिव तोयदः २९ पुंडरीकसहस्रस्य मालास्य शुशुभेत दा ॥ पत्नी चैव स्वयं लक्ष्मीर्देहमावृत्य तिष्ठति ३० ततः स्वपिति धर्मात्मा सर्वलोकपितामहः ॥ किमप्यमितविक्रांतो निद्रायोगमुपागतः ३१ ततो वर्षसहस्रे तु पूर्णे स पुरुषोत्तमः ॥ स्वयमेव विभूर्भूत्वा बुध्यते विबुधाधिपः ३२ ततश्चित्तयते भूयः सृष्टिलोकस्य लोककृत् ॥ पितृदेवा सुरनरान् पारमेष्ठ्येन कर्मणा ३३ ततश्चित्तयतः कार्यं देवेषु समितिं जयः ॥ संभवं सर्वलोकस्य विदधाति स वाक्पातेः ३४ कर्ता चैव विकर्ता च संहर्ता च प्रजापतिः ॥ धाता विधाता च तथा मयमोनियमो यमः ३५ नारायणपरा देवानां नारायणपराः क्रियाः ॥ नारायणपरो यज्ञो नारायणपरा श्रुतिः ३६ नारायणपरो मोक्षो नारायणपरा गतिः ॥ नारायणपरो धर्मो नारायणपरः क्रतुः ३७ नारायणपरं ज्ञानं नारायणपरं तपः ॥ नारायणपरं सत्यं नारायणपरं पदम् ॥ नारायणपरो देवो न भूतो न भविष्यति ३८ स्वयं भूरिति विज्ञेयः स ब्रह्मा भुवनाधिपः स वायुरिति विज्ञेय एष यज्ञः सनातनः ३९ सदसच्च स विज्ञेयः स यज्ञः स प्रजाकरः ॥ यद्वेदितव्यं त्रिदशैस्तदेव परि विंदति ४० यच्च वेद्यं भगवतो देवा अपि न ताद्विदुः ॥ प्रजानां पतयः सप्त ऋषयश्च सहामरैः ४१ नास्यांतमधिगच्छंति ततो नंत इति श्रुतिः ॥ यदस्य परमं रूपं तत्र पश्यंति देवताः ४२ प्रादुर्भाविषु संभूतं यत्तदर्थं ति देवताः ॥ यन्न दर्शितवान् देवः कस्तदन्वेष्टुमर्हति ४३ ग्रामणीः सर्वभूतानामग्निमारुतयोर्गतिः ॥ तेजसस्तपसश्चैव निधानममृतस्य च ४४

२९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ कर्ता भूतानां विकर्ता भौतिकानां विधिरूपेण स्रष्टा धाता साधारणं कालादिरूपं विधाता विशेषकारणकर्मरूपम् ३५ ३६ ३७ परंचैत न्यज्योतिः ३८ ३९ त्रिदशैरिन्द्रियैर्यत्प्रकाश्यं तदनेनैव प्रकाश्यते अनेन यत्प्रकाश्यं स्वरूपं तदिन्द्रियाणि न गोचरयंतीत्यर्थः ४० ४१ ४२ ४३ अग्निमारुतयोर्जाठरप्रणयोः गतिः गतिहेतुः ४४

॥ ४५ ॥ संसारमुपसंहृत्य सृष्टिं सृष्ट्याति मुमोचेति ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ सूत्रितमर्थविवृतो
तिजगदिति द्वादशभिः प्रजापतेः समष्टिजीवस्य मूर्तिमयशरीररूपं अंडम् ॥ १ ॥ उर्ध्वमुखं बिभेद ब्रह्मरंध्रद्वारा ततः पूर्वमुत्पन्नमिति एकः पुनः शब्दो वाक्यालंकारे पुनरन्यच्छिद्रमपि
तत्र च जनयामास इत्यर्थः ॥ २ ॥ अष्टमेति वा क्पाणि पादाख्यच्छिद्रप्रयं श्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाघ्राणाख्यं छिद्रं पंचकं उपस्थस्य त्वपान एवांतर्भावः ॥ ३ ॥ एतेषां विभागमेवाहयदिति परम
तिर्ब्रह्मलोकप्रापिका यदधो द्वारद्वयंतद्रसायाः भूमेस्तलं नरकं तत्प्रापकम् ॥ ४ ॥ यदंडं शरीरमकरोत् यदि वो व्याकृतात्कारणात् तत्रैव च यानि च्छिद्राणि तानि ॥ ५ ॥ सर्वाविदिशः

चतुराश्रमवर्णेषु चातुर्होत्रफलाशनः ॥ चतुःसागरपर्यंतश्चतुर्युगविवर्तकः ४५ तदेषसंहृत्य जगत्कृत्वा गर्भस्थमात्मनः ॥ मुमोचांडं महायोगी घृतं वर्षसह
स्रिम् ४६ सुरासुरादिजभुजगाप्सरोगणैर्महौषाधिक्षितिधरयक्षगुह्यकैः ॥ प्रजापतिः श्रुतिधर रक्षसांकुलं तदा सृजज्जगदिदमात्मना प्रभुः ४७ ॥ इति श्री
महाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ जगदंडमिदं पूर्वमासीत् सर्वाहिरण्यमयम् ॥ प्रजा
पतेर्मूर्तिमयमित्येवं वैदिकी श्रुतिः १ ततो वर्षसहस्रांते बिभेदोर्ध्वमुखं विभुः ॥ लोकसंजननार्थाय बिभेदाधोमुखं पुनः २ भूयोष्टधा बिभेदांडं प्रभुर्वैलोक्योनि
कृत् ॥ चकार जगत्श्चात्र विभागं सर्वभागवित् ३ यच्छिद्रमूर्ध्वमाकाशं परासुकृतिनां गतिः ॥ विहितं विश्वयोगेन यदधस्तद्रसातलम् ४ यदंडमकरोत् पूर्वं
देवलोकसिंभुया ॥ समंतादष्टायायानि च्छिद्राणि कृतानि स्तुसः ५ विदिशस्तादिशः सर्वा मनसैवाकरोद्धिधा ॥ नानारागाविरागाणि यान्यंडशकलानि वै ६
बहुवर्गवराश्चित्राश्च भूवुस्ते बलाहकाः ॥ यदंडमध्ये स्कन्नं तदेव मासीत् समाहितम् ७ जातरूपं तदभवत्तत्सर्वं पृथिवीतले ॥ तस्य क्लेदा र्णवौघेन प्राच्छाद्य तं
समंततः ८ पृथिवीनिखिशारा जन्युगांते सागरैरिव ९ यच्चांडमकरोत् पूर्वं देवलोकचिकीर्षया ॥ तत्र तत्सलिलं स्कन्नं सोभवत्कांचनोगिरिः १० तेनाभिसाधु
ताः सर्वादिशश्चोपादिशस्तथा ॥ अंतरिक्षं च नाकं च यच्चान्यत्किंचिदंतरम् ११ यत्र यत्र जलं स्कन्नं तत्र तत्र स्थितो गिरिः ॥ शैलैः समस्तैर्गहना विषमामोदेनी
भवत् १२ तैः सपर्वतजालौघैर्बहुयोजनविस्तृतैः ॥ पीडिता गुरुभिर्देवी पृथिवी व्यथिता भवत् १३ महीतले भूरिजलं दिव्यं नारायणात्मकम् ॥ हिरण्यमयं
मुदिष्टं तेजो विमलरूपितम् १४

दिशंति स्वं विषयं ग्राहयंतीति दिशः इन्द्रियाणि च तानि च मनसैवोपाधिना करोद्द्रुपादिदिदृक्षुरसृजत् द्विघेति स्थूलसूक्ष्मविषयभेदात् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ब्रह्मगर्भोदकादन्यदंडमस्वेदरूपं तस्य ब्र
ह्मांडमुत्पाद्य तद्गर्भोदके समुद्ररूपेयामंडः क्षीरद्रवस्तुल्यः सा पृथिवी तद्यदपांशर आसीत् समहन्यत सा पृथिव्यभवदिति श्रुतेः तस्यां यदंडस्वेदोदकं पतितमतन्मेर्वादिरूपमभूत् तस्य मारेण पृथि
वीनिममज्जेति ॥ १३ ॥ महीतले मद्भाजवस्तादहिरण्यमयं स्वच्छम् ॥ १४ ॥

तेन ब्रह्मणेन पर्वतादिना ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ रसातलस्यापितलं त्रयोभागः ॥ २३ ॥ २४ ॥ ककुब्धिनं महास्कंधं वृषोपमं ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

अशक्तवैधारायेतुमधःसाप्रविवेशह ॥ पीडयमाना भगवतस्तेजसा तेन साक्षितिः १५ पृथिवीं विशतीं दृष्ट्वा तामधो मधुसूदनः ॥ उद्धारार्थं मनश्चक्रे लोकं
नाहितकाम्यया १६ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मत्तेज एव बलं तस्मासाद्य तपस्विनी ॥ रसातलं विशेद्देवी पंकेगौरिव दुर्बला १७ ॥ धरण्युवाच ॥
त्रिविक्रमायामितविक्रमाय महानृसिंहाय चतुर्भुजाय ॥ श्रीशार्ङ्गचक्रासिगदाधराय नमोस्तु तस्मै पुरुषोत्तमाय १८ त्वयात्मना धार्यते वै त्वया सह्यते जगत् ॥
त्वंधारया सिंभूतानि भुवनं त्वं विभर्षि च १९ यत्त्वया धार्यते किंचित्तेजसा च बलेन च ॥ ततस्तव प्रसादेन मया पश्चात्तु धार्यते २० त्वया घृतं धा-
रया मेनाघृतं धारयाम्यहम् ॥ न हितद्विद्यते रूपं यत्त्वया न तु धार्यते २१ त्वमेव पुरुषोत्तम नारायण युगे युगे ॥ मम भारावतरणं जगतो हितकाम्यया
२२ तवैव तेजसा क्रांतां रसातलतलंगताम् ॥ त्रायस्व मांसुरश्रेष्ठ त्वामेव शरणं गताम् २३ दानवैः पीडयमाना हं राक्षसैश्च दुरात्मभिः ॥ त्वामेव शरणं नित्यं
मुपयामि सनातनम् २४ तावन्मे स्तिभयं भूयो यावन्न त्वां ककुब्धिनं ॥ शरणं यामि मनसा शतशोऽप्युपलक्ष्ये २५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मामैर्धरणि क-
ल्याणि शान्तिं व्रज समाहिता ॥ एष त्वा मुचितं स्थानमनया मीमनी पितं २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो महात्मा मनसा दिव्यं रूपमचिंतयत् ॥ किंतु रू-
पमहं कृत्वा उद्धरा भिवसुं धराम् २७ जले निमग्नां धरणीयेनाहं वै समुद्धरे ॥ इत्येवं चिंतयित्वा तु देवस्तत्करणे मतिं २८ जलक्रीडारुचिस्तस्माद्वाराहं
रूपमस्मरत् ॥ हरिरुद्धरणे युक्तस्तदा भूदस्य भूमिभृत् २९ अधृष्यं सर्वभूतानां वाङ्मयं ब्रह्म प्रमितिं ॥ दशयोजनविस्तारमुच्छ्रितं शतयोजनम् ३० नील-
मेघप्रतीकाशं मेघस्तनितनिःस्वनम् ॥ महागिरेः संहननं श्वेतदीप्तो ग्रदंश्रिणम् ३१ विद्युदाग्नेप्रतीकाशमादित्यसमतेजसम् ॥ पीनवृत्ताय तस्कंधं दत्तशार्दूल-
गामिनम् ३२ पीनोन्नतकटीदेशं वृषलक्षणपूजितम् ॥ रूपमास्थाय विपुलं वाराहमिति हारिः ३३ पृथिव्युद्धरणार्थाय प्रविवेश रसातलम् ॥ वेदपादो य-
पदं प्रः कतुदंतश्चितीमुखः ३४ अग्निजिह्वोदर्भरो मा ब्रह्मशीर्षो महातपाः ॥ अहोरात्रे क्षणधरो वेदांगश्रुतिभूषणः ३५ आज्यनासाः सुवस्तुंडः सामघोषस्व-
रो महान् ॥ सत्यधर्ममयः श्रीमान् क्रमाविक्रमसत्कृतः ३६ क्रियासत्रमहाघोणः पशुजानुर्भ्रूवाकृतिः ॥ उद्गात्रात्रो महालिंगो बीजौषाधि महाफलः ३७
वायवंतरात्मा मंत्रस्पृक् विक्रमः सोमशोणितः ॥ वेदीस्कंधो हविर्गंधो हव्यकव्यातिवेगवान् ३८

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ वेदपाद इत्यादिनायज्ञारूपांतदधिष्ठात्री देवता माह ॥ ३४ ॥ ब्रह्मशीर्षः प्रणवशिराः वेदांगश्रुतिभूषणः षडंगकुंडलः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ क्रिया-
मया निसत्राणि गवामयनादीनि घोणो नासि कायस्य उद्गातैव अंत्राण्यस्य ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ उपाकर्भस्मार्तवेदोपकरणंतदेवओष्ठस्यरुचकंओष्ठस्यभूषणंयस्य आवर्तोनाभिः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ समुद्धरत्समुद्धवा
र ॥ ४८ ॥ इति श्रीम० भा० टीचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ तस्यसंछवंमज्जनं ॥ १ ॥ २ ॥ विलेखनंमार्गज्ञापनंलेखारूपेण प्रमाणंयोजनतः गतिंप्राङ्मुखादिमाहात्म्यंपावनत्वंविशेषं
प्राग्वंशकायोद्युतिमान्नानादीक्षाभिरर्चितः ॥ दक्षिणाहृदयोयोगीमहासत्रमयोमहान् ३९ उपाकर्भोष्ठरुचकःप्रवर्ग्यावर्तभूषणः ॥ नानाछंदोगतिपथोगु
ह्योपनिषदासनः ४० छायापत्नीसहायोवैमाणिशृंगद्वोच्छ्रितः ॥ भूत्वायज्ञवराहोसौद्रागधःप्राविशदुरुः ४१ अद्भिःसंच्छादितामुर्वीसतामाच्छत्प्रजाप
तिः ॥ रसातलतलेमग्रांपातालांतरसंश्रयाम् ४२ प्रभुर्लोकहितार्थायदंष्ट्राग्रेणोज्जहारगाम् ॥ ततःस्वस्थानमानीयपृथिवीपृथिवीधरः ४३ मुमोचपूर्वस
हसाधारयित्वाधराधरः ॥ ततो जगामनिर्वाणंमेदिनीतस्यधारणात् ४४ चकारचनमस्कारंतस्मैदेवायशंभवे ॥ एवंयज्ञवराहेणभूत्वाभूतहितार्थिना ४५
उद्धृतापृथिवीदेवीलोकानांहितकाम्यया ॥ अथोद्धृत्यक्षितिंदेवोजगतःस्थापनेच्छया ४६ पृथिवीप्रविभागायमनश्चक्रं बुजेक्षणः ॥ रसातलगतामेवंविचिंत्यस
सुरोत्तमः ४७ ततोविभुःप्रवरवराहरूपधृक्प्राकपिःप्रसभमथैरुदंष्ट्रया ॥ समुद्धरद्धरणिमथैकविक्रमोमहायशालोकहितार्थमच्युतः ४८ ॥ ॥ इति
श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ४९ ॥ तस्योपरिजलौघस्यमहतीनौरिवस्थिता ॥ विततत्वात्तुदेहस्यनययौसंप्लवं
मही १ ततःसंचिंतयामासप्रविभागांक्षेतेर्विभुः ॥ समुच्छ्रयंचसर्वेषांपर्वतानानंदीपुच २ विलेखनंप्रमाणंचगतिंप्रस्रवमेवच ॥ माहात्म्यंचविशेषंचनदी
नामन्वचिंतयत् ३ चतुरंतांधरांकृत्वातथाचैवमहार्णवम् ॥ मध्येपृथिव्याःसौवर्णमकरोन्मेरुपर्वतम् ४ प्राचींदिशमथोगत्वाचकारोदयपर्वतम् ॥ शतयोज
नविस्तारसंहस्रंचसमुच्छ्रयम् ५ जातरूपमयैःशृंगैस्तरुणादित्यसन्निभैः ॥ आत्मतेजोगुणमयैर्वेदिकाभोगकल्पितं ६ विविधांश्चमहास्कंधान्कांचना
न्पुष्करेक्षणः ॥ नित्यपुष्पफलान्त्रक्षान्कृतवांस्तत्रपर्वते ७ शतयोजनविस्तारंततस्त्रिगुणमायतम् ॥ चकारसमहादेवःपुनःसौमनसंगिरिम् ८ नानारत्न
सहस्राणांकृत्वातत्रसुसंचयम् ॥ वेदिंवावहुवर्णांचसंध्याभ्राभामकल्पयत् ९ सहस्रशृंगंचगिरिनानामणिशिलातलम् ॥ कृतवान्त्रक्षगहनंषष्ठियोजनमुच्छ्रि
तम् १० आसनंतत्रपरमंसर्वभूतनमस्कृतम् ॥ कृतवानात्मनःस्थानंविश्वकर्माप्रजापतिः ११ शिशिरंचमहाशैलंतुषारचयसंनिभम् ॥ चकारदुर्गगहनंकं
दरांतरमंडितम् १२ शिशिरप्रभवांचैवनदीद्विजगगायुताम् ॥ चकारपुलिनोपेतांवसुधारामितिश्रुतेः १३ सानदीनिखिलांप्राचींपुण्यांमुखशतैश्चिताम् ॥
शोभयत्यमृतप्रख्यैर्मुक्ताशंखविभूषितैः १४

तापरहस्यं ॥ ३ ॥ चतुरंतांचतुर्दलपद्माकारांभरताःकेतुमालाश्चमद्राश्वाःकुरवस्तथा ॥ पत्राणिभूभिपद्मस्यमर्यादाशैलवाह्य इतिपुराणांतरोक्तैः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ अकरोदिति शैलेंद्रं अस्ताचलमित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

नित्यपुष्पफलोपेतैश्छादयद्भिः सुसंवृतैः ॥ भूषिताभ्यधिकं कांतैः सानदीतीरजैर्दुमैः १५ कृत्वा प्राचीविभागं च दक्षिणायामथोदिशि ॥ चकार पर्वतं दिव्यं
सर्वकांचनराजतम् १६ एकतः सूर्यसंकाशं एकतः शशिसन्निभम् ॥ सविभ्रच्छुशुभेतीव द्वौ वैर्णौ पर्वतोत्तमः १७ तेजसायुगपद्वाप्तं सूर्याचंद्रमसाविव ॥ वपु
ष्मंतमथोत्तमभानुमंतं महागिरिम् १८ सर्वकांमफलैर्वृक्षैर्वृतं रम्यैर्मनोरमैः ॥ चकार कुंजरं चैव कुंजरप्रतिमाकृतिम् १९ सर्वतः कांचनगुहं बहुयोजनविस्तृत
म् ॥ ऋषभप्रतिमं चैव ऋषभं नाम पर्वतम् २० हेमकांचनवृक्षाढ्यं पुष्पहासं समृष्टवान् ॥ महेंद्रमथ शैलेंद्रं शतयोजनमुच्छ्रितम् २१ जातरूपमयैः शृंगैः स
पुष्पितमहाद्रुमम् ॥ मेदिन्यांकृतवान् देवः प्रतिक्षोभाभिवाचलम् २२ नानारत्नसमाकीर्णं सूर्येण दुःसदृशप्रभम् ॥ चकार मलयं चाद्रिं चित्रपुष्पितपादपम् २३
मैनाकं च महाशैलं शिलाजालसमावृतम् ॥ दक्षिणस्यां दिशि शुभं चकाराचलमायतम् २४ सहस्रशिरसं विध्यं नानाद्रुमलताकुलम् ॥ नदीं च विपुलावतीं पु
लिनश्रोणिभूषिताम् २५ क्षीरसंकाशसलिलां पयोधारा मिति श्रुतिः ॥ सुरम्यां तोयकलिलां विहितां दक्षिणां दिशम् २६ दिव्यां तीर्थशतोपेतां प्लावयन्तीं शु
भां भसा ॥ दिशं याम्यां प्रतिष्ठाप्य प्रतीचीं दिशमागमत् २७ अकरोत्तत्र शैलेंद्रं शतयोजनमुच्छ्रितम् ॥ शोभितं शिखरैश्चित्रैः सुप्रवृद्धैर्हिरण्मयैः २८ कांच
नीभिः शिलाभिश्च गुहाभिश्च विभूषितम् ॥ समाकुलं सूर्यनिभैः शालैस्तालैश्च भास्वरैः २९ शुशुभे जातरूपश्च श्रीमद्भिश्चित्रवेदिकैः ॥ पष्टिगिरि सहस्राणित
त्रासौ संन्यवेशयत् ३० मेरुप्रतिमरूपाणि वपुषा प्रभया मह ॥ सहस्रजलधारं च पर्वतं मेरुसन्निभम् ३१ पुण्यतीर्थगुणोपेतं भगवान्त्संन्यवेशयत् ॥ षष्टियो
जनविस्तारं तावदेव समुच्छ्रितम् ३२ आत्मरूपोपमं तत्र वाराहं नाम नामतः ॥ निवेशयामास गिरिं दिव्यं वैदूर्यपर्वतम् ३३ राजताः कांचनाश्चैव यत्रादिव्याः
शिलोच्चयाः ॥ तत्रैव चक्रसदृशं चक्रवंतं महावलम् ३४ सहस्रकूटं विपुलं भगवान्त्संन्यवेशयत् ॥ शंखप्रतिमरूपं च राजतं पर्वतोत्तमम् ३५ सितद्रुमसमा
कीर्णं शंखं नाम न्यवेशयत् ॥ सुवर्णं रत्नसंभूतं पारिजातं महाद्रुमम् ३६ महतः पर्वतस्याग्रे पुष्पहासं न्यवेशयत् ॥ शुभामतिरसां चैव घृतधारामिति श्रुतिः ३७
वराहः सरितं पुण्यां प्रतीच्या मकरोत्प्रभुः ॥ प्रतीच्यां संविधिकृत्वा पर्वतान्कांचनोज्ज्वलात् ३८ गुणोत्तरानुत्तरस्यां संन्यवेशयदग्रतः ॥ ततः सौम्यगिरिं
सौम्यमंतरिक्षप्रमाणतः ३९ रुक्मधातुप्रतिच्छन्नमकरोद्भास्करोपमम् ॥ स तु देशो विमूर्यापितस्य भासा प्रकाशते ४०

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सत्त्विति विसूर्योपिरात्रावपि ॥ ४० ॥

लक्ष्म्याधिकं चंद्रमंडलयथातपतारविणाभाति एवराविस्तेनपर्वतेनेत्यर्थः अतएवाहिमध्याह्नार्कसंनिधिस्थश्चंद्रइवसूक्ष्मलक्षणोविज्ञेयः ॥ ४१ ॥ मूयोस्त्वंनामेति मूयःपदात्पूर्वअकरादि
त्यप्रसक्तएवेत्यर्थः अत्रपुनरुक्तिःपाश्चात्यजनाभिप्रायेण पाश्चात्यानांहिदक्षिणस्यामुदयाचलउत्तरस्यांअस्ताचलः एवंप्राच्यानांउत्तरेउदयाचलोदक्षिणतोऽस्ताचलः तथाऔदी

तस्यलक्ष्म्याधिकंभातितपतारविणायथा ॥ सूक्ष्मलक्षणविज्ञेयस्तपतीवदिवाकरः ४१ सहस्रशिखरंचैवनानातीर्थसमाकुलम् ॥ चकाररत्नसंकीर्णभूयो
स्तंनामपर्वतम् ४२ मनोहरगुणोपेतंमंदरंचाचलोत्तमम् ॥ उद्दामपुष्पगंधंचपर्वतंगंधमादनम् ४३ चकारतस्यशृंगेषुसुवर्णरससंभवम् ॥ जंबूजंबूनदम
यीमनंताहुतदर्शनाम् ४४ गिरिचशिखरंचैवतथापुष्करपर्वतम् ॥ शुभ्रपांडुरमेघाभंकैलासंचनगोत्तमम् ४५ हिमवंतंचशैलेंद्रदिव्यधातुविभूषितम् ॥
निवेशयामासहरिवाराहीतनुमास्थितः ४६ नदीमर्वगुणोपेतामुत्तरस्यांदिशिप्रभुः ॥ मधुधारांसकृतवान्दिव्यामृषिशताकुलाम् ४७ सर्वेचैवक्षितिधराः
सपक्षाकामरूपिणः ॥ तदाकृताभगवताविचित्राःपरमेष्ठिना ४८ सकृत्वाप्रविभागंतुपृथिव्यालोकभावनः ॥ देवासुराणामुत्पत्तौकृतवान्बुद्धिमक्षयाम्
४९ सर्वासुदिक्षुक्षतजोपमाक्षश्चकारशैलान्विविधाभिधानान् ॥ हितायलोकस्यसलोकनाथःपुण्याश्चनद्यःसलिलोपगूढाः ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेखि
लेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिपंचत्रिंशोऽध्यायः ३५ ॥ ॥ ६३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ जगत्स्रष्टुमनादेवश्चितयामासपूर्वजः ॥ तस्यचितय
तोवक्त्रान्निःसृतःपुरुषःकिल १ ततःसपुरुषोदेवंकिंकरोमीत्युपस्थितः ॥ प्रत्युवाचस्मितं कृत्वादेवदेवोजगत्पतिः २ विभजात्मानमित्युक्त्वागतोतर्धानमी
श्वरः ॥ अंतर्हितस्यदेवस्यसशरीरस्यभारत ३ प्रशांतस्येवदीपस्यगतिस्तस्यनविद्यते ॥ ततस्तेनेरितांवाणींसोन्वचितयतप्रभुः ४ हिरण्यगर्भोभगवा
न्यएषच्छंदसिश्रुतः ॥ एषप्रजापतिःपूर्वमभवद्भुवनाधिपः ५ तदाप्रभृतितस्याद्योयज्ञभागोविधीयते ॥ प्रजापतिरुवाच ॥ विभजात्मानमित्युक्तस्तेना
स्मिसुमहात्मना ६ कथमात्माविभज्यःस्यात्संशयोह्यत्रमेमहान् ॥ इतिचितयतस्तस्यओमित्येवोत्थितःस्वरः ७ सभूमावंतरिक्षेचनाकेचकृतवांस्ततः ॥
तंचैवाभ्यसतस्तस्यमनःसारमयःपुनः ८ हृदयादेवदेवस्यवपट्टकारःसमुत्थितः ॥ भूम्यंतरिक्षनाकानांभूर्भुवःसुवरात्मिकाः ९ महास्मृतिमयाःपुण्यामहा
व्याहतयोभवन् ॥ छंदसांप्रवरादेवीचतुर्विंशाक्षराभवत् ॥ तत्पदंसंस्मरन्नादिव्यांसावित्रीमकरोत्प्रभुः १० ऋक्सामाथर्वयजुषश्चत्वारोभगवान्प्रभुः ॥ चका
रनिखिलान्वेदान्ब्रह्मयुक्तेनकर्मणा ११ ततस्तस्यैवमनसःसनःसनकएवच ॥ सनातनश्चभगवान्वरदश्चसनंदनः १२

च्यानांप्रतीच्यांउदयः प्राच्यामस्ताइति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांपंचत्रिंशोऽ
ध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ६३ ॥ जगदित्यादिनास्थावरजंममसृष्टिमाह ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

सनत्कुमारश्चविभुस्तत्रजज्ञेसनातनः ॥ मानसाश्चैवपूर्वाद्याइत्येतेषण्महर्षयः १३ ब्रह्माणंकपिलंचैवषडेतांश्चैवयोगिनः ॥ यतयोयोगतंत्रेषुयान्स्तुवंति
द्विजातयः १४ ततोमरीचिमत्रिचपुलस्त्यंपुलहंक्रतुम् ॥ भृगुमांगिरसंचैवमनुंचैवप्रजापातिम् १५ पितृंश्चसर्वभूतानांदेवतासुररक्षसाम् ॥ महर्षीन्मृ
जच्छंभुरष्टावेतांश्चमानसान् १६ एतेयुगसहस्रांतेयाश्चैषामभवत्प्रजाः ॥ कल्पेनिःशेषंभुंक्तेतुततो गच्छंतिनिर्वृतिम् १७ भूयोवर्षसहस्रांतेउत्पत्तिस्तुवि
धीयते ॥ एतेषामेवदेवानांप्रजाकर्तृषुवैतदा १८ किंतुकर्मविशेषेणदेवतानांयुगेयुगे ॥ नामजन्मविशेषाश्चतथैवयुगपर्यये १९ अंगुष्ठादक्षिणादक्षउत्प
न्नोभगवानृषिः ॥ तस्यैवतुपुनर्भार्यावामांगुष्ठादजायत २० तस्यतत्राभवन्कन्याविश्रुतालोकमातरः ॥ याभिर्व्यासास्त्रयोलोकाःप्रजाभिर्मनुजाधिप ॥
२१ अदितिंचदितिकालामनायुंसिंहिकांमुनिम् ॥ प्राधांक्रोधांचसुरभिंविनतांसुरसांतथा २२ दनुंकद्रुंचदुहितृःप्रददौकश्यपायतु ॥ प्रजासंचित्यमन
सागतिज्ञेनांतरात्मना २३ अरुंधतींचसुंयामीलंबांभानुंमरुत्वतीम् ॥ संकल्पांचमुहूर्तांचसाध्यांविश्वांचभारत २४ मनवेब्रह्मपुत्रायकन्यादक्षोददौदश ॥
ततःसर्वानवद्यांग्यःकन्याःकमललोचनाः २५ पूर्णचंद्राननादिव्यागंधवत्योमनोरमाः ॥ कीर्तिलक्ष्मींभृतिंपुष्टिंवृद्धिमेधांक्षमांतथा २६ मर्तिलज्जांचसुं
चैवदक्षोधर्मायवेददौ ॥ आत्रेयस्तुततोभूतस्तस्यतोयात्मकःशशी २७ पुत्रोग्रहाणामधिपःसहस्रांशुस्तमिस्रहा ॥ तस्मैनक्षत्रयोगिन्यःसप्तविंशति
रुत्तमाः २८ रोहिणीप्रमुखा कन्यादक्षःप्राचेतसोददौ ॥ एतासांपुत्रपौत्रंचप्रोच्यमानंमयाशृणु २९ कश्यपस्यमनोश्चैवधर्मस्यशशिनस्तथा ॥ अर्यमाव
रुणोमित्रःपूषाधातापुरंदरः ३० त्वष्टाभर्गोःशुःसवितापर्जन्यश्चेतिविश्रुताः ॥ अदित्यांजज्ञिरेदेवाःकश्यपाल्लोकभावनाः ३१ दित्याःपुत्रद्वयंजज्ञेकश्यपादि
तिनःश्रुतम् ॥ हिरण्यकशिपुश्चैवहिरण्याक्षश्चवीर्यवान् ॥ द्वावप्यामितविक्रांतौतपसाकश्यपोपमौ ३२ हिरण्यकशिपोःपुत्राःपंचैवसुमहावलाः ॥ प्र
हादश्चैवसंहादस्तथानुहादएवच ३३ हृदःश्चैवतुविक्रांतःपंचमोनुहदस्तथा ॥ प्रन्हादःपूर्वजस्तेषामनुहदस्तथापरः ३४ प्रन्हादस्यत्रय पुत्राविक्रांताः
सुमहावलाः ॥ विरोचनश्चजंभश्चसुजंभश्चेतिविश्रुताः ३५ बलिर्विरोचनसुतोबाणएकोबलेःसुतः ॥ बाणस्यचंद्रदमनःपुत्रःपरपुरंजयः ३६ दनोःपुत्रा
स्तुबहवोवंशेख्यातामहासुराः ॥ विप्रचितिःप्रथमजस्तेषारंजामहामनाः ३७ गणःप्रजज्ञेक्रोधायाःपुत्रपौत्रमनंतकम् ॥ रौद्राःक्रोधवशानामक्रूरकर्माणे
वच ३८ सिंहिकासुषुवेराहुंचंद्रार्कग्रहमर्दनम् ॥ ग्रस्तारंचैवचंद्रस्यसूर्यस्यचमहाप्रभम् ३९

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ॥ इति श्री

कालायाः कालकल्पस्तुगणः परमदारुणः ॥ अभवद्दीप्तसूर्याक्षो नीलमेघसमप्रभः ४० सहस्रशीर्षाः शेषश्च वासुकिस्तक्षकस्तथा ॥ बहूनां कद्रुपुत्राणामेते प्राधान्यमागताः ४१ धर्मात्मानो वेदविदः सदा प्राणिहिते रताः ॥ लोकतंत्रधराश्चैव वरदाः कामरूपिणः ४२ तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च गरुडश्च महाबलः ॥ अरुणिश्चारुणिश्चैव विनतायाः सुताः स्मृताः ॥ इमाश्चाप्सरसः पुण्या विविधाः पुण्यलक्षणाः ४३ सुषुवेष्टौ महाभागाः प्राधा देवर्षिपूजिताः ॥ अनवद्यामनूकांच अनूनामरुणा प्रियाम् ॥ अनुगां सुभरां भासीं स्त्रियः प्राधा व्यजायत ४४ अलंबुषामिश्च केशीपुंडरीकाति लोत्तमा ॥ सुरूपालक्षणाक्षेमा तथा रंभामनोरमा ४५ अमिताच सुवाहुश्च सुवृत्ता सुमुखी तथा ॥ सुप्रिया च सुगंधा च सुरसा च प्रमाथिनी ४६ काम्या शरद्वती चैव मौनेयाप्सरसः स्मृताः ॥ विश्वावसुभरप्यश्वगंधर्वाश्चैव विश्रुताः ४७ मेनका सहज न्याचपार्णिका पुंजिकस्थला ॥ घृतं स्थला घृताची च विश्वाची चोर्वशी तथा ४८ अनुम्लोचेत्यभिख्याता प्रम्लोचेति च तादृश ॥ मनोवती वापितथा वैदिक्योप्सरसस्तथा ४९ प्रजापतेस्तु संकल्पात्संभूता भुवनप्रियाः ॥ अमृतं ब्राह्मणाणां वोरुद्राश्चेति चतुष्टयम् ५० सुरभ्यपत्यमित्येतत्पुराणे निश्चयो महान् ॥ एतद्वै कश्यपापत्यं मनोर्वंशं निबोध मे ५१ संक्षेपेणैव तत्सर्वं कीर्तयिष्यामि ते नघ ॥ विश्वे देवास्तु विश्वायाः साध्या साध्यान्व्यजायत ५२ मरुत्वत्यां मरुत्वंतो वसोस्तु वसवः स्मृताः ॥ भानोस्तु भानवस्तात मुहूर्ताश्च मुहूर्तजाः ५३ लंबाघोषं विजज्ञेथ नागवीथी च जामिजा ॥ पृथिव्यां विपमं सर्वं मरुत्वत्याम जायत ५४ संकल्पायास्तु कौरव्यजज्ञे संकल्प एव च ॥ धर्मस्य पुत्रो लक्ष्म्यास्तु कामोजज्ञे जगत्प्रभुः ५५ यशोहर्षश्च कामश्चरत्यां पुत्रद्वयं स्मृतम् ॥ सोमस्य पुत्रो रोहिण्यां जज्ञे वर्चामहाप्रभः ५६ उदयत्रेव भगवान् वर्चस्वी येन जायते ॥ पुरूरवाश्च भगवानुर्वशीयेन युज्यते ५७ एवं पुत्रसहस्राणि स्त्रीणां चैव परस्परम् ॥ एतावत्तु जगन्मूलं यत्र लोकाः प्रतिष्ठिताः ५८ प्रजापतिस्तु भगवान् गुणतः प्रेक्ष्य देहिनः ॥ आधिपत्येषु युक्तेषु नियोजयति योगवित् ५९ दिशो दशक्षिति मृपयोर्णवान्न गान्धुमौ पथीरु रगमरित्सुरासुरान् ॥ प्रजापतीन् भुवनमृजो नभो भुवः क्रियामखानथ कृतवान् गिरींश्च सः ॥ ६० ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ त्रयाणामपि लोकानामादित्यानां च भारत ॥ चकार शक्रं राजानमादित्यसमतेजसम् १ सवज्जीकवची विष्णुरादित्यामभिजज्ञि वान् ॥ स्मृतेः सहायोद्युतिमान्यथा सो ध्वर्युभिः स्तुतः २ जातमात्रो यमगवान्त्सकुशैर्ब्राह्मणैर्घृतः ॥ तदा प्रभृति देवेशः कौशिकत्वमुपागतः ३

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ अनायुषायाःत्वष्टुर्भार्यायाः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ चक्षुषांचक्षुष्मतांदूरदर्शनसमर्था

अभिषिच्याधिराज्येतुसहस्राक्षंपुरंदरम् ॥ ब्रह्माक्रमेणराज्यानिव्यादेष्टुमुपचक्रमे ४ यज्ञानांतपसांचैवग्रहनक्षत्रयोस्तथा ॥ द्विजानामौषधीनांतुसोमंरा
ज्येभ्यपेचयत् ५ दक्षंप्रजापतोनांतुअंभसांवरुणंपातिम् ॥ पितॄणांसर्वानिधनंकालंवैश्वानरंप्रभुम् ६ गंधानांचैवसर्वेषांभूतानांचशरीरिणाम् ॥ शब्दाका
शवलानांचवायुरीशस्तदाकृतः ७ सर्वभूतपिशाचानांमृत्यूनांचगवांतथा ॥ उत्पातग्रहरोगाणांव्याधीनांतुतथैवच ८ व्रतानांचैवसर्वेषांमहादेवःकृतः
प्रभुः ॥ यक्षाणाराक्षसानांचगुह्यकानांधनस्यच ९ रत्नानांचैवसर्वेषांकृतोवैश्रवणःप्रभुः ॥ सर्वेषांदंष्ट्रिणांशिपोनागानामथवासुकिः १० सरीसृपाणांस
र्वेषांप्रभुर्वैतक्षकःकृतः ॥ सागराणांनदीनांचमेघानांवर्षणस्यच ॥ आदित्यानामवरजःपर्जन्योधिपतिःकृतः ११ गंधर्वाणामधिपतिस्तथाचित्ररथ कृतः
॥ सर्वाप्सरोगणानांचकामदेवःप्रभुःकृतः १२ चतुष्पदानांमर्वेषांवाहनानांचसर्वशः ॥ महेश्वरध्वजःश्रीमानगोवृषोधिपतिःकृतः १३ दैत्यानांचमहाते
जाहिरण्याक्षःप्रभुःकृतः ॥ हिरण्यकाशिपुश्चैवयौवराज्येभिषेचितः १४ गणानांकालकेयानांमहाकालःप्रभुःकृतः ॥ अनायुषायाःपुत्राणांवृत्रोराजातदाकृ
तः १५ सिंहिकातनयोयस्तुराहुर्नाममहासुरः ॥ उत्पातानामनेकानामशुभानांप्रभुःकृतः १६ ऋतूनामथसर्वेषांयुगानांचैवभारत ॥ पक्षाणांचैवमासानां
तथैवतिथिपर्वणाम् १७ कलाकाष्ठामुहूर्तानांगतेरयनयोस्तथा ॥ कृतःसंवत्सरोराजायोगस्यगणितस्यच १८ पक्षिणांचैवसर्वेषांचक्षुपांचमहाबलः ॥ सु
पर्णोभोगिनांचैवगरुडोधिपतिःकृतः १९ अरुणोगरुडभ्राताजपापुष्पचयप्रभः ॥ योगानांचैवसर्वेषांसाध्यानामधिपःकृतः २० पुत्रोस्यविरथोनामकश्य
पस्यप्रजापतेः ॥ राजाप्राच्यांदिशितथावासवेनाधिपःकृतः २१ आदित्यस्यविभोःपुत्रोधर्मराजोमहायशः ॥ दक्षिणस्यांदिशियमोमहेंद्रेणैवसत्कृतः
२२ कश्यपस्यौरसःपुत्रःसलिलांतर्गतःसदा ॥ अंबुराजइतिख्यातःप्रतीच्यांदिशिपार्थिवः २३ पुलस्त्यपुत्रोद्युतिमान्मेहंद्रप्रतिमःप्रभुः ॥ एकाक्षःपिंग
लोनामसाम्प्रायांदिशिपार्थिव २४ एवंविभज्यराज्यानिस्वयंभूलोकभावनः ॥ लोकांश्चत्रिदिवेदिव्योनददत्सपृथक्पृथक् २५ कस्यचित्सूर्यसंकाशान्कस्य
चिद्ब्रह्मसभिन्नान् ॥ कस्यचित्सुषुप्तेद्योतान्कस्यचिच्चंद्रनिर्मलान् २६ नानावर्णान्कामगमाननेकशतयोजनान् ॥ सतान्सुकृतिनांलोकान्पापदुष्कृतिदु
र्लभान् २७ येषांभासोविभांत्यग्रेसौम्यास्तारागणाइव ॥ एतेसुकृतिनांलोकायेजाताःपुण्यकर्मिणः २८ येयजंतिमखैःपुण्यैःसमाप्तवरदक्षिणैः ॥ स्वदारनि
रताःक्षांताःक्रजवःसत्यवादिनः २९ दीनानुग्रहकर्तारिब्रह्मण्यालोभवर्जिताः ॥ संत्यक्तरजसःसंतोषांतितत्रतपोमलाः ३०

नामित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ २९ ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमाधिपत्यस्थापनानंतरं यद्वृत्तं
तदाह कदाचित्तु असुराणां सपक्षाः मित्राणि ॥ १ ॥ २ ॥ सुराश्रयंकनिष्ठाः सुराआधिपत्यं कुर्वन्ति यस्य ज्येष्ठा अपि अनीश्वरा इति शंसुरित्यर्थः सर्वे हिरण्याक्षादयः ॥ ३ ॥
॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ रश्मिभिस्तेजोयुक्तैरहालसदृशैश्चेति गंडशैलविशेषं मुशुंडीभिरिति पाठे दंडाग्रास्थितमुकुरा

एवं नियुज्यतनयान् स्वयं लोकपितामहः ॥ पुष्करं ब्रह्ममदनमारुरोह प्रजापतिः ३१ सर्वस्वयं भुदत्तेषु पालनेषु दिवौकसः ॥ रोमिरेस्वेषु लोकेषु महेंद्रेणाभिपा-
लिताः ३२ स्वयं भुवाशक्रपुरःसराः सुराः कृतायथार्हं प्रतिपालनेषु ते ॥ यशो दिवं च प्रतिपेदिरे शुभं मुदं च जग्मुर्मखभागभोजिनः ३३ इति श्रीमहाभारते खिले पु-
हरिवंशे भविष्यपर्वणि सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ कदाचित्तु सपक्षास्ते पर्वताधरणीधराः ॥ प्रस्थिताधरणीत्य-
त्त्वान्नूनंतस्यैव मायया १ तदा सुराणां निलयं हिरण्याक्षेण पालितम् ॥ दिशं प्रतीचीमागम्य हृदे मज्जन्यथा गजाः २ तत्रासुरेभ्यः शंसंत आधिपत्यं सुराश्रयम्
तच्छ्रुत्वाथा सुराः सर्वे च कुरुद्योगमुत्तमम् ३ कूरांच बुद्धिमतुलां पृथिवीहरणे रताः ॥ आयुधानि च सर्वाणि जगदुर्भीमविक्रमाः ४ चक्राशनीस्तथा खड्गान् भुशुंडी-
श्वधनुं पिच ॥ प्रासान्पाशांश्च शक्तीश्च मुसलानि गदास्तथा ५ केचित्क्वचिनः सज्जामत्तनागांस्तथा परे ॥ केचिदश्वरथान्युक्ता अपरेश्वान् महासुराः ६ केचि-
दुष्टांस्तथा खड्गान्माहिषान्गर्दभानपि ॥ स्वबाहुबलमास्थाय केचिच्चापि पदातयः ७ परिवार्य हिरण्याक्षं तलवद्धाः कलापिनः ॥ इतश्चेतश्चानिश्चेरुहृष्टाः
सर्वे युयुत्सवः ८ ततो देवगणाः पश्चात्पुरंदरपुरोगमाः ॥ दैत्यानां विदितोद्योगाश्च कुरुद्योगमुत्तमम् ९ महता चतुरंगेण बलेन सुसमाहिताः ॥ बद्धगोधांगुलि-
त्राणास्तूणवंतः समार्गणाः १० उग्रायुधधरा देवाः स्वेष्वनीकेष्ववस्थिताः ॥ ऐरावतगतं शक्रमन्वगच्छंत पृष्ठतः ११ ततस्तूर्यनिनादेन भेरीणां च महास्वनैः
अभ्यद्रवद्विरण्याक्षो देवराजं पुरंदरम् १२ तीक्ष्णैः परशुनिस्त्रिंशैर्गदातोमरशक्तिभिः ॥ मुशलैः पट्टिशैश्चैव छादयामास वासवम् १३ ततोऽस्रबलवेगेन सार्चिष्म-
त्यः सुदारुणाः ॥ घोररूपामहावेगानिपेतुर्वाणवृष्टयः १४ शिष्टाश्च दैत्या बलिनः सितधारैः परश्वधैः ॥ परिवैरायसैः खड्गैः क्षेपणीयैश्च मुद्गरैः १५ गंडशैलैश्च
विविधैरश्मिभैश्चाद्रिसन्निभैः ॥ घातनीभिश्च गुर्गीभिः शतघ्नीभिस्तथैव च १६ युगैर्वैत्रैश्च निर्मुक्तैर्गलैश्च विदारणैः ॥ सर्वान् देवगणान् दैत्याः सन्निजघ्न्युः सवास-
वान् १७ धूम्रकेशं हरिश्मश्रुं नानाप्रहरणायुधम् ॥ रक्तसंध्याभ्रसंकाशं किरीटोत्तमधारिणम् १८

कृतिफल्लुतोमरः फलशल्येन यंत्रितः पट्टिश एकधारः खड्गः क्षेपणीयैर्दूरान्मुक्तैः घातनीभिर्गुर्गीभिरिति विशेषणद्वयं शतघ्नीनां शतघ्नीभिः शतहंत्रीभिर्गुर्गीभिरिति शालासंबन्धात् ॥ १६ ॥
युगैर्गुमाकारैरस्त्रैः आग्नेयादिभिरस्त्रैः पाषाणवर्षिभिः ॥ १७ ॥ धूम्रकेशत्वादिविशेषणं हिरण्याक्षं दृष्ट्वा प्रविश्य पुरिति चतुर्णामन्वयः ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ महेंद्राख्यपर्वतमिव जंगमंचलम् महाद्रिमिवेतिवापाठः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
 ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरीवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥

नीलपीतांबरधरांशितदंष्ट्रोर्ध्वधारिणम् ॥ आजानुबाहुंहर्यक्षंवेदूर्याभरणोज्ज्वलम् १९ समुद्यतायुधं दृष्ट्वा सर्वदेवगणास्तदा ॥ तेहिरण्याक्षमसुरंदैत्यानाम
 ग्रतःस्थितम् २० युगांतसमयेभीमंस्थितंमृत्युमिवाग्रतः ॥ प्रविव्यथुःसुराःसर्वेतदाशक्रपुरोगमाः २१ दृष्ट्वायांतंहिरण्याक्षंमहाद्रिमिवजंगमम् ॥ देवाःसं
 विग्रमनसःप्रगृहीतशरासनाः २२ सहस्राक्षंपुरस्कृत्यतस्थुःसंग्राममूर्धनि ॥ साचदैत्यचमूरेजेहिरण्यकवचोज्ज्वला २३ प्रवृद्धनक्षत्रगणाशरदीद्यौरिवा
 मला ॥ तेन्योन्यमपिसंपेतुःपातयंतःपरस्परम् २४ वभंजुर्बाहुभिर्बाहून्द्वंद्वमन्येयुयुत्सवः ॥ गदानिपातैर्भग्रांगावाणैश्चव्यथितोरसः २५ विनिपेतुःपृथ
 क्केचित्तथान्येपिनिजघ्निरे ॥ वभंजिरेरथान्केचित्केचित्संमर्दितारथैः २६ संबाधमन्येसंप्राप्तानशेकुश्वलितुरथात् ॥ दानवेन्द्रवलंतत्रेदेवानांचमहद्वलम् २७
 अन्योन्यबाणवर्षेणयुद्धदुर्दिनमावभौ ॥ हिरण्याक्षस्तुबलवान्क्रुद्धःसादितिनंदनः २८ व्यवर्धतमहातेजाःसमुद्रइवपर्वणि ॥ तस्यक्रुद्धस्यसहसामुखात्रि
 श्वेरुरर्चिषः २९ शस्त्रजालैर्बहुविधैर्धनुर्भिःपरिघैरपि ॥ सर्वमाकाशमावरेपर्वतैरुत्थितैरिव ३० बहुभिःशस्त्रनिस्त्रिशैश्छिन्नभिन्नशिगोरसः ॥ नशेकुश्वालि
 तुंदेवाहिरण्याक्षार्दितायुधि ३१ सर्वेवित्रासितादेवाहिरण्याक्षेणसंयुगे ॥ नशेकुर्यन्त्वंतोपियत्नंकर्तुंविचेतसः ३२ तेनशक्रःसहस्राक्षःस्तंभितोस्त्रेगधीम
 ता ॥ ऐरावतगतःसंरुग्नेनाशकञ्चालितुंभयात् ३३ सर्वाश्चदेवानखिलान्सपराजित्यदानवः ॥ स्तंभयित्वाचदेवेशमात्मस्थंमन्यतेजगत् ३४ सतोयमे
 घप्रतिमोग्रनिःस्वनंप्रभिन्नमातंगविलासविग्रहम् ॥ धनुर्विधुन्वंतमुदारवर्चसंतदासुरेन्द्रं ददृशुःसुराःस्थिताः ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरीवंशेभ
 विष्यपर्वणिवाराहेअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ निष्प्रयत्नेसुरपतौधर्पितेपुसुरेषुच ॥ हिरण्याक्षवधेबुद्धिचक्रेच
 क्रगदाधरः १ वाराहःपर्वतोनामयःपूर्वसमुदाहृतः ॥ सएवभूत्वाभगवानाजगामसुरांतकृत् २ ततश्चंद्रप्रतीकाशमगृह्णाच्छंखमुत्तमम् ॥ सहस्रारंचतच्च
 क्रंचक्रपर्वतसन्निभम् ३ महादेवोमहाबुद्धिर्महायोगीमहेश्वरः ॥ पठ्यतेयोमरैःसर्वैर्गुह्यैर्नामभिरव्ययः ४ सदमच्चात्मनिश्रेष्ठःसद्भिर्यःसेव्यतेसदा ॥ ईज्यतेयः
 पुराणैश्चात्रिलोकेलोकभावनः ५ योवैकुण्ठःसुरेन्द्राणामनंतोभोगिनामपि ॥ विष्णुर्योयोगविदुषांशोयज्ञोयज्ञकर्मणाम् ६

निष्प्रयत्नइति ॥१॥ पर्वतोनामपर्वणिदर्शपूर्णमासादीनिअवयवेत्वनवर्त्ततेस्मिन्नितिपर्वतोयज्ञतनुर्नामेत्यर्थः यएववक्ष्यमाणगुणः सवराहोमृत्वेतिसंबंधः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६

त्रिधाहुतं हुतहुयमानप्रहुताख्यप्रकारत्रयेणहुतामौहुयमानाअनमौप्रहुताब्राह्मगभोजनेइत्याश्वलायनव्याख्यातेन ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥
॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अप्रतिचक्रंअप्रतिहताज्ञचक्रंयस्यसः ॥ २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटी

मखेयस्यप्रसादेनभुवनस्थादिवौकसः ॥ आज्यंमहर्षिभिर्दत्तमश्रुवन्तित्रिधाहुतम् ७ योगतिर्देवदैत्यानांयःसुराणांपरागतिः ॥ यःपवित्रंपवित्राणांस्वयंभू
रव्ययोविभुः ८ यस्यचक्रप्रविष्टानिदानवानांयुगेयुगे ॥ कुलान्याकुलतायांतियानिदृष्टानिर्वीर्यतः ९ ततोदैत्यद्रवकरंपौराणंशंखमुत्तमम् ॥ धमन्वक्त्रेण
बलवानाक्षिपदैत्यजीवितम् १० श्रुत्वाशंखस्वनंघोरमसुराणांभयावहम् ॥ क्षुभितादानवासर्वेदिशोदशव्यलोक्यन् ११ ततःसंरक्तनयनोहिरण्याक्षो
महामुरः ॥ कोयमित्यब्रवीद्रोषान्नारायणमुदैक्षत १२ वाराहरूपिणंदेवंसंस्थितंपुरुषोत्तमम् ॥ शंखचक्रोद्यतकरंदेवानामार्तिनाशनं १३ रराजशंखच
क्राम्यांताम्यामसुरसूदनः ॥ सूर्याचंद्रमसोर्मध्येयथानीलपयोधरः १४ ततोऽसुरगणाःसर्वेहिरण्याक्षपुरोगमाः ॥ उद्यतायुधानिस्त्रिंशादृष्टादेवमुपाद्रवन्
१५ पीडयमानोतिबलिभिर्दैत्यैःसर्वायुधोद्यत्तैः ॥ नचचालहारिर्युद्धेऽकंप्यमानइवाचलः १६ ततःप्रज्ज्वलितांशक्तिंवाराहोरासिदानवः ॥ हिरण्याक्षोमहाते
जाःपातयामासवीर्यवान् १७ तस्याःशक्त्याःप्रभावेणब्रह्माविस्मयमागतः ॥ समीपमागतांदृष्ट्वामहाशक्तिंमहाबलः १८ हुंकारेणैवनिर्भर्त्स्यपातयामास
भूतले ॥ तस्यांप्रतिहतायांतुब्रह्मासाध्विचित्रावती १९ यःप्रभुःसर्वभूतानांवराहस्तेनताडितः ॥ ततोभगवताचक्रमाविध्यादित्यसान्निभम् २० पाति
तंदानवेंद्रस्यशिरस्युत्तमकर्मणा ॥ ततःस्थितस्यैवशिरस्तस्यभूमौपपातह ॥ हिरण्मयंवज्रहतंमेरुशृंगमिवोत्तमम् २१ हिरण्याक्षेहतेदैत्येषायेतत्रदा
नवाः ॥ सर्वेतस्यभयत्रस्ताजग्मुराशुदिशोदश २२ ससर्वलोकाप्रतिचक्रचक्रोमहाहवेष्वप्रतिभोग्रचक्रः ॥ बभौवराहोयुधिचक्रपाणिःकालोयुगांतेष्विवदं
ढपाणिः २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिएकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ वि
द्राव्यतुरणेसर्वानसुरान्पुरुषोत्तमः ॥ मुमोचतत्रबद्धांस्तान्पुरंदरमुखान्त्सुरान् १ ततःप्रकृतिमापन्नाःसर्वेदेवगणास्तथा ॥ पुरंदरंपुरस्कृत्यनारायणमुप
स्थिताः २ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ त्वत्प्रसादेनभगवन्तवबाहुबलेनच ॥ जीवाभोद्यमहाबाहोनिष्क्रांताश्चांतकाननात् ३ त्वच्छासनाद्विभगवन्
विर्बुधैर्यदितेःसुताः ॥ इच्छामःपादशुश्रूषांतवकर्तुंसनातन ४ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतेषांपुंडरीकानेभेक्षणः ॥ उवाचवचनंदेवान्मुदायु
कोहतद्विषः ॥ ५ श्रीभगवानुवाच ॥ योयस्यभवतोलोकोमयैवविहितःपुरा ॥ पाल्यतांसतुयत्नेननियोमश्चकचित्कचित् ६

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ चिच्छेदपूर्वदानवोद्योगकरत्वेनसापराधानां यज्ञान्चिच्छेद ॥ १९ ॥ सुरैः समयः मै
 नाकरसायिकतः यथासमुद्रेस्थितस्यतेनपक्षच्छेदोमवितेति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ अयनायगतये ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीमहामारतेखिलेषुहरिवंशे

ऐश्वर्यप्रतिपन्नाः स्थक्रतुभागपुरस्कृतम् ॥ मयैवपूर्वनिर्दिष्टो नियोः प्रातिपाल्यताम् ७ शक्रं चोवाच भगवान् चवनं दुंदुभिस्वनः ॥ इदं यथावत्कर्तव्यं सत्सु
 चासत्सु च त्वया ८ गच्छंतु तपसा स्वर्गं मुनयः शंसितव्रताः ॥ तव लोकं सुरश्रेष्ठ सर्वकामदुघं सदा ९ यायजूकाश्च ये केचिद्ब्राह्मणाः क्षत्रिया विशः ॥ तेषां कामदु
 घालोकाः स्वर्गमादिमनोहराः ॥ यज्ञैरिष्टायायजूकाः फलं ते प्राप्नुवंतु च १० भावः सद्धर्मशीलानामभावः पापकर्मणाम् ॥ संतः स्वर्गजितः संतु सर्वाश्रमनिवासि
 नः ११ सत्यशूरारणेशूरादानशूराश्च ये नराः ॥ ते नराः स्वर्गमश्रंतु सदा ये चानमूयवः १२ अश्रद्धधानाः पुरुषाः कामिनो र्थपराः शठाः ॥ अब्रह्मण्यानास्ति
 कश्चन रकं यांतु मानवाः १३ एतावत्क्रियतां वाक्यं मयोक्तं त्रिदशेश्वराः ॥ ततो मयि स्थिते सर्वान्वाधिष्यंतं न चारयः १४ इत्युक्त्वा तर्हितो देवः शंखचक्रगदा
 धरः ॥ देवतानां च सर्वेषामभवाद्दिस्मयो महान् १५ एतदत्यद्भुतं दृष्ट्वा वाराहचरितं सुराः ॥ नमस्कृत्वा वराहाय नाकपृष्ठमिति गताः १६ ततः स्वान्यधिप
 त्यानि प्रतिपन्नानि दैवतैः ॥ सर्वलोकाधिपत्ये च प्रतिष्ठां वासवो गतः १७ विमुक्तादानवगणैः प्रकृतिं धरणी गता ॥ स्वैर्यहो धिरण्यारतुज्ञात्वा चागरकृतान्
 गिरीन् १८ स्वेषु स्थानेषु संस्थाप्य पर्वतानां पुरंदरः ॥ चिच्छेद भगवान् पक्षान् वज्रेण शतपर्वणा १९ सर्वेषामेव पक्षां वा छिन्नाः शक्रेण धीमता ॥ एकः स पक्षो
 मैनाकः सुरैस्तत्समयः कृतः २० एष नारायणस्यायं प्रादुर्भावो महात्मनः ॥ वाराह इति विप्रेन्द्रैः पुराणे परिकीर्तितः २१ कृष्णद्वैपायनमत्तं नानाश्रुति समा
 हितम् ॥ नाशुचेर्न कृतघ्राय न नृशंसाय कीर्तयेत् २२ न क्षुद्राय न नीचाय न गुरुद्वेषकारिणे ॥ नाशिष्याय तथाराजव्रकृतघ्राय चैव हि २३ आयुष्कामैर्यशः
 कामैर्महीकामैश्च मानवैः ॥ जयैषिभिश्च श्रोतव्यो देवानामेपैव जयः २४ पुराणवेदसंबद्धः शिवः स्वस्त्ययनो महान् ॥ पावनः सर्वसत्त्वानां तत्कालविजयप्रदः
 २५ एष कौरव्यतत्वेन कथितस्त्वनु पूर्वशः ॥ वाराहस्य नृपश्रेष्ठ प्रादुर्भावो महात्मनः २६ ये यजंति मखैः पुण्यैर्देवतानि पितृनपि ॥ आत्मानमात्मनानित्यं
 विष्णुमेव यजंतिते २७ लोकाय नाय त्रिदशाय नाय ब्रह्माय नाय आत्मभावाय नाय ॥ नारायणायात्महिताय नाय महावराहाय नमस्कुरुष्व २८ ॥ इति श्रीमहा
 भारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वाराहप्रादुर्भावे चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वागह एष कथितो नारासिंहमतः शृणु ॥ यत्र भू
 त्वा मृगेन्द्रेण हिरण्यकशिपुर्हतः १ पुरा कृतयुगे राजन् हिरण्यकशिपुः प्रभुः ॥ दैत्यानामादिपुरुषश्चकार सुमहत्तपः २

भविष्यपर्वणि टीकायां चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ वाराह एषः मृगेन्द्रेण नृसिंहेन भूत्वा आविर्भूय ॥ १ ॥ २ ॥

स्यातुं शीलमस्येति स्थानं स्यावरं नद्यादिलुण्प्रत्ययांतः तद्वन्मौनं स्थानमौनम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ दिग्भिः दिग्देवताभिः एवमन्यत्रापि ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥
 दशवर्षसहस्राणि शतानि दशपंचच ॥ जलवासिसमभवत्स्थानमौनव्रतस्थितः ३ तपःशमदमाभ्यांच ब्रह्मचर्येण चैव हि ॥ ब्रह्मा प्रीतो भवत्तस्य त
 पसानियमेन च ४ ततः स्वयं भूर्भगवान्त्स्वयमागम्य तत्र ह ॥ विमानेनार्कवर्णेन हंसयुक्तेन भास्वता ५ आदित्यैर्वसुभिः साध्यैर्मरुद्भिर्देवतैः सह ॥ रुद्रैर्विश्व
 सहायैश्च यक्षराक्षसकिन्नरैः ६ दिग्भिश्चाथ विदेग्भिश्च नदीभिः सागरैस्तथा ॥ नक्षत्रैश्च मुहूर्तैश्च खचरैश्च महाग्रहैः ७ देवैर्ब्रह्मर्षिभिः सार्द्धं सिद्धैः सप्तर्षिभिस्त
 था ॥ राजर्षिभिः पुण्यकृद्भिर्गंधर्वैरप्सरोगणैः ८ चराचरगुरुः श्रीमान् वृतो देवगणैः सह ॥ ब्रह्मा ब्रह्मविदां श्रेष्ठो दैत्यं वचनमब्रवीत् ९ ॥ ब्रह्मो वाच ॥ प्रीतो
 स्मितवभक्तस्य तपसानेन सुव्रत ॥ वरं वरय भद्रं ते यथेष्टं काममाप्नुहि १० ततो हिरण्यकशिपुः प्रीतात्मा दानवोत्तमः ॥ कृतांजलिपुटः श्रीमान् वचनं चेदमब्रवी
 त् ११ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥ न देवासुरगंधर्वानयक्षोरगराक्षसाः ॥ न मानुषाः पिशाचाश्चानिह न्युर्माकथंचन १२ ऋषयो नैव मांकुद्धाः सर्वलोकपिताम
 ह ॥ शपेयुस्तपसा युक्ता वर एष वृतो मया १३ न शस्त्रेण न चास्त्रेण गिरिणा पादपेन च ॥ न शुष्केण न चार्द्धेण स्यान्न चान्येन मेव धः १४ न स्वर्गेऽप्यथ पातालैना
 काशेनात्र निस्थले ॥ न चाभ्यंतररात्र्यहोर्न चाप्यन्येन मेव धः १५ पाणिप्रहारेणैकेन स भृत्यवलवाहनम् ॥ यो मां नाशयितुं शक्तः समेष्ट्युर्भविष्यति १६
 भवेयमहमेवार्कः सोमो वायुर्दुताशनः ॥ सलिलं चांतरिक्षं च नक्षत्राणि दिशो दश ॥ अहं क्रोधश्च कामश्च वरुणो वासवो यमः १७ धनदश्च धनाध्यक्षो यक्षकिंपु
 रुषाधिपः ॥ मूर्तिमंति च दिव्यानि ममास्त्राणि महाहवे ॥ उपातिष्ठंतु देवेश सर्वलोकपितामह १८ ॥ पितामह उवाच ॥ एते दिव्यावरास्ता तमया दत्तास्त
 वाहुताः ॥ सर्वान् कामानल्पभावात्प्राप्स्यसि त्वं न संशयः १९ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा स भगवान् जगामाकाशमेव च ॥ वैराज्यं ब्रह्ममदनं ब्रह्मर्षिगण
 सेवितम् २० ततो देवाश्च नागाश्च गंधर्वा मुनिभिः सह ॥ वरप्रदानं श्रुत्वैव पितामहमुपस्थिताः ॥ २१ ॥ देवा ऊचुः ॥ वरेणानेन भगवन् वधिष्यति स नो सु
 रः ॥ तत्प्रसीदस्व भगवन् वधाप्यस्य विविं त्यताम् २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भगवान्सर्वभूतानामादिकर्ता स्वयं प्रभुः ॥ स्रष्टा च हव्यकव्यानामव्यक्तप्र
 कृतिर्ध्रुवः २३ सर्वलोकहितं वाक्यं श्रुत्वा देव प्रजापतिः ॥ आश्वासयामास सुरान्त्स शीतैर्वचनां बुभिः २४ अवश्यं त्रिदशास्तेन प्राप्तव्यं तपसःफलम् ॥ त
 पसो ते स भगवान् वधं विष्णुः करिष्यति २५ एतच्छ्रुत्वा सुराः सर्वे वाक्यं पंकजजन्मनः ॥ स्वानि स्थानानि दिव्यानि प्रतिजग्मुर्मुदान्विताः २६ ॥ वैशंपायन उ
 वाच ॥ लब्धमात्रे वरे तस्मिन्त्सर्वाः सोवाघतप्रजाः ॥ हिरण्यकशिपुर्दैत्यो वरदानेन दर्पितः २७ आश्रमेषु मुनीन् सर्वान् ब्राह्मणान् संशितव्रतान् ॥ सत्यध
 र्मरतान् दांतान् धर्षयामास वीर्यवान् २८

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ओंकाररुहायस्त्वं ओंकारार्थस्य सार्वान्म्यस्यानुसंधानं तद्वलं नैव शमादि

देवांस्त्रिभुवनस्थांश्च पराजित्य महासुरः ॥ त्रैलोक्यं वशमानयिस्वर्गं वसतिदानवः २९ यदावरमदोन्मत्तश्चोदितः कालधमेणा ॥ यज्ञियानकरोद्देत्यान्दैवता
नप्ययज्ञियान् ३० तदादित्याश्च साध्याश्च विश्वे च वसवस्तथा ॥ रुद्रादेवगणायक्षादेवद्विजमहर्षयः ३१ शरण्यं शरणं विष्णुमुपतस्थुर्महाबलम् ॥ देवं दे
वमयं यज्ञं ब्रह्मदेवं सनातनम् ३२ भूतं भव्यं भविष्यं च प्रजालोकनमस्कृतम् ॥ देवा ऊचुः ॥ नारायणमहाभागदेवत्वांशरणंगताः ३३ त्वंहिनः परमो धाता
त्वंहिनः परमो गुरुः ॥ त्वंहिनः परमो देवो ब्रह्मादीनां सुरोत्तम ३४ त्वंपद्मामलपत्राक्षशत्रुपक्षभयावह ॥ क्षयायदिति वंशस्याक्षयाय भवनः प्रभो ३५ त्रायस्व
जहिदेत्येद्रं हिरण्यकशिपुं प्रभो ॥ विष्णुरुवाच ॥ भयं त्यज ध्वममरा अभयं वोद दाम्यहम् ३६ तथैव त्रिदिवं देवा प्रतिपत्स्यथ माचिरम् ॥ एष तं सगणं देत्यं व
रदानेन दर्पितम् ३७ अवध्यममरेद्राणां दानवेद्रां निहन्म्यहम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा स भगवान्विमृज्य त्रिदिवौकसः ३८ वधं संकल्पयित्वा तु हि
रण्यकशिपोः प्रभुः ३९ सोचिरेणैव कालेन हिमवत्पार्श्वमागतः ॥ त्रितुरूपं प्रमास्थाय निहन्म्येनं महासुरम् ४० यत्सिद्धिकरमाशु स्याद्विधाय विबुधाद्विषः ॥
अनुत्पन्नं ततश्च क्रेसोत्यं तं रूपमास्थितः ४१ नारसिंहमना घृष्यं दैत्यदानवरक्षसाम् ॥ सहायं तु महाबाहुर्जग्राहोकारमेव च ४२ अर्थोकारसहायो सौ भगवा
न्विष्णुरव्ययः ॥ हिरण्यकशिपोः स्थानं जगाम प्रभुरीश्वरः ४३ तेजसाभास्कराकारः कांत्या चंद्रइवापरः ॥ नरस्य कृत्वा हृदतनुं सिंहस्या हृदतनुं विभुः ४४ ना
रसिंहेन वपुषा पाणिं संपृश्य पाणिना ॥ ततो पश्यत विस्तीर्णां दिव्यां रम्यां मनोरमाम् ४५ सर्वकामयुतां शुभ्रां हिरण्यकशिपोः सभाम् ॥ विस्तीर्णां योजन
शतं शतमध्यर्द्धमुच्छ्रिताम् ४६ विहाय सीकामगमां पंचयोजनमुच्छ्रिताम् ॥ जराशोककृत्यक्तां निष्प्रकंपां शिवां शुभाम् ४७ शुभासनवती रम्यां ज्व
लंतीमिव तेजसा ॥ अंतःसालिलसंयुक्तां विहितां विश्वकर्मणा ॥ दिव्यरत्नमयैर्वृक्षैः फलपुष्पप्रदैर्युताम् ४८ नीलपतिता सितश्यामैः सितैर्लोहितकैरपि ॥ अ
वतानैस्तथा गुल्मैर्भजरीशतघारीभिः ४९ सिताभ्रघनसंकाशाः प्लवंती वाप्सु दृश्यते ॥ धन्यासनवती रम्या ज्वलंतीमिव तेजसा ५० प्रभावती भास्वरा च दि
व्यगंधमनोरमा ॥ सुसुखानच दुःखासानशीतानच घर्भदा ५१ नक्षुत्पिपासेन ग्लानिं प्राप्य तां प्राप्नुयंते हि ॥ नानारूपैर्विरचिता विचित्रैरतिभास्वरेः ५२
स्तंभैर्मणिमयैर्दिव्यैः शाश्वती चाक्षता च सा ॥ अतिचंद्रं च सूर्यं च पावकं च स्वयं प्रभा ५३

भिः रावणादीनां निहतत्वात् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अद्यर्द्धसार्द्धशतं ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अवतानैः वितानप्रांते पुलंबमानैः चित्रपटैः झालरइति प्रसिद्धैः गुल्मैः तेष्ववगुच्छाकारैरवयवैः
॥ ४९ ॥ ५० ॥ प्रमालावप्यंत द्वितीयास्वरादीनि मती ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ॥ इति

दीप्यतेनाकपृष्ठस्थाभर्त्सयंतीवभास्करम् ॥ सर्वेचकामाःप्रचुरायेदिव्यायेचमानुषाः ५४ रसवंतःप्रभूताश्चभक्ष्यभोज्यंतथाक्षयम् ॥ पुण्यगंधाःस्रजस्तत्र
नित्यपुष्पफलद्रुमाः ५५ उष्णेशीतानितोयानिशीतेचोष्णानिसंतिवै ॥ पुष्पिताग्रान्महाशाखान्प्रवालांकुरधारिणः ५६ लतावितानसंच्छन्नान्त्सरित्सु
चसरःसुच ॥ मनोहरांश्चविविधानददर्शसतदाप्रभुः ५७ द्रुमान्बहुविधास्तत्रमृगेंद्रोददृशेद्रुतम् ॥ गंधवंतिचपुष्पाणिरसवंतिफलानिच ५८ तानिशीता
नितोयानितत्रतत्रसरांसिच ॥ अपश्यत्सर्वतीर्थानिसभायांशतशोविभुः ५९ नलिनैःपुंडरीकैश्चशतपत्रैःसुगंधिभिः ॥ रक्तैःकुवलयैर्नीलैःकुमुदैःसंयुतानि
च ६० सक्तीर्धातृराष्ट्रैश्चराजहंसैःसुरप्रियैः ॥ कादंबैश्चक्रवाकैश्चसारसैःकुरैरपि ६० विमलस्फटिकाभानिपांडुराष्टदलानिच ॥ कलहंसोपगीतानिसारिका
भिरुतानिच ६२ गंधवत्यःशुभास्तत्रपुष्पमंजरिधारिणीः ॥ दृष्टवान्पादपाग्रेषुनानापुष्पधरालताः ६३ केतकाशोकसरलाःपुन्नागतिलकार्जुनाः ॥ चूता
नीपानागपुष्पाकदंबवकुलाधवाः ६४ प्रियंगुपाटलीवृक्षाःशाल्मल्यःसहरिद्रकाः ॥ शालास्तालाःप्रियालाश्चचंपकाश्चमनोरमाः ६५ तथाचान्ये
व्यराजंतसभायांपुष्पिताद्रुमाः ॥ वैद्रुमाश्चद्रुमानीकादावाग्निज्वलितप्रभाः ६६ स्कंधवंतःसुशाखाश्चबहुतालसमुच्छ्रयाः ॥ अंजनाशोकवर्णाभाभांतिव
जुलकाद्रुमाः ६७ वरणावत्सनाभाश्चपनसाश्चंदनैःसह ॥ नीलासुमनसःश्वैवपीताम्लाश्चत्यतिंदुकाः ६८ प्राचीनामलकालोध्रामालिकाभद्रदारवः ॥
आम्रातकास्तथाजंबूलकुचाःशैलवालुकाः ६९ सर्जार्जुनाःकंदुरवाःपतंगाःकुटजास्तथा ॥ रक्ताःकुरवकाश्चैवनीपाश्चागरुभिःसह ७० कदंबाश्चैवभव्या
श्चदाडिमीबीजपूरकाः ॥ कालीयकादुकूलाश्चहिंजवस्तैलपर्णिकाः ७१ खर्जूरानालिकेराश्चपूगवृक्षाहरतिक्ती ॥ मधूकाःसप्तपर्णाश्चबिल्वाःपारावतास्तथा
७२ पनसाश्चतमालाश्चनानागुल्मलतावृताः ॥ लताश्चविविधाकाराःपत्रपुष्पफलोष्णाः ७३ एतेचान्येचबहवस्तत्रकाननजाद्रुमाः ॥ नानापुष्पफलोपे
ताव्यराजंतसमंततः ७४ चकोराःशतपत्राश्चमत्कोकेलसारिकाः ॥ पुष्पितान्फलिताग्रांश्चसंपतंतिमहाद्रुमान् ७५ रक्तपीतारुणास्तत्रपादपाग्रगतादि
जाः ॥ परस्परमवेक्षंतप्रहृष्टाजीवजीविकाः ७६ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणि एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तस्यांसभायांदैत्येंद्रोहिरण्यकशिपुःप्रभुः ॥ आसीन आसनेदिव्येनलवमात्रेप्रामणतः १ दिवाकरनिभेरम्योदिव्यास्तरण
संभृते ॥ रराजसुचिरंराजनज्वलत्कांचनकुंडलः २ तस्यदैत्यपतेर्मंदं विरजस्कंसमंततः ॥ दिव्यगंधवहस्तत्रमारुतःसुमुखोववौ ३

श्रीहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांप्रचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ तस्यामिति नल्वोहस्तचतुःशतंतावन्मात्रे ॥ १ ॥ २ ॥ मंदं विरजस्कंचयथास्यात्तथाववौ ॥ ३ ॥

तत्र देवाः सगंधर्वा गणैरप्सरसां वृताः ॥ दिव्यतालेन दिव्यानि जगुर्गीतानि गायनाः ४ विश्वाचसि सहजान्याच प्रम्लोचेत्यभि विश्रुता ॥ दिव्याचसौरभेयाचस
भीचीपुंजिकस्थला ५ मिश्रकेशीचरंभाचचित्रसेनाशुचिस्मिता ॥ चारुनेत्राघृताचीचमेनकाचोर्वशी तथा ६ एताः सहस्रशश्चान्यानृत्यगोतविशारदाः ॥
उपातिष्ठंति राजानं हिरण्यकाशिपुं तदा ७ हिरण्यकाशिपुस्तत्राविचित्राभरणां वरः ॥ स्त्रीसहस्रैः परिवृतस्तस्थौ ज्वलितकुंडलः ८ तत्रासीनिमहाबाहुं हिरण्यक
शिपुं प्रभुम् ॥ उपासंति दितेः पुत्राः सर्वे लब्धवराः पुरा ९ बालिवैरोचनस्तत्र नरकः पृथिवीजयः ॥ प्रह्लादो विप्रचित्तिश्च गविष्ठश्च महासुरः १० अहंता क्रोधहं
ताच सुमनाः सुमतिः स्वरः ॥ घटोदरो महापार्श्वः कथनः पिठरस्तथा ११ विश्वरूपश्च रूपश्च विरूपश्च महायुतिः ॥ दशग्रीवश्च बालीचमेघवामा महारवः १२
कटाभो विकटाभश्च संह्लादश्चेंद्रतापनः ॥ दैत्यदानवसंघाश्च सर्वे ज्वलितकुंडलाः १३ स्रग्विणो वाङ्मनः सर्वे सर्वे सुचरितव्रताः ॥ सर्वे लब्धवराः शूराः सर्वे वि
गतमृत्यवः १४ एते चान्ये च बहवो हिरण्यकाशिपुं प्रभुम् ॥ उपासंते महात्मानं सर्वो दिव्यपरिच्छदाः १५ विमानैर्विविधैरग्रेभ्राजमानैरिवाचिभिः ॥
स्रग्विणो भूषणधरायां तिचायां तिहेलया १६ विचित्राभरणोपेता विचित्रवसनास्तथा ॥ विचित्रशस्त्रकवचा विचित्रध्वजवाहनाः १७ महेंद्रचापसंकाशै
र्विचित्रैरंगदैवैरैः ॥ भूपितांगादितेः पुत्रास्तमुपासंति नित्यशः १८ तस्यां पभायां दिव्यायामसुराः पर्वतोपमाः ॥ हिरण्यमुकुटाः सर्वो दिवाकरसमप्रभाः १९
कनकमणि विचित्रवेदिकायामुपहितरत्नसहस्रवीथिकायाम् ॥ सददर्शमृगाधिपः सभायां सुरचिरदंतगवाक्षसंव्रतायाम् २० कनकविमलहारभूपितांगं दि
तितनयं समृगाधिपोददर्श ॥ दिवसकरकरप्रभं ज्वलंतमसुरसहस्रगणैर्निषेव्यमाणम् २१ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि नारसिंहे द्विचत्वारिं
शोऽध्यायः ४२ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततो दृष्ट्वा महाबाहुं कालचक्रमिवागतम् ॥ नारसिंहवपुश्छन्नं भस्मच्छन्नामिवानलम् १
विकुंचितसदंतस्य नारसिंहस्य भारत ॥ रूपौदार्यं वभौ तत्र सहस्रशशिमान्निभम् २ अहोरूपमिदं चित्रं शंखकुंदेन्दुसन्निभम् ॥ अश्रुवनदानवाः सर्वे हिरण्यकाशिपु
श्च सः ३ एवं हितुवतांते पांनिर्दग्धानां महात्मनाम् ॥ नारसिंहेन च क्षुभ्यां चोदिताः कालधर्मणा ४ हिरण्यकाशिपोः पुत्रः प्रह्लादो नाम वीर्यवान् ॥ दिव्येन च
क्षुपासिंहमपश्यद्देवमागतम् ५ तं दृष्ट्वा रुक्मशैलाभमपूर्वां तनुमास्थितम् ॥ विस्मिता दानवाः सर्वे हिरण्यकाशिपुश्च सः ६

भाषायां प्रसिद्धाः २१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ॥ ततो दृष्ट्वा १ २ ३ चोदिताः चोदि
तानामिति पञ्चमर्थप्रथमा ४ ५ ६

७ ८ ९ १० ११ १२ १३ ययामहादर्शकल्पेचंद्रमंडलेचंद्रधारायतांकुत्स्त्रजगद्दृष्टिगोचरीभवत्यस्येतियोगिप्रसिद्धोयंदृष्टांतः १४ १५ १६ १७

प्रहादउवाच ॥ ॥ महाराजमहाबाहोदैत्यानामादिसंभव ॥ नश्रुतंनैवदृष्टंचनारसिंहमिदंवपुः ७ अव्यक्तप्रभवंदिव्यंकिमिदंरूपमद्भुतम् ॥ दैत्यांतकरणंधोरं
शंसतीविमनांसेनः ८ अस्यदेवाःशरीरस्थाःसामराःसरितस्तथा ॥ हिमवान्पारियात्रश्चयेचान्येकुलपर्वताः ९ चंद्रमाःसहनक्षत्रैरादित्याश्चाश्विनौतथा ॥
धनदोवरुणश्चैवयमःशक्रःशचीपतिः १० मरुतोदेवगंधर्वामुनयश्चतपोधनाः ॥ नानायक्षाःपिशाचाश्चराक्षसाभीमविक्रमाः ११ ब्रह्मदेवःपशुपतिर्ल
ल्यटस्थाविभोतिवै ॥ स्थावराणिचभूतानिजंगमानितथैवच १२ भवांश्चसहितोऽस्माभिःसर्वेदैत्यगणैर्वृतः ॥ विमानशतसंकीर्णातथाभ्यंतरजासभा
१३ सर्वैत्रिभुवनंराजलोकधर्मश्चशाश्वतः ॥ दृश्यतेनारसिंहेस्मिन्यथेदौविमलंजगत् १४ प्रजापतिश्चात्रमनुर्महात्माग्रहाश्चयोगाश्चमहीनमश्च ॥ उत्पा
तकलश्चघ्रातिःस्मृतिश्चरजश्चसत्त्वंचतमोमदश्च १५ सनत्कुमारश्चमहानुभावोविश्वेचदेवाप्सरसश्चसर्वाः ॥ क्रोधश्चकामश्चतथैवहर्षोदर्पश्चमोहःपितरश्चस
र्वे १६ इत्येवमुक्त्वासचदैत्यराजंहिरण्यनामानमविस्मयेन ॥ दध्यौचदैत्येश्वरपुत्रउग्रंमहामतिःकिंचिदधोमुखःप्राक् ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते
खिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिनारसिंहेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ प्रहादस्यचतच्छ्रुत्वा
हिरण्यकशिपुर्वचः ॥ उवाचदानवान्त्सर्वान्त्सगणांश्चगणाधिपः १ मृगेंद्रोयुह्यतांशीघ्रमपूर्वातिनुमास्थितः ॥ यादिवासंशयःकश्चिद्ब्रूयतांवनगोचरः २
तच्छ्रुत्वादानवाःसर्वेमृगेंद्रभीमविक्रमम् ॥ परिक्षिपंतोमुदितास्त्रासयामासुरोजसा ३ सिंहनादंनदित्वातुपुनःसिंहोमहाबलः ॥ बभञ्जतांसभारम्यांव्यादि
तास्यइवांतकः ४ सभायांभज्यमानायांहिरण्यकशिपुःस्वयम् ॥ चिक्षेपास्त्राणिसिंहस्यरोषव्याकुललोचनः ५ सर्वास्त्राणामथश्रेष्ठंदंडमस्त्रंसुभैरवम् ॥
कलचक्रंतथात्युग्रंविष्णुचक्रंतथैवच ६ धर्मचक्रंमहच्चक्रमजितंनामनामतः ॥ चक्रमैद्रंतथाघोरमृषिचक्रंतथैवच ७ पैतामहंतथाचक्रंत्रैलोक्यमहितस्वनम्
विचित्रामशनीचैवगुष्मार्द्रचाशनिद्वयम् ८ रौद्रंतदुग्रंशूलचक्रंकालंमुशलंतथा ॥ अस्त्रंब्रह्मशिरश्चैवब्राह्ममस्त्रंतथैवच ९ ऐषीकमस्त्रमैद्रंचआग्नेयंशैशिरंत
था ॥ वायव्यंमथनंनामकापालमथकिंकरम् १० तथाचाप्रतिमाशक्तिंक्रौंचमस्त्रंतथैवच ॥ अस्त्रंहयशिरश्चैवसौम्यमस्त्रंतथैवच ११ पैशाचमस्त्रममितंसा
र्पमस्त्रंतथाहुतम् ॥ मोहनंशोषणंचैवसंतापनविलापने १२ जृम्भणंप्रापणंचैवत्वाष्ट्रंचैवसुदारुणम् ॥ कालमुद्गरमक्षोभ्यंक्षोभणंतुमहाबलम् १३ संवर्त
नंमोहनंचतथामायाधरंपरम् ॥ गार्धर्वमस्त्रंदयितमसिरत्नंचनंदकम् १४

॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥

समेधाः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ ७ ॥

॥ १ ॥

॥ २ ॥

॥ ३ ॥

॥ ४ ॥

॥ ५ ॥

॥ ६ ॥

॥ ७ ॥

॥ शुष्कानिर्भेदाःभार्वाः

प्रस्वापनं प्रमथनं वारुणं चास्त्रमुत्तमम् ॥ अस्रं पाशुपतं चैव यस्याप्रतिहतामतिः १५ एतान्यस्त्राणि सर्वाणि हिरण्यकाशिपुस्तदा ॥ चिक्षेप नरसिंहस्य दीप्त
स्याग्नेर्यथा हुतीः १६ अस्त्रैः प्रज्वालितैः सिंहमावृणोद सुराधिपः ॥ विवस्वान्धर्मसमये हिमवंतमिवांशुभिः १७ सह्यमर्षानिलोद्भूतो दैत्यानां सैन्यसागरः ॥
क्षणेन प्लावयन् सिंहमैनाकमिव सागरः १८ प्रासैः पाशैस्तथा शूलैर्गदाभिर्मुशलैस्तथा ॥ वज्रैरशनिकल्पैश्च शिलाभिश्च महाद्रुमैः १९ मुद्गरैः कूटपाशैश्च शूलो
लूखलपर्वतैः ॥ शतघ्नीभिश्च दीप्ताभिर्दंडैरपि सुदारुणैः २० परिवार्य समन्तात्तु निघ्नन्नस्त्रैर्हरितदा ॥ स्वल्पमप्यस्य न क्षुण्णमूर्जितस्य महात्मनः २१ तेदा
न वाः पाशगृहीतहस्तामहेद्रवज्राशनितुल्यवेगाः ॥ समन्ततोभ्युद्यतबाहुशस्त्राः स्थितास्त्रिशीर्षा इव पन्नगेन्द्राः २२ सुवर्णमालाकुलमूषितांगानां गदाभोग
पिनद्धगात्राः ॥ मुक्तावलीदामविभूषितां गां हंसा इवाभांति विशालपक्षाः २३ तेषां तु वायुप्रतिमौजसां वैकेयूरमालावलयोत्कटानि ॥ तान्युत्तमांगान्यभि
तो विभांति प्रभातसूर्यांशुसमप्रभाणि २४ तैः प्राक्षिपद्भिर्ज्वलतानलोपमैर्महास्त्रपूगैः स समावृतो बभौ ॥ गिरिर्यथा संततवर्षिभिर्घनैः कृतांधकारोद्भुतकंदरदुमः
२५ तैर्हन्यमानोऽपि महास्त्रजालैः सर्वैस्तदा दैत्यगणैः समेतैः ॥ नाकंपताजौ भगवानप्रतापवानस्थितः प्रकृत्या हिमवानिवाचलः २६ संतापितास्ते नरसिंहरू
पिणादितेः सुताः पावकदीप्ततेजसा ॥ भयाद्विचेलुः पवनोद्धता यथा महोर्मयः सागरवारिसंभवाः २७ शतैर्धनुर्भिः सुमहातिवेगा युगांतकालप्रतिमाञ्छरौ
घान् ॥ एकायनस्थामुमुचुर्नृसिंहे महासुराः क्रोधविदीपितांगाः २८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेपुहरिवंशे भविष्यपर्वणि नारसिंहे चतुश्चत्वारिंशोऽध्या
यः ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ खराः खरमुखाश्चैव मकराशीविषाननाः ॥ ईहामृगमुखाश्चान्ये वराहसदृशाननाः १ बालसूर्यमुखाश्चैव धूमके
तुमुखास्तथा ॥ चंद्रार्द्धचंद्रवक्त्राश्च प्रदीप्ताग्निमुखास्तथा २ हंसकुटुवक्त्राश्च व्यादेतास्याभयावहाः ॥ पंचास्यालेलिहानाश्च काकगृध्रमुखास्तथा ३
विद्युज्जिह्वास्त्रिशीर्षाश्च तथोल्कासन्निभाननाः ॥ महाग्राहनिभाश्चान्ये दानवा बलदर्पिताः ४ कैलासवपुषस्तस्य शरीरेशरवृष्टयः ॥ अवध्यस्य मृगेन्द्रस्य न
व्यथांच कुराहवे ५ एवंभूयो परान्धोरानमृजन्दानवाः शरान् ॥ मृगेन्द्रस्योरसि कुद्धानिः श्वसंत इवोरगाः ६ ते दानवशराघोरा मृगेन्द्राय समीरिताः ॥ विलयं
जग्मुराकाशे खद्योता इव प्रव्रंत ७ ततश्चक्राणि दिव्यानि दैत्याः क्रोधसमन्विताः ॥ मृगेन्द्रायाः क्षिपंत्याशु प्रज्वलंतीव सर्वशः ८

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ नगमात्रैः वृक्षप्रमाणैः ॥ १७ ॥ १८ ॥ तत्तत् अश्मेत्यादि ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

तैरासीद्गनचक्रैः संपतद्भिः समावृतम् ॥ युगांते संप्रकाशद्विश्चंद्रसूर्यग्रहैरेव ९ तानि चक्राणि वदनं प्रविशंति विभांति वै ॥ मेघोदरदरीधोरांचंद्रसूर्यग्रहा इव
१० तानि चक्राणि सर्वाणि मृगेंद्रेण महात्मना ॥ निगीर्णानि प्रदीप्तानि पावकार्चिसमानिवै ११ हिरण्यकशिपुर्दैत्योभूयः प्रामृजदूर्जिताम् ॥ शक्तिप्रज्व
लितांधोरांदुताशनममप्रभाम् १२ तामापतंतीं संप्रेक्ष्य मृगेंद्रः शक्तिमुत्तमाम् ॥ हुंकारेणैव रौद्रेण बभंज भगवांस्तदा १३ रराज भग्रासा शक्तिर्मृगेंद्रेण महितले ॥
सविस्फुलिं गाज्वलिता भोल्केवनभश्च्युता १४ नाराचपंक्तिः सिंहस्य सृष्टारेजे विदूरतः ॥ नीलोत्पलपलाशानां मालिबोज्ज्वलदर्शना १५ मर्जित्वा तु य
थाकामं विक्रम्य च यथासुखम् ॥ तत्सैन्यमुत्सारितवान् रत्नग्राणीवमारुतः १६ ततोऽश्मवर्षदैत्येन्द्राव्यसृजंत नभोगताः ॥ नगमात्रैः शिलाखंडैर्गिरिकूटैर्महा
प्रभैः १७ तदश्मवर्षैः सिंहस्य गात्रे निपतितं महत् ॥ दिशो दक्षप्रकीर्णं हि खद्योतप्रकरो यथा १८ तदश्मौघैर्दितिसुतास्तदा सिंहमरिंदमम् ॥ प्रच्छादयन् यथा
मेघाधाराभिरिव पर्वतम् १९ न च तंचालयामासुर्दैत्यौघादेवमास्थितम् ॥ भीमवेगावलश्रेष्ठं समुद्रा इव पर्वतम् २० ततोऽश्मवर्षे निहते जलवर्षमनंतरम् ॥
धाराभिरक्षमात्रामिः प्रादुरासीत् समंततः २१ नभसः प्रच्युता धारास्तिग्मवेगाः सहस्रशः ॥ आवृण्वन्त्सर्वतो व्योमदिशश्चोपदिशस्तथा २२ धाराणां सन्नि
पातेन वायोर्विस्फूर्जितेन च ॥ वर्द्धता चैव वर्षेण न प्राज्ञायत किंचन २३ धारादिविचसं सक्ता वसुधायां च सर्वशः ॥ न स्पृशंति स्म तं तत्र निपतंत्यो निशंभुवि २४
बाह्यतो ववृषे वर्षेणोपरिष्ठात्तु तोयदः ॥ मृगेंद्रप्रतिरूपस्यास्थितस्य युधिमायया २५ हतेऽश्मवर्षे तु मुले जलवर्षे च शोषिते ॥ ससृजुर्दानवामाया मग्निं वायुं च म
र्वशः २६ नभसः प्रच्युतश्चैव तिग्मवेगः समंततः ॥ ज्वालामाली महारौद्रो दीप्ततेजाः समंततः २७ ससृष्टः पावकस्तेन दैत्येन्द्रेण महात्मना ॥ नशशाकमहातेजा
दग्धुमप्रतिमौजसम् २८ तमिंद्रस्तोयदैः सार्धं सहस्राक्षो मितद्युतिः ॥ महता तोयवर्षेण शमयामास पावकम् २९ तस्यां प्रतिहतायां तु मायायां युधिदानवाः ॥
ससृजुर्घोरसंकाशं तमस्तौ वंसमंततः ३० तमसा संवृते लोके दैत्येष्वाम्नायुधेषु वै ॥ स्वतेजसा परिवृतो दिवाकर इवावभौ ३१ त्रिशिखां भुकुटीं चास्य ददृशुर्दान
वारणे ॥ ललाटस्थां त्रिकूटस्थां गंगां त्रिपथंगामिव ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि नारसिंहे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

नस्पृशंति मध्ये एव शुष्यंतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ मृगेंद्रस्योपरिष्ठात्त्र अन्यत्र तु अस्तीत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि
दीक्षायां पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥

तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अयोगतः यथोक्तवृद्धिः सासंबंधविनातीव वृद्धयातीव हासेन च नियतगतिरप्यनियतं जगाम ॥ ८ ॥ विवर्णत्वनिष्प्रभत्वं कबंधोराहु

वैशंपायन उवाच ॥ ततः सर्वासु मायासु हतासु दैतिनंदनाः ॥ हिरण्यकाशिपुं सर्वे विषण्णाः शरणं गताः १ ततः प्रज्वलितः क्रोधात् प्रदहन्निव तेजसा ॥ हिर
ण्यकाशिपुर्दैत्यश्चालयामास मेदिनीम् २ ततः प्रसुभिताः सर्वे सागराः सलिलाकराः ॥ चलिता गिरयः सर्वे सकाननवनदुमाः ३ तस्मिन् कुद्धे तु दैत्येन्द्रे तमोभू
तमभूजगत् ॥ तमसा समभूच्छन्नं प्राज्ञायत किंचन ४ आवहः प्रवहश्चैव विवहश्च समीरणः ॥ पराहः संवहश्चैव उद्वहश्च महाबलः ५ तथा परिवहः श्रीमान्मा
रुताभयशंसिनः ॥ इत्येते सुभिताः सप्तमारुता गगने चराः ६ ये ग्रहाः सर्वलोकस्य क्षये प्रादुर्भवन्ति वै ॥ ते ग्रहा गगने ह्येषा विचरन्ति यथा सुखम् ७ अयोगतश्च ता
रासु सर्वे पक्षेषु संगताः ॥ सग्रहं सह नक्षत्रं प्रज्ज्वालनभो नृप ८ विवर्णत्वं च भगवान्गतो दिवि दिवाकरः ॥ कृष्णः कबंधश्च महौलक्ष्यते च नभस्तले ९ अमुंच
च्चासितां सूर्यो धूमवार्तिभया वहाम् ॥ गगनस्थश्च भगवान्भीक्ष्णं परितप्यते १० सप्तधूमनिभा घोराः सूर्यादिविमुत्थिताः ॥ सोमस्य गगनस्थस्य ग्रहा
स्तिष्ठन्ति शृंगगाः ११ वामे च दक्षिणे चैव स्थितौ शुक्रश्च हस्वती ॥ शनैश्चरो लोहितांगो लोहितार्कसमद्युतिः १२ समंसमाभिरोहन्ति दुर्गाणि गगने चराः ॥ शृंगा
णिकनकैर्घोरा युगांतावर्तका ग्रहाः १३ चंद्रमाः सह नक्षत्रैर्ग्रहैः सप्ताभिरावृतः ॥ चराचरविनाशार्थं रोहिणीनाभ्यनंदत १४ गृहीतो राहुणा चंद्र उल्काभिर
भिहन्यते ॥ उल्काः प्रज्वलिताश्चंद्रे प्रचेलुर्घोरदर्शनाः १५ देवानामपियो देवः सोम्य वर्षत शोणितम् ॥ अपतन् गगनादुल्का विद्युद्रूपाः सनिः स्वनाः १६
अकाले पादपाः सर्वे पुष्पंति च फलंति च ॥ लताश्च सफलाः सर्वायाः प्रादुर्दैत्यनाशनम् १७ फले फलान्यजायन्त पुष्पे पुष्पं तथैव च ॥ उन्मीलन्ति निमीलन्ति ह
सन्ति च रुदन्ति च १८ विक्रोशन्ति च गंभीरं धूमयन्ति ज्वलन्ति च ॥ प्रतिमाः सर्वदेवानां कथयन्ति युगक्षयम् १९ आरण्यैः सह संमृष्टा ग्राम्याश्च मृगपक्षिणः ॥ चुक्रुशु
र्भैरवंत नमृगैरेऽसमुपस्थिते २० नद्यश्च प्रतिलोमा हि वहन्ति कलुषोदकाः ॥ अपराह्णगते सूर्ये लोकानां क्षयकारके २१ न प्रकाशंति च दिशो रक्तेणुममाकुलाः ॥
वानस्पत्या न पूज्यन्ते पूजनार्हाः कथंचन २२ वायुवेगेनहन्यन्ते भिद्यन्ते प्रणुदन्ति च ॥ तदा च सर्वभूतानां छाया न परिवर्तते २३ अपराह्णगते सूर्ये लोकानां च युग
क्षये ॥ तदा हिरण्यकाशिपोर्दैत्यस्योपरिवेष्टमनः २४ भांडागारायुधागारे निविष्टमभवन्मधु ॥ तथैव चायुधागारे धूमराजिरदृश्यत २५ स च दृष्ट्वा महोत्पा
तान् हिरण्यकाशिपुस्तदा ॥ पुरोहितं तदा शुक्रं वचनं चेदमब्रवीत् २६

रदृश्योऽपि दृश्यन्तं गत इत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ सप्तग्रहाः सोमस्य शृंगगा इति योजना ॥ ११ ॥ १२ ॥ कनकैर्निर्मितानि शृंगाणि मेरोरित्यर्थात् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८
॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ वानस्पत्याः चैत्यदेवताः ॥ २२ ॥ २३ ॥ अपराह्णगतेऽपि सूर्ये छाया न परिवर्तते निष्प्रभत्वात् सूर्यस्येत्यर्थः ॥ २४ ॥ मधुक्षौद्रपटलम् ॥ २५ ॥ २६

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पृथिवीधरणानिदिग्गजादीनि ॥ ४० नागःशेषःतेजोधराः

किमर्थमगवन्नेतेमहोत्पाताःसमुत्थिताः ॥ श्रोतुमिच्छामितत्वेनपरंकवैतूहलंहिमे २७ शुक्रउवाच ॥ ॥ शृगुराजन्नवहितोवचनंमेमहासुर ॥ यदर्थमिह
दृश्यंतेमहोत्पातामहाभयाः २८ यस्यैतेसंप्रदृश्यंतेराज्ञोराष्ट्रेमहासुर ॥ देशोवाञ्छियतेतस्यराजावाबन्धमर्हति २९ अतोबुद्ध्यासमीक्षस्वयथासर्वप्रणश्यति
बृहद्द्वयं हिनाचिराद्रविष्यतिनसंशयः ३० एतावदुक्त्वाशुक्रस्तुहिरण्यकशिपुंतदा ॥ स्वस्तीत्युक्त्वातुदैत्येन्द्रंजगामस्वंनिवेशनम् ३१ तस्मिन्नगतेसदैत्ये
द्रोऽध्यातवन्त्सुचिरंतदा ॥ आसांचक्रेसुदीनात्माब्रह्मवाक्यमनुस्मरन् ॥ असुराणांविनाशायसुराणांविजयायच ३२ दृश्यंतेविविधोत्पाताघोराघोरनिदर्श
नाः ॥ एतेचान्येचब्रह्मवोघोरात्पुत्पातदर्शनाः ३३ दैत्येन्द्राणांविनाशायदृश्यंतेकालनिर्मिताः ॥ ततोहिरण्यकशिपुर्गदामादायसत्वरं ३४ अभ्यद्रवतवेगेन
धरणीमनुकंपयन् ॥ हिरण्यकशिपुर्दैत्योयदासंमृष्टवान्मर्ही ३५ संदष्टोष्ठपुटःक्रोधाद्वराहइवपूर्वजः ॥ मेदिन्यांकंपमानायांदैत्येन्द्रेणमहात्मना ३६ महीधरे
भ्योनामैन्द्रानिपेतुर्भयविक्रवाः ॥ विषज्वालाकुलैर्वकैर्विमुंचंतोदुताशनं ३७ चतुःशीर्षाःपंचशीर्षाःसप्तशीर्षाश्चपन्नगाः ॥ वासुकिस्तक्षकश्चैवकर्कोटकधनं
जयौ ३८ एलापत्रश्चकालीयोमहापद्मश्चवीर्यवान् ॥ सहस्रशीर्षघृङ्गनागोहेमतालध्वजःप्रभुः ३९ शेषोनंतोमहीपालोदुष्प्रकंपःप्रकंपितः ॥ दीप्तान्यंतर्ज
लस्थानिपृथिवीधरणानिच ४० तदाक्रुद्धेनदैत्येनकंपितानिसमंततः ॥ पातालतलचारिण्योनागतेजोधराःशिवाः ४१ आपश्चसहस्राक्रुद्धादुष्प्रकंप्यर
साःशुभाः ॥ नदीभाभीरथीचैवसरयूःकौशिकीतथा ४२ यमुनाचैवकावेरीकृष्णावेणातथैवच ॥ सुवेणाचमहाभागानदीगोदावरीतथा ४३ चर्मण्वतीच
सिंधुश्चतथानदनदीपातिः ॥ मेकलप्रभवश्चैवशोणोमणिनिभोदकः ४४ सुस्रोतानर्मदाचैवतथावेन्नवतीनदी ॥ गोमतीगोकुलाकीर्णातथापूर्णासरस्वती
४५ महीकालनदीचैवतमसापुण्यवाहिनी ॥ सिताचेशुमतीचैवदेविकाचमहानदी ४६ जंबुद्वीपंरत्नवंतंसर्वरत्नोपशोभितं ॥ सुवर्णकूटकंचैवसुवर्णाकरमं
डितम् ४७ ॥ महानदश्चलोहित्यःशैलकाननशोभितः ॥ पत्तनंकौशिकारण्यंद्राविडंरजताकरं ४८ मागधांश्चमहाग्रामानंगान्वंगंस्तथैवच ॥ सुहृन्मल्ला
न्विदेहांश्चमालवान्क्राशिकांसलान् ४९ भुवनंवेनतेयस्यसुवर्णस्यचकंपितम् ॥ कैलासशिखराकारंयत्कृतंविश्वकर्मणा ५० रक्ततोयोभीमवेगोलौहित्यो
नामसागरः ॥ शुभःपांडुरमेघामःक्षीरोदश्चैवसागरः ५१ उदयश्चैवराजेंद्रउच्छ्रितःशतयोजनम् ॥ सुपर्णवेदिकःश्रीमान्नागपक्षिनिषेवितः ५२ आजमानो
कंसदशैर्जातरूपमयैर्दुमैः ॥ शालैस्तालैस्तमालैश्चकर्णिकभिश्चपुष्पितैः ५३

माणिगततेजोमूर्धानः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

अयोमुखः विपुलः सर्वतोधातुमांडितः ॥ तमालवनगंधश्चपर्वतोमलयः शुभः ५४ सुराश्रयसुवाह्वीकाः शूराभीरास्तथैव च ॥ भोजाः पांड्याश्चरंगाश्च क
लिंगास्ताम्रलिप्तकाः ५५ तथैवांध्राश्च पुंड्राश्च वामचूडा सकेरलाः ॥ क्षाभितास्तेन दैत्येन स देवाः साप्सरोगणाः ५६ अगस्तिभुवनं चैव यदगम्यं पुराकृतम्
॥ सिद्धचारणसंघैश्च सेवितं सुमनोहरम् ५७ विचेत्रनागविहगं सुपुष्पितलतादुमम् ॥ जातरूपमयैः पुंगैरप्सरोगणसेवितम् ५८ गिरिः पुष्पितकश्चैव ल
क्ष्मीवान्प्रियदर्शनः ॥ उत्थितः सागरांभत्त्वा वयस्यश्चंद्रसूर्ययोः ५९ रराजसुमहाश्रृंगैर्गगनं विलिखन्निव ॥ सूर्यचंद्रांशुसंकाशैः सागरां विसमावृतः ॥
६० विद्युद्धान्पर्वतः श्रीमानायातः शतयोजनम् ॥ विद्युतां यत्र संपातानि पात्यंते न गोत्तमे ६१ ऋषभः पर्वतश्चैव श्रीमानृषभसंस्थितः ॥ कुंजरः पर्वतश्चै
व यत्रागस्त्यगृहं महत् ६२ विशालरथ्यादुर्धर्पा सर्पाणामालयापुरी ॥ तथा भोगवती चापि दैत्येन्द्राभिर्कंपिता ६३ महामेघागिरेश्चैव पारियात्रश्च प
र्वतः ॥ चक्रवांश्च गिरिश्चैव वाराहश्चैव पर्वतः ६४ प्राग्ज्योतिषपुरं चैव जातरूपमयं शुभम् ॥ यस्मिन्वसति दुष्टात्मानरको नाम दानवः ६५ मेरुश्च प
र्वतश्चैव मेघगंभीरानिःस्वनः ॥ पटितत्रसहस्राणि पर्वतानां विशांपते ६६ तरुणादित्यसंकाशो मेहेंद्रश्च महागिरिः ॥ देवावासः शुः पुण्यगिरि राजोदिवंग
तः ६७ हेमशृंगो महाशैलस्तथा मेघसखो गिरिः ॥ कैलासश्चापि दुष्कंपोदानं वेद्रेण कंपितः ६८ यक्षराक्षसगंधर्वैर्नित्यं सेवितकंदरः ॥ श्रीमन्मनो
हरश्चैव नित्यं पुष्पितपादपः ६९ हेमपुष्करसंच्छन्नं तेन वेखानसंसरः ॥ कंपितं मानसं चैव राजहंसैर्नित्यं सेवितम् ७० विशृंगः पर्वतश्चैव कुमारी च सरिद्रा ॥ तु
पारचयसंकाशो मेहेंद्रश्चैव पर्वतः ७१ उशीरबीजश्च गिरिरुद्रोपस्थरतथाद्रिराट् ॥ प्रजापतेश्च निलयस्तथा पुष्करपर्वतः ७२ देवाः पर्वतश्चैव तथा वैवाल्की
गिरिः ॥ कौचः सप्तर्षिशैलश्च भूमवर्णश्च पर्वतः ७३ एते चान्ये च गिरयो देशा जनपदास्तथा ॥ नद्यश्च सागराश्चैव दानं वेद्रेण कंपिताः ७४ कपिलश्च महीपुत्रो
व्याघ्राक्षश्चैव कंपितः ॥ खंचराश्च निशापुत्राः पातालनलवासिनः ७५ गणास्तथा परैरौद्रामेघनादां कुशायुधाः ॥ उर्ध्वगोभीमवेगश्च सर्वेषु बाभिकंपिताः ७६
॥ इति श्रीमहाभारते खिलेपुहरिवंशे भविष्यपर्वणि नारसिंहे पट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत्रादित्यश्च माध्या
श्च दिश्वचमरुतस्तथा ॥ रुद्रादेवामहात्मानो वसवश्च महाबलाः १ आगम्येते मृगेंद्रस्य सकाशं सूर्यवर्चसः ॥ ऊचुः संत्रस्तमनसो देवा लोकस्यार्दितः २ ज
हि देवादितेः पुत्रं दानवं लोकनाशनम् ॥ दुर्वृतमसदाचारं सहस्रैर्बर्हामुरैः ३

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेपुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां पट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ तत्रेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

त्वंह्येषामंतकृन्नान्योदैत्यानांदैत्यनाशन ॥ तन्नाशयहितार्थायलोकानांस्वस्तिवैकुरुं ४ त्वंगुरुःसर्वलोकानांत्वमिंद्रस्त्वंपितामहः ॥ ऋतेत्वदन्यच्छरणं
 भूतंनभविष्यति ५ तच्छ्रुत्वावचनंदेवोदेवानामादिसंभवः ॥ ननादसुमहानादमतिगंभीरानिःस्वनम् ६ पाटितान्यसुरेन्द्राणांमृगेंद्रेणमहात्मना ॥ सिंहना
 देनमहताहृदयानिमनांसिच ७ गणःक्रोधवशोनामकालकेयस्तथापरः ॥ वेगश्चवैगलेयश्चसिंहिकेयश्चवीर्यवान् ८ संच्छादीयोमहानादोमहविगस्तथा
 परः ॥ कपिलश्चमहापुत्रोव्याघ्राक्षःक्षितिकंपनः ९ खेचराश्चनिशापुत्राःपातालतलचारिणः ॥ गणस्तथापरोरौद्रोमेघनादोकुशायुधः १० ऊर्ध्वगोभी
 मवेगश्चभीमकर्माकलोचनः ॥ वज्रीशूलीकरालश्चहिरण्यकाशिपुस्ततः ११ जीमूतघनसंकाशोजीमूतइववेगवान् ॥ जीमूतघनसंनादोजीमूतसदृशद्यु
 तिः ॥ दृष्टैर्दैत्यगणैस्तुष्टोमृगेंद्रेणमहात्मना १२ देवासिर्दितिजोदृप्तोऽसिंहंसमुपाद्रवत् ॥ समुत्पत्यततस्तीक्ष्णैर्मृगेंद्रेणमहानखैः १३ तत्रोकार
 सहायेनविदार्यनिहतोयुधि १४ महीचलोकश्चशशीनभश्चग्रहाश्चसूर्यश्चदिशश्चसर्वाः ॥ नद्यश्चशैलाश्चमहार्णवाश्चगताःप्रकाशंदितिपुत्रनाशात् १५
 ततःप्रमुदितादेवाऋषयश्चतपोधनाः ॥ तुष्टुर्विविधैस्तोत्रैरादिदेवंसनातनम् १६ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ यत्त्वयाविहितंदेवनारसिंहमिदंवपुः ॥
 एतदेवार्चयिष्यंतिपरावरविदोजनाः ॥ मृगेंद्रत्वंचलोकेषुसर्वसत्त्वेषुवाविभो १७ गायंतित्वांचमुनयोमृगेंद्रइतिनित्यशः ॥ त्वत्प्रसादात्स्वकंस्थानंप्र
 तिपन्नाःसर्वेविभो १८ एवमुक्तोदेवसंघेर्नरसिंहोमहामनाः ॥ ब्रह्माचपरमप्रीतोविष्णोःस्तोत्रमुदीरयत् ॥ १९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भवानक्षरमव्यक्तमचिंत्यं
 गुह्यमुत्तमम् ॥ कूटस्थमकृतंकर्तृसनातनमनामयम् २० सांख्ययोगेचयाबुद्धिस्तत्त्वार्थपरिनिष्ठिता ॥ तांभवान्वेदविद्यात्मापुरुषःशाश्वतोऽधुवः २१
 त्वंव्यक्तश्चतथाव्यक्तस्त्वतःसर्वमिदंजगत् ॥ भवन्मयावयंदेवभवानात्माभवान्प्रभुः २२ चतुर्विभक्तमूर्तिस्त्वंसर्वलोकविभुर्गुरुः ॥ चतुर्युगसहस्रेणसर्वलो
 कांतकांतकः २३ प्रतिष्ठासर्वभूतानामनंतवलंपौरुषः ॥ कपिलप्रभृतीनांचयतीनांपरमागतिः २४ अनादिमध्यनिधनःसर्वात्मापुरुषोत्तमः ॥ स्रष्टात्वं
 त्वंचसंहर्तात्वमेकोलोकभावनः २५ भवान्ब्रह्माचरुद्रश्चमहेंद्रोवरुणोयमः ॥ भवान्कर्ताविकर्ताचलोकानांप्रभुरव्ययः २६

परां च सिद्धिं मिथ्यादयः सप्तश्लोकाः पुनः पुनस्तमेवार्थप्रकाशयंतीति प्राचः नृसिंहतापनीयोपनिषदि तु विश्वादीनां चतुर्णां प्रत्येकं विश्वचतुष्टयमभितत्वेन षोडशभेदानुदाहृत्य ईश्वर
 प्रासस्तुरीय इति चतुर्थस्यापि चतुर्थः षोडशो नृसिंह इत्युक्तं तदनुसारेणात्रापि आद्यं श्लोकत्रयं विश्वादिषु त्रिष्वन्तर्भूतं यद्रूपं परंतदेव प्रकाशयते ततश्चतुर्भिः श्लोकैस्तुर्थस्य चत्वारो भेदाः ओ
 तावुज्ञावुज्ञा विकल्परूपावर्ण्यते इत्यपौनरुक्त्यं तत्रासंदेहकरं संचिन्मात्रं कृत्स्नं जगत् संदशकं रामयमिव सैत्यं सिकतामात्रं इत्येतत् दृष्टिराकारसत्त्वमुपेत्य तस्य चिन्मात्रत्वं पुक्तं अनुज्ञातु
 दृष्टौ तु स्वाप्नजगद्वाकाकारस्य मिथ्यात्वमुपेत्य चिन्मात्रमुक्तं अनुज्ञादष्टौ तु शशङ्गादिव द्विकल्पमात्रत्वमाकारस्येत्यतितुच्छत्वमुक्तम् अविकल्पेतुच्छत्वमानमपि नास्तीति सप्तानां श्लोका
 नायोजनात् तत्र परशब्दाः पूर्वपूर्वापेक्षया अपेक्षिकाः यथा इंद्रियेभ्यः पराह्यर्था अर्थेभ्यः श्वपरं मनः ॥ मनस्तु परावृद्धिबुद्धेरात्मा परात्परः ॥ महतः परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः परः ।

परां च सिद्धिं परमं च देवं परं च मंत्रं परमं मनश्च ॥ परं च धर्मं परमं यज्ञश्च त्वामाहुरग्र्यं पुरुषं पुराणम् २७ परं च सत्यं परमं हविश्च परं पवित्रं परमं च मार्गम् ॥ परं च य
 ज्ञं परमं च होत्रं त्वामाहुरग्र्यं पुरुषं पुराणम् २८ परं शरीरं परमं च धाम परं च योगं परमं च वाणीम् ॥ परं रहस्यं परमं गतिं च त्वामाहुरग्र्यं पुरुषं पुराणम् २९ परं
 परस्यापि परं च यत्परं परं परस्यापि परं च देवम् ॥ परं परस्यापि परं प्रभुं च त्वामाहुरग्र्यं पुरुषं पुराणम् ३० परं परस्यापि परं प्रधानं परं परस्यापि परं च तत्त्वम् ॥
 परं परस्यापि परं च धाता त्वामाहुरग्र्यं पुरुषं पुराणम् ३१ परं परस्यापि परं रहस्यं परं परस्यापि परं परं यत् ॥ परं परस्यापि परं तपो यत् त्वामाहुरग्र्यं पुरुषं पुराणम्
 ३२ परं परस्यापि परं परायणं परं च गुह्यं च परं च धाम ॥ परं च योगं परमं प्रभुत्वं त्वामाहुरग्र्यं पुरुषं पुराणम् ३३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा स भगवान् त्स
 र्वलोकापितामहः ॥ स्तुत्वानाराणं देवं ब्रह्मलोकं गतः प्रभुः ३४ ततो न दत्सु तूर्ये पुन्रत्यंतीष्वप्सरः सुच ॥ क्षीरोदस्योत्तरं कुलं जगाम प्रभुरीश्वरः ३५ नार
 सिंहीतनुं त्यक्त्वा स्थापयित्वा च तद्वपुः ॥ पौराणं रूपमास्थाय ययौ सगरुडध्वजः ३६ अष्टचक्रेण यानेन भूतयुक्तेन शोभिना ॥ अव्यक्तः प्रकृतिर्देवः
 संस्थानमगमत्प्रभुः ३७

पुरुषात्परं किंचित्साकाष्ठासापरागतिरिति ॥ इंद्रियार्थमनोबुद्धिमहदव्यक्तपुरुषाणां उत्तरोत्तरं परत्वम् इंद्रियाणामपि परत्वं भगवता उक्तं इंद्रियाणि पराण्याहुरिति ॥ तद्वदत्रापि परं पगाज्ञे
 या इंद्रियादीन्येव वा सप्तसप्तानामपि श्लोकानां क्रमेण प्रतिपाद्यानि सर्वथा पिनात्र पौनरुक्त्यदोपोस्तीति सर्वज्ञेयम् २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ उत्तरं कुलं श्वेतद्वीपम् ३५
 त्यक्त्वा अदृश्या कृत्वा तद्वपुः तस्याः प्रतिमां पौराणं वैष्णवं चतुर्भुजादिलक्षणम् ३६ भूतयुक्तेन पंचमहामृतघटितेन अष्टचक्रेण अष्टौ ग्रहा अष्टावतिग्रहा इत्यादिभ्युतिप्रसिद्धश
 ब्दश्रोत्रादिग्रहातिग्रहरूपैरनिशं चक्रवर्त्यमानेन देहेन साधनेन अव्यक्तप्रकृतिरप्यष्टाकृतिरहंकारात्प्रकृष्टा देव आत्मानृसिंहरूपी स्वस्थानं निविशे पचिन्मात्रस्वरूपं तद्विष्णोः परमं पदमि
 ति भुतिप्रसिद्धमगमत् ३७

॥ ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां सप्त चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ नृसिंह इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अत्रम इति नारायण इति प्रख्यातरीत्या कृत्स्नं ब्रह्मांडं लयस्थानभूतं ब्रह्मांडं देवासुरविभागसुपजीव्यदेवानां पक्षपातेनासुरानविध्वंसीयतेत्युक्तं सर्वात्मनः स्वावयवेऽप्येतेषु विषमबुद्धययोगादिति शंकार्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ विष्णुस्त्वामनस्योपिकथं त्रैलोक्यं व्यापकत्वं चेति शब्दः ॥ ८ ॥ उत्तरमाह शृण्वति दिव्यां लौकिकदृष्टानां गम्यां अथापि कपिपुंगवैर्मंत्रद्रष्टृप्रवरैरर्चितां कविभिर्ब्रह्मनिष्ठैः स्वानुभवप्रामाण्येन प्रवर्षणोक्तां ब्रह्मोक्तां मंत्रसूचितां ब्राह्मणे मंत्रविवरणरूपेण पिदैरितां अयं भावः इन्द्रो मायाभिः पुरुषं ईयते इत्यादि श्रुतौ एकस्यां मायायामसमवेतं बहुवचनं पाशान्यायेन तदवयवेषु सत्त्वरजस्तमः सुपर्यवस्यति तत्र रूच्यप्रधानानि रूपाणि देवतादीनि रजःप्रधानानि दक्षरश्मः प्रभृतीनि तमःप्रधानानि भूतप्रेतादीनि त्रिविधानां द्रव्यरूपाणितैः सत्त्वकार्यकदा

एवं महात्मना तेन नृसिंहपुत्रा तदा ॥ देवेन निहतः पूर्वाहिरण्यकशिपुश्च सः ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुद्गलवंशे भविष्यपर्वणि नारसिंहप्रादुर्भावे हिरण्यकशिपुश्च कथनं नाम सप्त चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ७४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नृसिंह एष कथितो भूयो यं वामनोपरः ॥ यत्र वामनमास्थाय रूपं रूपविदां वरः १ बलेर्वलवतो यज्ञे बालेना विष्णुना पुरा ॥ विक्रमैस्त्रिभिर्लोकम्यत्रैलोक्यमखिलं हतम् २ समुद्रवसना चोर्वी नाना नगविभूषिता ॥ हत्वा दत्त्वा सुरेंद्राय शक्राय प्रभविष्णुना ॥ ३ ॥ जनने जय उवाच ॥ अत्र मे संशयो ब्रह्मत्रयकौतूहलं महत् ॥ कथं नारायणो देवो वामनत्वमुपागतः ४ यः पुराणे पुराणा त्माभूत् नारायणः प्रभुः ॥ पद्मनाभो महाबाहुर्लोकानां प्रकृतिर्ध्रुवः ५ अनादि मध्यनिधनस्त्रैलोक्यादिः सनातनः ॥ देवदेवः सुराध्यक्षः कृष्णो लोकनमस्कृतः ६ हव्यकव्यवहः श्रीमान् हव्यकव्यभुगव्ययः ॥ अदित्यादेवमातुश्च कथं गर्भे भवत्प्रभुः ॥ स्रष्टा यो वासवस्यापि सकथं वामनानुजः ७ प्रसूतो देवदेवेशो विष्णुत्वं प्राप्तान्कथम् ॥ एतदाचक्ष मे विप्र प्रादुर्भावं महात्मनः ८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुराज कन्वथां दिव्यामर्चितामृषिपुंगवैः ॥ पुराणैः कविभिः प्रोक्तां ब्रह्मोक्तां ब्राह्मणे रिताम् ९

चिदुपकरोति कदाचिदुभयस्याप्यामि मंत्रं करोति तदेवं मूलगुणानां यथा विरोध एव तत्प्रधानानां देवादीनामपि तत्र यथा तल्लिलस्य माधुर्यं इह द्राक्षादौ बीजगुणादविशयेना विभवति त्रिभुवरो चरसादौ तृनिरवशेपेणावृतं भवति औषाधिकं चाम्लकदृत्वादिकं अतीव प्रकाशते एवमिन्द्रस्य स्वरूपभूतं ज्ञानं सात्विकेषु देवतादिष्वभिभवति इतरेष्वनुतस्यति रोमावः औषाधिकानां च कामकोशादीनामतिशयेना विर्भावो भवतीति इन्द्रस्यापि विशेषरूपवतः स्वरूपप्रकाशहेतुत्वं देवेषु प्रभवात् तत्तिरोधानहेतुत्वादितरेषु द्रोहश्च युज्यते सति त्रैलोक्यस्य सर्वरूपाणि मूर्तिजांश्चरत रुफलोपमानि शुद्धशबलसूत्रविराड्विष्णुर्ज्ञानि तत्र शुद्धं निशेविषं विष्णुस्तु सर्वविशेषयुक्तो राजवच्छिष्टेष्वनुग्रहं दुष्टेषु द्रोहं च करोतीति युज्यत एवमायापित्वा वास्यका भनत्वं वापकत्वं वयुज्यत इति सर्वमनवयवम् ॥ ९ ॥

मारीचस्यसुरेशस्यवक्ष्यपस्यप्रजापतेः ॥ अदितिर्दितिर्द्वेभार्देभगिन्यौजनमेजय १० अदित्यांजलिरेदेवाः वक्ष्यपस्यमहात्मनः ॥ धातार्यमाचापेत्रश्वव
रुणोऽंशोभगस्तथा ११ इन्द्रोवेवस्वान्पूवाचपर्जन्योदशमस्तथा ॥ तथैकादशमस्त्वष्टाद्वादशोविष्णुरुच्यते १२ दित्यांजातोहिबलवानहिरण्यकाशिपुःप्र
भुः ॥ तस्यानुजश्चैत्येन्द्रोहिरण्याक्षःप्रतापवान् १३ हिरण्यकाशिपोःपुत्राःपंचघोरपराक्रमाः ॥ प्रह्लादश्चानुह्लादश्चजंभःसंह्लादएवच १४ विरोचनश्चप्रा
ह्लादिस्तस्यपुत्रोवालेःस्मृतः ॥ पुत्रपौत्रंचवलवतेपामक्षयमव्ययम् १५ तेजस्विनांसुरारीगांदैत्येन्द्राणांमनस्विनाम् ॥ गणाःसुवदुशोराजनदेशेदेशेमहस्व
शः १६ तेदृष्ट्वानारसिंहेनाहिरण्यकाशिपुंहतम् ॥ दैत्यादेववधार्थायबालिमिंद्रंप्रचकिरे १७ दृष्ट्वाधर्मपरंनित्यंसत्यवाक्यंजितेन्द्रियम् ॥ शौर्याध्ययनसंपन्नं
सर्वज्ञानावेशारदम् १८ परावरगृहीतार्थंतत्त्वदर्शिनमव्ययम् ॥ तेजस्विनंसुररिपुंहिरण्यकाशिपुंयथा १९ अभिषेकेणादेव्येनवल्लिवैरोचनिंतथा ॥ दैत्या
धिपत्येदितिजास्तदासर्वेऽभ्यपूजयन् २० अभिषिक्तस्तदादैत्यैर्बलिर्वलवतांवरः ॥ ब्रह्मणाचैवतुष्टेनाहिरण्यकाशिपोःपदे २१ अभिषिक्तोसुरगणैर्बलिर्वैरो
चनिस्तदा ॥ कांचनःकलशैःस्फीतैःसर्वतीर्थीडुमंत्रितैः २२ जयशब्दंततश्चकुरभिषिक्तस्यदानवाः ॥ बलेरतुलवीर्यस्यसिंहासनगतस्यचै २३ कृत्वेन्द्रंदा
नवाःसर्वेर्बलिवलवतांवरम् ॥ ततोविज्ञापयामासुःशिरोभिःपतिताःक्षितौ २४ दैत्याऊचुः ॥ विदितंतवदैत्येन्द्राहिरण्यकाशिपोर्यथा ॥ त्रैलोक्यमासीदखि
लंजगतस्थावरजंगमम् २५ पितामहंतुहत्यातेसुरेश्वरनिषूदन ॥ हतंतदैवत्रलोक्यंशक्रश्चैवाभिषेचितः २६ तापेतामहराज्यंत्वंप्रत्याहर्तुमिहार्हासे ॥ अ
स्माभिःपहितोनाथत्रैलोक्यमिदमव्ययम् २७ प्रत्यानयस्वभद्रंतेराज्यंपैतामहंप्रभो २८ असुरगणसहस्रसंवृतस्त्वजयोदिवेदेवगगान्बहानुभावात् ॥ अ
मितबलपराक्रमोसिराजन्नतिशयसेस्वगुणैःपितामहंस्वम् ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतखिलेपुहर्षिवंशेभविष्यपर्वणिशमनेबलेरभिषेकोनामअष्टच
त्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ निशम्यतेपांचघनंमहामतिर्बलिस्तदाप्रीतमनामहाव्रतः ॥ आज्ञापयामासमदस्यकोटित्रै
लोक्यमद्यैवजयामसर्वं १ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाबलेर्वैरोचनस्यतु ॥ उद्यागंपरमंचकुर्दानवायुद्धदुर्भदाः २ महापद्मोनिकुंभश्चकुंभकर्णश्चवीर्यवान् ॥ कांच
नाक्षःकपिस्त्र्यंघोमैनाकःक्षितिकंपनः ३ सितवेशोर्ध्वदंक्रश्चदन्ननाभःशिखीजटी ॥ सहस्रबाहुर्विकटोव्याघ्राक्षःप्रियदर्शनः ४ एकाक्षएकपान्मुंडोविद्युद
क्षश्चतुर्भुजः ॥ गजोदरोगजशिरागजस्कंधोगजेक्षणः ५

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

अष्टदंष्ट्रश्चतुर्वक्रोमेघनादीजलंधरः ॥ करालोज्ज्वालजिह्वास्यःशतांगःशतलोचनः ६ सहस्रपादःसुमुखःकृष्णश्चैवमहासुरः ॥ रणोत्कटोदानपतिःशैलकंपी
कुलाकुलिः ७ समुद्रोरभसश्चंडोभूषश्चैवमहासुरः ॥ गोत्रजोगोक्षुरोरौद्रोगोदंतःस्वस्तिकोध्रुवः ८ मांसलोमांसभक्षश्चवेगवान्केतुमाञ्छिबिः ॥ पंकदि
ग्धशरीरश्चवृहत्कीर्तिर्महाहनुः ९ समप्रभोविकुंभांडीविरूपाक्षोमहोदरः ॥ श्वेतशीर्षश्चंद्रहनुश्चंद्रहाचंद्रतापनः १० विशुरोदीर्घबाहुश्चमद्यपोमारुताशनः
तालजंघोमहाभागःसरभःशलभःक्रथः ११ समुद्रमथनोनादीविततश्चमहाबलः ॥ प्रलंबोनरकोव्यालीधेनुकःकाललोचनः १२ वरिष्ठश्चगरिष्ठश्चभूतलो
मातथाविधुः ॥ दुष्प्रसादःकिरीटीचमूचीवक्रोमहासुरः १३ सुबाहुःकंजबाहुश्चकरणःकलशोदरः ॥ सोमपोदेवयाजीचप्रवरोवीरमर्दनः १४ सुपथःखंडमु
क्तिश्चशिखिनेत्रःशिखिध्वजः ॥ यथास्मृतिमयाःप्रोक्तामरीचेःकीर्तिवर्धनाः १५ एतेचान्येचबहवोनानाभूषणभूषिताः ॥ रथौघैर्बहुमाहसैर्ययुर्योद्धुमरिद
माः १६ दिव्यांबरधरादैत्यादिव्यमाल्यानुलेपनाः ॥ दिव्यैश्चक्रचैर्नद्धादिव्यैश्चैवोच्छ्रितैर्ध्वजैः १७ दिव्यायुधधरादैत्यागर्जमानायथांबुदाः ॥ बृहद्भी
रथघोषैश्चचालयंतोवसुंधराम् १८ महाबलादिव्यबलास्त्रधारिणोभुजंगभोगप्रतिमैर्महाभुजैः ॥ सुदुर्जयादैत्यवृषाःसुरारयोदितिप्रियालोहितलोहितेक्ष
णाः १९ तेजगमुखःज्वलनेंद्रवीर्यामहेंद्रवज्राशनितुल्यवेगाः ॥ विवृद्धदंष्ट्राहरिधूम्रकेशाविवर्द्धमानाःशरदीवमेघाः २० सहस्रबाहुर्बाणश्चबलेःपुत्रोमहाब
लः ॥ रथातिरधकोट्यावैसन्नह्यतमहाबलः २१ सर्वेमायाधरादैत्याःसर्वेदिव्यास्त्रयोधिनः ॥ सर्वेमदबलोत्सिक्ताःसर्वेलब्धवराःपुरा २२ सर्वेकांचनशै
लामाःपीतकौशेयवाससः ॥ किरीटोष्णीषमुकुटादिव्यभूषणभूषिताः २३ हिरण्यकवचाःसर्वेहिरण्यध्वजकेतवः ॥ स्यंदनस्थाव्यराजंतशारदाइवखेयशः
२४ तापनीयैर्वैर्निष्कैरनलज्वलितप्रभैः ॥ हेमपर्वतशृंगस्थाःपुष्पिताइवकिंशुकाः २५ तेषांमध्यगतोवाणःप्रावृषीवोत्थितोघनः ॥ स्थितःशक्तिगदापा
णिस्त्रिनल्वप्रतिमेरथे २६ विचित्राश्चध्वजयुगचित्रभक्तिविराजिते ॥ गदापरिघसंपूर्णेहेमजालविभूषिते २७ अन्वीयमानोदितिजैर्वालखिल्यैरिवांशुमा
न ॥ नानाप्रहरणैर्घोरैस्तीक्ष्णदंष्ट्रैरिवोरगैः २८ पंचतस्यमहावीर्यादानवायुद्धदुर्मदाः ॥ ररक्षूरथमव्यग्राव्यादितास्याभयावहाः २९ सुबाहुर्मेघनादश्चभीमग
र्भश्चवीर्यवान् ॥ तथाकनकमूर्धाचवेगवान्केतुमानिति ३० कनकरजतभक्तिचित्रपार्श्वपतंगपतिप्रतिभेरथेस्थितोभूत् ॥ जलदनिनदतुल्यनेभिघोषे
सुरयणैर्न्यवघायदानवैः ३१ अनायुषायाःपुत्रस्तुबलोनाममहासुरः ॥ वृतःशतसहस्रेणरथानांभीमवर्चसाम् ३२

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे मविष्यपर्व
युक्तमृक्षसहस्रेण रथमारुह्य वीर्यवान् ॥ नीलाय समयं घोरं वायसां कंसुदुर्जयम् ३३ नीलांबरधरः श्रीमान् चैदूर्याचलसन्निभः ॥ महतारथवेगेन प्रययौ दानव
स्तदा ३४ तत्रैकार्णवसंकाशे सैन्यमध्ये व्यराजत ॥ प्रभातसमये श्रीमान् तस्मिन् स्थइवांशुमान् ३५ सुतपजां बूनदतुल्यवर्चमानि शाकराकारतडिदुणाकरः ॥
किरीटमुख्येन विभाति शोभिना यथा गिरिः शृंगवरेण भास्वता ३६ षष्टीरथसहस्राणि नमुचेरसुरस्य वै ॥ खरयुक्तानि सर्वाणि मेघतुल्यरवाणि च ३७ नाना
प्रहरणाः सर्वे सर्वतोचित्रयोधिनः ॥ महाभ्रघनसंकाशा वेगवन्तो महाबलाः ३८ रथो व्याघ्रसहस्रेण युक्तः परमवेगवान् ॥ नमुचेरसुरेन्द्रस्य सर्वरत्नविभूषितः ३९
शार्दूलचिह्नः शुशुभे तस्य केतुर्हिरण्मयः ॥ रथमध्ये सुरेशस्य मध्यांदिनरविर्यथा ४० स भीमवेगश्च महाबलश्च प्रगृह्य चापं हिमवानिव स्थितः ॥ नीलांबरः
कांचनपट्टनद्धो दिशा गजो यद्वदुपेतकक्षः ४१ किंकिणीजालनिर्घोषं तपनीयविभूषितम् ॥ सपताकाध्वजोपेतं स मध्यमिव तोयदम् ४२ चक्रैश्चतुर्भिः संयुक्त
मष्टनल्वायतांतरम् ॥ हेमजालकुलंदीप्तं कालचक्रमिवोदितम् ४३ नानायुधधरं घोरं व्याघ्रचर्मपरिष्कृतम् ॥ इहामृगगणाकीर्णं चित्रभक्तिविराजितम् ४४
तूणीरशरसंपूर्णं शक्तितोमरसंकुलम् ॥ गदामुद्गरसंवाधं चापरत्नविभूषितम् ४५ युक्तमृक्षसहस्रेण लंबकेसरवर्चसा ॥ राजतेन विकीर्णेन शोभितं सिंहकेतुना ॥
४६ स तेन शुशुभे दैत्यो मयोमाया विसर्पिणा ॥ रथरत्ने स्थितः श्रीमानुदयस्थइवांशुमान् ४७ विमलरजतविंदुशोभितांगं मानेकनकोज्ज्वलचारुभक्तिचित्रम् ॥
अयुतशतसहस्रमूर्जितानां मयमनुयाति तदामहारथानाम् ॥ ४८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भ० वामनप्रादुर्भावे मयस्य युद्धाभिगमनं नामैकोनपञ्चाश
तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पुलोमा तु महादैत्यस्ति मिराकारगह्वरम् ॥ आरुह्य हायसंघोरं रथं परमथाह्वजम् १ उत्कर्णपर्व
ताकारं लोहजालांतरांतरम् ॥ नेमिघोषेण महता शुभ्यंतमिव सागरम् २ गदापरिघनिस्त्रिंशैः स तोमरपरश्वधैः ॥ शक्तिमुद्गरसंकीर्णं स तोयमिव तोयदम् ३
रथमुष्टसहस्रेण संयुक्तं वायुवेगिना ॥ पुलोमारुह्य युद्धाय प्रस्थितो युद्धदुर्मदः ४ षष्टीरथसहस्राणि पुलोमानं महारथम् ॥ अन्वयुः सूर्यवर्णानि प्रदीप्तानि वितेज
सा ५ खड्गध्वजेन महता तप्तकांचनवर्चसा ॥ भ्राजते रथमध्यस्थः पर्वतस्थइवांशुमान् ६ सुचारुचामीकरपट्टनद्धां महागदां कालनिर्भां महाबलः ॥ प्रगृह्य
वभ्राजस शत्रुमध्ये कार्णाय सीकेतुरिवास्थितो वर्णः ७ हयग्रीवस्तु वलवान् हयग्रीवैर्महासुरैः ॥ वृनः शतसहस्रेण रथानां रथसत्तमः ८ धराधरानिभाकारं सपत्ना
नीकमर्दनम् ॥ स्यंदनं भीममास्थाय युद्धायाभिमुखः स्थितः ९

णिटीकायामैकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभार

श्वेतशैलप्रतीकाशःश्वेतकुंडलभूषणः ॥ शुशुभेरथमध्यस्थःश्वेतशृंगइवाचलः १० महतासप्तशीर्षेणशोभितोनागकेतुना ॥ वैदूर्यमणिचित्रेणप्रवालांकु
रशोभिना ११ अमितबलपराक्रमाकृतीनांवररथिनामनुजग्मुखजितानाम् ॥ असुरगणशताभिगच्छमानंत्रिदशगणाइववासवंप्रयांतम् १२ प्रहादस्तु
महाप्राज्ञःसर्वशास्त्रविशारदः ॥ सर्वमायाधरःश्रीमान्यष्टाक्रतुशतैरपि १३ समनह्यततेजस्वीपावकार्चिसमप्रभः ॥ रथानीकेनमहतादुर्दिनांभोदनादि
ना १४ शूरेणामितवीर्येणहेमकुंडलधारिणा ॥ वृतोदैत्यसहस्रेणदेवैरिवापितामहः १५ स्ववीर्यादग्रणीर्दत्तोमत्तवारणविक्रमः ॥ सुरसैन्यस्यसर्वस्यप्रति
क्षोभइवस्थितः १६ स्ववीर्येणोदधेस्तुल्यःप्रदीप्ताग्निरिवज्वलन् ॥ तेजसाभास्कराकारःक्षमयापृथिवीसमः १७ तालध्वजेनदीप्तेनरथेनातिविराजता ॥
तंयांतमनुयांतिस्मदानवाःशतसंघशः १८ सर्वेहिरण्यकवचाःसर्वैरत्नविभूषिताः ॥ दिव्यांगरागाभरणाःसमरेष्वनिवर्तिनः १९ जांबूनदविचित्रांगवैदू
र्यविकृताङ्गदाः ॥ दिव्यस्यंदनमध्यस्थाःखस्थाइवमहाग्रहाः २० आचारवांश्चैवजितेन्द्रियश्चधर्मेरतःसत्यपरोनमूयः ॥ स्थितोग्रितोयांबुदवायुकल्पोरूपी
यथासर्वहरःकृतांतः २१ शंबरस्तुमहामायोरथयूथपयूथपः ॥ आरुरोहरथंदिव्यंसर्वयुद्धविशारदः २२ लोहिताक्षोमहाबाहुःप्रतप्तोत्तमकुंडलः ॥ जी
मृतघनसंकाशोदिव्यस्त्रगनुलेपनः २३ विद्युज्ज्योतिर्निकाशेनमुकुटेनार्कवर्चसा ॥ मणिरत्नविचित्रेणवैदूर्यवरशोभिना २४ तपनीयेनमहताकवचेनवि
राजता ॥ संध्याभ्रेणेवसंच्छन्नःश्रीमानस्तशिलोच्चयः २५ त्रिशच्छतसहस्राणिदैत्यानांचित्रयोधिनाम् ॥ बलिनांकालकल्पानामन्वयुःशंबरंतदा २६
युक्तंहयसहस्रेणशुक्लवर्णेनराजता ॥ क्रौंचध्वजेनदीप्तेनरथेनाहवशोभिना २७ व्यासक्तवैदूर्यसुवर्णजालंनानाविहंगैरपिभक्तिचित्रम् ॥ विद्युत्प्रभंभीमरवं
सुवेगंरथंसमारुह्यरराजदैत्यः २८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिश्रीवामनप्रादुर्भावेशंबरादिदैत्यसन्नहनंनानामपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥
५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अनुह्रादश्वतत्रैवदैत्यःपरमदुर्जयः ॥ हिरण्यकशिपोःपुत्रःप्रययौयुद्धलालसः १ चतुश्चक्रेणयानेनात्रि
नल्वप्रतिमेनतु ॥ युक्तेनाश्वैर्महावीर्यैःसिंहवक्त्रैरजिह्वगैः २ भीमगंभीरनादेननेमिघोषेणवीर्यवान् ॥ चालयन्वसुधांसर्वासशैलवनकाननाम् ३ विनर्दमा
नादैत्यौघाननुहादंययुःशुभाः ॥ शतंशतसहस्राणारथानांहेममालिनाम् ४ परिघैर्भिदिपालैश्चभलैःपाशैःपरश्वधैः ॥ विविधायुधहस्तास्तेशूलमुद्गर
पाणयः ५ सुवर्णजालनिर्मुक्तैर्वज्रैश्चसमलंकृताः ॥ रथैश्चित्रैश्चकवचैःसज्जगानामहासुराः ६

तेहविंशेभविष्यपर्वणिटीकायांपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ अनुह्रादश्वेति ॥ १ ॥ त्रिनल्वान्नादशशतहस्तोच्छ्रायाप्रतिमायस्यतेन ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ भिन्नाजनचयप्रभः कज्जलयुटिकागर्मवत्कृष्णः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥
तदा विशालोच्छ्रितशैलरूपे बभौ रथे कांचनचित्रितांगे ॥ दैत्याधिपः सत्वबलानुरूपे समास्थितस्त्वप्रतिमे सुरूपे ७ विरोचनश्च बलवान् चैश्वानरसमद्युतिः ॥
महतारथवंशेन सर्वास्त्रकुशलः शुचिः ८ व्यूहानां विनियोगज्ञो ज्ञानविज्ञानतत्त्ववित् ॥ बलेः पिता सुरवरः सुराणामिव वासवः ९ सर्वायुधसमोपेतं किंकिणी
जालभूषितम् ॥ युक्तानां वाजिमुख्यानां सहस्रेणाशुगामिनाम् १० रथमारुह्य दैत्येन्द्रो बभौ भेरुरिवापर ॥ किंकिणीजालपर्यंतं गजेन्द्रध्वजशोभितम् ॥ सं
ध्याग्रसमवर्णाभिः पताकाभिरलंकृतम् ११ प्रवालजांबूनदभक्तिचित्रं व्यालं विकारांतरनेभिघोषम् ॥ रथं समारुह्य किरीटमालीययौ सयुद्धाय महासुरेन्द्रः १२
विरोचनानुजश्चैव कुजं मोनामदानवः ॥ स्यंदनैर्बहुसाहस्रैर्मणिकांचनभूषितैः १३ वृतो मदबलोत्सिक्तैर्देवारिभिररिंदमः ॥ प्रासपाशगदाहस्तैर्दानवैर्युद्धकां
क्षिभिः १४ सपर्वतनिभाकारो भिन्नाजनचयप्रभः ॥ महता भ्राजमानेन किरीटेन सुवर्चसा १५ सर्वरत्नविचित्रेण कवचेन च संवृतः ॥ महता दीप्तवपुषा
येनेदुरिवांशुमान् १६ शातकौभेन महता तालवृक्षेण केतुना ॥ रराजरथमध्यस्थो मेरुस्थ इव भास्करः १७ रणपटुरतिवीर्यसत्त्वबुद्धिः सुरसमराभिमुखः प्र
याति तूर्णम् ॥ असुरगणसमावृतः कुजं भास्त्रिदशगणैरिव वृत्रहामरेन्द्रः १८ असिलोमाचतत्रैव दानवः पर्वतायुधः ॥ दारुणं वपुरास्थाय दारुणो दारुणाननः ॥
१९ रौद्रः शकटचक्राक्षो महाकायो महाबलः ॥ कृष्णवासा महादंष्ट्रः किरीटीलोहिताननः २० वृतो दैत्यसहस्रौघैर्गिरिपादपयोधिभिः ॥ नानारूपधरैर्दृष्टै
दैत्यैस्त्रिदशशत्रुभिः २१ ते शूलहस्ता गगने चरंत इतस्ततस्तोयद्वंदुलयाः ॥ खंच्छादयंतस्तपनीयनिष्कायथोन्नताः प्रावृषिकालमेघाः २२ अनायुपा
याः पुत्रस्तु वृत्रो नाम महासुरः ॥ देवशत्रुर्महाकायस्ताम्रास्यो निर्नतोदरः २३ दीप्तजिह्वो हरिश्मश्रुर्ध्वरो मामहाहनुः ॥ नीलांगो लोहितमुखः किरीटीलो
हितांबरः २४ आजानुबाहुर्विकृतः श्वेतदंष्ट्रो विभीषणः ॥ महामायाधरो भीमो हेमकेयूरभूषणः २५ महता मणिचित्रेण कवचेन तु संवृतः ॥ हेममाला
धरो रौद्रश्चक्रकेतुरमर्षणः २६ किंकिणीशतसंघुष्टतपनीयविभूषितम् ॥ युक्तं हयसहस्रेण रक्तध्वजपताकिनम् २७ रथानीकेन महता युद्धायाभिमुखो ययौ ॥
दिव्यं स्यंदनमास्थाय दैत्यानां नंदिवर्द्धनः २८ तपितकनकविंदुर्पिंगलाक्षो दितितनयो सुरसैन्ययुद्धनेता ॥ विकसितकमलाभचारुचक्षुः सितदशनः शुशु
भेरथासनस्थः २९ एकचक्रस्तु तत्रैव सूर्यचक्र इवोदितः ॥ कालचक्रसमो रौद्रश्चक्रायुध इवोद्यतः ॥ सर्वायसमयं दिव्यं रथमास्थाय भासुरम् ३० वृतो दैत्य
गणैर्दृष्टैः कालाय सशिलायुधैः ॥ तस्याशीतिसहस्राणिरथिनां चित्रयोधिनाम् ३१

तपनीयनिष्काः सुवर्णमयपदकालंकाराः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ वरद

सर्वकालांतकप्रख्यारुधिराक्षामहाबलाः ॥ आयसैःकांचनैःश्वैवसन्नद्धावरवर्णिनः ३२ विराजतांतरिक्षस्थानीलाइवपयोधराः ॥ सर्वकालांतकप्रख्याधीराः
समरदुर्जयाः ३३ सागरोदरगंभीरानीलवक्रादुरासदाः ॥ रेजुर्यीतोसुरवरविलातीताइवार्णवाः ३४ तेभीममायाःसुसमृद्धकायाःकिरीटिनःकांचनभूषिताः
गाः ॥ ययुस्तदास्वायुधदीप्तहस्तानभःसपक्षाइवपर्वतेंद्राः ३५ संदिष्टोबलिपुत्रेणवृत्रभ्रातामहासुरः ॥ वधायसुरसैन्यस्यसंनह्यस्वेतिवोर्यवान् ३६ हेम
तालीमहादंष्ट्रःस्रग्वीरुचिरकुंडलः ॥ रक्तमाल्यांबरधरश्चंद्रःसमरदुर्जयः ३७ सुमहावृत्तनयनःसकिरीटीधनुर्धरः ॥ प्रभिन्नइवमातंगःशार्दूलसमाविक्रमः ३८
महातालनिभंचापंतथारुचिरसायकम् ॥ विस्फारयन्महावेगं वज्रनिष्पेपानिःस्वनम् ३९ रथेनखरयुक्तनव्यजेनभुजगेनह ॥ शुशुभेस्यंदनस्थःससंध्यागतइ
वांशुमान् ४० रथैस्तुबहुसाहस्रैर्हमपट्टविभूषितैः ॥ कूटमुद्गरसंपूर्णैर्जलपूर्णैरिवांशुदैः ॥ सदैत्येन्द्रोभिचक्रामतास्मिन्युद्धउपस्थिते ४१ पवनसमगतिर्विशा
लवक्षाविकसितपंकजचाहर्गर्भगौरैः ॥ प्रवररथगतोययौसत्पूर्णत्रिदशगणैरभिलक्षितप्रभावः ४२ सिंहिकातनयःश्वैवराहुर्नाममहासुरः ॥ विकटःपर्वता
कारःशतशीर्षाःशतोदरः ४३ पीतमाल्यांबरधरोजांबूनदविभूषितः ॥ स्निग्धवैदूर्यसंकाशःपद्मपत्रनिभेक्षणः ४४ सर्वकांचनसंयुक्तंमणिजालपरिष्कृतम् ॥
पताकाशतसंकीर्णयुक्तंपरमवाजिभिः ४५ आरुरोहरथंदिव्यंदैत्यःपरमवीर्यवान् ॥ ननादचमहानादंकंपयन्वसुधातलम् ४६ मयेनविहितोदिव्यस्तस्यकेतु
र्हिरण्मयः ॥ मयूरपक्षसंकाशंकवचंचायसंमहत् ४७ भीमवेगरवैश्वान्यैरथैर्दिव्यैःसुभासुरैः ॥ नानाप्रहरणाकीर्णैःसेव्यमानोमहाबलः ४८ असुरगणपति
र्गजेन्द्रगाभीअतिरभसगतिर्महासुराणाम् ॥ अरिगणमभितोविभुःप्रयातोऽगिरिवग्मस्तमिवांशुमान्सुदीप्तः ४९ विप्रचित्तिस्तुतत्रैवदनोर्वेशविवर्द्धनः ॥ क
श्यपस्यात्मजःश्रीमानब्रह्मणस्तेजसासमः ५० यष्टाक्रतुसहस्राणांवेदवित्तपसान्वितः ॥ स्वयंभुवादत्तवरोवरदश्वस्वयंभुवः ॥ ईशित्वंचमहत्वंचवाशित्वंच
महाद्युतेः ५१ ऐश्वर्यगुणसंपन्नोब्रह्मेवस्वयमूर्जितः ॥ सार्धंपुत्रैश्चपौत्रैश्चसंनह्यतमहाबलः ५२ सर्वमायाधराःशृगाःकृतास्त्रारणदुर्जयाः ॥ सर्वैकमलवर्णा
भाहेमकूटोच्छ्रयोच्छ्रयाः ५३ सर्वैरजतसंकाशाःकैलासशिखरोपमाः ॥ मयेननिर्मितास्तेषांसर्वमायामयारथाः ५४ विचरंतोव्यराजंतशारदाइवतोयदाः ॥
सर्वेहंसध्वजाःश्वेताःश्वेतदंडसमुच्छ्रयाः ५५ श्वेतांबरधरादैत्याःश्वेतमाल्यविभूषिताः ॥ श्वेतातपत्राःसर्वेतेश्वेतकुंडलमंडिताः ५६ मुक्ताहारवृत्तोरस्का
भातिनाकेश्वराइव ॥ महाग्रहानिभाकाराःशत्रूणांलोमहर्षणाः ५७

श्वस्वयंभुवः ब्रह्मणोपिमान्यइत्यर्थः । लोकान्मानाशयेति ब्रह्मणाप्रार्थितः सन्न तस्मैवरदइत्यर्थः ॥ ५१ ॥ सन्नह्यत रुमनह्यत अहभाव आर्धः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

रक्तचित्रांबरधराश्चित्राभरणभूषिताः ॥ त्रैलोक्यविजयं नाम रथमास्थाय वीर्यवान् ५८ कैलासशिखराकारं मष्टनलत्रायतांतरम् ॥ युक्तं वाजिसहस्रेण सिते
न शिववर्चसा ॥ पताकाशतसंच्छन्नं नाना युधविकल्पितम् ५९ हिमांशुकुंदप्रातिमां विशालं सितं तपत्रंदनुजेश्वरस्य ॥ विभातितस्योपरिधार्यमाणं श्वेताद्रे
मूर्धोपगतः शशांकः ६० केशादानवमुख्यस्तु जिह्वास्ताम्राक्षदर्शनः ॥ नीलमेघचयप्रख्यः कालः पुरुषविग्रहः ६१ महाग्रहनिभाकारः शत्रूणां लोमहर्षणः ॥
चित्रमाल्यांबरधरो रक्ताभरणभूषितः ६२ शताक्षः शतबाहुश्च हरित्श्च मश्रुर्महाबलः ॥ शंकुकर्णो महानादो वपुषा घोरदर्शनः ६३ युक्तं महिषकैर्दिव्यैर्धृष्टाको
टिकृतस्वनम् ॥ महावारिधराकारमास्थाय रथमुत्तमम् ६४ ध्वजेनोष्ट्रेण महतानोलके सरवर्चसा ॥ नानारागविचित्राभिः पताकाभिर्विभूषितम् ६५ द्विपं
चाशत्सहस्राणिरथानामुग्रवर्चसाम् ॥ ययुस्तस्यासुरेन्द्रस्य प्रयातस्य सुरान्प्रति ६६ भांतिभिर्नां जननिभाः प्रयातस्य महात्मनः ॥ दंष्ट्राद्धं चंद्रवदनाः सबला
काइवांबुदाः ६७ तत्तस्य वैदूर्यसुवर्णचित्रं विद्युत्प्रभं भास्कररश्मितुल्यम् ॥ किरीटमाभात्यसुरोत्तमस्य दावाग्निदीप्तं शिखरं यथाद्रेः ६८ वृषपर्वासुरश्चै
व श्रीमांश्च सुरसूदनः ॥ आरुरोहरथं दिव्यं मेरुशृंगमिवां शुमान् ६९ प्रवालजांबूनदचित्रकूर्वरं महारथं भारमहं महार्हम् ॥ स्वलंकृतं राजतहेमकुंडलंगभ
स्तिनक्षत्रतडित्रिकाशम् ७० केयूरयुक्तांगदनद्धबाहुः सहस्रतारेण च चर्मणासः ॥ सांग्रामिकैराभरणैश्च चित्रैर्मध्याह्नसूर्यप्रतिमो विभूव ७१ महाबलो बद्धत
लांगुलित्रो बलोल्लटः किंशुकलोहिताक्षः ॥ प्रगृह्य चामीकरचारुचित्रं चापं स्थितो वृत्तविशालनेत्रः ७२ महासुरेन्द्रश्च महासुरैर्वृतो बलिस्तदास्यंदनमारुरोह ॥
वैदूर्यहेमोपचितं विशालं विद्युत्प्रभं षोडशनल्वमात्रम् ७३ युक्तं सहस्रेण दितेः सुतानां गजानानां विकृताकृतीनाम् ॥ चामीकरोरः स्थलभूषितानां प्रनर्दतां प्रा
वृषिचांबुदानाम् ७४ महारथं देवरथप्रकाशं सहस्रमायेन मयेन मृष्टम् ॥ ईहामृगाक्रीडितभक्तिचित्रं दिव्यं रथं दिव्यरथानुयातम् ७५ सकिंकिणीकं विमलं
सुविस्मृतं हिरण्मयैः पद्मशतैरलंकृतम् ॥ अभ्यादे देवैर्जयिर्जीजयाय स्रजं बलिर्हेमविचित्रपुष्पाम् ७६ अवध्यमालां प्रभया विचित्रां बलिस्तदाभाति भुजैर्वि
शालैः ॥ रराजतैः सर्वसमृद्धियुक्तैर्महार्चिषा सूर्यइवांबरस्थः ७७ स्रजंतदावध्यति चास्य दुर्गा सर्वा सुराणामिवहारभूताम् ॥ वैरोचनिः सर्वश्रियाभिजुष्टो वि
भ्राजते सौशरदीवचंद्रः ७८ मेरोस्तटे र्वाज्वलनप्रकाशैरादित्यसंयुक्तमिवाभ्रजालम् ॥ प्रासाश्च पाशाश्च हिरण्यवद्धावर्माणिखड्गाश्च परश्वधाश्च ७९ घनूषि
वज्रायुधसंप्रभाणि दिव्यागदावज्रमुखाश्च शक्तयः ॥ दिव्याश्च खड्गा विशिखाश्च दीप्तानाराचपूर्णा विविधाश्च तूणाः ८०

॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥

॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ महाबलानिमहातिसैन्यानि ॥ ९२ ॥ इति श्रीमहाभारतेहरिवंशोभविष्यपर्व

घृतारथेदैत्यवृषस्यतस्यचकाशिरेप्रज्वलितायथोल्काः ॥ तेचामरापीडधराःसुदंष्ट्राःसुवर्णमुक्तामणिहेमचित्राः ८१ वीज्यंतिवालव्यजनैर्विनीतामहा
सुराःस्यंदनवेदिकास्थाः ॥ अयःशिराअश्वशिरादुरापःशिबिर्मतंगोविशिराःशताक्षः ८२ अयोनिकुंभःक्रथनश्चदानवोररक्षिरेतेदशदानवाधिपं ॥ पुरश्च
राश्चैवसहस्रशोसुराःपदातयोदानवराजरक्षिणः ८३ शतघ्नचक्राशनिशक्तिपाणयःप्रजग्मुर्ग्रेनिलतुल्यवेगिनः ॥ घंटाःसुशब्दास्तपनीयवद्धाआडंबराग
र्गरडिडिमाश्च ८४ महारवाटुंभयश्चनेदूरथप्रयाणेदितिजेश्वरस्य ॥ तस्योत्थितःकांचनवेदिकाद्योहिरण्मयोदिव्यमहापताकः ८५ महाध्वजोवैतप
नीयनद्धोरराजवीरस्ययथाविवस्वान् ॥ समुच्छ्रितंकांचनमातपत्रंस्त्रकांचनीवक्षसिचास्यभाति ८६ समंततश्चाप्यसुराश्चरंतिदैत्यर्षयःप्रांजलयोजयंति ॥
पुरोहिताःशत्रुवधेसमाहितास्तथैवचान्येश्रुतशीलवृद्धाः ८८ जपैश्चमंत्रैश्चतथौषधीभिर्महात्मनःस्वस्त्ययनंप्रचक्रुः ॥ सतत्रवस्त्राणिशुभाश्चगावःफलानि
पुष्पाणितथैवनिष्कान् ८८ बलिर्द्विजेभ्यःप्रयतःप्रयच्छन्विराजतेसीवयथाधनेशः ॥ सहस्रसूर्योबहुर्किंकिणीकःपराद्धर्चजांबूनदहेमाचित्रः ८९ सहस्रचं
द्रायुततारकश्चरथोबलेराग्रिरिवावभाति ॥ तमास्थितोदानवसंगृहीतंमहाबलःकार्मुकधृक्सवाणः९० उद्धर्तयिष्यन्नात्रिदशेंद्रसेनामतीवरौद्रंसाविभर्तिरूपम् ॥
सवेगवान्वीररथौघसंकुलःप्रयातिदेवान्प्रतिदैत्यसागरः ९१ महार्णवोवीचितरंगसंकुलोयथाजलौघैर्युगसंक्षयेतथा ॥ त्रैलोक्यवित्रासकरैर्वपुर्भिस्तान्यग्रतो
यांतिबलेरथस्य ॥ महाबलान्युच्छ्रितकर्मुकाणिसपर्वतानीववनानिराजन् ९२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभविष्यपर्वणिबलेरुद्योगोना
मैकपंचाशत्तमोऽध्यायः ५१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुतस्तेदैत्यसैन्यस्यविस्तरोजनमेजय ॥ भूयस्त्रिदशसैन्यस्यशृणुविस्तरमादितः १ सुरा
धिपस्तुभगवानाज्ञापयतवैसुरान् ॥ मरुद्गणांस्तथादित्यान्विश्वेदेवांश्चवासवः २ वसूनष्टौभृशंसर्वान्यक्षरक्षोमहोरगान् ॥ विद्याधरगणान्त्सर्वान्गंध
र्वांश्चमहाबलान् ३ महार्णवांश्चशैलांश्चतथारुद्रान्महौजसः ॥ यमवैश्रवणौचोभौवरुणंचजनाधिपम् ४ येतुसिद्धामहात्मानःपितरश्चमनःस्विनः ॥
राजर्षयश्चशतशोयोगसिद्धास्तथैवच ५ त्रिदशाज्ञापकःशक्रआज्ञापयतिवीर्यवान् ॥ भवंतोदैत्यनाशायसन्नह्यंतामितिप्रभुः ६ शक्रस्यवचनंश्रुत्वात
तःसर्वेदेवोक्तसः ॥ सन्नह्यंतमहात्मानःशक्रस्यसमाविक्रमाः ७ नानाकवचिनःसर्वेविचित्रकवचध्वजाः ॥ नानायुधोद्यतकरामत्ताइवमहागजाः ८
केचिदारुरुहुर्व्याघ्रान्केचिदारुरुहुर्गजान् ॥ केचिदारुरुहुर्नागान्केचिदारुरुहुर्वृषान् ९

रथंमारुह्येतिशेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ आभिताम्रं ईषत्सर्वतस्ताम्रं सुचारुभ्योपिचारुयानं रथं प्रतिचक्रस्य वैरिसमूहस्यापि चक्रं आज्ञापकं पातालं गच्छतेत्येवमादि ॥ १२ ॥ १३ ॥

हरिनेत्रो हरिश्च भुद्धिरदैरावृतध्वजम् ॥ रथं हरिहयैर्युक्तं स प्रायात्समरं प्रति १० अदित्यवर्णो विरजं सुधौतं त्वष्टा स्वयं निर्मितमीश्वराय ॥ जालैश्च जांबूनदमक्ति
चित्रैरलंकृतं कांचनदामभिश्च ११ सकूबरोपस्करबंधुरेष विद्युत्प्रभाभिः कृतमाभिताम्रम् ॥ कैलासशृंगोपममिंद्रयानं सुचारुचारुप्रतिचक्रचक्रम् १२ तारासह
स्रैः खचितं ज्वलद्भिर्देवार्हमाल्यार्चितं सर्वदेहम् ॥ समुच्छिद्यतं श्रीध्वजमक्षयाक्षं प्रज्वाल्यमानं पुरुषोत्तमेन १३ आस्थाय तं भास्करमाशुवेगं शचीपातेर्लोकपतिः
सुरेशः ॥ वज्रस्य धर्ता भुवनस्य गोप्ता ययौ महात्मा भगवान्महेंद्रः १४ आमुच्य वर्माथ सहस्रतारं हुताशनादित्यसमप्रभावम् ॥ सूर्यप्रभं चासुमुचे किरीटं मा
लांच जांबूनदवैजयंतीम् १५ त्वष्टा कृतं भास्काररश्मिदीप्तं सुतीक्ष्णघोरा मलतीवधारम् ॥ महासुराणां रुधिरार्द्रमुग्रं प्रगृह्य वज्रं शतपर्वभीमम् १६ महा
शनीद्वेच महाग्रहाभेदी ताममोघांच सशक्तिमुग्राम् ॥ चक्रं तथैंद्रं सुमहत्प्रतापं प्रगृह्य शक्रः प्रययौ रेणाय १७ सहस्रदृग्भूतपातिः सनातनः सनातनानामपियः सना
तनः ॥ खड्गं च देवाधिपतिर्महात्मा वैयाघ्रमादाय च चर्मचित्रम् १८ क्षीरोदधिक्षोभसमुच्छिद्यतानि पुरामृतादुत्तमभूषणानि ॥ देवासुराणां समनिर्जितानि सो
मार्केन क्षत्रसहित्प्रभागे १९ तत्तान्यदित्यामणिकुंडलानि युद्धं प्रयातस्य सुरेश्वरस्य ॥ तैर्भूषितो भाति महस्रचक्षुरुद्योतयद्देविदिशोदिशश्च २० हरिः प्रभु
नेत्रसहस्रचित्रो विभातियुद्धाभिमुखः सुरेंद्रः ॥ यथासितं शारदमभ्रकल्पं नभस्तलं क्रक्ष सहस्रचित्रम् २१ स्तुवंतियांतं विपुलैर्वचोभिर्जयाशिषाचोर्जितसत्त्व
वीर्यं ॥ अत्रिंशेष्टो जमदग्निरुर्वो बृहस्पतिर्नारदपर्वतौ च २२ तमन्वयुर्देवगणामहेंद्रं प्रयांतमादित्यसमानवर्चसम् ॥ विश्वे च देवामरुतस्तथैव साध्यास्तथादि
त्यगणाश्च सर्वे २३ ते देवराजस्य पुरंदरस्य हयाश्च ये मातलिसंगृहीताः ॥ प्रयांति देवेश्वरमुद्धतं नभस्तलं पद्भिरिवाक्षिपंतः २४ ब्रह्मर्षयश्चैव महर्षयश्च राज
र्षयश्चाक्षयपुण्यलोकाः ॥ सर्वे नु जग्मुः सहसा ज्वलंतं तेजो न्वितं शक्रममित्रसाहम् २५ प्रगृह्य शूलांश्च परश्वधांश्च दीप्तानि चापान्यशनीर्वाचित्राः ॥ वर्माणि चामु
च्य हरिण्मयानि प्रयांतिसूर्याशुसमप्रभाणि २६ तथा कुबेरोऽश्वसहस्रयुक्तं श्रेष्ठं रथं सर्वसहं महार्हम् ॥ दिव्यं समारुह्य रात्र्यायातो धनेश्वरो दीप्तगदाग्रहस्तः २७
निशाचराः पात्रकधूमकायारक्षोवृषारुद्रसखस्य तस्य ॥ विशालनानायुधदक्षिहस्तायां त्यग्रतो वैश्रवणस्य राज्ञः २८ तेलोहिताक्षाः परिवार्य देवं व्रजंति भित्रां
जनचूर्णवर्णाः ॥ यक्षोत्तमायक्षपतिर्वनेशरंक्षंति वैपाशगदासिहस्ताः २९ पुण्यः प्रभुः प्राणपतिर्जितात्मा वैवस्वतो धर्मभृतां वरिष्ठः ॥ तडिद्वणाभं शतवाजियु
क्तं रथं समारोहत मूर्धकल्पम् ३०

॥ १४ जांबूनदमयी चासौ वैजयंती आपदलां विनातिं जांबूनदवैजयंती ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

विविक्तपापाः पृथग्दूरीकृतदोषाः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ततस्त्रीतित्रयवाक्यम् ॥ ३५ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ निभानिर्वर्माणितिअग्रिमेणसं
 तंलोकपालंपितरोनुजग्मुर्विविक्तपापाज्वलातास्तपोभिः ॥ सर्वेचभूताभुवनप्रधानानानायाधव्यग्रकराःसुभीमाः ३१ दंडमहास्त्रपरिग्रह्यदेवोलोकांकुशंनिग्र
 हनिश्रितार्थम् ॥ हिरण्मयानांकमलोत्पलानांमालांपनोज्ञामवसज्यकंठे ३२ स्थितोस्थिमेदामिषलोहिताद्र्सर्वासुराणांनिधनंविरूपम् ॥ तेजोमयंमुद्गर
 मुग्ररूपंविकर्षमाणोरुणधूम्रनेत्रः ३३ समान्वितोव्याधिशतैरनेकैर्ययौहरिश्मश्रुरुदारसत्त्वः ॥ महासुराणांनिधनायबुद्धिचक्रेतदाव्याधिपतिःकृतांतः ॥
 ३४ ततस्त्रिशीर्षैर्भुजगैर्वृहद्विर्युक्तंरथंहेमचितंमहात्मा ॥ आस्थायकुंददुनिभंजलेशोययौरणायासुरदर्पहंता ३५ वैदूर्यमुक्तामणिभूषितांगस्तेजोमयः
 पाशगृहीतहस्तः ॥ महासुराणांनिधनायदेवःप्रयातिरूप्यांगदबद्धबाहुः ३६ कैलासशृंगप्रगतिमोप्रमेयःसमुद्रनाथोमृतपोमहात्मा ॥ महोरगैःस्वैस्तनयै
 रसुगुप्तोययौरथेनार्कसमप्रभेण ३७ युद्धायतंयांतमदीनसत्त्वंनभस्तलेचंद्रमिवातिकांतं ॥ पश्यंतिभूतानिमहानुभावंसंहृष्टरोमाणिकृतांजलीनि ३८ धाता
 र्यमांशोथभगोविवस्वान्पर्जन्यमित्रौचशशीचदेवः ॥ त्वष्टातथैवोर्जितविश्वकर्मापूषाचसाक्षादिविदेवराजः ३९ सौरच्छदैःसध्वजकिंकिणीकैर्वैदूर्यानि
 ष्कैश्चेतहेमकंठैः ॥ हयैर्वरैःशक्ररथप्रकाशैर्युक्तान्नरथानारुरुहुःसुरास्ते ४० दिवाकराकारनिभानिकेचिहुताशनाचिःप्रतिमानिकेचित् ॥ निशाकरांशुप्राति
 मानिकेचित्ताडिद्रणोद्योतनिभानिकेचित् ४१ नीलांशुमेघप्रतिमानिकेचित्काष्ण्यायसाकारनिभानिकेचित् ॥ वर्माणिदिव्यानिमहाप्रभाणित्वश्रुतान्युतम
 भानुमंति ४२ आमुच्यमालाश्चसुवर्णपुष्पाःप्रयांतितोयानिलतुल्यवेगाः ॥ द्वावश्विनौचैवमहानुभावौरूपोत्तमौधर्मभृतांवरिष्ठौ ४३ रथंसमारुह्यसुवर्ण
 चित्रंरणंगतौकांचनतुल्यवर्णौ ॥ भानोःसुतावैवसवश्चसर्वेवलोकटादैत्यवधायदेवाः ४४ रथांश्चनागांश्चमहाप्रमाणानास्थायजग्मुःसुशुभास्त्रहस्ताः ॥
 रुद्राश्चसर्वेरुणधूमवर्णाःश्चेत्तैर्ययुर्गोपतिभिर्वृहद्भिः ४५ महौजसःसर्वगुणोपपन्नादीप्तात्मनोभाभिरिवज्वलंतः ॥ नानायाधव्यग्रकरैर्भुजैस्तैर्लोकान्तसमस्तानि
 वनिर्दहतः ४६ ययुःससैन्यास्तपनीयनद्धाःसवियुतस्तोयधरायथैव ॥ विश्वेचदेवास्तपसाज्वलंतोवीर्योत्तमाःसूर्यमरीचिवर्णाः ४७ ययुःससैन्यायुधि
 दुर्निवार्यावलोकटाःपद्मसदृशमालाः ॥ रथःसुयुक्तैस्तपनीयवर्णैर्वैदूर्यमुक्तामणिदामचित्रैः ४८ नानाविधाकारसमाकुलास्तेपारिप्लवैश्चैवसितातपत्रैः ॥
 तेजोमयैकांचनचारुचित्रैःसुनिर्मलैःपावकसन्निभास्ते ४९ उरच्छदैःसध्वजकिंकिणीकैर्हयैश्चवायोःसमवेगवाद्भिः ॥ दिशांगजैश्चैवमहाबलैस्तैः
 कैलासशृंगप्रतिमैर्महद्भिः ५०

शेषः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ उरःछादयंतितैः आरुढानांपुंसां अत्युच्चैस्तकंधरत्वेनवक्षसांच्छादकैः ५०

स्वाधीनचक्राभायतसैन्याः गगनैर्गगनवदनैः गाधहसने इत्यस्यवाधातोः ल्युटिषोदरादित्वेधकारलोपेरूपं हसद्विरित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

प्रजगुरुग्रायुधाचापहस्ताश्चतुर्गुणांतेज्वलिताइवोल्काः ॥ साध्याश्चदेवाःसुमहाप्रभावाःस्वाधीनचक्राःप्रतिदीप्तवक्राः ॥ प्रयांतिर्जाबूनदभूषितांगांगां
घमात्रैर्गगनैर्बलौघैः ५१ विद्योतयंतोविदिशोदिशश्चमहाबलास्तेजयतांवरिष्ठाः ॥ वरिष्ठपुष्टौष्ठभुजाःसुदृतावैश्वानरार्कप्रतिमप्रभावाः ५२ तेब्रह्मविद्भिश्च
समस्यमानाःसंपूज्यमानाश्चसुरैःसशक्रैः ॥ गंधर्वसंघैरनुगम्यमानावधायतेषामसुराधिपानाम् ५३ वैदूर्यवज्रस्फटिकाग्रचित्रैर्ध्वजैःसुवर्णैश्चपरिष्कृता
नाम् ॥ रूपंबभौचोत्कटभूषणानांदत्येद्रनाशायविभूषितानाम् ५४ आत्मप्रभाभिश्चरणोत्कटाभिर्वर्मप्रभाभिश्चतमोनुदाभिः ॥ ध्वजोत्तमाभिःस्वशरीरभा
भिर्भहाप्रभाभिश्चमहोज्ज्वलाभिः ५५ विभांतितेदेववराःससाध्याःप्रध्मातशंखस्वनसिंहनादाः ५६ महारथस्थास्त्रेदिवीकमस्तेमहाबलाःशत्रुवलंप्रयां
ति ॥ महास्रहस्ताययुरुग्रकायामहासुराणांनिधनायदेवाः ५७ तथैवसर्वेमहतोतिवीर्याबलोत्कटास्तेसमरंप्रतीताः ॥ ययुर्भह्ममेघसमानवर्णाश्चक्रायुधा
स्तोयदनादनादाः ५८ महेंद्रकेतुप्रतिमामहाबलाःप्रगृह्यसर्वासुरसूदनांगदाम् ॥ रणोत्कटालोहितचंदनाक्ताःसहममाल्यांबरभूषितांगाः ५९ तेयुद्धशौडाः
सुभुजास्त्रयीर्याबलोत्कटाःक्रोधविलोडिताक्षाः ॥ ययुःसर्जाबूनदपद्ममालायथेष्टनानाविधकामरूपाः ॥ खड्गप्रभाश्यामलितांसपीठाःपुरंपरंवैपरिवार्यदेवाः
६० वैदूर्यचामीकरचारुरूपाण्यावध्यगात्रेपुमहाप्रभाणि ॥ वर्माणेदैत्यास्त्रनिवारणानिप्रयांतियुद्धायसपत्नसाहाः ६१ तैरुत्थितैःकांचनवेदिकाद्यैर्वरध्वजै
र्भास्करराश्मिवर्णैः ॥ ययौसुराणांपृतनोग्रभासासमुन्नदंतीगुधिसिंहनादान् ६२ इत्येवमुक्तंत्रिदिवेश्वरस्यसैन्यंतदासीत्सुमहत्प्रभावम् ॥ युद्धंप्रयात
स्यज्ञयावहस्यवधायतेषामसुराधिपानाम् ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभ०प०वामनप्रादुर्भावेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ वैशंपा
यनउवाच ॥ ततःप्रवृत्तोसुरदेवविग्रहस्तदद्भुतोभातिसुरासुराकुलः ॥ वेलामतिक्रम्ययुगांतकालेमहार्णवान्योन्यमिवाश्रयंतः १ नानागुधोद्योतविदी
पितांगामहाबलाव्यायतकार्मुकास्ते ॥ रणोत्सुकावारणहस्तहस्ताःसुदुर्जयास्तोयदनादनादाः २ विस्फारयंतःसहसाधनूपिचक्राणिचादित्यसमप्रभा
णि ॥ समुत्क्षिपंतोह्यशनीश्चघोरान्खड्गांश्चतवज्रमुखाश्चशक्तीः ३ महागदाःकांचनपट्टनद्धास्तथायसान्कार्मुकमुद्गरांश्च ॥ शूलांश्चशृक्षांश्चविगृह्यदीप्तान्नदं
तिशूराःशतशोरणस्थाः ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतस्मिन्नंतरेतेषामन्योन्यमभिनिघ्नतः ॥ द्वंद्वयुद्धान्यवर्तंतदेवानांदानवैःसह ५

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ७ ॥
ततःमहार्णवाइवेतियोजना ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

मरुतांपंचमोयस्तुसवाणेनाभ्ययुध्यत ॥ महाबलःसुरवरःसावित्रइतियांवेदुः ६ अनायुषायाःपुत्रस्तुबलोनाममहासुरः ॥ सोयुध्यतरणेत्युग्रोध्रुवेणवसु
नासह ७ नमुचिश्वासुरश्रेष्ठोघरेणसमयुध्यत ॥ प्रवरौविश्वकर्माणौख्यातौदेवासुरेश्वरौ ८ पुलोमातुमहादैत्योवायुनासमयुध्यत ॥ ससैन्यःपर्वताकारो
रणेयुध्यतदंशितः ९ हयग्रीवस्तुदितिजःसहपूष्णात्वयुध्यत ॥ शूरेणामितवीर्येणभास्कराकारवर्चसा १० शंबरस्तुमहादैत्योमहामायोमहासुरः ॥ भग
नायुध्यततदासहितोयुद्धदुर्मदः ११ शरभःशलभश्चैवदैत्यानांचंद्रभास्करो ॥ प्रयुद्धौसहसोमेनशैशिरास्त्रेणधीमता १२ विरोचनस्तुबलवान्बलेर्बलवतः
पिता ॥ विष्वक्सेनेनसाध्येनदेवेनसमयुध्यत १३ कुजंभस्तुमहातेजाहिरण्यकशिपोःसुतः ॥ अंशेनायुध्यततदाप्रासप्रहरणेनवै १४ असिलोमातुबालिना
मारुतेनसमंविभो ॥ तदायुध्यतदाप्तास्योविकृतःपर्वतायुधः १५ अनायुषायाःपुत्रस्तुवृत्रोनाममहासुरः ॥ अश्विभ्यांदेववैद्याभ्यांसहायुध्यतसंयुगे १६
एकचक्रस्तुदितिजश्चक्रहस्तोदुरासदः ॥ सहायुध्यतदेवेनसाध्येनदितिजारिणा १७ बलस्तुमधुपिंगाक्षोवृत्रभ्रातामहासुरः ॥ मृगव्याधेनरुद्रेणसहायु
ध्यतवीर्यवान् १८ राहुस्तुविकृताकारःशतशीर्षाःसहोदरः ॥ अजैकपादेनरणेसहायुध्यतदंशितः १९ केशीतुदानवश्रेष्ठःप्रावृट्कालांबुदप्रभः ॥ धनेश्वरे
णभीमेनसहायुध्यतसंयुगे २० वृषपर्वातुबालिनानिकुंभेनमहारणे ॥ विश्वेदेवेनविश्वेशःसहायुध्यतवीर्यवान् २१ प्रह्लादस्तुमहावीर्योवीरैःस्वैस्तनयैर्वृतः
युयुधेसहकालेनरणेकालइवापरः २२ अनुहादःकुवरेणधनदेनमहारणे ॥ गदाहस्तेनयुयुधेशोभयनरिपुवाहिनी २३ विप्रचित्तिस्तुदैतेयोवरुणेनमहा
त्मना ॥ प्रवृत्तोवैरणंक्तुदैत्यानांनंदिवर्द्धनः २४ बलिस्तुमहशक्रेणसुरेस्त्रेणमहात्मना ॥ युयुधेदेवराजेनबालिनावलवान्रणे २५ शेषादेवाश्चदैत्याश्चजघनुर
न्योन्यमाहवे ॥ विनर्दतोमहानादानप्रासासिशरशक्तिभिः २६ अदृश्यंतमहोत्पातायेप्रोक्ताजगतःक्षये ॥ मारुताःसप्ततेक्षुब्धाव्यशीर्यंतमहीधराः २७
सप्तचैवोत्थिता सूर्याःशोषयंतोमहार्णवान् ॥ बहुनाभिद्यतधरावायुनामथितायथा २८ व्युत्थिताश्चमहामेघाःशक्रचापांकितोदराः ॥ प्रणेदुःसर्वभूतानि
सर्वाःसतिमिरादिशः २९ देवानामजयोघोरोदृश्यतेकालनिर्मितः ॥ घोरोत्पातःसमुद्भूतोयुगांतसमयेथा ३० नह्यंतरिक्षंनदिशोनभूमिर्नभास्करोदृश्य
तरेणुजालैः ॥ ववुश्चवातास्तुमुलाःसुधूमादिशश्चसर्वास्तिमिरोपगूढाः ३१ एतेचान्येचबहवोदृश्यंतेदेवनिर्मिताः ॥ भूमौतथांतरिक्षेचमहोत्पाताःसमं
ततः ३२ तद्युद्धंदेवदैत्यानांभीमानांभीमदर्शनम् ॥ अपश्यतगुरुर्ब्रह्मासर्वैरेवसुरैःसह ३३ वेदैश्चतुर्भिःसांगैश्चविद्याभिश्चसनातनः ॥ पद्मयोनिर्वृतः
श्रीमान्सिद्धैश्चपरमर्षिभिः ३४

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ षट्योगेश्वराः सनकसनंदनसनातनसनत्कुमारकपिलजैगीषव्याः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इति श्रीहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां

नानामणिस्तंभसहस्राचित्रमारुह्ययानं ददृशे स्वयंभूः ॥ सुभास्वरंभूतसहस्रयुक्तं प्रदीप्यमानं वपुषा वरेण ३५ सुतसजां बूनदभक्तिचित्रमानं दभेरीशतसंप्रणादम्
नक्षत्रचंडां शुभिरंशुमंतं वेदूर्यसोमार्कविभूषितांगम् ३६ तमात्मजो वै पुलहः पुलस्त्यस्तथामरीचिर्भृगुरंगिराश्च ॥ ऋक्सामभिः सम्यगभिष्टुवंतः सेवंति देवं
वरदां विमाने ३७ तं पावकालोकगुरुं स्वयंभुवंसांगाश्च वेदामखदेवताश्च ॥ सेवंति देवं भुवनेश्वरेशं भूतानि चान्यानि महानुभावम् ३८ एते बभूवुश्च महर्षि संधा
वैश्वानराः पावकयोनयश्च ॥ सर्वे ययुर्देवपुरोहिताश्च युद्धोत्सुकाः सर्वसुरासुराणाम् ३९ योगेश्वराः षट्च दिवाकराभा विभूषणैर्भूषितसर्वदेहाः ॥ अंतर्हिता वै
ददृशुर्नभस्थानारायणश्चैव नरश्च देवाः ४० वक्रैश्चतुर्वेदधरैश्चतुर्भिः संपूर्णचंद्रप्रतिमैः सुकांतैः ॥ सर्वादिशोनिस्तिमिराश्चकार नवोदितो सौशरदीवचंद्रः
४१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हारवंशे भविष्यपर्वणि देवासुरयुद्धे सनकादिकागमनं नाम त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५३ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ वंशंपाय
न उवाच ॥ ॥ उभयोः सेनयोरा जनभूयो युद्धमवर्तत ॥ नादेन संचालयतां त्रैलोक्यमिदमव्ययम् १ गोमुखाडंबरानां च भेरीणां मुरजैः सह ॥ झल्लरीडिंडि
मानां च व्यश्रूयंत महास्वनाः २ प्रवृत्तो युद्धयज्ञस्तु तुमुलोलो महर्षणः ॥ रणमध्ये महानादः स्वर्गीयः शूरसंमतः ३ युद्धयज्ञस्य नेता भूत्प्रहादो दैत्यसत्तमः ॥
विरोचनस्तथा ध्वर्युद्धयज्ञप्रवर्तकः ४ होता चैवात्र नमुचिर्वृत्रः स्तोत्रोपकल्पकः ॥ मंत्रादैत्याः समाख्याता यज्ञकर्मणितत्र वै ५ अनुयातश्च पितृभिराधि
को वापराक्रमैः ॥ यज्ञे तत्राभवद्वाणः संयुगे चोपतिष्ठते ६ ऐंद्रं पाशुपतं ब्राह्मं स्थूणाकर्णं सुदुर्जयम् ॥ मंत्रास्तत्राभ्यवर्तत माध्वनुच्चादयोजिताः ७ उद्गाता च
मयः श्रीमान् स्थितः शत्रुभयंकरः ॥ विनदन्दितीजश्रेष्ठो देवानीकं व्यदारयत् ८ बलिस्तुराजाद्युतिमान् स्वयंतत्र महासुरः ॥ जाप्यैर्होमैश्च संयुक्तो ब्रह्मत्वम
करोत्प्रभुः ९ रणाग्निर्ज्वलितो घोरे वैरे धनसमीरितः ॥ हूयते त्वसुरैस्तत्र देवो विष्णुः सुरैः सह १० शंखशब्दैः सुतमुल्लभेरीणां च महास्वनैः ॥ उडुपं विमलं
चैव ब्रह्मण्यं सुप्रयुज्यते ११ बलश्च बलकश्चैव पुलोमा च महासुरः ॥ प्रशस्तं च समं कृत्वा सत्रं सम्यक्प्रचक्रिरे १२ कल्पापदं डविमला विपुलारथपंक्तयः ॥
यूपाश्च समकल्पंत युद्धयज्ञे महाफले १३ कर्णनालीकनाराचावत्सदंतो पवृंहिकाः ॥ तोमराः सोमकलशा विचित्राणि धनूपिच १४ अस्थीन्यत्र कपाला
निपुरोडाशाः शिरांसि च ॥ आज्यंचरौ द्रं रुधिरंतस्मिन् यज्ञे भिहूयते १५ इध्माः परिधयस्तत्र प्रस्तारा विपुला गदाः ॥ हयग्रीवो सिलोमा च राहुः केशी
षदानवः १६

त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ उभयोर्गोमुखादीनां नादेन प्रोत्साहितयोः सेनयोः ॥ १ ॥ गोमुखादयस्तूर्यविशेषाः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ स्तोत्रो
पकल्पकः प्रस्तोता ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ इध्माः प्रस्ताराः शरपंक्तयः परिवयोगदा इति संबन्धः ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

विरोचनश्चजंभश्चकुजंभश्चमहावलः ॥ सदस्यास्तत्रतुमखेविप्रचित्तिस्तुवीर्यवान् १७ इषवस्तुसुवास्तत्ररथाक्षसदृशाः शुभाः ॥ धनुष्कोट्यो धनुर्ज्याश्चसु
चस्तत्रमहामखे १८ प्रातिप्रास्थानिकं कर्मवृषपर्वाकरोदिह ॥ दीक्षितस्तत्रतुबलिस्तस्यपत्नीमहाचमूः १९ शंवरस्तत्रशामित्रमकरोदिति नंदनः ॥ अ
तिरात्रेमहाबाहुर्विततेयज्ञकर्मणि २० दक्षिणास्तस्ययज्ञस्यकालनेमिर्महासुरः ॥ वैताने कर्मणि विभोयः ख्यातो हव्यवाडिव २१ त्रिदशानां तु सैन्यस्य शरी
रैर्मतजोवितैः ॥ तस्मिन्यज्ञेतुसवनं वर्धते दैत्यनिर्मितम् २२ देवानां रुधिरं संख्येप पुरुग्रादितेः सुताः ॥ नर्दमानाः प्रमुदिताः सोमपानं रणाध्वरे २३ यदाव
लिर्महादैत्यो विजेता समरे सुरान् ॥ तदा ह्यवभृथो यज्ञे भविष्यति न संशयः २४ महासुरेन्द्रपतयो यज्वानो भूरि दक्षिणाः ॥ वेदवंतो वृतवंतः शूराः सर्वे तनुत्यजः
२५ त्रैलोक्यहरणे मृष्टायुद्धयज्ञाय दीक्षिताः ॥ बद्धकृष्णाजिनाः सर्वे वातिनो मुंजधारिणः २६ एकनिश्चयकार्याश्च त्रैलोक्यजयकांक्षिणः ॥ सुरदानवदैत्यानां श
ब्दः समभवन् महान् २७ नाना युधविहस्तानां त्वरितानां प्रधावताम् ॥ क्ष्वेडितोत्क्रुष्टनिनदैर्गजवृंहितानिःस्वनैः २८ रथनेमिस्वनैर्घोरैस्तुमुलः सर्वतो भवत् ॥
शंखदुंदुभिनिर्घोषैर्हयहोषितानिःस्वनैः २९ हयानां हेममाणानां दानवानां च गर्जताम् ॥ क्ष्वेडितोत्क्रुष्टनिनदैः पाणिपादरवैस्तथा ३० दानवानां परेषां च श
स्त्रवंति महांति च ॥ समरे भीमकर्माणि सैन्यानि प्रचकाशिरे ३१ ततो नागारथाश्चैव जांबूनदविभूषिताः ॥ भ्राजमाना व्यराजंत मेघा इव सविद्युतः ३२ ऋषि
शक्तिगदास्तीक्ष्णशूलशक्तिपरश्वधाः ॥ चारुविभ्राजिरेतत्र तेष्वनीकेषु भागशः ३३ रथा बहुविधाकाराः शतशोथसहस्रशः ॥ हेमप्रच्छन्नशिखराज्वलंत इव पाव
काः ३४ दानवानां सुराणां च समालोक्यंत सैनिकाः ॥ कांचनैः कवचैः सर्वे ज्वलितार्कसमप्रभैः ३५ सन्नद्धाः समदृश्यंत ज्योतींषि गगने यथा ॥ उद्यतैरायुधैश्चि
त्रैस्तलवद्धाः कलापिनः ३६ ऋषभाक्षाः सुरगणाश्च मूमुखगतावभुः ॥ नानावर्णाः पताकाश्च ध्वजमालाश्च संयुगे ३७ युद्धचतारणशौडानां भीरयामासमारु
तः ॥ ध्वजालंकारवस्त्राणिकवचानि च राशिभिः ३८ भासयामास सर्वाणि रश्मिवर्णानि रश्मिवान् ॥ सर्वेषामप्रमेयाणां बलानां पादचारिणाम् ३९ रजः प्र
च्छादयामास पत्रोर्णापांडुरंदिशः ॥ दिव्यायुधधराः सर्वे दीप्तायुधपरिच्छदाः ४० प्रातिस्ततंभिरेन्योन्यमनीकं प्रत्यनीकतः ॥ गिरिकूटोच्छ्रयाः सर्वे तदा ते देव
दानवाः ४१ अन्योन्यमभिनिघ्नंतोरणस्थाश्चित्रयोधिनः ॥ बाणैः सुरुचिरैस्तीक्ष्णैः पत्रवाजैर्दुरासदैः ४२

ऊर्णापांडुराश्वेतोर्णावच्छ्रुताः पत्रोर्णैः तिपाठैर्घोतकैः शेषवच्छ्रुताः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ पत्रवाजैः शरपुस्त्रे गितैः ॥ ४२ ॥

मुद्रैर्मुशलैःशूलैरयस्तुंडैरुलूखलैः ॥ वज्रैरशनिक्लपैश्चखड्गवृक्षादिभिस्तथा ४३ तथाप्रवर्तितेतेषांविमर्देहुतविक्रमे ॥ सावित्रस्यवधंप्रेप्सुर्बाणोजग्राह
कार्मुकम् ४४ शरजालेनदिव्येनच्छादयानःसुरोत्तमम् ॥ मंत्रैर्हुतइवार्चिष्मान्त्संप्रजज्वालतेजसा ४५ सागराभांमहासेनांदेवानांदैत्यपुंगवः ॥ संशोषय
तिबाणौघैरर्कांशुभिरिवार्णवम् ४६ मारुतःसमहावेगःसावित्रःशक्तिमुत्तमाम् ॥ चिक्षेपबलिपुत्रायशक्रोशनिमिवाद्वये ४७ आपतंतीचसाशक्तिर्महोल्का
ज्वलिताइव ॥ द्विधाछिन्नासुरप्रेणवाणेनाहुतकर्मणा ४८ हतायामथशक्त्यांतुसावित्रोदेवसत्तमः ॥ विश्वकर्मकृतंदिव्यंसुतीक्ष्णंदानवार्दनम् ४९ सुपीन
घातंविमलंविपुलंबद्रवर्चसम् ॥ अगृह्णान्निशितंखड्गमाशीविषाभिवोरगम् ५० तंगृहीत्वारणमुखेप्रज्ज्वलंतंमहाप्रभम् ॥ बाणाभ्याशेमहातेजाःखड्गपाणिरव
स्थितः ५१ संतंस्थितमथालक्ष्यसावित्रंबलिनंदनः ॥ लोहिताक्षंमहाकायंचिक्षेपचननादच ५२ ततोर्किकिरणाकारानशनिप्रतिमाञ्छितान् ॥ संदधे
चाशुबाणौघानाशीविषशिलीमुखान् ५३ रुक्मपुंखान्प्रदीप्ताग्रानुग्रवेगानलंकृतान् ॥ आकर्णपूरांश्चिक्षेपशरानुग्रान्त्समंततः ५४ दृढचापप्रमुक्तास्तेशरा
वैश्वानरप्रभाः ॥ सावित्रंछादयामासुःकैलासमिवतोयदाः ५५ तंच्छाद्यमानःशस्त्रौघैर्बाणेनबलिसूनुना ॥ पराङ्मुखःसुरवरःप्रयातःसरथध्वजः ५६ प
राजित्यससावित्रंवाणःपरमहर्षितः ॥ प्रगृह्यकार्मुकंघोरंगतःशक्ररथंप्रति ५७ बलश्चाप्यसुरश्रेष्ठःप्रगृह्यमहतीं गदाम् ॥ ध्रुवायवसवेमूर्ध्निरौद्रांचिक्षेपदान
वः ५८ तस्यनिर्मथितस्त्वंसोहेमचित्रंचवर्भवै ॥ गदावेगेनभीमेनध्रुवस्यसमरेतदा ५९ शेषाश्चवसवःसर्वेदिव्यास्त्रैर्घोरदर्शनैः ॥ प्राच्छादयन्नणेदैत्यमादे
त्यभिवतोयदाः ६० ततःसंमर्दितोवापैर्बलोदानवसत्तमः ॥ अवातरद्रथात्तस्माद्गदामुद्यम्यवेगवान् ६१ पातयामासशत्रूणांसमाविध्यमहासुरः ॥ दिशः
प्राद्रावयत्सर्वांस्त्रिदशान्त्सामहागदा ६२ इंद्राशनिरिवेद्रेणप्रवृद्धासुमहास्वनाः ॥ तस्याःसविद्युद्धोषायास्तेनशब्देनवेपिताः ६३ व्यद्रवंतपरिभ्रष्टारथे
भ्योरथिनस्तदा ॥ तदुदीर्णंरथानीकंमूर्याभमेघनिःस्वनम् ६४ देवानांशरधाराभिःसमंतादभ्यवर्पत ॥ सुरकैर्विशिखैर्भल्लैर्वत्सदंतैःशिलीमुखैः ६५ मुहुर्मु
हुर्महातेजाःप्रत्यविध्यन्महासुरान् ॥ बलाकस्तुगदापाणिर्व्यादितास्यइवांतकः ६६ तडिद्वणार्कसदृशोवैश्वानरइवापरः ॥ पिवन्निवशरौघांस्तान्देवचाप
समुच्छ्रितान् ६७ अभ्यद्रवतदैत्येद्रोमहार्णवइवापरः ॥ अवस्फूर्जन्दिशःसर्वाःस्वेनवीर्येणदानवः ६८ अरुजंस्त्रिदशान्दैत्यःसिंधुवेगान्नगाइव ॥ समुद्र
स्तरसादेवान्वायुर्वृक्षानिवौजसा ६९ शामयंश्चमहेष्वासान्वसुभ्यांसमसज्जत ॥ आपश्चैवानिलश्चैववर्पतुररिंदमौ ७०

॥ ६१ ॥ शत्रूणांशत्रूषु ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ इति श्रीमहामारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ध ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥
॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ प्रत्यसरत् अभिससार ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ महामेघोपमं महातोमेघायत्राकाशेतदुपमं संकीर्णमेघेन नभसा तुल्यमित्यर्थः

शरवर्षाणि दीप्तानि मेघाविव परंतपौ ॥ क्षिप्तांस्तान्निशि खान्दीप्तानं तरिक्षे सचिच्छिदे ७१ अमृष्यमाणस्तत्कर्मध्रुवस्तमभिवृद्धवे ॥ तौ पृथक् शरवर्षाभ्या
मन्योन्यमभिजघ्नतुः ७२ उत्तमाभिजनौ श्रुतौ देवदैत्यौ यशस्करो ॥ तौ नखैरिव शार्दूलौ दंतैरिव महाद्विपौ ७३ रथशक्तिभिरन्योन्यं विशिखैश्चाप्यकृततां ॥
निभिदंतौ च मात्राणि विलिखंतौ च सायकैः ७४ स्तंभयंतौ च बलिनौ प्रतुदंतौ स्थितौ रणे ॥ चरंतौ विविधान् मार्गान् मंडलानि च भागशः ७५ मुद्गरैर्जघ्नतुः कुद्धा
वन्योन्यमभिमानिनौ ॥ असिभ्यां च भ्रमणी देव्ये विपुले च शरासने ७६ निकृत्या चलसंकाशौ बाहुयुद्धं प्रचक्रतुः ॥ व्यूढोरस्कौ दीर्घभुजौ नियुद्धकुशलावुभौ ७७
बाहुभिः समसज्जेतामायसैः परिघैरिव ॥ तयोरासीदुजाघातैर्निग्रहः प्रग्रहस्तथा ७८ अतीव भीमः सहादो वज्रपर्वतयोरिव ॥ द्विपाविव विषाणाग्रैः शृंगैरिव महा
वृषौ ७९ अन्योन्यमभिसंरब्धौ मुहूर्तं पर्यकर्षताम् ॥ ततः पराजितो देवो बलाकेन तथा ध्रुवः ॥ रथं त्यक्त्वा भयात्तस्य प्रनष्टः प्राङ्मुखो वसुः ॥ ८० ॥ इति
श्रीम० हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रा० चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ध ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पुनरेव तु तत्रासीन् महायुद्धं सुदारुणम् ॥ क्रुद्धस्य
नमुचे श्वैव धरस्य च महात्मनः १ संरब्धौ च महाबाहू महेष्वासा वरिदमौ ॥ परस्परमुदक्षेतां दहंतां विवलोचनैः २ विस्फार्य च महाचापं हेमपृ
ष्ठदुरासदम् ॥ संरंभात्सवसुश्रेष्ठस्त्यक्त्वा प्राणानयुध्यत ३ ससायकमयैर्जालैर्धरो दैत्यरथं प्राति ॥ भानुमद्भिः शिलाधौतैर्भानोः प्राच्छादयत् प्रभाम् ४ ततः
प्रहस्य नमुचिर्धरस्य च शिलाशितान् ॥ अमृजत्सायकान् दीप्तान् भीमवेगान् दुरासदान् ५ महातेजामहाबाहुर्महावेगो महारथः ॥ विव्याधातिबलो दैत्यो नवभि
निशितैः शरैः ६ सतोत्रैरिव मातंगो वार्यमाणः पतत्रिभिः ॥ अभ्यधावच्च संकुद्धो नमुचिं वसुसत्तमः ७ तमापतंतं वेगेन संरंभान्नमुचिरिणे ॥ दैत्यः प्रत्यसरद्देवं
मतो मत्तमिवादिपम् ८ ततः प्राध्मापयच्छंखं भेरीशतनिनादितम् ॥ विक्षोभ्यत द्रुलं हर्षाद्ब्रूतार्णवसंप्रभम् ९ अश्वानृक्षसवर्णाभान्हंसवर्णैः सुवाजिभिः ॥
मिश्रयन्त्समरे दैत्यो वसुं प्राच्छादयच्छरैः १० समाश्लिष्टा वथान्योन्यं वसुदानवयोरथौ ॥ दृष्ट्वा प्राकंपत मुहुस्त्रिदशानां महद्वलम् ११ क्रोधसंरंभताम्राक्षौ
प्रेक्षमाणौ मुहुर्मुहुः ॥ गर्जताविव शार्दूलौ प्रभिन्नाविव वारणौ १२ महामेघोपमं रौद्रमासीदायोधनंतयोः ॥ रथाश्ववरसंवाधं मत्तवारणसंकुलम् १३ समाजमेव
तं दृष्ट्वा प्रेक्षमाणा महारथाः ॥ आशंसंतो जयंताभ्यां यो धानैकत्र संश्रयाः १४ तयोः प्रेक्ष्यंतं संरंभं सन्निकृष्टं महास्रयोः ॥ सिद्धगंधर्वमुनयो देवदानवयोस्तदा
१५ तौ च्छादयंतावन्योन्यं समरे निशितैः शरैः ॥ शरजालावृतं व्योम चक्रतुश्च महाबलौ १६

आयोधनं युद्धमूभिः वनदंष्ट्रोपमवित्यपि पाठः ॥ १३ ॥ नैकसंश्रयाः उभयपक्षीयाः तान्निमित्तमूताभ्यां स्वजयमाशंसंतः ॥ १४ ॥ देवदानवयोर्धरनमुक्तयोः ॥ १५ ॥ १६ ॥

तावन्योन्यांजिघांसंतौशरैस्तीक्ष्णैर्महारथैः ॥ प्रेक्षणीयतमावास्तां वृष्टिर्मंताविवांशुदौ १७ सुवर्णविकृतान्वाणान्प्रमुंचंतावरिंदमौ ॥ भास्कराभंतदाकाश
मुल्कभिरिवचक्रतुः १८ तयोःशराःप्रकाशंतेदेवदानवयोस्तदा ॥ पंत्यःशरदमत्तानांशरसानामिवांवरे १९ त्रिदशाश्वगजानां हिशरीरैर्गतजीवितः ॥
क्षणेनसंवृताभूमिर्मेघैरिवनभस्तलम् २० ततःसुधारंज्वलितंमूर्यमंडलसन्निभम् ॥ धरायवसवेमुक्तंचक्रंनमुचिनारणे ॥ पततातेनचक्रेणधरस्यस्यंदनो
तमः २१ सध्वजःसायुधःसाश्वोदग्धोर्ककिरणप्रभः ॥ सत्यकृत्वास्यंदनंदेवःप्रदीप्तंचक्रेतेजसा २२ भयात्तस्यासुरेन्द्रस्यगतःस्वगृहमुत्तमम् ॥ पराजित्यसु
रंदैत्योनमुचिर्वलगर्वितः २३ प्रयातःस्वेनसैन्येनभूयःसुरचमूं प्रति ॥ यौतौमयश्चत्वष्टाचदेवदैत्येषुविश्रुतौ २४ प्रवरौविश्वकर्माणौमायाशतविशारदौ ॥
घोरस्तयोःसंप्रहारःप्रावर्ततसुदारुणः २५ अन्योन्यस्पर्द्धिनोस्तत्रचिरात्प्रभृतिसंयुगे ॥ त्वष्टातुनिशितैर्बाणैर्दैत्यंतुवलदर्पितम् २६ पराक्रांतंपराक्रम्य
विव्याधत्रिशतैःशरैः ॥ मयस्तुप्रतिविव्याधत्वष्टारंनिशितैःशरैः २७ सुघातैःसुप्रसन्नाग्रैःशातकुंभविभूषितैः ॥ ननाददितिजश्रेष्ठोहतस्त्वष्टुःशरैर्मयः २८
संकुद्धोदैत्यसैन्यस्यविचिन्वन्निवजीवितम् ॥ शक्तिकनकवैदूर्यचित्रदंडांमहाप्रभाम् २९ देवो गृहीत्वासमरेदैत्येन्द्रंसमपातयत् ॥ भीमांसर्वायसीदृष्ट्वापुरंदरइ
वाशनिः ३० तांत्वष्टुर्भुजनिर्मुक्तामर्कवैश्वानरप्रभाम् ॥ मयश्चिच्छेदतीक्ष्णाग्रैस्तूर्णैःसप्तभिराशुगैः ३१ ततःक्षुण्वात्रिवप्राणांस्त्वष्टुःकोपान्महासुरः ॥ प्रेष
यामाससंरब्धःशरान्बर्हिणवाससः ३२ चिच्छेदबाणांस्त्वष्टातानज्वलितैर्नतपर्वभिः ॥ दैत्यस्यसुमहावेगैःसुवर्णविकृतैःशरैः ३३ तौवृथाविवनर्दंतौवलि
नौवासितांतरे ॥ शादूलाविवचान्योन्यंप्रसक्तावभिजघ्नतुः ३४ अन्योन्यंप्रतियुध्यंतावन्योन्यवधकांक्षिणौ ॥ अन्योन्यमभिवीक्षंतौकुद्धावाशीविषाविव
३५ महागजाविवासाद्यविषाणाग्रैःपरस्परम् ॥ शरैःपूर्णायतोत्सृष्टैरन्योन्यमभिजघ्नतुः ३६ ततःसुविपुलां दीप्तांमयोरुक्मांगदोगदाम् ॥ त्वष्टरिप्राहि
णोत्कुद्धःसर्वप्राणहरारणे ३७ तयाजघानातिरथस्त्वष्टुरुत्तमवाजिनः ॥ गदयादानवःकुद्धोवज्रेणेंद्रइवाचलान् ३८ ततःकुद्धोमहादैत्यःक्षुराभ्यामथसंयुगे
पुनर्दाम्यांशराभ्यांतुनिशिताभ्यामहारणे ३९ ध्वजंत्वष्टुरथच्छित्त्वासूतंनिन्येयमक्षयम् ॥ महाबलान्महावेगान्त्सदश्वान्गदयाहनत् ४० दृष्ट्वात्वष्टाहतं
सूतमश्वांश्चविनिपातितान् ॥ हताश्वंरथमुत्सृज्यसूतंचपतितंभुवि ४१ विस्फारयन्महाचापांस्थितोभूमावैवाचलः ॥ हताश्वसूतं विरथं दृष्ट्वा रिपुमव
थितम् ४२ जयश्रियासेव्यमानो दीप्यमानश्चानलः ॥ मयःकालांतकप्रख्यश्चापपाणिरदृश्यत ४३ प्रादहद्देवसैन्यानिदावाग्निरिवकाननम् ॥ त्वष्टुःसो
क्षिपतानुग्रात्राराचांस्तिग्मतेजसः ४४

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ शस्त्राः बाणाः श्युताः धनुष इत्यर्थः

चतुर्दशशिलाघौतान्त्सायकान्विविधाकृतीन् ॥ तेषु पुस्तस्य सैन्यस्य शोणितं रुक्मभूषणाः ४५ आशीविषा इव कुद्धाभुजंगाः कालचोदिताः ॥ तोक्षेति समवर्तं
तशोभन्ते रुधिरोक्षिताः ४६ अर्धप्राविष्टाः संख्याविलानीव महोरगाः ॥ तं प्रत्यावेध्य त्वष्टा तु जातून् ददिविभूषितैः ४७ चतुर्दशभिरत्युग्रैर्नाराचैरभिदारयन् ॥
ते तस्य दैत्यस्य भुजं सव्यं निर्भिद्य पात्रिणः ४८ विदार्य विविशुर्भूमिं पन्नगा इव वेगिताः ॥ तेषु काशन्त नाराचाः प्राविशन्तो वसुधराम् ४९ अस्तंगच्छन्तमादित्यं
प्राविशन्त इवांशवः ॥ मयस्त्रिभिरथानच्छत्त्वष्टारं तु पतत्रिभिः ५० सुपर्णवेगैर्विकृतैर्ज्वलद्भिः प्राणनाशनैः ॥ त्वष्टाथ मयनिर्मुक्तैः सायकैर्दितः प्रभुः ५१ अप
यातारिणो हित्वा व्रीडयाभिसमन्वितः ॥ तं तत्र हतमूतं च भुजंग इव निर्विषम् ५२ त्वष्टारं विरथं कृत्वा मुदितः स तु दानवः ॥ विस्फार्यमाणो रुचिरं चापं रुक्मांगदं दृढम्
५३ रणे व्यतिष्ठ दैत्येन्द्रो ज्वलन्निव हुताशनः ॥ पुलोमा तु बलशलाघी दप्तो दानवसत्तमः ५४ रथेश्वेतहयेनेह सार्द्धं युध्यति वायुना ॥ सर्वेषामेव भूतानां प्राणः कथ्य
ते द्विजैः ५५ बलिना कालकल्पेन वायुना सह संगतः ॥ पुलोमस्तत्र पवनः श्रुत्वा ज्यातलनिःस्वनम् ५६ नासृष्यत यथामतो गजः प्रतिगजस्वनम् ॥ दैत्यचा
पच्युतैर्बाणैः प्राच्छाद्यन्तं दिशो दश ५७ रश्मिजालैरिवार्कस्य विततं सांघ्रं जगत् ॥ सताम्रनयनः कुद्धः श्वसन्निव महोरगः ५८ वृतो दैत्यशतैर्वायूरश्मिभवानि
वभास्करः ॥ दैत्यचापभुजोत्सृष्टाः शरावर्हिण वाससः ५९ रुक्मपुंखाः प्रकाशन्तं हंसाः श्रेणीकृता इव ॥ चापध्वजपताकाभ्यः शस्त्रादीनि मुखाश्च्युताः ६० प्राप्तं
तश्च दृश्यन्ते दैत्यस्यापततः शराः ॥ एवं सुतीक्ष्णान् खचराञ्छलभानि वपावके ६१ सुवर्णविकृतान् चित्रान्मुमोच दिनिजः शरान् ॥ तमन्तकमिव कुद्धमापतन्तं
समारुतः ६२ त्यक्त्वा प्राणानतिक्रम्य विव्याध नवभिः शरैः ॥ तस्य वेगमसंहायं दृष्ट्वा वायुः सनातनः ६३ उत्तमं जवमास्थाय व्यध मत्सायकं व्रजान् ॥ तेजोविध
म्यबलवाञ्छरजालानिमारुतः ६४ विव्याध दैत्यं विंशत्या विशिखैर्नतपर्वभिः ॥ मरुद्गणानां प्रवरा दश दिव्यामहौजसः ६५ साधुसाध्वितिवेगेन सिंहनादं प्रच
क्रिरे ॥ तस्मिन्समुत्थितेशब्दे तु मुले लोमहर्षणे ६६ अभ्यधावन्तं दितिजाः पौलोमाः क्रोधमूर्च्छिताः ॥ ते समासाद्य पवनं समावृण्वन् शरोत्तमैः ६७ पर्वतं वा
रिधाराभिः प्रावृषीव बलाहकाः ॥ तेषां पीडयन्तः पवनं कुद्धाः सप्तमहारथाः ६८ प्रजासंहरणे घोराः सोमं सप्तग्रहा इव ॥ ततो दक्षिणमक्षोभ्यं नानारत्नविभूषितम्
६९ करंगजकराकारमुद्यम्य युधिमारुतः ॥ तेषां मूर्द्धसु दैत्यानां पातयामास वीर्यवान् ७० निहता वायुवेगेन तेन सप्तमहारथाः ॥ त्यक्त्वा प्राणान् पुलोमा तु वि
व्याध नवभिः शरैः ७१

॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ननादपवनः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ पूषाणंपूषणं ॥ ८९ ॥ ९० ॥

प्रदर्पितमसंहायं दृष्ट्वा वायुं सनातनम् ॥ असंचित्य सुरौघांस्तान् ज्वलितांश्च पुलोमतः ७२ तेषां विदार्य ते जांसि दानवानां महात्मनाम् ॥ शोणिताक्लिन्नमुकु
टागैरिकाक्ता इवाद्रयः ७३ तोभेन्नवर्मास्थिभुजाः पतंतोभांति दानवाः ॥ मातंगयूथसंभग्रापुष्पिता इव पादपाः ७४ तेषां विदारितैर्देहैर्दानवानां महात्म
नाम् ॥ ततः प्रावर्तत नदीरौद्ररूपाभयावहा ७५ प्रस्रवन्तीरणेरक्तं भरुणाभयवर्द्धिनी ॥ देवदैत्यगजाश्वानां रुधिरौघपरिहृता ॥ रणभूमिरभूद्रौद्रातत्र तत्र
सहस्रशः ७६ संभूता गतसत्त्वैश्च यक्षराक्षसखेचरैः ॥ सानुगैः सपताकैश्च सोपासंगरथध्वजैः ७७ शीर्णकुम्भैस्तथानागैर्घटाभिस्तु विभूषितैः ॥ सुवर्णपुंखै
र्ज्वलितैर्नाराचैस्तिग्मतेजसैः ७८ देवदानवानि मुक्तैः सविषैरुगैरिव ॥ प्रासतो मरनाराचैः शक्तिखड्गपरश्वधैः ७९ सुवर्णविकृतैश्चापि गदामुशलपाट्टिशैः
॥ कनकांगदकेयूरैर्मणिभिश्च सकुण्डलैः ८० तनुत्रैः सतलत्रैश्च हारैर्निष्कैश्च शोभनैः ॥ हतैश्च दितिर्जस्तत्र शस्त्रस्यंदनवर्जितैः ८१ पतितैरापि विद्धै
श्च शतशोथसहस्रशः ॥ निपातितध्वजरथोहतवाजिरथाद्विपः ८२ विमर्दो देवदैत्यानां सदृशः कर्मणा बभौ ॥ अथ दैत्यसहस्रेण पौलोमेन महासुरः ८३
संवृतः पवनः श्रीमान् गदामुशलपाणिना ८४ तेजघ्नः शतसाहस्राः पवनं दानवोत्तमाः ॥ तैर्वध्यमानः सवभौ समंतादपि तैः शरैः ८५ हत्वा ष्ठी तत्र योधा
नां शतानि पवनः प्रभुः ॥ कृत्वामार्गं सुरश्रेष्ठो नानादसुमहारथः ८६ अद्यापि च सुविस्तीर्णः पन्थाः संदृश्यते दिवि ॥ नाम्ना वायुरथो नामासिद्धाः पश्यन्ति तं दिवि ८७
॥ वेशं पायन उवाच ॥ हयग्रीवस्तु दितिजः पूषाणं प्रति वीर्यवान् ॥ ननादसुमहानादः सिंहनादं महारथः ८८ विस्फार्य सुमहच्चापं हेमजालविभूषितं ॥
पूषाणां दितिजो पश्यत्कुब्जो घोरेण चक्षुषा ८९ भुजाभ्यामाददानस्य संदधानस्य वैशरान् ॥ मुंचतः कर्षतो वापि ददृशुस्तत्र नान्तरम् ९० अग्निचक्रोपमं दीप्तं
मंडलीकृतकामुकम् ॥ तदा सीदानवेन्द्रस्य सव्यदक्षिणमस्यतः ९१ रुक्मपुंखैस्ततस्तस्य चापमुक्तैः शितैः शरैः ॥ प्राच्छाद्य तं शिलाधौ तैर्दिशः मूर्ध
स्य च प्रभाः ९२ ततः कनकपुंखानां शराणां नतपर्वणाम् ९३ नभश्चराणां नभसि दृश्यंते बहवो वजाः ॥ गिरिकूटनिभाश्चापात्प्रभवन्तः शरोत्तमाः ९४ श्रे
णाभूताः प्रकाशं ते यांतः श्येना इवांश्वरे ॥ गृध्रपत्राञ्छिञ्छाधौ तान् कर्तस्वरा विभूषितान् ९५ महावेगान्प्रशस्ताग्रान्मुमोच दितिजः शरान् ॥ ततश्चापतलोद्भु
ताः शातकुम्भविभूषिताः ९६ देहे समवकीर्य तपूष्णः सन्निहिताः शराः ॥ ते व्योमि रुक्मविकृताः संप्रकाशन्त सर्वशः ९७ खद्योता इव घर्भीते खेचरन्तः समन्ततः ॥
शिलाधौ ताः प्रसन्नाः पूषाणां सिपिचुः शराः ९८

अग्निचक्रं त्रिलासचक्रं ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ संप्रकाशन्त अडभाव आर्षः ॥ ९७ ॥ ९८ ॥

॥ ९९ ॥ सपूष्णः पूष्णा युध्यमानस्य भदेवरयभसुरस्य ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

पर्वतवारिधाराभिर्यथाप्रावृषितोयदाः ॥ ततः प्रच्छादयामास पूषाणं शरवृष्टिभिः ९९ पर्वतवारिधाराभिश्छादयन्निवतोयदः ॥ ततः सपूष्णो देवस्य बलं वीर्यं पराक्रमम् १०० व्यवसायंच सत्त्वं च पश्यन्ति त्रिदशाहुतम् ॥ तां समुद्रादिवोद्धृतां शरवृष्टिं समुत्थिताम् १ नाचिंतयत्तदा पूषा दैत्यं चाभ्यद्रवद्रणे ॥ हेमपृष्ठमहानादं पूष्ण आसीन्महाधनुः २ विकृतं मंडलीभूतं शक्राशनिमिवापरम् ॥ ततः शराः प्रादुरासन्पूरयन्त इवांबरम् ३ सुवर्णपुंखा पूष्णस्ते प्रभवन्तः शरासनात् ॥ मालेरुक्मपुंखानां वितता व्योम्नि पत्रिणाम् ४ प्रादुरासीन्महाघोरा बृहती पूषा कर्मुकात् ॥ ततो व्योम्नि विभक्तानि शरजालानि सर्वशः ५ आहता निव्यशीर्यत शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ ततः कनकपुंखानां छिन्नानां कंक्वा समाम् ६ पततां पात्यमानानां खमासीच्चावृत्तरणे ॥ पूषा प्रापूरयद्वाणैर्हयग्रीवां शिलाशितैः ७ नामां कैरर्क्सदृशैर्दिव्यहेमपरिष्कृतैः ॥ ततो व्यमृजदुग्धाणि शरजालानि दानवः ८ अमर्षा बिलवान् क्रुद्धो दिधक्षन्निव पावकः ॥ पूष्णस्त्वाजौ ध्वजं चैव पताकां धनुरेव च ९ रश्मिन्योक्राणि चाश्वानां हयग्रीवोरणेच्छिनत् ॥ अथाप्यश्वान् पुनर्हत्वा चतुर्भिः सायकोत्तमैः १० सारथिं सुमहातेज रथोपस्थादपातयत् ॥ कृतस्तु विरथः पूषा हयग्रीवेण संयुगे ११ पृषातस्य रथाभ्यासात्स ययौ तेन वैजितः ॥ गतः शक्र रथाभ्यासं मुक्तो मृत्युमुखादिव १२ तत्राहुतमिदं भूयो युद्धं वर्ततदारुणम् ॥ कृतप्रतिकृतं घोरं शंबरस्य भगस्य च १३ सप्तकिष्कुपरोणा हं द्वादशारत्निकर्मुकम् ॥ चापंचाशनिनिर्घोषं दृढज्यं भारसाधनम् ॥ विक्षिपन्नक्षसदृशान् व्यमृजत्सायकान् च हून् १४ क्रोधसंरक्तनयनः शंबरः सर्वयोगवित् ॥ तेन वित्रास्यमानानि देवसैन्यानि सर्वशः १५ समकंपन्तभीतानि सिंधोरिव महोर्मयः ॥ तमापतन्तं संप्रेक्ष्य विरूपाक्षं विभीषणम् १६ भगः प्रस्फुरमाणौष्ठस्त्वरमाणो व्यदारयत् ॥ ततो भगो महेष्वासो दिव्यं विस्फारयन् धनुः १७ अवाकिरन्दैत्यगणाञ्छरजालेन छादयन् ॥ तमभ्यगाद्भगो दैत्यं तूर्णमस्यन्तमंतिकात् १८ मातंगमिव मातंगो वृषं प्रतिवृषो यथा ॥ तौ प्रगृह्य महावेगौ धनुषीभारसाधने १९ प्रच्छादयेतामन्योन्यं तक्षमाणौ रणेशरैः ॥ तयोः सुतुमुलं युद्धमासीद्धोरं महारणे २० भगशंबरयोर्भीममप्रमेयं महात्मनोः ॥ अथ पूर्णायतो मृष्टैः शरैः सन्नतपर्वभिः २१ व्यदारयेतामन्योन्यं कर्णैर्निर्भिद्य चर्मणी ॥ तौ तु विकृतसर्वांगौ रुधिरेण समुक्षितौ २२ संप्रेक्ष्यमाणौ रथिनावुभौ परमदुर्भदौ ॥ तक्षमाणौ सितैर्बाणैर्न वीक्षितुमशक्नुताम् २३ अथ विव्याध समरे त्वरमाणो सुरो भगम् ॥ नाराचैः क्रोधताम्राक्षः कालांतक्यमोपमः २४ गरुत्मानिव चाकाशो थयानो महोरगम् ॥ नाराचान्यपततन्देहेतूर्णं शंबरचोदिताः २५

तानंतरिक्षेनाराचानभगाश्चिच्छेदपत्रिभिः ॥ ज्वलंतमचलप्रेष्यं वैश्वानरसमप्रभम् २६ ततोभगंचतुःषष्ट्याविद्याधासुरसत्तमः ॥ शिलीमुखैर्महावेगेर्जाबू
नदविभूषितैः २७ तदातत्सुचिरकालं युद्धं समामिवाभवत् ॥ शंबरस्य च मायाभिर्नादृश्यत ततोऽवरम् २८ दोभ्यां चिक्षिप तश्चापं रणे विष्टभ्यतिष्ठतः ॥ शू
यते धनुषः शब्दो विस्फूर्जितमिवाशनिः २९ सभगस्य हयान् हत्वा सारथिं च महाहवे ॥ अभ्यवर्षच्छतैरेनं पर्जन्य इव त्रिष्टिमान् ३० न तस्यासीदनिर्भिन्नगा
त्रेव्यंगुलमंतरम् ॥ भगदेवस्य दैत्येन शंबरेणास्त्रघातिना ३१ दैत्यस्य चाहुतं दिव्यमस्त्रमस्त्रेण धारयन् ॥ मायायुद्धेन मायावी शंबरोऽस्तमयो भवत् २२ अवं
चयद्गणं दैत्यो मायाभिलाषेन च ॥ भगस्तस्य रथं साश्वं शरवर्षैरवाकिरत् ३३ सहस्रमायोद्युतिमान् देवसेनानिषूदयन् ॥ अदृश्यत शरैश्छत्रः शंबरः शतशो
रणे ३४ अदृश्यन्पतितो भूमौ गतचेता इवासुरः ॥ अथ स्मयुध्यते भूयः शतघातैः शैलसन्निभः ३५ दिशा गजेन्द्रमारूढो दृश्यते स पुनर्वली ॥ प्रादेशमात्रश्च पु
नः पुनर्भवति शैलवत् ३६ महामेघ इव श्रीमान्तिर्यग्ध्वं च सो भवत् ॥ पुनः कृत्वा विरूपाणि विकृतानि च सर्वशः ३७ सर्वाभीपयते सेनां देवानां भीमदर्शनः ॥
ते भीताः प्रपलायन्ते सिंहं दृष्ट्वा मृगा यथा ॥ ततः सोऽन्यं वरं देहं कृत्वा प्रांशुतरं पुनः ३८ गच्छत्यूर्ध्वं गतिं घोरं दिशः शब्देन पूरयन् ॥ नभस्तलगतश्चापि वर्पते
वासवो यथा ३९ संवर्तकां बुदप्रख्यः पूरयन् पृथिवीतलम् ॥ संवर्तको नलश्चैव भूत्वा भीमपराक्रमः ४० शतवर्मा शतशिखो ददाह च पुनः सुरान् ॥ मुहूर्ताच्च म
हाशैलः शतशीर्षः शतोदरः ४१ अदृश्यत दिवस्तंभः शतशृंग इवाचलः ॥ येन्ये दैत्याश्च साध्याश्च ये च विश्वे वदेवताः ४२ क्षिपन्त्यस्त्राणि दिव्यानि तानि सो
ग्रसतासुरः ॥ युद्धमानश्च समरे सरथः सोसुरोत्तमः ४३ गंधर्वनगराकारस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ते भीताः समुदीक्षन्त त्रिदशाभीमविक्रमाः ४४ सहस्रमायं समरे
शंबरं चित्रयोधिनम् ॥ सभगो भयसंत्रस्तो दानवैर्द्रस्य संयुगे ४५ रथं त्यक्त्वा महाभागो महेंद्रं शरणं गतः ॥ पराजित्य तु तं देवं दानवैर्द्रः प्रतापवान् ४६ गतो
यत्र महातेजा जातवेदामहाप्रभः ॥ सवर्द्धिवाग्भिरुग्राभिः कुद्धस्तर्जयते वली ॥ भवाम्येहिते मृत्युषरित्युक्त्वांतरधीयत ४७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एत
स्मिन्नंतरं भूत्वा ब्राह्मणैर्द्रो महाबलः ॥ जघान सोमशीतास्त्रो दानवानां च मूरणे ४८ कैलासशिखराकारोद्युतिमद्भिर्गणैर्दृतः ॥ अवर्षा दानवान् दृष्ट्वा दंडपाणे
रिवांतकः ४९ पोथयद्रथं दानिवाजि वृंदानि वै प्रभुः ॥ दैत्येषु विचरञ्छ्रीमान्युगंतिकालवद्वली ५० सोमर्षद्रथजालानि उरुवेगेन चंद्रमाः ॥ ददाह दान
वान्त्सर्वान् दावाग्निरिव चोदितः ५१

॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ १६९ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टी

मृदत्रथेभ्योरथिनोगजेभ्योगजयोधिनः ॥ सादितश्चाश्वपृष्ठेभ्योभूमौचापिपदातिनः ५२ शीतेनव्यधमत्सर्वान्वायुर्वृक्षानिवौजसा ॥ चंद्रमाःसुमहातेजा
दानवानांमहाचमूम् ५३ तदस्त्रमभवत्तस्यप्रदिग्धंशत्रुशोणितैः ॥ पिनाकमिवरुद्रस्यकुद्धस्याभिघ्नतःपशून् ५४ युगांतकोपमःश्रीमानदैत्येषुव्यचरद्वली
आचार्यमहर्त्तासेनांप्राद्रवंतीपुनःपुनः १५५ चंद्रमृत्युमिवायांतदृष्ट्वायोधाविसिस्मयुः ॥ यतोयतःप्रक्षिपतिशिशिरास्त्रंतमोनुदः ५६ ततस्ततोव्यशीर्यंतदै
त्यसैन्यानिसंयुगे ॥ व्यदारयत्सैन्यानिस्वबलेनाभिसंवृतः ५७ ग्रसमानमनीकानिव्यादितास्यमिवांतकम् ॥ तंतथाभीमकर्माणंगृहीतास्त्रंमहाहवे ५८
दृष्ट्वाशशांकमायांतदैत्याभंचंद्रभास्करो ॥ तालमात्राणिचापानिकर्षमाणौमहाबलौ ५९ छादयेतांशरैश्चंद्रवृष्टिमंताविवांबुदौ ॥ अथविस्फार्यमाणानां
कार्मुकाणांसुरासुरैः १६० अभवत्सुमहाशब्दोदिशःसन्नादयन्निव ॥ विनदद्भिर्महानगैर्हेषमाणैश्चवाजिभिः १६१ भेरीशंखनिनादैश्चतुमुलंसर्वतोभवत् ॥
युयुत्सवस्तेसंरब्धाजयगृध्रायशस्विनः ६२ अन्योन्यमभिगर्जंतोगोष्ठेष्विवमहावृषाः ॥ शिरसांपात्यमानानांसमरोनेशितैःशरैः ६३ अश्मवृष्टिरिवाका
शेह्यभवत्सेनयोस्तयोः ॥ कुंडलोष्णीषधारीणिजातरूपस्रजांसिच ६४ पतितानिस्मदृश्यंतेशिरांसिरणमूर्धनि ॥ विशिखैर्भथितैर्गात्रैर्बाहुभिश्वसकार्मुकैः
६५ सहस्राभरणैश्चान्यैर्विच्छिन्नैरुघिरोक्षितैः ॥ क्वचैरावृतैर्गात्रैरुरुभिश्चंदनोक्षितैः ६६ मुखेश्चचंद्रसंकाशैस्तप्तकुंडलभूषणैः ॥ गजवाजिमनुष्याणां
सर्वगात्रैःसमंततः ६७ आसीत्सर्वासमाकीर्णमुहूर्तेनवसुंधरा ॥ चापमेघाश्चविपुलाःशस्त्रवियुत्प्रकाशिनः ६८ वाहनानांचनिर्घोषःस्तनयित्सुसमोभवत् ॥
ससंप्रहारस्तुमुलःकटुकःशोणितोदकः ॥ प्रावर्ततसुराणांचदानवानांचसंयुगे १६९ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावेपंचपंचा
शतमोऽध्यायः ५५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्महाहवेरौद्रेतुमुललोमहर्षणे ॥ ववर्षुःशरवर्षाणिसंरब्धादेवदानवाः १ व्याक्रोशंतगजा
स्तत्रशरघातप्रपीडिताः ॥ अश्वाश्चपर्यधावंतहतारोहादिशोदश २ उत्पत्यनिपतंत्यन्येशरवर्षप्रपीडिताः ॥ देवानांदानवानांचगजाश्चरथिनारणे
३ समरेतत्रशूराणामन्योन्यमभिधावताम् ॥ धनुषांतलशब्देननप्राज्ञायतकिंचन ४ शरशक्तिगदाभिस्तेखड्गैश्चामिततेजसः ॥ निजधनुर्महर्त्ता
सेनामन्योन्यस्यपरंतप ५

बाहूनामुत्तमांगानांकार्मुकाणांचसंयुगे ॥ राशयस्तत्रदृश्यंतेदेवदैत्यसमागमे ६ अश्वानांकुंजराणांचरथानांचवरूथिनाम् ॥ नांतंसमभिगच्छंतिनिहता
नांसुरासुरैः ७ गदाभिरसिभिःप्रासैर्भलैःसन्नतपर्वभिः ॥ योधास्तत्राभ्यहन्यंतहस्त्यश्वंचामितंबहु ८ प्रावर्ततनदीधोराशोणितौघातरंगिणी ॥ तदामध्ये
तुसैन्यानांकेशशैवलशाडूला ९ हाहाकारोमहाशब्दोयोधानामभवत्तदा ॥ दानवैर्हन्यमानानांत्रिदशानांमहारणे १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेषांतदभव
युद्धंदेवानामसुरैःसह ॥ विभीषणंमहारौद्रंविहृतंभीमदर्शनम् ११ विरोचनस्तुतत्रैवविष्वक्सेनंमहाहवे ॥ जघानरुधिराभाक्षंसाध्यंपरमधान्विनम् १२
तमायंतमभिप्रेक्ष्यविष्वक्सेनःसुरैर्वृतः ॥ अमेयात्मासुरश्रेष्ठःप्रत्यविध्यतस्तनांतरे १३ साध्यस्यबाणाभिहतस्तोत्रार्दितइवादिपः ॥ विरोचनःप्रज्ज्वा
लक्रोधेनाग्निरिवाध्वरे १४ सकार्मुकविनिर्मुक्तैःशरैर्दानवसत्तमः ॥ विष्वक्सेनोविभेदाजौदीप्तैःसप्तभिराशुगैः १५ सोतिविद्धोबलवतादानवेनसुरोत्तमः ॥
मूर्च्छामभिजगामाशुध्वजंचाप्याश्रयत्प्रभुः १६ ततःसपुनराश्वस्यसाध्योयुद्धेमनोदधे ॥ विस्फार्यचमहाचापंदैत्यमध्येव्यवस्थितः १७ विरोचनस्तु
बलवानभ्ययुध्यत्तसर्वशः ॥ क्षोभयन्सुरसैन्यानिसमंतान्निशितैःशरैः १८ ततस्तस्यासुरेन्द्रस्ययुध्यमानस्यसंयुगे ॥ श्रूयतेतुमुलःशब्दोजीमूतस्येवग
र्ज्जतः १९ जगर्ज्जचमहाघोषोविनिघ्नन्देववाहिनीम् ॥ चंडवेगाश्मवर्षांचसविद्युत्स्तनयित्नुमान् २० दिशोविद्रावयामासशरवर्षेणदानवः ॥ सर्वसैन्यानि
देवानामुद्यतास्त्रोमहाहवे २१ तेप्राद्रवंतवित्रस्तारथेभ्योरथिनस्तदा ॥ सादिनश्चाश्वपृष्ठेभ्योभूमौचापिपदातयः २२ श्रुत्वाकार्मुकनिर्घोषंविस्फूर्जित
मिवाशनेः ॥ सर्वसैन्यानिभीतानिविव्यलीयंतसंयुगे २३ विरोचनभयत्रस्तारथेभ्योरथिनस्तदा ॥ पदातीनांययुःसंघायत्रदेवःशचीपतिः २४ विष्वक्
सेनस्यसाध्यस्यसर्वतःसुमहाबलः ॥ पादेरक्षःसहस्राणिनिजघानचतुर्दश २५ अश्ववृंदेपुनागेषुरथानीकेषुचाभिभूः ॥ पदातीनांचसंघेषुविनिघ्नप्रत्य
दृश्यत २६ वितत्यश्येनवत्पक्षौसर्वतःश्ववरूथिनीम् ॥ भित्त्वाच्छित्त्वामहाबाहुःशिरांस्याजौह्यकृतत २७ सादिनश्चपदाताश्वहतशेषारथास्तथा ॥ विष्व
क्सेनेवसहिताविरोचनमथाद्रवन् २८ तेऽसिचर्भगदाशक्तिपरिघप्रासतोमरैः ॥ तमेकमभ्यधावंतं सिंहनादंप्रचकिरे २९ ततःसोप्तिमुद्यम्यजवमास्था
यदानवः ॥ चकर्त्तरथिनामाजौशिरांसिचधनूंषिच ३० रथनागाश्ववृंदेपुबलवानरिसूदनः ॥ विरोचनश्चरन्मार्गान्प्रकारानेकविंशतिम् ३१ भ्रांतमुद्गां
तमाविद्धमालुतंविहृतंयुगम् ॥ संपातंसमुदीर्णंचदर्शयामासदानवः ३२

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

केचिद्वरासिनारुग्णादानवेनमहात्मना ॥ विनेदुश्छिन्नवर्माणोनिपेतुश्चगतामवः ३३ छिन्नपृष्ठाहतारोहादानवेनमहात्मना ॥ विद्वताःस्वान्यनीकानि
जघनुस्त्रिदशवारणाः ३४ निपेतुरुर्व्यामाकाशोनिहतादृढयान्चिना ॥ विविधास्तोमराश्चापामहामात्रशिरांसिच ३५ प्रतीपमाहरन्नागामश्चांश्चद्वद्विक्रमा
न ॥ आलुन्यरथिनःकांश्चित्पराभृश्यमहाबलः ३६ सूतांश्चिच्छेदस्वङ्गेनरथानपिचदानवः ॥ मुहुरुत्पततोदिक्षुषावतश्चयशस्विनः ३७ मार्गांश्चरतिवै
चित्रानविस्मयंतस्ततोसुरान् ॥ निजघानपदाकांश्चिदाक्षिप्यान्यानपोथयत् ३८ स्वङ्गेनचान्यांश्चिच्छेदनादेनान्यांश्चभीषयत् ॥ ऊरुस्तंभगृहीताश्चनि
पतंत्यपरेभुवि ॥ अपरेदेत्यमालोक्यभयात्प्राणानवासृजत् ३९ तस्मिंस्तथावर्तमानेयुद्धेमहतिदारुणे ॥ रथौघगजपतीनांसुराणांचमहाक्षये ४० कुजं
भोदानवश्रेष्ठोह्यंशुमादित्यमाहवे ॥ योधयामाससमरेवृषःप्रतिवृपयथा ४१ जघनाचलसंकाशोमत्तवारणविक्रमः ॥ स्फुरद्भिर्निशितैस्तीक्ष्णशरैर्बहुभिराशु
गैः ४२ देवसैन्यसहस्राणिसरथानिमहाहवे ॥ तस्यबाणपथंप्राप्यनाभ्यवर्तंतसर्वशः ४३ प्रणेदुःसर्वभूतानिबभूवुस्तिमिरादिशः ॥ देवानामजयःक्रूरःप्र
त्यपद्यतदारुणः ४४ अंशस्तुदानवेंद्रस्यजघानोत्तमविक्रमः ॥ अनीकंदशसाहस्रंकुंजराणांतरास्विनाम् ४५ आपतंतंगजानीकंकुजंभोवीक्ष्यदानवः ॥
गदापाणिरवारोहद्रथोपस्थादरिंदमः ४६ अद्रिसारमयींगुर्वीप्रगृह्यमहतींगदाम् ॥ अभ्यद्रवद्गजानीकंव्यादितास्यइवांतकः ४७ सगजान्गदयानिघ्नन्व्य
चरत्समरेवली ॥ कुजंभोदानवश्रेष्ठोगदापाणिर्वलाधिकः ४८ विशीर्णदंतांश्चबहून्भित्तकुंभांश्चदारुणान् ॥ अकरोहानवश्रेष्ठउद्दिश्योद्दिश्यतान्बली ४९
विशीर्णदंतावहोभित्तकुंभास्तथापरे ॥ कुजंभेनार्दितानागाव्यद्रवंतदिशोदश ५० कुजंभस्यचयेमात्यादानवाघोरविक्रमाः ॥ नाराचैर्विविधैस्तीक्ष्णैरपा
स्तगजयोधिनः ५१ सुरैःसुरप्रैर्भल्लैश्चपातैरंजलिकैःशितैः ॥ चिच्छेदचोत्तमांगानिकुजंभोदानवोत्तमः ५२ शिरोभिःप्रपतद्भिस्तुगगनेप्रत्यपूर्यत ॥ अश्मवृ
ष्टिरिवाकाशेबाहुभिश्चसह्यंकुशैः ५३ कृतोत्तमांगाःस्कंधेषुगजानांगजयोधिनः ॥ अदृश्यंतमहाराजतालाविशिरसोयथा ५४ आपतंतंमहानागमंशस्यासु
रसत्तमः ॥ जघानैकेषुणाकुद्धस्ततःसविमुखोभवत् ५५ विगाह्येवंगजानीकंकुजंभोदानवोत्तमः ॥ विनिघ्नन्प्रवरान्सैन्यान्गदयाबलिनांवरः ५६ एकप्रहा
राभिहतान्कुजंभेनमहागजान् ॥ अपश्यंतसुराःसर्वेपर्वतानिवपातितान् ५७ कुजंभस्यचमार्गेषुविशीर्णास्तेमहागजाः ॥ वज्राहताइवेन्द्रेणविशीर्णाइवप
र्वता ५८ अपश्यंस्त्रिदशाःसर्वेमूर्तिमंतमिवांतकम् ॥ गजास्तथाव्यदीर्यतसिंहस्येवेतरेभृगाः ५९

सबभौतामदांविभ्रत्प्रोक्षितांगदशोणितैः ॥ व्यादितास्यस्तदाकुद्धोरौद्ररूपोभयानकः ६० यथाहिभगवानकुद्धःप्रजानांसंक्षयेपुरा ॥ विक्रोडमानोगद
यारणमध्येमहासुरः ६१ गोपालइवदंडेनकालयन्समहागजान् ॥ कुद्धंकालमिवाकालेदंडमुद्यम्यदानवम् ६२ अपश्यंतसुराःसर्वेकुजंभंभीमविक्रमम् ॥ ह
तारोहास्तुतत्रान्येप्रभिन्नावारणोत्तमाः ६३ तेहन्यमानामदयावाणैश्चभृशविक्षताः ॥ असहंतःकुजंभस्यगदावेगंमहाहवे ६४ स्वान्यनीकानिगृहंतःप्राद्र
वंतमहागजाः ॥ महावातइवाभ्राणिविधमन्गदयागजान् ॥ अतिष्ठत्समेरुदैत्यःकालःसंवर्तकोयथा ६५ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभविष्यपर्वणि
कुजंभोत्कर्षवर्णनं नाम षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततःसर्वाणिसैन्यानिदेवराजस्यशासनात् ॥ अभ्यद्रवंतदितिजान्नदं
तोभैरवात्रवान् १ तंवलौघमपर्यंतदेवानांसुदुरासदम् ॥ रथनागाश्वकलिलंशंखड्गुभिनिःस्वनम् २ आपतंतंसुदुष्पारंरजसामर्वतोवृतम् ॥ सैन्यसागरम
क्षोभ्यंवेलेवमकरालयम् ३ तदाश्चर्यमपश्यंतअश्रद्धेयामेवाहुतम् ॥ उदीर्णांष्टितनांसर्वासाश्वांसरथकुंजराम् ४ आचार्यःममरेतिष्ठत्कुजंभस्तरसावली ॥
सैन्यार्णवंदेवतानांगिरिर्मेरुरिवाचलः ५ अनीकिर्नीकुजंभस्तुगदयासन्यवारयत् ॥ सातथावारितासेनाविह्वलाभून्निरुद्यमा ६ तस्मिंस्तथावर्त
मानेसंप्रहारेसुदारुणे ॥ असिलोमातुबलवान्दानवोदानवाधिपः ७ देवसैन्यस्यसर्वस्यधूमकेतुरिवोत्थितः ॥ तमांस्यर्कइवापोह्यत्सुरसैन्यानि संयुगे ८
सहस्रराश्मिप्रतिमोदानवस्यरथोत्तमः ॥ शरैर्मेघइवावर्षद्देवानोक्प्रतापवान् ९ शरौघराश्मिभिर्दीप्तैःप्रतप्तोघोरविक्रमः ॥ रौद्रःक्रूरोदुराधपोदुरापोध्याजे
नीमुखे १० युध्यतेदैवतैःसार्धंयसमानइवप्रभुः ॥ उग्रेषुरुग्रवदनःसमारुह्यमहागजम् ११ सुराणामुत्तमांगानिप्रचिनोतिमहाबलः ॥ ग्रसन्दैवतसैन्यानि
शरदंष्ट्रःप्रतापवान् १२ असिजिह्वश्चक्रहस्तश्चापव्यात्ताननोसुरः ॥ परश्वधनखःश्रीमान्मृदंगापूरितध्वनिः १३ तिष्ठतेदानवश्रेष्ठःसंयुगेव्याघ्रवद्रली ॥ मौ
र्वीघोषःस्तनयितुःपृषत्कःप्रथितोमहान् १४ धनुर्विष्टुह्णश्चापोमहामेघइवापरः ॥ इष्वस्त्रसागरोघोरोबाहुगाहोदुरासदः १५ कार्मुकोर्मितरंगौघैर्बागावर्त
महान्हृदः ॥ गदासिमकरोरौद्रोऽज्यावेलःशिक्षयोद्धतः १६ पदातिमानःसुमहान्गर्जितोत्कुष्ठघोपवान् ॥ हयान्गजान्पदार्तांश्चरथांश्चसहसाचहून् १७
न्यमज्जयतसमेरुपरवीरान्महारथान् ॥ आप्लावयत्सेदवौघान्दारुणोदानवेश्वरः १८ प्रावर्ततयुधिश्चीमान्युधिश्रेष्ठोयुधिष्ठिरः ॥ अपश्यंस्त्रिदशाःसर्वेऽनुद्धजां
बूनदप्रभम् १९ सन्नद्धंतत्रयुध्यंतंज्वलंतमिवपावकम् ॥ मध्यादेनगतंसूर्यंज्वलंतमिवतेजसा २०

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ उत्पिंजलकंभाकुलम् ॥ २४ ॥ देवदानवयोःदेवदानवजात्योः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

नशोकःसर्वभूतानिदानवंप्रसमीक्षितुम् ॥ यथाप्ररूढंघर्मातिदहेत्क्षंडुताशनः २१ तथासुरवरोदैत्योदहतिस्मसुतेजसा ॥ देवानांदानवानांचवलंमर्दतिदा
रुणम् २२ विरूढमभवत्सर्वमाकुलंचसमंततः ॥ शूराश्चतेबलोदेग्राहस्त्यश्वरथधूर्गताः २३ आर्यांभुद्धिसमास्थायनत्यजंतिमहारणम् ॥ तदुत्पिंजलकं
युद्धमभवद्रोमहर्षणम् २४ देवदानवयोःसंख्येरुधिरग्रावकर्दमम् ॥ नदिशःप्रत्यजानंतभयग्राहनिपीडिताः २५ शस्त्रपातांश्चविविधानदानवानांमहारणे
अन्योन्यंमूढचित्तास्तेनिजघ्नुर्व्याकुलीकृताः ॥ स्वान्परात्राभिजानंतिविमूढाःशस्त्रपाणयः २६ शिरोरुहेषुसंगृह्यकच्चिच्छूरस्यसंयुगे ॥ शूरश्छिनत्तिमूर्द्धा
नंसंदष्टौष्ठपुटाननम् २७ बाहुभिर्मुष्टिभिश्चैववज्रकल्पैःसुदारुणैः ॥ प्रहरंतिरणेवरिआत्तशस्त्राःपरस्परम् २८ योधप्राणहरेरौद्रेस्वर्गद्वारेनृपावृते ॥ संकु
लेतुमुलेयुद्धेवर्तमानेमहाभये २९ हयोहयंगजोनागंवीरोवीरंमहाहवे ॥ अभ्यद्रवज्जिघांसंतोह्यसमंजसमाहवे ॥ असुराश्चसुराश्चैवविक्रमाढ्यामहारथाः३०
जुहुवुःसमरेप्राणाग्निजघ्नुरितरेतरम् ॥ मुक्तकेशाविकवचाविरथाश्छिन्नकार्मुकाः ३१ हस्तैःपादैश्चयुध्यंतेदानवास्त्रिदशैःसह ॥ हरिस्तुनिशितंभलंप्रेषयामा
ससंयुगे ३२ सतस्यधनुषःकोटिंछित्त्वाभूमावपातयत् ॥ पुनश्चापिपृषत्कानांशतानिनतपर्वणाम् ३३ प्राहिणोत्सहसातस्यदानवेंद्रस्यसंयुगे ॥ तस्यदेह
विमुक्तास्तेमारुतेनसमीरिताः ३४ मग्राद्धकायाविविशुःपन्नगाइवपर्वते ॥ सतैर्निपतितैर्गात्रैःक्षरद्विरमृगावलीः ३५ बभौदैत्योमहाबाहुर्भेरुर्धातुमिवोत्सृ
जत् ॥ पुनश्चापिपृषत्कानांशतानिनतपर्वणाम् ३६ ततोसिलोमासंकुद्धःप्रगृह्यान्यन्महाधनुः ॥ रुक्मपुंखांश्चनिशितान्प्रेषयामाससायकान् ३७ तैस्तुम
र्मसुविव्याधसर्पानलविषोपमैः ॥ गात्रंसंच्छादयामासमहोभ्रैरिवपर्वतम् ३८ भूयःसंधायचशरंमुमोचांतकसंनिभम् ॥ सपुंखंसूर्यसंकाशंबाणमप्रतिमरणे
३९ तेनबाणप्रहारेणसंयुगेभीमकर्मणा ॥ मुमोचसहसादेवोभूमौचापिपपातह ४० ततोहाहाकृताःसर्वेदेवेभूतलमाश्रिते ॥ जगत्सदेवमाविग्रयथार्कपतनं
तथा ४१ परिवारंतुसमरेतस्यहत्वामहासुरः ॥ एकत्रिंशत्सहस्राणियोधानांदानवोत्तमः ४२ जयश्रियासेव्यमानोदीप्यमानइवाचलः ॥ प्रगृह्यकार्मुकं
घोरंगतःशक्ररथंप्रति ४३ तथैवतुमहायुद्धेससेन्यावश्विनावुभौ ॥ प्रयुद्धौसहवृत्रेणबलिनादेवतारिणा ४४ बाणखड्गधनुष्पाणिःसमरेत्यक्तजीवितः ॥
आसाद्यसोश्विनौदैत्यःस्थितोगिरिरिवाचलः ४५ ततःशंखमुपाध्मायद्विषतांलोमहर्षणम् ॥ ज्याघोषतलशब्दैश्चसर्वभूतान्यवेजयत् ४६ ततःसंहृष्टरो
माणःशंखशब्दंविशुश्रुवुः ॥ यक्षराक्षसदेवौघावृत्रस्यापिचनिःस्वनम् ४७

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

गदातोमरानिस्तृंशशूलशक्तिपरश्वधाः ॥ प्रगृहीताव्यराजंतयक्षराक्षसबाहुभिः ४८ तैः प्रमुक्तान्महाकायैः शूलशक्तिपरश्ववान् ॥ भलैर्वृत्रपरिच्छेदभीमवेग
 र्वैस्तथा ४९ अंतरिक्षचराणांचभूमिस्थानांचगर्जताम् ॥ शरैर्विव्याधगात्राणिदेवानांप्रियदर्शिनाम् ५० वृत्रासुरभुजोत्सृष्टैर्बहुधायक्षरक्षसाम् ॥
 निरुंतान्येवदृश्यंतेशरीराणिशिरांसिच ५१ अथरक्तमहावृष्टिरभ्यवर्षतमेदिनीम् ॥ गदापरिघभिन्नानां देवानां गात्रसंभवा ५२ प्रच्छादयंतं वाणौघै
 र्वृत्रंभीमपराक्रमम् ॥ ददृशुः सर्वभूतानिभानुमंतमिवांशुभिः ५३ तीक्ष्णरश्मिरिवादित्यः प्रतपन्सर्वदेवताः ॥ अश्विनोर्बलवानक्रुद्धः सायकैर्मर्मभेदिभिः
 ५४ नदतोविवेधान्नादानर्दितस्यापि सायकैः ॥ नमोहमसुरेन्द्रस्यददृशुस्त्रिदशारणे ५५ तेसिचर्मगदाभिश्चपरिघप्रासतोमरैः ॥ परश्ववैश्वशूलैश्चप्रववर्षु
 र्महारथाः ५६ ततोवृत्रः सुमंक्रुद्धस्तैस्तदाभ्यर्दितोबली ॥ अभ्यवर्षच्छित्तैर्बाणैस्तान्त्सर्वान्त्सत्यविक्रमः ५७ तेनवित्रासितादेवाविप्रकीर्णप्रहायुधाः ॥ घो
 रमार्तस्वरंचक्रुर्वृत्रासुरभयार्दिताः ५८ उत्सृज्यतेगदाशक्तिशूलर्षिपरिघाशनीन् ॥ उत्तरांदिशमाजग्मुस्त्रासितादृढधन्विना ५९ शूलशक्तिगदापाणिर्व्यू
 ढोरस्कोमहाभुजः ॥ प्रावर्ततरणेवृत्रस्त्रासयानश्वराचरान् ६० तत्रैकस्तुमहाबाहुरसिशूलधरः प्रभुः ॥ अभ्यधावतदैत्येद्रं वृत्रमप्रतिमरणे ६१ तमापतंतं सं
 प्रेक्ष्यनिभिन्नमेववारणम् ॥ वत्सदंतैस्त्रिभिः पाशैर्विव्याधसुरसत्तमम् ६२ सोतिविद्धोमहेष्वासः शरैरमितविक्रमः ॥ गदांजग्राहबलवानगदायुद्धविशारदः ॥
 ६३ तांप्रगृह्यमहाभीमामयः सारमयीदृढाम् ॥ अश्विनौसहसागम्यताडयामासवीर्यवान् ६४ दीप्यमानंततः शूलमश्वीसुविपुलंदृढम् ॥ प्रामृजदृत्रदैत्या
 यसहसारोमहर्षणम् ६५ भंक्त्वाशूलंगदाग्रेणगदायुद्धविशारदः ॥ अश्विनंसहसाभ्यर्च्यगरुत्मानिवपन्नगम् ६६ सोतरिक्षात्समुत्पत्यविधूयमहतीं गदाम् ॥
 नासत्योपरिचिक्षेपगिरिशृंगोपमां वली ६७ गदयाभिहतः सोऽश्वित्यक्त्वाशूलमनुत्तमम् ॥ प्रयातः सहसातत्रयत्रयुध्यतिवामवः ६८ पराजित्यनुसंघ्रा
 मेअश्विनंभीमविक्रमम् ॥ जयश्रियासेव्यमानोवृत्रोयुद्धेव्यवस्थितः ॥ ६९ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणि वृत्रासुरोत्कर्षवर्णनं नाम सप्त
 पंचाशत्तमोऽध्यायः ५७ ॥ ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत्रैवतुमहायुद्धेरणाजिर्देवसत्तमः ॥ युध्यतेसहदैत्येनएकचक्रेणवीमता १ प्रच्छाद्यरथपथान
 मुत्क्रोशंश्चमहाबलः ॥ एकचक्रस्यसैन्यंतच्छरवर्षैरवाकिरत् २ महासुरामहावीर्यामहापट्टिशयोधिनः ॥ शूलानिचभुशुंडीश्चाक्षिपांतिस्ममहारणे ३ त
 च्छूलवर्षसुमहद्गदाशक्तिसमाकुलम् ॥ अविशदितिजैर्मुक्तं दुर्निवार्यचराचरैः ४

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ त्रिधाकंठकरकुंभदेशेषु मंदंक्षरंतः द्वितीयार्थे प्रथ

अन्योन्यमभिवर्तते देवासुरगणायुधि ॥ महाद्रिशिखराकारावीर्यवंतो महाबलाः ५ तुरंगमाणां तु शतं युक्तं तस्य महारथे ॥ महासुरवरस्येव हिरण्यकाशिपो
र्युधि ६ तेषां चरणपातेन चक्रनेमिस्वनेन च ॥ तस्य बाणनिपातैश्च हता वै शतशः सुराः ७ ततः सलघुभिश्चित्रैः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ सायुधानच्छिन्नकुद्धः
शतशोथसहस्रशः ८ वध्यमानाः शरैस्तोक्ष्णैरथ द्विरदवाजिनः ॥ गमिताः प्रक्षयं केचिद्विदशैर्दानवारणे ९ ततः प्रक्षीयमाणांस्तानुपप्रेक्ष्य दितेः सुताः ॥ त्य
क्त्वा बाणान्यवर्तत प्रगृहीतवरायुधाः १० ते दिशो विदिशश्चैव प्रतियुद्धप्रहारिणः ॥ अभ्यघ्नन्निशितैः शस्त्रैर्देवान्दितिसुतारणे ११ रणाद्विचलितं घोरं परमं
तिग्मतेजसम् ॥ मुमोचास्त्रमहाबाहुर्मथनं नाम संयुगे १२ ततः शस्त्राणि शूलानि निशितानि सहस्रशः ॥ अतिवीर्येण महता दितिजः संप्रचिच्छिदे १३ छि
त्ताशूलेन तान्सर्वानेकचक्रो महासुरः ॥ अभ्यविध्य ततः साध्यं दशभिर्निशितैः शरैः १४ अस्त्रवेगेन हत्वैव सोऽस्त्रैस्तस्यानुसैनिकान् ॥ ज्वलितैरपरैः शीघ्रैस्तान
विध्यत्सहस्रशः १५ तेषां छिन्नानि गात्राणि विमृजंति स्म शोणितम् ॥ प्रावृषीवांबुवृष्टीनि शृंगाणि धरणीभृताम् १६ इंद्राशानि समस्पर्शैर्निपतद्भिरजिह्वगैः ॥
दितिर्बैर्घ्यमानास्ते वित्रेसुः सुरसत्तमाः १७ एकचक्रे रथेतिष्ठन्नपश्यद्गजयूथपम् ॥ वराभरणनिहादान्तसमुद्रस्वनानिःस्वनान् १८ मत्तान्तसुविहितान् दृष्टान्
हामात्रैरधिष्ठितान् ॥ कुलीनान्वीर्यसंपन्नान् प्रतिद्विरदघातिनः १९ शिक्षितान् गजशिक्षायामैरावतसमान्युधि ॥ न्यहनत्सुरसैन्यस्य गजान् गजइवासुरः
२० विक्षरंतो महानागान्भीमवेगांस्त्रिधामदम् ॥ मेघस्तनितनिर्घोषान्महाद्रीनि वचोत्थितान् २१ सहस्रसंमितान् दिव्यान् जांबूनदपरिष्कृतान् ॥ सुवर्णजा
लैर्विततां स्तरुणादित्यवर्चसः २२ एकचक्रोगदापाणिर्बलवान्गदिनां वरः ॥ उत्सारयामास गजान्महाभ्राणीवमारुतः २३ निहत्य गदया सर्वांस्तान् गजान्
जमर्दनः ॥ भूयोश्च संघान्तसबली निरैक्षत महासुरः २४ शुकवर्णान् नृप्यवर्णान्मयूरसदृशांस्तथा ॥ पारावतसवर्णांश्च हंसवर्णांस्तथैव च २५ मल्लिकाक्षान् चि
रूपाक्षान् कौचवर्णान्मनोजवान् ॥ अश्वसैन्यं महाबाहुस्तदप्रतिमपौरुषः २६ निषूदयामास बलीगदया भीमविक्रमः ॥ रणाजिस्तस्य समरे सर्वान्व्यस्य सु
रद्विषः २७ अचिंत्यविक्रमः श्रीमानभ्ययाद्देववाहिनीम् ॥ गदायुद्धेषु कुशलोरथेन रथयूथपः २८ हृष्टसैन्यो महाबाहुः प्रस्थितः शक्रसन्निधौ ॥ त्रिंशच्छत
सहस्राणि रथानां विनिहत्य सः २९ रणेतिष्ठत दैत्येन्द्रो विभू मइव पावकः ॥ तस्मिन्नेव तु संग्रामे बलदृप्तो महासुरः ३० मृगव्याधं महात्मानं योधयत्यजितं रणे ॥
मृगव्याधस्य रुद्रस्य महापारिषदास्तथा ३१ समुत्पेतुर्बलं दृष्ट्वा हुताग्निं समतेजसः ॥ गजैर्मतैरथैर्दिव्यैर्वाजिभिश्च महाजवैः ३२

अश्वैश्चनिशितैर्बाणैःशैश्चानलसन्निभैः ॥ ददृशुस्तेततोविरादीप्यमानंमहासुरम् ३३ रश्मिवन्तमिवोद्यन्तंसुतेजोरश्मिमालिनम् ॥ संग्रामस्थंमहावेगं
हासत्वंमहाबलम् ३४ महामर्तिमहोत्साहंमहाकायंमहारथम् ॥ समीक्ष्यतंमहायोधंदिक्षुसर्वास्त्रवस्थितम् ३५ ततःप्रहरणैर्घोरैरभिपेतुःसमन्ततः ॥ तस्य
सर्वायसास्तोक्षणाःशराःपीतमुखाःशिताः ३६ शिरस्यद्रिप्रतीकाशेमृगव्याधेनपातिताः ॥ तैश्चसप्तभिराविष्टाःशरैःशिरसिचार्पितैः ३७ उत्पपाततदा
व्योम्निदिशोदशविनादयन् ॥ ततस्तन्निदशोवीरःसरथःसज्जकार्मुकः ३८ अनुवव्राजसंहृष्टःखेतदासमहाबलः ॥ असुरंच्छादयामासतंव्योम्निशरवृष्टिभिः
३९ वृष्टिमानिवजीमूतोनिदाघातेधराधरम् ॥ अर्द्यमानस्ततस्तेनमृगव्याधेनदानवः ४० चकारनिनदंघोरमंबरेजलदोयथा ॥ सदूरंसहसोत्पत्यभृग
व्याधरथंप्रति ४१ निपपातमहावेगःपक्षवातैर्गिरिर्यथा ॥ बभञ्जचततोदैत्योभग्रेषाकूबरंरथम् ४२ मृगव्याधःपरित्यज्यस्थितोभूमौमहाबलः ॥ विर
थंप्रेक्ष्यरुद्रंतुतस्यपारिषदाःशुभाः ४३ उत्थिताघोररक्ताक्षाव्योम्निमुद्गरपाणयः ॥ सतुतैःसहसोत्थायवेष्टितोविमलंबरे ४४ मुद्गरैर्दितोभमिर्वृक्षःपरशु
भिर्यथा ॥ तेषांवेगवतविगंनिहत्यसमहारथः ४५ निपपातपुनर्भूमौसुपर्णसमविक्रमः ॥ सशालवृक्षमुत्पाट्यमहाशाखंमहाबलः ४६ सर्वान्पारि
षदान्त्संख्येसूदयामासदानवः ॥ सतैर्वीजितदेहस्तुरुधिरौघपरिभ्रुतः ४७ शुशुभेदानवश्रेष्ठोवालसूर्यइवोदितः ॥ अथोत्पाट्यगिरेःशृंगंसमृगव्यालपादप
म् ४८ जघानतान्पारिषदान्त्समरेदानवेश्वरः ॥ ततस्तेषुचभग्रेषुमहापारिषदेषुवै ४९ बलंतदवशेषंतुनाशयामासवीर्यवान् ॥ अश्वैरश्वान्गजैर्नागान्यो
धान्योघैरथान्नैः ५० दानवःसूदयामासयुगांतैतक्वत्प्रजाः ॥ हतैरश्वैश्चनागैश्चभग्राक्षैश्चमहारथैः ५१ त्रिदशैश्चाभवद्भूमिरुद्धमार्गसमन्ततः ॥
एवंबलःसदैत्येद्रोमृगव्याधश्चवीर्यवान् ५२ युधिप्रवृद्धौवलिनौप्रभिन्नाविववारणौ ॥ ५३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तत्रैवयुध्यतेरुद्रोद्वितीयोराहु
णासह ॥ विश्रुतस्त्रिषुलोकेषुक्रोधात्माह्यजएकपात् ५४ तद्यथासुमहयुद्धंतुमुलंलोमहर्षणम् ॥ आसीत्प्रतिभयंरौद्रवीराणांजयमिच्छताम् ५५
दैवदानवदेहेस्तुदुस्तराकेशशाङ्गला ॥ शरीरसंघातवहाप्रसृतालोहितापगा ५६ आजघानाथसंकुद्धोरुद्रोरौद्राकृतिःप्रभुः ॥ राहुंशतमुखंयुद्धेशत्रुसैन्यानि
वारणम् ५७ तस्यकांचनचित्रांगंरथंसाश्वंसमारथिम् ॥ जघानसमरेश्रीमान्क्रुद्धोदैत्यस्यसायकैः ५८ तस्यपारिषदस्त्वेकोशरशक्तयामहाबलः ॥ विभे
दसमरेहृष्टोदानवंतंस्तनांतरे ५९ सभिन्नगात्रोरुद्रेणतथापारिषदैरपि ॥ रुद्रस्यरथमायांतंसराहुर्दानवोत्तमः ६०

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥

प्रममाथवलेनाशुसहसाक्रोधमूर्च्छितः ॥ भिन्नगात्रं शरैस्तीक्ष्णैर्मैरुंसूर्यइवांशुभिः ६१ हतैर्दानवमुख्यैस्तुरुद्रेणामिततेजसा ॥ रुद्रपारिषदान्त्सर्वात्रिजघान
महासुरः ६२ वर्तमाने महाघोरे संग्रामेलोमहर्षणे ॥ रुधिरौघामहावेगामहानद्यः प्रसुप्तुः ६३ दानवं समरे रुद्रो नीलांजनचयोपमम् ॥ निर्विभेदशरैस्तीक्ष्णै
र्मैरुंसूर्यइवांशुभिः ६४ हतैर्दानवमुख्यैश्च शक्तिशूलपरश्वधैः ॥ पतितैः पर्वताभैश्च दानवैः कामरूपिभिः ६५ वर्तमाने महाघोरे संग्रामेलोमहर्षणे ॥ विरेजुस्तेत
दादैत्याः पुष्पिता इव किंशुकाः ॥ महाभेरीमृदंगानां पणवानां चानिःस्वनः ६६ शंखवेणुस्वनोन्मिश्रः संबभूवाद्भुतोपमः ॥ हतानां स्वनतां तत्र दैत्यानां चापिनिः
स्वनः ६७ देवानां च तथा तत्र शुश्रुवे दारुणो महान् ॥ तुरंगमसुरोत्कीर्णैरथ नेमिसमुत्थितम् ६८ रुरोधमार्गं यो धानां चक्षूंषि च धरारजः ॥ शस्त्रपुष्पोपहारासात
त्रासीद्युद्धमेदिनी ६९ दुर्दर्शा दुर्विगाह्या च मांसशोणितकर्दमा ॥ भग्नैः खड्गैर्गदाभिश्च शक्तितोमरपाट्टिशैः ७० अपविद्धैश्च भग्नैश्च रथैः सांग्रामिकैर्हतैः ॥ निहतैः कुंज
रैर्मतैस्तथा त्रिदशदानवैः ७१ चक्राक्षयुगशस्त्रैश्च भग्नैरवनिपातितैः ॥ बभूवा योधनं घोरं पिशिताशनसंकुलम् ७२ उत्पेतुश्च कबंधानि दिक्षु सर्वासु संयुगे ॥ अ
न्योन्यवद्धवैराणां दैत्यानां जयगृद्धिनाम् ७३ संप्रहारस्तथा युद्धे वर्ततेति भयंकरः ॥ सैन्यानां संप्रयुद्धानां शूराणामनिवर्तिनाम् ७४ अजस्य चैकपादस्य
राहोश्चैव महात्मनः ॥ तेषां तु तत्र पततां कुद्धानां मतिनिःस्वनः ७५ उद्धर्त इव भूतानां समुद्राणां तु शुश्रुवे ॥ तत्रैकस्तु सुधूम्राक्षः श्रीमा बुद्रो मुनीश्वरः ७६ विभे
दकेशिनं शक्त्या गदापरिघशूलभृत् ॥ नानाप्रहरणाघोरभीमाख्याभीमविक्रमाः ७७ निष्पेतू रुद्रदयिता महापारिषदास्तथा ॥ रथमास्थाय च श्रीमांस्तत्तत्कां
चनकुंडलः ७८ दानवैः संवृतः केशीयुध्यते युद्धदुर्जयैः ॥ तस्य संग्रामशौंडस्य संग्रामेषु युयुत्सतः ७९ निपेतु रुर्यवीर्यस्य ज्वालाहिप्रमृतामुखात् ॥ स तु
सिंहर्षभस्कंधः शार्दूलसमविक्रमः ८० महाजलदसंकाशो मृदंगध्वनिनिःस्वनः ॥ तस्य निष्पतमानस्य दानवैः संवृतस्य च ८१ बभूव सुमहानादः क्षोभयंस्त्रिदिवं
यथा ॥ तेन शब्देन वित्रस्ता त्रिदशानां महाचमूः ८२ कुमशैलप्रहरणायोद्धुमेवाभ्यवर्तत ॥ तेषां च देवदैत्यानां युयुत्सूनां परस्परम् ॥ सन्निपातः सुतुमुलो
रौद्रोलोकभयावहः ८३ तेषां युद्धं महाघोरं संजज्ञे लोमहर्षणम् ॥ देवदानवसंधानां प्राणांस्त्यक्त्वा महाहवे ॥ सर्वे ह्यतिबलाः शूराः सर्वे पर्वतसन्निभाः
८४ सर्वे सर्वास्त्रविद्वांसः सर्वे सर्वायुधोद्यताः ॥ त्रिदशा दानवाश्चैव परस्परजिघांसवः ॥ तेषां वै न दत्तांशब्दः संयुगे मेघनिःस्वनः ८५ शुश्रुवेति महाघोरश्चर
स्थावरकंपनः ॥ रेणुश्चारुणसंकाशो भीमः स समपद्यत ८६ उद्धूतो देवदैत्यौघः संरुरोध दिशो दश ॥ अन्योन्यं रजसा तेन कौशेयारुणपांडुना ८७

॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकाया

संवृता बहुरूपेण ददृशुर्न च किंचन ॥ न ध्वजो न पताकाश्च न वर्म तुरगोऽपि वा ८८ आयुधं स्यंदनो वापि दृश्यते नैव साराथिः ॥ सशब्दस्तु मुलस्तेषामन्योन्यं सम
धावताम् ८९ निपेतुरुग्रवीर्यस्य ज्वालाहिप्रमृतामुखात् ॥ स तु सिंहर्षभस्कंधः शार्दूलसमविक्रमः ९० तस्य निष्पतमानस्य दानवैः संवृतस्य च ॥ श्रूयते
तु मुलशब्दो न रूपाणि च काशिरे ९१ दानवास्तत्र संक्रुद्धा दानवानेव जघ्निरे ॥ त्रिदशास्त्रिदशांश्चैव निजघ्नुस्तु मुले तदा ९२ न परांश्च विनिघ्नंतः स्वांश्च युद्धे महा
सुरात् ॥ रुधिराद्रां तथा च कुर्मैर्दिनीं च महासुराः ९३ ततस्तुरुधिरौघेण संसिक्तमुदितं रजः ॥ शरीरशतसंकीर्णं बभूव धरणी तलम् ९४ शूलशक्तिगदाखड्ग
परिघप्रासतो मरैः ॥ त्रिदशा दानवाश्चैव जघ्नुरन्योन्यमाहवे ९५ बाहुभिः परिचाकारैर्निघ्नंतः परिघैस्तथा ॥ रुद्रपारिषदान्सर्वान् त्मूदयंति स्म दानवाः ॥ रुद्र
पारिषदाश्चैव महाद्रुममहाश्मभिः ९६ विदारयन्नतिक्रम्य शस्त्रैश्चादित्य सन्निभैः ॥ एतस्मिन्नंतरे कुद्धः केशी दानवसत्तमः ९७ संग्राममपीधोरः स स्यान्न्यनीका
निर्हर्षयन् ॥ तेषां परमसंकुद्धो वज्रमस्त्रमुदीरयत् ९८ वज्रेणास्त्रेण दिव्येन शस्त्रेण च महात्मना ॥ महापारिषदाः सर्वे निहता युधि दुर्जयाः ९९ वज्रास्त्रपोडे
ताभ्रां तारुद्रपारिषदा युधि ॥ विप्रकीर्णद्रुमाः पेतुः शैला वज्रहता इव १०० एवं सुतुमुलं युद्धमभवत्क्षोभहर्षणम् ॥ केशिनः सह रुद्रेण तददुतमिवाभवत् १०१
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे केशिरुद्रयुद्धकथनं नामाष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच
वृषपर्वा तु दैत्येन्द्रो विश्वमदुतदर्शनम् ॥ निष्कुंभं योधयामास लोहितार्कसमद्युतिम् १ क्रोधमूर्च्छितवक्रस्तु धुन्वन्परमकार्मुकं ॥ धनूंऽपि प्रेक्ष्य शत्रूणां साराथिं
त्वरितो ब्रवीत् २ अत्रैव तावत्त्वरितं नय मे सारथे रथम् ॥ एते देवाश्च सहिताः प्रान्तिनः समरे बलम् ३ एतान्निहतुमिच्छामि समरश्लाघिनोरणे ॥ एतैर्हि दान
वानीकं कृतच्छिद्रमिदं महत् ४ ततः प्रजविता श्वेन रथेन राथिनां वरः ॥ अरीन्भ्यहनत्कुद्धः शरजालैर्महासुरः ५ न स्थातुं देवताः शक्ताः किंपुनर्योऽबुमाहवे ॥
वृषपर्वा पुनिर्भिन्नाः सर्वेषु वाभिदुद्बुधः ६ तान्मृत्युवशमापन्नान्चैव स्वतवशंगतान् ॥ समीक्ष्य निहतान् ज्ञातुं निवतस्थे महासुरः ७ दृष्ट्वा तंतत्र निष्कुंभं सर्वे ते
त्रिदशोत्तमाः ॥ समेत्य सहिताः सर्वे द्रुतं तं पर्यवारयन् ८ व्यवस्थितं तु निष्कुंभं दृष्ट्वा त्रिदशसत्तमं ॥ बभूवुर्बलवंतो वै तस्यास्त्रवलतं जसा ९ वृषपर्वा तु शैला
भं निष्कुंभं समरे स्थितम् ॥ महेंद्र इव धाराभिः शरवर्षैरवाकिरत् १० अचिंतयित्वा तु शराञ्छरीरे पतितान् बहून् ॥ स्थितश्च प्रमुखे श्रीमान् त्ससैन्यः समहाबलः
११ संप्रहस्य महातेजा वृषपर्वाणमाहवे ॥ अभिदुद्रावगेन कं पयस्त्रिवमेदिनीं १२

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

तस्यत्वाधावमानस्यदीप्यमानस्यतेजसा ॥ बभूवरूपंदुर्धर्षदीप्तस्येवविभावसोः १३ रथंत्यक्त्वामहातेजाःसक्रोधःसमपद्यत ॥ वृक्षमुत्पाटयामासमहा
तालमहोच्छ्रयम् १४ ततश्चिक्षेपतंवृक्षंनिष्कुम्भोवृषपर्वणः ॥ तंगृहीत्वामहावृक्षंपाणिनैकेनदानवः १५ विनद्यसुमहानादंभ्रामयित्वाचवीर्यवान् ॥ सग
जान्सगजारोहान्सरथान्नथिनस्तथा १६ जघानदानवस्तेनशाखिनात्रिदशांस्तदा ॥ तमंतकभिवकुद्धंसमरेप्राणहारिणम् १७ वृषपर्वणमासाद्यत्रिदशा
विप्रदुद्रुवुः ॥ तमापतंतंसंकुद्धंत्रिदशानांभयावहम् १८ आलोकयधन्वीनिष्कुम्भश्चक्रोधचननादच ॥ सतत्रनिशितैर्बाणैस्त्रिंशद्भिर्मर्मभेदिभिः १९ निर्वि
भेदमहावीर्योनिष्कुम्भोदानवाधिपः ॥ शरशक्तिभिरुग्राभिर्दैत्यानामधिपंप्रभुम् २० विद्वःसमरमध्यस्थोरुधिरंप्रास्त्रवद्बहु ॥ उद्विग्रामुक्तकेशास्तेभग्नदर्पाः
पराजिताः २१ श्वसंतोदुद्रुवुःसर्वेभयाद्वैवृषपर्वणः ॥ अन्योन्यंप्रममंथुस्तेत्रासितावृषपर्वणा २२ पृष्ठवक्त्राःसुसंविग्राःप्रेक्ष्यमाणामुदुर्मुहुः ॥ त्यक्तप्रहर
णाःसर्वेकृतास्तेवृषपर्वणा २३ संग्रामेयुद्धशौडेनतदानिष्कुम्भसैनिकाः ॥ तत्रैवतुमहावीर्यःप्रहादःकालमाहवे २४ योधयामासरक्ताक्षोहिरण्यकशिपोः
सुतः ॥ तस्यदानववीरस्ययुद्धकालेजयक्रियाः २५ चकारत्वरयायुक्तोभार्गवोविजयावहाः ॥ हुताशनंतर्पयतोब्राह्मणांश्चनमस्यतः २६ आज्यगंधप्रति
वहोमारुतःसुरभिर्ववौ ॥ स्रजश्चविविधाश्चित्राजयार्थमभिमंत्रिताः २७ प्रहादस्यशुभेभूर्धन्याबबंधोशनाःस्वयम् ॥ कालेनसहसंग्रामेप्रयुद्धस्यमहात्मनः
२८ प्रहादस्यातिवीर्यस्यशांतिचक्रेसभार्गवः ॥ दशशिष्यसहस्राणिभार्गवस्यमहात्मनः २९ यानिदानववीराणांजेपुःशांतिमनुत्तमाम् ॥ अथर्वाणिमथो
दिव्यंब्रह्मसंस्तवचोदितं ३० रणप्रवेशसदृशंकर्मवैजयिकंकृतम् ॥ ततःसर्वास्त्रविदुषःसमरेष्वनिवर्तिनः ३१ विद्ययातपसायुक्ताःकृतस्वस्त्ययनक्रियाः ॥
घनुर्हस्ताःक्वचिनोवेगेनालुत्यदानवाः ॥ बलिमभ्यर्च्यराजानंप्रहादंपर्यवारयन् ३२ आस्थायपरमंदिव्यंरथंपररथारुजम् ॥ नानाप्रहरणाकीर्णंसवज्र
मिवपर्वतम् ३३ तद्रभूवमुहूर्तेनक्षेडितास्फोटिताकुलम् ॥ मेरोःशिखरमाकीर्णंद्यौरिवांबुधरागमे ३४ स्रजःपद्मपलाशानामामुच्यसुविभूषिताः ॥ बांध
वान्संपरित्यज्यनिपतंतिरणप्रियाः ३५ महायुधधरःश्रीमाञ्छभचर्मधरःप्रभुः ॥ शिरस्त्राणतनुत्राणिधन्वीपरमदुर्जयः ३६ सिंहशार्दूलदर्पाणांगदताकिंकिणी
विनाम् ॥ तस्यदैत्यसहस्राणिप्रयांत्यग्रेमहारणे ३७ सैन्यपक्षहतास्तस्यरथाःपरमदुर्जयाः ॥ सप्ततिर्वैसहस्राणिगजास्तावंतएवच ३८ मध्येव्यूहोदरस्थ
स्तुक्कालनेभिर्भहासुरः ॥ धनुर्विस्फारयामासननादप्रजहासच ३९ तस्मिञ्छितसहस्राणिपुरोयांतिमहाद्युतेः ॥ दानवानांबलवतांशक्रप्रतिमतेजसाम् ४०

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

सप्तमं वर्तमानरतुपक्षाभ्यां विस्तृतो महान् ॥ अभवद्दानवव्यूहो दुर्भेद्यः सर्वदैवतैः ४१ षष्ठिरथ महस्त्राणि दानवानां धनुर्भृताम् ॥ नानाप्रहरणानां च परिमाणं
न विद्यते ४२ गदापरिघनिस्त्रिशैः शूलमुद्गरपट्टिशैः ॥ प्रगृहीतैर्व्यराजंत दानवाः पर्वतोपमाः ४३ गर्जन्तां विनदंतश्च विक्रोशंतः पुनः पुनः ॥ अयुधं ते महा
वीर्याः समरेष्वनिवर्तिनः ४४ तत्र तूर्यसहस्राणि भेरीशंखरवाणि च ॥ हयानां च गजानां च गर्जतामतिवेगिनाम् ४५ दुंदुभीनां च निर्घोषः पर्जन्यनिनदोपमः ॥
शुश्रुवेषंखशब्दश्च पट्टहानां च निःस्वनः ४६ तेन शंखनिनादेन भेरीतूर्यरवेण च ॥ निर्घोषेण रथानां वक्रोशतीवनभस्तलम् ४७ सागरप्रतिमौघेन वलेन
रुहतावृतः ॥ प्रह्लादो युद्धचरणे कालांतक्यमोपमः ४८ तस्य नादेन रौद्रेण घोरेणाप्रतिमौजसः ॥ विनेदुः सर्वभूतानि त्रैलोक्यविकृतैः स्वनैः ४९ अंतरक्षा
त्परंत्य कत्वा वायुश्च परुषो ववौ ॥ वमंत्यः पावकं घोरं शिवाश्चैव ववाशिरे ५० प्रह्लादस्तु महावीर्यः प्रहसन् युद्धदुर्मदः ॥ उवाच वचनं श्रीमांस्तत्कालक्षममुत्तम
म् ५१ अद्याहं दर्शयिष्यामि स्वबाहुबलमूर्जितम् ॥ अद्य मद्वाणनिहतान् देवान् द्रक्षथ संयुगे ५२ बांधवानि हताये पात्रिदशैरिह संयुगे ॥ अद्य निर्वर्तयि
ष्यन्ति शत्रुमांसानि दानवाः ५३ इममद्य समुद्रतरेणुं समरमूर्द्धनि ॥ अहंतु शमयिष्यामि शत्रुशोणितविस्त्रवैः ५४ तिनिरौघहतां क्रतुसैन्येणैव रुणीकृतम् ॥
आकाशं संपातिष्यन्ति खद्योता इव मेशराः ५५ हृष्टाः संपरिमोदध्वं देवेभ्यस्त्यज्यतां भयम् ॥ अद्याहं निहनिष्यामि कालेन्द्रं धनुपारणे ५६ तोषयिष्यामि राजा
नं वलिं बलवतारणे ॥ त्रिदशान्तसगणान् हत्वारणे चांतकमंतिकात् ५७ अक्षयाः संति मे तूणाः शराश्चाशी विषोपमाः ॥ स्थातुं मे पुरतः शक्ताः केरणे जीविते प्स
वः ५८ हत्वारिपुगणांस्तुष्टिरनुरागश्च राजसु ॥ हतस्य त्रिदिवे वा सो नास्ति युद्धसमागतिः ५९ तद्भयं पृष्ठतः कृत्वारणे दानवसत्तमाः ॥ निहत्ये मानरीन्त्स
र्वान् मोदध्वं नंदनेवने ६० एवमुक्त्वा महत्सैन्यं प्रह्लादो दानवोत्तमः ॥ कालसैन्यं महारौद्रं तरसामर्दतामुरः ६१ सर्वास्त्रविद्वान्वीरश्च नित्यं चाप्यपराजितः ॥
युद्धे ह्यभिमुखो नित्यं स्वबाहुबलदर्पितः ६२ षष्ठिरथ सहस्राणि विविधा युधधारिणाम् ॥ प्रह्लादस्यातिवीर्यस्य ततस्य तनयानि जाः ६३ तैस्तु क्रतुशतैरिष्टं
विपुलैराप्तदक्षिणैः ॥ क्षांता धर्मपरा नित्यं सत्यव्रतपरायणाः ६४ दातारः प्रियवक्तारो वक्तारः शास्त्रवस्तुषु ॥ स्वदारनिरता दांता ब्रह्मण्याः सत्यमंगराः
६५ यष्टारः क्रतुभिर्नित्यं नित्यं चाध्ययने रताः ॥ इष्वस्त्रकुशला सर्वे बहुशो हृदयविक्रमाः ६६

यंगानि निर्वर्तयिष्यन्ति इदममुष्मा इति तत्तदुद्देशपूर्वकं कल्पयिष्यन्ति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ कालश्चासाविद्रश्च कालेन्द्रो यमः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥

भा०६०

॥७६॥

वातरेचकान्नव्यजनीकृतामृक्षदीनईरयंतः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥

मतवारणविक्रांताःशत्रुसैन्यप्रमर्दकाः ॥ दारयंतःपदाक्षेपैःसुघोरान्वातरेचकान् ६७ युद्धोत्सुकधियानित्यंक्रोधरंजितलोचनाः ॥ संदष्टौप्रपुटादेत्याविनेदु
भीमविक्रमाः ॥ क्षोडितास्फोटितरवैरन्योन्यंसमहर्षयन् ६८ वेणुशंखरवैश्वैवसिंहनादैश्चपुष्कलैः ॥ आलुत्यालुत्यसहस्रारणेवबुरनेकशः ६९ तालमात्रा
णिचापानिविकृत्यसुमहाबलाः ॥ अमृष्यमाणाःसहसादानवाश्चापपाणयः ७० सुरासुरैरप्यजितंयोधयंतिरणंतकम् ॥ प्रतप्तहेमाभरणाःसर्वेतेश्वेतवाससः
७१ दानवामानिनःसर्वेसर्वेस्वर्गाभिकांक्षिणः ॥ सर्वेजयंषिणोर्वीराःसर्वेशत्रुवधोद्यताः ७२ शुशुभेसाचमूर्दीप्तापताकाध्वजमालिनी ॥ गजाश्वरथसंवाधा
स्वर्गमार्गाभिकांक्षिणी ७३ ततःकालःसुनिर्यातोभीमोभीमपराक्रमः ॥ निनदन्सुमहाकायोव्याधिभिर्बहुभिर्वृतः ७४ ददर्शमहतींसेनांदानवानांबलीय
साम् ॥ अभिसंजातदर्पाणांकालंसमभिगर्जताम् ७५ तदायातंतदानीकंदानवानांतरस्विनाम् ॥ प्रतिलोमंचकाराशुव्याधिभिःसहितोतकः ७६ प्रविश्य
ध्वजिर्नौचैषांपातयामासदानवान् ॥ कालोरुधिररक्ताक्षःस्वेनानीकेनसंवृतः ७७ प्रह्लादबलमत्युग्रंप्रह्लादंचमहाबलम् ॥ आजघानरणेकालोदंडमुद्गरप
ट्टिशैः ७८ शरशक्त्यृष्टिखट्वाश्चशूलानिमुशलानिच ॥ गदाश्वपरिधाश्चवविचित्राश्चपरश्वधाः ७९ धनूपिचविचित्राणिशतघ्नीश्चास्थिरायसीः ॥ पात्यंते
व्याधिभिर्युद्धेदानवानांचमूमुखे ८० बहवोव्याधयोयुद्धेबहून्सुरपुंगवान् ॥ व्याधीनपिचदैत्यौघानिजघ्नुर्बहवोबहून् ८१ शूलःप्रमथिताःकेचित्केचि
च्छिन्नाःपरश्वधैः ॥ परिघेराहताःकेचित्केचिच्चरमायुधैः ॥ केचिद्विधाकृताःखड्गैःस्फुरंतःपातेताभुवि ८२ व्याधयोदानवैरेवनानाशस्त्रैर्विदारताः ॥
तेचापिव्याधिभिःसर्वैर्विविधैरायुधोत्तमैः ८३ खड्गैश्चमुशलैस्तीक्ष्णैःप्रासतोमरमुद्गरैः ॥ भिन्नाश्चदानवाःसर्वेनेकंताश्चपरश्वधैः ८४ मुद्गरैःपाट्टिशैश्चैवव्या
धिभिश्चमहाबलैः ॥ कृत्वाशस्त्रैरनेकैश्चमुष्टिभिश्चहताभृशम् ८५ वेमुःशोणितमन्योन्यंविष्टब्धदशनेक्षणाः ॥ आर्तस्वरंचनदतांसिंहनादंचगर्जताम् ८६
बभूवतुमुलःशब्दःसंग्रामेलोमहर्षणे ॥ मुष्टिभिश्चोत्तमांगानितलैर्गात्राणिचासकृत् ८७ सादितानिमर्होजग्मुस्तिष्ठतामेवसंयुगे ॥ अस्रफेनाध्वजाव
र्ताच्छिन्नबाहुमहोरगा ८८ शूलशक्तिमहासत्स्याचापग्राहसमाकुला ॥ रथेषूपलसंबंधाध्वजद्रुमलतावृता ८९ सशब्दघोरविस्तारालोहितोदाभवन्नदी ॥
स्वधनुःशक्रधनुषौकांचनांगदविद्युतौ ९० तौदैत्यकालजलदौशरधारांविमुंचताम् ॥ तौमहामेघसंकाशौरथनागगतौतदा ९१ बभूवतुरभिकुद्धौ
सांभुगर्भाविवांभुदौ ॥ तप्तकांचनसन्नाहौदिव्यहारविभ्राषेतौ ९२

॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकाया एकोनषष्टित

तौ विरेजतुरायतौ सूर्यवैश्वानरोपमौ ॥ तौ महाबलसंकाशावन्योन्यस्य च भूमुखे ९३ शक्राशाने समस्पर्शैर्वाणैर्जघ्नतुराहवे ॥ परस्परं समाद्यंत तयोर्युधि
दुरासदम् ९४ नाशंसंततदा योधा जीवितान्यपि संयुगे ॥ शरैर्विभिन्नसर्वांगायुधिप्रक्षीणबांधवाः ॥ निपेतुर्ग्रोधमुख्यास्तुरुविरोक्षितवक्षसः ९५ पतितै
निष्पतद्भिश्च पात्यमानैश्च संयुगे ॥ बभूवभूः समाकीर्णयोधैरुद्धतजीवितैः ९६ अगृह्णंतो शरान्घोरांस्ते च संदधतोस्तयोः ॥ अंतरंददशोकश्चित्प्रयतादपि सं
युगे ९७ लघुत्वाच्च महाबाहू युद्धशौडौ महाबलौ ॥ मंडलीभूतधनुषौ सकृदेव बभूवतुः ९८ प्रह्लादस्य च बाणौ वैर्दुद्रावांत कवाहिनी ॥ उह्यमाना बलवता
वायुनेवाभ्रमंडलम् ९९ हतदर्पंतु विज्ञाय प्रह्लादः कालमाहवे ॥ अपयातं च समरोद्धिषंतं संप्रतर्क्यतम् १०० मत्वा वशगतं चैव प्रह्लादो युद्धदुर्मदः ॥ तत्रैवा
न्याचिभूभूयः संमर्दमहासुरः १०१ कालप्रह्लादयोर्युद्धमभवद्यादृशंपुरा ॥ तादृशं सर्वलोके पुनर्भूतं न भविष्यति १०२ एवमहुतवीर्यौ जामहारणकृतव्रणः ॥
प्रह्लादस्त्वथ वृद्धोत्रकालस्त्वपमृतोरणात् १०३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणिकालप्रह्लादयुद्धे एकोनषष्टितमोऽध्यायः ५९ ॥ ७ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ धनाध्यक्षमनुह्लादः प्रह्लादस्यानुजो वली ॥ ससैन्यं योधयामास क्षोभयन् यक्षवाहिनीम् १ महता च वलीधेन त्वनुह्लादो सुरोत्तमः ॥
अर्दयामास संक्रुद्धो धनाध्यक्षं प्रतापवान् २ अमृष्यमाणां सिद्धिदशानाहवस्थानुदायवान् ॥ चकार कदनं घोरं धनुष्पाणिर्नहासुरः ३ आवर्त इव संजज्ञे बल
स्य महतो महान् ॥ क्षुभितस्याप्रभेयस्य सागरस्येव संप्लवः ४ त्रिदशानां शरीरैस्तु दानवानां वमेदिनी ॥ बभूव निचिताघोरैः पर्वतैरिव संप्लवे ५ मेरुपृष्ठं तु
रक्तेन रंजितं संप्रकाशते ॥ सर्वतां माधवे मासि पुष्पितैरिव किंशुकैः ६ हतैर्वीरैर्गजैरश्वैः प्रावर्तत महानदी ॥ शोणितौघा महाघोराय मराष्ट्रविवर्द्धिनी ७ य
कृन्मेदो महापंकासं प्रकीर्णात्र शैवला ॥ छिन्नकायशिरोमीना अंगावयवशाडुला ८ गृध्रहंससमाकीर्णैर्विकिसारसनादिता ॥ वसाफेनसमाकीर्णोत्कृष्ट
स्तनितस्वरा ९ तां कापुरुषदुस्तारां युद्धभूमौ महानदीम् ॥ नदीभिवातभापा ये हंससंघोपशोभिताम् १० त्रिदशादानवाश्चैतरे रुस्ते दुस्तरां नदीम् ॥ यथाप
न्नरजो ध्वस्तां नलिनीं गजयूथपाः ११ ततः मृजंतं वाणौघाननुह्लादं रथे स्थितम् ॥ ददर्श तरसा देवो निघ्नंतं यक्षवाहिनाम् १२ क्रुद्धस्ततो दैत्यबलं सूदयामास
वित्तपः ॥ विशिपन्निव खेवायुर्महाभ्रपटलं बलात् १३ समीक्ष्य तु मुलं युद्धमनुह्लादश्च वीर्यवान् ॥ रथेनादित्यवर्णेन कुबेरमभिदुह्रुवे १४ सधनुर्धन्विनां
श्रेष्ठो विकृष्य रणमूर्धनि ॥ उत्ससर्ज शितान्वाणान्वितेशस्य महात्मनः १५

मोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ १ ॥

॥ २ ॥

॥ ३ ॥

॥ ४ ॥

॥ ५ ॥

॥ ६ ॥

॥ ७ ॥

॥ ८ ॥

॥ ९ ॥

॥ १० ॥

॥ ११ ॥

॥ १२ ॥

॥ १३ ॥

॥ १४ ॥

॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

कुबेरं प्राप्य ते वाणानि भिद्य सुसमाहिताः ॥ अपरान् पृष्ठतो जघ्नुर्व्यासक्तान्यक्षराक्षसान् १६ देवः शरैरभिहतो निशितैर्ज्वलनोपमैः ॥ अनुह्रादं प्रत्युदियात्सं
कुद्धः परमाहवे १७ ततो वैश्रवणो राजा कुद्धो यक्षगणैः सह ॥ वर्षशरवर्षाणि दानवं प्रति वीर्यवान् १८ तद्यथा शरदं वर्षगोवृषः शीघ्रमागतम् ॥ अपारयन्वा
रयितुं प्रतिगृह्णन्निर्भीलितः १९ एवमेव कुबेरस्य शरवर्षं महासुरः ॥ निर्भीलिताक्षः सहसा दैत्यः सहतिदारुणम् २० रोषितः शरवर्षेण धनदेन महासुरः ॥
इंद्रकेतुप्रतीकाशमभितो पश्यत द्रुमम् २१ प्रवृद्धशाखापि पतरुणां कुरपल्लवम् ॥ उत्पाट्य कुपितो दैत्यस्तं फलसमन्वितम् २२ निजघान हयाच्छ्रेष्ठान् कु
बेरस्य महात्मनः ॥ तस्य कर्म महाघोरं दृष्ट्वा सर्वे महासुराः २३ सिंहनादनं दंतिस्म अनुह्रादप्रहर्षिताः ॥ तयोस्तु तुमुलं युद्धं संजज्ञे देवदैत्ययोः २४ ततस्तौ क्रो
धरक्ताक्षान्योन्यवधकां क्षिणौ ॥ अन्योन्यं विविधैः शस्त्रैर्घोरैर्जघ्नतुराहवे २५ त्रिदशा दानवान् सर्वे मथित्वा प्रणदंस्तदा ॥ दानवैस्त्रिदशाश्चापि क्रुद्धैर्भुवि ने
पातिताः २६ दानवास्त्वथ संक्रुद्धास्त्रिदशान् निशितैः शरैः ॥ विव्यधुर्वज्रसंकाशैः चक्रपत्रैरजिह्वगैः २७ विदार्यमाणा दैत्यौ घैस्त्रिदशस्तु महाबलाः ॥ अमर्षे
ततराश्च कुर्युर्द्वकर्मण्यभीतवत् २८ ते गदाभिः सुभीमाभिः पट्टिशैः शूलसुदूरैः ॥ परिघैश्च सुतीक्ष्णैर्दानवाः पीडिताः शरैः २९ शरानिर्भिन्नगान्नाश्च खड्गवि
च्छिन्नवक्षसः ॥ जगृहुस्ते शिलाश्चैव द्रुमांश्चासुरसत्तमाः ३० ते भीमसंगादिति जानर्दमानाः पुनः पुनः ॥ ममंथुस्त्रिदशान् वीर्याच्छतशोथसहस्रशः ३१ ततस्तु तु
मुलं युद्धं तेषां समभिवर्तत ॥ शिलाभिर्विपुलाभिश्च शतशश्चैव पादपैः ३२ परिघैः पट्टिशैर्भल्लैर्भिदिपालैः परश्वधैः ॥ केचिन्निवृत्ता शिरसः केचिच्च विदलीकृताः
३३ केचिद्विनिहता भूमौ रुधिरार्द्राः सुरासुराः ॥ केचिद्रणाजिरान्नष्टाः परस्परवधादिताः ३४ त्रिभिन्नहृदयाः केचिच्छिन्नपादाश्च शेरते ॥ विदारितास्त्रि
शूलैश्च केचित्त्रगतासवः ३५ तत्सुभीमं महद्युद्धं देवदानवसंकुलम् ॥ बभूव तु मुलं युद्धं शिलापादपसंकुलम् ३६ धनुर्ज्यातां त्रिमधुरं हिक्कातालसमन्वितम्
आर्तस्तनितघोषाढ्यं युद्धं गांधर्वमावभौ ३७ कुबेरः स धनुष्पाणिर्दानवान् व्रणमूर्द्धनि ॥ दिशो विद्रावयामास संक्रुद्धः शरवृष्टिभिः ३८ कुबेरेणादितं सैन्यं वि
द्रुतं प्रेक्ष्य दानवः ॥ अभ्यद्रव दनुहादः प्रगृह्य महतीं शिलाम् ३९ क्रोधाद्विगुणरक्ताक्षः पितृतुल्यपराक्रमः ॥ शिलां तां पातयामास कुबेरस्य रथोत्तमे ४०
आपतन्तीं शिलां दृष्ट्वा गदापाणिर्धनाधिपः ॥ रथादाहृत्य वेगेन वसुधायां व्यतिष्ठत ४१ स चक्रकूबरहयं सध्वजं सशरासनम् ॥ भंक्त्वा रथोत्तमं तस्य निपपात
शिलाभुवि ४२ विमथ्य तु कुबेरस्य प्रह्लादस्यानुजोरथम् ॥ शूराणां कदनं चक्रे सस्कंधविटपैर्दुमैः ४३

निभिन्नशिरसोभग्रास्त्रिदशाःशोणितोक्षिताः ॥ द्रुमप्रव्यथितांगाश्चनिपेजुर्धरणीतले ४४ विद्राव्यविपुलसैन्यमनुद्वादोमहासुरः ॥ गिरिशृंगगृहीत्वातुकु
 बेरमभिदुद्रुवे ४५ तमापतंतंधनदोगदामुद्यम्यवीर्यवान् ॥ विनदित्वाह्वयामासदानवेद्रंमहाबलम् ४६ तस्यदैत्यस्यसंकुद्धोगदांतविहुकंटकाम् ॥ न्यपा
 तयतवित्तेशोदानवस्योरसिप्रभो ४७ दैत्यःसंक्रोधताम्राक्षस्तंप्रहारमचिंतयत् ॥ वित्तेशस्योपरितदागिरिशृंगमपातयत् ४८ सविह्वलितसर्वांगोगिरिशृंगे
 णताडितः ॥ पपातसहस्राभूमौविशीर्णइवपर्वतः ४९ वित्तेशविह्वलंष्ट्रस्त्वेतेयक्षराक्षसाः ॥ परिवार्यमहात्मानंरक्षुर्भीमविक्रमाः ५० मुहुर्तविह्वलो
 भूत्वापुनर्विश्रवसःसुतः ॥ उपतस्थेचसहसाधनदःक्रोधमूर्च्छितः ५१ सननादमहानादंत्रैलोक्यमभिनादयन् ॥ जनयन्निवनिर्वोपांविधमन्निवपर्वतान्
 ५२ तमवध्यंतुविज्ञायनिहंतुंपुनरुत्थितम् ॥ प्रेक्ष्यपिंगाक्षमायांतंदानवाविप्रदुद्रुवुः ५३ तांस्तुविद्रवतोदृष्ट्वानुद्वादोह्यसुरोब्रवीत् ॥ कालनेमिंदानवंचरीर्य
 दर्पसमन्वितम् ५४ आत्मानंचैववीर्यंचविस्मृत्याभिजनंतथा ॥ कगच्छथभयत्रस्ताप्राकृताइवदानवाः ५५ निवर्तध्वंमहावीर्याःकिंप्राणान्परिरक्षथ ॥
 नालंयुद्धाययक्षोयंमहर्तायंविभीषिका ५६ एतांविभीषिकामद्यदानवानांसमुत्थिताम् ॥ विक्रम्यविधामेण्याभिनिवर्तध्वंमहासुराः ५७ तेसुराःसनिवृता
 श्वसमदाइवकुंजराः ॥ निजधनुःपरमकुद्धादेवसैन्यंमहासुराः ५८ क्षीणप्रहरणाःकेचिन्महामेघनिभस्वनाः ॥ दर्पोत्कटाभुजैरेवसंप्रहारंप्रचक्रिरे ५९
 प्रांशुभिश्चैवकाष्ठैश्चशिलाभिश्चमहाबलाः ॥ बाहुभिश्चतथान्योन्यमाक्षिपंतिस्मवेगिताः ६० मुष्टिभिश्चतलैश्चैव नखपातैर्महाबलाः ॥ पादपैश्चमहा
 शाखैर्युध्यंतरणाजिरे ६१ अनुहादस्तुसंकुद्धोदेवतानांमहाचमूम् ॥ ममंथपरमायत्तोवनान्यग्निरिवोत्थितः ६२ रुधिराद्रास्तुवह्वःशेरतेयोधसत्तमाः ॥
 विकृताःपतिताभूमौताम्रपुष्पाइवदुमाः ६३ अनुहादश्चविक्रांतोदेवास्त्वाशीविपोपमान् ॥ युध्यमानस्यसमरेव्यसृजन्निशिताञ्छरान् ६४ धनाधिपेनवि
 द्वस्यअनुहादस्यसंयुगे ॥ अंगारमिश्राःकुद्धस्यमुखान्निश्चेरुर्चिपः ६५ अथवाणसहस्रंणवित्तेशंदानवोत्तमः ॥ विव्याधसशरैःकुद्धोदंडपाणिरिवांतकः
 ६६ कुर्वेस्तुशरैर्भिन्नःसमंतात्क्षतजोक्षितः ॥ रुधिरपरिसुस्रावगिरिप्रस्रवणैरिव ६७ लब्ध्वासतुपुनःसंज्ञारोपरतेक्षणःसुरः ॥ गदामथसमासाद्यभीमांभी
 मपराक्रमः ॥ चिक्षेपदैत्यमुद्दिश्यबलात्क्रोधेनमूर्च्छितः ६८ अप्राप्तामंतरेसोथतांगदांगदयासुरः ॥ बभजर्विनदन्कुद्धस्तदाश्चर्यमभूतदा ६९ प्रगृह्यतुग
 दामूयोह्यभिदुद्रावदानवम् ॥ तमापतंतंष्ट्रैवअनुहादोमहाबलः ७०

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भाविष्यपर्वणि टीकायां पाठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

गिरिशृंगमिवोत्पाट्य कैलासाचलसन्निभम् ॥ धनाधिपं प्रदुद्राव व्यादितास्य इवांतकः ७१ तमंतकमिवायां तमजेयं सकलैः सुरैः ॥ ग्रसंतमिव तंदैत्यं त्रैलोक्यमखिलं रुषा ७२ तमालोक्य तथाभूतं धनाध्यक्षोरणं भयात् ॥ अपहाय ययौ तत्र यत्र शक्रः सुराधिपः ७३ तस्य चापि महत्कर्म दृष्ट्वा त्रितपतिस्तदा ॥ जगाम भयसंत्रस्तो यत्र देवः शचीपतिः ७४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भाविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे अनुच्छादकुबेरयुद्धवर्णनं नाम पाठितमोऽध्यायः ६० ॥ ४४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विप्रवितिस्तु वरुणं दैत्यानामादिरेव्ययम् ॥ जघाने पुणैः क्रुद्धो दीप्तैरिव महोरगैः १ सदह्यमाने दैत्येन दीप्तैः शरगभस्तिभिः ॥ नाभ्यजानत कर्तव्यं संग्रामे सजलेश्वरः २ सर्वलोके श्वरस्येव परमेष्ठी प्रजापतिः ॥ नः क्रोत्य ग्रतः स्थातुं विप्रचित्ते रजलाधिपः ३ वज्रोनाम महाव्यूहो निर्भयः सर्वतो मुखः ॥ तं व्यूहप्रत्ययुध्यंत दानवा देववाहिनाम् ४ वह्निज्वाला समंतत्र विमंडलसन्निभम् ॥ मुखमाभाति दैत्यस्य विप्रचित्तेर्महात्मनः ५ वरुणस्तु महातेजा विप्रचित्तिमहासुरम् ॥ प्रदहन्निव तेजोभिर्जिगीषुः प्रत्यवैक्षत ६ स्रग्दाममालाभरणः केयूरांगदभूषणः ॥ जग्राह परिघं दैत्यः कैलासशिखरोपमम् ७ पिनद्धं कांचनैः पट्टैर्ह्रस्वमालिनमायसम् ॥ यमदंडोपमं घोरं दैत्यानां भयनाशनम् ८ भ्रामयामास संकुद्धो महाशक्रध्वजोपमम् ॥ विननाद विवृतास्यो विप्रचित्तिर्महासुरः ९ सकंठस्तेन निष्केण भुजस्थैरपि चांगदैः ॥ कुंडलाभ्यां विचित्राभ्यां भ्राजते कांचनस्रजः १० दानवा भूषणैर्भाति परिघेणायसेन च ॥ यथेन्द्रधनुषामेघः स विद्युत्स्तनयितुमान् ११ प्रस्फुरत्परिघास्त्रेण वातस्कंधान् महास्वनः ॥ जज्वाल च स धूमार्चिः सांकर्षग इवानलः १२ विद्याधरगणैः सार्द्धं गंधर्वनगरैरपि ॥ सह चैवामरावत्या सिद्धलैकैस्तथा सह १३ गृहनक्षत्ररचितं सार्वचंद्रविभूषितम् ॥ दैत्येन्द्रपरिघो द्रुतं भ्रमती वनभस्तलम् १४ दुरासदः सुसंज्ञो परिघाभरणक्षमः ॥ सुरेधनो सुरेन्द्राग्निर्युगांताग्निरिवोत्थितः १५ त्रिदशावरुणश्चैव न शेकुः स्पंदितुं भयात् ॥ तत्रासीन्निर्भयस्त्वेकः कौशिको वासवः प्रभुः ॥ भास्करप्रतिमं घोरं परिघं रौद्रदर्शनम् १६ पातयामास सेनायां जलेशस्य सदानवः ॥ पतता तेन संग्रामे जलेशस्य महात्मनः १७ भूतानां शतसाहस्रं परिघेण समाहतम् ॥ तेषां गात्राणि चासाद्य व्यशीर्यत सहस्रशः १८ विशीर्यमाणं विबभावुल्काशतमिवांबरे ॥ भूयश्चैनं तदा भ्राम्य वरुणाय न्यपातयत् १९ पात्यमाने तदा तस्मिच्छरीरे वारुणे तदा ॥ सभिन्नः परिघो घोरे देवगात्रे व्यशीर्यत २० शीर्यमाणस्य चूर्णानि खद्योता इव चांबरे ॥ स तु तेन प्रहारेण न च चालजलाधिपः २१

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ वातस्कंधान् वातमयान् स्कंधावारांश्च परिधीनित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

परिवेणहतः संख्येयथावज्रहतोचलः ॥ स्वसैन्येष्वपि भग्रेषु भिन्नदेहेषु चाहवे २२ मुहूर्तमभवत्क्षोभ्यमेपांपतिरमर्षणः ॥ सोमर्षचसमापन्नो वरुणो मितवि
क्रमः २३ सर्वसंहारमकरोत्स्वपक्षस्यारिमर्दनः ॥ ससागरैश्चतुर्भिश्च वृतो दीप्तैश्च पन्नगैः २४ शंखमुक्तामणिचितो विभ्रतो यमयवपुः ॥ पांडुरो दूतवसनो
नानारत्नविभूषितः २५ वरुणः पाशघृक्ष्मीमान्कूर्ममानसमाकुलः ॥ वरुणस्तु तदा क्रुद्धस्तात्रिरीक्ष्य स्वसैनिकान् २६ उवाच दृष्ट्वा युध्यध्वंदानवानां जिघां
सया ॥ अहमेनं हनिष्यामि भयं मुक्तातु युध्यत २७ ततस्ते पन्नगाः सर्वे महार्णवजलाश्रयाः ॥ जघ्नुर्देत्यान्नममुखेन दंतोजयगृद्धिनः २८ ते तु नालीकनारा
चैर्गदाभिर्मुश्लैस्तथा ॥ अभ्यघ्नन् दानवानहृष्टा मुदिता वरुणानुगाः २९ विप्रचित्तिस्तु संक्रुद्धो महाबलपराक्रमः ॥ पन्नगानां शरीराणि व्यधम
क्रुद्धदुर्मदः ३० गारुडेनापि चास्त्रेण पन्नगान् दानवोत्तमः ॥ ३१ समरे घातयामास गरुडैः पन्नगाशनैः ३२ सशरैः सूर्यसंकाशैः शातकुंभविभूषितैः ॥
पन्नगान्त्समरे वीरः प्रमथाथ सुदुर्जयात् ३३ समरे भिन्नगात्रास्ते पन्नगाः शरपीडिताः ॥ पेतुर्मथितसर्वांगजगद्भवमहागजैः ३४ तंपतंतमिवादित्यं दी
प्तैर्वाणमभस्तिभिः ॥ अभ्यवावत संक्रुद्ध समरे वरुणः प्रभुः ३५ ततस्तु दानवास्तत्रा भिन्नदेहाः सहस्रशः ॥ व्यथिता विद्रवांति स्मादिशो दशविचेतसः ३६ इंद्र
स्यार्थे पराक्रम्य वरुणस्त्यक्तजीवितः ॥ विनर्दमानो युयुधे समरे पाशभृद्भरः ३७ वरुणः पन्नगाश्चैव मुष्टिभिः समरोत्कटाः ॥ अभ्यवर्तंत समरे विप्रचित्तिमहासु
रम् ३८ ततो ह्येव शिलाभिश्च प्राहरत्सबलोत्कटः ॥ व्यपोहत महातेजा विप्रचित्तिर्महासुरः ३९ ततः पावकसंकाशैः समुक्तैः शीघ्रगामिभिः ॥ वरुणस्य महा
वेगान् विभेद समरे हयान् ४० कर्मणा तेन महता विप्रचित्तेर्महात्मनः ॥ अग्रे राज्याहुतस्येव तेजः समभिवर्धत ४१ सशरैः सूर्यसंकाशैः समुक्तैः शीघ्रगामिभिः ॥
वारुणीं तां महासेनां निर्भमंथ महाबलः ४२ क्षीणास्त्रां प्रायकक्रां तां शरजालेन मोहिताम् ॥ शूलशक्त्युष्टिभिर्नाचचकार रुधिरोक्षिताम् ४३ सशरैर्वद्विसंका
शैः समुक्तैर्नतपर्वभिः ॥ वरुणस्य महावेगान् विभेद समरे हयान् ४४ अभिदुतो थदैत्येन ससैन्यः सालेलाधिपः ॥ महेंद्रं शरणं प्राप्नो विप्रचित्तेर्भयार्दितः ॥ ४४ ॥
इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनो विप्रचित्तियुद्धं नामैकपाठितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ पराज
यंतु देवानां दृष्ट्वाग्निदेवसत्तमः ॥ चकार बुद्धिदैत्यानां वधे ब्रह्मर्षिभिः स्तुतः १ स्वयंप्रभायाः शांडिल्यायः पुत्रो हव्यवाहनः ॥ हिरण्यरेताः पिंगाक्षो देवहूतो हुता
शनः २ रोहितो लोहितग्रीवो हर्ता दाता हविः कविः ॥ पावको विश्वभुग्देवः सर्वदेवाननः प्रभुः ३

सुब्रह्मात्माशोभनयज्ञस्वरूपः वेदस्वरूपोवा सुवर्चस्कःशोभनवर्चःविद्यातपोजन्यतेजःयस्मात्सतथा ॥ ४ ॥ अर्चिष्मान् शमीगर्भोऽश्वत्थः स एव स्वस्य योनिर्यस्यासौ शमीग
र्भस्वयोनिः ॥ ५ ॥ ६ ॥ शुचिरोमापावनधूमः ॥ ७ ॥ ८ ॥ सोमपूताशनःअभिष्टुतंसोममभ्रातीत्यर्थः अद्रिष्टक्सोमाभिषवार्थग्रावाणोऽधियंतेस्मदस्यद्रिष्टक् ॥ ९ ॥ १० ॥
॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ यस्यवायोर्पोनिराकाशः सप्तस्वरगतानादब्रह्मप्राप्तायत्रनादात्मकंब्रह्मसर्ववेदकारणंआविर्भवतीत्यर्थःअतएवाकाशमयः ॥ १४ ॥ वेदकर्त्ता वागु

सुब्रह्मात्मासुवर्चस्कःसहस्रार्चिर्विभावसुः ॥ कृष्णवर्त्माचित्रभानुर्देवानामपिदेवराट् ४ लोकसाक्षीद्विजहुतःसदार्चिष्मान्वषट्कृतः ॥ हव्यभक्षःशमीगर्भ
स्वयोनिःसर्वकर्मकृत् ५ पावनःसर्वभूतानांत्रिदशानांतपोनिधिः ॥ शमनःसर्वपापानलिलिहानस्तपोमयः ६ प्रदक्षिणावर्तशिखःशुचिरोमामखाकृतिः ॥
हव्यभुक्भूतभव्येशोयज्ञभागहरोहरिः ७ सोमपःसुमहातेजाभूतेशःसुमहातपाः ॥ अष्टव्यःपावकोभूतिर्भूतात्मवैस्वधाधिपः ८ स्वाहापतिःसामगी
तःसोमपूताशनोद्रिष्टक् ॥ देवदेवोमहाक्रोधोरुद्रात्माब्रह्मसंभवः ९ लोहिताश्ववायुचक्रंरथमास्थायभूतष्टक् ॥ धूमकेतुर्धूमशिखोनीलवासाःसुरोत्तमः १०
उद्यम्यदिव्यमाग्नेयंशस्त्रंदेवोरणेमहान् ॥ दानवानांसहस्राणिप्रयुतान्यर्बुदानिच ११ ददाहभगवान्वाहिःसंकुद्धःप्रलयेयथा ॥ प्राणोयःसर्वभूतानांदेहेतिष्ठ
तिपंचधा १२ यंतायश्चहुताशश्चमखाचप्रभुरीश्वरः ॥ प्रभंजनेयो लोकानांयुगांतिसर्वनाशनः १३ सप्तस्वरगतायस्ययोनिर्गीर्भिरुदीर्यते ॥ योह्याका
शमयोदेवोदूरगःसर्वसंभवः १४ यश्चकर्त्ताविकर्त्ताचगतिर्गतिमतांप्रभुः ॥ वेदकर्त्तासमोलोकेब्रह्मणायःसनातनः १५ अमूर्तिमंतंयंप्रादुर्महाभूतंमहत्तरम् ॥
सोऽग्निसमीरयामासशमीगर्भसमीरणः १६ त्रिदिवारोहिभिर्ज्वालैर्जृम्भमाणोदिशोदश ॥ दानवानामभावाययुगांताग्निरिवोत्थितः १७ मेदोमज्जामहा
पंककेशशैवलशालिनीम् ॥ योधशीर्षोपलवहांमृताद्विपतटोत्कटाम् १८ शोणितोदारणेदृष्ट्वासंग्रामसरितंविभुः ॥ वाहिःप्रस्कंदयामासदैत्यानांभयवर्द्धनः
१९ ततोऽग्निर्दितिजान्सर्वान्प्रहादप्रमुखांस्तथा ॥ पराजयानःसविभुःक्रोशमानोमहामृधे २० केचित्प्रदीप्तैर्मुकुटैःकेचिद्दीप्तैःशिरोरुहैः ॥ केचित्प्रदीप्त
वसनैःकेचिद्दीप्तैर्भुजाननैः २१ केचित्प्रदीप्तैरुरुभिःकेचिच्छत्रैर्ध्वजैरथैः ॥ असुरास्तत्रदृश्यंतेप्रदीप्तेनाग्निनावृताः २२ त्यक्तवायुधानिसर्वाणिसध्वजां
श्वरथोत्तमान् ॥ प्रयांतिसमरेभीताःपावकेनपराजिताः २३ नचपश्यंतितेवह्निंप्रदीप्तध्वजिनिमुखे ॥ दिशःखड्गांश्चमेघांश्चदीप्तान्पश्यंतिदानवाः २४
ध्रुवःस्वयंभुवामृष्टोयुगांतस्तोययोनिना ॥ इत्येवंदानवाःसर्वेमेनिरेत्रस्तचेतसः २५

धारणहेतूनांस्यानकरणादीनांचहेतुत्वात् ब्रह्मणाचतुर्मुखेन ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ सरितंप्रस्कंदयामास प्रवाहयामास ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ तोयं
योनिःस्मात्सर्वस्वतेन ब्रह्मणाविना नारायणेन तोययोनिना बन्धिनावा ॥ २५ ॥

वासिष्ठरेजलवाचिनी ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ तपसेर्कृष्णीसन् गोपुरदिमपुमंडलेइत्यर्थः ॥ ३५ ॥ वर्षणात्कस्यज
 मयश्चशंवरश्चैवसहामायापरौतदा ॥ पार्जन्यवारुणीमायेसृजतांवारिविक्षरे २६ ताभ्यांवाह्निःसमायाभ्यांसिच्यमानःसमंततः ॥ तोयौघैःपर्वतनिभैर्मृद्वर्चि
 रभवद्रणे २७ शम्यमानेसुसमरेपावकेदैत्यनाशिनि ॥ बृहत्कीर्तिर्बृहतेजावाह्निमाहबृहस्पतिः २८ ॥ ॥ गुरुवाच ॥ हिरण्यरेतःसुमुखज्वलनाद्वयस
 र्वभुक् ॥ सप्तजिह्वाननक्षामलेलिहानमहाबलं २९ आत्मावायुस्तवविभोशरीरंसर्ववीरुधः ॥ योनिरापश्चतेप्रोक्तायोनिस्त्वमसिचांभसः ३० ऊर्ध्वचाध
 श्वगच्छंतिसंचरंतित्वपार्श्वतः ॥ अर्चिषस्तेमहाभागसर्वतःप्रभवंतित्व ३१ त्वमेवाग्नेसर्वमसित्वयिसर्वमिदंजगत् ॥ त्वंधारयसिभूतानिभुवनंत्वंविभार्पित्व ॥
 ३२ त्वमग्नेहव्यवाडेकस्त्वमेवपरमंहविः ॥ यजंतित्वसदासंतस्त्वमेवपरमाध्वरे ३३ त्वमन्नंप्राणिनांभुंक्षेजग्धपीतासित्वंप्रभो ॥ त्वयिप्रवृत्तोविजयस्त्व
 यिलोकाःप्रतिष्ठिताः ३४ सर्वाल्लोकांस्त्रीनिमानहव्यवाहप्राप्तेकालेत्वंपचस्येवदीप्तः ॥ त्वमेवैकस्तपसेजातवेदोनान्यस्त्वतोविद्यतेगोषुदेव ३५ वृषाक
 पिःसिंधुपतिस्त्वमग्नेमहामखेध्वग्रहरस्त्वमेव ॥ विश्वस्यभूम्नस्त्वमसिप्रसृतिस्त्वंचप्रतिष्ठाभगवत्प्रजानाम् ३६ सृजस्यपोरदिमभिर्जातवेदस्तथौषधीरोष
 धिनारसांश्च ॥ विश्वंत्वमादाययुगांतकालेस्रष्टाभवस्यानलसर्गकाले ३७ ॥ त्वमग्नेसर्वभूतानांयोनिर्वेदेषुगीयसे ॥ त्वयादेवाहितार्थायनिहतादानवारणे
 ३८ स्वयोनिस्तेमहातेजस्तोयंमखशतार्चितम् ॥ तांस्वयोनिंसमासाद्यकिंविर्षादिसिपावक ३९ त्रायस्वसमरेदेवान्दैत्येभ्यःसुरसत्तम ॥ पिंगाक्षलोहि
 तग्रीवकृष्णवर्त्मन्दुताशन ४० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिशामनेग्रिस्तवोनामद्विषष्टितमोऽध्यायः ६२ ॥ ॥ ६३ ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ बृहस्पतेस्तुवचनंश्रुत्वासत्यंसमीरितम् ॥ भूयःप्रजज्वालरणेहविषेवमहामखे १ हतास्तुमायादैत्यानांप्रदीप्तेनाग्निनारणे ॥ हतमा
 याहतबलाबलितेसमुपस्थिताः २ पराजितेषुदैत्येषुवाह्निनाहुतकर्मणा ॥ प्रहादस्तूत्तरंवाक्यमाहदैत्यपतिंवल्लिम् ३ भवानग्निश्वायुश्चभास्करःसलिलं
 शशी ॥ नक्षत्राणिदिशोव्योमभूश्चदानवसत्तम ४ भविष्यंचैवभूतंचभवच्चासुरसत्तम ॥ दत्तंचतद्भगवतावरदेनस्वयंभुवा ५ इंद्रत्वंचामरत्वंचयुद्धेचाप्यप
 राजयः ॥ ईशित्वंचवशित्वंचबलंचैवामितंशुभम् ६ सर्वभूतेश्वरत्वंचदैत्यराजसदातव ॥ महायोगीश्वरत्वंचशूरत्वंचमहामृधे ७ अणिमालघिमाचैवयेचा
 न्येसात्विकागुणाः ॥ तत्पराजित्यदैत्येन्द्रदेवान्सर्वाश्चसानुगान् ८

लखपानाश्चवृषाकपिःअन्येभ्योपिहृत्तइतिदीर्घः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ बृहस्पते
 स्त्वाति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशो भविष्यपर्वणि टीयायां त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ १ ॥

यथोक्तं ब्रह्मणाराजंस्तत्तथानतदन्यथा ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्रह्लादस्य महात्मनः ॥ बलिः परमसंहृष्टः प्रायाच्छक्ररथं प्रति ९ ततः प्रयातं तं त्रिदशेंद्रसन्निधौ महा
सुरेंद्रं बलिमुत्तमाश्रियम् ॥ तमं जसा जग्मुरभिप्रदक्षिणां द्विजाश्च गुण्या पशवश्च सत्तमाः १० महाजटाभारधरास्तपस्विनस्तदा तमाहुर्विधिमंत्रमंगलैः ॥ अ
भिष्टुवंतः कवयः स्वलंकृतं बलिं प्रयातरणमूर्धनि स्थिताः ११ प्रतप्तजांबूनदाचित्रभूषणैर्दिव्यैश्चरत्नैर्विविधैरलंकृतः ॥ विराजमानः परमेणवर्चसारणे विभा
त्याग्निशिखे वदानवः १२ सैव न दाशत्रुबलार्दितं बलं बलिर्ददर्शोत्तमसत्त्ववीर्यवान् ॥ जलागमेश्रीमदिवाभ्रमंडलं विशीर्यमाणं नभसीवायुना १३ ततो द
दर्शाथ बलानि सर्वतोरणे प्रगुप्तानि हुताशनेन वै ॥ समुच्छ्रिता न्युग्रतराणि तत्र वै समुद्रवेगानिव पर्वसंधिषु १४ सशूलशक्त्या ष्टिगदासिसायकानाक्षिपन्नरिपू
णां समरे महात्मनाम् ॥ ननादसिं हर्षभमत्तनागवज्जलागमे तोयदवच्चवीर्यवान् १५ दिव्यास्त्रधूमः सुभुजो ग्रवायुर्महाबलः पौरुषविक्रमेधनः ॥ प्रजादिधक्ष
त्रिवकालवाहिः सुघोररूपो विबभौ रणे बली १६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशो भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्मावे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ७ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ बलिना तु सुराः सर्वे वर्जयित्वा सुराधिपम् ॥ रणेशरशतैर्भिन्नाः ससैन्या वै पराजिताः १ विमुखा याति दैत्येन्द्रैर्वध्यमाना महाचमूः ॥
जितास्तु बलिना देवाः शक्रमाहुर्महाबलम् २ ॥ देवा ऊचुः ॥ भवानिन्द्रश्च घाताचलोकानां प्रभुरव्ययः ॥ त्वमप्रतिमकर्माचतथैवानुपमद्युतिः ३ वितुता
नीह सैन्यानि सहास्माभिः सुरेश्वर ॥ रथचक्रध्वजाक्षाणि विभिन्नानि महासुरैः ४ रथहस्त्यश्च योधाश्च पदाताश्च सहस्रशः ॥ भिन्नच्छिन्नाश्च शतशो ग
दामुशलपाट्टिशैः ५ महाभैरवरूपं हि दैत्येन्द्रेण कृतं रणे ॥ किमुपेक्षसि दैत्येन्द्रैर्हन्यमानां महाचमूम् ६ त्रायस्व त्रिदशश्चेष्टशरण्यः शरणागतान् ॥ श्रुत्वा तु व
चनं तेषां देवानां ममराधिपः ७ संवर्ताग्रिसमकुद्धः सर्वान् दिहति दानवान् ॥ दिवाकरकराकारं किरीटधारयन् प्रभुः ८ वैदूर्यवर्णसंकाशो नानारत्नचितांगदः ॥
मयूररोमारक्ताक्षः शतबाहुः सहस्रदृक् ९ हरिरेको हरिश्च मश्रुर्नानाकेतुर्महाबलः ॥ वज्रप्रहरणः श्रीमान्योगी शतशिरोधरः १० सधनुर्बद्धसन्नाहः शतादित्यस
मप्रभः ॥ देवगंधर्वयक्षौघैरनुयातः सहस्रशः ११ सामगैश्च जपैश्चापि स्तूयमानो महर्षिभिः ॥ शतपर्वमहारौद्रस्फोटनं सर्वतो मुखम् १२ प्रगृह्य रुचिरं वज्रं दी
प्तं रौद्राद्वाहिनाम् ॥ दैत्या न यो धयत्सर्वान् महेंद्रः पाकशासनः १३ अधृष्यः सर्वभूतानां मदित्यादयितः सुतः ॥ ततः प्रवृत्तः संग्रामो बलिवासवयोस्तदा १४
उभाम्यां देवदैत्याभ्यामचिरान्न ह दहुतः ॥ अतिवीर्यबलोदग्रस्तुमुलोलोमहर्षणः १५

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति श्रीमहाभारतखिलेऽ

प्रच्छादेनस्तुतिशतैः कर्माभिर्जयसंमतैः ॥ प्रबोधितो दैत्यपातिरग्निरिदं दृष्ट्वा बभौ १६ सुरासुरेन्द्रयोर्दृष्ट्वा संग्रामलोमहर्षणम् ॥ देवानां दानवानां च भूयो युद्धमभूत्तदा
१७ ततो विध्यन्महेन्द्रस्तं बलिमस्त्रैर्महाबलं ॥ तान्यस्त्राणि महाबाहुश्चच्छेदशतवारणे १८ ततः क्रुद्धः पुनस्तत्रानिजघ्ने दानवं महत् ॥ आग्नेयमथ शत्रुघ्नं चिक्षेप
द्रोमहाबलः ॥ तं दृष्ट्वा खेसमां गच्छत्प्रलयानलसात्रिभम् १९ पातयामास तच्चैद्रं वारुणास्त्रेण धीमता ॥ संक्रुद्धो मघवावज्रमगृह्णात्पर्वतोपमम् २० हंतुं कामोरण
श्लाघीवल्लिदैत्याधिपंरणे ॥ ततः शुश्राव देवैर्द्रः कौशिको हरिवाहनः २१ अशरीरां शुभां वार्ष्णेयं तस्मिन्महति वैशसे ॥ निवर्तस्व महाबाहो सुराणां नंदिवर्धन २२
पुरंदरसुरश्रेष्ठन जेष्यसि रणे बलिम् ॥ तपसा त्युतमो दैत्यो वरदानेन चाधिकः २३ स्वयं भूपरितोपाच्च सत्यधर्माच्च वासव ॥ नैष शक्यस्त्वया जेतुं त्रिदशैर्वासि
रेश्वर २४ यो ह्यस्य जेता भगवांस्तं शृणुष्व समाहितः ॥ ब्रह्मणः सहि सर्वस्वं देवानां चैव सागतिः २५ परं रहस्यं धर्मस्य परस्य च परागतिः ॥ परात्परतरः श्री
मान्परावरगतिः प्रभुः २६ सहस्रशोर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ शंखचक्रगदापाणिः पीतवासाः सुरारिहा २७ जेता जेयोजयः श्रीमान्सोऽस्य जेता भवि
ष्यति ॥ श्रुत्वा दिव्यां तु मधुरां वार्ष्णेयं तामशरीरिणीम् २८ अपयातोरणाच्छक्रः सार्द्धं सर्वैः सुरोत्तमैः ॥ अपयाते तु देवैर्द्रः कौशिके हरिवाहने २९ सिंहनादो म
हानासी दानवानां महासृष्टे ॥ ततः किल किलाशब्दः क्ष्वेडितास्फोटितस्वनः ३० शंखानां निनदश्चात्रयोधानां वलितस्वनः ॥ वादित्राणां च निर्घोषस्तुमु
लश्चाभवत्तदा ३१ जयशब्दरवाश्चैव देवानां तु पराजये ॥ ससैन्यो दैत्यराजस्तुस्तूयमानः सुहृद्गणैः ॥ बलीन्द्रो विवभौ दैत्यो हिरण्यकशिपु र्यथा ३२ इति श्री
महाभारतखिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामने देवासुरसंग्रामो नाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ निष्प्रयत्नेषु देवेषु त्रै
लोक्ये दैत्यपालिते ॥ जयेष्वलेर्ध्वलवतो मय शंबरयोस्तथा १ सुधासुदिक्षु सर्वासु प्रवृत्ते धर्मकर्मणि ॥ अपवृत्ते चंद्रमसि अयनस्थे दिवाकरे २ प्रच्छादशंबरमयै
रमुच्छादेन चैव हि ॥ दिक्षु सर्वासु गुप्तासु गगने दैत्यपालिते ३ दैत्येषु मखशोभाश्च स्वर्गार्थं दर्शयत्सु च ॥ प्रकृतिस्थे तदालोके वर्तमाने च सत्पथे ४ अभावे सर्व
पापानां भावे चैव तथा स्थिते ॥ भावे तपसि सिद्धानां सर्वत्राश्रमरक्षिषु ५ चतुष्पादे स्थिते धर्मे अधर्मे पादविग्रहे ॥ प्रजापालनयुक्तेषु भ्राजमानेषु राजसु ६ स्व
धर्मसंप्रयुक्तेषु सर्वाश्रमनिवासिषु ॥ अभिपिक्तो सुरैः सर्वैर्दैत्यराजो बलिस्तदा ७

हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ७ ॥ निष्प्रयत्नेष्विति ॥ १ ॥ सुधासु अमृतमयीषु अपवृत्ते उद्धरिते २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अभावे रापानां भावानां भावे पुण्याना
मित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥
॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ यइति उत्तमइति चतुर्मुख उक्तः तस्य आत्मो वै पुत्रनामासीति श्रुत्यावगतः पुत्रे मरीचौ आत्मभावः एवं परंपरया पौत्रे पिता

हृष्टेष्वसुरसंघेषु न दत्तमुदितेषु च ॥ अथाभ्युपगता लक्ष्मीर्बलिपद्मासने स्थिता ८ पद्मोद्यतकरा देवी विरदा सुरमोहिनी ॥ श्रीरुवाच ॥ बले बलवतां श्रेष्ठम
हाराज महाद्युते ९ प्रीतास्मितवभद्रं ते देवतानां पराजये ॥ यस्त्वया युधिविक्रम्य देवराजः पराजितः १० दृष्ट्वा ते परमं सत्त्वं ततो हं स्वयमागता ॥ नाश्च
यदानवश्रेष्ठ हिरण्यकशिपोः कुले ११ प्रसूतस्यासुरेन्द्रस्य तव कर्मेदमीदृशम् ॥ विशेषतस्त्वयाराज नन्दैत्येन्द्रः प्रपितामहः १२ येन भुक्तं हि निखिलं त्रैलोक्यमिदं
मव्ययम् ॥ विशेषतस्तव विभो सर्वे धर्मपथे स्थिताः १३ तेन त्रैलोक्यमुख्येन भोक्ष्यस्य मितविक्रम ॥ एवमुक्तवातुसा देवी लक्ष्मीर्देव्यपतिर्बलिम् १४ प्रवि
ष्टा विरदा सौम्या सर्वभूतमनोरमा ॥ शिष्टाश्च देव्यः प्रवराहीः कीर्तिर्द्युतिरेव च १५ प्रभाष्टति क्षमाभूतिर्नीतिर्विद्यादया स्मृतिः ॥ स्मृतिर्लज्जा तथा मेघाल
क्ष्मीरीहा गतिस्तथा १६ श्रुतिः प्रीतिरिला कीर्तिः शांतिः पुष्टिः क्रियास्तथा ॥ सर्वाश्चाप्सरसो दिव्या नृत्यगीतविशारदाः १७ पतिं प्राप्ताः सुदैतेयं त्रैलोक्ये स
चराचरे ॥ प्राप्तमैश्वर्यममितं बलिना ब्रह्मवादिना १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे पंचषष्टितमोऽध्यायः ६५ ॥ ७९ ॥
जनमेजय उवाच ॥ पराजिताः सुरादैत्यैः किमकुर्वत वै मुने ॥ कथंचन्निदिवं लब्धं भूयो देवैर्द्विजोत्तम १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा वार्णोत्तुतां दिव्यां सहदे
वैः सुराधिपः ॥ प्राग्दिशं प्रस्थितः श्रीमान् दिव्यालयमुत्तमम् २ प्राप्या दिव्यालयं शक्रः कथयामास तां गिरम् ॥ अदित्यां सा यथा युद्धे तेन वाणी पुरा श्रुता ३
॥ अदिति रुवाच ॥ यद्येवं पुत्रयुष्माभिर्न शक्यो हंतुमाहवे ॥ बलिर्विरोचनसुतः सर्वैश्चैव मरुद्गणैः ४ सहस्रशिरसा हंतुं केवलं शक्यते सुरः ॥ तेनैकेन सहस्राक्ष
न हन्येन शतक्रतो ५ तद्वः पृच्छस्व पितरं कश्यपं सत्यवादिनम् ॥ पराजयार्थं दैत्यस्य बलेस्तस्य महात्मनः ६ ततो दिव्यासहसुराः संप्राप्ताः कश्यपांतिक
म् ॥ अपश्यन् कश्यपं तत्र मुनिं दिव्यतपोनिधिम् ७ आद्यं देवं गुरुं दिव्यं क्लिन्नं त्रिषवणांशुभिः ॥ तेजसा भास्कराकारंगौरमाग्निशिखप्रभम् ८ न्यस्तदंठं
तपोयुक्तं बद्धकृष्णाजिनोत्तरम् ॥ बल्कलजिनसंवीजं प्रदीप्तं ब्रह्मवर्चसा ९ हुताशमिव दीप्यंतं माज्यमंत्रपुरस्कृतम् ॥ स्वाध्यायनिरतं शांतं वपुष्मंतमिवान
लम् १० तं ब्रह्मवादिनां श्रेष्ठं सुरासुरगुरुं प्रभुम् ॥ प्रतपंतमिवादित्यं मारीचं दीप्ततेजसम् ११ यः स्रष्टा सर्वभूतानां प्रजानां पतिरुत्तमः ॥
आत्मभावविशेषेण तृतीयो यः प्रजापतिः १२

धारण्येनात्मभावप्राप्तावाह आत्मभावविशेषेणेति पुत्रापेक्षया पौत्रे आत्मभावो विशेषतोऽस्ति अतएव प्रदादगुणाः वैष्णवत्वादयः पौत्रे बलौ कात्स्न्येनाभिठयक्ताः नतु पुत्रे विरोचने अतएव
दाक्षिणात्याः पौत्रं पिता वदनात् प्राप्नोति ॥ १२ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ लोकायतिकमुख्यैः शास्त्रविद्विः सहदेवाः शुश्रुषुरितिसंबंधः नवलोका
ततः प्रणम्यते वीराः सहादित्यासुरर्वमाः ॥ ऊचुः प्राजलयः सर्वे ब्रह्माणभिवमानसाः ॥ १३ ॥ तच्छ्रुतं युषि शक्रेण सरस्वत्या समीरितम् ॥ अजेयस्त्रिद
शैः सर्वैर्बलिर्दानवसतमः १४ श्रुत्वा तु वचनं तेषां पुत्राणां कश्यपस्तदा ॥ चकार गमनेषु द्विब्रह्मलोकाय लोकतः १५ ॥ कश्यप उवाच ॥ गच्छाम ब्रह्मसद
नं ब्रह्मघोषानिनादितम् ॥ यथा श्रुतं च तत्रैव ब्रह्मणे वदतानघाः १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो दित्या सहसुरायां तं कश्यपमन्वयुः ॥ प्रस्थितं ब्रह्मसदनं देवर्षिग
णसेवितम् १७ ते मुहूर्तेन संप्राप्ता ब्रह्मलोकं दिवौकसः ॥ दिव्यैः कामगमैर्यानिर्महाहैः सुमनोहरैः १८ दिदृक्षुस्तत्र ब्रह्माणं तपसोराशिमव्ययम् ॥ अभ्यगच्छं
तविस्तीर्णं ब्रह्मणः परमां सभाम् १९ षट्पदोद्गीतनिनदां सामगीतविमिश्रिताम् ॥ श्रेयस्करीमभिघ्नोदृष्ट्वा संजहं पुमुदा २० ब्राह्मणेश्वरमहाभागैर्वेदवेदांग
पारगैः ॥ ऋचो ब्रह्ममुख्यैश्च शिक्षाविद्विस्तथा द्विजैः ॥ शब्दनिर्वचनार्थं च प्रेर्यमाणपदाक्षराः २१ ततस्ते वैमरव्याघ्राविततेषु च कर्मुसु ॥ यज्ञवेदांगवि
दुषां पदक्रमविदां तथा २२ घोषेण परमर्षीणां सावभूवनिनादिता ॥ यज्ञसंस्तवविद्विश्च शिक्षाविद्विस्तथा द्विजैः २३ शब्दनिर्वचनार्थं ज्ञैः सर्वविद्याविशा
रदैः ॥ मीमांसाहितवाक्यज्ञैः सर्ववादविशारदैः २४ हृष्टपुष्टस्वरेस्तत्र द्विजैर्द्रैर्बल्लुवादिभिः ॥ नादितं ब्रह्मसदनं प्रवरं देवसद्वत् २५ ते तत्र समनुप्राप्य शृ
ण्वंतो वै ध्वनि सुराः ॥ पूतान्यात्मशरीराणि मे निरेतुन संशयः २६ तूष्णीं भूता एकचित्ता ब्रह्मण्यगतमानसाः ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनानि रीक्षंतः परस्परम् ॥
२७ नमस्कृन्वति च पुनर्गुरुं लोकगुरुं प्रभुम् ॥ मनसैव सुरश्रेष्ठाः पुरस्कृत्य तु कश्यपम् २८ पुनः संपूज्य परमं वेदोच्चारणनिःस्वनम् ॥ गंभीरोदारमधुरं सुस्व
रं हंसगद्गदम् २९ ऐक्यनानात्वसंयोगसमवायविशारदैः ॥ लोकायतिकमुख्यैश्च शुश्रुषुः स्वनमीरितम् ३० तत्र तत्र च विप्रेन्द्रान्नियतान्संशितव्रतान् ॥
जपहोमपरान् मुख्यान् ददृशुः कश्यपात्मजाः ३१ तस्यां सभायामास्ते स्म ब्रह्मलोकपितामहः ॥ सुरासुरगुरुः श्रीमान् विधिवद्देवमायया ३२ उपासते च तत्रै
नं प्रजानां पतयः प्रभुम् ॥ दक्षः प्रचेताः पुलहो मरीचिश्च द्विजोत्तमः ३३ भृगुरत्रिंशसिष्ठश्च गौतमो नारदस्तथा ॥ मनुर्द्यौरंतरिक्षं च शयुस्तेजो जलं मही ३४
शब्दस्पर्शौ च रूपं च रसो गंधस्तथैव च ॥ प्रकृतिश्च विकाराश्च यच्चान्यत्कारणं महत् ३५ सांगोपांगाश्चतुर्वेदाः सरहस्यपदक्रमाः ॥ क्रियाश्च कृतवश्चैव संक
ल्पः प्राण एव च ३६ एते चान्ये च बहवः स्वयं भुवमुपास्थिताः ॥ अर्थो धर्मश्च कामश्च द्वेषो दर्पश्च नित्यदा ३७ शक्रो बृहस्पतिश्चैव संवर्तो बुध एव च ॥ शनैश्च
रोथरादुश्च ग्रहाः सर्वे ह्यशेषतः ३८ मरुतो विश्वकर्मा च नक्षत्राणि च भारत ॥ दिवाकरश्च सोमश्च ब्रह्माणं समुपासते ॥ सावित्री दुर्गतरुणी वाणी सप्तविधा तथा ३९
यतानां देहात्मवादिनां वेदद्रोहिणां ब्रह्मलोके गतिः संभवतीति शंकराचार्यमया अत्र लोकायतशब्दस्य तच्छास्त्राभिमानि देवतापरत्वात् ॥ तत्र मूर्तिमत्तां वेदानां सामगानां शास्त्राणां च सर्वेषां सद्भाव
स्य कथनादित्पूज्य ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥

सर्वाणि श्रुतिशास्त्राणि गाथाश्च नियमास्तथा ॥ भाष्याणि सर्वशस्त्राणि देहवांति विशांपते ॥ क्षणालवामुहूर्ताश्च दिवारात्रिश्च भारत ४० अर्धमासाश्च मासाश्च क्र-
तवः षट् तथैव च ॥ संवत्सराश्च तुर्युगं मासारात्रिश्च तुरिधा ४१ कालचक्रं च यादिव्यमानित्यं ध्रुवमव्ययम् ॥ एते चान्ये च बहवः स्वयं भुवमुपस्थिताः ४२ ते
प्रविष्टाः सभां दिव्यां ब्रह्मणः सर्वकायदाम् ॥ कश्यपस्त्रिदशैः सार्द्धं पुत्रैर्धर्मविशारदैः ४३ सर्वतेजोभर्या दिव्यां ब्रह्मर्षिगणसेविताम् ॥ ब्राह्म्याश्रियादीप्यमानम-
चित्यं विगतकलमम् ४४ ब्रह्माणं वीक्ष्य ते सर्वे आसीनं परमासने ॥ जग्मुर्मूर्धा शुभौ पादौ ब्रह्मणस्तो दिवौ कसः ४५ शिरोभिः स्पृश्य चरणौ तस्य ते परमेष्ठिनः ॥
विमुक्ताः सर्वपापेभ्यः शांता विगतकल्मषाः ४६ दृष्ट्वा तु तान् सुरान् सर्वान् किञ्चन सहागतान् ॥ आह ब्रह्मा महातेजा देवानां प्रभुरीश्वरः ४७ इति श्रीमहाभार-
ते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ४८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदर्थं भिहसंप्राप्ता भवन्तः सर्व एव हि ॥ विजानाम्यहम-
व्यग्र एतत्सर्वं महाबलाः १ भविष्यति च वः सौम्यः कांक्षितोयः सुरोत्तमाः ॥ बलेर्दानवमुख्यस्य यो विजेता भविष्यति २ नखत्वं सुरसंघानामेको जेता स विश्वकृ-
त् ॥ त्रैलोक्यस्यापि जेता सौ देवानामपि चोत्तमः ३ धाता चैव हिलोकानां विश्वयोनिः सनातनः ॥ पूर्वदेहं सदा प्रादुर्हे भगर्भनिदर्शनम् ४ आत्मा देवेन विभु-
ना कृतो जेयो महात्मना ॥ बलेरसुरमुख्यस्य विश्वस्य जगतस्तथा ५ प्रभवः सहि सर्वेषामस्माकमपि पूर्वजः ॥ अर्चित्यः सहि विश्वात्मा योगयुक्तः परंतपः ६
तं देवापि महात्मानं न विदुः कोप्यसाविति ॥ वदात्मानं च विश्वं च स देवः पुरुषोत्तमः ७ तस्यैव तु प्रसादेन प्रवक्ष्ये हं परांगतिम् ॥ यत्र योगं समास्थाय तपश्चरति
दुश्चरम् ८ क्षीरोदस्योत्तरे कूले उदीच्यां दिशि देवताः ॥ अमृतं नाम परमं स्थानमाहुर्मनीषिणः ॥ भवन्तस्तत्र वै गत्वा तपसा सांशितव्रताः ९ अमृतं स्थानमा-
साद्य तपश्चरत दुश्चरम् ॥ तत्र श्रोष्यथ विस्पष्टां स्निग्धगंभीरानिःस्वनाम् १० उष्णगेतोयपूर्णस्य तोयदस्य समस्वनाम् ॥ युक्ताक्षरपदस्निग्धां रम्यामभय-
दां शिवाम् ११ वाणीं परममं स्कारांवरदां ब्रह्मवादिनीम् ॥ दिव्यां सरस्वतीं सत्यां सर्वकिल्बिषनाशिनीम् १२ सर्वदेवाधिदेवस्य भाषितां भावितात्मनः ॥
तस्य व्रतसमाप्तौ तु यावद्भूतविसर्जनम् १३ अमोघस्य तु देवस्य विश्वे देवामहात्मनः ॥ स्वागतं वः सुरश्रेष्ठामत्सकाशे व्यवस्थिताः १४ कस्य किं वावरं देवाद-
दामिवरदः स्थितः ॥ तं कश्यपो दितिश्चैव वरं गृहीतवैततः १५ प्रणम्य शिरसा पादौ तस्मै योगात्मने तदा ॥ भवानेव च नः पुत्रो भवत्विति न संशयः १६ उ-
क्तश्च परयाभक्त्या तथा स्त्विदिति स वक्ष्यति ॥ देवाबुभुवुस्तु तं सर्वे भ्रातानस्त्वं भवेति ह १७

॥ ३ ॥ हेमगर्भनिदर्शनं हिरण्यगर्भो निदर्शनं प्रतिमापुत्रो यस्य स तया तं मम पितरमित्यर्थः त्रयमित्यन्वयः ॥ ४ ॥ विश्वस्याजेयमित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ उष्णगे उ-
ष्णोऽभिष्मगतो नीतो यत्र उष्मिन् उष्मगे वर्षाकाले ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अमोघः खो यस्य मुखेति पाठे पितरवलक्ष्म ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ सुरेशायसुरेशस्य ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां सप्तपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ७ ॥ नमोस्तु
॥ १ ॥ वृषार्चिषधर्ममयूख ॥ ४ ॥ वृषार्चिषधर्मसागर ॥ ५ ॥ त्रेतावर्तकर्मणा श्रीतेनावर्ततेनाभिमुखो भवतीति त्रेतावर्त ॥ १७ ॥ अग्निजकार्तिकेय ॥ २१ ॥ त्रिककुलवर्मज्ञानवैराग्य

तथास्त्विति च स श्रीमान्वक्ष्यते सर्वलोककृत् १८ तस्मादेवं गृहीत्वा तु वरं त्रिदशसत्तमाः ॥ कृतकृत्याः पुनः सर्वे गच्छध्वं स्वं स्वमालयम् १९ तथास्त्विति
सुराः सर्वे कश्यपोदिति रेवच ॥ वंदित्वा ब्रह्मचरणौ गताः सौम्यां दिशं प्रति २० ते चिरेणैव संप्राप्ताः क्षीरोदस्योत्तरंतटम् ॥ यथोद्दिष्टं भगवता ब्रह्मण ब्रह्मवादि
ना २१ ते तीत्यसागरान्सर्वान्पर्वतांश्च बहून्क्षणात् ॥ नद्यश्च विविधा दिव्याः पृथिव्यां सुरसत्तमाः २२ पश्यंति च सुघोरां वै सर्वसत्त्वविवर्जिताम् ॥ अभा
स्कराममर्यादां तमसा संवृतां दिशम् ॥ अमृतं स्थानमासाद्य कश्यपेन सुरैः सह २३ दीक्षिताः कामदां दिव्यं व्रतं वर्षसहस्रकम् ॥ प्रसादार्थं सुरेशाय तस्मै योगाय
धीमते ॥ नारायणाय देवाय सहस्राक्षाय धीमते २४ ब्रह्मचर्येण मौनेन स्थानवीरासनेन च ॥ दमेन च सुराः सर्वे तपो दुश्चरमास्थिताः २५ कश्यपस्तत्र भगवा
न्प्रसादार्थं महात्मनः ॥ उदीरयति वेदोक्तं यमाहुः परमं स्तवम् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुद्गरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भवि सप्तपष्ठितमोऽध्यायः
॥ ६७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ कश्यप उवाच ॥ नमोस्तु १ देवदेवेश एकशृंग वराह वृषार्चिष ४ वृषार्चिषो ५ वृषार्चिषे सुरवृषभ सुरनिर्मित अ
निर्मित भद्र कपिल विश्वक्सेन ध्रुव धर्म धर्मराज वैकुण्ठ त्रेतावर्त १७ अनादि मध्यानिधन धनंजय शुचिश्रवः अग्निज २१ वृष्णिज अज अजया मृते
शय सनातन विधातस्त्रिकाम त्रिधाम त्रिककुल ३० ककुभिन् दुंदुभे ३२ महानाभ लोकनाभ पद्मनाभ विरिंचे वरिष्ठ बहुरूप विरूप विश्वरूपा क्ष
याक्षय सत्याक्षर हंसाक्षर ४३ हव्यभुक् खंडपरशो शुक्र मुंजवेश हंस महाहंस महदक्षर हृषीकेश सूक्ष्म परसूक्ष्म तुराषाट् विश्वमूर्ते सुराग्रज नील
निस्तमो विरजस्तमो रजःसत्त्वधाम सर्वलोकप्रतिष्ठ शिपिविष्ट सुतपस्तपोग्र अग्र अग्रज धर्मनाभ गभस्तिनाभ धर्मनेम सत्यधाम सत्याक्षर गभस्ति
नेमे विपाप्मन् चंद्ररथ ७४ त्वमेव समुद्रगाताः अजैकपात् सहस्रशीर्ष सहस्रसंमित महाशीर्ष सहस्रदृक् सहस्रपात् अधोमुख महामुख महापुरुष पुरु
पोत्तम सहस्रबाहो सहस्रमूर्ते सहस्रास्य सहस्राक्ष सहस्रभुज सहस्रभुव सहस्रशस्त्वमाहुर्वेदाः विश्वेदेव विश्वसंभव सर्वे पामेव देवानां सौभग आदौ गतिः
१७ विश्वं त्वमाप्यायनः विश्वं त्वमाहुः पुष्पहास परमवरदस्त्वमेव त्वमेव वौषट् ओंकारवषट्कारं त्वामेकमाहुरग्र्यं मखभागप्राणिनम् शतधार १०५ सह
स्रधार १०६

स्कंध ॥ ३० ॥ दुंदुभे विजयावहध्वने ॥ ३२ ॥ हंसाक्षर अजपामंत्र ॥ ४३ ॥ चंद्ररथ समष्टिमनो विरूढ विराटात्मा न्नित्यर्थः ॥ ७४ ॥ आदौ गतिः धर्मरूपः ॥ ९७ ॥ शतधारः सोमः
॥ १०५ ॥ एवं सहस्रधारः ॥ १०६ ॥

धात्रापरमेण यज्ञेन हेतुना धाम्नो मे हतो दिग्भ्यः समाहतास्तु त्वमेव ॥ १३२ ॥ सुहृमांडः सुगादिर्यज्ञोपस्करः ॥ १३३ ॥ उर्ध्वकर्मन ऊर्ध्वगतिप्रदानिकर्माणियस्य ॥ २०२ ॥

मूर्दं भुवर्दं स्वर्दं भूभुवःस्वर्दं त्वमेव भूतं भुवनं त्वं स्वधात्वमेव ब्रह्मेशय ब्रह्मपय ब्रह्मादिस्त्वमेव द्यौरसि पृथिव्यसि पूषासि मातरिश्वासि धर्मोसि मघवासि हो
ता पोता नेता हंता मंता होम्यहोता परात्परस्त्वम् होम्यहोतात्वमेव आपासि विश्वाक् धात्रापरमेण धाम्नात्वमेव दिग्भ्यः सुक् १३२ सुहृमांड १३३ त्वंगण
इष्टोसि इज्योसि ईड्योसि त्वष्टात्वमसि समिद्धस्त्वमेव गतिर्गतिमतामसि मोक्षोसि योगोसि गुह्योसि सिद्धोसि धन्योसि धातासि परमोसि यज्ञोसि सोमोसि
यूपोसि दक्षिणासि दोक्षामि विश्वमसि स्थविष्ठ स्थविर विश्व तुराषाट् हिरण्यगर्भं हिरण्यनाभं हिरण्यनारायणं नारायणांतरं नृगामयनं आदित्यवर्णं
आदित्यं तेजः महापुरुषं सुरोत्तमं आदिदेवं पद्मनाभं पद्मेशयं पद्माक्षं पद्मगर्भं हिरण्याग्रकेशं शुक्लं विश्वदेवं विश्वतोमुखं विश्वाक्षं विश्वसंभवं विश्वभु
क्त्वमेव भूरिविक्रमं चक्रकमं त्रिभुवनं सुविक्रमं स्वविक्रमं बभूव सुविभुः प्रभाकरं शंभुः स्वयंभूश्च भूतादिः भूतात्मन् महाभूतं विश्वभुक्त्वमेव विश्वगोप्ता
सि विश्वंभरं पवित्रमसि हविर्विशारदं हविःकर्मा अमृतैधनं सुरासुरगुरो महादिदेवं नृदेवं ऊर्ध्वकर्मन् २०२ पूतात्मन् अमृतेशं दिवस्पृक् विश्वस्यपते
पृताच्यसि २०७ अनंतकर्मन् २०८ दुह्यणवंशं स्ववंशं विश्वपास्त्वं त्वमेव विश्वं बिभर्षि वरार्थिनो न स्त्रायस्वेति २१३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले सुहरि०
मविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ नारायणस्तु भगवाँच्छ्रुत्वा तत्परमं स्तवम् ॥
ब्रह्मज्ञेन द्विजैर्द्रेणकश्यपेन समीरितम् १ स्निग्धगंभिरनिर्घोषं जीमूतस्वननिःस्वनम् ॥ मनसा प्रीतियुक्तेन विबुधानां महात्मनाम् २ उवाच वचनं सम्यक् हृष्टपु
ष्टपदाक्षरम् ॥ आकाशाच्छ्रुत्वा शब्दो दर्शनं नोपलभ्यते ॥ श्रीमान् प्रीतमना देवः प्रोवाच प्रभुरीश्वरः ३ विष्णुरुवाच ॥ प्रीतोऽस्मि वः सुरश्रेष्ठाः सर्वे मतो विनिश्च
यम् ॥ वरं वृणुत भद्रं वो वरदोऽस्मि सुरोत्तमाः ४ कश्यप उवाच ॥ यदैव भगवान् प्रीतः सर्वेषां ममरोत्तमः ॥ तदैव कृतकृत्याः स्मत्वा हि नः परमा गतिः ५ यदि
प्रसन्नो भगवान् दातव्यो वा वरो यदि ॥ वासवस्यानुजो भ्राता ज्ञाती नानां दिवर्द्धनः ६ आदित्या वामनः श्रीमान् भगवान्स्तु वै सुरः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अ
दितिर्देवमाता च पुत्रमेवार्थमुत्तमम् ॥ पुत्रार्थे वरदं प्राह भगवंतं वरार्थिनी ७ ॥ अदितिरुवाच ॥ याचेत्वां पुत्रकामा वै भवान् पुत्रो भवत्विति ॥ निःश्रेय
सायमर्वेषां देवानां हि महात्मनाम् ८

पृताची जुहूपमृत्पुत्रवाच ॥ २०७ ॥ दुह्यण वृक्षवचनदेह ॥ २०८ ॥ २१३ ॥
॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे मविष्यपर्वणि टीकायामष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥

९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशोऽष्टमोऽध्यायः ॥

॥ देवा ऊचुः ॥ आतामर्ताचदाताचशरणं च भवस्वनः ॥ अदित्याः पुत्रतां याते त्वयि देवाः सवासवाः ॥ देवशब्दं वहिष्यंतिकश्यपस्यात्मजो भव ९ ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ ततस्तान ब्रवीद्विष्णुर्देवान् कश्यपमेव च ॥ एवं भवतु भद्रं वो यथेष्टं काममाप्नुत ॥ सर्वेषामेव युष्माकं ये भविष्यंति शत्रवः १० मुहूर्तमापिते म
वैनस्थास्यंति ममाग्रतः ॥ हत्वा सुरगणान् सर्वान्ये चान्ये देवशत्रवः ११ करिष्ये देवताः सर्वा यज्ञभागाग्रभोजिनः ॥ हव्यादांश्च सुरान् सर्वान् कव्यादांश्च पितॄन्
पि १२ करिष्ये विबुधश्रेष्ठाः पारमेष्ठ्येन कर्मणा ॥ यथागतेन मार्गेण निवर्तध्वं सुरोत्तमाः १३ देवमातुस्तथा अदित्याः कश्यपस्यामितात्मनः ॥ यथा मनीषि
तं कर्ता गच्छध्वं स्वस्वमालयम् १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ते तु वचने विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ देवाः प्रहृष्टमनसः पूजयंति स्म सर्वशः १५ विश्वे देवा महा
त्मानः कश्यपो दितिरेव च ॥ साध्या मरुद्गणाश्चैव शक्रश्चैव महाबलः ॥ नमस्कृत्य सुरेशाय तस्मै देवा यरंहसे १६ प्रयाताः प्राग्दिशं दिव्यं विपुलं कश्यपा
श्रमम् ॥ गत्वा त आश्रमं तत्र ब्रह्मर्षिगणसेवितम् ॥ चेरुः स्वाध्यायनियता अदित्या गर्भभीप्सवः १७ अदितिर्देवमाता च गर्भं दधेति तेजसम् ॥ भूतात्मानं महात्मा
नां दिव्यं वर्षसहस्रकम् १८ पूर्णवर्षसहस्रे तु प्रसूता गर्भमुत्तमम् ॥ सुराणां शरणं देवमसुराणां विनाशनम् १९ गर्भस्थेन तु देवेन परित्राताः सुरास्तदा ॥ आद
दानेन ते जांसि त्रैलोक्यस्य महात्मना २० तस्मिन् जाते तु देवेशे त्रैलोक्यस्य सुखावहे ॥ भयदेदैत्यसंधानां सुराणां नां दिवर्द्धने २१ इति श्रीमहाभारते खि
लेषु हरिवंशोऽष्टमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ प्रजानां पतयः सप्त सप्त चैव महर्षयः ॥
तस्य देवस्य जातस्य नमस्कारं प्रचक्रिरे १ भारद्वाजः कश्यपो गौतमश्च विश्वामित्रो जमदग्निर्वसिष्ठः ॥ यश्चोदितो भास्करे संप्रणष्टे सोऽप्यत्रात्रिर्भगवानाजगाम २
मरीचिरंगिराश्चैव पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ दक्षप्रजापतिश्चैव नमस्कारं प्रचक्रिरे ३ और्वो वसिष्ठपुत्रश्च स्तंबः काश्यप एव च ॥ कपीवान कपीवांश्च दत्तो निश्चयव
स्तथा ४ वसिष्ठपुत्राः सप्तासन्वा सिष्ठा इति विश्रुताः ॥ हिरण्यगर्भस्य सुता पूर्वजाताः सुतेजसः ५ गार्ग्यः पृथुस्तथैवान्यो जन्मो नाम न एव च ॥ देवबाहुर्यदु
घ्नश्च पर्जन्यश्चैव सोमजः ६ हिरण्यरोमा वेदशिराः सप्तनेत्रस्तथैव च ॥ विश्वोति विश्वश्च यवन सुधामा विरजास्तथा ७ अतिनामा सहिष्णुश्च नमस्कारमकुर्व
त ॥ उद्योतमाना वपुषा सर्वाभरणभूषिताः ८ उपनृत्यंति देवेशं विष्णुमप्सरसां वराः ॥ ततो गंधर्व नूर्येषु प्रणदत्सु विहायसि ९ बहुभिः सह गंधर्वैः प्रगायत च
तुंबुरुः ॥ महाश्रुतिश्चित्रशिरा ऊर्णायुरनघस्तथा १०

तमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥

॥ ७ ॥

॥ प्रजानां सप्त मरीच्यादयः ॥ १ ॥ भास्करत्वं कर्त्ता त्रिरप्याजगामेत्याह यश्चोति ॥ १६ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

गोमायुःसूर्यवर्चाश्चसोमवर्चाश्चसप्तमः ॥ युगपस्तृणपःकार्पिर्नर्दिश्वत्रिशिरास्तथा ११ त्रयोदशःशालिशिराःपर्जन्यश्चचतुर्दशः ॥ कलिःपंचदशश्चात्र
तत्रैवतुमहीपते १२ दशपंचत्विमेप्रोक्तानारदश्चैवषोडशः ॥ हाहाहूहूश्चगंधर्वोहंसश्चैवमहायुतिः १३ सर्वेतेदेवगंधर्वाउपगायंतिकेशवम् ॥ तथैवाप्सरसो
हृष्टाःसर्वालंकारभूषिताः १४ वपुष्मंतःसुजघनाःसर्वांगशुभदर्शनाः ॥ ननृतुश्चमहाभागाजगुश्चायतलोचनाः १५ सुमध्याश्चारुमध्याश्चप्रियमुख्यावरा
ननाः ॥ अनूकाथतथाजामीमिश्रकेशीत्वलंबुषा १६ मरीचिशुचिकाश्चैवविद्युत्पूर्णातिलोत्तमा ॥ अद्रिकालक्षणाचैवरंभातदन्मनोरमा १७ अस्मिताच
सुबाहुश्चसुप्रियासुभगातथा ॥ उर्वशीचित्रलेखाचसुग्रीवाचसुलोचना १८ पुंडरीकासुगंधाचसुरथाचप्रमाथिनी ॥ नंदाशारद्वर्तचैवतथान्यास्तत्रसंघशः
१९ मेनकासहजान्याचपर्णिकापुंजिकस्थला ॥ एताश्चाप्सरसोन्याश्चप्रनृत्यंतिसहस्रशः २० धातार्यमाचमित्रश्चवरुणोशोभगस्तथा ॥ इंद्रोविवस्वान्
पूषाचत्वष्टाचसवितातथा २१ कथितोविष्णुरित्येवंकाश्यपेयोगणस्तथा ॥ इत्येतेद्वादशादित्याज्वलंतःसूर्यवर्चसः २२ चक्रुस्तस्यसुरेशस्यनमस्कारं
महात्मनः ॥ मृगव्याधश्चसर्पश्चानिर्ऋतिश्चमहाबलः २३ अजैकपादहिर्बुध्न्यःपिनाकीचापराजितः ॥ दहनोथेश्वरश्चैवकपालीचविशांपते २४ स्थाणुर्भ
गश्चभगवानुद्रास्तत्रावतस्थिरे ॥ अश्विनौवसवश्चाष्टौमरुतश्चमहाबलाः २५ विश्वेदेवाश्चसाध्याश्चतस्यप्रांजलयःस्थिताः ॥ शेषानुजामहाभागावासु
किप्रमुखास्तथा २६ कच्छपश्चापहर्ताचतक्षकश्चमहाबलः ॥ अघृष्टास्तेजसायुक्तामहाक्रोधामहाबलाः २७ एतेनागामहात्मानस्तस्मैप्रांजलयःस्थिताः ॥
तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्चगरुडश्चमहाबलः २८ अरुणश्चारुणिश्चैवैनतेयाद्युपस्थिताः ॥ पितामहश्चभगवान्स्वयमागम्यलोककृत् ॥ प्राहचैवंगुरुःश्रीमान्सह
सर्वमहात्मभिः २९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्मात्प्रसूयतेलोकःप्रभविष्णुःसनातनः ॥ तस्माल्लोकेश्वरःश्रीमान्विष्णुरेवभवत्वयम् ३० एवमुक्त्वातुभगवान्सार्द्धं दे
वर्षिभिःप्रभुः ॥ नमस्कृत्वासुरेशायजगामत्रिदिवंपुनः ३१ सतुजातःसुरेशानःकाश्यपस्यात्मजःप्रभुः ॥ नवदुर्दिनमेघाभोरक्ताक्षोवापनाकृतिः ३२ श्री
वत्सेनोरसिश्रीमानरोमजातेनराजता ॥ उत्फुल्ललोचनाःसर्वाःपश्यंत्वप्सरसस्तदा ३३ दिविसूर्यसहस्रस्यभवेद्युगपदुत्थिता ॥ यदिभासदृशसिास्याद्भास
स्तस्यमहात्मनः ३४ सुरर्षिप्रतिमःश्रीमान्भूर्भुवोभूतभावनः ॥ शुचिरोमामहास्कंधःसर्वतेजोमयःप्रभुः ३५ यागतेःपुण्यकीर्तीनामगतिःपापकर्मणाम् ॥
योगसिद्धामहात्मानोयंविद्योममुत्तमम् ३६

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ रोमजातेनरोमावर्तेन ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

यस्याष्टगुणमैश्वर्यं यमाहुर्देवसत्तमम् ॥ यंप्राप्यशाश्वतं विप्रानियतामोक्षकाक्षिणः ३७ जन्मनोमरणाच्चैव मुच्यन्ते भवभीरवः ॥ यदेतत्तप इत्याहुः सर्वाश्रमानि
वासिनः ३८ सेवन्ते यं यताहाराहुश्चरन्व्रतमास्थिताः ॥ योनंत इति नागेषु सेव्यते सर्वभोगिभिः ३९ सहस्रमूर्धारक्ताक्षः शेषादिभिरनुत्तमैः ॥ यो यज्ञ इति वि
प्रेन्द्रैरिज्यते स्वर्गालिप्सुभिः ४० नानास्थानगतः श्रीमानेकः कविरनुत्तमः ॥ यं वेदागांतिवेत्तारं यज्ञभागप्रदायिणम् ४१ वृषार्चिश्चंद्रसूर्याक्षं देवमाकाशविग्रह
म् ॥ स प्राह त्रिदशान्सर्वान्वाचावै परयाविभुः ४२ जानन्नपि महातेजागतो योगेन बालताम् ॥ किंकरोमि सुरश्रेष्ठाः कंवरंच ददामिवः ४३ यत्कांक्षितं वसवं
पांतद्वै ब्रूतमुदायुताः ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा वामनस्य महात्मनः ४४ सर्वे ते हृष्टमनसो देवाः कश्यपनंदनम् ॥ ऊचुः प्रांजलयो विष्णुं सुराः शक्रपुरोगमाः ४५
ब्रह्मणो वरदानेन हतं नानिखिलं जगत् ॥ तपसामहता चैव विक्रमेण दमेन च ४६ बलिना दैत्यमुख्येन सर्वज्ञेन महात्मना ॥ अवध्यः किल सोऽस्माकं सर्वे पां देवस
त्तम ४७ भवान्प्रभवते तस्य नान्यः कश्चन सुव्रत ॥ यत्प्रपद्यामहे सर्वे भवं तं शरणार्थिनः ॥ शरण्यं वरदं देवं सर्वदेवभयापहम् ४८ ऋषीणां च हितार्थाय लोका
नां च सुरेश्वर ॥ प्रियार्थं च तथा दित्याः कश्यपस्य तथैव च ४९ कव्यं पितृणामुचितं सुराणां हव्यमुत्तमम् ॥ प्रवर्तेत महाबाहो यथा पूर्वं सुरोत्तम ५० आनृ
प्यार्थं सुरेशस्य वासवस्त्वमहात्मनः ॥ प्रत्यानय महेन्द्रस्य त्रैलोक्यमिदमव्ययम् ५१ क्रतुना वाजिमेधेन यजते सहिदानवः ॥ यत्प्रत्यानयने युक्तं लोकानां त
द्विचिंतय ५२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्तस्तदा दंदैर्विष्णुर्वामनरूपधृक् ॥ प्रहर्षयन्नुवाचाथ सर्वान् देवानिदं वचः ५३ विष्णुरुवाच ॥ ॥
तस्य यज्ञसकाशं मां महर्षिर्वेदपारगः ॥ बृहस्पतिर्महातेजानयत्वांगिरसः सुतः ५४ तस्याहं समनुप्राप्तो यज्ञवाटं सुरोत्तमाः ॥ विचरिष्ये यथा युक्तं त्रैलोक्यहर
णाय वै ५५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो बृहस्पतिर्वीर्यमाननयद्दामनं प्रभुम् ॥ यज्ञवाटं महातेजादानवेन्द्रस्य धीमतः ५६ मौजीयज्ञोपवीती च छत्रीदंडी
ध्वजी तथा ॥ वामनोऽध्वप्रक्ताक्षो भगवान्बालरूपधृक् ५७ तंगत्वा यज्ञवाटं च ब्रह्मर्षिगणसंकुलम् ॥ आत्मना चैव भगवान्चर्णयामास तं क्रतुम् ५८ लोके
श्वरेश्वरः श्रीमान्सुरैर्ब्रह्मपुरोगमैः ॥ अध्यास्यमानो भगवान्बृह्दोप्यथ बृहद्वत् ५९ दानवाधिपतेस्तस्य वल्ले वैरीचनस्य च ॥ यज्ञवाटमर्चित्यात्मा जगाम सु
रसत्तमः ६० पालितोऽपि हि दैतेयैः सांग्राभिकपरिच्छदैः ॥ द्वारे दानवसंवाधे सहसैव विवेश ह ६१ ऋषिभिश्चैव मंत्राद्यैः सर्वतः परिवारितम् ॥ दैत्यदानवरा
जेंद्रमुपतस्थे वलिवली ६२

॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

वर्णयित्वा यथान्यायं यज्ञं यज्ञसनातनः ॥ विस्तरेण नरश्रेष्ठ प्रयोगैर्विविधैस्तथा ६३ शुक्रादीन् त्विजश्चापियज्ञकर्मवेचक्षणान् ॥ सर्वानेव निजग्राहचकार च
निरुत्तरान् ६४ आरादथ बलेस्तस्य कृत्वा विजामभितस्तथा ॥ यज्ञमात्मानमेवासौ हेतुभिः कारणविभुः ६५ वैदिकैरप्रकाशैश्च पुनरप्यथ भारत ॥ प्रत्यक्षं
पिसंधानं वर्णयामासा चेन्नृगुः ६६ ततो निरुत्तरान् दृष्ट्वा सोपाध्यायान् नृपंश्च तान् ॥ अष्टद्वेनापि वृद्धास्तान् वामनेन महौजसा ६७ अद्भुतं चापि मेने सविरोच
नसुतो वली ॥ मूर्ध्ना कृतांजलिश्चेदमब्रवीद्विस्मितो वचः ६८ कुतस्त्वं कोसिकस्यासि किं ते हास्ति प्रयोजनम् ॥ नैवं विधः परिज्ञातो दृष्टपूर्वो मया द्विजः ६९
बालो मतिमतां श्रेष्ठो ज्ञानविज्ञानकोविदः ॥ शिष्टवायूपमं पन्नो मनोज्ञः प्रियदर्शनः ७० नेदृशाः संति देवानां कृषीणामपि सूनवः ॥ न नागानां न यक्षाणां नासु
राणां न रक्षसाम् ७१ नापि तूणां न सिद्धानां गंधर्वाणां तथैव च ॥ योसि सोसि नमस्ते स्तु ब्रूहि किं करवाणिते ॥ ७२ वैशंपायन उवाच ॥ उक्त एव ह्यर्चित्यात्मा
बलिना वामनस्तदा ॥ प्रोवाचोपायतत्त्वज्ञः स्मितपूर्वमिदं वचः ७३ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे सप्ततितमोऽध्यायः ७० ॥
॥ विष्णुरुवाच ॥ अहो यज्ञो सुरेशस्य बहुभक्षः सुसंस्कृतः ॥ पितामहस्येव पुराय जतः परमेष्ठिनः १ सुरेशस्य च शक्रस्य यमस्य वरुणस्य च ॥ विशेषितस्त्व
यायज्ञोदानवेन्द्रमहाबल २ यजता वा जिमेधेन क्रतूनां प्रवरेण तु ॥ सर्वपापविनाशाय त्वया स्वर्गप्रदर्शिना ३ सर्वकाममयो ह्येषः संमतो ब्रह्मवादिनाम् ॥ क्र
तूनां प्रवरः श्रीमानश्वमेध इति श्रुतिः ४ सुवर्णशृंगो हि महानुभावो लोहशुरो गायुजगो महारथः ॥ स्वर्गेश्वरः कांचनगर्भगौरः स विश्वयोनिः परमो हि मेधयः ५
आस्थाय वै वाजिनमश्वमेधमिद्वानरादुष्कृतमुत्तरंति ॥ आहुश्च यं वेदविदो द्विजेन्द्रा वैश्वानरं वाजिनमश्वमेधम् ६ यथाश्रमाणां प्रवरो गृहाश्रमो यथानराणां प्रव
राद्विजातयः ॥ यथासुराणां प्रवरो भवानिहतथा क्रतूनां प्रवरो श्वमेधः ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं वामनेन समीरितम् ॥ मुदा परमया यु
क्तः प्राह दैत्यपतिर्वलिः ८ ॥ बलिरुवाच ॥ कस्यासे ब्राह्मणश्रेष्ठ किमेच्छसि ददामिते ॥ वरं वरय भद्रं ते यथेष्टं काममाप्नुहि ९ ॥ वामन उवाच ॥ नराज्यं
न च यानानि न रत्नानि न च स्त्रियः ॥ कामये यदि तुष्टोसि धर्मं च यदि ते मतिः १० गुर्वर्थमेप्रयच्छस्व पदानि त्रीणि दानव ॥ त्वमाग्रे शरणार्थी एष मे प्रवरो वरः ॥
वामनस्य वचः श्रुत्वा प्राह दैत्यपतिर्वलिः ११ ॥ ॥ बलिरुवाच ॥ ॥ त्रिभिः किं तव विप्रेन्द्रपदैः प्रवदतां वर ॥ शतं शत सहस्राणां पदानां मार्गतां भवान् ॥
१२ ॥ ॥ शुक्र उवाच ॥ ॥ माददस्व महाबाहो न त्वं वेत्सि महासुर ॥ एष मायाप्रतिच्छन्नो भगवान् प्रवरो हरिः ॥ १३ ॥

वामनं रूपमास्थाय शक्राप्रिहितेप्सया ॥ त्वां वंचयितुमायातो बहुरूपधरो विभुः १४ एवमुक्तः स शुक्रेण चिरं संचित्य वै बालिः ॥ प्रहर्षेण समायुक्तः किमतः पा
त्रमिष्यते १५ प्रहृष्टहस्ते संभ्रांतो भृंगारं कनकोद्भवम् ॥ बालिरुवाच ॥ विप्रेन्द्र प्रामुद्ध्वस्तिष्ठ स्थितोऽस्मि कमलेक्षण १६ प्रतीच्छदेहि किं भूमिकामात्रा
भोः पदत्रयम् ॥ दत्तं च पातय जलं नैव मिथ्या भवेद्गुरुः १७ ॥ ॥ शुक उवाच ॥ ॥ भो न देयं कुतो दैत्यविज्ञातो यं मया ध्रुवम् ॥ कोयं विष्णुरहो प्रीतिर्वीचि
तस्त्वं न वंचितः १८ ॥ बालिरुवाच ॥ कथं स नाथो र्यं विष्णुर्यज्ञे स्वयमुपस्थितः ॥ दास्यामि देवदेवाय यद्यदिच्छत्ययं विभुः १९ कोवान्यः पात्रभूतोऽस्मा
द्विष्णोः परतरो भवेत् ॥ एवमुक्तवा बालिः शीघ्रं पातयामास वंजलम् २० ॥ वामन उवाच ॥ पदानि त्रीणि दैत्येन्द्र पर्याप्तानि ममानघ ॥ यन्मया पूर्वमुक्तं हि
तत्तथानतदन्यथा २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येतद्वचनं श्रुत्वा वामनस्य महौजसः ॥ कृष्णाजिनोत्तरीयं सकृत्वा वैरोचनिस्तदा २२ एवमस्त्विति दैत्ये
न्द्रो वाक्यमुक्त्वा रिसूदनः ॥ ततो वारिसमापूर्णं भृंगारं स परामृशत् २३ वामनो ह्यसुरेन्द्रस्य चिकीर्षुः कदनं महत् ॥ क्षिप्रं प्रसारयामास दैत्यक्षयकरं करम् २४
प्राङ्मुखश्चापि दैत्येशस्तस्मै सुमनसा जलम् ॥ दातुकामः करेयावत्तावत्तं प्रत्यपेधयत् २५ तस्य सद्रूपमालोक्य ह्यर्चित्य च महात्मनः ॥ अभूतपूर्वं च दरेर्जिहीर्षुः
श्रियमासुरीम् २६ इंगितज्ञो ग्रतः स्थित्वा प्रहादस्त्वब्रवीद्वचः ॥ प्रहाद उवाच ॥ माददस्व जलं हस्ते वटोर्वा मनरूपिणः २७ सत्त्वसौयेन ते पूर्वं निहतः प्रपि
तामहः ॥ विष्णुरेष महाप्राज्ञस्त्वां वंचयितुमागतः २८ ॥ बालिरुवाच ॥ हंत तस्मै प्रदास्यामि देवायेमं प्रतिग्रहम् ॥ अनुग्रहकरं देवमीदृशं जगतः प्रभुम् ॥
२९ ब्रह्मणोऽपि गरीयां संपात्रं लप्स्यामहे वयम् ॥ अवश्यं चासुरश्रेष्ठ दातव्यं दीक्षितेन वै ३० इत्युक्त्वा सुरसंघानां मध्ये वैरोचनिस्तदा ॥ देवाय प्रददौ तस्मै
पदानि त्रीणि विष्णवे ३१ ॥ प्रहाद उवाच ॥ ॥ दानवेश्वरमादास्त्वं विप्रायास्मै प्रतिग्रहम् ॥ नेमं विप्रशि शुं मन्येनेदृशो भवति द्विजः ३२ रूपेणानेन दै
त्येन्द्र सत्यमेवं ब्रवीमि ते ॥ नारसिंहमहं मन्येत मेव पुनरागतम् ३३ एवमुक्तस्तदा तेन प्रहादेनामितौजसा ॥ प्रहादमब्रवीद्राक्यमिदं निर्भर्त्सयन्निव ३४ ॥
बालिरुवाच ॥ ॥ देहीतियाच ते यो हि प्रत्याख्याति च यो सुर ॥ उभयोरप्यलक्ष्म्यवैभागस्तं विशतेनरम् ३५ प्रतिज्ञायतु यो विप्रेन ददाति प्रतिग्रहम् ॥
स याति नरकं पापी मित्रगोत्रसमन्वितः ३६ अलक्ष्मीभयभीतो हं ददाम्यस्मै वसुंधराम् ॥ प्रतिग्रहीता चाप्यन्यः कश्चिदस्माद्भिजोऽथ वै ३७ नाधिको विद्यते
यस्मात्तद्वदामिव सुंधराम् ॥ हृदयस्य च मे तुष्टिः पराभवति दानव ३८

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

दृष्ट्वा वामनरूपेण याचं तं द्विजपुंगवम् ॥ एतस्मात्प्रदास्यामि नस्थास्यामि निवारितः ३९ भूयश्च प्राब्रवीदेवं वामनं विप्ररूपिणम् ॥ स्वल्पैः स्वल्पमते किं ते
पदैस्त्रिभिरनुत्तमम् ४० कृत्स्नां ददामि ते विप्रपृथिवीं सागरैर्वृताम् ॥ वामन उवाच ॥ न पृथ्वी कामये कृत्स्नां संतुष्टोऽस्मि पदैस्त्रिभिः ॥ एष एव रुचिष्यो मे वरो
दानवसत्तम ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा स्त्विति वलिः प्रोच्य स्पर्शयामास दानवः ॥ पदानि त्रीणि देवाय विष्णावे मिततेजसे ४२ तोये तु पतिते हस्ते वा
मनो भूद वामनः ॥ सर्वदेवमयं रूपं दर्शयामास वै विभुः ४३ भूः पादौ द्यौः शिरश्चास्य चंद्रादित्यौ च चक्षुषी ॥ पादांगुल्यः पिशाचाश्च हस्तांगुल्यश्च गुह्यकाः
४४ विश्वे देवाश्च जानुस्थानजंघेसाध्याः सुरोत्तमाः ॥ यक्षानखेषु संभूता लेखाश्चाप्सरसस्तथा ४५ ताडिहृष्टिः सुविपुला केशाः सूर्याश्च शिवस्तथा ॥
तारकारो मकृपाणि रोमाणि च महर्षयः ४६ बाहवो विदिशश्चास्य दिशः श्रोत्रे तथैव च ॥ अश्विनौ श्रवणौ चास्य नासावायुर्महाबलः ४७ प्रसादश्चंद्रमाश्चैव मनो
धर्मस्तथैव च ॥ सत्यमस्याभवद्वाणी जिह्वा देवी सरस्वती ४८ ग्रीवादितिर्महादेवी तालुः सूर्यश्च दीप्तिमान् ॥ द्वारं स्वर्गस्य नाभिर्वै मित्रस्त्वष्टा च वेभ्रवौ ४९
मुखं वैश्वानरश्चास्य वृषणौ तु प्रजापतिः ॥ हृदयं भगवान् ब्रह्मा पुंस्त्वं वै विश्वतो मुनिः ५० पृष्ठे स्यवसवो देवां मरुतः पादसंधिषु ॥ सर्वच्छंदांसि दशनाज्यो
तीं पि विमलाः प्रभाः ५१ ऊरू रुद्रो महादेवो धैर्यं चास्य महार्णवः ॥ उदरे चास्य गंधर्वा भुजगाश्च महाबलाः ५२ लक्ष्मीर्मैधा घृतिः कांतिः सर्वविद्या च वै कटिः ॥
ललाटमस्य परमं स्थानं च परमात्मनः ५३ सर्वज्योतीं पियानीहतपः शक्रस्तु देवराट् ॥ तस्य देवाधिदेवस्य तेजो ह्याहुर्महात्मनः ५४ स्तनौ कक्षौ च वेदाश्च ओ
ष्ठौ चास्य मखाः स्थिताः ॥ इष्टयः पशुबंधाश्च द्विजानां चेष्टितानि च ५५ तस्य देवमयं रूपं दृष्ट्वा विष्णोर्महासुराः ॥ अभिसर्पंत संकुद्धाः पतंगा इव पावकम् ५६
॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशमविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ गृणु नामानि
सर्वेषां रूपान्यभिजनानि च ॥ आयुधानि च मुख्यानि दानवानां महात्मनाम् १ विप्रचितिः शिबिः शंकुरयः शंकुस्तथैव च ॥ अयः शिरा अश्वशिरा हयग्रीवि
श्रवांयवान् २ वेगवान् केतुमानुग्रः सोमव्यग्रो महासुरः ॥ पुष्करः पुष्कलश्चैव साश्वोऽश्वपतिरेव च ३ प्रहादोऽश्वशिराः कुंभः संह्रादो गगनप्रियः ॥ अनुह्रादो
हरिहरौ वाराहः संहाररुजः ४ वृषपर्वा विरूपाक्षोऽतिचंद्रः सूलोचनः ॥ निष्प्रभः सुप्रभः श्रीमांस्तथैव च निरूदरः ५ एक्वत्क्रो महावक्त्रो द्विवक्त्रः कालसंनिभः ॥
शरभः शलभश्चैव कुणप कुलपः क्रथः ६

इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशमविष्यपर्वणि टीकायामेकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥

॥ ७१ ॥

॥ ७२ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७४ ॥

॥ ७५ ॥

॥ ७६ ॥

७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

बृहत्कीर्तिर्महागर्भःशंकुकर्णोमहाध्वनिः ॥ दीर्घजिह्वोर्कवदनोमृदुवाहुर्मृदुप्रियः ७ वायुर्गविष्ठो नमुचिःशंवरोविक्षरोमहान् ॥ चंद्रहंताक्रोधहंताक्रोधव
र्द्धनएवच ८ कालकःकालकाक्षश्चवृत्रःक्रोधोविमोक्षणः ॥ गविष्ठश्चहविष्ठश्चप्रलवोनरकःपृथुः ९ चंद्रतापनवातापीकेतुमान्वलदर्पितः ॥ असिलो
मापुलोमाचवाष्कलःप्रमदोमदः१० शृगालवदनश्चैवकरालःकेशिरेवच ॥ एकाक्षःश्चैकव.हुश्चतुहुंडःमृमलःसृपः ११ एतेचान्येचवहवःक्रममाणान्निविक्रमम्
॥ उपतस्थुर्महात्मानंविष्णुंदैत्यगणास्तदा १२ प्रासोद्यतकराःकेचिव्यादेतास्याःखरस्वनाः ॥ शतघ्नीचक्रहस्ताश्चवज्रहस्तास्तथापरे १३ खड्गपट्टि
शहस्ताश्चपरश्चधधराःपरे ॥ प्रासमुद्गरहस्ताश्चतथापरिघपाणयः१४ महाशनिव्यग्रकरामौशलास्तुमहाबलाः ॥ महावृक्षोद्यतकरास्तथैवचधनुर्धराः१५ग
दाभृशुंडिहस्ताश्चवज्रहस्तास्तथापरे ॥ महापट्टिशहस्ताश्चतथापरिघपाणयः१६ असिकंपनहस्ताश्चदानवायुद्धदुर्मदाः॥ नानाप्रहरणाघोरानानावेषामहा
बलाः १७ कूर्मकुट्टवक्राश्चहस्तिवक्रास्तथापरे ॥ खरोप्रवदनाश्चैवराहवदनास्तथा १८ भीमामकरवक्राश्चाशिशुमारमुखास्तथा ॥ मार्जारशुक्लवक्राश्च
दीर्घवक्राश्चदानवः १९ गरुडाननाःखड्गमुखामयूरवहनास्तथा ॥ अश्ववक्रावभुवक्राघोरासृगमुखास्तथा २० उग्रशल्यवक्राश्चदीर्घवक्राश्चदानवाः ॥
नकुलस्येववक्राश्चपारावतमुखास्तथा २१ चक्रवाकमुखाश्चैवगोधावक्रास्तथापरे ॥ तथामृगाननाःशूरागोजादिमहिषाननाः २२ कृकलासमुखाश्चैवव्या
घ्रवक्रास्तथापरे ॥ क्रक्षशार्दूलवक्राश्चसिंहवक्रास्तथापरे २३ गजेंद्रचर्मवसनास्तथारुष्णाजिनांवराः ॥ चीरसंवृतगात्राश्चतथाफलकवाससः २४ उष्णी
पिणोमुकुटिनस्तथाकुंडलिनोसुराः ॥ किरीटिनोलंबशिखाःकंबुग्रीवाःसुवर्चसः २५ नानावेषधरादैत्यानानामाल्यानुलेपनाः ॥ स्वान्यायुधानिदीप्तानिप्र
गृह्यासुरसत्तमाः२६क्रममाणंलक्ष्मीकेशमुपतिष्ठंतदानवाः ॥ प्रमथ्यसर्वान्दैतेयान्पादहस्ततलैःप्रभुः२७रूपंकृत्वामहाकायंजहाराशुसमेदिनीम् ॥ त्रैलोक्यंक्र
ममाणस्यद्युतिरादित्यसंभवा २८ तस्यविक्रमतोभूमिंचंद्रादित्यौस्तनांतरे ॥ नभःप्रक्रममाणस्यसक्थिदेशेव्यवस्थितौ ॥ परंविक्रममाणस्यजानुदेशेव्यव
स्थितौ २९ विष्णोरमितवीर्यस्यवदंत्येवंद्विजातयः ॥ जित्वालोकत्रयंकृत्स्नंहत्वाचासुरपुंगवान् ३० ददौशक्रायवसुधांहरिलोकेनमस्कृतः ॥ सुतलंनाम
पातालमधस्ताद्वसुधातले ३१ बलेर्दत्तंभगवताविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ तदवाप्यासुरश्रेष्ठश्चकारमतिमुत्तमाम् ३२ रसातलतलेवासमकरोदसुराधिपः ॥
तत्रस्थश्चमहातेजाध्यानंपरममास्थितः ३३

॥ १७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ माप्रतिहासीःमात्यज ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

उवाच वचनं धीमान्विष्णुं लोकनमस्कृतम् ॥ किं मया देवकर्तव्यं ब्रूहि सर्वमशेषतः ॥ ततो दैत्याधिपं प्राह देवो विष्णुः सुरोत्तमः ३४ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ददामि ते महाभाग परितुष्टोऽस्मिते सुर ॥ वरं वरय भद्रं ते यथेष्टं काममाप्नुहि ३५ ॥ माचशक्रास्य वचनं प्रतिहासीः कथंचन ॥ अहमाज्ञापयामित्वां श्रेयश्चैव मवाप्स्यसि ३६ ॥ अथ दैत्याधिपं प्राह विष्णुर्देवाधिपानुजः ॥ वाचा परमया देवो वरेण्यः प्रभुरीश्वरः ३७ ॥ यत्त्वया सलिलं दत्तं गृहीतं पाणिना मया ॥ तस्मात्ते दैत्यदेवेभ्यो नास्ति जातु भयं कश्चित् ३८ ॥ सुतलं नाम पातालं तत्र त्वं सानुगो वस ॥ सर्वदैत्यगणैः सार्द्धं मत्प्रसादान् महासुर ३९ ॥ न च ते देवदेवस्य शक्रस्या मिततेजसः ॥ शासनं प्रतिहंतं व्यस्मरतां शासनं मम ४० ॥ देवताश्चापि ते सर्वाः पूज्या एव महासुर ॥ भोगांश्च विविधान् सम्यक् यज्ञांश्च सह दक्षिणान् ४१ ॥ प्राप्स्यसे च महाभाग दिव्यान् कामान्यथेप्सितान् ॥ इह चा मुत्र चाक्षय्यान् विविधांश्च परिच्छदान् ४२ ॥ दैत्याधिपत्यं च सदामत्प्रसादादवाप्स्यसि ॥ यदा चैतां मय प्रोक्तां मर्यादां पालयिष्यसि ॥ वधिष्यंति तदा हित्वा नागपाशैर्महाबलाः ४३ ॥ नमस्कार्यांश्च ते नित्यं महेन्द्राद्या दिवौकसः ॥ मम ज्येष्ठः सुरश्रेष्ठः शासनं प्रति गृह्यताम् ४४ ॥ बलिरुवाच ॥ देवदेव महाभाग शंखचक्रगदाधर ॥ सुरासुरगुरोश्चैष्ठ सर्वलोकमहेश्वर ॥ तत्रासतो मे पाताले भागं ब्रूहि सुरोत्तम ४५ ॥ ममान्नमशनं देवप्राशनार्थं मरिदम् ॥ तद्वदस्व सुरश्रेष्ठ तृतिर्येन ममाक्षया ४६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अश्रोत्रियं श्राद्धमधीतमव्रतमदक्षिणं यज्ञमनर्त्विजा हृतम् ॥ अश्रद्धया दत्तमसंस्कृतं हविरेते प्रदत्तास्तव दैत्यभागाः ४७ ॥ पुण्यं सद्धोषितं यच्च मद्भागद्वेषिणां तथा ॥ क्रयविक्रयसक्तानां पुण्यं यच्चाग्निहोत्रिणाम् ४८ ॥ अश्रद्धया च यद्दानं ददतां यजतां तथा ॥ तत्सर्वं तव दैत्येन्द्रमत्प्रसादाद्द्विष्यति ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं बलिर्विष्णोर्महात्मनः ॥ एवमस्त्वितितं प्रोक्त्वा पातालमसुरोत्तमः ५० ॥ प्रविवेश महाभागो देवाज्ञां प्रति पालयन् ॥ भगवानपि राज्यानां प्रविभागांश्च कारह ५१ ॥ ददौ पूर्वादिशं चैन्द्रो शक्रायामिततेजसे ॥ याम्याय मायदेवाय पितृराज्ञे महात्मने ५२ ॥ पश्चिमांतुदिशं प्रादाद्गरुणाय महात्मने ॥ उत्तरांचकुबेराय यक्षाधिपतये दिशम् ५३ ॥ अधस्तां नागराजाय सोमायोध्यादिशं ददौ ॥ एवं विभज्य त्रैलोक्यं विष्णुर्वलवतां वरः ५४ ॥ जगाम त्रिदिवं देवः पूज्यमानो महर्षिभिः ॥ वामनः सर्वभूतेशः प्रतिष्ठाप्य च वासवम् ५५ ॥ तस्मिन् प्रयाते दुर्धर्षे वामनं मिततेजसि ॥ सर्वेभ्यो मुदिरे देवा पुरस्कृत्य शतक्रतुम् ५६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ गते तु त्रिदिवं कृष्णे बध्वा वैरोचनिं बलिम् ॥ नागैः सप्ताशिरोभिश्च कंबलाश्च तरादिभिः ५७ ॥ नागबंधनदुःखार्तं बलिं वैरोचनिं ततः ॥ यदृच्छायासौ देवार्षिर्नारदः प्रत्यपद्यत ५८

॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

सतं कच्छुगतं दृष्ट्वा कृपयाभिपारिभुतः ॥ उवाच दानवश्रेष्ठं मोक्षोपायं वदामिते ५९ स्तवं देवाधिदेवस्य वासुदेवस्य धीमतः ॥ अनादिनिधनस्यास्य अक्षय
स्याव्ययस्य च ६० तमधीष्वाथ दैत्येन्द्रा विशुद्धेनांतरात्मना ॥ तद्गतस्तन्मना भूत्वा दुतं मोक्षमवाप्स्यसि ६१ ततो विरोचनसुतः प्रयतः प्रांजलिः शुचिः ॥
मोक्षं विशक्मव्यग्रो नारदात्समधीतवान् ६२ तमधीत्यस्तवं दिव्यं नारदेन समीरितम् ॥ पृथिवीचोद्धृता येन तं जजाप महासुरः ६३ ओं नमोऽस्त्वनंतपतये अ
क्षयाय महात्मने ॥ जलेशयाय देवाय पद्मनाभाय विष्णवे ६४ सप्तसूर्यवपुः कृत्वा त्रीं लोकान्क्रान्तवानसि ॥ भगवान्कालकालस्त्वं तेन सत्येन मोक्षय ६५ नष्ट
चंद्रार्कगने क्षीणयज्ञतपः क्रिये ॥ पुनश्चित्तयसे लोकांस्तेन सत्येन मोक्षय ६६ ब्रह्मरुद्रेन्द्रवायुग्निसरिहुजगपर्वताः ॥ त्वत्स्था दृष्ट्वा द्विजेंद्रेण तेन सत्येन मो
क्षय ६७ मार्कंडेन पुराकल्पे प्रविश्य जठरंतव ॥ चराचरगतं दृष्टं तेन सत्येन मोक्षय ६८ एको विद्यासहायस्त्वं योगी योगमुपागतः ॥ पुनस्त्रैलोक्यमुत्सृज्य ते
न सत्येन मोक्षय ६९ जलशय्यामुपासीनो योगनिद्रामुपागतः ॥ लोकांश्चित्तयसे भूयस्तेन सत्येन मोक्षय ७० वाराहरूपमास्थाय वेदयज्ञपुरस्कृतम् ॥ ध
राजलोद्धृता येन तेन सत्येन मोक्षय ७१ उद्धृत्य दंष्ट्रया यज्ञांस्त्रीनपिंडान्कृतवानसि ॥ त्वंपितृणामपि हरे तेन सत्येन मोक्षय ७२ प्रदुःखः सुराः सर्वे हिरेण्याक्षभया
दिताः ॥ परित्रातास्त्वया देव तेन सत्येन मोक्षय ७३ दीर्घवक्त्रेण रूपेण हिरेण्याक्षस्य संयुगे ॥ शिरोजहार चक्रेण तेन सत्येन मोक्षय ७४ भग्नमूर्द्धास्थिमस्ति
ष्को हिरेण्यकशिपुः पुरा ॥ हुंकारेण हतो दैत्यस्तेन सत्येन मोक्षय ७५ दानवाभ्यां हता वेदा ब्रह्मणः पश्यतः पुरा ॥ परित्रातास्त्वया देव तेन सत्येन मोक्षय ७६
कृत्वा हयशिरोरूपं हत्वा तु मधुकैटभौ ॥ ब्रह्मणे ते पिता वेदास्तेन सत्येन मोक्षय ७७ देवदानवगंधर्वायक्षसिद्धमहोरगाः ॥ अंतंतवन पश्यंतितेन सत्येन मोक्षय
७८ अपांतरतमाना मजातो देवस्य वै सुतः ॥ कृताश्च तेन वेदार्थास्तेन सत्येन मोक्षय ७९ वेदयज्ञाग्निहोत्राणि पितृपुत्रहर्षाणि च ॥ रहस्यं तव देवस्य तेन सत्ये
न मोक्षय ८० ऋषिर्दीर्घतमाना मजात्यंधो गुरुशापतः ॥ त्वत्प्रसादाच्च चक्षुष्मास्तेन सत्येन मोक्षय ८१ ग्राह्यस्तं गजेंद्रं च दीनं मृत्युवशं तम् ॥ भक्तं मोक्षित
वांस्त्वं हितेन सत्येन मोक्षय ८२ अक्षयश्चाव्ययश्चैव ब्रह्मण्यो भक्तवत्सलः ॥ उच्छिष्टानां नियंतासि तेन सत्येन मोक्षय ८३ शंखचक्रं गदां पद्मं शार्ङ्गं गरुडमेव च
प्रसादयामि शिरसा ते वंधान् मोक्षयंतु माम् ८४ शंखचक्रं गदातूणं शार्ङ्गं च गरुडादयः ॥ प्रसादयामास हर्षिर्वलिं मोक्षय वंधनात् ८५ ततो विशिष्य गरुडः पक्षाव
तुलविक्रमः ॥ जगाम वसुधामूलं यत्रास्ते संयतो वलिः ८७

॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ अत्र न
मोस्त्वनंतपतयइत्यादिस्तवः बंधमोक्षार्थजप्यः ॥ १०७ ॥ इति श्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाणज्ञानमर्यादापुरंदरचतुर्धरवंशावतंसगोविंदसूरिसूनोः श्रीनीलकण्ठस्य कृतौ भारतभाबदीपे
हरिवंशोभविष्यपर्वणिटीकायां वामनप्रादुर्भावांतर्ध्यायप्रकाशो नाम द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ समाप्तोयं वामनप्रादुर्भावः ॥ अथ धन्योपाख्यानामारभ्य बाणयुद्धेरुद्रज

आगमंतस्य विज्ञायनागामुक्त्वामहासुरम् ॥ ययुः पुरीभोगवर्ती वै न ते यभयार्दिताः ८८ मुक्तं कृष्णप्रसादेन चित्तयानमधोमुखम् ॥ भ्रष्टश्रियमुवाचे दंगरुत्मा
न्पन्नगाशनः ॥ ८९ ॥ गरुड उवाच ॥ दानवैर्द्रमहाबाहो विष्णुस्त्वामब्रवीत्प्रभुः ॥ मुक्तो निवस पाताले स पुत्रजनबांधवः ९० इतस्त्वयानगंतव्यं गव्यूति
मपि दानव ॥ समग्रं यदि भिक्षास्त्वं मूर्द्धांति शतधा भवेत् ९१ पक्षींश्च वचनं श्रुत्वा दानवैर्द्रीब्रवीद्विदम् ॥ स्थितोऽस्मि समये तस्य अनंतस्य महात्मनः ९२ जी
वोपायं तु भगवान्मम किंचित्करोतु सः ॥ इह स्थो हं सुखासीनो येनाप्याये खगेश्वर ९३ बलेस्तु वचनं श्रुत्वा गरुत्मानिदमब्रवीत् ॥ पूर्वमेव कृतस्तेन जीव्योपा
यो महात्मना ९४ वर्तयिष्यंति ये यज्ञाविधिहीनान् ऋत्विजः ॥ प्रायश्चित्तमजानंतो यज्ञभागस्ततस्तव ९५ न तेषां यज्ञभागं वै प्रतिगृह्णाति देवताः ॥ अनेना
प्यायितवल्ः सुखमात्रं निवत्स्यासि ९६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ संदेशमेतं भगवान्दत्तवान्कश्यपात्मजः ॥ दानवैर्द्रमहाबाहो विष्णुस्त्वैलोक्यभावनः ९७ इमं
स्तव मनंतस्य सर्वपापप्रमोचनम् ॥ यः पठेत्तनरो भक्त्या तस्य नश्यति किल्बिषम् ९८ गोहत्यायाः प्रमुच्येत ब्रह्मघ्नो ब्रह्महत्यया ॥ अपुत्रो लभते पुत्रं क
न्याचैवेप्सितं पतिम् ९९ सद्योगर्भात्प्रमुच्येत गर्भिणी जनयेत्सुतम् ॥ ये च मोक्षैषिणो लोके योगिनः सांख्यकापिलाः १०० स्तवेनानेन गच्छंति श्वेतद्वीपमक
ल्मषाः ॥ सर्वकामप्रदो ह्येष स्तवो नंतस्य कर्तव्यते १०१ यः पठेत्प्रातरुत्थाय शुचिः प्रयतमानसः ॥ सर्वान्कामान्नाप्नोति मानवो नात्र संशयः १०२ एष वै
वामनो नाम प्रादुर्भावो महात्मनः ॥ वेदविद्भिर्दिजैरेव पठ्यते वैष्णवं यशः १०३ यास्त्विमं वामनं दिव्यं प्रादुर्भावं महात्मनः ॥ शृणुयान्नियतो भक्त्या सदा पर्वसु प
र्वसु १०४ परान्विजयते राजायथा विष्णुर्महाबलः ॥ यशो विमलमाप्नोति विमुलं चामुतेव सु १०५ प्रियो भवति भूतानां सर्वेषां नामनो यथा ॥ पुत्रपौत्राश्च वर्द्धन्ते आ
रोग्यं मुणसंपदः ६ प्रीयते पठतश्चास्य देवदेवो जनार्दनः ॥ सर्वकामयुतश्चैव कृष्णद्वैपायनो ब्रवीत् १०७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशोभविष्यपर्वणि वा
मनप्रादुर्भावो नाम द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ किमर्थं भगवान्विष्णुर्देवदेवो जनार्दनः ॥ गतः कैलास
शिखरमालयं शंकरस्य च १

यां विष्णोरुत्कर्षो विहितः प्रादुर्भावोऽयं तस्यैव निर्गुणं सगुणं च स्वरूपं व्याख्यायतुं कथनं परं मारतं च श्रवणं फलश्रुतिप्रदर्शनांतं समापितं तत्र बाणयुद्धे च हरिहरयोरभेद उक्तः स च ममात्माम्ब्र
सेन इति वत्सजीवचारिक इति मवेत्कस्यचित् जस्य ता मे देवास्तृणास्य मा वासं मवं मन्वानस्य मंदमतेर्मतितामपनिनीषुः कैलासयात्रावित्रिपुरवर्षांतं प्रथममारभते तेषां सर्वत्र प्रत्येकं सर्वोत्तम

स्वेनकीर्त्यमानयोः काव्यव्यूहयोर्मिषवदेहमेदेच्येकात्म्यं सिद्धयति ननु देहमेदाद्वयकिमेदः सर्वोत्तमद्वयायोगात् इति तत्रानुशासनिकेपर्वणि कृष्णः शंकराराधनार्थकैलासंगतइतिसंक्षेपेणोक्तं
तद्विस्तरेण ननु सूरमुदतिकिर्मर्षममवानविष्णुरित्यादिना देवानाम्ब्रह्मादीनां देवोपि जनैः अर्च्यते गम्यते प्रलयकाले याचते इष्टसिद्धयर्थे स्थितिकाल इति जनार्दनोपि सन्कथमन्यपूजायितुं
गतः कथंचतदन्यस्य शंकरत्वं पूर्णानंदरूपस्वरूपोपि कथमल्पसुखलिप्सयाम्यप्रतिगतइत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ एवं पूज्यपूजकभावेनावगतयोः कथमेकात्मत्वमित्याह देवाविति ॥ ४ ॥
एकआत्मास्वरूपंतयोस्तादृशावपि कार्यमेदाद्विप्रशरीरोसिद्धोऽवमासेतइत्येतदपि कथमित्यर्थः ॥ ५ ॥ परस्परेति अग्रावमिरिव जले जलमिव चान्योन्यस्मिन्नैक्यंगतावित्युक्तं तदपि
कथं किमर्थम् ॥ ६ ॥ ऐक्यगतौ दृष्टां ऋषयः किमचेष्टंत तत्र कथंतयोस्तत्त्वं व्याख्यातवंत इत्यर्थः ॥ ७ ॥ गतः शिवं अमेदेनेति शेषः साक्षात्कृतवान् हीरप्रत्यगात्मत्वेनेति शेषः ॥ ८ ॥ नगं कै
लासम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ नन्वेवं योगिवदेक एवेश्वरो नैव देवतात्मा चेत् किं हरिहराद्वैतप्रतिपादनेनेत्याशंक्याह ध्येयमिति पुण्यात्मनां ध्येयं आलोचनीयमिदं हरिहरयोरै

नारदाद्यैस्तपोवृद्धैर्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ तत्र दृष्टो महादेवः शंको नीललोहितः २ केशवेन पुराविप्रकुर्वता तप उत्तमम् ॥ अर्चितो देवदेवेन शंकरश्चेति नः
श्रुतम् ३ देवौ तत्र जगन्नाथौ दृष्टवन्तौ पुरातनौ ॥ अर्चयांचक्रिरे देवा इन्द्राद्याः शंकरं हरिम् ४ तौ हि देवौ महादेवावेकीभूतौ द्विधा कृतौ ॥ एकात्मानौ जगद्योनीसृ
ष्टिसंहारकारकौ ५ परस्परसमावेशाज्जगतः पालने स्थितौ ॥ तयोस्तत्र यथावृत्तं कैलासे पर्वतोत्तमे ६ ऋषयः किमचेष्टंत दृष्ट्वा तौ पुरुषोत्तमौ ॥ एतत्सर्वमशे
षेण वक्तुमर्हसि सत्तम ७ यथागतो हरिर्विष्णुः कृष्णो जिष्णुः पुरातनः ॥ तथाच शंकरः साक्षात्कृतवान्नागभूषणः ॥ एतत्सर्वं विप्रवर्य ब्रूहितत्त्वेन यत्नतः ८ वैशंपाय
न उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजन्यथा कृष्णो गतो नगम् ॥ यथाच दृष्टो देवेशः शंको वृषवाहनः ९ यथाच चारसतपो यथा ते मुनयो गताः ॥ एवं तयो र्यथा
वृत्तं तथा शृणु नरोत्तम १० द्वैपायनोऽथ भगवान्यथा प्रोवाच मां तथा ॥ नमस्कृत्य प्रवक्ष्यामि केशवं खगवाहनम् ११ यथाशक्तियथा प्रज्ञं शृणु यत्नेन सुव्रत ॥ न
चाशुश्रूषवेवाच्यं नृशंसाया तपस्विने १२ नानधीता यवक्तव्यं पुण्यं पुण्यवतांसदा ॥ स्वर्ग्ययशस्यं धन्यं च बुद्धि शुद्धि करंसदा १३ ध्येयं पुण्यात्मनानित्य
मिदं वेदार्थनिश्चितम् ॥ अनेकारण्यसंयुक्तं सेवंते नित्यमीदृशम् १४ मुनयो वेदानिरतानारदाद्यास्तपोधनाः ॥ अत्यद्भुतं महापुण्यं वृत्तं कैलासपर्वते १५ शिव
यो देवयोस्तत्र हरेश्चैव भवस्य ह ॥ हतेष्वथ नृपेष्वेवं किंचिच्छिष्टेषु शत्रुषु ॥ शासति स्म सदा विष्णुः पृथिवीं पुरुषोत्तमः १७

कथं वेदार्थत्वेन निश्चितं यतः अनेकैरारण्यैः आरण्यकैः उपनिषद्भिः संयुक्तं तात्पर्यं तया समाहितम् नित्यं ब्राह्मणस्यावश्यकं नित्यं अनवरतं सेवंते चिंतयन्ति अयमर्थः बीजाकुरवन्मिथः कार्यकार
णभावं गतयोर्हरिहरयोः पर्यायेण जीवेशभावमापादयितुमिदमुच्यते तथाहि यदा जीवः ईश्वरो विष्णुर्यदा विपरीतं वा तदा ईश्वरं जीवो जले जलमिवाग्रावमिरिव विलीयत इति सर्ववेदांतासिद्धांतः
तत्र केषुचित्पुराणेष्वप्युपादीयते केषुचित्द्वितीयः सर्वथापि जीवेशयोरमेदः सर्वस्य शास्त्रस्यार्थः देवतांतराणितुसमष्टिजीवस्यावयवभूतानीति अकृत्स्नो कृत्स्नेन परब्रह्मणा
त्यंतमैक्यमश्नुवत इति खिले ग्रंथे स्मिन् सर्वपुराणार्थसंग्रह इति प्राक्शिवो विष्णुरीश इत्युक्तं इदानीं विष्णुर्जीवः शिव ईश्वर इति प्रतिपाद्यते तेन सर्वेषां पुराणानां मिथो विरुद्धार्थत्वोपितत्त्वतो
न विरोधगंधोऽपीति प्रतिपादितमुपोढातेपीति शिवं ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ शासति शास्ति भोवादित्वमर्थः ॥ १७ ॥

१८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ राजविद्याब्रह्मविद्यातद्वतांमध्येपुरस्कृतम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ आत्मनएवद्वितीयंस्वरूपं
पुत्रइत्यत्रश्रुतिपठतिपतिर्जायामिति ॥ ३१ ॥ पुत्रवंतंद्वेतिशेषः पुत्रवान्हंद्रपदमपिजयतीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ नरकेपातयतीतिशेषः यस्माद्विद्यायुक्तम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

द्वारवत्यांजगन्नाथोवसन्वृष्णिमिरीश्वरः ॥ रुक्मिण्यासंगतोदेवोवसंस्तत्रपुरेहरिः १८ कदाचिच्चतयासाद्धंशेतेरात्रौजगत्पतिः ॥ विहरंश्चयथायोगंप्रीतिः
प्रीतियुजातया १९ अथोवाचतदादेवीरुक्मिणिरुक्मभूषणा ॥ पुत्रमिच्छामिदेवेशत्वतोमाधवनंदनम् २० बलिनंरूपसंपन्नंत्वयैवसदृशंप्रभो ॥ वृष्णो
नामपिनेतारंवीर्यवंतंतपोनिधिम् २१ सर्वशास्त्रार्थकुशलंराजविद्यापुरस्कृतम् ॥ एवमादिगुणैर्युक्तंदातुमर्हसिसत्तम २२ त्वयिसर्वस्यदातृत्वंनित्यमे
वप्रतिष्ठितम् ॥ त्वंहिसर्वस्यकर्ताचदाताभोक्ताजगत्पतिः २३ विशेषतस्तुभृत्यानांशुश्रूषानियतात्मनाम् ॥ वक्तव्यंकिमुदेवेशयदिभक्तास्मिकेशव
२४ अनुग्रहोयदिस्यान्मेदेवदेवजगत्पते ॥ दातुमर्हसिपुत्रंत्वंवीर्यवंतंजनार्दन २५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तोदेवेदेवेशःप्रिययाप्रीयमाणया ॥ तया
महिष्यारुक्मिण्यारुक्मिशत्रुर्यदूद्रहः २६ प्रोवाचवचनंकालेरुक्मिणीयादवेश्वरः ॥ दातास्मितादृशंपुत्रंयंत्वमिच्छसिभामिनि २७ नित्यंभक्तासि
मेदेविनात्रकार्याविचारणा ॥ अवश्यंतवदास्यामिपुत्रंशत्रुनिबर्हणम् २८ पुत्रेणलोकान्जयतिसतांकामदुघाहिये ॥ नरकंपुदितिख्यातंदुःखंचनरकं
विदुः २९ पुदस्त्राणात्ततःपुत्रमिहेच्छतिपरत्रच ॥ अनंताःपुत्रिणोलोकाःपुरुषस्यप्रियेशुभाः ३० पतिर्जायांप्रविशतिगर्भोभूत्वासमातरम् ॥ तस्यांपुनर्न
वोभूत्वादशमेमासिजायते ३१ पुत्रवंतंविभेतींद्रःकिंभुतेनाजितंभवेत् ॥ नापुत्रोविंदतेलोकान्कुपुत्राद्विध्यतावरा ३२ कुपुत्रोनरकेयस्मात्सुपुत्रात्स्वर्गएव
हि ॥ तस्माद्विनीतंसत्पुत्रंश्रुतवंतंदयापरम् ३३ विद्ययाविनयोयस्माद्विद्यायुक्तंसुधार्मिकम् ॥ इच्छेत्पुत्रंपुत्रकामःपुरुषोयत्नवान्बुधः ३४ तस्मादा
स्याभितेपुत्रंविद्यावंतंसुधार्मिकम् ॥ एषगच्छामिपुत्रार्थंकैलासंपर्वतोत्तमम् ३५ तत्रोपास्यमहादेवंशंकरंनीललोहितम् ॥ ततोल्ब्यास्मिपुत्रंतेभवाहूत
हितेरसात् ३६ तपसाब्रह्मचर्येणभवंशंकरमव्ययम् ॥ तोषयित्वाविरूपाक्षमादिदेवमजंविभुम् ३७ गमिष्याम्यहमद्यैवद्रष्टुंशंकरमव्ययम् ॥ सचमेदास्य
तेपुत्रंतोषितस्तपसामया ३८ तत्रगत्वामहादेवंनमस्कृत्यसहोमया ॥ प्रविश्यवदरीपुण्यामुनिजुष्टांतपोमयीम् ३९ अग्निहोत्राकुलांदिव्यांगंगांबुड्यावितां
सदा ॥ मृगपक्षिसमायुक्तांसिंहद्विपशताकुशम् ४० बदरीफलसंपूर्णंवानरक्षोभितद्रुमाम् ॥ वेत्रारूढमहावृक्षांकदलीखंडमंडिताम् ४१ मुनिभिर्वेदतत्त्वार्थ
विचारनिपुणैःसदा ॥ वेदनिश्चिततत्त्वार्थैःप्रमाणकुशलैर्युताम् ४२ इदमेकमिदंतत्त्वमितिनिश्चितमानसैः ॥ उपास्यमानामन्यत्रसिद्धैःसिद्धार्थतत्परैः ४३
इतिहासपुराणज्ञैःसेव्यमानांमहर्षिभिः ॥ गच्छद्भिःस्वर्गनिलयंपरित्यज्यकलेवरम् ४४

५ ॥ इति श्रीमहामारतेखिलेषु हरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायां त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ७ ॥ प्रभातायामिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ देववत्सुप्रभम् ६
मह्यंमपितुःसखे ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ भीमेनभीमद्वारा ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ मृतभावनंविभावनयवादिकार

प्रसिद्धांमहतींदेवीयास्यामिसुठतालया ॥ इत्युक्त्वाविररामैवदेवदेवोजनार्दनः ४५ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषु हरिवंशेभविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां
त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ७३ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रभातायां तु शर्वयांगंतुमैच्छन्नार्दनः ॥ हुताग्निः कृतकल्याणः समाप्तवरदाक्षिणः १
गाश्च दत्त्वाथ विप्रेभ्यो नमस्कृत्य द्विजोत्तमान् ॥ आस्थानमंडपं कृष्णः प्रविवेश जगत्पतिः २ आसनं महदास्थाप्य वृष्णीनां हूय सर्वशः ॥ बलभद्रं शिनेः पुत्रं हा
र्दिक्यं शतसारणौ ३ उग्रसेनं महाबुद्धिमुद्धवं नीतिमत्तरम् ॥ यस्य बुद्धिस्तमाश्रित्य जवितेया दवाः सुखम् ४ नेता च यदुवृष्णीनां स तु धर्मपरः सदा ॥ यस्य वि
भ्यतिदेशश्च नीतिस्तस्य महात्मनः ५ यस्य बुद्धिश्चाद्रिष्णुः शशासपृथिवीसदा ॥ तंच वृष्णिवरं वीरमुद्धवं देवसुप्रभम् ६ अन्यानपि यदूनं सर्वानुवाच भगवान्
हरिः ॥ शृण्वंतु मम वाक्यानि यादवाः सर्व एव हि ॥ शृणु चापि वचो मह्यं पितुरुद्धवमेसखे ७ बाल्यात्प्रभृतियो यत्नो मम दुष्टनिवर्हणे ॥ प्रत्यक्षं भवता दृष्टं पूत
नानि धनं नृप ८ केशीचनिहतो बाल्ये मया बालेन यादवाः ॥ गोवर्द्धनो घृतः शैलोगावश्च परिपालिताः ९ अभिषेक्तोऽस्मि शक्रेण देवानामग्रतः स्थित ॥ कंसो
पि निधनं नीतो मया चाणूरमुष्टिकौ १० उग्रसेनोऽभिषिक्तश्च रुताद्धारवतीमया ॥ अन्ये चापि नृपाराजन्वलिनो निहता मया ११ योऽपि वीरो जरासंधो निगृही
तो बलान्मया ॥ भीमेन बलिनाराजत्रयेन मम यादवाः १२ शृगालो निहतः संख्ये गोमंसाद्गच्छता मया ॥ योऽपि वीरो दुरात्मा सौ दानवो नरकोहतः १३ निष्कं
टकमिमं लोकं कृतवान् राजसत्तमाः ॥ किंतु वीरो नृपो जज्ञे सखाभौ मस्य यादवाः १४ पौंड्रो वीर्यवतः नेता द्वे प्राचासौ स दामम ॥ शिष्यो द्रोणस्य राजेंद्रो बलीव्र
ह्मास्त्रविक्रती १५ शास्त्रज्ञो नीतिमान् साक्षात्नेता सर्वस्य यत्नवान् ॥ योद्धा युद्धप्रियो राजा जामदग्न्यश्वापरः १६ एकांतं शत्रुरस्माकं छिद्रान्वेषी स दामम ॥
वाधिष्यते पुरीं योद्धा छिद्रं यदिलभेत सः १७ न ह्यल्पसाध्यो बलवान् पुंड्रस्येशो नृपोत्तमाः ॥ यत्ता भवंतस्तिष्ठंतु प्रगृहीतशरासनाः १८ यथानवावते रा
जा पुरीं यदुकुलाश्रयाम् ॥ अहंतु यास्ये कैलासं कुतश्चित्कारणान्नृपाः १९ शंकरं द्रष्टुकामोऽस्मि भूतभावनभावनम् ॥ यावदागमनं मह्यं तावद्यत्ता भवंत्वहि २०
मया विरहितां चेमां यदि जानाति पुंड्रकः ॥ आगमिष्यति राजेंद्रो योत्स्यते च पुरीमिमाम् २१ इमां निर्यादवीं कर्तुं शक्नोतीति च मे मातिः ॥ यत्ता भवत राजेंद्राः
खड्गैः पाशैः परश्वधैः २२ पापाणैः कर्पण्यैश्च सन्नद्धा भवतस्वकैः ॥ पिधाय च कपाटानि महाद्वाराणि यत्नतः २३

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कामपा
दस्य बलरामस्य ॥ ६ ॥ ७ ॥ पाशिनं वरुणम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ किमिदं वाक्यम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ हे वेदमंत्रमूर्ते नीतिः नीतिप्रदर्शकः

एक एव महाद्वारो गमनागमने सदा ॥ मुद्रया सह गच्छं तुराज्ञो ये गंतुमीप्सवः २४ न चामुद्रः प्रवेष्टव्यो द्वारपालस्य पश्यतः ॥ यावदागमनं मह्यं तावदेवं भवि
ष्यति २५ मृगयानात्र कर्तव्यान च क्रीडावहिः पुरात् ॥ ज्ञातव्याश्च परे स्वे च गमनागमने सदा २६ एवमादिक्रियाकार्या यावदागमनं मम ॥ इत्युक्तवायाद
वान्सर्वान् सात्यकिं पुनराह च २७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥
॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सात्यकेशृणु मद्वाक्यं यतो भवयुष्मां वर ॥ त्वं तु खड्गी गदीभूत्वा चापपाणितनुवान् १ तिष्ठ यत्नेन रक्षस्व पुरीं बहुनृपाश्रयाम् ॥ न च
निद्रा त्वया कार्यारात्रौ यदुवृषप्रभो २ न च व्याख्या त्वया कार्यशास्त्राणां शास्त्रतत्पर ॥ न च वादस्त्वया कार्योवादिभिः सह वृष्णिप ३ त्वंहियो द्वाबलिर्ज्ञाता धनु
र्वेदाख्यवेदवित् ॥ तथा कुरु यथा वीरनोपहास्या भवेदियम् ४ ॥ सात्यकिरुवाच ॥ करिष्यामि वचस्तुभ्यं यथा शक्तिजनार्दन ॥ आज्ञातवजगन्नाथ धार्या
यत्नेन मे सदा ५ भृत्यवत्प्रचारेष्यामि कामपालस्य माधव ॥ यावदागमनं तुभ्यं तावत्स्थास्यामि यत्नतः ६ प्रसादस्तव गोविंदयदि स्यान्मयि माधव ॥ किं नाम
मे च दुःसाध्यं शत्रूणां निग्रहेरणे ७ यदि शक्यं मवापि कुबेरमपि पाशिनम् ॥ सर्वानेतां निजेष्यामि किमुपौडं नृपोत्तमम् ८ गच्छ कार्यं कुरुष्वेदं यतो हंसततं
हरे ॥ उद्धवं पुनराहेदं कृष्णः पद्मनिभेक्षणः ९ शृणु ह्वत्वं वाक्यं मे कुर्यात्स्वेतत्प्रयत्नवान् ॥ रक्ष्यानयेन राजेन्द्र पुरीद्वारवती त्वया १० यतो भवसदा तात कुरुसा
हाय्यमत्र नः ॥ लज्जाममसमुत्पन्ना वदतस्तव सांप्रतम् ११ त्वंहि नेता समस्तस्य विद्यापारस्य सर्वतः ॥ कोनु शक्यति मेधावी वक्तुं विद्यावतः पुरः १२ यत्कार्यं
तद्भवान्चेति ह्यकार्यं वापि सर्वतः ॥ अतो हं विरमेतात वक्तुं संप्रति वृष्णिप १३ ॥ उद्धव उवाच ॥ किमिदं तव गोविंद वर्तते मां प्रति प्रभो ॥ अहो प्रसन्नतामहं
किंतु प्रीतिरियं तव १४ जानाम्यहं जगन्नाथ प्रसादस्यैष विस्तरः ॥ यस्य प्रसन्नो भवसितस्य किं नास्ति केशव १५ त्वंहि सर्वस्य जगतः कर्ता हर्ता प्रधानतः ॥ प्र
भवः सर्वकार्याणां वक्ता श्रोता प्रमाणवित् १६ ध्याता ध्यानमयो ध्येय इति ब्रह्मविदो विदुः ॥ जेता देवारिपूणां च गोप्तानां कसदां भवान् १७ त्वं नाथा वयमेवेति जीवा
मो निहतद्विषः ॥ इयं नीतिरहं मन्येनेतानीति र्यतो भवान् १८ कोनु नाम नयो वेदत्वां विना सांप्रतं वद ॥ नीतिस्त्वं सर्वकार्याणामिति मे निश्चिता मतिः १९ दुर्गा
ढोनय मार्गो यमित्याहुस्ताद्विदो जनाः ॥ चतुर्द्धा प्रोच्यते नीतिः सामदाने जनार्दन २० दंडो भेदो मनुष्याणां निग्रहावग्रहे सदा ॥ दंडेषु दंडमिच्छंति सामान्यं
तु न ये हरे २१ बलवत्स्वथ दानं तु त्रयाणामप्यगोचरे ॥ प्रयोक्तव्यो महाभेद इति नीतिमतां मतम् २२

॥ १९ ॥ २० ॥ निग्रहावग्रहे केष्वप्यस्य अन्ये न रोधे स्वेन वान्यस्य रोधे सिद्धे सति दंडेषु दुर्बलेषु नयसमतायां सामान्यं साधैव ॥ २१ ॥ बलवत्सु दानं त्रयाणामप्यगोचरे भवि
ष्ये शत्रो भेदः प्रयोक्तव्यः २२

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ १ ॥ ततः स वि
ति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ दानवीगर्भकृतनः यद्दर्शनमाप्ता दानवानां गर्भान् इत्यतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ पक्षेण पक्षवातेन पर्वतान् शोभयामासेत्यनुषङ्गे ॥ ११ ॥

तेषु तेष्वथ सर्वेषु प्रमाणत्वाविदुर्बुधाः ॥ किमत्र ब्रह्मनोक्तेन सर्वं त्वयि समर्पितम् २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा विरराभैव उद्धवो नीतिमतरः ॥ ततः स
भगवान्विष्णुरेवमेव नृपोत्तम २४ ॥ कामपालं महाबाहुमुवाच यदुसंसदि ॥ उग्रसेनं नृपं राजंस्तथा हार्दिक्यमेव च २५ ॥ कामपालं पुनर्विष्णुरिदं प्रोवाच तत्त्ववित्
न प्रमादस्त्वया कार्यः सर्वदा यत्नवान्भव २६ ॥ स्थिते त्वयि महाबाहो कापीडा जगतो भवेत् ॥ गदीभवसदा त्वार्यनकीडा सर्वदा भवेत् २७ ॥ रक्षत्वं सर्वदा यत्नात्पुरीद्वारव
ती प्रभो ॥ नोपहास्यायथा स्याम तथा कुरु गदीभव २८ ॥ उत्साहः सर्वदा कार्यो निरुत्साहो न यत्नतः ॥ बाढमित्यब्रवीद्रामः कृष्णं वृष्णि कुलोद्भवम् २९ ॥ वृष्णयः सर्व
एवैते स्वं स्वं सद्यः समाययुः ॥ गंतुमैच्छजगन्नाथः कैलासं पर्वतोत्तमम् ३० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां पंचसप्तति
तमोऽध्यायः ७५ ॥ ७५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः संचितयामास गरुडं पक्षिपुंगवम् ॥ आगच्छ त्वरितं ताक्ष्यं इति विष्णुर्जगत्पतिः १ ॥ ततः भगवा
स्ताक्ष्यं विदराशिरिति स्मृतः ॥ बलवान्विक्रभीयोगीशास्त्रनेता कुरूद्रह २ ॥ यज्ञमूर्तिः पुराणात्मा साममूर्द्धा च पावनः ॥ ऋग्वेदपक्षवान्पक्षीर्षिगलोजटिला
कृतिः ३ ॥ ताम्रतुंडः सोमहरः शक्रजेता महाशिराः ॥ पन्नगारिः पद्मनेत्रः साक्षाद्विष्णुरिवापरः ४ ॥ वाहनं देवदेवस्य दानवीगर्भकृतनः ॥ राक्षसासुरसंधानां जे
ता पक्षबलेन यः ५ ॥ प्रादुरासीन् महावीर्यः केशवस्याग्रतस्तदा ॥ जानुभ्यामपतन्मौनमो विष्णो जगत्पते ६ ॥ नमस्ते देवदेवेश हरे स्वा मिन्निति ब्रुवन् ॥ पस्प
र्शपाणिना कृष्णः स्वागतं ताक्ष्यं पुंभवम् ७ ॥ इत्युवाच तदा ताक्ष्यं यास्ये कैलासपर्वतम् ॥ शूलिनं द्रष्टुमिच्छामि शंकरं शाश्वतं शिवम् ८ ॥ बाढमित्यब्रवीत्ताक्ष्यं आरुह्यैनं
जनार्दनः ॥ तिष्ठ ध्वमिति होवाच यादवान् पार्श्ववर्तिनः ९ ॥ ततो ययौ जगन्नाथो दिशं प्रागुत्तरां हरिः ॥ रवेण महता ताक्ष्यं त्रैलोक्यं समकंपयत् १० ॥ सागरं क्षो
भयामास पद्मचापक्षी व्रजंस्तदा ॥ पक्षेण पर्वतान्सर्वान्वहन् देवं जनार्दनम् ११ ॥ ततो देवाः सगंधर्वा आकाशे धिष्ठितास्तदा ॥ तुष्टुः पुंडरीकाक्षं वाग्भिरिष्टाभिरी
श्वरम् १२ ॥ जय देव जगन्नाथ जय विष्णो जगत्पते ॥ जया जेय नमो देवभूतभावनभावन १३ ॥ नमः परमर्षिहाय दैत्यदानवनाशन ॥ जया जेय हरे देवयोगिध्ये
य परागते १४ ॥ नारायण नमो देवकृष्णकृष्णहरे हरे ॥ आदिकर्तः पुराणात्मन ब्रह्मयोने सनातन १५ ॥ नमस्ते सकलेशाय निर्गुणाय गुणात्मने ॥ भक्तिप्रियाय
भक्ताय नमो दानवनाशन १६ ॥ अर्चित्य मूर्तये तुभ्यं नमस्ते सकलेश्वर ॥ इत्यादिभिस्तदा देवं वाग्भिरिशा नमव्ययम् १७

॥ १२ ॥ १३ ॥ परागते साकाशा परागतिरिति श्रुत्युक्तपरगतिस्वरूपः दैर्घ्यमार्पय ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

१८ ॥ १९ ॥ २० ॥ यत्र वदरिकाश्रमे ॥ २१ २२ ॥ २३ ॥ एतच्छासनं एतां शास्त्राज्ञां शक्रेण कृतानि गुणमपि ब्राह्मणं हत्वा ब्रह्म हत्याव्रतं चरेदित्येवमिच्छन्पालयितुमिति
शेषः २४ २५ ॥ २६ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां

तुष्टुर्देवगंधर्वाऋषयः सिद्धचारणाः ॥ शृण्वन्नेव जगन्नाथः स्तुतिवाक्यानि तानि च १८ ययौ सार्धं सुरगणैर्मुनिभिर्वेदपारगैः ॥ यत्र पूर्वं स्वयं विष्णुस्तपस्तेपे
सुदारुणम् १९ लोकवृद्धिकरः श्रीमल्लोकानां हितकाम्यया ॥ वर्षायुतं तपस्तप्तं विष्णुना प्रभाविष्णुना २० यत्र विष्णुर्जगन्नाथस्तपस्तप्त्वा सुदारुणम् ॥
द्विधा करोत्स्वमात्मानं नरनारायणारुयया २१ गंगायत्रसरिच्छ्रेष्ठामध्ये धावति पावनी ॥ यत्र शक्रः स्वयं हत्वा वृत्रं वेदार्थतत्त्वगम् २२ ब्रह्म हत्वा विनाशार्थं त
पो वर्षायुतं चरत् ॥ यत्र सिद्धाश्च सिद्धाः स्युर्घ्यात्वा देवं जनार्दनम् २३ यत्र हत्वारणे रामो रावणं लोकरावणम् ॥ एतच्छासनमिच्छंश्च तपोधोरमतप्यत २४
देवाश्च मुनयश्चैव सिद्धिं यांति शुचिव्रताः ॥ यत्र नित्यं जगन्नाथः साक्षाद्सति केशवः २५ यत्र यज्ञाः प्रवर्तन्ते नित्यं मुनिगणैः सह ॥ यस्याः स्मरणमात्रेण नरः
स्वर्गमिष्यति २६ स्वर्गसोपानमिच्छंति यां पुण्यां मुनि सत्तमाः ॥ शत्रवो मित्रतां यांति यत्र नित्यं नृपोत्तम २७ यामाहुः पुण्यशीलानां स्थानमुत्तमधर्मिणाम्
॥ यत्र विष्णुं समाराध्य देवाः स्वर्गसमाययुः २८ सिद्धक्षेत्रमिदं प्राहुर्ऋषयो वीतमत्सराः ॥ विशालांबदरीं विष्णुस्तां द्रष्टुं सकलेश्वरः २९ सायाह्ने चाम
रणैर्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ प्रविवेश महापुण्यं पृथिव्यंतपोवनम् ३० अग्निहोत्राकुले काले पक्षिव्याहारसंकुले ॥ नीडस्थेषु विहंगेषु दुह्यमाना सुगोपुच
३१ ऋषिष्वप्यथ तिष्ठत्सु मुनिवारेषु सर्वतः ॥ समाधिस्थेषु सिद्धेषु चित्तयत्सु जनार्दनम् ३२ अधिश्रितेषु हविषु ज्वालयमानेषु चाग्निषु ॥ हूयमानेषु त
त्रैव पावकेषु समंततः ३३ अतिथौ पूज्यमाने च संध्याविष्टे जगन्मये ॥ सतस्यामथ वेलायां देवैः सह जनार्दनः ३४ विवेश बदरीं विष्णुर्मुनिजुष्टांतपोमयीम् ॥
आश्रमस्याथ मध्यं तु प्रविश्य हरिरीश्वरः ३५ गरुडादवरुह्याथ दीपिका दीपिते तदा ॥ प्रदेशे पुंडरीकाक्षः स्थितस्तत्तावत्सहामरैः ३६ ॥ इति श्रीमहाभा
रते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो मुनिगणादृष्ट्वा देवदेवमुपस्थितम् ॥
समाप्य चाग्निहोत्राणि संपूज्यातिथि सत्तमान् १ मुनयो दीर्घतपसः समाधौ कृतनिश्चयाः ॥ जटिनो मुंडिनः केचिच्छिराघमनिसंतताः २ निर्मज्जानरिसाः
केचिद्वेताला इव केचन ॥ अश्मकुट्टाशनपराः पर्णभक्षास्तथापरे ३ वेदविद्याव्रतस्नातानिराहारामहातपाः ॥ स्मरंतः सर्वदा विष्णुं तद्भक्तास्तत्परायणाः ४
आसन्नमुक्तयः केचित्केचिद्व्यानैकतत्पराः ॥ ध्यानेन मनसा विष्णुं दृष्ट्वंतस्तपोधनाः ५ संवत्सराशिनः केचित्केचिज्जलविचारिणः ॥ शक्रस्य भयदातारः
श्रुतिस्मृतिपरायणाः ६

यद्भवति तमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ जलविचारिणः जलवासपराः जलमात्रहारावा ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भाविष्यपर्वणि टीकायां सप्तमस्तोत्रमोऽध्यायः

वासिष्ठो वामदेवश्चैर्म्यो धूमस्तथैव च ॥ जाबालिः वश्यपः कण्वो भरद्वाजो थगौतमः ७ अत्रिरश्वशिराभद्रः शंखः शंखानिधिः कुणिः ॥ पाराशर्यः पवित्राक्षो याज्ञवल्क्यो महामनाः ८ कक्षीवानंगिराश्चैव मुनिर्दीप्ततपास्तथा ॥ असितो देवलस्तातवाल्मीकिश्च महातपाः ९ एते चान्ये च मुनयो द्रष्टुमीश्वरमव्ययम् ॥ आदायार्घ्यं यथा योग्यमुत्तजात्स्वात्समाययुः १० ते च गत्वा हरिं कृष्णं विष्णुमीशं जनार्दनम् ॥ भक्तिनम्रास्तदा देवं प्रणेमुर्भक्तवत्सलम् ११ नमोस्तु कृष्णकृष्णेति देवदेवेति केशवम् ॥ प्रणवात्मन जगन्नाथनताः स्माशिरसाहरे १२ कृष्णविष्णो हृषीकेशकेशवेति च सर्वदा ॥ प्रणामप्रवणा विप्राः प्रादुरित्थं जगत्पतिम् १३ इदमर्घ्यामिदं पाद्यमिदं विष्टरमेव च ॥ कृतार्थाः सर्वदा देवप्रसन्नो नो जगत्पतिः १४ किंकुर्मः किं नुनः कृत्यं कश्चिद्रोपः प्रभो हरे ॥ इति प्राञ्जलयः सर्वे प्रादुर्देवस्य पश्यतः १५ कृष्णो पितृयथा योगमुपयुज्य सहामरैः ॥ कृतं सर्वं मुनिवरावर्द्धतां तप उत्तमम् १६ इति ब्रुवन् पुराणात्मा प्रीतस्तेन गरुत्मता ॥ आसनं लभयामास रात्रौ देवो जनार्दनः १७ कुशलं पृष्ठवान् भूयो मुनीनां भावितात्मनाम् ॥ अग्निहोत्रे पुतपसितथाभृत्ये पु सर्वतः १८ एवमादिजगन्नाथः पृष्ठवानीश्वरस्तदा ॥ सर्वत्र कुशलं ते त्रयूयुः कृष्णस्य सर्वतः १९ आतिथ्यं च क्रिरेते तु नीवारैः फलमूलकैः ॥ देवानामथ सर्वे पां विष्णोः कृष्णस्य यत्नतः ॥ आतिथ्यमुपयुञ्जानस्ततः प्रीतो भवद्भरिः २० इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भाविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां सप्तमस्तोत्रमोऽध्यायः ७७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः स भगवान् विष्णुर्दुर्विज्ञेयगतिः प्रभुः ॥ यत्र पूर्वतपस्तप्तमात्मना यादवेश्वरः १ गङ्गायाश्चोत्तरे तीरे देशं द्रष्टुमुपागतः ॥ स्वयमेव हरिः साक्षात्प्रविवेश तपोवनम् २ प्रविश्य सुचिरं देशं दर्शय च मनोरमम् ॥ निषसाद ततस्तस्मिन्नाश्रमे पुण्यवर्द्धनः ३ समाधौ योजयामास मनः पद्मनिभेक्षणः ॥ किमप्येष जगन्नाथो ध्यात्वा देवेश्वरः स्थितः ४ स्थिते देवगुरौ तच्च समाधौ दीपवद्धरौ ॥ तत्र शब्दो महाघोरः प्रादुरासीत् समंततः ५ खादखाद तमो देतया तया तमृगानि मान् ॥ प्रेपये ह पुनः सर्वान् प्रासादाच्छार्ङ्गधन्वनः ६ एष विष्णुरयं कृष्णो हरिरीश इतोच्युतः ॥ नमोस्तु विष्णो देवेश स्वाभिन्माधव केशव ७ इत्यादिशब्दः सुमहाना विरासीत् तदानीं शि ॥ ततश्च सुमहानादः सिंहानां मृगविद्विषाम् ८ धावतां च शुनाराजन्मृगाननुविनर्दताम् ॥ मृगाणां भीतियुक्तानां मृक्षाणां द्वीपिनां तथा ९ गजानां नदन्ताराजन्वृंहितं च ततस्ततः ॥ महावातसमुद्भूतक्षुभितस्येव वारिधेः १० नादं ह्यलोक्य वित्रासः प्रादुरासीत् तदानीं शि ॥ श्रुत्वा शब्दं हरिर्देवस्तादृशं तत्राधिष्ठितः ११ समाधिक्षोभमासाद्य विश्वस्य च जगत्पतिः ॥ ततः संचिंतयामास कोयमेव महास्वनः १२

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ इति श्रीमहामारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिनी

कस्यायमीदृशःशब्दःस्तुतियुक्तोममत्विति ॥ अहोस्मिन्मृगयाशब्दःशुनांसंचरतां वने १३ मृगाणामथसर्वेषांनादश्चसुमहानयम् ॥ व्याभिश्चस्तुतियुक्ता
भिर्वाग्भिर्ममसमंततः १४ इतिसंचित्यमनसादिशोविप्रेक्ष्यसर्वतः ॥ ततआस्तेहरिस्तत्रज्ञातुंतस्यसमुद्रवम् १५ ततोमृगाःसमाधावन्यत्रतिष्ठतिकेशवः ॥
तांश्चैवानुचरोराजन्सगणःसमपद्यत १६ अथवैदीपिकाराजञ्छतशोथसहस्रशः ॥ ततस्तमोपिव्यनशद्विवेकसमपद्यत १७ ततोनुभूतसंधाश्चसमदृश्यंततत्र
ह ॥ पिशाचाश्चमहाघोरानदंतोबहुविस्वनम् १८ भक्षयंतोथपिशितंपिबंतोरुधिरंबहु ॥ प्रादुरासन्महाघोराःपिशाचाविकृताननाः १९ हन्यमानाहतारा
जन्पतंतःपतितामृगाः ॥ इतश्चेतश्चधावंतोबाणैर्विद्धामृगाद्विपाः २० ततोमृगसहस्राणिसमुदोर्णानिभारत ॥ यत्रासौतिष्ठतेदेवस्तत्रयातानिरंतरम् २१
अंतरीकृत्यदेवेशांस्थितानीत्यनुशुश्रुमः ॥ पिशाच्योविकृताकाराःकरालारोमहर्षणाः २२ पुत्रवत्यःसमापेतुर्यत्रतिष्ठतिकेशवः ॥ श्वगणस्तत्रराजेंद्रचरत्ये
वंततस्ततः २३ ततःसभगवान्विष्णुःसर्वमालोक्यवेष्टितः ॥ विस्मयंपरमंगत्वापश्यत्रास्तेस्मकेशवः २४ कस्यैषविस्तृतोनादःकस्यवायंजनोपतत् ॥
कोनुमास्तौतिभक्त्यावेभविष्येप्रीतिमानहम् २५ कस्यमुक्तिःसमायाताप्रीतेमयिसुदुर्लभा ॥ इतिसंचित्यभगवानास्तेप्राकृतवद्हरिः ॥ २६ ॥ ॥ इति
श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिअष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तेषामनुमहाघोरौपिशाचौविकृताननौ ॥
प्रांश्चपिंगलरोमाणौदीर्घजिह्वौमहाहनु १ लंबकेशौविरूपाक्षौहाहाहाहेतिवादिनौ ॥ खादंतौमांसपिटकंपिबंतोरुधिरंबहु २ आत्रवेष्टितसर्वांगौदीर्घौकृश
कृतोदरौ ॥ लंबमानमहाप्रांतश्चलप्रोतशिरोधरौ ३ कर्षतौशवयूथानिबाहुभ्यांतत्रतत्रह ॥ हसंतौविविधंहासंस्वजातिसदृशंनृप ४ वदंतौबहुरूपाणि
वचांसिप्राकृतानिच ॥ कंपयंतौमहावृक्षानूरुपादप्रघट्टनैः ५ मृक्किणिलेलिहंतौचदंतान्कटकटायिनौ ॥ अस्थिस्रायुसमाकीर्णौधमनीरज्जुसंततौ ६ वदंतौ
कृष्णकृष्णेतिमाधवेतिचसंततम् ॥ कदानुद्रक्ष्यतेविष्णुःसद्दानींक्रितिष्ठति ७ स्वामिनःकुत्रवसतिःकुतोद्रष्टुंयतामहे ॥ अत्रवाकुत्रदेवेशःकुतोनुस्थास्य
तेहरिः ८ कुतःपद्मपलाशाक्षःसाक्षादिद्रानुजोहरिः ॥ यमाहुःपुंडरीकाक्षंब्रह्मब्रह्मविदोजनाः ९ तमजंपुरुषंविष्णुंद्रष्टुमभ्युद्यतावयम् ॥ अंतकालेजगन्नाथंप्र
विवेशजगन्नयम् १० तमजंविश्वकर्तारंकुतोद्रक्ष्यामसांप्रतम् ॥ यस्यविस्तारएवैषलोकःप्राणिनिवासिनः ११

लंकंठकृतेमारुतमावदीपेटीकायांअष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ १ ॥ मांसस्यपिटकंमंजुषाभिवपरस्यशरीरमित्यर्थः ॥ २ ॥ लंबमानंमहाप्रांतंषट्पदलंबंषट्पदप्रमो
दोनिशिरोधराभियाम्यातौ नृमुंडमालासंयुक्तगूलधारिणावित्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

१२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ श्रेयःश्रेयसे विनष्टेन्द्रियगोचराः इतस्ततोऽप्रममाणानामिन्द्रियाणां विशगा इत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥
 ॥ २३ ॥ २४ ॥ प्राकृतबुद्धयः देहात्मवादिनः ॥ २५ ॥ २६ ॥ पीडनं कर्तुं ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां एकोनाशीतिमोऽध्यायः

तंद्रष्टुं देवभीशानं यतामः सांप्रतं हरिम् ॥ दशाघोरतमालोके विद्विष्टा सर्वजंतुभिः १२ पैशाचीयं समुत्पन्ना कथं नौ प्रावेशद्वलात् ॥ नरमांसास्थिकलुपा सर्व
 भीतिप्रदायिनी १३ अहो नौ दुष्कृतं कर्म प्राक् कने कर्म संचये ॥ अत्रैव महती प्रीतिर्वर्तते सर्वदा तथा १४ यावन्नौ दुष्कृतं कर्म तावत्स्थास्यति तादृशी ॥
 दशासां सर्वविद्विष्टा प्राणिपीडनकारिणी १५ सर्वथा दुष्कृतं कर्म बहुभिर्जन्म संचयैः ॥ तथा हितफलं घोरमद्यापि न निवर्तते १६ यताः स्म प्राणिनो हंतुं श्वग
 नैः सह सांप्रतम् ॥ यथा हि प्राणिनो लोके बाल्यमादौ समास्थिताः १७ अज्ञाना वृत्तचित्ताश्च कृत्या कृत्यं न जानते ॥ तथा यौवनिनौ भ्रांता विषयैर्बहुलीकृताः
 १८ यतं ते श्रेयसे नैव ततो विषयसंस्थिताः ॥ विषया विष्टचित्ता हि मनुष्या न विजानते १९ तथा च वृद्धभावे तु व्याधिभिर्बहुभिर्वृताः ॥ जरादिभिर्महाघोरैर्ना
 नादुःखविधायिभिः २० यतं ते न हि वै श्रेयो विनष्टेन्द्रियगोचराः ॥ ततो मृता गर्भवासे वसंतिसततं नराः २१ विष्णुं वक्रलिले घोरे दुःखैर्बहुभिराचिताः ॥ व्यसंतं तु ततो
 घोराद्गर्भात्संसारमंडले २२ परस्परं विहिंसंतः कुर्वंतः कर्मसंचयम् ॥ महत्येवं सदा घोरे संसारे दुःखसंकुले २३ पापानि बहुरूपाणि कुर्वतेऽज्ञानतस्तदा ॥ संसार
 स्यैष महिमा विस्तृतः सर्वजंतुषु २४ अच्छेद्यः शस्त्रसंपातैरुपायैर्बहुभिः सदा ॥ एतस्मान्न निवर्तते मर्त्याः प्राकृतबुद्धयः २५ इमं ह त्वामनुष्येद्रमिदमस्माद्धरा
 म्यहम् ॥ चोरयित्वा घनमिदं हरिष्याम्याददाम्यहम् २६ निर्भत्स्ये नमिमं शांतं हरिष्यामि धनं वली ॥ इत्यादिव्याकुलामूर्खा यतं ते प्राणिपीडनं २७ अस्यैव दुः
 खमूलस्य संसारस्य सदा हरिः ॥ भेषजं सर्वथा देवः शंखचक्रगदाधरः २८ आदिदेवः पुराणात्मा आत्मा ब्रह्मविदां सदा ॥ ते वयं सर्वयत्नेन द्रक्ष्यामः सर्वथा हरिम्
 ॥ इत्थं पिशाचौ भाषंतौ प्रादुरास्तां हरेः पुरः ॥ २९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायामेकोनाशीति तमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥
 ॥ ॥ धृ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः समगवान् विष्णुः पिशाचौ मांसभक्षकौ ॥ ददर्शाथ महाघोरौ दीपिकाधारिणौ हरिः ॥ १ ॥ विलोक्यां च क्रतुस्तौ पिशाचौ देव
 की सुतम् ॥ स्थितं सुखासने विष्णुं दृष्ट्वा लोकेश्वरेश्वरम् २ तौ च गत्वा समुद्देशं पिशाचौ केशवस्य ह ॥ ततस्तावूचतुर्विष्णुमंतरीकृत्य केशवम् ३ को भवान् कस्य वामर्त्यः
 कुतश्चागम्यते त्वया ॥ किमर्थमिह संप्राप्तो वने घोरे मृगाकुले ४ निर्मनुष्ये द्वीपिवृते पिशाचगणसेविते ॥ श्वापदैः सेव्यमाने च विपिने व्याघ्रसंकुले ५ सुकुमारो न व
 द्यांगः साक्षाद्विष्णुरिवापरः ॥ पद्मपत्रेक्षणः श्यामः पद्माभिः श्रितातिः स्वयम् ६ अस्मत्प्रीतिकरः साक्षात्प्राप्तो विष्णुरिवापरः ॥ देवो वायुर्वायुक्षो गंधर्वः
 किन्नरोऽपि वा ७

॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ तत इति दीपिकाधारिणी तदानीं रात्रेः सत्त्वात् ॥ १ ॥ २ ॥ अंतरीकृत्य केशवमप्यकेशवकृत्य ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ हेमत्येतिसंशोधनं अतरीकृतत्वादेव ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अनुगता अनुचरः ॥ २४ ॥
 इंद्रोवाधनदोवापियमोथवरुणोपिवा ॥ एकाकीविपिनेघोरेध्यानार्पितमनाइव ८ ब्रूहिमर्त्ययथातत्त्वं ज्ञातुमिच्छामिमानद ॥ एवं पृष्ठः पिशाचाभ्यामाहवि
 ण्णुरुक्रमः ९ क्षत्रियोस्मीतिमामाहुर्मनुष्याः प्रकृतिस्थिताः ॥ यदुवंशे समुत्पन्नः क्षात्रं वृत्तमनुष्ठितः १० लोकानामथ पातालिमशास्तादुष्टस्य सर्वदा ॥
 कैलासंगंतुकामोस्मिद्रुंदेवमुमापतिम् ११ इत्येवं मम वृत्तांतः कथ्यतां कौयुवामिति ॥ युवामिह समायातौ किमर्थं ब्राह्मणाश्रमम् १२ एषा हि महती पुण्या
 नानाविप्रनिषेविता ॥ वदरीयं समाख्यातानक्षुद्रैराश्रिता कचित् १३ तपस्विभिस्तपोयुक्तैर्जुष्टा सिद्धनिषेविता ॥ श्वगणानात्र दृश्यंते पिशाचामांसभोज
 नाः १४ न हंत व्याघ्राश्चात्र मृगयानात्र वर्तते ॥ न तु क्षुद्रैः प्रवेष्टव्यानकृतघ्नैर्न नास्ति कैः १५ अहमस्य तु देशस्य रक्षितानात्र संशयः ॥ व्यतिक्रमो यदि भवे
 तस्य शास्तास्मि यत्नतः १६ कौमवंतौ क्रतुयुवांस्येयं महती चमूः ॥ नातः परं प्रवेष्टव्यमृषयस्तत्र संस्थिताः १७ विघ्नस्तत्र प्रवर्तेत तपःसुचतपस्विना
 म् ॥ इहैव स्थीयतां तावद्वक्तव्यं च ततः सुखम् १८ अन्यथा हं निषेद्धास्यां बलाद्वाक्यैस्तथैव च ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं पृष्ठौ पिशाचौ तु वक्तुमेवोपचक्र
 तुः १९ तयोरेको महाघोरः पिशाचो दीर्घबाहुः ॥ उवाच वचनं तत्र यथा हादिसमर्पितम् ॥ २० ॥ पिशाच उवाच ॥ श्रूयतामभिधास्यामि समाहितमना
 भव ॥ नमस्कृत्य जगन्नाथं हरिं कृष्णं जगत्पतिम् २१ आदिदेवमजं विष्णुं वरेण्यमनघं शुचिम् ॥ वक्ष्यामि सकलं यद्वत्तथा शृणुयदीच्छसि २२ घंटाकर्णोस्मि
 नाम्राहं पिशाचो घोरदर्शनः ॥ मांसादो विकृतो घोरः साक्षान्मृत्युरिवापरः २३ धनदस्यानुगता हं साक्षाद्द्रुसखस्य च ॥ ममायमनुजः साक्षादंतकस्यांतको
 ह्यहम् २४ मृगयेयं सुमहती विष्णोः पूजार्थमित्युत ॥ ममेयं वर्तते सेना श्वगणोपि ममैव तु २५ आगतो हं महाशैलात् कैलासोद्भूतसेवितात् ॥ अहं पिशाचवेषेणे
 संविष्टः पापकर्मकृत् २६ सततं दूषयन् विष्णुं घंटाभाष्यकर्णयोः ॥ मम न प्रविशेन्नाम विष्णोरिति विचिंतयन् २७ अहं कैलासनिलयमासाद्य वृषभध्वजम् ॥
 आराध्य तं महादेवमस्तुवं सततं शिवम् २८ ततः प्रसन्नो मामाह वृणीष्वेति वरं हरः ॥ ततो मुक्तिर्मया तत्र प्रार्थिता देवसन्निधौ २९ मुक्तिं प्रार्थयमानं मां पुनरा
 हं प्रिलोचनः ॥ मुक्तिप्रदाता सर्वेषां विष्णुरेव न संशयः ३० तस्माद्वाचवदरीतत्र आराध्य जनार्दनम् ॥ मुक्तिं प्राप्नुहि गोविंदान्नरनारायणाश्रमे ३१ इत्युक्तो
 देवदेवेन शूलिना ज्ञातवानहम् ॥ तमेव परमं मत्वा गोविंदं गुरुर्ध्वजम् ३२

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ तेनैवदूषितेनविष्णुनादेतुभूतेन तस्वद्वेपादेयमेमतिःसमाकुलाजातेत्यर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ देवपुनिर्मर्कडेयः ४४

तस्मात्प्रार्थयमानस्सन्मुक्तिदेशममुंगतः ॥ अन्यच्चशृणुमेकार्ययदिकौतूहलंतव ३३ पुरीद्वारवतीनामपश्चिमस्योदधेस्तटे ॥ यदुशृणिसमाकीर्णसागरो
र्मिसमाकुलाम् ३४ अध्यास्तेसहरिर्विष्णुस्तांपुरीपुरुषोत्तमः ॥ द्रष्टुलोकहितार्थयवसंतंद्वारकापुरे ३५ निर्गताःसांप्रतंमर्त्यवयमेतैःसहानुगैः ॥ विष्णुः
सर्वेश्वरःसाक्षाद्द्रष्टव्योस्माभिरद्यवै ३६ लोकानांप्रभवःपाताकर्ताहर्ताजगत्पतिः ॥ आदिःसहिसमस्तस्यप्रभवःकारणहरिः ३७ कर्तासमस्तस्यहरिःपुरा
तनःप्रभुःप्रभूणामपियःसदात्मकः ॥ तदादिदेवंवरदंवरेण्यंद्रष्टुंहरिसंप्रतिसंयताःस्मः ३८ यस्यप्रसादाज्जगदेवमासीत्स्वप्राणिगंधर्वमहोरगौघम् ॥ देवं
जगद्योनिमज्जनार्दनंद्रष्टुंहरिसंप्रतिसंयतास्मः ३९ यस्योदयाद्विश्वमिदंप्रभूतंलयंचतस्मिन्समुपैतिकल्वे ॥ तस्यैवसाक्षाद्दशवर्तिविश्वंद्रक्ष्यामदेवंपु
रुषोत्तमंहरिम् ४० स्रष्टाचयोऽसौसकलस्यदेवःपाताचहर्ताचहरिःसएव ॥ द्रक्ष्यामनित्यंभुवनेश्वरंहरिंपुराणमाद्यंप्रभोविष्णुमव्ययम् ४१ अजस्यकर्ताभु
वनस्यगोप्ताभुवश्चकर्ताहरिरेकएव ॥ तंयोगिनोयोगविशुद्धबुद्धिलभेमतेनैवमतिःसमाकुला ४२ निर्गीर्यविश्वंसकलंजगत्पतिःशेतेशिशुत्वंसमवाप्यसाक्षात् ॥
वटस्यपत्रेजगतांनिवासःपादौचविक्षिप्यकरोविधुन्वन् ४३ यस्प्रोदरेदेवमुनिःपुरातनोददर्शलोकानखिलान्समायया ॥ प्रविश्यविश्वंसकलंयथावद्रहिर्यथा
भूतमभूदिदंमहत् ४४ निर्गीर्यविश्वंजगदादिकालेशेतेमहात्माजलधेर्जलौघे ॥ देव्याश्रियाचामरलोलहस्तयानिपेव्यमाणःपुरुषोत्तमस्तदा ४५ नाभेश्च
यस्याविरभूत्सपत्रंपद्मंमहत्कांचनसप्रभंप्रभोः ॥ जन्मास्पदंलोकगुरोर्यदासीद्विस्तारिपद्मंजगदादिमृष्टौ ४६ दधारयोभूतपतिर्महान्महींदंश्राग्रसंस्थापितरूढ
मूलाम् ॥ नदन्महामेघइवादिकालेकुर्वन्वराहोमुनिगीतमूर्तिः ४७ हरिःपुराणःपुरुषोत्तमःप्रभुःकर्तासमस्तस्यसमस्तसाक्षी ॥ यज्ञात्मकोयज्ञपतिर्जगत्पतिर्द्र
ष्टुंतमीशंवयमुद्यताःस्मः ४८ केचिद्बहुत्वेनवदंतिदेवमेकात्मनाकेचिदिदंपुराणम् ॥ वेदांतसंस्थापितसत्त्वयुक्तंद्रष्टुंतमीशंवयमुद्यताःस्मः ४९ अनेकमेकं
बुधावदंतिश्रुतिस्मृतिन्यायनिधिप्रचिताः ॥ आहुर्यमात्मानमजंपुराविदोद्रष्टुंतमीशंवयमुद्यताःस्मः ५० यंप्रादुरीडचंवरदंवरेण्यमेकांततत्त्वंमुनयःपुरातनाः
यंसर्वगंदेवमज्जनार्दनंद्रष्टुंहरिसंप्रतिसंयताःस्मः ५१ यास्मिन्विश्वमिदंप्रातमादिकालेजगत्पतौ ॥ तंद्रष्टुमभिसंवृताःकिंनुवक्ष्यामसांप्रतम् ५२ गच्छामोव
यमन्यत्रगच्छत्वंकाममन्यतः ॥ नियमोप्यस्तिनोमर्त्ययथेष्टंगच्छसांप्रतम् ५३ रात्रिमध्यमनुप्रासंनात्रकार्याविचारणा ॥ इत्युक्त्वाघोररूपोसौपिशाचो
विकृताननः ५४ तस्मिन्नेवसमेदेशेपीत्वाचरुधिरंबहु ॥ भक्षयित्वायथाकायमांसराशिंविचक्षणः ५५

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ केचित्प्राज्ञिकाः बहुत्वेनइन्द्रादिरूपेण एकात्मना ऐक्येन उपासकाः वयंतु प्रत्यगभेदेनद्रष्टुमिच्छाम इत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इंद्रियार्थेषु शब्दादिषु प्रसक्तानीति शेषः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ सर्वगं परमात्मगतं

अपःसंस्पृश्य तत्रैव पार्श्वे संस्थाप्य साधनम् ॥ आंत्रपाशं महाघोरं संस्थाप्य विपुलं महत् ५६ आसनं कुशसंयुक्तं कृत्वा चाभ्युक्ष्य वारिणा ॥ उत्सार्य श्वगणा
न्सर्वान्यत्वेन महता तदा ५७ सुखासनं समास्थाय समाधाय ततश्च पः ॥ एकचित्तस्तदा भूत्वा नमस्कृत्य च केशवम् ॥ इमं मंत्रं पठन् घोरः पिशाचो भक्तवत्स
लम् ५८ नमो भगवते तस्मै वासुदेवाय च क्रिणे ॥ नमस्ते गदिने तुभ्यं वासुदेवाय धीमते ५९ ओं नमो नारायणाय विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ मम भूयान् मनः शुद्धिः
कीर्तनात्तव केशव ६० जन्मेदमीदृशं घोरं माभून्मम दुरासदम् ॥ देवदूतो भविष्यामि स्मरणात्तव गोपते ६१ तव चक्रप्रहारेण कायो नश्यतु गामकः ॥ मम भू
यो भवो माभूदेषामे प्रार्थना विभो ६२ अर्थिनां कल्पवृक्षो सिदाता सर्वस्य सर्वदा ॥ यत्र यत्र भवेज्जन्मतत्र तत्र भवान् हृदि ६३ वर्ततां मम देवेश प्रार्थनैषाममाप
रा ॥ नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं भवत्वेवं सदा मम ६४ निर्विघ्ना प्रार्थना देवनं नमस्तेस्तु सदा मम ॥ यदा मे मरणं भूयात्तदा माभूत्स्मृतिभ्रमः ६५ दिने दिने क्षणं चि
तं त्वयि संस्थं भवत्विति ॥ एवं प्रेरय मां देव माभूते चित्तमीदृशम् ६६ नृशं सोयं पिशाचो यं दयास्मिन्का भवेदिति ॥ एवं चिंतय मां देव भृत्यो मह्यमिति प्रभो ६७
परपीडानमस्तु नमस्ते भगवन् प्रभो ॥ इंद्रियाणीन्द्रियार्थेषु माभूवन्सांप्रतं हि मे ६८ अंतकाले ममाप्येवं प्रसादात्तव केशव ॥ पृथिवीया तु मे घ्राणं रसनां या
तु मे पयः ६९ सूर्यश्च या तु मे चक्षुःस्पर्शं या तु च मारुतः ॥ श्रोत्रमाकाशमप्येतु मनः प्राणं च गच्छतु ७० जलं मां रक्षतां नित्यं पृथिवी रक्षतां हरे ॥ सूर्यो मां रक्ष
तां विष्णो नमस्ते सूर्य ते जसे ७१ वायुर्मां रक्षतां दुःखादाकाशं च जनार्दन ॥ नमनः सर्वगं देवरक्षतां विषयांतरे ७२ मनो विपर्यये घोरे पुरुषान् हंति नित्यशः ॥ पा
पेषु योजयेत्पुंसः परपीडात्मकेषु च ७३ मनस्तद्रक्षतां देव भूयो भूयोजनार्दन ॥ माभून्मनसि कालुष्यं मनो मे निर्मलं भवेत् ७४ कालुषं तस्य यच्चित्तं नरके पातय
त्यमुम् ॥ बाह्यानि निर्मलान्येव मिन्द्रियाणि भवंत्युत ७५ न तानि कार्यवंतीह मनश्चेत्कलुषं भवेत् ॥ नांगानि मुष्टिना मेध्यं गृहीत्वा यो व्यवस्थितः ७६ बहिः
प्रक्षालनं कुर्वन् किं भवेत्तस्य केशव ॥ व्यर्थो हि केवलं तस्य प्रग्रहो बाह्यगोचरः ७७ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन चित्तं रक्ष जनार्दन ॥ बलवानिन्द्रियग्रामो वारयैनं जनार्दन
७८ परीवादाज्जगन्नाथ वाचं रक्षदुरुद्धहाम् ॥ परद्रव्यान्मनोरक्ष परदारान् जनार्दन ॥ सर्वत्र मे दया भूयात्प्रसादात्तव केशव ७९ त्वय्येव भक्तिरचला भूयाद्भूतेषु
मे दया ॥ बहुना त्रकिमुक्तेन शृणुष्वेदं वचो मम ८० सुखे दुःखे च रागे च भोजने गमने तथा ॥ जाग्रत्स्वप्नेषु सर्वत्र त्वय्येव रमतां मनः ८१ मामकं देव देवेश नमस्ते
स्तु जनार्दन ॥ इति ब्रुवन् घोरतमो जात्याहीनो न चिंतितः ८२ पिशाचो भगवद्भक्तः समाधिं समपद्यत ॥ दृढं बध्वात्मनः काममांत्रपाशेन मांसपः ८३

ममनः कर्तृविपर्ययंतरे विषयः शब्दादिः अंतरः भेदः तेन भेदकर्मणी नरक्षतां विषयप्रवर्णनं भेदबुद्धिहरं च मनो माभूदित्यर्थः ॥ ७२ ॥ अन्यथा दोषमाह मन इति विपर्यये विषयादिप्रावण्ये ॥ ७३ ॥
॥ ७४ ॥ ७५ ॥ नांगानीति सार्द्धः ॥ ७६ ॥ प्रग्रहः शुद्धयर्थमाग्रहः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ मांसपः मांसमक्षकः पिबति रत्रमक्षणार्थः ॥ ८३ ॥

८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ इति श्रीमहामारवेखिलेपुहरिवेशेभविष्यपर्वणिटीकायाभशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ७ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

निश्चलेनैव मनसा सुखमास्तेस्म संयतः ॥ ध्यायन् हरिं जगद्योनिं विष्णुं पीतांबरं शिवम् ८४ मुकुन्दमादिपुरुषमेकाकारमनामयम् ॥ नित्यं शुद्धं ज्ञानगम्यं कार-
णं सर्वदेहिनाम् ८५ नासिकाग्रं मालोक्य पठन् ब्रह्मसनातनम् ॥ निर्वातस्थो यथा दीपः प्रोच्चरन् प्रणवं सदा ८६ प्रणवं वाचकं मत्वा वाच्यं ब्रह्मेति निश्चितः ॥ ए-
काग्रं सततं कृत्वा चित्तं विष्णौ समर्पितम् ८७ विकल्परहितं चित्तं हृदि मध्ये न्यवेशयन् ॥ पुंडरीके शुभदले समावेश्य जगत्पतिम् ८८ आस्ते सुखं महायोगीपि-
ब्रिताशस्तदा महाम् ॥ त्रिधामानं जपंस्तत्र स्मरन् विष्णुं सनातनम् ८९ ॥ इति श्रीमहामारवेखिलेपुहरिवेशेभविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां घंटाकर्णचित्तसमा-
धिर्नामाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ वेशं पायन उवाच ॥ ॥ ततः स भगवान् विष्णुः पिशाचं दृष्ट्वांस्तदा ॥ चिंतयंतं स्वमात्मानं शुद्धिबुद्धिसमन्वितम् १
आत्मन्यवस्थितं साक्षात्पठंतं प्रणवं सकृत् ॥ प्रार्थयंतं स्वमात्मानं मेको ते नियतं हरिः २ अचिंतयज्जगन्नाथः कारणं पुण्यसंचये ॥ ध्यात्वा तु सुचिरं विष्णुः कारणं पु-
ण्यकर्मणः ३ घनदस्योपदेशेन पठन् सुबहुशः क्षितौ ॥ वासुदेवोति कृष्णेति माधवोति च मांसदा ४ जनार्दन हरे विष्णो भूतभावन भावन ॥ नराकारजगन्नाथना-
रायण परायण ५ इति मानां भभिर्नित्यं पठत्येवा देवानि शम् ॥ स्वपन्न जाग्रंस्तथा तिष्ठन् भुंजन् गच्छंस्तथा वदन् ६ भक्षयन् मांसपिष्टकं पिवश्छोणितमेव वा ॥
बाधमानं च सुचिरं हत्वा चापि मृगान् ब्रूहन् ७ इनने भोजने चैव जाग्रत्स्वप्ने तथा च ॥ सर्वेष्वपि च कार्येषु कर्त्ता ह गिति मन्यते ८ एतस्य कर्मणः पाक एष घोरस्य क-
र्मणः ॥ निश्चित्यैव जगन्नाथः प्रीतस्तस्य बभूव ह ९ अदर्शयत्स्वमात्मानं मनन्यस्य जगत्पतिः ॥ शुद्धे तः करणे तस्य पिशाचस्यापि भूमिप १० स च घोरः पि-
शाचोऽपि ददर्शात्मनिकेशवं ॥ पीतकौशेयवसनं पद्माक्षं श्यामलं हरिम् ११ शंखि चक्रिणं विष्णुं स्रग्विणं गदिनं विभुं ॥ किरीटिनं कौस्तुभिनं श्रीवत्साच्छादि-
तारसम् १२ नीलमेघनिभं कांतं गरुडस्थं प्रभंजनम् ॥ चतुर्भुजं शुभगिरं निश्चलं सर्वगं शिवम् १३ अनादिनिधनं नित्यं मायायिनं ममायिनम् ॥ सत्ययुक्तं स-
दा शुद्धं सिद्धिगम्यं सदा मलम् १४ मनस्येवं जगन्नाथं दृष्ट्वा विष्णुमने कथा ॥ अनुमील्यैव नयने कृतार्थोऽस्मीत्य मन्यत १५ अथ दृष्टो हरिर्विष्णुः साक्षात्सर्वत्रगः
शुभः ॥ प्रसन्नो हि हरिर्मन्यते नाहं दृष्टवान् हरिम् १६ सिद्धमेजन्मनः कृत्यां किमतः कृत्यमस्ति मे ॥ ग्रंथयो मम निभिन्नावश्यान् ये वैन्द्रियाणि मे १७ प्रायेण जित-
मित्येव मनो मन्ये स्मृते हरौ ॥ ईषणा च निरस्ता मे प्रसन्नोऽहं तथा भवम् १८ एतेभ्योऽपि पिशाचेभ्यो निर्मुक्तः सांप्रतं तथा ॥ यो सौ ममानुजः साक्षात्स च भक्तस्त-
था हरौ १९ कालेन चैव निर्मुक्तो विष्णोः सायुज्यमाप्नुयात् ॥ इत्येवं चिंतयित्वा स आत्रपाशांगेभ्यश्च २०

॥ २१ ॥ ॥ इति श्री महाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायामेकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७३ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ जनित्रंज

क्रमेण प्राणानुन्मुच्य विलोक्य च दिशस्तथा ॥ शरीरं सुगमं कृत्वा प्राविशत्स सुखेन ह ॥ २१ ॥ इति भा० खिले पुह० भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायाम् पिशाचस्य विष्णुसाक्षात्कारेणामेकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पिशिताशो जगन्नाथं ददर्शाथ जगद्गुरुम् ॥ समाधौ च यथा दृष्टं भूमाचापितथा हरिम् १ अयं विष्णुरयं विष्णुरित्यूचे पिशिताशनः ॥ समाधौ च यथा दृष्टः सोयमत्रापि दृश्यते ॥ इत्युवाच पुनर्ब्रूते नृत्यन्निवहसन्निव २ अयं स च कीश रशाङ्गवन्वागदीरथी सध्वजतूणपाणिः ॥ सहस्रमूर्द्धा सकलामरेशो जगत्प्रसूतिर्जगतां निवासः ३ विष्णुर्जिष्णुर्जगन्नाथः पुराणः पुरुषोत्तमः ॥ विश्वात्मा विश्वकर्ता यः सोयमेष सनातनः ४ अस्यैव देवस्य हरेः स्तनांतरे विराजते कौस्तुभरत्नदीपः ॥ यस्य प्रसादाज्जगदेतदादौ विराजते चंद्रमसे वरात्रिः ५ यो सौ पृथ्वीं दधाराशुदंष्ट्रया जलसंचयात् ॥ यो यमेव हरिः साक्षाद्द्वारा हं वपुरास्थितः ६ बद्धा तथा दानवमुग्रपौरुषं ददौ च शक्राय ततो नुराज्यम् ॥ बलिवलादेष हरिः सवामनः स्तुतश्च भक्त्या मुनिभिः पुरातनैः ७ दंष्ट्राकरालः सुमहान् हत्वा यो दानवान्त्रणे ॥ निःशोकमखिलं लोकं च कारासौ जनार्दनः ८ आदौ दधारैकभुजेन मंदरं निर्जित्य सर्धानि सुरान् महार्णवे ॥ ददौ च शक्राय सुधामयं महान्स एव साक्षादिह मामवस्थितः ९ यः शेते जलधौ नागे देव्या लक्ष्म्या सुखावहे ॥ हत्वा तौ दानवौ घोरौ मधुकैटभसंज्ञितौ १० यमादुराद्यं विबुधा जगत्पतिं सर्वस्य धातारमजं जनित्रम् ॥ अणोरणीयां समतिप्रमाणं स्थूलात्स्थविष्ठं हरिमेव विष्णुम् ११ यत्रास्थितमिदं सर्वं प्राप्ते लोकस्य नाज्ञने ॥ आदौ यस्मात्समुत्पन्नं सोयं विष्णुरिति स्थितः १२ यस्मिन् च छया सर्वमिदं प्रवृत्तं प्रवर्तते चापि जनार्दनस्य ॥ अयं स विष्णुः पुरुषोत्तमः शिवः प्रवर्तते मामिह यादवेश्वरः १३ भृगोर्वंशे समुत्पन्नो जामदग्न्य इति श्रुतः ॥ शिष्यत्वं समवाप्यैव मृगव्याधस्य दः स्थितः १४ जघान वीर्याद्वलिनं महारणे कुठारशस्त्रेण गिरिशिष्यः ॥ सहस्रबाहुं कृतवीर्यं संभवंहयैर्गजैश्चैव रथैश्च निर्गतम् १५ कुरुक्षेत्रं समासाद्य यश्चकारापि तृक्रियाम् ॥ निःक्षत्रियमिमं लोकं कृतवा नेकविंशतिम् १६ रघोरथकुले जातो रामो नाम जनार्दनः ॥ सीतया च श्रिया युक्तो लक्ष्मणानुचरः कृती १७ कृत्वा च सेतुं जलधौ जनार्दनो हत्वा च रक्षःपतिमाशुगैः शरैः ॥ दत्त्वा च राज्यं सविभीषणाय दशाश्वमेधैरजपञ्चयोसौ १८ वसुदेवकुले जातो वासुदेव इति शब्दितः ॥ गोकुले क्रीडते यो सौ संकर्षणसहायवान् १९ उत्तानशायी शिशुरूपधारी पीत्वा स्तनं पूतनिकाप्रदत्तम् ॥ व्यसुंचकाराशु जनार्दनस्तदादनोः सुतांतामवसत्सुखं हरिः २० पयःपानं तथा कुर्वन्भक्षयन् दाधिपिंडकम् ॥ दाम्नावद्धोदरो विष्णुर्मात्रारुपितया दृढम् २१

नयितारम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ पितृक्रियां पितृतर्पणं रुचिरेणेति षष्ठः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ फणावाकम्योतिशेषः फणाद्वयोरित्यमरः पुंसिद्विवचनमिदं ॥ २४ ॥ २५ ॥ गोधरंशैलं ॥ २६ ॥ स्तनमध्येदृश्ये ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

ततश्चदाम्नासुदृढेनवद्धोजघानंयोसौयमलार्जुनौच ॥ क्रीडन्हरिर्गोकुलवासवासीगोपीभिरास्वाद्यमुखंस्तनंच २२ वृंदावनेवसन्विष्णुर्गोपैर्गोकुलवासीभिः ॥
तत्रहत्वाहयंराजन्विरराजांशुमानिव २३ यःक्रीडनेनागफणौजनार्दनोनिषेव्यमाणःसहगोपदारकैः ॥ महाहदेनागपतिंजगत्पतिर्ममर्दवीर्यातिशयंप्रदर्शय
न् २४ योधेनुवंतालवनेतत्फलैःसममच्छिनत् ॥ हत्वादानवमुग्रंतंगोपान्विस्मापयत्यसौ २५ दधारयोगोधरमुग्रपौरुषान्महामतिर्मेघसमागमेसति ॥ वि
डं वयञ्छक्रवलंप्रमोदयन्गोपांश्चगोपींश्चसगोकुलंहरिः २६ गोपीनांस्तनमध्येतुक्रीडतेकाममीश्वरः ॥ योसौपिवंस्तदधरंमायामानुपदेहवान् २७ गोपी
भिरास्वाद्यमुखंविक्लेशेतेस्मरात्रौसुखमेवकेशवः ॥ स्तनांतरेष्वेवतदाचतासांकार्माचकांताधरपल्लवंपिबन् २८ अक्रूरेणसमाहृतस्तेनगच्छन्हियामुने ॥
जलेयोह्यर्चितस्तेननागलोकेसएवहि २९ ततश्चगच्छन्बलवाञ्जनार्दनोहत्वातमुग्रंरजकंबलात्पथि ॥ हत्वाचवस्त्राणियथेष्टमीश्वरोययौसरामोमथुरांपुरीह
रिः ३० लब्ध्वाचदामानिवहानिकामदोदत्वावरंमाल्यकृतेमहांतम् ॥ लब्ध्वानुलेपंसुरभिंचयादवःकुजांचकाराशुमहार्हरूपाम् ३१ योसौचापंसमादाय
मध्येच्छित्त्वामहद्भनुः ॥ सिंहनादंमहांश्चक्रेकल्पतिजलदोयथा ३२ हत्वागजंघोरमुदग्ररूपंविपाणमादायततोनुकेशवः ॥ ननर्तरंगेवदुरूपमी
श्वरःकंसस्यदत्त्वाभयमुग्रवीर्यः ३३ योसौहत्वामहामल्लंचाणूरंनिहतद्विपम् ॥ यादवेभ्योददौप्रीतिंकंसस्यैवतुपश्यतः ३४ जघानकंसंरिपुपक्षघातिनंपि
तद्विषंयादवनामधेयम् ॥ संस्थाप्यराज्येहरिरुग्रसेनंसांदिपिनंकाश्यमुपागतोयः ३५ विद्यामवाप्यमकलांदत्वापुत्रंमहामुनेः ॥ साग्रजोथजगामाशुमथुगं
यादवीपुरीम् ३६ हत्वानिशुंभंनरकंसमहामतिःकृत्वासुघोरंकदनंजनार्दनः ॥ ररक्षविप्रान्मुनिवीरसंधान्देवांश्चसर्वान्जगतोजगत्पतिः ३७ सएषभगवान्विष्णु
रद्यदृष्टोजनार्दनः ॥ कृतकृत्योस्मिसंजातःसायुज्यंप्राप्तवानहम् ३८ येनदृष्टोहरि साक्षात्स्यमुक्तिःकरोस्थिता ॥ सोयमेपहरिःसाक्षात्प्रत्यक्षमिहवर्तते ३९
नूनंजन्मांतरेपूर्वधर्मःसंचितएवमे ॥ यस्यपाकःसमुत्पन्नोयेनासौदृश्यतेमया ४० सर्वथापुण्यवानस्मिनष्टसंसारबंधनः ॥ किमस्मैदीयतेवस्तुकिंनुवक्ष्या
मिसंप्रतम् ॥ करिष्येकिमहंविष्णोवदस्वाद्ययथेप्सितम् ४१ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वाविस्तरंनादंननर्दबहुशस्तदा ॥ जहासविकृतंभूयो
ननर्तपिशिताशनः ४२

दामानिपुष्पमालाः माल्यकृतेमालाकाराय ॥ ३१ ॥ ३२ गजंकुवल्यापीडं विपाणंदंतम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ यादवनामधेयं ननुयादवं द्रुमिलत्वात् ॥ ३५ ॥ पुत्रंनष्टमितिशेषः ॥ ३६ ॥
३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

केशनेत्यंतपठन् ॥ ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां द्वचशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ गृहाणोति योग्यं यदन्नः पुरुषो भवति तदन्नास्तस्य देव
ता इति श्रुतेरित्याशयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ करणं अतः करणम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ पद्माक्षः सानिमेष्टाष्टिः पिशाचानां प्राकृतदमावात्

नमोनमो हरे कृष्णयादवेश्वरकेशव ॥ प्रत्यक्षं च हरेस्तत्र न नर्तविविधं नृप ४३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां च
टाकर्णस्तुतिर्नाम द्वचशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विहस्य विकृतं भूयः प्रनृत्य च यथा बलम् ॥ ब्राह्मणस्य हतस्याथ श
वमादाय सत्वरः १ द्विधा कृत्स्नमहाघोरं पिशितं केशशाडुलम् ॥ ततः खंडं समादाय अद्विरभ्युक्ष्य यत्नतः २ विधाय पात्रे सुशुभेन मस्कृत्य जनार्दनम् ॥ इदं
प्रोवाच देवेशं प्रांजलिः प्रणतः स्थितः ३ गृहाण मे जगन्नाथ भक्ष्यं योग्यं तव प्रभो ॥ भवादृशैर्जगन्नाथ ग्राह्यं सर्वात्मना हरे ४ भक्तिनम्रा वयं विष्णो नात्र कार्या विचा
रणा ॥ दत्तं यद्भक्तिनम्रेण ग्राह्यं तत्स्वामिना हरे ५ न वंसु संस्कृतं भक्ष्यं ब्राह्मणं शवमुत्तमम् ॥ अस्माकं पिशिताशनानां शास्त्रे नियतमेव हि ६ तस्माद्गृहाण भग
वन् यदि दोषो न विद्यते ॥ इत्युक्त्वा विकृतं भूयो विहस्य स तु कामतः ७ दातुमैच्छत् तदा खंडमस्पृश्यं तु शवस्य ह ॥ ततः प्रीतो भवत्तस्मै मनसा पूजयच्च तम् ८
अहोस्य स्नेहकारुण्यं मयि सर्वत्र वर्तते ॥ इति संचिंत्य मनसा प्रोवाच यदुपुंगवः ९ अलमे तेन सर्वत्र पिशाचपिशिताशन ॥ अस्पृश्यं मादृशैरेतद्ब्राह्मणं शव
मुत्तमम् १० ब्राह्मणः सर्वथा पूज्यो जंतुभिर्धर्मकांक्षिभिः ॥ पिशाचाघोरकर्माणो यतं ते ब्रह्महिंसने ११ न हंत व्यासदा विप्रास्तद्धिंसानरकावहा ॥ तस्मा
दस्पृश्यमस्माभिर्नात्र कार्या विचारणा १२ भक्त्या प्रीतोस्मि भद्रं ते मनो निर्वलता मया ॥ मनः शुद्धिं यदा यत्नं ततः प्रीतोस्मि मांसप १३ अस्मात्संकीर्तना
च्छ्वदुद्धं हि करणं तव ॥ अतीव मनसा प्रीत इत्युक्त्वा भगवान्हरिः १४ पस्पृशां गंतदा विष्णुः पिशाचस्याथ सर्वतः ॥ करेण मृदुना देवः पापान्निर्मोच यद्दरिः १५
ततस्तस्याभवद्रूपं कमरूपसमप्रभम् ॥ दीर्घकुंचितकेशाढ्यो दीर्घबाहुः सुलोचनः १६ समांगुलिः समनखः समवक्रः समुन्नतः ॥ पद्माक्षः पद्मवर्णाभः पद्मके
सरभूषणः १७ केयूरीचांगदीचैव कौशेयवसनस्तदा ॥ ज्ञानवान्सत्वसंपन्नः साक्षादिन्द्रइवापरः १८ गंधर्वइव गायंस्तु सिद्धः सिद्धइव स्वयम् ॥ साक्षात्स्पृष्टं त
दा विष्णोः करेण मृदुपूर्वकम् १९ न नूनं तादृशं रूपमासीत्कालांतरेऽपि ॥ अद्यापि नैव मुनयो लभन्ते तादृशं वपुः २० कृत्वा सुबहुशो घोरं तपः परमदारुणम् ॥
यच्च लब्धं तदा तेन पिशाचेन नृपोत्तम २१ को नु नाम जगन्नाथमाश्रितः सीदते नृप ॥ सहि सर्वत्र कल्याणो यो हि नित्यं जनार्दनम् २२ ध्यायन् पठन् जपन्वापित
स्य किं नास्ति मूषते ॥ ततः प्रोवाच भगवान्स्थितं काममिवापरम् २३ अक्षयः स्वर्गवासस्ते यावदिन्द्रो वासिष्यति ॥ तावत्स्वर्गी भवानस्तु शासनान्मम नान्यतः २४

नष्टेशक्रेततः स्वर्गात्सायुज्यं मम गच्छतु ॥ योयं भ्राता तव स्वर्गीयावर्दिद्रो भवेत्तदा २५ वरं वरय भद्रं ते यस्ते मनसि वर्तते ॥ दातास्मि सर्वं सर्वत्र नात्र कार्या
विचारणा २६ ॥ ॥ घंटाकर्ण उवाच ॥ ॥ यश्चेमं संगमं देवसंस्मरन्नियतात्मवान् ॥ भक्तिस्तस्याचला देवत्वयि भूयाज्जनार्दन २७ मनः शुद्धिर्भवेत्तस्य मा
मूत्कलुषताहरे ॥ कालुष्यं मनसस्तस्य माभूदेष वरो मम २८ एवमस्त्विति देवेशः स्वर्गं गच्छेति केशवः ॥ इंद्रातिथिर्भवानस्तु त्वां प्रतीक्ष्य हरिः स्थितः २९
इत्युक्त्वा मगवान् कृष्ण उत्थाप्य ब्राह्मणं तदा ॥ तेन स्तुतो जगन्नाथः पूजयित्वा च तं द्विजम् ३० ततो विमृज्य गोविंदस्तस्माद्देशादुपागमत् ॥ यत्र ते मुनयः
सिद्धा अग्निहोत्रसमन्विताः ३१ स च स्वर्गीगतः स्वर्गमाज्ञया केशवस्य ह ॥ तस्मात्पठसदारा जन्मनः शुद्धियदीच्छसि ॥ मनश्च शुद्धं भवति पठतस्ते जगत्पते
३२ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि घंटाकर्णमुक्तिप्रदानं नाम त्र्यशीतितमोऽध्यायः ८३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः स भगवान्विष्णु
मुनिभ्यस्तत्त्वमादितः ॥ कथयामास यद्वृत्तं पिशाचस्य महात्मनः १ तच्छ्रुत्वा मुनयः सर्वे विस्मयं परमं गताः ॥ अहोस्य कर्मणः पाकस्तव संदर्शनादिति २
अर्चितो मुनिभिः सर्वैः प्रीतः प्रीतिमतां प्रियः ॥ ततः प्रभाते विमले सूर्ये चाभ्युदिते सति ३ आरुह्य गरुडं विष्णुर्ययौ कैलासमुत्तमम् ॥ भवद्विस्तत्र गंतव्यमित्यु
क्त्वा मुनिसत्तमान् ४ यत्र विश्वेश्वराः सिद्धास्तपस्यंति यत्र तताः ॥ यत्र वैश्रवणः साक्षादुपास्ते शंकरं सदा ५ यत्र तन्मानसं नाम सरोहं सालयं महत् ॥
यत्र भृंगीरिटिर्देवमुपास्ते शंकरं शिवम् ६ गाणपत्यमवाप्याथ हरपार्श्वचराः सदा ॥ यत्र सिंहावराहाश्च द्विपद्वीपिमृगैः सह ७ क्रीडंति वन्यरतयः परस्परहि
तेरताः ॥ यत्र नद्यः समुत्पन्ना गंगाद्याः सागरंगमाः ८ यत्र विश्वेश्वरः शंभुरच्छिन्नद्रुहणः शिरः ॥ यत्रोत्पन्ना महावेत्रा भूतानां दंडतां ययुः ९ उमया यत्र म
हितः शंकरो नीललोहितः ॥ ऋषिभिः प्रार्थितः पूर्वददौ यत्र गिरिः सुताम् १० शंकराय जगद्धात्रे शिवाय जगतीपते ॥ यत्र लेभे हरिश्चक्रमुपास्य बहुभिर्दिनैः
११ पुष्करैः शतपत्रैश्च नेत्रेण च जगत्पतिम् ॥ गुहां यत्र समाश्रित्य क्रीडंते सिद्धकिन्नराः १२ प्रियाभिः सह मोदंते पिबंते मधुचोत्तमम् ॥ यमुदृत्य भुजैः
सर्वैः पौलस्त्यो विरराम ह १३ तमारुह्य महाशैलं देवकीनंदनो हरिः ॥ मानसस्योत्तरं तीरं जगाम यदुनंदनः १४ तपश्चतुर्किल हरिर्विष्णुः सर्वेश्वरः शिवः ॥ जटी
चीरी जगन्नाथो मानुषं वपुरास्थितः १५ तपसे धृतचित्तस्तु शुचौ भूमावुपाविशत् ॥ अवरुह्य ततो यानाद्गरुडाद्वेदसंमितात् १६ द्वादशाब्दं तपश्चतुर्भनोदधे
ततो हरिः ॥ फाल्गुने न तु मासे न समारेभे जगत्पतिः १७ शाकभक्षः कृतजपो वेदाध्ययनतत्परः ॥ किमुदिश्य जगन्नाथस्तपश्चरति मानवः १८

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ७ ॥

तं न विद्मो यथा कामं दुर्ज्ञेयेश्वरचित्तना ॥ तपस्यति तदा विष्णौ पर्वते भूतसेविते १९ गरुडः कश्यपसुत इंधनानि समाचिनोत् ॥ होमार्थं वासुदेवस्य चरतस्तप
उत्तमम् २० चक्रराजोऽथ पुष्पाणिसंचिनोति तदा हरेः ॥ दिक्षु सर्वासु सर्वत्र रक्षजलदस्तदा २१ खड्ग आहत्य यत्नेन कुशान्सुबहुशस्तदा ॥ गदाकौमोदकीचै
व परिचर्याचकार ह २२ धनुः प्रवरमत्युग्रं शार्ङ्गं शनवभीषणम् ॥ स्थितं हि पुरतस्तस्य यथेष्टं भृत्यवत्स्वयम् २३ जुहोति भगवान्विष्णुरेधोभिर्बहुभिः सदा ॥ आ
ज्यादिभिस्तदा हव्यैरग्निं संपूज्य माधवः २४ सप्तार्चिषः सप्तार्चिचसमस्तव्यस्ततः कृती ॥ एकस्मिन्नेकदामासे भुंजानो नियतात्मवान् २५ द्वितीये त्वथ पर्याये
भुंजन्नेकेन केशवः ॥ एकस्मिन् कृत्स्नरे भुंजंस्तथैवैकेन केनाचित् २६ समाप्य तत्तपः सर्वमेव मेव जगत्पतिः ॥ द्वादशाब्दे तथा पूर्णेऽनमासे जगत्पतिः २७ जुह्वन्नाग्निं
समास्थाय पठन्मंत्रं जनार्दनः ॥ आरण्यकं पठन् विष्णुः साक्षात् सर्वेश्वरो हरिः ॥ आस्ते ध्यानपरस्तत्र पठन् प्रणवमुत्तमम् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे
भविष्यपर्वणे कैलासपयात्रायां कृष्णतपोवर्णनं नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत इन्द्रः स्वयं तत्र आरुह्य गजमुत्तमम् ॥ द्रुष्टुं सर्वेश्वरं वि
ष्णुं तपस्यंतं समाययौ १ ततो यमस्तु भगवान् आरुह्य महिषं वरम् ॥ किं करैश्च स्वयं साक्षादाययौ न गमुत्तमम् २ प्रचेताहं स मारुह्य मारुणैश्च समन्वितः ॥ श्वेतच्छत्रसमा
युक्तः श्वेतव्यजनवीजितः ३ ययौ कैलासशेखरं द्रुष्टुं केशवमंजसा ॥ अन्ये चापि तथा देवा आदित्यावसवस्तथा ४ रुद्राश्चैव तथा राजन्द्रुष्टुं केशवमाययुः ॥ सिद्धा
श्च मुनयश्चैव गंधर्वा यक्षकिन्नराः ५ सर्वाश्चाप्सरसो राजन्नृत्यगीतविशारदाः ॥ ततो देवगणाः सर्वे कैलासं समपद्यत ६ पर्वतो नारदश्चैव तथा न्ये मुनि सत्तमाः ॥
विस्मयस्थितलोलाक्षाः सर्वदेवगणास्तथा ७ आश्चर्यं खलु पश्य ध्वं न भूतं न भविष्यति ॥ योगिध्येयः स्वयं कृष्णो यत्तप्यति गुरुः स्वयं ८ कोन्वत्र समयो भूया
दितिते मे निरेगणाः ॥ ततः समाप्ते सकले जगत्पतेर्व्रते समूले सकलेश्वरः शिवः ॥ द्रुष्टुं हरिं लोकहितैषिणं प्रभुं ययौ भवान्यासहभूतसंघैः ९ सार्द्धं कुबरेण समुह्य के
न सख्या प्रियं प्रभुगीश्वरः शिवः ॥ स्वयं जटीभूतपिशाचसंवृतः शरीचखड्गीशशिखंडशेखरः १० करेण विभ्रत्सहदर्भकुंडिकं करेण साक्षादपरेण दीपिकम् ॥
अन्येन विभ्रन्महतीं सार्द्धं डिमांश्च विभ्रन्नपरेण बाहुना ११ मुणान्सरुद्राक्षकृताल्पमुद्रहन् जटाभिरापि गलताम्रमूर्तिः ॥ विराजमानः प्रभुरिदं शेखरो वृषेण युक्तः
ससितेन शंकरः १२ उमास्तनद्वंद्वसमर्पिताननस्तया समाश्लिष्य निपीडिताधरः ॥ गंगां बुविक्षालितचंद्रशेखरस्तं चापि वीक्षन् बहुशस्तदा शिवः १३
वस्त्रां सरागैरनुलेपिताननो महोरगेर्बद्धजटः सनातनः ॥ शिरः कपालैः परिशोभितस्तदा द्रुष्टुं हरिं केशवमभ्ययाच्छिवः १४

यमादुरग्र्यंपुरुषंमहातंपुरातनंसाख्यनिबद्धदृष्टयः ॥ यस्यापिदेवस्यगुणान्समग्रास्तत्त्वांश्चतुर्विंशतिमादुरेके १५ यमादुरेकंपुरुषंपुरातनंकणादनाभा
नमजंमहेश्वरम् ॥ दक्षस्ययज्ञंविनिहत्ययोवैविनाश्यदेवानसुरान्सनातनः १६ यंविदुर्भूततत्त्वज्ञंभूतेशंभूतभावनं ॥ वामदेवंविरूपाक्षमादुस्तत्त्वविदोज
नाः १७ महादेवंसहस्राक्षंकालमूर्तिचतुर्भुजम् ॥ रुद्रंरोदननामानमादुर्विश्वेश्वरंशिवम् १८ अप्रमेयमनाधारमादुर्महेश्वराजनाः ॥ नग्रंनग्रपरीतंतुनाग्निं
त्वग्निवर्चसम् १९ आदुर्विश्वेश्वरंशांतंशिवमादिसन्नातनम् ॥ तस्यमूर्तिरिमाःसर्वाधराद्या सकलानृप २० भूमिरापोनलोवायुःखंमूर्यश्चतथाशशी ॥
अग्निश्चयजमानश्चप्रकृतिश्चैवमष्टधा २१ महादेवोमहायोगीगिरिशोनीललोहितः ॥ आदिकर्तामहाभर्ताश्लेषाणिरुपापानिः ॥ द्रष्टुंविश्वेश्वरंविष्णुंभूतसं
घैःसमाययौ २२ ॥ ॥ इति श्रीमहामारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायाकैलासयात्रायांपंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ७ ॥
वेशंपायनउवाच ॥ तस्याग्रेसमपद्यंतभूतसंघाःसहस्रशः ॥ षंटाकर्णोविरूपाक्षःकुंडधारःसमुद्बहः १ दीर्घरोमादीर्घभुजोदीर्घबाहुर्निरंजनः ॥ उरुनेत्रः
शतमुखःशतग्रिवःशतोदरः २ कुंडोदरोमहाग्रीवःस्थूलजिह्वोद्विबाहुकः ॥ पार्श्ववक्रःसिंहमुखउन्नतांसोमहाहनुः ३ त्रिबाहुःपंचबाहुश्चव्याघ्रवक्रःसितान
नः ॥ एतेचाम्येचब्रह्मोदीर्घास्यादीर्घलोचनाः ४ नृत्यंतःप्रहसंतश्चस्फोटयंतःपरस्परम् ॥ तथान्येघोररूपाश्चतथान्येविकृताननाः ५ प्रेतभक्षःप्रे
तवाहामौसशोणितभोजनाः ॥ शवानिसुब्रह्म्याशुभक्षयंतस्तत्त्वस्ततः ६ पिबंतोरुधिरंधोरंखंडयंतःशत्रान्वहन् ॥ करालाविततादीर्घाधमनिस्नायुसंत
ताः ७ नानाविधाःसुवीराश्चशूलाग्रप्रोतमानुषाः ॥ शिरामालावृताःकेचिदांत्रपाशावपाशिताः ८ डिंडिमैरदृहासैश्चनादयंतोवसुंधराम् ॥ कपालिनोभे
रवाश्चजटिलमुंडिनस्तथा ९ एवंबहुविधाघोराःपिशाचाविकृताननाः ॥ तथान्येमुनिवीराश्चध्यायंतःपरमेश्वरम् १० पठंतोवेदवाक्यानिसांगाभिविवि
धानिच ॥ ॥ कुंडिकास्थकराःकेचित्केचित्कुशाविचारिणः ११ कौपीनवसनाःकेचित्केचित्कार्पासमंत्रताः ॥ स्तुवंतःशंकरंभक्त्यास्तांत्रैर्महेश्वरैस्तथा
१२ सुक्रत्रतेमुनिगणाअपरत्रगणास्तथा ॥ अन्यत्रसिद्धगंधर्वाःप्रियाभिःसहसंगताः १३ नृत्यंतिनृत्यकुजलागायंतैस्मचकन्यकाः ॥ विद्याधरास्तथा
न्यत्रस्तुवंतःशंकरंशिवम् १४ नन्तुस्तस्यपुरतोगच्छंतोप्सरसांगणाः ॥ एवमेतैर्महाघोरैःपिशाचैर्भूतकिन्नरैः १५ मुनिभिश्चैवप्रमथैःसमंशर्वःसमाययौ ॥
यत्रविश्वेश्वरोविष्णुस्तपस्तेपेसुदारुणम् १६ यत्रतेलोकपालाश्चतिष्ठंतिस्मदिदक्षया ॥ उमयालोकभाविन्यागंगयाचंद्रशेखरः १७

॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांषडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥ शितिकंठायशितिर्विषमेवकंठवर्णत्वात्कंठेयस्यतस्मै भतएवनीलकंठायशोचिषेदीप्तिमते ॥ १३ ॥ १४ ॥ कूपायकूपवासिने । १५ ॥ मुंडायपुत्रायसर्वभक्षकायेत्यर्थःतुष्टा

ससर्वलोकप्रभवोभवोविभुर्जटीचसाक्षात्प्रणवात्मकःकृतो ॥ द्रष्टुंहरिंविष्णुमुदारविक्रमोययौयथेष्टंपिशिताशनैर्वृतः १८ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभ
 विष्यपर्वणिक्कैलासयात्रायांमहादेवागमनेषडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंबहुविधैर्भूतैःपिशाचैरुगैःसह ॥ आगत्य
 भगवानुद्रःशंकरोवृषवाहनः १ ददर्शविष्णुंदेवेशंतपंतंतपउत्तमम् ॥ जुह्वानमग्निविधिवद्भव्यैर्मध्येर्जगत्पतिम् २ गरुडाहतकाष्ठंतुजटिलंचीरवाससम् ॥
 चक्रेणानीतकुसुमंखड्गानीतकुशंतथा ३ गदाकृतसमाचारंदेवदेवंजनार्दनम् ॥ इंद्राद्यैर्देवसंघैश्चवृतंमुनिगणैःसह ४ अचिंत्यंसर्वभूतानांध्यायंतंकिमपिप्र
 भुम् ॥ अवरुह्यवृषाच्छर्वोभगवानभूतभावनः ५ ततःप्रतिःप्रसन्नात्मा ललाटाक्षउमापतिः ॥ ततोभूतपिशाचाश्चराक्षसागुह्यकास्तथा ६ मुनयोविप्रवर्या
 श्वजयशब्दंप्रचकिरे ॥ जयदेवजगन्नाथजयरुद्रजनार्दन ७ जयविष्णोहृषीकेशनारायणपरायण ॥ जयरुद्रपुराणात्मनजयदेवहरेश्वर ८ आदिदेवजगन्नाथजय
 शंकरभावन ॥ जयकौस्तुभदीप्तांगजयभस्मविराजित ९ जयचक्रगदापाणेजयशूलिस्त्रिलोचन ॥ जयमौक्तिकदीप्तांगजयनागविभूषण १० इतितेमनुयः
 सर्वेप्रणामंचकिरेहरिम् ॥ ततउत्थायभगवानदृष्ट्वादेवमवस्थितम् ११ वृषध्वजंविरूपाक्षंशंकरंनीललोहितम् ॥ ततोहृष्टमनाविष्णुस्तुष्टावहरमीश्वरम्
 १२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नमस्तेशितिकंठायनीलग्रीवायवेधसे ॥ नमस्तेशोचिषेअस्तुनमस्तेउपवासिने १३ नमस्तेमीढुषेअस्तुनमस्तेगदिनेहर ॥
 नमस्तेविश्वतनवेवृषायवृषरूपिणे १४ अमूर्तायचदेवायनमस्तेस्तुपिनाकिने ॥ नमःकुब्जायकूपायशिवायशिवरूपिणे १५ नमस्तुष्टायतुण्डायनमस्तु
 टितुटायच ॥ नमःशिवायशांतायगिरिशायचतेनमः १६ नमोहरायहिप्रायनमोहरिहरायच ॥ नमोघोरायघोरायघोरघोरप्रियायच १७ नमोघंटायघं
 टायनमोघटिघटायच ॥ नमःशिवायशांतायगिरिशायचतेनमः १८ नमोविरूपरूपायपुरायपुरहारिणे ॥ नमआद्यायबीजायशुचयेष्टस्वरूपिणे १९ न
 मःपिनाकहस्तायनमःशूलासिधारिणे ॥ नमःखट्वांगहस्तायनमस्तेकृतिवाससे २० नमस्तेदेवदेवायनमआकाशमूर्तये ॥ हरायहरिरूपायनमस्तेतिग्म
 तेजसे २१ भक्तप्रियायभक्तायभक्तानांवरदायिने ॥ नमोभ्रमूर्तयेदेवजगन्मूर्तिधरायच २२ नमश्चंद्रायदेवायसूर्यायचनमोनमः ॥ नमःप्रधानदेवायभू
 तानांपतयेनमः २३ करालायचमुंडायविकृतायकपर्दिने ॥ अजायचनमस्तुभ्यंभूतभावनभावन २४

य तुष्टिमते तुष्टितुटायहिस्त्राय ॥ १६ ॥ हिप्रायहिनेतिप्रापयतिचेतिहिप्रः रेचकःपूरकश्चतदुभयरूपाय ॥ १७ ॥ अघंटायघंटायघंटावते घटिघटायघटयतांस्त्रष्टृणामपिस्त्रष्ट्रे ॥ १८ ॥
 पुरायक्षेत्ररूपाय अष्टौष्यिव्यादीनिस्वरूपाण्यस्यतस्मै अष्टस्वरूपिणे ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

हरिकेशाय हरयोरश्मयः इंद्रियाणि वाकेशा इव स्वरूपांतर्गता वहिर्भूताश्च यस्येति हरिकेशः यं परमेश्वरस्य सितकृष्णकेशौ रामकृष्णावित्युक्तेः कृष्णावतारः केशो यस्य अवतारिणो महेश्वरस्येति वा हरिकेशस्तस्मै अभीषुहस्ताय अर्जुनसारथये भीरुभीरुश्चासौ हरश्च तस्मै भीरुभीरुहराय अतिभीतायातिसंहर्त्रे इत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ अजमयनाय ब्रह्मशिरोह

नमोस्तु हरिकेशाय पिंगलाय नमोनमः ॥ नमस्ते भीषुहस्ताय भीरुभीरुहराय च २५ हराय भीतिरूपाय घोराणां भीतिदायिने ॥ नमो दक्षमखघ्राय भगने त्रायहारिणे २६ उमापते नमस्तुभ्यं कैलासनिलयाय च ॥ आदिदेवाय देवाय भवाय भवरूपिणे २७ नमः कपालहस्ताय नमोजमथनाय च ॥ त्र्यंबकाय नमस्तुभ्यं त्र्यक्षाय च शिवाय च २८ वरदाय वरेण्याय नमस्ते चंद्रशेखर ॥ नम इध्माय हविषे ध्रुवाय च कुशाय च २९ नमस्ते शक्तियुक्ताय नागपाशप्रियाय च ॥ विरूपाय सुरूपाय मद्यपानप्रियाय च ३० श्मशानरतये नित्यं जयशब्दप्रियाय च ॥ खरप्रियाय खर्वाय खराय खररूपिणे ३१ भद्रप्रियाय भद्राय भद्ररूपधराय च ॥ विरूपाय सुरूपाय महाघोराय ते नमः ३२ घंटाय घंटभूषाय घंटभूषणभूषिणे ॥ तीव्राय तीव्ररूपाय तीव्ररूपप्रियाय च ३३ नग्राय नगधराय च ॥ भूतावासनमस्तुभ्यं सर्वावासनमोनमः ३४ नमः सर्वात्मने तुभ्यं नमस्ते भूतिदायक ॥ नमस्ते वामदेवाय महादेवाय ते नमः ३५ कानुवाक्स्तुतिरूपाते कोनुस्तोतुं प्रशक्नुयात् ॥ कस्य वा स्फुरते जिह्वास्तुतौस्तुतिमतां वर ३६ क्षमस्व भगवन् देवभक्तो हं त्राहि मां हर ॥ सर्वात्मन् सर्वभूतेश त्राहि मां सततं हर ३७ रक्ष देव जगन्नाथ लोकान् सर्वात्मना हर ॥ त्राहि भक्तान् सदा देवभक्तप्रिय सदा हर ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां विष्णुकृत ईश्वरस्तुतिर्नाम सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो वृषध्वजो देवः शुलीमाक्षः क्षादुमापतिः ॥ करं करेण संस्पृश्य विष्णोश्चक्रधरस्य ह १ प्रोवाच भगवान् बुद्धः केशवंगुरुध्वजम् ॥ शृण्वतां सर्वदेवानां मुनीनां भावितात्मनाम् २ किमिदं देवदेवेश चक्रपाणे जनार्दन ॥ तपश्चर्या किमर्थं ते प्रार्थना तव काविभो ३ स्वयं विष्णुर्भवान्नित्यस्तपस्त्वं तपसां हरे ॥ पुत्रार्थं यदि ते देव तपश्चर्या जनार्दन ४ पुत्रोदत्तो मया देव पूर्वमेव जगत्पते ॥ शृणु तत्रापि भगवन्कारणं कारणात्मक ५ तपश्चर्तुं प्रवृत्तो हं कुतश्चित्कारणाद्धरे ॥ वर्षायुतं महाघोरं पुरा कृतयुगे तदा ६ भवानी तत्र मे देव परिचर्तुं तदा भवत् ॥ पित्रानियुक्ता देवेश उमैषा वरवर्णिनी ७ भीत इन्द्रस्तदा देवमारं मां प्रेषयत्तदा ८ लक्ष्यं मामकरोत्तत्र वाणस्य प्रेषितस्य ह ॥ एषामां सेवते तत्र दानात्पुष्पादिनां हरे ९

त्रै ॥ २८ ॥ २९ ॥ मद्गतिपाठेपि मद्यमेव मद्रम् ॥ ३० ॥ खराय कर्कशाय ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ७ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

ततःकुद्धोहमभवद्वामारंतथाविधम् ॥ कुद्धयतोममदेवेशनेत्रादग्निःपपातह १० सोयमग्निस्तदामारंभस्मसात्कृतवान्हरे ॥ अचिंतयंतदाविष्णोश्क्रस्यै
ताच्चिकीर्षितम् ११ ततःप्रभृतिदेवेशदयातंप्रतिवर्तते ॥ ब्रह्मणाचनियुक्तोस्मिप्रीतस्तत्रजनार्दन १२ नियुक्तःपुत्ररूपेणसतेदेवजगत्पते ॥ ज्येष्ठस्तवसु
तोदेवप्रद्युम्नेत्यभिविश्रुतः १३ स्मरंतंविद्धिदेवेशनात्रकार्याविचारणा ॥ इत्युक्त्वापुनरोहेदंयाथात्म्यंदर्शयन्निव १४ मुनीनांश्रातुकामानांयाथा
त्म्यंतत्रसत्तमः ॥ अंजलिसंपुटं कृत्वाविष्णुमुद्दिश्यशंकरः १५ उभयासार्द्धमीशानोयाथात्म्यंवक्तुमैहत ॥ हरेकुर्वतितत्रैवमंजलिकुरुसत्तम १६ मुनयोदे
वगंधर्वाःसिद्धाश्चसहकिन्नराः ॥ अंजलिचकिरेविष्णौदेवदेवेश्वरेहरौ १७ महेश्वरउवाच ॥ यत्तत्कारणमाहुस्तत्सांख्याःप्रकृतिसंज्ञकम् ॥ ततोमहान्स
मुत्पन्नःप्रकृतिर्यस्यकारणम् १८ त्रिधाभूतंजगद्योनिंप्रधानंकारणात्मकम् ॥ सत्त्वंरजस्तमोविष्णोजगदंडंजनार्दन १९ तस्यकारणमाहुस्त्वांसांख्य
प्रकृतिसंज्ञकम् ॥ तद्रूपेणभवान्विष्णोपरिणम्याधितिष्ठति २० तस्मात्तुमहतोघोरादहंकारोमहानभूत् ॥ सत्त्वमादौजगन्नाथपरिणामस्तथाहिसः २१
अहंकारात्प्रभोदेवकारणानिमहांतिच ॥ तन्मात्राणितथापंचभूतानिप्रभवंत्युत २२ तानित्वामादुरीशानंभूतानीहजगत्पते ॥ पृथिवीवायुराकाशमापो
ज्योतिश्चपंचमम् २३ चक्षुर्घ्राणंतथास्पर्शोरसनंश्रोत्रमेवच ॥ मनःषष्ठंतथादेवप्रेरकंतत्रतत्रह २४ कर्माद्रियाणिचान्यानिवागादीनिजनार्दन ॥ त्वमेवता
निसर्वाणिकरोषिनियतात्मवान् २५ स्वेपुस्वेपुजगन्नाथविषयेषुतथाहरे ॥ निवेशयसिदेवेशयोग्यामिंद्रियपद्धतिम् २६ यदात्त्वंरजसायुक्तस्तदाभूतानि
सृष्टवान् ॥ यदाचसत्त्वयुक्तोसितदापाताजगत्रयम् २७ यदात्वंतमसाकृष्टस्तदासंहरसेजगत् ॥ त्रिभिरेवगुणैर्युक्तःसृष्टिरक्षाविनाशने २८ वर्तसेत्रिविधां
भूतिमादायनियतात्मवान् ॥ इंद्रियाणींद्रियार्थेषुनियोजयसिमाधव २९ प्राणिनामुपभोगार्थमंतःस्थित्वाजगद्गुरो ॥ तस्मात्सर्वत्रभूतेषुवर्तसेसर्वभोगवा
न ३० ब्रह्मात्वंसृष्टिकालेतुस्थितौविष्णुरसिप्रभो ॥ संहारेरुद्रनामासित्रिधामात्वमसिप्रभो ३१ भूमिरापोनलोवायुःखंमनोबुद्धिरेवच ॥ एताःप्रकृत
योदेवभिन्नाःसर्वत्रतेहरे ३२ सहस्रशीर्षापुरुषःसहस्राक्षःसहस्रपात् ॥ सहस्रधारःसाहस्रीसहस्रात्मादिवस्पतिः ३३ भूमिसर्वामिमांप्राप्यसप्तद्वीपांससा
गराम् ॥ अणुःसर्वत्रगोभूत्वाअत्यतिष्ठदशांगुलम् ३४ त्वमेवेदंजगत्सर्वंयद्भूतंयद्भविष्यति ॥ त्वतोविराट्प्रादुरभूत्संम्राट्चैवजनार्दन ३५ तववक्त्राज्जग
न्नाथब्राह्मणोलोकरक्षकः ॥ प्रादुरासत्पुराणात्मन्षट्कर्मनिरतःसदा ३६

राजन्यस्तुतथावाहोरासीत्संरक्षणे रतः ॥ ऊर्वेर्वैश्यस्तथाविष्णोः पादाच्छूद्र उदाहृतः ३७ एवंवर्णाजगन्नाथतवदेहाज्जनार्दन ॥ मनसस्तवदेवेशचंद्रमाः स
मपद्यत ३८ सुखकृत्सर्वभूतानां शीतांशुरमितप्रभः ॥ अक्ष्णोः सूर्यः ससुत्पन्नः सर्वप्राणिविलोचनः ३९ यस्यभासाजगत्सर्वभासेतेभानुमानसौ ॥ मुखा
दिद्रश्चअग्निश्चप्राणाद्वायुरजायत ४० नाभेरभूदंतरिक्षं तवदेव जनार्दन ॥ द्यौरासीत्तुमहाघोराशिरसस्तव गोपते ४१ पद्भ्यांभूमिः समुत्पन्नादिशः श्रोत्रा
ज्जगत्पते ॥ एवंदृष्ट्वाजगत्सर्वव्याप्य सर्वव्यवस्थितः ४२ व्याप्य सर्वानिमांल्लोकांस्थितः सर्वत्रकेशव ॥ ततश्चविष्णुनामासिधातोव्याप्तेश्वदर्शनात् ४३ ना
रा आपः समाख्यातास्तासामयनमादितः ॥ यतस्त्वंभूतभव्येशतन्नारायणशब्दितः ४४ हरसिप्राणिनो देवततो हरिरिति स्मृतः ॥ शं करोपि सदा देवततः
शंकरतांगतः ४५ बृहत्वाहं हणत्वाच्च तस्माद्ब्रह्मेति शब्दितः ॥ मधुरिंद्रियनामं तिततो मधुनिषूदनः ४६ हृषीकार्णोद्रियाण्याहुस्तेषामीशोयते भवान् ॥
हृषीकेशस्ततो विष्णोख्यातो देवेषु केशव ४७ कदाति ब्रह्मणो नाम ईशो हं सर्वदेहिनाम् ॥ आवां तवांगसंभूतौ तस्मात्केशवनामवान् ४८ माविद्याचहरे प्रो
क्ता तस्या ईशोयतो भवान् ॥ तस्मान्माधवनामासिधवः स्वामीति शब्दितः ४९ गौरे पातुयतो वाणीतां च वेदयतो भवान् ॥ गोविंदस्तु ततो देवमुनिभिः कथ्य
ते भवान् ५० त्रिरित्येव त्रयो वेदाः कीर्तिता मुनिसत्तमैः ॥ क्रमते तांस्तथा सर्वास्त्रिविक्रम इति श्रुतः ५१ अणुर्वामननामासियतस्त्वं वामनाख्यया ॥ मनना
न्मुनिरेवासिपमनाद्यतिरुच्यते ५२ तपश्चरसियस्मात्त्वं तपस्वीति च शब्दितः ॥ वसंतित्वयिभूतानिभूतावासस्ततो हरे ५३ ईशस्त्वं सर्वभूतानामीश्वरो
सिततो हरे ॥ प्रणवः सर्ववेदानां गायत्री छंदसां प्रभो ५४ अक्षराणामकारस्त्वं स्फोटस्त्वं वर्णसंश्रयः ॥ रुद्राणामहमेवासि वसूनां पावको भवान् ५५ अश्वत्थो
वृक्षजातीनां ब्रह्मालोकगुरुर्भवान् ॥ मेरुस्त्वं पर्वतेन्द्राणां देवर्षीणां च नारदः ५६ दानवानां भवान् दैत्यः प्रह्लादो भक्तवत्सलः ॥ सर्पाणामेव सर्वेषां भवान् वासु
कि संज्ञितः ५७ गुह्यकानां च सर्वेषां भवान् धनद एव च ॥ वरुणो यादसां राजा गंगा त्रिपथभाग्भवान् ५८ आदिस्त्वं सर्वभूतानां मध्यमंतस्तथा भवान् ॥
त्वत्तः समभवद्विश्वं त्वयि सर्वं प्रलीयते ५९ अहंत्वं सर्वगो देवत्वमेवाहं जनार्दन ॥ आवयो रंतरं नास्ति शब्दैरर्थैर्जगत्पते ६० नामानितव गोविंदयानिलोके
महांति च ॥ तान्येव मम नामानि नात्र कार्या विचारणा ६१ त्वदुपासा जगन्नाथ मैवास्तु मम गोपते ॥ यश्च त्वां द्विष्टि देवेश समा द्विष्टि न संशयः ६२ त्वद्विस्तारो
यतो देव अहंभूतपतिस्ततः ॥ न तदस्मिन् विना देवयत्ते विरहितं हरे ६३

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्य पर्वणि शिवकृता विष्णुस्तुतिर्नामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इत्युक्त्वेति ॥ १ ॥
एतदित्यंगुल्याकृष्णदंशयति तपःतपःफलम् ॥ २ सततमानसैः अविच्छिन्नचित्तवृत्तिभिः ॥ ३ ॥ फलं एकान्यं ॥ ४ ॥ ५ ॥ त्रयीगतिः कर्मकांडप्राप्यः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

यदासीद्वर्तते यच्च यच्च भाविजगत्पते ॥ सर्वत्वमेव देवेश विना किंचित्त्वयानहि ६४ स्तुवंति देवाः सततं भवंतं स्वैर्गुणैः प्रभो ॥ ऋक्त्वं यजुरे वासिसामासिसत
तं प्रभो ६५ किमुच्यते मया देव सर्वत्वं भूतभावन ॥ नमः सर्वात्मना देव विष्णो माधव केशव ६६ नमस्करोमि सर्वात्मनमस्ते स्तु सदाहरे ॥ नमः पुष्करनाभा
यवंदे त्वामहमीश्वर ॥ ६७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्य पर्वणि कैलासयात्रायां शिवकृत विष्णुस्तुतिर्नामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥
॥ वंशपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा देव देवेशं मुनीनाह पुनः शिवः ॥ एवं जानीत हे विप्रा ये भक्ता द्रष्टुमागताः १ एतदेव परं वस्तु नैकस्मात्परमस्ति वः ॥ एतदेव
विजानीध्वमेतद्वः परमंतपः २ एतदेव सदा विप्रा ध्येयं सततमानसैः ॥ एतद्वः परमं श्रेय एतद्वः परमं धनम् ३ एतद्वो जन्मनः कृत्य मेतद्वस्तपसः फलम् ॥ एषवः
पुण्यनिलय एषधर्मः सनातनः ४ एषवो मोक्षदाता च एषमार्ग उदाहृतः ॥ एष पुण्यप्रद साक्षादेतद्वः कर्मणां फलम् ५ एतदेव प्रशंसंति विद्वांसो ब्रह्मवादिनः ॥
एष त्रयीगतिर्विप्राः प्राप्स्युर्ब्रह्मविदांसदा ६ एतदेव प्रशंसंति सांख्ययोगसमाश्रिताः ॥ एष ब्रह्मविदां मार्गः कथितो वेदवादिभिः ७ एवमेव विजानीत नात्र का
र्याविचारणा ॥ हरिरेकः सदा ध्येयो भवद्भिः सत्वमास्थितैः ८ नान्यो जगति देवोस्ति विष्णोर्नारायणात्परः ॥ ओमित्येवं सदा विप्रा पठत ध्यात केशवम् ९ त
तो निःश्रेयसः प्राप्तिर्भविष्यति न संशयः ॥ एवं ध्यातो हरिः साक्षात्प्रसन्नो भविष्यति १० भवनाशमयं देवः करिष्यति दृढं हरिः ॥ सदा ध्यात हरिं विप्रा यदी
च्छाप्नुमच्युतम् ११ एष संसारविभवं विनाशयति वो गुरुः ॥ स्मरध्वं सततं विष्णुं पठध्वं त्रिशरीरिणम् १२ मनः संयमनं विप्राः कुरुध्वं यत्नतः सदा ॥ शुद्धं
तः करणे विष्णुः प्रसीदति तपोधनाः १३ ध्यात्वामां सर्वयत्नेन ततो जानीत केशवम् ॥ उपास्यो हं सदा विप्रा उपास्योऽस्मिन्हौ स्मृतः १४ उपायो यं मया प्रोक्तो
नात्र संदेह इत्यपि ॥ अयं मायसिदा विप्राय तध्वमघनाशने १५ यथावो बुद्धिरखिला शुद्धा भवति यत्नतः ॥ तथा कुरुत विप्रेन्द्रायथा देवः प्रसीदति १६ ॥ वंशं
पायन उवाच ॥ एवमुक्तास्ततः सर्वे मुनयः पुण्यशीलिनः ॥ यथावदुपगृह्णाना निरसन् संशयं नृप १७ एवमेवं तितां विप्राः प्राहुः प्रांजलयो हरम् ॥ छिन्नो नः सं
शयः सर्वोऽर्ही तोर्यः सतादृशः १८ एतदर्थं समायाता वयमद्य तवालयम् ॥ संगमाद्युवयोः सर्वे नष्टो मोहो महानिह १९

॥ १ ॥ १० ॥ ११ ॥ संसारस्य विभवः नाना रूपेण भवनं यस्याः सकाशात् सामूला विद्या तां त्रिशरीरिणं ब्रह्मादित्रयदेहम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ ध्यात्वेति स्वस्य सगुणब्रह्मभावं जानी
तेति विप्रास्तुतिर्नृपस्य साक्षात्प्राप्त्यति उपास्यः चितनीयः उपास्य उपास्यमाप्यः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ निरसन् निरस्तवंतः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरी वंशे विष्णुपर्वणि टीकायां नवाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ततः स इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

यथावदसि देवेश तथानः श्रेयसे परम् ॥ यथा ह भगवानुद्रो यत्नामः स ततं हरौ ॥ इति ते मुनयः प्रीताः प्रणेमुः केशवं हरिम् २० ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरी वंशे विष्णुपर्वणि कैलासयात्रायां नवाशीतितमोऽध्यायः ८९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः स भगवानुद्रः सर्वान्विस्मापयन्निव ॥ स्तुत्या प्रचक्रमे रतो तुं विष्णुं विश्वेश्वरं हरिम् ॥ अर्घ्याभिस्तुतदावाभिर्मुनीनां शृण्वतां तथा १ ॥ महेश्वर उवाच ॥ नमो भगवते तुभ्यं वासुदेवाय धीमते ॥ यस्य भासा जगत्सर्वं भासते नित्यमच्युत २ नमो भगवते देवानित्यं सूर्यात्मने नमः ॥ यः शीतयति शीतांशुर्लोकान्सर्वानिमान् विभुः ३ नमस्ते विष्णवे देवानित्यं सोमात्मने नमः ॥ यः प्रजाः प्रीणयत्येको विश्वात्मा भूतभावनः ४ नमः सर्वात्मने देवे नमो वागात्मने हरे ॥ यो दधारकरेणासौ कुशचीरादियत्सदा ५ दधारवेदान्सर्वांश्च तुभ्यं ब्रह्मात्मने नमः ॥ सर्वान्संहरते यस्तु संहारे विश्वदृक् सदा ६ क्रोधात्मा सि विरूपो सितुभ्यं रुद्रात्मने नमः ॥ सृष्टौ स्रष्टा समस्तानां प्राणिनां प्राणदायिने ७ अजाय विष्णवे तुभ्यं स्रष्ट्रे विश्वमृजे नमः ॥ आदौ प्रकृतिमूलाय भूतानां प्रभवाय च ८ नमस्ते देवदेवेश प्रधानाय नमो नमः ॥ पृथिव्यां गंधरूपेण सांस्थितः प्राणिनां हरे ९ दृढाय दृढरूपाय तुभ्यं गंधात्मने नमः ॥ अपारसाय सर्वत्र प्राणिनां सुखहेतवे १० नमस्ते विश्वरूपाय रसाय च नमो नमः ॥ तेजसा भास्करोयस्तु वृषो जंतुहितः सदा ११ तस्मै देवजन्नाथ नमो भास्कररूपिणे ॥ वायोः स्पर्शगुणो यत्र शीतोष्णसुखदुःखदः १२ नमस्ते वायुरूपाय नमः स्पर्शात्मने हरे ॥ आकाशे वस्थितः शब्दः सर्वश्रोत्रनिवेशनः १३ नमस्ते भगवन्विष्णो तुभ्यं सर्वात्मने नमः ॥ यो दधारजगत्सर्वं मायामानुषदेहवान् १४ नमस्तुभ्यं जगन्नाथ मायिनेऽमायदायिने ॥ नम आद्याय बीजाय निर्गुणाय गुणात्मने १५ अचिंत्याय सुचिंत्याय तस्मै चिंत्यात्मने नमः ॥ हराय हरिरूपाय ब्रह्मणे ब्रह्मदायिने १६ नमो ब्रह्मविदे तुभ्यं ब्रह्मब्रह्मात्मने नमः ॥ नमः सहस्रशिरसे सहस्रकिरणाय च १७ नमः सहस्रवक्त्राय सहस्रनयनाय च ॥ विश्वाय विश्वरूपाय विश्वकर्त्रे नमो नमः १८ विश्वकर्त्रे नमो नित्यं भूतावासनमो नमः ॥ इंद्रियायेंद्ररूपाय विषयाय सदा हरे १९ नमोऽश्वशिरसे तुभ्यं वेदाभरणरूपिणे ॥ अग्रे येषि पते तुभ्यं ज्योतिषां पतये नमः २० सूर्याय सूर्यपुत्राय तेजसां पतये नमः ॥ नमः सोमाय सौम्याय नमः शीतात्मने हरे २१ नमो यज्ञाय इज्याय हविषे हव्यसंस्कृते ॥ नमः सुवायपात्राय यज्ञागाय पराय च २२

॥ १० ॥ षष्ठः षष्ठयोरश्च यस्तद्वान्सूर्यः षष्ठिरिति पाठः स्वच्छः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ ब्रह्मब्रह्मात्मने वेदयज्ञस्वरूपाय ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ कृष्णायनामतः कृष्णायवर्णतः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुह
रिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांनवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ बाणयुद्धेयदुक्तंहरिहराद्वैतंतदेवकैलासयात्रायांहरेः शिवाराधनकत्वेनशिवस्यविष्णुस्तावकत्वेनचट्टी

टी०प०३

अ०१०

१०१॥

नमःप्रणवदेहायक्षरायाप्यक्षरायच ॥ वेदायवेदरूपायशस्त्रिणेशस्त्ररूपिणे २३ गदिनेखड्गिनेतुभ्यंशंखिनेचक्रिणेनमः ॥ शूलिनेचर्मिणेनित्यंवरदायनमो
नमः २४ बुद्धिप्रियायबुद्ध्यायप्रबुद्धायसुखायच ॥ हरयेविष्णवेतुभ्यंनमःसर्वात्मनेगुरो २५ नमस्तेसर्वलोकेशसर्वकर्त्रेनमोनमः ॥ नमःस्वभावशुद्धायनम
स्तेयज्ञसूकर २६ नमोविष्णो नमोविष्णो नमोविष्णो नमोहरे ॥ नमस्तेवासुदेवायवासुदेवायधीमते २७ नमःकृष्णायकृष्णायसर्वावासनमोनमः ॥ नमो
भूयोनमस्तेस्तुपाहिलोकान्नजनार्दन २८ इतिस्तुत्वाजगन्नाथमुवाचमुनिसत्तमान् ॥ इदंस्तोत्रमधीयानानित्यं व्रजतकेशवम् २९ शरण्यं सर्वभूतानां तत्र
श्रेयोविधास्यति ॥ येचेमंवारयेष्यंतिस्तवंपापविमोचनम् ३० तेषांप्रतिःप्रसन्नात्मापठतांशृण्वतांहरिः ॥ श्रेयोदास्यतिधर्मात्मानात्रकार्याविचारणा
३१ अवश्यंमनसाध्यातकेशवंभक्तवत्सलम् ॥ श्रेयःप्राप्तुंयदीच्छंतभवंतःशंसितव्रताः ३२ इत्युत्तवाभगवान्बुद्धस्तत्रैवांतरधीयत ॥ सगणःशंकरःसाक्षादु
मयाभूतभावनः ३३ नेमुस्तंमुनयःसर्वेपरांनिर्वृतिमाययुः ॥ तमेवपरमंतत्वंमत्वानारायणंहरिम् ॥ विस्मयंपरमंगत्वामेनिरेस्वकृतार्थताम् ३४ लोक
पालास्तदाविष्णुंनमस्कृत्यहरिमुदा ॥ जग्मुःस्वान्यथवेदमानिगणैःसर्वैर्नृपोत्तम ३५ आरुह्यभगवान्विष्णुर्गरुडंपक्षिपुंगवम् ॥ शंखीचक्रीगदीखड्गीशा
ङ्गीतूणीतनुत्रवान् ३६ यथागतंजगन्नाथोययौवदरिकामनु ॥ सायाह्वेपुंडरीकाक्षोनित्यंमुनिनिषेविताम् ३७ तत्रगत्वायथायोगंविनम्यहरिरीश्वरः ॥ अ
र्चितोमुनिभिःसर्वैर्निपसादसुखामने ३८ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिकैलासयात्रायांचवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपा
यनउवाच ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुपाह्णेनृपवरोत्तमः ॥ बलवान्सत्वसंपन्नोयोद्धाविपुलविक्रमः १ वृष्णिशत्रुस्सदाराजाकृष्णद्वेषीबलात्तदा ॥ नृपान्सर्वान्समा
हूयप्रोवाचनृपसंसदि २ जिताचपृथिवीसर्वाजिताश्चनृपसत्तमाः ॥ वृष्णयस्तेबलोन्मत्ताःकृष्णमाश्रित्यगर्विताः ३ दास्यंतिमेकं सर्वेनाहितेकृष्णसंश्रयात् ॥
सतुकृष्णश्चक्रवलान्मामवज्ञायतिष्ठति ४ अहंचक्रीतिगर्वोभूतस्यगोपस्यसर्वदा ॥ शंखीचक्रीगदीशाङ्गीशरीतूणीसहायवान् ५ एवमादिर्महागर्वस्तस्य
संप्रतिवर्तते ॥ लोकेचममयन्नामवासुदेवोतिविश्रुतम् ६ अगृह्णन्ममतन्नामगोपोमदबलान्वितः ॥ तस्यचक्रस्ययच्चक्रंममापिनिशितंमहत् ७

कृतं तेनशास्त्रशास्त्रयोजविशयोरविकृतब्रह्मभावः कृत्स्नस्यशास्त्रस्यार्थउक्तः अथावतारकृत्यशेषं व्याचष्टे एतस्मिन्नेवकालइत्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥
चक्रस्यनाशकमितिशेषः ॥ ७ ॥

॥ ३०१ ॥

॥ ८ ॥ अनेकं बहुविग्रहं महतं अप्रतिहतं तद्विशंममापीति भावः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ भारः स्याद्विंशतिस्तुलाः तेषां भाराणां शतैः शतं अयुतमित्य

गर्वं हंतुं सदा तस्य नाम्ना चापि सुदर्शनम् ॥ सहस्रारं महाघोरं तस्य चक्रस्य नाशनम् ८ अनेकमहत्तमं चक्रं गोपजस्य नृपोत्तमाः ॥ ममाप्येतद्वनुर्दिश्यंशाङ्गनामम
हारवम् ९ गदाकौमोदकीनामममेयं बृहतीदृढा ॥ कालाय ससहस्रस्य भारेण सुकृता मया १० खड्गेन दकनामासौ ममायं विपुलोदृढः ॥ अंतकस्यांतकोघो
रस्तस्य खड्गस्य नाशकः ११ तत्रायं च गदीखड्गीशं खीचक्रीतनुत्रवान् ॥ युधिजेता च कृष्णस्य नात्र कार्या विचारणा १२ मांसं ब्रूत नृपाश्चैव गदिनं च क्रिणं
तथा ॥ शंखिनं शाङ्किणं वीरं ब्रूत नित्यं नृपोत्तमाः १३ वासुदेवेति मांसं ब्रूत नृपोपयदुत्तमम् ॥ एकोहं वासुदेवो हि हत्वा तं गोपदारकम् १४ सरुगु
र्मम बलाद्वं तानरकस्य महात्मनः ॥ मां तथा यदि न ब्रूत दंड्या भारशतैः शतम् १५ सुवर्णस्य च निष्कस्य धान्यस्य बहुशस्तदा ॥ तथा ब्रूवति राजेद्रे मनसा दु
स्सहं यथा १६ केचिल्लज्जा समायुक्ता आमस्ते वलवतराः ॥ रसज्ञा बलवीर्यस्य राजानस्ते सदानृप १७ अपरे तु नृपाराजत्रेव मेवेति चुक्रुशुः ॥ अन्ये बलम
दोत्सिक्ता जेष्यामः केशवं रणे १८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि पौंड्रकोक्तावेकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ ॥ वैशंपा
यन उवाच ॥ ततः कैलासशिखरात् निर्गतो मुनि सत्तमः ॥ नारदः सर्वलोकज्ञः पौंड्रस्य नगरं प्रति १ अवतीर्य नभोभागात् प्रत्यागम्य नरोत्तमम् ॥ द्वास्थेन च स
माज्ञातः प्रविवेश गृहोत्तमम् २ अर्घादिसमुदाचारं नृपालब्ध्वा महा मुनिः ॥ निपसादा सने शुभ्रे ह्यास्तृते शुभवाससा ३ कुशलं पृष्ठवान्भूयो नृपः समुनिस
त्तमम् ॥ उवाच नारदं भूयः पौंड्रको वलगर्वितः ४ भवान्सर्वत्र कुशलः सर्वकार्येषु पंडितः ॥ प्रथितो देवसिद्धेषु गंधर्वेषु महात्मसु ५ सर्वत्र गो निराबाधो गंता
सर्वत्र सर्वदा ॥ अगम्यंतव विप्रेन्द्र ब्रह्मांडेन हि किंचन ६ नारदे दंदवदत्वं हि यत्र यत्र गतो भवान् ॥ तत्र तत्र तपःसिद्धो लोके प्रथित वीर्यवान् ॥ पौंड्र एव च विख्या
तो वासुदेवोति शब्दितः ७ शंखीचक्री गदीशाङ्गी खड्गी तूष्णीतनुत्रवान् ॥ विजेताराजसिंहानां दाता सर्वस्य सर्वदा ८ भोक्ताराज्यस्य सर्वस्य शास्ताराजा बला
द्वली ॥ अजेयः शत्रुसैन्यानां रक्षितास्वजनस्य ह ९ योद्य गोपकनामासौ वासुदेवोति शब्दितः ॥ तस्य वीर्यवलेन स्तोनाम्रोस्य मम धारणे १० सहि गोपो
वृथा बाल्याद्धारयत्येव नाम मे ॥ इदं निश्चिनु विप्रेन्द्र एक एव भवाम्यहम् ११ वासुदेवो जगत्पस्मिन्निर्जित्य बालिनं यदुम् ॥ वृष्णीन् सर्वान् बलान् क्षिप्वानिहनि
ष्ये च तां पुरीम् १२ द्वारकां विष्णुनिलयां योद्धा चाहं महामते ॥ एते च बालिनः सर्वे नृपामम समागताः १३

येः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायामेकनवतितमोऽध्यायः ९१ ॥ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ वद पौंड्रक एव वासुदेव शब्दित इति ख्यापयेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ आचार्यः शरणीकरणीयः पाठांतरगमने आचार्य इति योज्यम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ कोनामधारयेदिति शेषः ॥ १९ ॥ गोमतीतूर्यकिरणसंपर्कवती द्वि
भुवने युभूनामनीशासतिपालयति इदं वक्तुं कोनामसमर्थः स्यात् न कोपीत्यर्थः प्राकृतास्त्वाष्टाः मूढाः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ तच्च शार्ङ्गादिकंतत्र विष्णौ स्थितं न दाप्यते त्वदी

अश्वाश्च वेगिनः संति रथावायुजवामम ॥ नानामंत्राः सहस्रं च गजानियुतमेव च १४ एतेनाहं बलेनाजौहनिष्ये केशवं रणे ॥ तस्मादेवं सदा विप्रवदब्रह्मन्पुरे म
म १५ इंद्रस्यापि सदा विप्रवदनारदसांप्रतम् ॥ प्रार्थनैषाममविभोनमस्येत्वांतपोधन १६ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ सर्वत्रगः सदा चास्मिन्नावद्ब्रह्मांडसं
स्थितिः ॥ आचार्यः सर्वकार्येषु गमने केन चित्रप १७ किं वक्तुं तथाराज नृत्सहेनृपसत्तम ॥ महींशासति देवेशे चक्रपाणौ जनार्दने १८ विष्णौ सर्वत्रगे देवे दु
ष्टानहत्वा सबांधवान् ॥ वासुदेवेति कोनामतिष्ठत्यस्मिन्हराविति १९ कोनामवक्तुमेवेदं कृष्णेशासति गोमती ॥ अज्ञानाद्वक्तुमेवं च समर्थाः प्राकृता जनाः २०
हरिः सर्वत्रगो विष्णुर्दपते व्यपनेष्यति ॥ अर्चित्य विभवो विष्णुः शार्ङ्गधन्वा गदाधरः २१ आदिदेवः पुराणात्मा दर्पते व्यपनेष्यति ॥ हास्यमेतन्महाराज यच्च
वैतत्रसंस्थितम् २२ शार्ङ्गं खड्गं तथाराज म्महाघोरं न दाप्यते ॥ अतो वहासकालो यंतवसंप्रति वर्तते २३ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि पौ
ड्कनारदसंवादे द्वि नवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः कुद्धो महाराज पौंड्रो मदबलान्वितः ॥ नारदं विप्रवर्त्य तं प्रोवा
च नृपसंसदि १ किमिदं प्राह विप्रर्षे राजा हंचा द्विजैः सह ॥ गच्छ त्वंकाममथ वामुने शापप्रदः सदा २ भीतस्त्वत्तो महाबुद्धे गच्छ त्वंकाममद्याहि ॥ इत्युक्तो नृ
पवर्त्येण नृष्णीमेव स नारदः ३ जगामाकाशगमनो यत्र तिष्ठति केशवः ॥ सगत्वा विष्णुसंकाशं विष्णोः सर्वशशंसह ४ तच्छत्वा भगवान्विष्णुर्यथेष्टं वदतामिति
दर्पतस्यापनेष्यामि श्वोभूते द्विजसत्तम ५ इत्युत्तवा विररामैव तस्मिन्बदरिकाश्रमे ॥ ततः पौंड्रो महाबाहुर्बलैर्बहुभिरीश्वरः ६ अश्वैरनेकसाहसैर्गजैर्बहुभि
रान्वितः ॥ शस्त्रकोटिसमायुक्तः सराजासत्यसंगरः ७ अनेकशतसाहसैः पतिभिश्च समन्वितः ॥ एकलव्यप्रभृतिभीराजभिश्च समंततः ८ अष्टौ रथसहस्राणि
नायानामयुतं तथा ॥ अर्जुनं पतिसंधानांतद्वलंसमपद्यत ९ एतेन च बलेनाजौ प्रस्फुरन् नृपसत्तमः ॥ विराजमहाराज उदयस्थो महारविः १० सययौ मध्यरा
त्रं गन्तव्यं तमारुह्य शस्त्रौ चैश्च समावृतम् ॥ पंडुशशासि समाकीर्णं गदापरिघसंकुलम् १३

येन शार्ङ्गादिना नच्छेद्येत इत्यर्थः दाष्टवने इत्यस्य रूपम् ॥ १३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां पौंड्रनारदसंवादे द्वि नवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ध ॥
॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ महावायोपमं महामेषगर्जितगुण्यध्वनिमहत्तमहांतरं ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ सूचकान्वाह्याभ्यंतरवृत्तांतज्ञान् यादवमदान्सूचकान्

शक्तिस्तोमरसंकीर्णध्वजमालासमाचितम् ॥ किंकिणीजालसंयुक्तंशरासिप्राससंयुतम् १४ महाघोरं महारौद्रंयुगांतजलदोपमम् ॥ धनुर्गदासमाकीर्णमहा
वायोपममहत् १५ अम्यर्कसदृशाकारंययौद्वारवतीमनु ॥ गृहीतदीपिकोराजावीर्यवान्बलवानृप १६ हंतुमैच्छजगन्नाथंवृष्णीश्वैवसमंततः ॥ आकर्ष
न्बलमुर्यास्तानराज्ञःसर्वान्महाद्युतिः १७ पुरद्वारंसमासाद्यबलंसंस्थाप्ययज्ञतः ॥ इदंप्रोवाचराजातुनृपान्सर्वानवस्थितान् १८ ताडयतामत्रभेरीतुना
मविश्राध्यमामकम् ॥ युष्यतांयुध्यतामत्रदेयंवाप्रतिदीयताम् १९ आगतःपौंड्रकोराजायुद्धार्थोवीरवतरः ॥ हंतुकामःसमग्रान्वःकृष्णबाहुबलाश्रयान् ॥
२० इतितेप्रोषितासर्वेसभीयुःसूचकान्वहन् ॥ दीपिकाश्वप्रदीप्यंतेबह्व्यःशतसहस्रशः २१ इतश्चेतश्चराजानोयुद्धयंतेयुद्धलालसाः ॥ पुरीतेपुरतस्तत्र
क्षत्रियःशस्त्रिणस्तथा २२ सिंहनादंप्रकुर्वतःशस्त्रधारासमाकुलाः ॥ कुतोयंवृष्णिप्रवरःकुतोराजाजगत्पातिः २३ कुतोयंसात्यकिर्वीरःकुतोहार्दिक्यएवच ॥
कुतोबलमद्रश्चसर्वयादवसत्तमः ॥ इत्येवंकथयंतोवैराजानःपर्वएवते २४ आदायशस्त्राणिबहूनिर्वतःशरांश्चचापानिवहूनिर्वे ॥ युद्धायसन्नाहनिबद्ध
शोययुर्हरेःपुरींद्वारवतीनृपोत्तमाः २५ ॥ ॥ इतिश्रीमहामारतेखिलेपुहरिवंशेमविष्यपर्वणिपौंड्रकवधेत्रिनवतितमोऽध्यायः ९३ ॥ ॥ ॥ वै
शंपायनउवाच ॥ ततश्चयादवाःसर्वेदृष्ट्वासैनिकसंघयम् ॥ रात्रौचव्यसनंप्राप्तंमहाशस्त्रसमाकुलम् १ महावातसमुद्धूतंकल्पांतिसमरोपमम् ॥ सन्नद्धा स
मपद्यंतशस्त्रिणोयुद्धलालसाः २ गृहीतदीपिकाःसर्वेयादवाःशस्त्रयोधिनः ॥ सात्यकिर्वलमद्रश्चहार्दिक्योनिशठस्तथा ३ उद्धवोथमहाबुद्धिरुग्रसेनोमहा
बलः ॥ अन्येषयादवाःसर्वेकवचप्रग्रहेरताः ४ समस्तयुद्धकुशलारात्रौसन्नाहयोधिनः ॥ शस्त्रिणःखड्गिनःश्वैवसर्वेशस्त्रसमाकुलाः ५ युद्धायसमपद्यंतबह
वोष्काहुशालिनः ॥ रथिनोगदिनश्चैवसादिनःसायुधास्तथा ६ नित्ययुक्तामहात्मानोघन्विनःपुरुषोत्तमाः ॥ निर्ययुर्नगरात्तर्णंदीपिकाभिःसमंततः ७ कु
तःपौंड्रकइत्येवंवदंतःसर्वसात्वताः ॥ दीपिकादीपितोदेशोनिस्तमःसमपद्यत ८ ततोवितिभिरोदेशःसमंतात्प्रत्यपद्यत ॥ युद्धंसमभवद्वोरंवृष्णिभिःशत्रु
भिःसहः ९ ततोमहान्समभवत्सन्नादोरोमहर्षणः ॥ हयाहयैःसमायुक्ताःपादिभिःसादिनस्तथा ॥ खड्गिनःखड्गे
भिःसार्द्धंगदिभिर्गदिनस्तथा ११ परस्परव्यतीकारोरणआसीत्सुदारुणः ॥ महाप्रलयसंक्षोभःशब्दस्तेपांमहात्मनाम् १२

इतिपाठेसूर्यप्रतिकृतास्तुन्यान्वयवृत् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ निवद्रानिव इतिनिवद्रशः सर्वेसन्नाहनिवद्रा इत्यर्थः ॥ २५ ॥ इतिश्रीमहामारतेखिलेपुहरिवंशे
मविष्यपर्वणिटीकायांत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

धावंतःप्रहरंत्येतान् इत्येतान्सर्वतो नृपान् ॥ अयमेषमहाबाहुःखड्गीपततिवीर्यवान् १३ अयमेषशरोधोरोवर्ततेतिसुदारुणः ॥ गदीचायंमहावीर्यःसर्वात्रो
बाधतेनृपः १४ अयंरथीशरीचापीगदीतूणीतनुत्रवान् ॥ यादृशःसर्वतोयातिकुंतपाणिरयंबली १५ अयमत्रमहाशूलीसंश्रितःसर्वतोदिशम् ॥ गजोयंस
विषाणाग्रोवर्ततेसर्वतःप्रति १६ अतिसर्वत्रगःशूरोवेगवान्वातसन्निभः ॥ शराच्छरैःसमाहंतिदंडान्दंडैर्जगत्पते १७ कुंतान्कुंतैःसमाजघ्नुर्गदाभिश्चगदास्त
था ॥ परिधान्पारिधैःसार्द्धंशूलाच्छूलैःसमंततः १८ एवंपेषांमहाराजकुर्वतांरणमुत्तमम् ॥ संग्रामःसुमहानासीच्छब्दश्चापिमहानभूत् १९ भूतानिसुब
हून्प्राजौशब्दवांतिमहांतिच ॥ प्रादुरासन्सहस्राणिशंखानांभीमनिःस्वनः २० रात्रौप्रादुरभूच्छब्दःसंग्रामेरोमहर्षणः ॥ वर्तमानेमहायुद्धेवृष्णीनांचैवतैःसह
२१ केचिद्धस्ताःसमापेतुःपृथिव्यांपृथिवीक्षितः ॥ केचित्पतितशिलाश्चविप्रकीर्णशिरोधराः २२ पेतुरुर्व्यामहावीर्याराजानःशस्त्रपाणयः ॥ केचित्तुभिन्नव
र्माणःसमापेतुःसहस्रधा २३ परस्परंसमाश्रित्यपरस्परवधैषिणः ॥ न्यस्तशस्त्रामहात्मानःसमंतात्क्षतविग्रहाः २४ पेतुर्गतासवःकेचिद्यमराष्ट्रविवर्द्ध
नाः ॥ एवंपेनिहताराजन्योधिताःसर्वएवतु २५ एतास्मिन्नंतरेशूरएकलव्योनिषादपः ॥ धनुर्गृह्यमदाघोरंकालांतक्यमोपमः २६ शरैरनेकसाहस्रैरर्द्ध
यामास्तयादवान् ॥ परंशतैःशराणांतुनिशितैर्मर्मभेदिभिः २७ वृष्णीनांचबलंसर्वपोथयामाससर्वतः ॥ युद्धयतःशस्त्रपाणीश्चक्षत्रियान्वीर्यवत्तरान् २८
निशठंपंचविंशत्याशराणांतपत्रणाम् ॥ सारणंदशभिर्विध्वाहार्दिक्यंपंचभिःशरैः २९ उग्रसेनंनवत्याशुवसुदेवंचसप्तभिः ॥ उद्धवंदशभिश्चैवह्यकूरंपंचभिः
शरैः ३० एवमेकैवशःसर्वेनिहतानिशितैःशरैः ॥ विद्राव्ययादवीसेनानामविश्राव्यवीर्यवान् ३१ एकलव्योयदुवृषान्वीर्यवान्बलवानहम् ॥ इदानींसा
त्यकिर्वीरःकयास्यतिमहाबलः ३२ मदमत्तोहलीसाक्षात्कयार्ताहगदाधरः ॥ इत्याहसिंहनादेनसिंहान्विरूमापयन्निव ३३ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुह
रिवंशेभविष्यपर्वणिपौंड्रकवधेचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ निवृत्तेष्वथैसन्येषुवृष्णिवीरेषुचैवहि ॥ भीतेष्वथमहा
सजनहतेषुयुधिसर्वतः १ दीपिकासुप्रशांतासुनिःशब्देसतिसर्वतः ॥ जितमित्येवयन्मत्वावृष्णीनांबलमुत्तमम् २ ततःपौंड्रोमहावीर्योबभाषेसैनिका
न्स्वकान् ॥ शीघ्रंगच्छतराजेंद्राष्टकैःकुंतैःपुरीमिमाम् ३ कुठारैःकुंतलैश्चैवपाषाणैःसर्वतोदिशम् ॥ कर्षणस्थैःसुपाषाणैःसर्वतोयातभूमिपाः ४ भिद्यंतांप्रा
कारजघाःप्रासादाश्चसमंततः ॥ गृह्यंतांकन्यकाःसर्वादास्यश्चैवसमंततः ५

बहुमुख्यानि रत्नानि ॥ १७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

एहं तां विसुमुख्यानि धनानि सुबहून्यथ ॥ ते तथेति महात्मानो राजानः सर्व एव तु ६ कुठारैः सर्वतश्चैव चिच्छिदुः पौंड्रकाज्ञया ॥ प्राकारांश्चैव सर्वत्र प्रासादान्न
रसंचयान् ७ अथ तत्र महाशब्दः प्रादुरासीत् समंततः ॥ टंकेषु पात्यमानेषु प्राकारेषु महाबलैः ८ पूर्वद्वारे महाराजभिन्नाः प्राकारसंचयाः ॥ श्रुत्वा शब्दं
महाघोरं सात्यकिः क्रोधमूर्च्छितः ९ मयि सर्वे समारोप्य केशवो यादवेश्वरः ॥ गतः कैलासशिखरं द्रष्टुं शंकरमव्ययम् १० अवश्यं हि मयारक्ष्या पुरीद्वारवती
त्वियम् ॥ इति संचित्य मनसा धनुरादाय सत्वरम् ११ रथं महासमारुह्य दारुकस्य महात्मनः ॥ पुत्रेण संस्कृतं घोरं यन्ता च स्वयमेव हि १२ धनुर्महतदादाय श
रांश्चाशीविषोपमान् ॥ आमुच्य कवचं घोरं शस्त्रसंपातदुःसहम् १३ अंगदीकुंडलीतूणीशरीचापीगदासिमान् ॥ ययौ युद्धाय शैनेयः संस्मरन् केश
वंकचः १४ दीपिकादीपिते देशे ययौ सात्यकिरुत्तमः ॥ तथैव बलदेवोऽपि रथमारुह्य भास्वरम् १५ गदीशरीमहावीर्यः प्रायाद्रणचिकीर्षया ॥ सिंहना
दं प्रकुर्वतो मुंचंतो भैरवं रवम् १६ उद्धवोऽपि बलीसाक्षाद्गजमारुह्य सत्वरम् ॥ मत्तं महारवं घोरं संग्रामे नीतिमत्तरम् १७ ययौ नीतिं विचिन्वानः परं प्री
तिं महाबलः ॥ अन्ये च वृष्णयः सर्वे ययुः संग्रामलालसाः १८ रथान् गजान् समारुह्य हार्दिक्यप्रमुखास्तथा ॥ दीपिकाभिश्च सर्वत्र पुरोवृत्ताभिरीश्वराः १९
सिंहनादं प्रकुर्वन्तः स्मरन्तः केशवं वचः ॥ पूर्वद्वारं समाम्य वृष्णयो युद्धलालसाः २० ते समेत्य यथा योगं स्थितास्तत्र महाबलाः ॥ स्थिते सैन्ये महाघो
रे दीपिकादीपिते पथि २१ शिनिर्वीरः शरीचापीगदीतूणीरवान्विभो ॥ वायव्यास्त्रं समादाय योजयित्वा महाशरम् २२ आकर्ण्य पूर्णमाकृष्य धनुः प्रव
त्सुत्तमम् ॥ मुमोच परसैन्येषु शिनिर्वीरः प्रतापवान् २३ वायव्यास्त्रेण ते सर्वे तत्र स्थानरसेत्तमाः ॥ विजिता ह्यस्त्रवीर्येण यत्र तिष्ठति पौंड्रकः २४ तत्र
गत्वा स्थिताः सर्वे निर्भूता वातरंहसा ॥ यत्र पूर्वे स्थिताः सर्वे विदुताराजसत्तमाः २५ तत्र स्थित्वा च शैनेयः शरमादाय सत्वरम् ॥ निशितं सर्पभोगाभं वभा
षे सात्यकिस्तदा २६ क्रुद्धा र्नामहा बुद्धिः पौंड्रको राजसत्तमः ॥ स्थितोऽस्ति व्यवसायेन शरीचापी महाबलः २७ यदिद्रादुरात्मानं ततो हंतान्नृपाधमम् ॥
भृत्योऽस्मि केशवस्याहं जिघांसुः पौंड्रकं स्थितः २८ छित्त्वा शिरस्तु तस्याथ सर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥ बलिं दास्यामि गृध्रेभ्यः श्वभ्यश्चैव दुरात्मनः २९ को
नाम ईदृशं कर्म चौरवच्च समाचरेत् ॥ सुप्तेषु निशि सर्वत्र यादवेषु महात्मसु ३० चोरोयं सर्वथाराजानहिराजा बलान्वितः ॥ यदि शक्नो न कुर्याच्च चौर्यमे
वं नृपाधमः ३१ अहोस्य बलिनो राज्ञश्चौरकार्यं प्रकुर्वतः ॥ सर्वथा गमनं तस्य न हि पश्यामि सांप्रतम् ३२

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

इत्युक्तवासात्यकिर्वीरः प्रजहास महाबलः ॥ विस्फार्य सुदृढं चापं संदेहकार्मुकेशरम् ३३ आकर्ण्य वचनं वीरः सात्यकेस्तस्य धीमतः ॥ कनुरुष्णः कगोपालः
 कुतः सोऽथ प्रवर्तते ३४ स्त्रीहंता पशुहंता चक्रचस्वामी ते सेवितः ॥ स इदानीं क्वर्तेत गृहीत्वाममनामतम् ३५ हंता सरुयुर्महावीर्यो नरकस्य महात्मनः ॥
 ममैव तात युद्धे स्मिन्हते तस्मिन् दुरात्मनि ३६ गच्छ त्वं कामतो वीरयो दुर्नक्षमते भवान् ॥ अथवा तिष्ठ किंचित्तु ततो द्रष्टा सिमेवलम् ३७ शिरस्ते पात
 यिष्यामि शरैर्घोरैर्दुरासदैः ॥ हतस्य तव वीरे ह भूमिः पास्यति शोणितम् ३८ श्रोष्यते स तथा गोपो हतः सात्यकिरित्यपि ॥ योगर्वस्तस्य गोपस्य सर्वदा वर्त
 ते महान् ३९ विनश्यति स तु क्षिप्रं हते त्वयि यदूतम् ॥ त्वयिरक्षां समादिश्य गोपः कैलासपर्वतम् ४० गत इत्येव मस्माभिः श्रुतं पूर्वमहामते ॥ शरं गृहा
 ण निशितं यद्विशक्तोऽसि सात्यके ॥ इत्युक्त्वा बाणमादाय ययौ यो दुर्व्यवस्थितः ॥ ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि षोडशोऽध्यायः ॥ ९५ ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः क्रुद्धो महाराज सात्यकिर्वृष्णिपुंगवः ॥ उवाच वचनं राजन् वासुदेवं स्म
 रन्निव १ अवोच दीदृशं वाक्यं वासुदेवं नृपाधमः ॥ को नाम जगतां नाथ मित्थं ब्रूयाज्जिजीविषुः २ मृत्युस्त्वां सर्वथा याति वदंतं तादृशं वचः ॥ जिह्वा ते शत
 घादीर्याद्विदतस्तादृशं वचः ३ एष ते पातयिष्यामि शिरः कायाञ्च षोडशक ॥ यन्नाम वासुदेवो ते तव संप्रति वर्तते ४ यावत्पतति काया ते शिरस्तावत्प्रवर्तते ॥
 स एव श्वोनमगवान् वासुदेवो भविष्यति ५ एक एव जगन्नाथः कर्ता सर्वस्य सर्वगः ॥ दुरात्मन् सर्वथा देवो भविष्यति न संशयः ६ एष ते हं शिरः काया पातयिष्या
 मिराजक ॥ यदसौ भगवान् विष्णुर्नागमिष्यति सांप्रतम् ७ अत्र वीर्यं बलं चैव सर्वं दर्शय सांप्रतम् ॥ नातः परतरं राजन् वीर्यं च तव वर्तते ८ सर्वं दर्शय त्वेन स्थि
 तोऽस्मि व्यवसायवान् ॥ शरीचापी गदी खड्गोऽसर्वथा हमुपस्थितः ९ नैतन्नगरमायासीः सत्येनैतद्ब्रवीम्यहम् ॥ सर्वथा कृतकृत्योऽस्मि दृष्ट्वा त्वां वासुदेवकम् १०
 तवांगं तिलशः कृत्वा श्वभ्यो दास्यामि राजक ॥ इत्युक्त्वा बाणमादाय वासुदेवं महाबलः ११ आकर्ष्य पूर्णमाकृष्य विव्याध निशेतं शरम् ॥ स तेन विद्धो यदुनावा
 सुदेवः प्रतापवान् १२ वमच्छोणितमप्युष्णमंगान्नेत्रा नृपोत्तम ॥ ततश्च क्रोधेनृपतिर्वासुदेवः प्रतापवान् १३ नवभिर्दशभिश्चैव शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ वि
 व्याध सात्यकिराजानं दंश्च बहुधा किल १४

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ प्रवर्तते तव नामेति शेषः स एव श्वोनमविष्यति मरिष्यति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ राजन् क्रुत्सितराजन् ॥ ८ ॥ ९ ॥ नायासीः नागतो भूः तर्हि नैतद्ब्रवीमि तदा
 यतः नामतोऽसि यतः सत्यमेव मम वचनमित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ शरवान्सर्वतःशरैःसह ॥ ३१ ॥

ततो नाराचमादाय निशितं यमसंनिभम् ॥ धनुराकृष्य भगवान्वासुदेवो नृपोत्तम १५ विव्याध सात्यकिं भूयो निशि प्रह्लादयन् स्वकान् ॥ नाराचेन समाविद्धः
सात्यकिः सत्यसंगरः १६ ललाटे सुदृढं वीरो वृष्णीनामग्रणीस्तदा ॥ निषसाद रथोपस्थे निश्चेष्ट इव सत्तमः १७ ततः स पौंड्रको राजा विद्वा दशभिराशुगैः ॥ सा
रथिं पंचविंशत्याहयांश्च चतुरो नृप १८ ते ह्यारुधिराक्तांगाः सारथिश्च समंततः ॥ विह्वलाः समपद्यंत वासुदेवस्य पश्यतः १९ वासुदेवो रथे चापि सिंहनादं स
माददे ॥ तेन नादेन तत्राभूद्विपुलः सात्यकिर्नृप २० विद्वानहयांस्तथा दृष्ट्वा सारथिं च तथागतम् ॥ शैने योथ महावीर्यो रूपितो नृपसत्तमः २१ अलं द्रक्ष्यामि
ते वीर्यमित्युक्त्वा बाणमाददे ॥ विव्याध तेन बाणेन वक्षस्येनं महाबलः २२ ततश्च चालतेनाजौ वासुदेवः शरेण ह ॥ सुस्राव रुधिरं घोरमत्युष्णं वक्षसो नृप २३
रथोपस्थे पपाता शुनिश्च सन्नुरगो यथा ॥ कृत्यं चापि न जानाति केवलं निषसाद ह २४ सात्यकिस्तुरथं विद्वा दशभिः सायकैस्तथा ॥ ध्वजं चिच्छेद भलेनृवा
सुदेवस्य वृष्णिपः २५ हयांश्च चतुरो हत्वा बाणैः सारथिमेव च ॥ युयुधानो थरजेंद्र पौंड्रकस्य च पश्यतः २६ सारथेश्च शिरः कायादाहरत्सरथात्तदा ॥ रथं
थिं च चिच्छेद हयाश्च व्यसवो भवन् २७ चक्रं च तिलशः कृत्वा बाणैर्दशभिरंहसा ॥ जहास विपुलं राजन् वासुदेवं महाबलः २८ ततः परं महत्प्रायं सात्यकिर्वृष्णि
नंदनः ॥ शब्दं कृत्वा बलीसाक्षात्सर्वक्षत्रस्य पश्यतः २९ शरैः सप्ततिसंख्याकैर्दयामास सत्वरम् ॥ तेशराः शलभाकारानि पेतुः सर्वशस्तदा ३० शिरस्तः पा
श्वतश्चैव पृष्ठतः पुरतस्तथा ॥ केवलं धैर्यं निचयस्तृपार्तः शरवान्यथा ३१ यथा मनस्वी रिक्तश्च तथा तिष्ठति पौंड्रकः ॥ ततश्च क्रोधबलवान् वासुदेवः प्रतापवान्
३२ अर्धचंद्रं समादाय विव्याध युधि सात्यकिम् ॥ विद्वा सप्तभिरायां तं क्रोधेन प्रस्फुरन्निव ३३ विद्वोथ सात्यकिस्तेन शरैः पंचभिराशुगैः ॥ चापं चिच्छेद पौ
ंड्रस्य सिंहनादं व्यनीनदत् ३४ वासुदेवो गदां गृह्य भ्रामयित्वा पदात्पदम् ॥ त्वरितं पातयामास सात्यकं सर्वक्षसि प्रभो ३५ सव्येन तां समाकृष्य करेण यदुनंदनः ॥
शरं प्रगृह्य विव्याध सात्यकिर्युधि पौंड्रकम् ३६ तमंतरे गृहीत्वा शुवा सुदेवः प्रतापवान् ॥ शक्तिभिर्दशभिश्चैव सात्यकिं निजघान ह ३७ ताभिर्विद्वोरणे वीरः सा
त्यकिः सत्यसंगरः ॥ अपास्य धनुरम्यत्तद्धनुरादाय सत्वरम् ॥ आजघान तदा वीरो वृष्णीनामग्रणी नृपः ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे
भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां पौंड्रकवधे पणवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ ७ ॥

ममस्वीचदारः रिक्तः निर्धनः सत्पात्र आगत इति शेषः ॥ ३१ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां
पणवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अंकगतः समीपगतः ॥ ८ ॥ प्रग्रहेण परप्रयुक्ताया उत्प्लुत्य प्रग्रहस्तेन ॥ ९ ॥ द्विधा कृत्वा वेणुवत्पञ्चा ॥ १० ॥

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः कुद्वोगदापाणिः सात्यकिर्वृष्णिनन्दनः ॥ वासुदेवं जघानाशुगदयातीक्ष्णयानृप १ सात्याकिं वासुदेवस्तु गदयाभ्यहनद्वली ॥ तावुद्यतगदौ वीरौ शुभाते सुदारुणौ २ दृप्तौ वने यथा सिंहौ परस्परवधैषिणौ ॥ ततः स सात्यकिः क्रुद्धः सव्यं मण्डलमागमत् ३ दक्षिणं वासुदेवस्तु तं जघानस्तनांतरे ॥ युयुधानो वीरस्तु बाह्वोर्मध्यमताडयत् ४ दृढं स ताडितो वीरो जानुभ्यामपतद्भुवि ॥ तत उत्थाय वीरस्तु ललाटेभ्यहनद्वदाम् ५ विषण्णः किंचिदास्थाय तत उत्थाय सत्वरम् ॥ गदयाभ्यहनद्वीरः सात्यकिः पौंड्रसत्तमम् ६ वासुदेवो बलिर्वीरः साक्षान्मृत्युरिवापरः ॥ जघान गदया वृष्णिनिर्दहन्निव चक्षुषा ७ स तया ताडितो वृष्णिर्गदया बाहुमुक्तया ॥ आलंब्य भूमिं सहसामृत्योरंकगतो यथा ८ संज्ञां पुनः समालंब्य पाणिभ्यां दृढमेव च ॥ गदां तस्य महाराज गृहीत्वा प्रग्रहेण ह ९ द्विधा कृत्वा महागुर्वी गदां कालायसीं शुभाम् ॥ उत्सृज्य सहसा वीरः सिंहनादं व्यनीनदत् १० तत उत्सृज्य राजा तु वासुदेवो महाबलः ॥ सव्येन सात्यकिं गृह्य दक्षिणेन करेण ह ११ मुष्टिं कृत्वा महाघोरां वासुदेवः प्रतापवान् ॥ ताडयामास मध्ये तु स्तनयोः सात्यकेनृप १२ शैने यो वृष्णिर्वीरस्तु गदामुत्सृज्य सत्वरम् ॥ तलेनाभ्यहनद्वीरो वासुदेवं रणाजिरे १३ तलेन वासुदेवोऽपि सात्यकिं सत्यसंगरम् ॥ तयोरेवं महाघोरं तलयुद्धं प्रवर्तत १४ जानुभ्यां मुष्टिभिश्चैव बाहुभ्यां शिरसा तदा ॥ उरसोरः समाहत्य जानुभ्यां जानुनी तथा १५ कराभ्यां करमाहत्य तौ युद्धं संप्रचक्रतुः ॥ तालयोस्तत्र राजेन्द्र वृक्षयोः सानिकर्षयोः १६ वने यथानिरुत्पन्नस्तथैवाभून्महास्वनः ॥ तावाजौ प्रथितौ वीरावुभौ पौंड्रकसात्यकी १७ निशि स्तिमितमूकायां शस्त्रं त्यक्तवामहाबलौ ॥ युयुधाते मल्लंगे मल्लौ द्वावि विवश्रुतौ १८ उभे सेने महाराजोऽसंशयं जग्मतुस्तदा ॥ किं नु स्यात्सात्यकिर्वीरो हतस्तेन भाविष्यति १९ आहोस्विद्वासुदेवस्तु हतस्तेन महात्मना ॥ अद्य वै तौ महावीरौ परस्परवधैषिणौ २० युध्यमानौ महावीरौ तदा स्वर्गं गमिष्यतः ॥ अन्यथानोपरम्येतां युद्धाद्वीरौ सुनिश्चितौ २१ अहो वीर्यमहो धैर्यमेतयोर्बलशालिनां ॥ एतौ महाबलौ लोके एतौ प्रकृतिसत्तमौ २२ नैव युद्धं महाघोरमासीद्देवासुरेष्वपि ॥ न श्रुतो न च वादृष्टः संग्रामो यंकदाचन २३ एते वंसौ निकाब्रूयुः सेनयोरुभयोरपि ॥ रात्रौ निशीथे मेघौ घेदृष्ट्वा युद्धं सुदारुणम् २४ अथ तौ बाह्वभिर्वीरौ सानिपेततुरंजसा ॥ दशभिर्मुष्टिभिर्जघ्ने सात्यकिः पौंड्रकं तदा २५ पंचभिः सात्यकिं पौंड्रः समाजघ्ने महाबलः ॥ तयोश्चटचटाशब्दो ब्रह्मांडक्षोभणो महान् ॥ प्रादुरासीत्सर्वत्र सर्वान्विस्मापयन्निव २६ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारि वीरविषयपर्वणि पौंड्रकवधो नाम सप्तनवतितमोऽध्यायः १७ ॥ ॥ ६४ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ॥ इ० म० ह० म० टी० कायां सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ १७ ॥

एतास्मिन्नेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ दशतालप्रमाणतः दशमादेशसंमितम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ माधवोमधुवंशयः माधवाग्रजो लक्ष्मीपतेर्ज्येष्ठभ्राता ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नंतरे कृद्ध एकलव्यो निषादपः ॥ बलभद्रमभिक्षिप्रंधनुरादाय सत्वरम् १ नाराचैर्दशभिर्विद्वावणैश्च दशभिः परैः ॥ चिच्छेदधनुरर्द्धतत्सर्वक्षत्रस्य पश्यतः २ सूतं दशभिराहत्य रथं त्रिंशद्भिरेव च ॥ ध्वजं चिच्छेदभलेन निषादस्य जगत्पतिः ३ ततः परं महच्चापं निषादो वीर्यसंमतः ॥ दृढमौर्व्यासमायुक्तं दशतालप्रमाणतः ४ कामपालं शरेणाशुजघान जनमध्यतः ॥ बलदेवो महावीर्यः सर्पशेष इव श्वसन ५ दशभिस्तद्वनुर्दिव्यं शरैः सर्पसमैर्बलः ॥ चिच्छेदमुष्टिदेशे तु माधवो माधवाग्रजः ६ एकलव्यो निषादेशः खड्गमादाय सत्वरः ॥ प्राहिणो द्रुलमादाय निशितं घोरविग्रहम् ७ तमंतरे पटुर्वीरो वृष्णिवीरः प्रतापवान् ॥ तिलशः पंचभिर्वाणैश्च कारयदुनंदनः ८ ततो परं महत्खड्गं सर्वकालाय संशुभम् ॥ प्राहिणोत्सारथेः कायमाशोकयाथ निषादजः ९ तंचापि दशभिर्वीरो माधवो यदुनंदनः ॥ बाह्वोरंतरयोश्चैव निर्विभेदमहारणे १० ततः शक्तिसमादाय घंटामालाकुलां नृपः ॥ निषादो बलदेवाय प्रेषयित्वा महायुधः ११ सिंहनादं महाघोरमकरोत्स निषादपः ॥ साशक्तिः सर्वकल्याणी बलदेवमुपागमत् १२ उत्पतंतं तीमहाघोरं बलभद्रः प्रतापवान् ॥ आदायाद्य निषादेशं सर्वान् चिस्मापयन्निव १३ तथैव तं जघानाशुवक्षो देशे समाधवः ॥ सतया ताडितो वीरः स्वशक्त्याथ निषादपः १४ विह्वलैः सर्वगात्रेषु निपपातमहीतले ॥ प्राणसंशयमापन्नो निषादो रामताडितः १५ निषादास्तस्य राजेन्द्रशतशोथसहस्रशः ॥ अष्टाशीतिसहस्राणि निषादास्तस्य यो धिनः १६ मदिनः खड्गिनश्चैव महेष्वासामहाबलाः ॥ शरैरनेकसाहस्रैः शक्तिभिश्च परश्वधैः १७ गदाभिः पट्टिशैः शूलैः परिवैः प्राप्तो मरैः ॥ कुंतैरथ कुठारैश्च यादवानां महौजसाम् १८ शलभा इव राजेन्द्रदीप्यमानं हुताशनम् ॥ तेशरैः पातयांचक्रामं राममिवापरम् १९ केचित्कुठारैराजघ्नतुः केचित्कुंतैः परश्वधैः ॥ गदाभिः केचिदाघ्रंति शक्तिभिश्च तथा परे २० निजघ्नः सहस्रारामं स्फुरंतं पावकं यथा ॥ ततः क्रुद्धो हलीसाक्षाद्वलमुद्यम्य सत्वरम् २१ सर्वानाकर्षयामास मुशलेन हिपीडयन् ॥ तेहन्यमाना राजेन्द्रनिषादाः पर्वताश्रयाः २२ निपेतुर्धग्णी पृष्ठेशतशोथसहस्रशः ॥ क्षणेन तन्महाराजहत्वा सर्वान् नहावलान् २३ सिंहवद्व्यनदंस्तत्र तस्थौ रामो महाबलः ॥ ततो रात्रौ महाघोराः पिशिचाः पिशिताशनाः २४ आकृष्य मांसयूथानि भक्षयंतः समासत ॥ पिवंतः शोणितं कोष्ठात्संछिद्य च शवं बहु २५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि एकलव्यसैन्यवधो नामाष्टनवतितमोऽध्यायः ९८ ॥ ॥ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि एकलव्यसैन्यवधो नामाष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ ॥

कव्यादाइति शवंशवजातीयं ॥ १ ॥ आशिखंशिखामपिकेशास्थपिनत्यजंतीत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ छत्रदेशेमूर्द्धनि ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३

॥ वैशंपायन उवाच ॥ कव्यादाः सर्व एवाशुभक्षयंतस्तदाश्वम् ॥ हसंतोविविधंघोरंनादयंतोवसुंधराम् १ राक्षसाश्चापेशाचाश्चपिबंतःशोणितंबहु ॥
आशिखंभुंजतेराजञ्छवस्यपिशिताशनाः २ नृत्यंतिस्मतदाराजन्नगर्यारणतोषिताः ॥ काकाबलाकागृध्राश्चश्येनागोमायवस्तथा ३ भक्षयंतःप्रवर्तते
राक्षसाश्चैवदारुणाः ॥ एतस्मिन्नंतरेवीरोनिपादोलुब्धसंज्ञकः ४ हतान्सर्वान्समालोक्यनिपादान्नगचारिणः ॥ गदामादायकुपितोराममेवजगामह ५
जघान्नगदयाराजञ्छत्रदेशेनिपादपः ॥ ततोरामोगदीराजत्रिषादंवाहुशालिनम् ६ आजघ्नेगदयाक्रूरंमदमतोहलायुधः ॥ तयोश्चतुमुलंयुद्धंगदाभ्यां
समवर्तत ७ आकाशेशब्दआसीत्तुतयोर्युद्धेमहाभुज ॥ समुद्राणांयथाघोषःसर्वेषांमन्त्रिगच्छताम् ८ कल्पक्षयेमहाराजशब्दःसुतुमुलोभवत् ॥ क्षोभे
तोनागराजश्चनामाःक्षोभंसमाययुः ९ शृथिर्वीचांतारिक्षंचसर्वशब्दमयंबभौ ॥ ततःसपौडूकोराजासत्यकिंवृष्णिनंदनम् १० गदयैवजघानाशुसत्वरं
रणक्षेविदः ॥ युयुधानोत्तलीराजन्वासुदेवंजघानह ११ तयोश्चतुमुलःशब्दःप्रादुरासीन्महारणे ॥ चतुर्णांयुध्यतांराजन्परस्परवधैषिणाम् १२ ब्रह्मा
डक्षोभणोराजञ्छब्दआसीत्सुदारुणः ॥ ततोरजःप्रादुरभूत्तस्मिन्संग्राममूर्द्धनि १३ तारकानिष्प्रभाराजंस्तमस्येवंक्षयंगते ॥ उषसिप्रतिबुद्धायांत
तोनिःशेषतांययौ १४ उदितोभगवान्मूर्यश्चंद्रश्चक्षयमाययौ ॥ तयोर्युद्धंप्रादुरभूच्चतुर्णांवाहुशालिनाम् ॥ देवासुरसमंराजशुदितेभास्करेमहत् १५ ॥
इतिश्रीमहभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिपौडूकयुद्धेनवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततःप्रभातेविमलेभगवान्देवकीसुतः ॥
गंतुमैच्छज्जगन्नाथःपुरंवदरिकाश्रमात् १ नमस्कृत्यमुनीन्सर्वान्ययौद्धारवतींनृप ॥ आरुह्यगरुडंविष्णुर्वेमेनमहताप्रभुः २ सुमहाञ्जुश्रुवेशब्दस्तेषांयुद्धं
प्रकुर्वताम् ॥ गच्छतदेवदेवेनपुरीद्धारवतींनृप ३ अर्चितयज्जगन्नाथःकोन्वयंशब्दउत्थितः ॥ संग्रामसंभवोघोरोआर्यशैनेयसंयुतः ४ व्यक्तमागतवान्पौं
द्रोन्नगरीद्धारकामनु ॥ तेनयुद्धंसमभवत्पौडूकेनदुरात्मना ५ यदूनांवृष्णिवीराणांयुद्धयतामितरेतरम् ॥ शब्दोयंसुमहान्ठ्यक्तोनात्रकार्योविचारणा ६ इत्येवं
र्चितयित्वातुदध्मौशंखंमहारवम् ॥ पांचजन्यंहरिःसाक्षात्प्रीणयन्वृष्णिपुंगवान् ७ रोदसीपूरयामासतेनशब्देनकेशवः ॥ यादवावृष्णयश्चैवश्रुत्वाशंखस्य
वेरवम् ८ व्यक्तमायातिभगवान्पांचजन्यरवोह्वयम् ॥ इतितेमेनिरेराजन्वृष्णयोयादवास्तथा ९ निर्भयाःसमपद्यंतवृष्णयोयादवाश्चते ॥ तस्मिन्नेवक्ष
णेदृष्टेस्ताक्षर्यश्चपततांवरः १०

॥ १०६ ॥ इतिश्रीमहभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांनवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ स्तुतैरेवसुतादिभिः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ कियतां करोतु ॥ २५ ॥ २६ ॥

ततश्च देवकीसूनुर्दृष्टस्तैर्यादवेश्वरः ॥ सूताश्च मागधाश्चैव पुरोयांति जगत्पतेः ११ स्तुत्यास्तुतं हरिं विष्णुमीश्वरं कमलेक्षणम् ॥ गताश्च यादवाः सर्वे परिववृ
र्जनार्दनम् १२ कृष्णस्तु गरुडं भूयोगच्छत्वं नाकमुत्तमम् ॥ इत्युक्त्वा गरुडं विष्णुर्विसृज्य यदुनंदनः १३ दारुकं पुनराहेदं रथमानय मे प्रभो ॥ सतथेति प्रति
ज्ञाय रथमादाय सत्वरम् १४ रथोयं भगवन्देव किमतः कृत्यमास्ति मे ॥ इत्युक्त्वा रथमादाय प्रणम्याग्नेस्थितो हरेः १५ गते रथगृडे विष्णुरथमारुह्य सत्वरम् ॥
यत्र युद्धं समवतत्र याति स्म केशवः १६ तत्र गत्वामहाराज युध्यतां च महात्मनाम् ॥ पांचजन्यं महाशंखं दध्मौ यदुवृपोत्तमः १७ पौंड्रोथ वासुदेवस्तु कृष्णं
दृष्ट्वा रणोत्सुकम् ॥ सात्यकिं पृष्ठतः कृत्वा वासुदेवमुपागमत १८ कुद्धोऽथ सात्यकीराजन्वारयामास पौंड्रकम् ॥ न गंतव्यमिति राजत्रेपधर्मः सनातनः १९
जित्स्वर्गं च छराजेंद्र परं योद्धुं महारणे ॥ क्षत्रियोऽसि महावीरस्थिते मायिरणोत्सुके २० एष ते गर्वमखिलं नाशयिष्यामि संयुगे ॥ इत्युक्त्वा चाग्रतस्तस्थौ गच्छ
तो यादवेश्वरः २१ पौंड्रस्य शिनिनसातु पश्यतः केशवस्य ह ॥ अवज्ञाय शिनः पौत्रं कृष्णमेव जगाम ह २२ निर्भर्त्स्य सहसा भूयः सात्यकिः क्रोधमूर्च्छितः ॥
गदया प्राहरत् पौंड्रं वासुदेवस्य पश्यतः २३ यथा प्राणं यथा योगं सात्यकिः सत्यविक्रमः ॥ दृष्ट्वाथ भगवानेवं सात्यकिं प्रशंसं सह २४ निवार्य सात्यकिं कृष्णो
यथेष्टं कियतामसौ ॥ उपारमद्यथा योगं सात्यकिः कृष्णवारितः २५ सततः पौंड्रको राजा वासुदेवमुवाच ह ॥ भो भो यादव गोपाल इदानीं किगतो भवान् २६
त्वां द्रष्टुमथ संप्राप्तो वासुदेवोऽस्मि संप्रतम् ॥ हत्वा त्वां सबलं कृष्णबलैर्बहुभिरन्वितः २७ अहमेको भविष्यामि वासुदेवो महीतले ॥ यच्च कृतवगो विंद प्रथितं
सुप्रभं महत् २८ अनेन तव चक्रेण पीडितोऽस्मि चतद्रणे ॥ चक्रमस्तीति तद्वीर्यं तव माधव संप्रतम् २९ नाशयिष्यामि तत्सर्वं सर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥
शार्ङ्गिणि मां विजानीहि न त्वं शार्ङ्गीति शिष्यते ३० “शंखमस्तीति तद्वीर्यं तव माधव संप्रतम्” ॥ शंखो चाहंगदी चाहं च क्रीचाहं जनार्दन ३१ मामेव हि सदा ब्रू
युर्जनंतो वीर्यशालिनः ॥ आदौ त्वं बलवद्ब्रह्म हत्वा स्त्रीवालकान् बहून् ३२ गाश्च हत्वा महागर्वस्तव संप्रति वर्तते ॥ तत्ते हं व्यपनेष्यामि यदि तिष्ठसि मत्पुरः ३३
शस्त्रं गृहाण गोविंद यदि योद्धुं व्यवस्थितः ॥ इत्युक्त्वा वाणमादाय तस्थौ पार्श्वे जगत्पतेः ३४ एतद्वचनमाकर्ण्य वासुदेवं नभापितम् ॥ स्मितं कृत्वा हरिः कृष्णो
बभाषे पौंड्रकं नृपम् ३५ कामं वद नृप त्वं हि पातक्यस्मि सदानृप ॥ गोघाती वालघाती च स्त्रीहंता सर्वथानृप ३६

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ पीडितोऽस्मि स्ववीर्यस्य चक्रस्य नाश्यादिति भावः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ गोघाती वृषभासुरवालघाती पद्मभाषा
कंसद्वारा घातनात् ॥ ३६ ॥

महामम ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ वृत्ततः वर्तुलत्वेन ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ४३ ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां कृष्णपौंड्रक्यु

चक्रीभवगदीराजञ्छाङ्गीचसततंभव ॥ नामधेयंवृथामहंवासुदेवेतिचप्रभो ३७ शाङ्गीचक्रीगदोशंखीत्येवमादिवृथामम ॥ किंतुवक्ष्यामि किंचितुश्रृणु
ष्वयदिमन्यते ॥ क्षत्रियावालेनोपेतुस्थितेमयिजगत्पतौ ३८ तथानुब्रुवतेत्वांहिजीवत्येवमयिप्रभो ॥ यत्तेचक्रंमहाघोरमसुरांतकरंमहत् ३९ तत्तुल्यं
ममचक्रंतुवृत्ततो नतुवीर्यतः ॥ आयुधेष्वथसर्वत्रशब्दसादृश्यमस्ति ते ४० गोपोहंसर्वदाराजन्प्राणिनांप्राणदःसदा ॥ गोप्तासर्वेषुलोकेषुशास्तादुष्टस्यसर्व
दा ४१ कथनंसर्वकार्यंहेजित्वाशत्रून्प्राधम ॥ अजित्वाकिंभवान्ब्रूतेस्थितेमयिचशस्त्रिणि ४२ हत्वामां ब्रूहिराजेंद्रयदिशक्तेऽसिपौंड्रक ॥ स्थितोहं
चक्ष्माश्रित्यरथीचार्पागदासिमान् ४३ रथमारुह्ययुद्धायसन्नद्धोभवमानद ॥ इत्युत्तत्वाभगवान्विष्णुःसिंहनादं व्यनो नदत् ४४ ॥ इति श्रीम
हाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि कै० कृष्णपौंड्रक्युद्धं नाम शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः शरंसमादाय वासु
देवः प्रतापवान् ॥ पौंड्रं जघान सहस्रानि शितेन शरेण ह १ पौंड्रोथ वासुदेवस्तु शरैर्दशभिराशुगैः ॥ वासुदेवं जघाना शुवाष्णेयं वृष्णिनंदनम् २ दारुकं पंच
विंशत्या हयान्दशभिरेव च ॥ सप्तत्या वासुदेवं तु यादवं वासुदेवकः ३ ततः प्रहस्य सुचिरं केशवः केशि सूदनः ॥ दृष्टो साविति मनसा संपूज्य यदुनंदनः ४ आकृ
ष्य शाङ्गं बलवान्संघाय रिपुसूदनः ॥ नागचेन सुतीक्ष्णेन ध्वजं चिच्छेद केशवः ५ सारथेश्च शिरःकायादाहत्य यदुनंदनः ॥ अश्वांश्च चतुरो हत्वा चतुर्भिः सा
यकोत्तमैः ६ रथं राज्ञः समाहत्य तदोभौ पार्ष्णि सारथी ॥ चक्रं च तिलशः कृत्वा हसन्किंचिदिव स्थितः ७ पौंड्रको वासुदेवस्तुरथा दुष्टुत्यसत्वरः ॥ आदा
य निशितं खड्गं प्राहिणोत्केशवायसः ८ सखड्गं शतधा कृत्वा तूष्णीमासीच्च केशवः ॥ ततः परं महाघोरं परिघं कालसंमितम् ९ गृहीत्वा वासुदेवाय वासुदेवः प्र
तापवान् ॥ प्राहिणो वृष्णि वीराय सर्वक्षत्रस्य पश्यतः १० तद्विधाजगतां नाथश्चकार यदुनंदनः ॥ ततश्चक्रं महाघोरं सहस्रारं महाप्रभम् ११ त्रिंशद्भारसमा
युक्तमप्यसास्यममित्रहा ॥ आदायाथ महाराज केशवं वाक्यमब्रवीत् १२ पश्येदं निशितं धारंतव चक्रविनाशनम् ॥ अनेन तव गोविंद दर्पदर्वतां वर १३ अप
नेष्यामि वाष्णेयसर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥ त्वां हि शयमहाघोरं कृतमन्यदुगसदम् १४ यदि शक्तो हरे कृष्णदारयेदं महास्पदम् ॥ इत्युत्तवा तच्छतगुणं भ्रामयि
त्वामहाबलः १५ चिक्षेपाथ महावीर्यः पौंड्रको नृपसत्तमः ॥ अवलुत्य ततो देशात्तदुत्सृज्य महाबलः १६

देशततोऽध्यायः १०० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ ॥ २ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ आयसास्यं आयसं लोहमयं तच्च तव आस्यं स्नेप्यं तव
आयसास्यम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ॥ अवलुत्य चक्रं वंचितवान् इत्यर्थः ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ तामिषयामासनिवर्तयामासेत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ सहस्रारं शतारमितिकार्यभेदात् रूपभेदः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इति श्रीम
सिंहनादमहाघोरं व्यनदद्वीर्यवांस्तदा ॥ ततो वेस्मयमापन्नो भगवान्देवकीसुतः १७ अहो वीर्यमहो धैर्यमस्य पौंड्रस्य दुःसहम् ॥ इति मत्वा जगन्नाथ उ
त्थितश्चरथोत्तमात् १८ ततः शिलां समादाय प्रेषयामास केशवम् ॥ तां शिलां प्रेषयामास तस्मै यदुकुलोद्ग्रहः १९ पौंड्रेण सुचिरं कालं विक्रिड्य भगवान्हरिः ॥
ततश्चक्रं समादाय निशितं रक्तभोजनम् २० दैत्यमांसप्रादिग्धांगं नारीगर्भं विमोचनम् ॥ शातकुंभमयं घोरं दैत्यदानवनाशनम् २१ सहस्रारं शतारं तद
हुतं दैत्यभीषणम् ॥ ऐश्वर्यवर्मपरमं नित्यं सुरगणार्चितम् २२ विष्णुः कृष्णस्तथा शाङ्गी नित्ययुक्तः सदा हरिः ॥ जघान तेन गोविंदो पौंड्रकं नृपसत्तमम् २३
तस्य देहं विदार्या शुचक्रं पिशितभोजनम् ॥ कृष्णस्याथ करं भूयः प्राप सर्वेश्वरस्य ह २४ ततः स पौंड्रको राजा गतासुः प्राप तद्भुवि ॥ निहत्य भगवान् विष्णु
र्धुर्विज्ञेयगतिः प्रभुः ॥ प्रतिपेदे सुधर्माभुयाद वैः पूजितो हरिः ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां पौंड्रकवासुदेववधो
नामैकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ निषादेशं ततो रामः शक्त्या वीर्यवतां वरः ॥ आजघान स्तनद्वंद्वे सिंहनादं
व्यनीन दत्त ॥ १ ॥ ततः क्रुद्धे निषादेशो रामं मत्तं महाबलम् ॥ गदया लोकविख्यातो जघान स्तनवक्षसि २ आहतः स तु तेनाशुबलभद्रो महाबलः ॥ उभाभ्यां चैव राम
स्तुकराभ्यां वृष्णिपुत्रवः ३ गदां गृह्य महाघोरामायां तीं प्राणहारिणीम् ॥ दुद्रावाथ निषादेशः समुद्रं मकरालयम् ४ धावत्येवं तदाराजि एकलव्ये निषादपे ॥ धाव
त्येव च रामोऽपि यत्र यातो निषादपः ५ सामरं स प्रविश्याशु गत्वा योजनपंचकम् ॥ भीत एव त्रदारा जन्ने कलव्यो निषादपः ६ कंचिद्दीपांतरं राजन् प्रविश्य न्य
षसत्तदा ॥ ततो रामो निषादेशं जिमाययदुनंदनः ७ तां सभां मणिरत्नाढ्यां प्रविवेश हलायुधः ॥ सात्यकिर्युद्धसं सक्तस्तां सभां प्रविवेश ह ८ अन्ये च यादवारा
जस्यथा योगमुपस्थिताः ॥ आसीनेषु च सर्वेषु वृष्णिवरिषु सर्वतः ९ अभिवाच्य यथा योगं वृष्णीन् सर्वांश्च केशवः ॥ उवाच वचनं काले भगवान्देवकीसुतः १० दृष्टं
कैलासशिखरं शंकरो नीललोहितः ॥ स तु मह्यं दुर्वरः प्रीतिमांश्च ददौ वरम् ११ तत्र देवाः समायाता मुनयश्च तपोधनाः ॥ दृष्ट्वा मां शंकरश्चैव प्रीतः स्तुत्वा
समाययौ १२ अत्यहुतं मया दृष्टं रात्रौ यादवसत्तमाः ॥ पिशाचौ द्वौ महाघोरो वदंतौ मामिकां कथाम् १३ मृगयां च क्रतुस्तौ तु चिंतयंतौ तु मांसदा ॥ दृष्ट्वा मां
तौ तुराजेंद्राः प्रीतिमंतौ तपस्विनौ १४

हामारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ निषादेशमिति निषादेशं एकलव्यं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ प्राणहारि
णं शिवा दुद्राव ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां पौंड्रकवधसमाप्तौ द्वाविंशोऽध्यायः ॥

भक्तिनम्रौ महात्मानौ प्रणामं चक्रतुस्तदा ॥ ततो हं सर्वथा प्रीतस्तौ नीतौ स्वर्गमुत्तमम् १५ तोषयित्वा महादेवं मया चाद्यसमागतम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत
स्ते वृष्णयः सर्वदेवदेवं शशंसिरे १६ सर्वथा कृतकृत्यास्ते वृष्णयः केशवाश्रयाः ॥ यादवाः सर्वएवैते स्वं स्वं जग्मु र्यथा लयम् १७ अभ्यंतरे जगन्नाथः प्रविश्य हरि
रीश्वरः ॥ रुक्मिणीसत्यभामाभ्यामाच चक्षेयथा भवत् १८ ते प्रीते प्रीतियुक्तेन केशवेन समन्विते ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं केशवस्य विचेष्टितम् १९ शशासपृ
थिवीं कृत्वा दुष्टान् हत्वा महाबलान् ॥ नरकं घोरकर्माणपौंड्रकं नृपसत्तमम् २० हयग्रीवं निशुंभं च तथा सुंदोपसुंदकौ ॥ ररक्ष विप्रान् देवेशो मुनीन् मुनिवरा चि
तः २१ विप्रेभ्यश्च ददौ वित्तं गाश्च दत्त्वा स केशवः ॥ अग्निहोत्रं प्रयुंजानो ब्राह्मणांश्च सुतर्पयन् २२ मुनींश्च ब्रह्मचर्येण देवान्यज्ञैरनेकधा ॥ स्वधया च पितृन् स
र्वान् प्राणयन्नेव सर्वदा २३ तस्मिञ्छासति देवेशो राज्यं निष्कण्टकं प्रभो ॥ सुखमेव प्रजाः सर्वजीवंति ब्राह्मणादयः २४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भ
विष्यपर्वणि कैलासयात्रायां पौंड्रकवधसमाप्तौ द्वाविंशोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ भूय एव द्विजश्रेष्ठ शंखचक्रगदा
भृतः ॥ चरितं श्रोतुमिच्छामि विस्तरेण तपोधन १ नहि मे तृप्तिरस्तीह शृण्वतः कैशवीं कथाम् ॥ कोनुनामहरेर्विष्णोर्देवदेवस्य चक्रिणः २ शृण्वंस्तथारम
न्वापि वृत्तिं याति दिवानिशम् ॥ पुरुषार्थो यमेवैको यत्कथाश्रवणं हरेः ३ कथमासीज्जगद्धेतोर्हंसस्य डिंभकस्य च ॥ समितिः सर्वभूतानां सदा विस्मयदायिनी ४
विचक्रस्य कथं युद्धं दानवस्य महात्मनः ॥ सतयोर्भिन्नतां यात इत्येवमनुशुश्रुम ५ तौ सुतौ वीर्यसंपन्नौ शिष्यौ भृगुसुतस्य ह ॥ सर्वास्त्रकुशलौ वीरौ हरेलेख्यव
रौ किल ६ संग्रामः सुमहानासीदित्युक्तं भवता पुरा ॥ तयोश्च नृपयोर्विप्रकेशवस्य जगत्पतेः ७ कस्य पुत्रौ समुत्पन्नौ यथा भूद्विग्रहो महान् ॥ अष्टाशीतिसह
स्राणि दानवानां तरस्विनाम् ८ बलान्यथ विचक्रस्य शितशूलधराणि च ॥ आसन्नयुद्धे महाराज दानवस्य महात्मनः ९ यदूनामंतरं प्रेप्सुर्यदूनां युद्धकांक्षया ॥
देवासुद्धे महायुद्धे देवान् जयन्निदुर्धरः ॥ तद्विधार्थं सदा यत्नमकरोच्चैव केशवः १० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिंभकोपाख्या
ने त्र्यधिकशततमोऽध्यायः १०३ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ आसीच्छाल्वेपुरा जेन्द्रब्रह्मदत्तो नृपोत्तमः ॥ नाम्नाराजन्स पूतात्मा सर्वभूतदया
परः १ पंचयज्ञपरो नित्यं जितात्मा विजितेन्द्रियः ॥ ब्रह्मविद्वेदविच्चैव सदा यज्ञमयः शिवः २

केशवतमोऽध्यायः १०२ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां हंसडिंभकोपा
ख्याने त्र्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ताभ्यांस्त्रीभ्यांसह ॥ ६ ॥ सहितेनैवैष्णवसन्नेनशंकरस्यार्चनंविष्णुशंकरयोर्वास्तवाभेदाभिप्रायेण ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

तस्यमध्यमहीपालरूपौदार्यगुणान्विते ॥ बभूवतुःसुसंपन्नेअनपत्येनृपोत्तम ३ सताभ्यामुमुदेराजाशच्याशक्रद्विवाचरे ॥ नाम्नाभिन्नसहोनामसखाचासीद्विजो
त्तमः ४ तस्यराज्ञोमहायोगीवेदवेदांततत्परः ॥ अनपत्यःसविप्रैर्द्रोयथाराजाबभूवह ५ सराजासहितस्ताभ्यामर्चयामासशंकरम् ॥ पुत्रार्थंशूलिनंशर्वद
शवर्षाण्यनन्यधीः ६ सविप्रैर्वैष्णवंसत्रंपुत्रार्थेसमयोजयत् ॥ अर्चितस्तेनराज्ञेद्रशंकरोनीललोहितः ७ आत्मानंदर्शयामासस्वप्नेराजानमब्रवीत् ॥ प्री
तोस्मितममद्रंतेवरंवरयसुवत ८ अथराजाजगन्नाथमुवाचेदंस्मयान्निव ॥ पुत्रौममभवेतांहितथेत्युक्त्वावृषध्वजः ९ अंतर्धानंगतःशंभुःप्रतिबुद्धस्ततोऽनृपः
सोपेमिन्नसहोविद्वान्देवकेशवमव्ययम् १० पंचवर्षजगन्नाथमर्चयामासभक्तितः ॥ अर्चितस्तेनविप्रेणदेवदेवोजनार्दनः ११ पुत्रमेकंददौतस्नैस्वा
त्मनासदृशंहारिः ॥ तेभार्येगर्भमाघतांतेजसाशंकरस्यह १२ विप्रभार्यामहाराजवैष्णवंतेजआदधत् ॥ महिष्येतेमहावीर्येपुत्रौशंकरानिर्मितौ १३ अस्म
येतांमहीपालक्रमेणैव नृपस्यह ॥ सतयोश्चमहाराजनामकर्मादिकाःक्रियाः १४ चकारविधिवत्सर्वाविप्रेभ्योदान्नहृद्धनम् ॥ सचविप्रोविनीतात्मापुत्रमे
कंहिलव्ववान् १५ साक्षादिवजगन्नाथंस्थितंपुत्रात्मनानृप ॥ जातकर्मादिकंसर्वब्राह्मणःमचकारह १६ तौकुमारावयंचैवत्रयःसवयसोभवन् ॥ वेदानधी
त्यतेसर्वाञ्छुत्वाचान्वीक्षीकीर्तया १७ घनुर्वेदेतथास्त्रेचानिपुणास्तेमवंस्तदा ॥ हंसोज्येष्ठेनृपसुतोडेभकोनंतरोभवत् १८ सचविप्रसुतोराजनजनार्दन
इतिस्मृतः ॥ अन्योन्यंभिन्नतांयाताःसर्वेचैवकुमारकाः १९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिहंसडिभकेत्पतौचतुरधिकशततमो
ध्यायः १०४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ हंसश्चडिभकश्चैवतपश्चतुर्महामतिः ॥ मनश्चक्रतुरात्मांशौशंकरस्यनृपोत्तम १ गत्वातुहिमव
त्पार्श्वतपश्चक्रतुरंजसा ॥ उद्दिश्यशंकरंशर्वनीलग्रीवमुमापतिम् २ वीर्यस्त्रिवैवनौस्याताभित्याघायतुमानसे ॥ एकाग्रप्रियतौभूत्वावाय्वंबुप्राशिनौनृ
प ३ ममस्तेदेवदेवेतिशंकरेतिदेवानेशम् ॥ हरशर्वशिवानंदनीलग्रीवमुमापते ४ वृषध्वजविरूपाक्षहर्षक्षजगतांपते ॥ भक्तप्रियगिरिशेशवासुदेवशिवच्यु
त ५ सद्योजातमहादेवदेवदेवगुहाशय ॥ भूतभावनदेवेशप्रणवात्मन्सदाशिव ६ इत्यादिनामभिर्नित्यंस्तुवंतौशंकरंभवं ॥ हृदिक्त्वाविरूपाक्षंतपस्तेपतुरं
जसा ७ निर्ममोनिरहंकारौमौनव्रतसमास्थितौ ॥ वर्षाणीहतदाराजपंचचक्रतुरोजसा ८

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ त्रियक्षःत्रिभिर्वेदेइज्यतइति त्रियक्षःयज्ञेशः ॥ १० ॥ वरयवरतम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ भृंगिरिटी भृंगिरिटिच ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

ततःप्रीतोभवच्छर्त्तस्ताभ्यासंयमनेनच ॥ सददौदर्शनंनैजंव्याघ्रचर्मविरोहरः ९ त्रियक्षःशंकरःशर्वःशूलपाणिरुमापतिः ॥ अग्रतःसंस्थितंशर्वचंद्रार्द्धकृत
शेखरम् ॥ तौदृष्ट्वाप्रीतमनसौनमश्चक्रतुरंजसा १० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ वरंवरयभद्रंवांयथेच्छावांतथास्तुवै ॥ तावूचतुस्तदाराजन्प्रीतस्त्वंभगवन्
१६ ११ देवासुरचमूमुख्यैर्षक्षैर्गंधर्वदानवैः ॥ आवामजय्यौसर्वात्मन्नेषनौप्रथमोवरः १२ द्वितीयोनौविरूपाक्षरौद्रास्त्राणांचसंग्रहः ॥ महेश्वरंतथारौद्र
मत्स्रंब्रह्माशिरोमहत १३ अभेद्यंकवचंदिव्यमच्छेद्यंचापिकार्मुकम् ॥ परशंचतथाशर्वसदारक्षार्थमेवच १४ सहायौद्वौमहादेवभूतौयुद्धेहिगच्छताम्
एवमास्त्वितिदेवेशआहभृंगिरिटीहरः १५ कुंडोदरंविरूपाक्षंसर्वप्राणिहितेरतम् ॥ युवामथवभूतेशौसहायौसततंरणे १६ संग्रामंगच्छतांधोरमेतयोर्वल
शालिनोः ॥ इत्युक्त्वाभगवाञ्छर्वस्तत्रैवांतरधीयत १७ ततस्तौवीर्यसंपन्नौहंसोडिभरुएवच ॥ कृतास्त्रौशस्त्रसंपन्नौचापिनौवीर्यवतरौ १८ आमुकक
वचौवीरावजय्यौदेवदानवैः ॥ अत्यंतभक्तौदेवेशशंकरेनीललोहिते १९ नित्येत्सवकरौदेवेभस्मोद्भूलनशोभिनी ॥ कृतत्रिपुंड्रकौनित्यंजटायुक्तशिरोधरौ
२० रुद्राक्षार्पितसर्वांगौव्याघ्रवर्मविराट्प्रतौ ॥ नमःशिवायशांतायमहादेवायधामते २१ इत्यादिभिर्महादेवंस्तुवंतौनामभिःशिवम् ॥ साक्षादिवमहादे
वौरेजतुर्जलधारिणौ २२ ततःस्वभवनंगत्वापितुःपादावगृह्यताम् ॥ पितुश्चसख्युर्वलिनीमातुश्चरणौतदा २३ जनार्दनोपेधर्मात्माकालेनमहतानृप ॥
विद्यापारंमहाबुद्धिर्युक्तेनासावुपेयिवान् २४ सचविष्णुंहृषीकेशंपीतकौशेयवाससम् ॥ ब्रह्मतत्त्वपरोनित्यमुपास्तेविजितेंद्रियः २५ हंसश्चडिभक
श्चैवकृतदारोबभूवतुः ॥ जनार्दनोपेधर्मात्माकृतदारोबभूवह २६ सर्वेतेयज्ञानिरताःपंचयज्ञपरास्तथा ॥ स्वदारनिरताःसर्वेगुरुशुश्रूषणेस्ताः ॥ धर्मएव
परंश्रेयइतितेमेनिरेनृप २७ ॥ ॥ इतिश्रीम०खिलेषुहरिवंशेभ०कैलासयात्रायंहंसडिभकोपाख्यानेपंचाधिकशततमोऽध्यायः १०५ ॥ ॥ ६ ॥
वैशंपायन्युवाच ॥ ततःकदाचितौवीरौमृगयामटुःकिल ॥ जनार्दनेनसाहितौरथैरश्वैर्गजैरापे १ वनंगत्वातुतौवीरौसिंहव्याघ्रांश्चजघ्नतुः ॥ शितैर्बाणे
र्महाराजवरसहानथसर्वशः २ व्यालानंन्यान्मृगान्निह्निस्त्राञ्छुभिश्चसहितौनृप ॥ एषआयातिविपुलोवराहोदीर्घलोचनः ३ एनंबाणेनसंछिंधियति
चायंमृगाधिपः ॥ अयमन्योथमहिषःशृंगप्रोतसरीमृपः ४ एतेखलुमृगाःसार्द्धंशावैर्बाधंति सर्वशः ॥ एतद्भ्रमति सर्वत्रभीतंशशकुलंमहत ५

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ पितुर्ब्रह्मदत्तस्यसख्युःमित्रसहस्य ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांपंचाधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ बाधंति बाधामनुबध्नांति शावैःपोतैः सहिताः ॥ ५ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अष्टपञ्चजलप्रदेशस्तेन सहितो सानूषं वीजन्मारुतवतात्मना सानूषं चेति विग्रहः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥
यजतः अनुतिष्ठतः ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां षडधिकशततमोऽध्यायः १०६ ॥ जनार्दन इति सदः यज्ञमण्डपम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

शावंस्तनं पिबत्साधुन हंतव्यमिदं शुभम् ॥ गृहीतव्यमिदं सर्वं निरुध्य श्वगणैरिह ६ इत्यादिशब्दः सुमहान् मृगयां कुर्वतां नृप ॥ क्षत्रियाणां नृपश्चेष्टव्याधानां
चैव धावताम् ७ हत्वा मृगान्सुबहुशो व्याघ्रान्सिंहान् नृपोत्तमौ ॥ श्रमं च जग्मतुर्वीरौ मध्यं याते दिवाकरे ८ अलं हि मृगयास्माकं श्रमः समुपजायते ॥
इत्थुचतुर्भारं राजपुष्करं जग्मतुः सरः ९ सरः समीपमागम्य मुनिः सिद्धनिषेवितम् ॥ वीजन्मारुतसानूषं श्रमात्तत्र सुखस्थितौ १० ततो जनाः सरः सर्वे विगा
ह्यश्रमकर्षिताः ॥ विसान्प्रवालां पद्मानां भक्षयामासुरात्तवत् ११ जनार्दनेन सहितौ हंसोऽडिभक एव च ॥ सरः काचित्समाश्रित्य श्रमं संत्यज्य तिष्ठतः १२
विश्रम्य सरसस्तीरे तदा स्मृते सुखं नृपौ ॥ अशृण्वतां परं ब्रह्म मुनिमुख्यैः समीरितम् १३ मध्यं दिनं तथा सर्वैः सवनं सस्वरं नृपौ ॥ ततः प्रीतौ नृपौ भूत्वा श्रुत्वा
वेदध्वनिं तदा १४ ऐच्छेतां तौ तदा द्रष्टुं यज्ञं मुनिकृतं तदा ॥ स्थापयित्वा ततः सेनां सर्वां मृगसमान्विताम् १५ आदाय च महाचापेशरान्कतिचिदेव च ॥
जनार्दनस्तदा वीरो हंसोऽडिभक एव च १६ पदातिनौ महाराज जग्मतुश्चाश्रमं किल ॥ महर्षेः काश्यपस्याथ सत्रं वैष्णवसंज्ञिकम् ॥ यजंतो मुनिभिः सार्द्धं
जपहोमपरायणैः १७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसोऽडिभकोपाख्याने मृगयावर्णनं नाम षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ जनार्दन श्वधर्मात्मा हंसोऽडिभक एव च ॥ सदः प्रविश्य सत्रं स्य नमश्च कुर्मुनीश्वरान् १ तानागतान् महात्मानो मुनयः शिष्यसंयुताः ॥
अर्घ्यपाद्यासनादीनि चक्रुः पूजां च यत्नतः २ तौ नृपौ सच विप्रेन्द्रः सपर्या प्रतिगृह्य च ॥ प्रीतात्मानो महात्मान आसते समुखं नृप ३ ततो हंसो बभाषेतान् मुनीन् संय
तवाङ्मृतम् ॥ पिता हि नौ मुनिश्रेष्ठाय ष्टमैच्छत्ससाधनम् ४ गंतव्यं तत्र युष्माभिः सत्रांते मुनि सत्तमाः ॥ राजमूयेन यज्ञेन कृत्वा दिग्भिजयं वयम् ५ याजयिष्याम
हे विप्राः पितरं धार्मिकं नृपम् ॥ आयांतु तत्र विप्रेन्द्राः साशिष्याः सपरिच्छदाः ६ वयमद्यैव सहितौ दिशो जेष्यामहे वयम् ॥ शक्ता वयमिहैवैतत्कर्तुमैनिकसंच
यैः ७ आत्रयोः पुरतः स्थातुं न शक्ता देवदानवाः ॥ कैलासनिलया देवा दूरं लब्धाः स्मयन्ततः ८ अजय्यौ शत्रुसंघानामस्त्राणि विविधानि च ॥ इत्थुक्त्वा विररा
मैव हंसो मदवलान्वितः ९ मुनय उचुः ॥ यदि स्यात्तत्र गच्छामो वयं शिष्यैर्नृपोत्तम ॥ आस्महेवान्यथा राजन्नित्यूचुः किल तापसाः १०

॥ ४ ॥ ५ ॥ सपरिच्छदाः अभिहोत्रादिसामग्रिसहिताः ॥ ६ ॥ अहयं हयसामग्रीरहितं तथा स्यात्तथा केवलं सैनिकैः पुरुषसहस्रैर्वादिभिर्जयारुणं कार्यं कर्तुं शक्ताविति योजना ॥
॥ ७ ॥ वरं लब्धाः अजेयाः स्मेरित्योजना ॥ ८ ॥ ९ ॥ यदि स्याद्वाजसूयः तर्हितं तत्र गच्छामो अन्यथा त्रैवास्महे ॥ १० ॥

एवंकर्मनिष्ठैः सहसंवा दं कृत्वा नैष्कर्मनिष्ठा युक्तान् उच्छेत्तुं प्रवृत्ता इत्याह ततो देशानित्यादिना ॥ ११ ॥ मंत्रब्रह्ममंत्रमयं ब्रह्मप्रणवरूपं ब्रह्मसूत्रं ब्रह्मविदा मोतिपरमित्यादितत्रानिर्दि
ष्टं यत्पदं पदनीयं वस्तु तत्र सक्ताः तत्प्राप्त्यर्थं यतमानाः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वर्णवित्तमः वर्णविभागविदां श्रेष्ठ इत्युपहासः

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो देशान्महाराज गंतुं निश्चितमानसौ ॥ पुष्करस्योत्तरं तीरं दुर्वासाय त्रतिष्ठति ११ यत यो नियताभूत्वा मंत्रब्रह्मनिषेविणः ॥ ब्रह्म
सूत्रपदे सक्तास्तदार्थालोकतत्पराः १२ निर्ममानिरहंकाराः कौपीनाच्छादनव्रताः ॥ तमात्मानं जगद्योनिं विष्णुं विश्वेश्वरं विशुम् १३ ब्रह्मरूपं शुभं शांतमक्ष
रं सर्वतोमुखम् ॥ वेदांतमूर्तिमव्यक्तमनंतं शाश्वतं शिवम् १४ नित्ययुक्तं विरूपाक्षं भूताधारमनामयम् ॥ ध्यायंतं सर्वदा देवं मनसा सर्वतोमुखम् १५ दुर्वास
सा स दोषास्यं वेदांतैकरसंगुरुम् ॥ तर्कनिश्चिततत्त्वार्थाज्ञाननिर्मलचेतसः १६ हंसाः परमहंसाश्चाशिष्या दुर्वाससः प्रभो ॥ गत्वा तत्र महात्मानो तौ दृष्ट्वा तूर्ध्व
रेतसम् १७ दुर्वाससं महाबुद्धिं विचिन्वानं परंपदम् ॥ कुक्षोयदिस दुर्वासादगधुं लोकानि मान्क्षेमः १८ देवा अपि च यं द्रष्टुं कुक्षु वै न क्षमाः सदा ॥ रोषमूर्तिः स
दा यस्तुरुद्रात्मा विश्वरूपधृक् १९ रक्तकौपीनवसनो हंसः परम एव च ॥ दृष्ट्वैनंच तयोरेवं बुद्धिरासीन्महामते २० कोनामासौ महाभूतः काषायी वर्णवित्तमः ॥
कश्चायमाश्रमो नाम विहाय च गृहाश्रमम् २१ गृहस्थ एव धर्मात्मा गृहस्थो धर्मवित्तमः ॥ गृहस्थो धर्मरूपस्तु गृहस्थो वर्ण एव च २२ गृहस्थश्च स दामाता प्रा
णिनां जीवनं सदा ॥ तं विनान्येन रूपेण वर्तते योतिमूर्खवत् २३ उन्मत्तो यं विरूपो यमथवा मूर्ख एव च ॥ ध्यायन्निवसदाचायमास्ते वंचयितापि वा २४ कि
मेते प्राकृतज्ञानाध्यायंत इति किंचन ॥ वयमेतान् दुरारोहानाश्रमांतरकल्पकान् २५ स्थापयिष्यामहे सर्वान्मंदबुद्धीनि मान्गृहे ॥ बलादेव द्विजाने तान्मूढ
विज्ञानतत्परान् २६ असद्वाह गृहीतांश्च बालि शान्दुर्मतीनि मान् ॥ एषां शास्ता च को मुढो न विप्रो वयमत्र ह २७ धर्मे वर्त्मनिसंस्थाप्य पुनर्यास्यावनिर्वृतौ ॥
इति संचित्य तौ वीरौ विप्रेण सहितौ नृप २८ जनार्दनेन राजानौ मोहाद्वाग्दक्षया नृप ॥ समीपं तस्य राजेन्द्र यतेः संयतचेतसः २९ गत्वा च प्रोचतुरुभौ दुर्वाससम्
तीन्द्रियम् ॥ यतींश्च नियतान् कुक्षौ राजानौ राजसूतम् ३० ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिभकोपाख्याने सप्ताधिकशततमोऽध्यायः
॥ १०७ ॥ हंसडिभकवृत्तः ॥ ज्ञानलेशादिहीनात्मनः किं ते व्यवसितं द्विज ॥ कश्चायमाश्रमो विप्रभवतायः समाश्रितः १ गृहमेधं परित्यज्य किं त्वया साधि
तं पदम् ॥ दंम एव भवान्व्यक्तं शंकेनास्त्यत्र कारणम् २

सर्ववर्णबहिष्कृत इत्याशयः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ संस्थाप्य एषां शास्ता रमित्यर्थात् ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्व
णि टीकायां सप्त अधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ॥ ॥ ज्ञानलेशादिति ॥ १ ॥ दंमः दंममूर्तिः ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ स्वदिनेतातवशिक्षकः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अग्रःअग्र्यः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ अन्यस्यज्ञानंधर्मप्रभवं धर्म
स्यफलमयुवबोर्ज्ञानंतुपापरयविधावृरूपं पापोत्पत्तिहेतु ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिकैलासयात्रायांहंसडिभकोपाख्यानेटीकायां

लोकाश्चेमान्सदामूढनाशयिष्यसिनिर्वृतः ॥ एतान्सर्वान्विनेतासिनरकेपातयिष्यसि ३ स्वयंनष्टःपरान्मूर्खनाशयिष्यसियत्नतः ॥ अहोशास्ताकथंना
स्तितवमंदमतोर्द्विज ४ सर्वथात्वादिनेताचपापोनास्त्यत्रसंशयः ॥ त्यक्त्वेममाश्रमंविप्रगृहीभवयतात्मवान् ५ पंचयज्ञान्सदाविप्रकुरुयत्नपरोभव ॥ ततः
स्वर्गं परं गत्वा स्वर्गे हि सुमहत्सुखम् ६ एष श्रेयःपथो विप्रजीविते चेत्स्पृहातव ॥ इत्युक्तवन्तौ धर्मात्मा श्रुत्वा विप्रोजनार्दनः ७ उवाच च यतिदृष्ट्वा प्रणम्यासौ सु
नीतवत् ॥ मां ब्रूतामीदृशं वाक्यं राजानो मंदतेजसौ ८ अश्राव्यमीदृशं घोरं लोकयो रुभयोरपि ॥ को वस्तुमीशो मंदात्मा यदि जिवित्सर्वांधवः ९ सर्वथा
काल एवायं युवयोर्भदचेतसोः ॥ समाप्त आयुषः शेषो ब्रह्मदंडहतौ युवाम् १० एते हि यतयः शुद्धा ज्ञानदीपितचेतसः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्माणः प्राणान्प्राणेषु जुह्व
ति ११ ऋतेवामीदृशं वाक्यं कः समर्थोऽत्यनुब्रुव ॥ सर्वथा ज्ञातमस्माभिः समाप्तमिह जीवितम् १२ चत्वार आश्रमाः पूर्वमृषिभिर्विहितानृपौ ॥ ब्रह्मचारी
गृहस्थश्चवानप्रस्थश्च भिक्षुकः १३ तेषामप्रश्नतुर्योऽयमाश्रमो भिक्षुकः स्मृतः ॥ आस्ते तस्मिन्महाबुद्धिः सहिपुण्यतरः स्मृतः १४ नोपासिता भवत्स्यांच वृ
द्धाः सम्यग्विनीतवत् ॥ ज्ञानं नाप्तं तपस्विभ्यस्तथा चिंतयन् देतकः १५ अश्राव्यमीदृशं घोरं मया प्राणभृतानृप ॥ किं करिष्यामि मंदात्मन्मित्रत्वाद्भवतो नृप १६
ज्ञानं यदाप्तं भवता गुरुभ्यस्तदप्रदुःखाय हि केवलं नृप ॥ ज्ञानं हि धर्मप्रभवं यथेष्टं बलाद्विपापस्य त्रिधा तृरूपम् १७ युवां विहाय यास्ये वापतेयं वा शिलातलम् ॥
पिबेयं वा विषं घोरं पतेयं वामहोर्भिर्भु १८ आत्मानं वा त्रसंत्यक्ष्ये पश्यतां शृण्वतां पुनः ॥ इत्युक्त्वा विललापैव मा ब्रूतमिति तौ वदन् १९ ॥ ॥ इति श्रीमहा
भारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणिकैलासयात्रायां हंसडिभकोपाख्यानेष्टाधिकशततमोऽध्यायः १०८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततः क्रुद्धोऽथ दुर्वासा
धक्षत्रिवतयोरमून ॥ एकेनाक्ष्णाथ दुर्वासारौ द्रेणाग्नियुजासदा १ पश्यंस्तौ च दुरात्मानौ रोषव्याकुलितेन्द्रियः ॥ कुर्वन्निवतदालोकान्भस्मभूतानि मां नृप
२ ब्राह्मणं च क्षुपापश्यन्सौ म्येनान्येन केवलम् ॥ उवाच वचनं राजन् ध्वंसत ध्वंसतेति च ३ इतो गच्छतराजानौ किं विलंबितमाचिरम् ॥ नवां वचनसंभूतं रोषं
धारयितुं क्षमे ४ अन्यथा त्रिमहीपालान्सर्वान्दिग्धुमहंक्षमः ॥ किमतः साहसं वक्तुं कश्च शक्नोति मत्पुरः ५

अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ततः क्रुद्ध इति ॥ १ ॥ २ ॥ ब्राह्मणं जनार्दनं इतरान्स्त्रीयान्प्रति ध्वंसत इतः शीघ्रं प्रस्थानं कुर्वन्ति वचनं उवाचेत्यर्थः ३ ॥ तदाह
इतो गच्छतेति मोराजानावित्यादिवाक्यांतरम् ॥ ४ ॥ ५ ॥

मंदज्ञौमंदफलंगार्हस्थ्यमेवजानंतौ ॥ ६ ॥ गंतुंदेशांतरं निषेद्धं संन्यासधर्मादपाकष्टम् ॥ ७ ॥ ८ हाइतीतिच्छेदः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥ युवयोः वा सजीवः सदिति मृत्युना स्वर्गमनुलाभादिति भावः ॥ १४ ॥ एतावता संन्यासिद्रोहेण जरासंघो बंधुत्वं युवयोस्त्यक्ष्यतीत्यर्थः ॥ १५ ॥ वां युवाभ्याम् ॥ १६ ॥
 दर्पं वां लोकविख्यातः शंखचक्रगदाधरः ॥ व्यपनेष्यति मंदज्ञौ किं वा वक्ष्यामि सांप्रतम् ६ तत उत्थाय धर्मात्मा गंतुं मेच्छयतीश्वरः ॥ ततो निषेद्धं हंसस्तं यतते
 स्मयतीश्वरम् ७ तस्य बाहुं समादाय हंसो नृप उरोत्तमः ॥ कौपीनं चिच्छिदे कूरः कृतांत इव स तम् ८ यत योन्ये पलायंति दिशो दश विचेतसः ॥ कष्टं हेति वदन् वि
 प्रोभित्रमावाज्जनार्दनः ९ न्यवारयद्यथा शक्तिकिं मिदं साहसं त्विति ॥ दुर्वासाः सत्यधर्मस्तु हंतुं मीशो पितंततः १० मंदं मंदमुवाचे दं हंसं डिभकमेव च ॥ शापे
 नाहं सप्रथोपि हंतुं राजकुलाधमौ ११ तथापि न करोम्यंतं यत यो ह्यत्र ते वयम् ॥ यो हि देवो जगन्नाथः केशवो यादवेश्वरः १२ शंखचक्रगदापाणिर्गर्वां व्यपने
 ष्यति ॥ लोके तस्मिन् यदुश्रेष्ठे रक्षत्येवं जगत्पतौ १३ युवयोः सर्वथा जीवः सजीव इति मे मतिः ॥ जरासंधोऽपि वां बंधुः स च वक्तुं न चेच्छति ४ ईदृशं लोकविद्वि
 ष्टं सहि धर्मपथे सदा ॥ एतावता सर्वा बंधुर्न हि भूयो भविष्यति १५ विद्वेषो ह्यस्तु वां तस्य मागधस्य महीपतेः ॥ श्रुत्वे दं घोररूपं तु सहि बंधुः स हेतचेत् १६ धर्म
 नाशो भवेत्तस्य नात्र कार्या विचारणा ॥ इत्युक्त्वा गच्छ गच्छेति हंसं प्राह पुनः पुनः १७ जनार्दनमुवाचे दं दुर्वासाय तिसत्तमः ॥ स्वस्त्यस्तु तवा विप्रेद्रभक्तिरस्तु
 जनार्दने १८ संमतिस्तव तस्यास्तु शंखचक्रगदाभृतः ॥ अद्य श्वो वापरश्वो वा साधुरेव सदा भवान् १९ न हि साधोर्विनाशोऽस्ति लोकयो रुभयोरपि ॥ गच्छ
 सर्वपितुर्ब्रूहि ज्ञात्वा वृत्तं यथाखिलम् २० ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां हंसडिभकोपाख्याने दुर्वासोभाषणेन वाधिकशत
 मोऽध्यायः १०९ ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तौ हंसडिभकौ कुद्वौ कालेन चोदितौ ॥ शिष्यं कं मंडलं चैव द्विदलं दारुमेव च १ दंडान्पात्रविशेषांश्च
 छित्त्वा भित्त्वा च सर्वशः ॥ तस्मिन् देशे महाराज व्याधैर्मांसान्यदीदहन् २ भक्षयित्वा ततो देशात्स्वपुरीं तौ प्रजग्मतुः ॥ जनार्दनश्च धर्मात्मा स्नेहादनुययौ तयोः
 ३ नष्टा विमावितितदा समेने दुःखितः परम् ॥ गतेषु तेषु सर्वेषु दुर्वासाय तिसत्तमः ४ पलायनपरान्तर्वा निदं प्राहयतीश्वरान् ॥ इतो देशाद्विनिर्गत्य पुष्करात्पु
 ष्यसंयुतात् ५ मंदं मंदं समाश्वास्य विश्रम्य च ततस्ततः ॥ प्रविश्य द्वारकां देवं शंखचक्रगदाधरम् ६ दृष्ट्वा च तस्मै प्रभवे वक्ष्यामो यतिसत्तमाः ॥ सहिरक्ष
 न जगदिदं धर्मवर्त्मनि संस्थितः ७

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां हंसडिभकोपाख्याने दुर्वासोभाषणं नाम नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ७ ॥
 ततस्तौ विद्विदलं दारुगो कर्णकारं भोजनपात्रं दारुभित्तिपुंस्त्वमपि ॥ १ ॥ पात्रविशेषान् शालग्रामसंपुटादीन् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ पापकृतान्पापजन्मभाजःज्ञानेषुज्ञानसाधनेषुअमानित्वादिषु ॥ ९ ॥ यानंप्रयाणं ॥ १० ॥ ११ ॥ कर्पटंकापायवासः ॥ १२ ॥ अर्धप्रोतकपालकंअलाबुफडस्यमूला
द्व्यांतद्विषाकृतस्यैकदेशः ॥ १३ ॥ १४ लोमशाःगलादधःकेशवर्जिताःउपरिकेशवर्जितावा ॥ १५ ॥ १६ ॥ एकरूपंमुखविग्रहंश्रीकृष्णम् ॥ १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशे

आद्योलोकगुरुर्विष्णुर्यतात्मातत्वाविप्रियः ॥ उद्धृत्यकंटकान्सर्वाञ्छशासपृथिवीमिमाम् ८ सचपापान्महाघोरान्सर्वान्पापकृतान्प्रभुः ॥ रक्षेत्रःसकला
न्सर्वान्ज्ञानेषुनियतात्मनः ९ इदमद्यक्षमंविप्रायानमद्यविधीयताम् ॥ साहसंयत्कृतंताभ्यांपात्रभेदादिसत्तमाः १० एतत्सर्वमशेषेणदर्शयामजना
र्दनम् ॥ तथेतितेप्रतिज्ञाययतयोज्ञानचक्षुषः ११ छिन्नंताभ्यांसमादायशिक्यंदारुमयंतथा ॥ द्विदलंकर्पटंचैवकौपीनमथवल्लकम् १२ कमंडलुं
तथाराजन्नर्धप्रोतकपालकम् ॥ एतानन्यान्समादायद्रष्टुकेशवमाययुः १३ पंचचैवसहस्राणिपुरस्कृत्यमहामुनीन् ॥ दुर्वाससंतपोयोनिमीश्वरस्यात्मसंभ
वम् १४ अहोरात्रेणतेसर्वेद्वारकंकृष्णपालिताम् ॥ ययुर्दातामहात्मानोलोमशाःकेशवर्जिताः १५ प्रातःप्रविश्यराजेंद्रवापिकायांयतीश्वराः ॥ स्नात्वा
पस्पृश्यतेसर्वेयत्नेनमहतातदा १६ द्रष्टुमभ्युद्यताविष्णुकंदकोद्धृतितत्परम् ॥ एकरूपंसमास्थायसुधर्मायामवस्थितम् १७ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषु
हरिवंशेभविष्यपर्वणिक्वैलासयात्रायांहंसडिभकोपाख्यानेयतीनांद्वारकागनंनामदशाधिकशततमोऽध्यायः ११० ॥ ॥ ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
अथसर्वेश्वरोविष्णुःपद्मकिंजल्कलोचनः ॥ श्यामःपीतांबरःश्रीमान्प्रलंबांबरभूषणः १ किरीटीश्रीपतिःकृष्णोनीलकुंचितमूर्द्धजः ॥ अव्यक्तःशाश्वतोदेवः
सकलोनिष्कलःशिवः २ क्रीडाविहारोपगतःकदाचिदभवद्भरिः ॥ कुमारैरपैरैःसार्द्धंसात्यकिप्रमुखैर्नृप ३ गोलक्रीडांसुधर्मायामध्ययादवसत्तमः ॥
चकारप्रियकृत्कृष्णोयुयुधानेनकेशवः ४ ममायंप्रथमोगोलस्तवपश्चाद्विष्यति ॥ इतिब्रुवंस्तदाविष्णुःसात्यकिंकमलेक्षणः ५ पार्श्वस्थायादवास्त
स्यद्रुसुदेवपुरोगमाः ॥ उद्धवप्रमुखाराजन्नासेदुःकचिदत्रवै ६ अन्यव्यापाररहितोभूतात्माभूतभावनः ॥ विजहारयथारामःसुग्रीवेणपुरानृप ७ मध्यं
दिनेमहाविष्णुःशैनेयेनसहाच्युतः ॥ विक्रीडयसुचिरंकृष्णउपारंसीत्सयादवः ८ द्वास्थेनवारिताःपूर्वद्वार्येवचसमास्थिताः ॥ इदमंतरमित्येवविविशुस्तां
सभानृप ९ यतयोर्दीर्घतपसःपुरस्कृत्यतपोधनम् ॥ दुर्वाससंसुमनसोददृशुर्यादवेश्वरम् १० गोलक्रीडासमासक्तंकरसंस्थितगोलकम् ॥ पद्मपत्रविशा
लाक्षंविष्णुंतंसात्यकिंहारिम् ११ एकेनाक्षणाह्लादयंतंपरेणान्येनगोलकम् ॥ यतयश्चमहाराजप्रत्यदृश्यंततत्पुरः १२

भविष्यपर्वणिटीकायांदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ अथेति पद्मकिंजल्कलोचनःकिंजल्कपदंतद्वत्वात्पत्रेवज्ञेयंतेनपद्मपत्रेनेत्रइत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ गोलक्रीडांगोलाकारे
रक्षेयुतक्रीडाम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ विविशुस्तापसाइतिशेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ह्लादयंतंमुनीन्गोलकंपश्यंतं ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ हंसेनराज्ञा आसादितकल्मषंप्रापितदुःखम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अस्मिन्स्थाने ॥ ॥ २३ ॥ किंचि

वृष्णिपः पुंडरीकाक्षः सात्यकिर्बलभद्रकः ॥ वसुदेवस्तथा कूरुग्रसेनस्तथानृप १३ अन्ये च यादवाः सर्वे संभ्रमं प्रतिपेदिरे ॥ इदं किमिदमित्येवं व्याशंकमनसो
भवन् १४ पृष्ठतोप्यनुगच्छंति दिधक्षंतं जगत्रयम् ॥ अर्धकौपीनवसनं स्मरंतं कमपि द्विजम् १५ अंतस्तापसमायुक्तं छिन्नदंडधरं यतिम् ॥ अंतर्ज्वलंतं रोषे
ण हंसासादितकल्मषम् १६ नेत्रोत्थितमहावह्निप्रेक्षंतं यादवेश्वरम् ॥ दुर्वाससं ते ददृशुर्भीता यादवसत्तमाः १७ किं करिष्यत्यसौ क्रुद्धः किं वा वक्ष्याति नः प्रभुः ॥
इति प्रांजलयः सर्वे यादवाः प्रतिपेदिरे १८ इदमासनमित्येवं किंचिदूचुश्च वृष्णयः ॥ ततः कृष्णो हृषीकेशः किंचिदुत्छृत्य तत्पुरः १९ इदमासनमित्येवं स्थी
यतामिह निवृत्तः ॥ अहमद्यास्थितो विप्रकिं करोस्मीति चाब्रवीत् २० ततः किंचिदिवासीन आसने यतिविग्रहः ॥ आसने संस्थिते तस्मिन् यतयो वीतमत्स
राः २१ आसनानियथा योगं भेजिरे निवृत्ताः किल ॥ अर्धादिसमुदाचारं चक्रे कृष्णः किरीटभृत् २२ आह भूयो हृषीकेशो यतिर्दुर्वाससं प्रभुम् ॥ किमर्थं ब्रू
हिविप्रैर्द्रु अस्मिन् प्रत्यागमो हि वः २३ दृष्ट्वा तद्यथा किंचित्कारणं चास्ति वो महत् ॥ संन्यासिनो द्विजश्रेष्ठा यूयं विगलकल्मषाः २४ निस्पृहाश्च सदा यू
यमस्मत्तो द्विजपुंगवाः ॥ प्रार्थ्यनामनचैवास्ति स्पृहानैवास्ति वो यतः २५ स्पृहाप्रेरितकर्माणः क्षत्रियानयांति सुव्रताः ॥ निरूप्यमाणमस्माभिर्विप्रकिंचि
न्नदृश्यते २६ न जाने कारणं ब्रह्मन्युष्मदागमनं प्रति ॥ एतावता चानुभेयं किंचित्कारणमस्ति वै २७ तद्ब्रूहि यदि विद्येत त्वतो ज्ञास्यामहे वयम् ॥ इत्युत्त
ति देवेशे चक्रपाणौ जनार्दने २८ तस्यापि राजन्विप्रस्यभूयः कोपो महान् भूत् ॥ तस्मादभ्यधिकः पूर्वात्कोपः संजायते महान् २९ दिधक्षान्निवलोकांस्त्रिभ
क्षयन्निवपश्यतः ॥ रोषरक्तेक्षणः क्रुद्धो हसन्निव दहन्निव ३० उवाच वचनं विष्णुं दुर्वासाः क्रोधमूर्छितः ॥ न जाने इति कस्मात्त्वं ब्रूषे नो यादवेश्वर ३१ जानामि
त्वां महादेवं वंचयन्निव भापसे ॥ पुरातना वयं विष्णो पूर्ववृत्तांतवेदिनः ३२ तथा हि देवदेवो सिमायामानुषदेहवान् ॥ निगूहसे प्रभुरतः कस्मान्नो जगतीपते
३३ सोऽसि ब्रह्मविदां मूर्तिस्तवैतत्परमं पदम् ॥ यदभ्यर्च्य पुरा ब्रह्माय च ज्ञानावयं पुरा ३४ यतो विश्वमिदं भूतंतदेतत्परमं पदम् ॥ यच्च स्थूलं विजानंति पुरात
त्वेन चेतसा ३५ पुरा विदोथ विश्वेश तदेतत्परमं वपुः ॥ कर्मणा प्राप्यते यत्तु यत्स्मृतवानिर्वृता वयम् ३६ प्रत्यक्षमपि यद्रूपं नैव जानंति मानुषाः ॥ न हि मूढ
धियो देवनवयं तादृशाहरे ३७ न जाने इति यद्ब्रूषे किमतः साहसं वचः ॥ ये हि मूलं विजानंति तेषां तु प्रविवेचनम् ३८

दृष्ट्वा तद्यथा किंचित्कारणं चास्ति वो महत् ॥ संन्यासिनो द्विजश्रेष्ठा यूयं विगलकल्मषाः २४ निस्पृहाश्च सदा यूयमस्मत्तो द्विजपुंगवाः ॥ प्रार्थ्यनामनचैवास्ति स्पृहानैवास्ति वो यतः २५ स्पृहाप्रेरितकर्माणः क्षत्रियानयांति सुव्रताः ॥ निरूप्यमाणमस्माभिर्विप्रकिंचिन्नदृश्यते २६ न जाने कारणं ब्रह्मन्युष्मदागमनं प्रति ॥ एतावता चानुभेयं किंचित्कारणमस्ति वै २७ तद्ब्रूहि यदि विद्येत त्वतो ज्ञास्यामहे वयम् ॥ इत्युत्तति देवेशे चक्रपाणौ जनार्दने २८ तस्यापि राजन्विप्रस्यभूयः कोपो महान् भूत् ॥ तस्मादभ्यधिकः पूर्वात्कोपः संजायते महान् २९ दिधक्षान्निवलोकांस्त्रिभक्षयन्निवपश्यतः ॥ रोषरक्तेक्षणः क्रुद्धो हसन्निव दहन्निव ३० उवाच वचनं विष्णुं दुर्वासाः क्रोधमूर्छितः ॥ न जाने इति कस्मात्त्वं ब्रूषे नो यादवेश्वर ३१ जानामि त्वां महादेवं वंचयन्निव भापसे ॥ पुरातना वयं विष्णो पूर्ववृत्तांतवेदिनः ३२ तथा हि देवदेवो सिमायामानुषदेहवान् ॥ निगूहसे प्रभुरतः कस्मान्नो जगतीपते ३३ सोऽसि ब्रह्मविदां मूर्तिस्तवैतत्परमं पदम् ॥ यदभ्यर्च्य पुरा ब्रह्माय च ज्ञानावयं पुरा ३४ यतो विश्वमिदं भूतंतदेतत्परमं पदम् ॥ यच्च स्थूलं विजानंति पुरातत्वेन चेतसा ३५ पुरा विदोथ विश्वेश तदेतत्परमं वपुः ॥ कर्मणा प्राप्यते यत्तु यत्स्मृतवानिर्वृता वयम् ३६ प्रत्यक्षमपि यद्रूपं नैव जानंति मानुषाः ॥ न हि मूढधियो देवनवयं तादृशाहरे ३७ न जाने इति यद्ब्रूषे किमतः साहसं वचः ॥ ये हि मूलं विजानंति तेषां तु प्रविवेचनम् ३८

॥ ४९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ यद्यादिति यत्रवस्तुनिधारणाक्रियते तत्रैवाविर्भवसीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ तदेवाहवायुरित्यादि ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

कुर्वतः किं फलं देवतवक्त्रे शिनिषूदन ॥ वेदातिप्रथितं तेजस्तवचेदं विचार्यते ३९ येचविज्ञानतृप्तास्तुयोगिनोर्वीतिकल्मषाः ॥ पश्यन्तिहृत्सरोजेषितदेवेदं वपुः
प्रभो ४० वेदैर्द्यद्दीयते तेजो ब्रह्मेति प्रतिपाद्यै ॥ तदेवेदं विजानेहं रूपमैश्वरमेव च ४१ वैष्णवं परमं तेज इति वेदेषु पठ्यते ॥ अवगच्छाम्यहं विष्णो तदेवेदं
पुस्तव ४२ यओमित्युच्यते शब्दो यस्य वागिति गीयते ॥ स एवासि प्रभो विष्णो न जाने इति मावद ४३ परोक्षं यदि किंचित्स्यात्तव वक्तुं प्रयुज्यते ॥ न जाने इ
ति गोविंदमावादीः साहसं हरे ४४ विश्वं यदा प्रादुरासीद्यस्मिंस्त्री न क्षये सति ॥ इदं तदैश्वरं तेजस्त्ववगच्छामि केशव ४५ कर्ता त्वं भूतभव्येश प्रतिभासि सदा ह
दि ॥ यदाद्रूपं स्मरेन्नित्यंत तदेवासि मे हृदि ४६ वायुरेव यदा विष्णुरिति मे धीयते मतिः ॥ तदा तद्रूपमेवासि हृन्मध्ये संस्थितो विभो ४७ आकाशो विष्णुरित्ये
व कदाचिद्धीयते मतिः ॥ तदा तद्रूपमेवासि हृन्मध्ये संस्थितो विभो ४८ पृथिवी विष्णुरित्येतत्कदाचिद्धीयते मतिः ॥ तदा पार्थिवरूपस्त्वं प्रतिभासि सदा मम
४९ रसो यं देव इत्येव कदाचिच्चिंत्यते मया ॥ तदा रसात्मना विष्णो हृन्मध्ये संस्थितो विभो ५० यदा त्वं तेज इत्येवं स्मर्ता स्यां पुरुषोत्तम ॥ तदा तद्रूपसंपन्नः प्रज्जि
भासि सदा हृदि ५१ चंद्रमा हरिरित्येवं तदा चांद्रमसं वपुः ॥ निरीक्ष्य च क्षुपादेव ततः प्रीतोऽस्मि केशव ५२ यदा सौरं वपुरिति स्मर्ता स्यां जगती पते ॥ तदा त
द्भावना योगात्सूर्य एव विराजसे ५३ तस्मात्सर्वत्वमेवासि निश्चिता मतिरीदृशी ॥ अतो न जाने ह मिति वक्तुं नेशो जनार्दन ५४ इत्यर्थे संस्थितो विष्णो पीडां नो
नैवर्चित्यसे ॥ अत्यंत दुःखिता विष्णो वयं त्वामनु संस्थिताः ५५ ईदृशी यमवस्थानो नैतां स्मरसि केशव ॥ एतत्पुनर्भाग्यमतो नष्टमित्येव चिंतये ५६ मंद
भाग्या वयं विष्णो यतो नोनः स्मरे प्रभो ॥ कौचित्क्षत्रियदायादौ गिरीश वरगर्वितौ ५७ नाम्राहंसडिंभकौ च बाधेते नो जनार्दन ॥ गार्हस्थ्यं हि सदा श्रेयो वदं
तावित्तिकेशव ५८ इतस्ततश्च धावंतौ वदंतौ बहु किलिषम् ॥ अयुक्तं बहु भापंतौ धर्षयंतौ च नः सदा ५९ इदमन्यत्कृतं देव असह्यं पापमुच्यते ॥ पश्येदं बहु
धा देव भिन्नं भिन्नं सहस्रशः ६० शिष्यं च दारवं पात्रं द्विदलान्वेणुकान्वहन् ॥ इदमप्यपरं पश्यतयोः साहसचेष्टितम् ६१ कौपीनं बहुधा चिच्छन्नं तदस्माकं मह
द्वनम् ॥ कृतं कपालमात्रेण कर्मंडलुजगत्प्रभो ६२ त्वंतु नो रक्षसे नित्यं क्षात्रं वैव्रतमास्थितः ॥ चित्रं चित्रमिदं देव रक्षस्यसि सदानिशम् ६३ विकारिण्यामि
मंदात्मा मंदभाग्या वयं विभो ॥ किन्नः शरणमद्यैव तद्रूहि जगतां पते ६४

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ चिंत्यसे चिंतयसे अकारलोप आर्यः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ त्वंसदा असि
सिष्य अद्याप्येतद्विभ्रं माश्चर्य्यवस्माकमीदृशी अवस्थेति ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

॥ ६५ ॥ ६६ ॥ जरासंधोपितयोः सुरः स्थातुं न शक्त इति द्वयोः संबन्धः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ इति श्रीमहामारुते खिले षुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां एकादशाविकशत

जिवंतौ तौ यदिस्यातां नष्टा लोका इमे त्रयः ॥ न विप्रान च राजानो न वैश्या न च पादजाः ६५ अत्यंत बलिनौ मत्तौ तीक्ष्णदंडधरौ नृप ॥ न तयोः पुरतः स्थातुं श
क्ता देवाः सवासवाः ६६ न च भीष्मो न वाराजा बह्वीको भीमविक्रमः ॥ यो हि वीरो जरासंधः क्षत्रियाणां भयंकरः ६७ नैव च प्रायशः स्थातुं गिरीशवरदर्पिणोः ॥
तयोः कृष्णे हरेशक्तो नित्यमप्रतिसंगिनो ६८ तस्मात्त्वं जहितौ वीरौ रक्षलोकानि मान्प्रभो ॥ अन्यथारक्षसीत्येवं व्यर्थः शब्दोत्र जायते ६९ बहुना त्रकिमुक्ते
नरक्षरक्षजगत्रयम् ॥ इत्युक्तत्वा विररामैव दुर्वासाः क्रोधमूर्च्छितः ७० ॥ इति श्रीमहामा० खि० भवि० कैलासयात्रायां हंसडिंभकोपाख्याने दुर्वाससमागमो
नामैकैकादशाविकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ यत्तेर्वचनमाकर्ण्य मे दमुच्छस्य केशवः ॥ दुर्वाससं समा लोक्य बभाषे
यादवेश्वरः १ क्षंतव्यं भवता सर्वे दोष एवमैवाहि ॥ शृणु वाक्यं मुमैतत्तु श्रुत्वा शांतिपरो भव २ ज्येष्ठ्यामितौरणे विप्रहंसं डिंभकमेव च ॥ गिरीशो वावरंदद्याच्छ
क्रोधाघनदोषिवा ३ यमो वावरुणो वापि ब्रह्मा वाथ चतुर्मुखः ॥ सबलौ सानुजौ हत्वा पुनर्दास्यामि वोरतिम् ४ सत्येनैव शपाम्यद्यमारोषवशो भव ॥ र
क्षां वोहं करिष्यामि हत्वा तौ च नृपा धमौ ५ जानामि तौ दुरात्मानौ युष्मद्दोषकरो हि तौ ॥ श्रुतं च पूर्वमस्माभिस्तीक्ष्णदंडधराविति ६ अत्यंत बलिनौ मत्तौ गि
रीशवरदर्पितौ ॥ नाल्पप्रयत्नसंसाध्यौ जरासंधाहिते पिणौ ७ प्राणानापितयो राजा दास्यत्येव न संशयः ॥ जरासंधो महीपालो विना तौ जयते महीम् ८ जयेत्
योर्विप्रवर्यतत्र श्रेयो मवेत्ततः ॥ यत्र यत्र तु तौ गत्वा स्थिता वित्यनुशुश्रुमः ९ तत्र तत्र च हंता हंता त्रकार्या विचारणा ॥ गच्छध्वं यतयः स्वैरनिजकार्यपरायणाः
१० अचिरेणैव कालेन ज्येष्ठ्यामिरणपुंगवौ ॥ ततः प्रीतः प्रसन्नात्मा यादवेश्वरमाहसः ११ स्वस्त्यस्तु भवते कृष्ण जगतां स्वस्ति कुर्वते ॥ किं नुनाम जगन्नाथ दुः
साध्यं तव केशव १२ त्रिलोकेश त्रिधामासि सर्वसंहारकारक ॥ देवानामपि देवेश सर्वत्र समदर्शन १३ विष्णो देवहरे कृष्ण नमस्ते चक्रपाणये ॥ नमः
स्वभावशुद्धाय शुद्धाय नियताय च १४ शब्दगोचरदेवेश नमस्ते भक्तवत्सल ॥ अज्ञानादथवा ज्ञानाद्यन्मयोक्तं क्षमस्व तत् १५ (त्वमेवाहं जगन्नाथ नावयोरं
तरं पृथक् ॥ अतः क्षमस्व भगवन् क्षमासाराहिसाधवः) १६ श्रीभगवानुवाच ॥ १ क्षंतव्यं भवता विप्रक्षमासारावयंसदा ॥ संन्यासिनः क्षमासाराः क्षमातेषां प
रंबलम् १७ क्षमामोक्षकरी नित्यं तत्त्वज्ञानामवद्विज ॥ क्षमाधर्मः क्षमासत्यं क्षमादानं क्षमायशः १८ क्षमास्वर्गस्य सोपानमिति वेदाविदो विदुः ॥ तस्मात्स
र्वप्रयत्नेन क्षमापालय तस्वकाम् १९ प्रत्यक्षज्ञानसंयुक्तायूयं सर्वेयतीश्वराः ॥ य एते यतयो विप्राः पूजनीया मयाद्यवै २०

तमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ यत्तेरिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

भोक्तव्याः भोजनीयाः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे मविष्यपर्वणि टीकायां द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ ॥

भोक्तव्याः तयो विप्राभिस्तु कः सर्व एव हि ॥ तथेति ते प्रतिज्ञाय भोक्तुमैच्छन् हरेर्गृहे २१ ततः स्वभवनं विष्णुः प्रविश्य हरिरीश्वरः ॥ चतुर्विधं तथा हारं कारयि
त्वा यथाविधि २२ भोजयामास तान्सर्वान्यतीन्यति वरार्चितः ॥ छित्त्वा छित्त्वा च देवेशो दुकूलानि मृदूनि सः २३ ददौ तेभ्यस्तदा विष्णुः सर्वेभ्योजनमेजय ॥
ते च प्रीता यथायोगं यथापूर्वं ततो गताः २४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे मविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां हंसडिम्भकोपाख्याने यतिभोजनं नाम द्वाद
शाधिकशततमोऽध्यायः ११२ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दुर्वासास्त्वथ तत्रैव नारदेन महात्मना ॥ चिंतयन् ब्रह्मणस्तत्त्वं विजहार यथा मुख
म् १ भगवानपि गोविंदस्तयोर्वासममन्यत ॥ ततस्तौ हंसडिम्भकौ तस्मिन्काले महीपतिम् २ ब्रह्मदत्तं महीपालं पितरं वीर्यशालिनम् ॥ प्रावोचतामिदं वा
क्यं समं ताज्जनसंसदि ३ राजसूयं महायज्ञं पितः कुरुसुयद्वतः ॥ अस्मिन्मासि नृपश्रेष्ठ यतावो यज्ञा सिद्धये ४ आवांतेद्यमहाराज दिशां विजयतत्परौ ॥ याते
प्यावो बलैः सार्द्धं गजैरश्वैरथैरपि ५ संभाराय जसिद्धयर्थं माने तव्या नृपोत्तम ॥ तथेति समहाबाहो ब्रह्मदतो ब्रवीत्तदा ६ जनार्दनस्तु विप्रेन्द्रो हृद्व्यासाहसतत्परौ ॥
अशक्यमिति मन्वानो वयस्यं हंसमब्रवीत् ७ शृणु हंस वचो मह्यं श्रुत्वानिश्चित्य वीर्यवान् ॥ आयुष्मन्साहसं कर्तुमुद्यतोऽसि नृपोत्तम ८ स्थिते भीष्मे जरासं
धे बाह्ये केच नृपोत्तमे ॥ किंच वीरेषु सर्वेषु यादवेषु नृपोत्तम ९ भीष्मो हि बलवान् वृद्धः सत्यसंघोजितो द्रियः ॥ त्रिःसप्तकृत्व पृथिवीं योजि गायभृगूत्तमः १०
तं युद्धं जितवान् भीष्मः सर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥ जरासंधस्य यद्दीर्घं ते द्रव्यान्वेति संयुगे ११ वृष्णिर्वीरास्तु ते सर्वे कृतास्त्रं युद्धदुर्मदाः ॥ तत्र कृष्णो हृषीकेशो जि
तशत्रुः कृती सदा १२ जरासंधेन सहितः सदा युद्धं जितश्रमः ॥ प्रमुखे तस्य नस्थातुं शक्तो जीवन्नृपोत्तमः १३ बलभद्रस्तथा मत्तः कुद्वोयदि भवेद्बली ॥
लोकां निमान्समाहर्तुं शक्नोतीति मतिर्मम १४ तथा च सात्यकिर्वीरः शक्तो जेतुं रणेरिषून् ॥ तथान्ये यादवाः सर्वे कृष्णमाश्रित्य दंशिताः १५ अस्माभि
श्च कृतः पूर्वविरोधो यतिभिः सह ॥ दुर्वासायतिभिः सार्धं गतो द्रष्टुं सकेशवम् १६ इति श्रुतं नृपश्रेष्ठ ब्राह्मणाद्रोक्तुमागतात् ॥ तथा सतियथा सिद्धये तथा चिं
त्यं च मंत्रिभिः १७ ततः पश्चाद्विधास्यामो राजसूयं महाक्रतुम् ॥ हंस उवाच ॥ को नाम भीष्मो मंदात्मा वृद्धो हिनयलः सदा १८ आवयोः पुरतः स्थातुं शक्तः
सकिलवृद्धकः ॥ यादवा इति चित्रं नः शक्ताः स्थातुं रणे द्विज १९ कश्च कृष्णः पुरः स्थातुं बलदेवश्च मत्तकः ॥ शैनेयश्चापि विप्रेन्द्र स्थातुं न इति चिंतय २०
जरासंधस्तु घर्मात्मा बंधुरेव सदा मम ॥ गच्छ विप्रयदुश्रेष्ठं ब्रूहि मद्रचनात्त्वरन् २१

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ जनार्दनः ऋषिपुत्रः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां प्रयो दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ॐ ॥

दीयतां कर सर्वस्वं यज्ञार्थं सुंदरं बहु ॥ लवणानि बहून्यद्य गृह्य केशवमाचिरम् २२ आगच्छ त्वरितं कृष्णन ते कार्य विलंबनम् ॥ इति ब्रह्मिदु श्रेष्ठं या हित्यारि
ता विक्रम २३ न ब्रूयाश्चोत्तरं विप्रशपेयं त्वां प्रियो सिमे ॥ मित्रभावादिदं ब्रह्मि पश्यामि त्वां पुन पुनः २४ इति संचोदितो विप्रो नोत्तरं प्रत्यभाषत ॥ मित्रभावा
त्थाराजन्महाच्च जनमेजय २५ जनार्दनस्तु धर्मात्मानित्यंगं तुं समुद्यतः ॥ अद्य श्वोवापर श्वोवागच्छामीति यतेतसः २६ देवं द्रुं जगद्योनिं शंखचक्रगदा
धरम् ॥ एक एव च धर्मात्मा हयमारुह्य सत्वरम् २७ प्रातरवेजगामा शुद्रं द्रुं द्वारवतीं द्विजः ॥ हरिं कृष्णं हृषीकेशं मनसा संस्मरन् द्विजः २८ ॥ इति श्री
महाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां हंसर्दिभकोपाख्याने त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ११३ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततः प्रयाद्वरिं विष्णुं ब्राह्मणो ब्रह्मवित्तमः ॥ हयेनैकेन राजेन्द्र त्वरितं सययौ नृप १ यथानिदाघसमये मूयां शुपरिपीडितः ॥ पांथो याति जलं दृष्ट्वा त्वरितं तत्पिपा
सया २ घावत्येव तथा विप्रो हरिं द्रुं जनार्दनः ॥ गच्छन्सचिंजया मासचोदय न हयमुत्तमम् ३ हंस एव प्रियो मह्यं कुर्यात्प्रियहितं मम ॥ तथा हि प्रेषितस्ते
न हरिं पश्याम्यहं प्रभुम् ४ अहमेव सदा धन्यो मतो ह्यभ्यधिको न हि ॥ यतो द्रक्ष्याम्यहं विष्णुं वसंतं द्वारकापुरे ५ साहिमे जननी धन्या हरिं दृष्ट्वा
पुनर्गतम् ॥ कृतार्थं सर्वदा देवी द्रक्षत्येषामनस्विनी ६ मुखमुन्निद्रहेमाब्ज किंजल्कसदृशप्रभम् ॥ द्रक्ष्यामि देवदेवस्य चक्रिणः शार्ङ्गधन्वनः ७ वपुर्द्रक्ष्याम्य
हं विष्णोर्नीलोत्पलदलच्छविम् ॥ शंखचक्रगदाशार्ङ्गवनमालाविभूषितम् ८ नेत्रे ते देवदेवस्य पद्म किंजल्कसप्रभे ॥ पश्याम्यहमदीनात्मानष्टदुःखोऽस्मि
निर्वृतः ९ अपि द्रक्ष्याति योगात्मा सौम्येनैव स्वचक्षुषा ॥ अपि वामत्प्रियं ब्रूयात्स्वास्ति चेति च वावदेत् १० द्रक्ष्यामि चक्रिणो वर्ष्म ततस्त्रैलोक्यसन्निभम् ॥
पादाब्जं चक्रिणो द्रुं त्वरत्येव च मे मनः ॥ ११ ॥ वक्षःस्थलं सदा विष्णोः स्फुरद्रत्नप्रभायुतम् ॥ पश्यन्निव च गच्छामि स्मरंश्चानि शमीश्वरम् ॥ १२ ॥
पीतकौशेयवसनं लंबहारविभूषितम् ॥ ईपत्स्मिताधरं विष्णुं पश्यामि च पुनः पुनः १३ स्मरतश्च हरेरूपं रोमहर्षो यमीदृशः ॥ गच्छतश्च पुरोभाति शंख
चक्रगदासिमान् १४ यातीव च पुरोभाति मह्यं देवो जगद्गुरुः ॥ एषो यमिति मेव कुंजिह्वा प्रस्फुरतीव तम् १५ इदं दुःखतरं मन्ये करं देहीति मद्रुचः ॥ इदं तत्साह
सं मन्ये यद्रुचस्तस्य भूपते १६ हंसस्य करदो विष्णुस्तदाज्ञापरिचारकः ॥ तस्य सर्वं पुरोगत्वा वक्ता हं किल निर्दयः १७ मूढानामग्रणिरस्मि निर्लज्जश्च तथा
दन ॥ करं देहि हरे विष्णो हंसस्य यदुपुंगव १८ लवणानि बहून्याशुपातव्यानि करात्मना ॥ इति वक्तुं न मे युक्तं पुरतस्तस्य शार्ङ्गिणः १९

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ वर्ष्मवपुः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ यतस्यमे यतं तं माय ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ जमतिरक्षायस्मात्तजगद्रक्षम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

तथाभिभिन्नभावात्तुवक्तव्यं घोरभीष्टम् ॥ कष्टोत्थयं मित्रभावो मनुष्याणां कृतात्मनाम् २० अथवासर्वविद्विष्णुः सर्वस्य हृदिसंस्थितम् ॥ जानात्येव सदा
भावं प्राणिनां शोभने रतः २१ तथा सति न मे दोषो मित्रभावो यतो ह्ययम् ॥ सर्वथारक्षतां विष्णुर्घोरं वक्तुं यतस्य मे २२ द्रक्ष्याम्यहं जगन्नाथं नीलकुंचितमूर्द्ध
जम् ॥ कंबुग्रीवाधरं विष्णुं श्रीवत्साच्छादितोरसम् २३ स्फुरत्पद्ममहाबाहुं रत्नच्छायाविराजितम् ॥ द्रक्ष्यामि केशवं विष्णुं चक्रिणं यादवेश्वरम् २४ अर्चि
त्यविमवं देवं भूतभव्यमवत्प्रभुम् ॥ आत्मेच्छया जगद्रक्षं द्रक्ष्यामि जलशायिनम् २५ कृतार्थः सर्वथा चाहं भवामि विगतज्वरः ॥ अद्य मे सफलं जन्म साक्षाद्दृष्ट
वतो हरिम् २६ अद्य मे सफलाय ज्ञाः साक्षात्कृतवतो हरिम् ॥ नेत्रे मे सफले विष्णुं पश्यतश्च जगन्मयम् २७ प्रीतिमानस्तु मे विष्णुर्वक्तुर्वोरस्य कर्मणः ॥ उन्मि
षन्नेत्रयुग्मेन द्रक्ष्यामि सकृदीश्वरम् २८ आमूलमसकृद्विष्णुं पश्यामि च पुनः पुनः ॥ पिबामि नेत्रयुग्मेन वपुः कृष्णस्य केवलम् २९ धारयिष्याम्यहं पांसुं तत्पाद
प्रभवं शिवम् ॥ ततः कृतार्थतां यास्ये स्वर्गमार्गो हितद्रजः ३० मेघगंभीरनिर्घोषं श्रोष्यामि च हरेः स्वरम् ॥ पादाब्जं चक्रिणो विष्णोः पश्यामि च जगत्पतेः ॥
३१ पश्यामि च हरेर्वक्त्रं पूर्णं दुसदृशप्रभम् ॥ हरिर्दंजगद्रूपं पश्यामीव च सर्वतः ३२ प्रसीदतु सदा विष्णुरयुक्तं वक्तुमिच्छतः ॥ आलोलकुंडलयुतं हरिचंद्र
चर्चितम् ३३ स्फुरत्केयूररत्नार्चिर्बाहुद्वयविराजितम् ॥ सव्येद्योतन्महाशंखरश्मिजालविराजितम् ३४ प्रोद्यद्वास्करवर्णाभं चक्रज्वालाविराजितम् ॥
प्रोज्ज्वलत्कंकणयुतं तप्तजांबूनदांगदम् ३५ पीतकौशेयवसनं विस्तीर्णो रस्वमच्युतम् ॥ कदा द्रक्ष्यामि देवेशमिदानीमथ वान्यदा ३६ सर्वथा कृतकृत्यो
हं यद्दुर्द्रष्टुमुद्यतः ॥ नमो मत्स्यं नमो मत्स्यं यतो द्रष्टुमहं हरिम् ३७ उद्यतोस्मि जगन्नाथं बलभद्रकृतास्पदम् ॥ द्रक्ष्याम्यवश्यमद्यैव विष्णुं विष्णुं जगद्गुरुम् ३८
श्रीविस्तुभोद्भव रुचिस्फुरितोरुवक्षः पीतांबरं मकरकुंडलपंकजाक्षम् ॥ कृष्णकिरीटवरचक्रगदोर्ध्वहस्ततेजोमयं मम हरेर्वपुरस्तु भूत्ये ३९ वेदोदधौ विशदशा
स्त्रमहाहियोगे निष्णातशुद्धमतिमंदरमथ्यमाने ॥ उद्योतमानममरैरनिशं निषेव्यं नारायणारुख्यममृतं प्रपिबामि चाद्य ४० ध्येयं मुमुक्षुभिरमेयमनाद्यनंतं
स्थूलं सूक्ष्मतरमेकमनेकमाद्यम् ॥ ज्योतिस्त्रिलोकजनकं त्रिदशैकवंद्यमक्ष्णोर्ममास्तु सततं हृदये च्युताख्यम् ४१ चिंतयान्निति विप्रेंद्राय यौ द्वारवती पुरी
म् ॥ मत्वा कृतार्थमात्मानं वाहयन् ह्यमुत्तमम् ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिंभकोपारख्यानविप्रस्य द्वारवती गम
ने चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

सः निवेदिदं ईश्वरं पितं सर्वस्वयेन तादृशो द्वास्त्वेन द्वा राप्रविश्य सुवर्मासमां अपश्यत् ॥ १ ॥ सुवर्मः योगधर्मो साक्षात्तदाकरेण संस्थितिः संस्थानं यस्य तं सुधर्माकृतिसंस्थितम् ॥ १ ॥
 वैशंपायन उवाच ॥ स निवेदित सर्वस्वो द्वास्त्वेन हे जनार्दनः ॥ अथ प्रविश्य धर्मात्मा सुधर्मा विद्विजोत्तमः १ अपश्य देवदेवेशं सुधर्माकृतिसंस्थितम् ॥ ब
 लभद्रेण संयुक्तमध्यासितमहासनम् २ अग्रतः स्थितशैनेयं पार्श्वतः स्थितनारदम् ॥ दुर्वाससाकृतकथमुग्रसेनपुरस्कृतम् ३ गायद्रंधर्वमुख्यैश्च नृत्यदम्पर
 सांगणैः ॥ सेव्यमानं महाराजसूतमागधवंदिभिः ४ उद्गीयमानयशसं माधवं मधुसूदनम् ॥ उद्गीयमानं विप्रैश्च सामभिः सामगैर्हरिम् ॥ दृष्ट्वा प्रीतमनसि
 ष्णुं प्रोद्भूतपुलकच्छविः ५ नाम्ना जनार्दनोऽस्मीति न नामचरणौ हरेः ॥ बलभद्रं ततो देवं वंदेशिरसा द्विजः ६ दूतोऽस्मि देवदेवेश हं मस्याडिभकस्य च ॥ इति ब्रु
 वाणं विप्रेन्द्रमिदमाह समाधवः ७ आस्वेदं विष्टरं पूर्वं पश्चाद्ब्रूहि प्रयोजनम् ॥ तथेति चाब्रवीद्विप्रो महदासनमास्थितः ८ वाचा संपूज्य विप्रेन्द्रमपृच्छ कुशलं हरिः
 ब्रह्मदत्तस्य राजेन्द्र हंसस्य डिभकस्य च ९ श्रुतं चापि तयोर्वीर्यं प्रयोजनमतो द्विज ॥ अपि वा कुशलं विप्रपितुस्तव जनार्दन १० ॥ जनार्दन उवाच ॥ कुशलं
 ब्रह्मदत्तस्य पितुश्च मम केशव ॥ तयोरेव जगन्नाथ हंसस्य डिभकस्य च ११ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ किमाह तुर्महीपालौ तौ हंसडिभकौ नृपौ ॥ ब्रूहि सर्वमशेषे
 षणात्रशंकादिजोत्तम १२ वाच्यं वाप्यथ वा वाच्यं कर्तव्यमथ चेतरत् ॥ श्रुत्वा तस्य विधास्यामो युक्तरूपं द्विजोत्तम १३ दूतोऽसि सर्वथा विप्रनवाच्यावाच्य
 कल्पना ॥ यत्कर्मकारनिर्दिष्टं तद्वाच्यं दूतजन्मना १४ नात्र शंका त्वया कार्या विक्तव्यस्येतरस्य च ॥ अतो वदयथा प्रोक्तं ताभ्यामिह जनार्दन १५ केशवे
 वमुक्तस्तु प्रोवाच स जनार्दनः ॥ अजानन्निर्वर्कि ब्रूषे सर्वं प्रत्यक्षदर्शिवान् १६ न चास्ति ते परोक्षं तु जगद्भूतां तमच्युत ॥ सर्वहिमनसा पश्यन् न किं त्वमात्थवदे
 तियाम् १७ विद्वद्भिर्गीयमे विष्णो त्वमेव जमतीपते ॥ इच्छया सर्वमा प्रोषिदृष्टादृष्टविशेषेनम् १८ त्वमेवेदं जगत्सर्वं जगच्चत्वायि तिष्ठति ॥ न त्वयारम्हि
 तो ह्येकः पदार्थश्चराचरः १९ नास्ति किंचिद्वेद्यं ते सर्वगोऽसि जगत्पते ॥ त्वमिन्द्रः सर्वभूतानां रुद्रः संहारकर्मकृत् २० राक्षसासि सदा विष्णुः सर्वलोकस्य माध
 व ॥ संसारस्य भवान् स्रष्टा किं त्वमात्थवदेति माम् २१ विद्वद्भिर्गीयते नित्यं ज्ञानात्मेति च माधव ॥ प्राणं प्राणविदः प्राहुस्त्वामेव पुरुषोत्तम २२ शब्दं शब्दवि
 दः प्राहुस्त्वामेव पुरुषोत्तम ॥ तथा सति हृषीकेश किं त्वमात्थवदेति माम् २३ तथापि शृणु देवेश चोदितोऽस्मि यतस्त्वया ॥ वदेत्यसकृदेवैतत्तस्माद्ब्रूक्ष्वामिमा
 धव २४ राजमुयेन यज्ञेन ब्रह्मदत्तोऽयं क्ष्यते ॥ तदर्थं प्रेषितस्ताभ्यां हंसेन डिभकेन च २५ करार्थं यदुमुख्येभ्यस्तव चामंत्रणाय हि ॥ लक्षणं बहुदेयं ते यज्ञा
 र्थतस्तु केशव २६ इत्यर्थं प्रेषितस्ताभ्यां करं देहित दाज्ञया ॥ इदं त्वमपरं ताभ्यामुक्तं शृणु जगत्पते २७

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इति श्रीनीलकण्ठकृतौ भारतभावरूपे तिलेपुहरिवंशमविष्यपर्वणि टीकायां हंसडिभको

लवणानि बहून्याशुप्रवृत्त्यत्वरितं भवान् ॥ आगच्छतु ययोराज्ञोः सेयं केशववाग्निभो २८ इत्युक्तवति विप्रेन्द्रे दूते तत्र तयोर्नृप ॥ प्रहस्य सुचिरं कृष्णो बभाषे
दूतमीश्वरः २९ शृणु दूतवचो मह्यं युक्तमुक्तं द्विजोत्तम ॥ करंददामेताभ्यां तु करदोऽस्मि यतो नृप ३० धार्ष्ट्यमेतत्तयोर्विप्रमत्तो यस्तु करग्रहः ॥ अहो धार्ष्ट्यं
महो धार्ष्ट्यं तयोः क्षत्रियबीजयोः ३१ इदमश्रुतपूर्वमेततो यस्तु करग्रहः ॥ इत्युक्त्वा केशवो दूतमिदमाह स्मयादवः ३२ हास्यमेतद्यदुश्रेष्ठामतो
यस्तु करग्रहः ॥ यष्टासौराजसूयस्य ब्रह्मदत्तो महीपतिः ३३ तौ तु याजयितारौ हिंसोऽडिभक एव च ॥ बोढा किल यदुश्रेष्ठो लवणस्य दुर्गात्मनः ३४ करदो
वासुदेवो हि जितोऽस्मि यदुसतमाः ॥ हास्यं हास्यमिदं भूयः शृणु ध्वं यादवा वचः ३५ इत्युक्तवति देवेशे बलभद्रपुरोगमाः ॥ यादवाः सर्व एवैते हासाय समवस्थि
ताः ३६ करदः कृष्ण इत्येवं ब्रुवंतः सर्वसात्वताः ॥ हासं मुमुचुरत्यर्थं तलंदत्त्वा परस्परम् ३७ तलशब्दो हासशब्दो रोदसीपर्यपूरयत् ॥ सचाविप्रो नृपश्रेष्ठ नंदय
न्मित्रमात्मनः ३८ अहो कष्टमहो कष्टं दौत्यं यत्कृतवानहम् ॥ इति लज्जा समाविष्टस्तूष्णीमासीदवाङ्मुखः ३९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेपुहरिवंशभात्रे
ष्यपर्वणि हंसडिभकोपाख्याने वासुदेववाक्यं नाम पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ हासं कुर्वत्सु तेष्वेव के
शवः केशि मूदन् ॥ उवाच वचनं दूतं गच्छ मद्रचनाद्विज १ तावित्थं हंसडिभकौ ब्रूहि त्वरितविक्रमः ॥ बाणैर्दास्यामि निशितैः शार्ङ्गमुक्तैः शिलाशितैः २ अ
सिनावाथ दास्यामि निशितेन महात्मनोः ॥ शिरोवाछेत्स्यते चक्रं मत्करप्रहितं बलिम् ३ यो वरं दत्तवानुद्रोयुवयोर्धाष्ट्यकारणम् ॥ स एव रक्षितावां स्यात्तं जि
त्वा वा निहन्म्यहम् ४ देशोऽयं संविधातव्यो यत्र नः संगतिर्भवेत् ॥ तत्र गंता तथा चास्मि सबलः सहवाहनः ५ भवन्तौ निर्भयौ भूत्वा गच्छतां सबलौ नृपौ ॥ पु
ष्करे वा प्रयागे वा मथुरायामथवापि वा ६ तत्राहं सबलो यातानात्र कार्या विचारणा ॥ अथवा मित्रभावाच्च वक्तुमेवं न ते क्षमम् ७ न शक्यं यत्त्वया वक्तुं तच्च वक्ष्यामि
सात्यकिः ॥ त्वया सह ततो गत्वा साक्षिभूतो भवद्विज ८ इदं च जाने विप्रेन्द्रस्नेहो मम सदा त्वाये ॥ तेन त्वं विजयी भूत्वा संसारदुःखसंकुले ॥ मत्कथा परमो नित्यं
सदा भव जनार्दन ९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेपुहरिवंशमविष्यपर्वणि हंसडिभकोपाख्याने षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा ब्राह्मणं कृष्णः सात्यकिः पुनराह सः ॥ गत्वा शौनेयविप्रेण ब्रूहि मद्रचनात्तयोः १

पाख्याने वासुदेववाक्यं नाम पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ हासमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ युवयोः वां वां युवाम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥
॥ ९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेपुहरिवंशमविष्यपर्वणि टीकायां षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इतीति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रविश्य गृहमिति शेषः यादवे सात्यकि निमित्तं पुनः आसनं विमृज्य समर्प्य ॥ ७ ॥ विप्रः जनार्दनः हंसडिभयोरन्यद्वारा आह ॥ ८ ॥ ९ ॥
 यन्मयोक्तमशेषेण वदमत्वा तयोः पुरः ॥ यथानः संगतिर्युद्धेतथा वदबलात्तदा २ धनुरादाय गच्छत्वं बद्धगोधांगुलिब्रवान् ॥ एकेनाश्वेन गच्छत्वमसहायो यदू-
 तम ३ सात्यकिस्तंतथेत्युक्त्वा हयमारुह्य शीघ्रगम् ॥ गंतुमैच्छत तोराजन्नसहायः ससात्यकिः ४ जनार्दनं विमृज्या शुद्धतंतं यादवेश्वरः ॥ अहो धाष्ट्यमहो
 धाष्ट्यमित्युवाच जनार्दनः ५ नमस्कृत्य तदा दृतो माधवं माधवेश्वरम् ॥ सययौ शाल्वनगरं शैने येन समन्वितः ६ ततः प्रविश्य धर्मात्मा ब्राह्मणो ब्रह्मवित्तमः ॥
 आसनं महदास्थाय विमृज्य यादवे पुनः ७ आस्ते सुखयदा विप्रः शैने येन समन्वितः ॥ अथ तं हंसडिभयोर्दर्शयामास सात्यकिम् ८ दूतो यं सात्यकिः प्राप्तः स
 व्योवाहुरयं हरेः ॥ तस्य तद्रचनं श्रुत्वा हंसः प्राह वचस्तदा ९ श्रुतः समागमः पूर्वमद्य दृष्टो मया त्वसौ ॥ धनुर्वेदे च वेदे च शास्त्रे शस्त्रे तथैव च १० निपुणो
 यंसदा धीर इत्येवमनुशुश्रुमः ॥ अथो दृष्टे पथं प्राप्तः प्रीतिनौ विदधात्यसौ ११ कुशलं वासुदेवस्य बलभद्रस्य वा पुनः ॥ कुशलाः सात्वताः सर्वे उग्रसेनपुरो ममाः १२
 तथेति सात्यकिः प्राह मंदमुन्मथिताननः ॥ ततो जनार्दनं प्राह हंसो वाक्यविशारदः १३ अपि दृष्टस्त्वया च क्रीसिद्धनः कार्यमीहितम् ॥ वद सर्वमशेषेण मा वृथा
 कालमत्यगाः १४ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिभकोपाख्याने सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपा-
 पायन उवाच ॥ इत्युक्तवति हंसे च धर्मात्मा यजनार्दनः ॥ उवाच प्रहसन्वीरः स्तुवन्नारायणं सदा १ अद्राक्षमद्राक्षमहं जनार्दनं हस्तस्थं शंखं वरचक्रधारिण-
 म् ॥ आतप्तजां बूनदभूषितांगदं स्फुरत्प्रभाद्योतितरत्नधारिणम् २ अद्राक्षमेनं यदुभिः पुरातनैः संसेव्यमानं मुनिवृंदमुख्यैः ॥ संस्तूयमानं प्रभुभिः समागवैः
 स्मितप्रवालाघरपल्लवारुणम् ३ अद्राक्षमेनं कविभिः पुरातनैर्विविच्य वेद्यं विधिवत्सहामरैः ॥ प्रफुल्लनीलोत्पलशोभितं श्रिया विनिद्रहेमाब्जविराजितोदरम् ४ भू-
 योहमद्राक्षमजं जगद्गुरुं प्रमोदयंतं वचनेन यादवान् ॥ निरूपयंतं विधिवन्मुनीश्वरैः प्रवृत्तवेदार्थविधिं पुरातनैः ५ अद्राक्षमद्राक्षमहं पुनः पुनः समस्तलोकैकहितै-
 पि गंहारिम् ॥ वसंतमस्मि अगतो हिताय जगन्मयं तान्परिभूय शत्रून् ६ भूयोप्यपश्यं सहयादवेश्वरैर्विक्रीड्यमानं च विहारकाले ॥ रमंतमीड्यं रमयंतमीश्वरा-
 न्यदूतमान्यादवमुख्यमीश्वरम् ७ भूयोप्यपश्यं सरसीरुहेक्षणं समेतयार्भीष्मतनूजया हरिम् ॥ वसंतमंभो निषिंशायिनं विभुं भक्तप्रियं भक्तजनास्पदं शिवम् ८
 अद्राक्षमद्राक्षमहं सुनिवृत्तः पिबन्पिबंस्तस्य वपुः पुरातनम् ॥ नेत्रेण मीलद्विवरेण केवलं धन्योहमस्मीति तदा व्यचिंतयम् ९

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहारिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां नीलकंठकृतौ भारतमावदीपे सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ॥
 ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ विविच्य देहादिभिः पृथक्कृत्य ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ भूयोप्यद्राक्षमित्यनुपंगः ॥ ७ ॥ ८ ॥ मीलद्विवरेण अचिच्छ्रेण ॥ ९ ॥

ककुत्थापमं माहात्म्यं विभावसुभास्वतं ॥ १० ॥ ११ ॥ युवांस्वरंतमद्राक्षमित्यन्वयः कदेशे तौ वर्तेते कचवाकाले तीव्रदृष्ट्या भीतिस्मरंतमित्यर्थः ॥ १२ ॥ कुतः केनोपायेन मत्पुरोग
तौ तौ स्यातां इति शेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ दापयंतं शिष्येभ्यः पाठयितुं मनुजान् प्रयच्छंतं मुनीश्वरं दुर्वाससम् ॥ १५ ॥ अर्चितयमित्युक्तास्वर्चितनमेवाह असाध्यमिति इंदराजवृ

अद्राक्षमं भोजयुगं दधानं प्रभुं विभुं मृतमयं विभावनम् ॥ आद्यं ककुत्थान् मुरुं विभावसुं संस्मृत्य संस्मृत्य तमेव निर्वृतः १० अद्राक्षं जगतामीशं वक्षोराजितकौस्तु
भम् ॥ त्रीज्यमानं हरिं कृष्णं चामराणां शतैः सदा ११ युवां विद्वेषयुक्तेन चेतसा यादवेश्वरम् ॥ स्मरंतं सर्वदा विष्णुं कचैवं कचवेतिकः १२ कचद्रक्ष्यामि तौ
मंदौ कुतो वा त्मपुरोगतौ ॥ ध्यायंतमित्यं देवेशं करेशं स्ववहंसदा १३ हसंतमेनमद्राक्षं करदं हास्यतत्परम् ॥ वदंतं नारदेवाचं दुर्वाससियतीश्वरे १४ ब्रह्मसू
त्रपदां वार्ष्णेयादापयंतं मुनीश्वरम् ॥ दृष्ट्वा हंतं हरिं देवं पुनः पुनरर्चितयम् १५ असाध्यमिदमारब्धं ताभ्यामिति नृपोत्तम ॥ नारब्धव्यमिदं कार्यमिति प्रभृतिभू
मिष १६ निवृत्ता सा कथा हं सार्चितयद्ब्रह्मणंतव ॥ तद्वृत्तमखिलं सर्वं वदिष्यति हि सात्यकिः ॥ एतद्वचनमाकर्ण्य हंसः क्रुद्धो ब्रवीद्वचः १७ ॥ हंस उवाच ॥
अरे ब्राह्मणदायादतन्माया तव वाचियत् ॥ आवयोः पुरतो वक्तुं त्रैलोक्यं जेतुमिच्छति १८ मायया त्वां भ्रमयति कृष्णो लीलाविधानवित् ॥ तं दृष्ट्वा भ्रम एवैष
तव संजायते महान् १९ शंखचक्रगदाशार्ङ्गवनमालाविभूषितम् ॥ वृष्णिवीरं समावेक्ष्य समुच्छ्रितयशोधरम् २० सूतमागधसंस्ताव प्रकटद्वारबाहुकम् ॥
अत्यद्भुतयशोराशिं विक्रपाल्लोकमंडनम् २१ चतुर्भुजं वलाक्रांतं वृष्णियादवसंमतम् ॥ अहोद्य भ्रम एवैष दर्शनात्तस्य चाक्रिणः २२ इदानीं च महाराज भ्राम
यत्येव दुर्भतिः ॥ त्वामेव विप्रमं दातुमर्निद्रजालिकताहिते २३ चापल्यमिदमेवैतत्तव विप्रभ्रमोद्भवम् ॥ अहो हि खलु सा दृश्यं वक्तव्यं भवतामम २४ अहमे
व त्वया विप्रमर्षये प्रोदितं वचः ॥ सखिभावा द्विजश्रेष्ठ अन्यथा कः सहेदिदम् २५ गच्छ मंदमते विप्रयथेष्टं सांप्रतंतव ॥ द्विजगच्छ यथेष्टं त्वं पृथिवी पृथिवी
तव २६ जित्वा गोपालदायादं हत्वा यादवकान् बहून् ॥ एष नः प्रथमः कल्पोजेष्ठ्याम इति यादवान् २७ गच्छ गच्छेति विप्रत्वं धृष्टं परुषवादिनम् ॥ शत्रु
पक्षस्तुतिपरं सहयुक्त्वा स दामया २८ न मे विप्रवधः कार्यः कष्टादपि हि सर्वतः ॥ इत्युक्त्वा ब्राह्मणं भूयो हंसः सात्यकिमब्रवीत् २९ भो भो यादवदायादा किम
र्थं प्राप्तवानिह ॥ किमब्रवीन्नंदसुतः किं वासौ मे दिशत्करम् ३० ॥ सात्यकिरुवाच ॥ इदं सत्यं वचो हंसशंखचक्रगदाभृतः ॥ शरैर्निशितधाराग्रैः शार्ङ्गमुक्तैः
शिलाशितैः ३१ दास्यामि कर सर्वस्वमसि नानि शितेन ते ॥ शिरश्छेत्स्यामि ते हंसकरदानस्य संग्रहम् ३२

यावत्कर्म ॥ १६ साकथा कृष्णास्करोगा इति इयं कृष्णप्रशंसा रिमका ॥ १७ ॥ १८ ॥ एष भ्रमः अस्मास्वशक्तता बुद्धिः माययेत्यादि वाक्यं निंदा परतया भासमानमपि वाग्देवता
भिप्रायेणायथार्थमेव स्पष्टमेव हि मायावित्त्वं चतुर्भुजादिकं च भगवतः शास्त्रे इति दिक् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इति श्रीनीलकण्ठकृतौ भारतमावदी

धाष्ट्यैहितवमंदात्मनः किमतोपि नृपाधम ॥ देवदेवाज्जगन्नाथात्करमिच्छतियो नृपः ३३ तस्यैष करसंक्षेपो जिह्वाछेदो नराधम ॥ तस्य शार्ङ्गं रवं श्रुत्वा शंख
स्य च हरेः पुनः ३४ कोनामजीवितं कांक्षेतिष्ठेदानीं त्वमद्य वै ॥ गिरिशवरदर्पेण कोब्रूयादीदृशं वचः ३५ सहायावयमेवैते बलभद्रपुरोगमाः ॥ प्रथमो बलभ
द्रो सौ द्वितीयो हंच सात्याकिः ३६ कृतवर्मा तृतीयस्तु चतुर्थो निशठो बली ॥ पंचमो थच वभ्रुस्तु षष्ठश्चैवोत्कलः स्मृतः ३७ सप्तमस्तारणो धीमानस्रशस्त्रविश
रदः ॥ अष्टमस्त्वथ सारंगो नवमो विष्टुस्तथा ३८ दशमश्चोद्धवो धीमान्वयमेते बलान्विताः ॥ त एते पुरतो गौमुः शंखचक्रगदाभृतः ३९ देवदेवस्य युद्धेषु
तिष्ठन्ते वदिवानि शम् ॥ यौहिनीरौ सुतौ तस्य नासत्य सदृशौ बले ४० तावेव वांक्षमौ युद्धे हंतुं बलमदान्वितौ ॥ योगिरीशो गिरा देवो वरंदत्त्वा सतिष्ठति ४१ युवां
हि किंबलौ युद्धेतिष्ठतः सशरं धनुः ॥ गृहीत्वा शत्रुभिः सार्द्धं युद्धं कर्तुं समुद्यतौ ४२ ईदृशेष्वथ भृत्येषु युद्धं कुर्वन्सु शत्रुभिः ॥ त्रैलोक्यं रक्षतस्तस्मात्करमिच्छन् व
जेतकः ४३ हनिष्यत्येव वां युद्धे त्रैलोक्यं यो हिरक्षति ॥ शरेण भिशितेनाजौ शार्ङ्गमुक्तेन केवलम् ४४ कनः संग्राम इत्येवैते पुनराहजगन्पतिः ॥ पुष्करे पुण्यदेने
त्यमुत मोवर्द्धने गिरौ ४५ मथुरायां प्रयागे वा दर्शयंतो बलानि मे ॥ शंखचक्रधरे देवे जगत्पालनतत्परे ४६ राजसूयं महायज्ञं कर्तुमिच्छति क स्वयम् ॥ वद
न्वास्वस्तिमान्मर्त्यस्त्वां विना कोत्र जेतुं सुखम् ४७ इदमिच्छसि चेन्मूढास्य तां यासि भूतले ॥ इत्युक्त्वा सात्यकिर्वीरो हसन्निवभ्रुविस्थितः ४८ ॥ इति श्री
महाभारते खिले पुहरिवंशे मविष्यपर्वणि हंसडिंभकोपाख्यानोऽष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ स
तः कुद्वौ महाराज हंसोऽडिंभक एव च ॥ इदं वै प्रोचतुर्वाक्यं रोषव्याकुलितेक्षणौ १ दिव्यसंतो देशः सर्वाः सर्वान् वीक्ष्य नृपो तमान् ॥ करेण निष्पीडय करं स्मरंतौ
तद्वचो महत् २ कनुक्त्वा नंदमूनुः क्वारामो बलोत्कटः ॥ इति ब्रुवाणौ साक्षे पौ सात्यकिं सत्यं सगरम् ३ अरे यादवदायाद किं ब्रूषेनः पुरोगतः ॥ इतो निर्गच्छ मं
दात्मन् दूतस्त्वमसि सांप्रतम् ४ अन्यथा वध्य एव त्वं प्रलपन् परुषं वचः ॥ सत्यं निर्लज्ज एवासि यद्ग्राह्यं दृशं वचः ५ आवा मिदं जगत्सर्वं शासितुं संयतौ नृपौ
कोनाममानुषे लोके करदो नैव जीवति ६ हत्वा गोपालकान् सर्वान् ब्रह्मायादवकान् बहून् ॥ गृहीतः कर सर्वस्वं ततो गच्छन् नराधम ७ अवध्यो दूततां प्राप्नोष्वह
दं प्रभाषसे ॥ ईश्वरो नौ वरं दाता ह्यस्त्राणामपि च प्रभुः ८ रक्षितारौ महाभूतौ संग्रामं गच्छतौ श्वभौ ॥ पितरं याजयिष्यावो जित्वा गोपालकं रणे ९

पुस्तिके पुहरिवंशे मविष्यपर्वणि टीकायां हंसडिंभकोपाख्यानोऽष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ११८ ॥ ततः कुद्वहति ॥ १ ॥ २ ॥ कनु द्वौ कौ प्रोचतुर्वाक्यं रोषव्याकुलितेक्षणौ १ दिव्यसंतो देशः सर्वाः सर्वान् वीक्ष्य नृपो तमान् ॥ करेण निष्पीडय करं स्मरंतौ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कः करदो नैव जीवति अपि तु सर्वः करदो जीवति वृष्णयस्त्व करत्वा न्न जीविष्यतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ इति देवाह इत्येति ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ नहिजीविष्ययेतिशेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणि

एतेप्रोक्ताभृशंयुद्धेकातराःसर्वएवते ॥ हत्वातान्सबलान्युद्धेपुनर्जेष्यामिकेशवम् १० संहर्तव्यामहासेनाप्रगृहीतशरासना ॥ गृहीतप्रासमुशलागृही
तक्वचासदा ११ आरूढारथसाहस्रागदापरिघसंकुला ॥ सुप्रभूर्तेधनवतीप्रभूतबलसाधना १२ चाल्यतांवाहिनीघोराबलाध्यक्षासमंततः ॥ अवध्य
एवगच्छत्वनतेमरणतोभयम् १३ संग्रामःपुष्करेस्माकंश्वःपरश्वोपिवानृप ॥ ततोज्ञास्यामहेवीर्यकेशवस्यबलस्यच ॥ येत्वयोक्तानृपाःसंख्येतेषाम
पिचयंदलम् १४ ॥ सात्यकिरुवाच ॥ हंसागच्छामिवांहंतुंश्वःपरश्वोपिवानृप ॥ अद्यैवहिमयावध्यौनचेदूतोभवाम्यहम् १५ नहिश्वोवापरश्वोवायु
वांकटुकभाषिणौ ॥ दौत्येहिदुःखमतुलंवहाम्येवसदानृणाम् १६ अन्यथाहंयुवांहत्वाततोयास्यामिनिर्घृतिम् ॥ स्ववीर्यबाहुदर्पचदर्शयन्वानृपाधमौ
१७ शंखचक्रगदापाणिःशार्ङ्गधन्वाकिरीटभृत् ॥ नीलकुंचितकेशाढ्योलंबबाहुःश्रियावृतः १८ ससर्वलोकप्रभवोविश्वरूपःसुरूपवान् ॥ दैत्यदानवहंता
सौयोगिध्येयःपुरातनः १९ पद्मकिंजल्कनयनःश्यामलःसिंहविक्रमः ॥ मृष्टिस्थितिलयेष्वेकःकर्तात्रिजगतोगुरुः २० शरेणानिशितेनाजौदर्पवांव्यपनेष्य
ति ॥ इत्युक्त्वारथमारुह्यप्रययौसात्यकिःकिल २१ इतिश्रीम०खिले०भविष्यपर्वणिहंसडिभकोपाख्यानेएकोनविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥
॥ वंशंपायनउवाच ॥ प्रविश्यसपुरंविष्णोःसात्यकिःशिनिपुंगवः ॥ आचक्षेथरुष्णाययथावृत्तंतयोस्तथा १ ततःप्रभातेविमलेकेशवःकोशिमूदनः ॥
बलाध्यक्षानुवांचेदंचक्रपाणिर्गदाधरः २ संनह्यतांबलंसर्वरथकुंजरवाजिमत् ॥ अनेकभेरीपणवंप्रासासिपरिघाकुलम् ३ सध्वजंसपताकंचमालंकारपरि
च्छदम् ॥ तेतथेतिप्रतिज्ञायसर्वचक्रुरधीनगाः ४ आदायसुदृढंचापंरथमारुह्यदंशिताः ॥ अग्रतोजग्मुरत्यर्थसेनायाःपुरुषोत्तमाः ५ सात्यकिश्चतथारा
ज्मृग्यगृहीतशरासनः ॥ बभौक्रोधसमायुक्तोजगामाग्रेमहाबलः ६ अन्येचयादवाःशूराःप्रगृहीतमहायुधाः ॥ सिंहनादंप्रकुर्वंतोजग्मुरत्यर्थमुत्तमाः ७ हरि
स्त्वरथमारुह्यसंस्कृतंदारुकेणह ॥ शार्ङ्गभारसहंघोरंगृहीत्वासशरंधनुः ८ चक्रपाणिस्तदाशंखगिदाशखरासिमान् ॥ वद्धगोधांगुलित्राणःपीतवासाजना
ईनः ९ पद्ममालावृत्तोरस्कोनवजीमूतसन्निभः ॥ ययौरथगतोविप्रैस्तूयमानोमुदान्वितैः १० सूतैर्मार्गधपुत्रैश्चगीयमानस्ततस्ततः ॥ आनीयसेनांसक
लांययौकाष्ठामथोत्तराम् ११ पांचजन्यंमुखेन्यस्यसर्वप्राणेनकेशवः ॥ दध्मौमहारवंकुर्वञ्छत्रूणांभयवर्द्धनम् १२ आध्मातस्तेनहरिणासचक्रेशंखराट्ध्रुव
म् ॥ रवःसरोदसीराजन्पूरयामाससर्वतः १३

कायामेकोनविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ अ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ सशं वजः ॥ १३ ॥

दध्नुः ध्मांतः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेष्टुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ अथेति ॥ १ ॥ पुरःसरौ चतौ महामूतौ चेति विग्रहः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ पुरसरः पुरोगामी ॥ विसर्गलोपः पूर्वपदे आर्षः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ योहिपुरावृतः समभवत्स एव विचक्रः त

तस्मिंश्छंखेतथा ध्माते दध्नुः शंखाः सहस्रशः ॥ भेर्यश्चापि समाध्माता मृदंगा बहवो नृप १४ नेदुरत्यर्थमतुलं धर्मातिजलदायथा ॥ अथाययुर्महाराजपुष्करं पुण्यवर्धनम् १५ सरसस्तस्य राजेंद्रपुष्करस्य नृपोत्तमाः ॥ प्रतीक्ष्य हंसडिभकौ युद्धाय समवास्थिताः १६ निवेशं कारयामासुर्यादवाः सर्व एव हि ॥ स्वं स्वं युः सुखं राजन् प्रगृहीतकुटोमठम् १७ भगवानपि गोविंदः सरोद्वहा सुशोभनम् ॥ उपस्पृश्य जले तस्मिन् प्रणम्य यतिपुंगवान् १८ तयोरागमनं लिप्सुरास्ते तौ रेयश्च सुखम् ॥ शृण्वन् वेदध्वनिं विष्णुर्ब्राह्मणानां समंततः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेष्टुहरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिभकोपाख्याने कृष्णपुष्करप्रवेशो नाम विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ अथ तौ हंसडिभकौ जग्मतुः पुष्करं प्रति ॥ प्रगृहीतमहाचापौ सरथौ मध्वजौ नृप १ पुरःसरमहाभूतौ संहरन्तां विबोल्बणौ ॥ प्रकुर्वन्तौ सिंहं रवं भस्मना परिलेपितौ २ त्रिपुंड्रकललाटांतौ रुद्राक्षपरिशोभितौ ॥ अन्यौ द्वावि वरुद्रौ तौ लोकसंहारकारकौ ३ ततो नृजग्मुः शतशः सैन्यानि नृपसत्तम ॥ अक्षौ हिण्यो दशैवा संस्तयोरथ समागताः ४ विचक्रस्तु महाराज दानवो नगसन्निभः ॥ तयो रेव सखा पूर्वमासीच्च बलशालिनौ ५ शक्रो यस्य पुरसरः स्थातुं शक्नो न वज्रभृत् ॥ योहि वीरो महाराज देवदैत्यसमागमे ६ देवानिघ्नंस्तथाराजन् देवेंद्रमजयन्महान् ॥ अकरोच्च पुरायुद्धं विष्णुना प्रभविष्णुना ७ योहि द्वारवर्ती प्राप्य बबाधे यदुपुंगवान् ॥ सतदानीं महाराज श्रुत्वा युद्धमुपस्थितम् ८ अनेकशतसाहस्रैर्दानवैः परिघायुधैः ॥ वृतः समभवदैत्यो वृष्णिद्वेषा नृपोत्तम ९ हंसस्य डिभकस्याथ साहाय्यं कर्तुमुद्यतः ॥ विचक्रस्याथ दैत्यस्य हि डिंबो राक्षसेश्चरः १० अतीव मित्रतां यातो दद्यात्प्राणांश्च संयति ॥ राक्षसैरपरैः सार्धं शिलाशूलासिपाणिभिः ११ ययौ तस्य सहायार्थं हि डिंबः पुरुषादयः ॥ अष्टाशीतिं सहस्राणि राक्षसास्तस्य चाभवन् १२ अनुयाता महाराज शिलापरिघबाहवः ॥ तयोस्तत्र महसैर्म्यंगच्छतोः केशवं प्रति १३ मिश्रितं दैत्यसंघैश्च राक्षसैश्च समंततः ॥ अत्यद्भुतं महारौद्रं त्रैलोक्यभयदायकम् १४ दैत्येन सहितौ तौ हि जग्मतुः पुष्करं प्रति ॥ तावेतौ हंसडिभकौ हंतुं केशवमजसा १५ ततः श्रुत्वा जयसंधो विग्रहं यदुभिः सह ॥ नाकरो नृप साहाय्यं पापं मे भवितेति ह १६

स्य विचक्रस्य वृतस्य मित्रतां यातो हि डिंबो नाम राक्षसेश्चर इति योजना ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दैत्येन विचक्रेण तेन हि डिंबेन ॥ १५ ॥ नृपसाहाय्यं हंसडिभकयोः साहय्यं विग्रहमपि ताभ्यां सह च दद्यात् परासक्तः परेण हंतव्य इति शास्त्रातिक्रमजो दोषः ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ताभ्यांकुरुनस्कारमिति वैशंपायनोदिव्यदृष्ट्यातमप्यर्थवर्तमानवत्पश्यन्खड्गमेजयंप्रेरयतिजन
मेजयेतदुशंशब्दजन्यंपरोक्षज्ञानसंभावयत्कथामेवानुसंधतेसैन्यमिति सैन्यं कर्तुं देवेशं दर्शयामास अयंकृष्णोयंकृष्णइत्यन्योन्यंदर्शयामासेत्यर्थः द्वयोः संबंधः ॥ २६ ॥

मच्छतोःसमिति राजन्हंसस्यडिभकस्यच ॥ अतित्वरितविकांतास्तेययुःपुष्करंप्रति १७ सिंहनादंविमुंचंतःकथयंतःपरस्परम् ॥ अहमेवनृपायुद्धं करोमि
प्रथमं हरेः १८ इत्यब्रुवन्नृपाराजञ्छतशःकेशवंप्रति ॥ संप्राप्तास्तेनृपश्रेष्ठाःपुष्करंपुण्यवर्द्धनम् १९ मुनिजुष्टंतपोवृद्धैर्ऋषिभिश्चानिषेवितम् ॥ अत्यंतभद्रं
लोकेषुपुष्करंप्रथमंनृप २० पुष्करंपुंडरीकाक्षोद्वावेवजगतीपते ॥ दर्शनात्स्पर्शनाच्चैवक्लिबषच्छेदिनौनृप २१ पुष्करंपुंडरीकाक्षोद्वावेवनृपसत्तम ॥
सेव्यमानौमुनिश्रेष्ठैरमरौघैर्महात्मभिः २२ द्वावेवाहिनृपश्रेष्ठसर्वपापप्रणाशकौ ॥ तावुभौयत्रसहितौतत्रतेसंस्थितानृपाः २३ दृष्टवंतौहरिविष्णुंविष्टरश्च
वसंपरम् ॥ पुष्करंपुण्यनिलयंतीर्थं ब्रह्मनिषेवितम् २४ ताभ्यांकुरुनमस्कारंमनसानृपसत्तम ॥ अहोनिःशेषमभवत्तत्रभूयो न संशयः २५ सैन्यंतत्रचसंप्रा
प्तदैत्यरक्षःसमाकुलम् ॥ अनेकभेरीपणवझझरीडिंडिमाकुलम् २६ नानापणवसंमिश्रंरक्षोनादविनादितम् ॥ प्रविश्यसरसस्तीरंपुष्करस्यविशंपते ॥
दर्शयामासदेवेशंयुद्धायसमुपस्थितम् २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिहंसडिभकोपाख्यानेएकविंशत्याधिकशततमोऽध्यायः
॥ १२१ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ द्वेसेनेसंगतेराजन्सध्वजेसपरिच्छदे ॥ महापरिघसंकीर्णेगदाशक्तिसमाकुले १ भेरीझझरसंपूर्णेडि
डिमारावसंकुले ॥ प्रगृहीतमहाशस्त्रेथूलासिवरकार्मुके २ परस्परकृतोत्साहेचक्रातेयुद्धमुल्बणम् ॥ तेशराःकार्मुकोन्मृष्टानिर्भिद्याथशरीरिणाम् ३ शरी
राणिमहाराजजग्मुर्दूरं सहस्रशः ॥ भट्बाहुविनिर्मुक्ता खड्गानिर्भिद्यवक्षसि ४ स्फुरंतश्चतथाराजञ्छिरांस्याहृत्यखंययुः ॥ परिघाश्चतथाराज्ञांवाहभिःप
रिचोदितः ५ तिलशश्चक्रतुलंशरीरंनृपरक्षसाम् ॥ दैत्यानांकुर्वतांनादमन्योन्यवधकाक्षिणाम् ६ दैत्यारक्षांसिराजेंद्रराजानश्चसमंततः ॥ अन्योन्यंप
रिघैर्जघ्नुश्चापमुक्तैर्धशिलाश्रितैः ७ शरैश्चभोगिभोगाभैस्तीक्ष्णमन्येमहाबलाः ॥ राक्षसादानवाश्चान्येमतमातंगविक्रमाः ८ अन्योन्यंजघ्निरेराजंश्चापमुक्तैर्महा
शरैः ॥ नागानगैर्महाराजहयाअश्वैःसमंततः ९ रथारथैःसमाजग्मुःसादिनःसादिभिस्तथा ॥ पट्टिशसिशरव्रातैःकुतैःसायककर्पणैः १० सशक्तिपरिघ
प्रासपरश्वधसमाकुलैः ॥ भिंडिपालैर्महारौद्रैर्जघ्नुरन्योन्यमाहवे ११

॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांहंसडिभकोपाख्यानेएकविंशत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ ४ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायाः

अन्योन्यं जघ्निरे राजंश्चापमुक्तैः शिलाशितैः ॥ राक्षसादानवाराजन्क्षत्रियाश्च समंततः ॥ इतश्चेतश्च धावन्तः कुर्वन्तो विस्वरं रवम् १२ हताः केचिन्महाराजपे
तुरुव्यां महासेभिः ॥ केचिन्मथितमस्तिष्का गदाभिर्वीर्यवत्तमाः १३ भिन्नग्रीवामहाराजपरिधैः परिघायुधैः ॥ यमराष्ट्रंगताः केचित्केचित्स्वर्गसमाययुः १४
अप्सरोभिः समासेदुःपश्यन्तः स्वकलेवरम् ॥ केचित्स्वांश्च परांश्चैव हत्वा भ्रांता इवाभवन् १५ एतस्मिन्नंतरे राजनः शंखाभेर्यः सहस्रशः ॥ सस्वनुः सर्वतः सैन्येष्ट
दंगा बहवस्तथा १६ मध्यं दिनगते सूर्ये तापं दधाति घोरवत् ॥ ततः पिशाचा विकृताः करालविततोदराः १७ राक्षसाश्च महाघोराः पिशितं केशशाङ्गुलम् ॥
मुदिता भक्षयामासुः पिबन्तः शोणितं बहु १८ संचितानि शवान्यासन् कबंधाः खड्गपातिताः ॥ विभज्य देशं बहुशो युद्धभूमौ शवाशिनः १९ अथ श्येनामृगा
श्चैव कंकाश्वस्तथापरे ॥ तुंडैः शवान् विनिष्कृष्य भक्षयन्ति तत्रस्ततः २० सप्ताशीतिसहस्रमणिहताना गान्धर्वोत्तम ॥ त्रिंशत्सहस्रमयुतं निहता हयसत्तमाः २१
हतं लक्षं महाराज रथानां रथिभिः सह ॥ त्रिंशत्कोट्यो हतास्तत्र सादिनः सायुधाभृशम् २२ मध्यं दिनगते सूर्ये हताः केचन निर्गताः ॥ केचिच्चट्पितारा जन्वि वि
शुः पुष्करं सरः २३ केचिद्भूमिं समालिङ्ग्य भीता इत्यब्रुवन् त्रणे ॥ मुक्तकेशाः पतन्ति स्म रथान्सं त्यज्य केचन २४ संदष्टोष्ठपुटाः केचित्सादिनः पुरतो हताः ॥ अत्य
हुतं महायुद्धमासीत् पुष्करतीर्थके ॥ यथा देवासुरं युद्धमासीत् पूर्वं नृपोत्तम २५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि द्वाविंशत्याधिकशततमोऽध्या
यः १२२ ॥ ॥ ६४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतस्मिन्नंतरे राजन् द्वंद्वयुद्धमवर्तत ॥ विचक्रं योधयामास शार्ङ्गधन्वा गदाधरः १ बलभद्रो थहं सेनाडिभकेण च सा
त्यकिः ॥ वसुदेवो ग्रसेनाभ्यां हि डिं वः पुरुषादकः २ शेषाश्च शेषैराजेंद्रचक्रयुद्धमदीनगाः ॥ वासुदेवस्त्रिसप्तत्या दैत्यं वक्षस्य ताडयत् ३ शरैर्निशितधाराग्रैर्वि
स्मयं दर्शयन् त्रणे ॥ दानवो देवदेवेशं दृढेन निशितेन च ४ शरेणाकर्णमाकृष्य घनुः प्रवरमीश्वरम् ॥ जघानस्तनमध्ये च पश्यतस्तु शचीपतेः ५ तेन विद्धो थ भगवा
न्वक्षोद्देशे जनार्दनः ॥ अवमच्छोणितं विष्णुरादिकाले यथा प्रजाः ६ ततः क्रुद्धो हृषीकेशः सुरप्रेणाहनद्धजम् ॥ अश्वांश्च चतुरो हत्वा सारथिं च शरैः स्त्रिभिः ७
ततो दध्मौ महाशंखं यथा तारामयेरणे ॥ रथादुत्क्षुत्य सहसा दानवः क्रोधमूर्च्छितः ८ गदां गृह्य महाघोरां दुःसहं वीर्यशालिनीम् ॥ तया जघान दैत्येन्द्रः किरीटे
केशवस्य ह ९ ललाटे च पुनर्विष्णुं सिंहनादं व्यनीनदत् ॥ ततः शिलां च महतीं प्रहृष्टदनुजः किल १० भ्रामयित्वा दशगुणं प्राहरत् केशवोरसि ॥ तामापतन्तीं संमे
क्ष्य हस्तेनादाय केशवः ११ जघान च तया दैत्यं सपपाता दितः क्षितौ ॥ गतासुरिव संजज्ञे श्वसान्निवपपातह १२

द्वाविंशत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ तारामये बृहस्पतिभार्या प्रधानेता त्रिमिते इत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः

प्राप्यसंज्ञाततोदैत्यः क्रोधाद्धिगुणमावभौ ॥ आदायपरिघंघोरमिदमाहजनार्दनम् १३ अनेनतवगोर्विददर्पजातानिहन्म्यहम् ॥ विक्रमज्ञस्तदाचापिममदे
वासुरेरणे १४ तावेवविपुलौबाहूमास्मिजनार्दन ॥ तथापियुध्यसेवीरज्ञात्वात्वंमामकंबलम् १५ वारयैनंमहाबाहोपरिघंवाहुनिःमृतम् ॥ इत्युत्तवादेवदेवे
शंखध्वजगदाधरं ॥ चिक्षेपदैत्योलोकेशंसर्वलोकस्यपश्यतः १६ तंगृह्यबाहुनाकृष्णोहतोसीतिवदनहरिः ॥ खंडशःकारयामासखड्गेननिशितेनह १७
उत्पाट्यवृक्षंदैत्येशःशतशाखंमहाशिखम् ॥ तेनसंपोथयामासविष्टरश्रवसंविभुम् १८ छित्त्वातंचापिखड्गेनतिलशश्चकारह ॥ विक्रीड्यसुचिरंविष्णुस्तेन
दैत्येनमाधवः १९ हंतुमैच्छतदादैत्यमादायनिशितंशरम् ॥ आग्नेयास्त्रेणसंयोज्यजघानैनंमहानहरिः २० संदह्यसशरोदैत्यंसर्वलोकस्यपश्यतः ॥ यथापूर्वंज
गामाशुकरंभगवतःपुनः २१ हतशिष्टास्ततोदैत्याःपलायंतोदिशोदश ॥ अद्यापिननिवर्ततेगच्छंतोवैमहोदधिम् २२ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भवि
ष्यपर्वणि हंसडिभकोपारव्याने कृष्णस्योत्कर्षवर्णननाम त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ बलदेवस्तु धर्मात्मा धनुर्धरा
यसत्वरम् ॥ जघान हंसं दशभिर्बाणैर्बाणभृतांवरः १ तंप्रत्यविध्यन्नाराचैर्हंसः पंचभिराशुगैः ॥ तानंतरेहली छित्त्वानाराचैर्दशभिः पुनः २ नाराचेनाशुविव्या
घललाटे हंसमोजसा ॥ दहंपतन्सनाराचस्तस्य संज्ञां समाददे ॥ रथोपस्थे चिरं स्थित्वा तूणाद्वाणं समाददे ३ लब्ध्वा हंसः संज्ञां तु विद्धा तेन यदूतमम् ॥ सिंहव
द्व्यनदद्वंसो देवान् चिस्मापयत्रणे ४ ततः क्रुद्धो हली विद्धस्तेन बाणेन माधवः ॥ वमच्छोणितमयुष्णं निश्वसंश्चरणाजिरे ५ लोहिता विष्टगात्रस्तुकुंकुमाद्रइवाम
वत् ॥ नाराचैः शतसाहस्रैर्हयामासमाधवः ६ हंसं हंसगतिं विरने लवासाहलायुधः ॥ तेमुक्तानि शिताघोरानाराचाश्च सुवाजिनः ७ रथे ध्वजे तथा चापे च
क्रेतूणीद्वयेनृप ॥ पतिताः सर्वतो राजन् व्यथां चैव तथा ददुः ८ ततः क्रुद्धो महाराज हंसो वीर्यमदान्वितः ॥ शरेण हलिनं विद्धा ध्वजं चिच्छेदकालवित् ९ श
रंश्चतुर्भिरश्वांश्च सूतं प्रेताधिपंददौ ॥ ततः क्रुद्धो हली तस्मै गदां गृह्य महारणे १० आपपातमहाबाहुर्हंसोऽपइव श्वसन ॥ तयारथं ध्वजं चक्रमश्वान्सूतं हलायुधः ॥
बभञ्ज तिलशः सर्वननादच पुनः पुनः ११ भूयश्च गदया हंसं चिक्षेप च वलीकिल ॥ सोऽपि हंसो गदां गृह्य रथात् तस्मादवापतत् १२ ततस्तौ हंसहलिनौ युयुधाते महा
रणे ॥ महारथौ महाबाहू लोके प्रथिततेजसौ १३ अत्यदुतं सुविक्रांतौ परस्परवधैः पिणौ ॥ कृतश्रमौ महायुद्धे हंसविक्रांतगामिनौ १४ यथा देवासुरे युद्धे शक्र
वृत्रौ पुरां वरे ॥ उभौ संसक्तसर्वाङ्गशोणितेन महारणे १५ अत्यंतस्वेदिनौ युद्धे परस्परबलेन ह ॥ ततश्च दक्षिणं मार्गं बलभद्रोन्वगच्छत १६

॥ १२३ ॥ ॥ ५ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ सुवाजिनः सुपक्षाः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ हंसं चिक्षेप प्रजहार वली बलरामः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १० ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां हंसडिभकोपाख्याने चतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥
 सव्यंतुहंसो राजेंद्रो व्यगृह्णात्स्वयमेव हि ॥ पोथ्यां चक्रतुर्गुह्ये गदाभ्यां गजविक्रमौ १७ यथा प्राणं महाबाहू जघ्नतुर्मरणाय तौ ॥ अतिप्रवृद्धं संग्रामं देवासुरर
 णोपमम् १८ विदधातौ महारंगे पश्यतां त्रिदिवौ कसाम् ॥ देवाश्च मुनयश्चैव विस्मयं परिजग्मिरे १९ अहो खल्वीदृशं युद्धं दृष्ट्वं पूर्वं न च श्रुतम् ॥ इत्थं चतुर्विस्म
 यवशाद्देवगंधर्वाक्षिन्त्राः २० परस्परकृतोत्साहौ चक्रतुर्गुह्यमुत्तमम् ॥ अथ हंसो महारंगे दक्षिणं दक्षिणोत्तमः २१ व्यचरन्मार्गमत्यर्थं सव्यंतुबलवान्बलः ॥
 निकुंच्य जानुनी पूर्वचक्रतुर्गदया भृशम् ॥ रणे रणविदां श्रेष्ठौ पश्यतां त्रिदिवौ कसाम् ॥ २२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिभको
 पाख्याने हंसबलभद्रयुद्धे चतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ युद्धं चक्रतुरत्यर्थं ततोऽडिभकसात्यकी ॥ तावुभौ बलिनौ
 वीरौ विख्यातौ क्षत्रियेषु च १ कृतश्रमौ महायुद्धे सततं वृद्धसेविनौ ॥ सात्यकिर्दशभिर्वीरोऽडिभकं वेदपारगम् २ अविध्य त्रिशितैर्बाणैस्तेन वक्त्रे तथोरसि ॥ स
 तेन विद्धो बलिनाऽडिभकः क्षत्रियोत्तमः ३ नाराचैः पंचसाहस्रैर्विव्याध युधिगर्वितः ॥ तानंतरे वृष्णिर्वीरो निषिद्धन्निनदन्ब्रुवन् ४ अथ क्रुद्धो नृपवरो विद्धः सप्त
 भिराशुगः ॥ पुनः शतसहस्रेण प्रत्यविध्य तसात्यकिम् ५ सात्यकिस्त्वथ विक्रांतो धनुश्चिच्छेद तस्य तत् ॥ अर्धचंद्रेण तीक्ष्णेनऽडिभकस्य सयादवः ६ आज
 ग्रेऽडिभको वारिश्वापमादाय चापरम् ॥ क्षुरप्रेणाथ रौद्रेण तैलघौ तेन विक्रमौ ७ स तेन विद्धो बाणेन वमज्छोणितकं नृप ॥ अतीव शुशुभे राजन्वसंतं किं शुको यथा
 ८ धनुश्चिच्छेदभूयस्तु गृहीतं यत्पुरा धनुः ॥ ततो न्यद्धनुरादायऽडिभको यादवेश्वरम् ९ जघान निशितैर्बाणैः सर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥ स धनुः पुनरत्युग्रं चेच्छिद
 युधि सात्यकिः १० शरेण तीक्ष्णपुंखेनऽडिभकस्य दुरात्मनः ॥ ततो न्यद्धनुरादाय सत्वरं स नृपोत्तमः ११ धनुषा तेन राजेंद्र सात्यकिं विव्यधे पुनः ॥ एवं धनूंषि
 राजेंद्र शतं पंचचपंचच १२ छित्त्वा ननादशैर्नेयः सर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥ धनुषीतौ परित्यज्य वीरौऽडिभकसात्यकी १३ खड्गो प्रगृह्य चात्युग्रौ युद्धाय समुपस्थितौ
 तौ हि खड्गविदां श्रेष्ठौ वीरौऽडिभकसात्यकी १४ दौःशासनिर्गहा भागसौ मदतिस्तथैव च ॥ अभिमन्युश्च विक्रांतो नकुलश्च तथैव च १५ एते खड्गविदां श्रेष्ठाः की
 र्तिता युधि सत्तमाः ॥ एतेऽप्येतौ नृपश्रेष्ठौ पदसु वै नृपसत्तम १६ तावेतावसिना युद्धं चक्रतुर्गुह्यलालसौ ॥ भ्रांतमुद्धांतमाविद्धं प्रविद्धं बाहुनिःसृतम् १७
 आकरं विकरं भिन्नं निर्मयादममानुपम् ॥ संकोचितं कुलचितं सव्यजानुविजानुच १८

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ निषिद्धन्निनदन्ब्रुवन्गर्जितशब्देनैव तेषां निषेधं चकारेत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥
 भ्रांतमुद्धांतमित्यादयो द्वाविंशत्खड्गमेदायथायथमूल्याः खड्गशास्त्रेऽन्वेयणीयाः ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ शक्तिमृतकार्ति केयः ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहारिवंशोमविष्यपर्वणिटीकायांपंचविंशत्य
आदिकंचित्रकांक्षिसंकुसुंबलंबनघृतम् ॥ सर्वबाहुविनिर्बाहुसव्येतरमथोत्तरम् १९ त्रिबाहुस्तुंगबाहुश्चसव्योन्नतमुदासिच ॥ पृष्ठतःप्रथितंचैवयौधिकंप्र
थितंतथा २० ॥ इतिप्रकारानद्रात्रिंशच्चक्रतुःखड्गयोधिनौ ॥ पुनःपुनःप्रहरंतौनचश्रममुपेयतुः २१ पुष्करस्थौमहाराजयुद्धायकृतनिश्चयौ ॥ ततोदेवाः
सगंधर्वाःसिद्धाश्चपरमर्षयः २२ तुष्टुवुस्तौमहाराजजयेकृतपरिश्रमौ ॥ अहोवीर्यमहोदैर्यमनयोर्बाहुशालिनोः २३ एतावेवरणेशक्तौखड्गेधनुषिपारगौ ॥
एकःशिष्योगिरीशस्यद्रोणस्यान्योहिधिमत्तः २४ अर्जुनःसात्यकिश्चैववासुदेवोजगत्पतिः ॥ त्रयएतेमहाराजप्रथिताःसंगरेसदा २५ डिंभकःशक्तिभृच्छ
स्वयएतेमहास्थाः ॥ प्रसिद्धाःसर्वएवैतेवीर्येषुचबलेषुच २६ इतितेदेवगंधर्वाःसिद्धायक्षामहोरगाः ॥ दिविस्थिताःसमंष्टयुर्युद्धदर्शनलालसाः २७ ॥ इति
श्रीमहाभारतेखिलेपुहारिवंशोमविष्यपर्वणिहंसडिंभकोपाख्यानेपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ वसुदेवोग्रसेनौचवृद्धौयु
द्धेसुनिर्वृतौ ॥ जराजरितसर्वागौपालितांगशिरोरुहौ १ ज्ञानविज्ञानसंपन्नौराजमार्गविशारदौ ॥ युयुधातेमहारंगेराक्षसेनदुरात्मना २ शरैरनेकसाहस्रैर
हयामासतूरणे ॥ राक्षसेंद्रदुरात्मानंहिडिंबंपुरुषादकम् ३ हिडिंबोराक्षसेंद्रस्तुभक्षयन्सर्वतोन्नरान् ॥ अतिप्रवृद्धोदुष्टात्मा लंबवाहुर्महाहनुः ४ लंबोदरो
विरूपाक्षःपिंगकेशीविलोचनः ॥ श्येननासौमहारौद्रऊर्ध्वरोमामहाभुजः ५ पर्वताकारवर्ष्माचदीर्घदंष्ट्रःशिवानन ॥ लंबोदरोदीर्घदंतोजगद्धासपरस्तथा
६ उत्तुंगांसोमहोरस्कोदीर्घग्रीवोगजोपमः ॥ भक्षयन्मांसपिटकंपिवन्नशोणितसंचयम् ७ गजान्नगैःसमाहत्यहयैरश्वाभृपोत्तम ॥ रथान्नथैःसमाहत्यसादि
नःसादिभिस्तथा ८ मनुष्यान्सपुरोदृष्टानास्यग्रासंचकास्सः ॥ कांश्चिद्धृत्वामहाराजकृष्णिपालान्समंततः ९ भक्षयामाससहसाहिडिंबःपुरुषादकः ॥
यान्पश्यन्पुरतोरक्षस्तान्नजघानविरूपधृक् १० भक्षयन्नपरान्कृष्णीन्यादवान्राक्षसेश्वरः ॥ चिक्षेपसहसाकांश्चिद्धिडिंबःपुरुषादकः ११ अंतकालेयथाकु
द्धोरुद्रःप्राणभृतो नृपः ॥ क्षणेनैकेनसर्वास्तान्भक्षयामासराक्षसः १२ केचिद्धीतादिशःप्रापुर्वृष्णयोर्वीर्यशालिनः ॥ केचित्तुभक्षितास्तेनरक्षसावृष्णिपुंगवाः
१३ कुंभकर्णोयथाराजन्भक्षयामासवानरान् ॥ निःशेःषंवृष्णिसैन्यंतुचकारपुरुषादकः १४ निश्चेष्टंवृष्णिसैन्यंतुस्थितंचित्रपट्यथा ॥ एतस्मिन्नंतरेकुद्धोवृ
द्धोयादवपुंगवौ ॥ धनुर्गृह्यमहाघोरंराक्षसस्यपुरःस्थितौ १५

धिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वसुदेवइति ॥ १ ॥ राजमार्गःक्षत्रधर्मोयुद्धाख्यःतत्रविशारदौ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ विलोचनःविरूपनेत्रः ॥ ५ ॥ ६ ॥
॥ ७ ॥ ८ ॥ नास्यग्रासंनसायाअनुयोगंनसास्यमिवग्रासित्वेतिनास्यग्रासंश्वातेच्छुसेनमहिषोमशकानिवनासामार्गेणमनुष्यान्संजशरेत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४

यथाकुद्धस्यसिंहस्यमृगौवृद्धतमाविव ॥ व्यादायास्यंमहारक्षस्तौवृद्धावभ्यधावत १६ चिखादिषुविरूपाक्षंपातालतलमन्निभम् ॥ ततोरेथःपर्यधावत्वा
दन्खादनकलेवरम् १७ पूरयामासतुर्वीरौशैर्यदुवृषौनृप ॥ हिडिंबस्यमहाघोरंव्यादितास्यमिवांतकम् १८ सर्वास्तान्वारयामासदेवशत्रुर्विरूपधृक् ॥
धावतिस्मत्तोरक्षोव्यादितास्यंभयानकम् १९ तयोर्गृहीत्वाधनुषीबभञ्जयुधिसत्वरम् ॥ बाहूंप्रसार्यदुष्टात्मारक्षसोविकृताननः २० वसुदेवंमहीपालं
राजानंवृद्धसेविनम् ॥ गृहीतुराक्षसश्रेष्ठोयततेनृपसंसदि २१ ॥ हिडिंबउवाच ॥ एषवांभक्षयिष्यामिवसुदेवंत्वयासह ॥ उग्रसेनकिमर्थंत्वंतिष्ठसेम
सुरोगमः २२ आगच्छप्रविशास्यंमेग्रासभूतौतुवांमम ॥ विधिनानिर्मितोवृद्धोवसुदेवोहरेःपेता २३ बुभुक्षितःश्रमार्तश्चयुद्धेत्वारितविक्रमः ॥ मन्मुखा
नैवगच्छेतांप्रविशेतांत्वरान्वितौ २४ युवयोःशोणितंपीत्वातृप्तिंयास्याभिनिर्वृतः ॥ खाद्यामिचपुनर्भासंवृद्धयोर्युवयोःसुखम् २५ इतिब्रुवंस्तथारक्षोव्या
दितास्यंमहाहनु २६ धावतिस्मत्तदाक्षिप्रंहिडिंबोराक्षसेश्वरः २६ वसुदेवोग्रसेनौचभीतौविप्रेक्ष्यसर्वतः ॥ दिशोऽभ्यभजतांराजन्निःशस्त्रौवृष्णिपुंगवौ ॥
२७ एतस्मिन्नंतरेदृष्ट्वावलभद्रःप्रतापवान् ॥ दृष्ट्वाचतौतथाभूतौवसुदेवोग्रसेनकौ २८ वासुदेवेसमादिश्यहंसंयुध्यंतमीश्वरे ॥ निर्गत्यचांतरंतस्यराक्षस
स्यदुरात्मनः २९ माळथाःसाहसंरक्षोमुंचेतौराजसत्तमौ ॥ स्थितोस्मियुध्यतारक्षोमयाशत्रूनाजिघांसता ३० अहमेवहनिष्येत्वांकाचेयंतवभीषिक ॥
इतिब्रुवाणंहलिनंतौविमृज्यमहारणे ३१ महानयमसौदुष्टोभक्षयाम्येनमग्रतः ॥ विदार्यपूर्ववद्वक्त्रंवलभद्रमुपाद्रवत् ३२ विसृज्यसशरंचापंराक्षसस्यपुरः
स्थितः ॥ मुष्टिप्रगृह्यवलवान्स्फोटयन्बाहुमुत्तमम् ३३ हिडिंबस्त्वथदुष्टात्मा मुष्टिकृत्वाभयानकाम् ॥ जघानवक्षोरामस्यव्यादितास्यइवांतकः ३४
कुद्धोथवलभद्रस्तुमुष्टिनातेनताडितः ॥ जघानमुष्टिनातेनराक्षसेशमनिंदितः ३५ मुष्टियुद्धंसमभवन्नरराक्षसवीरयोः ॥ युद्धयतोर्युद्धरंगेथनरराक्षससिं
हयोः ३६ तयोश्चटचटाशब्दःप्रादुरासीद्भयानकः ॥ अथराक्षसराजस्तुमुष्टिनाराममाहवे ३७ जघानवक्षोदेशेतुवज्रेणेवपुरंदरः ॥ अथरामोबलीसाक्षा
न्मुष्टिसंवर्त्ययत्नतः ३८ हिडिंबंताडयामासवक्षस्यमरविद्धिषम् ॥ तलाभ्यामथरामस्तुवक्त्रेहत्वासराक्षसम् ३९ आहतस्तलघातेनहिडिंबोराक्षसेश्वरः ॥
जानुम्यामपतद्भूमौगतासुर्वीरराक्षसः ४० ततउत्पाद्यरामस्तुदोभ्यांसंगृह्यराक्षसम् ॥ आदायबाहुवेगेनभ्रामयित्वापदात्पदम् ४१ व्याविध्यत्सुचिरंरा
मोदर्शयन्नात्मनोबलम् ॥ उत्क्षिप्यराक्षसेद्रुतंसर्वलोकस्यपश्यतः ४२

गता सुःप्राप्तसंज्ञः निराक्रमत् निर्गतः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ हेनृप प्रभातकाले गोवर्द्धनेरणः सत्तमशतिवृत्तइत्यन्वयः पुष्करदेशादक्रपम्यगोवर्द्धनं देशं प्रतिप
लायिताइत्यर्थः ॥ ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते सिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां हंसडिंभकोपाख्याने हिडिंबपराभवो नाम षड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥

गव्यूतिसात्रं चिक्षेप ततो देशाद्वल्लघुधः ॥ यतासूराक्षसश्रेष्ठस्ततो देशान्निराक्रमत् ४३ ये केचिद्राक्षसास्तत्र हतशेषामहारणे ॥ बलभद्रात्ततोभीता जग्मुश्चै
वंदिशोदश ४४ अथांशुमाली भगवान् दिनेशः संहृत्य तेजांसि सहस्रराश्मिः ॥ अस्तं ययौ चक्षुरपि प्रजानामीपतमश्वापि समाविवेश ४५ तस्मिन्प्रविष्टेथम
मुद्रतोदं प्रजापतौ विश्वमुखे जगद्गुरौ ॥ नक्षत्रनाथः समुपाजगाम संध्यातमोऽपि व्यनश नृपोत्तम ४६ प्रभातकाले नृपसत्तमो रणो गोवर्द्धने किन्नरगीतनादिते ॥ इ
ति वृत्तं तो नृपसत्तमोस्तदाव्युपारमंस्तत्र रणोत्सवे नृप ४७ ॥ ॥ इति श्रीम० खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिंभकोपाख्याने हिडिंबपराभवो नाम षड्विंशत्य
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उभौ तौ हंसडिंभकौ रात्रावेव महागिरिम् ॥ जग्मतुः सहितौ राजन गोवर्द्धनमथो नृप ३
अथ प्रभाते विमले सूर्ये चाभ्युदिते सति ॥ गोवर्द्धनं जगामाशुकेशवः कोशिमूदनः २ शैनेयो बलभद्रश्च यादवाः सारणादयः ॥ गंधर्वरप्सरसो भिश्चनादितं बहुधा गि
रिम् ६ जग्मतुः सहितौ राजन गोवर्द्धनमथो गिरिम् ॥ गोधनैरथ सैन्यैश्चनादितं बहुधा गिरिम् ४ तस्योत्तरं नृपश्चेष्टपार्श्वं संप्राप्य यादवाः ॥ निकषाय मुनां
राजंस्ततो युद्धमवर्तत ५ विव्याध हंसडिंभकौ वसुदेवश्च सप्तभिः ॥ सारणः पंचविंशत्यादशभिः कंकणवच ६ हंसेन डिंभकेनाथ यादवैश्च ममंततः ॥ उग्रसे
नश्चिसप्तत्याशराणां नतपर्वणाम् ७ विराट्स्त्रिंशताराजन्सात्यकिश्वापि सप्तभिः ॥ अशीत्याविष्टूरा जहृद्धवो दशभिः शरैः ९ प्रद्युम्नस्त्रिंशताराजन्सांश्चा
पिच सप्तभिः ॥ अनाष्टाष्टिस्त्वेकषष्ट्याशराणां नतपर्वणाम् ९ एवं ते सहिताराजंश्च कुर्युद्धमदीनवत् ॥ अत्यहुतं महघोरं यादवाः सर्व एव हि १० च
कुस्ताभ्यां महायुद्धं वासुदेवस्य पश्यतः ॥ सर्वानपि महाराज यादवान्बलदर्पितान् ११ तावुभौ हंसडिंभकौ नृपांस्तान्प्रत्यविध्यताम् ॥ प्रत्येकं दशभि
र्विद्वाबाणैर्निशितकोमलैः १२ जग्मतुश्च शरैस्तीक्ष्णैरत्यर्थं यादवैश्चरान् ॥ व्यथिता सर्व एवैते वमंतः शोणितं बहु १३ माधवे किंशुकरा जन्पु
ष्पिता इक्तेभ्यः ॥ भान्ताश्च यादवाराजन्पलायनपराणाः १४ एतस्मिन्नंतरे राजन्वसुदेवात्मजो नृप ॥ वासुदेवो हलीयुद्धे प्रमुखे धनिनोतयोः १५ चक्र
तुर्युद्धमतुलं स्कंदशक्रा विवांचरे ॥ तयोरेव स गंधर्वाः सिद्धाय क्षामहर्षयः १६

उभौ ताविति ॥ १ ॥ सर्वज्ञो गोविंदोऽपि सद्यस्तत्र गत इत्याह अथेति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ यमुनां निकषाय मुनायाः समीपे ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥
॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

विमानस्थाश्चदृश्युद्धदेवासुरोपमम् ॥ ततः प्रादुरभूतांतौ दृतौ भूतेश्वरौ नृप १७ शूलिना प्रेषितौ युद्धे रक्षार्थं बालिनोस्तयोः ॥ हंसोऽथ वासुदेवश्च युद्धं चक्रतु
रीश्वरौ १८ रामश्चाहिंभकश्चैव संयुक्तौ युद्धकांक्षया ॥ विशून्याः सर्व एवैते ह्यस्त्रेशस्त्रे तथा बले १९ शंखान्दध्मुः पृथक् ह्लादं स्वे स्वे सर्वे रथे स्थिताः ॥ अथ कृष्णो ह
षीकेशः पांचजन्यं महारवम् २० दध्मौ पद्मपलाशाक्षः सर्वान् चिस्मापयन्निव ॥ अथ भूतौ महाघोरौ लंबोदरशरीरिणौ २१ दुदुवतुर्भहाराजशूलमादाय केशव
म् ॥ शूलेन पोथया राजन चक्रदुर्यादवैश्वरम् २२ ताभ्यां समाहतो विष्णुर्देवगंधर्वसंनिधौ ॥ ईषत्स्मिताधरो देवः किंचिदुत्कृत्य सत्वरम् २३ रथाद्रथिवरश्चे
ष्ठस्तौ प्रगृह्य जनार्दनः ॥ भ्रामयित्वा शतगुणमलातमिव केशवः २४ कैलासं च समुद्दिश्य प्रचिक्षेप ततो हरिः ॥ ताउपेत्य गिरेः शृंगं कैलासस्य महामते २५ द
ष्ट्वा तत्कर्म देवस्य विस्मयं जग्मतुः परम् ॥ हंसश्च दृष्ट्वा तत्कर्म रोषताम्रायतेक्षणः २६ उवाच वचनं हंसः शृण्वतां त्रिदिवौ कसाम् ॥ किमर्थं राजसूयस्य विघ्नं चरसिके
शव २७ ब्रह्मदत्तो महीपालो यष्टा तस्य महाकृतोः ॥ करं दिशयथा योगं यदि प्राणमनो हरि रक्षसि २८ अथवा त्वं क्षणं तिष्ठ ततो ज्ञात्वा परं बहु ॥ ददासि त्वं नंदपुत्र
ततो यष्टा समे गुरुः २९ ईश्वरो हंसदाराज्ञां देवानामिव शूलभृत् ॥ एष ते वीर्यमतुलं नाशयिष्यामि संयुगे ३० इत्युक्त्वा स शरं चापं शालतालोपमं नृप ॥ आकृ
ष्य च यथा प्राणं नाराचेन च केशवम् ३१ ललाटे चिक्षिपे हंसो ललामद्वयसो भवत् ॥ उवाच सात्यकिं कृष्णो रथं वाहय मे प्रभो ३२ दारुकं पृष्ठवाहं तं कृत्वा वैशं
तमीश्वरः ॥ अथ तेन समादिष्टः सात्यकिर्वाहय नरथम् ३३ मंडलानि बहून् याजौ दर्शयामास सत्वरम् ॥ अथ विद्धो दृढं तेन शरेण हरिरीश्वरः ३४ आग्नेयमस्त्रं
संयोज्य शरं कस्मिंश्चिदव्ययः ॥ उवाच हंसं राजेंद्र सात्यकिं प्रेरय त्रणे ३५ अनेन त्वां दहे पापयदि शक्तो सिवारय ॥ अलं ते बह्वबद्धेन क्षत्रियोसि सदाशठ ३६
मतश्चेत्कुरमिच्छेस्त्वदर्शयाद्यपराक्रमम् ॥ यतयो बाधिता हंसपुष्करे संस्थितास्त्वया ३७ शास्ता त्वं खलु विप्राणां स्थिते मयि नराधम ॥ स्थिते मयि जगन्ना
थे हत्वा क्षत्रियकंटकान् ३८ शास्ता स्म्यथो सतां लोके दुष्टानां ब्रह्मविद्धिषाम् ॥ शापेन यतिमुख्यानां हत एव नृपाधम ३९ मृत्यवे त्वां निवेद्या च रक्षिता ब्राह्मणा
नहम् ॥ इति ब्रुवंस्तदस्त्रं तु मुमोच युधि केशवः ४० तदस्त्रं वारुणेनाथ हंसोऽपि प्रत्यषेधयत् ॥ वायव्यमथ गोविंदो मुमोच युधि हंसके ४१ तदस्त्रं शरयामास मा
हेंद्रेण नृमोत्तमः ॥ अथ माहेश्वरं कृष्णो मुमोचात्युग्रमाहवे ४२ रौद्रेण तत्ततो हंसो वारयामास तत्क्षणात् ॥ गांधर्वराक्षसं चैव पैशाचमथ केशवः ४३

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांहंसडिंभकोपाख्यानेहंसकेशवयुद्धेसप्तविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ अथेति ॥ १ ॥ २ ॥ हृदमितिकीवस्वमार्पम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ कोनमस्यतिकःपूजयेन्नकोपीत्यर्थः ॥ १० ॥

ब्रह्मास्त्रमथकौबेरमासुरंपाम्यमेवच ॥ चत्वार्येतानिहंसस्तुमुच्युधिसत्वरम् ॥ ४४ वारणार्थेतदस्त्राणांचतुर्णामाधवस्यह ॥ अथब्रह्मशिरोनामघोरमस्त्रं
विनाशकम् ४५ मुमोचहंसमुद्दिश्यदेवदेवोजनार्दनः ॥ योजयामासतद्धंसेमहाघोरपराक्रमम् ४६ अथभीतोमहारौद्रमस्त्रं दृष्ट्वा नृपोत्तमः ॥ हंसोपिते
नरजेंद्रवारयामासतंशरम् ४७ यमुनापउपरुष्टुश्यदेवदेवोजनार्दनः ॥ अस्त्रवैष्णवमादायशरेसनिशितेहरिः ४८ योजयामासभूतात्माभूतमावनभा
वनः ॥ येनदेवारणेहत्वाराप्यमापुःपुरासुरान् ॥ तदस्त्रंयोजयामासवधार्थेतस्यभूपते ४९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणि
हंसडिंभकोपाख्यानेहंसकेशवयुद्धेसप्तविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथभीतोमहारौद्र
मस्त्रं दृष्ट्वा नृपोत्तम ॥ हंसोराजामहाराजनिश्चेष्टइवसंबभौ १ उत्प्लुत्यसरथात्तस्माद्यमुनामभ्यधावत ॥ यत्रकृष्णोहृषीकेशःकालियाहिममर्दह २ महा
हृदंमहारौद्रंयावत्पातालसंस्थितम् ॥ तावद्दीर्घमहानीलंकालांजननिभांहेयत् ३ तस्मिन्हृदमहाघोरेपपाताथसहंसकः ॥ हंसोपततितस्मिन्सुमहानरा
वोबभूवह ४ गिरीणांपात्यमानानांसमुद्रइववज्रिणा ॥ रथादुत्प्लुत्यकृष्णोपितस्योपरिपपातह ५ देवदेवोजगन्नाथोजगद्विस्मापयन्निव ॥ प्राहरतंमहावा
हुःपादाभ्यामथकेशवः ६ पादक्षेपंनृपस्तस्माल्लब्ध्वाहंसो नृपोत्तम ॥ ममारचनृपश्रेष्ठकेचिदेवंवदंतिहि ७ अन्येपातालमायातोभक्षितःपन्नगैरिते ॥
अद्यपिनैवराजेंद्रदृष्टइत्यनुशुभ्रम् ८ यथापूर्वंजगन्नाथोरथंसमुपजग्मिवान् ॥ हतेतस्मिन्महाराजधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ९ अकरोद्राजसूयंचतवर्षपिताम
हः ॥ यदिजीवेदसौहंसःकोनमस्यतितंक्रतुम् १० सचसर्वास्त्रवित्रित्यंरुद्राल्लब्धवरःप्रभो ॥ क्षणादेवमहाराजवार्तेयंगामगाहत ११ हतोहंसोहतोहंसःकृष्णे
नरिपुमहिना ॥ जगुर्गंधर्वपतयोदेवलोकेदिवानिशम् १२ कृष्णेनलोकनाथेनविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ यमुनायाहृदघोरेहंसानिहतइत्यपि १३ इति श्री
महाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिहंसडिंभकोपाख्यानेहंसवधोनामाष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपाय
नउवाच ॥ श्रुत्वानिहतमत्युग्रंभारतंवीर्यशं लिनम् ॥ बलदेवंपरित्यज्ययुध्यमानंमहारणे १

इयंवार्ताहंसमरणकथागांपृच्छीअगाहतआक्रांतवती ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांहंसडिंभकोपाख्यानेहंसवधेष्टाविंशत्यधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ अथेति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ अथेतिपादपूरणार्थः ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां

डिम्भको वीर्यसंपन्नो यमुनामनुजग्मिवान् ॥ तमन्वधावद्वेगेन बलभद्रो हलायुधः २ हतो हियत्र पतितस्तत्रासौ निपपातह ॥ यमुनायां महाराजविलोडयज
लसंचयम् ३ अथ कुद्धः स डिम्भको भ्रामयित्वा जलं बहु ॥ उन्मज्ज्योन्मज्ज्यसहस्रानि मज्ज्यच पुनः पुनः ४ न ददर्श तदाराज न भ्रातरं वीर्यशालिनम् ॥ उन्मज्ज्या
थ महाबाहुर्वासुदेवं विलोक्य च ५ उवाच वचनं राजन् डिम्भको वीर्यवतमः ॥ अरे गोपकदायादक्कासौ हंस इति स्थितः ६ वासुदेवोऽपि धर्मात्मा यमुनां पृच्छ रा
जक ॥ इत्यब्रवीत्प्रसन्नात्मा वासुदेवः प्रतापवान् ७ तच्छ्रुत्वा यमुनां भूयः प्रविश्य डिम्भकः किल ॥ बहुप्रकारमुद्धीक्ष्य भ्रातरं भ्रातृवत्सलः ८ विललाप ततो
राजा डिम्भको भ्रातमानसः ॥ कनुगच्छासि राजेन्द्र विहायैनमर्वाधवम् ९ कुतो भ्रातरितो गच्छेः परित्यज्यैव मामिह ॥ विलप्यैव नृपश्रेष्ठ डिम्भको भ्रातृवत्स
लः १० आत्मत्यागे मनः कुर्वन् यमुनायामहाहवे ॥ निमज्ज्योन्मज्ज्यसहस्रामरणे कृतनिश्चयः ११ हस्तेन जिह्वामाकृष्य भूयो भूयो विलप्य च ॥ ततः समू
लमाकृष्य जिह्वां साहसकृत्स्वयम् १२ ममारांतर्जले राजन् डिम्भको नरकाय वै ॥ एवंतु निहतैहं से डिम्भके वीर्यशालिनि १३ आगमत्पुंडरिकाक्षो भूतान्वि
स्मापयन्निव ॥ ततः प्रीतिः प्रसन्नात्मा वासुदेवः प्रतापवान् १४ गोवर्द्धनेऽथ विश्रम्य बलभद्रसहायवान् ॥ कंचित्कालं महाराज पूर्वभुक्तमुवासह १५
॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि हंस डिम्भकवधो नामैकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः १२९ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
यशोदानंदगोपश्च कृष्णदर्शनलालसौ ॥ गोवर्द्धनगतं श्रुत्वा वासुदेवं सहाग्रजम् १ नवनीतं च दधिचपायसं कृत्स्नं ततः ॥ वन्यं पुष्पं महाराज मयूरांगदमेवैव
२ बलधैरपरेऽसार्द्धगोपीभिश्च समंततः ॥ जग्मतुः सहस्राप्रीतौ गोवर्धनमथो नृप ३ कचिदक्षे समासकं कृष्णं कृष्णमृगं गेक्षणम् ॥ ददर्श तुर्महाबाहुं वासुदेवं सहा
ग्रजम् ४ प्रणेमतुः सुसंहृष्टौ तत्र दृष्ट्वा महाबलौ ॥ दर्शयामास तुर्देवौ पायसानि महांति च ५ तात्मा तत्र जेगोष्ठे कुशलं वास्व गोधनम् ॥ अपि गावः क्षीरवत्यो
वत्सावत्सतराः पितः ६ अपि वासुशुभं क्षीरमपि गावः सुशोभनाः ॥ अपि वा दारकामातृवत्सपालाः पिबन्ति च ७ बहूनि चापि दामानि कीलका अपि बाहु ॥
तृणानि बहुरूपाणि किंवासंति पितः सदा ८ शकटानि सुगंधीनि किंवासंति पितर्ध्रुवम् ॥ अपि गोप्यः पुत्रवत्यो दारकान् किमजीजनन् ९ घटाः किं बहवो मातर
भिन्नाः सर्वतो व्रजे ॥ किं गावः क्षीरमतुलं स्रवंत्य हरहः पितः १०

हंस डिम्भको पाख्याने हंस डिम्भकवधो नामैकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ॥ यशोदेति ॥ १ ॥ मयूरांगदं मयूरपिच्छमयं बाहुमूषणम् ॥ २ ॥
॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेष्टहरिवंशोपनिष्यपर्वणिटीकायां त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः

हय्यंगवीनक्षीराणिदधिवाक्मिजजनन ॥ गोधनंसर्वमेवेदंनरोगंप्रतिपद्यते ॥ ११ ॥ नंदउवाच ॥ सर्वमेतद्यदुश्रेष्ठनरोगंवहुशःप्रभो ॥ कुशलंगो
घनस्यैवसर्वकालेषुकेशव १२ रक्षणात्तवदेवेशसदाकुशलिनोवयम् ॥ सगोधनास्सवत्साश्चनरोगाइवकेशव १३ एकमेवसदादुःखंनत्वांद्रक्ष्यामिकेशव ॥
यदेतत्केवलंदुःखमितिधीःशीर्यतेसदा १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमादिविलप्यंतंगच्छत्याहमकेशवः ॥ यशोदांपुनराहेदंमातर्गच्छगृहंप्रति १५ येच
त्वांकीर्तयिष्यंतितेचस्वर्गमवाप्नुयुः ॥ येकेचित्त्वांनमस्यंतितेमेप्रियतराःसदा १६ मद्भक्ताःसर्वदासंतुगच्छेत्याहचतांहरिः ॥ इत्युक्त्वापितरौदेवोवासुदे
वःसनातनः १७ गाढमालिङ्गयतौप्रीतौप्रेषयामासकेशवः ॥ यशोदानंदगोपश्चजग्मतुःस्वगृहंप्रति १८ ततःकृष्णोहृषीकेशोयादवैःसहवृष्णिभिः ॥ गंतु
मैच्छत्तदाविष्णुःपुरीद्वारवतीकिल १९ यएतच्छृणुयान्नित्यंपठेद्वापिसमाहितः ॥ पुत्रवानधनवांश्चैवअंतेमोक्षंचगच्छति २० ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेष्ट
हरिवंशोपनिष्यपर्वणियशोदानंदगोपवलभद्रकृष्णसमागमोनामत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गच्छन्न
थमहाविष्णुःपुष्करंप्राप्ययादवैः ॥ अपश्यन्मुनिमुख्यांस्तुपुष्करस्थावृपोत्तम १ तेसमेत्यमहादेवमृषयोवीतमत्सराः ॥ अर्धादिसमुदाचारंकृत्वेनयादवो
त्तमम् २ प्रोचुर्विश्वेश्वरंविष्णुंभूतभव्यभवत्प्रभुम् ॥ अत्यद्भुतमिदंविष्णोतववीर्यंजनार्दन ३ येनतौनिहतौयुद्धेहंसोडिभकएवच ॥ योविचक्रोदुराधर्षोदेवै
रपिसुदुःसहः ४ संगरेनिहतोदेवदुःसाध्यइतिनोमतिः ॥ क्षेमोनःसर्वकार्येषुचरतांतपउत्तमम् ५ निष्कल्मषाभविष्यामस्तवसंस्मरणाद्धरे ॥ त्वंहिसर्वस्य
दुःखस्यहर्तात्वाध्यायतांसदा ६ त्वदनुस्मरणंजंतोःसदापुण्यप्रदंप्रभो ॥ त्वंहिनःसततंधाताविधातातपसोहरः ७ त्वमोकारोवषट्कारस्त्वयज्ञस्त्वंपितामहः
त्वंज्योतिर्ब्रह्मणोमूर्तिस्त्वंब्रह्मारुद्रएवच ८ प्राणस्त्वंसर्वभूतानामंतरात्मेतिकथ्यते ॥ उपास्यःसर्वभूतानांयज्ञैर्दानैर्जगत्पते ९ नमोविमृश्वजेदेवनमस्तेवि
श्वमूर्तये ॥ पाहिलोकमिमंदेवहत्वाब्रह्माद्विषःसदा १० सतथेतिहरिर्विष्णुर्ययौद्वारवतीपुरीम् ॥ अवसद्वृष्णिभिःसार्द्धंस्तूयमानःसमागधैः ११ इयंचदे
वदेवस्यचेष्टाहिजनमेजय ॥ प्रोक्तातेष्टच्छतेराजन्किमन्यच्छोतुमिच्छामि १२ ॥ इति श्रीमहाभारतेभविष्यपर्वणिद्वारकायांकृष्णप्रत्यागमनंनामैकत्रिंशद
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ ॥

॥ १३० ॥ गच्छन्नयादवैःसहेतिशेषः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ धाताप्रवर्तकःविधाताफलप्रदः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इति श्रीमहा
भारतेखिलेष्टहरिवंशोपनिष्यपर्वणिटीकायामेकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

भगवन्निति यद्यपि भारतं स्वर्गारोहणांतमवभातितथापिशतपर्वगणनायां हरिवंशस्यांतर्भावकथनात् हरिवंशांतमेव भारतमिति पष्टायितुं त्रभारतश्रवणविधिः कीर्त्यते पारणेषु समाप्तिषु एतेन असकृन्निरंतरं भारतं श्रोतव्यं पठितव्यं चेति दर्शितम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ दिवीति देवाः स्वर्गादेत्यात्र कीदृशत्वादि वंगता इति मुनिराहेतियोज्यम् ॥ ४ ॥ एतदेव विष्णोः ति हंतेति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ तेषामिति यतोत्र महता यत्नेन एतच्छ्रवणात् पापनाशो भवतीत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ तेषां भारतयच्छेदितानां भीष्मादीनाम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ जनमेजय उवाच ॥ भगवन् केन विधिना श्रोतव्यं भारतं बुधैः ॥ फलं केकेच देवाश्च पूज्या वै पारणेष्विह १ देयं समाप्ते भगवन् किंच पर्वणि पर्वणि ॥ वाचकः कीदृशश्चात्र यष्टव्यस्तद्ब्रवीहि मे २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुराजन्विधिमिमं फलं यच्छति भारतात् ॥ श्रुताद्भवंति राजेन्द्र यत्त्वं मामनुपृच्छसि ३ दिवि देवा महीपालः कीडार्थं मवनिंगताः ॥ कृत्वा कार्यमिदं चैव ततश्च दिवमागताः ४ हंत यत्ते प्रवक्ष्यामि तच्छृणुष्व समाहितः ॥ ऋषीणां देवतानां च संभवं सुधातले ५ अत्र रुद्रास्तथा साध्या विश्वे देवाश्च शाश्वताः ॥ आदित्याश्चाश्विनौ देवौ लोकपाला महर्षयः ६ गुह्यकाश्च संगंधर्वा नागा विद्याधरास्तथा ॥ सिद्धाधर्मः स्वयं भूश्च मुनिः कात्यायनो वरः ७ गिरयः सागरानद्यस्तथैवाप्सरसांगणाः ॥ ग्रहाः संवत्सराश्चैव अयनान्यृतवस्तथा ८ स्थावरं जंगमं चैव जगत्सर्वं सुरासुरम् ॥ भारते भरतश्रेष्ठ एकस्थमिह दृश्यते ९ तेषां श्रुतिप्रतिष्ठानां नाम कर्मानुकीर्तनात् ॥ कृत्वापि पातकं घोरं सद्यो मुच्येत मानवः १० इति हासमिमं श्रुत्वा यथा व दनुर्पूर्वशः ॥ संयतात्मा शुचिर्भूत्वा पारंगत्वा च भारते ११ तेषां शृणुत्वं श्राद्धानि श्रुत्वा भारत भारतम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो यथा शक्त्या भक्त्या च भरतर्षभ १२ महा दानानि देयानि रत्नानि विविधानि च ॥ गावः कांस्योपदोहांश्च कन्याश्चैव स्वलंकृताः १३ सर्वकामगुणोपेता यानानि विविधानि च ॥ भाजनानि विचित्रा णिभूमिर्वासांसिकांचनम् १४ वाहनानि च देयानि हयाभताश्च वारणाः ॥ शयनां शिबिकाश्चैव स्यंदनाश्च स्वलंकृताः १५ यद्यद्देवरं किंचिद्यद्यदस्ति महद्द सु ॥ तत्तद्देयं द्विजातिभ्य आत्मादाराश्च मूनवः १६ श्रद्धया परया दत्तं क्रमशस्तस्य पारगः ॥ शक्तितः सुमना हृष्टः शुश्रूषुराविकंपनः १७ सत्यार्जवरतो यतः शुचिः शौचपरायणः ॥ श्रद्धधानो जितक्रोधो यथा सिद्धयति तच्छृणु १८ शुचिः शीलान्विताचारः शुक्लवासाजितेन्द्रियः ॥ संस्कृतः सर्वशास्त्रज्ञः श्रद्धधानो न स्रू यकः १९ रूपवाग् सुभगो दांतः सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ दानमानग्रहीता च कार्यो भवति वाचकः २० अविलंबमना यस्तमद्भुतं धरि मूर्जितम् ॥ असंसक्ताक्षर पदं नवभावसमन्वितम् २१ त्रिषष्टिवर्णसंयुक्तमष्टस्थानसमीरितम् ॥ वाचयेद्वाचकः स्वस्थः स्वाधीनः सुसमाहितः २२ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तम म् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् २३

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अनायस्तमकर्कशाक्षरम् ऊर्जितं स्पष्टाक्षरं असंसक्तं अग्रस्तं अक्षरं पदं च यस्मिन्नत तथा नवभावेन लोभाद्यभिप्रायेण समन्वितं च ॥ २१ ॥ त्रिषष्टीत्यने न चकार वकारशसयत्नादिवर्णानां विवेकेन उच्चारणं कृतं व्यमित्यर्थः तदेवाह स्थानेति उरः शिर आदिस्थानेषु समन्वितं बवयोरभेदपक्षे हि स्थानभेदाभावात् त्रिषष्टिवर्णता भवतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ वाचकस्य विधिमाह नारायणमिति ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ प्रथमपारणं हरिवंशं तं नियमपूर्वकं श्रवणम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ पंचमेद्विगुणं वाजिमेधद्वयफलम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ षष्ठेद्विगुणं वाजिमेधचतुष्टयफलम् सप्तमे त्रिगुणं द्वादशवाजिमेधफलम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अष्टमे राजसूयस्य फलं तेन चतुर्दशति वाजिमेधतुल्यो राजसूय इति गम्यते ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ऋतुराजसूयस्य तेन सांपानस्य वाजिमेधस्य फलं

ईदृशा द्वाचकाद्राजञ्छृत्वा भारत भारतम् ॥ नियमस्थः शुचिः श्रोता शृण्वन्सफलमश्नुते २४ पारणं प्रथमं प्राप्य द्विजान्कामैश्च तर्पयेत् ॥ अग्निष्टोमस्य यागस्य फलं वैलभते नरः २५ अप्सरोगणसंकीर्णं विमानं लभते महत् ॥ प्रहृष्टः स तु देवैश्च दिवं याति समाहितः २६ द्वितीयं पारणं प्राप्य अतिरात्रफलं लभेत् ॥ सर्वरत्नमयं दिव्यं विमानमधिरोहति २७ दिव्यमाल्यांवरधरो दिव्यगंधविभूषितः ॥ दिव्यांगदधरो नित्यं देवलोके महीयते २८ तृतीयं पारणं प्राप्य द्वादशाहफलं लभेत् ॥ वसत्यमरसंकाशो वर्षाण्ययुतशो दिवि २९ चतुर्थं वाजपेयस्य पंचमेद्विगुणं फलम् ॥ उदितादित्यसंकाशं ज्वलंतमनलोपमम् ३० विमानं विबुधैः सार्द्धमारुह्य दिवि गच्छति ॥ वर्षायुताभिभवने शक्रस्य दिवि मोदते ३१ षष्ठेद्विगुणमस्तीति सप्तमे त्रिगुणं फलम् ॥ कैलासशिखराकारं वैदूर्यमणिवेदिकम् ३२ परिक्षिप्तं च बहुधामणि विद्रुमभूषितम् ॥ विमानं समधिष्ठाय कामगंसाप्सरोगणम् ३३ सर्वानलोकान् विचरते द्वितीय इव भास्करः ॥ अष्टमे राजसूयस्य पारणे लभते फलम् ३४ चंद्रोदयनिभं रम्यं विमानमधिरोहति ॥ चंद्ररश्मिप्रतीकाशैर्हयैर्युक्तं मनोजवैः ३५ सेव्यमानो वरस्त्रीणां चंद्रकांततैरमुखैः ॥ मेखलानां निनादेन नूपुराणां च निःस्वनैः ३६ अंके परमनारीणां सुखं सुप्तो विबुध्यते ॥ नवमे क्रतुराजस्य वाजिमेधस्य भारत ३७ कांचनस्तंभनिर्व्यूहं वैदूर्यकृतवेदिकम् ॥ जांबूनदमयैर्दिव्यैर्गंधाक्षैः सर्वतो वृतम् ३८ सेवितं चाप्सरःसंघैर्गंधर्वैर्दिवि चारिभिः ॥ विमानं समधिष्ठाय श्रिया परमायज्वलन् ३९ दिव्यमाल्यांवरधरो दिव्यचंदनभूषितः ॥ मोदते देवतैः सार्द्धं दिवि देव इवापरः ४० दशमं पारणं प्राप्य द्विजातीनां भिवद्य च ॥ किंकिणीजालनिघोषं पताकाध्वजशोभितम् ४१ रत्नवेदिकसंकाशं वैदूर्यमणितोरणम् ॥ हेमजालपरिक्षिप्तं प्रवालवलयभामुखम् ४२ गंधर्वैर्गांतकुशलैरप्सरैर्भिर्निपेवितम् ॥ विमानं सुकृतावासं सुखेनैवोपपद्यते ४३ मुकुटेनार्कवर्णेन जांबूनदा विभूषणः ॥ दिव्यचंदनदिग्धांगो दिव्यमाल्यविभूषितः ४४ दिव्याल्लोकान् प्रचरति दिव्यैर्भोगैः समन्वितः ॥ विबुधानां प्रसादेन श्रिया परमया युतः ४५ अथ वर्षगणानेवं स्वर्गलोके महीयते ॥ ततो गंधर्वसहितः सहस्राण्येकविंशतः ४६ पुरंदरपुरे रम्ये शक्रेण सह मोदते ॥ दिव्ययानविमाने पुलोके पुर्विविधेषु च ४७ दिव्यनारीगणां कीर्णो निवसत्यमरो यथा ॥ ततः सूर्यस्य भवने चंद्रस्य भवने तथा ४८ शिवस्य भवने राजन्विष्णोर्याति सलोकताम् ॥ एवमेतन्महाराजनात्रकार्या विचारणा ४९

तेन केवलानां राजसूयानामष्टचत्वारिंशता तुल्यः सांपानो राजसूय इति गम्यते ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ दशमे तु पारणे ततोऽपि द्विगुणं विष्णुसालोक्यं क्रममुक्तिं प्रापकं प्राप्नोतीत्याह दशमं पारणं नित्यादिना विष्णोर्याति सलोकतामित्यंतेन ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

भा० ६०

॥ १२ ॥

अत्र विष्णुसालोक्यं प्रसन्नस्य पुनः संसारबन्धो रतीति भावः श्रवणमात्रस्यैतत्फलं अर्थावधारणपूर्वकमनुष्ठानवतरतु भारताध्ययनात्तत्पुत्रादापि दपादमधीयतः श्रद्धाधानस्य पुण्यं ते सर्वपापान्यरो
 षत इति प्रागेव फलमुक्तम् सर्वपापानि प्रारब्धफलभोगपातकैभ्योन्यानि ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥
 श्रद्धाधानेन वैभाव्यमेव माह गुरुर्मम ॥ वाचकस्य तु दातव्यं मनसा यद्यदिच्छाते ५० हस्त्यश्वरथयानानि वाहनं च विशेषतः ॥ कटककुंडले चैव ब्रह्मसूत्रं तथाप
 रम् ५१ वस्त्रं चैव विचित्रं च गंधं चैव विशेषतः ॥ देववत्पूजयेत्तं तु विष्णुलोकमवाप्नुयात् ५२ अतः परं प्रवक्ष्यामि यानि देयानि भारते ॥ वाच्यमानेन विप्रेभ्यो
 राजन्पर्वणि पर्वणि ५३ जातिदेशं च सत्यं च माहात्म्यं भरतर्षभ ॥ धर्मवृत्तिं च विज्ञाय क्षत्रियाणां निराधिप ५४ स्वस्ति वाच्यं द्विजानां दौततः कार्यं प्रवर्तयेत् ॥
 समाप्ते पर्वणि ततः स्वशक्त्या तर्पयेद्द्विजान् ५५ आदौ तु वाचकं चैव वस्त्रं गंधं समान्वितम् ॥ विधिवद्भोजयेद्वा जन्मघुपायसंयुतम् ५६ ततो मूलफलप्रायं पायसं म
 घुसर्पिषा ॥ आस्तिके भोजयेद्वा जन्दद्याच्चैव गुडौदनम् ५७ अपूपं चैव पूषैश्च मोदकैश्च समान्वितम् ॥ समापर्वणि राजेन्द्र हविष्यं भोजयेद्द्विजान् ५८ आरण्य
 के मूलफलैस्तर्पयेच्च द्विजोत्तमान् ॥ अरणीपर्व आसाद्य जलकुंभान् प्रदापयेत् ५९ तर्पणानि च मुख्यानि वन्यमूलफलानि च ॥ सर्वकामगुणोपेतं विप्रेभ्यो न्नं प्रदा
 पयेत् ६० विराट्पर्वणि तथा वासांसि विविधानि च ॥ उद्योगे भरत श्रेष्ठ सर्वकामगुणान्वितं ६१ भोजनं भोजयेद्द्विजान् गंधमाल्यैरलंकृतान् ॥ भीष्मपर्वणि रा
 जेन्द्र इत्यायानमनुत्तमम् ॥ ततः सर्वगुणोपेतमन्नं दद्यात्सुसंस्कृतम् ६२ द्रोणपर्वणि विप्रेभ्यो भोजनं परमार्चितं ॥ शराश्वदेयं राजेन्द्र चापान्यसि वरास्तथा
 ६३ कर्णपर्वण्यपि तथा भोजनं सार्वकामिकम् ॥ विप्रेभ्यः संस्कृतं सम्यक् दद्यात्संयतमानसः ६४ शल्यपर्वणि राजेन्द्र मोदकैस्स गुडौदनैः ॥ अपूपैस्तर्पयेच्चै
 व सर्वमन्नं प्रदापयेत् ६५ गदापर्वण्यपि तथा मुद्गमिश्रं प्रदापयेत् ॥ स्त्रीपर्वणि तथारत्नैस्तर्पयेत्तु द्विजोत्तमान् ६६ घृतौदनं पुरस्ताच्च ऐषिके दापयेत्पुनः ॥ ततः सर्व
 गुणोपेतमन्नं दद्यात्सुसंस्कृतं ६७ शांतिपर्वण्यपि गते हविष्यं भोजयेद्द्विजान् ॥ आश्वमेधिकमासाद्य भोजनं सार्वकामिकम् ६८ तथा श्रमानिवासे तु हविष्यं भोज
 येद्द्विजान् ॥ मौसले सार्वगुणिकं गंधमाल्यानुलेपनम् ६९ महाप्रस्थानिके तद्वत्सर्वकामगुणान्वितम् ॥ स्वर्गपर्वण्यपि तथा हविष्यं भोजयेद्द्विजान् ७० हरिवं
 शसमाप्तौ तु सहस्रं भोजयेद्द्विजान् ॥ गामेकां निष्कसंयुक्तां ब्राह्मणाय निवेदयेत् ७१ तदद्धेनापि दातव्या दारद्रेणापि पार्थिव ॥ प्रतिपर्वसमाप्तौ तु पुस्तकं वै विच
 क्षणः ७२ सुवर्णेन च संयुक्तं वाचकाय निवेदयेत् ॥ हरिवंशे पर्वणि च पायसं तत्र भोजयेत् ७३ श्लोकं वा श्लोकपादं वा अक्षरं वा नृपात्मज ॥ शृणुयादेकचित्तस्तु स
 विष्णुदयितो भवेत् ७४ व्यासं चैव सपत्नीकं पूजयेच्च यथाविधि ॥ लक्ष्मीनारायणं देवं पूजितं तच्च पूजयेत् ७५ वाचकं पूजयेद्यस्तु भूमेव स सुधेनुभिः ॥ विष्णुः
 संपूजितस्तेन स साक्षाद्देवको सुतः ७६

सच्चिद्रूपकाक्षैः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

॥७७॥७८॥७९॥८०॥ तदर्धमिति प्रभुः प्रथमकल्पस्ययोनिकल्पेनवर्तयेत् सनाप्रोतिफलंतस्येतिवचनात् सर्वथापादोनयत्कात्नूननदेयमित्यर्थः पादःत्रिपलचतुर्थोपागः सप्तवशे
 वींतिमःपक्षेयत्रसत्पादशेषः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ अतिरात्रस्येति पारणाभावेपिबोद्धव्यम् अत्यल्पपर्वश्रवणेशुद्रक्रतुफलम् ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ यत्नवतात्र

पारणेपारणेराजन्यथावद्भरतर्षभ ॥ समाप्यसर्वाःप्रयतःसंहिताःशास्त्रकोविदः ७७ शुभेदेशेनिवेशयाथक्षौमवस्त्राभिसंवृतः ॥ शुक्लावरधरःश्रीमाञ्जुचिर्मु
 त्वास्वलंकृतः ७८ अर्चयेत्तयथान्यायंगंधमाल्यैःपृथक्पृथक् ॥ संहितापुस्तकान्प्राजन्प्रयतःशिष्टसंमतः ७९ भक्ष्यैर्मसैश्चपेयैश्चकामैश्चविविधैःशुभैः ॥
 हिरण्यंगांचवस्त्रंचदक्षिणामथदापयेत् ८० सर्वत्रत्रिपलंस्वर्णंदातव्यंप्रणतात्मना ॥ तदर्द्धपादशेषंवावित्तशाठ्यविवर्जितम् ८१ यद्यदेवात्मनोभीष्टंतत्तदे
 यंदिजातये ॥ सर्वथातोषयेद्भक्त्यावाचकंगुरुमात्मनः ॥ देवताःकीर्तयेत्सर्वानरनारायणौतथा ८२ ततोर्गंधैश्चमाल्यैश्चस्वलंकृतोद्विजोत्तमान् ॥ तर्पयेद्विवि
 धैःकामैर्दानैश्चोच्चावचैस्तथा ८३ अतिरात्रस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ प्राप्नुयाच्चक्रतुफलंतथापर्वणिपर्वणि ८४ वाचकोभरतश्रेष्ठव्यक्ताक्षरपदस्व
 रः ॥ भविष्यंश्रावयेद्विप्रान्भारतंभरतर्षभ ८५ भुक्तवत्सुद्विजेंद्रेषुयथावत्संप्रदापयेत् ॥ वाचकंभरतश्रेष्ठभोजयित्वास्वलंकृतम् ८६ वाचकेपरितुष्टेपुशुभा
 प्रीतिरनुत्तमा ॥ ब्राह्मणेषुचतुष्टेपुप्रसन्नाःसर्वदेवताः ८७ ततोहिभरणंकार्यंदिजानांभरतर्षभ ॥ सर्वकामैर्यथान्यायंसाधुभिश्चयथाक्रमम् ८८ इत्येषावि
 धिरुद्दिष्टोमयातेद्विपदांवर ॥ श्रद्धधानेनैवाव्ययन्मांत्वंपरिपृच्छसि ८९ भारतश्रवणेराजन्पारणेचनृपोत्तम ॥ सदायत्नवताभाव्यंश्रेयस्तुपरमिच्छ
 ता ९० भारतंशृणुयान्नित्यंभारतंपरिकीर्तयेत् ॥ भारतंभवनेयस्यतस्यहस्तगतोजयः ९१ भारतंपरमंपुण्यंभारतेविविधाःकथाः ॥ भारतंसेव्यतेदेवैर्भरतंप
 रिकीर्तयेत् ९२ भारतंसर्वशास्त्राणामुत्तमंभरतर्षभ ॥ भारतात्प्राप्यतेमोक्षस्तत्त्वमेतद्ब्रवीमि ते ९३ महाभारतमारुगानंक्षितिर्गांचसरस्वतीम् ॥ ब्राह्मणं
 केशवंचापिकीर्तयन्नावसीदति ९४ वेदेरामायणेपुण्येभारतेभरतर्षभ ॥ आदौचांतिचमध्येचहरिःसर्वत्रगीयते ९५ यत्रविष्णुकथादेव्याःश्रुतयश्चसनात्
 नाः ॥ तच्छ्रोतव्यमनुष्येणपरंपदामिहेच्छता ९६ एतत्पवित्रंपरममेतद्धर्मनिदर्शनम् ॥ एतत्सर्वगुणोपेतंश्रोतव्यंभूतिमिच्छता ९७ क्रियतेसारसंसारिवां
 छितस्यैवकारणम् ॥ हरिवंशस्यश्रवणमितिद्वैपायनोब्रवीत् ९८ अश्वमेधसहस्रेणवाजपेयशतैस्तथा ॥ यत्फलंप्राप्यतेपुंभिस्तद्धरेर्वंशपारणात् ९९
 अजरममरमेवंध्येयमाद्यंतशून्यंसगुणमगुणमाद्यंस्थूलमत्यंतसूक्ष्मम् ॥ निरुपममनमेयंयोगिनांज्ञानगम्यंत्रिभुवनगुरुमीशंत्वांप्रपन्नोस्मि विष्णो १००

ह्यर्चयादिनियमवता ॥ ९० ॥ भारतंभवनेपुरतत्करूपम् ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ विनापिभारतंकेवलोहरिवंशएवश्रोतव्यइत्याशयेनाह क्रियतइतिक्रियतेशि
 षैरितिशेषः असारंतिच्छेदःवांछितस्यैवकारणंइष्टप्रदम् ॥ ९८ ॥ पारणात्तानेयमपूर्वकसमापनात् ॥ ९९ ॥ भारतप्रतिपाद्यां देवतांप्रणमति अजरमिति ॥ १०० ॥

भारतसमाप्तौशंनोमित्रःशंवरुणइत्यादिवत्शान्तिपठति सर्वस्तरत्निति ॥ १०१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांश्रवणफलनामद्वात्रिंशदधिकशततमो
ध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ज्यक्षादिति प्रश्नस्योत्थानमपिनसंभवतिभारतमावसमापनेनज्ञातव्यानशेषात्पूर्वमुक्तमपिदाढर्यायपुनःपृच्छतीत्युत्तरमिहनसापुअतिप्रसं
इतरेषामपिअर्थानांप्रष्टव्यत्वापत्तेः शिवोत्कर्षज्ञापनार्थमित्यपिन हरिहराद्वैतस्यभूयसाप्रबन्धेनसाधितत्वात् वक्तृविवक्षामात्रमित्यापिननिष्प्रयोजनायामहतांविब्रजायाअसंभवात्
अथकृत्स्नभावात्तुगृहिणोपसंहारइतिन्यायेनछांदोग्येयथाकुटुंबेशुचौदेशेस्वाध्यायमधीयानइत्यादिनानचपुनरावर्ततइत्यंतेनभोगमोक्षोभयोपभोगतयागार्हस्थ्ययत्तत्वेनोपसंहारोदार्शो
तः नतुमोक्षमात्रोपयोगिनाभोगविरोधिनाश्रमांतरेणैतद्वत्इहापि यस्यानुग्रहमिच्छामितस्यवित्तंहराम्यहमितिवदतां विष्णोरुपास्तिर्भोगविरोधिनीमोक्षैकफलानांसमाप्तारुद्रो
पास्त्याउभयफलयाउपसंहारःतेनसंन्यासगार्हस्थ्ययोरिवहरिहरोपास्त्योरवांतरफरुभेदोज्ञेयइतिमतम् तदपिनातीवरमणीयं एकैकोपास्तेःप्रत्येकंकात्स्न्येनफलप्रदत्वस्यसर्वशास्त्रसि
द्धत्वात् विकल्पो विशिष्टफलत्वादित्यवशिष्टफलत्वेनोपासनानांविकल्पाभिधानाच्चतस्मादन्यदिहप्रश्नकारणवक्तव्यं तच्चससाधनांब्रह्मविद्यांसमाप्यातेउक्तं यत्रविष्णुकथादिव्याःश्रु
तयश्चसनातनाः तच्छ्रोतव्यंमनुष्येणपरंपदमिहेच्छतेतिविष्णुकथानांश्रुतानांचश्रवणमात्रात्परमपदप्राप्तिरुक्तातत्रासंभावनापृच्छतीतिज्यक्षात् श्रीगिश्रवणमनननिदिध्यासनानिअक्षव

सर्वस्तरतुदुर्गाणिसर्वोभद्राणिपश्यतु ॥ सर्वेषांवांच्छिताअर्थाभवंत्वस्यचपारणात् १०१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिश्रवणफलकथ
नंनामद्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः १३२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ज्यक्षाद्धमहंब्रह्मन्श्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ त्रयाणांपुरसंज्ञानांवेच
राणांसमासतः १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुविस्तरतःसर्वयन्मांपृच्छसिनैधनम् ॥ दैत्यानांबाहुबलिनांसर्वप्राणिविरोधिनाम् २ शंकरेणवधंराजनशूलै
स्त्रिभिरजिह्वैः ॥ कृतंपुरासुरेन्द्राणांसर्वभूतवधैषिणाम् ३ त्रिपुरंपुरुषव्याघ्रंबृहद्धातुसमीरितम् ॥ विक्रामतिनभोमध्येमेघवृंदमिवोत्थितम् ४ प्राकरेण
प्रवृद्धेनकांचनेनविराजता ॥ मणिभिश्चप्रकाशाद्रिःसर्वरत्नैश्चतोरणैः ५ बभासेनभसोमध्येश्रियापरमयाज्वलन् ॥ गंधर्वाणामिवोदग्रंकर्मणासाधितंपरम् ६
वाजिनःपक्षसंयुक्तावहंतिबलदर्पिताः ॥ पुरंप्रभाकरश्रेष्ठमनोभिःकामबृंहणैः ७

दिंद्रियवत्दर्शनसाधनानियस्यसज्यक्षः विद्वान्श्रवणादिसमुदायवान्ज्यक्षः तस्मात्त्रयाणांस्यूलसूक्ष्मकारणदेहानांववःसमूलोच्छेदःकथंस्यात्तमनननिदिध्यासनान्यांफलोपकार्यामा
भ्यांसहिताद्वेदांतमहावाक्यश्रवणात्कथंसंसारस्यात्यंतोच्छेदःस्यात् नहिज्ञानमात्रात्कस्यचिदर्थस्यउच्छेदोदृष्टइतिभावः ॥ १ ॥ द्वयमाह प्राजापत्यादेवाश्चासुराश्चतत्रकानीयसा
एवदेवाज्यायांसोअसुराइत्यादिनावृहदारण्यकोक्तरीत्याध्यात्माविद्यायामत्रशमादयोदेवाः कामक्रोधादयोसुराइत्यभिप्रेत्यसमाधत्ते शृण्विति दैत्यानांकामादीनां नैधनानिरन्वयोच्छेद
विधिम् ॥२॥ शंकरेणपरमानंदंप्रतिपित्तुनावाधनंत्रिभिःशूलैःश्रवणादिभिःसाधनैःकृतंअसुरेन्द्राणांवधंशृण्वित्यनुपज्यते ॥३॥ त्रिपुरंपुरत्रयंजाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यभिमानिभिर्विश्वतैजसप्राज्ञैर्धो
ग्यंबहुभिर्धातुभिर्मायाकार्यैर्गुणैःसमीरितं पाठांतरेबृहद्धातुर्मुख्यप्राणस्तेनसमीरितं नभसिस्वेकारणेआकाशेघनपटलमिवाकस्मादुत्थितम् ॥ ४ ॥ प्राकोरेणअन्नमर्यापदेनकांचनेनभोगमो
क्षोपयोगितयारमणीयेनमणिभिः इंद्रियैरित्यादियथायथंनगरसाम्यमूह्यंपिंडस्य ॥ ५ ॥ कर्मणायज्ञादिनागंधर्वाणांपुरमिवेतिभिध्यात्वेदृष्टांतः ॥ ६ ॥ वाजिनइंद्रियाश्वाःमनोवृत्तिभिः
प्रवर्तिकाभिःपुरंदेहंवहंतिश्रेष्ठस्थानंप्रापयंति ॥ ७ ॥

विक्रमैः उत्तरोत्तरवासनावृद्ध्यापरात्परंधावंतः कामवृंङ्गैस्त्वृष्णायाः शोषकैर्वाजिभिः प्राणसंभृतैरिति पाठे मुख्यप्राणेन सम्यक्चालितैः ॥ ८ ॥ चतुर्भिर्दर्शनसाधनैः दृश्यप्रकाशेन लिङ्गेने
 त्यर्थः विदितात्मभिः अनुमानेन आज्ञातैः वेगैर्वेगवद्भिस्तैर्वाजिभिरसुरा अंवरं कारणं ब्रह्म कालयंत इव अलया नेग्रसंत इव समदृश्यंत असुराः कामादयः ॥ ९ ॥ ऋषिभिरिति अदग्धकिल्बिषैः
 अविनाशितदुःप्रचारैर्वाजिभिरेव उपेतं गंधर्वनगरोपमं पुरंत तदुशुभे इत्युत्तरगान्वयः ॥ १० ॥ भवनैश्चित्तप्रवेशस्थानैः रुयादिभिः आयुधानिकामोद्दीपनानिस्त्रगादीनिकटाक्षादीनिवातैः
 समाकीर्णैः ॥ ११ ॥ देवेन्द्रभवनाकारैः साक्षात्स्वर्गरूपैरित्यर्थः प्रासादाग्रैः गृहोपरि गृहेतद्वदत्र संसारपुरोपरिमनोरथपुरम् बहुत्वं आनंत्यात्तेषाम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥
 अक्षिभ्यां चक्षुश्चक्षुष आदित्यहृदयान्मनोमनसश्चंद्रमाः इति ताभ्यां सूर्यानाभोयस्येति व्युत्पत्त्या सूर्यजनकं चक्षुः चक्षुः सूर्यनाम एव चंद्रनाभोमनः तावुभौ पुराध्यक्षौ तदनुगाश्च सर्वे कामादय
 इति तावेवं दैत्येन्द्रो अन्ये च मदमत्सुरादयो दानवाः ॥ १६ ॥ तैस्सर्वे देवयानपितृयाम मार्गप्राप्तौ कौकभौ पासना मार्गो विनाशितवत इत्यर्थः ॥ १७ ॥ प्रगृहीतशरासनैः स्वरुतद्युतपाना
 धावंति हे पमाणास्ते विक्रमैः प्राणसंभृतैः ॥ आहूयंत इवाकाशं सुरैः श्यामदलप्रभैः ८ वायुवेगसमैर्वेगैः कालयंत इवांवरम् ॥ असुराः समदृश्यंत चक्षुर्भिर्विदिता
 त्मभिः ९ ऋषिभिर्ज्वलनप्रख्यैस्तपसादग्धकिल्बिषैः ॥ गीतवादित्रवहुलं गंधर्वनगरोपमं १० चित्रायुधसमाकीर्णैः प्रतप्तकनकप्रभैः ॥ भवनैर्वहुभिश्चैव प्रांशुभिः
 समलंकृतैः ११ देवेन्द्रभवनाकारैः शुशुभे तन्महाद्युति ॥ प्रासादाग्रैः प्रवृद्धैश्चैलासशिखरप्रभैः १२ शुशुभे दैत्यनगरं बहुसूर्यमिवांवरम् ॥ वराट्टालकसंपन्नं तप्तका
 चनसप्रभम् १३ प्रदीप्तमिव तेजोभीरराजाथमहाप्रभो ॥ क्ष्वेडितोत्कृष्टवहुलं सिंहनादविनादितम् १४ वभौ वल्गुजनाकीर्णं वनं चैत्ररथं यथा ॥ समुच्छिद्यतपता
 कंतदसिभिश्च विराजितम् १५ रराज त्रिपुरं राजन्महाविद्युदिवांवरम् ॥ सूर्यनाभश्च दैत्येन्द्रश्चंद्रनाभश्च भारत १६ तथान्ये च महावीर्यादानवावलदपिताः ॥
 मष्टदुश्च वभंजुश्च मोहिताः परमेष्ठिना १७ पंथानंदेवगमनं पितृयानं च भारत ॥ तैरेवमसुराग्रैश्च प्रगृहीतशरासनैः १८ दानवैर्नरशार्दूलदेवयाने महापथे ॥
 पितृवद्विबलोपेते त्वते भरतसत्तम १९ ब्रह्माणमभ्यधावंत सर्वे सुरगणास्तथा ॥ विवर्णवदनादीनाच्छिन्ने वगति कर्मणि २० अत्रुवंश्च गताः स्थित्वा स्वरेणार्त
 निनादिना ॥ हन्यामहे शत्रुगणैर्भागोच्छेदेन भागद २१ तेषां वैवधोपायं वदस्व वदतांवरम् ॥ यं ज्ञात्वा बाहुबलिनो वाधेमममरे परान् २२ सांत्वयित्वा तु वरदो
 ब्रह्मा प्रोवाच देवताः ॥ शृणु ध्वं देवताः सर्वाः शत्रुप्रतिकृतिं पराम् २३ अवध्या दानवाः सर्वे ऋतेशंकरमव्ययम् ॥ प्रतिगृह्य च तद्वाक्यं मनोभिर्वाग्भिरेव च २४ भूमौ
 प्रपेदिरे सर्वे सहरुद्रैश्च भारत ॥ विंध्यपादे च मेरौ च मध्ये च पृथिवीतले २५ तपसोऽग्रेण योगज्ञाः सर्वे ते मुनयः भवन् ॥ काश्यपेयं हरं प्राप्ता जपंतो ब्रह्मसंहिताम् २६
 दिव्यसनैः ॥ १८ ॥ बह्विबलोपेते देवयाने पितृवलोपेते पितृयाने चापहृते श्रद्धादिराहित्येन सर्वस्मिन्कर्मणिरक्षाभिरपहृते सतीत्यर्थः ॥ १९ ॥ ब्रह्माणं ईश्वरं दीनाः मार्गद्वयभ्रष्टत्वादित्यंतं
 शोकाकुलाः ॥ २० ॥ हन्यामहे हतास्मः भागोच्छेदेन पुण्यलोकप्राप्त्यभावेन ॥ २१ ॥ २२ ॥ शत्रुप्रतिकृतिं प्रतीकारं परां शत्रुणां निरन्वयोच्छेदकराम् ॥ २३ ॥ ऋतेशंकरं तु स्वकरं
 बोधं विना कामादीनां निरन्वयोच्छेदो न भवति अव्ययमिति तद्धेतोर्मूलाज्ञानस्यैवोच्छेदात् ॥ २४ ॥ तेन पुनरपि कारणकर्मभूमौ उग्रेण तपसा प्राणैः सह शंकरं शरणं गता इत्याह भूमाविति द्वा
 भ्याम् तपश्चांद्रायणादिवानप्रस्थधर्मः योगो निष्कामकर्मानुष्ठानं गृहस्थधर्मः जपो वेदाभ्यासो ब्रह्मचारिधर्मः ॥ ब्रह्मसंहितां प्रणवं इति उभयोः संबंधः ॥ २५ ॥ २६ ॥

तेषां तपोयोगजैश्वर्यप्रार्थमानानां संबन्धिनः परदाराः कामादिपरिग्रहास्तृष्णादयः तासां जनेष्वध्यतानिष्फलतावैराग्यहेतुरभूत् ततस्ते तृष्णादयोऽत्यंतदुर्वला अभूवन्नितिरूपकेणाह विन्य
स्तेति दर्भनिचये तृणमये कटे शेरते इत्यर्थः ॥ २७ ॥ शुभानिव्याघ्राजिनादीनि ॥ २८ ॥ वनचारिणां मृगाणां देहेभ्यो गृहीतानि विमुक्तानि परिहितानि त एवं कामादयोऽत्यंतदारिद्र्य
ग्रस्ताः इतः अदर्शनं गता इत्याह अंतरिक्षमिति इत उत्पन्ना अपियोगपरिपाककाले बाधितुं अंतरिक्षे हृदयाकाशे सूक्ष्मवासनारूपेण निलीना इत्यर्थः ॥ २९ ॥ योगजयेक्षीणा सुभोग
वासना सुउपासनायां अधिकारिणः संसारादुद्दिग्धाः संतः प्रवर्तत इत्याह हरालयमिति हरतिसंसारमिति हरो निर्गुणं ब्रह्मतस्यालं यंतदुपलब्धस्थानं हार्दाकाशाख्यं सगुणं ब्रह्मतदुपासितं
जम्बुसुराः शांत्यादयः विशेषेण आघ्रातिपियान् आस्वादयतीति व्याघ्रोभोक्ता तस्य चर्मवदावरकंदेहं वसाना इत्यर्थः भगवंतं ईश्वरं प्राणिपत्य उपास्य ॥ ३० ॥ हरं शुद्धं प्रभाषंत अडभाव आर्षः
शुद्धं ब्रह्मास्मीति परोक्षनिश्चयं कृत्वा लोकेऽपि अवदन्नित्यर्थः हरमदृष्ट्वा भगवंतमेव प्रार्थयन्ते हविरितिसाद्धेन यथा भस्मच्छन्नेषु अग्निषु हविर्निष्फलमेव मस्मासु मलिनचितेषु ॥ ३१ ॥ वरदा

येषां च परदाराणामभवद्व्यग्रता जने ॥ विन्यस्तदर्भनिचयेताम्रलोहचभूषणम् २७ परिधानानि च र्माणि मृदूनि च शुभानि च ॥ स्वयं मृतानां कृष्णानां मृगा
णां कुरुसत्तम २८ गृहीतानि विमुक्तानि देहेभ्यो वनचारिणाम् ॥ अंतरिक्षमथोपेत्य विविधुर्मययावृताः २९ हरालयं सुराः सर्वे व्याघ्रचर्मनिवासिनः ॥ प्र
णिपत्याथ ते दीना भगवंतं जगत्पातिम् ३० सुव्यक्तेनाभिधानेन प्रभाषंत हरंततः ॥ हविर्दत्तमविज्ञानाद्भस्मच्छन्नेषु वह्निषु ३१ वरदानं वृथा स्मासु भगवन्वि
मुखे त्वयि ॥ यथादेशं यथाकालं क्रियतां ब्रह्मणो वचः ३२ यदुक्तं देवदेवेन खेचराणां समीपतः ॥ एवं देववचोभिश्च भाविनोर्थस्यैव भवात् ३३ समनह्यन्महादे
वो देवैः सह सवासवैः ॥ आदित्यपथमास्थाय सन्नद्धाः समलंकृताः ३४ सर्वे कांचनवर्णा भावभुर्दीप्ता इवाग्रयः ॥ रुद्रेण सहितारुद्रादहंत इव तेजसा ३५ सन्नद्धाः
कुशलाः सर्वे प्रांशवः पर्वता इव ॥ विश्वे विश्वे नवपुष्पावलिनः कामरूपिणः ३६ समनह्यन्महात्मानो दानवांतं विधित्सवः ॥ एभिः सह धनाध्यक्षैः समं तात्प
रिवारितः ३७

नं श्रेष्ठस्य आत्मवस्तु ज्ञानस्य प्रदानं हरज्ञानं प्राप्तमपि निष्फलमतस्त्वमेवानुग्रहं कृत्वा यथा ब्रह्मणो वचो देवाः कथं यमेवै पविष्टुते तेन लभ्य इति तत्प्रसादफलख्यापकं तत्र यथादेशं यथाकालं कुरुष्व
क्रियतां अस्मासु प्रसन्ने भूत्वा तत्त्वं आत्मतत्त्वं प्रकाशयेति भावः ॥ ३२ ॥ सेहार्दाकाशे चरतामुपासकानां समीपे यदुक्तं सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं ब्रज अहं त्वा सर्वपापे
भ्यो मोक्षयिष्यामि मा शृचेत्यादिरूपं वचनं इतरदेववचोभिश्च भाविनोर्थस्यैव भवात् मोक्षरूपस्यार्थस्यैव भवाच्च महादेव ईश्वरः समनह्यत् अविद्यामुच्छेत्तुं सज्जावभूवसाधकान् ग्रहं कर्तुं मामिमुखो
मूदित्यर्थः ॥ ३३ ॥ तत्र आदित्यपथाख्यमुपासना मार्गमेवाह देवैः शमादिभिः सह प्रकटीचकार इत्याह समनह्यदिति ॥ ३४ ॥ रुद्रेण ध्यातेन ईश्वरेण सहितारुद्रा उपासका उपासनाबलादत्यं
तमशोभन्ते इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ विश्वे विश्वे नवपुष्पा तपोयोगबलेन सर्वे सर्वात्मका जाता इत्यर्थः ॥ ३६ ॥ केनोपायेन कामरूपिणो भवन्नित्यत आह समनह्यन्निति महात्मानः वैराग्यादि
शुद्धा दान्द्वानां कामादीनां उच्छेदं विधित्सवः एभिः साधनैः धनाध्यक्षैः श्रद्धावित्तं अध्यक्षो मुख्यो येषु तैः शमाद्यैः परिवारितो वृत्तः शरणीकृतः ॥ ३७ ॥

त्र्यक्षोविद्वान्त्रिपुरं यो धयत् कोशमंगं कर्तुमुद्युक्तः तत्र स शरं वनुः प्रगृह्य प्रणवो धनुः शरो ह्यात्मेति श्रुतेः प्रणवे चेतः संयोज्येत्यर्थः अथ यो मारं मानं तं रंदैत्याः कामादयो भिन्नदेहाः भिन्नाः प्रविला-
पिनः स्थूलदेहा आश्रयसूता ये पांते तथा ध्यानबलेन स्थूलदेहा व्यासनिवृत्तौ कामाद्याः भिन्नदेहाः नष्टमूर्तयो भवन् विशेषांतरा भिन्नकथा शोभार्थानि ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥
तत्रेति इयमत्र प्रक्रिया विशेषा विशेषलिङ्गमात्राणि गानि गुणपर्वणि ति पातं जलसूत्रात् एकादशो द्रियाणि स्थूलभूतानि च विशेषाः अहंकारः पंचतन्मात्राणि च विशेषाः महत्तत्त्वांलिङ्ग-
मात्रं अलिङ्गं प्रधानं तत्र विशेषादविशेषं प्रविशति तो यो मि नो मध्ये लयविशेषाख्यौ योगविघ्नौ आगच्छतः एवमविशेषा लिङ्गमात्रतश्च पुरुषं च प्रविशति तस्तौ आगच्छत इति तत्र योगिनो विशेष-
पाख्यस्थूलदेहविशेषो गे दैनं दिनलयाभ्यासात् प्रथमं लयोभ्येतीत्याह तत्रेति तत्र तस्यां अवस्थायां कामादयः योगिनां बलेन निरुध्यमानाः संतः दुष्टाश्च वदंती वप्रदीप्यंते ततः कपायेण जडी-
मूलयं प्राप्नुवन्ति तदिदमुक्तं दीप्यमानेन तेजसोति एवं कर्तुः करणे अन्योन्यसंवाधे संकटे सति उभयेपि क्षीयंते क्षयकर्मणा अन्योन्यविरोधेन ॥ ४२ ॥ अतएव नोपलभ्यंत अव्यक्तमावंग

त्रिपुरं यो धयत् त्र्यक्षः प्रगृह्य स शरं वनुः ॥ अथ दैत्या भिन्नदेहाः पुरा द्वालिङ्गता इव ३८ न्यपतंत विदेहास्ते विशीर्णा इव पर्वताः ॥ अतिविद्धाः सुविद्धाश्चरणमध्यगतानृप-
३९ न्यपतन् दैत्यसंघातावज्रेणेव हतानगाः ॥ असिभिश्च हता देवैः शक्तिचक्रपरश्वधैः ४० बाणैश्च भिन्नमर्माणो दैत्येन्द्रा युद्धगोचरे ॥ प्रपेतुः सहिता उर्व्या छिन्नप-
क्षा इवाचलाः ४१ तत्र संज्ञां विमुंचांति दीप्यमानेन तेजसा ॥ एवं ते न्योन्यसंवाधे क्षीयंते क्षयकर्मणा ४२ नोपलभ्यंत च क्षुभ्यामपि दिव्येन चक्षुषा ॥ अस्तं प्राप्ते-
दिनकरे सुरेन्द्रास्ते निशामुखे ॥ छिन्नभिन्नक्षतमुखानि पेतुर्वसुधातले ४३ अथ दैत्या जयं प्राप्ता निशायां निशितैः शरैः ॥ विनेदुर्विपुलैर्नादैर्भेदा इव महारवाः
४४ जयप्राप्त्या सुराश्चैव ते न्योन्यमभिजलिपरे ॥ त्रासितास्त्रिदशाः सर्वे संग्रामजयकांक्षिणः ४५ अस्माभिर्वलसंपन्नैः सह प्रासासितो मरैः ॥ विरेजुश्च जयं प्रा-
प्ता उशनो हव्यबोधिताः ४६ समरे वलसंपन्नाः सायुधा दैत्यसत्तमाः ॥ सुरैश्च सहितः सर्वैरथमास्थाय शंकरः ४७

तत्त्वा दैत्यैः ये हि व्यक्ताः संतो दुर्लक्ष्याः परमाण्वादयस्ते दिव्यचक्षुर्ग्राह्या न त्वेति भावः दिनकरे बोधो निशामुखे लये च प्राप्ते सति सुरेन्द्राः शमादयोपि छिन्ना भिन्नरूपाः निलीना एवेत्यर्थः
॥ ४३ ॥ अथ सौपुत्सेन तमसा सर्वेषां नाशे सुपुत्सौ च प्ररूपो विक्षेप उत्पन्न इत्याह अथेति तदानीमेव कामादयो लब्धवृत्तयो भूवन् निशायां अविद्यामस्वरूपायां स्थिताः संतः शमादीन जयं श्वेत्यर्थः
शरैः सूक्ष्मैः विषयैः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ उशनो हव्यबोधिताः बृहस्पतिर्हि शूक्रो भूवद्रयामयाया सुरेभ्यः क्षयाये मामविद्यामसृजदिति मेत्रायणीय श्रुतेः उशनसा कलिताः ये वेदविरोधिना
मार्गास्तन्निपेवणादत्यंत बलिन इत्यर्थः ॥ ४६ ॥ एवं त्यक्तरथूलदेहानां मपि योगिनां सूक्ष्मदेहप्रवेशादवाक्लया विक्षेपाख्यं सूक्ष्मं व्याप्य महत्तत्त्वापरपर्याया लिङ्गमात्रं अस्मितारूपं प्रापि-
त्सूनूपिलयविक्षेपबाधामवतीति प्रपंचयिष्यन्सूक्ष्मं प्रतिगमनं तावदाह सुरैश्चेत्यदिना सुरैः शमादिभिः सहायैः शंकरो योगीरथं सूक्ष्मशरीरं आस्थाय सभ्यगधिष्ठाय ॥ ४७ ॥

विद्वहत्तदशमाह दर्पितानिति युगांतानिर्लोका निवकामादीन्प्रदहन्नित्यर्थः ॥ ४८ ॥ वाजिभिर्वासनामयैः सूक्ष्मैरिन्द्रियैः ॥ ४९ ॥ वृषभे गयोग जघर्मेण ध्वजाग्रेण ध्वजाग्रवदत्युच्छ्रितेन ॥ ५० ॥ तमेन दपाक्रांतिसुस्थितं गत्यं योगिनं आरूढभूमिस्थैर्देवादिभिः स्तूयमानं पुनर्विघ्न आधिवेशेत्याह तप इत्यादिना ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ पैत्र्यं पित्रा ईश्वरेण सृष्टं स्थानांतरं स्थूलदेहादन्यत्र सूक्ष्मदेहस्थितमिति शेषः ॥ ५४ ॥ तस्मिन्मध्यमे ॥ ५५ ॥ सुराणामुपरीतिशेषः मध्ये स्थितानां लिंगदेहस्थाः शुभवासनाः सर्वायोगोपसर्गभूतैः कामादि

दर्पितानि न दन्दैत्यान्प्रदहन्निव तेजसा ॥ युगांतकाले वितते रश्मिवा निव निर्दहन ॥ ४८ ॥ सर्वभूतानि भूताग्र्यः प्रलये समुपस्थिते ॥ सरथो वाजिभिः शीघ्रै रूढ्यमानो मनोजवैः ॥ ४९ ॥ विवभौ नभसो मध्ये स विद्युदिव तोयदः ॥ वृषभेण ध्वजाग्रेण गर्जमानेन भारत ५० भाति स्म सरथो राजन्सं द्रायुध इवांबुदः ॥ ततो वरगता सिद्धास्तुष्टुवृषभध्वजम् ५१ कर्मभिः पूर्वजं पूर्वेः शुचिभि रूयं बवं तदा ॥ ऋषयश्च तप शांताः सत्यव्रतपरायणाः ५२ अमृतप्राशिनश्चैव सुरसं धास्तथैव च ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव गंधर्वेण स्वरेण वै ५३ प्रहृष्टवदानाः सौम्याः पैत्र्ये स्थानांतरे नृप ॥ चयाट्टालकसंपन्नैः शतघ्नीशतसंकुले ५४ तस्मिन्स्तु दैत्य नगरे सर्वभूतभयावहे ॥ ततस्तु शरवर्षाणि मुमुक्षुर्दैत्यदानवाः ५५ सुराणामरयो मध्ये तीक्ष्णाग्राणि समंततः ॥ शतघ्नीभिश्चानिघ्नंतो भलैः शूलैश्च भारत ५६ ते चकिरे महत्कर्म दानवा युद्धकोविदाः ॥ गदाभिश्च गदांजलिर्भलैर्भल्लांश्च चिच्छिदुः ५७ अस्त्रै रस्त्राण्यबाधंत मायां मायाभिरेव च ॥ ततो परे समुद्यम्य शरशक्तिपर श्वधान् ५८ अशनींश्च महाघोरान्मुक्तान् शतसहस्रतः ॥ असिभिर्मायाविहितैर्मृत्योर्विषयगोचरे ५९ तेवध्यमाना विबुधाः शरवर्षै रवस्थिताः ॥ गंधर्वनगराकारः सोऽसीदत्सहरोरथः ६० हन्यमानो सुरगणैः प्रासासि शरतो मरैः ॥ तैश्च दैत्यप्रहरणैर्गुरुभिर्भारसाहिभिः ॥ चित्रैश्च बहुभिः शस्त्रै रतिष्ठतश्चीपतिः ६१ ततो मध्ये दिव्यशब्दः प्रादुरासीन्महीपते ॥ ऋषीणां ब्रह्मपुत्राणां महतामपि भारत ६२ स एष शंकरस्याग्रे रथो भूमिं प्रतिष्ठितः ॥ अजे योजय्यतां प्राप्तः सर्वलोकस्य पश्यतः ६३ तस्मिन्निपतिते राजत्रयानां प्रवरै रथे ॥ निपेतुः सर्वभूतानि भूतले सुधाधिप ६४ विचेलुः पर्वताग्राणि चेलुश्चैव महादुमाः ॥ विचुक्षुभुः समुद्राश्च नरेजुश्चादिशो दश ६५ वृद्धाश्च ब्राह्मणास्तत्र जेपुश्च परमं जपम् ॥ यत्तद्ब्रह्म यं तेजः सर्वत्र विजयैषिणाम् ६६

मिर्मधुमत्यां मृमौ स्थित्वा निवारिता इत्यर्थः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अशनिः अशनयः मृत्योरज्ञानसंबन्धिनिविषयगोचरेशब्दादिपारवश्येव स्थिता इति संबन्धः ॥ ५९ ॥ एवं सूक्ष्मदेहस्थस्य विक्षेपरूपं विघ्नमुक्त्वा लयरूपमपि तमाह गंधवाति मनोमयं सूक्ष्मशरीरं ध्येयेश्वरेणापि सहितं विलीनमित्यर्थः ॥ ६० ॥ शचीपतिर्योगी अतिष्ठत कुंठितः महाधकारमग्नत्वात् ॥ ६१ ॥ अस्यावस्थामन्ययोगिमुखेनानुवदति ततो मध्य इत्यादिना श्लोकचतुष्टयेन ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ एवं विघ्नेषूपपन्नेषु संतः स्वस्त्ययना नि कुर्वतीत्याह वृद्ध इति तत्फलमाह यत्तदित्यादिना सार्द्धं चतुष्टयेन ब्रह्मयं वेदप्रधानं यत्तत्तेजः सर्वभूतानां शांत्यर्थं आत्मना समाधाय योगबलेन वृषरूपधर्मस्वरूपमाश्रित्य रथतरेण साम्राज्यं तत्तमं उज्ज्वलं दारेत्यन्वयः ॥ ६६ ॥

इहकीन्मुक्तिलाभार्थपरत्रविदेहमुक्तिलामार्थमित्यर्थः योगप्राप्तेन हेतुनावलेन ॥ ६७ ॥ रथंलिंगशरीरंतरत्यनेनेतिरथंतरं प्रणवाख्यं प्रतीकं तेन साम्नासानुनाब्रह्मभूतेन शब्दब्रह्मरूपेण पु
नः कीदृशेन साम्नाविष्णवादीनां तेजसासारभूतेन ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ किंतु तेजोयत्तरथमुज्जहारेत्यत आह अथ विष्णुरिति अथोपायांतराभावनिश्चयानंतरं सर्वतोदृश्य तत्त्वतः सर्वान्द्रं
द्रादीन किंचित्करानवेक्ष्य धर्म एव तमसिमग्नस्य जीवस्योद्धर्तेत्यर्थः ॥ ७० ॥ एतदेवाह समाक्रांतमिति तंचेतोरथं देवैः शमादिभिराक्रांतवृषरूपी धर्मः विषाणाभ्यां हेतुभ्यां देवयानप्र
याणार्थं पितृयानप्रयाणार्थं वा तोलयित्वा तमो हृदयसकाशादुद्धृत्य ननादगर्जति स्म प्राणयोगेन बलवत्त्वेन ॥ ७१ ॥ एवंलिंगशरीररूपामविशेषाख्यां भूमिं विजित्य लिंगमात्रापरपर्यायां महत्त
त्वाख्यां अस्मितामात्रप्रत्ययां योगभूमिं धर्मः वृष एव प्रापयतीत्याह तृतीयमिति वायुविषयं निरूपदेशं तत्र विषयदर्शनाभावेन शुद्धत्वं पदार्थमात्रस्याभावात् विषाणवान् धर्मस्तामपि भूमिमेनं प्रा
प्य गर्जति स्मेत्यर्थः ॥ ७२ ॥ ततो लिंगमात्रात् शुद्धं वस्तु प्रापित्सोरपि योगिनः पुनर्लयविक्षेपौ भवत इत्याह द्वाभ्यां ततो नादेनेति नादेन धर्म एव गर्जनेन यद्यप्यत्र लयोनोक्तस्तथापि सोऽपि

शांत्यर्थं सर्वभूतानामिह लोके परत्र च ॥ समाध्यात्मनात्मानं योगप्राप्तेन हेतुना ६७ रथंतरेण साम्नाथ ब्रह्मभूतेन भारत ॥ तेजमाज्जलयन् विष्णोरुपशस्य च
महात्मनः ६८ सर्वेषां चैव देवानां बलिनां कामरूपिणम् ॥ ऋषीणां तपसा ऋचानां वसतां विजनेवने ६९ अथ विष्णुर्महायोगो सर्वतोदृश्य तत्त्वतः ॥ वृषरूपं
समास्थाय प्रोज्जहार रथोत्तमम् ७० समाक्रांतं देवगणैः समग्रबलपौरुषैः ॥ बलवांस्तोलयित्वा तु विषाणाभ्यां महाबलः ॥ ननाद प्राणयोगेन मथ्यमान इवार्ण
वः ७१ तृतीयं वायुविषयं समाक्रम्य विषाणवान् ॥ ननाद बलवान्नादं समुद्र इव पर्वणि ७२ ततो नादेन वित्रस्ता दैतेया युद्धदुर्मदाः ॥ पुनस्ते कृतसन्नाहा युयुधुः
सुमहाबलाः ७३ सर्वे वै बाहुबलिनः समर्थबलपौरुषाः ॥ सुरसैन्यं प्रमर्दतः प्रगृहीतशरासनाः ७४ अग्निं संधाय धनुषि शितं वाणं सुपात्रिणम् ॥ ब्रह्मास्त्रेणाभिसं
योज्य ब्रह्मदंडं शिवोऽव्ययः ॥ मुमोच दैत्यनगरं त्रिधामात्रानुसंज्ञितम् ७५

बोध्यः अतएव चात्र प्रथमोलीनः सृष्टुमप्योच्यते द्वितीयोलीनो विदेह इत्युच्यते स्थूलशरीरस्य त्यागात् अथ तृतीयोलीनस्तु प्रकृतिलय इत्युच्यते योगिभिस्तस्मादत्रापि लयोस्तीति
ज्ञेयम् ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ अग्निमिति अग्निदेवतात्वादाग्नि तत्त्वमस्यादिकं महावाक्यं धनुषि प्रणवे संधाय तयो रैक्यं भावयित्वा यः प्रणवार्थः स एव महावाक्यार्थः ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वं
संक्षेपेन ब्रह्मपरमात्मा ब्रह्मेति चानुसंधायेत्यर्थः शितं वाणं सुयंत्रितं सूक्ष्मया वृद्ध्या सुयंत्रितं स्वार्थे स्थापितं वाक्यतात्पर्यं भ्रमरहितं यथा स्यात्तथेत्यर्थः सूक्ष्मीकृते चेत्तसि वाक्यार्थानुसंधानज
न्याच परमावृत्तिर्ब्रह्मविद्यानामसैव ब्रह्मास्त्रं तेन ब्रह्मदंडं ब्रह्मणानाना योनिपातनेन दंडयितारं चिदाभाससंज्ञं जीवं संयोज्य तृतीयं दैत्यनगरे मूलाज्ञाने मुमोच कः अव्ययः शिवः अयमर्थः वाक्य
जन्यवृत्त्या संगतश्चिदाभासः स्वात्मना सह मूलाज्ञानं नाशयति ततश्चाव्ययश्चतुर्थ एवावशिष्यत इति कीदृशं ब्रह्मदंडं त्रिधामात्रानुसंज्ञितं त्रिधा प्रकारत्रयेण मात्राभिरकारोकारमकाररूपा
भिरनुसंज्ञितं विश्वतैजसप्राज्ञेति सज्ञावंतम् त्रिधा शब्देनेति पाठे तु शब्देन प्रणवेन त्रिधा भेदेन संज्ञितमिति स एवार्थः सार्द्धं श्लोकः ॥ ७५ ॥

एतदेवस्पष्टयति तंवाणामिति सूक्ष्मधारेवस्थौल्यदशायां जाग्रदादिभेदेन त्रिविधाग्रासीदिति मनसाभिनिश्चित्यशास्त्रतोयुक्तितस्ततोऽधीयात् ध्यानबेलनउग्रेणतपसा मनसश्चद्वियाणां व
 एकाग्र्यं परमंतपइत्येकाग्रतारूपेणालोचनेन ततः सत्येनावधितेन जीवस्य ब्रह्मयोगेन ब्रह्माभेदेनानंतधीवाणं मुमोच ध्याता कुत्रमुमुचे अथदैत्यनगरेमूलाज्ञानेधीवृत्तौ नष्टायां मूलाज्ञानस्य
 निरन्वयोच्छेदोभवतीतिभावः ॥ ७६ ॥ सर्वप्राणहरानित्यादिश्लोकाः काव्यशोभार्थकाः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ त्र्यक्षाद्वधमित्यादौ पृष्ठं कथं ज्ञानमात्रेण सत्यस्य वस्तुनो नाश इति
 तत्राह अभिनेति अभिर्विज्ञानवातुर्वाग्वाद्यादृशोयक्षरतादृशो बलिरितिन्यायेन धीमयानि पुराणि धियैवरज्जूरगवन्नष्टानीत्यर्थः यद्वा शब्दमात्राणितानि शब्देनैव नष्टानि नाशयनाशकयो
 र्वयोरपिमिथ्यात्वादितिभावः धरणीमित्यादिकयाशोभा ॥ ८० ॥ एवंशंकरेण कल्याणकारिणा जीवेन ब्रह्मविद्यास्त्रेण त्रीणि पुराणि जाग्रदादीनि प्रदग्धानि ॥ ८१ ॥ अत्र त्रिपुर

तंवाणां त्रिविधं वीर्यात्संघायमनसाप्रभुः ॥ सत्येन ब्रह्मयोगेन तपसोऽग्रेण भारत ७६ मुमोच दैत्यनगरे सर्वप्राणहराञ्छरान् ॥ दीप्तान्कनकवर्णाभान्सुवर्णींश्च सु
 निर्मलान् ७७ मुक्त्वा वरशरान्घोरान्सविपानिवपन्नगान् ॥ सुप्रदीप्तैस्त्रिभिर्बाणैर्वैरिभिस्तद्विदारितम् ७८ शरघातप्रदीप्तानि विंध्याग्राणीव भारत ॥ गोपु
 राणिपुरैः सार्द्धं व्यशीर्यत नराधिप ७९ अग्निना सप्रदीप्तानि वह्निगर्भाणि भारत ॥ धरणीं सप्रपद्यंत पुराणि वसुधाधिपः ८० तानि वै दूर्यवर्णानि शिखराणि गिरेरिव ॥
 शंकरेण प्रदग्धानि ब्रह्मास्त्रेणापतन्नृप ८१ हते च त्रिपुरे देवैर्वाचो हर्षात्किलेरिताः ॥ सर्वानजहीति शत्रूंस्त्वं प्रवृद्धान्पुरुषोत्तम ८२ विष्णुरेव महायोगी योगेन प्रस्मय
 त्रिव ॥ स्तूयते ब्रह्मसदृशैर्ऋषिभिः शंकरेण च ॥ ब्रह्मणा सहितैर्देवैः संपन्नवलपौरुषैः ८३ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि त्रिपुरवधो नाम त्रय
 स्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः १३३ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हरिवंशे त्रवृत्तांताः प्रकीर्त्यते क्रमोदिताः ॥ तत्राद्यमादि सर्गस्तु भूतसर्गस्ततः परः १
 पृथोर्वै न्यस्य चारुख्यानं मनूनां कीर्तनं तथा ॥ वैवस्वतकुलोत्पत्तिर्धुंधुमारकथा तथा २ गालवोत्पत्तिरिक्ष्वाकुवंशस्याप्यनुकीर्तनम् ॥ पितृकल्पस्तथोत्पत्तिः
 सोमस्य च बुधस्य च ३ अमावसोरन्वयस्य कीर्तनं कीर्तिवर्द्धनं ॥ च्युतिप्रतिष्ठेशक्रस्य प्रसवः क्षत्रवृद्धजः ४ दिवोदासप्रतिष्ठा च त्रिशंकोः क्षत्रियस्य च ॥ यया
 तिचरितं चैव पुरुवंशस्य कीर्तनम् ५ कीर्तनं कृष्णसंभूतेः स्यमंतकर्मणेस्तथा ॥ संक्षेपात्कीर्तिता विष्णोः प्रादुर्भावास्ततः परम् ६

दाहे मुख्यं कारणं धर्म एवेति तत्स्मृतिमाह हते चेति हे पुरुषोत्तम हे धर्मरूपिन् महाविष्णो ॥ ८२ ॥ विष्णुर्धर्मः योगेन साम्यबुद्ध्याऽनुष्ठितः सन् प्रस्मयन् आश्चर्यमिव स्तूयते अवि
 द्यामुपजीव्य प्रवृत्तोऽपि तामेव मूलोच्छिन्नतीत्याश्चर्यम् तदेव मनेनाध्यायेन कृत्स्नस्य भारतस्य तात्पर्यवर्णितं धर्मबलेनैवाविद्योत्पत्तावविद्योच्छेदात्परमानंदाभिव्याक्तिरिति शिवम् ॥
 ॥ ८३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां त्रिपुरवधो नाम त्रयस्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥
 ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

तारकामययुद्धं च ब्रह्मलोकस्य वर्णनम् ॥ योगनिद्रासमुत्थानं विष्णोर्वाक्यं च वेधसः ७ पृथ्वीवाक्यं च देवानामंशावतरणं तथा ॥ ततो नारदवाक्यं च स्वप्न
गर्भविधिस्तथा ८ आर्यास्तवः पुनः कृष्णे समुत्पत्तिः प्रपञ्चतः ॥ गोव्रजे गमनं विष्णोः शकटस्य निवर्तनम् ९ पूतनायावधो भंगो यमलार्जुनयोरपि ॥ वृ
कसं दर्शनं चैव वृंदावननिवेशनम् १० प्रावृषो वर्णनं चापियमुनाहददर्शनम् ॥ कालीयस्यापि दमनं धेनुकस्य च भंजनम् ११ प्रलंबनिधनं चैव शरद्वर्णनमे
व च ॥ गिरियज्ञप्रवृत्तिश्च गोवर्द्धनविधारणम् १२ गोविंदस्याभिषेकं च गोपीसंकीर्तनं तथा ॥ रिष्ठासुरस्य निधनमक्रूरप्रेषणं तथा १३ अंधकस्य च
वाक्यानि केशिनो निधनं तथा ॥ अक्रूरागमनं चैव नागलोकस्य दर्शनम् १४ धनुर्भगस्य कथनं कंसवाक्यमतः परम् ॥ कुवल्यापीडवधश्चाणूराधवध
स्तथा १५ कंसस्य निधनं चापि विलापः कंसयोषिताम् ॥ उग्रसेनाभिषेकश्च यादवाश्वासनं तथा १६ प्रत्यागतिर्गुरुकुलादथोक्तारामकृष्णयोः ॥ म
थुरायाश्चोपरोधो जरासंधनिवर्तनम् १७ विकटुवाक्यं रामस्य दर्शनं भाषणं तथा ॥ गोमंतारोहणं चापि जरासंधगतिस्तथा १८ गोमंतस्य मिरेर्दाहः कृवी
रपुरे गतिः ॥ शृगालस्य वधस्तत्र मथुरागमनं ततः १९ यमुनाकर्षणं चैव मथुरापक्रमस्तथा ॥ उपायेन वधः कालयवनस्य प्रकीर्तितः ॥ २० ॥ नि
र्माणंद्वारवत्यास्तुरुक्मिणीहरणं तथा ॥ विवाहश्चैव रुक्मिण्या रुक्मिणो निधनं तथा २१ बलदेवाह्निकं पुण्यं बलमाहात्म्यमेव च ॥ नरकस्य वध पारिजा
तस्य हरणं तथा २२ द्वारवत्या विशेषेण पुनर्निर्माणकीर्तनम् ॥ द्वारकायां प्रवेशश्च सभायां च प्रवेशनम् २३ नारदस्य च वाक्यानि वृष्णिवंशानुकीर्तनम् ॥
षट्पुरस्य वधारख्यानं मेघ्यकस्य निवर्णनम् २४ समुद्रयात्रा कृष्णस्य जलक्रीडा कुतूहलम् ॥ तथा भैमप्रवीराणामधुपानप्रवर्तकम् २५ ततश्छालिक्यगांधर्व
समुदाहरणं हरेः ॥ भानोश्च दुहितुर्भानुमत्याहरणकीर्तनम् २६ शंबरस्य वधश्चैव धन्योपाख्यानमेव च ॥ वासुदेवस्य माहात्म्यं बाणयुद्धं प्रपञ्चितम् २७ भ
विष्यं पुष्करं चैव प्रपञ्चेनैव कीर्तितम् ॥ वराहं नारसिंहं च वामनं बहुविस्तरम् २८ कैलासयात्रा कृष्णस्य पैण्ड्रकस्य वधस्ततः ॥ हंसस्य डिम्बकस्यैव वधश्चैव प्र
कीर्तितः २९ पुरत्रयस्य संहार इति वृत्तांतसंग्रहः ॥ कथितो नृपशार्दूलसर्वपापप्रणाशनः ३० वृत्तांतं शृणुयाद्यस्तु सायं प्रातः समाहितः ॥ स याति वैष्णवं धा
मलब्धकामः कुरुद्वह ॥ धन्यं यशस्य मायुष्यं भक्तिमुक्तिफलप्रदम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि वृत्तांतसंग्रहो नाम चतुस्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां वृत्तांतसंग्रहो नाम चतुस्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

हरिवंश इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारतसि

समाप्तोऽयं हरिवंशः ॥ अथ श्रवणफलकथनम् ॥ जनमेजय उवाच ॥ हरिवंशे पुराणे तु श्रुते मुनिवरोत्तम ॥ किं फलं किंच देयं वै तद्ब्रूहि त्वं ममाग्रतः १ ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ हरिवंशे पुराणे तु श्रुते च भरतोत्तम ॥ कायिकं वाचिकं चैव मनसा समुपार्जितम् २ तत्सर्वं नाशमायाति हि मंसूर्यो दयेयथा ॥ अष्टादश पुरा
णानां श्रवणाद्यत्फलं भवेत् ३ तत्फलं समवाप्नोति वैष्णवो न त्रसंशयः ॥ श्लोकाद्वै श्लोकपादं वा हरिवंशसमुद्भवम् ४ शृण्वन्ति श्रद्धया युक्ता वैष्णवं पदमाप्नुयुः
जंबुद्वीपं समाश्रित्य श्रोतारो दुर्लभाः कलौ ५ भविष्यन्ति नराराज न सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥ स्त्रीभिश्च पुत्रकामाभिः श्रोतव्यं वैष्णवं यशः ६ दक्षिणा चात्र देया
वैनिष्कत्रयसुवर्णकम् ॥ वाचकाय यथा शक्त्या यथोक्तं फलमिच्छता ७ स्वर्णशृंगी च कपिलां सवत्सां वस्त्रसंयुताम् ॥ वाचकाय प्रदद्याद्वा आत्मनः श्रेयसां
क्षया ८ अलंकारं प्रदद्याच्च पाण्यां वै भरतर्षभ ॥ कर्णस्याभरणं दद्याद्यानं च सविशेषतः ९ भूमिदानं समादद्याद्वा ह्य गायनराधिप ॥ भूमिदानं समदानं न भूतं
न भविष्यति १० शृणोति श्रावयेद्वापि हरिवंशं तु यो नरः ॥ सर्वथा पापनिर्मुक्तो वैष्णवं पदमाप्नुयात् ११ पितृनुद्धरते सर्वानेकादशसमुद्भवान् ॥ आत्मानं
ससुतं चैव त्रियं च भरतर्षभ १२ दशांशश्चात्र होमो वै कार्यः श्रोत्रानराधिप ॥ इदं मया तवाग्रे च सर्वं प्रोक्तं नरर्षभ १३ यस्य स्मरणमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
अपुत्रः पुत्रमाप्नोति अधनो धनमाप्नुयात् १४ नरमेधाश्च मेधाभ्यां यत्फलं प्राप्यते नरैः ॥ तत्फलं लभते नूनं पुराणश्रवणाद्वरेः १५ ब्रह्महाभूणहा गोघ्नः सुरा
पो गुरुतल्पगः ॥ सकृत्पुराणश्रवणात् पूतो भवति नान्यथा १६ इदं मया ते परिकीर्तितं महच्छ्रीकृष्णमाहात्म्यमपारमद्भुतम् ॥ शृण्वन् पठन्नाशु समाप्नुयात् फ
लयन्नापि लोकेषु सुदुर्लभं महत् १७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले षु हरिवंशे भविष्यपर्वणि श्रवणफलकथनं नाम पंचत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥
इति हरिवंशग्रंथः समाप्तः ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ श्रीमज्जगदीश्वरार्पणमस्तु ॥ शुभमस्तु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

लेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां श्रवणफलकथनं नाम पंचत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ इति श्रीमत्सदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्दशवंशावतंसश्रीगोविंदसूक्तोर्नी
लवंतस्य कृतौ भारतावलीपे हरिवंशांतर्ग्यार्थप्रकाशकः समाप्तिवगमत् ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विक्रीस तयार.

खाली लिहिलेले ग्रन्थ चांगल्या जाड कागदावर मोठ्या सुन्दर टायपानी आहोती छापिलेले विक्रीस तयार आहेत. प्रत्येक ग्रन्थाच्या दरएक

अध्यायापूर्वी उत्कृष्ट चित्रे दिली आहेत, व प्रत्येक पृष्ठाखाली कठीण शब्दांचे अर्थ दिले आहेत.

प्राकृत.	संस्कृत.	संस्कृत.	संस्कृत.
एतनाथी भागवत.....रु. ४ ८	वाल्मीकि रामायण, सटीक .... रु. १२ ०	अमरमार (संस्कृत इंग्रजी आणि इंग्रजी संस्कृत कोश) ..... रु. १ ०	श्रीनिवासचम्पू: टिप्पणीसमेता .... रु. १ ४
जैमिनी अश्वमेध ३ ८	सुन्दरकाण्ड, वाल्मीकिरामायण १ ०	धातुरूपावली ० ३	सुभाषितरत्नाकर: २ ०
संतलीलामृत १ १२	रामायणमाहात्म्य ० ८	ग्रन्थरत्नमाला (मासिक पुस्तक)	आर्याशतक टिप्पणीयुतम् ० २
नाथलीलामृत. २ ०	श्रीमद्विष्णुपुराण सटीक ३ ०	वर्णाची वर्गणी..... ४ ०	अम्बाष्टक सटीकम् ० २
पांडवप्रताप..... ३ ०	पौषमासमाहात्म्य ० ६	श्रीभानुदत्तस्य-रसतरङ्गिणी टिप्पणीम. ० १०	नृसिंहपुराण टिप्पणीयुतम्..... २ ८
भक्तविजय २ ८	माघमासमाहात्म्य ० २०	श्रीनागनाथस्य-भावशतकं टिप्पणीम. ० ४	चौरपत्राशिका ० २
हरिविजय १ ६	फाल्गुनमासमाहात्म्य. ० ८	शङ्कराचार्यस्य-मुन्दरलहरी टिप्पणीयुता. ० ४	मिहिरचंद्रिका सटीकम्..... ० ६
रामविजय १ ६	मार्गशीर्षमासमाहात्म्य ० ६	अध्यात्मप्रदीपिका पाठान्तर: समेता ० ६	कलिविडंबनं. ० २
काशीखंड..... ३ ८	ज्येष्ठमासमाहात्म्य ० ६	भागवतचम्पू: टिप्पणीसमेता १ ४	सटीकमचर्णिकश्रीमद्भागवतं १२ ०
दासबोध १ १२	आषाढमासमाहात्म्य..... ० ६	कटाक्षशतकम् टिप्पणीयुतम् ० ४	रसतरङ्गिणी टिप्पणीसमेता ० १०
कथासारामृत २ ८	श्रावणमासमाहात्म्य ० ८	कामाक्षेस्तुतिशतकम्..... ० ४	गीतगौरीपतिमटीक ० १२
शिवलीलामृत. ० ८	कार्तिकमासमाहात्म्य..... ० ८	कृष्णामृततरङ्गिका सटीका..... ० ४	नाटवाटप्रहमन्नं टिप्पणीसमेतं ० ६
शनिमाहात्म्य ० २	मलमासमाहात्म्य. ० ६	प्रश्नोत्तररत्नमाला सटीका ० ६	उत्तररामचरित्रचम्पू:टिप्पणीसमेता.. ० १०
व्यङ्ग्येशस्तोत्र ० १	मेघदूत ० ३	प्रशस्तिकाशिका ० ६	धर्मविजयनाटकं छायामेता ० १०
मिहासनचरितेशी ० ३	समासचन्द्रिका..... ० १	विष्णुमहामनाम शङ्कराचार्यकृतभाष्याम. ० ८	श्रीवामदेव अलेकारशास्त्र टिप्पणीसमेतम् १ ०
उपयुक्त सर्वसंग्रह (४० विषय).. १ ४	ममासचक्र ० १	हलायुधस्य कविरहस्यम् ० ८	मर्थमहामनामावली. ० २
गणेशप्रताप..... ३ ०	शब्दरूपावली ० २	शुक्रविरचितं निर्वाणाष्टकम् ० २	देवीमहामनामावली ० २
वैष्णवरोपनाची (कादंबरी) १-६	भावशतकम् टिप्पणीसहितम् ० ४	मार्गचम्पू टिप्पणीसमेता ० ८	गणेशमहामनामावली ० २
विक्रमचरित्र ०-१०	रत्नाथविजयचम्पू:..... ० ८		शिवमहामनामावली ० २

संस्कृत.

विष्णुसहस्रनाम	रु० ०	१॥
विष्णुसहस्रनामावली	०	२
कृष्णभक्तिचन्द्रिका	०	३
वैद्यमनउत्सव	०	७
कुवल्याखविलासः	१	०
नीतिवाक्यामृतम्	१	०
राघवपान्डवविषयसटीकम्	२	०
राधाविनोद सटीक	०	२
रामायणगुच्छा	०	२
भागीरथीचम्पूः	१	४
षट्पदमञ्जरी सटीक	०	४
धातुकारिकावली	०	२
भाद्रपदमासमाहात्म्य	०	१०
वैशाखमासमाहात्म्य	०	८
रघुवंश इंग्रजीभाषांतरासहित	२	१२
सप्तशती रेशमी	०	५
भगवतगीतारेशमी	०	५
हरिवंशसटीक	६	०
अध्यात्मरामायणसटीक	२	०
सत्यगणपतिव्रतकथा	०	४
चातुर्मासमाहात्म्य	०	८
गायत्रीपूरश्चरण	०	४
चैत्रमासमाहात्म्य	०	१२
रतिमन्मथनाटकं छायासमेतम्	०	१०
मुद्राराक्षसचरितम् तत्सारासटीक	०	१०

संस्कृत.

भामिनीविलासः सटीकः	रु० १	०
महाभारत सटीक	४०	०
श्रीकृष्णजन्मखंड	३	८
देवीभागवत	७	०
गीताश्रीधरी टीका	१	४
ऋग्वेदसंहिता	४	०
ऋग्वेद सायनाचार्यवृत्तभाष्यासहित	५०	०
धर्मसिंधु	३	०
विजयध्वजी भागवत	१०	०
मोक्षरत्नाकर	१	०
बोधायनमणिर्णयप्रयोगमाला	८	०
मार्कंडेय पुराण	४	८
ऋग्वेदी ब्रह्मकर्म	३	८
हिरण्यकेशी ब्रह्मकर्म	४	०
व्रतगणपतिपूजामहीत	५	०
पंचदशी सटीक	३	०
यजुर्वेद (तैत्तिरीयकृष्ण) संहिता	३	०
योगवासिष्ठ सटीक	२०	०
अमरकोश सटीक	१	०
हठयोगप्रदीपिका सटीक	२	८
बृहज्जातक सटीक	२	०
वीरमहावलीकृत	१	१२
शंकरानंदीगीता	५	०
सतोपख्यानरामायण	१	८
महाशिवपुराणम् सटीकम्	१६	०

संस्कृत.

श्रीमद्भागवतं विजयध्वजीसं०	रु० १०	०
आनन्द रामायणम्	५	०
श्रीमद्भागवतं गुटफात्मकं	३	८
गरुडपुराणं (प्रेतकल्पः) सटीकम्	१	०
स्तोत्ररत्नाकर	१	०
सिद्धान्तकौमुदी	२	८
क्रियापद प्रकाशः	०	१२
रामाश्वमेध	२	८
कथासरित्सागर	६	०
कुवल्यानन्द सटीक	१	८
दशकुमार चरित्र	१	८
पञ्चदशी सटीक	३	०
गीतगोविन्द सटीक	१	०
श्रीवेङ्कटेश महात्म्य	५	०
कुमार संभव	२	०
मध्वविजयमूळ	०	१२
भोजचम्पूः	१	०
अमरकोशमूळ	०	८
मध्वविजय सटीक	५	०
अनुमति प्रकाश	२	४
अमरकोश (रामाश्रमी टीका) ..	५	०
बाणकृत कादंबरी सटीक	५	०
रामाश्वमेध	३	०
किरातार्जुनय काव्य	२	०
मनुस्मृति सटीक	२	०

संस्कृत.

गीतामधुसुदनी टीका	रु० ४	०
गीतामृततरङ्गिणी भाषाटीका	१	४
बृहज्ज्योतिषार्णव सटीक	७	०
सर्वार्थचिंतामणि	०	१२
भोजप्रबंध	०	८
शाकुन्तलनाटक सटीक	१	४
पञ्चरत्नीगीता	०	७
लघुकौमुदी	०	६
हितोपदेश	०	८
नलचम्पूः सटीक	२	०
रघुवंश सटीक	१	०
तर्कसंग्रह	०	६
साम्बपुराण	२	०
गर्गसंहिता	४	०
एकादशीमाहात्म्य	०	१०
संस्कार भास्कर	३	०
चिकित्साक्रमकल्पवली	३	०

याखेरीज आमुचे बुकडीपोंत मराठी, इङ्गजी संस्कृत, गुजराथी, हिन्दुस्थानी, शालोपयोगी, इत्यादि सर्व प्रकारची पुस्तके माफक दराने भिळतील.

गोपाळ नारायण आणि कंपनी,

बुकसेलर्स, मुंबई.

कालिकादेवी रोड,

॥ इति श्रीहरिवंशः टीकासमेतः संपूर्णः ॥

